

Giới thiệu Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thưởng!

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Ngọt sủng, Hệ thống, Xuyên nhanh, Phát sóng trực tiếp

Convert: Ánh Nguyệt

Edit: Linhlady

- Kí chủ, cô cần phải yêu cầu khen thưởng. Chỉ có khen thưởng mới thăng cấp được nha, mà thăng cấp thì mới có thể được... bla bla blo blo

- Ồ... (lạnh nhạt.jpg)

- Sao cô lại có thể không biết phần đầu như vậy! Thế là không tốt đâu!

- À... (tiếp tục lạnh nhạt.jpg)

- Kí chủ nhà mình làm sao vậy? Không có chút cố gắng nào

#kí chủ quá lười công, phải làm sao, online chờ, rất gấp#

Hệ thống:

User thần bí thưởng phi thuyền vũ trụ!

User thần bí thưởng mười bình vô địch Kim Đan!

User thần bí thưởng một tinh cầu!

User thần bí thưởng..

User thần bí..

User thần bí..

Mạc Vân Quà: Kim chủ! Ôm đù! Cầu thưởng!

Hệ thống:.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Phát sóng trực tiếp là cái cái quỷ gì

Edit + beta: Linhlady

Căn phòng lấy màu cà phê làm chủ đạo, trong phòng có một nữ sinh khuôn mặt lạnh nhạt ngồi ở chỗ kia, trước mặt cô, là một cái chùm sáng màu trắng.

"Vì sao tôi lại muốn đi làm cái gì mà phát sóng trực tiếp kia?" Về mặt Mạc Vân Quà không kiên nhẫn, nhìn đầu xỏ quấy rầy đến giấc ngủ của cô!

"Bởi vì cô có sự ràng buộc với tôi!" Thanh âm lạnh nhạt vô tình trả lời Mạc Vân Quà, thành công làm sắc mặt Mạc Vân Quà càng thêm lạnh lẽo.

"Ràng buộc với cậu thì tôi phải đi làm phát sóng trực tiếp? Thật là khôi hài!" Mạc Vân Quà hừ lạnh một tiếng, khoanh tay trước ngực, vô cùng không vui.

"Đúng vậy!" Vẫn cứ là cái thanh âm lạnh nhạt kia, "Nếu cô không đi làm nhiệm vụ để thăng cấp, rất nhanh cô sẽ chết!"

Nụ cười lạnh lẽo trên mặt Mạc Vân Quà càng sâu hơn "Người cho rằng, ta sợ chết?"

Làm một thiên tài có chí số thông minh cao nhân cách tính *****, chết? Thiệt ~

Nghe vậy ánh sáng quanh chùm sáng kia âm thầm đi một phần, tạm dừng nửa ngày, lúc sau, nó nói: "Cô không làm nhiệm vụ thăng cấp, sẽ biến thành một người ngốc."

Hai chữ "người ngốc" thành công khơi dậy phản ứng của Mạc Vân Quà, làm một thiên tài, cái cô không thể chịu đựng chính là biến thành kẻ ngốc!

Mạc Vân Quà hít sâu một hơi, "Tôi dựa vào cái gì tin tưởng cậu?"

Mới vừa nói xong câu đó, chỉ thấy chùm sáng kia lóe một chút, sau đó một tia sáng bay về phía Mạc Vân Quà, Mạc Vân Quà chỉ cảm thấy trong đại não có thứ gì đó đang biến mất, đồ vật kia, hình như là chí số thông minh của cô?

Nhận thấy được điểm này, Mạc Vân Quà lập tức quyết đoán nói: "Tôi làm!"

Vừa dứt lời, ánh sáng trắng cũng biến mất, mà Mạc Vân Quà cũng cảm thấy trong đầu một mảnh nhẹ nhàng.

Cho dù biết được cái chùm sáng trước mắt không phải nói giỡn, thái độ Mạc Vân Quà cũng vẫn như cũ không thay đổi.

Cô lạnh lùng hỏi: "Làm phát sóng trực tiếp như thế nào?"

"Đây là tên của cô trong phòng phát sóng trực tiếp." Chùm sáng lóe một chút nói, "6544."

"Đầu tiên cô phải hiểu được chính là, chương trình phát sóng trực tiếp cô làm, cùng chương trình phát sóng trực tiếp nơi này của các cô về bản chất không giống nhau." Hệ thống vẫn cứ là cái ngữ khí lạnh nhạt kia.

Mạc Vân Quả cười nhạo một tiếng, "Có cái gì không giống nhau?"

"Yêu cầu dành cho cô là đến các vị diện đi hoàn thành nhiệm vụ, mà nhiệm vụ, giai đoạn trước là do hệ thống quy định, hình thức khá đơn giản. Đương nhiên sau khi cô có nhiều người theo dõi, từ cấp độ của cô trên bảng thưởng mà ra quy định, trong ngày nghỉ có thể chọn ngẫu nhiên một trong số người theo dõi để chỉ định nhiệm vụ."

Mạc Vân Quả nghe đến mấy cái lời nói này, chau mày lên, đây là..... Bị người khác mang ra chơi đùa?

"Về sau, xin kí chủ chỉ giáo nhiều hơn." Chùm sáng nói xong câu đó, phút chốc tiến vào ẩn đường của Mạc Vân Quả.

Cùng lúc đó, ở trong đầu Mạc Vân Quả. Xuất hiện giọng nói của hệ thống.

"Phòng phát sóng trực tiếp 6544 đã mở ra, xin hỏi kí chủ có chọn sửa tên hay không?"

"Không thay đổi!" Mạc Vân Quả đối với cái này không thể hiểu được, không kiên nhẫn nói chuyện với hệ thống, trong khoảng thời gian này, cô đã sớm đi nghiên cứu các loại đồ vật công nghệ cao.

"Phòng phát sóng trực tiếp tên là 6544, nên tên không thể sửa chữa."

Mạc Vân Quả giật giật khóe miệng, không thể sửa chữa cái gì đó, vì sao không nói sớm

"Hiện tại tiếp nhận nhiệm vụ, phòng phát sóng trực tiếp đã bắt đầu, đang tiến vào vị diện thứ nhất."

Mạc Vân Quả cảm thấy đầu óc choáng váng, tiếp theo trực tiếp mất đi ý thức.

Đồng thời, trong đầu, giọng nói của hệ thống vẫn tại tiếp tục.

"Vị diện thứ nhất, nhiệm vụ này tùy cơ dụng biến, ăn chuối, sử dụng vỏ chuối khiến ba người quyền cao chức trọng trượt vỏ chuối."

Chuối gì đó, ghét nhất!

Vỏ chuối gì đó, ghét nhất a a!!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả bị một trận ầm ĩ làm tỉnh lại, bên lỗ tai riu rít tiếng ồn ào làm cô nhăn chặt mày.

Cô mờ to mắt, lại phát hiện ra bản thân đang ngồi ở..... Ừ, một nơi thực rộng lớn.

Xung quanh ngồi rất nhiều người cảm hành lý, lúc này trong tay Mạc Vân Quả cũng cầm một cái ba lô, trừ nó ra, không còn cái gì khác.

Xung quanh mọi người giống như không hề ngạc nhiên khi thấy Mạc Vân Quả đột nhiên xuất hiện, không có bất luận phản ứng gì, Mạc Vân Quả có thể đoán được chuyện này là kết quả của cái gọi là hệ thống kia làm ra.

"Ký chủ, nhắc nhở một chút, phòng phát sóng trực tiếp của cô đã được mở, trước mắt nhân số khán giả bằng không, thời gian cô dừng lại ở cái vị diện này là ba ngày, xin nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ."

Giọng nói lạnh băng nhắc nhở ở bên tai Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả cười lạnh một tiếng, tò về bản thân đã biết.

Mạc Vân Quả đứng lên nhìn bốn phía quanh, phát hiện trên màn hình lớn có thông tin của các loại xe, xem ra, nơi này hẳn là nhà ga.

Ý thức được điểm này, Mạc Vân Quả quyết đoán xoay người rời đi, nhà ga có thể gặp được người quyền cao chức trọng sao? Vẫn nên đi tới sân bay khả năng gặp được cũng cao hơn.

Mạc Vân Quả nhanh chóng đi tới sân bay, sau đó cô tùy tiện mua một tấm vé máy bay, sau đó vào phòng chờ ngồi, có hệ thống đi cửa sau, Mạc Vân Quả tiến vào phòng VIP.

Đi vào bên trong, chỉ có hai ba người ngồi ở nơi đó, trong tay bọn họ đều cầm sách, thoạt nhìn như là tạp chí thương nghiệp.

Mạc Vân Quả nhấp môi, sau đó đặt mông ngồi xuống bên người một người con trai khá ít tuổi.

Người thanh niên kia bởi vì động tác của Mạc Vân Quả làm hoảng sợ, hẩn nhìn cô một cái, trong mắt lộ ra một tia khó hiểu.

Mạc Vân Quả nở một nụ cười tiêu chuẩn lộ ra tám cái răng, cười đến kiều ngạo, cân xứng với nụ cười kia là cặp mắt lạnh như băng, nhìn qua vô cùng quái dị.

"A? Chủ kênh là nữ hài gầy? Lại còn là nữ hài gầy lạnh như băng, tám tấc ~ xem cái kia chàng thanh niên kia đã bị dọa thành cái dạng gì rồi."

Thanh âm đột nhiên vang lên bên tai Mạc Vân Quả, thân thể Mạc Vân Quả run lên, ở trong đầu lạnh lẽo hỏi: "Sao lại thế này?"

"Là người phòng phát sóng trực tiếp đang nói chuyện, trước mắt phòng phát sóng trực tiếp nhân số là ba người, xin ký chủ không ngừng cố gắng." Đồng thời giọng nói lạnh lẽo cũng trả lời Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả đã biết sao lại thế này lúc sau cũng không có so đo nhiều hơn, cô nhìn chàng trai trước mặt lộ vẻ kinh sợ, nhũn mảy.

"Anh....." Cô vừa mở miệng định nói chuyện thanh niên kia lập tức đứng lên, sau đó vội vã rời đi, thật giống như phía sau có yêu ma quỷ quái đuổi theo.

Mặt Mạc Vân Quả lập tức đen xuống.

"Ha ha ha! Cười chết ta! Chủ kênh này vậy mà lại đem người dọa đi rồi! Ai da uy! Ha ha ha ha!" Tiếng cười kiêu ngạo ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên, cô có thể nghe ra bên trong có vui sướng khi người gặp họa.

Mạc Vân Quả lạnh mặt, đối với hệ thống nói: "Tôi làm sao có thể nói chuyện với phòng phát sóng."

"Ký chủ không cần làm gì cả, trực tiếp nói ra là được." Hệ thống đáp lại.

Mạc Vân Quả giật giật khóe miệng, lăm bầm lâu bầu gì đó, sẽ bị người coi như quái nhân, nhưng mà bản thân cô không để bụng là được.

"Thực buồn cười?" Mạc Vân Quả khoanh tay trước ngực, ngữ khí lạnh như băng làm khán giả phòng phát sóng trực tiếp rung mình một cái.

"A ha ha..... Kia gì, không buồn cười." Diệp Hành nhìn kênh phát sóng trực tiếp, sờ sờ cánh tay đang nổi da gà, tại sao hắn cảm thấy bộ dáng chủ kênh này rất có khí thế.

Nhìn đến bộ dáng Mạc Vân Quả lạnh như băng, hắn vung tay lên, trực tiếp đánh thương một kỳ dị quả.

Khi Mạc Vân Quả nhận được tin đánh thương cũng sững sờ, kỳ dị quả? Là cái ngoạn ý nhi[1] gì?

[1] ngoạn ý nhi (玩意儿): món đồ chơi, vật bài trí, sự vật thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Ký chủ, đồ mà bọn họ thưởng cho cô đều là những thứ có ở chỗ của bọn họ, ký chủ có thể lựa chọn trực tiếp đem đồ được thưởng chiếm làm của riêng, cũng có thể thay đổi thành giá trị kinh nghiệm, phương tiện giúp phòng phát sóng trực tiếp thăng cấp." Hệ thống đúng lúc xuất hiện giải thích tỉ mỉ cho Mạc Vân Quả.

Lúc này Mạc Vân Quả mới biết được chuyện này ở phòng phát sóng nghĩa là gì, đơn giản mà nói, chính là khán giả phòng phát sóng trực tiếp là người ở các thế giới khác nhau, mà quả họ thưởng cho cô chính là thứ có ở thế giới của bọn họ, phòng phát sóng sẽ chuyển trực tiếp cho cô, cô có giữ lại cho mình hoặc lựa chọn đổi thành giá trị kinh nghiệm.

Nếu cô không có đoán sai, cấp bậc phòng phát sóng trực tiếp càng cao, tiếp xúc với thế giới vị diện càng cao cấp, đến lúc đó có thể có được càng nhiều đồ vật.....

Như vậy nghĩ, Mạc Vân Quả quyết đoán nói với hệ thống: "Đem cái kỳ dị quả này đổi thành giá trị kinh nghiệm."

Có đánh thương lúc này sắc mặt cô có một chút hòa hoãn, cô cũng không gia lưu thêm với khán giả, mà quét mắt quanh toàn bộ phòng chờ máy bay.

Diệp Hành nhìn chủ kênh nhận qyaf mình đánh thương mà không thêm xam on một câu, vẫn là cái dáng vẻ lạnh nhạt kia, tức khắc hắn liền có hứng thú.

Có thể trở thành người phát sóng trực tiếp phải trải qua khoá tuyển nghiệm khác, mỗi chủ kênh đều có bản lĩnh của riêng mình, kênh giải trí của bọn họ có nét độc đáo riêng, như vậy vị chủ kênh này dựa vào cái gì để được chọn?

Bởi vì tò mò Diệp Hành nhắm chú ý phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả, sau đó hứng thú bùng bùng quan sát.

Lúc này, phòng phát sóng trực tiếp người đã có 10 người xem, bọn họ tự nhiên là thấy Mạc Vân Quả cùng Diệp Hành tương tác qua lại, đối với cái chủ kênh vẫn luôn lạnh nhạt này, tò mò khẳng định là có.

Phải biết rằng trước kia mỗi chủ kênh khi nhìn thấy bọn họ người nào mà không bày ra vẻ mặt ôn hoà, ngậm ý cười, thậm chí là nịnh nọt lấy lòng bọn họ, chỉ vì bọn họ đánh thương a.....

Còn chủ kênh này, thế nhưng thật ra có điểm ý tứ.....

Lúc này, Mạc Vân Quả cũng không biết tình huống trong phòng phát sóng trực tiếp ra sao, cô ngồi ở vị trí của mình hơi nghiêng một chút đối diện là một người đàn ông.

Trên tay hắn là cuốn tạp chí thương nghiệp, mà gương mặt trang bìa lại chính là hắn, hắn thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, nhưng Mạc Vân Quả biết, hắn có thể lớn tuổi hơn nữa.

Trên người hắn một bộ tây trang vô cùng chỉnh tề, tóc cũng không tìm ra được một sợi không theo nếp, người này vừa thấy, chính là kiểu người nghiêm túc cũ kĩ.

"Hệ thống, tôi phải làm như thế nào mới có thể biết mình hoàn thành nhiệm vụ?"

"Ký chủ chỉ có ở làm xong nhiệm vụ lúc sau mới có thể biết mình hoàn thành nhiệm vụ hay không."

Cái này hớ người! trong lòng Mạc Vân Quả âm thầm nói, sau đó cô không chớp mắt nhìn người đàn ông kia, giống như hắn là mĩ vị vậy.

Tỉnh dậy bèn của người đàn ông rất mạnh, vừa nhận ra có người đang nhìn chăm chăm mình, hắn liền ngẩng đầu lên.

Vừa ngược lên thấy người đang nhìn mình là một cô bé, trong mắt hắn lướt qua một tia kinh ngạc, nhưng theo sau đó là vô cùng thoải mái.

Tản ra thành thực mị lực nam nhân, luôn là có thể hấp dẫn ngay ngốc tiểu cô nương.

Khoé miệng hắn gọi lên một nụ cười nhẹ, giống như đang cổ vũ cô bé kia đi đến trước mặt hắn.

Mạc Vân Quả lại không suy nghĩ nhiều như vậy, trong nháy mắt khi người đàn ông nhìn lại đây, cô liền đứng lên, sau đó một đường thẳng về phía người đàn ông mà đi.

Lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Ai da! Ta thảo! Tiểu cô nương, cô đứng đi a! Tên đàn ông kia khẳng định không phải loại tốt đẹp gì!" Diệp Hành làm một kẻ lưu luyến bụi hoa, tự nhiên hiểu được ý tứ trong nụ cười của tên đàn ông kia.

Chính mà hắn không nghĩ tới, cái chủ kênh nhìn lạnh nhạt kia lại có thể trúng chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả quyết đoán xem nhẹ giọng nói trong phòng phát sóng trực tiếp, cô đi đến trước mặt người đàn ông sau đó đứng yên, về mặt vô cảm hắn ta.

"Cô bé, lạc đường sao?" Giọng nói thân thiết hỏi thăm có chút hỗn loạn nghe không có ý tốt, người đàn ông bỏ tạp chí trong tay xuống nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nghiêng nghiêng đầu, sau đó mở miệng nói: "Chú, chú có muốn chơi một trò chơi với cháu không?"

"Hửm? Là trò chơi gì?" Hắn ta cảm thấy hứng thú lập tức hỏi lại.

Mạc Vân Quả không có trả lời hắn ta, mà là trực tiếp lấy chuối mà hệ thống cung cấp ra, bóc vỏ, ăn từng chút.

Người đàn ông vừa nhìn thấy Mạc Vân Quả ăn chuối, ánh mắt tối sầm lại, hô hấp càng là trầm trọng một phần.

Không nghĩ tới chỉ là nhất thời này lòng tham không đi nhờ bay bay tư nhân, vậy mà còn gặp loại chuyện tốt này, cô gái này vừa thấy chính là không trải qua **, tư vị kia, nhất định thực sáng.

Hắn ta nuốt một chút nước miếng, chờ mong cô gái trước mắt mang kinh hi cho hắn ta.

Mạc Vân Quả ăn xong quả chuối, sau đó, đem vỏ chuối để ở trên tay, nhìn người đối diện nói: "Chú, chú có thể đứng lên đi vài bước không?"

Người kia nhìn quanh bốn phía một chút, lúc này trong phòng chờ máy bay chỉ có hai người là cô và hắn ta, chẳng lẽ là muốn ở chỗ này.....

Người đàn ông có chút chần chờ không kịp, hắn ta đứng lên, thuận theo rồi đi hai bước.

Sau đó lúc này, không biết từ nơi nào xuất hiện một cái vỏ chuối dưới đất, hắn ta vừa dẫm lên lập tức bị quăng ngã một cái hướng lên trời, đáng vẻ chặt vật kia bị đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn thấy liền vang lên tiếng cười.

"Ha ha ha ha! Không nghĩ tới người cô bé này thật thông minh! Vừa rồi tôi còn tưởng rằng cô sẽ bị dụ dỗ đâu! Ha ha ha!" Diệp Hành tự nhiên là thấy được cách Mạc Vân Quả hoàn thành nhiệm vụ, cộng thêm một điểm cơ trí cho cô!

Lúc này, phòng phát sóng trực tiếp người đã có 25 người, mọi người xem đến Mạc Vân Quả cơ trí cùng người đàn ông chặt vật, cũng sôi nổi cười ha ha, đại khái có 10 người nhấn chú ý.

Mạc Vân Quả nhìn người đàn ông ngã trên mặt đất, chậm rãi đi qua, sau đó một chân dẫm lên trên người hắn ta.

"Mặt người dạ thú." Mạc Vân Quả nhàn nhạt nói, sau đó dưới chân dùng một chút lực, làm người đàn ông kêu rên ra tiếng.

Mạc Vân Quả biết nơi đây không nên ở lâu, cũng nhanh chóng đi khỏi.

Trong phòng chờ bay chỉ còn lại người ông kia khuôn mặt đen xì, không biết suy nghĩ cái gì.

Sau khi Mạc Vân Quả ra khỏi phòng, ngay lập tức nhận được nhắc nhở nhiệm vụ hoàn thành.

Người trong phòng phát sóng dĩ nhiên cũng biết Mạc Vân Quả hoàn thành 1/3 nhiệm vụ, lòng hiếu kỳ lập tức bùng nổ tám chuyện ở phòng phát sóng trực tiếp.

"Chủ kênh, làm sao cô biết hắn là người quyền cao chức trọng?"

"Trên lầu +1"

"Có phải là do cuốn tạp chí kia không? Gương mặt trang bìa là hắn ta mà?"

"Sai! Có thể là gương mặt trang bìa cũng không nhất định là người quyền cao chức trọng."

"Như vậy làm sao mà biết được? Cầu giải đáp a cầu giải đáp!"

Diệp Hành cũng vô cùng tò mò, hần lại đánh thưởng một kỳ dị quả, thuận tiện hỏi: "Tiểu cô nương, cô nói đi làm sao cô xác định được vậy?"

Mạc Vân Quả nhận được đánh thưởng, lúc sau, lúc này mới hiểu lòng người mà trả lời câu hỏi.

Vẫn là giọng nói lạnh lẽo kia: "Dáng ngồi của hần ta, là dáng ngồi tiêu chuẩn của quân nhân, vừa thấy chính là chịu qua huấn luyện chuyên nghiệp. Tay hần ta, góc cạnh rõ ràng, không bị chai, cái này cho thấy hần ta không phải tự động thủ. Lúc hần ta lấy cuốn tạp chí, là dùng một tay lấy, một cái tay khác nhìn như tùy ý đáp ở nơi đó, thật ra có thể chống đỡ thân thể dành cơ hội chạy trốn đầu tiên, còn có....."

Mạc Vân Quả nói xong những lời này, làm người trong phòng phát sáng trực tiếp trợn mắt há hốc mồm, bọn họ cũng không có như vậy cẩn thận quan sát như vậy nha!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Còn có chuyện quan trọng nhất chính là, quần áo mặc trên người hần, bao gồm giày, đồng hồ, tất cả đều là thứ tôi không biết." Giọng điệu Mạc Vân Quả vô cùng nghiêm túc khi nói những lời này.

Khán giả trong phòng phát sáng trực tiếp:..... Đây là cái đạo lý gì?

"Hơn nữa, nhìn giống như hàng thủ công, tôi cũng sẽ phát hiện ra, nhưng là, trên người đàn ông này, một cái tôi cũng không biết, cho nên, kia nhất định là hàng thủ công đặt riêng." Mạc Vân Quả lại trình trọng nói xong một câu cuối cùng.

Diệp Hành chỉ cảm thấy trên trán chảy xuống mấy vạch hắc tuyến, hần thật cẩn thận mở miệng nói: "Tiểu cô nương a, cô không được quên, nơi này không phải thế giới của cô, cho nên....."

Mạc Vân Quả:.....

"Nga." Cô lãnh đạm đáp, trong giọng nói một chút cũng không có xấu hổ khi bị chọc thủng.

Diệp Hành nhìn đến bộ dáng này của Mạc Vân Quả, mặc danh cảm thấy cô có chút đáng yêu.

Phòng phát sáng trực tiếp những người khác nhờ Diệp Hành nhắc nhở cũng kịp phản ứng lại, bọn họ nhìn Mạc Vân Quả kia đang trung ra vẻ mặt vô cảm, tỏ ra quật cường, làm đại đa số người ở đây đều sinh lòng trắc ẩn, trong lúc nhất thời, phòng phát sáng trực tiếp đánh thưởng liên tiếp.

"Người sử dụng Ta chính là đại gia đánh thưởng một quả đồng tiền."

"Người sử dụng Nữ thần ta phải cho người sinh hầu tử đánh thưởng một con khi."

"Người sử dụng Mây trắng phiêu phiêu đánh thưởng một đóa mây trắng."

.....

Mạc Vân Quả vẫn là vẻ mặt vô cảm kia bình tĩnh nghe âm thanh hệ thống nhắc nhở, đối với các loại đánh thưởng kì ba đều tỏ ra "Lạnh nhạt.JPG" mà chống đỡ, cổ tình người trong phòng phát sáng trực tiếp lại còn thấy thích bộ dáng này.

Lúc này, phòng phát sáng trực tiếp đã có 100 người, tất cả mọi người đều rất hiếu kì cái chủ kênh mới này hoàn thành nhiệm vụ như thế nào.

Phải biết rằng, nhiệm vụ này chính là bị liệt vào "Một trong mười nhiệm vụ khó khăn nhất" a.

Ném vô chuối không phải chỗ khó, khó ở chỗ người "Quyền cao chức trọng" này, bọn họ nhớ rõ trước kia, còn có người dùng một xe vô chuối còn tại trung tâm hội nghị quốc gia, kết quả vẫn không có hoàn thành được nhiệm vụ.....

Tiểu cô nương này vận khí thật tốt, mới đây thôi đã hoàn thành một phần ba, hiện tại bọn họ vô cùng mong chờ nhiệm vụ tiếp theo! Dù sao cũng phải tìm được ít lạc thú trong cuộc sống chứ?

Lúc này Mạc Vân Quả đem tất cả phần thưởng đổi thành giá trị kinh nghiệm, cho dù có phần đánh thưởng thì cô cũng chỉ có 100 điểm giá trị kinh nghiệm, mà thắng một bậc, yêu cầu một vạn giá trị kinh nghiệm.....

Xem ra, đường còn dài.....

Mạc Vân Quả chưa bao giờ là người biết khó mà lui, ngược lại, cô càng thích cảm giác khiêu chiến, đặc biệt là cái loại khiêu chiến khản trương kích thích này, càng làm cho cô huyết mạch sôi trào.

Đánh bại đánh bại hoàn thành một nhiệm vụ, Mạc Vân Quả thoát nhìn vô cùng vui vẻ, cô đứng ở trung tâm đại sảnh, rà quét thông tin các chuyển bay.

Vài phút sau, cô xoa xoa huyết Thái Dương của mình, sau đó xoay người rời đi.

"Này? Chủ kênh, vừa rồi cô xem cái gì vậy?" Diệp Hành tò mò hỏi, hần rất chờ mong chủ kênh này đem lại sự vui vẻ cho mình.

Mạc Vân Quả nhận ra đây là giọng nói của người đánh thưởng cho mình đầu tiên, nghĩ đến trong tay hần là "Kinh nghiệm giá trị", Mạc Vân Quả lúc này mới có tâm tình tốt lời một câu, "Nhớ tin tức chuyển bay."

"Lúc này mới được vài phút, tất cả cô đều nhớ rõ?" Diệp Hành thập phần kinh ngạc, năng lực ghi nhớ này, cũng quá lợi hại đi.

"Dĩ nhiên, chuyện này không phải rất đơn giản sao?" Mạc Vân Quả lạnh lẽo trả lời, nhớ mấy thứ này cần tới vài phút, chuyện này đối với cô, quả thực chính là si nhục, phải biết rằng bản thân từng trong một phút nhớ xong nửa quyển sách a!

"Học bá! Chủ chủ kênh thật giỏi!"

"666666, chủ kênh cầu truyền thụ đại pháp ghi nhớ!"

"Đồng ý với lầ trên, cầu truyền thụ đại pháp!"

"Ôm đùi ôm đùi a!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chuôi người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Các loại thỉnh giáo phương pháp ghi nhớ bao phủ toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp, đồng thời cũng bao phủ toàn bộ đầu Mạc Vân Quả.

Chỉ thấy Mạc Vân Quả dừng bước chân, sau đó mất lạnh nhìn phát sóng trực tiếp, trong mắt là ngạo mạn bề ngễ thiên hạ.

"Đây, là thiên phú." Nhân nhặt một câu, đánh vỡ ảo tưởng mọi người, nhưng mà.....

"Thiên tài! Chủ kênh thật soái! Muốn quý liếm một giây làm sao bây giờ!"

"Ta cũng như vậy, ta cũng như vậy! Ta đã quý trên mặt đất!"

"Ánh mắt lãnh diễm kia, ôi ~ ta muốn thạch cày xong(?)....."

"Mẹ nó! Lầu trên không được vũ nhục nữ thần của ta!"

"Lầu trên+1"

"Lầu trên+10086!"

.....

Mạc Vân Quả bị thanh âm phòng phát sóng trực tiếp làm cho có chút bức bối, nhưng ngại hiện tại cấp bậc bản thân quá thấp, cô không có cách nào tắt âm thanh, chỉ có thể bị động thừa nhận, nhưng mà, cái này cũng không đại biểu cô dè dặt người trong phòng phát sóng riu rít.

"Câm miệng!" Cô lạnh lùng quát lớn một tiếng.

Lần này, phòng phát sóng trực tiếp an tĩnh xuống, bọn họ nhìn nữ thần của mình, yên lặng xoát lễ vật.

Bởi vì Mạc Vân Quả quá chăm chú nghe âm thanh trong phòng phát sóng, cô không hề phát hiện ra, không biết từ khi nào, có một người đàn ông đứng ở bên người cô.

Ánh mắt hắt tạt rất phức tạp, giống như rối rắm, lại tựa hồ hỗn loạn bởi kinh hi.

Bởi vì Mạc Vân Quả lạnh như băng một tiếng nói một câu "Câm miệng", hần ta nuốt hết những lời định nói xuống, cứng đờ đứng ở nơi đó.

Phòng phát sóng trực tiếp rốt cuộc an tĩnh lại, Mạc Vân Quả mới đưa lực chú ý chuyển dời đến trong đời sống hiện thực.

Cô quay sang nhìn người đàn ông bên cạnh, vẻ mặt vô cảm.

"Có việc?" Cô ngẩng đầu hỏi, người đàn ông trước mặt này, so với cô còn cao hơn nửa cái đầu.

Người đàn ông vừa nghe Mạc Vân Quả nói những lời này, liên tục gật đầu: "Có việc có việc!"

"Ôi." Đối với người không quen thuộc, Mạc Vân Quả luôn là như vậy lời ít mà ý nhiều.

"Công chúa, mời theo thuộc hạ trở về!" Người đàn ông đột nhiên nửa quý xuống dưới, không bận tâm trường hợp chút nào.

Mạc Vân Quả: "....."

Diệp Hành nhìn một màn này, há to miệng, đây là cái phát triển thần thánh gì?

Hắn muốn đặt câu hỏi, nhưng tưởng tượng đến vừa rồi chủ kênh nói câm miệng, hắn quyết định trước tiên vẫn xem tình hình phát triển đi, ừ..... Thuận tiện có thể xoát xoát nhiều quà, dù sao hắn cái gì cũng không nhiều, chính là nhiều quà!

Nghĩ như vậy, hắn trực tiếp vung tay, đánh thương một viên Hoàn Hồn Đan, đây là đan dược trong thế giới của hắn.

Thời điểm Mạc Vân Quả thu được tin tức đánh thưởng, cũng là sừng sốt, từ cái tên này, cô biết thứ này bắt phàm, cô vốn định đổi thành giá trị kinh nghiệm, nhưng lại nghĩ nghĩ, vẫn từ bỏ cái suy nghĩ này, ngược lại bỏ vào trong ba lô trữ vật của bản thân, đó là ba lô mà hệ thống cung cấp cho chủ kênh phòng phát sóng trực tiếp, chắc là phương tiện cho bọn họ dùng.

Mã Diệp Hành này vừa ra tay, giống như kéo ra cơ quan nào đó, Mạc Vân Quả liền tiếp nhận được tiền đánh thưởng.

Mạc Vân Quả thu được tin tức đánh thưởng, khuôn mặt vốn dĩ lạnh lẽo xuất hiện ý cười nhàn nhạt, mà đúng lần này đúng là một nụ cười, làm người đàn ông nửa quỳ thờ dài nhệch nhồm một hơi.

Công chúa cười, hẳn là đồng ý trở về đi?

"Công chúa, máy bay đã chuẩn bị xong tùy thời có thể chuẩn bị xuất phát." Người đàn ông cung kính nói với Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nhàn nhạt lên tiếng, cái này không thể hiểu được người kia tại sao gọi cô là công chúa, như vậy có khi nào cha cô là quốc vương của một vương quốc?

Quốc vương = người quyền cao chức trọng = hoàn thành nhiệm vụ = thoát ly thế giới.

Ở trong đầu Mạc Vân Quả hiện ra một dạng thức như vậy, cô quyết định hiện tại cứ đi theo người đàn ông này đã.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chuôi người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Ừ, đi thôi." Mạc Vân Quả lạnh nhạt trả lời, ngược lại lại làm toàn thân người đàn ông kia được buông lỏng.

Hiện tại hẳn ta cảm thấy vô cùng may mắn vì bản thân không có việc gì làm rảnh rồi đi bộ một vòng, sau đó thấy được ánh mắt bề ngễ thiên hạ của cô.

Người đàn ông trộm đánh giá Mạc Vân Quả, hẳn ta không hiểu vì sao người con gái này lại đồng ý đi theo mình, chẳng lẽ cô ấy thật sự cho rằng mình là công chúa?

Nghĩ đến công chúa, ánh mắt người kia rõ ràng xẹt qua một tia châm chọc, vì một người đàn ông bình thường, công chúa thế nhưng vứt bỏ vinh hoa phú quý, còn làm hại nhóm người bảo tiêu bọn họ gặp tai ương theo.....

Cũng may, hẳn tìm được một người con gái giống công chúa như đức, hơn nữa, người con gái này, khiến hẳn ta cảm thấy giống công chúa chân chính hơn.

Mạc Vân Quả không biết suy nghĩ của người bên cạnh, cô đang xử lý quả đánh thưởng trong phòng phát sóng trực tiếp, trừ bỏ kia viên Hoàn Hồn Đan, còn lại tất cả đều đổi thành giá trị kinh nghiệm, tất cả vừa chuyển đổi, cũng chỉ được 5000 giá trị kinh nghiệm.

Tuy rằng hiện tại còn không có biện pháp thăng cấp, nhưng bây giờ Mạc Vân Quả không cần mở miệng cũng có thể giao lưu với người trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Nữ thần! Vì sao người lại đi cùng người không có ý tốt kia!" Diệp Hành cũng khó hiểu, đồng thời cũng có chút thất vọng, hẳn vốn dĩ cho rằng cô là một người thông minh, nhưng hiện tại xem ra, cũng bất quá là một cái gia hỏa ham vinh hoa phú quý.

Mạc Vân Quả tự nhiên là nhận thức được một đại thổ hào, ôm ý tưởng "Muốn chặt chẽ bắt lấy thổ hào", Mạc Vân Quả giải thích.

"Hắn ta kêu tôi là công chúa, như thế có thể thấy khi tôi đi theo hắn ta, sẽ tiếp xúc với một đám người quyền cao chức trọng." Mạc Vân Quả nhìn thân ảnh người đàn ông phía trước, ánh mắt hơi lóe.

"Chẳng lẽ cô không sợ hắn là một cái kẻ lừa đảo sao?" Diệp Hành có chút tò mò, cái chủ kênh này sao khiến hẳn cảm giác ghé con không sợ cộp vậy.

"Người xem tư thế hẳn đi đường, mỗi một bước, đều cân xứng bảy mươi cm, cái này chứng minh hẳn ta đã chịu sự huấn luyện chuyên nghiệp, mắt độ cơ bắp trên người hẳn ta, xa xa vượt qua người bình thường, hẳn là bảo tiêu tinh anh." Mạc Vân Quả híp con mắt lại, giống như đang đánh giá cái gì đó.

"Nắm thảo! Nữ thần! Người thật là nữ thần của ta! Ngay cả loại chuyện mật độ cơ bắp cũng nhìn ra được?" Đây là một giọng nói khác hẳn với Diệp Hành mang theo một tia trầm ổn thanh âm, giọng nói này rõ ràng càng thêm sinh động hơn.

Mạc Vân Quả nghe được là giọng nói mới, ừ..... Là một gia hỏa chưa đánh thưởng, cô quyết đoán ngậm miệng lại, không có giải thích cái gì.

Người mới tiến phòng phát sóng trực tiếp: "....." Hiện tại chủ kênh im lặng không thèm trả lời! Nhưng mà, hẳn lại cảm thấy không biết làm sao đây!

"Khụ khụ..... Vậy cô thật sự là công chúa như trong miệng người kia nói?" Diệp Hành nhận thấy được không khí có chút xấu hổ liên hồi.

"Tất nhiên không phải." Mạc Vân Quả đi theo người kia tới máy bay chuyên dụng, sau đó theo lời người đàn ông đi vào, chờ sau khi cô ngồi ổn định, mới tiếp tục nói: "Nếu tôi thật sự là công chúa, người đàn ông này sẽ không nhìn thẳng vào tôi, mỗi một bảo tiêu cao cấp đều có một chương học riêng về lễ nghi quý tộc."

"Như vậy chuyện bây giờ nghĩa là sao? Nữ thần cầu giải đáp!" Người mới kia cũng chính là Phong Hoa hỏi.

Mạc Vân Quả: "....." Một chút cũng không muốn trả lời cho người không đánh thưởng cho mình làm sao đây!

Mạc Vân Quả không nói lời nào, không khí lại lập tức nặng nề xuống.

Nhưng mà, chính là như vậy, người trong phòng phát sóng trực tiếp lại phi thường hưng phấn, cái chủ kênh này cùng những người đồng ọ tạo dáng ngoài kia một chút cũng không giống

nhau!

Bọn họ rất thích! Thật muốn quý liếm a!

- -----

** Nắm thảo: ai hiểu là gì không? *gào khóc* ta không hiểu.*

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chuối người cái ba kéo

Edit+ beta: Linh lady

"Người sử dụng Phong Hoa đánh thường một ly nước linh tuyến."

"Nữ thần nữ thần! Tôi đánh! Cầu giải đáp!"

Mạc Vân Quả nghe được giọng nói này, khỏe miệng cong cong, sau đó tâm tình tốt lên mới đáp lại: "Chỉ sợ là công chúa chân chính xảy ra chuyện gì đó, cho nên hẳn ta mới tìm tôi làm người thế thân."

Không thể không nói, Mạc Vân Quả rất thông minh, chỉ dựa vào một ít động tác của người đàn ông, cô nhanh chóng đoán ra mọi chuyện.

"Chủ kênh, làm sao cô có thể xác định được?" Phong Hoa tò mò hỏi, làm sau chủ kênh có thể chắc chắn như vậy.

Mạc Vân Quả nghe thấy có người lại dám nghi ngờ cô, biên độ khỏe miệng hạ xuống một phân, "Muốn biết? Người tiếp tục xem là được."

Chính vì một câu này, làm đa số người trong phòng phát sóng trực tiếp đều ấn nút lưu trữ, bọn họ thật sự rất muốn biết chuyện tiếp theo sẽ như thế nào!

Hơn nữa, cái chủ kênh không thèm lấy bông bọn họ này nhìn rất soái có được không!

Cứ như vậy, Mạc Vân Quả ở bất tri bất giác, thu hoạch một nhóm fan đầu tiên.

Sau năm tiếng ngồi máy bay, máy bay hạ cánh xuống một nơi rất rộng, Mạc Vân Quả vừa đi xuống, đã nhìn thấy rất nhiều người mặc tây trang màu đen, xếp thành hai hàng chỉnh tề, giống như chuẩn bị nghênh đón một người nào đó.

Đương nhiên, Mạc Vân Quả hiểu rõ, người bọn họ nghênh đón là chính mình, còn chuyện vì sao long trọng như vậy.....

Ánh mắt Mạc Vân Quả dừng lại trên người người đàn ông đang đang đứng bên cạnh mình, ý vị không rõ.

"Công chúa, bệ hạ đã đang đợi ngài." Người đàn ông cung cung kính kính nói với Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả nhàn nhạt gật đầu, sau đó đi theo hắn vào một toà cung điện phồn hoa.

Kim bích huy hoàng, tráng lệ nguy nga đã không đủ để hình dung cái cung điện này, ánh mắt Mạc Vân Quả dừng ở dưới chân, đó là từ vàng dát thành đường đi.....

"Công chúa, mời vào, bệ hạ ở bên trong chờ ngài." Hắn ta khom người chào, làm một cái tư thế mời vào, bản thân lại đứng yên tại chỗ.

Mạc Vân Quả cũng không ngại, nhắc chân đi vào trong.

Người trong phòng phát sóng nhìn thấy cung điện xa hoa như vậy, tức khắc nổi lên từng đợt kinh hô.

"Liếm liếm liếm! Đây, đó đều là vàng sao? A a a!" Phong Hoa là một người ham tài, hắn nhìn thấy nhiều vàng như vậy, hai mắt sáng lên, nếu không phải lo ngại phép tắc thời không, nói không chừng hắn sẽ chạy tới đây đánh cướp.

Mạc Vân Quả một lần nữa nghe thấy giọng nói kia, khỏe miệng giật giật, "Đúng vậy." Giọng nói của cô mơ hồ đáp lại.

Mạc Vân Quả đi một đoạn đường dài, trong cung điện một bóng người cũng không thấy, xung quanh cô vô hạn xa hoa, lại để lộ ra một tia không khí quý dị.

"Con đã đến rồi." Giọng nói tang thương ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên, Mạc Vân Quả ngẩng đầu, nhìn về phía người đàn ông đứng ở đại điện.

Chỉ thấy hắn mặc một bộ tây trang màu đen, đưa lưng về phía Mạc Vân Quả, thân hình rắn rỏi, trầm ổn lại lộ ra một tia cô độc, hắn chậm rãi xoay người, lộ ra một khuôn mặt bình thường không thể bình thường hơn.

Mạc Vân Quả ngốc lăng một chút, thật sự là không nghĩ tới có người khí thế như vậy, lớn lên lại bình thường như thế.

"Con đã trở lại." Lý Nguyên thờ dãi một hơi, nói, hắn chậm rãi tới gần Mạc Vân Quả, mỗi một bước, phảng phất đều mang theo một quyết định trầm trọng.

Mạc Vân Quả khẽ nhủ mày, lạnh lẽo đáp lại: "Ngài hẳn là biết, tôi không phải cô ấy."

Bước chân của Lý Nguyên khựng lại, ánh mắt sắc bén đảo qua Mạc Vân Quả, khí thế sắc bén ép thẳng vào cô, giống như muốn thuần phục cô.

Nhưng Mạc Vân Quả là người nào? Làm một thiên tài m chí số thông minh cao *****, Mạc Vân Quả chưa bao giờ sợ hãi cái gì đó, cô tiến lên một bước, ngạo nghễ ưỡn thẳng ngực, không hề vì khí thế của Lý Nguyên mà yếu thế.

Lý Nguyên nhìn động tác của Mạc Vân Quả, ánh mắt tối sầm lại, uy áp trên người tăng thêm vài phần.....

Edit: Aaaaaaaaa! Ta trở lại rồi, có ai nhớ ta hom... □□□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả vẫn như cũ vẫn giữ khuôn mặt lạnh băng, ánh mắt sâu thẳm, kỳ thật trông không không suy nghĩ gì.

"Ta cảm giác, chủ kênh muốn cùng người đàn ông này đánh nhau rồi....." Phong Hoa nuốt nước miếng, Nhược Nhược nói ra một câu như vậy, hẳn có chút sợ hãi, nhưng cảm giác hưng phấn chiếm phần hơn, làm sao đây! Giống như xem bọn họ sắp đánh nhau tới nơi!

Phong Hoa nói câu này, giống như đốt một ngọn lửa, tức khắc, toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp lập tức nóng lên.

"Đánh nhau đánh nhau! Oh yeah oh yeah!"

"Nga rống rống, chủ kênh lạnh nhạt đối chiến với thiên hoàng khí phách, rốt cuộc ai mới là người thắng, rửa mắt mong chờ!"

"Đánh đánh đánh! Mau đánh! Quân của ta cũng coi ra rồi!"

"Đánh nhau mà thôi..... Cởi quần làm gì!"

"Ồ ô ô....."

.....

Bên tai Mạc Vân Quả vang vọng đủ loại giọng nói, cái này càng làm cho cô không kiên nhẫn, cô không vui nhìn lại mi, lúc đang muốn nói cái gì đó, liền nghe thấy Lý Nguyên nói chuyện.

"Tôi biết cô không phải con bé, không phải là con gái tôi, tôi còn nghĩ rằng." Thời điểm nói những lời này, trên mặt Lý Nguyên tất cả đều là bất đắc dĩ, hẳn ta làm sao không hiểu tính tình con gái mình đây? Ở trước mặt mình, từ trước đến nay đều là nôm nớp lo sợ, làm sao có được bộ dáng như cô gái trước mặt này?

"Cô tên là gì?" Lý Nguyên thu hồi khí thế quanh người, ngược lại cười hỏi, tràn ngập hương vị hiền lành.

"Mạc Vân Quả." Mạc Vân Quả vẫn duy trì bộ dáng như lúc trước, không cho Lý Nguyên một chút mặt mũi nào.

Lý Nguyên gật gật đầu, trong mắt mang theo một tia nghiền ngẫm, "Nếu không phải bởi vì khí chất hai người khác nhau, có khi, ngay cả tôi cũng nhận sai." Một câu này, xem như khẳng định suy đoán Mạc Vân Quả lúc trước.

"Oh? Cho nên?" Mạc Vân Quả thẳng thắn hỏi, mang cô lại đây, đến tận cùng là vì chuyện gì?

Lý Nguyên cười khổ hai tiếng, làm như chìm trong hồi ức.

Mạc Vân Quả không nói gì, bởi vì cô đang xem đám người ồn ào trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Chủ kênh chủ kênh, thù ra cô tên Mạc Vân Quả a!"

"Ha ha ha! Tên này rất giống cô gái nhỏ a, một chút cũng không giống như ta nghĩ!"

"Đồng ý đồng ý a! Ha ha! Tiểu Quả Quả ~"

"Khụ khụ..... Đều đứng đắn một chút, chẳng lẽ người không có không có phát hiện, lời nói của bộ hạ sao, tương tự cùng với suy đoán kinh người của tiểu Quả Quả!"

"Tiểu Quả Quả thật thông minh! Quý liếm quý liếm!"

"Tiểu Quả Quả muốn thân thân muốn ôm một cái muốn nâng lên cao ~"

"Phi, trên lầu liền người còn muốn nâng lên cao?"

.....

Khoé miệng giật giật Mạc Vân Quả dao động nhỏ đến khó phát hiện, phòng phát sóng trực tiếp, thật sự thực sâu*, quấy rầy cô suy nghĩ.

"Hệ thống, có biện pháp gì không, có thể tắt âm thanh đi được không?"

"Có, khi nào kí chủ lên cấp, có thể lựa chọn tắt âm thanh." Giọng nói nhàn nhạt của hệ thống vang lên trong đầu Mạc Vân Quả, không lưu tình chút nào.

Mạc Vân Quả....

Lúc này, Lý Nguyên đã thoát ra khỏi hồi ức, trong nháy mắt ông khôi phục lại khuôn mặt u sầu, cuối cùng cũng nói ra chân tướng với Mạc Vân Quả.

"Nhiều năm phía trước, tôi ở hải ngoại gặp nạn, được một người cứu, tôi vì trả ơn cho hắn, đồng ý cho hắn ta một lời hứa. Một tháng trước, người cứu tôi tới muốn tôi thực hiện lời hứa, đó chính là gả con gái cho con hắn ta....."

Lời kể tiếp, dĩ nhiên không cần phải nói ra, cái này đơn giản là một câu chuyện cầu huyết thôi.

"Cho nên, ông muốn tôi thay thế con gái ông gả đi đúng không?"

Lý Nguyên gạt đầu, mặt mang khó xử, nhưng trong mắt lại ra vẻ cương thế, ông tuyệt đối không cho phép, người con gái trước mắt này, cự tuyệt lời của mình!

- -----

*出击 và 出发: câu nói hóm hỉnh, lời nhận xét sắc sảo (để tấn công hoặc để đánh trống lảng trong cuộc tranh luận). *Mị tra từ điển từ sảo ra ý nghĩa như vậy, không biết chính xác không nên ta cứ để nguyên văn nhé.*

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Được, tôi đồng ý." Mạc Vân Quả tạm dừng một chút, "Nhưng tôi có một điều kiện."

Lý Nguyên giống không nghĩ tới Mạc Vân Quả sẽ dễ dàng đồng ý như vậy, hắn ta còn chuẩn bị rất nhiều điều kiện hấp dẫn đấy.

"Yêu cầu cái gì? Cô cứ việc nói." Trong mắt Lý Nguyên xẹt qua một tia vội vàng, thân thể hắn thả lỏng, một chút cũng không có phong phạm đế vương.

Mạc Vân Quả hơi cong khóe môi, giống như nghĩ đến chuyện gì đó tốt đẹp, "Đến lúc đó ông sẽ biết."

Lý Nguyên nghe thấy lời này lập tức nhú mày, hắn sợ hãi Mạc Vân Quả sẽ đưa ra một yêu cầu quá phận, nhưng một giây tiếp theo, hắn liền nghe được Mạc Vân Quả nói: "Khi nào đi?"

"Càng nhanh càng tốt!" Lý Nguyên giống như gấp không chờ nổi đáp lại, lại nói tiếp, tuy rằng ông là người đứng đầu một đất nước, nhưng ở cái xã hội hiện đại hoá này, ngôi vị hoàng đế cũng sớm không còn như trước ông làm vua một nước nhỏ so ra còn kém hơn một tỷ phú ở nước khác.

"Ngày hôm nay?" Mạc Vân Quả rừ xuống mi mắt nói, tay phải của cô vô ý thức vuốt ve ngón tay cái tay trái.

"Được được được! Bây giờ có thể đi rồi! Máy bay đã chuẩn bị tốt, tùy thời đều có thể xuất phát!" Trong mắt Lý Nguyên loé lên một tia kinh hi, dù sao chỉ cần đem người đưa lên máy bay, chuyện về sau không liên quan gì đến hắn.

"Được." Mạc Vân Quả sáng khoái đồng ý.

"Ai ai! Tiểu Quả Quả vì sao lại dễ dàng đồng ý như vậy? Ít nhất phải vót vát một ít thứ tốt chứ! Nơi này toàn là vàng nha!" Phong Hoa nhìn không được rít gào nói, ai ai ai..... Những cái đó thể nhưng đều là vàng nha!

"Bởi vì tôi chỉ là một cái khách qua đường." Mạc Vân Quả nhàn nhạt trả lời người trong phòng phát sóng trực tiếp, sau đó đi theo sau Lý Nguyên.

Đi đến phía dưới máy bay, Mạc Vân Quả nhìn về mặt đầy vui sướng của Lý Nguyên, cặp mắt tràn đầy khát vọng kia lảng lảng nhìn Mạc Vân Quả, hện không thể lập tức đưa cô lên máy bay chạy lấy người.

"Ông còn nhớ rõ yêu cầu của tôi không?" Mạc Vân Quả đứng ở bên cạnh bảo tiêu đột ngột lên tiếng.

Lý Nguyên sững sốt, sau đó cuống quýt gạt đầu, "Tất nhiên là nhớ rõ."

Mạc Vân Quả gạt gạt đầu, nói với Lý Nguyên: "Phiền toái ông đi vài bước."

"Cái gì?" Lý Nguyên có chút hoài nghi không biết có phải mình nghe lầm, cái này xem như cái gì yêu cầu?

Giọng nói lạnh lẽo của Mạc Vân Quả vang lên lặp lại một lần, sau đó không biết từ nơi nào lấy ra tới một quả chuối, làm như không có gì ăn luôn.

Tuy rằng Lý Nguyên tuy rằng trong lòng có chút khó hiểu, nhưng là vẫn làm theo yêu cầu của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả xem chuẩn thời cơ, đem vỏ chuối trong tay ném xuống, "Bep" Lý nguyên té ngã trên đất.

Mạc Vân Quả nhanh chóng quyết định bước lên máy bay, sau đó đóng cửa máy bay lại, chỉ để lại về mặt kính ngạc của Lý Nguyên, cùng một đám bảo tiêu ghen cừu nỗ lực kim nén.....

"Chúc mừng kỷ chủ lần thứ hai hoàn thành nhiệm vụ vỏ chuối, xin ký chủ không ngừng cố gắng!" Một lần nữa Mạc Vân Quả lại nghe thấy giọng nói máy móc của hệ thống, nhưng cô lại cảm thấy vô cùng đáng yêu.

"Tiểu Quả Quả 66666!" Phong hoa dẫn đầu nói, ngay sau đó liên tục đánh thưởng.

"A! Chủ kênh cô thật là soái! Sao lại có thể soái tới như vậy!"

"Chủ kênh chủ kênh! Nhìn tôi nhìn tôi! Tôi phải sinh khi con cho cô!"

"Lầu trên cút xéo, thuận tiện nói cho người biết tiểu Quả Quả là của nhà ta!"

Ánh mắt Diệp Hành phức tạp nhìn phòng phát sóng trực tiếp, lúc này thời gian ngắn ngủi không đến một ngày, cô đã hoàn thành hai phần ba nhiệm vụ, là vận khí, hay là thực lực?

Trong phòng phát sóng trực tiếp đánh vỡ số phần quà, các loại tán dương vang lên bên tai Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả hí hóp, dựa vào bên cửa sổ, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà một nơi cách Mạc Vân Quả mấy ngàn dặm, trong một ngôi biệt thự mộc mạc, một người con trai an an tĩnh tĩnh nằm ở nơi đó, sắc mặt tái nhợt, chau mày.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Rất nhanh Mạc Vân Quả bay đến nơi, đám người kia vội vàng bỏ cô lại đó rồi nhanh chóng rời đi, chỉ còn một mình Mạc Vân Quả, đối mặt căn biệt thự sâu thẳm, vẻ mặt lạnh nhạt.

"Cô chính là công chúa tới xưng hi với cậu chủ nhà tôi?" Không biết khi nào, có một ông lão xuất hiện trước mặt Mạc Vân Quả, nhìn đáng vẻ hằn là quân gia, hằn hơi cong eo, trong mắt lấp loè tinh quang.

Mạc Vân Quả đánh giá trên dưới ông lão một phen, sau đó điềm nhiên gật đầu, "Đúng vậy."

"Vào vào đi." Quân gia đi trước dẫn đường cho Mạc Vân Quả, sau khi xác định thân phận của Mạc Vân Quả, hần không hề hỏi thêm chuyện gì.

Mạc Vân Quả nhìn quân gia bước từng bước vững vàng, mỗi một bước, đều mang theo lực lượng, cô nắm thật chặt nắm tay, đã biết bản thân đi đến một nơi không bình thường, bất quá, cô thích nhất là kiểu khiêu chiến như vậy, không phải sao?

Khoé miệng Mạc Vân Quả gọi lên một nụ cười nhợt nhạt, lướt qua giây lát.

Nhưng mà, nụ cười nhợt nhạt thoáng qua này không thoát khỏi những người trong phòng phát sóng trực tiếp đang nhìn chăm chăm.

Tức khắc, phòng phát sóng trực tiếp lại mở ra hình thức náo nhiệt.

"A a a! Thì ra chủ kênh cười lên lại đẹp như vậy!"

"Liếm liếm liếm! Ta đã chụp hình, mỗi ngày liếm một lần!"

"Hừ, lâu trên một chút cũng không vấn minh! Đầu giống ta, quyết định mỗi ngày ôm hình chụp ngủ!"

"Ta quyết định không có việc gì thì sẽ xem chủ kênh, nỗ lực kiếm tiền xoát lẻ vật!"

"Xoát lẻ vật! Xoát lẻ vật!"

Tiếng này vừa dứt, phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu vang lên thanh âm tặng quà.

Mạc Vân Quả nhìn đại gia chủ động tặng quà, tâm tình vốn đã tốt lại càng tốt hơn.

Cái phòng phát sóng trực tiếp này dường như cũng không tệ lắm.....

Mạc Vân Quả đi theo quân gia đến cửa phòng, Mạc Vân Quả mới đứng ở ngoài cửa thôi cũng cảm nhận được tử khí từ bên trong truyền ra.

"Vào đi thôi, thiếu gia ở bên trong chờ cô." Quân gia nói với Mạc Vân Quả cũng không quan tâm tới suy nghĩ của cô, mở cửa đẩy cô vào trong.

Sau đó, "Phanh" một tiếng, quân gia cấp tốc đóng cửa lại.

Mạc Vân Quả:.....

"Nắm thảo! Ông lão kia làm cái gì vậy!" Có người ở phòng phát sóng trực tiếp vì Mạc Vân Quả bênh vực kẻ yếu.

"Đúng vậy đúng vậy! Cái lão già thú kia vậy mà dám dây tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Ai là tiểu Quả Quả nhà ngươi! Rõ ràng là tiểu Quả Quả nhà ta mới đúng!"

"Phi! Lâu trên có thấy xấu hổ hay không, tiểu Quả Quả rõ ràng là của đại gia ta!"

.....

Mạc Vân Quả bỏ qua thanh âm trong phòng phát sóng trực tiếp, sau đó đánh giá toàn bộ căn phòng này.

Trong phòng có chút tối tăm, nhưng mơ hồ có thể thấy được trên giường có một bóng người, đó là một cái giường rất lớn, gần như chiếm một phần ba căn phòng.

Mạc Vân Quả chậm rãi đi qua đi, may mắn cả đoạn đường không có vật gì ngăn cản.

"Cô là người tới xưng hi?" Giọng nói nghẹn ngào ở trong phòng vang lên, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy giọng nói này cảm giác như dính trên da thịt mình làm cô có chút không thoải mái.

Rõ ràng chỉ là giọng nói, nhưng lại khiến Mạc Vân Quả cảm thấy nó có chút độc đáo.

Tuy rằng trong lòng Mạc Vân Quả có thắc mắc, nhưng bên ngoài cũng nganh chóng phản ứng đáp lại: "Ừ."

"Ha ha....." Thanh âm kia lại lần nữa vang lên, ngược lại với về âm lãnh lúc trước, lúc này đây, giống như ngấm mang theo tia nắng mặt trời?

"Lại đây ngồi đi." Vẫn là giọng nói kia, nhưng rõ ràng, lúc này đây mang theo độ ấm.

Mạc Vân Quả thuận theo đi qua, sau đó ngồi ở mép giường.

Bây giờ lại gần, lúc này Mạc Vân Quả mới có thể nhìn rõ người trên giường.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Chỉ thấy người trên giường, mày kiếm vô song, mũi cao thẳng, cánh môi nhỏ bé, đôi mắt sâu thẳm giống như chứa đựng cả thế giới, muốn hút người khác vào bên trong.

Nhưng mà, một người như vậy, sắc mặt tái nhợt khác thường, ần ần mang theo một tia tử khí, đây..... Là một người sắp chết!

Trong nháy mắt Mạc Vân Quả giống như hạ quyết tâm gì đó, cô mím môi không nói gì.

Ngược lại người trong phòng phát sóng trực tiếp, sôi nổi phát biểu ý kiến của mình.

"Ai da! Tiểu bạch kiếm này có phải sắp chết không?"

"Người này vừa thấy, tràn đầy tử khí, chỉ sợ sống không quá ba ngày!"

"Ai! Tiểu Quả Quả, người cách hần xa một chút a! Nếu người sống dính tử khí, chính là muốn trả giá đại giới!"

"Đúng vậy đúng vậy! Tiểu Quả Quả nhanh chóng rời khỏi đó đi!"

"Ai, tiểu Quả Quả người ta còn không nói cái gì đâu! Các người cũng không cần nhọc lòng khuyên bảo!"

"Lầu trên có ý gì?"

"Người đọc không hiểu ngôn ngữ thông dụng sao? Không thì tự tra từ điển đi!"

"Lầu trên xuống đây, chúng ta đánh một trận!"

"Có bản lĩnh người lên đây đi!"

.....

Mạc Vân Quả:..... Một đám thiếu năng trí tuệ!

"Tôi sống không được mấy ngày nữa." Lại là cái giọng nói kia, lúc này đây, mang theo tuyệt vọng, "Cho nên, mấy ngày này cô ở bên cạnh với tôi đi, chờ khi tôi chết, cô có thể rời đi."

Mạc Vân Quả lắc đầu, cũng mặc kệ người con trai trước mắt có thấy hay không.

"Vì sao anh nghĩ rằng mình sẽ chết?"

Lạc Từ Kiều sùng sốt, giống như không nghĩ tới Mạc Vân Quả thế mà lại hỏi vấn đề như vậy, hiện tại mình đã thành cái dạng này, nhưng còn không phải là trạng thái sắp chết sao? Đây là sự thật mà tất cả mọi người đều biết.

Mạc Vân Quả cũng không giải thích cái gì, mà là lại tung ra câu hỏi tiếp theo.

"Thân thể của anh, tại sao thành như vậy?"

Rõ ràng bên ngoài không hề có vết thương gì vết thương, ngoại trừ sắc mặt tái nhợt ra, cô không nhìn ra bộ dáng bệnh tật gì ở hần.

Lạc Từ Kiều giãy giụa suy nghĩ muốn ngồi dậy, lại bắt đầu dĩ buông đôi tay vô lực, chỉ có thể suy sút nằm xuống.

Mạc Vân Quả đem Lạc Từ Kiều đang giãy giụa đè xuống, sau đó nheo nheo chặn, "Thân thể không tốt không cần cố gắng."

Lạc Từ Kiều cười khổ một tiếng, cũng biết đáng về suy sút bây giờ của mình rất xấu.

Hần thở dài một hơi, không giải thích cái gì với Mạc Vân Quả.

Xem ra ở trong mắt hần, Mạc Vân Quả cũng chung quy cũng chỉ là người ngoài, mà chuyện của hần, cũng không cần nói với người ngoài.

Mạc Vân Quả cũng không hỏi tới cùng, nếu người con trai trước mắt dễ dàng nói cho cô, như thế cô sẽ nghi ngờ trình độ của người này mất.

"Ai, cái người này một chút cũng không lễ phép, tiểu Quả Quả hỏi hần hần cũng không trả lời!"

"Đổi lại là ta ta cũng không trả lời! Dù sao cũng chỉ là người xung hi!"

"Lầu trên nói có lý."

"Ta cảm giác vị huynh dài này có một câu chuyện xưa, chúng ta tiếp tục xem đi, ha ha ha! Ta cảm thấy chuyện xưa kể tiếp sẽ thực suất sắc!"

"Đồng ý lầu trên, tiếp tục xem thôi!"

.....

Bất kể là khi nào, phòng phát sóng trực tiếp vĩnh viễn là nơi nhất náo nhiệt, đáng thương Mạc Vân Quả, trong đầu vẫn luôn bị các loại thanh âm tàn phá, cũng may một ngày cũng sắp trôi qua.

Phòng phát sóng trực tiếp tuy rằng phải dừng lại, nhưng là đồng thời cũng không quên xoát lễ vật cho Mạc Vân Quả, thật không ngờ, mới một ngày thôi, Mạc Vân Quả đã tích góp được 7000 tích phân, còn kém 3000, là có thể thăng cấp, đến lúc đó cô có thể chọn chức năng che chắn thanh âm!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Lạc Từ Kiều nhìn khuôn mặt lạnh nhạt của Mạc Vân Quả, cũng không có hứng thú nói chuyện phiếm, dù sao đối với hần mà nói, thời gian hần dừng lại ở trên thế giới này không nhiều.

Có đôi khi Lạc Từ Kiều nghĩ, vì sao mình lại tới thế giới này? Trở thành người giàu số một số hai thế giới thì như thế nào?

Hiện tại hần, vẫn là hai bàn tay trắng.....

Khoẻ miệng Lạc Từ Kiều gọi lên một nụ cười tựa châm chọc, lại tựa giải thoát.

Mạc Vân Quả không cách nào hiểu được tâm tình của Lạc Từ Kiều lúc này, cô thấy Lạc Từ Kiều cười, liền cho rằng hần thực vui vẻ.

"Anh sắp chết rồi." Mạc Vân Quả mở miệng nói, trong giọng nói mang theo một tia khó hiểu, "Vì sao còn muốn cười?"

Lạc Từ Kiều sững sốt, vì sao muốn cười? Kỳ thật hần cũng không biết, hần chỉ là muốn cười mà thôi.

Mạc Vân Quả thấy Lạc Từ Kiều không trả lời, liền lại hỏi một lần.

Ở trong mắt Mạc Vân Quả, trên thế giới này, không có chuyện gì là không có lý do, tồn tại tức có lý do, đây là tín ngưỡng cô luôn thờ phụng.

Lạc Từ Kiều thấy Mạc Vân Quả vẫn luôn hỏi mình, chỉ có thể là bắt đắ dĩ thờ dài một hơi.

"Đại khái, tôi là cười chính mình nỗ lực cả đời, đến cuối cùng, vẫn là hai bàn tay trắng đi." Đây cũng là lý do duy nhất hần nghĩ ra được.

Mạc Vân Quả hơi hơi nhíu mày một chút, hiển nhiên là không đồng ý với câu nó của hần.

"Anh không phải hai bàn tay trắng."

Lạc Từ Kiều sững sốt, khẽ mấp máy một câu, "Cô cái gì cũng không biết."

"Không, tôi biết." Mạc Vân Quả nói, "Vừa rồi khi tôi vào đây, quan sát quá bài trí căn biệt thự này, tuy nhìn tổng thể âm trầm, nhưng hiển nhiên có dụng tâm sắp xếp, hơn nữa hoa hoa thảo thảo đều là tính tu."

Lạc Từ Kiều cố gắng chống thân thể ngồi dậy, trong mắt xẹt qua ánh sáng, hần nhìn Mạc Vân Quả chăm chăm, chờ mong cô tiếp tục nói.

"Cô còn biết cái gì?"

Mạc Vân Quả thấy hần ta có thể ngồi dậy, trong lòng khó hiểu, không phải vừa rồi còn không có chýt lực nào sao, vì sao hiện tại lại có thể ngồi dậy đây?

"Bên ngoài biệt thự ngoài ông lão kia không có những người khác, nhưng tôi có thể cảm giác được, căn biệt thự này, có rất nhiều người tồn tại. Hơn nữa, ông lão bước chân vững vàng hữu lực, hô hấp vững vàng, vừa thấy chính là một người biết võ." Mạc Vân Quả nói tới đây tạm dừng một chút, bởi vì cô rõ ràng cảm giác được quanh thân người con trai trước mắt này có biến hóa.

Rõ ràng vừa rồi tràn ngập suy sút vô lực, vừa nghe cô nói mấy câu, quanh thân đều tràn mát ra sức sống, cái này là sao ta?

Lạc Từ Kiều thấy Mạc Vân Quả tạm dừng lại, truy vấn nói: "Còn có?"

"Vừa rồi ông lão tuy rằng đẩy tôi vào trong, nhưng không dùng nhiều lực, thế cho nên tôi sẽ không phát ra âm thanh làm ảnh hưởng tới anh."

"Phòng của anh, không có một tia ánh mặt trời, khẳng định là biết hiện tại anh, không có cánh nào tiếp xúc với ánh sáng, cho nên phải che chắn toàn bộ."

"Một đoạn đường từ cửa đến đây, tôi không gặp bất kì trở ngại gì, chứng tỏ có người giúp anh dọn sạch sẽ, căn phòng này tuy rằng âm u, nhưng không khí không hề ngột ngạt....."

Mạc Vân Quả nói ra tất cả những gì mình phát hiện ra, Lạc Từ Kiều càng nghe đôi mắt càng sâu, cả người tản ra sức sống muốn đấu tranh với từ khí kia.

Mạc Vân Quả không cách nào hiểu nổi thay đổi hiện tại của Lạc Từ Kiều, lấy góc độ của cô mà nói, cô cũng không cảm thấy có gì vui vẻ, cô trình bày, bất quá là sự thật mà thôi.

Mạc Vân Quả không hiểu, Lạc Từ Kiều lòng tràn đầy vui mừng, mà người trong phòng phát sóng trực tiếp, tất cả gần như lâm vào trạng thái kinh ngạc.

- -----

Edit: hôm nay rất có hứng thú edit, mà mỗi tội vương cái tên. Haiz, ta thật sự không tìm được từ nào thay thế. Huhu. Help me □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Nắm thảo! Ta thật sự cảm thấy tiểu Quả Quả thật ngu bức * a!"

"Đồng ý với lâu trên! Tiểu Quả Quả! Nữ thần của ta!!!"

"Năng lực quan sát của Tiểu Quả Quả cũng quá tốt đi?"

"Tiểu Quả Quả không nói, ta cũng không hề để ý những chi tiết đó."

"Tiểu Quả Quả! Ôm đùi ôm đùi!"

"Thỏ lộ với tiểu Quả Quả!"

"Các huynh đệ, còn do dự cái gì? Xoát lễ vật thôi!"

"Đúng đúng đúng! Xoát lễ vật xoát lễ vật!"

.....

Lúc này, nhân số phòng phát sóng trực tiếp đã lên tới 500, mà số người ấn chú ý Mạc Vân Quả, cũng đạt tới 200, chuyện này đối với một chủ kênh mới mà nói, thật là một thành tích không tồi.

Mạc Vân Quả cũng không mấy để ý trong phòng phát sóng như thế nào, nhưng mà khi nghe âm thanh đánh thưởng khoe miệng hơi cong cong, vẫn để lộ ra ngoài chứng tỏ tâm tình cô rất tốt.

Lạc Từ Kiều nhìn Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia cảm kích.

"Cảm ơn." Hắn mở miệng nói, ngược lại với giọng nghẹn ngào lúc này, bây giờ ngữ khí, rõ ràng mang theo một tia vui sướng.

Mạc Vân Quả càng thêm khó hiểu, có vấn đề liên hồi, luôn luôn là chủ trương của cô.

"Anh vui về cái gì?" Mạc Vân Quả lạnh nhạt hỏi tiếp.

Thật ra Lạc Từ Kiều không thêm để ý thái độ của Mạc Vân Quả, dù sao từ lúc cô vào đây tới bây giờ vẫn luôn giữ vẻ núi băng kia.

"Tôi vui về, bởi vì thì ra tôi không phải chỉ có hai bàn tay áng." Khi Lạc Từ Kiều nói câu này dường như tâm tình tất tốt.

"Anh không biết sao?" Mạc Vân Quả nói trắng ra, theo như cô quan sát được thì lẽ ra người này cũng biết mới đúng.

Lạc Từ Kiều nghe được lời này, sùng sốt, cuối cùng cười khò một tiếng.

"Biết, chỉ là, không có cách nào tin tưởng mà thôi."

"Có ý tứ gì?" Mạc Vân Quả hỏi.

Lạc Từ Kiều hơi híp mắt, giống như đang nhớ lại chuyện gì đó.

"Vận mệnh của tôi, từ tôi sinh hạ tới một khắc kia, đều đã được định sẵn." Lạc Từ Kiều nói bất đắc dĩ giống như không có cách nào chống lại thiên địa, càng nhiều, cuối cùng chỉ còn lại vận mệnh bi ai.

Mạc Vân Quả đối với kiểu suy nghĩ này không có bất kì phát biểu gì, từ trước tới giờ cô đều theo chủ nghĩa vô thần, nhưng bên cạnh đó trong lòng cô lý giải đủ thứ giả thuyết tín ngưỡng của con người.

Giờ phút này Lạc Từ Kiều cũng đã bình tĩnh lại, quanh thân tản ra hơi thở nhu hoà, tuy rằng vẫn không có cách nào xoá hết tia từ khí kia.

"Gia tộc của tôi, là gia tộc bị nguyên rủa. Tôi nghe nói là bắt đầu từ thời ông nội, sau đó thời gian sống trên đời này càng ngày càng ngắn, cha tôi qua đời lúc bốn mươi tuổi, mà tôi, năm nay ba mươi tuổi."

"Tôi vẫn luôn cho rằng, tôi có thể phá tan lời nguyền này, bởi vì mới đây thôi, tôi còn là người khoẻ mạnh, ở trên thương trường tung hoành tạo dựng giang sơn cho riêng mình."

"Còn ông lão mà cô nói kia, là người cha để lại để chăm sóc cho tôi, tôi tuy rằng biết ông ấy trung thành, nhưng bản thân lại luôn cảm thấy người mà ông ấy nguyện ý trung thành là cha tôi, cũng không màng cha tôi đã qua đời."

"Người bên cạnh, đều là bởi vì tiền tài, thân phận từ từ ở chung, trừ bỏ vài thứ kia, tôi đã cho rằng mình chỉ có hai bàn tay trắng."

Theo thời gian trôi qua, giọng nói Lạc Từ Kiều càng ngày càng nhỏ, sau đó, chậm rãi, biến mất không thấy.

Mạc Vân Quả giương mắt nhìn lên, đã nhìn thấy Lạc Từ Kiều dựa vào giường chìm vào giấc ngủ từ lúc nào.

Khoẻ miệng hần trước sau đều treo nụ cười nhẹ, hồ hấp an ổn, mày cũng giãn ra, xem cái dạng này, hẳn là làm mộng đẹp đi?

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, nhìn về phía bên ngoài, một mảnh tối tăm.....

*NGUU BÚC/牛逼: rất lợi hại; mạnh mẽ (mang ý bất nhã) (cách viết khác ngưu B(牛B)/ngưu X(牛X)/NB) (nguồn: Bạch Ngọc Sách)

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả dựa vào một bên, cũng chậm rãi ngủ say, cùng lúc đó, phòng phát sóng trực tiếp cũng an tĩnh lại, khoảng khắc yên tĩnh hiếm hoi, bởi vì họ cũng không muốn quấy rầy cô.

Ngày hôm sau khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, trời đã sáng rồi, bên người cô bày sẵn đồ ăn, Mạc Vân Quả duỗi tay nhẹ sờ một cái, vẫn còn ấm.

Lạc Từ Kiều không biết tỉnh lại từ lúc nào, không giống dáng vẻ suy sút tối qua, hiện tại hẳn, rõ ràng có một tia sức sống, tuy rằng tia tử khí kia vẫn cứ tồn tại, nhưng cái đó không hề ảnh hưởng tới chuyện hần tiến về cuộc sống phía trước.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, ăn xong bữa sáng, cô đặt chén sang một bên.

"Thật mệt cô có thể ngủ nhiều như vậy." Lạc Từ Kiều trêu đùa nói một câu.

Mạc Vân Quả mím môi, nhân nhật nói: "Thói quen."

Lúc này đây, đổi lại Lạc Từ Kiều sững sốt, nhưng ngay sau đó hẳn nhanh chóng phản ứng lại, khẽ cười một tiếng, "Cô không phải là vị công chúa kia đi?"

Mạc Vân Quả buông chén, bình tĩnh nhìn Lạc Từ Kiều, theo sau chậm rãi gật gật đầu.

Lạc Từ Kiều thấy phản ứng bình đạm của Vân Quả, nhưng thật ra tò mò.

"Sao cô không hỏi vì sao tôi biết?"

Mạc Vân Quả liếc mắt nhìn hẳn nói: "Anh không phải ngu ngốc." Nói cách khác, nghĩa là nếu hẳn không biết thì mới chính là ngu ngốc.

Lạc Từ Kiều nghe câu trả lời này, cười khẽ vài cái, nhưng bởi vì thân thể, hẳn ho khan vài tiếng.

Mạc Vân Quả ngồi ở chỗ kia, cũng không lại gần giúp, mà là nói: "Anh không nên cười."

Lạc Từ Kiều:..... Tiểu cô nương cô thật là đứng nói chuyện không đau eo a!

Bởi vì Mạc Vân Quả tỉnh lại, phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu sinh động hơn, nhìn thấy Mạc Vân Quả hoà thuận hỗ động Lạc Từ Kiều, trong phòng phát sóng trực tiếp vang lên tiếng cười.

Mạc Vân Quả làm lơ những thanh âm đó, trực tiếp nói với Lạc Từ Kiều: "Kể tiếp anh có tính toán gì không?"

"Tính toán? Tôi có thể có tính toán gì đây?" Lạc Từ Kiều cười khỏ một tiếng, ánh mắt trở nên có chút mê ly lên.

"Có lẽ, cứ như vậy rồi khỏi thế giới này cũng tốt?" Ngờ khi Lạc Từ Kiều phiêu phiêu nói.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu có chút khó hiểu nhìn Lạc Từ Kiều, "Chẳng lẽ anh không muốn sống tiếp sao?"

Lạc Từ Kiều cười khỏ lắc đầu, "Sống sót? Nói dễ hơn làm?"

Ngược lại lần này Mạc Vân Quả không nói gì, cô không phải bác sĩ, cũng không rõ ràng tình huống của Lạc Từ Kiều, nhưng nhìn đến bộ dạng này của hẳn, có lẽ đã khám không ít bác sĩ đi.

Lúc này, Diệp Hành nhìn đến nơi này, đột nhiên mở miệng nói chuyện.

"Tiểu Quả Quả, cô còn nhớ tôi tặng cho cô Hoàn Hồn Đan không? Nói không chừng cô có thể dùng thử cái này."

Mạc Vân Quả nghe được thanh âm này, tay khẽ nắm lại, ánh mắt nhìn Lạc Từ Kiều sâu hơn một chút.

"Nếu, tôi nói tôi có cách giúp anh sống tiếp thì sao?" Mạc Văn Quả thử hỏi, nếu Lạc Từ Kiều không có khát vọng sống sót, như vậy kia viên Hoàn Hồn Đan kia cũng không có chỗ dùng.

Lạc Từ Kiều nghe câu nói kia, trong mắt toả ra một tia kinh hãi.

Sống sót! Đây là ý niệm duy nhất của hắn, cũng là chuyện ngày đêm hắn hy vọng.

Mạc Văn Quả quan sát biểu hiện của Lạc Từ Kiều, liền biết hắn khẳng định muốn sống sót.

"Tôi không nắm chắc một trăm phần trăm, chỉ có thể nói thử một lần." Mạc Văn Quả trình trọng nói.

Lạc Từ Kiều cơ hồ không chút do dự gật đầu, không có nắm chắc trăm phần trăm? Không có quan hệ! Chẳng sợ chỉ cần có một đường hy vọng, hắn đều muốn sống sót!

"Nếu anh có thể sống sót, có thể đồng ý với tôi hai việc hay được hay không?" Mạc Văn Quả thương lượng nói, cô có một số việc muốn làm

Edit: chân thành cảm ơn bạn Little_Bun_ đã giúp ta chuyển tên, cảm ơn những bạn đã nhiệt tình giúp đỡ □□□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Edit: Linhlady

Lạc Từ Kiều đương nhiên gật đầu, không cần phải nói hai điều kiện, cho dù là mười cái, một trăm, hắn đều nguyện ý đồng ý với cô!

"Còn có, không được nói cho người khác tôi dùng biện pháp gì." Mạc Văn Quả cũng không muốn để cho bất luận kẻ nào chú ý, dù sao nàng cũng phải rời khỏi thế giới này.

"Được." Lạc Từ Kiều trình trọng gật đầu, hắn có một loại trực giác, đó chính là người trước mắt này thực sự có thể cứu được mình!

Mạc Văn Quả từ hệ thống bầy ra viên Hoàn Hồn Đan chưa đổi thành giá trị kinh nghiệm, sau đó đưa cho Lạc Từ Kiều bảo hắn ăn.

Lạc Từ Kiều cũng không hoài nghi gì, trực tiếp lấy Hoàn Hồn Đan ăn.

Hoàn Hồn Đan vừa vào miệng là tan ra, thuốc chảy xuống xâm nhập vào cốt tủy.

Gân xanh trên trán Lạc Từ Kiều nổi lên, hai tròng mắt mờ to, hắn cắn chặt môi, có vết máu nhỏ rơi xuống chân, nhiễm ra nhìn thấy ghê người.

Mạc Văn Quả khẽ cau mày, bình tĩnh nhìn Lạc Từ Kiều.

Lạc Từ Kiều ở trên giường lăn qua lộn lại, từng thanh âm thống khổ vang lên trong căn phòng.

Mạc Văn Quả khoanh tay trước ngực, đứng thẳng ở một bên, nhấp miệng không nói một câu.

Xem cảnh tượng kì quái như vậy khiến trong lòng những người trong phòng phát sáng trực tiếp run lên từng đợt.

"Cái kia, ha ha! Ta quên nói, khi dùng Hoàn Hồn Đan cực kỳ thống khổ....." Diệp Hành xấu hổ nói với mọi người trong phòng phát sáng trực tiếp, tức khắc người trong phòng phát sáng trực tiếp đổi hẳn tiến hành các loại khinh bỉ.

Mạc Văn Quả nhìn Lạc Từ Kiều không ngừng quay cuồng, một khuôn mặt lạnh băng, rốt cuộc mở miệng nói chuyện.

"Kiên trì một chút, anh mới có thể sống sót."

Chính một câu như vậy, làm ý thức vô mơ hồ của Lạc Từ Kiều lập tức phục hồi lại.

Sống sót! Đây là thứ hắn luôn theo đuổi! Hắn không cam lòng cứ như vậy chết đi!

Lạc Từ Kiều có thể cảm nhận được toàn bộ linh hồn của mình như bị xé rách, sau đó tụ lại.

Một giờ trôi qua, hai giờ qua đi.....

Sau ba tiếng, Lạc Từ Kiều cũng dần bình thường trở lại, Mạc Văn Quả nhìn hắn sắc mặt tuy rằng tái nhợt, nhưng một tia từ khí kia cũng không còn nữa, nói một câu "Chúc mừng".

Lạc Từ Kiều nở một nụ cười suy yếu, thanh âm hơi phập phùng, "Cảm ơn."

Lúc này, trong phòng phát sáng trực tiếp Diệp Hành nhìn thấy trạng thái của Lạc Từ Kiều, kinh ngạc một chút.

"Ài? Hoàn Hồn Đan thật sự hữu hiệu, chính là....."

"Chính là cái gì a! Trời ạ! Lời nói đừng nói một nửa nha đại ca!"

"Đứng vậy đứng vậy! Nhanh lên nói a!"

"Ài, các người không cần spam, để cho vị đại ca này nói!"

Diệp Hành: "Chính là, Hoàn Hồn Đan chỉ hiệu quả khi linh hồn người đó không hoàn chỉnh, này....."

“NẤm Thảo! Lầu trên ngươi chờ một chút! Ta tới nói! Ý của ngươi là không phải, cái tên ma ồm này thật ra là bị người ta dẫn linh hồn đi?”

Diệp Hành: “Hắn là như vậy, nhưng mà.....”

“Tới ta nói tới ta nói! Nhưng mà thể giới này, hắn là sẽ không có người có thể dẫn linh hồn đi mới đúng!”

Diệp Hành: “Có thể nói như vậy, nhưng mà.....”

“Đến ta đến ta! Nhưng cũng không loại trừ trường hợp có người ở vị diện khác nhập cư trái phép đến thể giới này đúng không?”

Diệp Hành: “Đúng vậy, nhưng mà.....”

“Ta ta ta! Lúc này tới ta nói tiếp! Nhưng là loại chuyện nhập cư trái phép này hắn là cần năng lượng rất lớn mới có thể làm được đi? Tiếc là bây giờ cục quản lý thời không rất nghiêm khắc, giờ ta có muốn nhập cư trái phép đến vị diện của thể giới nguyên thủy xem khủng long đều không được!”

Diệp Hành: “Giận! Các ngươi có thể im lặng để ta nói hết được không!”

“Đại lão người tiếp theo là đến lượt ngươi nói!”

“Hắc hắc! Đại lão ngươi nói, ngươi nói!”

“Đúng đúng đúng, đại lão ngươi tiếp tục!”

Diệp Hành: “Nấm thảo! Các ngươi đều nói xong làm ta còn cái gì để nói!”

Mạc Vân Quả:..... Một đám thiếu năng trí tuệ!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Edit: Linhlady

Tuy rằng phòng phát sóng trực tiếp đang trình diễn tiết mục thiếu năng trí tuệ, nhưng mà không thể không nói, Mạc Vân Quả cũng thu hoạch được rất nhiều thông tin hữu dụng.

Ví dụ như nhập cư trái phép, ví dụ như có quản lý cục thời không, còn có người đàn ông trước mắt này, bệnh nửa sống nửa chết lại là do linh hồn khiếm khuyết.

Lạc Từ Kiều thấy Mạc Vân Quả phát ngôn, cũng sáng suốt không đi quấy rầy cô, hiện tại hắn rất suy yếu, cần một ít thời gian để hồi phục.

Cảm giác được thân thể của mình vô cùng nhẹ nhàng, Lạc Từ Kiều ngây ngốc vui vẻ, thật tốt, ta còn sống, nói đến cùng, hắn cũng chỉ là một phạm nhân thôi, vẫn có nỗi sợ hãi với cái chết.

Hai người tâm tư khác nhau ở cùng trong một căn phòng nhưng lại tạo ra bầu không khí cực kì hài hoà.

Cho tới tận khi quản gia gõ cửa, hai người mới khó khăn lắm hoàn hồn.

Mạc Vân Quả đứng ở một bên, cũng không nói lời nào, nhìn Lạc Từ Kiều nói với người bên ngoài cửa “Vào đi.”

Ánh mắt đầu tiên của quản gia khi nhìn Lạc Từ Kiều chính là sững sờ, khuôn mặt vốn chìm trong tử khí lúc này trở nên có sức sống hẳn lên, tuy rằng có chút tái nhợt, nhưng giờ phút này không che đi được sức sống toả ra từ bên trong.

Trong lòng quản gia vui vẻ, buột miệng hỏi ra một câu “Thiếu gia người đã khỏe?”.

Khóe miệng Lạc Từ Kiều gọi lên một nụ cười ôn nhu, hắn gật đầu, khẳng định suy đoán trong lòng quản gia.

Quản gia vui tới mức toàn thân run rẩy, chỉ thấy hắn ta bùm một cái quỳ xuống, đôi mắt già nua nhoè lệ.

“Ông trời phù hộ a! Ông trời phù hộ a!”

Mạc Vân Quả đứng ở trước mặt quản gia, lạnh như băng nói: “Không phải ông trời cứu hắn, là ta.”

Quản gia sững sờ, không nói hai lời quay sang hướng Mạc Vân Quả dập đầu mấy cái, “Cảm ơn thần y! Cảm ơn thần y!”

Kỳ thật, từ ánh mắt đầu tiên khi quản gia nhìn thấy Mạc Vân Quả, đã biết cô không phải là vị công chúa kia, hắn ta thử cô, lại phát hiện cô không có bất cứ công phu gì, tay trái gài không chặt, sẽ không tạo thành uy hiếp với thiếu gia, lúc này mới yên tâm dẫn cô vào trong phòng.

Hiện tại nghĩ lại, quản gia cảm thấy vô cùng may mắn mình không đuổi Mạc Vân Quả đi ra ngoài, bằng không, thiếu gia sẽ không được chữa trị, không phải sao?

Lạc Từ Kiều nhìn ánh mắt vô cùng nhiệt tình của quản gia, trong mắt xẹt qua tia ấm, kỳ thật đã từng hắn, nghĩ mình không còn gì lưu luyến nữa, nhừn mà, thể giới này, vẫn có rất nhiều người quan tâm mình, không phải sao?

Mạc Vân Quả nâng dậy quản gia, sau đó đi đến một bên, nhìn quản gia sờ trái sờ phải Lạc Từ Kiều, bàn tay thô ráp ở trên người hắn sờ tới sờ lui, Mạc Vân Quả có một loại ảo giác thiếu nam đang hoàng bị lão nam nhân dâm loạn.

Lạc Từ Kiều dờ khóc dờ cười nhìn quân gia đột nhiên trở nên nhiệt tình, thật đúng là làm hắn không cách nào chống đỡ được!

Chuyện tiếp theo đơn giản hơn nhiều, Lạc Từ Kiều hoàn hảo xuất hiện trước mặt mọi người, sau đó lấy thủ đoạn Kếp sự tình liền thập phần đơn giản, lời đính xưa lý tất cả mọi chuyện.

Thời gian một ngày nhanh chóng trôi qua, ban đêm, Mạc Vân Quả hoà thuận vui vẻ ngồi đối diện Lạc Từ Kiều.

“Cảm ơn ngài.” Lạc Từ Kiều lại lần nữa trịnh trọng cảm ơn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả lắc đầu, “Anh đã nói anh sẽ đồng ý với tôi hai yêu cầu, chúng ta chỉ là theo như nhu cầu mà thôi.”

Lạc Từ Kiều sùng sốt, hiển nhiên là còn không có thói quen với phương thức biểu đạt thần thần như vậy của Mạc Vân Quả.

Nhưng nhanh chóng phản ứng lại, hắn bật cười thành tiếng, “Tốt, cô có yêu cầu gì thì cứ nói.”

Mạc Vân Quả gật đầu, không biết từ nơi nào lấy notebook ra, sau đó chỉ vào một tấm ảnh chụp nói: “Tôi muốn anh làm hắn thân bại danh liệt.”

Trong phòng phát sáng khi mọi người nhìn thấy bức ảnh kia, tức khắc mờ ra hình thức phun tào.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chuối người cái ba kéo

Edit: Linhlady

"Tiểu Quả Quả! Đây không phải là người đàn ông đầu tiên dẫm vô chuối sao!"

“Đúng vậy! Tiểu Quả Quả cô tìm đâu ra bức ảnh này vậy!”

“A a a! Tiểu Quả Quả uy vũ hùng tráng!”

“Hằng ngày thô lỗ với tiểu Quả Quả, tiểu Quả Quả nguoi thành thật nói cho ta, có phải muốn ngược hắn hay không?”

“Lâu trên à, nguoi không phải đang nói lời vô nghĩa hay sao! Không nghe thấy tiểu Quả Quả nói muốn cho hắn thân bại danh liệt sao!”

.....

Lạc Từ Kiều vừa nhìn thấy người trong bức ảnh kia trong nháy mắt liền nhận ra người đàn ông này là ai.

Bao nhiêu năm hắn lăn trộn với thương trường, đương nhiên cũng quen biết không ít người, mà người đàn ông trước mắt này, đúng là quan cao cấp trong quốc hội nước M.

Hắn không biết vì sao người đàn ông này lại chọc vào Mạc Vân Quả, nhưng mà, nếu đáp ứng người khác rồi, đương nhiên phải thực hiện.

Chính là, hắn từ trước đến nay cùng quan trường nước giềng không phạm nước sông, trên mặt Lạc Từ Kiều lộ ra một tia khó xử.

“Có vấn đề sao?” Mạc Vân Quả trực tiếp hỏi.

Nghe vậy Lạc Từ Kiều càng khó xử, hắn nhìn Mạc Vân Quả, thật sự rất ngượng ngùng khi phải nói không thể làm được.

Mạc Vân Quả thấy Lạc Từ Kiều không nói lời nào, khe cau mày, cảnh này khiến khuôn mặt vốn dĩ lạnh lẽo của cô càng thêm xa cách vạn dặm.

Mạc Vân Quả kéo laptop lại bên mình, sau đó mở ra một văn kiện, đem ảnh chụp cùng video bên trong đưa cho Lạc Từ Kiều xem.

Đây là chứng cứ mà cô thu thập được từ các thiết bị có liên quan đến người kia.

Lạc Từ Kiều xem xong tất cả, càng xem càng cảm thấy tức giận, người đàn ông này! Quả thực chính là một kẻ cặn bã!

Ngực Lạc Từ Kiều phập phồng, hắn nhất định phải làm người này trả giá thật lớn! Không chỉ là đơn giản là thân bại danh liệt như vậy!

“Ta đem mấy thứ này cho nguoi, có nắm chắc sao?” Mạc Vân Quả hỏi.

Hiện tại Lạc Từ Kiều vô cùng tức giận, nghĩ cũng không cần nghĩ trực tiếp gạt đầu, có mấy thứ này, hắn nhất định phải làm cho người kia vào tù! Không! Không chỉ đơn giản vào tù như vậy!

Trong mắt Lạc Từ Kiều hiện lên một tia sáng, sau đó rồi vụt tắt.

Mạc Vân Quả thấy Lạc Từ Kiều đã đồng ý với mình, bắt đầu nói tới chuyện thứ hai.

Vẫn là kịch bản như cũ, Mạc Vân Quả bảo Lạc Từ Kiều đứng lên đi vài bước, sau đó chính cô thán nhiên tự đắc ăn xong quả chuối, đem vỏ chuối ném trên mặt đất, làm Lạc Từ Kiều ngoài ý muốn té ngã.

Nhìn về mặt mọng bực của Lạc Từ Kiều, khoe miệng Mạc Vân Quả gọi lên một nụ cười nhợt nhạt.

“Đây là điều kiện thứ hai.”

Lạc Từ Kiều:..... Đây là cái điều kiện quỷ quái gì vậy?!

Lúc này, trong phòng phát sóng trực tiếp, có một thông báo mới được phát ra: Lần phát sóng trực tiếp này sắp kết thúc, xin các vị chú ý chú kênh, cảm ơn!

“A a a! Nhanh như vậy đã phải kết thúc? Tiểu Quả Quả ta luyện tiếc người!”

“Đúng vậy ta cũng luyện tiếc người! Ai nha! Thiếu chút nữa quên án chú ý!”

“Đúng nha, người vừa nhắc như vậy, ta cũng mới nghĩ tới!”

“Tiểu Quả Quả người phải nhanh nhanh mở phát sóng lần tiếp theo nha, ta chờ mong lắm đó.”

“Chờ mong +1.”

“A a a! Chú ý chú ý!”

“Hằng ngày tỏ lộ với tiểu Quả Quả! Moah moah!”

.....

Cùng lúc đó, Mạc Vân Quả cũng nghe hệ thống nhắc nhở: Nhiệm vụ đã hoàn thành, xin hỏi ký chủ có lựa chọn rời khỏi vị diện này không?

Mạc Vân Quả gật gù đầu, sau đó ở trước ánh mắt mộng bức của Lạc Từ Kiều, dần dần biến mất.

Lạc Từ Kiều kinh ngạc nhìn một màn này, hần đứng lên, đi đến vị trí Mạc Vân Quả vừa ngồi.

Không có bất luận kẻ nào tồn tại, tất cả mọi chuyện xảy ra, giống như chỉ là ảo giác của hần mà thôi.

Lạc Từ Kiều lắc đầu, nhìn máy tính đặt ở trên bàn, nhấp môi, ánh mắt lạnh thấu xương, nếu đã đồng ý với người khác rồi, thì nhất định phải làm được.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Sau khi chấm dứt phát sóng trực tiếp, Mạc Vân Quả tới một không gian u ám, trong không gian sương mù mênh mông, có một loại cảm giác quý dị kì quái.

Khuôn mặt Mạc Vân Quả lạnh lẽo không cảm giác, đứng thẳng ở nơi đó, cả người căng chặt.

Lúc này, ở trước mặt Mạc Vân Quả xuất hiện một bóng người, nho nhỏ, giống một đứa bé.

Hần không có mặc quần áo, phía trước tiểu jj ở trước mặt Mạc Vân Quả lúc ẩn lúc hiện, khôi hài nói không nên lời.

Đáng tiếc, một người một hệ thống, cả hai đều không có tế bào hài hước, trong không gian lại khôi phục lại sự yên tĩnh.

"Ký chủ, chúc mừng cô đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên." Đứa bé vượt vượt tóc của mình, khuôn mặt kháu khỉnh nhưng lại bày vẻ mặt nghiêm túc, càng khiến hần trở nên đáng yêu hơn.

"Ồ." Mạc Vân Quả nhàn nhạt trả lời một câu, xem ra trong mắt cô, hoàn thành nhiệm vụ này, là chuyện thường tình.

Hệ thống cũng mặc kệ thái độ của Mạc Vân Quả, bàn tay mập mạp của hần vừa vung lên, ngay lập tức trước mặt Mạc Vân Quả xuất hiện một màn hình lớn.

Phía trên màn hình viết mấy cái chữ to: phòng phát sóng trực tiếp số 6544

Ở phía bên phải màn hình có xuất hiện một vài cái tên, phía trên đột nhiên xuất hiện một cái tên là Diệp Hành.

Còn ở phía bên trái, là một số mục khác, chẳng hạn như kênh của cô có 1000 tiêu chí, đánh dấu 300 người.

Cái này có nghĩa là trong lần phát sóng trực tiếp vừa rồi của cô có 1000 người xem, nhưng chỉ có 300 người đăng kí kênh.

Thành tích này đối với một người mới mà nói, cũng là thành tích tốt nhất rồi.

Nhưng mà, đối với bản thân Mạc Vân Quả mà nói lại khiến cô không hài lòng chút nào.

30% lưu trữ kênh, cái loại xác suất này, thật sự là quá thấp.

Hiển nhiên, suy nghĩ của hệ thống cùng Mạc Vân Quả là giống nhau, chỉ thấy hần bày ra vẻ cực kì nghiêm túc nói: "Ký chủ, tuy rằng cô hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ, nhưng tỷ lệ số người lưu trữ kênh phát sóng của chúng ta quá thấp."

Mạc Vân Quả gật đầu, nhìn số liệu hiện lên trên màn hình, ánh mắt sâu thẳm.

"Ký chủ, ta sẽ phân tích kinh nghiệm của các tiền bối đi trước, sau đó tổng hợp lại, rồi tìm ra nguyên nhân vì sao lượng người lưu trữ kênh lại thấp như vậy. Một, ký chủ cô lại không yêu cầu bọn họ án chú ý! Thứ hai, ký chủ cô lại không làm nũng bán manh để yêu cầu chú ý! Thứ ba, ký chủ cô không có cúi đầu khom lưng cầu chú ý!" Hệ thống bày ra vẻ nghiêm túc khác thường, ngữ khí cùng cách nói của người lớn so với khuôn mặt kia tạo thành hai mảng đối lập, đối lại là những người khác, chỉ sợ đã là cười ầm lên.

Nhưng mà, cái Mạc Vân Quả phản ứng lại là.....

"Ta sẽ không cầu để được chú ý." Về mặt tê liệt của cô càng trở nên lạnh lẽo, phản bác lại lời của hệ thống.

Hệ thống nghe được lời này, thân mình mập mạp cứng đờ, hần bay đến trước mặt Mạc Vân Quả, vươn cánh tay mập mạp của mình ra, chỉ thẳng vào mũi Mạc Vân Quả nói: "Ký chủ, cô cần phải cầu họ lưu trữ kênh!"

"Dựa vào cái gì?" Mạc Vân Quả hỏi, để cô làm nũng bán manh, cúi đầu khom lưng? Quá không phù hợp với bản tính của mình!

Hệ thống nghe được lời này, tức giận đến phát run, cả thân mình mập mạp đều run theo.

Có thể Mạc Vân Quả cảm thấy như vậy rất thú vị, chỉ thấy cô vươn một ngón tay chọc chọc cái bụng bô trắng trẻo mập mạp của hệ thống.

Cảm xúc mềm mại làm cô hơi híp mắt, nhưng khi nói chuyện giọng nói vẫn lạnh lẽo như trước: "Nhìn người béo như vậy, vậy gọi là Đoàn Tử đi."

Hệ thống, ừm, không là Đoàn Tử, vẫn trưng ra khuôn mặt bánh bao nghiêm túc dường như không thèm quan tâm hành động cũng như cái tên mà cô đặt cho mình.

"Ký chủ, cô cần nâng cao tỷ lệ số người lưu trữ kênh, nếu vị diện sau không thể đạt tới 50% bảo tồn tỷ suất lưu trữ, như vậy ký chủ, cô chờ trừng phạt đi." Nói xong câu đó, Đoàn Tử liền biến mất ở trong không gian u ám.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn màn hình, trước mặt cô là toàn bộ hình ảnh của cô ở vị diện trước, một khuôn mặt lạnh lẽo, lời nói không chút khách khí, làm chính bản thân mình, vậy mà có thể làm ba người lưu trữ kênh, chuyện này chứng tỏ một điều, thật ra cũng có nhiều người thích tính cách như vậy không phải sao?

Edit: Khi cả hai đều không có tế bào thần kinh hải hước ở bên nhau thì như thế nào? Hehe...ta quay lại rồi đây. Từ giờ sẽ tập trung lấp hố này, hoan nghênh...hoan nghênh...:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Xem!Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn màn hình nhìn thật lâu, thẳng cho đến khi con buồn ngủ ập tới, cô mới dần dần đi vào giấc ngủ.

Mà khi cô tỉnh lại một lần nữa, cô đã đi vào một thế giới khác.

Mạc Vân Quả tỉnh dậy là do một tiếng khóc làm giật mình, tiếng khóc kia ai oán thê lương, lại mang theo sự nhu nhược của người con gái, khiến cho người ta thương tiếc.

Mạc Vân Quả chậm rãi mở to mắt, thấy một người con gái ngồi bên mép giường mình khóc đến hoa lệ đái vũ, bên cạnh cô ta còn có một chàng trai vô cùng tuấn mỹ.

Về mặt người kia nhìn cô gái tràn đầy yêu thương, dường như đáng yêu cô gái bây giờ khiến hắn rất đau lòng.

Cùng lúc đó, trong đầu Mạc Vân Quả xuất hiện âm thanh Đoàn Tử nhắc nhở: Phòng phát sóng trực tiếp đã mở ra, nhiệm vụ của vị diện này: Sửa đổi bản tính thánh mẫu. Lần phát sóng này thời hạn một tuần, xin ký chủ mau chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Thánh mẫu? trong mắt Mạc Vân Quả xẹt qua một tia sáng, là nói cô gái trước mắt này sao? Quanh thân tỏa ra một quang sáng thánh mẫu, bản thân nhìn thấy thật sự muốn phá hư nó đi.....

"A a a! Tiểu Quả Quả cuối cùng phòng phát sóng trực tiếp của cô cũng mở rồi!"

"Hằng ngày thô lộ với nữ thần moah moah!"

"Tiểu Quả Quả! Đợi người đã lâu ~ moah moah!"

"Nói, nhiệm vụ lần này là sửa đổi bản tính thánh mẫu, như vậy, vấn đề tiếp theo, thánh mẫu là cái gì? Có thể ăn sao?"

"Cùng câu hỏi, cùng câu hỏi! Cầu tiểu Quả Quả giải đáp!"

"+1"

"+2"

"+10086"

.....

Trong đầu Mạc Vân Quả không ngừng vang lên các loại âm thanh trong phòng phát sóng trực tiếp, giờ phút này, ý niệm thăng cấp phòng phát sóng càng trở nên mãnh liệt hơn bao giờ hết. Những âm thanh kia, thật là quá ồn ào!

"Thánh mẫu, thiện lương, vô hại, vô tội, thuần khiết, nữ chủ không có tâm cơ." Mạc Vân Quả ở trong đầu giải đáp, sau đó lại dẫn tới một trận thảo luận ồn ào hơn.

Lúc này, Bạch Liên thấy Mạc Vân Quả tỉnh, vội vàng dừng khóc thút thít.

"Mạc tỷ tỷ, chị..... chị tỉnh?" Thân mình Bạch Liên khẽ run lên, thoát nhìn có chút sợ hãi Mạc Vân Quả.

"Ừ." Mạc Vân Quả lên tiếng, cũng không muốn nói thêm cái gì.

Bạch Liên lên nhìn Mạc Vân Quả thấy thái độ lãnh đạm của cô, cắn cắn môi, sau đó thật cẩn thận lôi kéo ống tay áo Mạc Vân Quả.

"Mạc tỷ tỷ, thực xin lỗi, em không biết chị ở nơi đó, em..... em chỉ là muốn cứu tiểu cầu cầu." Nói xong câu này, trên mặt Bạch Liên hiện lên khôi vè tươi cười, hiển nhiên là nghĩ tới tiểu cầu cầu kia.

Lúc này Mạc Vân Quả, bởi vì chưa tiếp thu kịch bản của thế giới này cho nên cách tốt nhất là im lặng.

"Ừ." Lại là một tiếng trả lời cho có lệ, nhưng chính là thái độ lãnh đạm này, ở trong mắt của Bạch Liên lại thành một ý tứ khác, cô ta cho rằng cô đang tức giận.

"Mạc tỷ tỷ, chị..... chị đừng tức giận nữa có được không? Em xin lỗi chị." Bạch Liên thân mình tiểu biên độ run rẩy, hiển nhiên là ở sợ hãi này Mạc Vân Quả đối nàng làm chút cái gì.

Mạc Vân Quả nhìn đôi tay nhỏ nhắn không ngừng gầy vò áo bệnh nhân của mình, trong mắt nhanh chóng lướt qua một tia không kiên nhẫn.

"Cô có thể đi rồi." Mạc Vân Quả không chút khách khí nói.

Nhưng mà còn không chờ Bạch Liên nói cái gì, người đàn ông vẫn luôn che chở cô ta lại không thoai mái.

"Mạc Vân Quả! Cô đây là có ý gì? Liên Liên cũng đã xin lỗi cô rồi!" Thanh âm của người đàn ông kia rất lớn, làm Bạch Liên sợ tới mức thân mình run lên.

Vũ Trạch nhìn thấy phản ứng của Bạch Liên, vội vàng đỡ cô ta, ngữ khí mềm nhẹ, một chút cũng nhìn không ra bộ dáng hung ác vừa rồi.

khôn mặt Mạc Vân Quả lạnh lẽo, lúc đang muốn nói cái gì đó, liền nghe thấy một giọng nói mát lạnh.

"Nơi này, thật đúng là thật náo nhiệt a....."

Edit: Bạch Liên....Bạch Liên tình tình thánh mẫu= Bạch liên hoa trá hình???? Tiểu Quả Quả chúc cô may mắn:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Xem! Ở kia có một đóa đại thánh mẫu

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả giương mắt nhìn lên, chỉ nhìn thấy một thân ảnh thon dài bước đến, trên mũi hắt là cặp kính không gọng viền vàng, hai tay bỏ vào túi quần, chân dài sắn chắc, chỉ hai ba bước đã đi đến trước giường Mạc Vân Quả.

"Nhiếp ca ca....." Nét mặt Bạch Liên đột nhiên thay đổi thành một nụ cười điềm mỹ, nhìn qua giống như rất thích người đàn ông trước mắt này.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu sang bên, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như cũ.

"Tiểu Liên, tiểu Trạch." Nhiếp Thanh gật đầu, xem như cùng hai người chào hỏi.

Lúc này, Mạc Vân Quả đã tiếp thu xong bối cảnh của thế giới này.

Trước mắt là Bạch Liên chính là mục tiêu nhiệm vụ lần này, là một Bạch Liên hoa tiêu chuẩn, đương nhiên, đây không phải là loại "Bạch Liên hoa" miệng nam mô bụng một bỏ dao găm, mà là cái loại tâm địa thiện lương lại không thể thiện lương thiện lương hơn.

Đương nhiên, thẳng thắn mà nói, chính là thiện lương đến ngu xuẩn, không phân biệt được thị phi, trắng đen, nặng nhẹ.

Bên cạnh Bạch Liên là Vũ Trạch vị hôn phu của cô ta, còn người trước mắt Nhiếp Thanh lại là bạn tốt của Vũ Trạch, đồng thời cũng là vị hôn phu của nguyên chủ.

Lúc này đây, Mạc Vân Quả cũng coi như hiểu được đôi chút về bọn họ.

Nguyên chủ ghét cái ác như kẻ thù, thiện ác phân biệt rõ ràng, đối với tính cách như Bạch Liên cực kì không ưa, lần này xảy ra chuyện là bởi vì có một con chó ở trên đường nổi điên, cũng may nguyên chủ có võ cho nên mới chế ngự được con chó này.

Nhưng mà ở trong mắt Bạch Liên, lại cho rằng cô đang làm hại con chó nhỏ, dưới tình thế cấp bách, cô ta đẩy nguyên chủ sang một bên, khiến nguyên chủ té ngã trên đất.

Mà con chó kia cũng được cảnh sát kịp thời mang đi, Bạch Liên còn vô tư nghĩ rằng con chó đó đã được cảnh sát mang vào bệnh viện chữa trị, không nghĩ tới, con chó kia sẽ bị mang đi xử lý.

Sau khi Mạc Vân Quả tiếp thu mọi chuyện xong, phòng phát sóng trực tiếp cũng hiểu được chuyện xảy ra ở thế giới này, đem bối cảnh soi từ đầu đến cuối.

"Ai da! Các người nói cô gái này có phải bị ngốc hay không?"

"Đâu chỉ là ngốc! Quả thực chính là ngu xuẩn!"

"Không không không, ta thấy cô ta là không có đầu óc!"

"Ha ha! Lâu trên thật sâu sắc!"

"+1"

"+2"

.....

"Tiểu Quả, bây giờ em có đỡ hơn chút nào không?" Nhiếp Thanh sờ sờ đầu Mạc Vân Quả quan tâm hỏi.

Mạc Vân Quả không quá thích có người đụng vào thân thể của cô, cô quay đầu đi, thấp giọng "Ừ" một tiếng.

Cô có thể cảm giác được, người đàn ông trước mắt này, có tình cảm với nguyên chủ.

"Nhiếp ca ca, mặc tỳ tỳ không có việc gì hết." Bạch Liên vô cùng vui vẻ, giống như cô thật sự khỏe mạnh không có chuyện gì vậy, đây mới là thứ cô ta muốn nhìn thấy, không phải sao.

Nhiếp Thanh buồn cười nhìn Bạch Liên một cái, hẳn đương nhiên biết tất cả mọi chuyện xảy ra, cũng hiểu rõ tính cách của Bạch Liên, thật ra hẳn cũng không quá ưa thích, nhưng cô ta như thế nào cũng không tổn hại đến hắn, cho nên hẳn cũng mặc kệ nó.

Nhưng không thể tưởng tượng được, lúc này đây, bởi vì Bạch Liên "Ngu xuẩn", vậy mà xúc phạm tới tiểu Quả.....

Trong mắt Nhiếp Thanh nhanh chóng hiện lên chút gì đó, nhanh tới mức Mạc Vân Quả cũng không kịp thấy rõ.

Vũ Trạch chép miệng nói: "Nếu cậu đã đến rồi,như vậy, chúng tôi đi trước."

Nói xong, Vũ Trạch muốn lôi kéo Bạch Liên rời đi, lại nghe thấy Mạc Vân Quả nói: "Từ từ."

Trong mắt Vũ Trạch xẹt qua một tia không kiên nhẫn, cũng may Bạch Liên lại không có suy nghĩ như vậy, ngược lại vui vẻ hỏi: "Mặc tỳ tỳ còn có việc gì sao?"

"Cô ở lại, những người đi ra ngoài." Mạc Vân Quả trực tiếp nói ra.

"Oa oa oa! Tiểu Quả Quả uy vũ khí phách!"

"Thiên thu vạn đại, nhất thống giang hồ!"

"Tiểu Quả Quả người thật soái! Thuận tiện hỏi một câu, lâu trên có ý gì vậy?"

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Xem! Kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

"Người nói đến câu thiên thu vạn đại nhất thống giang hồ sao? Ta nói cho các người a, đây là truyền thuyết ở thế giới chúng ta....."

.....

Bởi vì chương trình phát sóng trực tiếp sẽ có mặt ở ba ngàn thế giới khác nhau, ba ngàn thế giới không có thế giới nào giống nhau giống nhau, thời đại cũng như văn hóa cũng rất khác biệt, cũng may, phòng phát sóng trực tiếp sẽ có cách để bọn họ có thể hiểu được ngôn ngữ của nhau.

Mà trong hiện thực, hai người đàn ông khi nghe Mạc Vân Quả nói như vậy, đều sững sờ.

Chuyện Mạc Vân Quả không thích Bạch Liên là chuyện trước giờ ai cũng biết, hơn nữa, trước kia chỉ cần có Bạch Liên ở đâu, Mạc Vân Quả tuyệt đối sẽ trốn đến chỗ thật xa.

Nhưng hôm nay là ngày mấy? Mặt trời mọc từ hướng Tây? Thế nhưng Mạc Vân Quả (tiểu Quả) lại muốn ở cùng phòng với Bạch Liên? Chẳng lẽ, Mạc Vân Quả (tiểu Quả) định nhân cơ hội thu thập Bạch Liên?

Bạch Liên lại là không nghĩ tới chuyện này, ở trong suy nghĩ của mình, cô ta luôn cho rằng mình là con người thiện lương, thân thiện như vậy, mọi người làm sao có thể ghét cô ta được?

Mặc tỳ tỳ có thái độ không tốt với mình, nhất định là do tâm trạng của chị ấy không tốt?

Bây giờ mình phải thật là kiên nhẫn, ừ..... Mặc tỳ tỳ giữ mình ở lại, nhất định là muốn tâm sự với mình.

Như vậy nghĩ, trên mặt Bạch Liên tràn đầy ý cười, cô ta nhìn Nhiếp Thanh cùng Vũ Trạch nói: "Nhiếp ca ca, Trạch ca ca, hai người ra ngoài trước đi. Mặc tỳ tỳ chỉ muốn tâm sự với em mà thôi."

Nhiếp Thanh:..... Quả nhiên cô gái không có đầu óc.

Vũ Trạch: Tiểu Liên sao có thể luôn thiện lương như vậy? Cái cô Mạc Vân Quả kia thật đáng ghét!

"Đi ra ngoài!" Mạc Vân Quả nhìn hai đại nam nhân mà cứ dong dong dài dài, ngữ khí càng thêm lạnh lẽo.

Nhiếp Thanh cùng Vũ Trạch liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy sự khó hiểu.

Hiện tại Mạc Vân Quả (tiểu Quả) đơn độc giữ Bạch Liên, thật sự không phải là muốn chinh đón cô ấy một trận chứ?

Nhiếp Thanh cùng Vũ Trạch dĩ nhiên là không yên tâm, nhưng Bạch Liên khuyên can mãi, cuối cùng cũng đẩy được hai người bọn họ ra ngoài.

"Mạc tỷ tỷ, chị có chuyện gì phiền lòng có thể nói cho em." Trên mặt Bạch Liên lại treo nụ cười thánh mẫu quen thuộc, cười...cười đến nỗi làm Mạc Vân Quả hoa cả mắt.

"Đừng cười." Mạc Vân Quả nói thẳng, cô thật sự thấy không có gì đáng cười ở đây cả.

Nụ cười trên khóe môi Bạch Liên cứng đờ, sau đó lại lần nữa tươi cười, thật cẩn thận hỏi: "Mạc tỷ tỷ, chị làm sao vậy? Là tâm tình không tốt sao?"

Mạc Vân Quả trên dưới đánh giá Bạch Liên một chút, sau đó gật gật đầu nói: "Là tâm tình không tốt."

Bạch Liên nghe được lời này, ánh mắt sáng lên, cô ta biết ngay mà, Mạc tỷ tỷ là tâm tình không tốt, cho nên mới lấy mình làm nơi trút giận.

"Mạc tỷ tỷ, làm sao tâm tình lại không tốt vậy? Có thể nói cho em được không!" Bạch Liên thập phần tích cực nói, cô ta muốn vì Mạc Vân Quả chia sẻ niềm vui nhá.

Mạc Vân Quả khoanh tay trước ngực, trực tiếp quyết đoán nói: "Nhìn thấy cô tâm tình tôi liền khó chịu."

Bạch Liên:..... Mạc tỷ tỷ nói như vậy nhất định là không muốn nói nguyên nhân thực sự cho mình biết đi? Là có ý do gì khó nói sao?

Não Bạch Liên tự động mở rộng ra, vì Mạc Vân Quả tìm các loại lý do.

Lúc này, trong phòng phát sóng trực tiếp:

"Tiểu Quả Quả nói chuyện trực tiếp như vậy tốt sao!"

"Ta cảm thấy như vậy khá tốt!"

"Ha ha! Ta cũng cảm thấy như vậy! Bạch bạch bị vả mặt có hay không!"

"Năng lực sát thương của Tiểu Quả Quả càng ngày càng được nâng cao rồi!"

"Hằng ngày đều muốn tỏ lộ với tiểu Quả Quả!"

"Tiểu Quả Quả, nhất định phải giáo huấn dọa Bạch Liên hoa này một chút, khiến người ta thật khó chịu!"

"Kỳ thật ta không cảm thấy như vậy! Đóa Bạch Liên hoa này tuy rằng có chút ngu ngốc, nhưng thật ra rất đáng yêu."

"Lầu trên đừng đi, tới đây chúng ta nói chuyện nhân sinh một chút!"

"Ngu ngốc! "

.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Xem! Ở đó có một đại thánh mẫu

Edit: Linh lady

Bạch Liên che miệng mình lại, đáng vẻ thật thương tâm

"Mạc tỷ tỷ, sao chị có thể nói như vậy được?" Trong mắt cô ta dần dần tích tụ hơi nước, giống như chỉ cần một cái chớp mắt là sẽ rơi xuống vậy.

"Vì sao tôi lại không thể nói như vậy?" Mạc Vân Quả hỏi ngược lại.

Bạch Liên giắt giắt môi, muốn nói lại thôi.

"Hửm?" Mạc Vân Quả từ xoang mũi trung phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Bạch Liên rụt rụt thân mình nói: "Mạc tỷ tỷ, em cũng vì muốn tốt cho chị thôi."

"Tốt cho tôi? Tốt với tôi mà đẩy tôi tới mức phải vào bệnh viện à?" Mạc Vân Quả cười lạnh nói, hiển nhiên là không muốn chuyện này cứ như vậy mà bỏ qua.

Đáng vẻ Bạch Liên giống như rất thương tâm, "Mạc tỷ tỷ, lúc ấy em chỉ thấy con chó nhỏ kia rất đáng thương."

"Đáng thương? Bạch Liên, đến cùng cô có đầu óc không vậy? Nó là một con chó điên!" Mạc Vân Quả không chút khách khí vạch trần sự thật này, chỉ thấy Bạch Liên hơi hé miệng mở to mắt giống như không thể tin nổi.

Nàng lắc lắc đầu nói: "Không, không có khả năng! Trạch ca ca nói kia tiểu cầu thực đáng thương!"

"A..... Tôi nói cho cô biết một tin, trước hết tôi hỏi cô, có phải con chó kia đã bị cảnh sát mang đi rồi?"

Bạch Liên do dự một chút gật gật đầu.

"Có?" Mạc Vân Quả lại hỏi.

"Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ không phải bệnh viện thú cưng sao?" Bạch Liên yếu ớt hỏi lại, chó nhỏ bị thương, đương nhiên phải mang tới bệnh viện thú cưng để chăm sóc rồi.

Mạc Vân Quả cười lạnh, "Bệnh viện thú cưng? Cô đi mà hỏi Trạch ca của cô đi, xem có phải là như thế không."

Bạch Liên thấy thái độ chém đinh chặt sắt của Mạc Vân Quả không giống như nói dối, trong lòng cũng có một tia do dự, chẳng lẽ con chó nhỏ kia không phải được mang đến bệnh viện thú y sao?

"Em.... em đi hỏi một chút." Bạch Liên nói xong câu đó liền vội vội vàng vàng đi ra khỏi phòng bệnh, chỉ còn lại có một người là Mạc Vân Quả.

Lúc này, Mạc Vân Quả cuối cùng là có tâm tình xem xét tình huống phòng phát sóng trực tiếp, chỉ thấy trong phòng phát sóng trực tiếp vô cùng hỗn loạn, có huyền thuyên, có đấu võ mồm, đương nhiên, còn có hằng ngày phải tỏ lộ với mình.

Có cái gọi là, không có quy củ sao thành được phép tắc, Mạc Vân Quả cân nhắc làm như thế nào để đưa ra phép tắc với phòng phát sóng trực tiếp, nếu không sẽ có ngày cô bị mấy âm thanh này làm ồn muốn chết.

"Này, nghe, phòng phát sóng của ta có hai quy củ."

Mạc Vân Quả vừa mở miệng thành công làm phòng phát sóng trực tiếp an tĩnh lại, tất cả mọi người đều chờ đợi cô lên tiếng.

Mạc Vân Quả nhìn tất cả đột nhiên im lặng, khóe miệng gợi lên một nụ cười, hiển nhiên rất vừa lòng khi họ chịu phối hợp với cô.

"Thứ nhất, không được ồn ào! Thứ hai không được dùng ngôn ngữ công kích ta." Trước tiên Mạc Vân Quả chỉ đưa ra hai điều kiện này, còn sau này có đưa ra thêm hay không, còn phải nhìn xem tình huống như thế nào rồi nói.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp nghe được Mạc Vân Quả nói như vậy, sôi nổi bắt đầu vì Mạc Vân Quả phổ cập khoa học.

"Tiểu Quả Quả a, cô không biết chuyện này rồi, quy tắc phòng phát sóng trực tiếp này rất nghiêm khắc, một khi phát hiện chúng ta có hành vi dùng ngôn ngữ công kích chủ kênh, sẽ khóa tài khoản của chúng ta lại, hơn nữa cả đời đều không thể lại có hệ thống xem phòng phát sóng trực tiếp, đây không phải là làm người khác khó chịu sao!"

"Đúng vậy, tiểu Quả Quả, hơn nữa hệ thống phát sóng trực tiếp này chính là trực tiếp trời định linh hồn, nhục mạ chủ kênh, một khi bị khiếu nại lên hệ thống, nếu như nghiêm trọng có khả năng sẽ hồn phi phách tán!"

"Đừng đừng đừng! Nhớ trước đây ở vị diện của chúng ta có một người không tin, ba lần bốn bận nhục mạ chủ kênh với đủ loại hình thức, kết quả các chủ kênh đồng loạt khiếu nại, cuối cùng rơi vào kết cục hồn phi phách tán, ngay cả tư cách đầu thai cũng không có."

"Ái, đúng là như vậy nha! Cho nên tiểu Quả Quả cô hoàn toàn không cần lo lắng chúng ta sẽ công kích tập thể cô đâu ~ moah moah ~ hằng ngày đều muốn tỏ lộ với tiểu Quả Quả ~"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Xem! Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

"Bây giờ đến lượt tôi bổ sung thêm Đó chính là nếu chúng ta công kích lẫn nhau, một khi bị giám sát phòng phát sóng nhắc đến, sẽ bị nhốt trong phòng tới một tháng, hahaha..... Nghĩ đến một tháng không thể xem phát sóng trực tiếp, trái tim này của tôi, thật lạnh thật lạnh ~"

"Đồng ý lâu trên!"

.....

Mạc Vân Quả im lặng lần lượt nghe người trong phòng phát sóng nói chuyện, cảm thấy mình thật ngớ ngẩn, cô lập tức thu hồi lời mình vừa nói, khôi phục thành trạng thái lạnh lẽo lúc ban đầu, làm vẻ như chuyện gì cũng chưa xảy ra, ta chỉ im lặng nghe các người nói thôi.

Nhưng mà tất cả hành động của cô, đều bị tất cả mọi người trong phòng phát sóng thấy được, vì thế một vòng quỹ liềm mới lại bắt đầu.

Mà lúc này ngoài cửa, ánh mắt Bạch Liên ngập nước, ngửa đầu nhìn Vũ Trạch.

"Trạch ca ca, chó nhỏ kia thật sự được mang tới bệnh viện thú cưng sao?"

Vũ Trạch sùng sốt, không nghĩ tới Bạch Liên sẽ hỏi mình chuyện này, nhưng vì không muốn cô ta thương tâm, hẳn ta đương nhiên sẽ không nói thật: "Đương nhiên là vậy rồi."

Trong mắt Bạch Liên lộ ra một tia kinh hi, cô ta nín lấy ống tay áo Vũ Trạch hỏi: "Thật vậy chăng?"

Vũ Trạch nhìn thấy bộ dáng của Bạch Liên, chỉ cảm thấy trái tim cũng mềm nhũn ra rồi.

"Tất nhiên là thật rồi."

Bạch Liên lại nghĩ đến lời Mạc Vân Quả vừa nói với mình, cô ta cắn cắn môi nói: "Nhưng mà..... Nhưng mà Mạc tỷ tỷ nói....."

Bạch Liên muốn nói lại thôi, đáng về giống như bị ức hiếp rất nhiều.

Mà cái loại đáng về này của Bạch Liên, thành công làm Vũ Trạch hiểu lầm.

Vũ Trạch nhìn "Ủy khuất" Bạch Liên, phần nộ lập tức nảy lên trong lòng, cái cô Mạc Vân Quả kia! Lại nói gì đó với Liên Nhi!

Vũ Trạch lập tức vọt vào phòng bệnh, thời điểm Bạch Liên cùng Nhiếp Thanh đều chưa kịp phản ứng lại, hần ta đã chạy tới trước mặt Mạc Vân Quả lớn tiếng chất vấn: "Người phụ nữ này! Cô lại nói gì với Liên Nhi!"

Bạch Liên giương mắt nhìn Vũ Trạch một cái, một chút ý muốn cùng dục vọng nói chuyện với hần ta cũng không có.

"Tôi có thể nói cái gì?" Mạc Vân Quả có chút lười nhác nói, cô dựa người về phía sau, cả người có vẻ có chút lười biếng.

"A..... Những lời này hần là tôi nên hỏi cô mới đúng." Vũ Trạch nắm nắm tay, xương cốt kéo kẹt kẹt.

Lúc này, Bạch Liên cùng Nhiếp Thanh kịp thời chạy theo lại đây.

"Tôi chỉ nói sự thật mà thôi." Mạc Vân Quả nhìn lướt qua Bạch Liên một cái nhàn nhạt nói.

Vũ Trạch cười lạnh vài tiếng, thời điểm đang chuẩn bị nói cái gì đó, đã nghe thấy Mạc Vân Quả nói tiếp: "Tôi mệt rồi, muốn nghỉ ngơi, phiền toái các vị rời khỏi đây."

Bạch Liên vừa thấy tình huống không đúng, vội vàng lôi kéo tay Vũ Trạch nói: "Trạch ca ca, Mạc tỷ tỷ hần là mệt mỏi, chúng ta đi ra ngoài đi."

Vũ Trạch phần hận nhìn Mạc Vân Quả một cái, lại đau lòng Liên Nhi nhà mình, chỉ có thể tùy ý để Bạch Liên lôi kéo hần rồi đi kéo mình đi.

Nhiếp Thanh nhìn Mạc Vân Quả dựa về phía sau nhắm mắt dưỡng thần, trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc, là ảo giác của hần sao? Vì sao lại cảm thấy hôm nay Quả Nhi không giống trước kia?

Nếu nói đã từng thấy Mạc Vân Quả thô bạo đã man hoàn toàn không nói đạo lý, toàn thân tỏa ra khí chất thô bỉ, như vậy hiện tại Mạc Vân Quả chỉ có sự lạnh lẽo, nhưng bên trong sự lạnh lẽo kia lại có một tia cao ngạo, cả người tràn ngập hơi thở băng lãnh.

"Anh còn không đi?" Mạc Vân Quả lập tức mở to mắt, bình tĩnh nhìn Nhiếp Thanh.

Nhiếp Thanh cười khổ một tiếng, nói một câu, "Anh lập tức đi."

Ai, vô luận Quả Nhi có thay đổi như thế nào, nhưng chuyện chán ghét mình, vẫn không thay đổi chút nào! Nhiếp Thanh nhịn không được thở dài, cuối cùng khẽ lắc đầu rồi đi.

Mạc Vân Quả nhìn bóng dáng Nhiếp Thanh, luôn cảm thấy cô không cách nào hiểu được người đàn ông này, ánh mắt kia khi nhìn cô, thật là làm cô khó chịu cực kỳ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Xem! Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Thân thể Mạc Vân Quả đã không còn vấn đề gì, sáng hôm sau cô tự mình làm thủ tục xuất viện.

Nhiệm vụ lần này chỉ có một tuần, nếu vẫn lãng phí thời gian ở bệnh viện, thật đúng là mất nhiều hơn được.

sau Mạc Vân Quả xuất viện, việc đầu tiên cô làm đó là liên lạc với Bạch Liên, từ giờ trở đi, cô sẽ liều chết quấn lấy cô ta!

sau khi biết quyết định này của Mạc Vân Quả, quần chúng cán hạt dưa đều bày tỏ rằng tiểu Quả Quả như vậy thật đáng yêu!

Đồng thời, bọn họ cũng vui vẻ đánh thưởng cho Mạc Vân Quả những vật nhỏ thuộc vị diện của mình.

Mạc Vân Quả sung sướng đem tất cả quà tặng biến thành giá trị kinh nghiệm, sau đó vui vẻ cột giá trị kinh nghiệm ngày càng tăng lên, cuối cùng là tăng tới 7000, bây giờ chỉ còn 3000 giá trị kinh nghiệm nữa là sẽ đầy.

quay trở về chuyện chính, Mạc Vân Quả xuất viện lúc sau đã nhanh chóng tìm được Bạch Liên, lúc ấy Bạch Liên đang ở bệnh viện thú cưng, vui vẻ ôm một con chó nhỏ.

Mạc Vân Quả vừa đẩy cửa đi vào, thấy Bạch Liên đang ôm một con chó chơi đùa, quan trọng là con chó kia nhìn không khác con cho phát điên trên đường hôm trước, nếu như không nhìn kỹ thật không tìm ra điểm khác nhau ở đâu.

Chuyện này thật đúng là làm khó Vũ Trạch, chỉ vì muốn vị hôn thê nhà mình vui vẻ mà không tiếc bỏ công sức ra tìm.

Bạch Liên vừa thấy Mạc Vân Quả đến, tâm tình vô cùng vui vẻ, bởi vì cô ta biết rằng lúc trước Mạc Vân Quả nói như vậy chỉ để lừa cô ta thôi!

"Mạc tỷ tỷ, chị xem, đây là con chó nhỏ hôm trước."

Hai tay Bạch Liên ôm chó nhỏ đưa tới trước mặt Mạc Vân Quả, chớp chớp mắt, đôi mắt mở to khát vọng nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cười nhạo một tiếng, tùy tay giữ một hộ sĩ lại hỏi: "Cô thấy con chó này quen không?"

Hộ sĩ cũng là người từng trải, cô ấy nhìn thoáng qua con chó lắc đầu nói: "Con chó này nhìn qua khỏe mạnh, nếu không có vấn đề gì thì đưa tới đây làm gì?"

Bạch Liên bĩu môi, có chút khó hiểu với hành vi của Mạc Vân Quả.

"Mặc tỳ tỳ, chị như vậy là có ý gì?"

Mặc Vân Quả lại kéo một hộ sĩ khác hỏi: "Cô thấy con chó này quen không?"

Vừa đứng, người hộ sĩ này lại biết, bởi vì cô ấy tận mắt nhìn thấy Vũ Trạch ôm chó nhỏ này tới, cô ấy là một tiểu hoa si, nhìn thấy một đại soái ca ôm một con chó đáng yêu đi vào, dĩ nhiên là nhớ kỹ hình ảnh đó.

"Đương nhiên là tôi biết! Con chó này mới sáng nay được một đại soái ca ôm tới, nhưng mà..... Hình như nó không có bệnh gì mà?" Hộ sĩ khó hiểu nói thảm một câu, thật sự là không hiểu được đam mê của các soái ca, cho nên, đây là nguyên nhân khiến mình tới giờ vẫn còn độc thân đi....

Mặc Vân Quả nhường mày nhìn về phía Bạch Liên, "Hiện tại cô đã hiểu được tất cả mọi chuyện chưa?"

Mặc dù tính tình Bạch Liên như vậy nhưng thật ra cực kỳ thông minh, cô ta biết Vũ Trạch gạt mình, mà những lời Mặc Vân Quả nói mới là thật.....

Trong nháy mắt mắt Bạch Liên ngập nước, dĩ nhiên là còn không muốn tin tưởng sự thật này.

Mặc Vân Quả khoanh tay trước ngực, lấy tư thế từ trên cao nhìn xuống nhìn Bạch Liên nói: "Cho nên, bây giờ cô đã biết sự ngu xuẩn của mình rồi sao? Tôi rõ ràng đang giúp mọi người ắt con chó đại kia lại, cô lại cố tình đến phá rối, cô có biết là nếu lúc đó cảnh sát không đến kịp thời thì sẽ có hậu quả gì không?"

Mặc Vân Quả chất vấn thành công làm Bạch Liên trắng mặt, thân mình cô ta khẽ run, con chó nhỏ trượt khỏi tay cô ta, chạy xung quanh.

"Bạch Liên, có đôi khi, cái tự cô cho là lòng tốt sẽ làm hại đến người khác."

Mặc Vân Quả gần từng chữ một nói, làm Bạch Liên cơ hồ có chút chống đỡ không được thân thể của mình.

Chẳng lẽ, chính mình thật sự sai rồi sao? Giờ khắc này, Bạch Liên vô cùng mê man giống như tất cả mất đi tất cả phương hướng.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Xem! Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Lúc này, Vũ Trạch với Nhiếp Thanh cùng lúc đi vào bệnh viện thú cưng, trên mặt hai người đều mang theo tươi cười, nhìn qua giống như có chuyện gì đó làm họ rất vui vẻ.

Mặc Vân Quả vừa nhìn thấy hai người bọn họ, bất động thanh sắc nhú mày.

Ngược lại là Bạch Liên, một bộ dáng thương tâm, nhìn cũng không thèm nhìn hai người kia một cái.

Vũ Trạch nhảy bèn đã nhận ra Bạch Liên không thích hợp, hắn ta bước nhanh đi tới bên người Bạch Liên, lo lắng hỏi: "Liên Nhi, làm sao vậy?"

Bạch Liên lắc đầu, lời kéo ống tay áo Vũ Trạch nói: "Trạch ca ca, con chó kia không phải chó nhỏ phải không?"

Vũ Trạch mặt cứng đờ, hắn ta nhìn thoáng qua Mặc Vân Quả đứng ở bên cạnh, rất nhanh biết được chân tướng.

"Mặc Vân Quả! Cô có trái tim không?" Vũ Trạch không phân xanh đỏ đen trắng liền chất vấn Mặc Vân Quả.

"Nắm thảo! Người đàn ông này vậy mà dám mắng tiểu Quả Quả nhà ta! Tẩu hắn!"

"Lầu trên chờ, đến lượt ta!"

"Tới lượt ta!"

Người sử dụng ngôi sao chổi đánh thương một trương vận đen phù!

"Lầu trên uy vũ!"

"233333 ngồi xem trò hay!"

.....

Bên trong phòng phát sóng trực tiếp diễn ra một trận náo nhiệt, Mặc Vân Quả nghe được tiếng đánh thương, khoe miệng hơi hơi gọi lên một nụ cười, rất nhanh liền biến mất.

"Tìm tôi rất tốt." Mặc Vân Quả nhàn nhạt nói.

Vũ Trạch tức đến nổi cả người phát run, nếu không phải Bạch Liên cùng Nhiếp Thanh ở chỗ này, phỏng chừng hắn ta đã động thủ đánh người.

Mặc Vân Quả một chút cũng không hiểu được vì sao Vũ Trạch sẽ tức giận như vậy, dù sao cô chỉ nói sự thật mà thôi.

"Trạch ca ca, trả lời em." Bạch Liên gắt gao nắm thật chặt ống tay áo của Vũ Trạch, giống như hắn không nói sẽ không buông ra.

Vũ Trạch thở dài một hơi, cuối cùng vẫn gật gật đầu.

"Con chó kia vì bệnh chó dại nên đã chết."

Thân mình Bạch Liên run lên, tuy rằng đã gần như chuẩn bị tinh thần để biết sự thật này, nhưng từ trong miệng Vũ Trạch nói ra, cô ta cảm thấy vô cùng khó chịu.

Khuôn mặt Bạch Liên tái nhợt, thân mình run rẩy, ngực trên dưới phập phồng, giống như sắp không thở nổi.

"Liên Nhi!"

Vũ Trạch vừa thấy bộ dáng Bạch Liên không thích hợp, hấn ta vội vàng ôm cô ấy, trên mặt hiện lên một tia sợ hãi.

Bạch Liên ôm ngực, chau mày, khóe mắt nổi lên nước mắt.

"Trạch ca ca, đau."

Giọng nói Bạch Liên mỏng manh khẽ mấp máy môi nói, Vũ Trạch vội vàng bế Bạch Liên lên, xông thẳng ra ngoài.

Mạc Vân Quả nhìn bóng dáng Vũ Trạch, trong mắt xẹt qua một tia u quang.

"Trái tim của tiểu Liên trời sinh đã thiếu một phần." Giọng nói của Nhiếp Thanh vang lên ở bên tai Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả xoay người nhìn hấn, nhấp miệng, không có đáp lời.

"Vũ Trạch rất yêu cô ấy, tiểu Liên không thể chịu kích thích quá lớn, cho nên Vũ Trạch bảo vệ cô ấy rất tốt. Cho nên trong mắt cô ấy thế giới này chỉ có ánh sáng." Nhiếp Thanh khẽ cười một tiếng, giống như nghĩ tới chuyện gì đó rất tốt, "Vũ Trạch đã từng nói với anh, phần tim mà tiểu Liên thiếu hụt kia, có lẽ là những dơ bẩn của thế giới này, cho nên hấn sẽ luôn bảo vệ cô ấy thật tốt."

"Vì sao anh không đuổi theo?" Mạc Vân Quả hỏi.

Nhiếp Thanh lại cười khẽ một tiếng, hấn bình tĩnh nhìn Mạc Vân Quả, gần từng chữ một nói: "Bởi vì, người anh yêu, là em."

Mạc Vân Quả đột nhiên im lặng, cô biết, người mà người đàn ông này yêu, không phải cô, mà là "Cô", chủ nhân của thân thể này.

Hiện tại cô không thể đáp lại hấn, cô không muốn tham gia vào cuộc sống của người khác, nàng chỉ cần hạo hạo hoàn thành chính mình nhiệm vụ thì tốt rồi.

Nhiếp Thanh nhìn khuôn mặt lạnh nhạt của Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia mắt mát.

Vô luận, vô luận hấn nói nghiêm túc cỡ nào.

Vô luận hấn nói bao nhiêu lần, cô ấy cũng đều không tiếp nhận mình.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Xem! Kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả xoay người rồi đi, không có ý muốn tiếp tục nói chuyện với Nhiếp Thanh.

Lúc này bên trong phòng phát sóng trực tiếp:

"Ài, đột nhiên cảm thấy cái cô Bạch Liên cũng thật đáng thương nha!"

"Đúng vậy! Tiểu Quả Quả, cầu ngược nhẹ! ừ..... nhưng mà ta vẫn muốn ngược ngược nha ~ tha thứ cho ta có sở thích tà ác 2333333"

"Lầu trên a~, kỳ thật ta cũng cảm thấy như vậy!"

"Ta không đồng ý với lầu trên, ôm ý tốt đi thương tổn người khác, cái này không thể trở thành lý do!"

"Nhưng cô gái Bạch Liên kia không phải là bị bệnh hay sao? Được bảo vệ như công chúa, dĩ nhiên là không biết được sự hiểm ác của thế giới này được?"

"A..... những lời của lầu trên này, chẳng lẽ lại thành lý do trong lúc vô tình cô ta hại người sao?"

"Hằng ngày thổ lộ phải thổ lộ với tiểu Quả Quả, tiểu Quả Quả moah moah ~ "

"Lầu trên người nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của! Tiểu Quả Quả phóng ta tới đây!"

.....

Mạc Vân Quả nghe đủ các loại giọng nói trong phòng phát sóng trực tiếp, không biết sao, lại khiến cho tâm tình cô trở nên tốt hơn một chút.

Vừa rồi bởi vì Nhiếp Thanh đột nhiên thổ lộ, quả thật làm cô trở tay không kịp.

Mạc Vân Quả trực tiếp đi tới bệnh viện, Bạch Liên đã bị đưa đến phòng cấp cứu, Vũ Trạch vẫn luôn ở bên ngoài đi qua đi lại, đôi tay không ngừng ma xát, nhìn qua vô cùng khẩn

trương, lo lắng.

Khi Mạc Vân Quả đi vào bệnh viện, nhìn thấy chính là cảnh tượng như vậy.

Vũ Trạch nhìn thấy người đến là Mạc Vân Quả, trên mặt hiện lên một tia tức giận.

Nhưng sự lo lắng của hắn ta dành cho Bạch Liên vẫn lớn hơn sự phẫn nộ với Mạc Vân Quả, hắn ta thu hồi ánh mắt của mình, không thèm nhìn cô nữa.

Vũ Trạch vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm ba chữ "Phòng cấp cứu", hắn ta vô cùng mong muốn đèn kia sẽ tắt đi, như vậy hắn ta có thể nhìn thấy Bạch Liên.

Hắn ta đem toàn bộ những đen tối, dơ bẩn che dấu trước mặt cô ấy, ngược lại không thể bảo hộ cô ấy vui vẻ.

Vũ Trạch biết, Bạch Liên là một cô gái tâm địa thiện lương, tuy rằng chuyện đó ở trong mắt nhiều người, thiện lương của cô ấy là trời buộc, là biểu hiện của ngu ngốc tận cùng, nhưng hát ta lại yêu cô ấy.

Vũ Trạch nghĩ tới Mạc Vân Quả, cô vẫn luôn là tai họa ngầm bên cạnh Bạch Liên, nhưng trước kia tuy rằng cô chán ghét Bạch Liên, nhưng lại khinh thường cùng cô ấy kết bạn nhiều hơn.

Nhưng mà Mạc Vân Quả hiện tại, thời khắc nói chuyện, khuôn mặt luôn lạnh lẽo, làm Vũ Trạch tưởng tượng đến Mạc Vân Quả là nguyên nhân dẫn đến mọi chuyện như thế này, lại tức đến ngứa răng.

Mạc Vân Quả ngồi ở trước phòng giải phẫu, lẳng lặng, không phát ra bất kì âm thanh gì.

Bóng dáng cô nhìn qua có chút cô đơn, cũng có chút hiu quạnh.

Ngược lại với vẻ lo lắng nhớ mong của người kia cho Bạch Liên, lúc này Mạc Vân Quả giống như tách hoàn toàn khỏi thế giới này.

Sau khi chấp nhận sự thật Mạc Vân Quả không để ý tới mình Nhiếp Thanh vội đuổi theo lại đây, nhìn thấy cảnh kia đồng tử hơi co lại, đây là Quả Nhi hắn biết sao?

Khi nào, Quả Nhi lại cách xa mình như vậy?

Một mình chìm trong thế giới riêng, làm hắn không dám tới gần, bởi vì hắn biết, bản thân không có cách nào bước vào đó.

Vũ Trạch nhìn thấy Nhiếp Thanh đã đến, sắc mặt trong nháy mắt trở nên phức tạp.

Nhiếp Thanh luôn luôn là anh em tốt của hắn, chỉ là hai người bọn họ yêu lại bất đồng, mới tạo thành cảnh tượng như bây giờ.

Nhiếp Thanh đi đến bên người Vũ Trạch, vỗ vỗ bả vai, an ủi.

Lúc này, đèn phòng cấp cứu vừa lúc tắt, Vũ Trạch vội vàng đi tới cửa, chờ Bạch Liên bị đẩy ra.

Đầu tiên đi ra là bác sĩ, bác sĩ nhìn Vũ Trạch, gỡ khẩu trang, trấn an hắn.

"Người bệnh đã không có việc gì, chỉ là gần nhất không thể lại chịu cái gì kích thích, anh nên chú ý một chút."

Vũ Trạch liên tục gật đầu, chỉ cần hiện tại Bạch Liên không có việc gì, như vậy về sau, hắn ta thề, tuyệt đối sẽ không để Liên nhi chịu bất kì kích thích gì!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Xem! Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả từ đầu đến cuối đều không nói chuyện, thật ra là là, với loại tình huống như thế này cô thật sự không biết nói gì.

Từ trước đến nay cô đều không biết cách ở chung với người khác, nghĩ đến cô đã từng là người luôn bị cô lập, mới nghĩ vậy thôi mà hơi thờ xung quanh cô càng lạnh lẽo hơn.

Nhiếp Thanh thâm tình chân thành nhìn Mạc Vân Quả, hắn có đôi khi còn chê cười Vũ Trạch làm sao lại thích một cô gái ngốc nghếch như vậy, hiện tại nghĩ đến, bản thân mình cũng không phải giống như vậy sao?

Yêu một cô gái không hiểu tình yêu là gì, Nhiếp Thanh thờ dài một hơi, nhưng có cách nào đâu? Hắn đã hăm sâu trong đó rồi.

Vũ Trạch vẫn luôn ở bên cạnh Bạch Liên, thẳng đến khi Bạch Liên có dấu hiệu tỉnh lại, Vũ Trạch mới chân chính thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"Trạch ca ca, thực xin lỗi, để cho anh lo lắng."

Vũ Trạch vội vàng lắc đầu nói: "Liên Nhi, em nói cái gì vậy? Với anh em vĩnh viễn không cần nói xin lỗi!"

Lúc này Bạch Liên chỉ là cười cười, không nói gì.

Mạc Vân Quả đứng ở trước giường bệnh, có chút không rõ tình cảm của hai người bọn họ là như thế nào.

"Này, các người biết tình yêu là cái gì sao?"

Mạc Vân Quả lần đầu đưa ra một câu hỏi với phòng phát sóng, tức khắc, phòng phát sóng trực tiếp liền nổ mạnh.

"Vấn đề Tiểu Quả Quả hỏi thật hay, như vậy phải chậm rãi nghe lão phu nói rồi."

"Ta X! Lầu trên đừng tranh với đại gia!"

"Ài, tiểu Quả Quả rất ít khi hỏi người khác nha! Hằng ngày phải thổ lộ moah moah ~"

"Tình yêu a, là một loại lực lượng thần bí a!"

"Lại nói tiếp, ta yêu cô gái kia không biết khi nào cô ấy mới đồng ý đây?"

"Các người đừng lạc đề nha! Tiểu Quả Quả, ta đến trả lời vấn đề của người! Tình yêu chính là người yêu một người, sau đó người người yêu, cũng yêu người!"

"Lầu trên nói rất có đạo lý, nhưng thật sự không rõ ràng gì hết."

"Lầu trên người đừng đi! Chúng ta tới đánh một trận!"

"Hừ! Tiểu Quả Quả, xem ta xem ta! Ta biết! Tình yêu chính là một loại cảm tình!"

"..... Ta có thể thấy một đám nói hươu nói vượn như lầu trên."

"Ài, thật ra cái này khó mà có một câu trả lời hoàn toàn chính xác!"

"Đồng ý với lầu trên, cái này quá khó định nghĩa được."

.....

Mạc Vân Quả không tìm được đáp án mình mong muốn, chỉ có thể đem nó vứt ra sau đầu.

Có lẽ, về sau trong phát sóng trực tiếp, cô có thể biết cái gì gọi là tình yêu đi?

Ngay từ đầu, rõ ràng chỉ là bị uy hiếp cô mới tham gia phòng phát sóng trực tiếp, hiện tại, cô giống như thích cảm giác như vậy.

Ừm..... Đến bây giờ, cô có thêm một mục tiêu mới, đó là học được yêu là như thế nào!

Lúc này, Bạch Liên đã nói chuyện với Vũ Trạch xong.

Đôi lúc ánh mắt Bạch Liên sẽ ngẫu nhiên nhìn về phía Mạc Vân Quả, ánh mắt kia ảo tưởng là có lời muốn nói, làm Vũ Trạch nhìn đến đau lòng.

Cuối cùng, vẫn là Vũ Trạch bại hạ trận, hần xoa xoa đầu Bạch Liên nói: "Liên Nhi, em muốn cùng Mạc Vân Quả nói chuyện sao?"

Ánh mắt Bạch Liên sáng ngời, mạnh mẽ gật gật đầu, Trạch ca ca trước sau như một vẫn là người hiểu cô ấy nhất.

Động tác Vũ Trạch xoa đầu Bạch Liên càng thêm mềm nhẹ hơn, "Anh ở đây nghe có trở ngại gì không?"

Bạch Liên lắc đầu nói: "Không ngại."

Vũ Trạch gật đầu mỉm cười, sau đó quay đầu nhìn Mạc Vân Quả, nháy mắt biến sắc mặt.

"Mạc Vân Quả, Liên Nhi muốn cùng cô nói chuyện."

Mạc Vân Quả:..... Tôi đã nghe được, không cần anh cố tình lặp lại một lần nữa!

Bạch Liên nhìn Mạc Vân Quả, mỉm cười nói: "Mạc tỷ tỷ, lại đây ngồi."

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: "Có chuyện gì cô cứ nói đi."

Vũ Trạch nháy mắt đen mặt, bảo cô tới đôi này thì tới đây ngồi đi, lại còn ra về cái gì nữa!

Edit: Ôn trời cuối cùng tiểu Quả Quả cũng nghĩ đến chuyện yêu đương rồi. □□□

P/s: không biết Bạch Liên là tốt hay xấu nên cứ để cô ta, giờ cảm giác không tệ chuyển sang xưng cô ấy vậy. Hum...Hum... Được không ta?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Xem! Ở kia có một cái đại thánh mẫu

Edit:Linhlady

Bạch Liên một chút cũng không ngại thái độ của Mạc Vân Quả, thấy cô khẳng khẳng đứng ở nơi đó, cũng chỉ là hơi hơi mỉm cười, không hề khó xử cô.

"Mạc tỷ tỷ, cảm ơn chị."

Bạch Liên chân thành nói lời cảm tạ, nhưng ngược lại khiến Mạc Vân Quả có một loại dự cảm không tốt, quả nhiên một giây tiếp theo nghe cô ấy nói:

"Lần này chỉ là một chuyện ngoài ý muốn mà thôi, em tin tưởng thế giới này vẫn cứ là tốt đẹp. Những anh cảnh sát đó nhất định là biết con chó nhỏ đó bị bệnh nên mới mang nó đi tránh làm hại người khác."

Mạc Vân Quả:..... Quả nhiên, dự cảm trở thành sự thật, tổn công cô nói nửa ngày, cái gì cũng không có tác dụng!

Vũ Trạch nghe được lời này, lặng yên thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Liên Nhi quả nhiên vẫn thiện lương giống như trước đây, tất cả không có gì thay đổi thật tốt.

Vũ Trạch nghĩ vậy cao hứng xoa xoa đầu Bạch Liên, đầu Bạch Liên khê cọ cọ vào tay Vũ Trạch, mắt ngậm ý cười.

Mạc Vân Quả:..... Đột nhiên không kịp phòng bị bị ăn một mồm cầu lương! Hầy, không đúng, cô mới không thêm ăn cầu lương.

Nhiếp Thanh nhìn thân thể Mạc Vân Quả đột nhiên cứng đờ, tới gần, nắm tay cô.

"Anh ở đây." Bất kể em có làm gì, bất kể em có đi nơi nào, anh vẫn luôn ở đây.

Mạc Vân Quả giấy giữa thoát khỏi tay Nhiếp Thanh, lui về phía sau vài bước.

Trên người người đàn ông này luôn có thứ gì đó mà cô không cách nào hiểu được, cô biết, đó chính là tình yêu mà bọn họ nói, chỉ là thứ tình cảm này, cô nhận không nổi.

Nhiệm vụ trong vòng một tuần, đã trôi qua hai ngày, chỉ còn có năm ngày, ngay cả khi nhiệm vụ này không hoàn thành được cô cũng có thể rời đi.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua vẻ mặt cười đến hạnh phúc của Bạch Liên, ở trong lòng tính toán đối sách.

Lúc này, trong phòng phát sóng trực tiếp:

"Nắm thảo! Các người có nhìn thấy không! Người đàn ông kia dám khinh bạc tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Lầu trên! Bốn con mắt của ta đều thấy được nha! Nha! Còn có! Lầu trên, tiểu Quả Quả rõ ràng là của nhà ta!"

"Lầu trên vậy mà có tận bốn mắt? 666666"

"Hắc, lầu trên chắc còn không biết đi? Ở tỉnh cầu này của chúng ta, bốn con mắt đã là gì còn có một trăm con mắt kia!"

"Một trăm con mắt..... Nắm thảo! Làm sao ra đường?"

"Ta tưởng tượng một chút, lông tơ đã dựng đứng cả lên!"

"Hằng ngày phải thổ lộ với tiểu Quả Quả moah moah ~ tiểu Quả Quả xem ta xem ta!"

.....

Diệp Hiên bởi vì gần đây có việc, có một đoạn thời gian không kịp xem phát sóng trực tiếp, nhưng hần vẫn luôn nghĩ đến tiểu cô nương sắc mặt lạnh băng kia, luôn cảm giác rằng cô gái này rất thuận mắt mình.

Hôm nay, hiếm khi hần có thời gian nhà rỗi, lập tức mở hệ thống phát sóng trực tiếp ra, vào kênh duy nhất mình theo dõi, sau đó dạo quanh khu bình luận.

Chỉ là, người trong phòng phát sóng trực tiếp đang thảo luận cái quái quỷ gì vậy?!

Một trăm con mắt?! Nắm thảo! Lại còn cái gì kia?

Khóe miệng Diệp Hiên giật giật, thời điểm đang muốn hỏi, liền thấy có người giành trước một bước, nhưng mà.....Lại có người trả lời vấn đề này.

Đề tài trong phòng phát sóng trực tiếp luôn luôn đều là hoa hòe loè loẹt, thậm chí có đề tài xuyên lục địa, xuyên hành tinh..

Diệp Hiên nghiêng đầu nghĩ nghĩ, ai, quả nhiên vẫn là tiểu Quả Quả đáng yêu nhất.

Lần này, hần đem ánh mắt dừng lại trên người tiểu Quả Quả, ai da uy, đáng vẻ nhú mày kia, càng nhìn càng thấy đáng yêu!

Tâm tình Diệp Hiên vui vẻ lập tức đáp thưởng một viên linh chi ngàn năm.

"Người sử dụng Diệp Hiên đánh thưởng một viên linh chi ngàn năm!"

"Ai da uy! Quên mất là nên đánh thưởng cho tiểu Quả Quả! Xem ta đây!"

Người sử dụng con khi chi vương đánh thưởng hầu mao số căn!

"Trên lầu đánh thưởng cái ngoại ý nhi* gì vậy? Xem ta này!"

Người sử dụng bạch mao Đại vương đánh thưởng một đồng bạch mao!

Mạc Vân Quả:..... Đều đánh thưởng cái tình huống gì đây?

[1] ngoại ý nhi (玩意儿): món đồ chơi, vật bài trí, sự vật thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Xem! Kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Thanh âm đánh thương trong phòng phát sóng liên tiếp vang lên, cuối cùng là hòa tan buồn bực của Mạc Vân Quả đối với khả năng không thể hoàn thành nhiệm vụ trong tương lai.

Cô luôn luôn không am hiểu cách giao tiếp với người khác, nếu có thể cô tình nguyện đối mặt với các dãy số liệu lạnh băng kia còn hơn.

Mạc Vân Quả có chút thất thần, hình như từ thật lâu thật lâu, cô đã rất lâu rồi không tiếp xúc với người khác rồi?

Nhiếp Thanh nhìn bộ dáng thất thần của Mạc Vân Quả, ánh mắt càng thêm âm trầm hơn.

Hắn có chút hâm mộ nhìn Bạch Liên cùng Vũ Trạch, nếu, hắn có thể cùng Quả Nhi giống như vậy thì tốt rồi.....

Hiển nhiên, trước mắt loại chuyện này hắn không có cách nào thực hiện được.

Vũ Trạch lo lắng Bạch Liên mới làm xong giải phẫu xong, thân thể không tốt, vì thế ôn nhu dỗ dành cô ấy một lúc sau, liền không khách khí đem Mạc Vân Quả đuổi đi ra ngoài, mỹ danh là muốn Bạch Liên nghỉ ngơi.

Đương nhiên, chuyện chính là, bởi vì hắn ta muốn nhanh chóng về nhà hầm canh gà cho Bạch Liên uống.

Nhiếp Thanh vốn dĩ sẽ mời Mạc Vân Quả được cùng nhau ăn cơm, lại bị Mạc Vân Quả uyển chuyển từ chối.

Đêm dần dần sâu hơn, Mạc Vân Quả vẫn luôn không có rời khỏi bệnh viện, nhưng cô cũng không đi vào phòng của Bạch Liên.

Bởi vì sau khi Vũ Trạch mang canh gà đến cho Bạch Liên uống, hắn ta cũng không rời khỏi đó.

Mạc Vân Quả tuy rằng không thể nào giao lưu với người ta, nhưng cô cũng biết Vũ Trạch vô cùng chán ghét chính mình.

Cho nên cô lựa chọn ở bên ngoài, tùy tiện ăn chút gì đó.

Mạc Vân Quả ngồi ở dãy ghế dài ngoài hành lang, nhìn người đến người đi.

Bệnh viện rất bận rộn, nơi tràn ngập đủ loại hi vọng ái ố, Mạc Vân Quả cứ như vậy trôi qua một đêm, cũng không chớp mắt chút nào.

Bởi vì quy tắc bảo vệ chủ kênh, cho nên trừ phi là chủ kênh cố ý mở ra phát sóng trực tiếp, thì mỗi tối đến 12 giờ đêm, phòng phát sóng trực tiếp liền sẽ tự động đóng cửa, thẳng đến 7 giờ ngày hôm sau mới mở ra.

Đương nhiên, cái này là chức năng của phòng phát sóng cấp một, chờ về sau cấp bậc cao hơn, chủ kênh có thể tùy ý đóng mở kênh bất cứ lúc nào.

Đêm khuya, phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa.

Trong đầu một mảnh an tĩnh, Mạc Vân Quả lặng lẽ nhìn từng người được đẩy vào phòng bệnh, ánh mắt sâu thẳm.

Sáng sớm hôm sau, Vũ Trạch sớm tỉnh lại vì muốn mua bữa sáng cho Bạch Liên.

Vừa mở cửa phòng bệnh đã thấy Mạc Vân Quả ngồi đó, khuôn mặt không có biểu cảm gì.

Trong mắt Vũ Trạch hiện lên một tia rối rắm, hắn có chút không rõ, vì cái sao cô gái này, lại chấp nhất với Liên Nhi như vậy, chẳng lẽ một người thiện lương cũng sai sao?

Mạc Vân Quả vừa thấy Vũ Trạch bước ra, cô có chút cứng đờ vụn vụn đầu, cả một đêm đều giữ nguyên một tư thế, thật sự cũng hơi mệt mỏi.

Vũ Trạch thờ dài một hơi, ngồi xuống bên người Mạc Vân Quả.

"Mạc Vân Quả, tôi không hiểu, vì sao cô lại phải hùng hổ dọa người như vậy?"

Mạc Vân Quả muốn nói là bởi vì nhiệm vụ, nhưng lời nói đến bên miệng, làm cách nào cũng nói không nên lời.

Lúc này cô cũng đoán được, hắn là quyền hạn của phòng phát sóng trực tiếp.

Mạc Vân Quả trầm mặc, trên mặt Vũ Trạch hiện lên một tia không kiên nhẫn, sau đó lại chuyển sang rối rắm.

"Mạc Vân Quả, xem như tôi cầu xin cô, cô đừng xuất hiện trước mặt cô ấy nữa được không? Tôi sẽ bảo vệ cô ấy cả đời, cho nên cô ấy không cần biết rõ thế giới này là như thế nào."

Cho dù Vũ Trạch thành tâm cầu xin như vậy, nhưng mà, Mạc Vân Quả một chút cũng không cảm kích.

Bởi vì cô không hiểu, không cách nào hiểu được vì sao người đàn ông này có thể hạ mình cầu xin cô, rõ ràng là rất chán ghét cô, không phải sao?

Nhưng bây giờ lại có thể làm như vậy? Vì cô gái kia sao, vì xem như cô ấy là người của mình sao.

Mạc Vân Quả trầm mặc một chút, sau đó lắc đầu.

Bởi vì nhiệm vụ này, là nhiệm vụ cường chế, cho nên..... Không thể từ bỏ!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Vũ Trạch nhìn Mạc Vân Quả, cô gái này vậy mà không biết tốt xấu, lập tức đen mặt.

Hắn ta đứng lên, không nói chuyện bình thường được vậy thì uy hiếp đi: "Từ nay về sau, cô không được phép xuất hiện trước mặt liên nhi nữa, nếu không cho dù cô có là vị hôn thê của Nhiep, tôi cũng có thể làm cho cô thân bại danh liệt!"

Khuôn mặt Vũ Trạch dữ tợn, vẻ ngoài tuấn tú cũng vì làm ra vẻ dữ tợn mà nhìn có phần âm ngoan.

Mạc Vân Quả nhìn thẳng vào đôi mắt Vũ Trạch, lắc lắc đầu.

"Ai da, tiểu Quả Quả của ta ~ sao ngươi có thể dùng bộ dạng mạnh mẽ ngốc nghếch như thế để nhìn thẳng người ta chứ?"

"Biểu tình này của Tiểu Quả Quả quả thật là đẹp đến ngây người!"

"Hằng ngày phải tỏ lộ tiểu với Quả Quả, moah moah ~"

"Tiểu Quả Quả, mau! Dìm chết người này! Tên này vậy mà dám uy hiếp người!"

"Đồng ý với lâu trên, người này vậy mà dám uy hiếp tiểu Quả Quả nhà ta, hừ! Không vui!"

"Trên lầu, đừng cho là ta không biết ngươi đang cười trộm!"

"Khụ khụ..... Bị phát hiện! Hắc hắc hắc! Phản ứng của tiểu Quả Quả khi bị uy hiếp thật rất mạnh!"

.....

Mạc Vân Quả: Nhóm người trong phòng phát sóng này thật biết tương tượng.

Nếu để khán giả biết được suy nghĩ của Mạc Vân Quả là như vậy, nhất định họ sẽ tức đến đấm ngực dậm chân, có phép tắc thời không làm chứng, họ chỉ là thấy tiểu Quả Quả rất đáng yêu mà thôi!

Vũ Trạch thấy Mạc Vân Quả chỉ lẳng lặng nhìn mình cũng không nói lời nào, lập tức thấy khó thở, sao bây giờ hắn ta lại cảm thấy, không cách nào nói đạo lý được với Mạc Vân Quả vậy?

Cứ im lặng như vậy mà nhìn hắn ta, cũng không phát biểu bất kì ý kiến gì, hiển nhiên, Vũ Trạch theo bản năng xem nhẹ động tác lắc đầu của Mạc Vân Quả.

"Hừ, tùy cô, tôi đi mua bữa sáng!"

Vũ Trạch nói xong lời này trực tiếp đi thẳng.

Mạc Vân Quả nhìn bóng dáng Vũ Trạch biến mất, lại nhìn cửa phòng bệnh đang đóng chặt kia.

Cô đứng dậy, gõ gõ cửa.

Bên trong truyền ra một loạt âm thanh, sau đó là giọng nói còn ngái ngủ của Bạch Liên vang lên.

"Mời vào."

Mạc Vân Quả đẩy cửa đi vào, thấy Bạch Liên đang ngồi trên giường dụi mắt.

Bạch Liên vừa thấy là cô đến, hơi hơi mỉm cười, trong mắt hiện lên tia kính hi.

"Mạc tỷ tỷ, lại đây ngồi a."

Mạc Vân Quả đi qua, đôi mắt đen lầy lẳng lặng nhìn cô ấy.

Bạch Liên cũng nhìn lại cô, một chút trốn tránh hoặc là thẹn thùng đều không có.

"Mạc tỷ tỷ có chuyện gì sao?"

Cuối cùng, vẫn là Bạch Liên mở miệng trước.

Mạc Vân Quả thành thật gật gật đầu, rồi lại không biết nên nói cái gì.

Bạch Liên bật cười, giống như bị bộ dáng bây giờ của Mạc Vân Quả chọc cho vui vẻ.

"Mạc tỷ tỷ, em đột nhiên cảm thấy chị thật đáng yêu."

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn Bạch Liên, thật sự không hiểu được câu cô ấy vừa mới nói.

Rõ ràng mọi người đều nói cô lạnh nhạt, thậm chí là tĩnh mịch.....

Bạch Liên ngồi thẳng thân mình, dựa vào trên giường bệnh.

"Mạc tỷ tỷ, em và Trạch ca ca dự định cuối tuần này sẽ kết hôn."

Kết hôn? Mạc Vân Quả kinh ngạc nhìn Bạch Liên, trong kịch tình cũng không có đoạn này mà.

Bạch Liên giống như nhận ra Mạc Vân Quả kinh ngạc, mở miệng giải thích nói: "Trạch ca ca nói sợ em bị người khác lừa mất, cho nên vẫn nên trời em lại thì hơn, hi hi, Mạc tỷ tỷ, chị nói, Trạch ca ca có phải đặc biệt ngốc hay không?"

Mạc Vân Quả nhớ lại vẻ hung ác của Vũ Trạch, lắc lắc đầu, người đàn ông kia một chút cũng không ngốc đâu.

Bạch Liên lại không thấy Mạc Vân Quả lắc đầu, trên mặt nở nụ cười hạnh phúc.

"Thật tốt đâu, cuối cùng em có thể bên cạnh Trạch ca ca mãi mãi....."

Mạc Vân Quả:..... Xin lỗi, không hiểu được cảm tình của các người.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

"Mạc tỷ tỷ, nếu không cuối tuần này chị cùng Nhiếp ca ca cũng kết hôn đi? Nếu như vậy chúng ta có thể cử hành hôn lễ cùng nhau." Bạch Liên vui vẻ đề nghị.

Mạc Vân Quả:..... Cũng không muốn kết hôn.

Lúc này, Nhiếp Thanh vừa vặn đẩy cửa vào nghe được những lời này, hẳn tự nhiên là vui vẻ đi tới bên người Mạc Vân Quả nói: "Tốt tốt, anh dĩ nhiên là nguyện ý."

Mạc Vân Quả lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhiếp Thanh, Nhiếp Thanh rụt rụt thân mình, Quả Nhi thật là càng ngày càng lạnh, nhưng hẳn vẫn rất yêu cô làm sao đây!

Bạch Liên nghe được lời này, lập tức kéo tay Mạc Vân Quả lại nói: "Mạc tỷ tỷ, quyết định như vậy nha? Ha ha ~ hôm nay thật vui vẻ."

Mạc Vân Quả vốn dĩ muốn phản bác, rồi lại phát hiện bản thân lại không tìm được lý do gì để từ chối.

Hết một tuần cô cũng không còn ở trong thân thể này nữa, xem bộ dáng của nguyên chủ hẳn là cũng thích người đàn ông này đi?

Nguyên chủ:..... Ta hoài nghi người có một bộ não già.

Cứ như vậy, hôn lễ của hai người tùy tiện mà định ra.

Nhiếp Thanh thấy Mạc Vân Quả không có phản bác, vui vẻ đến nỗi không kiềm chế được.

Vội vàng gọi điện thoại thông báo cho bạn bè người thân tin tức tốt này, đương nhiên, hẳn nghĩ thăm phài cho Mạc Vân Quả một hôn lễ tốt nhất, lập tức cảm thấy thời gian không đủ.

Vận dụng tất cả mọi người, nhanh chóng đi sắp xếp.

Tới khi Vũ Trạch mang đồ ăn trở về, đã thấy Nhiếp Thanh vẻ mặt vô thức gọi điện thoại, cả người không biết là hưng phấn hay là sợ hãi run rẩy.

Nhưng nhìn vẻ tươi cười trên khuôn mặt kia, chắc là hưng phấn đến run rẩy đi?

"Trạch ca ca ~ Nhiếp ca ca cùng Mạc tỷ tỷ sẽ kết hôn cùng ngày với chúng ta nha!" Bạch Liên vừa thấy Vũ Trạch trở về liền gấp không chờ nổi chia sẻ tin tức này với hẳn ta.

Vũ Trạch để hộp cháo trong tay xuống, kỳ quái nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả.

Cô gái này không phải không thích Nhiếp Thanh sao? Làm sao lại đồng ý kết hôn rồi?

Mạc Vân Quả tiếp thu ánh mắt của Vũ Trạch, ngồi thẳng ưỡn ngực, mặt hơi ngẩng, một bộ dáng "Cao ngạo".

Đương nhiên, đó là trong suy nghĩ của cô mà thôi, trên thực tế.....

"Oa oa oa! Tiểu Quả Quả đây là tỏ ra ngạo kiều sao?"

"Phốc, mặc danh cảm thấy tiểu Quả Quả thật là càng ngày càng mạnh."

"Ha ha! Lâu trên nói chính xác!"

"Ta hiện tại có thể khẳng định con người tiểu Quả Quả! Đó chính là nội tâm nhuần nhuyễn bên ngoài lạnh băng, một cô gái ngốc nghếch!"

"Ta biết có một từ có thể khái quát tiểu Quả Quả, đó chính là thiên nhiên ngốc!"

.....

Bị gọi là thiên nhiên ngốc - Mạc Vân Quả:..... Ta rõ ràng là thiên tài có chỉ số thông minh cao! Thiên nhiên ngốc gì đó, mới không phải là mình đâu!

Thôi được rồi, cho là Mạc Vân Quả bản tính ngạo kiều đi.

May mắn mọi người không biết suy nghĩ trong lòng của Mạc Vân Quả, nếu không lại tăng thêm không ít từ hình dung kì quái về cô đi.

Các loại tranh luận trong phòng phát sóng trực tiếp bị Mạc Vân Quả xem nhẹ đi, dù sao nói cũng không phải lời gì hay.....

Vũ Trạch dứt cho Bạch Liên ăn xong bữa sáng, sau đó bàn bạc chuyện hôn lễ với Nhiếp Thanh.

Đương nhiên, khi Vũ Trạch đi cũng không quên gọi Mạc Vân Quả đi cùng, dù sao hắn ta không muốn Mạc Vân Quả ở riêng với Liên nhi.

Mạc Vân Quả vốn dĩ không muốn rời đi, bắt đầu dĩ bị Vũ Trạch nói ba hoa chích choè, tìm đủ các loại lý do để cô đi, cô thấy rất phiền, trực tiếp đi luôn.

Ba ngày tiếp theo, Mạc Vân Quả gần như không có cơ hội đơn độc ở cùng Bạch Liên.

Bởi vì Vũ Trạch cũng không muốn Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên có thời gian dây dưa, hơn nữa thân thể Bạch Liên vốn dĩ không tốt, đại bộ phận thời gian đều đang ngủ, cái này cũng làm cho Mạc Vân Quả không có cách nào nói chuyện với Bạch Liên.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mất thấy thời gian nhiệm vụ đã trôi qua năm ngày, sắc mặt Mạc Vân Quả cũng càng ngày càng không tốt.

Bởi vì phát sóng trực tiếp là nơi không thiếu nhân tài, người trong phòng phát sóng cũng bỏ đi không ít, chỉ còn lại mấy chục fan trung thành đôi khi sẽ đánh thưởng cho Mạc Vân Quả.

Trong số đó cũng có Diệp Hiên vẫn luôn rất thích Mạc Vân Quả, hắn cả ngày đều nghĩ biện pháp muốn cho Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên có nhiều thời gian tiếp xúc, nhưng mà phương pháp đại đa số đều không đáng tin cậy.

Ví dụ như đem Bạch Liên nhốt lại, sau đó trực tiếp nói chuyện.

Lại ví dụ như, đem Vũ Trạch cùng Nhiếp Thanh nhốt lại, sau đó đi tìm Bạch Liên thoải mái tâm sự.

thật ra cái này cũng không trách Diệp Hiên được, bởi vì ở vị diện của bọn hắn, cũng nhiều người lập nghiệp bằng con đường cướp bóc.....

Mạc Vân Quả thật ra cũng không hung tàn như vậy, nhưng theo thời gian của nhiệm vụ, cô bắt buộc phải suy tính đến khả năng nhốt Bạch Liên lại.

Nhưng Mạc Vân Quả chưa kịp thực hiện kế hoạch này, Bạch Liên đã bị bắt cóc, đương nhiên, cùng bị bắt cóc còn có cô.....

Bạch Liên hẳn là bị bắt cóc ở bệnh viện, còn cô, hẳn là bị bắt cóc trên đường đi đến bệnh viện.....

Tổ chất thân thể của Mạc Vân Quả tốt hơn Bạch Liên nhiều, cho nên cô sớm đã tỉnh lại.

Tên bắt cóc hẳn là dùng loại đồ ****, có thể mê choáng mọi người.

Mạc Vân Quả vừa tỉnh lại đã thấy mình ở trong căn phòng nhỏ cũ kĩ, thậm chí còn thấy mạng nhện giăng bốn phía.....

Bạch Liên đang dựa trên người cô, tuy rằng sắc mặt tái nhợt on bình thường, nhưng mà hô hấp đều đều, như vậy chắc là không có chuyện gì xảy ra.

Mạc Vân Quả nhún vai, muốn đánh thức Bạch Liên.

"Bạch Liên, tỉnh tỉnh."

Mạc Vân Quả đem thanh âm đè xuống rất thấp, cũng may thành công đánh thức Bạch Liên.

Bạch Liên vừa tỉnh có chút mờ mịt nhìn Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả ý bảo cô ấy nhìn xung quanh.

Bạch Liên lại nhìn quanh một chút, lập tức kinh ngạc nhìn Mạc Vân Quả.

"Mạc tỷ tỷ, chúng ta đây là....."

"Bị bắt cóc."

"Mạc tỷ tỷ, bắt cóc..... Là cái gì?"

Mạc Vân Quả..... Cái cô Bạch Liên này là ngốc từ đi?!

Mạc Vân Quả không giải thích cho Bạch Liên bắt cóc là cái gì, cô cũng không có thời gian rảnh rỗi.

"Mạc tỷ tỷ, vì sao tay chúng ta đều bị trói lại?" Bạch Liên ghé lại gần bên người Mạc Vân Quả, vừa cẩn thận vừa tò mò hỏi cô.

Mạc Vân Quả không lộ dấu vết đem thân mình xích sang bên một chút, trả lời: "Bởi vì chúng ta bị bắt cóc, cho nên bị trói."

Bạch Liên: Nói cũng đúng, nhưng cứ thấy có chỗ nào đó không đúng?

Trong phòng phát sóng trực tiếp:

"Phốc ha ha! Tiểu Quả Quả trả lời như vậy, ta cấp mẫn phân(???)!"

"Ha ha, ta cấp 82 phân, dư lại 666 phương thức cho ngươi!"

"Cái kiểu giải thích này thật tuyệt! Lần sau ta sẽ làm như vậy để giáo huấn đám nhãi ranh kia!"

"A! Đã lâu không tới xem, không ngờ tiểu Quả Quả trước sau như một vẫn đáng yêu như vậy!"

Diệp Hiên cũng nghe được câu trả lời của Mạc Vân Quả, hần cười ha ha, làm người bên cạnh khó hiểu quay sang nhìn hần.

"Ha ha, tiểu Quả Quả, cơ hội đơn độc nói chuyện đến rồi nha!"

Những lời này thành công khiến cho Mạc Vân Quả chú ý, đúng vậy, bây giờ không phải là cơ hội tốt cho cô "Nói chuyện" hay sao?

Mạc Vân Quả chậm rãi cọ lại bên người Bạch Liên, dần dần dịch lại cạnh cô ấy.

Bạch Liên thấy Mạc Vân Quả thành linh thay đổi động tác dịch lại gần mình thì vô cùng vui vẻ, cô ấy ngọt ngào cười nói: "Mạc tỷ tỷ, Liên Nhi rất vui về a."

Mạc Vân Quả lạnh nhạt "Ừ" một tiếng, cho nên cô vui vẻ thì nói với tôi làm gì?

Bạch Liên: Tuy rằng mạc tỷ tỷ lạnh lùng, nhưng chắc là do chị ấy thẹn thùng đi? $O(\cap \cap)O \sim$

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết Bạch Liên suy nghĩ như thế nào, cô nhìn về mặt vui vẻ Bạch Liên, tuy rằng cảm thấy không thể hiểu được lý do, cô định nói ra nhưng nghĩ xong lại thu hồi.

Lúc này, sau khi Mạc Vân Quả đã lại sát Bạch Liên, liền vô cùng nghiêm túc đứng đắn nhìn chăm chăm cô ấy, tuy nhiên hành động này trong mắt người khác lại rất ngốc nghếch đáng yêu!

Bạch Liên nhìn Mạc Vân Quả mắt cũng không thèm chớp cứ như vậy nhìn mình, rõ ràng càng thêm vui vẻ.

"Mạc tỷ tỷ, chị không nháy mắt sao?"

Nói xong, đôi mắt Bạch Liên còn cố ý chớp vài cái.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:..... Lại là một tên thiếu năng trí tuệ!

Mạc Vân Quả trực tiếp bỏ qua vấn đề của Bạch Liên, trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình: "Cô không cần thiện lương như vậy."

Bạch Liên:..... Thiện lương là sai sao? Không cách nào hiểu được mạch não của Mạc tỷ tỷ.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:..... Hình như đây là tiểu Quả Quả giả.

Bạch Liên chớp chớp đôi mắt nhìn Mạc Vân Quả, cô nàng cũng thành thật hỏi: "Vì sao?"

Mạc Vân Quả:..... Bởi vì nhiệm vụ.

Đương nhiên những lời này cô không thể nói ra, cho nên.....

"Bởi vì rất ngu ngốc."

Bạch Liên:.....

"Tóm lại, cô không cần thánh mẫu như vậy." Mạc Vân Quả gọn gàng dứt khoát nói, dù sao chỉ cần nói với cô ấy, như vậy cũng tính là hoàn thành nhiệm vụ đi?

Bạch Liên dịch lại chỗ Mạc Vân Quả nhích bên này một chút, rồi lại nhích bên kia một chút, thẳng đến cả người hoàn toàn gần sát Mạc Vân Quả mới dừng động tác lại.

"Mạc tỷ tỷ, thánh mẫu là cái gì?"

Mạc Vân Quả nói thẳng ra định nghĩa mà hệ thống gửi cho cô, cái này là hệ thống gửi cho cô, bởi vì thật ra cô cũng không hiểu nó là gì.

Nếu có người hỏi cô, TNT là cái gì, cô có thể nói ra một chuỗi dài, nhưng những thứ khác cô dường như không quan tâm.

Bạch Liên nghe Mạc Vân Quả giải thích xong, cười càng thêm vui vẻ.

"Mạc tỷ tỷ, thì ra trong lòng chị em lại là người tốt như vậy! Em thật là rất cao hứng! Em vẫn luôn cho là chị rất ghét em đấy!"

Mạc Vân Quả: Luôn cảm thấy mạch máu của Bạch Liên với mình không cùng một tần sóng.

Bạch Liên cười đến về mặt mày vui vẻ, về mặt Mạc Vân Quả càng lạnh lẽo hơn, hai cô gái rúc vào với nhau, nhìn qua có vài phần quái dị, nhưng lại có một loại hài hòa nói không nên lời.

Cái này làm cho bọn bắt cóc mờ cửa ra hoàn toàn mộng bức, bọn họ không phải nên sợ hãi sao?

Cười đến sáng lạn như vậy là cái quỷ gì?! Bị bắt cóc mà có thể vui vẻ như vậy?!

Cô gái bên cạnh chắc hẳn có phản ứng bình thường đi! Bọn bắt cóc nghĩ như vậy, lại thấy Mạc Vân Quả lạnh lùng nhìn thoáng qua hẳn ta.

Bọn bắt cóc:..... Tốt thôi, ngay cả cô gái này cũng không bình thường!

"Cười cười cười! Cười cái gì! Nghiêm túc lại cho lão tử!"

Bọn bắt cóc cầm súng trong tay về mặt hung ác, nhưng một màn này lọt vào trong mắt Bạch Liên, càng thêm hưng phấn.

"Vị ca ca này, các anh đang đóng phim sao? Vậy tôi phải diễn như thế nào?"

Bạch Liên vui rạo rực nghĩ, Trạch ca ca cũng hay sắm vai nhân vật chơi với mình, cho nên, cái này chắc chắn là do anh ấy sắp xếp đi?

A! Mình thật chờ mong, không biết hôm nay Trạch ca ca sắm vai nhân vật gì đây!

Mạc Vân Quả nhìn về mặt hưng phấn của Bạch Liên, như suy tư gì đó, xem ra Vũ Trạch thật sự bảo vệ Bạch Liên rất tốt.

Bọn bắt cóc về mặt mộng bức nhìn Bạch Liên, cho nên cô gái này, cô hưng phấn cái con khi a! Ai TM muốn cùng cô chơi trò sắm vai nhân vật!

Lão tử là bọn bắt cóc a bọn bắt cóc! Không phải diễn viên a!

Bọn bắt cóc về làm mặt hung hãn, chỉ thiếu nước chĩa súng về phía hai người.

Nhưng mà về mặt Bạch Liên càng hưng phấn, Mạc Vân Quả về mặt lạnh băng.

Bọn bắt cóc: Tại sao giống như bắt nhầm người vậy....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên một chút cũng không có tự giác bị bắt cóc, một người chuyên tâm muốn hoàn thành nhiệm vụ của mình, mà một người khác lại cho rằng đây chỉ là trò chơi mà thôi.

Bọn bắt cóc nhìn hai người này nửa ngày, quyết định cho các cô ít mặt mũi.

"Tôi nói....." Bọn bắt cóc hung thần ác sát mở miệng, liền thấy Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên đồng loạt nhìn hẳn ta.

Bọn bắt cóc lộ nhe hàm răng trắng tinh cười lên, cười đến dị thường ghê tởm.

"Hắc hắc, hiện tại, gọi điện thoại cho Nhíp tổng, nói cho bọn họ lão tử muốn ba ngàn vạn! Có hiểu không!"

Bọn bắt cóc híp mắt, ảo tưởng biểu tình của hai cô gái kia, hẳn là khóc sụt nước, hai mắt ngập nước tuyệt vọng cầu xin hẳn ta.

Nhưng mà trên thực tế, hơi thở quanh thân Mạc Vân Quả càng thêm lạnh.

Ba ngàn vạn? Tính mạng của cô chỉ đáng giá ba ngàn vạn sao? Rõ ràng ở thế giới của mình, những người đó treo giải thưởng cô đều phải là ba trăm triệu!

"Quá tiện nghi!"

Bọn bắt cóc đang vui vẻ rạo rực ảo tưởng, đột nhiên nghe một câu như thế, có chút không phản ứng kịp, tưởng các cô chê nhiều lại nói: "Ha? Cảm thấy nhiều? Khó mà thấp hơn được!"

Bạch Liên vừa vận nghe được Mạc Vân Quả nói như vậy, vội vàng phụ họa nói: "Đúng vậy đúng vậy! Sao lại có a ngàn vạn?"

Phải biết rằng tiền hoa hồng hằng năm của cô ấy cũng không ít nha.

Bọn bắt cóc:..... Vạn ác, đúng là kẻ có tiền!

"Khụ khụ..... Các cô cảm thấy quá tiện nghi? Vậy các cô cảm thấy bao nhiêu là được?" Bọn bắt cóc nghĩ lại chắc cũng sẽ không vượt qua một trăm triệu đi?

"Ba trăm triệu." Mạc Vân Quả thẳng thắn nói, cái giá này mới hợp với thân phận của cô.

Bọn bắt cóc: Ánh mắt lấp lánh! Ba trăm triệu a! Thật nhiều tiền tiền!

Người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn biểu hiện của Mạc Vân Quả lần lượt đỡ trán, đây vẫn là tiểu Quả Quả cao lãnh của bọn họ sao? Loại cảm giác xuẩn manh kia sao họ lại cảm thấy quen thuộc như vậy?!

Bạch Liên cân nhắc một chút, cũng cảm thấy con số ba trăm triệu cái này vô cùng hợp lý.

"Mạc tỷ tỷ nói rất đúng!"

Bạch Liên cười tủm tỉm nói, đôi mắt chớp chớp nhìn Mạc Vân Quả.

Bọn bắt cóc lúc này nơi nào còn nghe được các cô nói cái gì tiếp theo,bây giờ trong đầu bọn hắn chỉ lặp đi lặp lại ba từ "Ba trăm triệu" "Ba trăm triệu"!

Chỉ thấy hắn ta choáng váng lấy di động, sau đó gọi cho Vũ Trạch.

Lúc này Vũ Trạch đang vô cùng nôn nóng, Liên Nhi của hắn không thấy đâu! Đây chính là địa bàn của hắn!

Sau khi tra xét tất cả cameras, Vũ Trạch có thể khẳng định Bạch Liên lại bị bắt cóc.

Cũng phải nói, trước kia thật ra bạch Liên cũng đã từng bị bắt cóc rồi, nhưng bọn bắt cóc kia cũng chỉ nhốt cô ấy lại, cũng đối đãi khá tốt, cho nên hắn ta mới lừa cô ấy nói là sắm vai nhân vật trò chơi.....

Nhưng mà lần này, Vũ Trạch cảm rằng, hắn ta tận mắt thấy bọn bắt cóc khốn kiếp kia trói tay cô ấy.

Đáng chết! Tên kia vậy mà dám chạm vào Liên Nhi của hắn ta!

Vũ Trạch tức đến cả người đều run rẩy, tuy rằng quyền hạn ở đây của hắn rất lớn, nhưng muốn tìm một người trong thời gian ngắn cũng không phải là dễ.

Đang lúc hắn ta cùng Nhiếp Thanh hợp mưu chuẩn bị đem thành phố B lật tung lên thì nhận được điện thoại của bọn bắt cóc.

"Alo." Vũ Trạch ngữ khí âm trầm, hận không thể đem đối phương thiên đao vạn quả.

"Alo, tôi là bọn bắt cóc, Bạch Liên cùng Mạc Vân Quả ở trong tay tôi, anh mang.....Mang ba trăm triệu lại đây, tôi sẽ thả người."

"Được." Vũ Trạch không chút do dự liền đồng ý.

Bọn bắt cóc nghe thế, cảm giác toàn bộ thân mình đều lảng lảng, nha ~ đó chính là ba trăm triệu nha!

Ha ha! Cả đời hắn sẽ không phải lo chuyện ăn uống!Ủm, đúng rồi! Còn có đám anh em cuat hắn ta nữa! Nhưng ít nhiều cũng nhờ hai cô gái này nha!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Trong mắt bọn bắt cóc lóe sáng, nhìn Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên, trong lòng không ngừng cảm thán, dưới bầu trời này vậy mà có người ngu như vậy.....

Nếu để Mạc Vân Quả biết có người đánh giá cô ngu, nói chừng cô sẽ từ hình bọn bắt cóc ngay tại đây.

Cũng may, bọn bắt cóc cũng không biết trình độ hung tàn của Mạc Vân Quả, cũng không đem lời trong lòng nói ra.

Bạch Liên bị dây thừng trói có chút đau, da thịt cô ấy non mịn,ngay cả trước kia Vũ Trạch có chơi trò chơi sắm vai nhân vật cũng không trói cô ấy lại, nhiều lắm là nhốt cô ấy vào phòng tối thôi.

Hơn nữa, phòng ở cũng không tối tàn như thế này.....

Cổ tay Bạch Liên đã bắt đầu phồng đỏ, cô nàng hồng hốc mắt bấu môi nhìn Mạc Vân Quả.

"Mạc tỷ tỷ, tay của em đau."

Mạc Vân Quả cúi đầu nhìn thoáng qua cổ tay của Bạch Liên, nơi đó đã chảy ra tơ máu, cô lại cúi đầu nhìn cổ tay của mình, nha, vẫn cứ trắng nõn như thường.

Mạc Vân Quả: Lạnh nhạt.JPG

Bạch Liên thấy Mạc Vân Quả không để ý tới mình, cắn cắn môi, mạc tỷ tỷ thật là nhanh thay đổi, lúc này rõ ràng rất thích mình mà, sao bây giờ lại lạnh nhạt như vậy?

Bọn bắt cóc nghe được Bạch Liên nói như vậy, khinh thường nhìn cô ấy một cái, hiện tại đại tiểu thư, chính là mảnh mai như vậy, một chút cũng không giống hắn ta, da dầy thịt béo, hừ!

Bọn bắt cóc chép chép miệng, đi qua đi lại, bỗng nhiên hắn ta gõ đầu một cái.

"Ai nha! Hình như vừa rồi tôi quên nói địa chỉ? Mình đứng là óc heo!"

"Ha ha ha!" Bạch Liên nghe được lời này, lập tức liền cười hớn hở.

Bọn bắt cóc tức giận trợn mắt lên, lạnh lùng nói: "Cô cười cái gì?" vậy mà dám cười nhạo bọn hắn.

Cố tình Bạch Liên lại không nhìn ra vẻ tức giận của bọn hắn, người lại còn cười nói: "Lần đầu tiên tôi thấy có người tự nhận mình là óc heo."

Bọn bắt cóc thấy Bạch Liên dám châm chọc mình, tiến lên một cất bước, cả người liền đứng trước mặt Bạch Liên.

"Cô nói cái gì?"

"A! Tôi không nói anh ngốc, tuy rằng heo heo rất ngốc, nhưng là heo heo thực đáng yêu! A..... Không phải....." Bạch Liên mặt trở nên ửng đỏ, đột nhiên im lặng không nói tiếp.

Phản ứng này của Bạch Liên càng thêm kích thích bọn bắt cóc, phải biết rằng trước kia hắn ta thường xuyên bị mọi người cười nhạo là đại hán thô莽, không có đầu óc, cái này cũng là chuyện tự ti ăn sâu trong lòng hắn.

Cô gái này dám cười nhạo mình! Hắn ta bỗng nhiên nghĩ đến từng người từng người đã cười nhạo mình, những người đó đều mang gương mặt tươi cười kiêu ngạo, còn có những hành động vũ nhục.

Bọn bắt cóc lập tức liền đỏ hốc mắt, ngực trên dưới phập phồng, hắn ta nửa cong eo, muốn ngay lập tức đi đánh Bạch Liên.

"Được! Đáng chết! Những kẻ cười nhạo tao đều đáng chết!"

Giọng nói này không ngừng kêu gào trong lòng hắn,hắn ta dơ bàn tay to lên, ý định tát Bạch Liên một cái.

Có thể nói, với kích thước của bàn tay này, một cái tát kia hạ xuống, mặt của Bạch Liên tuyệt đối sẽ sưng lên.

Mắt thấy bàn tay càng ngày càng gần, về mặt Bạch Liên thất thố, có chút phản ứng không kịp.

Mà liền tại một khắc nghìn cân treo sợi tóc kia, Mạc Vân Quả nâng người lên đập vào chỗ yếu ớt nhất của tên kia.

Tại khoảng khắc đó, người trong phòng phát sáng giống như nghe âm thanh trảng võ.....

Hắn ta lăn lộn trên mặt đất, hai mắt bốc hỏa nhìn Mạc Vân Quả, khóe mắt như muốn nứt ra.

"Người cố chống đỡ đi tôi phơi nắng một chút." Nói xong, cô còn cố ý vịn vẹo thân mình, dịch người lại chỗ duy nhất trong căn phòng có ánh nắng chiếu xuống, đó là một khoảng nắng rất nhỏ, bởi vì trên nóc nhà có một viên ngói vỡ cho nên mới có nắng chiếu vào.

Bọn bắt cóc: Mẹ. Thiếu năng trí tuệ! Ai TM quản cô có phơi nắng hay không!

Bạn đang đọc truyện *Phát Súng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Hai người Mạc Vân Quả cùng Bạch Liên thành công chọc giận bọn bắt cóc, chỉ thấy hắn ta tức giận cầm súng, để ở thái dương của Mạc Vân Quả.

"Cô có tin một phát súng này của lão tử sẽ bắn chết cô!"

Với câu trần thuật này công với ngữ khí hung thần ác sát của hắn ta, đổi lại là người khác, chỉ sợ đều phải quỳ xuống xin tha.

Nhưng mà Mạc Vân Quả chỉ là lạnh lùng nhìn hắn ta một cái, lạnh lùng nói: "Không tin."

Không tin người có thể một phát súng mà có thể giết chết ta! Mạc Vân Quả muốn biểu đạt chính là ý tứ này, nhưng mà tên bắt cóc kia tự lý giải thành Mạc Vân Quả không tin là hắn ta dám nổ súng, cái này quả thật là si nhục hắn ta!

Không thể không nói, đầu năm nay, những kẻ không có não thật là nhiều, đã vậy còn ngu ngốc đòi làm bắt cóc.

Cả người hắn ta đều tức đến phát run, nhưng súng trong tay lại chậm chạp không bóp cò.

Lúc này, Bạch Liên giống như cảm thấy còn chưa đủ, còn ở một bên thêm mắm thêm muối.

"Tôi cũng không tin ~ hắc hắc."

Phòng phát sáng trục tiếp:

"Không biết vì sao tôi đột nhiên thấy đồng tình thay bọn bắt cóc!"

"Lầu trên +1"

"Đồng ý đồng ý, ta nếu là bọn bắt cóc, phòng chừng đã hộc máu."

"Ha ha! Ta cá rằng bọn bắt cóc đã có nội thương!"

"Ta phát hiện tiểu Quả Quả cùng Bạch Liên có thể tạo thành một cái tổ hợp, gọi là tổ hợp " tức chết người không đền mạng!"

"Ha ha ha! Lầu trên thật là thật tài tình!"

"Các người không thấy lo lắng cho tiểu Quả Quả sao? Vạn nhất bọn bắt cóc nổ súng thật thì sao....."

"Lầu trên cảm miệng quạ đen lại ngay!"

.....

Mạc Vân Quả nghe toàn bộ lời nói trong phòng phát sóng trực tiếp, tuy nhiên cô vẫn không hiểu được, tại sao cô có thể khiến bọn bắt cóc nội thương, rõ ràng cô không đánh bọn hấn mà.

Nhưng nhìn tên đàn ông kia nhất định là rất tức giận, Mạc Vân Quả nghĩ như vậy.

Cô nghiêng đầu nhìn qua Bạch Liên cười đến sáng lạn, trong lòng thăm than quả nhiên là nữ nhân không tìm không phải.

Mọi người:..... Thật ra người mới là nữ nhân không tìm không phải nhất nha!

Bạch Liên chỉ cảm thấy trò chơi lần này thú vị hơn rất nhiều rồi, nhưng có một chỗ không tốt một chút đó là tại sao đến bây giờ mà Trạch ca ca chưa tới?

Lúc này cái người bị Bạch Liên oán niệm đang xác định vị trí của các cô.

Bởi vì sai lầm của bọn bắt cóc cho nên Trạch Vũ không biết địa điểm giao tiền ở đâu, cũng may có cuộc gọi kia.

Vũ Trạch nhanh trong điều tra ra nơi phát ra tín hiệu, tuy rằng chỉ có thể tìm ra một vị trí đại khái, nhưng đối lại bọn họ có nhiều người, hơn nữa địa điểm bọn bắt cóc chọn cũng là nơi tương đối hẻo lánh, cho nên Trạch Vũ cũng nhanh chóng tra ra được.

Mã Nhiếp Thanh biết Mạc Vân Quả bị bắt cóc, cũng tích cực tìm kiếm tin tức.

Vừa biết Vũ Trạch có tin tức, Nhiếp Thanh liền cùng Vũ Trạch vội vàng bước lên hành trình "Cứu thế".

Mà lúc này bọn họ không biết, bọn bắt cóc đã chịu hết nổi Bạch Liên cùng Mạc Vân Quả, bây giờ chỉ hận không thể bắn chết các cô tại chỗ.

Bên này, lúc bọn bắt cóc sắp không chịu đựng được nữa mà nổ súng, lại nghe thấy Mạc Vân Quả nhàn nhạt học ra bài chữ, thành công ngăn trở động tác của hắn ta.

"Ba trăm triệu."

Chỉ là ba chữ này thôi lại thành công làm bọn hấn bình tĩnh lại.

Nắm thảo! Kia chính là ba trăm triệu a! Thiếu chút nữa tan thành mây khói!

Bọn bắt cóc tưởng tượng đến ba trăm triệu lần lượt cảm thấy tâm tình tốt hơn nhiều, chuyện vừa rồi bản thân bị "Vũ nhục" cũng ném ra sau đầu.

Theo như lời của hắn ta, trước tiên bạc, tôn nghiêm tính là cái rắc gì!

Bọn bắt cóc cười tủm tỉm nhìn hai người một cái, sau đó cười hi hi thu hồi súng trong tay, mở cửa đi ra ngoài.

Hắn ta phải đi báo cho anh em tốt thông tin này, ha ha ha! Đó chính là ba trăm triệu a!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn cánh cửa một lần nữa đóng lại, hơi hơi ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại, hưởng thụ ánh nắng duy nhất trong căn phòng này.

Ánh mặt trời trút xuống khuôn mặt cô, nhìn qua lại là có vài phần thánh khiết.

Bạch Liên nghiêng mặt nhìn cô, trong lúc nhất thời ngây ngốc tại chỗ.

"Mạc tỷ tỷ, chị giống như thiên sứ a....."

Bạch Liên lẩm bẩm nói, hoàn toàn đắm chìm ở trong mỹ mạo của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nghe thấy Bạch Liên ca ngợi, trầm mặc một chút.

Cô nhớ lại những đánh giá của mọi người trước kia, nào là lão yêu bà, nào là biến thái, luôn là những từ hình dung không tốt lắm.

Đây là lần đầu tiên, có người hình dung cô giống thiên sứ.

Nhưng mà, cũng phải nói, thiên sứ cũng có tốt có xấu đi?

Mạc Vân Quả nhìn Bạch Liên chăm chăm, con người thuần sắc phản chiếu ánh ngược của Bạch Liên, làm Bạch Liên hoảng hốt gian cảm thấy mình giống như là toàn bộ những gì Mạc Vân Quả có.

Thời điểm Vũ Trạch cùng Nhiếp Thanh xông tới, vừa lúc nhìn thấy một màn này.

Một cô gái vẻ ngoài lạnh băng "Thâm tình" nhìn cô gái đáng yêu, hai người bốn mắt nhìn nhau, tựa hồ có bao nhiêu tình ý cũng không nói hết.

Ánh mặt trời chiếu vào hai người, tốt đẹp như vậy, lại hài hòa như vậy.

Nhưng mà.....

Trong lòng Vũ Trạch cùng Nhiếp Thanh đều là cả kinh, loại cảm giác ái muội như thế là chuyện quý gì!

Vũ Trạch vội vàng chạy tới mở dây thừng cho Bạch Liên, sau đó ôm cô ấy vào lòng, cách xa Mạc Vân Quả một chút.

Nhiếp Thanh cũng muốn đi lại cởi dây trói cho Mạc Vân Quả, lại thấy Mạc Vân Quả tự mình đứng lên, xoa xoa eo.

Dây thừng kia không biết đã mở ra từ lúc nào!

"Nắm thảo! Tiểu Quả Quả tự mở dây từ lúc nào vậy, ta lại hoàn toàn không biết!"

"Không biết +1"

"Hu hu hu..... Ta muốn đi rửa mặt, ta vậy mà không phát hiện tiểu Quả Quả cởi dây thừng bằng cách nào."

"Ta phát hiện tiểu Quả Quả là người có chuyện xưa (thâm trầm.JPG)....."

"Ta cảm thấy tiểu Quả Quả có nhiều bản lĩnh cần chúng ta khai thác (về mặt si hán)"

.....

Mạc Vân Quả thấy phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu nói hươu nói vượn, ở trong đầu giải thích một câu.

"Khi vừa tỉnh dậy ta đã mở nó ra, trói một chút cũng không chuyên nghiệp."

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp: Đây nhất định là một chủ kênh có chuyện xưa!

Nhiếp Thanh cũng thấy Mạc Vân Quả tự tháo bỏ dây thừng cũng là cả kinh, nhưng hần lại sáng suốt không hỏi cái gì, chỉ lại gần quan tâm hỏi: "Em có sao không?"

Mạc Vân Quả lắc đầu, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Nhiếp Thanh.

"Tôi có thể có chuyện gì?"

Nhiếp Thanh:.....

Bạch Liên được Vũ Trạch an ủi một phen, thật ra cô ấy không có chuyện gì, cho nên không hiểu được vì sao Vũ Trạch lại lo lắng như vậy.

"Trạch ca ca, sao lần này anh đến muộn vậy."

Bạch Liên giờ cổ tay phồng hồng cho Vũ Trạch nhìn, bĩu môi nho nhỏ nói một câu như vậy.

Trong mắt Vũ Trạch xẹt qua một tia đau lòng, đều do hần ta đã tới chậm!

Mạc Vân Quả chịu không nổi không khí quanh hai người bọn họ, quay đầu nhìn Nhiếp Thanh nói: "Bọn bắt cóc đâu?"

Nhiếp Thanh thấy Mạc Vân Quả tự nhiên chủ động cùng hần nói chuyện, thật cẩn thận giải thích: "Đã bị người của chúng ta bắt lại."

Mạc Vân Quả gật đầu, tỏ vẻ mình đã biết.

Cô nhìn qua căn phòng rách nát, quay đầu đi thẳng ra ngoài.

Nhiếp Thanh vừa thấy Mạc Vân Quả đi, vội vàng nhắc chân đuổi theo, chỉ còn lại Bạch Liên cùng Vũ Trạch, ôn nhu nói chuyện với nhau, hương vị trong phòng này nặng như vậy, cũng rất công bọn họ chịu được.....

Vũ Trạch:.....Thật ra tôi cũng muốn chạy, nhưng bộ dáng của Liên nhi giống như rất vui vẻ nha.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả ra bên ngoài, đã thấy bọn bắt cóc bị bắt giữ lại.

Cô nhìn xung quanh một vòng, nhú nhú mày, thiếu một người, không thấy tên mới uy hiếp bọn cô đâu!

Mạc Vân Quả quay đầu muốn nói với Nhiếp Thanh là còn thiếu một người, ngay lúc này, Bạch Liên cũng đang kéo Vũ Trạch đi ra.

Bạch Liên vừa ra đã vui vẻ chạy lại kéo tay Mạc Vân Quả.

"Mạc tỷ tỷ, chúng ta về nhà đi."

Mạc Vân Quả nhìn về mặt cao hừng của Bạch Liên, ánh mắt hơi co lại, ở phía sau Bạch Liên cách đó không xa, một hòng súng màu đen đang hướng về phía bên này!

Sau khi nói chuyện với đồng bọn tên bắt cóc có chút mắc tiểu, vội vàng nói một câu sau đó chạy đi.

Nhưng chờ lúc hần ta trở về, nắm thảo! Tại sao lại nhiều người như vậy!

Hần ta nhìn lại, thỉnh linh phát hiện anh em của hần ta đều bị bắt lại!

Lần này, trong cơn giận dữ, hần ta cho rằng tất cả tội lỗi đều do Bạch Liên gây ra.

Ai bảo từ đầu đến cuối cô gái này đều cười hi hi, một chút cũng không có bộ dáng sợ hãi.

Vì thế hần ta thuận thế nấp ở đây chờ đợi, chờ đợi Bạch Liên đi ra.

Sau đó nhắm ngay Bạch Liên, "Phanh!"

Trong mắt Mạc Vân Quả xẹt qua một tia ám mang, Bạch Liên = mục tiêu nhiệm vụ = không thể chết được!

Ở trong vài giây ngắn ngủi, trong đầu Mạc Vân Quả nhanh chóng xuất hiện một đẳng thức như vậy.

Khi tất cả mọi người còn không kịp phản ứng, Mạc Vân Quả đem Bạch Liên ôm vào trong ngực, sau đó đưa lưng về phía cô ấy, viên đạn lập tức bắn vào lưng cô, máu tươi chảy chảy ra.

Bạch Liên thấy Mạc Vân Quả "Nhào vào trong ngực" mình lại càng vui vẻ, cô ấy cũng duỗi tay ôm lại Mạc Vân Quả, lại sờ thấy chất lỏng ấm áp.

Bạch Liên sùng sốt, ngơ ngác nhìn Mạc Vân Quả.

Thân mình Mạc Vân Quả chậm rãi xụi lơ xuống dưới, cô nhìn thoáng qua Bạch Liên, ừ, không có chuyện gì.....

Bạch Liên nhìn Mạc Vân Quả ngã ngay trước mặt, lại nhìn nhìn chất lỏng màu đỏ trên tay mình.

Máu.....

Ý thức Bạch Liên nói cho mình, đây là máu, đây là máu tươi thuộc về Mạc Vân Quả, ấm áp tỏa ra hương vị máu tươi.....

Bạch Liên chỉ cảm thấy trái tim từng đợt co rút đau đớn, cô ấy giương mắt nhìn bọn bắt cóc bị bắt giữ cách đó không xa, trong lòng không hiểu.

Không phải..... Chi là trò chơi đóng vai nhân vật thôi sao? Vì sao lại có máu?

Bạch Liên té xỉu, Mạc Vân Quả cũng té xỉu.

Dọa Nhiếp Thanh cùng Vũ Trạch một trận hoảng loạn, vội vào mang hai người vào bệnh viện tới phòng cấp cứu.

Mà lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp, cũng vô cùng hỗn loạn.

Mọi người nhìn thấy Mạc Vân Quả đột nhiên bị thương, tức khắc liền loạn lên.

"Nắm thảo! Cái tên bắt cóc kia quá đáng ghê! Tiểu Quả Quả vậy mà bị thương, khẳng định rất đau!"

"Chủ kênh này có phải bị ngốc không? Cứu cô gái kia làm gì? Bản thân tránh đi có phải hơn không."

"Lầu trên, người không cần phải nói, tiểu Quả Quả làm như vậy là có lý do!"

"A..... Có cái lý do gì? Trừ lý do xuẩn ra ta không tìm được lý do gì khác."

"Lầu trên, người đừng tưởng rằng ta không biết xuẩn là mắng chửi người, có bản lĩnh chúng ta một mình đấu."

"A..... Ngu ngốc."

"Tiểu Quả Quả chảy thật nhiều máu, tim ta thật đau."

"Đúng vậy, tiểu Quả Quả sao lại ngốc như vậy....."

"Chủ bá xuẩn, người trong phòng phát sóng trực tiếp này cũng xuẩn, a..... Ta đi thôi."

"Đi mau đi mau! Gia cũng không có thời gian quan tâm nhà người! Đáng giận đáng giận! #####"

"Đừng cãi nhau, cũng không biết tình huống tiểu Quả Quả thế nào."

"Tiểu Quả Quả mạng lớn, khẳng định không có việc gì."

"Đúng đúng đúng, khẳng định không có việc gì!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Xem! Ở kia có một đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả bị thương nghiêm trọng hơn Bạch Liên rất nhiều, viên đạn kia bắn trúng vai Mạc Vân Quả, thời gian phẫu thuật lấy ra rất lâu.

So với Mạc Vân Quả, tình huống của Bạch Liên tốt hơn rất nhiều, nhưng cũng mất mấy giờ phẫu thuật.

Sau ba tiếng phẫu thuật, Bạch Liên được chuyển vào phòng chăm sóc đặc biệt, mà Mạc Vân Quả sau bốn tiếng cũng được chuyển sang phòng bên cạnh.

Đêm nay, thời gian trôi qua như dài vô tận.

Vũ Trạch thấy Mạc Vân Quả lại có thể đứng ra chắn đạn cho Bạch Liên, trong lòng không biết là cái tư vị gì, nhưng hắn ta cũng biết, từ đây về sau, hắn ta khẳng định là thiếu Mạc Vân Quả một cái mệnh.

Mà Nhiếp Thanh chứng kiến Mạc Vân Quả có thể vì Bạch Liên chắn viên đạn, trong lòng chua xót không biết nhiều hay ít.

Thì ra ở trong lòng Quả Nhi, hắn còn bị chán ghét hơn cả Bạch Liên.

Không thể không nói, Nhiếp Thanh cũng là chúa tướng tượng.

Sáng hôm sau Bạch Liên tỉnh lại, vừa mới tỉnh lại cô ấy rất suy yếu, nhưng chuyện đầu tiên làm là hỏi thăm tình huống của Mạc Vân Quả.

Sau khi biết tính mạng của Mạc Vân Quả không có gì nguy hiểm, Bạch Liên mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạch Liên dựa vào phía sau ngồi lên, nhìn Vũ Trạch, đôi tay đan vào nhau bên nhau, hai ngón tay cái không ngừng xoa nắn.

Vũ Trạch vừa thấy Bạch Liên như thế này, biết ngay cô ấy có chuyện gì bất khoan.

Hắn ta vươn tay nắm tay Bạch Liên ở lòng bàn tay, ôn nhu nói: "Liên Nhi, rồi rầm cái gì vậy?"

Bạch Liên ngẩng đầu, hốc mắt ửng đỏ, cô ấy giật giật môi, hộc ra mấy chữ.

"Trạch ca ca, cái kia không phải sấm vai nhận vật trò chơi, đúng không?"

Bạch Liên vẫn còn nhớ rõ độ ấm máu của Mạc Vân Quả, chất lỏng ấm áp sền sệt màu đỏ, lần đầu tiên cô ấy cảm nhận được.

Vũ Trạch vô cùng khó xử, trong lúc hắn ta đang tìm cách làm sao để nói dối chuyện này, liền nghe thấy Bạch Liên tiếp tục nói: "Trạch ca ca, không cần gạt em, có được không?"

Vũ Trạch nhìn Bạch Liên tràn ngập khát cầu, hốc mắt hồng hồng, giống như chỉ cần một cái chớp mắt là nước mắt sẽ tràn mi.

Vũ Trạch cuối cùng vẫn thỏa hiệp, hắn ta gật đầu, xem như đồng ý Bạch Liên nói.

Bạch Liên nghe vậy, khoe miệng gọi lên ý cười nhàn nhạt, như là thoải mái, như là nhìn thấu chuyện gì đó.

Vũ Trạch nhìn nụ cười của Bạch Liên, đột nhiên cảm thấy cô ấy thay đổi, trở nên xa lạ như vậy, nhưng lại làm hắn ta càng thêm động tâm.

Bạch Liên quay đầu nhìn Mạc Vân Quả còn tại hôn mê, trở tay cầm bàn tay to của Vũ Trạch.

"Trạch ca ca, mặc tý tý nói rất đúng."

Vũ Trạch kinh ngạc nhìn Bạch Liên, nghi hoặc "Ừ" một tiếng.

"Trên thế giới này, hắn là có bóng tối ờn tại."

Bạch Liên lẩm bẩm tự nói một câu như vậy, Vũ Trạch lại nghe rõ ràng, hắn ta ghé mắt nhìn Bạch Liên cười âm thầm, trong nháy mắt kia, hắn ta biết Liên Nhi trưởng thành, ở một thời điểm mình không biết, trưởng thành.....

Sau khi Bạch Liên nói xong câu đó, trong phòng phát sóng trực tiếp đột nhiên xuất hiện dòng chữ to.

"Nhiệm vụ thay đổi tâm tính thánh mẫu thành công"

"..... Ai tới nói cho ta, nhiệm vụ làm sao lại thành công!"

"Ta cũng muốn hỏi vấn đề như lâu trên vậy!"

"Ta cảm thấy xem phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả, chỉ số thông minh có chút không đủ dùng!"

"Ta cảm thấy bản thân khả năng đã không tồn tại thứ gọi là chỉ số thông minh này....."

"Hu hu hu..... Lần đầu tiên ném trái tư vị chỉ số thông minh bị nghiền nát, cầu tiểu Quả Quả giải đáp a!"

"Làm sao Tiểu Quả Quả còn chưa tỉnh lại, mau tỉnh lại tỉnh lại ~"

"Rất nhớ tiểu Quả Quả khi thanh tỉnh, hu hu hu....."

.....

Chương 41: Xem! Kia có một cái đại thánh mẫu

Edit: Linhlady

Lúc này Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy đầu rất nặng, cô muốn nặng nề ngủ, nhưng bên tai là thanh âm của rất nhiều người riu rít.

Những thanh âm đó dường như muốn gọi cô tỉnh dậy, Mạc Vân Quả muốn mở to mắt, bắt đắ đi mí mắt quá nặng.

Cô giãy giụa, muốn phá tan bóng tối kia, tìm một chút ánh sáng.

Nhiếp Thanh nhìn Mạc Vân Quả an an tĩnh tĩnh ngủ, ánh mắt âm đạm, tại sao tới bây giờ Quả Nhi còn chưa tỉnh lại?

Mạc Vân Quả giật giật ngón tay, cảm giác được mình sắp thoát khỏi bóng tối, tần suất ngón tay hoạt động ngày càng nhiều.

Nhiếp Thanh vừa thấy, kích động lại gần Mạc Vân Quả.

Mà tại một khắc Mạc Vân Quả bỗng nhiên mở mắt, nhìn gương mặt phóng đại trước mắt, Mạc Vân Quả phản xạ có điều kiện liền bắt được hàu yét Nhiếp Thanh, bóp chặt.

"Quả Nhi, là anh..... Khụ khụ....."

Nhiếp Thanh cảm giác được Mạc Vân Quả dùng lực rất lớn, trong một khắc kia, hắn không chút nghi ngờ Quả Nhi muốn giết hắn.

Mạc Vân Quả nghe được là giọng nói của Nhiếp Thanh, vội vàng thu hồi tay mình.

Cô thoáng nhìn, liền thấy được chỗ cổ của Nhiếp Thanh bị niết thành vết màu hồng, Mạc Vân Quả nhấp nhấp miệng, không nói gì.

Bạch Liên cùng Vũ Trạch nghe thấy động tĩnh bên này, vội vàng nhìn lại đây.

Lại chỉ thấy Nhiếp Thanh vuốt vuốt cổ mình, mà Mạc Vân Quả lại là hơi hơi cúi đầu, không thấy rõ biểu tình của cô.

"Mạc tỷ tỷ?" Bạch Liên thử tính kêu một tiếng.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu, nhìn Bạch Liên một cái, ánh mắt không gọn sóng.

Ở thời điểm Mạc Vân Quả thanh tỉnh, cô sẽ biết nhiệm vụ đã hoàn thành, tuy rằng kết quả này thoát nhìn không thể hiểu được, nhưng cẩn thận ngẫm lại, bên trong lại có tình lý của nó.

Mạc Vân Quả làm lơ các loại cầu chân tướng của phòng phát sóng trực tiếp, nói thật ra, cô cũng hoàn toàn không rõ chuyện này ruốc cuộc là như thế nào.

Nhưng ngẫm lại, chỉ cần cô tự thân xuất mã, không có nhiệm vụ nào là không hoàn thành.

Mạc Vân Quả đương nhiên sẽ không nói trắng ra với người trong phòng phát sóng như thế, cho nên cô lựa chọn làm lơ.

Mà phản ứng như vậy lại làm người trong phòng phát sóng trực tiếp cảm thấy Mạc Vân Quả cao thâm khó đoán, hơn nữa hành động vừa rồi của cô, càng khiến họ cảm thấy Mạc Vân Quả là người thần bí.

Vì thế lại một đợt đánh thương như mưa cho Mạc Vân Quả, mà giá trị kinh nghiệm của Mạc Vân Quả, cứ thế tăng lên một vạn, nói cách khác, thời điểm ở vị diện thứ hai, Mạc Vân Quả liền thăng một bậc.

Đối với một người mới mà nói, đây đã xem như thành tích ghê gớm rồi.

Mạc Vân Quả vốn dĩ muốn lựa chọn thoát khỏi thế giới này, trên thực tế, cô cũng làm như vậy.

Khi Nhiếp Thanh nói cho cô biết hôn lễ của hai người vẫn sẽ cử hành đúng hạn, Mạc Vân Quả quyết đoán rời khỏi thế giới này.

Vấn đề cảm tình gì đó, vẫn nên giao lại cho nguyên chủ đi.

Sau khi Mạc Vân Quả rời khỏi vị diện, tất nhiên phòng phát sóng trực tiếp cũng sẽ đóng lại, mà Mạc Vân Quả cũng về không gian màu xám ban đầu.

Mạc Vân Quả nhìn Đoàn Tử ở trước mặt mình khoa tay múa chân, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo.

"Thân ái ký chủ, lần này biểu hiện cũng không tệ lắm, số khán giả xem là ba ngàn người, có hai ngàn người lưu trữ kênh, đã đạt được một nửa hiệu suất."

"Bất quá, kí chủ à nhiệm vụ lần này cô thật sự là hoàn thành chẳng ra gì, hệ thống xếp cho cô loại B, nhiệm vụ lần trước là loại A."

"Ký chủ cô cần cầu đánh thương nhiều hơn, nếu không chúng ta khó mà thăng cấp được."

"Tuy rằng cô rất thuận lợi lên tới 2 cấp, nhưng mà đề lên được cấp 3 cấp yêu cầu 10 vạn giá trị kinh nghiệm."

Mạc Vân Quả nhìn sắc mặt Đoàn Tử nghiêm túc nhưng cái miệng nhỏ vẫn nói không ngừng, vươn tay, chọc chọc bụng tròn vo của nó.....

Chương 42: Thế giới này, có lẽ tồn tại bóng tối (phiên ngoại Bạch Liên)

Edit: Linhlady

Tôi vẫn luôn cảm thấy, thế giới này nổi người đều thiện lương đáng yêu, trên thực tế, chỉ ít ở mười mấy năm qua tôi đều nghĩ như vậy.

Bởi vì Trạch ca ca che giấu hết những tâm tối của thế giới này, chỉ để tôi nhìn thấy mặt tươi đẹp, cho nên tôi luôn đắm chìm trong đó, không cách nào thoát ra được.

Dĩ nhiên, tôi luôn cho rằng thế giới này rất tốt đẹp, không phân biệt thiện ác.

Thẳng đến khi tôi gặp cô ấy, Mạc Vân Quả.

Hoặc là nói, gặp Mạc Vân Quả mấy ngày nay.

Từ trước đến nay mỗi lần Mạc tỷ tỷ nhìn thấy tôi đều phiền chán, mà tôi lại không biết phiền chán đó đến từ nơi nào.

Cho đến khi cô ấy vì bị tôi đẩy ngã mà phải vào bệnh viện, sau khi tỉnh lại, cô ấy thay đổi hoàn toàn.

Không hề phát hỏa như trước, ngược lại lạnh như băng, nhưng dưới lớp băng kia, tôi lại cảm thấy cô ấy có trái tim mềm mại không rành thế sự.

Cô ấy hình như rất thích nói đại lý với tôi, nhưng phần lớn đều bị Trạch ca ca ngăn cản.

Tôi cũng không để trong lòng nhiengxg điều cô ấy nói, cho đến khi chúng tôi cùng lúc bị bắt cóc.

Lúc ấy Mạc tỷ tỷ, vẫn cứ trung khuôn mặt băng giá ngàn năm kia.

Ngoài ý muốn tôi lại cảm thấy cô ấy có chút đáng yêu, lúc giải thoát, cô ấy đột nhiên "Thân cận" tôi cảm thấy kinh hi, tôi nghĩ rằng cuối cùng ông trời cũng có mắt, sự lương thiện của tôi cũng hoà tan được tâm của một người.

Nhưng mà trên thực tế, tôi sai rồi, khi tôi hiểu được lại quá muộn.

Một khắc khi Mạc tỷ tỷ thay tôi chấn viên đạn kia, khi tôi cũng giờ tay ôm cô ấy, bàn tay chạm vào chất lỏng áp áp kia, tôi chỉ cảm thấy có thứ gì đang từ sinh mệnh mình biến mất.

Trái tim đập liên hồi, tôi bắt đầu thấy đau đớn, sau đó cứ như vậy hôn mê bất tỉnh.

Thu xếp xong tất cả mọi thứ, từ chỗ Trạch ca ca biết được người thuê đám bắt cóc kia là đối thủ một mắt một còn trên thương trường của anh ấy, vốn dĩ chỉ tính toán bắt một mình tôi, nhưng không biết bọn chúng nghĩ như thế nào, lại tổn công tổn sức bắt thêm Mạc tỷ tỷ.

Lúc ấy, tôi mới biết được, cái gì gọi là "Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại vì ta mà chết(1)"

Mạc tỷ tỷ vốn dĩ là người vô tội, vô số lần trong đầu tôi xuất hiện câu nói này.

Tiếp đó, Mạc tỷ tỷ tỉnh.

Hôn lễ đúng hẹn tiến hành, khi chúng tôi được cha mẹ nắm tay tiến vào lễ đường, tôi nhìn Mạc tỷ tỷ đứng bên cạnh.

Vẫn là khuôn mặt kia, nhưng tôi lại cảm thấy, cô không phải cô ấy, không phải Mạc tỷ tỷ xó thể thay tôi chấn đạn kia.

Tôi ghé lại gần, hỏi một câu.

"Chị yêu Nhiếp ca ca sao?"

Cô ấy do dự một chút, mới chậm rãi nói:"Yêu."

Tôi nghe cô ấy trả lời như vậy, trong nháy mắt, tôi thoải mái cười.

Cô ấy thật sự không phải "Cô ấy", bởi vì Mạc tỷ tỷ, sẽ không bao giờ nói ra lời như vậy.

Cô ấy chỉ biết lạnh lùng nhìn mình, dùng đôi mắt đen kịt sâu thẳm mà nhìn, thẳng đến khi mình biết khó mà lui.

Tôi không cách nào hiểu mấy ngày đó đã xảy ra chuyện gì, có vài thứ theo thời gian trôi qua cũng không còn quan trọng nữa.

Tôi cùng Trạch ca ca hạnh phúc cả đời, đến nỗi Mạc Vân Quả, tự sau khi hôn lễ kết thúc tôi cũng không gặp lại cô ấy, cũng không biết thêm tin tức gì nữa.

Trạch ca ca không ít lần hỏi tôi vì sao không gặp cô ấy, lúc đó tôi biết nói như thế nào đây.

"Trên thế giới này, có lẽ tồn tại bóng tối."

Mà những u ám đó, ẩn sâu dưới đáy lòng mỗi người.

Có lẽ chúng nó vĩnh viễn sẽ không bị ánh sáng xua tan, lại có lẽ, chúng nó sẽ bị ánh mặt trời chiếu khắp.

Nhưng tất cả những thứ đó, có quan hệ gì với tôi.

Tôi nha, chỉ cần bảo vệ mình thật tốt sống vui vẻ với Trạch ca ca, cùng với đặt Mạc tỷ tỷ đã lâu chưa về ở trong lòng, vậy là đủ rồi.....

(1) Câu này xuất phát từ một điển cố thời Tấn Trung Tông. Trọng thần trong triều là Vương Đôn khởi binh làm loạn, anh họ Vương Đôn là Vương Đạo cùng cả gia tộc bị liên lụy, ở ngoài cung chờ đợi. Vương Đạo xin Chu Bá Nhân nói giúp trước mặt Hoàng đế, Bá Nhân không để ý, nhưng cũng dảng sơ xin xá tội cho Vương Đạo. Vương Đạo ghi hận trong lòng. Sau này Vương Đôn lên nắm quyền, hỏi Vương Đạo có muốn giết Bá Nhân không, Vương Đạo im lặng, thế là Bá Nhân bị giết. Sau đó Vương Đạo tìm thấy dấu chương của Bá Nhân, mới bừng tỉnh hiểu ra và thốt lên: "Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại vì ta mà chết. Trong tâm tôi, chỉ có bằng hữu tốt này."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Kia chỉ thú, người đừng chạy!

Edit: Linhlady

Đoàn Tử mặt đơ nhìn kí chủ đang chọc chọc bụng mình, nghiêm túc hỏi: "Ký chủ, bụng ta có vấn đề gì sao?"

Mạc Vân Quà thu tay lại, làm như không có việc gì nói: "Không có."

Đoàn Tử cũng không so đo tiểu tiết, sau đó quay về chủ đề chính: "Nhiệm vụ lần này tuy rằng hoàn thành chẳng ra gì, nhưng cũng may xác xuất lưu trữ không tồi, người lại mới lên cấp hai, cho nên không có trừng phạt."

"Ồ." Mạc Vân Quà lãnh lãnh đạm đạm trả lời dường như không quá quan tâm.

Đoàn Tử lại tiếp tục nói: "Kí chủ cô có muốn tới vị diện tiếp theo luôn không?"

Mạc Vân Quà ngẩng đầu nhìn Đoàn Tử, giống như mới nhớ ra cái gì đó: "Tôi là có thể che chắn âm thanh lại chưa?"

"Có thể. Những âm thanh đó sẽ chuyển thành dạng chữ viết hiện lên trước mặt kí chủ, khi muốn cô có thể xem. Nhưng nếu phòng phát sóng trực tiếp xuất hiện người xem cấp bậc thần hào, cô sẽ không được phép che chắn âm thanh của bản, hơn nữa còn phải vì bản mà phục vụ."

Đoàn Tử nghiêm túc nói về những việc cần chú ý phát sóng trực tiếp.

Mạc Vân Quà nhìn thoáng qua Đoàn Tử, tiếp tục hỏi: "Cái gì gọi là vì bản phục vụ?"

"Chính là khi ở một vị diện bất kì, thần hào muốn cô làm một việc gì đó, cô phải thực hiện. Lấy yêu cầu của thần hào làm mệnh lệnh, đó cũng là nhiệm vụ của cô ở vị diện đó."

Mạc Vân Quà:.....

"Nhưng kí chủ cô cũng yêu tâm đi, bởi vì từ lúc mở hệ thống phát sóng cho đến bây giờ, xác suất thần hào xuất hiện không đủ một phần vạn. Bắn vào phòng phát sóng này của cô còn không đủ lực hấp dẫn thần hào đâu."

Mạc Vân Quà:..... Đột nhiên cảm thấy rất ngứa tay, muốn tóm Đoàn Tử luôn tỏ ra nghiêm túc này tẩn một trận làm sao đây.

Đoàn Tử một chút cũng không có tự giác, tiếp tục hỏi: "Như vậy kí chủ, cô đã sẵn sàng tiến vào vị diện tiếp theo để chuẩn bị phát sóng trực tiếp chưa?"

"Ừ." Mạc Vân Quà nhàn nhạt trả lời một câu.

"Tốt, chuẩn bị truyền tống, phát sóng trực tiếp chuẩn bị mở ra." Theo một tiếng Đoàn Tử này, Mạc Vân Quà chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó cả người hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, ở đại lục Thiên Khai, một con báo màu bạc ưu nhã "Bước chậm" trong rừng sâu, hôm nay là một ngày đẹp trời, bản đi dạo xung quanh xem có gì có thể săn được không.

Đang lúc bản đang trầm tư suy nghĩ, loáng thoáng thấy phía trước có một bóng người, đó là..... Giống cái? Trong lòng Ngải Sâm giật mình, vội vàng chạy theo.

Lúc Mạc Vân Quà tỉnh lại, thấy một đầu báo phóng đại trước mặt mình.

Mạc Vân Quà nâng tay lên dồn lực ra một đòn, sau đó con báo..... Liền bay ra ngoài!

Ngải Sâm %%% nắm thảo! Giống cái này ở đâu ra! Lại có thể bạo lực như vậy!

Lúc này, phòng phát sóng trực tiếp vừa vận mở ra.

"Hu hu hu..... Tiểu Quà Quà cầu an ủi, ta mới từ một cái phòng phát sóng trực tiếp bán rêu lại đây, cái vị chủ kênh kia ở đó đột nhiên ăn mặc mát mẻ! Ta muốn rửa đôi mắt!"

"Lầu trên, thật có duyên! Ta cũng vừa từ nơi đó lại đây!"

"Ha ha! Vậy các người thật đúng là có nhãn phúc!"

"Ta tình nguyện không cần, Hu hu hu..... Nhu cầu cấp bách hiện giờ của ta là tìm tiểu Quà Quà thanh tẩy đôi mắt của mình."

"Nói vậy mới nhớ, lần này tiểu Quà Quà sẽ ở cái vị diện gì đây?"

"Vừa rồi các người không nhìn thấy sao! Tiểu Quà Quà đánh bay một con báo trong vòng một nốt nhạc!"

"Tiểu Quà Quà quả nhiên uy vũ khí phách!"

"Tiểu Quà Quà làm tốt lắm!"

"Mạc danh nhân vật chủ bá bá khí trắc lậu, uy vũ dị thường, manh tân run bản bật trung....."

"Manh tâm không sợ, mau đến thúc thúc trong ngực tôi!"

.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Kia chỉ thú, người đừng chạy!

Edit: Linhlady

Lúc này, Mạc Vân Quả thật sự không còn nghe thấy những tạp âm của phòng phát sóng nữa, bởi vì tất cả những lời nói đó đều hiện ra trước mắt cô, cô muốn bỏ qua cũng không được.

Đây là quyền hạn của cấp hai sao? Mạc Vân Quả tò mò cô thật sự muốn tóm Đoàn Tử sau đó tấn một trận.

Đương nhiên, ý nghĩ như vậy trước mắt không cách nào thực hiện được.

Bởi vì lúc này trước mặt cô là một con báo màu bạc, tuy rằng nó đang tê liệt nằm dưới đất, nhưng vẫn có tính nguy hiểm cao.

Mạc Vân Quả sâu sắc cảm thấy, việc cấp bách bây giờ cần làm là...chạy trốn!

Cô tay không tác sát, cho dù thật sự giết được con báo này thì cũng không nói trước được nơi này còn động vật nào nguy hiểm hơn không.

Mạc Vân Quả biết, đây là một thế giới hoàn toàn xa lạ, bởi vì trước kia, cô chưa từng thấy con báo nào có lông màu bạc cả!

Ngài Sâm nhìn *** sắc mặt lạnh tanh trước mắt, khóc không ra nước mắt.

Trong nhiều năm thú sinh như vậy, hắn chưa từng gặp giống cái nào hung hãn như vậy!

Hắn tuy rằng muốn chạy trốn, nhưng tưởng tượng đến sự trân quý của giống cái, hắn lại nhịn xuống.

Hắn bước đi thật ưu nhã nhưng thật ra đang thấp thòm, từng bước lại gần Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả xoay người, sau đó lui lại mấy bước, cảnh giác nhìn con báo.

Ngài Sâm nhìn động tác của giống cái, cắn môi giật giật khóe miệng.

Giống cái này đang sợ nó sao? Cái giống cái mà một cước đạp hắn nằm rạp đất giờ lại đang sợ hắn sao! Ha ha..... Thế giới này thật là càng ngày càng kỳ quái!

Mạc Vân Quả nhìn biểu tình nhân tính hóa trên mặt con báo, trong lòng xẹt qua một tia nghi hoặc, nơi này rốt cuộc là nơi nào, con báo vậy mà có suy nghĩ?

Đang lúc cả hai đang ngẫm nghĩ, hệ thống đột nhiên giao nhiệm vụ: Trợ giúp Ngài Sâm trở thành tộc trưởng!

Theo nhiệm vụ giao ra, bối cảnh thế giới này toàn bộ ụp vào đầu Mạc Vân Quả, đồng thời cũng bao gồm thân phaojncuar con báo trước mắt này.

Mạc Vân Quả tiếp thu hoàn chỉnh tư liệu, cô cũng không còn sợ con báo này nữa, dù sao Ngài Sâm chính là mục tiêu nhiệm vụ của cô.

Ngay từ đầu sợ nó, cũng đơn giản nghĩ là nếu lưỡng bại câu thương, chỉ có thể để cho người khác ngư ông đắc lợi.

Mạc Vân Quả cũng biết đây là thế giới thú nhân, thế giới này làm cô rất hứng thú, đây là một thế giới hoàn toàn mới, rất có tính khiêu chiến với cô!

Mạc Vân Quả bước về phía trước một bước, Ngài Sâm lại lui một bước.

Nắm thảo! Giống cái này lại muốn làm gì!

Ngài Sâm cảm thấy hôm nay hắn không nên ra tới, đứng ra là không nên đơn độc một mình ra đây.

Tuy rằng Ngài Sâm là một thú nhân, nhưng là hắn lại là có một khuyết điểm chí mạng, đó chính là "Nhát gan!"

Nếu không phải hôm nay trong bộ lạc thú nhân đều đến một nơi rất xa để săn thú, mà hắn lại nhát gan, bộ lạc quy định thú nhân nhất định phải ra ngoài săn thú, hắn cũng sẽ không một mình một người ra đây.

Huống chi, nơi này chỉ là bên ngoài rừng rậm, căn bản là không có bất luận nguy hiểm gì.

Mạc Vân Quả không biết cái nhược điểm này của Ngài Sâm, cô chỉ thấy con báo đột nhiên lùi về sau, sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo.

Cô rất đáng sợ sao? Vậy mà nó lại sợ mình! Thú nhân ở thế giới này đều nhát gan như vậy?

Bởi vì sau này sẽ có quan hệ với Ngài Sâm, Mạc Vân Quả trực tiếp đặt cho thú nhân này danh hiệu nhát gan, thế cho nên sau khi xảy ra không ít chuyện dở khóc dở cười, khiến Mạc Vân Quả thật xấu hổ.

Nói trở lại chuyện chính, Ngài Sâm đang có ý muốn quay đầu chạy trốn, nhưng nghĩ đến đây là giống cái! Giống cái trân quý! Cho dù có ầy cường hãn như thế nào, cũng vẫn là giống cái a!

Từ nhỏ đã bị rót đầy tư tưởng "Phải bảo vệ quý trọng giống cái" cho nên Ngài Sâm vẫn lựa chọn "Dùng cảm tiến tới", tuy rằng dùng cảm là vậy nhưng hắn cũng chỉ bước một bước nhỏ mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Kia chỉ thú, người đừng chạy!

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả thể nhưng rất dũng cảm, cô đi thật nhanh về phía trước, sau đó nhìn chăm chăm Ngải Sâm.

"Biến thành người."

Mạc Vân Quả nói với Ngải Sâm, tuy rằng Mạc Vân Quả nói bằng tiếng Trung, nhưng nhờ sự trợ giúp của hệ thống, Ngải Sâm vẫn hiểu được cô nói gì.

Ngải Sâm làm theo lời giống cái biến thành người, sau đó chân tay luống cuống nhìn Mạc Vân Quả.

Biến thành hình người Ngải Sâm trần như nhộng, hạ thân trần truồng nhộn nhạo.

Mạc Vân Quả trực tiếp nhìn người kia, còn chưa chờ cô có phản ứng gì, trước mặt đã hiện ra một đồng spam nói chuyện phím.

"Nắm thảo! Ta mới trườn lại đây đã thấy cay mắt như thế này rồi!"

"Cay mắt sao? Ta cảm thấy thực đáng yêu a ha ha ha ha!"

"Cảm thấy đáng yêu +1, xem bộ dáng của con báo nhỏ kia, ha ha ha!"

"Đáng yêu sao? Ha ha ha! Ta cảm thấy hẳn là thực hung hạn a! Chờ đến nó hắc hắc hắc....."

"Ồ ô ô..... Lầu trên bề lái nhanh quá!"

"Khụ khụ..... Ta thì lại thấy, đáng người người đàn ông này thật tốt, nếu không phải hẳn đang không ngừng lùi về sau thì....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn Ngải Sâm đang không ngừng lùi ra sau, cô tò mò cô thật sự một chút cũng không đáng sợ, nhiều lắm thì bản thân muốn giải phẫu hẳn ra mà thôi, đương nhiên, nếu hẳn là mục tiêu nhiệm vụ của mình, cô không đời nào làm thế.

Ngải Sâm luôn cảm thấy giống cái này thật đáng sợ, ánh mắt lại càng đáng sợ hơn.

"Cái kia, tiểu giống cái người tên là gì?"

"Mạc Vân Quả."

"Nha, nha" Ngải Sâm nói xong câu đó lúc sau cũng không biết nên nói những gì, vẫn là Mạc Vân Quả chủ động khơi mào đề tài, tuy rằng cô cũng không biết giao lưu với người khác như thế nào.

"Mang tôi đến bộ lạc của anh."

Ngải Sâm..... Sao lại có dự cảm giống cái này sẽ lật tung bộ lạc của hẳn lên nhỉ.

Nhưng Ngải Sâm vẫn lựa chọn đem Mạc Vân Quả mang về bộ lạc, dù sao bộ lạc cũng thiếu rất nhiều giống cái!

Nếu hẳn mang được giống cái này về, có khi nào bộ lạc sẽ sắp xếp cho hẳn một giống cái khác không?

Đến nỗi vì sao lại không muốn Mạc Vân Quả, một cước kia thật là đánh sâu vào tâm lý của hẳn.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết tâm lý của Ngải Sâm xoay vòng vòng bao nhiêu lần, cái cô quan tâm chính là hoàn thành được nhiệm vụ.

Cứ như vậy, Ngải Sâm đem Mạc Vân Quả mang về bộ lạc, đây là một bộ lạc nhỏ, cộng tất cả già trẻ lớn bé cũng không quá một trăm người, so với những bộ lạc có hàng ngàn hàng vạn dân cư mà nói thì quả thật không đáng nhắc đến.

Các lão nhân còn lưu lại ở bộ lạc vừa thấy Ngải Sâm mang một giống cái về, mà còn là một giống cái xinh đẹp, bọn họ hẳn không thể quý xuống chúc mừng.

Mạc Vân Quả thấy vẻ kích động của các lão nhân thì không cách nào hiểu được, nhưng bên ngoài vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng.

Nhưng cô có lạnh nhạt bao nhiêu thì cũng không ngăn được nhiệt tình của mọi người ở đây.

Trong cái bộ lạc này, phần lớn là các lão nhân hoặc là trẻ con, giống cái chiếm số lượng rất ít, còn lại là thú nhân.

Những thú nhân kia ra ngoài săn thú cũng chỉ vì muốn chăm lo cho những người này mà thôi, những thú nhân ở đây cũng chỉ hy vọng cuộc sống ấm no, mà cái yêu cầu nhỏ nhoi ấy, ừng lag hy vọng xa vời.

Mạc Vân Quả tuy rằng đã tiếp nhận toàn bộ tư liệu của thế giới thú nhân, nhưng đối mặt với thực tế, cô chẳng có chút ấn tượng gì.

Sau khi đã đi vào trong bộ lạc, Mạc Vân Quả nhìn đám người lớn lớn bé bé, khuôn mặt không có biểu cảm gì thay đổi.

Ngài Sâm lên nhìn Mạc Vân Quả, thấy cô như vậy ở trong lòng âm thầm nghĩ, giống cái này không phải muốn tấn bọn họ một trận chứ.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Kia chỉ thú, người đừng chạy!

Edit: Linhlady

Bởi vì Ngài Sâm là người đem Mạc Vân Quả về bộ lạc, dựa theo quy định trong bộ lạc, Ngài Sâm có quyền là người đầu tiên theo đuổi giống cái này.

Mà cô gái này đương nhiên sẽ ở nhà Ngài Sâm, dĩ nhiên Mạc Vân Quả không buông tha cơ hội tiếp cận mục tiêu nhiệm vụ.

Ngài Sâm tuy rằng sợ Mạc Vân Quả, nhưng nghĩ đến đại ca nhà mình cũng là một thú nhân, hơn nữa còn chưa có giống cái, hẳn nghĩ nghĩ một chút sau vẫn quyết định mang Mạc Vân Quả về.

Bằng độ cường hãn của đại ca nhà mình, hẳn là có thể chế trụ giống cái này đi..... Hẳn là có thể đi? Ngài Sâm có chút không xác định nghĩ như vậy.

Trở lại sơn động, cái đầu tiên Mạc Vân Quả ghét bỏ là không khí ở đây, đầu tiên là hương vị hủ bại, sau đó là mùi bùn đất cộng với đủ loại mùi hỗn tạp không biết tên, quả thực có thể huân chết một con voi!

Cũng may, người trong phòng phát sóng trực tiếp không người được mùi này, nếu không cô khẳng định bọn họ sẽ chạy trời chết.

Ngài Sâm dường như quen với mùi này, hẳn đẩy ra một đồng không biết là thứ gì, ngượng ngừng xoa xoa tay nhìn Mạc Vân Quả.

"Cái kia, cô ngồi đi....."

Ngài Sâm thật cẩn thận nhìn Mạc Vân Quả, sợ cô một chút không vui sẽ tấn mình một trận.

Mạc Vân Quả nhìn Ngài Sâm đang phát run, bên ngoài vẫn là khuôn mặt liệt, nhưng trong đầu lại âm thầm hỏi phòng phát sóng.

"Ta có đáng sợ như vậy sao?"

Phòng phát sóng lại được dịp trợ giúp Mạc Vân Quả, người người chen nhau nói chuyện.

"Không đáng sợ không đáng sợ! Tiểu Quả Quả rất đáng yêu"

"Đừng vậy đừng vậy! Xuân mạnh, xuân mạnh!"

"Ha ha! Gia hỏa kia thật sự là quá nhát gan, tiểu Quả Quả không cần nhìn mình hẳn, xem ta xem ta!"

"Lầu trên mắt bị mù sao, rõ ràng chủ kênh không thèm nhìn người."

"Không cần nói thẳng như thế chứ, hu hu hu....."

"Haiz, không lẽ thú nhân ở thế giới này đều nhát gan vậy sao?"

"Ta cảm thấy không có khả năng đó đâu? Thú nhân chỗ chúng ta rất hung hãn nha!"

"Ta cảm thấy không nhất định là thế, vẫn nên tiếp tục theo dõi đi."

.....

Mạc Vân Quả nhìn thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, cô cũng đâu có ngờ mà đến nỗi không biết mạnh là gì! Mà mạnh gì đó, ha ha.....

Lúc này nội tâm của Ngài Sâm sắp hồng mắt, giống cái không phải là ôn nhu hào phóng sao? Vì sao giống cái trước mặt này lại lạnh lẽo như vậy!

Tại sao đại ca còn chưa về, khóc chết chứ! Hẳn sẽ bị giống cái này hù chết hu hu hu.....

Nếu để cho Mạc Vân Quả biết suy nghĩ của Ngài Sâm lúc này, nhất định sẽ sẵn ống tay áo đánh hẳn một trận.

Làm một thú nhân, phải đặt lên vai trách nhiệm "Bảo vệ quốc gia"!

Ở lúc hai người đang ngằm giằng co với nhau, một tiếng "Thảm thì" vang lên đánh vỡ yên lặng.

Mà âm thanh đó lại phát ra từ bụng Mạc Vân Quả.....

"Phốc, tiểu Quả Quả....."

"Ha ha ha! Tự nhiên lại thấy đáng yêu!"

"Khụ khụ.....Cái kia, các người nhìn về mặt của thú nhân kia xem!"

.....

Lúc này Ngài Sâm lâm vào thế khó xử, theo lý thuyết hẳn hẳn là phải chuẩn bị đồ ăn cho giống cái, nhưng mấu chốt ở chỗ, nhà không có gì ăn hết!

Giống cái này sẽ không vì đói bụng mà ăn mình chứ? Ngải Sâm không dấu vết lùi về phía sau vài bước, nhìn thoáng qua cửa hang, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Ngải Sâm, trực tiếp mở miệng hỏi: "Có gì ăn không? Tôi đói bụng."

Ngải Sâm càng thêm khó xử, hần xoa xoa tay, có chút bất đắc dĩ nói: "Nơi này của chúng tôi chỉ ăn hai bữa sáng và tối, anh trai tôi lại chưa về, hay cô cứ từ từ chờ?"

Mạc Vân Quả:..... Hiện tại mới là giữa trưa!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Kia chỉ thú, người dừng chạy!

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả quan sát Ngải Sâm, thấy hần như thế thì đã biết trưa nay mình không có đồ ăn rồi.

Đối với tình huống này, Mạc Vân Quả tỏ vẻ, thịt báo có lẽ ăn cũng ngon?

Cũng không biết Ngải Sâm có phải đã nhận ra ý tưởng của Mạc Vân Quả hay không, mà trong lúc Mạc Vân Quả suy xét có muốn ăn hay không, liền thấy Ngải Sâm mang một loại trái cây không biết tên từ cách vách đưa cho cô.

Mạc Vân Quả cầm quả nhỏ, xoa xoa, sau đó cắn một miếng, nước trái cây chảy ra, không là bắn ra ngoài.

Mạc Vân Quả:..... Không thể tưởng được quả nhỏ nhìn như khô quắt này lại nhiều nước như thế.

Ngải Sâm nhìn một màn này, muốn cười lại không dám cười.

Không biết lý do gì, hần lại rất sợ giống cái này nha!

Mạc Vân Quả không có cảm giác gì lớn, ngược lại người trong phòng phát sáng lại bởi vì một màn này mà cười phun, sôi nổi bàn luận về trái cây nơi này!

Sau khi Mạc Vân Quả ăn xong mấy quả nhỏ, có cảm giác chắc bụng, lúc này ánh mắt khi cô nhìn Ngải Sâm mới bớt phần nào lạnh lẽo.

Cứ như vậy, hai người ngồi đối diện nhìn nhau đến phát ngốc, chờ đợi nhóm săn thú trở về.

Hôm nay đội ngũ săn thú cũng về khá sớm, thời điểm mặt trời còn chưa xuống núi bọn họ đã trở về, hơn nữa còn mang rất nhiều con mồi.

Chuyện này khiến người trong tộc rất vui mừng, rốt cuộc ở thú thế, có đồ ăn có nghĩa là sống sót, đồ ăn rất quan trọng.

Đương nhiên khi Ngải Khắc trở về, đã loáng thoáng nghe được tin e trai mình mang về một giống cái.....

Ngải Khắc có chút nghi hoặc, với dáng vẻ kia của em trai, thật sự có thể mang về một giống cái sao?

Ôm suy nghĩ như vậy Ngải Khắc tạm biệt mọi người, vội vội vàng vàng chạy về nhà.

Chờ đến khi Ngải Khắc về đến nhà, đã thấy em trai nhà mình ngồi xồm một góc, sau đó lấy ánh mắt u oán nhìn giống cái ngồi trên giường đá.....

"Khụ khụ....." Ngải Khắc ho nhẹ một tiếng, thành công khiến cho hai người chú ý.

Ngay từ đầu Mạc Vân Quả đã nhận ra sự tồn tại của Ngải Khắc, thời điểm Ngải Khắc chưa đi vào trong hang cô đã nhận ra rồi.

Lúc Ngải Khắc cố tình ho nhẹ, ánh mắt Mạc Vân Quả di động theo động tác của Ngải Sâm nhìn về phía Ngải Khắc.

Ngải Khắc thấy giống cái chuyển mắt về phía mình, khuôn mặt ngăm đen xuất hiện một tia đỏ ửng.

Ngải Sâm:..... Ca, đừng để về bề ngoài của cô ấy lừa!

Đương nhiên, những lời này, Ngải Sâm chỉ có thể nói trong lòng mà thôi, nếu như thật sự dám nói ra.....

Ngải Sâm nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, ừ..... Hần hần là không muốn biết cái hậu quả kia.

Ngải Khắc nhìn thoáng dáng vẻ khổ sở của Ngải Sâm, một tay nắm cổ tay hần, kéo hần ra bên ngoài.

Toàn bộ hành trình Mạc Vân Quả cùng nhóm quần chúng ăn dựa trong phòng phát sáng trực tiếp:.....

Không biết hai người ra ngoài hai người nói chuyện gì, mà khi quay lại vết hồng trên mặt Ngải Khắc càng rõ ràng hơn.

Ngải Khắc đã biết Mạc Vân Quả là do Ngải Sâm "Nhặt" trở về, biểu hiện càng thêm thật cẩn thận.

"Tiểu Mạc a....." Lỗ tai Ngải Khắc đỏ lên, giống cái trước mặt rất tinh xảo, hần càng nhìn càng thấy mỹ lệ.

Mạc Vân Quả nghe thấy có người gọi tên mình, nghiêng đầu nhìn về phía Ngải Khắc.

"Ừ?"

Ngài Khắc vừa nghe thấy giọng nói của Mạc Vân Quả, cảm giác cả người đều bay lên tới, ngay cả giọng nói cũng hay như vậy, làm sao đây!

"Cái đó...cái đó, cô muốn ăn thịt nướng phải không? Tôi đi làm thịt nướng cho cô!"

Nói xong câu đó, Ngài Khắc lập tức chạy như bay.

Chỉ còn lại cô Ngài Sâm cùng Mạc Vân Quả hai mặt nhìn nhau.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Edit: Linhlady

"Vậy..vậy tôi đi giúp ca ca!" Nói xong câu đó, Ngài Sâm cũng chạy.

Mạc Vân Quả:.....

"Phốc! Vì sao lại muốn chạy nha? Tiểu Quả Quả rất đáng yêu mà!"

"Ta đoán đại khái là bởi vì thẹn thùng?"

"Không không không, ta cảm thấy là bởi vì sợ hãi!"

"Các người nói đều không đúng, rõ ràng ca ca là thẹn thùng, đệ đệ là sợ hãi!"

"Lầu trên nói chính xác!"

"Ha ha! Ta có cảm giác vị diện này sẽ rất thú vị!"

.....

Phòng phát sóng trực tiếp lại nói đủ các câu trên chọc cười, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy trước mắt cũng muốn hoa lên rồi, cũng may những người đó vừa chọc cười vừa xoát lễ vật.

Tuy rằng lễ vật hiếm lạ cỡ quái, nhưng có còn hơn không.

Nói lên lễ vật, Mạc Vân Quả đột nhiên nghĩ tới cái phù mang đến vận đen còn chưa thử dùng đâu.

Mạc Vân Quả từ trong không gian của hệ thống lấy ra một cái phù màu đen, nhìn chăm chăm vật trong tay, nghiên cứu xem nên dùng nó như thế nào

Mà ở ngay lúc này, vừa lúc anh em Ngài Khắc trở về, Ngài Sâm nhìn vật kì lạ trong tay giống cái, tuy rằng hấn sợ cô, nhưng lòng hiếu kì lớn hơn, hấn chạy lại bên người Mạc Vân Quả.

Sau đó hấn thập phần vui vẻ hỏi: "Đây là cái gì?"

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Ngài Sâm một cái, trầm mặc không lên tiếng, căn phù trong tay, cô không biết giải quyết nó như thế nào cho tốt.

Nhìn bộ dáng của giống cái, Ngài Sâm càng thêm tò mò.

Hấn trực tiếp cầm lấy phù vận đen vào trong tay, sau đó.....

Phù vận đen đã không thấy tăm hơi!

Không thấy!

Ngài Sâm cứng đờ xoay qua đầu nhìn về phía Mạc Vân Quả, đại ca, cứu mạng a!

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, trong lòng im lặng ghi nhớ, thì ra phù vận đen phải nắm trong tay.

Toàn bộ thân thể Ngài Sâm đều cứng đờ, đồ vật kì quái kia vậy mà lại biến mất trong tay mình!

Sớm biết rằng như vậy, hấn không ngu ngốc vì tò mò mà cầm lấy!

Hu hu hu..... Giống cái sẽ không muốn đánh mình đi!

Vận đen phù, danh như ý nghĩa, có thể mang đến vận đen.

Mạc Vân Quả đi đi chân, sau này thú nhân này sẽ phi thường xui xẻo, ừ..... Cô muốn cách hấn xa một chút.

Ngài Sâm không biết tất cả chuyện này, hấn chỉ thấy Mạc Vân Quả đột nhiên cách xa mình hơn, âm thầm cân nhắc cô có phải muốn phóng đại chiêu không.

Hấn cứ như vậy cứng đờ nhìn Mạc Vân Quả, chờ đợi bị đánh.

Kỳ thật hấn cũng muốn chạy, nhưng lại sợ hấn chọc giống cái mất hứng, mất hứng rồi sẽ bỏ đi, vậy hấn phải làm thế nào.

Đại ca còn không có một cái giống cái, hần không muốn anh trai cứ như vậy cô độc hết quãng đời còn lại.

Tuy rằng Ngải Sâm rất nhát gan, nhưng hần đối xử với anh trai mình tốt vô cùng.

Đương nhiên, Ngải Khắc cũng toàn tâm quan tâm Ngải Sâm.

Khi Ngải Khắc cầm khối thịt đen nhánh trở về chứng kiến một cảnh tượng như sau, đệ đệ nhà mình đứng ngốc nơi đó, nhìn đến chính là nhà mình đệ đệ ngây ngốc đứng ở nơi đó, mà kia tiểu giống cái lại là sức đến một bên, mà giống cái kia lại co người nép sang một góc, hần không thể đem mình giấu đi.

Phản ứng đầu tiên của Ngải Khắc chính là Ngải Sâm khi để tiểu giống cái, hần ta phát một cái lên đầu Ngải Sâm, trầm giọng nói: "Người lại làm cái chuyện ngu xuẩn gì rồi?"

Ngải Sâm đúng là khóc không ra nước mắt, hần nhìn đại ca nhà mình, không biết nên nói như thế nào.

Ngải Khắc nhìn dáng vẻ này của Ngải Sâm, trừng mắt nhìn hần một cái, sau đó đi đến trước mặt Mạc Vân Quả, ân cần nói: "Tiểu Quả a, đây là thịt tôi nướng, cô nếm thử xem."

Mạc Vân Quả nhìn thịt nướng trước mặt, đột nhiên có suy nghĩ hiện tại cô muốn rời khỏi cái thế giới này ngay lập tức.

Ngải Sâm cũng biết mình làm sai, hần muốn lại chỗ Mạc Vân Quả xin lỗi, khi chuẩn bị đến gần cô, không biết vấp phải cái gì.

Sau đó hần lập tức xô ngã Ngải Khắc, hàm răng cắn miếng thịt nướng, sau đó.....

Nha, lạnh quá!

*Edit: Chương này xin tặng chị **VnTrnh087**, cảm ơn chị đã nhắc em chương thiếu. Mình đã gộp chương thiếu vào chương 44 mọi người lướt lên đọc lại nhé!*

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Edit: Linhlady

"Phốc! Ha ha ha ha! Không được, ta buồn cười chết mất! Ha ha ha ha!"

"Ha ha ha! Ta đã lăn lộn trên mặt đất!"

"Lần đầu tiên trong cuộc đời ta nhìn thấy thịt nướng có thể làm gãy răng người, nha, không đúng, là thú nhân! Ha ha ha ha ha!"

"Không được không được, ta không thể ngừng cười được nữa rồi, thú nhân này là con khi phái tới đậu bĩ* sao?"

**Là ngôn ngữ mạng bên TQ, ý chỉ bị bừa, ngu ngơ.*

"Thịt nướng này này không biết cứng bao nhiêu nha! May mắn Ngải Sâm thử được trước, nếu như để tiểu Quả Quả ăn, kia....."

"Phốc, ta tự bỏ não hình ảnh kia, đột nhiên thấy đáng yêu vô cùng!"

"Một đám lầy trên ha ha ha, chúng ta có thể hữu ái một chút hay không! Đối với vị thú nhân xui xẻo này quần chúng phòng phát sóng không phải nên đồng tình sao!"

"Đồng tình? Ta thực đồng tình hần a! Đường đường là một thú nhân cường hãn vậy mà bị một khối thịt nướng làm gãy răng, phốc, ha ha ha ha!"

.....

Mạc Vân Quả:..... Có khi nào cô tới thế giới thú nhân giả rồi không.

Ngải Khắc thấy một màn như vậy cũng sùng sốt, Thịt mình nướng có cứng vậy sao?

Hàm răng của thú nhân rất khỏe nha, nói gãy là gãy được sao?

Mạc Vân Quả đoán rằng có lẽ phù vận đen đã phát huy tác dụng rồi, không biết thời gian là bao lâu.

Mạc Vân Quả bất động thần sắc lại sau đó lui lui, một màn này bị Ngải Khắc xem ở trong mắt, trong lòng lại càng bất đắc dĩ.

"Cái kia, tiểu Quả, cô tin tưởng tôi, bình thường tôi nướng thịt không như thế này đâu."

Ngải Khắc thề son sắt hướng Mạc Vân Quả bảo đảm, nhưng mà đôi lại chỉ là khuôn mặt lạnh nhạt của Mạc Vân Quả.

Lúc này Ngải Sâm khóc không ra nước mắt, sao mình lại lao lại đó, đau quá nha!

Máu tươi không ngừng chảy ra, Ngải Khắc nhìn lúc sau, từ một góc lấy ra một ít thảo dược, sau đó bảo Ngải Sâm nhai, lập tức cầm máu.

"Đại ca, cảm ơn."

Ngải Sâm rất là ngượng ngùng nói, hần cũng chỉ biết chọn phiên toái.

Trong lòng Ngải Khắc cũng không có ý trách cứ Ngải Sâm, hần ta biết khi còn nhỏ sự kiện kia khiến đệ đệ để lại bóng ma quá lớn, cho nên mới khiến cho hần có tính cách nhát gan như vậy.

Có đôi khi, Ngải Khắc suy nghĩ, nếu sau này mình không còn nữa, vậy em trai phải làm sao bây giờ?

Ngải Khắc cũng nghĩ tới chuyện làm lá gan của Ngải Sâm lớn lên, ít nhất có thể một mình tự săn thú.

Nhưng mà mỗi khi kế hoạch của chuẩn bị lại thất bại, cho đến bây giờ, Ngải Sâm chỉ có thể loanh quanh ở ven rừng rậm.

Lần này lại khiến hắn ta thật bất ngờ, Ngải Sâm lại có thể mang về một giống cái!

Ngải Khắc cũng không hề lo lắng Mạc Vân Quả có tâm tư gì, bởi vì bộ tộc của bọn họ cái gì cũng không có.

Nha, không đúng, có một số lượng lớn thú nhân lớn tuổi bệnh tật.....

Thịt nướng đã rơi xuống đất, nhưng Ngải Khắc vẫn nhặt nó lên, lau đi tự mình ăn.

Hắn ta đi tìm cho Mạc Vân Quả một ít trái cây, để cho cô lót dạ trước, hình như giống cái đều thích loại quả này.

Đối với loại quả Ngải Khắc tìm về, Mạc Vân Quả thập phần vừa lòng, hương vị chua chua ngọt ngọt, cô rất thích.

Còn Ngải Sâm, cũng tùy tiện ăn một chút thịt nướng.

Rất nhanh trời cũng tối, buổi tối trong rừng rậm thật sự khủng bố.

Mặc dù bây giờ đang ở trong bộ lạc, nhưng Mạc Vân Quả vẫn có thể nghe tiếng sói xa xa, còn có đủ loại âm thanh kì quái.

Ngải Khắc cùng Ngải Sâm ngủ đến một mảnh thom ngọt, Mạc Vân Quả lại là không hề buồn ngủ.

Cô nằm ở trên giường đá, lập kế hoạch tương lai.

Nhiệm vụ đương nhiên là quan trọng, nhưng làm cách nào để sống sót lại càng quan trọng hơn!

Ở cái thế giới thú nhân này, làm cách nào để có thật nhiều đồ ăn, đây mới là việc trước mắt cô quan tâm.

Xem ra, ngày mai cô phải ra ngoài xem có gì ăn được hay không thôi.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Edit: Linhlady

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả đã sớm tỉnh lại, trên thực tế đêm qua cô không hề ngủ một chút nào.

Không khí trong sơn động làm cô không thoải mái, nhất thời không quen được.

Ngải Khắc bởi vì muốn cùng các tộc nhân ra ngoài đi săn thú nên đã đi từ rất sớm.

Chỉ còn lại có Ngải Sâm ham ngủ còn đang lười biếng nằm trong hang.

Mạc Vân Quả không quen thuộc nơi hoàn cảnh nơi này, cô cần một người dẫn đường, mà lựa chọn tốt nhất bây giờ chỉ có Ngải Sâm.

Mạc Vân Quả nhìn Ngải Sâm còn đang ngủ nướng, cả người tản ra hơi thở lạnh lẽo.

Mà Ngải Sâm đúng là bị lạnh tới tỉnh, hắn trợn mắt liền thấy Mạc Vân Quả, sợ tới mức toàn bộ thân thể đều co rụt lại.

"Đứng dậy, đi ra ngoài tìm thực vật."

Mạc Vân Quả gọn gàng dứt khoát nói, Ngải Sâm nghe được hai chữ "Đồ ăn", đôi mắt xoát một chút liền sáng lên.

"Nơi nào có đồ ăn?" Ngải Sâm tạm thời bỏ xuống sợ hãi trong lòng, hưng phấn đứng lên nhìn Mạc Vân Quả.

"Không biết, cho nên mới muốn đi tìm." Mạc Vân Quả xoay người đi ra phía cửa sơn động.

Ngải Sâm nhìn bóng dáng Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia âm thầm, xung quanh đây đã không còn đồ ăn, nếu không anh trai đã không cần đi xa như vậy.....

Ngải Sâm thở dài một hơi, nếu tiểu giống cái muốn đi ra ngoài đi dạo, như vậy hắn liền bồi cô đi.....

Ngải Sâm mang theo Mạc Vân Quả đi tới bên ngoài rừng rậm, tuy rằng nói là bên ngoài rừng rậm, lại có rất nhiều thực vật.

Mạc Vân Quả nhìn kỹ, thật là phát hiện ra không ít thứ hữu ích.

Tỷ như có một mảng lớn hành lá xanh mướt, tỷ như trên đầu rất nhiều quả quýt nhỏ đang đung đưa.....

Sau khi quan sát mọi thứ, lại có vấn đề thứ hai cho Mạc Vân Quả liệu những thứ này có ăn được không, quý mới biết, những thứ cô quen thuộc ở địa phương xa lạ này có bị biến dị hay không.

Đang lúc Mạc Vân Quả khó xử, phòng phát sóng đột nhiên có người đánh thường cho cô.

"Người sử dụng kẻ thần bí đánh vui lòng nhận một quả quang não."

Mạc Vân Quả nghe được thanh âm này liền sùng sốt, mà lúc này, Đoàn Tử đứng lúc lên tiếng giải thích.

"Ký chủ thật là may mắn, quang não như bách khoa toàn thư có thể giúp ký chủ nhận biết đồ vật có thể ăn được hay không ở các vị diện, còn những công năng khác ký chủ vui lòng tự tìm hiểu."

Mạc Vân Quả nghe được lời này trong lòng vui vẻ, nhưng bên ngoài vẫn trung khuôn mặt đơ vạ năm.

Mạc Vân Quả lấy được quang não, sau đó đeo vào cổ tay.

"Leng keng, đang ở trạng thái xác nhận chủ nhân, đang ở trạng thái download bối cảnh thế giới này....."

"Leng keng, download xong."

"Leng keng, quang não 007 xin được phục vụ chủ nhân."

Mạc Vân Quả nghe thấy nó nói như vậy, gương mặt nhìn thoáng qua Ngải Sâm, xác định hẳn nhìn không thấy đồ vật trên tay mình, cô mới thấp giọng nói một câu, "Rà quét chung quanh những thực vật có thể ăn được."

"Leng keng, chủ nhân không cần lên tiếng cũng có thể cùng ta nói chuyện ~ bởi vì 007 đang ở trạng thái cấp thấp, cho nên không thể trực tiếp rà quét tình huống chung quanh, yêu cầu chủ nhân đem đồ vật cầm ở trong tay, 007 mới có thể phán đoán có thể sử dụng hay không."

Mạc Vân Quả cũng biết bản thân không thể cưỡng cầu quá nhiều, cô tùy ý cầm một lá hành để cho 007 phán đoán.

"Đinh! Hành lá, có thể ăn."

Mạc Vân Quả:..... Thật đúng là ngắn gọn súc tích.

Nhưng với tình huống hiện tại bấy nhiêu đó cũng đủ rồi, Mạc Vân Quả khó có khi cảm kích người khác lần này lại "Cảm ơn" người mới đánh thường kia.

Nhưng mà đáng tiếc chính là, Kẻ thần bí trước sau đều không xuất hiện trong phòng phát sóng trực tiếp nữa, giống như hẳn chỉ đi ngang qua tiện tay đánh thường mà thôi.

Mạc Vân Quả không suy nghĩ quá nhiều, ngược lại người trong phòng phát sóng lại vì chuyện này mà bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thường!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Edit: Linhlady

"Quang não nha! Là quang não trong truyền thuyết có thể lên trời xuống đất không gì không được đây sao!"

"Lầu trên có phải quá khoa trương rồi không!"

"Câu phổ cập khoa học, quang não rốt cuộc là cái gì?"

"Câu phổ cập khoa học +1!"

"Quang não là sản phẩm cao cấp thuộc về vị diện khoa học kỹ thuật, có thể nói, nó là sản phẩm sở hữu cá nhân. Đương nhiên, cái này không phải điểm mấu chốt, mấu chốt chính là, quang não tính theo điểm thông dụng mà nói, ít ra cũng phải là một ngàn vạn điểm thông dụng!"

"Oa! Một ngàn vạn điểm thông dụng? Thở hào a!"

"Lầu trên lầu trên, theo như lời người nói, một ngàn vạn điểm thông dụng là một khoản lời đối với vị diện cấp thấp chúng ta, nhưng đối với người ở vị diện cấp cao lại không phải quá nhiều như vậy."

"Theo ý của lầu trên là, kẻ thần bí vừa rồi là người ở vị diện cao cấp?"

"Cái này, chúng ta vẫn là không nên tiếp tục thảo luận, nếu như bị..... (cấm miệng)"

"Chúng ta tiếp tục xem phát sóng trực tiếp, tiếp tục xem phát sóng trực tiếp....."

.....

Mạc Vân Quả thu hết tất cả thảo luận trong phòng phát sóng vào mắt, hơi hơi có chút kỳ quái, người ở đó có chuyện gì đặc biệt sao? Làm cho bọn họ im re như ve sầu mùa đông.

Ngải Sâm thấy Mạc Vân Quả một lá màu xanh ngắt người, thật cần đi lại gần cô, tò mò hỏi: "Cô đang làm cái gì vậy?"

Mạc Vân Quả nhìn Ngải Sâm một cái, đem hành lá đặt vào trong tay Ngải Sâm nói: "Cái này có thể ăn."

Ngài Sâm nhìn cọng cỏ xanh trong tay, giật giật khóe miệng, giống cái này có phải dói đến điên rồi không.

Mạc Vân Quả mặc kệ hần suy nghĩ như thế nào, nhìn ngó xung quanh, hề thấy cái gì giống ở thế giới của mình là cô lại đưa cho 007 nhận dạng.

Trong thế giới này rất nhiều thực vật đều ăn được, nhưng đa số thú nhân không biết, cho nên mới có một mảng tài nguyên lớn như vậy.

Mạc Vân Quả thấy tình huống như vậy đương nhiên là vui mừng, trong thời gian một buổi sáng thôi cô đã thu hoạch được rất nhiều thứ có thể ăn.

Tỷ như khoai tây, cà tím.

Mà Ngài Sâm nhìn Mạc Vân Quả đông đi một chút tây đi một chút, sau đó nhặt các loại hoa hoa cỏ cỏ đưa cho hần nói là ăn được.

Ngài Sâm nhìn một đồng đồ trong tay mình càng thêm khẳng định suy nghĩ lúc trước, giống cái này hình như đã dói đến choáng váng rồi.

Mạc Vân Quả cũng không giải thích cái gì, cô thấy Ngài Sâm đã sắp không ôm được nữa thì dừng lại, sau đó nấu một chút, có sẽ hần sẽ không nghi ngờ nữa?

Như vậy nghĩ Mạc Vân Quả quay đầu ý bảo Ngài Sâm trở về, đáng thương cho Ngài Sâm ôm một đồng lớn đồ vật, vô cùng ai oán nhìn Mạc Vân Quả.

Lúc này người trong phòng phát sóng trực tiếp giống như cũng đồng tình với hần, trực tiếp đánh thưởng cho Mạc Vân Quả một cái túi cây day.

Mạc Vân Quả thu được túi cây day:..... Khách giả phòng phát sóng trực tiếp thật là càng ngày càng tri kỷ!

Mạc Vân Quả đưa túi cây day cho Ngài Sâm, ý bảo hần bỏ tất cả vào đó.

Mà Ngài Sâm thấy Mạc Vân Quả đột nhiên có thể lấy ra một đồ vật, ngạc nhiên mở to mắt.

Mạc Vân Quả nhìn về mặt ngực lằng của Ngài Sâm, lại gần đập một phát vào ngực hần, còn lý do tại sao không đánh vào đầu, ha ha, chiều cao hai người không phải chênh lệch bình thường đâu.....

Ngài Sâm ăn một cái tất mới hồi phục tinh thần lại, dựa theo chỉ thị của Mạc Vân Quả, vội vàng bỏ tất cả vào trong túi.

Cứ như vậy, hai người liền chuẩn bị đi trở về.

Mà ngay ở lúc này, cũng không biết có phải Ngài Sâm vận đen còn chưa hết hay không, bọn họ lại gặp một con lợn rừng hung hãn!

Thân hình của con lợn rừng này phải to gấp ba Mạc Vân Quả, lợn rừng lao tới, trực tiếp dọa Ngài Sâm biến trở về nguyên hình chuẩn bị chạy.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Edit: Linhlady

Lá gan của Mạc Vân Quả đương nhiên lớn hơn Ngài Sâm, cô tùy tay lấy một nhánh cây bên cạnh, muốn đi đôi phó con lợn kia.

Ngài Sâm vừa thấy cái động tác của Mạc Vân Quả, sợ tới mức lùi ra sau càng nhanh.

Tiểu giống cái muốn phát uy sao?! nhưng kia là Lỗ Lỗ Thú hung hãn nha!

Ngài Sâm muốn nhắc nhở Mạc Vân Quả, nhưng lại sợ hãi, vì thế hần chỉ có thể nép một bên ôm gốc cây to, nồn nóng nhìn Mạc Vân Quả.

Mục tiêu của Lỗ Lỗ Thú là Ngài Sâm đi, nhưng là nửa đường lại bị Mạc Vân Quả cản đường.

Suy nghĩ đầu tiên của Mạc Vân Quả khi nhìn thấy con lợn rừng này là có thể ăn! Ăn ngon!

Hôm nay bất luận có xảy ra chuyện gì cô cũng phải kéo con lợn này về bằng được!

Mạc Vân Quả không có vũ khí gì khác ngoại trừ nhánh cây trong tay, cho nên cô nhặt thêm mấy hòn đá có góc cạnh bén nhọn, nhắm vào mắt của nó mà ném.

Kĩ thuật ném của Mạc Vân Quả cực chuẩn, hơn nữa sức lực lại lớn, con lợn rừng tức giận gầm lên.

Nó cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả thấp bé, phát ra thanh âm khinh thường.

Chỉ là một con vật nhỏ bé như vậy mà cũng dám cản đường nó, không biết sống chết!

Nó đổi mục tiêu xông thẳng về phía Mạc Vân Quả, với thân hình kia của nó mà đụng vào cô, nếu cô có bắt tử thì cũng tàn phế.

Cũng may, Mạc Vân Quả đúng lúc né tránh, lợn rừng đụng vào một bên cây, trực tiếp làm gãy gốc cây kia.

Ngài Sâm thấy một màn như vậy, lại lui thêm về phía sau, hận không thể cách chỗ này thật xa.

Mạc Vân Quả nhìn lợn rừng, da của nó quá dày, với sức lực của cô sợ rằng không thể phá phòng thủ của nó.

Lúc này, người trong phòng phát sóng trực tiếp thấy một màn này, biết rằng chủ kênh lại chọc phiền toái.

ngay lúc nguy cấp này, lại có kẻ thần bí đánh thương.

"Người sử dụng Kẻ thần bí đánh thương kiếm laser."

Mạc Vân Quả nghe được thanh âm này, quyết đoán lấy kiếm laser ra, không thèm để ý các loại âm thanh nghị luận trong phòng phát sóng.

Kiểm laser vừa ra, bản năng của động vật cho nó biết có nguy hiểm, nhưng theo quán tính nó đang lao nhanh về phía Mạc Vân Quả không cách nào dừng lại được.

Mạc Vân Quả cầm kiếm laser trong tay, bởi vì không biết sử dụng nó như thế nào, cô chỉ có thể nắm thật chắc, liều mình lao thẳng về phía con lợn rừng.

Cứ như vậy, lợn rừng cùng kiếm laser trực diện giao nhau, đương nhiên nó không thể sống sót!

Không có trải qua quá trình vật lộn giao chiến, chỉ một động tác nhẹ nhàng như vậy đã có thể giải quyết nó rồi!

Mạc Vân Quả bình tĩnh thu hồi kiếm laser, nhìn thi thể trước mắt.

Bụng chỉ có một vết thương, ở nơi đó không ngừng chảy máu tươi.

Mạc Vân Quả nhìn máu tương đang chảy, trong đầu lại nghĩ, máu = có thể ăn!

Thật sự là không trách Mạc Vân Quả một lòng chỉ nghĩ ăn, thật sự từ khi tới thế giới này tới bây giờ, cô còn chưa được ăn bữa nào no.

Mạc Vân Quả nhìn máu tươi không ngừng chảy ra, hơi hơi có chút đau lòng, vì thế trong đầu cô trao đổi với người trong phòng phát sóng trực tiếp: "Có đồ vật gì để đựng máu không?"

"Có a có a! Ta đây liền đánh thương cho người a, tiểu Quả Quả moah moah một cái đi~"

Lời này vừa dứt đã nghe âm thanh nhắc nhở của hệ thống.

"Người sử dụng bôn Đại vương đánh thương một cái nôi như ý!"

Mạc Vân Quả trực tiếp lấy nôi như ý ra, để bên dưới vết thương của con lợn.

Máu của lợn rừng rất nhiều, như khi chảy vào nôi kia, giống như bao nhiêu cũng không đủ.

Mạc Vân Quả đoán rằng đây hẳn là một cái nôi không đáy.....

Nghĩ đến yêu cầu của bôn Đại vương, Mạc Vân Quả ở trong đầu lạnh lạnh nhạt nhạt đáp trả: "Moah moah."

Bôn Đại vương: A a a a a! Tiểu Quả Quả thật đáng yêu! Muốn mang về nhà dưỡng quá! (si hán mặt)

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53

Edit: Linhlady

Ngài Sâm nhìn Mạc Vân Quả hành động, trông mắt như muốn rơi ra ngoài.

Từ thời Thần Thú, nhân sinh không là thú sinh bao năm qua hẳn chưa nhìn thấy giống cái nào hung hãn như vậy.

Ngài Sâm nhìn Mạc Vân Quả đứng bên cạnh con lợn rừng kia, thật cẩn thận, đặc biệt thật cẩn thận đi lại gần cô.

Lúc này Ngài Sâm còn chưa khôi phục hình người, thân hình con báo khổng lồ khiến Mạc Vân Quả rời sự chú ý từ dòng máu kia lại đây.

Cô ngừng đầu nhìn thoáng qua con báo, ánh mắt lạnh lẽo, sau đó thân thể Ngài Sâm cứng đờ.

"Biến trở về nhanh." Mạc Vân Quả nói, Ngài Sâm vội vội vàng vàng biến trở về hình người, ủy khuất nhìn cô.

Lúc này, máu của lợn rừng đã chảy được khá nhiều rồi, Mạc Vân Quả thu hồi nôi như ý vào trong không gian, sau đó chỉ vào nó: "Mang về."

Kỳ thật không cần Mạc Vân Quả nhắc nhở, Ngài Sâm cũng sẽ đem con lợn rừng này mang về, dù sao đây cũng là đồ ăn nha!

Ngài Sâm tuy rằng là một thú nhân nhất gan nhưng sức lực cũng không kém, một tay nhắc lợn rừng vác lên vai.

Mạc Vân Quả nhìn con lợn rừng kia gấp ba mình, nhưng lại chỉ gấp đôi Ngài Sâm, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo.

Mạc Vân Quả:..... Nơi này thú nhân ăn cái gì mà lớn vậy! Lại còn lớn hơn mình mấy lần!

Túi cây đay đã được Ngài Sâm đeo bên hông, hai người cao hứng đi về phía bộ lạc.

Vừa đến cửa bộ lạc, mấy đứa trẻ trong tộc thấy Ngài Sâm mang về một con lợn rừng, hưng phấn không kềm chế được.

Không đến vài phút, tin Ngải Sâm sản được một con mồi đã truyền khắp toàn bộ lạc.

Bọn họ ở vui mừng đồng thời cũng thật hâm mộ, một con lợn rừng to như vậy, có thể ăn được mấy ngày rồi.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không có để ý ánh mắt người trong tộc như thế nào, bây giờ cô đã rất đói bụng rất đói bụng!

Ngược lại Ngải Sâm thật ra để ý, nhìn ánh mắt mọi người, mặt hắn chậm rãi đỏ lên.

Thần Thú tại thượng, cái con lợn rừng này không phải do hắn đánh chết nha! Hắn sợ còn không kịp ấy!

Hai người vừa về đến sơn động, Mạc Vân Quả đã gấp không chờ nổi, cô giục Ngải Sâm đi lấy lửa.

Ngải Sâm không dám chậm trễ, chứng kiến sự hung hãn của Mạc Vân Quả, hắn không dám trái lời cô.

Rất nhanh lửa đã bén, đặt nồi đá lên, không có bất kì gia vị gì, Mạc Vân Quả bắt đầu nghiệp lớn nấu com.

Cái đáng nói ở đây là, đây là Mạc Vân Quả lần đầu tiên nấu com.....

Đầu tiên là xử lý tốt các loại nguyên liệu nấu ăn, loại chuyện này tự nhiên là giao cho Ngải Sâm.

Đáng thương Ngải Sâm cũng không biết nên xử lý như thế nào, chỉ có thể mang đi rửa thật sạch.

Mạc Vân Quả cũng cảm thấy chỉ cần rửa sạch là được, cô dùng dao đá cắt một ít khoai tây.

Nói là tùy ý, nhưng mỗi một lát khoai tây cắt ra, độ to nhỏ bằng nhau giống như được đo lường trước vậy.

Mạc Vân Quả tuy rằng chưa từng nấu com bao giờ, nhưng nhiều năm nghiên cứu, độ chính xác cũng không phải dạng vừa.

Ngải Sâm ở một bên ngo ngắc nhìn Mạc Vân Quả, nhưng chuyện cô làm rất lạ, hắn chưa từng thấy bao giờ.

Khoai tây nấu một hồi lâu, tàn mát ra một loại thanh hương, mặc dù không hề có một chút gia vị gì, nhưng vẫn có thể kích thích tuyến nước bọt.

Ngải Sâm nuốt nuốt nước miếng, lại nuốt nuốt nước miếng, hình như đồ ăn này ăn rất ngon nha.....

Mạc Vân Quả nhìn nồi khoai tây nhạt nhẽo, cả người càng thêm lạnh lẽo.

Cũng may người trong phòng phát sóng trực tiếp có người hiểu được khát vọng Mạc Vân Quả, lập tức liền đánh thưởng các loại gia vị.

"Người sử dụng Đại vương gia vị đánh thưởng một bao gia vị thập toàn thập mỹ!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nghe âm thanh đánh thưởng, tâm tình mới hòa hoãn một chút.

Cái phòng phát sóng trực tiếp này thật đúng là hữu dụng, ở trong lòng cô âm thầm nghĩ như thế.

Mạc Vân Quả lấy gói gia vị thập toàn thập mỹ ra.

Tức khắc, thanh hương tỏa bốn phía, một loại mùi hương độc đáo tỏa ra khắp sơn động, có xu hướng khuếch tán ra ngoài.

Tần suất Ngải Sâm nuốt nước miếng càng thêm nhanh, hu hu hu..... Thật muốn ăn!

Mạc Vân Quả ngửi được mùi hương này, vừa lòng gật đầu, cô lấy một đôi đũa, gắp một miếng khoai tây, thổi rồi bỏ vào miệng.

Ừm..... Hương vị không tồi!

Mạc Vân Quả bắt đầu vui vẻ ăn, đáng thương cho Ngải Sâm mắt trông mong nhìn Mạc Vân Quả, đã vậy cũng không dám lại gần gấp ăn.

Chờ đến khi Mạc Vân Quả ăn không sai biệt lắm, Ngải Sâm mới đáng thương hề hề nói: "Tôi có thể ăn một chút không?"

Mạc Vân Quả gật gật đầu, cô cho rằng Ngải Sâm sẽ chủ động ăn, lại không có nghĩ đến hắn vẫn luôn chờ mình ăn xong.

Xem ra, người này vẫn là có chỗ đáng khen. Mạc Vân Quả âm thầm nghĩ.

Ngải Sâm.....Ta chỉ là sợ lại bị người đánh thôi!

Tiếp theo, Mạc Vân Quả lại lấy dụng cụ gia vị thập toàn thập mỹ làm một ít đồ nướng, thêm một vài món ăn khác.

Mà hôm nay trong bộ lạc đúng là bị dày vò không ít, bọn họ ngửi thấy một mùi hương rất lạ, lần theo hương thơm đó lại phát ra từ nhà Ngải Sâm.

Nghĩ ngày thường bọn họ đều không thân thiết với Ngải Sâm, bọn họ cũng ngượng ngùng đi hỏi, chỉ có thể một bên trông chờ, một bên ngửi hương thơm, chịu dày vò.

Mà theo thời gian trôi đi, mà mùi hương kia, theo thời gian không chỉ không nhạt đi mà còn nồng đậm hơn, cuối cùng có người nhận không được.

Trong đó có hai người phụ nữ đã già, thương lượng một chút, quyết định tới hỏi Ngải Sâm mọi chuyện là như thế nào.

Thời điểm hai người họ bước vào sơn động, Mạc Vân Quả cùng Ngải Sâm đã vào trạng thái no nê.

Trong nồi còn có chút ăn không ăn hết, Ngải Sâm vừa thấy hai người đến, ngay lập tức nhiệt tình đi lên đón tiếp.

Hai giống cái ăn một lần, tức khắc lão lệ tung hoành, Thần Thú tại thượng, hai người còn chưa được ăn món nào ngon như vậy!

Mạc Vân Quả không hiểu được hành vi của bọn họ, nhưng cô lại không thích mở miệng nói chuyện, cho nên chỉ đợi ở một bên nhìn Ngải Sâm.

Thật ra Ngải Sâm rất ít khi tiếp xúc với người trong tộc, tuy rằng là thú nhân, nhưng vẫn không dám ra ngoài săn thú, chỉ dựa vào anh trai hấn.

Ở thế giới này, tự nhiên là cường giả vi tôn, đồ ăn là lớn nhất.

Ngải Sâm cũng biết người trong tộc cũng không thích hấn, nhưng hiện tại hấn lại nhiệt tình đối đãi hai người bọn họ.

Hai cái giống cái ăn xong, lúc sau, sôi nổi hỏi đây là cái gì, sao lại ăn ngon như vậy.

Ngải Sâm khó xử nhìn Mạc Vân Quả, hấn không biết nên trả lời như thế nào.

Mạc Vân Quả tiếp thu ánh mắt của Ngải Sâm, chỉ là lãnh đạm nói một câu, "Ăn."

Hai giống cái:.....

Ngải Sâm bắt đầu đi, chỉ có thể đem các loại cây cỏ trong túi đựng ra cho hai người xem.

Vừa nhìn thấy mọi thứ, hai người đều kinh ngạc, mấy thứ này có thể ăn? Thần Thú tại thượng, nếu mấy thứ này có thể ăn, như vậy mùa đông năm nay các nàng lại có thêm thức ăn rồi!

Các nàng vội vàng cáo biệt Ngải Sâm, nhanh chóng nói với những người còn lại trong tộc, chạy về phía rừng rậm bên ngoài bộ lạc, tìm kiếm đồ ăn, cũng không hề có ý định mang Ngải Sâm đi cùng.

Ngải Sâm nhìn bóng dáng hai người, trong mắt xẹt qua một tia âm đạm, sau đó hấn lại cười khò một tiếng, thu hồi tâm tình mất mát.

Mạc Vân Quả đem tất cả mọi chuyện thu vào mắt, khó hiểu nhìn Ngải Sâm, vì sao Ngải Sâm, sẽ đột nhiên khổ sở?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

Edit: Linhlady

Khi Ngải Sâm quay đầu nhìn về phía Mạc Vân Quả, phát hiện cô đang nhìn chăm chăm mình, ánh mắt kia lạnh băng giống như muốn đông lạnh hấn ngay lập tức vậy.

Ngải Sâm chà xát cánh tay, tự giác lui về phía sau muốn tìm nơi ẩn nấp, lúc này mới nói: "Vậy, chúng ta có cần ra ngoài tìm đồ ăn không?"

Mạc Vân Quả gạt đầu, dẫn đầu đi ra sơn động, Ngải Sâm chạy theo sau.

Mà khi hai người mới rời đi, có hai giống cái nhỏ lên lúc vào trong sơn động của bọn họ, lấy mỗi thứ một ít làm mẫu, như vậy họ mới có thể tìm chính xác được.

Lúc này, đại đa số người trong tộc đã đi ra ngoài, chỉ để lại số ít thật sự là đi không được.

Bọn họ nhìn thấy Mạc Vân Quả và Ngải Sâm đi ra, ánh mắt như muốn dính lên hai người họ vậy, cho đến khi hai người ra khỏi bộ lạc, mới khó khăn lắm thu hồi tầm mắt.

Mạc Vân Quả để Ngải Sâm mang theo mình vào sâu trong rừng rậm một chút, có lẽ nơi đó còn có nhiều đồ ăn hơn, lại bị Ngải Sâm cự tuyệt.

Lúc này, hai người đang đứng giáp danh rừng rậm, bốn mắt nhìn nhau.

Mạc Vân Quả nhìn thú nhân nhất gan trước mắt, cả người lạnh lẽo gấp mấy lần.

Ngải Sâm tuy rằng sợ hãi Mạc Vân Quả, nhưng ngược lại với chuyện không vào trong rừng rậm lại rất kiên trì.

"Sợ hãi?" Mạc Vân Quả biết rõ còn cố hỏi, cô đi lên phía trước một bước, cố ý đi vào bên trong cánh rừng.

Ngải Sâm vội vàng ngăn Mạc Vân Quả lại, trên mặt mang theo sợ hãi rõ ràng, "Không cần đi!"

Mạc Vân Quả mắt lạnh nhìn Ngải Sâm, ý bảo hấn giải thích.

Đáng tiếc Ngải Sâm cũng không hiểu được ý tứ mà ánh mắt cô muốn biểu đạt, chỉ liên tục lắc đầu, làm bầm dập lại nói: "Không cần đi....."

Người trong phòng phát sóng sôi nổi thảo luận, hiếm khi được dịp bỏ não tưởng tượng.

"Tiểu thú nhân này có phải có bóng ma gì đó không ta?"

"Ta cảm thấy trước kia hấn đi vào rừng rậm, vô tình lạc vào mắt một thú nhân hung hãn, sau đó....."

"Không không không, ta biểu hiện của thú nhân này, có khả năng là dự kiến chuyện gì đó!"

"Nhưng thật ra ta cảm thấy, Ngải Sâm có thể là ở chỗ này bị XXOO quá....."

"Lầu trên ô ô....."

"Không cần lái xe, chúng ta là thanh niên nghiêm túc!"

"Ta đã nã bỏ một đoạn cảm kị luyện ái! Ai tới cứu vớt ta với, trà tâm hồn trong sáng cho ta!"

"Không biết vì sao,lầu trên nói nhiều như vậy, nội tâm ta lại không hề dao động, thậm chí còn có chút muốn cười."

.....

Hiện tại tâm tình Mạc Vân Quả đã không tốt, nhìn các loại bình luận trước mặt về mặt càng tối tâm hơn, ánh mắt nhìn Ngải Sâm càng thêm băng giá.

Lúc này Ngải Sâm giống như chìm vào thế giới của riêng mình, chỉ là đơn thuần lặp lại "Không cần đi!"

Thời điểm Mạc Vân Quả chuẩn bị gơ tay đánh hấn một trận, Ngải Sâm đột nhiên biến trở về nguyên hình!

Càng làm cho người ngạc nhiên chính là, vốn dĩ là một con báo bạc khổng lồ vậy mà dần co nhỏ lại, biến thành một con báo nhỏ cỡ chó con.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy hoa mắt, sau đó đã không thấy thân ảnh Ngải Sâm đâu.

Khi cô cúi đầu lại thấy một con báo nhỏ, co ro nằm dưới đất.

Mạc Vân Quả:.....

"Phốc! Đây là cái loại chuyển biến gì đây!"

"Ai da uy, không được, cười chết ta!"

"Khí phách uy vũ đâu rồi? Sao chớp mắt đã biến thành con báo nhỏ rồi!"

"Thế giới này thật nhiều chuyện ngoài dự đoán, ha ha ha ha ha!"

"Sắc mặt Tiểu Quả Quả biến đổi thật xuất sắc, không thua kém về mặt vô tội của báo con!"

"Ta lấy bị manh đến chảy máu rồi!"

"Hu hu hu.....Thật muốn ôm ôm, ta là mao nhưng không* aaaaaaa!"

.....

- -----

*Những người có sở thích, cuồng những con vật, đồ vật có lớp lông mềm mại...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Edit: Linhlady

Tuy rằng Ngải Sâm đột nhiên biến thành báo nhỏ, nhưng điều đó cũng không ngăn cản được kế hoạch của Mạc Vân Quả.

Cô ngồi xỏm xuống thân bé báo con lên, không có Ngải Sâm ngăn cản, Mạc Vân Quả có thể vào trong xem xét một chút.

Tiểu báo con nức nở, phát ra âm thanh không bình thường, đôi mắt tròn xoe cứ như vậy nhìn Mạc Vân Quả, thấy cô khẳng khẳng muốn đi vào bên trong rừng rậm, thân thể càng run lợi hại.

Mạc Vân Quả đầu thềm quan tâm đến cảm thụ của báo con, ôm nó vào trong ngực, nhấc chân đi sâu vào bên trong.

Cánh rừng này rất lớn, Mạc Vân Quả vừa đi vừa để 007 điều tra, thật đúng là phát hiện không ít thứ tốt.

Tỷ như muối, tỷ như đường, còn tỷ như dứa.

Không đến bốn tiếng đồng hồ, Mạc Vân Quả đã thu hoạch được rất nhiều đồ vật.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp thấy có quá nhiều đồ,cổ tình đánh thưởng cho cô một cái túi bát báo, tiện cho cô bỏ tất cả vào.

Mạc Vân Quả thu được quá nhiều chỗ tốt, càng ngày càng cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp vẫn rất hữu dụng.

Mà Mạc Vân Quả càng ngày càng đi vào sâu, thân mình báo con thân càng run nhiều hơn có chút giống hội chứng Parkinson*!

Báo nhỏ nức nở, bộ dáng đáng thương hề hề khiến cho rất nhiều người phòng phát sóng trực tiếp đồng tình, lại có tình không có Mạc Vân Quả trong số đó.

Cô như cũ vẫn chỉ chú ý đến chuyện đi vào trong, chẳng đến cô nghe thấy được một ít âm thanh nói chuyện không bình thường, mới khó khăn dừng bước chân lại.

Cách Mạc Vân Quả dừng lại ước chừng 100 m² địa phương, Ngải Khắc đang tìm kiếm cái gì đó.

Bên cạnh tộc nhân nhìn Ngải Khắc, khổ sở, thờ dài một hơi nói: "Ngải Khắc, nhiều năm trôi qua như vậy, người cần gì phải chấp nhất đâu?"

Ngải Khắc ngồi dậy, khuôn mặt u sầu.

"Người cũng biết, em trai của ta..... Ai."

Tộc nhân nghe được Ngải Khắc nói như vậy, cũng thờ dài một hơi, "Ai, chúng ta cần phải trở về, trời cũng sắp tối rồi."

"Ừ, ta đã biết, chúng ta đi thôi."

Ngải Khắc lại vội vàng quét một lần chung quanh, sau đó đi theo các tộc nhân cùng nhau rời đi.

Mà khi Ngải Khắc vừa đi khỏi, Mạc Vân Quả mang theo báo con đến nơi đó, Mạc Vân Quả thật sự muốn nhìn xem nơi này có cái gì, lại có quan hệ gì với Ngải Sâm.

Đi vào vào tới đâu con báo nhỏ đã không còn run nữa, bởi vì hần đã ngất đi rồi!

Mạc Vân Quả:.....

"Đi? Tiểu Quả, sao cô lại ở đây? Đây là....." Giọng nói của Ngải Khắc từ phía trước truyền đến, hần ta kinh ngạc nhìn con báo nhỏ trong ngực Mạc Vân Quả, nhanh chóng đi tới trước người Mạc Vân Quả, ôm báo nhỏ đi.

Sau khi Ngải Khắc xác định con báo nhỏ này chính là Ngải Sâm, mặt lập tức liền trầm xuống, nhìn về phía Mạc Vân Quả ánh mắt tràn ngập phẫn nộ, mơ hồ bí mật mang theo một tia cừu hận.

"Ruốc cuộc cô là ai?" Ngải Khắc chất vấn, vốn dĩ hần ta định rời khỏi đây nhưng đột nhiên cảm nhận được hơi thở quen thuộc, cho nên hần ta mới xoay trở về, không nghĩ tới lại thấy được một màn này.

Muốn nói Mạc Vân Quả là không có mục đích, hần ta không tin, bây giờ hần ta nghĩ lại, làm sao em trai mình lại may mắn gặp được một cô gái như vậy, lại còn thuận lợi mang về nhà.

Mạc Vân Quả nhạy bén cảm giác được dịch ý của Ngải Khắc, tuy rằng cô cũng không hiểu dịch ý đó đến từ đâu, nhưng vẫn thành thật trả lời nói: "Người."

Ngải Khắc:..... Ha ha, người là cái thứ gì?

Lúc này, các thú nhân khác cũng tụ tập lại đây, bọn họ nhìn về con báo nhỏ trong lòng Ngải Khắc, trên mặt lộ ra một tia ngạc nhiên, nhưng mau liền khôi phục bình thường, ngược lại dùng ánh mắt phẫn nộ nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Không khí lập tức động lại, giường cung bật kiếm.....

- -----

**Thuật ngữ "Parkinson" đề cập đến những vấn đề liên quan đến vận động cơ không chủ ý của cơ thể. Triệu chứng: Run khi nghỉ ngơi, cứng khớp, di chuyển chậm chạp, giảm biểu cảm trên khuôn mặt, khó khăn khi điều khiển cử động, tư thế không vững. Nhầm lẫn, giảm trí nhớ, thậm chí nhiều trường hợp có thể dẫn đến chứng mất trí....*

***Mề: đơn vị đo lường*

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhận thấy được dịch ý của đám người Ngải Khắc, ánh mắt ngưng lại một chút, đem kiếm laser ra.

Ngải Khắc tuy rằng không biết trong tay Mạc Vân Quả là thứ gì, nhưng trực giác thú nhân nói cho hần ta biết, cái đồ vật kia rất nguy hiểm.

Tức khắc, ánh mắt hần ta nhìn về phía Mạc Vân Quả càng thêm không tốt.

"Mục đích của người." Ngải Khắc ôm chặt báo nhỏ, cơ bắp căng chặt, chỉ cần Mạc Vân Quả có bất kì động tác gì, hần ta nhất định sẽ đánh đòn phủ đầu.

Đương nhiên Mạc Vân Quả sẽ không nói ra nhiệm vụ của mình, bởi vì hệ thống đã hạn định cô không thể nói ra chuyện phát sóng trực tiếp, cho nên cô chỉ nhìn chăm chăm Ngải Khắc, không nói một câu.

Khí thế hai bên càng ngày càng lớn, mắt thấy ngay sau đó có khi phải đánh nhau rồi.

Mà ngay lúc này, lực chú ý của Mạc Vân Quả lại bị phòng phát sóng nói chuyện phim hấp dẫn.

"Oa! Đây là tiết tấu muốn đấu võ sao!"

"Bộ đáng lâu trên thật hưng phấn nha! Sưng sao có thể như vậy!"

"Bảo báo đáng yêu như vậy, sao có thể đánh hấn nha!"

"Lầu trên..... Ha ha"

"Tiểu Quả Quả, ta cảm thấy ngươi không nên đánh nhau với bọn họ, nếu không tiếp theo nhiệm vụ của ngươi sẽ rất khó hoàn thành!"

"Lầu trên nói có lý!"

"Đúng vậy đúng vậy, tiểu Quả Quả, ngươi nên suy xét đến nhiệm vụ của ngươi a!"

.....

Mạc Vân Quả nghĩ đến nhiệm vụ của mình, hơi nhấp môi, ở trong đầu hỏi: "Nên làm như thế nào?"

"Đầu tiên, tiểu Quả Quả, ngươi nên thu hồi kiếm laser....."

Mạc Vân Quả theo lời đem kiếm laser thu hồi vào không gian hệ thống, sau đó tiếp tục chờ đợi chỉ thị bước tiếp theo.

Từ trước đến nay cô không cùng người khác kết giao, đối mặt với ác ý từ người khác, cô chỉ có một suy nghĩ là hủy diệt.

Nhưng hiện tại, vì nhiệm vụ, cô lại không thể làm như vậy.

"Sau đó tận lực biểu đạt thiện ý của ngươi....."

Mỗi vị ở phòng phát sóng trực tiếp hướng dẫn từng bước, cố tình Mạc Vân Quả lại không biết như thế nào là thiện ý.

Cô nhìn Ngải Khắc trước mặt, hơi hơi đi lên phía trước một bước, mở miệng nói: "Ta muốn biểu đạt thiện ý."

Ngải Khắc:.....

Báo con vẫn như cũ lâm vào trạng thái hôn mê, sắc trời cũng càng ngày càng tối, Ngải Khắc biết nếu hiện tại còn không chạy về bộ lạc mà nói, như vậy nghênh đón bọn họ sẽ là các loại nguy hiểm trong rừng rậm.

Ngải Khắc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, phát tay ý báo các tộc nhân lui về sau.

Mạc Vân Quả nhìn động tác của bọn họ, lại tiến lên một bước.

Khuôn mặt Ngải Khắc trầm xuống, thấp giọng nói: "Lăn trở về bộ lạc của ngươi."

"Ngươi dạy ta đi." Mạc Vân Quả vô cùng nghiêm túc trả lời, ngược lại Ngải Khắc cười nhạo một tiếng.

Lúc này, trong đó một người tới gần Ngải Khắc thì thầm vài câu, Ngải Khắc gật gật đầu, lại nhìn về phía Mạc Vân Quả, rõ ràng ánh mắt có biến hóa, đó là ánh mắt sâu không thấy đáy mang theo tính kế.

"Được, ta dạy cho ngươi, ngươi về phía trước đi vài bước." Ngải Khắc nói như thế nói, Mạc Vân Quả theo lời tiến lên hai bước.

Mà ngay lúc này, từ sau lưng Ngải Khắc đột nhiên rơi ra một ít bột phấn, Mạc Vân Quả lập tức nín thở, nhưng vẫn hít vào một ít.

Thời gian dài tiếp xúc với các loại dược vật nên đối với loại bột phấn này cô cực kỳ mẫn cảm, nhanh chóng có thể xác định đây là loại khiến cho người khác hôn mê.

Thân thể của cô vì tiếp xúc nhiều với dược vật đã sớm có miễn dịch, bây giờ vừa tiếp xúc lại bất đắc dĩ giả vờ ngất xỉu.

Cái này hoàn toàn dựa vào chỉ đạo của cao nhân trong phòng phát sóng trực tiếp, bởi vì bọn họ nói, chỉ khi cô té xỉu, Ngải Khắc mới có thể mang cô trở về, mà như vậy nhiệm vụ của cô, mới có khả năng hoàn thành, tuy rằng cô không hiểu trong đó có liên hệ gì, nhưng trước mắt cô cũng nghĩ ra biện pháp gì tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Edit: Linhlady

Ngải Khắc thấy Mạc Vân Quả ngất đi, một tay khiêng cô lên, một tay ôm bảo nhò chạy về phía bộ lạc.

Khi trời vừa tối, một đám thú nhân cuối cùng cũng chạy về bộ lạc, lúc này tâm tư căng thẳng mới buông lỏng xuống.

Hôm nay có thu hoạch không tồi, cho nên bọn họ vui vẻ cùng người nhà chia sẻ.

Đương nhiên, trong đó không bao gồm Ngải Khắc.

Ở trở lại son động thuộc về mình, bảo nhò có lẽ cảm giác được hơi thở quen thuộc chậm rãi tỉnh lại, một lát sau, liền biến thành một con báo bạc bình thường.

Ngài Sâm thấy đầu như muốn to ra, có chút không rõ tình huống hiện tại.

Không phải hấn đang ngăn cản giống cái đi vào rừng rậm sao? Sao chỉ chớp mắt một cái đã trở về đây rồi?

Ngài Khắc thấy bộ dạng ngu xuẩn của em trai nhà mình, một cái bàn tay vươn ra đập lên đầu hấn, trong miệng hùng hùng hổ hổ nói: "Biến thành hình người!"

Ngài Sâm bị một cái đập này trực tiếp thấy sao bay đầy đầu, hấn vẫn nhanh chóng biến thành hình người, chân tay luống cuống nhìn Ngài Khắc.

"Ca, đây là có chuyện gì?" Ngài Sâm gãi gãi đầu, nhìn về phía Mạc Vân Quả đang "Hôn mê", thập phần khó hiểu.

Ngài Khắc tức giận trắng mắt nhìn em trai, ngữ khí rất không vui nói: "Hôm nay các người đi vào rừng rậm làm gì?"

Ngài Sâm nhìn bộ dáng tức giận của anh trai, tuy rằng không biết nguyên nhân, nhưng trực giác của thú nói cho hấn, nhất định đã xảy ra chuyện không tốt.

Vì thế Ngài Sâm nói tất cả mọi chuyện xảy ra cho Ngài Khắc, sắc mặt Ngài Khắc theo từng lời em trai nói mà xuất hiện vết nứt.

Mạc Vân Quả cũng ở trong tối nghe lên Ngài Sâm nói, tuy rằng những chuyện cô đã làm không thấy có gì lớn lao, nhưng từ trong miệng Ngài Sâm, cô lại nghe ra sự sùng bái.

Ngài Khắc nhìn về mặt kích động của Ngài Sâm, ánh mắt phức tạp nhìn Mạc Vân Quả hôn mê.

Chẳng lẽ, hấn ta thật sự sai rồi sao? Ngài Khắc thất thần nghĩ.

Ngài Sâm nhìn anh trai nhà mình nhìn tiểu giống cái đến phát ngốc, sùng sốt, sau đó không biết nghĩ tới cái gì, cười cười đến đáng khinh ghê tởm.

Hấn lấy một loại ánh mắt "Ta hiểu được" nhìn Ngài Khắc, khoe miệng cười nhộn nhạo kia làm Ngài Khắc bức bối, không thèm quan tâm đập hấn một cái nữa.

Ngài Sâm ăn một cái đập cũng không tức giận, hấn vẫn như cũ cười đáng khinh vỗ vỗ vai Ngài Khắc, ở trong mắt hấn, vừa rồi anh trai nhà mình nhìn chăm chăm tiểu giống cái lại còn nhìn đến thất thần, như vậy ngày thành thân của anh trai cũng không xa!

Tuy rằng không biết đã xảy ra cái gì, nhưng hôm nay thật là vui vẻ!

Não bỏ quá độ Ngài Sâm quyết định cho anh trai nhà mình cùng chị dâu tương lai một không gian riêng tư, mắt thấy Ngài Khắc chuẩn bị đập mình thêm cái nữa, Ngài Sâm nhanh chóng chạy ra ngoài.

Ngài Khắc nhìn bóng dáng Ngài Sâm:..... Hình như em trai hiểu lắm gì đó rồi!

Mạc Vân Quả nhận thấy được trong son động thiếu một người, chậm rãi mở mắt.

Ngài Khắc nhìn Mạc Vân Quả tỉnh lại, cảnh giác đứng ở cửa sơn động, phòng ngừa cô chạy trốn.

Mạc Vân Quả vốn không có tính toán chạy trốn, cô ngồi dậy, lẳng lặng nhìn Ngài Khắc.

"Vì sao?" Đột nhiên bị Mạc Vân Quả hỏi một câu không đầu không đuôi, khiến Ngài Khắc sùng sốt.

"Vì sao là vì sao?" Ngài Khắc hỏi lại.

"Vì sao hấn lại biến nhỏ như vậy?" Hơn nữa hấn giống như còn không nhớ rõ chuyện mình biến nhỏ.

Ngài Khắc nghe xong lời này, cả người rõ ràng suy sút, hấn ta thở dài một hơi thật sâu, trên mặt không che nổi vẻ u sầu.

Hấn ta nhìn Mạc Vân Quả, xuyên thấu qua cô, như đang nhìn một nơi xa xôi nào đó.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59

Edit: Linhlady

"Cô muốn nghe một câu chuyện xưa không?" Ngài Khắc nói như vậy,ngồi xuống dựa vào vách đá ở cửa hang.

Mạc Vân Quả gật gật đầu, ý bảo hấn ta nói tiếp.

Ngài Khắc thở dài một hơi nói: "Thật ra so với tôi em trai còn ưu tú hơn."

Mạc Vân Quả:.....

Ngài Khắc nói xong câu đó cũng cười, "Nghĩ đến có khi cô cũng không tin, nhưng thật sự là như thế, nếu như mười năm trước không xảy ra chuyện ngoài ý muốn kia."

Mạc Vân Quả đổi tư thế khác tiếp tục nghe Ngài Khắc nói tiếp.

"Mười mấy năm trước, ngày hôm đó, phụ thân ta cùng mẫu thân mang theo ta cùng đệ đệ trên đường chạy trốn thì bất ngờ bị mãnh thú tập kích. Lúc đó thân thể phụ thân ta bị trọng thương, mà ta cùng đệ đệ lại còn nhỏ, không có chút năng lực nào. Mẫu thân thân thể gầy yếu, càng không thể giúp gì, vì để bọn ta có thêm thời gian chạy trốn, phụ thân ở lại giữ chân nó."

"Con mãnh thú kia quá hung mãnh, lập tức đem phụ thân giết chết, đánh thẳng vào tim, con chưa xong, nó giống như có thần trí, dùng cặp kia mắt to nhìn chăm chăm đệ đệ, mà đệ đệ

ta, chứng kiến chuyện này sợ đến hôn mê bất tỉnh, sau đó mất thú hồn."

Giọng nói của Ngải Khắc nghe thật là bi thương, nhưng mà lực chú ý của Mạc Vân Quả lại bị tình huống trong phòng phát sóng trực tiếp hấp dẫn đi.

"Ha ha ha ha! Ta không được! Rõ ràng là chuyện xưa bi thương như vậy, vì sao ta lại cảm thấy thật khôi hài! Ha ha ha ha!"

"Lầu trên có phải bị ngốc rồi không! Cái này có gì mà buồn cười!"

"Nhưng mà, có chút tâm đồng tình không hà!"

"Ai da uy, các người không phải thú nhân không biết, thú hồn này đối với thú nhân quan trọng như thế nào đâu, có thể nói, lực lượng của thú nhân gắn liền với thú hồn. Ta đã từng nghe chuyện xưa có vô số loài bị mất thú hồn, nhưng chưa từng có nghe nói qua, có thú nhân mất thú hồn lại do bị dọa! Ha ha ha ha! Ta cười chảy cả nước mắt rồi!"

"Vừa nghe lầu trên nói như vậy, ta..... Ha ha ha ha ha!"

"Rõ ràng vừa rồi còn không khí bi thương, lập tức đã bị lầu trên đập tan tành!"

"Nội tâm ta không hề dao động, thậm chí còn muốn người nào đó ném một cái thú hồn qua đi!"

"Các người không cảm thấy chúng ta hẳn là nên đồng tình với Ngải Sâm một chút sao?"

"Đúng vậy, đúng vậy, phải có lòng đồng tình?"

"Lòng đồng tình? A..... Đùng đâu, người có thể đến được hệ thống phát sóng trực tiếp, nào còn có cái gì gọi là lòng đồng tình?"

"Lầu trên nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói."

.....

Ngải Khắc nhìn phát ngốc Mạc Vân Quả, tức khắc, trong lòng còn bao nhiêu chuyện bi thương cũng không nói ra được.

Ngải Khắc:..... Tiểu giống cái ta đang nói chuyện với người, người lại như vậy là đáng đánh đòn lắm đấy, không thể nghiêm túc nghe ta nói chuyện được sao!

Mạc Vân Quả cảm giác không khí xung quanh hình như đang hạ xuống, cô tạm từ phòng phát sóng trực tiếp phục hồi tinh thần lại, nhìn Ngải Khắc, trịnh trọng nói: "Xin nén bi thương."

Ngải Khắc: A a a! Đệ đệ ngu xuẩn của ta còn chưa chết! Buồn cái gì? Kim nén cái gì!

"Tiếp tục." Mạc Vân Quả xem nhẹ biểu tình muốn rít gào của Ngải Khắc, để hẳn ta tiếp tục kể chuyện.

Ngải Khắc hít sâu một hơi, trong đầu tự nói với mình đây là giống cái trân quý, không thể tức giận, không thể tức giận!

"Thú hồn không có, ta thú thân của đệ đệ ta không ổn định, cho nên mới sẽ xuất hiện trạng thái như hôm nay. Ngày thường, hẳn cũng sẽ không xuất hiện vấn đề gì, chỉ là hôm nay....."

Ngải Khắc nói tới đây nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, thấy cô vẫn là khuôn mặt đơ như cũ, tức khắc cảm thấy....cạn lời.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Edit: Linhlady

Cũng may tuy rằng hẳn ta cảm thấy cạn lời, nhưng lại không dừng lại, mà tiếp tục nói: "Ta biết đệ đệ ngu ngốc kia bị kích thích, từ đây liền sợ hãi động vật sống, cho dù là thỏ con, hẳn cũng sợ hãi, hẳn luôn cảm thấy con thỏ kia sẽ biết to rồi ăn nó luôn. Dần dà, hẳn trở nên càng ngày càng nhát gan."

"Ta nghĩ tới rất nhiều biện pháp, bao gồm để hẳn tự đi săn thỏ con, ta ở một bên nhìn. Kết quả tất cả kế hoạch đều thất bại."

Trên mặt Ngải Khắc đều là u sầu, xem ra hẳn ta tổn rất nhiều tâm tư với Ngải Sâm.

"À." Mạc Vân Quả lạnh nhạt đáp trả một câu.

Ngải Khắc:..... Ha hà, mình đã nói nhiều chuyện vô ích như vậy! Không phải nên sinh ra đồng tình với hẳn hay sao!

Giờ khắc này, Ngải Khắc cảm thấy trong sinh mệnh của hẳn ta ngoại trừ khắc tinh là đệ đệ ngu xuẩn ở ngoài kia ra, lại xuất hiện thêm một khắc tinh, đó chính là giống cái lạnh như tảng băng trước mắt này!

"Người tìm cái gì?" Mạc Vân Quả nghĩ đến Ngải Khắc hôm nay ở nơi đó như đang tìm cái gì đó, thuận tiện hỏi lại.

Ngải Khắc nghe được lời này, lại thờ dãi một hồi.

"Ta muốn đi tìm xem có tung tích của mãnh thú kia không, đó là tâm ma của đệ đệ nhà ta, ta nghĩ nếu có thể giết chết con thú kia, có lẽ cũng trị được tâm ma kia." Ngải Khắc cũng biết chuyện này chỉ là một cái vọng tưởng thôi, việc này đã trôi qua lâu như vậy, không biết con mãnh thú đó còn sống hay không, rồi nếu như tìm được nó rồi, hẳn có thể giết hay không, giết xong mà Ngải Sâm vẫn không có chuyển biến tốt đẹp thì làm sao bây giờ?

Chuyện này cứ canh cánh trong lòng hẳn ta bao nhiêu năm nay, nhưng Ngải Khắc vẫn cứ hy vọng xa vời, chỉ ít có hi vọng còn hơn không.

Đối với chuyện này Mạc Vân Quả không hề có ý kiến gì, cô không hiểu chấp nhứt của Ngải Khắc, cũng không hiểu mê mang của Ngải Sâm, cái duy nhất mà cô để ý, là nhiệm vụ của cô.

"Người là tộc trưởng sao?" Mạc Vân Quả hỏi.

Ngải Khắc gật đầu, xem như thừa nhận thân phận này.

"À."

Ngải Khắc:..... Ha ha,thật tốt, giống cái này thật thiếu đòn mà!

"Tại sao đột nhiên lại hỏi như vậy?" Ngải Khắc thật sự là chịu không nổi phương thức nói chuyện nhà tù chữ này của Mạc Vân Quả, đành mở lời hỏi trước, đương nhiên, chủ yếu là bởi vì hắn ta tò mò.

"Không có gì." Mạc Vân Quả lại thay đổi một cái tư thế ngồi, nhìn chăm chăm Ngải Khắc, Ngải Khắc vô tình nhìn vào đôi mắt đen láy kia, lập tức lông tơ trên người dựng đứng.

Bị một ánh mắt khó hiểu nhìn chăm chăm, lông tơ có thể không dựng đứng lên sao!

Nhất cử nhất động của Mạc Vân Quả cùng Ngải Khắc đều bị người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn toàn bộ, cũng nghe hết chuyện xưa mà Ngải Khắc kể, vì thế, mọi người ở phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu đại hội tự biên tự diễn chuyện xưa.

"Ta đoán Ngải Khắc này có khi đã yêu Ngải Sâm, à (điệu vịnh than), tình yêu cảm luyến tốt đẹp cỡ nào!"

"Lầu trên, ta lại cảm thấy, hắn là mãnh thú kia yêu Ngải Sâm, vì để Ngải Sâm trở nên giống hắn, cho nên mới hủy hoại thú hồn của hắn nha."

"Lầu trên người từ từ, cầu phổ cập khoa học nếu không có thú hồn sẽ thế nào!"

"Dựa theo lẽ thường mà nói, đã không có thú hồn, ngắn thì mười năm, nhiều thì trăm năm sẽ trở thành dã thú. Mà Ngải Sâm này đã qua mười mấy năm còn không trở thành dã thú, hơn nữa còn có nhận thức rõ ràng, vậy có thể kết luận bản thân hắn có thiên phú rất cường đại!"

"Nghe lầu trên giải thích xong, ta càng cảm thấy mãnh thú kia có tình cảm với Ngải Sâm nha!"

"Các người như vậy, Ngải Khắc sẽ thương tâm! Cực cực khổ khổ nuôi đệ đệ mười mấy năm, sao có thể dễ dàng để mãnh thú kia cắp đi?"

"Không nên nói những lời như vậy, chắc là mãnh thú kia gửi nuôi Ngải Sâm ở nhà Ngải Khắc, sau đó ăn cả đôi! Oa ca ca!"

.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả thấy người trong phòng phát sóng nói như thế, ánh mắt nhìn Ngải Khắc trở nên quý dị.

Tình yêu cảm luyến gì đó, cũng có điểm đạo lý.

Ngải Khắc cảm thấy lạnh cả người, tại sao ánh mắt giống cái nhìn mình càng ngày càng kì quái vậy!

Lúc này cả Ngải Khắc cùng Mạc Vân Quả không có phát hiện, có một bóng hình đi tới rồi im lặng rời đi.

Ngải Sâm vẫn luôn biết bản thân và các thú nhân khác không giống nhau, hắn không chỉ nhất gan, sức chiến đấu còn đặc biệt thấp hèn.

Nhiều năm như vậy, nếu không có Ngải Khắc trợ giúp, hắn nhất định sẽ không sống đến bây giờ.

Ngải Sâm vẫn luôn cảm thấy có thể từ khi mình sinh ra đã như thế, không nghĩ nguyên nhân lại do một chuyện khác gây ra.

Một thú nhân mà không có thú hồn, sẽ trở thành cái gì đây?

Ngải Sâm nhìn bầu trời lấp lánh ánh sao, đột nhiên cảm thấy mê man.

Lúc Ngải Sâm trở về son động, Mạc Vân Quả đã ngủ rồi.

Mà Ngải Khắc đang ngồi dưới đất, về mặt u sầu, hiện tại hắn ta đã tin Mạc Vân Quả không phải là gian tế rồi.

Thử hỏi có gian tế nào lại như tăng băng, nửa ngày không nói được một chữ không?

Máu chóe nhất chính là, gian tế này còn có thể ngang nhiên bá chiếm một giường ngủ ngon lành rồi!

Ngải Khắc thờ dài một hơi, giương mắt lên vừa vặn thấy Ngải Sâm đi vào.

Ngải Sâm thu hồi cảm xúc lại, hắn không muốn để anh trai nhà mình lo lắng.

“Em qua bên kia ngủ đi.” Ngải Khắc nói với Ngải Sâm.

Ngải Sâm nhìn bộ dáng anh trai nhà mình, muốn nói rồi lại thôi.

“Dạ.” Hắn thấp giọng trả lời, đi đến một góc, nằm xuống ngủ.

Đêm dần dần sâu, Ngải Khắc nghĩ đến chuyện sáng mai còn phải dậy sớm đi săn thú, cũng tùy chỗ nằm xuống, dần dần đi vào giấc ngủ.

Mà sau khi Ngải Sâm cùng Ngải Khắc ngủ, Mạc Vân Quả trở mình, mở mắt, ánh mắt dừng ở trong một góc nơi Ngải Sâm nằm, thật lâu sau, cô mới chậm rãi nhắm mắt lại, chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Ngải Khắc sớm đã rời đi.

Mạc Vân Quả cũng sớm tỉnh lại, trong khi cô đang suy nghĩ có nên tiếp tục đi tìm đồ ăn hay không, lại có người đến phá vỡ kế hoạch.

Người đến là hai giống cái ngày hôm qua mang mọi người đi hái rau củ, sau khi trở về lại không biết dùng như thế nào, rơi vào đường cùng, chỉ có thể tới thỉnh giáo Mạc Vân Quả.

Các nàng vốn là cực không thích Ngải Sâm, nhưng tưởng tượng đến chuyện này có quan hệ tới tương lai bộ tộc, hơn nữa người các nàng muốn học hỏi cũng không phải là Ngải Sâm, mà là tiểu giống cái trắng trắng nhỏ nhỏ kia.

Các nàng tới cửa kêu oan, Mạc Vân Quả vốn không muốn ra, cô còn muốn mang Ngải Sâm đi làm nhiệm vụ đấy.

Nhưng lúc này Ngải Sâm lại khuyên Mạc Vân Quả đi theo các nàng ấy, lại còn kể ra không ít chỗ tốt, tóm lại chính là khuyên Mạc Vân Quả nên đi.

Mạc Vân Quả thấy Ngải Sâm thật sự kiên trì, liền đi theo bọn họ, dù sao Ngải Sâm cũng không chạy thoát được đâu.

Cứ như vậy, Mạc Vân Quả bắt đầu nghiệp lớn dạy học, tuy rằng kinh nghiệm nấu cơm nhưng so với các thú nhân này thì vẫn dư giả.

Thời gian chớp mắt đã qua một tuần, qua đoạn thời gian này, rất nhanh sẽ đến mùa đông. Ngải Sâm càng ngày càng đi sớm, lúc trở về cũng dần muộn hơn.

Mà trong vòng một tuần đi, Ngải Sâm cũng không vội vàng làm cái gì, Mạc Vân Quả lại bận việc dạy học, hai người rất ít khi chạm mặt.

Tuy rằng thế giới thú nhân này lạc hậu, nhưng đổi lại, những giống cái cùng nhóm người già, trẻ nhỏ đều cực kỳ thông minh, Mạc Vân Quả chỉ đơn giản nói một câu, các nàng có thể suy một ra ba.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

Edit: Linhlady

Ở đây một tuần, Mạc Vân Quả mang theo 007 lại tìm được không ít đồ ăn, cái này khiến cho toàn bộ bộ lạc đều nhem nhóm hi vọng.

Mạc Vân Quả bị những người này dây dưa, mỗi ngày đều lặp lại chuyện nhàm chán, người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng cảm thấy không thú vị, kéo nhau nhau tới phòng phát sóng khác xem.

Còn lại mấy người đôi lúc nói một hai câu xoát điểm tồn tại, Mạc Vân Quả đối với chuyện này lại rất vừa lòng, bởi vì cuối cùng cũng không còn một đồng chữ xuất hiện trước mắt mình nữa.

Ngược lại Đoàn Tử lại bất mãn, Đoàn Tử luôn cường điệu nhất định cô phải gặt gao đi theo Ngải Sâm, như vậy mới có lợi cho nhiệm vụ.

Mạc Vân Quả không hiểu ý Đoàn Tử nói, rõ ràng khiến Ngải Sâm trở thành tộc trưởng với chuyện đi cùng Ngải Sâm không có quan hệ với nhau mà.....

Tuy rằng bắt đầu dễ, nhưng mỗi ngày đều bị thanh âm nghiêm túc ở trong đầu nhắc mãi không ngừng, cho dù định lực của Mạc Vân Quả có cường đại như thế nào cũng chịu không nổi.

Ngày hôm nay, lại lần nữa bị nhắc, Mạc Vân Quả quyết định nhất định phải đi theo Ngải Sâm.

Nhưng lúc cô muốn tìm Ngải Sâm, lại phát hiện không hề thấy bóng dáng hắn đâu.

Mạc Vân Quả hỏi qua vài người trong bộ lạc nhưng không một ai biết hắn đã đi đâu.

Trong lòng Mạc Vân Quả ẩn ẩn có một tia bất an, nhưng tại sao bất an cô lại không tìm ra nguyên nhân.

Tìm không thấy Ngải Sâm, người trong bộ lạc lại tập trung chuẩn bị thức ăn dự trữ cho mùa đông, lúc này, nhưng có vẻ Mạc Vân Quả là người nhàn nhã nhất.

Mạc Vân Quả nhớ tới chuyện của Ngải Khắc, nghĩ tới chỗ kia muốn thư đi tới đó, biết đâu lại có phát hiện gì đó cũng nên.

Rất nhanh Mạc Vân Quả đến nơi đó, nhưng cảnh tượng trước mắt lại làm cô trấn động, cho dù cô vẫn trung ra mặt than như cũ, nhưng đôi tay đang nắm chặt kia lại tiết lộ ra tâm tình mình lúc này.

Chỉ thấy trước mắt có một con vật giống họ rắn thật lớn, điểm bất đồng chính là, trên đầu của nó còn có sừng, trên người còn có bốn chân, nhìn giống rồng, quanh thân lại là một mảnh đen nhánh, chất lỏng trơn trượt ghê tởm chảy ra.

Bên cạnh động vật kì quái kia, lạ là thi thể của Ngải Khắc, sờ dĩ nói là thi thể, là bởi vì ở vị trí trái tim của Ngải Khắc có một lỗ hồng rất lớn, máu chảy đầm đìa, nhìn qua dị thường

khủng bố.

Ngài Sâm quý rạp xuống bên người Ngài Khắc, đứng xung quanh là các thú nhân trong bộ lạc.

Toàn bộ đầu Ngài Sâm rũ xuống, đầu tóc rối tung che khuất khuôn mặt hấn, không nhìn rõ biểu tình lúc này.

Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi, toàn bộ xung quanh như mới trải qua một cuộc đại chiến, nơi nơi đều là cây cối ngã xuống, còn có vết máu đỏ tươi.

Mạc Vân Quả đứng ở nơi đó, không có tiến lên.

"Nắm thảo! Chỉ mấy ngày ta không tới xem, rốt cuộc đã xảy ra cái gì!"

"Cùng câu hỏi!"

"Mặc dù ta vẫn luôn trong thủ phòng phát sóng trực tiếp, nhưng ta cũng muốn biết đã xảy ra chuyện gì!"

"Thế giới biến hóa quá nhanh, thứ lỗi cho ta không kịp theo tiết tấu!"

"Về mặt mạng bức....."

"Các người nhìn dáng vẻ Ngài Sâm kia, ta thấy sắp có chuyện lớn xảy ra rồi."

"Nắm thảo! Lầu trên có phải bị mù hay không? Cái gì gọi là có chuyện lớn sắp xảy ra? Rõ ràng là đã xảy ra rồi! Người còn không nhìn thấy thi thể của Ngài Khắc sao!"

"Trời ơi, cp cảm luyến của ta cứ vậy mà tan biến? Ta không đồng ý!"

"Lầu trên, ha ha....."

"Hiện tại chuyện quan trọng không phải là nên biết xảy ra chuyện gì sao....."

Giờ khắc này, phòng phát sóng trực tiếp lại khôi phục náo nhiệt ngày xưa, còn màn máu tanh trước mắt đối với bọn họ mà nói, cũng là chuyện bình thường mà thôi.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn thấy tình huống này lại không có ý đi lên, cô chỉ lẳng lặng đứng nơi đó, thi thoảng đề ý phòng phát sóng trực tiếp.

Ngài Sâm trước sau vẫn luôn cúi thấp đầu, tộc nhân xung quanh cũng vô cùng bi thương, ngay cả thấy như vậy Mạc Vân Quả vĩnh viễn cũng sẽ không xuất hiện biểu tình gì khác.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chẳng mấy chốc đã đến lúc mặt trời lặn, Ngài Sâm vẫn im lặng không lên tiếng.

Các tộc nhân thấy thời gian cũng không còn sớm, hai mặt nhìn nhau, rồi nhìn về phía tộc nhân lớn tuổi nhất ở đây.

Thú nhân lớn tuổi thở dài một hơi, đi lại phía Ngài Sâm vài bước, nhìn hấn nói: "Ngài Sâm, chúng ta cần phải trở về."

Ngài Sâm vẫn không trả lời, thời điểm mọi người cho rằng hấn không đồng ý, lại nghe thấy một tiếng trầm thấp "Ừ".

Ngài Sâm chậm rãi đứng lên, bởi vì quỳ lâu quá, chân có chút chết lạng, nhưng mặc dù là như vậy, thân hình hấn chưa từng dao động một phần.

Mạc Vân Quả đưa lưng về phía Ngài Sâm, cô chỉ có thể nhìn bóng dáng Ngài Sâm đứng lên.

Tám lưng kia không còn tự do như trước đây, trong một khắc này, Mạc Vân Quả giống như thấy được có thứ gì đó đè nặng lên vai hấn.

Hấn nỗ lực muốn khiêng trên vai vài thứ, trên thực tế, hấn cũng làm như vậy rồi.

Mạc Vân Quả hơi hơi lui về phía sau một bước, trong nháy mắt này, cô đột nhiên cảm thấy, thú nhân đang quay lưng về phía mình này, bắt đầu thay đổi.....

"Hu hu hu..... Không biết vì sao, nhìn thấy bóng dáng Ngài Sâm lạ muốn khóc như vậy!"

"Ta giống như thấy ngày phụ thân mình rời đi, tám lưng kia cũng giống như vậy kiên nghị đình bát."

"Ái, sao tự nhiên cảm thấy chưa xót như vậy là sao?"

"Thật là chán ghét, người ta tới phòng phát sóng để tìm niềm vui, sao lại muốn khóc thế này?"

"Lầu trên, người không phải một người!"

"Ta cảm thấy Ngài Sâm hắc hóa, ngày tháng sau này có khi tốt đẹp thì sao."

"Đẹp +1"

"Các ngươi không chú ý đến biểu tình của chủ kênh sao? Lạnh như băng, một chút đồng tình đều không có."

"Lầu trên mới tới sao? Quả Quả nhà chúng ta chính là luôn trung loại biểu tình, ngươi nghĩ sao!"

"Đúng vậy, ta còn chưa được thấy tiểu Quả Quả nhà chúng ta cười đâu, hử!"

"....."

Lúc này Ngải Sâm chậm rãi bế thi thể Ngải Khắc lên, xoay người đã thấy được Mạc Văn Quả.

Lúc này, Mạc Văn Quả mới thấy rõ biểu tình của Ngải Sâm, đó là một loại bi thương, khó có thể nói thành lời.

Hắn giống như đang khóc, lại giống như đang cười, nhưng nhiều hơn, khuôn mặt gần như mất hết cảm xúc.

Ánh mắt Ngải Sâm dừng ở trên người Mạc Văn Quả, hắn chậm rãi đi về phía cô, lướt qua cô trong chớp lát rồi đi về phía bộ lạc.

Các thú nhân còn lại khiêng thi thể của dã thú kia, nhìn thấy Mạc Văn Quả ánh mắt tràn ngập kinh hi, một phần còn lại thấy thụ sủng nhục kinh.

Bọn họ cũng không nghĩ đến chuyện lại có thể tiếp xúc với tiểu giống cái.

Một mình Ngải Sâm đi phía trước, Mạc Văn Quả cùng các tộc nhân đi theo phía sau.

Mỗi một bước đi của Ngải Sâm mang theo ý vị trầm trọng, lại tựa như kiên định hữu lực.

Mạc Văn Quả không hiểu cảm tình Ngải Sâm lúc này, cô chỉ còn cách một bên đi theo Ngải Sâm, một bên nhìn đánh giá của phòng phát sóng đối với hắn.

Đoàn người rất nhanh đã trở về đến bộ lạc, mọi người trong tộc thấy Ngải Sâm ôm thi thể Ngải Khắc, đều cả kinh, dò hỏi là chuyện như thế nào, nhưng không có một thú nhân nào trả lời bọn họ.

Ngải Sâm không hề quan tâm những thú nhân kia, ôm thi thể Ngải Khắc trực tiếp về phía sơn động.

Mạc Văn Quả cũng đi theo Ngải Sâm tới sơn động, muốn xem hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

Edit: Linhlady

Ngải Sâm đem Ngải Khắc đặt ở trên giường đá, đó là vị trí tối hôm qua Mạc Văn Quả ngủ.

Ngải Sâm ngồi ở bên giường bằng đá, tóc dài rối tung, nhìn qua vô cùng suy sút.

Mạc Văn Quả đứng ở cửa sơn động, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Ngải Sâm.

Đêm dần dần sâu, gió lạnh từ bên ngoài thổi vào sơn động, đánh vào trên người Mạc Văn Quả.

"Ngươi biết không? Anh trai ta là vì cứu ta mà chết."

Giọng nói bi thương áp lực ở trong sơn động vang lên, Mạc Văn Quả nhẹ giọng đáp lại một câu "Ừ".

Ngải Sâm ngẩng đầu, xoay người nhìn về phía Mạc Văn Quả.

Hắn hốc mắt hồng hồng, rõ ràng đã khóc lớn một trận.

"Vì sao? Cha mẹ ta bởi vì ta mà chết, bây giờ người thân duy nhất cũng bởi vì ta chết."

Ngải Sâm nói nói, lại chảy xuống nước mắt, từng giọt nước mắt rơi xuống trên mu bàn tay, phát ra thanh âm "Lạch cạch".

Mạc Văn Quả trầm mặc không nói, cô cũng không biết mình nên nói cái gì.

Ngải Sâm cũng không cần cô nói gì cả, có đôi khi, có vài chuyện vẫn nên tự mình vượt qua.

"A..... Ngươi biết không? Buổi tối ngày hôm đó ta đứng ngoài cửa đã nghe được ngươi cùng anh trai ta nói chuyện."

"Sau đó, sau đó kí ức lúc nhỏ dần dần hiện ra, thì ra ta bị mất thú hồn, ha ha! Như vậy ta có khác gì phế vật đâu?"

"Nhưng hiện tại không giống vậy, một khắc khi thấy anh trai chết đi, thế mà ta lại thức tỉnh thú hồn!"

"Ngươi có biết cái này có ý nghĩa gì không? Có nghĩa là ta là thú nhân cường đại nhất, thú nhân cường đại nhất!"

.....

Nước mắt Ngải Sâm ngăn không được trào ra, nhưng hấn lại đang cười, hấn cười lớn, vui sướng cười, điên khùng cười.

Trong lời nói của hấn để lộ ra tự tin cường đại, rồi lại có vẻ thâm trầm bí ẩn.

Mạc Vân Quả không cách nào hiểu được tại sao có một người có thể vừa cười vừa khóc?

Cười = vui vẻ, khóc = khổ sở.

Ở trong thế giới của Mạc Vân Quả, thật sự không thể lý giải được vì sao một người đã vui vẻ lại khổ sở.

Cũng may, người trong phòng phát sóng trực tiếp biết được tính tình Mạc Vân Quả, còn cố ý nhắc nhở cô không nên nói chuyện, nếu không có khả năng sẽ dẫn đến một hồi huyết án.

Đôi mắt Ngải Sâm đã bị nước làm mắt mờ hồ, hấn hốt hoảng giống như thấy phụ mẫu của mình, lại thấy anh trai đang ở trước mắt.

Ngải Sâm hồng mắt, càng khóc lớn hơn, hấn đột nhiên đứng dậy, ôm chặt lấy Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả muốn một quyền đập hấn bay ra, lại tại hạ một khắc này mà ngảy ngẩn cả người.

Nước mắt của hấn, thật nóng.

Mạc Vân Quả ngờ ngác nghĩ, nước mắt Ngải Sâm nhỏ giọt ở chỗ cổ cô, giống như có thể làm cô bị phỏng.

Mạc Vân Quả vươn tay, đỡ một giọt nước mắt rơi xuống, ném thử.

Đầu tiên cô cảm thấy vị ngọt, trong nháy mắt, lại biến thành vô cùng chua xót.

Mạc Vân Quả ngờ ngác nhìn Ngải Sâm khóc thút thít, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Vì sao, lại có nước mắt nóng như vậy, vì sao nước mắt có vị ngọt lại thấy khổ đau?

Ngải Sâm ôm Mạc Vân Quả, khóc như một đứa trẻ.

Khóc lóc khóc lóc, hấn khóc đến nôn khan, hấn quỳ trên mặt đất, đôi tay ôm eo Mạc Vân Quả.

Hấn nôn khan, giống như muốn nôn ra cả linh hồn của mình.

Trong sơn động chỉ tràn ngập tiếng khóc tuyệt vọng thể lương của hấn, hòa cùng âm thanh trong rừng rậm. lại dị thường hài hòa.

Mạc Vân Quả vẫn luôn không đẩy ra Ngải Sâm, thẳng đến khi hấn khóc mệt mỏi, khóc đến vô lực, cũng triệt triệt để để ngủ say trong tuyệt vọng. cô mới đẩy hấn ra, đi đến cửa sơn động, nhìn lên bầu trời ánh trắng đỏ như máu, giống như sắp xảy ra chuyện lớn.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả bất tri bất giác ngủ lúc nào không biết, sáng sớm ngày hôm sau, cô bị tiếng cãi nhau đánh thức.

Khi cô vừa mới mở mắt ra, đã nhìn thấy Ngải Sâm đứng ở cửa động, cùng một đám người giằng co.

Mạc Vân Quả đứng dậy yên lặng đi tới bên cạnh Ngải Sâm, cẩn thận nghe bọn họ nói chuyện, muốn biết có chuyện gì xảy ra.

"Ngải Sâm, nếu tộc trưởng đã chết, như vậy chúng ta nhất định phải muốn lập tức tuyển ra một tộc trưởng mới."

"Đúng đúng đúng, nên như thế,"

"Chúng ta thương lượng qua, Ô Vân rất thích hợp với vị trí tộc trưởng này."

"Chúng ta đều đồng ý Ô Vân được tuyển, hôm nay tới đây là muốn lấy vật tượng trưng cho vị trí tộc trưởng."

"Cho nên người nhanh chóng lấy cho chúng ta!"

.....

Từng câu từng chữ hùng hổ dọa người đâm vào lòng Ngải Sâm, hấn lại không có biểu hiện yếu đuối như xưa.

Mạc Vân Quả không thấy rõ vẻ mặt hấn, chỉ thấy cánh tay đang rũ xuống của hấn, nắm chặt lại buông ra, lại nắm chặt.

"Anh trai tôi mới qua đời, các người đã gấp không chờ nổi muốn đổi tộc trưởng?"

Giọng nói trầm thấp vang lên, các tộc nhân hai mặt nhìn nhau, bọn họ cảm thấy hôm nay Ngải Sâm không giống bình thường, nhưng không giống ở đâu lại không nói được thành lời.

"Nếu ta nói, tín vật này, ta không giao ra thì sao?"

Ngài Sâm khiêu khích nhìn bọn họ, hai tay khoanh trước ngực, khoe mắt đều là châm biếm.

"Không cho? Vậy đánh tới khi nguoi giao ra thì thôi!" Đây là một thú nhân táo bạo, đôi mắt hấn trừng lớn, bộ dáng uy hiếp mười phần.

Ngài Sâm cười lạnh một tiếng, cũng không nói cái gì, trực tiếp một quyền đem kia thú nhân đánh bay.

"Tới thử xem?"

Ngài Sâm nhìn các thú nhân đang đại ra, muốn đánh hấn? A..... Thật là chê cười.

Các tộc nhân liên tục nuốt nước miếng, Ngài Sâm này sao đột nhiên lại lợi hại như vậy?

"Cho dù.....dù nguoi..... Nguoi cường hấn thì thế nào? Nguoi..... Nguoi căn bản là không thể dẫn dắt chúng ta vượt qua mùa đông!"

Một thú nhân có vẻ lớn tuổi khó khăn nói, nói xong lại càng thấy đúng lý hợp tình.

Ngay cả khi sức lực Ngài Sâm có lớn, cũng không đại biểu cho việc hấn có kinh nghiệm vượt qua mùa đông khắc nghiệt.

Ngài Sâm nghe được lời này, cúi đầu đem ánh mắt đầu hướng về phía Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nhận thấy được ánh mắt của Ngài Sâm, ngẩng đầu nhìn thẳng hấn.

Mạc Vân Quả xem không hiểu biểu tình trong mắt Ngài Sâm, Ngài Sâm lại hoàn toàn đọc được thất thất của cô.

Chỉ thấy Ngài Sâm kéo Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng, lấy miệng lưỡi cười thế nói: "Ta phụ trách săn thú, cô ấy phụ trách chuyện trong tộc, các nguoi thấy thế nào?"

Các tộc nhân liếc nhau, đương nhiên bọn họ biết tiểu giống cái trước mắt này có bao nhiêu bản lĩnh, vài thứ trong nhà đều do cô ấy dạy, nếu như cô ấy mà trở thành tộc mẫu mà nói.....

Các tộc nhân lại nhìn thoáng qua bị Ngài Sâm một quyền đánh ngã xỉu một thú nhân, lại nhìn Mạc Vân Quả một chút cũng không phản kháng lại Ngài Sâm, từng người liếc nhau, trong lòng tức khắc liền có quyết định.

Chỉ thấy bọn họ lập tức quỳ xuống, sau đó dập đầu phục bái.

"Thần Thú tại thượng, tộc trưởng uy vũ!"

Lời nói thống nhất từ miệng họ nói ra, từng nhịp từng nhịp như khuôn mẫu.

Trong mắt Ngài Sâm xẹt qua một tia ám quang, nâng lên tay uy nghiêm nói: "Từ hôm nay trở đi, các nguoi cũng phải nghe mệnh lệnh của ta."

"Dạ!"

Ngài Sâm vừa lòng gật đầu, hấn không nhìn về phía Mạc Vân Quả, hấn sợ hãi, từ trong đôi mắt hắc bạch phân minh kia, sẽ thấy bộ dáng bây giờ của mình, nhất định đó là sắc mặt hấn chán ghét nhất.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66

Edit: Linhlady

Lúc này Mạc Vân Quả hoàn toàn không có tâm tư quan tâm Ngài Sâm, khi Ngài Sâm ôm cô, lực chú ý của cô đã bị phòng phát sóng hấp dẫn đi.

"Nắm thảo! Ngài Sâm này lại làm sao đây? Vậy mà dám khinh bạc tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Nếu ta có mặt ở đó, ta sẽ đánh bay hấn ngay!"

"Ha, đá bay đã là gì, ta phải nghiền hấn thành cặn bã!"

"Ta tưởng chỉ ăn nói thô tục thôi, vậy mà thú nhân thô lỗ này không chỉ có khinh bạc tiểu Quả Quả nhà ta, thế mà còn lợi dụng tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Phi, ta còn chưa được lợi dụng tiểu Quả Quả, đào mất một cái đã bị người khác lợi dụng trước rồi."

"Lầu trên chúng ta nói chuyện một chút, nguoi còn muốn lợi dụng tiểu Quả Quả nhà ta?"

.....

Mạc Vân Quả chính là bị hai chữ "Lợi dụng" hấp dẫn lực chú ý, trong cuộc sống trước kia của cô, rất ít cùng người khác giao tiếp, cho nên tự nhiên là không hiểu được phương diện đường ngang ngõ tắt này.

Đối với hai từ "Lợi dụng", cô không lý giải được, vì thế cô ở trong đầu hỏi: "Vì sao nguoi lại nói hấn lợi dụng ta?"

Phòng phát sóng trực tiếp bởi vì hỏi ngắn ngủi này của Mạc Vân Quả câu mà lâm vào trầm mặc, thẳng đến có một người lên tiếng đánh vỡ sự trầm mặc đó.

"Tiểu Quả Quả, chúng ta đều biết nguoi đơn thuần, ai, nguoi hỏi chúng ta như vậy, chúng ta nên trả lời như thế nào đây?"

"Lầu trên đánh chữ sai đi? Tiểu Quả Quả nhà chúng ta rõ ràng là đơn thuần!"

"Tiểu Quả Quả, nếu có thể, chúng ta thật không muốn giải thích cho người, không muốn phá hỏng sự đơn thuần của người nha, ha ha ha."

"Ai, nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm gì! Trực tiếp giải thích thì tốt rồi!"

"Tiểu Quả Quả, người nghe ta nói, cái tên Ngải Sâm kia không phải cái gì thứ tốt, người xem, những tộc nhân kia đều thấy hắn yếu đuối vô năng cho nên mới không muốn hắn làm tộc trưởng, nhưng sau khi hắn thể hiện sức mạnh của mình, những tộc nhân đó lại cảm thấy hắn thiếu nhiều kinh nghiệm, nhưng ngay lúc đó, Ngải Sâm đem người đẩy ra làm tấm mộc, ý tứ trong ngoài của hắn chính là người đã là người của hắn, nói như vậy, hắn có thể khống chế toàn bộ tộc."

"Ừm, còn có, những tộc nhân kia đều biết bản lĩnh của người, nếu Ngải Sâm đứng trước mặt bọn họ tuyên bố người là người của hắn, như vậy vô luận xuất phát từ suy xét gì, bọn họ đều sẽ đồng ý Ngải Sâm đảm đương chức tộc trưởng."

.....

Mạc Vân Quả nhìn một đồng giải thích này, chỉ là chớp chớp mắt, trả lời: "Hắn lên làm tộc trưởng nói, nhiệm vụ của ta không phải hoàn thành sao?"

"Phốc! Ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả một lòng trầm mê với nhiệm vụ, vô tâm tự kềm chế!"

"Ta suy nghĩ vô số loại phản ứng của tiểu Quả Quả, không nghĩ tới vậy mà là loại này!"

"Tiểu Quả Quả thật ngốc nghếch đáng yêu nha! Liếm một cái!"

"Lầu trên cút xéo, tới đây thúc thúc ôm một cái!"

"Ta có loại dự cảm, về sau tiểu Quả Quả có khả năng sẽ trở thành một cao nhân làm nhiệm vụ!"

"Ha ha, lầu trên người mới biết được sao?"

"Hằng ngày thoả lộ với tiểu Quả Quả, moah moah ~"

.....

Mạc Vân Quả thấy phòng phát sóng lại bắt đầu cười vui nhộn nháo, liền đem lực chú ý về trong hiện thực.

Lúc này các tộc nhân đã rời đi, Ngải Sâm cũng buông lỏng gông cùm xiềng xích ôm Mạc Vân Quả ra.

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được nơi Ngải Sâm ôm có hơi đau đớn, nghĩ đến hắn là đồ ửng rồi, có thể thấy được Ngải Sâm dùng sức lực lớn như thế nào.

Ngải Sâm không dám nhìn xem Mạc Vân Quả như thế nào, vội vội vàng vàng nói một câu "Ta đi ra ngoài săn thú" liền rời đi.

Mạc Vân Quả nhìn bóng dáng Ngải Sâm, quay đầu lại nhìn về phía giường đá, nơi đó đã không còn thi thể của Ngải Khắc, phía trên còn dính ít máu tươi, chứng minh tất cả mọi chuyện xảy ra là thật.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67

Edit: Linh lady

Ngày ngày, Mạc Vân Quả bị các tộc nhân giữ lại dạy thêm kiến thức cho bọn họ.

Mạc Vân Quả thấy cách người trong tộc bảo quản đồ ăn không tốt, liền đi tìm muối dạy họ phương pháp ướp.

Lần này, bọn họ nhiệt tình cảm ơn Mạc Vân Quả, sau đó từng người, từng người vội vàng đi tìm muối.

Bởi vì mùa đông sắp đến, hiện tại các nàng phải chuẩn bị đồ ăn nhiều một chút, có như vậy mới tăng thêm khả năng sống sót.

Bộ lạc bận rộn, trong rừng sâu hỗn loạn này, chỉ có Mạc Vân Quả một người nhàn tới không có việc gì làm.

Cô đứng ở nơi đó, nhìn mọi người chạy đông chạy tây, về mặt thờ ơ.

"Không biết vì sao, nhìn thấy tiểu Quả Quả đứng ở nơi đó, đột nhiên có một loại cảm giác chua xót."

"Cảm giác tiểu Quả Quả bị đám gia hỏa này bài xích ra....."

"Các người không nói ta còn không cảm thấy gì, các người vừa nói, ta..... hu hu hu....."

"Hiện tại tiểu Quả Quả khẳng định rất thương tâm, mau tới, để thúc thúc ôm một cái!"

"Đại thúc lầu trên thật đáng khinh, cút đi!"

"Hắc hắc, ta cảm thấy các người đều xem nhẹ nội tâm của tiểu Quả Quả, không tin các người hỏi một chút xem tiểu Quả Quả thương tâm không?"

"Tiểu Quả Quả người thương tâm sao?"

"Tiểu Quả Quả người thương tâm sao?"

.....

Vốn dĩ Mạc Vân Quả không có ý định để ý nội dung trong phòng phát sóng trực tiếp, nhưng thật sự không chịu nổi đồng văn tự hiện ra trước mắt, muốn không để ý cũng không được, trả lời: "Thương tâm là cái gì?"

"Phốc, ha ha ha! Ta biết ngay mà!"

"Ai, người già rồi, chính là dễ dàng nghĩ nhiều."

"Ha ha, trên lầu người bao nhiêu tuổi mà kêu già?"

"Hơn một ngàn tuổi, hu hu hu..... Không theo kịp bước chân của các người."

"Lão yêu quái, lại còn giả vờ ngây thơ! Còn hu hu hu....."

"Ta đã nói rồi tiểu Quả Quả sẽ không giống như cái người nghĩ đâu, ha ha ha!"

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp sinh động, hỏi: "Vi sao Ngải Sâm đã lên làm tộc trưởng, nhiệm vụ của ta còn chưa có thông báo hoàn thành?"

Mạc Vân Quả không hỏi còn tốt, vừa hỏi xong làm mọi người ở đây cảm nín.

Theo bọn họ biết, sau khi hoàn thành nhiệm vụ phòng phát sóng giao ra, chủ kênh sẽ lập tức rời khỏi thế giới đó, nhưng mà hiện tại.....

"Chẳng lẽ là hệ thống phát sóng trực tiếp xuất hiện BUG?"

"Ta cảm thấy không có khả năng, dù sao cũng là sản phẩm của công ty vũ trụ, còn trải qua cửa ải khảo sát của vị kia, hẳn là sẽ không có khả năng có BUG."

"Như vậy tình huống của tiểu Quả Quả bây giờ giải thích như thế nào?"

"Ta cũng muốn biết! Ha ha ha! Ta đột nhiên cảm thấy phòng phát sóng này thật có ý tứ nha!"

"Hệ thống đâu? Nhanh ra giải thích một chút đi."

"Đúng vậy, đúng vậy. Ra đây giải thích một chút!"

Mọi người kêu gào Đoàn Tử ra giải thích, ngàn hô vạn gọi cuối cùng cũng kêu được nó ra

"Bời vì ký chủ tự tiện sử dụng phù vận đen, mạnh mẽ thay đổi vận mệnh của Ngải Sâm, khiến Ngải Khắc từ vong, làm cho Ngải Sâm hắc hóa, mở ra nhiệm vụ che dấu: Vượt qua mùa đông."

Giọng nói nghiêm túc của Đoàn Tử vang lên trong phòng phát sóng trực tiếp, lập tức khơi dậy ngàn ngàn lớp lớp sóng.

"Trời ạ, lần đầu tiên ta biết phòng phát sóng cũng có nhiệm vụ che giấu đấy."

"Lầu trên ôm chặt ta! Người tuyệt đối không phải một người!"

"Đại Quả Quả nhà ta quả nhiên uy vũ! Vậy mà có thể mở ra nhiệm vụ che dấu!"

"666666666666"

"!!!Tin tưởng ta, chỉ có dấu chấm than mới có thể nói hết tâm tình của ta giờ phút này!"

"Chẳng lẽ chỉ có một người là chú ý tới chuyện Ngải Sâm hắc hóa sao! Nắm chắc! Hẳn sẽ không gây bất lợi với tiểu Quả Quả nhà ta đi!"

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nghe được Đoàn Tử giải thích, sau đó cũng không hỏi gì thêm

Có nhiệm vụ che dấu = đánh giá khen thưởng

Ở trong đầu cô xuất hiện một đẳng thức như vậy, cái này là do một người đam mê võng du nói cho cô biết.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, cũng đến lúc Ngải Sâm mang theo các thú nhân mang một lượng lớn con mồi về, mọi người ai ai cũng vui vẻ.

Bọn họ cũng không nghĩ tới, ở dưới sự dẫn dắt của Ngải Sâm, lại có thể săn được nhiều con mồi như thế, nói như vậy, vượt qua mùa đông hẳn là không có quá nhiều khó khăn.

Khuôn mặt Ngải Sâm lạnh nhạt, để vui sướng của mọi người trong mắt, nhưng lại không có tâm tình vui sướng với bọn họ.

Ngải Sâm cũng không nhìn qua Mạc Vân Quả, phản phô thú nhân bên cạnh vài câu, sau đó đi thẳng về phía sơn động.

Mạc Vân Quả thấy Ngải Sâm đi về sơn động cũng nhanh chân đi theo.

Ngải Sâm ngồi ở trên giường đá, cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì.

Mạc Vân Quả đứng ở vị trí cửa động, lẳng lặng nhìn hắn.

“Tiểu Quả, mùa đông sắp tới.”

Giọng nói của Ngải Sâm vang lên có vài phần nghẹn ngào, một chút cũng không có thanh âm trong trẻo như lúc trước.

Mạc Vân Quả “Ừ” một tiếng, xem như trả lời.

“Cái mùa đông này, chúng ta có thể bình yên vượt qua sao?”

Ngải Sâm như là đang hỏi Mạc Vân Quả, lại như là đang hỏi chính mình.

“Ừ.” Mạc Vân Quả biết, nếu bản thân đã nhận nhiệm vụ che giấu thì nhất định phải hoàn thành!

Ngải Sâm nghe một tiếng như thế, toàn bộ thân thể lập tức thả lỏng, hắn nằm xuống giường, một cánh tay che ngang tầm mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Mạc Vân Quả thấy như vậy, im lặng đi làm cơm, sau đó chờ Ngải Sâm cùng nhau ăn.

Nhưng Ngải Sâm chậm chạp không chịu dậy đi động, Mạc Vân Quả đành ăn trước, sau đó xoay người đi một nơi khác trong sơn động nghỉ ngơi.

Sau khi Mạc Vân Quả rời khỏi, Ngải Sâm mới chậm rãi ngồi dậy mở to mắt, hắn nhìn đồ ăn còn nóng hổi, trong mắt xẹt qua một tia u ám, đồng thời nắm tay, giống như làm một quyết định trọng đại gì đó.

Những ngày tiếp theo, mỗi ngày Ngải Sâm đều sẽ đi ra ngoài săn thú, mùa đông theo ngày trôi qua cũng càng ngày càng gần, mỗi ngày con mồi có thể càng ngày càng ít, rốt cuộc có một ngày, bọn họ tay không mà về.

Cũng may, bởi vì có Mạc Vân Quả ở đây, trong bộ lạc cũng dự trữ không ít đồ ăn, nhìn qua cũng có thể tạm chống đỡ qua mùa đông.

Mạc Vân Quả mỗi ngày đều nhân nhả tự tại, ngẫu nhiên cô cũng sẽ rời khỏi bộ lạc, đi dạo khắp nơi.

Cái này là yêu cầu của phòng phát sóng, bọn họ nói là muốn nhìn phong cảnh thế giới này một chút!

Đối với yêu cầu này, Mạc Vân Quả tỏ vẻ một chút cũng không rõ, ở trong mắt cô, mấy thứ này không có gì khác, cũng chỉ là các tế bào hình thành mà thôi.

Cứ như vậy, mùa đông cuối cùng cũng đến, mùa đông năm nay so với năm trước càng lạnh hơn, nhưng người ở đây lại có thêm nhiều hi vọng hơn.

Đợt tuyết đầu tiên rơi xuống, Mạc Vân Quả đứng ở đất trống, hưởng thụ lễ rửa tội của trời đất.

Mà Ngải Sâm nhìn Mạc Vân Quả đứng trên nền tuyết khoe môi cong lên một độ rất nhỏ, ánh mắt càng thêm sâu thẳm.

Hắn càng thêm cường đại âm trầm, đã hoàn toàn đã không còn bộ dáng yếu đuối nhất gan trước kia.

Mà khi Mạc Vân Quả xoay người lại, liền thấy Ngải Sâm đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn mình, một khắc kia, cô có cảm thấy bản thân là một con mồi, mà người trước mắt này, mục tiêu săn thú không ai khác là mình.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69

Edit: Linhlady

Tất cả tế bào trên người Mạc Vân Quả đều muốn kêu gào cảnh giác người con trai này, cô hơi hơi lui về phía sau một bước, nhìn về phía Ngải Sâm.

Ngải Sâm thấy một màn như vậy, khóe miệng gợi lên một nụ cười ý vị không rõ, sau đó xoay người rời đi.

Đêm đó, khi Mạc Vân Quả trở lại sơn động, Ngải Sâm vẫn không để ý đến cô, đây cũng là thái độ bình thường mấy ngày qua.

Mạc Vân Quả cũng không phải người nhiều chuyện, thấy hắn không nói, cô cũng không quan tâm, xoay người đi làm việc của mình.

Ngày hôm sau, một đám giống cái đi vào sơn động, trong lúc cô đang ngủ ngon lật qua lật lại một hồi, quanh thân Mạc Vân Quả tỏa ra hơi thở lạnh lẽo, ánh mắt bất thiện nhìn bọn họ.

Ngay từ đầu, các nàng cũng bị Mạc Vân Quả dọa, nhưng nhớ đến mệnh lệnh của tộc trưởng, một người mạnh dạn đi lên nói chuyện với Mạc Vân Quả: "Tộc mẩu, tộc trưởng nói, hôm nay người cùng tộc trưởng lập khế ước, chúng tôi giúp người hóa trang."

"Lập khế ước?" Mạc Vân Quả đối với từ ngữ xa lạ này hết sức tò mò.

"Chính là hai người chính thức trở thành một đôi." Người nọ vội vàng giải thích, vui sướng trên mặt không cách nào che giấu được.

Không đợi Mạc Vân Quả có phản ứng kịp, người trong phòng phát sóng lại oanh tạc!

"Nắm thảo! Ta biết ngay tên này có chủ ý xấu, còn lập khế ước? Sao hán không lên trời đi!"

"Kéo ra ngoài chém! Dám động đến người của lão tử!"

"Hiện tại ta rất tức giận a!"

"Ta cũng tức giận! Cái người ở vị diện cấp thấp này, dựa vào cái gì lại muốn chiếm tiện nghi của tiểu Quả Quả nhà chúng ta!"

"Đúng vậy đúng vậy, hiện tại ta chỉ muốn đánh hán một trận!"

"Tôm tích, chúng ta đi! Đi tấn hán!"

"Đại lươn, chúng ta đi! Đuổi theo vị tôm tích phía trước!"

"Lầu trên người thật là đủ rồi....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp âm ỉ, ánh mắt lạnh như băng nhìn các nàng nói: "Ta không muốn."

Lần này, đến phiên các nàng kinh ngạc, người mới nói xong lộ ra vẻ khó xử, bó hoa cầm trên tay không biết nên cầm tiếp hay thả xuống.

Thời điểm hai bên đang giằng co, Ngải Sâm vào

Hán phát tay để các nàng rời đi, sau đó bản thân nhìn Mạc Vân Quả.

Đây lần đầu tiên sau khi Ngải Khắc chết hán nhìn thẳng vào cô, đôi mắt vẫn như cũ sáng ngời như vậy, nhưng bản thân trong mắt cô, lại có vẻ u ám.

Ngải Sâm có vẻ dễ dàng từ trong mắt Mạc Vân Quả thấy rõ đáng về bây giờ của mình, đó là khí thế cường giả uy áp, đó là cường giả vô tình vô nghĩa.

"Ta không muốn." Mạc Vân Quả lặp lại một lần nữa.

Ngải Sâm gật đầu ngồi xuống trên giường đá, nhàn nhạt nói: "Ta biết ngươi không muốn."

Mạc Vân Quả nhẹ giọng "Ừ" một tiếng.

"Nhưng mà, không muốn thì thế nào đây?" Khóe miệng Ngải Sâm cong lên tạo thành một nụ cười tà mị, làm cả khuôn mặt hán có cảm giác quái dị.

Mạc Vân Quả nhấp môi nói: "Ta không muốn, thì không ai có thể bức ta."

"Ha? Mạc Vân Quả, ngươi thật đúng không biết trời cao đất dày." Ngải Sâm đứng lên, đem tay nhẹ nhàng đập xuống giường đá, giường đá nháy mắt biến thành một đồng bột phấn.

"!!!Tiểu Quả Quả hán dám uy hiếp ngươi, tấn hán! Dùng kiếm laser một đao chém chết hán!"

"Cái tên Ngải Sâm thật đúng là có bản lĩnh! Vậy mà dám uy hiếp tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Tấn hán tấn hán! Ta sẽ đánh thưởng cho ngươi bao tay chuyên dụng!"

"Ta cũng đánh thưởng cho ngươi thêm thật nhiều đạo cụ!"

.....

"Người sử dụng bộ quyền Đại vương đánh thưởng một bộ quyền đánh người!"

"Người sử dụng nôi sạn toàn năng đánh thưởng một cái chảo!"

"Người sử dụng đá người JJ đánh thưởng một thanh JJ tuyệt sát đao!"

Một loại âm thanh đánh thưởng liên tiếp vang lên, Mạc Vân Quả nhìn đến mấy thứ này, đối với "JJ tuyệt sát đao" sinh ra một tia tò mò, vì thế cô quyết định lấy nó ta, sau đó.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70

Edit: Linhlady

Chỉ thấy một tia sáng xuất hiện, máu tươi văng khắp nơi! Ngải Sâm thống khổ che lại hạ thân kêu rên lăn lộn trên đất.....

Không không không, phía trên chỉ là tưởng tượng của người trong phòng phát sóng trực tiếp, trên thực tế lại là: Một tia sáng xuất hiện, Ngải Sâm nhanh chóng lộn một vòng, lui về sau một bước thành công né tránh JJ tuyệt sát đao đâm về phía mình, lưỡi dao lập tức cắm sâu vào vách tường của hang động.

Ngải Sâm khiếp sợ nhìn Mạc Vân Quả, hắn vẫn luôn biết một điều, trên người cô có chỗ kì quái, tỷ như có đôi khi sẽ đột nhiên lấy ra một ít đồ vật kì lạ, nhưng mà hắn không nghĩ tới chính là, lúc này đây, Mạc Vân Quả lấy ra một đồ vật để đâm vào chỗ dừng mảnh của hắn!

Nếu không phải thủ tính của hắn nhanh nhạy, nhanh chóng né tránh, hiện tại chỉ sợ đã là máu chảy đầy đất.

Đang lúc Ngải Sâm muốn chất vấn Mạc Vân Quả, bên kia JJ tuyệt sát đao từ trong vách tường tự động rút ra, tiếp tục tấn công hắn.

JJ tuyệt sát đao, tên như ý nghĩa, không thấy máu JJ tuyệt không bỏ qua!

Vì thế, ở trong sơn động xuất hiện một màn như vậy: Ngải Sâm khắp nơi tán loạn tránh né đao bay múa, Mạc Vân Quả đứng ở một bên, đôi mắt chớp chớp nhìn tất cả mọi chuyện.

Mà phòng phát sóng trực tiếp, hiển nhiên đã cười bò ra rồi.

"Ha ha ha! Đây là ai đánh thương thứ này, quả thực quá ngu bức!"

"Là ta là ta! Mau khen ta!"

"Khen người khen người! Ha ha ha! Ta rất muốn nhìn kết cục cuối cùng nha!"

"Tầm tắc, ta chỉ là một đứa bé, cái gì ta cũng không biết."

"Lầu trên người đừng cho là ta không biết người đã hơn một ngàn tuổi, còn là đứa trẻ sao, nếu người là một đứa trẻ vậy chắc ta còn là đứa bé chưa được sinh ra!"

"Lăn lăn lăn! Lòng ta vẫn trong sáng như một đứa trẻ không được sao! Hừ ㄟ(ˊ ˋ ^ ˊ ˋ) ㄟ "

"Ha ha! Ta cũng muốn một cái JJ tuyệt sát đao, như vậy hắc hắc hắc....."

"Lầu trên cười thật đáng khinh, làm nam nhân, ta đã gặt gao che tiểu đệ đệ lại."

"Đột nhiên cảm thấy cục hoa căng thẳng."

"Lầu trên, ta cảm thấy người giống như lộ cái gì đó rồi....."

.....

Cả khuôn mặt Ngải Sâm đã hoàn toàn đen xì, hắn có thể cảm nhận được đồ vật đuổi theo đuổi theo mình có sức lực cường đại, hơn nữa điều hắn cảm nhận được là tại sao nó lại luôn nhắm vào hạ thân của hắn. Thân!

Ghen ghét vật dừng mảnh của mình đến như vậy sao!

Sự thật chứng minh, tuy rằng Ngải Sâm hắc hóa, nhưng năng lực tự bổ não vẫn không suy giảm chút nào.

"Mạc Vân Quả, thu hồi nó lại đi!"

Ngải Sâm nổi giận gầm lên một tiếng, trong lúc hắn gào lên, xem chút nữa, hắn liền phải đoạn tử tuyệt tôn có được không!

Mạc Vân Quả nghe vậy, đem JJ tuyệt sát đao thu hồi về không gian hệ thống, sau đó dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn Ngải Sâm.

Háng Ngải Sâm bị cắt qua, vết thương nhanh chóng trào ra máu tươi, hắn hung tợn mà nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, thở phì phì rồi đi.

trong tình huống tự do, Mạc Vân Quả: Không cần bị lăn lộn, thật tốt.

Ngải Sâm biết Mạc Vân Quả là không muốn cùng hắn trở thành một đôi, trải qua việc kia, hắn cũng không hề muốn đi treu chọc cô.

Chỉ cần cô ngoan ngoãn ở trong bộ lạc, như vậy có trở thành người của hắn hay không, cũng không quan trọng.

Ngày tiếp theo cuộc sống của Mạc Vân Quả lại trở về bình thường, phòng phát sóng trực tiếp lại lâm vào một mảnh quạnh quẽ.

Cũng may, theo mùa đông đi qua một nửa, hệ thống nhận định bộ lạc có thể an ổn vượt qua mùa đông, lúc sau, trực tiếp cho nhiệm vụ thành công.

Nhiệm vụ hoàn thành, cũng là là thời điểm thoát ly vị diện này.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

Edit: Linhlady

Trong lúc Mạc Vân Quả chuẩn bị thoát ly vị diện, đã bị một thú nhân vội vàng kéo lại, kéo ra phía ngoài chạy đi, ý định rời khỏi đây bị đánh gãy.

Mạc Vân Quả bị hấn kéo đến trung tâm quảng trường của bộ lạc, lúc này ở đây đã đứng đầy người.

Mạc Vân Quả nhìn lướt qua, đã biết đây là toàn bộ tộc nhân trong bộ lạc.

"Tộc trưởng vạn tuế! Tộc trưởng vạn tuế!"

Các tộc nhân đồng loạt quỳ xuống, quỳ lạy Ngải Sâm.

Tất cả các tộc nhân quỳ lạy chỉ còn lại Mạc Vân Quả, cho nên chỉ có Mạc Vân Quả nổi bật nhất.

Mà cũng chính là lúc này, Mạc Vân Quả thấy được ở trung tâm quảng trường, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con vật điều khác.

Là con mãnh thú lúc trước giết chết Ngải Khắc, nhưng mà bộ dáng của nó bây giờ nhìn càng giống một con rồng hơn, khí thế mười phần.

"Rồng....."

Mạc Vân Quả buột miệng thốt ra, lại bị Ngải Sâm nghe xong rõ ràng.

Hắn nhìn về ngạc nhiên Mạc Vân Quả đang đứng trong đám người, khẽ cười một tiếng nói: "Từ hôm nay trở đi, nó chính là thánh vật tượng trưng của chúng ta bộ lạc, nó gọi là rồng!"

"Rồng!"

"Rồng! Rồng!"

Hết đợt này đến đợt khác thanh âm ở trên quảng trường vang lên, Mạc Vân Quả nhìn con rồng khí thế mười kia cùng với khí thế của Ngải Sâm không hề thua kém, đột nhiên có một loại ảo giác "Con trai nhà mình đã trưởng thành".

"Đình! Chúc mừng kỷ chủ hoàn thành nhiệm vụ che giấu chưa tuyên bố: Nâng cấp vị diện cấp thấp."

Thanh âm của Đoàn Tử vang lên trong phòng phát sóng trực tiếp, nháy mắt một đồng người không biết từ đâu chui ra.

"Nắm thảo! Tiểu Quả Quả nhà ta là người tìm ra sao? Làm nhiệm vụ làm mà có thể đem vị diện nhà người ta nâng cấp!"

"Ta đoán nguyên nhân hẳn là không phải tiểu Quả Quả, vị diện cấp thấp này đã tích lũy đến một cảnh giới nhất định, chỉ thiếu một cơ hội, mà tiểu Quả Quả chính là điểm mấu chốt tạo nên cơ hội này."

"Nói như vậy, tiểu Quả Quả cũng rất lợi hại nha!"

"Ta thật chờ mong cái vị diện này sau khi tiến hóa sẽ nâng lên dạng trình độ gì."

"Ha ha! Một vị diện cấp thấp muốn tiến hóa phải cần rất nhiều năm, đến lúc đó người không nhất định còn ở nơi này."

"Ta mặc kệ! Ta cảm thấy cái này chủ kênh quá ngu bức! Từ đây về sau, ta chính là fan nào tàn của cô ấy!"

"Ta là một người mới nhỏ bé, ai có thể phổ cập khoa học cho ta biết vị diện tiến hóa nghĩa là cái gì không?"

"Cái này sao, đơn giản mà nói, vị diện chia làm ba giai đoạn cao trung và thấp, trong ba cấp lại chia ra thành ba cấp thượng trung hạ, trải qua quan sát cẩn thận của ta, cái vị diện thú nhân này thuộc cấp thấp vị diện giai đoạn tầm trung, mà bây giờ được nâng lên cấp trung, một khi tiến hóa, quy tắc ở vị diện này sẽ có biến hóa, đến lúc đó, lại là một hồi phong ba a!"

"Ừ, nhưng mà đây cũng là bình thường, vị diện tiến hóa tất nhiên cùng với từ vong, tất cả đều là quy luật tự nhiên mà ~"

"Ha ha ha! Hai vị lâu trên nhất định là ở vị diện cấp cao đi? Có thể biết nhiều như vậy."

"Không nói cho người biết ~ không nói cho người biết ~ bí mật ~"

"..... Nghịch ngợm!"

.....

"Đình! Phát sóng trực tiếp sắp đóng cửa, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng, sắp thoát ly vị diện."

Mạc Vân Quả lui về phía sau hai bước, trong tiếng hoan hô của mọi người mà rời khỏi đây, ánh mắt cuối cùng dừng lại trên người Ngải Sâm đang nở nụ cười.

Ngay sau đó, thân ảnh của cô biến mất ở tại chỗ.

Ngải Sâm nhìn Mạc Vân Quả vừa rồi còn đứng ở đây, nháy mắt đột nhiên biến mất, sau đó phá lên cười.

Cười cười, từ khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt, rất nhanh rơi xuống đất, không thấy tăm hơi.

Từ nay về sau, hắn sẽ mở ra một trang huy hoàng thuộc về riêng mình.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Phiên ngoại Ngải Sâm

(*"Tất cả không giết được ta chỉ khiến ta càng cường đại hơn"* trích Ngải Sâm)

Edit: Linhlady

Nhật được tiểu giống cái là chuyện ngoài ý muốn, mà cái chuyện ngoài ý muốn này lại thay đổi cả cuộc đời ta.

Dĩ nhiên lúc đó ta sẽ không thể nào tưởng tượng được thay đổi sau này của ta.

Đây là tiểu giống cái bạo lực nhất ta từng thấy, nhưng cũng là tiểu giống cái hoàn mỹ nhất.

Trong cả cuộc đời dài sau này, ta không còn gặp người nào hoàn mỹ như thế nữa.

Tuy rằng tiểu giống cái luôn bày ra vẻ mặt lạnh lẽo, trong miệng phun ra không phải là lời hay ý đẹp gì, nhưng ta cảm thấy bất kể là ai cũng không thay thế được nàng.

Sau đó ta cùng một thú nhân khác nói chuyện về tiểu giống cái, bọn họ trêu chọc ta có phải thích tiểu giống cái hay không.

Ta luôn cười trả lời, không, ta cũng không thích nàng.

Ta biết tình cảm của mình với tiểu giống cái nghĩa là gì, nó tuyệt đối không phải tình yêu, càng nhiều hơn, là một loại cảm kích, nhưng mà cảm kích này lại pha lẫn hận ý.

Ta không biết cái chết của ca có quan hệ với nàng hay không, nhưng khi nàng xuất hiện, đã đánh vỡ cuộc sống bình thản bấy lâu nay của ta là thật.

Ta đã từng luôn là yếu đuối nhất gan, có đôi khi thậm chí ta suy nghĩ, có phải hay không Thần Thú ghen ghét tài năng ta, cho nên mới làm tính cách của ta yếu đuối như thế.

Nhưng mà sự thật chứng minh ta xác thật chỉ là suy nghĩ nhiều, ở một khác khi ta biết mình mất thần hồn, nội tâm ta cũng rất nôn nóng.

Cũng chính một khác kia, ta mới bắt đầu nhìn thẳng vào chính mình, ta bỗng nhận ra một chuyện, ca ca không thể bên ta cả đời, một khi hắt rời xa ta, như vậy cái chờ đợi ta chính là vực sâu vạn trượng.

Ta không thể lùi bước, hơn nữa cũng không có con đường nào cho ta lùi bước.

Ta lặng lẽ tìm hiểu nơi xảy ra chuyện năm đó, hơn nữa làm tốt công tác chuẩn bị, nhưng mà ta không nghĩ tới vận khí của ta lại tốt như vậy, mới một lần đã gặp mãnh thú kia.

Ta quá yếu ớt, ở nó hạ một đòn công kích, ta vốn dĩ mình sẽ kết thúc sinh mệnh ở đây, không ngờ ca ca lại xuất hiện.

Ta nhìn thấy ca ca cùng nó đối đầu, ta nghe được ca ca kêu ta chạy mau, giống như cha mẹ ta nhiều năm trước, ta cảm nhận được máu của ca ca máu bắn ở trên mặt ta, ta thấy được nó móc tim ca ca ra, không chút nào để ý vứt bỏ.

Một khác kia, hận ý ngập trời căn quét trái tim ta, chờ ta lại lần nữa phục hồi tinh thần lại, chỉ có thi thể của mãnh thú cùng thi thể ca ca ta.....

Một khác kia, ta cảm thấy cả bầu trời như sụp đổ.

Đúng vậy, ca ca đã từng là cả bầu trời của ta, bây giờ bầu trời ấy không còn, ta phải đi về đâu?

Ôm thi thể ca ca về tới son động, hai mắt ta đầm lệ mơ hồ ôm tiểu giống cái khóc suốt một đêm, thẳng đến khi ta lâm vào hôn mê.

Ngày trôi qua nháy, hiện giờ ta đã nhớ không được.

Ta giống như làm ra chuyện không tốt với tiểu giống cái, cho nên nàng rời đi, vĩnh viễn viễn rời đi.

Ta trí nhớ dần dần lui tán, trước kia luôn luôn nhớ tới tiểu giống cái, nhưng đến bây giờ, số lần có thể nhớ tới tiểu giống cái có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ta sợ có một ngày, ta sẽ quên tiểu giống cái.

Ta cầm bút viết một truyện xưa về tiểu giống cái, ghi lại toàn bộ thời gian ta cùng nàng trải qua?

Giống như ở rất nhiều rất nhiều năm trước, ta đứng ở bức tượng rồng, nhìn sắc mặt lạnh lẽo của tiểu giống cái, cười đến dị thường can rở, lúc ấy có thú nhân nói với ta.

Chính là vì sao, ta lại nhớ rõ mình lại khóc đây?

Cho nên a, thứ gọi là hồi ức này là không đáng tin a.....

Viết đến đây, ta lại quay đầu đi xem nội dung phía trước, trong lòng lại cảm thấy thương cảm.

Tiểu giống cái, nàng là ai?

Vì sao ta một chút cũng không có ấn tượng gì?

Bên nhau bao lâu mà khiết ta dành một trăm tám mươi năm nhớ...

- - - - -

Edit: Haiz...nam chính ơi a ở đâu????

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 73: Hào quang của nam chủ quá loá mắt!

Edit: Linhlady

Trong không gian u ám, Mạc Vân Quả nhìn Đoàn Từ đứng trước mặt, nâng tay lên chọc chọc cái bụng mềm mại của nó.

"Đoàn Từ, vì sao bụng của ngươi lại mềm như vậy?" Mạc Vân Quả có chút tò mò hỏi.

Đoàn Từ hiển nhiên không có ý định trả lời vấn đề này Mạc Vân Quả, chỉ thấy nó nghiêm túc đứng đắn nói: "Ký chủ, biểu hiện lần này của cô thực không tồi, không chỉ hoàn thành nhiệm vụ, lại còn có thể hoàn thành thêm hai nhiệm vụ che giấu."

"Ừm" Mạc Vân Quả nhàn nhạt lên tiếng.

"Rõ rõ ràng số phần thưởng lần này so với lần trước lớn hơn nhiều, nhưng đại đa số đều bị ngươi chiếm làm của riêng!" Khi nói đến phần trọng điểm, ngữ khí của Đoàn Từ ngữ càng thêm nghiêm túc.

"Ừm"

"Ký chủ, chúng ta muốn thăng cấp cần rất nhiều thích phân, lên cấp rồi chúng ta mới tiến vào vị diện cấp cao được." Đoàn Từ liên tục dùng đủ mọi lý do tẩy não Mạc Vân Quả.

"Ừm" Kết quả vị kia chỉ nhàn nhạt ừm một tiếng xem như trả lời nó.

"Cho nên, ký chủ ở thế giới sau ngoài việc ngươi hoàn thành nhiệm vụ ra, còn cần phải cầu đánh thưởng nhiều hơn nữa!" Đoàn Từ không ngừng cố gắng tẩy não.

"Ừm" Mạc Vân Quả liên tục lãnh đạm.

"Nếu tinh lực ký chủ đã tốt như vậy, chúng ta ngay lập tức vào vị diện tiếp theo để phát sóng trực tiếp đi!" Đoàn Từ nhìn Mạc Vân Quả không ngừng để mình đối thoại một mình, dứt khoát tổng cô đi.

"Ừm" Mạc Vân Quả như cũ không mặn không nhạt trả lời, sau đó mới kịp nhận ra Đoàn Từ nói gì đó.

Nhưng hiển nhiên cô không muốn tốn lời đi giải thích hay hỏi lại cái gì, dù sao cô cũng cảm thấy không mệt, vẫn có thể trực tiếp làm nhiệm vụ tiếp theo.

Đoàn Từ nhìn qua Mạc Vân Quả không có phản bác gì, nhanh chóng mở phòng phát sóng trực tiếp, sau đó truyền tổng cô tới vị diện tiếp theo.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó xuất hiện ở một nơi..... ừm..... Quán bar.

Quán bar là nơi vô cùng âm ỉ, nơi nơi tràn ngập thanh âm hoan dâm, Mạc Vân Quả ngồi ở vị trí quầy bar, đôi mắt chớp chớp nhìn về phía trung tâm sân nhảy.

Chỉ thấy trong trung tâm sân nhảy có một người đàn ông đeo mặt nạ, hình như hắn đang cùng người khác thi đấu vũ đạo, trung tâm có một cái mạng mặt nạ nam nhân, động tác của hắn dứt khoát đẹp mắt khiến cho quán bar gần như chìm trong tiếng hét chói tai.

"Oa oa oa! Chuyện gì đang xảy ra ở đây đây?"

"Tiểu Quả Quả nhanh như vậy lại phát sóng trực tiếp à? Lần này lại là nhiệm vụ gì đây?"

"Xem khung cảnh nơi này, hình như là quán bar?"

"Quán bar là địa phương nào? Cầu phổ cập khoa học!"

"Quán bar là nơi một đồng người nhàn rỗi tụ tập lại làm chuyện nhàn chán."

"Lầu trên giải thích thật sâu sắc!"

"Hệ thống! Mau mau mau! Thông báo nhiệm vụ cùng bối cảnh của thế giới này đi!"

"Đúng đúng đúng! Ta rất mong chờ nhiệm vụ của tiểu Quả Quả lần này nha, không biết sẽ làm cái gì nữa!"

"Ta cũng thật mong chờ!"

.....

Mạc Vân Quả còn không có sốt ruột đâu, mà đám người trong phòng phát sóng đã nhao nhao gấp không chờ nổi muốn biết rồi.

Ánh mắt của Mạc Vân Quả dừng lại trên người đàn ông đang đứng giữa trung tâm sân nhảy kia, cô có loại dự cảm, người đàn ông này chính là nhân vật lại mục tiêu.

Quả nhiên, câu nói tiếp theo của Đoàn Từ thành công xác nhận suy đoán của cô.

"Đỉnh! Nhiệm vụ của vị diện: Phá hư hào quang của nam chủ!"

Cùng lúc đó, bối cảnh của thế này cũng được truyền vào trong đầu Mạc Vân Quả, đồng thời cũng hiện ra ở phòng phát sóng trực tiếp.

Mạc Vân Quả tiếp thu bối cảnh, sau đó, ánh mắt khi nhìn người đàn ông kia mang theo một chút tò mò.

Khó trách cô luôn không có tự giác nhìn về phía hấn, thì ra là do có hào quang của nam chủ?

Mà nhiệm vụ lần này của cô, là phá hư cái gọi là hào quang của nam chủ, nghe qua có vẻ rất khó khăn.

Mà lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp lại bởi vì Đoàn Tử tuyên bố nhiệm vụ này, tức khắc nổ mạnh.

- -----

Edit: chào mừng đến với TG4.....:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 74

Edit: Linhlady

"Oa oa oa! Là nhiệm vụ này a!"

"Oa! Thế mà lại là nhiệm vụ này!"

"Xin hai vị lâu trên giải thích một chút, nhiệm vụ này làm sao vậy!"

"Người không biết nhiệm vụ này ư?"

"Không biết..... Hu hu hu..... Như vậy rất mất mặt sao?"

"Ha ha ha! Thật ra cũng không phải mất mặt, nhưng mà nhiệm vụ lần này thật quá nổi danh!"

"Tại sao lại nói rằng nó nổi danh?"

"Nói như thế nhì, đây là một cái nhiệm vụ thực hổ cha, nhiệm vụ chính là một câu: Phá hư hào quang của nam chính. Nhưng phá hư đến mức độ nào mới được tính là hoàn thành nhiệm vụ thì lại không nói?"

"Đúng vậy! Bao nhiêu người làm nhiệm vụ này đều không có giới hạn, ta nhớ rõ đã từng có người đem nam chủ ngược đến chết khiếp, nhiệm vụ vẫn không hoàn thành, nhưng có một người chỉ cần cùng nam chủ lăn giường, nhiệm vụ liền thành công....."

"Phốc, nghe người nói như vậy, thật đúng là có ý tứ!"

"Ha ha! Lại nói tiếp, không ít người ở cái nhiệm vụ này mà rớt đài đâu."

"Ta có loại dự cảm, tiểu Quả Quả cùng cái tên nam chủ này phát sinh rất nhiều truyện xưa! (trạng thái trầm tư)"

"Ta đồng ý....."

.....

Lại nói tiếp, bối cảnh ở thế giới này rất đơn giản.

Chỉ là câu chuyện về một người đàn ông có hào quang của nam chính, ở thế giới hiện đại hồ mưa gọi gió mà thôi.

Trong đó còn trộn lẫn câu chuyện của các loại mỹ nữ, ừ..... Có thể nói là đây là một câu chuyện lấy xây dựng tính cách nam chính thành ngựa giống điển hình.

Mạc Vân Quả trong đầu thực chất không hề có khái niệm ngựa giống nghĩa là gì, lúc này âm nhạc đã dừng lại, cô thấy nam chủ đi thẳng về phía mình, sau đó.....

Bỏ qua cô hướng tới quầy bar nói một câu "Rượu Cocktail."

Mạc Vân Quả:.....

Diệp Lăng cùng Mạc Vân Quả dựa vào rất gần, cô thậm chí có thể ngửi được hương vị trên người hấn, đó là một loại hormone hỗn tạp nhưng tuyệt đối không khó ngửi.

Ở cái quán bar hỗn độn này, mùi hương trên người Diệp Lăng lại khiến người khác cảm thấy an tâm.

Mạc Vân Quả lẳng lặng nhìn hấn, có lẽ là nhận thấy ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, Diệp Lăng quay đầu nhìn về phía cô.

Diệp Lăng nhìn Mạc Vân Quả, trên mặt lộ nụ cười tươi, bỏ qua việc mặt nạ đã che mất một nửa đi chẳng nữa, thì Mạc Vân Quả vẫn có thể nhận ra được người kia đang cười lớn.

Có lẽ, đây là năng lực thần kì của nam chủ? Có thể làm người ta không tự giác sinh ra hảo cảm?

"Em gái nhỏ, nơi này cũng không phải là nơi để em tới nha ~"

Giọng nói của Diệp Lăng trong trẻo thoải mái, khiến người nói chuyện với hấn muốn hòa theo.

Nhưng mà, người này lại không bao gồm Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả im lặng nghe Diệp Lăng nói xong, sau đó nhàn nhạt trả lời một câu: "Ừm."

Diệp Lăng:..... Đầu óc của em gái nhỏ này có phải có vấn đề hay không? Thế mà lại lãn đạm với mình như vậy?

Diệp Lăng luôn luôn thuận buồm xuôi nước, hơn nữa đa số phụ nữ, khi nhìn thấy hắn sẽ không tự chủ được thẹn thùng, không thì cũng nịnh nọt, đón gió hùa theo hắn.

Thế nhưng, em gái nhỏ trước mắt này lại như thế nào?

Diệp Lăng theo bản năng nhử mày nhìn Mạc Vân Quả, lúc này trên người Mạc Vân Quả chỉ mặc một đai đeo nhỏ cùng quần dài, trên người mặc áo bó sát, phác họa đường cong cơ thể.

Theo lý thuyết phụ nữ như vậy sẽ không bị nhầm lẫn với các em gái mới lớn mới đúng, trong lòng Diệp Lăng khó hiểu, nhìn vào đôi mắt của Mạc Vân Quả.

Ngay sau đó, hắn lập tức hiểu được tại sao theo bản năng mình lại xem cô như em gái nhỏ chưa trải sự đời.

Thật sự là bởi vì đôi mắt cô quá mức trong trẻo, sạch sẽ, sạch sẽ tới mức dường như không chứa một thứ gì, không có bất kì dấu vết nào lưu lại trong đó.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả có thể cảm nhận được ánh mắt của Diệp Lăng đang đánh giá mình, nhưng lại không có bất kì ảnh hưởng gì đến cô.

Chỉ thấy Mạc Vân Quả vươn tay phải, chớp mắt một cái đã bắt được ống tay áo của Diệp Lăng. giọng nói lạnh lẽo không hợp với yêu cầu nói ra: "Mang tôi về nhà."

Diệp Lăng:..... Cho nên thái độ của cô gái nhỏ vừa rồi là lạt mềm buộc chặt?

"Khụ khụ..... Cái gì kia, tôi cũng không phải nam nhân tùy tiện." Diệp Lăng gio tay đem bàn tay của Mạc Vân Quả gạt xuống.

Mạc Vân Quả kiên trì không ngừng lôi kéo Diệp Lăng nói: "Ừ, anh không phải người đàn ông tùy tiện."

Diệp Lăng:..... Nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lôi gì để nói!

"Phốc, cầu xin hiện tại trong lòng Diệp Lăng không để lại bóng ma."

"Trọng điểm không phải nên đặt ở trên tay Diệp Lăng sao! Hắn thế nhưng sờ soạng tay tiểu Quả Quả!"

"Ta cảm thấy, trọng điểm vẫn ở chỗ nội dung hai người đang thương lượng mới phải."

"Khụ khụ..... Ta cảm thấy trọng điểm ở chỗ biểu tình của tiểu Quả Quả mới phải."

"Lầu trên là một đám thiếu năng trí tuệ!"

"+1"

.....

Phòng phát sóng trực tiếp vì tìm xem trọng điểm của câu chuyện ở đâu mà bắt đầu tranh cãi, Mạc Vân Quả vẫn gắt gao nắm lấy ống tay áo của Diệp Lăng, không cho hắn rời đi.

Ánh mắt người trong quán bar vẫn không rời khỏi Diệp Lăng, chỉ cần có hắn xuất hiện, hắn chính là tiêu điểm, đây là hào quang vạn năng của nam chính.

Mà động tác của Mạc Vân Quả lại khiến cho bọn họ phản cảm, rõ ràng Diệp Lăng không thích cô, cô còn luôn bám lấy người ta.

Âm nhạc đã ngừng lại, mọi người khe khẽ nói nhỏ, nói Mạc Vân Quả không phải.

"Cô gái này là chuyện như thế nào? Không phát hiện người ta không thích mình sao?"

"Đúng vậy! Theo tôi nghĩ, khẳng định lại là một cô gái muốn câu dẫn vị tiên sinh kia."

"Mẹ, Tiểu tiện nhân này. Cũng không nghĩ xem mình có bao nhiêu phán lượng."

"Chúng ta có cần đi lại xem như thế nào hay không....."

"Đừng, trước tiên nhìn xem tình huống ra sao, chờ vị kia đi rồi, lúc sau, tôi phải cho cô ta xem một chút sắc mặt mới được!"

"Tốt tốt tốt."

.....

Các loại âm mưu quỷ kế cứ như vậy thăng thường nói ra trước mặt Mạc Vân Quả, không hề có ý tứ kiêng dè.

Diệp Lăng lặng lẽ nghe các cô khe khẽ nói chuyện, đối với loại chuyện này, hắn cũng không lạ lắm gì.

Nhưng mà.....

Diệp Lăng nhìn người trước mắt bướng bỉnh nắm lấy ống tay áo của mình, rõ ràng trên người ăn mặc hồ hang, phóng đảng nhưng đôi mắt kia lại có thể thuần thục như thế.

Diệp Lăng thở dài một hơi, nhận mệnh cầm bàn tay của Mạc Vân Quả, nắm ở trong tay mình, nói: "Đi thôi, tôi mang cô về nhà."

Mạc Vân Quả cúi đầu "Ừ" một tiếng, cô nhìn vị trí tay đang nắm lấy của hai người, khe khẽ nói một câu "Lạnh".

Diệp Lăng không nghe rõ, quay đầu lại hỏi một câu: "Cái gì?"

Mạc Vân Quả không có trả lời hẳn, chỉ là lắc đầu, ý bảo tiếp tục về phía trước đi.

Diệp Lăng cũng đoán ra Mạc Vân Quả không phải người thích nói chuyện, lại tiếp tục đi, chuyện người trong quán bar sau khi thấy bọn họ cùng nhau rời đi có phản ứng gì, chuyện này không nằm trong phạm vi quan tâm của hắn.

Mạc Vân Quả cúi đầu, vừa rồi khi Diệp Lăng vừa nắm tay cô, cô cảm giác được, người đàn ông này khác với vẻ bề ngoài, trái ngược với biểu hiện ra ngoài ảm áp, tay người này, lạnh lẽo đến thấu xương.....

Rất nhanh Diệp Lăng đã mang Mạc Vân Quả về nhà, đây là một khu nhà biệt thự nằm ở trung tâm thành phố, giao thông phát triển, hoàn cảnh tuyệt đẹp, xa hoa tôn quý.

Biệt thự chỉ có một lão quân gia cùng một ít giúp việc phụ trách dọn dẹp, bọn họ nhìn thấy Diệp Lăng lại mang theo phụ nữ về nhà, nhiều lần cũng thành thói quen.

Dù sao thiếu gian nhà bọn họ a, chính là thích làm loại chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Edit: Linhlady

Diệp Lăng trực tiếp kéo Mạc Vân Quả lên lầu đi vào một gian phòng cho khách, phòng cho khách sạch sẽ, nhìn ra được là thường xuyên có người quét tước.

Diệp Lăng để Mạc Vân Quả ngồi ở trên giường, chính hắn nửa cong eo nói: "Đêm nay cô tạm thời trước ở nơi này, ngày mai tôi đưa cô đi có được không?"

Mạc Vân Quả không nói lời nào, chỉ là dùng đôi mắt đen láy bình tĩnh nhìn Diệp Lăng.

Diệp Lăng bị này đôi mắt này nhìn chằm chằm đến dựng tóc gáy, hắn thẳng eo, lui về phía sau vài bước, tìm đệm ghế dựa ngồi xuống.

"Tôi nói, cả tối nay cô không nói được mấy câu là có ý gì?"

Diệp Lăng kỳ thật là có điểm không kiên nhẫn, hắn cũng không biết tại sao mình lại nổi lòng tốt lên, mang một cô gái xa lạ về nhà, lại còn dùng lời lẽ nhẹ nhàng khuyên bảo cô.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, chỉ là hơi cúi đầu, hai tay nắm lấy nhau.

Khi Diệp Lăng cho rằng Mạc Vân Quả sẽ không mở miệng nói chuyện, lại nghe giọng nói trầm thấp của cô.

"Tôi sẽ không nói."

"Ha? Đâu cô chơi tôi à?" Diệp Lăng nhin không được trợn trắng mắt, sẽ không nói? Vậy người vừa nói là quỷ à?

Hiển nhiên, Diệp Lăng hiểu lầm ý của Mạc Vân Quả, cũng may, hắn cũng nhanh chóng phản ứng lại.

Diệp Lăng không nhịn được lại trợn trắng mắt nói: "Cô nói cô sẽ không nói chuyện, có chuyện gì để nói đây? Tôi còn tưởng rằng cô là người câm đấy."

Mạc Vân Quả:..... Nói bản thân sẽ không nói.

Diệp Lăng cũng không có gì kiên nhẫn, hắn xua xua tay đứng lên nói: "Đêm nay cô tạm thời ở lại đây đi, ngày mai tôi đưa cô về."

Nói xong câu đó, lúc sau, Diệp Lăng liền mở cửa đi ra ngoài.

Mạc Vân Quả nhìn căn phòng trống vắng, nằm ngửa ở trên giường.

Trước mặt cô là các loại bình luận của người trong phòng phát sóng, bọn họ giống như có tinh lực vô hạn, mỗi ngày đều có thể nói chuyện trên trời dưới đất.

Mạc Vân Quả có chút mệt mỏi, cô cảm giác những lời nói kia như thôi miên, chậm rãi, cô nhắm hai mắt lại, từ từ ngủ say.

Mà phòng phát sóng trực tiếp lại vẫn như cũ lộn lộn đủ loại tin tức.

"Tiểu Quả Quả đây là một mối sao? Nhanh như vậy liền ngủ rồi? Còn chưa tới thời gian phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa đâu."

"Có lẽ là một mối đi? Cũng do tiểu Quả Quả chưa nghỉ được bao lâu đã mở phát sóng trực tiếp này rồi."

"Các người nói, có phải tiểu Quả Quả không hề biết rằng mỗi lần mở phát sóng trực tiếp ra sẽ hao tổn tinh thần lực của chủ kênh không?"

"Ta cảm thấy tiểu Quả Quả hẳn là không biết."

"Không có đạo lý a, hệ thống không phải sẽ nói rõ sao?"

"Cũng có đạo lý, mỗi cái hệ thống hẳn là sẽ giống như một chủ kênh thuyết minh."

"Vậy các ngươi nói, tiểu Quả Quả liệu mạng hoàn thành nhiệm vụ trong phòng phát sóng trực tiếp để làm gì?"

"Ta nào biết đâu, nhưng mà đau lòng cho tiểu Quả Quả quá, ai, ta cũng không có gì, chỉ có thể đánh thương một chút."

"Ta cũng thế, ta cũng thế!"

"Đánh thương đi ~"

Hệ thống nào đó nhìn bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, lâm vào trầm tư, nó giống như đã quên nói với kí chủ chuyện này rồi?

Đoàn Từ chưa kịp hăm lại suy nghĩ của mình, đã bị bao trùm trong âm thanh đánh thương.

"Đinh! Người sử dụng Con khi sơn đại vương đánh tiền thương một tôn hầu."

"Người sử dụng Nhân sâm tinh đánh thương một cây nhân sâm ngàn năm."

"Người sử dụng kim cương lang đánh thương nửa tấn sắt thép"

"Người sử dụng dương mị mị đánh thương một cân lông dê."

"Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một tấn linh dịch ngàn năm!!!"

Đoàn Từ: (๖o๖)!!! Linh dịch ngàn năm! Một tấn!!!

Ở xa xôi xa xôi trên một tinh cầu, một người đàn ông nào đó ăn mặc cùng loại với cỗ phục nửa nằm ở trên ghế nằm hoa lệ, nhìn khuôn mặt ngủ say của tiểu Quả Quả được phóng cực đại trên màn hình, khóe miệng gọi lên một mặt ý cười sùng nịch, ý vị thâm trường.....

- -----

Edit: Bao nhiêu chương cuối cùng nam chính cũng được lên sàn lần 2 aaaaaaaaaa.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77

Edit: Linhlady

Ngày hôm sau, khi Mạc Vân Quả vừa mới tỉnh lại, đã nghe thấy Đoàn Từ liên tục lặp lại một câu.

"Một tấn linh dịch ngàn năm!!! Một tấn linh dịch ngàn năm!! Một tấn linh dịch ngàn năm!!!"

Mạc Vân Quả nghe thấy, chỉ cho rằng Đoàn Từ đột nhiên động kinh, cũng không có thèm quan tâm nó đang nói gì.

Từ trước tới giờ cô cũng không quan tâm đến đánh thương, cho nên cô cũng bỏ lỡ lý do Đoàn Từ đột nhiên động kinh.

Mạc Vân Quả đơn giản rửa mặt một chút, sau đó khoan thai đi xuống dưới lầu.

Diệp Lăng đang ăn bữa sáng, nhìn sang Mạc Vân Quả đang đi xuống lầu, hần liền nói: "Lại đây ăn cơm đi, ăn xong tôi đưa cô về nhà."

Mạc Vân Quả đi qua đi ngồi xuống, đoan đoan chính chính ngồi, cũng không nói lời nào, cứ như vậy nhìn Diệp Lăng.

Diệp Lăng đang ăn trứng ốp, cảm giác được có một ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, động tác cắn trứng của hắn dừng lại.

Diệp Lăng nhìn về phía Mạc Vân Quả, phát hiện ánh mắt của cô nhìn mình vô cùng lạnh lẽo, giống như như hắn đã làm sai chuyện gì đó.....

Diệp Lăng:..... Luôn cảm thấy có một ngày hắn sẽ bị cô nhìn chăm chăm mà chết!

Hắn thật sự là bị Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm có chút bất đắc dĩ, hần buông nĩa, xoa xoa huyết Thái Dương nói: "Cô nải nải của tôi ơi, cô muốn thế nào?"

"Tôi không muốn về." Mạc Vân Quả nói trắng ra, nếu muốn hoàn thành nhiệm vụ, như vậy nhất định phải đi theo mục tiêu nhiệm vụ.

Diệp Lăng xoa xoa tóc nói: "Vậy cô nói cô không muốn quay về cô thì muốn làm gì?"

"Đi theo anh." Mạc Vân Quả không chút nào che dấu mục đích của mình, nhưng mà những lời này vào trong tai Diệp Lăng lại thay đổi thành ý nghĩ khác.

"Tôi nói tiểu muội muội nha, ca ca không thích loại hình mẫu như em, ca ca thích chính là cái loại nguyệt hung đại ngọc ngêch, biết không?" Diệp Lăng xoa xoa đầu Mạc Vân Quả nói.

Còn đừng nói, Mạc Vân Quả tẩy đi lớp trang điểm, lộ ra khuôn mặt thanh tú, hơn nữa kết hợp với cặp mắt thuần tịnh kia, nhìn như thế nào cũng giống đứa bé gái chưa trải sự đời.

Tuy rằng Diệp Lăng tự nhận là chính mình không phải người tốt đẹp gì, nhưng cũng không có biến thái đến nỗi ngay cả đứa bé cũng không tha.

Mạc Vân Quả căn bản là không nghe hiểu Diệp Lăng đến tốt cùng đang nói cái gì, thích là cái gì vậy? Đây là từ ngữ mà Mạc Vân Quả chưa từng biết đến.

Mạc Vân Quả chỉ biết là, nhiệm vụ = Diệp Lăng = cần thiết phải đi theo hắn!

"Oh" Tuy rằng nghe không hiểu lắm, nhưng cứ đáp một tiếng vậy hắn là không có vấn đề gì đi? Đây là ý tưởng trong đầu của Mạc Vân Quả.

Nhưng mà qua đầu óc của Diệp Lăng lại là: Ta chết! Cô gái nhỏ này si mê mình vậy sao! Mình đã nói đến như vậy rồi! Còn muốn đi theo mình?!

Nếu để người trong phòng phát sóng trực tiếp biết được suy nghĩ chân thật của Diệp Lăng, khẳng định sẽ nói: Thiếu niên, não bổ là bệnh, phải trị a!

Diệp Lăng nhìn bộ dáng kiên trì của Mạc Vân Quả, đột nhiên lại thấy hứng thú, hắn thật muốn nhìn xem cô gái này có thể kiên trì được bao lâu!

"Được, nếu cô thật sự muốn đi theo, như vậy cô cứ đi theo đi! Không cần hối hận nha!"

Nói xong câu đó, Diệp Lăng xiên chiếc trứng, một ngụm nuốt vào, khoe miệng nhếch lên cười vô cùng *****.

Mạc Vân Quả nghe được Diệp Lăng đồng ý cho cô đi theo, mới bằng lòng đi ăn sáng.

Thật ra, cho dù Diệp Lăng không đồng ý, thì cô cũng sẽ đi theo hắn.

Chẳng qua, trước khi làm việc phải hỏi ý kiến người khác trước, như vậy tỏ vẻ lễ phép.

Ừm..... Đây là di đại thúc Diệp Hiến trong phòng phát sóng trực tiếp nói.

Diệp Hiến không biết Mạc Vân Quả hoàn toàn hiểu lầm ý của hắn, ý của hắn là khi muốn cướp của người khác phải trước hết phải biết được thực lực của đối phương!

Vô luận như thế nào, Mạc Vân Quả cuối cùng đi theo đúng phương hướng..... Ừ..... Nhìn qua đây là phương hướng phát triển tốt.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78

Edit: Linhlady

Diệp Lăng ăn xong bữa sáng, lúc sau, tính toán đi công ty một chuyến, tuy rằng hắn cũng không có bất cứ chuyện gì tình phải làm, nhưng dù sao thì.....

Diệp Lăng nhìn phía sau Mạc Vân Quả đi theo như một cái đuôi nhỏ, khoe miệng nhếch lên một nụ cười ác ma.

Sau khi đến công ty, Diệp Lăng tỏ vẻ cao lãnh đi một vòng ở công ty, mà Mạc Vân Quả cũng ngoan ngoãn theo ở phía sau.

Theo thời gian trôi qua càng lâu, trong công ty bắt đầu tung tin vịt hôm nay có một cô gái da mặt dày đi theo tổng tài nhà bọn họ, không biết xấu hổ!

Trong công ty này, đại đa số phụ nữ ở đây đều là kẻ ái mộ Diệp Lăng, các cô cũng biết bản thân cùng Diệp Lăng có bao nhiêu chênh lệch, cho nên ngày thường cũng chỉ là đứng từ xa nhìn hắn, không dám lại gần tiếp cận.

Nhưng mà hôm nay, đột nhiên xuất hiện một cô gái trông thật tầm thường! Mà lại dám đi cùng tổng tài nhà các cô!

Nhất máu chột chính là, tổng tài cư nhiên còn không ngăn lại!

Các cô cũng không hề cho rằng Diệp Lăng thích Mạc Vân Quả, ngày thường tin tức tầm hoa văn liễu của Diệp Lăng cũng không ít, gặp không ít mỹ nhân, nhưng Diệp Lăng cũng không để ai trong lòng.

Chỉ bằng Mạc Vân Quả kia muốn sắc không có sắc, muốn mông không mông, a..... Tổng tài nhà các cô mới không thích cô đâu!

Tin tức trong công ty truyền bá cực nhanh, đương nhiên khi Diệp Lăng đi vào phòng tiếp theo, hắn cũng đã nghe thấy được đủ loại bình luận đối với Mạc Vân Quả.

"Cái này tiểu ***** cũng không nhìn xem chính mình là người nào, thế mà dám đi theo Diệp tổng chúng ta!"

"Đúng vậy đúng vậy! Thân phận của Diệp tổng chúng ta là cái gì, chỉ có thể đứng xa xem không thể dám loạn!"

"Nếu đây không phải ở công ty, tôi đã sớm làm chết cái tiểu kỹ nữ này!"

"Các người nói nhỏ thôi, nếu để Diệp tổng nghe thấy thì không tốt đâu."

"Xùy, cô cho rằng Diệp tổng sẽ để ý cô gái kia? Đừng nói chuyện cười!"

.....

Diệp Lăng nghe đủ loại thanh âm, quay đầu lại nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, kết quả phát hiện thế mà sắc mặt cô vẫn mặt than như cũ, tức khắc cảm thấy bức mình, làm sao cô có thể chịu được?

Nhưng mà trên thực tế, Mạc Vân Quả lại đang phát ngốc nhìn bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Ta giết! Tiểu Quả Quả, đi lên tấn chết hần! Lại còn dám tính kế nguoi!"

"Chính xác! Tiểu Quả Quả nhà chúng ta sao có thể bị khi dễ như vậy!"

"Ha ha..... Cái tên Diệp Lăng này về sau nhất định sẽ chết thực thảm, ta lấy danh nghĩa ngôn linh sư thề!"

"Lầu trên đừng làm vậy, cho dù nguoi là ngôn linh sư cường đại nhất, cũng không nên phát bỏ phép tắc thời không."

"Đừng nói lời nói thật được không! Không cần rải muối lên miệng vết thương của ta, ta sẽ nguyên rửa nguoi, có tin hay không!"

"Các nguoi đừng nói sang chuyện khác, hiện tại trọng điểm không phải nên là đặt lên người Diệp Lăng này sao!"

"Xem bộ dáng mê man của tiểu Quả Quả kia, ta cá là tiểu Quả Quả cái gì cũng không biết."

"Ha ha! Lần này đến lượt ta tới giải thích! Tiểu Quả Quả nguoi nghe ta nói a! Cái tên Diệp Lăng này, tâm nhân thế mà bị hồng rồi, hần mang theo nguoi đến công ty tới đi một vòng, chính là muốn biến nguoi thành địch nhân của cả công ty nha!"

"Đúng là như vậy, nguoi nói xem nhờ may ở đây có người tâm tư ngoan độc hạ độc thủ với nguoi thì sao....."

"Lầu trên đừng nói chuyện lung tung! Tiểu Quả Quả còn có chúng ta đây!"

"Đúng đúng đúng! Tiểu Quả Quả không sợ, có chúng ta đây, hằng ngày moah moah ~"

.....

Mạc Vân Quả thấy người trong phòng phát sáng trực tiếp thay phiên nhau giải hành vi của Diệp Lăng, bước chân hơi chậm lại, mím môi.

Sau đó cô lại tiếp tục đi theo sau Diệp Lăng đi xuống một bộ phận khác, Ừ..... Quả nhiên nhiệm vụ càng ngày càng thêm quan trọng.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79

Edit: Linhlady

Cứ như vậy, Diệp Lăng mang theo cái đuôi nhỏ là Mạc Vân Quả dạo xong toàn bộ công ty, đi tới nỗi chân hần phát đau, cổ tình Mạc Vân Quả vẫn cứ là bộ dáng lạnh nhạt ung dung.

Diệp Lăng dừng bước chân lại, nhìn Mạc Vân Quả đồng thời cũng dừng bước theo, bất đắc dĩ thờ dài một hơi nói: "Tiểu muội muội, đi thôi, đi ăn cơm đi."

Mạc Vân Quả nghe thế, vẫn như cũ bất động.

Diệp Lăng chỉ có thể bước nhanh đi đến bên người Mạc Vân Quả, chớp mắt một cái đã nắm được tay cô, kéo cô đi tiếp.

"Tôi nói tiểu muội muội a, làm sao cô lại cố chấp như vậy?"

Mạc Vân Quả bàn tay Diệp Lăng đang nắm tay mình, muốn ném hần ra, nhưng mà Diệp Lăng đột nhiên quay đầu nhìn cô nói: "Cô dám hất tay tôi ra thử xem!"

Mạc Vân Quả nghe được lời này, lập tức liền hất tay Diệp Lăng ra.

Diệp Lăng:..... Cô đúng là khắc tinh của hần! Là khắc tinh đi!

"Muốn ăn cơm không?" Diệp Lăng bất đắc dĩ hỏi, Mạc Vân Quả thành thật gật đầu.

"Vậy đi thôi." Diệp Lăng cũng không nắm tay cô nữa, trực tiếp về phía trước, dù sao cô cũng sẽ đuổi kịp.

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Lăng xoay người rồi đi, vội vàng đuổi theo.

Diệp Lăng mang theo Mạc Vân Quả đi vào một nhà hàng kiểu Pháp, nhìn qua vô cùng xa hoa.

Hai người ngồi xuống, Diệp Lăng có ý khó xử Mạc Vân Quả, đem thực đơn trong tay đưa cho cô nói: "Cô thích ăn gì thì chọn đi."

Mạc Vân Quả tiếp nhận thực đơn, tùy tay mở ra, nhìn nửa ngày, trên mặt vẫn cứ là khuôn mặt than vắn năm kia.

Diệp Lăng nhìn Mạc Vân Quả trầm mặc, thật lâu không nói lời nào, trong lòng có chút thấp thỏm.

Không phải là biết được mình cố tình làm khó cô ấy chứ? Ngọa tào! Em gái này có khi nào sẽ khóc đứng lên không?

Ngay lúc này, nhân viên phục vụ đi đến khom lưng nhìn hai người, hiển nhiên là đang chờ đợi hai người gọi món ăn.

Diệp Lăng vừa thấy một màn này, trong lòng khản trương nhìn Mạc Vân Quả.

"Foiegras (gan ngỗng kiểu Pháp)"

Tiếng Pháp tiêu chuẩn từ trong miệng Mạc Vân Quả nhẹ nhàng vang lên, ngay cả nhân viên phục vụ cũng sững sốt một chút, kinh ngạc nói: "Ngại quá, ngại có thể lặp lại lần nữa không?"

Vì thế, Mạc Vân Quả lại lần nữa lặp lại một lần, nhưng mà nhân viên kia vẫn trong trạng thái mộng mị.

Mà khi Mạc Vân Quả mở miệng nói tiếng Pháp Diệp Lăng cũng ngây ngẩn cả người, nha đầu này là kẻ lừa đảo! Lại có thể nói tiếng Pháp lưu loát chính tông như vậy!

Người phục vụ khó xử nhìn Mạc Vân Quả, Hu hu hu..... Nghe không hiểu làm "xao" đây!

Cũng may, Diệp Lăng phản ứng lại đây, hắn trực tiếp nói với nhân viên nói: "Gan ngỗng kiêu Pháp hai phần, cảm ơn."

Nhân viên vội vàng đồng ý, vội vàng tránh xa, thật sự là quá mất mặt.

"Tiểu muội muội, thâm tàng bất lộ a!" Diệp Lăng ý vị thâm trường nói.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, có chút khó hiểu, không biết ý hắn là gì.

"Tiểu Quả Quả, ý của hắn là ngươi biết nói một loại ngôn ngữ khác, rất lợi hại!"

Phòng phát sóng trực tiếp nói những lời này nhắc nhở Mạc Vân Quả, chỉ thấy cô đoan đoan chính chính ngồi ở chỗ kia, hai tay ngoan ngoãn đặt ở trên bàn, thấp giọng nghiêm túc nói: "Tôi không chỉ biết tiếng Pháp, còn có tiếng Đức, tiếng Ý, Ả Rập ngữ, Ồ.....các loại ngôn ngữ khác cũng biết một chút, nhưng nói không tốt."

Diệp Lăng..... Ha ha! Người này quả nhiên là khác tính của ta! Khác tính!

"Tôi đã biết, cô không cần ở đó khoe khoang!" Diệp Lăng tuy rằng tự nhận bản thân cũng biết vài loại ngôn ngữ, nhưng đều là thuộc về ngôn ngữ tương đối phổ biến, còn lại chỉ giới hạn trong giao tiếp hằng ngày mà thôi.

Mạc Vân Quả thấy khó hiểu, cô rõ ràng không có khoe ra, cô chỉ nói sự thật mà thôi, lúc trước cô cũng mất rất nhiều thời gian để học các loại ngôn ngữ này đó, Ồ.....Hình như thời gian một tháng.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 80

Edit: Linhlady

Diệp Lăng sáng suốt không hỏi Mạc Vân Quả học trong thời gian bao lâu, nếu không hắn có khả năng sẽ học máu!

Rất nhanh gan ngỗng được mang lên, Mạc Vân Quả yên lặng ăn cơm, tuân theo truyền thống tốt đẹp khi ăn không nói chuyện.

Nhưng ngược lại Diệp Lăng lại là một tên không chịu ngồi yên, hắn nhìn Mạc Vân Quả a, lại muốn mở miệng nói chuyện.

Hắn cũng không biết vì sao lại như vậy, rõ ràng hắn là người rất ít nói!

"Anh nói này em gái tại sao hôm qua em lại tới quán bar?"

Nhìn bộ dáng nhợt nhạt của cô như thế này, hắn không nghĩ cô sẽ đi đến quán bar nha!

Mạc Vân Quả nghiêng đầu, cẩn thận hồi tưởng một chút, Ồ..... Trong bối cảnh của truyện xưa không nói đến nguyên nhân.

"Tôi bị ném ở nơi đó." Mạc Vân Quả trả lời, bởi vì không thể trực tiếp lộ ra chuyện thống tòn tại, cho nên cô chỉ có thể nói như vậy.

Nhưng mà câu trả lời này lại khiến sắc mặt Diệp Lăng đại biến, hắn nắm chặt tay, đáng về tức giận.

"Ngọa tào! Ai dám ném cô ở nơi đó a? Không đúng! Là ai có khả năng ném cô ở kia? Ách..... Giống như cũng không đúng! Mặc kệ, rốt cuộc là ai?"

"Ồm....." Mạc Vân Quả không có cách nào trả lời vấn đề của Diệp Lăng, cho nên cô chỉ có thể bình tĩnh nhìn Diệp Lăng.

Diệp Lăng thấy Mạc Vân Quả lại trung ra vẻ mặt như vậy, có một loại cảm giác rên sứt không thành thép.

Hắn bắt đầu dĩ vãng một hơi, xoa xoa tay nói: "Thời thời, để tôi tự điều tra thì hơn!"

Cũng chỉ có mình Diệp Lăng mới có thể đem chuyện điều tra một người nói ra một cách đương nhiên mà thôi.

Mạc Vân Quả "Ồ" một tiếng, không có ý kiến, dù sao hắn cũng tra không ra cái gì.

Hai người ăn xong cơm, lúc sau, Diệp Lăng không chịu ngồi yên mang theo Mạc Vân Quả đi dạo khắp nơi.

Bản thân Diệp Lăng có "Vàng sáng của nam chủ", tự nhiên sẽ thu hút ánh nhìn trở thành tiêu điểm của mọi người.

Mạc Vân Quả đi theo phía sau Diệp Lăng, nhìn không ít người trên đường trộm nhìn Diệp Lăng, thấp giọng khó hiểu.

Cô bước nhanh đi đến bên người Diệp Lăng, kéo kéo ống tay áo của Diệp Lăng hỏi: "Vì sao các cô ấy lại thích nhìn lên anh?"

Vốn đang hưởng thụ ánh nhìn chăm chú của mọi người Diệp Lăng nghe thấy Mạc Vân Quả hỏi chuyện này, mặt đột nhiên đỏ lên, vì sao đột nhiên lại có cảm giác thẹn thùng!

"Ta giống như phát hiện tiểu Quả Quả che dấu thuộc tính....."

"Ta giống như cũng phát hiện....."

"Lầu trên không cần thừa nước đục thả câu a! Nói cho ta biết, các người phát hiện cái gì!"

"Ta phát hiện....."

"Tiểu Quả Quả có tiềm chất phúc hắc!"

"Giống như trên!"

"Ta không đồng ý! Tiểu Quả Quả nhà chúng ta xuẩn manh như vậy, sao có thể phúc hắc được?"

"Vậy ta mới nói là tiềm chất! Hắc hắc hắc..... Các người hãy chờ xem, tiểu Quả Quả sẽ tiến hóa!"

"Hắc hắc hắc, nói tới đây mới nhớ, các người không lưu trữ kênh sao, các bạn nhớ vào xem, các người không lưu trữ sao?"

"Ồ được, đoạn quảng cáo này khiến ta phục rồi!"

"Ta không phục nó, ta là phục lầu trên! Đúng! Không sai, chính là người!"

.....

Mạc Vân Quả nhìn bình luận không ngừng xuất hiện trước mắt, yên lặng thu hồi tầm mắt đang nhìn Diệp Lăng của mình, đồng thời buông lỏng tay ra.

Cô mới không ngu đâu! Rõ ràng rất nhiều người đều nói rằng cô thông minh!

Diệp Lăng nhìn thấy một loạt động tác này của Mạc Vân Quả, sững sốt, phản ứng đầu tiên của hắn là tiểu muội muội có phải thương tâm hay không.

Diệp Lăng tự nhào bở tới nỗi kinh hách, hắn lập tức xoa xoa đầu Mạc Vân Quả nói: "Không có việc gì, các cô ấy nhìn tôi, tôi chỉ nhìn cô."

Ở một trên tình cầu xa xôi, một người đàn ông nào đó thấy một màn như vậy, tức khắc cuồng bạo, hắn nhìn về phía người máy lười biếng bên cạnh gần như giận dữ hét lên: "Cái tên đàn ông này muốn làm gì? Đang làm gì! Nhanh chóng tu bổ phá hệ thống cho ta, ta muốn lập tức sử dụng!"

Edit: Ahaha nam chính ghen rồi ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không biết một động tác đơn giản của mình đã tác động lên người đàn ông nào đó, cô nhìn Diệp Lăng vuốt tóc mình, duỗi tay chụp được tay hắn.

Diệp Lăng cũng không tức giận, chỉ là lập tức kéo tay Mạc Vân Quả qua nói: "Đi thôi, tôi mang cô đi mua quần áo."

Mạc Vân Quả nhìn lại quần áo không ra gì trên người mình, gật gật đầu.

Lúc này Diệp Lăng mới vui vẻ lên, ừm..... Quả nhiên vẫn là em gái nhỏ ngoan ngoãn đáng yêu nhất.

Diệp Lăng mang theo Mạc Vân Quả trực tiếp đi tới trung tâm mua sắm lớn nhất thành phố, sau đó bắt đầu hình thức điên cuồng mua sắm.

Đừng nói đàn ông không thích đi dạo phố, đó là bởi vì bọn hắn không bị gọi lên hứng thú mà thôi.

Như lúc này đây, Diệp Lăng lôi kéo Mạc Vân Quả tới một cửa hàng, biểu tình rõ ràng vô cùng hưng phấn, trong lòng âm thầm cân nhắc làm sao có thể khiến em gái nhỏ trở nên xinh đẹp nhất.

Trái lại Mạc Vân Quả, vẫn là bộ dáng lạnh nhạt kia, làm sao có cô gái nào đi mua sắm lại không hưng phấn.

Mạc Vân Quả nghe theo yêu cầu của Diệp Lăng ngoan ngoãn cầm đồ đi thay quần áo, đương nhiên, quá trình này sẽ được hệ thống tự động che chắn, nếu không phòng phát sóng trực tiếp lại là một trận làm âm ỉ.

Diệp Lăng ở bên ngoài chờ cũng không cảm thấy nhàm chán, hắn nhìn trái nhìn phải cân nhắc xem làm sao có thể biến Mạc Vân Quả trở nên xinh đẹp, hoàn mỹ nhất.

Sau khi Mạc Vân Quả thay bộ đồ Diệp Lăng chọn đi ra, trong mắt Diệp Lăng xẹt qua một tia rõ ràng kinh ngạc.

Ngược lại Mạc Vân Quả lại không có bất kì cảm giác gì, ừm..... Chính là chất liệu so với bộ đồ cũ của cô thì thoải mái hơn.

Diệp Lăng vỗ vỗ tay, vây quanh Mạc Vân Quả xoay vài vòng nói: "Anh nói này em gái, phong cách như thế này mới thích hợp với em!"

Không thể không nói, ánh mắt của Diệp Lăng rất tốt, bộ váy công chúa mặc lên người cô, lại vô cùng dịu dàng, văn nhã, có cảm giác đầm ấm, tuy rằng biểu tình trên mặt phả huy một tia mỉa mai, nhưng lại có một loại hài hòa quý dị.

"Tiểu Quả Quả thật đáng yêu! Thật muốn xoa mặt cô ấy!"

"Ta cũng muốn có một cô con gái như vậy! Nếu vậy mỗi ngày ta đều trang điểm cho con bé!"

"Ài, ta cũng muốn có một cô con gái a, trong nhà mười mấy đứa bé, tất cả đều là hán giấy! Nói nhiều phát mệt!"

"..... Lầu trên ngươi thật giỏi sinh."

"Tiểu Quả Quả đáng yêu quá, ta bị sự đáng yêu này làm cho gục ngã, muốn thân thân với tiểu Quả Quả!"

"Ta cũng gục ngã rồi, muốn ôm ấp hôn hít nâng cao tiểu Quả Quả lên~"

"Lầu trên đừng tâm bậy, còn nâng lên cao! Sao ngươi không lên trời luôn đi!"

"Tiểu Quả Quả ~ mang ta bay ~(3) a"

.....

Mạc Vân Quả nhìn một nhóm người muốn cô mang đi bay, thập phần đứng đắn ở trong đầu nói một câu: "Ta sẽ không bay."

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:..... Tiểu Quả Quả thật là xuẩn manh xuẩn manh ~

Diệp Lăng chọc chọc gương mặt của Mạc Vân Quả, xúc cảm mềm mại làm hắn không nhịn được nheo đôi mắt lại.

"Tiểu muội muội, da thịt em thật mềm a!"

Mạc Vân Quả học theo động tác của hắn, nhón chân, duỗi tay hướng về phía gương mặt Diệp Lăng chọc thử.

"Cứng như đá."

Diệp Lăng:..... Ha hả!

Nhân viên cửa hàng nhìn hành động thân mật của hai người, tươi cười trên mặt cũng cứng lại.

Hu hu hu..... Đi đâu cũng đều có cầu lương, hử! (ˊ ^ ˋ)_ cô nàng mới không cần ăn cầu lương đâu!

Tiếp theo, Diệp Lăng liền mang theo Mạc Vân Quả đông đi một chút tây đi một chút, tóm lại là mua rất nhiều quần áo, còn có giày dép.

Có thể nói, hôm nay Diệp Lăng có thể đồng thời thoả mãn thú vui mua sắm của mình!

Sau khi để lại địa chỉ cho nhân viên chuyển về biệt thự, Diệp Lăng liền mang theo Mạc Vân Quả đi ăn cơm chiều, nhưng lúc ăn cơm chiều, lại gặp người kỳ quái.

Bởi vì giữa trưa chịu giáo huấn từ ai đó, Diệp Lăng cũng không dám làm Mạc Vân Quả khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82

Edit:Linhlady

Hắn trực tiếp mang theo cô đi tiệm cơm Tây, chọn món đơn giản nhất là bò bít tết cùng rượu vang đỏ.

Khi hai người đang nhâm nhả hương thụ món ăn, lại bị một cô gái hấp tấp phá vỡ.

Diệp Lăng khó hiểu nhìn cô đột nhiên xuất hiện bên người này, cô ấy tự nhiên ngồi bên cạnh hắn, làm hắn trở tay không kịp.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua cô gái mặc bộ váy đỏ thắm đột nhiên xuất hiện kia, ừ..... Vẫn là bò bít tết đẹp, cúi đầu, tiếp tục ăn.

Phong Vi nhìn đáng vẻ Mạc Vân Quả đối diện hết sức chuyên chú ăn bò bít tết, trong mắt nhanh chóng xuất hiện ánh sáng lấp lánh.

Một tay lập cô nàng tức ôm chầm Diệp Lăng bả vai, khí thế mười phần nói: "Hiện tại hắn là của tôi!"

Mạc Vân Quả tiếp tục hết sức chuyên chú ăn, không hề có ý quan tâm Phong Vi, rõ cuộc người ta cũng không có điểm danh nói họ, cô thật đúng là không biết Phong Vi đang muốn nói chuyện với ai.

Diệp Lăng chỉ cảm thấy sức lực của cô gái kì lạ này rất lớn, đề vai hắn phát đau.

Hắn đau hô một tiếng nói: "Cô là ai?!"

Phong Vi quan sát thấy Mạc Vân Quả không có chút phản ứng nào, âm thầm nói một câu không thú vị, liền buông lỏng cổ Diệp Lăng ra, ngược lại đi tới bên người Mạc Vân Quả, không khách khí ngồi xuống.

"Anh không quen biết em sao? Lăng ca ca ~"

Một câu "Ca ca" cuối cùng gọi đến kiều mị, nhưng mà Diệp Lăng không biết vì sao rùng mình một cái.

"Cô.....cô cô....."

Diệp Lăng tựa hồ nhớ tới cái gì, chỉ vào Phong Vi nửa ngày nói không ra lời.

Khóe miệng Phong Vi ngậm ý cười nói: "Lăng ca ca, chúng ta mới mấy năm không gặp,hửm? Thế nào thành không quen biết rồi."

Diệp Lăng:..... Thật sự là thay đổi quá nhiều có được hay không!

"Cô không phải vào quân đội hay sao?" Diệp Lăng trấn định một chút nói.

Phong Vi liếc xéo Diệp Lăng một cái, trong ánh mắt mang theo nhạy bén cùng sắc bén của quân nhân.

Một tay cô nâng ôm eo Mạc Vân Quả, đôi tay dài mảnh khảnh còn nhéo nhéo thịt mềm của cô.

"Đúng vậy, gần đây em được nghỉ phép, trở về xử một ít chuyện riêng!"

Phong Vi tùy tiện nói, lại mang theo một loại mỉa mai khác.

Lúc này Mạc Vân Quả cũng ăn xong bò bít tết, cô liếm liếm miệng, quay đầu nhìn Phong Vi đang ôm mình.

"Ngoa tào! Tiểu Quả Quả, người cách nữ nhân này xa một chút, cô ta đang khinh bạc người!"

"Hiện tại đồng tính đều không đáng tin cậy, tiểu Quả Quả nên để tâm một chút nha!"

"Oa! Ta cảm thấy cô gái này rất có khí thế! Là loại hình ta thích!"

"Chẳng lẽ chỉ có mình ta cảm thấy, tiểu Quả Quả cùng cô gái này rất xứng đôi?"

"Ta là thắng, ta là thắng, ta là thắng! Ngoa tào! Thật sự xứng đôi! Hu hu hu..... Ta cong."

"Trên lầu cầu bản!"

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện, nghiêng đầu nhìn nhìn Phong Vi, há mồm nói: "Cô là cong?"

Phong Vi sùng sốt, vừa rồi cô nàng còn nghĩ cô sẽ tức giận đấy, không thể tưởng được lại là phản ứng như vậy aaaaaaa!

Ngay sau đó Phong Vi phá lên cười, trong tiếng cười tràn ngập sang khoái.

"Em gái nhỏ, tôi cũng không phải là cong đâu! Tôi nha ~ còn có người trong lòng đó!"

Khi Phong Vi nói ra câu này, còn liếc liếc Diệp Lăng một cái, lại phát hiện vẻ mặt hấn cẹn lời.

Trong mắt Phong Vi xẹt qua một tia mất mát, bất kể cô có thay đổi như thế nào, người đàn ông này cũng sẽ không thích cô, không phải sao?

Cho dù biết sự thật này, nhưng vì sao cô lại không có cách nào buông tay đây?

Phong Vi vô ý thức vuốt eo Mạc Vân Quả, thành công làm mờ nam nhân nào đó đang xem phát sóng trực tiếp nỗ mạnh.

"Ta muốn cùng thân thân hồ động(???)! Hiện tại! Lập tức! Lập tức!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83

Edit: Linhlady

Diệp Lăng nhìn bộ dáng sắc nữ của Phong Vi, vội vàng đi qua đi đem cô nàng kéo lên, đặt mông ngồi xuống bên người Mạc Vân Quả.

"Cô thật là càng ngày càng lưu manh! Không được ức hiếp em gái nhà tôi!"

Diệp Lăng đứng lý hợp tình đem tay để lên vai Mạc Vân Quả, một bộ "Cô ấy đã có tôi che chở rồi".

Phong Vi nghe được lời này, khóe miệng mang theo một nụ cười ý vị thâm.

"Em gái nhà anh?"

Diệp Lăng ngẩng cao đầu, khẽ hừ một tiếng.

Mạc Vân Quả cảm giác được trọng lực từ cách tay Diệp Lăng, trực tiếp trở tay đem bỏ xuống, nhưng mà không cẩn thận sử dụng sức lực quá lớn, cánh tay Diệp Lăng cứ như vậy bị trật khớp! Trật khớp!

Diệp Lăng:..... Ngoa tào! Em gái này ăn cái gì lớn lên! Jinkela* sao!

(*) JINKELA: 1 hăng phân bón từ Mỹ, có quảng cáo rất phóng đại, chất lượng cũng rất phóng đại.

Phong Vi: Không thể trông mặt mà bắt hình dong a!

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:..... Lại phát hiện tiểu Quả Quả một cái thuộc tính ***** của Quả Quả!

Diệp Lăng đau đến nhe răng trợn mắt, hần kêu thảm, khiến cho toàn bộ người trong nhà hàng nhìn lại bên này.

Mạc Vân Quả có một tia khó hiểu, thật sự có đau như vậy sao?

Phong Vi tất nhiên là đau lòng Diệp Lăng, cô nàng nhanh chóng ôm Diệp Lăng lên đúng kiểu ôm công chúa, chuẩn bị đem hần đưa tới bệnh viện.

Diệp Lăng chỉ cảm thấy vô cùng thẹn, bị một cô gái ôm kiểu công chúa gì đó! Quả thực quá mất mặt có được hay không!

Diệp Lăng giãy giụa suy nghĩ muốn xuống dưới, lại bị một ánh mắt sắc lẹm của Phong Vi trấn trụ.

Hần chỉ có thể vùi đầu vào vai Phong Vi, yên lặng khóc thút thít.....

Mạc Vân Quả thấy hai người đi rồi, nghĩ đến mục tiêu nhiệm vụ của mình, cô không chút do dự đứng dậy, sau đó đi theo Diệp Lăng.

Đồng thời, lực chú ý của cô cũng bị các loại bình luận trong phòng phát sóng hấp dẫn.

"Ta có điểm yêu thích cái em gái này làm sao bây giờ!"

"Bị một cô gái ôm kiểu công chúa gì đó, ta tin tưởng nội tâm Diệp Lăng hòng mất!"

"Chắc chắn là hòng mất a! Ha ha ha ha!"

"Này có là cái gì? Ở thế giới chúng ta phụ nữ rất vĩ đại!"

"Ha ha! Nếu là ở thế giới của ta, Diệp Lăng chỉ sợ bị người phi nhò tới chết."

"Cái muội tử này ta thích, khí thế thực đủ a!"

"Chẳng lẽ chỉ có một mình ta cảm thấy, Diệp Lăng cùng Phong Vi phối hợp, có một loại cảm giác nữ công nam chủ sao?"

"Ha ha ha! Lầu trên à người tuyệt đối không có đơn đầu! Ta có loại dự cảm, Diệp Lăng này nhất định sẽ bị Phong Vi khắc đến gât gao."

"Vậy tiểu Quả Quả làm sao bây giờ....."

"Vấn đề này liền có điểm xấu hổ, ta cự tuyệt trả lời!"

"Tiểu Quả Quả là của ta! Ta! Ta!"

"Lầu trên thật kích động!"

.....

Trong phòng phát sóng trực tiếp dù các loại nói chuyện chọc cười, mà tuyên bố chủ quyền của nữ nam nhân nào đó đã nhanh chóng bị đẩy đi.

Roi vào đường cùng, hần chỉ có thể lựa chọn làm như vậy.

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương mười đóa linh chi ngàn năm!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương mười bình Tủy Tủy Đan!"

"Đinh! Dùng thư kẻ thần bí mười điều đánh ngấm mỹ nhân cá!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một trăm đóa hoa ngàn giác!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương mười thanh kiếm laser!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một ngàn trương phù nhân duyên đất đất!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương mười chiếc nhẫn không gian!"

"Đinh! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương....."

.....

Liên tiếp đánh thương nháy mắt liên spam, mọi người cũng không dám nói chuyện, chỉ có thể là lẳng lặng nhìn người nào đó, ừm..... Trang bức.....

Kẻ thần bí: Ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả là của ta! Ta! Ta.

Sau khi liên tiếp đánh thương, kẻ thần bí nào đó cuối cùng cũng mở miệng nói chuyện, hần vội vàng hy vọng Mạc Vân Quả có thể chú ý tới mình, nhưng mà.....

Edit: không hiểu sao edit đoạn này ta thấy buồn cười, nam chính y chang fan cuồng vậy, hình tượng, hình tượng kim chủ đầu..?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 84

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn trước mặt Diệp Lăng không ngừng kêu thảm, trong mắt ngoại trừ lạnh nhạt như cũ, còn mang theo một tia khó hiểu.

Cô đi lại gần, tự nhận là dùng lực rất nhỏ chọc chọc cánh tay Diệp Lăng lần này, Diệp Lăng kêu ác hơn.

"A a a! em gái à! Không cần mang tư tưởng báo thù như vậy nha!"

"Anh sợ em! Sợ em rồi không được sao!"

"Cuộc đời của tôi khổ quá mà! Làm sao lại gặp một cái khác tin như vậy! Ô ô ô....."

"Em gái, em muốn cái gì anh đều cho em được không, anh sai rồi, anh thật sự sai rồi, buông tha anh a a a a!"

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Lăng vẫn luôn không ngừng dong dài, lại chọc chọc cánh tay hắn.

Diệp Lăng đau tới nỗi không dám nói lời gì, hắn co rúm lại im lặng nhìn Mạc Vân Quả, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng ngực Phong Vi, toàn bộ thân thể nhỏ bé run rẩy.

Em gái này tuyệt đối là tôi khác hẳn! Tuyệt đối!

Mạc Vân Quả chuyên tâm nghiên cứu các loại phản ứng của Diệp Lăng, cũng không có đem lực chú ý đặt ở phòng phát sóng trực tiếp.

Một đồng đánh thương kia càng làm như không thấy, dù sao hiện tại phòng phát sóng trực tiếp đánh thương vẫn sẽ có rất nhiều, thường thường liền sẽ xuất hiện mấy cái.

Mà lời tuyên bố chủ quyền của mỗi nam nhân kia, cô lại càng nhìn không thấy.

Nói cách khác, việc làm của mỗi nam là vô dụng, cố tình chính hắn không cảm thấy như vậy.

Ở trên tình cầu xa xôi, mỗi nam nhìn người máy cũ kĩ bên cạnh, đắc ý dào dạt nói: "Nha, ta nói người sửa được rồi, lúc sau, Thân Thân có thể chú ý tới ta đi?"

Mỗi người máy cũ kỹ:..... Ha ha!

Tay của Diệp Lăng cuối cùng bởi vì Mạc Vân Quả dùng "Tiểu lực" chọc chọc chọc mà bị bắt bó thạch cao, trong toàn bộ quá trình, Diệp Lăng đều kêu trời khóc đất.

Kêu đến nỗi Phong Vi vẫn luôn giật giật khóe miệng, ánh mắt nhìn về phía Mạc Vân Quả cũng trở nên thân thiện hơn.

Hiện tại cô nàng tin tưởng, Diệp Lăng sẽ không thích cô gái này.

Đến nỗi tiểu muội muội kia.....

Với lực cô chọc Diệp Lăng kia, ai nha má ơi! Có thể yêu liền có quý!

Mà Mạc Vân Quả vẫn như cũ cảm thấy bản thân dùng lực không lớn, cho nên đối với Diệp Lăng kêu rên, cô xác xác thật thật thập phần khó hiểu.

Nhưng kết quả bác sĩ giám định ở nơi đó, cô cũng sẽ không cho rằng Diệp Lăng giả vờ.

Cuối cùng, Mạc Vân Quả suy ra một cái kết luận, đó chính là: Diệp Lăng xương cốt quá giòn! Chạm một cái sẽ vỡ! Ừ..... Có phải che chở cho hắn thật tốt, chỉ có như vậy mới có thể hoàn thành nhiệm vụ thật tốt!

Trong lòng Mạc Vân Quả lúc này toàn tâm toàn ý nghĩ cho nhiệm vụ, không hề biết rằng bởi vì màn đánh thương của kẻ thần bí vừa rồi mà nhiệt liệt thảo luận, nói một câu xuất sắc a!

Bởi vì Diệp Lăng bị thương, Phong Vi tự nhiên nói phải chăm sóc hắn.

Mà bởi vì sợ Mạc Vân Quả lại đối hắn làm ra chuyện gì khác, Diệp Lăng quyết đoán đáp ứng đề nghị của Phong Vi, kia hiện tại hận không thể thời thời khắc khắc dính ở trên người Phong Vi, làm Phong Vi nhìn liền muốn cười.

Mạc Vân Quả vẫn như cũ đi theo Diệp Lăng, cũng không làm ra chuyện gì, cứ như vậy bình tĩnh nhìn hắn.

Diệp Lăng cả đêm đều mơ thấy ác mộng, mơ thấy có mãnh thú ở sau đuổi theo hắn, đem tay hắn bẻ gãy, sau đó lại đem hắn đánh gãy, sau đó đùa bỡn hắn trên chọc chọc hắn!

Mà ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại, Diệp Lăng nhìn về mặt vô tội của Mạc Vân Quả, chỉ có thể thàn thán chính mình suy nghĩ nhiều.....

Thời gian từng chút một trôi đi, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả không có chút nào tiến triển, thậm chí cô còn không tìm ra phương hướng nhiệm vụ, khiến cô có chút không vui.

Mà làm khi Mạc Vân Quả không vui, người trước hết gặp thương tổn, tự nhiên là Diệp Lăng.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85

Edit: Linhlady

Trước kia Mạc Vân Quả còn sẽ cho Diệp Lăng một chút thời gian nghỉ ngơi, tỷ như mặc kệ hắn đi bồi hồng nhan tri kỷ ăn com linh tinh.

Nhưng mà Mạc Vân Quả hiện tại không vui, cô liền thôi thôi khác khác nhìn Diệp Lăng, thậm chí liền hắn đi WC cũng muốn ở bên ngoài chờ.

Lần này, những hồng nhan tri kỷ kia nhìn bên người Diệp Lăng có một cô gái nhỏ, đại đa số đều biết khó mà lui, chỉ có một bộ phận nhỏ cho rằng Mạc Vân Quả không biết xấu hổ linh tinh.

Mà mỗi khi như lúc này, Diệp Lăng ra mặt thay Mạc Vân Quả nói chuyện.

Ở trong mắt Diệp Lăng mà nói, em gái nhà mình, chỉ có hắn có thể khi dễ, nha, không đúng, là chỉ có cô có thể khi dễ chính mình, mà không thể người khác khi dễ cô! Hừ hừ hừ!

Phong Vi nhìn Mạc Vân Quả làm tất cả mọi chuyện, trong lòng lại thấy khó hiểu, rõ ràng là không có tình yêu, như vậy vì sao em gái này vẫn đi theo Diệp Lăng đây?

Chẳng lẽ là con gái Diệp Lăng?

Cái ý tưởng này vừa xuất hiện ở trong đầu, làm như thế nào cũng không vứt đi được.

Phong Vi nhìn về phía Diệp Lăng ánh mắt cũng dần dần biến vị, thấy Diệp Lăng kia kêu một cái kinh hồn táng đảm!

Ngày này, Diệp Lăng thật sự là chịu không nổi hai người nhìn chăm chú, quyết định đi WC tránh tránh đầu sóng ngọn gió, đó là nơi duy nhất hắn có thể thanh tịnh.....

Phong Vi nhìn Mạc Vân Quả ngồi ở đối diện ngoan ngoãn ăn kem, đánh giả vờ tính tình Diệp Lăng, cũng không thể làm ra chuyện này được.

Vì thế cô nàng há mồm hỏi: "Cô cùng Diệp Lăng có quan hệ gì?"

Mạc Vân Quả liếm liếm kem, một đôi mắt vô tội rồi lại thâm thúy lẳng lặng nhìn Phong Vi.

Phong Vi cũng là người trải qua không ít việc lớn, cô nàng nhìn lại cô, trong mắt tràn đầy kiên định.

"Không biết."

Mạc Vân Quả khinh khinh phiêu phiêu nói ra một câu như vậy, cô thật sự không biết trả lời Phong Vi như thế nào.

Chẳng lẽ nói hắn là mục tiêu nhiệm vụ của mình sao? Xin lỗi, hệ thống sẽ không để cho cô nói ra, đây là kết luận sau vô số lần cô thử nghiệm.

Phong Vi bị Mạc Vân Quả làm vẻ nghiêm trang trả lời ghen một chút, khóe miệng cô nàng giật giật, bộ dáng buồn rầu.

Nhìn bộ dạng của Mạc Vân Quả như thế này, giống như có lý do khó nói?

Chẳng lẽ, cô ấy thật là con gái Diệp Lăng?

"Khụ khụ, cô có thể nói cho tôi, năm nay cô bao nhiêu tuổi không?"

Phong Vi kỳ thật đã điều tra Mạc Vân Quả, nhưng lại không thu hoạch được gì, thủ hạ nói cho cô nàng, tư liệu của Mạc Vân Quả đã có người ẩn nó đi rồi.

Phong Vi không xác định người kia có phải Diệp Lăng hay không, nhưng cô nàng suy đoán, thân phận Mạc Vân Quả hẳn là không bình thường đi?

Mạc Vân Quả nghe được Phong Vi hỏi như vậy, nghĩ nghĩ nói: "21."

Phong Vi:..... Em gái em thoát nhìn giống mười một! Em không cần gạt chị nha! Không sợ mũi dài ra sao!

Đương nhiên, đây là cách nói khoa trương, trên thực tế, Mạc Vân Quả thoát nhìn như là mười ba tuổi.....

"Cô xác định?" Phong Vi hoài nghi nhìn Mạc Vân Quả từ trên xuống dưới.

Mạc Vân Quả vô cùng nghiêm túc gật đầu, cô thật là 21, không có nửa điểm giả dối.

Lúc này Mạc Vân Quả quên mất, Phong Vi hỏi, không phải tuổi tác bản thân cô, mà là tuổi tác thân thể này.

Phong Vi thở dài một hơi, bất đắc dĩ đỡ trán, chẳng lẽ thật là mình suy đoán sai rồi?

Hơn nữa, cô gái này lớn lên thật đáng yêu, khiến một người cũng mới hai mươi ba xuân xanh như cô, lại..... Ai, không nghĩ, thương tâm thương phổi thương thận.

Thời điểm Diệp Lăng từ WC đi ra, nhìn thấy chính là hai người đối diện có một màn "Tốt đẹp" như vậy.

Diệp Lăng vui rạo rực chuẩn bị đi qua, vừa bước được nửa bước thì đột nhiên dừng lại.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhận thấy được Diệp Lăng xuất hiện, lập tức liền quay đầu nhìn về phía hắn, khiến Diệp Lăng sợ tới mức nửa bước không dám bước tiếp.

Bước chân ngừng lại giữa không trung, nhìn qua có chút xấu hổ.

Diệp Lăng khóc không ra nước mắt nhìn Mạc Vân Quả, sờ sờ mũi, nhận mệnh, chậm rãi, lại chậm rãi đi qua.

"Hi, tiểu muội muội, em khỏe ~"

Diệp Lăng nhìn như hào sảng chào hỏi, một bộ không sợ trời không sợ đất.

Mạc Vân Quả giật giật cái mũi, nhìn Diệp Lăng ánh mắt mang theo một tia khó hiểu.

Cô đứng lên ghé lại gần Diệp Lăng, thân mình hơi hướng về phía hắn, đưa mặt lại gần hơn một chút.

Diệp Lăng lập tức sợ tới mức lui về phía sau một bước, sau đó quyết đoán đi lại chỗ Phong Vi.

Mạc Vân Quả cũng không nói gì thêm, trực tiếp ngồi lại vị trí cũ.

Lại hàn huyên một hồi, ba người chuẩn bị đi ra ngoài, ngay lúc này, lại có chuyện khác phát sinh.

Chỉ thấy từ bên ngoài chạy vào một đồng cảnh sát, còn có mấy con chó nghiệp vụ.

Con chó nghiệp vụ kia dò xét xung quanh một hồi, sau đó đi dần về phía Mạc Vân Quả ngửi ngửi xung quanh cô.

Đám cảnh sát liền đi lại phía Mạc Vân Quả, khi nhìn thấy Phong Vi, người dẫn đầu cũng hơi sững sốt.

"Phong đội, ngài đây là....."

Người dẫn đầu nhìn thoáng qua Phong Vi khó hiểu nói.

Phong Vi cũng biết những người này có lẽ là có công sự, liền nói: "Tôi chỉ ở đây nghỉ phép, các người không cần cố kị tôi."

Người dẫn đầu gật gật đầu, liền hướng tới Mạc Vân Quả nhìn lại.

Lúc này chó nghiệp vụ gần như muốn nhào lên ngực Mạc Vân Quả, hai móng vuốt ở trên người Mạc Vân Quả như muốn cào ra cái gì đó.

Phong Vi nhìn tình huống như vậy, chau mày.

Diệp Lăng cũng kinh ngạc nhìn tình huống trước mắt, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Bọc nhỏ kia rất nhanh bị chó nghiệp vụ đào ra, ngoài điện thoại bị rơi ra, còn có bọc nhỏ màu trắng kèm theo.

Lúc này, đại đa số mọi người cũng biết tình huống trước mắt là như thế nào.

Thực hiển nhiên, cô lại về ngoài lạnh lùng này, thế mà lại là kẻ buồn ma túy.

Nhưng mà, Phong Vi cùng Diệp Lăng không cách nào tin được, nhưng sự thật bày ra trước mắt, như vậy đến cùng là xảy ra chuyện gì?

"Ai có thể nói cho ta, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không?"

"Ta cũng muốn biết."

"Ta cảm thấy mình giống như một tên thiếu năng trí tuệ....."

"Ai tới giải thích cho ta biết tình huống hiện tại một chút?"

"Ta nghĩ, bao bột màu trắng kia chắc là ma túy gì đó?"

"Ta cảm thấy giống, vị diện rất giống với thể giới của ta, những con chó kia chắc là chó nghiệp vụ."

"Cho nên, khi nào tiểu Quả Quả nhặt được túi bột này?"

"Chẳng lẽ, tiểu Quả Quả là người xấu?"

"Lầu trên à, ta đề nghị người nên xem lại đầu óc của mình đi! Hoạt động của Tiểu Quả Quả mỗi ngày không phải luôn nằm dưới mí mắt của chúng ta sao?"

"Các người nói, những tên cảnh sát kia có khi nào nhốt tiểu Quả Quả vào ngục giam không, ngục giam là một nơi rất khủng bố đấy!"

"Khó nói a....."

"Vừa lúc a, ta còn chưa được nhìn thấy ngục giam đâu!"

"Tuy rằng ta cũng chưa được nhìn qua, nhưng là..... Vẫn là muốn nhìn một chút! Ha ha ha ha ha!"

"Đi thôi! Ta tiểu Quả Quả!"

.....

Mạc Vân Quả tự nhiên biết được túi bột trắng kia là thứ gì, đã từng có một thời giải cô nghiên cứu thứ này, phải nói là rõ như lòng bàn tay.

Cho nên khi nhìn thấy thứ này xuất hiện trên người Diệp Lăng cô mới cảm thấy khó hiểu.

Cho nên vừa rồi khi lại gần người hấn, cô mới thuận tay lấy nó đi, chuẩn bị nghiền cứu nó kĩ một chút, lại không nghĩ xuất hiện tình huống hiện tại.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87

Edit: Linhlady

Về mặt Diệp Lăng mừng bức, ai tới nói cho hấn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sự tình phát triển quá nhanh, quả thực làm hấn trở tay không kịp a!

Mạc Vân Quả nhìn cảnh sát cầm túi bột trắng, ánh mắt tự nhiên cũng dừng trên túi bột trắng đó.

Cô còn chưa kịp giải thích cái gì, cũng sẽ bị Vương Phong dẫn đi.

Cho dù túi bột trắng này không phải của Mạc Vân Quả, dựa theo trình tự, cô cũng thoát không được can hệ.

Bọn họ đã nhìn chăm chăm đường dây này thật lâu, tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Thật ra xem bộ dáng đơn thuần của Mạc Vân Quả, Vương Phong cũng không quá tin tưởng cô sẽ buôn lậu ma túy, nhưng loại việc này làm sao có thể nói rõ được đây?

Diệp Lăng vừa thấy em gái nhà mình bị người khác dẫn đi, lúc ấy liền tức giận.

"Tôi nói các người làm gì vậy? Chuyện còn chưa rõ ràng đã muốn bắt người là sao!"

Diệp Lăng trực tiếp đứng ở trước mặt Mạc Vân Quả, thay cô ngăn cản cảnh sát.

Vương Phong khó xử nhìn thoáng qua Diệp Lăng, hấn ta dĩ nhiên cũng nhận ra nhân vật phong vân này, trên mấy tạp chí kia hấn cũng không ít lần xuất hiện.

Nhất mấu chốt chính là, Phong đội thích tiểu tử này a!

Phong Vi vừa thấy cái tình huống này, duỗi tay đem Diệp Lăng kéo lại, trực tiếp kéo đến về phía sau cô nàng, tay giữ chặt không cho hấn lộn xộn.

"Án trình tự làm việc."

Phong Vi nghiêm túc nói, cho dù như thế nào cô nàng cũng không tin Mạc Vân Quả sẽ buôn lậu ma túy, nhưng là sự thật bày ra ở trước mặt, nếu không thuận theo xử theo pháp luật, chỉ sợ lại có một trận tranh cãi.

Vương Phong cảm kích gật đầu, muốn dẫn Mạc Vân Quả rời đi.

"Ngoa tào! Phong Vi, nhanh chóng buông lỏng từ ra! Cô không thấy em gái nhỏ bị bọn họ bắt đi sao!"

Diệp Lăng liều mạng giãy giụa, nhưng hấn làm sao có thể thoát khỏi tay Phong Vi đã chịu qua huấn luyện nghiệp sự.

Mạc Vân Quả cũng không giãy giụa, cùng cảnh sát đi, ngoại trừ phải cách xa mục tiêu nhiệm vụ, cũng không có gì không tốt.

Hơn nữa.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Diệp Lăng, gần đây mục tiêu nhiệm vụ luôn trốn tránh cô, lúc này rời đi cũng tốt?

Ừm..... Chiều này giống như gọi là lạt mềm buộc chặt nhỉ? Mạc Vân Quả âm thầm nhớ lại vài câu nói trong phòng phát sóng trực tiếp.

Phong Vi mân mân môi, mày gắt gao nhăn lại, cô nàng thấy Diệp Lăng giãy giụa thật sự lợi hại, dứt khoát đập hấn hôn mê.

Sau đó cô nàng nhìn về phía Vương Phong nói: "Chiều có cô ấy cho tốt, trong này hấn là có chuyện hiểu lầm gì đó."

Vương Phong liên tục gật đầu, sau đó kéo Mạc Vân Quả đi.

Mà lúc này ở phòng phát sóng trực tiếp, mọi người bắt đầu một vòng thảo luận mới.

"Ta đột nhiên thích Diệp Lăng làm "xao" đây!"

"Đột nhiên cảm thấy Diệp Lăng đối nhà ta tiểu Quả Quả thật tốt thật tốt nha!"

"Đúng vậy nha! Còn bị người phụ nữ hư kia đập hôn mê, khóc chết chết."

"Ta lại cảm thấy Phong Vi làm không sai a! Vốn dĩ nên theo lẽ công bằng xử lý."

"Ta cũng cảm thấy Phong Vi làm như vậy không sai, hơn nữa cô ấy còn nói cảnh sát chăm sóc tiểu Quả Quả a! Chuyện này chứng minh cô ấy cũng tin tưởng tiểu Quả Quả."

"Tin tưởng còn để hấn ta đem tiểu Quả Quả đi? Cái gì tiểu Quả Quả cũng không làm nha!"

"Vậy bao bột phấn màu trắng kia là từ đâu tới?"

"Ta cũng rất tò mò vấn đề này, chẳng lẽ thế giới này có người có thể đi huẩn?"

"Không có khả năng a! Đây là vị diện xã hội hiện đại cấp thấp, không có khả năng sẽ có chuyện như vậy tồn tại."

"Vậy kỳ quái....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, tự nhận là thực hảo tâm giải thích cho bọn họ: "Túi bột trắng kia là ta lấy từ trên người Diệp Lăng."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

Edit: Linhlady

"Ta biết mà tiểu Quả Quả nhà ta có không ít kĩ năng!"

"Vậy mà ta lại không phát hiện ra! hu hu hu..... Ta chính là diệu thủ thần trộm!"

"Tần tay thần trộm đi....."

"Cho nên tiểu Quả Quả ý của ngươi là, chủ nhân bao bột trắng kia là Diệp Lăng?"

"Diệp Lăng là người xấu?"

"Không có khả năng đi?"

"Cầu tiểu Quả Quả giải thích!"

"+1"

"+ rất nhiều cái 1"

.....

Mạc Vân Quả ngoan ngoãn đi theo Vương Phong đi đồn cảnh sát, cũng không có chuyện gì, lực chú ý đều ở phòng phát sóng trực tiếp, nhìn phòng phát sóng trực tiếp liên tiếp cầu giải thích, nằng nặc nói ở trong đầu: "Không phải, trước khi vào WC, trên người hắn không có loại hương vị này."

Người trong phòng phát sóng trực tiếp nghe được Mạc Vân Quả nói những lời này, ngược lại càng thêm mừng rỡ, sôi nổi cầu Mạc Vân Quả giải thích tỉ mỉ phát hiện này một chút.

Nhưng Mạc Vân Quả vốn dĩ là người ít nói, nhìn đến một đám người trong phòng phát sóng trực tiếp đều không hiểu được ý mình nói, tức khắc không cao hứng, mà kết quả của việc không cao hứng chính là ở trực tiếp nói với bọn họ một câu "Xuân."

"Bị tiểu Quả Quả xem thường gì đó, ta mới sẽ không nói cho các ngươi ta rất hưng phấn đâu!"

"Lầu trên ôm chặt ta, ngươi tuyệt đối không cô đơn đâu"

"Mẹ nó, các ngươi đều là run M sao?"

"Chẳng lẽ ngươi không phải sao!"

"Ta..... Cao hứng! Ha ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả nói lời này cũng thật đáng yêu a!"

"Khụ khụ..... Trải qua ta một phen đấu tranh tư tưởng, cuối cùng ta cũng hiểu được ý của tiểu Quả Quả! Mau tới cầu ta a!"

"Cầu ngươi!"

"Cầu xin cầu..... Cầu giải thích a!"

"Ý của Tiểu Quả Quả là trước khi Diệp Lăng đi vào WC, trên người cũng không có bao bột phấn màu trắng kia, mà lúc sau đi ra lại có, thực rõ ràng, hoặc là là Diệp Lăng chủ động cùng người khác giao dịch, hoặc là chính hắn bị giá họa! Theo như hiểu biết của ta với Diệp Lăng mà nói, cái khả năng thứ hai cao hơn! Còn có..... Khụ khụ..... Cái mũi của Tiểu Quả Quả thật thính! Ha ha ha ha!"

"Oa! Trên lầu ngươi hảo bông!"

"Thần giải thích a!"

.....

Mạc Vân Quả thấy có người hiểu ý của mình, tức khắc, tâm tình lập tức tốt hơn, ừ..... Phòng phát sóng trực tiếp vẫn còn có người thông minh.

Trong lúc Mạc Vân Quả chuyên tâm với phòng phát sóng trực tiếp, cô cũng bị người ta đưa tới cục cảnh sát, trực tiếp chuẩn bị thẩm vấn.

Bởi vì Phong Vi nói, Vương Phong cố ý đem Mạc Vân Quả đơn độc nhốt lại, e sợ cho những người khác xúc phạm tới cô.

Hiển nhiên, Vương Phi cũng không biết trình độ hung tàn của Mạc Vân Quả, nếu không hẳn ta sẽ không như vậy suy nghĩ.

Y theo trình tự, Mạc Vân Quả rất nhanh bị thẩm vấn.

Căn phòng có chút âm u nhìn qua có vài phần khủng bố, ánh đèn chiếu rọi chiếu rọi ở trên mặt Mạc Vân Quả khiến cô không nhìn được hơi neho neho mắt.

"Tên, giới tính, tuổi." Vương Phong gõ gõ cái bàn, ý bảo Mạc Vân Quả ngoan ngoãn nói cho hắn ta.

"Mạc Vân Quả, nữ, 21." Mạc Vân Quả ngoan ngoãn trả lời.

Hai vấn đề trước trả lời không có gì vấn đề, chỉ là câu hỏi tuổi tác, Vương Phong trên dưới đánh giá cô một chút, bộ dáng cô rất giống học sinh ngoan ngoãn, thật sự là 21? Hắn đọc sách không ít, không cần lừa hắn! Hừ! (´^`)

Mạc Vân Quả mặc kệ Vương Phong đánh giá, đích xác, cô là 21.

Vương Phong cũng không có rối rắm lâu lắm, trực tiếp tiến vào chính đề.

"Cô biết bột trắng kia là thứ gì không?"

"Độ tinh khiết của nó là 99 %." Mạc Vân Quả trả lời nói, khi cô vừa mới nhìn thấy nó, cô đã biết độ tinh khiết của nó rất cao, ít nhất cũng là 99%.Mà Mạc Vân Quả không biết chính là, chỉ bằng câu trả lời này của cô, Vương Phong cũng có thể lập tức kết tội cô.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Edit: Linhlady

Vương Phong nghe thấy Mạc Vân Quả trả lời, tay vốn đang gõ mặt bàn cũng dừng lại, thân thể hơi hơi ngồi thẳng, trên mặt là biểu tình nghiêm túc.

"Làm sao cô biết là độ tinh khiết 99%?" Kết quả này vừa rồi hẳn ta mới biết được, như vậy làm sao cô gái trước mắt này lại biết được? Cô thật là bị oan uổng sao?

Vô số câu hỏi hiện lên trong đầu hắn ta, lại nghe thấy một câu: "Tôi nhìn thấy."

Lần này, Vương Phong hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Chỉ bằng mắt thường là có thể xác định độ tinh khiết? Vậy không bằng nói cho hắn ta, bao bột trắng kia là của cô đi!

Hắn tiếp tục gõ gõ mặt bàn, nghiêm túc nói: "Thành thành thật thật trả lời vấn đề của tôi!"

Mạc Vân Quả thật sự không có nói sai, cô cũng nghiêm túc trả lời vấn đề của hắn, tại sao hắn lại không tin cô?

"Thành thành thật thật nói tất cả mọi chuyện cô biết cho tôi."

Vương Phong xem Mạc Vân Quả không nói lời nào, lại gõ gõ cái bàn nói, lúc này đây lực độ rõ ràng so phía trước càng thêm mạnh hơn.

Trong căn phòng âm u phòng, chỉ nghe thấy thanh âm hắn ta gõ mặt bàn.

Mạc Vân Quả nhìn thẳng Vương Phong, đôi mắt đen láy cứ như vậy lẳng lẳng nhìn hắn ta, Vương Phong theo bản năng thân thể căng cứng, sau đó đột nhiên phản ứng lại.

Hắn ta kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, vì sao vừa rồi, hắn ta lại là sẽ sợ hãi cô?

Mạc Vân Quả không có ý quan tâm kinh ngạc trong mắt Vương Phong, cô chậm rãi kể lại chuyện xảy ra trong nhà ăn cho Vương Phong nghe.

Ngôn ngữ chi tiết chặt chẽ làm Vương Phong ngăn không được nhìn về phía cô, tuy rằng Mạc Vân Quả chỉ đơn giản nói mấy câu, lại không ngại Vương Phong đã biết tiền căn hậu quả.

Lập tức, hắn ta gọi người đi xem camera giám sát, mà Mạc Vân Quả cũng bị tạm thời giữ lại.

Bên kia, Phong Vi cũng đang khẩn trương điều tra hết mọi chuyện, chuyện liên quan đến Mạc Vân Quả, cô nàng không chấp nhận được một chút qua loa.

Diệp Lăng đối với Mạc Vân Quả có bao nhiêu để ý, khả năng chính hắn cũng không biết.

Nhưng là một người từ nhỏ đến lớn luôn thích Diệp Lăng với cô nàng mà nói, Vi Phong hiểu được Diệp Lăng có bao nhiêu để ý Mạc Vân Quả.

Phong Vi thích Diệp Lăng, vì hắn, cô nàng không màng người nhà phản đối dứt khoát kiên quyết tòng quân, chỉ vì một câu của hắn "Tôi thích người một cô gái cường thể kiên cường một chút, tốt nhất quân nhân."

Lại không ngờ được Diệp Lăng chỉ là tìm một cái có vật thôi, nhưng cô nàng vẫn tham gia quân đội, tiếp nhận huấn luyện tàn khốc kia.

Hiện tại,, Mạc Vân Quả đã xảy ra chuyện, mà Diệp Lăng lại bị đập hôn mê, nếu không tra ra chân tướng mà nói, chỉ sợ hắn tỉnh lại sẽ hoàn toàn rời xa mình đi?

Phong Vi không muốn chuyện này xảy ra, cho nên cô nàng nhanh chóng quyết định điều nhìn video giám sát.

Nhưng mà trong WC là không có video giám sát, cho nên Phong Vi chỉ có thể căn cứ vào tình huống.

Phong Vi nhớ rõ, lúc ăn cơm, Mạc Vân Quả đi một lần WC, chẳng lẽ là ở nơi đó bị người hãm hại?

Không thể không nói, Phong Vi phỏng đoán phương hướng là chính xác, nhưng lại phỏng đoán sai đối tượng.

Cho nên Phong Vi video giám sát nhìn nửa ngày, cái gì cũng không tìm ra.

Mà liền ở ngay lúc này, Diệp Lăng nằm bên người cô nàng đã tỉnh.

Hốc mắt Diệp Lăng có chút phồng hồng, hấn gắt gao nhìn chăm chăm Phong Vi, thanh âm có chút nghẹn ngào hỏi: "Phát hiện cái gì sao?"

Phong Vi theo bản năng lắc đầu, tùy cơ phản ứng lại, kinh ngạc nói: "Anh tỉnh?"

Diệp Lăng ngồi dậy, xoa xoa huyết Thái Dương, thấp giọng đáp một câu "Ừ".

Hắn đứng lên muốn đi ra ngoài, lại bị Phong Vi kéo lại.

"Anh muốn đi nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 90

Edit: Linhlady

Diệp Lăng rút khỏi tay Phong Vi, trực tiếp mở cửa rồi đi.

phong Vi nhìn bóng dáng Diệp Lăng, ở trong lòng rõ ràng, Diệp Lăng, nhất định sẽ đi đến cục cảnh sát.

Trong lúc đó Vương Phong cũng gấp rút đi điều tra, Mạc Vân Quả tạm thời bị giam lại.

Trong phòng một người cũng không có, cô chỉ có thể nhắm chán nhìn phòng phát sóng trực tiếp.

"Oa! Đây là ngục giam a! Thoạt nhìn cũng không khủng bố chút nào."

"Ai, thất vọng....."

"Ta còn tưởng rằng sẽ có đánh nhau ấu đả bạo cục hoa nữa kia! Kết quả! Chỉ có không khí! Hu hu hu....."

"Không hiểu sao thấy cục hoa căng thẳng....."

"Ai, căn phòng trống rỗng, chỉ có tiểu Quả Quả, cảm giác thật đáng thương!"

"Bán manh lẫn lộn cầu tiểu Quả Quả chú ý, moah moah một cái ~"

.....

Mạc Vân Quả nhìn một đám người trong phòng phát sóng trực tiếp gào kêu không thú vị, trên mặt tuy rằng vẫn duy trì mặt than, nhưng ánh mắt kia rõ ràng lập loè một chút.

Cô đi về phía trước, gần cửa nhà giam, gõ gõ mấy cái, lập tức có cảnh ngục đi tới.

"Chuyện gì?" Cảnh ngục lãnh khốc hỏi.

Mạc Vân Quả nâng lên tay, chỉ một phương hướng nói: "Tôi muốn đi nơi đó."

Cảnh ngục trên dưới đánh giá Mạc Vân Quả một chút, không yên tâm hỏi lại: "Cô xác định?"

"Ừ." Mạc Vân Quả gật đầu.

Cảnh ngục "Oh" một tiếng, mở ra khoá cửa, trực tiếp mang theo Mạc Vân Quả đi vào sâu bên trong.

"Tiểu Quả Quả người đang làm gì vậy?"

"Cái tên cảnh ngục này sao lại dễ dàng nghe lời người khác vậy?"

"Ta đột nhiên thấy hưng phấn, làm sao đây!"

"Tiểu Quả Quả có phải muốn làm đại sự hay không! A a a! Hưng phấn!"

"Đột nhiên hưng phấn!"

.....

Mạc Vân Quả không quan tâm phòng phát sóng đang ồn ào chuyện gì, im lặng đi theo cảnh ngục.

Chờ đi đến căn phòng có mười mấy người, hắn ta mới dừng lại, mở cửa cho làm Mạc Vân Quả đi vào.

Mạc Vân Quả nói cảm ơn một tiếng, sau đó đi vào.

Nhìn thấy Mạc Vân Quả đi vào, sau đó, cảnh ngục liền rời đi, trở lại đúng cương vị của mình, hắn ta lắc đầu một cái, luôn cả thấy bản thân giống như quên mất chuyện gì.....

Mạc Vân Quả nhìn cảnh ngục rời đi, trong lòng lại nghĩ lúc trước vô tình học được thuật thôi miên vẫn có chỗ hữu dụng, ừ..... Đói phó cảnh ngục vẫn là không thành vấn đề.

Mạc Vân Quả xoay người liền nhìn thấy mười mấy đại hán như hổ nình mỗi nhìn mình, dựa người vào cửa, nhàn nhạt nhìn một người ở vị trí chính giữa.

"Nha! Em gái, phạm vào tội gì?"

Có người không có ý tốt nói, ngôn ngữ tràn ngập hương vị hạ lưu.

Mạc Vân Quả nhìn về phía người phát ra tiếng, không nói lời nào.

Người nọ thấy Mạc Vân Quả không trả lời, sách một tiếng, đứng lên đi về phía Mạc Vân Quả.

Hắn ta đại khái cao một mét chín, có lẽ do thường xuyên rèn luyện, trên người tất cả đều là cơ bắp, cả người nhìn qua ngưu cao mã đại, so với thân hình của Mạc Vân Quả chỉ có một mét năm mắt, đối lập quá mãnh liệt.

Những người khác trong phòng đều đồng loạt nhìn lại đây, trên miệng là ý cười không tốt đẹp gì, bọn họ đều biết, người này có một sở thích chính là luyện đồng, cũng thật một cảnh ngục kia đột nhiên đưa tiểu cô nương này vào đây, đây là đắc tội người nào nha!

Bọn họ nhìn đến, không ai muốn đi lên hỗ trợ, dù sao, cuộc sống này cũng là đủ nhàm chán.

Người nọ đứng ở trước mặt Mạc Vân Quả, cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả "Ngoan ngoan", bị bộ dáng nhuyển mạnh của cô làm sục đổ, lập tức cứng!

"Em gái nhỏ, ngoan ngoan để anh làm..... Hắc hắc hắc....."

Hắn ta cười vô cùng ghê tởm, người xem phát sóng trực tiếp hận không thể xông tới tấn hắn một trận.

Trái lại Mạc Vân Quả, vẫn là đáng vẻ lạnh lẽo kia, giống như tất cả mọi chuyện ở đây không hề liên quan đến cô.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91

Edit: Linhlady

Người nọ nhìn Mạc Vân Quả bày ra đáng vẻ này, khoe miệng kia càng tà ác cười, ánh mắt đều là dầu mỡ, đến nỗi người xem phát sóng cũng muốn nôn.

"Ngoa tào! Ta muốn giết tên đàn ông kia là sao đây!"

"Ta cũng thế!"

"Dám dùng ánh mắt ấy nhìn tiểu Quả Quả nhà ta! Xử hắn!"

"Chẳng lẽ chỉ có mình ta cảm thấy biểu cảm của tiểu Quả Quả một chút cũng không bình thường sao!"

"Nơi nào không bình thường? Còn không phải là đáng vẻ kia sao? Ngốc mạnh ngốc mạnh."

"Khụ khụ..... Ha ha! Đại khái ta xuất hiện ảo giác!"

Người nào đó nhìn thấy Mạc Vân Quả bị tên đàn ông ghê tởm coi. Gian, vẻ mặt vốn đang vui vẻ đột nhiên trở nên nghiêm túc, sau đó chậm rãi, hắn khoe miệng gọi lên một nụ cười.

Hắn nhìn thoáng qua người máy bên cạnh, trong mắt xẹt qua một tia u quang.

"Người nói, nếu ta giết tên đàn ông kia sẽ thế nào?"

Ánh mắt người máy nhấp nháy nhấp nháy, dùng thanh âm máy móc nói: "Chủ nhân, người không được quên, hiện tại người vẫn là người mang tội."

"A..... Người mang tội? Ta chỉ là không muốn ra ngoài mà thôi, nếu không người cho rằng bọn họ có thể vậy khốn được ta?"

Người máy..... Nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì dễ nói!

Bên kia, Mạc Vân Quả nhìn người đàn ông còn cao hơn cô nửa thân mình, ngẩng đầu, một đôi mắt vô tội mở to cứ như vậy nhìn hắn ta.

Người nọ nhìn đáng vẻ như vậy của Mạc Vân Quả, vron tay của mình hướng tới đỉnh đầu của cô.

Mạc Vân Quả nâng lên tay, lập tức cầm cổ tay của hắn, sau đó.....

Đem người ném ra ngoài! Ném ra ngoài!

Người nọ hoảng sợ nằm trên mặt đất ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả, hẳn ta cảm giác được chân mình có lẽ là gãy rồi, trên người cũng hoặc nhiều hoặc ít có thêm vết thương.

Người trong phòng thấy một màn như vậy, đều cả kinh.

Bọn họ không nghĩ tới một cô gái nhỏ bé như vậy lại có sức lực lớn đến thế, có thể đem một người đàn ông cao to ném ra ngoài, hơn nữa lại rất nhẹ nhàng!

Sắc mặt mọi người trở nên ngưng trọng, bọn họ đồng loạt đứng lên, gắt gao vây quanh Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả không chút sứt mẻ nhìn mọi người, biểu tình vẫn lạnh lẽo như trước, nhìn không ra một chút dao động.

Mọi người trao đổi ánh mắt với nhau, kéo ống tay áo lên xõng về phía Mạc Vân Quả.

Hon mười phút sau.....

Mạc Vân Quả đứng ở giữa căn phòng, nhìn đám người kia đau đến lăn lộn, khóe miệng nhếch lên một nụ cười không dễ phát hiện, Ừm..... Đánh được một đồng người, tâm tình khá hơn nhiều.

"Run bần bật....."

"Tiểu Quả Quả uy vũ!"

"Ta..... Chỉ nghĩ nói..... Đại Quả Quả! Ngươi là của thần tượng ta!"

"Đại Quả Quả là cái quý gì?!"

"Ta cảm thấy kêu tiểu Quả Quả thật sự không thích hợp, thật sự..... Quá hung mãnh!"

"Chuyện này nói cho chúng ta biết, nhìn người không thể chỉ nhìn vẻ bề ngoài, nếu không....."

"Sẽ rơi vào kết cục..."

"Ta cảm thấy đại Quả Quả nhà ta thật ngưu bức!"

"Chúng ta đều bị bề ngoài ngốc manh của tiểu Quả Quả lừa gạt, hu hu hu....."

"Ta cảm thấy như vậy khá tốt a, tiểu Quả Quả có thể giả heo ăn thịt hổ!"

"Ha ha ha! Đột nhiên thấy đồng tình với bọn họ a! Ha ha ha ha!"

"Phốc, lâu trên không cần cười quá kiêu ngạo....."

"Đúng vậy! Tiểu tâm đại Quả Quả một quyền đem người đánh ngã!"

"Ha ha! Vừa rồi động tác của đại Quả Quả thật soái bức người, không muốn không muốn!"

"Không không không! Ta cảm thấy vẫn là động tác đập người kia xuống đất soái hơn!"

"Ta nhưng thật ra cảm thấy....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, nhấp nhấp miệng, giả heo ăn thịt hổ? Có vẻ không tồi?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92

Edit: Linhlady

Diệp Lăng nhanh chóng đến cục cảnh sát tìm Vương Phong, lợi dụng ưu thế của mình yêu cầu thả Mạc Vân Quả, Vương Phong cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể mang theo Diệp Lăng đi tìm Mạc Vân Quả.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là, khi đi đến phòng giam giữ Mạc Vân Quả, lại phát hiện không thấy người đâu!

Ngọa tào! Người không thấy! Nội tâm thích khách Vương Phong muốn hồng mắt.

Khuôn mặt Diệp Lăng đen sì nhìn nhà tù trống trơn, nhìn về phía Vương Phong ánh mắt cũng tràn ngập khói mù.

Vương Phong trong lòng lộp bộp một chút, biết Diệp Lăng không phải cái người dễ trêu chọc gì, chỉ có thể cười cười làm lành.

Đúng lúc này, từ bên trong truyền ra tới từng tiếng kêu rên.

Vương Phong có chút kỳ quái, đồng thời cũng có chút không kiên nhẫn, nhưng vì tránh cho xảy ra chuyện, hẳn ta vẫn đi vào xem qua một chút.

Diệp Lăng không có khả năng sẽ bỏ qua cho Vương Phong, dù sao hấn ta cũng mang Mạc Vân Quả từ chỗ hấn đi.

Diệp Lăng đi theo Vương Phong đi tới thấy Mạc Vân Quả ở trong phòng, sau đó liền thấy một đám người nằm trên mặt đất, đau đớn lăn lộn đầy đất, trên người là các loại tím tím xanh xanh.

Mà ở giữa phòng, Mạc Vân Quả đứng ở nơi đó, một bộ dáng vô tội.

Nhìn hai người tới, cô còn cố ý chớp chớp mắt, giống như biểu đạt mình vô tội.

Trên thực tế, Mạc Vân Quả chỉ là có chút mệt nhọc, đôi mắt có chút chua xót mà thôi.....

Mà ở trong mắt Diệp Lăng, cái động tác này của Mạc Vân Quả chính đang âm thầm mà tố khổ, nhìn cô đáng thương hề hề, Diệp Lăng tức khắc mềm lòng.

Diệp Lăng theo bản năng xem nhẹ đám đàn ông đang lăn lộn trên đất kia, trong lòng chỉ lo lắng Mạc Vân Quả có phải chịu ủy khuất hay không.

Vương Phong nhìn thấy Mạc Vân Quả ở bên trong, cũng chưa kịp nghĩ lại cái gì, đã bị Diệp Lăng yêu cầu mở cửa phòng.

Vương Phong lập tức mở cửa phòng, sau đó Diệp Lăng là người đầu tiên vọt vào.

Bởi vì phòng quá nhỏ, Diệp Lăng còn "Không cẩn thận" dẫm lên vài tên, làm vài người gào lên vì đau.

"Tiểu muội muội, em không sao chứ? Anh lập tức mang em đi."

Diệp Lăng nói lời này liền lôi kéo Mạc Vân Quả rời đi, lúc đi ra ngoài không tránh khả năng lại dẫm lên vài người.

Nội tâm đám người bị dẫm lên: Cứu mạng a! Nơi này có ác ma! Uông một tiếng liền khóc!

Diệp Lăng cũng không thèm nhìn tới Vương Phong bên cạnh, lập tức lôi kéo Mạc Vân Quả rời đi.

Mà Mạc Vân Quả cũng không nhìn Vương Phong, dù sao hấn ta cũng không tin cô là người xấu.

Vương Phong nhìn đám người nằm trên mặt đất, lại nghĩ đến vừa rồi Mạc Vân Quả kia hoàn hảo không mất sợi tóc, trong đầu toát ra một cái ý tưởng.

Sau đó.....

Hấn ta giặt giặt khoe miệng, lắc lắc đầu, quyết định mặc kệ bọn họ! Ủ..... Vẫn nên tìm bác sĩ khám cho bọn họ đi!

Vương Phong vội vội vàng vàng đi, mà Diệp Lăng lập tức mang Mạc Vân Quả về nhà.

Trong nhà, Phong Vi chờ đã lâu.

Nhìn thấy Diệp Lăng quả nhiên mang Mạc Vân Quả trở lại, cô nàng vội vàng tiến lên lo lắng hỏi: "Thế nào?"

Diệp Lăng nhìn thoáng qua Phong Vi, không nói gì.

"Em gái, em lên lầu đi nghỉ ngơi đi! Chuyện này không cần người em nhọc lòng."

Diệp Lăng sờ sờ đầu Mạc Vân Quả, đáng vẻ ôn nhu.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn Diệp Lăng, lại cảm thấy hấn có gì đó không giống, nhưng nơi nào không giống, cô lại không nhìn ra được.

Mạc Vân Quả đánh một cái ngáp nhỏ nhỏ, thật sự cô cũng có chút mệt nhọc.

"Ừm"

Mạc Vân Quả gật gật đầu, sau đó thật sự lên lầu nghỉ ngơi.

Diệp Lăng nhìn thân ảnh Mạc Vân Quả hoàn toàn biến mất ở cửa thang, hấn mới quay đầu lại nhìn Phong Vi nói: "Tôi biết cô đã tra ra được cái gì đó."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

Edit: Linhlady

Phong Vi cũng biết chuyện này ở trong lòng Diệp Lăng có bao nhiêu nghiêm trọng, cô nàng lập tức mang đồ vật mình tìm được nói cho Diệp Lăng, đồng thời cũng nói phỏng đoán của mình.

Diệp Lăng nghe xong Phong Vi nói, sau đó, ngồi ở trên sô pha, vùi đầu khổ tư.

Hấn dĩ nhiên sẽ không tin tưởng Mạc Vân Quả buồn lậu ma túy, như vậy đối với phỏng đoán của Phong Vi có thể còn nguyên nhân khác.

Nhưng Diệp Lăng lại cảm thấy có chỗ không thích hợp, cụ thể ở nơi nào, hấn cũng không nói lên được.

Vừa lúc lúc này, Phong Vi nhận được điện thoại của Vương Phong gọi tới, đại khái là truyền đại lại lời Mạc Vân Quả nói.

Nghe xong Vương Phong nói, lúc sau, Phong Vi lập tức liền hỏi Diệp Lăng: "Khoảng thời gian anh đi vào We có người kì quái nào tiếp xúc với anh không?"

Diệp Lăng nghe được lời này hơi sững sốt, sau đó hần nhớ lại.

"Ý của cô là, bao bột trắng kia vốn dĩ ở trên người tôi, nhưng không hiểu sao cô ấy lại cần đi, đúng không?"

Phong Vi gật đầu, truy vấn nói: "Anh cẩn thận ngắm lại, trong khoảng thời gian đó có xảy ra chuyện gì không."

Diệp Lăng trầm tư một lát nói: "Thật là có một việc, có một người đàn ông say chạm vào người tôi một cái, hiện tại nghĩ lại, có lẽ đồ vật kia là của hắn, không biết nghe ngóng được cái gì, mới nhanh chóng chuyển nó đi."

"Nếu chuyện như vậy, thì cũng có lý." Phong Vi tán đồng gật đầu.

"Ừm, bây giờ tôi đi tìm người kia!" Diệp Lăng lập tức đứng lên nói.

Phong Vi ngơ ngác nhìn Diệp Lăng hỏi: "Anh còn nhớ rõ diện mạo người kia?"

Diệp Lăng tự tin cười nói: "Đó là đương nhiên."

Phong Vi nhìn người đàn ông như tòa sáng, có chút thất thần, cô nàng vẫn luôn biết, người đàn ông này ưu tú như thế, ưu tú đến không cần làm ra chuyện gì, cũng có thể bị hắn thu hút.

Nhưng mà...cô nàng vĩnh viễn không chiếm được hắn.

Phong Vi áp xuống chưa xốt trong lòng, đứng lên nói: "Em đi cùng anh."

"Ừ." Diệp Lăng cũng không có bài xích Phong Vi, hắn xoay người rời đi, mà Phong Vi theo sau nhanh chóng đuổi kịp.

Mạc Vân Quả đã chìm vào ngủ say, không hề hay biết, có nguy cơ sắp nghênh đón cô.....

"Leng keng leng keng....."

Chuông cửa tiếng vang lên, Mạc Vân Quả lật người, tiếp tục ngủ say.

Âm thanh chuông cửa dần dần biến mất, toàn bộ thế giới không còn có bất luận thanh âm gì.

Mà lúc này, một người mặc quần áo đen len lút xuất hiện ở phòng Mạc Vân Quả.

"Tiểu Quả Quả! Mau tỉnh lại! Có người muốn tới hại ngươi!"

"Đại Quả Quả!"

"Như vậy kêu không được a! Tiểu Quả Quả thẳng cấp, có thể tự động che chắn giọng nói của chúng ta a!"

"Vậy hiện tại làm sao bây giờ? Tiểu Quả Quả sẽ không có nguy hiểm đi?"

"Hắn là sẽ không đi?"

"Khó nói a, không biết người này rốt cuộc muốn làm cái gì?"

"Các ngươi có cảm thấy người này nhìn rất quen? Ta giống như gặp qua nơi nào đó rồi?"

"Không hề có ấn tượng, Lầu trên có nhớ nhầm hay không? Hoặc là lẫn lộn hiện thực cùng phát sóng trực tiếp?"

.....

"Ừm, hắn hôm nay xuất hiện trong nhà ăn của cảnh sát."

Giọng nói của Mạc Vân Quả đột nhiên xuất hiện ở phòng phát sóng trực tiếp, dọa mọi người nhảy dựng.

"Tiểu Quả Quả ngươi chừng nào thì tỉnh?"

"Đi? Tiểu Quả Quả lại nhớ rõ như vậy!"

"Oa ha ha ha! Xem ra ta còn là rất lợi hại!"

"Lầu trên vậy ngươi rất béo béo nga ~"

"Tiểu Quả Quả, hiện tại ngươi tính toán làm sao?"

Mạc Vân Quả nhìn người đàn ông đang cẩn thận đóng cửa, lên tiếng nói: "Ngươi là nằm vùng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94

Edit: Linhlady

Thân thể người đàn ông cứng đờ, hần ta chậm rãi xoay người, lộ ra một khuôn mặt bình thường không thể bình thường hơn.

"Vị tiểu thư này nói cái gì, tôi là bảo tiêu Diệp tổng phái tới bảo hộ cô" Người nọ lời lẽ chính đáng nói, nếu không phải Mạc Vân Quả nhớ rõ gương mặt kia, chi sợ cũng tin.

"Anh rõ ràng là người của Vương Phong, vì sao lại nói là người của Diệp Lăng?"

Mạc Vân Quả dựa người vào đầu giường nhìn người đàn ông, người đàn ông cảm thấy lưng như bị kim châm, thân thể hần ta căng chặt, tiếp tục giảo biện nói: "Tiểu thư nói chi vậy, tôi đúng là do Diệp tổng phái tới."

"Anh nói dối." Mạc Vân Quả không lưu tình chút nào vạch trần.

Thân thể người đàn ông càng thêm cứng đờ, hần ta nhấp nhấp môi nói: "Tiểu thư, Diệp tổng bảo tôi mang cô đi gặp hần."

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: "Hần mới sẽ không bảo tôi đi tìm hần, hần vẫn luôn trốn tránh tôi."

Thời điểm Mạc Vân Quả nói lời này, mang theo uy khuất ngay cả chính cô cũng không phát hiện ra.

"Tiểu thư đi xem chẳng phải sẽ biết?"

Mạc Vân Quả vẫn như cũ lắc đầu, cô tiếp tục hỏi: "Anh là người nằm vùng sao?"

Người đàn ông thấy Mạc Vân Quả mềm không ăn, chỉ có thể cứng rắn ép buộc.

"Tôi khuyên cô vẫn nên ngoan ngoãn cùng đi, nếu không....." Trên mặt hần ta lộ ra một tia âm ngoan, trong tay không biết khi nào cũng cầm một con dao.

"Nếu không thế nào?" Mạc Vân Quả hỏi.

Người đàn ông khẽ cắn môi nói: "Nếu không cũng đừng trách ta không khách khí!"

"Tôi không trách anh." Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua con dao kia nói.

Người đàn ông nghe câu trả lời này, ánh mắt u ám nhìn Mạc Vân Quả thật là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, hần ta bước nhanh đi lên trước, chuẩn bị dùng vũ lực ép Mạc Vân Quả đi.

Lại không có nghĩ đến, trong nháy mắt Mạc Vân Quả xoay người, sau đó một tay bắt cổ tay hần ta, dao trong tay cũng theo đó rơi xuống.

Mà lúc này Diệp Lăng cuối cùng là điều tra ra chân tướng, làm nam chủ thế giới này, chắc chắn sẽ có đường mở ra cho hần.

Bây giờ chỉ cần tìm Mạc Vân Quả xác minh một ít đồ vật là được.

Diệp Lăng vội vàng chạy về nhà, vừa về đến nhà, hần đã nhận ra có chỗ không thích hợp, khoá cửa giống như bị đụng chạm qua.

Nghĩ đến đồ vật mình tra, sắc mặt Diệp Lăng lập tức đại biến, vội vã chạy lên lầu, lập tức phá cửa.

Mà lúc này, Mạc Vân Quả đã đem tên nằm vùng chế phục, nghe thấy "Phanh" một tiếng, cô ngược lên nhìn Diệp Lăng đứng ở cửa.

Mà người nọ thừa dịp Mạc Vân Quả phân tâm, lập tức cầm con dao ở trên đất, hung hăng đâm về phía Mạc Vân Quả.

"Cẩn thận!"

Diệp Lăng la lên một tiếng, Mạc Vân Quả ý thức được nguy cơ, lập tức nghiêng người, nhưng vẫn bị rạch một đường ở tay.

Nháy mắt máu nhỏ giọt trên mặt thảm, nhiễm hồng thảm.

Diệp Lăng lập tức đá văng con dao ra, sau đó hung hăng tấn tên kia đến hôn mê.

Mạc Vân Quả ngơ ngác nhìn cánh tay nhuộm máu tươi, màu sắc tươi đẹp kia giống như biểu thị cái gì đó.

Diệp Lăng thu thập tốt tên kia, quay đầu nhìn Mạc Vân Quả phát ngọc, đáng vẻ mê man, vô tội, hần nhìn đến mềm lòng.

"Tí tách"

Thanh âm máu tươi nhỏ giọt lời ý thức Diệp Lăng trở lại, hần đau lòng bế Mạc Vân Quả lên, ôn nhu an ủi: "Tiểu muội muội, không đau không đau nha ~"

Mạc Vân Quả nhìn máu của mình nhuộm đỏ ống tay Diệp Lăng, tò mò hỏi: "Đau là cái gì?"

Diệp Lăng sững sốt, sau đó hần giống như nhớ tới chuyện gì đó, trong mắt xẹt qua một tia thống khổ, hần nhắm mắt lại, lại mở khi chỉ còn lại có một mảnh yên tĩnh.

Mạc Vân Quả nhìn miệng vết thương của mình, ngơ ngác nghĩ đến, cô giống như..... Không có dây thần kinh cảm giác đau.....

Edit: Còn ba chương nữa là full thế giới này rồi, mà ta lười quá, thôi mai full nhé các mỹ nhân:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không có phản ứng gì, nhưng là Diệp Lăng lại vô cùng lo lắng đưa cô đi bệnh viện, về mặt lo lắng kia dù sao cũng không che dấu được, ngay cả người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng thấy đau lòng.

“Hu hu hu..... Ta đột nhiên cảm thấy Diệp Lăng cùng tiểu Quả Quả nhà ta cũng xứng đôi.”

“Diệp Lăng thật sự đối xử rất tốt với tiểu Quả Quả nhà ta!”

“Đúng vậy nha! Các người nói, nhiệm vụ lần này sẽ thành công sao?”

“Khẳng định sẽ thành công a! Tiểu Quả Quả nhà ta vừa xuất mã, là người có một không hai!”

“Không không không! Ta cảm thấy là đứng trên đỉnh kim tự tháp!”

“Ta lại cảm thấy Diệp Lăng cùng Phong Vi mới xứng a, nữ cường nam nhược gì đó, mới là tình yêu chân chính!”

“Lầu trên ta đề nghị người đi khám lại mắt đi, Diệp Lăng nhà ta nơi nào yếu!”

“Khụ khụ..... Tôi tới tới, chúng ta bỏ phiếu, duy trì Diệp Phong cp hay là Diệp Quả cp a?”

“Kiên trì trạm tiểu Quả Quả không lay được!”

“Ta duy trì Phong Vi, đó là một cô gái tốt nha~”

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp bỏ phiếu, lôi kéo ống tay áo Diệp Lăng.

Diệp Lăng cúi đầu nhìn cô ôn nhu hỏi: “Em gái, làm sao vậy?”

“Anh thích Phong Vi sao?”

Mạc Vân Quả cũng không hiểu thích đến tốt cùng là thứ gì, ở trong cuộc sống dài đằng đẳng của mình, cũng không ai dạy cô “Thích” là như thế nào.

Sở dĩ cô hỏi Diệp Lăng, cũng chỉ là muốn cho phòng phát sóng trực tiếp một câu trả lời mà thôi.

Diệp Lăng nghe được lời này có chút sùng sốt, nghĩ đến Phong Vi, hần ánh mắt tối sầm lại, không có trực tiếp trả lời Mạc Vân Quả.

“Em gái, em cảm thấy anh thích cô ấy sao?”

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Tôi không biết.”

Diệp Lăng chỉ là hơi mang sùng nịch cười cười, xoa xoa cô đầu nói: “Anh cũng không biết đâu.”

Muốn nói thích, thật ra cũng là có đi?

Chỉ là hần người này quá hoa tâm, cho tới tận hôm nay, hần đã không phân biệt được cái gì là chân chính thích, mà cái gì lại là gặp dịp thì chơi.

“Nha.” Mạc Vân Quả cúi đầu nhìn vết thương trên tay mình, nơi đó đã được băng bó tốt, bởi vì trốn đúng lúc, cho nên miệng vết thương không tính sâu, nhưng dưới sự kiên trì của Diệp Lăng, lại băng bó đến mấy tầng.

Diệp Lăng nhìn Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm miệng vết thương, cười nói: “Yên tâm đi, sẽ không lưu lại sẹo.”

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn Diệp Lăng, nhẹ giọng “Ừm” một tiếng.

Lúc này, điện thoại Diệp Lăng đột nhiên vang lên, hần đi dịch sang bên nghe điện thoại.

Mạc Vân nhìn Diệp Lăng đưa lưng về phía mình, ở trong đầu nói với phòng phát sóng trực tiếp: “Các người nói xem, vì sao hần lại đối xử tốt với ta như vậy?”

Mạc Vân Quả tuy rằng cảm tình đậm bạc, nhưng cũng có thể cảm giác được lo lắng của Diệp Lăng, cái này đúng là khiến cô khó hiểu, rõ ràng luôn trốn tránh cô.....

“Ai nha nha ~ tiểu Quả Quả người là muốn tình đầu sơ khai sao?”

“Kỳ tích a ~ tiểu Quả Quả nhà ta cư nhiên sẽ quan tâm đến người khác!”

“Ai da uy, mùa xuân muốn tới ~”

“Ha ha ha! Ta thấy là mùa xuân muốn tới!”

“Tiểu Quả Quả a, người thích Diệp Lăng sao?”

“Tiểu Quả Quả a, tuy rằng ta cũng không muốn đá kích người, nhưng mà người không được quên, bản thân người mang theo hệ thống phát sóng trực tiếp, chuyện này có nghĩa là, người không có khả năng ở thế giới này thật lâu.”

“Lầu trên ngươì thật vô tình, không cần chọc thủng sự thật này được không! Ta đang bình chọn cặp CP này đây!”

“So với việc đến lúc đó thương tâm, còn không bằng hiện tại chặt đứt đi?”

“Ngươi không trải qua chuyện đó, làm như thế nào hiểu được đâu?”

.....

Mạc Vân Quả nhìn mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp đang nói chuyện kỳ kỳ quái quái, biết bọn họ sẽ không trả lời vấn đề của mình, cô nhấp môi, nhìn Diệp Lăng đã nghe điện thoại xong.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96

Edit: Linhlady

Diệp Lăng ngắt điện thoại, lúc sau, đi đến bên người Mạc Vân Quả xoa xoa tóc cô nói: “En ngoan ngoan ở lại bệnh viện biết không?”

“Ừm.” Mạc Vân Quả gật đầu nói.

Diệp Lăng nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoan, hoàn toàn quên mất cô hung mãnh như thế nào!

Vừa rồi đúng là Phong Vi gọi cho hần, vì có thể mau chóng bắt được tội phạm, cần có hần cung cấp khẩu cung, cho nên hần cần đi tới đó một chút.

Diệp Lăng phái người bảo vệ Mạc Vân Quả, còn mình đi theo Phong Vi cùng Vương Phong xử lý một loạt chuyện.

Về sự kiện lần này, Diệp Lăng lại thấy áy náy, nếu không phải chính hần vì trốn tiểu Quả Quả ở trong WC lâu như vậy, cũng không để cho người khác có cơ hội thừa nước đục thả câu, như vậy những chuyện sau đó cũng sẽ không đã xảy ra.....

Diệp Lăng có hào quang của nam chủ, cũng chỉ cần có một ngày, có thể tra rõ ngọn ngành chân tướng, chuyện còn lại giao cho Vương Phong xử lý.

Đương nhiên, giao cho Vương Phong xử lý điều kiện là hần ta không được nương tay với đám người kia.....

Vết thương trên tay Mạc Vân Quả rất nhanh có thể hồi phục, giống như lời Diệp Lăng nói, trên tay không có một chút vết sẹo nào, nhìn qua vẫn cứ như vậy trắng tinh không tí vết.

Ở một ngày trước khi xuất viện, Phong Vi cùng Diệp Lăng có ý đi đón Mạc Vân Quả.

Ngày đó sau khi Mạc Vân Quả dò hỏi, Diệp Lăng bắt đầu nhìn thẳng vào tình cảm của mình.

Hần không có khả năng cả đời lông bông, chung quy cũng phải đến lúc nghiêm túc.

Mà hiện tại, có lẽ đúng là thời điểm tốt kia.

Diệp Lăng biết, Phong Vi ở quân đội có một lần ngoài ý muốn bị thương, khiến cô ấy không thể mang thai được nữa.

Diệp Lăng cũng không muốn có con, hần nghĩ chỉ cần nuôi Mạc Vân Quả thì tốt rồi, một đứa em gái ngoan ngoan ngoan ngoan, luôn luôn làm hần mềm lòng.

Thái độ Diệp Lăng đối đãi Phong Vi cũng tốt hơn trước, mà Phong Vi cũng vì đạt được mục đích của bản thân vui sướng.

Cô nàng yêu người đàn ông này nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng được như ý rồi sao?

Chẳng sợ hai người cuối cùng không thể bạch đầu giai lão, nhưng là chỉ cần có một đoạn tốt đẹp ký ức như vậy, như vậy cô cũng thấy đủ.....

Diệp Lăng cùng Phong Vi thẳng thắn nói chuyện, sau đó xác định quan hệ.

Mà hôm nay là ngày Mạc Vân Quả xuất viện, hai người tính toán nói cho cô tin tức tốt này.

Mạc Vân Quả không quá thích hương vị bệnh viện, Diệp Lăng nói có thể đi khỏi đây, cô đã nhanh chóng cuốn gói rời đi.

Diệp Lăng cùng Phong Vi nhìn nhau, mang theo ý cười.

“Em gái, em chậm một chút đi, anh còn có chuyện quan trọng muốn nói với em nữa ~”

Diệp Lăng lôi kéo Phong Vi nhanh tay chạy bộ lại chỗ Mạc Vân Quả, để cô đi chậm một chút.

Mạc Vân Quả dừng bước chân, xoay người tò mò nhìn Diệp Lăng, Diệp Lăng bật cười nói: “Anh và chị Phong của em ở bên nhau, muốn chúc mừng chúng ta hay không nha ~”

Phong Vi mặt ửng đỏ, cô nàng xấu hổ nhìn thoáng qua Diệp Lăng, sau đó lại nhìn Mạc Vân Quả, kiên định gật đầu.

Mạc Vân Quả nhìn tay hai người đan vào nhau, đang chuẩn bị nói cái gì đó, lại nghe thấy một tiếng.

“Nhiệm vụ hoàn thành, chuẩn bị thoát ly thế giới!”

Đoàn Từ thanh âm cùng với tiếng va chạm kịch liệt vang lên, Mạc Vân Quả cảm giác được đầu mình giống như bị thứ gì đó đập trúng.

Mạc Vân Quả dùng ý thức cuối cùng nhìn về phía hai người, đó là hai gương mặt hoảng sợ lẫn thối khô.

Mạc Vân Quả thậm chí có thể cảm giác được toàn bộ thân thể Diệp Lăng sợ hãi run rẩy.

Một khắc trước khi mất đi ý thức cuối cùng, Mạc Vân Quả nghĩ, Diệp Lăng hoảng sợ cái gì nhỉ?

“Thoát ly vị diện thành công!”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Tôi đã đánh mất em gái nhà mình(phiên ngoại Diệp Lăng)

Edit: Linhlady

Tôi vẫn luôn không tin vào nhân quả, bởi vì vẫn luôn cảm thấy nó đều là vô nghĩa.

Mọi người xem, đời này tôi sống buông thả vô cùng, không biết đã làm bao nhiêu cô gái thương tâm, nhưng mà, tôi vẫn như cũ hô mưa gọi gió.

Thẳng đến khi tôi gặp được em ấy, tôi mới hiểu được, nhân quả tuần hoàn là sự thật.

Ngay từ đầu tôi chỉ là bị đòi mất trong suốt kia hấp dẫn, cái loại trong suốt này cùng đơn thuần vô tội không hề giống nhau, đòi mất của cô ấy, thật giống như là em ấy nhìn thế giới dơ bẩn này, lại vẫn như cũ bảo vệ được tâm của mình.

Tôi hâm mộ đòi mất này, tôi nghĩ, nếu đòi mất này xuất hiện dục vọng, lại là dục vọng đối với tôi, thì thật tốt biết bao.

Cho nên tôi mang em ấy về nhà, lật mềm buộc chặt, mềm cứng càng dùng cùng lúc nhiều phương pháp.

Tôi nghĩ, nói như vậy, một ngày nào đó em ấy sẽ yêu tôi, lúc ấy, em ấy cũng không có cái gì hấp dẫn của tôi.

Tôi phái người đi điều tra em ấy, từ nhỏ đến lớn, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ.

Mà khi cầm trên tay kết quả báo cáo, tôi mới hiểu được, thì ra nhân quả thứ này, nhân ngay từ đầu vốn dĩ đã gieo.

Tuy rằng cả đời tôi xuôi gió xuôi nước, nhưng vào năm bảy tuổi ấy, cũng không tránh được việc bị bắt cóc.

Bị bắt cóc còn có em ấy, ừm. Chính là tiểu muội muội.

Tôi đã không còn nhớ rõ dáng vẻ của em ấy lúc đó, nhưng lại nhớ được, dáng vẻ khi che chở trước mặt tôi, mà trên báo cáo cũng viết rõ ràng: Năm năm tuổi ấy khi bị bắt cóc, tạo thành tổn thương vĩnh cửu khiến dây thần kinh đau mất đi cảm giác.

Chuyện sau đó em ấy trải qua, tuy không tính là bi thảm, nhưng cũng không tốt đẹp là bao.

Tôi nghĩ, hiện giờ là lúc tôi nên trả nợ.

Phong Vi đã từng hỏi tôi, có phải tôi thích em ấy hay không?

Tôi nơi nào là thích a? Tôi giống như tra nam vậy, có thể thích em ấy được sao?

Chỉ là a. Nhìn bộ dáng em ấy, luôn dễ dàng mềm lòng.

Sau lại xảy ra một loạt chuyện, cũng may cũng hữu kinh vô hiểm.

Ngày xuất viện, đầu em ấy bị chậu hoa đập trúng, bác sĩ nói khả năng sẽ mất trí nhớ.

Chính xác, em ấy mất trí nhớ, không quen biết tôi, không quen biết Phong Vi, không quen biết mọi người.

Nhưng mà, một người mất trí nhớ, tính cách cũng sẽ biến hóa long trời lở đất sao?

Tôi không biết, tôi chỉ biết là, cặp mắt trong suốt kia trong ánh mắt bắt đầu bị tham lam, ghen ghét, dục vọng chiếm cứ.

Tôi cùng Phong Vi dần dần bắt đầu xa cách em ấy, nói lên Phong Vi, ừ. Có lẽ là tôi quá may mắn, khi chúng tôi kết hôn sau năm thứ ba, cô ấy mang thai.

Mà năm thứ ba kia, cũng là lúc em ấy rời khỏi tôi, đi tìm hạnh phúc của em ấy.

Tôi dần dần đã không có tin tức của em ấy, Phong Vi thuận lợi sinh con, là một bé gái.

Cặp mắt thủy linh linh đơn thuần ngây thơ mở to làm tôi mỗi khi nhìn thấy, đều sẽ mềm nhũn.

Tôi hoàn toàn trở thành một nữ nhi nô, Phong Vi cũng luôn chê cười tôi, nói đời trước tôi khẳng định là thiếu bảo bảo nhà tôi.

Mỗi khi lúc này, tôi luôn là bất đắc dĩ cười cười.

Có lúc tôi muốn phản bác cô ấy, nhưng sau lại tưởng tượng, cần gì phải làm thế?

Tôi biết, người tôi thiếu, thật ra là em ấy

Phong Vi cũng hỏi qua tôi, vì cái gì sẽ tiếp nhận cô ấy, chẳng lẽ là bị cô ấy cảm động?

Tôi tự nhiên trả lời đúng vậy, rốt cuộc tôi yêu cô ấy, tự nhiên sẽ sùng cô ấy thôi.

Nhưng là trên thực tế lại là, em ấy đã khiến tôi biết quý trọng, làm tôi biết bảo hộ, làm tôi muốn an an ổn ổn tìm một người bên nhau cả đời.

Chỉ là a ~ sau lại a, khi học được tất cả thứ này, tôi a, chung quy là đem em ấy đánh mất.....

- -----

Edit: đột nhiên thấy thương Lăng ca quá đi....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 98: Kim chủ đột kích

Edit: Linhlady

Khi Mạc Vân Quả vừa thoát ly vị diện, ở tình cầu xa xôi nào đó mỗi nam cười về mặt đặc ý.

"Tiểu Q, ta làm mai Thân vẫn yêu ta đi?"

Mỗi người máy tiểu Q:..... Không biết người từ nơi nào nhìn ra được.....

"Ta quyết định! Để có thể nhanh chóng tiếp xúc với Thân Thân, ta phải đi vị diện cấp thấp một chuyến."

Mỗi nam đứng lên nói lời thề son sắt.

"Chủ nhân, người không được quên, người vẫn là người mang tội....."

"Không có việc gì không có việc gì, ta phải đi chơi chơi, hắc hắc hắc ~"

.....

Lúc này trong không gian u ám, Mạc Vân Quả nhìn màn hình lớn trước mặt, phía trên ghi chép chỉ số cấp bậc trong phòng phát sóng trực tiếp.

Cấp bậc phát sóng trực tiếp: Cấp hai (50000/100000)

"Ký chủ lần này làm không tồi, còn thiếu 50000 giá trị kinh nghiệm là có thể thăng cấp." Đoàn Tử bay đến trước mặt Mạc Vân Quả nói.

"Lần này có rất nhiều người đánh thưởng sao?" Mạc Vân Quả hỏi.

"Đúng vậy, lần này có một thổ hào, cho nên kế tiếp, ngoại trừ nhiệm vụ của vị diện, còn có một nhiệm vụ rất quan trọng, ôm chặt đuôi kim chủ!" trên mặt Đoàn Tử vẫn là vẻ nghiêm túc như trước, bụng nhỏ mềm mại phập phồng, thoát nhìn dị thường đáng yêu.

Mạc Vân Quả duỗi tay chọc chọc bụng nhỏ của nó, khẽ hỏi: "Thổ hào ở đâu?"

Ở trong ấn tượng Mạc Vân Quả, cô không hề nhìn thấy thổ hào tồn tại.

"Ở phòng phát sóng trực tiếp!" Đoàn Tử trả lời.

Mạc Vân Quả:.....

"Ký chủ, người nhất định phải ôm chặt đuôi kim chủ, người phải biết rằng, này năm vạn giá trị kinh nghiệm, có bốn vạn đều là do hắc công hiến! Cho nên! Ôm! Chân! Lớn!" Đoàn Tử nói câu cuối cùng, gần từng chữ một, thập phần đứng đắn.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu suy nghĩ một chút hỏi: "Cho nên, người đem tất cả đồ vật đánh thưởng chuyển thành giá trị kinh nghiệm?"

Đoàn Tử nghe được lời này, thân thể nho nhỏ cứng đờ, "Ký chủ, người không có nói cho ta không thể đổi thành giá trị kinh nghiệm, cho nên ta cứ vậy mà chuyển đổi thôi."

"Nha." Mạc Vân Quả lên tiếng, "Lần sau người cảm thấy tương đối quý thì lưu trữ trước đi, vạn nhất hữu dụng thì sao."

Trong tư tưởng của Mạc Vân Quả, quý = tốt = hữu dụng.

Đoàn Tử vừa nghe lời này, vẻ mặt quanh năm nghiêm túc cũng xụ xuống.

Nếu là ký chủ không đồng ý đổi giá trị kinh nghiệm mà nói, phòng phát sóng này không biết khi nào mới có thể thăng cấp đây! Không vui!

Mạc Vân Quả tiếp tục chọc bụng nhỏ của Đoàn Tử, ừm..... Mềm mại, thật thoải mái! Vui về!

"Ký chủ, nhất định phải ôm chặt đuôi kim chủ,nếu như một lần đánh thưởng của hắc là một trăm vạn giá trị kinh nghiệm trở lên, ký chủ có thể không cần theo sắp xếp của hệ thống làm

nhệm vụ kì kì quái quái nữa rồi, nói như vậy.....balalala....." Chỉ cần miệng nhỏ nhỏ của Đoàn Tử g vừa động là có thể nói không ngừng.

Mạc Vân Quả bình tĩnh nhìn miệng nó mở mở đóng đóng không ngừng, thật lâu sau sau, Đoàn Tử còn không có xu thế dừng lại.

Mạc Vân Quả hơi dừng sức chọc chọc bụng nhỏ Đoàn Tử nói: "Đi thế giới tiếp theo đi."

Đoàn Tử nghe được lời này, lập tức im miệng, đổi thành thanh âm nhắc nhở tiêu chuẩn.

"Thu được mệnh lệnh, chuẩn bị mở ra phát sóng trực tiếp ở vị diện sau."

"Chuẩn bị truyền tống, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng!"

"Ba, hai, một....."

"Truyền tống thành công, phát sóng trực tiếp mở ra!"

.....

"Emma ~ Cuối cùng tiểu Quả Quả cũng mở phát sóng trực tiếp ra!"

"Emma, mấy ngày nay chờ đến tâm ta cũng ủa tàn đi rồi!"

"Đúng vậy nha! Ở thế giới trước ta còn không kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì nhiệm vụ đã hoàn thành đóng luôn phát sóng trực tiếp rồi, khóc chút chút..... Ta còn không kịp chào tạm biệt tiểu Quả Quả nhà ta đâu!"

"Đúng vậy đúng vậy! Hệ thống thật là một chút cũng không có tính người!"

"Uông một tiếng liền khóc!"

"Ngao một tiếng liền khóc!"

Mạc Vân Quả vừa mờ mắt, đập vào mắt là các loại khóc lóc kể lể trong phòng phát sóng trực tiếp, cô chớp chớp đôi mắt, vẻ mặt vô tội.

Edit: Thế giới này ai bóc team đây, haha

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 99

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả xem nhẹ các loại bình luận ở phòng phát sóng trực tiếp, hiện tại chuyện quan trọng nhất là, xem xét vị diện này là như thế nào đi?

Mạc Vân Quả đứng lên, nhìn hoàn cảnh xung quanh, ừm..... Khắp nơi đều là cây cối, nhìn không ra là nơi nào.

Cách cô khoảng mười mét, có một người nam nhân tóc dài năm đó, Mạc Vân Quả có thể ngửi được trong không khí mùi máu tươi, đó là hương vị thật mới mẻ.

Mạc Vân Quả đi qua đi, ngồi xổm xuống chọc chọc hấn.

Thật vất vả mới nam nhân nào đó mới bám vào thân thể người này: Ngón tay của Thân Thân so với tưởng tượng của mình còn mềm hơn! Nhưng mà, vì cái sao nàng lại muốn chọc chọc mình nhỉ?

"Nhiệm vụ vị diện: Làm Hiên Viên Mạc hoa danh truyền xa!"

Giọng nói Đoàn Tử ở phòng phát sóng trực tiếp vang lên, cũng thành công khiến cho Mạc Vân Quả chú ý.

Mạc Vân Quả dừng động tác của mình lại, ở trong đầu hỏi: "Hoa danh truyền xa là cái gì?"

"Nếu ta không nhầm, nhiệm vụ lần này là làm cái tên Hiên Viên Mạc này trở thành một cái hoa tâm đại cù cái?"

"Luôn cảm thấy hệ thống bố trí nhiệm vụ thật kỳ ba."

"Biến một người nam nhân trở thành hoa tâm đại cù cái gì đó! Không phải rất dễ hoàn thành sao!"

"Đúng vậy đúng vậy! Đây không phải là bản tính của nam nhân sao!"

"Nam nhân cũng có một lòng một dạ nha!"

"Ài, dù sao ta cảm thấy thế giới này không có gì xem đâu, hoàn thành nhiệm vụ không phải quá dễ dàng sao?"

"Đúng vậy đúng vậy! Ta đi xem kênh phát sóng trực tiếp khác ~"

"Ta cũng đi!"

"Hừ! Đi luôn đi! Tiểu Quả Quả, ta sẽ vẫn luôn ở bên cạnh ngươi!"

"Ta cũng vậy!"

"Còn có ta ta!"

.....

Phòng phát sóng trực tiếp hiện lên một loạt spam, Mạc Vân Quả nhìn chỗ bình luận kia, trong lòng hình như có chỗ nào đó giống như bị xúc động một chút, nhưng mà cái cảm giác biến mất quá nhanh, nàng còn không có kịp cảm nhận dư vị, đã biến mất không thấy.

Hiên Viên Mặc vẫn luôn nằm rạp trên mặt đất, thấy Thân Thân nhà mình vậy mà không để ý đến hắn, trong lòng lộp bộp một tiếng, nàng sẽ không cho rằng mình đã chết đi?

Vì có thể hấp dẫn Thân Thân nhà mình chú ý, Hiên Viên Mặc quyết đoán trở mình, sau đó rên rỉ một tiếng.

"Úm..... Đau....."

Thấy Hiên Viên Mặc lư loát xoay người Mạc Vân Quả:.....

Hiên Viên Mặc thật lâu không có cảm giác được động tác của Mạc Vân Quả, chỉ có thể lặng lẽ mở to mắt, chuẩn bị nhìn xem tình huống.

Nhưng mà khi mở to mắt vừa thấy, đi? Người đâu? Người đâu!

Hiên Viên Mặc nhìn trái nhìn phải, cuối cùng bằng thị lực phi thường thấy Mạc Vân Quả đứng cách đó mười mét.

Lúc này, Hiên Viên Mặc cũng bất chấp tất cả, trực tiếp xoay người đứng lên, cũng không rảnh lo miệng vết thương còn đang đổ máu, vội vàng đi về phía Mạc Vân Quả, ừm, không, là chạy tới.

Mạc Vân Quả thấy phía sau có tiếng động, vừa xoay người lại, liền thấy được đôi mắt sáng lên của Hiên Viên Mặc.

Mạc Vân Quả đang được người trong phòng phát sóng trực tiếp chỉ đi tìm thuốc cầm máu:.....

Người trong phát sóng trực tiếp:..... Giống như thấy người bị thương kia là giả!

Hiên Viên Mặc giống như cũng không nghĩ tới Mạc Vân Quả sẽ đột nhiên xoay người lại, thân thể hắn cứng đờ, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì cho đúng.

Nhưng mà trên thực tế:.....

Ai nha! Thân Thân xoay người lại!

Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Ta phải đối mặt với Thân Thân như thế nào đây!

Cuồng huyễn tàn khốc? Hay là đáng yêu shota mạnh, hoặc là ôn nhu hiền huệ?

A phi! Hiền huệ là cái quỷ gì!

Ai nha nha! Ánh mắt Thân Thân nhìn mình thật đáng yêu!

Không được không được! Nhịn xuống! Không thể ăn đậu hủ cả Thân Thân như vậy được!

Không đúng a! Đã nói là Thân Thân của nhà ta, như vậy ôm nàng một cái hắn không tính là ăn đậu hủ đi?

Úm..... Chắc là không tính đi?

- - - - -

Edit: Tướng nam thần ai ngờ là...nam thần kinh...T.T Trả hình tượng kim chủ cao quý lãnh diễm lại đây cho ta, hu hu...

P/s: Ta tra từ thân thân nghĩa là thân ái, thân thiết,...mà không biết để như thế nào hay cứ để thân thân vậy?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không biết Hiên Viên Mặc có thể giới nội tâm cực kì phong phú, nàng chỉ nhìn thấy trên mặt hắn có biểu tình dị thường, ừ..... Vặn vẹo?

Mạc Vân Quả nhìn đáng vẻ Hiên Viên Mặc, bằng mắt thường quan sát thì hắn là không có việc gì, như vậy việc tìm thuốc cầm máu cũng không cần thiết đi.

Khi Mạc Vân Quả đang muốn nói cái gì đó, đã bị Hiên Viên Mặc ôm vào lòng.

Ngay sau đó, Hiên Viên Mặc liền bay ra ngoài:.....

Hiên Viên Mặc:..... Tiều thuyết đều là gạt người! Gạt người! Nói gặp nhau sẽ ôm nhau đâu!

"Cái tên nam nhân này có bệnh gì? Làm gì vừa tỉnh dậy đã muốn ôm tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Đúng vậy đúng vậy!"

"Ta nhìn bộ dạng của hân, không giống người bị thương chút nào!"

"Người nam nhân này không phải là muốn dụ dỗ tiểu Quả Quả nhà ta chứ?"

"Không có khả năng đâu? Chỗ này là núi sâu rừng già....."

"Đúng, bởi vì là núi sâu rừng già a, không có ai phát hiện ra."

"Từ từ! Chúng ta có phải quên mất chuyện gì đó rồi không?"

"Hình như là quên mất cái gì....."

"Quên mất cái gì đâu?"

Khuôn mặt Đoàn Từ nghiêm túc nhìn thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, nghiêng đầu nghĩ nghĩ.

Ồ..... Hình như là quên mất cái gì rồi.....

A! Quên không cung cấp bối cảnh vị diện này.

Trên mặt Đoàn Từ lần đầu tiên hiện một tia ảo não, hai bàn tay mũm mĩm của nó vỗ vỗ vào nhau, lập tức liền tuyên bố bối cảnh chuyện xưa.

Mạc Vân Quả thấy được bối cảnh thế giới này, cũng biết đây là thế giới cổ đại, khó trách người nam nhân này lại để tóc dài.

Lại nói tiếp, bối cảnh cung cấp cực kỳ đơn giản.

Hiên Viên Mặc là Tam vương gia vương triều Thiên Khai, cùng đương kim hoàng thượng là huynh đệ cùng mẹ sinh, quan hệ cực kì tốt, cũng không xuất hiện đấu tranh ngầm gì.

Mà Hiên Viên Mặc cũng không thẹn với chức vị vương gia được ban này, cần cù chăm chỉ vì bá tánh phục vụ, nếu muốn nói hân có điểm nào không tốt, đại khái là.....

Vị này hai mấy năm qua, chưa từng chạm qua một nữ nhân?

Mà nguyên chủ thân là nữ nhi của tướng quân đương triều, được vô vàn sủng ái.

Ngày thường đều an tĩnh ở trong cư khuê phòng, nếu không phải bị cha già hạ lệnh nàng bắt buộc phải đi dâng hương cùng Hiên Viên Mặc, thì nàng cũng sẽ không ra cửa.

Hiên Viên Mặc võ công cực cao cường, trên giang hồ cũng khó có ai bì kịp.

Sau đó hân rất tự tin mang theo nguyên chủ đi dâng hương, sau đó.....

Mạc Vân Quả nhìn người nào đó đang nằm trên mặt đất kêu thảm thim cảm giác tồn tại, biểu tình lạnh lẽo trên mặt đột nhiên có vết rách.

Nội tâm Hiên Viên Mặc cũng khổ a! Thật vất vả mới có thể phá tan trở ngại thời gian để tới vị diện cấp thấp này cùng Thân Thân nhà mình tiếp xúc thân mật, gia tăng hảo cảm.

Ai biết, Thân Thân nhà mình không thêm quan tâm mình, đã thế còn quăng ngã!

Không muốn chơi như vậy đâu!

Hiên Viên Mặc chỉ có thể kêu rên để đổi lấy lực chú ý của Mạc Vân Quả.....

Mạc Vân Quả đi qua, ngồi xổm xuống, chọc chọc miệng vết thương đang đổ máu của Hiên Viên Mặc nói: "Có thể đi không? Chúng ta đi tìm người!"

Hiên Viên Mặc: Cuối cùng Thân Thân nhà mình cũng để ý đến mình rồi! Vui vẻ! $O(\geq \nabla \leq)O$

"Đương nhiên có thể đi!" Hiên Viên Mặc lập tức liền xoay người đứng lên, thân thể kia kêu một cái mạnh mẽ a!

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Hiên Viên Mặc, cũng không để ý tới hân, lập tức đi lên phía trước.

Hiên Viên Mặc vừa thấy cái động tác này của Mạc Vân Quả, lập tức bắt được tay nàng nói: "Đi nhầm, hân là bên này."

Mạc Vân Quả quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc, bởi vì nguyên nhân chiều cao của thân thể này, nàng chỉ có thể ngửa đầu nhìn hân.

Bị ánh mắt Mạc Vân Quả mạnh đến Hiên Viên Mặc: Muốn ôm Thân Thân một cái, muốn nâng lên cao $\sim (\neg \nabla \neg) /$

Mạc Vân Quả một chút cũng không có xấu hổ khi đi sai, nhưng nàng cũng không tiếp tục tùy tiện đi loạn nữa, mà là nhìn Hiên Viên Mặc, chờ hân dẫn đường.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101

Edit: Linh lady

Hiên Viên Mặc nhìn đôi mắt nhỏ của Mạc Vân Quả tràn ngập chờ mong, lập tức nắm bàn tay lại, khí phách nói: "Đi thôi, ta mang nàng đi!"

Nói lời này, Hiên Viên Mặc liền nắm tay Mạc Vân Quả muốn đi khỏi cách rừng này.

Mà bên ngoài, mà bên ngoài đám thị vệ không hề hay biết vương gia bị ám sát, còn ở nơi đó nói nói cười cười, cho đến khi Hiên Viên Mặc cả người đầy máu nắm tay Mạc Vân Quả ra trước mặt bọn họ.

Bọn thị vệ: Ta là ai? Ta ở đâu? Ta muốn đi đâu?

Hiên Viên Mặc nhìn về mặt thị vệ đại ra, mày nhăn lại, hơi thở cả người lập tức trở nên sắc bén.

"Các người đang nhìn cái gì?"

Giọng nói trầm thấp ở địa phương trống trải vang lên, bọn thị vệ chỉ có thể cảm giác được từng đợt gió lạnh đâm vào tận xương cốt.

"Thuộc hạ cứu giả chậm trễ! Xin Vương gia thứ tội!"

Động tác nhất trí chấm tay quỳ xuống, nội dung giống nhau đồng loạt vang lên, Mạc Vân Quả nhìn đám người quỳ trên đất, không nói gì.

"Nơi nào là cứu giả chậm trễ! Nhóm người này căn bản là không hề biết biết vương gia của bọn họ bị ám sát đi!"

"Không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ cấp dưới ngu như heo!"

"Ha ha ha ha! Câu nói của lâu trên thật kinh điển 666666"

"Điều thấp điệu thấp!"

"Ai nha má ơi, đây là một đàn thị vệ gốc nha! Cười chết bảo bảo!"

"Lâu trên đừng tưởng rằng ta không biết người đã hơn 1000 tuổi!"

"Thân là cự long nhất tộc, 1000 tuổi chỗ ta chỉ là một bảo bảo! (￣▽￣*)"

.....

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp thế mà còn có cả rồng, nàng rất tò mò, là sao rồng có thể thấy được phòng phát sóng trực tiếp của nàng, bèn hỏi: "Cự long người nhìn kiểu gì?"

Cự long: "Dùng đôi mắt xem nha!"

Quản chúng phát sóng trực tiếp: Nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói!

Hiên Viên Mặc nhìn một đám người quỳ trên mặt đất, trong mắt xẹt qua một tia cười lạnh.

Hắn cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả, lại phát hiện người phía sau đang thất thần!

Thất thần!! Như vậy có nghĩa là không nhìn thấy dáng vẻ lãnh khốc bá đạo của hắn hay sao!

Hiên Viên Mặc: Trái tim của bảo bảo thật đau, nhưng bảo bảo không thể nói.

Bởi vì trên người Hiên Viên Mặc còn có thương tích, cho nên bọn thị vệ gấp rút tìm một đại phu đến đây, băng bó vết thương.

Hiên Viên Mặc một chút cũng không thêm để ý tới vết thương chỉ gắt gao nắm lấy tay Mạc Vân Quả, mặc kệ đại phu nói như thế nào cũng không buông ra.

Vì thế tin đồn Tam vương gia yêu mỹ nhân không yêu sinh mệnh trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ kinh thành.

Trong hoàng cung, Hoàng Thượng Hiên Viên Thát cùng tướng quân Mạc Liệt vừa nghe được tin tức này liền nhìn nhau cười.

Hiên Viên Thát: Đệ đệ nhà mình rút cuộc thông suốt!

Mạc Liệt: Không cần lo lắng nữ nhi nhà mình gà không được!

Hiên Viên Thát cùng Mạc Liệt: Lúc trước để tiểu Mặc (tiểu Quả) đi dâng hương quyết định này thật là quá chính xác!

Hiên Viên Mặc nhìn Mạc Vân Quả không hề biết chuyện gì đang xảy ra trong hoàng cung, trong đầu chỉ có các loại ý nghĩ hạnh phúc không ngừng tuôn ra.

Tỷ như, tay Thân Thân nhà mình thật mềm! Thân Thân nhà mình không có ý thoát khỏi tay mình! Thân Thân nhà mình thật đáng yêu! Thân Thân nhà mình.....

Tuy rằng thế giới nội tâm của Hiên Viên Mặc cực kỳ phong phú, nhưng bên ngoài vẫn trưng ra vẻ lạnh lẽo, người sống chớ gần.

Mà lọt vào trong mắt Mạc Vân Quả, cái tên Hiên Viên Mặc rõ ràng đang bất mãn với mình.

Cũng may, Mạc Vân Quả cũng không để ý điểm này, dù sao người bắt nạt kẻ người, ta cứ muốn đi theo người đấy.

Bởi vì người là mục tiêu nhiệm vụ của ta nha! (*^▽^*)

Hiên Viên Mặc mang Mạc Vân Quả về phủ đệ của mình, chẳng sợ Mạc tướng quân phái người tới mời Mạc Vân Quả trở về, hắn còn lâu mới thả người.

Dùng suy nghĩ của Hiên Viên Mặc mà nói, Thân Thân nhà mình chỉ có thể ở nhà mình, chỉ có đặt ở bên người mới an tâm!

Mạc Liệt cùng Hiền Viên Thất thấy tình huống này, tâm tình lo lắng cũng buông lỏng hơn.

Mà Hiền Viên Thất quyết định đánh nhanh thắng nhanh, định ban hôn sự của Mạc Vân Quả cùng Hiền Viên Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102

Edit: Linhlady

Hiền Viên Mặc đêm đó thu được thánh chỉ tứ hôn: Cái ca ca tiện nghi này thật là hiểu hần! Hắc hắc hắc!

Mạc Vân Quả cũng không biết nội dung thánh chỉ, trong lòng nàng chỉ suy nghĩ về nhiệm vụ thôi.

Cái gọi là muốn cho hoa danh của Hiền Viên Mặc truyền xa, như vậy có phải muốn cho hần tiếp xúc với thật nhiều nữ nhân?

Mạc Vân Quả cũng dò hỏi người trong phòng phát sóng trực tiếp một chút, đại đa số đều đồng ý với quan điểm này, sau đó liền xúi giục Mạc Vân Quả mang Hiền Viên Mặc đi địa phương nổi danh nhất của cô đại — thanh lâu!

Khi Mạc Vân Quả bày vẻ mặt vô tội kéo kéo ống tay áo Hiền Viên Mặc nói muốn đi thanh lâu, nội tâm Hiền Viên Mặc biến hóa thành như thế này: Thân Thân thể mà lại chủ động mời mình đi ra ngoài chơi — thanh lâu là nơi nào nha? — giống như không tốt lắm? — hần không quan tâm! Thân Thân đã mời mình, nhất định phải đi!

Hiền Viên Mặc lập tức đánh nhịp đi theo Mạc Vân Quả đi thanh lâu, quần gia đứng nhìn toàn bộ quá trình:..... Hần ta nhất định là ngu chưa đủ! Vậy mà nghe được Vương phi tương lai muốn mang theo Vương gia đi thanh lâu, Vương gia còn vui vẻ đồng ý nữa!

"Vương gia, trên người ngài còn có thương tích....." Quần gia thấy Hiền Viên Mặc thật sự muốn đi thanh lâu vội vàng nhắc nhở.

"Không có việc gì." Hiền Viên Mặc nắm tay Mạc Vân Quả tay nhàn nhạt nói.

Lão quần gia vẻ mặt khó xử nhìn Hiền Viên Mặc, còn muốn ngăn cản hần, đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tức bức người ập đến.

Trên trán quần gia lập tức ứa mồ hôi, khí thế ép người bức hần không thở nổi.

Hiền Viên Mặc hừ lạnh một tiếng, nắm tay Mạc Vân Quả rời đi.

"Đột nhiên đau lòng cho lão quần gia....."

"Đau lòng +1"

"Oa! Cảm giác vừa rồi cảm giác Hiền Viên Mặc thật có khí thế!"

"Thật soái a! Liếm liếm liếm!"

"Lầu trên chờ ta tới!"

"Oa! Các người có cảm thấy hay không, Hiền Viên Mặc này ở trước mặt tiểu Quả Quả nhà ta khác hoàn toàn ở trước mặt người khác!"

"Lầu trên nói không sai! Tiểu Quả Quả nhà ta uy vũ hùng tráng!"

"Bá khí trác lậu! Soái soái soái!"

"Ngồi xem phát triển kế tiếp....."

"Ngồi chờ....."

.....

Rất nhanh Mạc Vân Quả cùng Hiền Viên Mặc đi tới thanh lâu lớn nhất kinh thành, thanh lâu này tổng cộng có ba tầng, cũng phân ba bảy loại.

Đương nhiên Hiền Viên Mặc muốn tốt nhất, chỉ là.....

Hiền Viên Mặc nhìn đám nữ nhân quần áo không chỉnh tề đứng bên ngoài, theo bản năng muốn che đôi mắt Mạc Vân Quả lại.

Dơ.....

Hiền Viên Mặc nghĩ, bởi vì tư thế này, Hiền Viên Mặc gần như đem cả người Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng ngực.

Mạc Vân Quả không thích người khác che đôi mắt nàng, như vậy nàng sẽ cảm giác không nhìn thấy sự thật.

Nàng muốn hát tay của Hiền Viên Mặc ra, lại nghe thấy hần nói: "Thân Thân, chúng ta trở về đi, nơi này không phải nơi tốt để đến."

Mạc Vân Quả hoàn toàn không cảm thấy nơi này là nơi không tốt, tay phải nắm lấy tay Hiền Viên Mặc, sau đó quăng ngã Hiền Viên Mặc ném ra ngoài.

Nhưng Hiền Viên Mặc nhanh hơn một bước, ổn định vững chắc đứng trên mặt đất.

Hắn nhìn Mạc Vân Quả con người tràn ngập sùng nich, sức lực Thân Thân thật sự thật lớn a, nằng ăn cái gì lớn lên đây?

Bởi vì không có Hiến Viên Mặc cản trở che đối mắt nằng, Mạc Vân Quả thu hết tình huống phía trước vào trong mắt.

Nơi nơi đều là nữ nhân mặc quần áo lộ liễu, cái loại lộ liễu này khác hoàn toàn với kiểu dáng áo váy ngắn ở hiện đại, loại quần áo này, còn mang theo hương vị sắc tình.

Nhưng Mạc Vân Quả không hiểu cái gì gọi là sắc tình, nằng chỉ là cảm thấy, ngực của của nữ nhân kia thật lớn.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua những nữ nhân đó, lại nhìn thoáng qua mình, ừm..... Vẫn là nhiệm vụ quan trọng hơn?!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 103

Edit: Linhlady

Hiên Viên Mặc vừa thấy ánh mắt Mạc Vân Quả dừng lại ở trên người những nữ nhân kia, mảy hơi chau, quanh thân tản mát ra hơi thở lạnh lẽo, khiến người xung quanh yên lặng lui về phía sau.

"Thân thân, chúng ta đi ăn đồ ngon được không?" Hiên Viên Mặc kéo kéo tay Mạc Vân Quả nói.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: "Không muốn."

Hiên Viên Mặc ấy thái độ Mạc Vân Quả kiên định, trong mắt xẹt qua một tia âm u, nếu để cho hắn biết được ai đã nói cho Thân Thân biết nơi này, hắn nhất định phải tàn chết hắn ta!

"Vậy được rồi, ta nắm tay Thân Thân đi vào được không?" Hiên Viên Mặc cũng mặc kệ Mạc Vân Quả có đồng ý hay không, lập tức kéo tay nằng.

Mạc Vân Quả cũng không có bài xích hắn, dù sao chỉ cần để cho Hiên Viên Mặc nhìn thấy những c nữ nhân đó, là có thể hoa danh truyền xa đi?

Chỉ có thể nói, Mạc Vân Quả thật là quá ngây thơ rồi!

Hiên Viên Mặc nắm tay Mạc Vân Quả đi vào, nhưng mà làm người ta kinh ngạc chính là, không có một nữ nhân nào dám tới gần bọn họ.

Ở xung quanh hai người hình thành một khoảng trống kì dị, Hiên Viên Mặc vừa lòng nhìn tất cả mọi chuyện, đây mới là hiệu quả hắn mong muốn!

Tú bà thanh lâu liếc mắt một cái liền nhận ra thân phận Hiên Viên Mặc, trong lòng bà ta âm thầm nghi hoặc, vị vương gia này như thế nào lại ở chỗ này?

Tuy rằng trong lòng khó hiểu, nhưng làm một tú bà có tố chất tốt đẹp, bà ta vẫn cười nịnh nọt tiến lên, ở vị trí cách hắn một mét thì dừng lại.

Thật sự là khí thế của vương gia quá dọa người mà! Trong lòng bà ta cũng thực khổ nha!

"Vị quan khách này chắc là lần đầu tiên đến đây đi? Ngài muốn cô nương như thế nào a?" Tú bà kiêu kiêu khí khí nói, khiến thân hình mập mạp kia có vài phần thuận mắt.

Hiên Viên Mặc nhìn tú bà vô cùng nhiệt tình, đem Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng, hơi hơi giơ hất hàm dưới lên, ý bảo tú bà tự mình xem.

Lúc này, tú bà mới chú ý tới Mạc Vân Quả tồn tại.

Tú bà: Ai tới thanh lâu còn tự mang nữ nhân! Như vậy cô nương ở thanh lâu của bà ta ăn chay sao!

Tuy rằng nội tâm có một tia bất mãn, nhưng bà ta cũng biết thân phận của Hiên Viên Mặc bà ta không đắc tội nổi.

Vì thế bà ta chỉ có thể là tiếp tục nịnh nọt cười nói: "Vị quan khách muốn phòng như thế nào? Có yêu cầu gì với các cô nương chỗ chúng ta không?"

Hiên Viên Mặc nhàn nhạt nhìn thoáng qua tú bà nói: "Cho chúng ta phòng tốt nhất chỗ các người."

"Vâng vâng, mời ngài đi bên này ~" tú bà tự mình mang theo Hiên Viên Mặc cùng Mạc Vân Quả lên lầu, mang theo bọn họ đi tới phòng tốt nhất.

Trước khi đi, vừa đi lại còn vừa nói: "Vị quan khách này, đêm nay chỗ chúng ta có hoa khôi lật thẻ bài nha ~"

Ngụ ý không cần nói cũng biết, đơn giản là nói cho biết Hiên Viên Mặc nếu có coi trọng, có thể nói với bà ta, bà ta nhất định sẽ phái người hầu hạ hắn thật thoải mái.

Nhưng mà Hiên Viên Mặc lại không thêm quan tâm, phất phất tay ý bảo tú bà nhanh rời đi.

Chờ đến khi tú bà đi khuất, Hiên Viên Mặc mới tháo bỏ vẻ mặt lạnh lẽo, ngược lại làm khuôn mặt đáng thương nhìn Mạc Vân Quả nói: "Thân thân, nằng xem nơi này có cái gì chơi đâu? Chúng ta trở về được không?"

Mạc Vân Quả lắc đầu tiếp tục nói: "Không muốn."

Hiên Viên Mặc:Hu hu hu..... Thân thân không nghe lời mình, nhưng mà..... Thân Thân không ngoan cũng thật đáng yêu! (mặt si hán)

"Người đi nhìn những nữ nhân đó đi." Mạc Vân Quả kéo kéo ống tay áo Hiên Viên Mặc, vẻ mặt nghiêm túc đứng đắn nói.

Hiên Viên Mặc bĩu môi không vui: "Bọn họ không đẹp bằng nằng?"

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua các nữ nhân bên ngoài sống cuộn mãnh liệt, lại cúi đầu nhìn thoáng qua mình, ngẩng đầu về mặt kiên định nói: "Các nằng đẹp hơn ta."

Hiên Viên Mặc:..... Đột nhiên hiểu được cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104

Edit: Linhlady

"Khu khu..... Nói xem, tiểu Quả Quả cảm thấy những nữ nhân đó đẹp hơn mình, là bởi vì ngực nữ nhân đó to hơn nàng sao?"

"Lầu trên người tự mình biết là tốt rồi! Vì sao còn muốn nói ra!"

"Đừng! Vốn dĩ tiểu Quả Quả đã đủ thương tâm, người vì sao còn muốn bóc vết sẹo đó ra!"

"Hừ! Tiểu Quả Quả nhà ta nơi nào nhỏ! Các người xem biên độ phạm phồng của bộ đồ kia..... Emma..... Không có gì thay đổi!"

"Phốc ha ha ha! Lầu trên cười chết bảo bảo!"

"Tiểu Quả Quả, không cần để ý đến bọn họ! Ta mới sẽ không ghét bỏ người nhỏ đâu!"

"(^ ^) các người không cần khinh bỉ người nhỏ, ta và các người nói chuyện, ở thế giới chúng ta, người nhỏ mới cao quý nhất mỹ lệ nhất!"

"Lầu trên nói ta thiếu chút nữa liền tin!"

"Nhưng mà, nếu không phải nhìn thấy người là khán giả ký lục, ta cũng thiếu chút nữa tin!"

"Emma, Lại nói khán giả ký lục tất cả đều là ngực to a! Không được không được, quá khôi hài!"

"(^ ^) "

.....

Mặc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp ở bình luận chuyện to nhỏ của nàng, khẽ kéo ống tay áo của Hiên Viên Mặc, trên mặt biểu tình càng thêm lạnh lẽo.

Tâm Hiên Viên Mặc lập bộp một tiếng, từ từ! Thân Thân đang tức giận sao! Nhưng mình còn chưa làm cái gì mà!

"Ta không nhỏ."

Mặc Vân Quả lạnh lẽo nói, nếu cẩn thận nghe câu nàng nói, trong giọng nói còn mang theo một tia ủy khuất nhỏ nhỏ.

Hiên Viên Mặc?: Cái gì nhỏ? Nhỏ cái gì?

Về mặt Hiên Viên Mặc mộng bức nửa ngày cũng không biết nên nói cái gì đó, Mặc Vân Quả nhìn Hiên Viên Mặc như vậy, lại kéo kéo quần áo Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc là người xấu! Đại phôi đàn!

Hiên Viên Mặc cảm giác được sức lực của Mặc Vân Quả như muốn xé rách quần áo, vội vàng nắm lấy tay nàng nói: "Không nhỏ không nhỏ, Thân Thân nhà ta là lớn nhất!"

Mặc Vân Quả:..... Nói dối! Đại phôi đàn!

Biểu tình trên mặt Mặc Vân Quả lạnh thêm vài phần, thời điểm Hiên Viên Mặc còn muốn nói gì, liền nghe thấy bên ngoài vang lên một tiếng thật lớn.

Hai người theo thanh âm nhìn lại, phát hiện là một cái cao lớn thô kệch nam nhân gõ một cái mâm tròn to, phát ra thanh âm thật lớn.

"Chào mừng các vị quan khách, đêm nay hoa khôi đại tái chính thức bắt đầu ~"

Theo một tiếng hô này tú bà, mọi người vốn đang bất mãn vì tiếng động kia lập tức sôi trào.

Mặc Vân Quả nghe được lời này, đứng lên đem ghế nhỏ kéo lại gần bên cửa sổ, sau đó chỉ chỉ ghế của Hiên Viên Mặc nói: "Ngồi ở đây."

Hiên Viên Mặc không dám ngộ nghịch Thân Thân nhà mình, vội vàng đi qua đi ngồi xuống.

"Xem cho tốt." Mặc Vân Quả lại chỉ chỉ ngay trung tâm khán đài nói.

Hiên Viên Mặc mạnh mẽ gạt đầu, ừ ừ, xem cho tốt!

Mặc Vân Quả liền đứng ở bên người Hiên Viên Mặc, giám thị hần xem hần có thật sự nhìn hay không.

Ở trong đầu Mặc Vân Quả, hoa khôi = nữ nhân đẹp = đối tượng Hiên Viên Mặc công lược= hoàn thành nhiệm vụ.

Hiên Viên Mặc nào biết đầu tâm tư Mặc Vân Quả ra sao, hần còn nghĩ Thân Thân nhà hần đang muốn khảo nghiệm hần đấy!

Khi hai người còn đang nói chuyện với nhau, ở trung tâm khán đài xuất hiện một nữ tử mặc bộ bạch y.

Nữ tử tóc dài phiêu phiêu, cùng với âm nhạc nhẹ nhàng vang lên, duyên dáng bắt đầu múa, dáng người mềm mại, dáng múa tuyệt đẹp.....

Các nam nhân xem tới nổi ánh mắt phát sáng, sôi nổi quý gào.

Mạc Vân Quả nhìn về mặt lãnh đạm của Hiến Viên Mặc, chọc chọc hấn.

Hiên Viên Mặc lập tức liền quay đầu nhìn về phía nàng, đôi mắt sáng lên.

Mạc Vân Quả chỉ chỉ về phía trước khán đài có một người nam nhân đang gào to nhất, nói: "Học tập hấn."

Hiên Viên Mặc:.....

Edit: Với nam chính ta đã không còn gì để nói, cơ mà thế giới này rất thú vị. Ahahaha....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105

Edit: Linhlady

Hiên Viên Mặc nhìn nam nhân kia, thân thể mập mạp đang run rẩy, trên mặt là cái loại biểu cảm say mê, mẩu chót chính là, trên miệng còn chảy chất lỏng khá nghi, còn có.....

Cái bộ dáng quý gào kia, thật quá dữ tợn có được hay không!

Thân Thân nhà hấn vậy mà muốn hấn học nam nhân kia! (sống không còn gì luyến tiếc.JPG)

Mạc Vân Quả thấy Hiên Viên Mặc không để ý tới mình, hơi dùng lực tiếp tục chọc chọc hấn.

Hiên Viên Mặc cảm giác thịt trên người mình sắp bị chọc xuống..... Sức lực của Thân Thân thật là càng lúc càng lớn!

"Học hấn." Mạc Vân Quả lập lại lần nữa.

Hiên Viên Mặc rất là bất đắc dĩ, hấn không nở nhìn thẳng nam nhân kia, lại không nở bỏ ý kiến của Thân Thân nhà hấn, chỉ có thể vâng theo.....

Chỉ thấy hấn đứng lên, một chân dẫm lên ghế, một bàn tay chống ở trên đùi, một tay để trên lan can cửa sổ, lớn tiếng nói: "Hào!"

Một tiếng "Hào" này trung khí mười phần, càng giống âm thanh khi bó củi đứt gãy.....

Mọi người đều quay sang nhìn chỗ Hiên Viên Mặc nhưng cửa phòng đã bị hấn đóng lại!

Cửa sổ không chịu được sức lực của hấn, đã muốn rơi xuống dưới rồi, Hiên Viên Mặc vốn là không nghĩ nhiều, nhưng là ở một khắc nghìn cân treo sợi tóc, thân thể hấn cũng không đứng vững, cũng muốn theo cách cửa kia rơi theo xuống.

Đương nhiên Mạc Vân Quả muốn giữ chặt hấn, ý định kéo lại, nhưng nàng lại không có khinh công, chỉ có thể nhìn thân thể hai người từ từ ngã xuống.

Cũng may, Hiên Viên Mặc không muốn Thân Thân nhà hấn bị thương.

Một khắc kia khi Mạc Vân Quả muốn kéo hấn lên, hấn lập tức đem cả người Mạc Vân Quả ôm vào trong ngực, sau đó vận khinh công, nhẹ nhàng đáp xuống.

Hai người ở không trung đối mặt nhau, trong mắt Mạc Vân Quả thâm thúy sâu không thấy đáy, mà trong mắt Hiên Viên Mặc, lại là tình yêu càng sâu không lường được.

"Tự nhiên lại bị ăn một đồng cầu lương....."

"Cầu lương phát quá đột ngột không kịp phòng ngừa, mắt rung rung lệ vẫn phải ăn cho hết!"

"Hu hu hu..... Sao lại có cảm giác thương cảm khi gả con gái nhà mình đi là chuyện gì xảy ra!"

"Mặc Mặc nhà ta cùng Quả Quả quá xứng! Phần cầu lương này ta cam tâm tình nguyện ăn!"

"Chẳng lẽ chỉ có mình ta cảm thấy sức lực của Hiên Viên Mặc quá lớn sao!"

"Lầu trên người sai trọng điểm rồi! Tới! Cùng ta niệm: Ăn cầu lương!"

"Bảo bảo không muốn ăn cầu lương, bảo bảo vẫn là trẻ con....."

"Các người không có phát hiện ra sao, cái tên Hiên Viên Mặc kia nhất định là cố ý trượt chân!"

"Lầu trên còn cần người nói sao! Mặc Mặc nhà ta chính là cơ trí như vậy! Không làm như vậy, sao có thể ôm được tiểu Quả Quả! Có thể cho chúng ta ăn một đồng cầu lương sao!"

"Đúng vậy đúng vậy! Bởi vì cố tình, cho nên càng thêm ngọt nha! A a a! Quả thực bị ngược đã chết! Cảm thấy rất vui về làm sao đây!"

"Điên rồi, đều điên rồi, bị ngược điên rồi....."

.....

Lúc này trong mắt Mạc Vân Quả hoàn toàn không quan tâm đám người trong phòng phát sóng kia bình luận như thế nào, toàn bộ tâm tư của nàng đều trên gương mặt Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc thấy Thân Thân nhà hần dùng ánh mắt "Thâm tình" nhìn mình, trên mặt không tự giác nở nụ cười.

Lúc này, hai người vừa vụn rơi xuống đất.

Chỉ thấy Mạc Vân Quả vươn tay ra, chỉ chỉ Hiên Viên Mặc nói: "Có gầu."

Hiên Viên Mặc vốn cho rằng Thân Thân sẽ khen mình khi nghe được lời này, thân thể liền cứng đờ.

Có gầu.....

Gầu.....

Da tiết.....

Tiết.....

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp: Phảng phất nghe được thanh âm thứ gì vỡ vụn.....

Hiên Viên Mặc:..... Đó là một trái tim chân thành da diết.

Edit: Ahahahahahaha.....cười chết ta, phong tình phong tình đâu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn Hiên Viên Mặc cứng đờ, còn cho là mình tốt bụng vươn tay ra, lấy gầu rơi trên mặt hần xuống. ừm..... Gầu có vẻ hơi to.

Hiên Viên Mặc chỉ cảm thấy cả nhân sinh đều vô vọng, nếu lần sau hần còn tới loại vị diện này, hần nhất định phải mang dầu gội đầu! Phải mang một tấn dầu gội đầu nhãn hiệu thần tiên loại tốt nhất!

Mỗi ngày gội vài lần! Hần cũng không tin, còn sẽ có cái gầu gì gì kia!

Hoàn toàn không biết nội tâm Hiên Viên Mặc đang điên cuồng gào thét Mạc Vân Quả cảm nhận được ánh nhìn chăm chú của mọi người, trung khuôn mặt lạnh tanh đáp lại.

Mọi người:.....

Bởi vì chuyện Hiên Viên Mặc vừa gây ra, hoa khôi đại chiến tạm thời dừng lại, nhưng cũng may người ở thanh lâu này đều có năng lực, rất nhanh dọn dẹp hiện trường, để cuộc thi hoa khôi có thể tiếp tục.

Hiên Viên Mặc muốn tìm một phòng khác, đang định tìm tú bà thương lượng xem như thế nào.

Ai biết Mạc Vân Quả lại kéo tay hần, chỉ chỗ bên cạnh tên mập mạp, nói: "Ngồi nơi đó đi."

Hiên Viên Mặc: Thân Thân thật là càng ngày càng nghịch ngợm! Hần làm sao có thể ngồi nơi đó đây~

Hiên Viên Mặc chớp chớp đôi mắt nhìn Mạc Vân Quả, ý muốn tìm ra vẻ đùa giỡn từ trên mặt nàng.

Nhưng mà Mạc Vân Quả vô cùng kiên định nhìn lại Hiên Viên Mặc, nửa điểm đều không có ý tứ nói giỡn.

Cuối cùng, vẫn Hiên Viên Mặc là người bại trận trước, hần nắm tay Mạc Vân Quả, hơi cúi đầu, bộ dạng sống không còn gì luyến tiếc đi về phía trước khán đài.

Trải qua đoạn nhạc đệm nho nhỏ này của Hiên Viên Mặc, hoa khôi đại chiến tiếp tục tiến hành.

Lúc này đẩy lên sân khấu là một nữ tử mặc váy đỏ, so với vừa rồi nữ tử bạch y uyển chuyển kia, nữ tử áo đỏ này càng có vẻ khí phách.

Da thịt lộ ra bên ngoài càng kích thích thị giác của người nhìn, trên mặt là biểu tình kiêu ngạo, càng hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Hiên Viên Mặc đối với nữ nhân này một chút hứng thú cũng không có, hần chỉ muốn nhìn Thân Thân mà thôi, bất đắc dĩ Thân Thân nhà hần lại muốn đẩy hần ra ngoài, trái tim muốn vỡ thành từng mảnh từng mảnh!

Hiên Viên Mặc liếc liếc nam nhân bên cạnh một cái rõ ràng kích động không kiềm chế được, mặt toàn bộ trầm xuống, uy áp lập tức hướng tới người nọ.

Người nọ cảm giác được khí thế mãnh liệt, sợ hãi nhìn thoáng qua Hiên Viên Mặc ngay lập tức muốn rời đi, lại nghe thấy Hiên Viên Mặc nói: "Ngồi xuống, tiếp tục xem, không cho kích động!"

Mỗ nam:..... Ta không khống chế được chính mình a!

Hiên Viên Mặc cười lạnh một tiếng, khống chế không được chính mình? Ta đây liền tới giúp ngươi khống chế!

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào hần ta, tức khắc người nọ cũng không dám kích động.

Mạc Vân Quả chỉ nhìn thấy Hiên Viên Mặc hướng tới nam nhân kia nhìn thoáng qua, sau đó hần ta cũng không dám nói chuyện, cho nên, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Ta là một người ngoan ngoãn! Khí thế Hiên Viên Mặc này quá ngưu bức đi!"

"Ôi mẹ ơi! Ta giống như thấy được ba ba!"

"Lầu trên thật không biết xấu hổ!"

"Tiểu Quả Quả nhà ta vậy mà không chịu chút ảnh hưởng nào, cũng quá ngưu bức đi!"

"Tiểu Quả Quả lợi hại!"

"Phi, so với việc nói tiểu Quả Quả không chịu ảnh hưởng, còn không bằng nói Mặc Mặc căn bản là luyến tiếc dùng khí thế áp bức Quả Quả đi!"

"Lầu trên nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói."

"Nếu thật là nói như vậy, vậy Hiên Viên Mặc này chính là một người tài ba a! Có thể đem chính khí thế của mình không chế tốt như vậy....."

"Càng nghĩ càng thấy ớn a!"

"Lầu trên ô ô ô....."

.....

Mạc Vân Quả hoàn toàn xem không hiểu đề tài ô ô mắt nhìn thẳng, nhìn Hiên Viên Mặc chăm chăm.

Vì thế ở đây xuất hiện một màn kì quái.

Một nữ hài nhìn chăm chăm một nam nhân tuấn mĩ vô song, mà người nam nhân này lại nhìn mỹ nhân trên đài, nhưng ánh mắt nam nhân này thường thường hay liếc nhìn nữ hài, chỉ cần vừa chạm vào ánh mắt của nàng, lập tức thu ánh nhìn về, tiếp tục theo dõi trên đài.

Ừm..... Một màn này, nói như thế nào đây?

Thật TM kích thích!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107

Edit: Linhlady

Cuối cùng, hoa khôi đại chiến cũng hạ màn hoàn mỹ, mà Hiên Viên Mặc tỏ vẻ, đôi mắt hần sắp rút gân.

Cũng không phải sao? Một hồi nhìn lên Thân Thân nhà hần, một hồi lại nhìn đám người không quan trọng kia, mệt mỏi quá mà.....

Mạc Vân Quả vẫn luôn là nhìn chăm chăm Hiên Viên Mặc, còn về chuyện ai là hoa khôi, hai người không hề có hứng thú bàn luận.

Sau khi cuộc thi hoa khôi hạ màn, Hiên Viên Mặc vui vẻ nói với Mạc Vân Quả: "Thân Thân, bây giờ chúng ta đi được chưa?"

Mạc Vân Quả nhìn Hiên Viên Mặc, phát hiện vẻ mặt hần quả hưng phấn, có lẽ do được thấy nhiều mỹ nữ đứng không?

Nói như vậy, nhiệm vụ của mình cũng sắp hoàn thành đi?

Tâm tình Mạc Vân Quả tốt hẳn lên gật gật đầu nói: "Ừ."

Hiên Viên Mặc đứng lên, nắm tay Mạc Vân Quả đi ra ngoài.

Ừm..... Có thể ôm Thân Thân nhà hần ngủ ngủ! Vui vẻ O(∩_∩)O~~

Nhưng mà, lý tưởng là tốt đẹp, hiện thực lại tàn khốc.

Mạc Vân Quả từ trước đến nay là thói quen ngủ một mình, cho nên khi nàng vào phòng đã thuận tay đóng luôn cửa lại, chỉ để lại Hiên Viên Mặc một chân đã dẫm lên giữa không trung, biểu tình hưng phấn lập tức cứng đờ ở nơi đó.

Cái gọi là gió lạnh hiu quạnh, chính là tâm tình Hiên Viên Mặc giờ phút này đi?

Hiên Viên Mặc nhìn cánh cửa đã đóng chặt kia, biết chắc Thân Thân sẽ không cho hần đi vào.

Hần có chút suy sút cúi đầu, trong nháy mắt lại ngẩng đầu, vẻ mặt đầy kiên định.

Một ngày nào đó, hần muốn cho Thân Thân chủ động bỏ lên giường của mình! Hừ hừ!

Lão quân gia xem toàn bộ quá trình:..... Ha ha, có khả năng ta thấy một vương gia già rồi!

Cuối cùng, Hiền Viên Mặc vẫn là ngủ ở phòng bên cạnh Mạc Vân Quả, mỹ danh là bảo vệ Thân Thân nhà hần!

Mạc Vân Quả một đêm không mộng寐, ngược lại Hiền Viên Mặc luôn nghĩ tới thân thể mềm mại của Thân Thân nhà hần, hưng phấn đến không ngủ yên.

Cứ như vậy, cho tới khi mặt trời nhô lên, Mạc Vân Quả để cho người hầu vào hầu hạ.

khí nàng mới bước chân ra khỏi phòng, đập vào mắt đó là hình ảnh Hiền Viên Mặc tinh thần phần chấn bông bột, điểm thêm ánh mắt mặt trời càng thêm lóa mắt.

Hiền Viên Mặc đứng dưới ánh nắng sáng mai, ánh mặt trời buông xuống người hần, từ góc độ của Mạc Vân Quả nhìn lại, khiến hần có vài phần thánh khiết.

Nhưng mà, Mạc Vân Quả là một người không biết thương thức, chỉ thấy nàng đi lên phía trước lôi kéo tay áo Hiền Viên Mặc nói: "Làm sao ngươi lại sáng lên?"

Sáng sớm bày ra tượng tạo hình sống - Hiền Viên Mặc:.....

"Ta đói bụng." Mạc Vân Quả không có chờ trả lời Hiền Viên Mặc đã tiếp tục nói.

Hiền Viên Mặc mới nghe thấy Thân Thân của hần đói bụng, không dám có nửa điểm chậm trễ, trực tiếp nắm tay nàng đi vào trong phòng, phân phó hạ nhân nhanh chóng chuẩn bị đồ ăn cho nàng.

Bọn hạ nhân cũng không dám chậm trễ, khôngmất bao nhiêu thời gian, đã mang lên một bàn đầy đồ ăn.

Mạc Vân Quả ngồi thấy mùi thức ăn, chớp chớp đôi mắt, nhìn qua có vẻ ăn rất ngon.

Cổ đại còn không bị ô nhiễm, cho nên rau dưa thịt cá hương vị khác hoàn toàn hiện đại.

Hiền Viên Mặc vừa thấy đáng vẻ thêm ăn của Thân Thân,liên tục gấp thức ăn cho nàng.

Mạc Vân Quả cũng không cự tuyệt, vì thế.....

Lão quân gia ở một bên nhìn trong chén của Vương phi tương lai đã cao như ngọn núi nhỏ vượt cả mặt Mạc Vân Quả!

Hần ta còn không biết vương gia nhà mình còn có bản lĩnh này đây.

Wương phi nhà hần cũng là người giỏi kiểm chế! Còn có thể bình thản đứng lên ăn!

Có thể chú ý đến hình tượng nữa hay không aaaaa! Làm lão quân gia của vương phủ, giờ khắc này nội tâm hần ta muốn hồng mắt.....

Hiền Viên Mặc cùng Mạc Vân Quả tự nhận ăn cơm rất vui vẻ, không nghĩ tới toàn bộ quá trình lão quân gia nhìn đã vô lực phun tào.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108

Edit: Linhlady

sau khi ăn sáng xong, Mạc Vân Quả thoi thoi khác khác nhớ kỷ nhiệm vụ liền suy nghĩ xem mang Hiền Viên Mặc đi nơi nào để thấy mỹ nhân.

"Mỹ nhân sao? Đi du thuyền đi!"

"Ta ngẫm lại, có thể ở trên phố đi dạo một chút, nói không chừng sẽ có đấy?"

"Nói đến chuyện mỹ nhân, không phải hần là đến trong chốn vô lâm sao? Ha ha ha! Mỗi năm tổ chức đại hội vô lâm minh chủ, đều có thể nhìn thấy thật nhiều mỹ nhân!"

"Lầu trên vừa thấy chính là tên tài xế già....."

"Tới a! Tài xế già mang các người bay a!"

"Tiểu Quả Quả người có thể hỏi xem đại hội vô lâm khi nào bắt đầu? Ha ha ha!"

"Ai da, nói như vậy ta lại vô cùng chờ mong!"

"Ta cũng như vậy! Bản thân đã ngưỡng mộ vô công cổ đại đã lâu ~"

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đưa ra các loại ý kiến, quyết định áp dụng theo số đông chờ đại hội vô lâm bắt đầu,

Vì thế, sau khi ăn sáng Mạc Vân Quả kéo kéo ống tay áo Hiền Viên Mặc nói: "Ngươi biết đại hội vô lâm không?"

Hiền Viên Mặc lập tức liền vỗ tay nói: "Đương nhiên biết rồi! Như thế nào? Thân Thân muốn đi sao?"

Mạc Vân Quả gật gật đầu, sau đó liền thấy Hiền Viên Mặc ôm Mạc Vân Quả nói: "Đi, hiện tại chúng ta liền đi."

Mạc Vân Quả gật gật đầu, tùy ý để Hiền Viên Mặc kéo nàng.

"..... Ta đột nhiên cảm thấy, Hiền Viên Mặc này khả năng có điểm ngốc."

"Không phải khả năng! Là khẳng định!"

"Cũng không biết thời gian địa điểm tổ chức cứ như vậy mà đi sao!"

"Đại khái Mặc Mặc nhà ta muốn tận hưởng thế giới hai người đi....."

"Trên lầu này giải thích ta cấp 99 điểm, nhiều thêm một điểm sợ người kiêu ngạo!"

"Nói không chừng, bây giờ đại hội võ lâm đã sắp bắt đầu rồi đi?"

"Lầu trên, người nhìn thời tiết bên ngoài một chút đi, ừm..... Trời trong nắng ấm, nhưng mà! TM bây giờ là đầu mùa xuân được không! Nào có đại hội võ lâm nào tổ chức vào mùa hè!"

"Vậy cũng không nhất định, vạn nhất ở thế giới lại tổ chức vào mùa xuân thì sao? Ha ha ha!"

.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, mới biết được nàng không biết thời gian tổ chức là bao giờ.

Vì thế nàng dừng bước chân lại, lại lần nữa kéo kéo ống tay áo Hiền Viên Mặc.

Hiền Viên Mặc lập tức ngừng lại, sau đó quay đầu sừng nịch nhìn Mạc Vân Quả.

"Thân thân làm sao vậy?"

"Đại hội võ lâm khi nào bắt đầu?" Mạc Vân Quả hỏi.

Hiền Viên Mặc xua xua tay nói: "Tùy thời đều có thể bắt đầu."

Mạc Vân Quả:.....

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp: Người cho rằng người là võ lâm minh chủ sao! Còn muốn bắt đầu thì bắt đầu!

Nhưng mà, ngay sau đó, bọn họ đã bị vạ mặt.

"Dù sao ta cũng là võ lâm minh chủ, muốn khi nào bắt đầu sẽ bắt đầu khi đó ~ ta vừa rồi đã cho người đi viết thiệp, hiện tại có lẽ có một bộ phận bắt đầu đi phát rồi."

Mạc Vân Quả:.....

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp: Mặt đau quá!

"Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, ta không nên nghi ngờ Mặc Mặc nhà ta."

"Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, Mặc Mặc cường hãn như vậy, sao có thể sẽ làm việc ngốc được chứ."

"Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, Mặc Mặc nhà ta muốn cùng trời cao, cùng mặt trời vai sóng vai!"

"Ma ma hỏi ta vì sao lại che mặt lại, ta chỉ chi có thể nói, mặt bị đánh đau quá a!"

"Một cái tát này thật vang nha!"

"Ta quyết định, từ đây về sau ta chính là fan nảo tàn Mặc Mặc! Ai nghi ngờ Mặc Mặc nhà ta ta cùng hấn so cấp!"

"Lầu trên, xem ảnh người chỉ là câu câu nha! Người lên cấp rồi có phải muốn nhảy tường hay không?"

"Người lại nói ta chó cùng rứt gấu! Hừ (ノ^_^) ta mới không nhảy tường đâu! Ta nhảy cửa thành!"

"..... Nhảy cửa thành là cái quỷ gì?!"

.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả thấy thời gian như vậy, cũng không có ý định hỏi lại nữa.

Đến nỗi phòng phát sóng trực tiếp xuất hiện các loại quỷ liếm Hiền Viên Mặc, Mạc Vân Quả trực tiếp làm lơ, không có liên quan đến mục tiêu nhiệm vụ, đều là vô nghĩa!

Không thể không nói, hành động của Hiền Viên Mặc rất nhanh.

Chỉ cần thời gian một ngày, đã phát toàn bộ thiệp ra, người trong võ lâm bắt đầu bàn luận với nhau, không hiểu tại sao đại hội võ lâm đại bắt đầu vào thời điểm này? Chẳng lẽ là có đại sự đã xảy ra sao?

Nghe nói gần đây phái quý hóa rất kiêu ngạo, chẳng lẽ võ lâm mình chủ muốn đàn áp bọn họ?

Hay là gần đây Phurong Vũ sơn trang quá mức điều thấp, cho nên muốn để người ta một lần nữa tái xuất?

Vô luận người trong võ lâm suy đoán như thế nào, cũng tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, mình chủ mà bọn họ nhất kính yêu lại bởi vì một câu Mạc Vân Quả, liền bắt đầu đại hội võ lâm long trọng mỗi năm một lần.

Mạc kệ nói như thế nào, nếu võ lâm mình chủ mời bọn họ, đương nhiên là muốn đi.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Mạc mang theo Mạc Vân Quả trực tiếp ngồi trên xe ngựa chuẩn bị đi Lạc Dương.

Bởi vì mỗi năm đại hội võ lâm đều tổ chức ở một nơi cố định, cho nên Hiên Viên Mạc vẫn muốn mang theo Mạc Vân Quả chạy đến Lạc Dương trước.

Hiên Viên Mạc cũng không chào hỏi ca ca nhà hần, cũng không mang theo thị vệ hay người hầu, một mình mang Mạc Vân Quả rời đi.

Nhưng mà, Hiên Viên Mạc không có mang ngân phiếu.....

Cho nên.....

Mạc Vân Quả nháy đôi mắt, vẻ mặt vô tội nhìn Hiên Viên Mạc.

Ở trước mặt bọn họ, là một đồng lớn xuong cốt đồ ăn, nha..... Còn có một một tiểu nhị đang nổi giận đùng đùng.

Hiên Viên Mạc giật giật khóe miệng, đáng chết! Vậy mà lại quên mang theo ngân phiếu của thế giới này!

Tiểu nhị nhìn đôi tuấn nam mỹ nữ trước mặt ăn mặc một thân sạch sẽ cao quý, tức đến cả người phát run.

Cho nên, các ngươi mặc tốt như vậy làm gì! Hần ta còn nghĩ là đại gia đấy! Kết quả hiện tại nói cho hần ta, không có ngân phiếu!

Tiểu nhị tỏ vẻ, hần ta cảm nhận được ác ý của toàn thế giới!

"Nhanh lên đưa tiền!" Tiểu nhị hùng hổ nói.

Mạc Vân Quả giương mắt nhìn thoáng qua tiểu nhị, sau đó lại nhìn chăm chăm Hiên Viên Mạc.

Hiên Viên Mạc tiếp thu ánh mắt ánh mắt Thân Thân nhà hần, trong lòng âm thầm kêu khổ một tiếng, nhưng bên ngoài vẫn duy trì bộ dáng thong dong, hần trầm giọng nói: "Không có tiền."

Tiểu nhị..... Không có tiền còn nói chuyện có lý như vậy!

"Phốc....." Từ bên cạnh truyền đến một tiếng cười, Mạc Vân Quả theo thanh âm nhìn lại, đôi mắt xoát cái sáng ngời.

Chỉ thấy người nọ mặc bộ quần áo màu vàng rực rỡ, trên tay mang vòng tay màu vàng, trên lỗ tai còn có hoa tai ánh vàng rực rỡ, giống như muốn tuyên bố với toàn thế giới: Ta có tiền!

Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm người nọ một lúc lâu, sau đó quay đầu sang phía Hiên Viên Mạc nói: "Mỹ nhân."

Hiên Viên Mạc giật giật khóe miệng, nữ nhân kia gọi là mỹ nhân? Làm ơn! Toàn thân ánh vàng rực rỡ, không biết đẹp ở đâu!

Quan trọng là, Thân Thân của hần nói là mỹ nhân, như vậy nhất định là mỹ nhân!

Vì thế, Hiên Viên Mạc liền hướng tới vị mỹ nhân này ném qua một ánh mắt sắc bén.

"Cô nương là đang cười tại hạ?"

Tần Bạch đã sớm nhận ra Hiên Viên Mạc chính là võ lâm mình chủ, nàng ta cũng không nghĩ tới có một ngày nàng ta có thể thấy một màn như vậy, quả thực không cần quá sung sướng!

Tần Bạch nhấp môi nói: "Bạch Bạch nào dám? Chỉ nghe qua đại danh của võ lâm mình chủ mà thôi, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền a....."

Tần Bạch tròn mắt nói nói dối, rõ ràng nàng ta có quen biết Hiên Viên Mạc.

Hiên Viên Mạc vừa nghe nữ nhân biết mình, vậy là tốt rồi!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 110

Edit: Linhlady

Chỉ cần một ánh mắt của hần đã khiến tiểu nhị run bần bật, sau đó quay đầu nói với Tần Bạch: "Một khi đã như vậy, vậy ngươi thanh toán đi ~"

Lần này Tần Bạch vui sướng cười ha hả, "Được được được, đây là chuyện ta nên làm."

Hiên Viên Mặc hừ lạnh một tiếng, không thèm nhìn Tần Bạch.

Mà lúc này Mạc Vân Quả nhìn hai người tiếp xúc, ở trong đầu nói chuyện với người trong phòng phát sóng trực tiếp: "Hiên Viên Mặc thích cái người ánh vàng rực rỡ kia, đúng không?"

"Tự nhiên đau lòng ánh vàng rực rỡ vài giây....."

"Người ánh vàng rực rỡ..... Phốc! Ha ha ha!"

"Đáng thương Mặc Mặc nhà ta một lòng hướng về tiểu Quả Quả, lại bị hiểu lầm thành như vậy....."

"Tiểu Quả Quả quả nhiên là người giết người bằng ngôn ngữ aaaaa!"

"Lầu trên nói quá nghiêm trọng đi? Tiểu Quả Quả nhà ta rõ ràng là chọc thẳng vào điểm yếu!"

"Xin hỏi, điểm yếu là cái gì? Hiên Viên Mặc vừa thấy đã thích tiểu Quả Quả, cái người ánh vàng rực rỡ kia, không gọi là ánh vàng rực rỡ thì gọi là gì! Cho nên! Điểm yếu ở nơi nào! "

"Điểm yếu ở..... Tiểu Quả Quả nhà ta thế mà sẽ sử dụng câu hỏi"

"....."

.....

Hiên Viên Mặc nhìn về mặt Mạc Vân Quả phát ngốc, đoán rằng nàng hẳn là đang xem các loại bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp.

Hiên Viên Mặc thở dài một hơi, đám người kia không đáng tin cậy kia không biết lại đang nói cái gì.....

Đều do tiểu Q, đã nói cho nó, mình cũng phải xem phát sóng trực tiếp, vậy mà lại không cho mình! Hừ (^ ^)_ chờ xem ta trở về hủy nó!

Tiểu Q nằm không cũng trúng đạn: Chủ nhân người chẳng lẽ quên mất người là người mang tội sao!

Tần Bạch nhìn hai người đều là về mặt phát ngốc, lại phát ra một chuỗi tiếng cười như chuông bạc.

Mình chủ này còn thú vị hơn lúc trước nhiều ~

Nếu đã xuất hiện một thổ hào, tự nhiên Hiên Viên Mặc sẽ không bỏ qua nàng ta.

Vì thế, Hiên Viên Mặc mang theo Mạc Vân Quả làm như nhiên ngồi lên xe ngựa xa hoa kia, mỹ danh là cho nàng ta mặt mũi.

Tần Bạch nhìn Hiên Viên Mặc da mặt dày tỏ vẻ: Ha hả!

Kinh thành cách Lạc Dương cũng không gần, lộ trình khoảng nửa tháng.

Đương nhiên khi Hiên Viên Mặc tới nơi đó, đại đa số mọi người đều tới, đương nhiên, trong đó bao gồm cả ám vệ hẳn vọt lại phía sau.....

Đừng hỏi vì sao đoàn người Hiên Viên Mặc lại chậm như vậy, thật sự là ánh vàng rực rỡ Tần Bạch quá chói mắt, luôn là đưa tới đám thổ phi hung tàn.....

Thời gian nửa tháng này, tất cả mọi người đều quen thuộc lẫn nhau.

Tỷ như, ở trong mắt Mạc Vân Quả, Tần Bạch chính là một người ánh vàng rực rỡ.

Mà ở trong mắt Tần Bạch, Mạc Vân Quả là một cô nương có quái lực, nha..... Còn có, võ lâm minh chủ của bọn họ cực kì thích cô nương có quái lực này.

Mà ở trong mắt Hiên Viên Mặc, nha! Sức lực Thân Thân của hắn thật lớn! Đây là nội tâm của hắn mỗi lần Mạc Vân Quả dùng một tay ném một tên thổ phi.

Có thể bé Thân Thân thật là thoải mái! Mềm mại, chọc một cái.....

Hả? Các người hỏi nữ nhân Tần Bạch kia sao? Khoát tay..... Đại khái là một nữ nhân?!

Tất cả tâm tư của Hiên Viên Mặc đều đặt lên Mạc Vân Quả, triệt triệt để để bỏ qua Tần Bạch.

Cũng may, Tần Bạch cũng không ngại điểm này, dù sao có quan hệ tốt với võ lâm minh chủ một chút là được ~

Vì thế, đoàn người liền đi tới Tàng Kiếm Sơn Trang, đây là địa điểm cử hành đại hội võ lâm hằng năm.

Người ở Tàng Kiếm Sơn Trang đã sắp xếp tốt từng vị trí, đáng giá nhắc tới chính là, Hiên Viên Mặc lợi dụng thân phận của mình uy hiếp người của Tàng Kiếm Sơn Trang, cứng rắn để bọn họ nói cho Mạc Vân Quả chỉ còn lại có một gian phòng, nói như vậy, Thân Thân chỉ có thể cùng hắn cùng nhau ngủ.....

Ngẫm lại thật là vui vẻ! (￣▽￣)~*

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không biết Hiền Viên Mặc làm những chuyện như vậy, thời điểm người ở son trang nói cho nàng chỉ còn một phòng, chuyện đầu tiên Mạc Vân Quả nghĩ đến chính là.....

Ánh vàng rực rỡ ngủ nơi nào?!

Hiền Viên Mặc vừa thấy ánh mắt của Mạc Vân Quả liền biết nàng nghĩ cái gì, hần vội vàng giải thích nói: "Nữ nhân kia có phòng của nàng ta ~"

Cho nên..... Hai người chúng ta ngủ một gian đi!

Hiền Viên Mặc đôi mắt chớp chớp, nỗ lực truyền lại cái tin tức này.

Mạc Vân Quả nghe được ánh vàng rực rỡ có chỗ ngủ, nhìn đôi mắt sáng lên của Hiền Viên Mặc nói: "Vậy người đi theo nàng ngủ a."

Hiền Viên Mặc:..... ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) không cần! Ngoài Thân Thân ra ta không muốn ngủ với bất kì kẻ nào cả!

"Ta muốn ngủ cùng nàng!"

Hiền Viên Mặc trang đáng thương nói, hần hao hết tâm tư còn không phải là muốn ôm Thân Thân của hần ngủ ngủ sao!

Mạc Vân Quả nghe được lời này, chỉ là "Ồ" một tiếng, nhưng mà trên thực tế, nàng lại là nhìn các loại bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Tiểu Quả Quả, không được tin tưởng hần! Hần khẳng định là đem người dụ. Quăng lên giường, sau đó..... Hắc hắc hắc!"

"Mặc Mặc nhà ta hao hết tâm tư dễ dàng sao! Tiểu Quả Quả người đồng ý đi ~"

"Hừ hừ, Mặc Mặc nhà ta chính trực như vậy, mới sẽ không đem tiểu Quả Quả hắc hắc hắc đâu!"

"Cho dù nam nhân chính trực khi ôm nữ nhân mình thích đều sẽ có phản ứng đi? Hắc hắc hắc!"

"Emma, ta đột nhiên nào bỏ một tổ hình ảnh, Mặc Mặc ôm tiểu Quả Quả, nghĩ đến hắc hắc hắc, kết quả tiểu Quả Quả nói, hắc hắc hắc là cái gì?"

"..... Trên lầu cầu bần!"

"Dù sao ta cảm thấy tiểu Quả Quả nhà ta xuẩn manh như vậy, khẳng định sẽ không dễ dàng để cho Mặc Mặc thực hiện được."

"Thôi thôi..... Vừ mới nói như vậy, ta lại đau lòng Mặc Mặc nhà ta!"

"Tiểu Quả Quả, hắc hắc hắc! Người đáp ứng Mặc Mặc đi ~"

"Đúng vậy đúng vậy! Dù sao hần khẳng định sẽ không làm gì đó!"

"Muốn hay không tới đánh cược a? Hắc hắc hắc!"

"Tốt nha! Ta đánh cược Mặc Mặc tuyệt đối sẽ không làm cái gì! Nhiều lắm là hôn nhẹ một cái thôi....."

"Ta đánh cược bọn họ..... Hắc hắc hắc....."

"Ta đánh cược....."

.....

Mạc Vân Quả không hiểu "Hắc hắc hắc" trong miệng bọn họ rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng nhìn nhiều người trong phòng phát sóng trực tiếp muốn nàng đồng ý như vậy, mà nàng lại nghĩ tới Đoàn Tử nói muốn nhiều người đánh thương hơn.....

Cho nên, Mạc Vân Quả quyết định đồng ý rồi!

"Ừ." Mạc Vân Quả vẫn là trước sau như một ít lời.

Nhưng chỉ một câu này thôi, làm Hiền Viên Mặc hưng phấn ôm Mạc Vân Quả, khoe miệng cong lên, ừ..... Tuyệt đối là biên độ lớn nhất!

Cứ như vậy, ở trong chờ mong của Hiền Viên Mặc, ban đêm cũng đến.

Ban đêm cổ đại ngủ rất sớm, không sai lắm thì khoảng bảy giờ, tất cả mọi người đều đã về phòng của mình, hoặc là nói chuyện phiếm, hoặc là đã sớm nghỉ tạm.

Hiền Viên Mặc nóng lòng muốn ôm Thân Thân của hần quyết đoán cự tuyệt mọi người nói chuyện phiếm, vui vui về và trở lại phòng, ôm Thân Thân ngủ ngủ.

Khi Hiền Viên Mặc đẩy cửa phòng ra, liền thấy Thân Thân của hần ngồi ở ghế trên, ngốc ngốc manh manh nhìn mình.

Nếu xem nhẹ chuyện miệng nàng đang không ngừng nhai, tay nàng còn cầm một khối điểm tâm bị nàng cắn dở, cùng với một bàn bày đủ các loại đồ ăn mà nói.....

Ừ..... Nhìn qua thật giống một thê tử đang chờ trượng phu về nhà.

Mạc Vân Quả nhìn Hiền Viên Mặc, đem nửa khối điểm tâm trong tay bỏ vào trong miệng, vừ nhai vừa nói: "Bùn muốn thứ sao?"

Hiền Viên Mặc nhìn quai hàm Mạc Vân Quả phồng lên nỗ lực nhấm nuốt, trên mặt lộ ra nụ cười ôn nhu.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 112

Edit: Linhlady

Hiên Viên Mặc khẽ thở dài một hơi, xem ra Thân Thân của hắn là một tiểu tham ăn nha!

Hiên Viên Mặc đi qua, ngồi ở bên cạnh Mạc Vân Quả, chọc chọc quai hàm phồng lên của nàng nói: "Nàng ăn thì tốt rồi."

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua bàn điểm tâm đầy, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, sau đó khước miệng nhẹ nhàng nhếch lên một biên độ nho nhỏ, lại làm Hiên Viên Mặc nhìn đến ngây người.

Hiên Viên Mặc vẫn luôn biết, Thân Thân của hắn sinh ra rất xinh đẹp, không phải thân xác túi da này, mà là linh hồn của nàng.

Giương mặt vốn dĩ lạnh lẽo đột nhiên hòa tan, tuy rằng gần chỉ là biên độ nhỏ không thể nhỏ hơn, nhưng vẫn như cũ có thể khiến trái tim Hiên Viên Mặc kịch liệt nhảy lên.

Đó là tình yêu, không biết khi nào, hắn đã yêu nàng sâu như vậy.

Có lẽ là ở thời điểm lần đầu tiên gặp mặt, có lẽ là sau khi chung đụng, càng có lẽ, ở thật lâu thật lâu lúc trước, lâu đến nỗi ký ức của hắn đã mơ hồ, lại vẫn cứ nhớ rõ dáng vẻ nho nhỏ của nàng.....

Hiên Viên Mặc biết, từ đây về sau, hắn triệt triệt để để hãm sâu vào đây.

Hiên Viên Mặc khẽ cười một tiếng, vô cùng ôn nhu đem Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng, vuốt ve tóc nàng.

Mà Mạc Vân Quả mới vừa lại ăn một cái bánh đậu xanh:..... Bánh đậu xanh phải bị bẹp rồi!

Hiên Viên Mặc không hề hay biết nội tâm Thân Thân của hắn ra sao, hắn ôm thân thể của nàng, chỉ cảm thấy mềm mại, ừm..... So trong tưởng tượng xúc cảm càng tốt!

"Thân Thân, chúng ta ngủ đi!"

Hiên Viên Mặc hưng phấn nói, chỉ cần tưởng tượng đến có thể ôm thân thể nhuyễn mịn của nàng, hắn cảm thấy mình có thể ngủ một năm!

Mạc Vân Quả:..... Nàng còn không có ăn xong đâu!

Hiên Viên Mặc thấy Mạc Vân Quả không có trả lời, liền cho rằng nàng cam chịu đề nghị của mình, lập tức ôm nàng, đi về phía giường ngủ.

Mạc Vân Quả bị Hiên Viên Mặc ôm vào trong ngực, ánh mắt lại dừng lại trên bàn điểm tâm kia, trên mặt hiện lên một tia nho nhỏ ủy khuất cùng đau lòng.

Nàng còn không có ăn xong đâu.....

Hiên Viên Mặc đem Mạc Vân Quả ôm tới trên giường, sau đó thay nàng cởi áo ngoài.

Có thể ôm nàng, Hiên Viên Mặc liền cảm giác được máu toàn thân chảy đến một vị trí không thể nói rõ, hắn âm thầm chửi mình cảm thú, dùng rất nghị lực lớn mới bình tĩnh trở lại.

Cởi bỏ áo ngoài, lộ ra áo lót quần lót bên trong, đến nơi này, Hiên Viên Mặc cũng không dám cởi tiếp.

Thật sự là ánh mắt Thân Thân nhìn hắn đầy vô tội như vậy, sẽ làm hắn cảm thấy mình chính là một tên mặt người dạ thú!

Hiên Viên Mặc chỉ cởi một cái áo ngoài, sau đó đi tới bên trên giường, ôm Mạc Vân Quả.

Mà Mạc Vân Quả nửa ghé vào trên người Hiên Viên Mặc, ánh mắt lại là xuyên thấu tám bình phong thật giãy, nhìn một nơi không biết tên nào đó.

Nhìn theo ánh mắt Mạc Vân Quả, tâm Hiên Viên Mặc lập bộp một tiếng, luôn cảm thấy mình đã quên chuyện quan trọng gì đó!

Mạc Vân Quả cũng không nói lời nào, cứ như vậy mở mắt thật to, lẳng lặng nhìn chỗ nào đó.

Mà Hiên Viên Mặc cũng đỡ xoay đầu, theo ánh mắt Mạc Vân Quả nhìn lại.

Nếu..... Hắn không có nhớ lắm, nơi đó.....

Là vị trí bàn điểm tâm đi!

Làm sao hắn lại quên chuyện quan trọng như vậy! Thân Thân của hắn còn không có ăn xong, vậy mà hắn dám ôm nàng đi ngủ! Quả thực tội ác tày trời!

Tội ác tày trời - Hiên Viên Mặc vô cùng thức thời bế Mạc Vân Quả lên, ừm..... Ôm nàng lại bàn, để cho nàng tiếp tục ăn.

Mạc Vân Quả cắn một miếng bánh đậu đỏ, quai hàm phồng lên, ánh mắt nhìn Hiên Viên Mặc có một chút độ ảm.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113

Edit: Linhlady

“Khụ khụ. Tại sao ta lại thấy trong mắt tiểu Quả Quả đồ ăn còn quan trọng hơn vậy?”

“Chúc mừng lâu trên tìm ra chân tướng.”

“Đau lòng nhà ta Mặc Mặc vài giây, sau đó. Oa ca ca ca! Nhìn đáng về Tiểu Quả Quả ăn kia đáng yêu quá! Quai hàm phình phình!”

“Lâu trên nguoi đủ rồi! Ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả nhà ta là đáng yêu nhất!”

“

Hắc hắc hắc, chẳng lẽ chỉ có mình ta cảm thấy ánh mắt u oán của Mặc Mặc cũng rất đáng yêu sao!”

“Ai da, các nguoi xem ánh mắt Mặc Mặc nhìn tiểu Quả Quả, chưa không biết bao nhiêu nhu tình nha!”

“Đột nhiên bị cặp đôi này đánh ngã rồi, làm sao đây!”

“Duy trì CP Mặc Quả!”

“Duy trì duy trì!”

“Chẳng lẽ các nguoi quên mất nhiệm vụ của vị diện này rồi sao.”

“Lâu trên sao nguoi có thể vô tình chọc thủng ảo tưởng của chúng ta như vậy được!”

“Ta sai rồi. Ta chỉ là nhắc nhở một chút thôi.”

“Trái tim ta thật đau, không cần để ý tới ta, ta muốn lẳng lẳng.”

“Nguoi vậy mà không nhớ tiểu Quả Quả, mà muốn lẳng lẳng?! Lẳng lẳng là cái tiểu yêu tinh nào?! Từ đâu tới!”

.....

Giờ phút này Mặc Vân Quả không có tâm tư xem bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, tất cả tâm tư của nàng đều đặt trên điểm tâm, không thể tưởng được điểm tâm ở thế giới này ăn ngon như vậy.

Ngọt mà không ngấy, ừm. Không thể dùng từ khác mà mô tả được, tóm lại chỉ có thể dùng hai từ, quá ngon!

Bởi vì được ăn ngon, độ ẩm quanh thân Mặc Vân Quả cuối cùng không phải lạnh lẽo như trước nữa.

Về mặt Hiến Viên Mặc u oán nhìn những cái điểm tâm đó, bị món điểm tâm đánh bại, hần mới sẽ không không cao hứng đâu! (ノ^_^ノ)

Cứ như vậy, nửa canh giờ trôi qua, Mặc Vân Quả cuối cùng cũng giải quyết toàn bộ điểm tâm, ừ. Nên đi ngủ thôi.

Hiến Viên Mặc vừa thấy cái bàn trống trơn, vô cùng vui vẻ bế Mặc Vân Quả lên, đi về phía giường.

Sau khi ôm người đến giường, Hiến Viên Mặc cũng theo đó nằm xuống.

Bàn tay thon dài của hần sờ sò bụng Mặc Vân Quả, ừm. Mềm mại, nhưng mà. Vì cái sao lại phẳng như vậy?! Một bàn điểm tâm kia đều cho chó ăn sao! A phi! Thân Thân mới không phải chó đâu!

Bất quá. Ánh mắt Hiến Viên Mặc dừng ở trên bụng Mặc Vân Quả, ai tới nói cho hần, vì sao Thân Thân ăn gết cả một bàn điểm tâm, mà xoa bụng cảm thấy không giống một người no là thế nào?!

Thôi xong, hần giống như không cần thận phát hiện ra thuộc tính mới của Thân Thân rồi —— dạ dày đại vương!

Nghe qua cũng rất đáng yêu! ٭(o???)?٭

Mặc Vân Quả chớp chớp đôi mắt, mới ăn nhiều như vậy, nàng một chút cũng không cảm thấy buồn ngủ.

Nhưng bàn tay to của Hiến Viên Mặc ở trên bụng nàng vô ý thức xoa nắn, ừm. Thực thoải mái.

Mặc Vân Quả đem thân mình hướng về phía Hiến Viên Mặc một chút, muốn hần xoa xoa bụng nhiều hơn.

Mà Hiến Viên Mặc được Thân Thân của hần chủ động tiếp cận kinh ngạc: A a a a! Thân Thân muốn thân cận với mình sao? Thân Thân ăn no lại đáng yêu như vậy sao? Ha ha ha! Sau khi hần trở về, muốn đánh thưởng cho Thân Thân một tấn thiên tiên quả, một tấn heo nường tuyệt đỉnh, một tấn bàn bát trân, một tấn. Tóm lại, đáng thưởng thật nhiều thật nhiều cho Thân Thân! Ha ha ha! Nói không chừng như vậy Thân Thân liền sẽ yêu mình, sau đó nói như vậy.

Hiến Viên Mặc một mộng tưởng hảo huyền, may mắn động tác trên tay hần cũng không có dừng lại, mà càng thêm ôn nhu giúp Mặc Vân Quả xoa bụng nhỏ.

Mặc Vân Quả thoải mái híp nửa mắt, rất nhanh, buồn ngủ ập đến.

Nàng nhìn thoáng qua đôi mắt không biết vì sao hưng phấn đến tỏa ánh sáng của Hiến Viên Mặc, trong đầu hiện lên một tia khó hiểu, nhưng cảm giác thoải mái ở bụng làm nàng không có thời gian suy nghĩ tiếp.

Chậm rãi, nàng nhắm hai mắt lại, chìm sâu vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114

Edit: Linhlady

Trong một căn phòng cổ kính, nam nhân tuấn mỹ vẻ mặt hưng phấn giống như đang tưởng tượng chuyện gì đó, bàn tay to của hắn ôn nhu xoa bụng cho một cô nương đáng yêu, nàng nửa cuộn tròn thân thể của mình, tay ngoan ngoãn đặt ở hai sườn, bụng hơi hơi hướng về phía nam nhân, trên mặt nữ hài là một mảnh nhu hòa, dung mạo tinh xảo rất xứng đôi với nam nhân tuấn mỹ, nhìn qua là cảnh vui ý đẹp vô cùng hài hòa.....

Nhưng tất cả mọi người đều biết, khi đôi mắt đang nhắm chặt của cô nương kia mở ra, mới là phong cảnh độc nhất vô nhị trên thế giới này.....

"Ta..... Máu mũi chảy đầy đất! Quá tốt đẹp có được hay không!"

"Đừng vậy a! Xem xong ta cũng muốn tìm một người tình nguyện giúp ta xoa bụng!"

"Ta là một tiểu béo, không có việc gì ta liền xoa xoa bụng nhỏ, ha ha ha!"

"Ai ~ làm miêu tộc, thích nhất được xoa xoa bụng nhỏ! Hu hu hu..... Nhưng vì sao người giúp ta xoa bụng còn chưa xuất hiện!"

"Phòng phát sóng trực tiếp này có độc! Xem phát sóng trực tiếp ta lại muốn yêu đương!"

"Đâu chỉ là có độc! Còn là kịch độc! Thật muốn có nam nhân vì ta xoa xoa bụng nhỏ, hu hu hu....."

"Hôm nay, người bị xoa xoa bụng nhỏ sao?"

"Ha ha ha! Lầu trên có tài!"

"Làm một người đàn ông độc thân vạn năm, ta chỉ có thể tự mình xoa xoa bụng..... Ai....."

"Lầu trên, người có đề ý tới chuyện yêu đương vượt thời không không? (vút mị nhãn)"

"Đừng tưởng rằng ta không biết người là xú xú nhất tộc, toàn thân đều là xú xú, có thói ờ sạch ta chịu không nổi 2333333"

"Lầu trên người không cần đi! Chúng ta tới đánh một trận!"

.....

Phòng phát sóng trực tiếp vẫn là trước sau như một náo nhiệt, nhưng mà hôm nay chủ nhân của nó đã chìm vào mộng đẹp.

Hiên Viên Mặc thỏa sức tưởng tượng, đến khi hắn phục hồi tinh thần lại phát hiện ra, Thân Thân của hắn ngủ rồi! Ngủ rồi!

Hiên Viên Mặc:..... Cho nên trong lúc hắn suy nghĩ miên man! Đã bỏ lỡ mất cơ hội cùng Thân Thân của hắn nói câu chúc ngủ ngon!

Nhìn bộ dáng ngoan ngoãn của Thân Thân, Hiên Viên Mặc cũng không đành lòng quấy rầy nàng, hắn chỉ hơi nghiêng người, đem Mạc Vân Quả ôm vào lòng.

Hiên Viên Mặc cuối cùng cũng ôm được nàng thỏa mãn thở dài một hơi, quả nhiên so với tưởng tượng của mình, cảm giác còn tuyệt vời hơn.

Trên mặt Hiên Viên Mặc tất cả đều là vẻ sùng nịch, cặp mắt lấp lánh như vì sao tinh tú trên trời kia, tất cả đều là thân ảnh Mạc Vân Quả.

Hắn luyến tiếc nhắm mắt lại, cứ như vậy nhìn một đêm Mạc Vân Quả.

Hiên Viên Mặc biết, có lẽ qua vị diện này về sau, thật lâu thật lâu hắn mới có thể gặp lại Thân Thân của hắn.

Cho nên a, hiện tại hắn muốn cõng gia tăng tình cảm với Thân Thân của hắn!

Hắc hắc hắc! Đến lúc đó một khi Thân Thân yêu mình mà nói, liền chạy không thoát! Hắn cũng không cần quá lo lắng lạp lạp lạp lạp ~

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, rất nhanh trời đã sáng, thời điểm Mạc Vân Quả mở to mắt, đập vào mắt là khuôn mặt tuấn tú phóng đại của Hiên Viên Mặc.

Mạc Vân Quả chớp đôi mắt, nhìn Hiên Viên Mặc, không nói một câu.

Hiên Viên Mặc vừa thấy nàng tỉnh lại, trên mặt chậm rãi nở nụ cười thật tươi.

Nụ cười kia giống như có thể xua tan âm u, Mạc Vân Quả nhìn gương mặt tươi cười của Hiên Viên Mặc, vươn tay ra, một cái tát hạ trên mặt hắn nói: "Hoàng đến ta."

Hiên Viên Mặc:..... Hoàng đến nàng là cái quý gì?!

Mạc Vân Quả nghi hoặc nhìn Hiên Viên Mặc, vì sao khi nhìn gương mặt tươi cười của hắn, trong lòng nàng lại có một tia hoảng loạn? Chẳng lẽ, hắn hạ được mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 115

Edit: Linhlady

Hiên Viên Mặc nhìn về mặt khó hiểu của Thân Thân nhà hấn, cũng không biết vì sao nàng khó hiểu.

Vì thế hấn quyết đoán dời lực chú ý của nàng đi.

"Thân thân, chúng ta nên ăn bữa sáng rồi!"

Mạc Vân Quả nghe được lời này, lập tức giương mắt nhìn Hiên Viên Mặc.

Bữa sáng = ăn ngon!

Mạc Vân Quả nhanh chóng đứng dậy, xoay người xuống giường, nhanh chóng rửa mặt, sau đó cứ như vậy nhìn Hiên Viên Mặc chăm chăm rửa mặt.

Mạc Vân Quả cũng không thức giấc hấn, chỉ là dùng một mắt đẹp im lặng nhìn chăm chăm Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc có chút chịu không nổi ánh mắt này của nàng, luôn cảm thấy như hấn đang khi dễ nàng..... (^ ^)

Biết Mạc Vân Quả muốn ăn ngon, cho nên sau khi Hiên Viên Mặc rửa mặt xong, liền mang theo Mạc Vân Quả đi ăn ngon!

Bởi vì người tới rất nhiều, hơn nữa lần này đại hội võ lâm cử hành quá mức với đột ngột, cho nên người trong Tầng Kiếm Sơn Trang không kịp làm tốt công tác chuẩn bị, ngẫu nhiên có vài chuyện chậm trễ cũng có thể hiểu được.

Mạc Vân Quả cùng Hiên Viên Mặc đều không phải người so đo, thấy không có người hầu mang bữa sáng lên cho họ, Hiên Viên Mặc quyết đoán mang theo Mạc Vân Quả đi tới phòng bếp, sau đó lợi dụng thân phận của mình, lấy đi không ít đồ ăn ngon cho nàng.

Đại hội võ lâm ba ngày sau cử hành, mà trong thời gian ba ngày này, chính là thời gian để các môn phái giao lưu "Hữu hảo".

Mà Mạc Vân Quả lại suy nghĩ làm sao để Hiên Viên Mặc ngắm được nhiều mỹ nữ hơn, nói như vậy, không chừng có thể hoàn thành nhiệm vụ đấy.

Nhưng chuyện khiến người ta thấy tiếc đó là, những mỹ nhân đó đều tránh trong khuê phòng không ra khỏi cửa, ra ngoài chỉ có nam nhân.

Đối với nhóm nam nhân này, Mạc Vân Quả tỏ vẻ, chỉ cần bọn họ không dùng nội lực, nàng có thể đến một người đánh một người!

Đương nhiên, trước khi đại hội võ lâm bắt đầu, sẽ không cho phép tự mình đánh nhau ẩu đả, nếu không sẽ hủy bỏ tư cách thi đấu.

Đối với danh môn chính phái mà nói, chuyện hủy bỏ tư cách thi đấu chính là một chuyện lớn.

Mà đối với những tà giáo lại ngược lại, bọn họ tự nhiên là khinh thường cùng chính đạo làm bạn, sở dĩ tới tham gia đại hội võ lâm, bất quá cũng chỉ là muốn khuấy đục nước mà thôi.

Sau ba ngày, người trong Tầng Kiếm Sơn Trang từ trên xuống dưới đều biết, mình chủ võ lâm bọn họ đương nhiệm, đem theo một tiểu cô nương còn sùng nàng đến võ pháp võ thiên!

Trên cơ bản, chỉ cần tiểu cô nương kia muốn, mình chủ võ lâm đều sẽ làm ra cho nàng, chẳng qua tiểu cô nương kia chỉ là muốn ăn.....

Tất cả mọi người biết, điểm yếu của mình chủ võ lâm là tiểu cô nương kia, không ít người nổi lên ý xấu muốn xuống tay từ Mạc Vân Quả, bắt đặc dĩ Hiên Viên Mặc bảo hộ rất tốt, vẫn không tìm ra được cơ hội xuống tay.

Ba ngày sau, đại hội võ lâm đúng hẹn cử hành, mà ngay từ đầu khi đại hội võ lâm bắt đầu, là bài diễn văn của mình chủ.

Hiên Viên Mặc cũng không có dong dài cái gì, chỉ nói một câu "Thực vinh hạnh các môn phái tới tham gia", sau đó trực tiếp tuyên bố đại hội võ lâm bắt đầu.

Mạc Vân Quả nhìn người trên đài đánh nhau, đôi mắt sâu không thấy đáy kia, tựa hồ có thứ gì đó chớp động.

Hiên Viên Mặc một chút cũng không có hứng thú với đại hội võ lâm này, nếu không phải vì Thân Thân của hấn, hấn mới không muốn làm lụng vất vả và đau!

Về mặt Hiên Viên Mặc oán nhìn Mạc Vân Quả, vì sao Thân Thân lại xem nghiêm túc như vậy?

Người trên đài kia không soái bằng hấn, không đánh nhau giỏi bằng hấn, còn không có địa vị cao như hấn!

Vì sao Thân Thân lại muốn nhìn hấn ta, vì sao không nhìn hấn!

Hiên Viên Mặc:..... Bảo bảo không vui! Nhưng bảo bảo không nói, phải đợi Thân Thân tự mình phát hiện!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116

Edit: Linhlady

Hiển nhiên, cái ý niệm này của Hiên Viên Mặc hoàn toàn thất bại.

Muốn cho Mạc Vân Quả chủ động phát hiện ta Hiên Viên Mặc không cao hứng, tỷ lệ kia..... Thật sự.....Rất thấp!

Lúc này Mạc Vân Quả chuyên tâm xem hai người kia đánh nhau, động tác của bọn họ qua mắt của nàng như thả chậm mấy chục lần, động tác kia, lúc đóng lúc mở, đều mang theo không ít lỗ hổng.

Mạc Vân Quả có thể dễ như trở bàn tay nhìn ra lỗ hổng của bọn họ, cũng trong một khắc thời gian đó, nàng có thể biết nên tung ra chiêu gì, nên phòng thủ như thế nào.

Nhưng mà làm người tiếc nuối chính là, ch dù người có giỏi luận bàn như thế nào, thì võ công thế giới này vĩnh viễn mang theo nội lực.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không hiểu nội lực là cái thứ gì, thật giống như một loại cổ khí vẫn luôn du tẩu ở trong cơ thể, sau đó tụ tập lại một chỗ, thời gian cần thì tự xuất hiện.

Mạc Vân Quả không nghĩ ra vị trí xuất nội lực nơi nào, nhưng chuyện đó không đại biểu cho việc nàng không có phương pháp giải quyết.

Nàng phát hiện, loại nội lực kia cũng có giới hạn, nàng có thể kéo dài đến khi bọn họ dùng hết, sau đó nàng có thể dễ như trở bàn tay đánh bại bọn họ!

So với Mạc Vân Quả khổ tâm nghiên cứu, người trong phòng phát sóng trực tiếp có vẻ hoa hoè loè loẹt.

"Ai da! Một quyền kia thật nhanh gọn a! Emma..... Sao cứ dè dặt mà đánh thế."

"Ha ha ha! Cho dù người nọ có như vậy,cũng có thể dùng thuật dịch dung mà!"

"Ta cảm thấy vị tiểu ca ca này thật soái a!"

"Tư thái tóc dài phiêu phiêu này, là dùng dầu gội gì nha?"

"Tiểu ca ca thật là, sao có thể đối xử với mỹ nhân như vậy?"

"Hừ! Nữ nhân kia nhìn qua là loại tâm địa rắn rết, cho dù đem nàng ta giết chết cũng không tội!"

"Tầm tắc ~ kiếm này chơi tốt, 66666 a!"

"Ta thích cái cây búa kia kia, nhìn qua rất tuần tú nha!"

"Lầu trên người nhất định là đại lực sĩ! Không cần giải thích! Đúng rồi, thuận tiện phổ cập khoa học cho người, cái kia gọi là lưu tinh chùy, ha ha ha ha!"

"Các người hiểu được thật nhiều, ai....."

"Ha ha ha! Người xem phát sóng nhiều một chút là biết, ngày trước khi là một người mới ta cũng ngây ngốc đáng yêu như vậy!"

"Cho nên hiện tại là lão bánh quẩy sao? Ha ha ha!"

"Hừ..... Đừng nói ra chứ (tĩnh âm)"

.....

Theo thời gian trôi đi, vòng loại đại hội võ lâm tiến hành không sai biệt lắm, Mạc Vân Quả đối với võ công thế giới này cũng có bước đầu nhận thức.

Ngày đầu tiên là đấu vòng loại, rồi sau đó mấy ngày, đó là đợt thứ hai, đến lúc đó người xuất hiện, mới càng thêm xuất sắc.

Nhưng mà Hiên Viên Mặc lại là không tính toán mang theo Mạc Vân Quả đi nhìn, người hỏi lý do vì sao ư?

Bởi vì toàn bộ quá trình Thân Thân chỉ nhìn đám người cao lớn thô kệch đó, (^ ^) một ánh mắt cũng không thèm cho hấn!

Mạc Vân Quả ở đã biết Hiên Viên Mặc không tính toán mang mình đi xem đại hội võ lâm, nàng cũng không phải đối.

Nàng cho rằng Hiên Viên Mặc làm như vậy lý do là muốn đi xem mỹ nhân, dù sao trong đại hội kia toàn một đám nam nhân thô kệch.....

Mạc Vân Quả nghĩ, nếu Hiên Viên Mặc có thể nhìn đám mỹ nhân kia nhiều một chút, như vậy đại biểu khoảng cách hoàn thành nhiệm vụ của nàng càng gần một bước.

Mạc Vân Quả tâm tâm niệm niệm chính là nhiệm vụ, mà Hiên Viên Mặc tâm tâm niệm niệm đều là Thân Thân của hấn.

Theo tiến độ của đại hội võ lâm, Hiên Viên Mặc mang theo Mạc Vân Quả tới Tầng Kiếm Sơn Trang đi ngắm phong cảnh xung quanh, đặc biệt là mang nàng đi ăn của ngon vật lạ.

Bảy ngày sau, đại hội võ lâm cuối cùng cũng nghênh đón trận chung kết, lúc này Hiên Viên Mặc làm mình chủ võ lâm đương nhiệm không thể không xuất hiện.

Vì thế ngày hôm nay, trời trong nắng ấm, vạn vật sống lại, vạn dặm không mây.....

A phi! Rõ ràng chính là cuồng phong rống giận....

Hiên Viên Mặc nhìn thoáng qua cái thời tiết này, tỏ vẻ: Ha hã!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 117

Edit: Linhlady

Cũng kỳ quái, rõ ràng thời điểm bọn họ không tới xem, đều là trời trong nắng ấm.

Vì sao khi họ tới, lại là cái loại thời tiết quý này đây?!

Nội tâm Hiên Viên Mặc không hề dao động, thậm chí còn có điểm muốn cười.

Chỉ thấy trong mưa to trắng xóa, trên khán đài hai người đầu đến chết đi sống lại, quả thực quá buồn cười có được hay không!

Cũng không biết những người này là nghĩ như thế nào? Còn không phải chỉ là chúc võ lâm minh chủ thôi sao?

Ngày hôm sau lại thi đấu cũng không được sao? Thật đúng là muốn hôm nay so xong.

Hiên Viên Mặc tỏ vẻ phi thường không hiểu, đồng dạng, Mạc Vân Quả cũng là thập phần không hiểu.

Nhưng Mạc Vân Quả so với Hiên Viên Mặc trực tiếp hơn nhiều, nàng kéo kéo tay áo Hiên Viên Mặc, chỉ chỉ hai người đang ở trung tâm khán đài luận võ hỏi: "Vì sao?"

Hiên Viên Mặc ngáp một cái, nhìn lướt qua đám quần chúng đang kích động, cười châm chọc.

"Bởi vì dụ hoặc quyền lực."

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, không có đáp lời.

Luận võ tiến hành được hai canh giờ, cuối cùng người thắng cũng tìm ra người thắng cuộc, mà sau đó, Hiên Viên Mặc sẽ là người luận võ sau cùng.

Ngoài dự kiến của mọi người đó là, Hiên Viên Mặc trực tiếp bỏ quyền.

Đây chính là minh chủ võ lâm tiền nhiệm đầu tiên từ trước tới giờ bỏ quyền, mọi người khó hiểu nhìn Hiên Viên Mặc, lại phát hiện hắn đã ôm Mạc Vân Quả rời đi.

Lần này minh chủ võ lâm mới là người của Phong Vân tông, thanh niên tài tuấn, nhìn qua cũng là một nhân tài.

Mạc Vân Quả mắt thấy đại hội võ lâm cũng đã hạ màn, còn nhiệm vụ của nàng một chút cũng không có tiến triển.

Cái này làm cho nàng không hề vui vẻ.

Thời điểm biết Hiên Viên Mặc muốn đưa nàng trở về kinh thành, Mạc Vân Quả đi tìm Tàn Bạch.

Ở trong mắt của Mạc Vân Quả, đây là nữ nhân duy nhất mà Hiên Viên Mặc tiếp xúc thân mật.

Tàn Bạch đối với việc Mạc Vân Quả đến tìm mình vô cùng kinh ngạc, đặc biệt là thời điểm bên người nàng còn không có Hiên Viên Mặc, biểu tình trên mặt kia còn không tính là thoải mái.

Tàn Bạch nhiệt tình tiếp đón Mạc Vân Quả, cũng rất tò mò lý do nàng đến đây.

Mạc Vân Quả nhìn Tàn Bạch, trực tiếp hỏi: "Người có hứng thú với Hiên Viên Mặc sao?"

Tàn Bạch: Ha? Hứng thú này là cái hứng thú nàng ta hiểu kia sao?

Tàn Bạch vội vàng lắc đầu, tần suất lắc đầu kia ngang với trống tòi.

"Không có, không có, tuyệt đối không có!"

Tàn Bạch cho rằng Mạc Vân Quả muốn thử nàng ta, tiểu cô nương này hẳn là thích Hiên Viên Mặc đi? Không lẽ tiểu cô nương này cho rằng mình có ý với Hiên Viên Mặc, sau đó tới thử mình?

Nếu là mình nói thích? Cô nương này sẽ không đem mình ném văng ra đi?

Nghĩ đến dáng vẻ Mạc Vân Quả một tay ném bay một hán tử, Tàn Bạch nhịn không được gật gật khoe miệng, quả nhiên, cô nương sa vào tình yêu thật đáng sợ!

Quả nhiên, nữ nhân tự động bỏ não cũng là thật đáng sợ.....

Mạc Vân Quả nhìn đến bộ dáng Tàn Bạch nói không, nhấp nhấp miệng, không thích?

"Vậy người nghĩ thích hẳn sao?"

Tàn Bạch: Ha? Thích còn có nghĩ thích? Tha thứ nàng ta không hiểu (´ ˘ ˘ `)

"Không có không có, tuyệt đối không có!"

Tàn Bạch lại lắc đầu, nàng ta tuyệt đối sẽ không thích nam nhân kia!

Không thấy gia hỏa Hiên Viên Mặc kia sùng tiểu cô nương này không giới hạn sao! Nàng ta lại không ngu ngốc, làm sao có thể thích nam nhân đã có người trong lòng chứ?

Tần Bạch tỏ vẻ nàng ta là một nữ nhân kiều ngạo, ㄟ(ゝ^∩^)

Mạc Vân Quả nhìn bộ dáng Tần Bạch, quanh thân hơi thờ có vẻ càng thêm lạnh băng.

Thời điểm Hiên Viên Mặc tìm được Mạc Vân Quả, thấy Thân Thân của hắn xung quanh vây hơi thờ lạnh lẽo nhìn Tần Bạch đối diện, tức khắc, hiểu lầm lớn!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118

Edit: Linhlady

Hiên Viên Mặc lập tức đi lên, đem Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng, ánh mắt sắc bén quét về phía Tần Bạch, quanh thân hơi thờ tức khắc trở nên âm trầm.

Hiên Viên Mặc hiển nhiên là hiểu lầm Tần Bạch khi dễ Thân Thân của hắn.

Tần Bạch vừa thấy cái dạng này của Hiên Viên Mặc, liền biết hắn hiểu lầm.

Tần Bạch quyết đoán đứng lên, liên tục xua tay nói: "Ta không có khi dễ nàng ấy!"

Hiên Viên Mặc nơi nào tin Tần Bạch nói, không thấy độ ẩm quanh thân Thân Thân nhà hắn giảm xuống bao nhiêu sao!

Hiện tại Mạc Vân Quả rất không vui, nhiệm vụ một chút tiến triển đều không có, một chút ít hy vọng đều nhìn không ra, cái này làm cho nàng cảm thấy thực thất bại.

Làm một cái nhiệm vụ không, nàng không thể chịu đựng được nhiệm vụ của mình không có chút tiến triển nào.

Mạc Vân Quả kéo kéo ống tay áo Hiên Viên Mặc, chỉ vào Tần Bạch lại hỏi: "Người thích nàng sao?"

Mà vấn đề này nghe vào trong tai Hiên Viên Mặc, tức khắc thay đổi vị.

Hiên Viên Mặc cho rằng Thân Thân của hắn đây là ghen tị!

Ngay cả khi ghen Thân Thân cũng thật đáng yêu! Ai da uy, khuôn mặt nhỏ làm ra vẻ lạnh lùng, thật là càng xem càng thích!

"Không biết sao, ta ở thấy được ở trên mặt Hiên Viên Mặc đọc được cảm giác si hán....."

"Ta..... Cảm thấy Mạc Mạc khả năng nào bỏ chuyện gì đó không thực tế rồi."

"Cho nên, Mạc Mạc là hiểu lầm cái gì đi?"

"Đại khái là hiểu lầm tiểu Quả Quả thích hắn?"

"Lầu trên nói chuyện kiểu gì vậy! Tiểu Quả Quả nhà ta chính là thích hắn! ㄟ(ゝ^∩^)"

"Mới không phải đâu! Tiểu Quả Quả nhà ta rõ ràng càng thích nhiệm vụ!"

"Ha ha ha! Lầu trên đã tìm được chân tướng 2333333"

"Nhiệm vụ nhỏ gấp cao nhân, chờ mong lần này xem tiểu Quả Quả hoàn thành nhiệm vụ kiểu gì đây, ha ha ha ha!"

"Muốn cho Mạc Mạc nhà ta hoa danh truyền xa, chắc chắc chắc, khó khăn a....."

"Ta không tin! Ta tin tưởng đại Quả Quả nhà ta nhất định có thể hoàn thành!"

"Ta thấy khó khăn a, ai....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp đều đang nói nhiệm vụ khó khăn linh tính, chớp chớp mắt, sâu thẳm trong cặp mắt kia để lộ ra một tia ủy khuất.

Mà này ti ủy khuất này ở trong mắt Hiên Viên Mặc, đã đau lòng đến hồng rồi.

Hắn vội vàng xoa xoa tóc nàng nói: "Thân Thân, không có việc gì, ta sẽ không di tình biệt luyến! Ta vẫn luôn yêu nàng thôi ~ hắc hắc hắc"

Mạc Vân Quả: ㄟ(ゝ^∩^)

Tần Bạch nhìn hai người thân mật, đột nhiên không kịp phòng ngừa lại ăn một bụng cầu lương, nàng ta phải về nhà tìm thân ái của chính mình thôi!

Hiên Viên Mặc mang theo Mạc Vân Quả rời đi, Tần Bạch cũng nhanh chóng đi khỏi nơi này, nàng ta không muốn lại ăn cầu lương, ㄟ(ゝ^∩^) !

Hiên Viên Mặc không muốn ở lại Tàng Kiếm Sơn Trang nữa, một đám nam nhân, sẽ làm ô nhiễm đôi mắt Thân Thân nhà hắn.

Hắn mới sẽ không thừa nhận mình vì không muốn nàng nhìn ai khác ngoài hắn ra đâu!

Lần này Hiên Viên Mặc không có ngồi xe ngựa, tìm một góc, trực tiếp đi huấn mang theo Mạc Vân Quả về vương phủ.

Thuần đi gì đó, quả thực quá dùng quá tốt có được hay không!

Đến nỗi vì sao lúc trước lại ngồi xe ngựa, hoàn toàn là bởi vì tình thú mà thôi ~

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó mờ mắt ra đã trở về địa phương quen thuộc rồi, ừm..... Hiệu suất này, thấp phần cao.

Mạc Vân Quả nhìn Hiên Viên Mặc, ánh nhìn chăm chăm kia làm Hiên Viên Mặc tò về có điểm hoảng, vẫn luôn suy nghĩ xem bản thân có lại làm sai cái gì không.

Mạc Vân Quả tuy rằng không quá lời đời cách ứng nhân xử thế, nhưng cơ bản tri thức vẫn là hiểu.

Tỷ như, thế giới cổ đại sẽ không có loại đồ vật đi huấn này.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả cũng không hỏi Hiên Viên Mặc, nàng cứ như vậy nhìn Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc khóc không ra nước mắt, tốt rồi, hắn đã biết, biết vì sao Thân Thân của hắn lại dùng ánh mắt như vậy nhìn hắn rồi.

Hu hu hu..... Còn không phải là muốn trở về nhanh một chút ôm nàng ngủ sao?

Ta chỉ không cẩn thận sử dụng đi huấn thôi, cũng không suy xét hậu quả của nó như thế nào, giờ thì hay rồi, Thân Thân giận ta rồi..

Hiên Viên Mặc đáng thương vô cùng nhìn Mạc Vân Quả, chỉ kém chảy ra vài giọt nước mắt.

"Thân Thân, ta....." Không phải cố ý nghĩ lừa gạt nàng.

Những lời này còn không có nói xong, đã nghe thấy một giọng nói the thé hô: "Tam vương gia, Hoàng Thượng mời ngài vào hoàng cung "

Hiên Viên Mặc sững sốt, ca ca thân thể này sao lại đột nhiên tìm mình? Chẳng lẽ đã xảy ra đại sự gì sao?

Hiên Viên Mặc nghĩ nếu đã chiếm thân thể này, như vậy dĩ nhiên phải chấm dứt nhân quả của hắn.

Nếu không lấy tu vi hiện tại của hắn, nếu để nhân quả quán lên, ngày sau sẽ phiền phức.

Hiên Viên Mặc ôm ôm Mạc Vân Quả, cũng không dám chậm trễ cái gì, lập tức đi vào hoàng cung.

Mạc Vân Quả không nghe được đáp án mình mong muốn, cũng không nóng nảy, vừa vặn lúc này, Mạc tướng quân phái người tới, mời nàng trở về.

Mạc Vân Quả hỏi qua ý kiến phòng phát sóng trực tiếp, đại gia đồng ý nàng trở về một chuyến.

Mạc Vân Quả không biết chính là, đám người trong phòng phát sóng trực tiếp này, chỉ muốn xem náo nhiệt, tỷ như trạch đấu trong truyền thuyết?

Nhưng mà đáng tiếc thay, bọn họ lại không được thấy một màn như vậy.

Mạc tướng quân đối Mạc Vân Quả này thấp phần yêu thích, trong phủ các phu nhân đối nàng cũng là thấp phần sủng ái, không ít thân tình.

Nhưng mà làm tất cả mọi người không thể tưởng tượng được chính là, người quân đoàn của Mạc tướng tuy rằng thấp phần sủng ái Mạc Vân Quả, nhưng lại nghiêm khắc cấm Mạc Vân Quả xuất phủ.

Mà bên kia, Hiên Viên Mặc vừa chạy đến hoàng cung, lại nhận được tin vui.

Cái tin này đối với Hiên Viên Mặc mà nói, quả thực chính là tốt đẹp không thể lại tốt đẹp hơn.

Cáo biệt hoàng đế, lúc sau, Hiên Viên Mặc vô cùng lo lắng về tới vương phủ.

Sau khi biết Mạc Vân Quả bị Mạc tướng quân mang về phủ, cũng không nôn nóng, nhanh chóng chuẩn bị việc vui.

Trong lúc nhất thời, cả kinh thành đều biết phủ tam vương gia sắp có chuyện vui, mà chuyện vui đó là gì, không cần nói cũng biết.

Bên kia, Mạc Vân Quả bị biến tướng giam lỏng ở Mạc tướng quân phủ, nếu không phải Mạc tướng quân phủ có rất nhiều đồ ăn ngon, Mạc Vân Quả khẳng định một giây sau có thể bạo tẩu.

Mạc tướng quân lại cảm thấy lần này sau khi đi nữ nhi trở về, tính cách nữ nhi biến hóa rất lớn, nhưng tưởng tượng đến chuyện nàng đi theo Tam vương gia một đoạn thời gian, không có bản lĩnh chỉ sợ là không kiềm chế được Tam vương gia kia, cho nên tính cách có biến hóa cũng bình thường đi?

Nghĩ thông suốt điểm này bàn tay Mạc tướng quân vung lên, mặc kệ, chỉ cần hầu hạ nữ nhi thật tốt là được.

Đến lúc đó, chờ kia Tam vương gia đón dâu, hần ta cũng không cần nhọc lòng nhiều như vậy, ngấm lại thật đúng là vui vẻ.

Mạc Vân Quả nhảm chán đái ở trong phòng, trong tay là điểm tâm tinh mỹ, quai hàm phình phình, thoát nhìn dị thường đáng yêu.

Lúc này lực chú ý của nàng đang ở phòng phát sóng trực tiếp.

"Ai, trạch đầu trong truyền thuyết không có xuất hiện, không vui!"

"Nhưng mà ta cảm thấy bộ đáng tiểu Quả Quả ăn cái gì thực đáng yêu nha!"

"Đúng vậy, dù sao cũng nhảm chán sao, không bằng xem tiểu Quả Quả ăn cái gì, đồ ăn cũng nhiều lên không ít đâu!"

"Ha ha ha! Ta đã béo lên vài cân đâu!"

"Ai, ta còn cảm thấy thật nhảm chán a, Mặc Mặc nhà ta như thế nào còn không có xuất hiện đây?"

"Đúng nha, Mặc Mặc nhà ta đi nơi nào rồi?"

"Vừa nói như vậy, đúng nha, Mặc Mặc nhà ta đã lâu không có xuất hiện!"

"Mãnh liệt yêu cầu Mặc Mặc nhà ta xuất hiện trong ống kính!"

"Yêu cầu +1!"

- - - - -

Edit: không có gì thay đổi mai có thể full thể giới này rồi...:)). Các nàng nghỉ lễ vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn đám người thao thao bất tuyệt, mới biết được mình quá mức đắm chìm với mỹ vị của điểm tâm, thiếu chút nữa quên mất Hiên Viên Mặc tồn tại.

Quan trọng nhất chính là, còn có nhiệm vụ của nàng nữa nha!

Mạc Vân Quả lập tức đem toàn bộ điểm tâm trong tay nhét vào miệng mình, mạnh mẽ nuốt xuống, sau đó, thiếu chút nữa nghẹn lại, uống một ngụm nước lớn, đứng dậy đi ra ngoài.

Bất đắc dĩ chính là, bên ngoài có thị vệ gác.

Thị vệ vừa thấy Mạc Vân Quả đi ra, cũng biết được nàng muốn đi đâu, trên mặt lộ ra một tia khó xử.

"Tiểu thư, mời ngài trở về." Bọn thị vệ lập tức nói.

Mạc Vân Quả:?? Đã xảy ra chuyện gì?

"Ta muốn đi tìm Hiên Viên Mặc." Mạc Vân Quả nhìn một thị vệ trong đó nói chuyện.

Thị vệ có vẻ càng thêm khó xử, tuy rằng hai người liền sắp thành thân? Nhưng sao nhìn tiểu thư nhà mình có vẻ đói khát như vậy? Lại còn chủ động muốn đi tìm Tam vương gia.....

Đương nhiên hần ta sẽ không để cho Mạc Vân Quả rời đi, tướng quân từ lệnh, không thể để cho tiểu thư tự ý đi ra ngoài.

"Thực xin lỗi, tiểu thư, hiện tại ngài không thể đi ra ngoài." Thị vệ chỉ có thể cứng rắn ngăn cản nàng lại.

Mạc Vân Quả nhìn thị vệ, nhìn chăm chăm một người trong số đó hỏi: "Vì sao?"

"Này....." Hai cái thị vệ hai mặt nhìn nhau, bất đắc dĩ nói cái gì cũng nói không nên lời.

Chỉ là bọn hần chán ở trước mặt Mạc Vân Quả tay cầm vũ khí không buông, Mạc Vân Quả mím mím môi, không nói gì.

"Này..... Những người này là muốn giam lỏng tiểu Quả Quả nhà ta sao!"

"Năm thảo! Quá đáng giận!"

"Ta còn tự hỏi sao lại không có trạch đầu! Thì ra ở chỗ này ra đại chiêu!"

"Nhóm người này muốn làm gì! Làm gì!"

"Làm. Tiểu Quả Quả....."

"Phốc, đột nhiên thấy bản."

"Không cần nói giỡn! Hiện tại đang nói vấn đề nghiêm túc! Nhóm người này lại dám giam lỏng tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Tiểu Quả Quả, vén tay áo lên xông ra! Để cho bọn họ thấy sự lợi hại của ngươi!"

"Đúng vậy! Mạnh mẽ lên Quả Quả, nỗ lực lên!"

"Mạnh mẽ lên Quả Quả..... Phốc....."

.....

Mạc Vân Quả nhìn người trong phòng phát sóng thay nhau nói năng vén áo lên làm việc, tuy rằng nàng cảm thấy những lời này có chút quái dị không giải thích được, nhưng ý muốn nàng phản kháng nàng vẫn hiểu được.

Vì thế.....

Thị vệ ở cửa gấp tai ương, lúc Mạc tướng quân nhận được tin tức chạy tới, đã thấy thị vệ nằm la liệt trên đất.

Mạc tướng quân về mặt mừng bức, nữ nhi nhà hắn ăn cái gì? Mấy tháng không gặp đã biến thành như thế này rồi!

Mạc tướng quân tận mắt nhìn thấy Mạc Vân Quả lại đem một đại hán từ đập trên mặt đất, vội vội vàng vàng tiến lên, vận nội lực hướng về phía Mạc Vân Quả.

Đương nhiên, hắn ta vẫn biết đúng mực, chỉ muốn đánh Mạc Vân Quả hôn mê mà thôi.

Hiên Viên Mặc biết được tin tức này:..... Hình như xem nhẹ chuyện quan trọng gì đó rồi!

Chuyện quan trọng mà mọi người quên, tỷ như tất cả mọi người quên nói cho Mạc Vân Quả nàng sắp cùng Hiên Viên Mặc thành thân!

Hiên Viên Mặc nghĩ Mạc tướng quân sẽ nói cho Mạc Vân Quả, mà Mạc tướng quân lại cho rằng Hiên Viên Mặc đã sớm nói cho nàng!

Cho nên, không ai, nói cho Mạc Vân Quả chuyện này!

Sau khi Mạc Vân Quả bị đánh hôn mê, phòng phát sóng trực tiếp càng làm âm ỉ một phen, nhưng mà đương sự căn bản nhìn không tới, người trong phòng phát sóng tiếp tục náo loạn tìm chủ ý giúp Mạc Vân Quả.

Nhưng mà..... Cũng chả làm được cái mẹ gì! (ノ^_^)ノ

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121

Edit:Linhlady

Hiên Viên Mặc vội vàng chuẩn bị khí thế ngất trời, hắn muốn cho Thân Thân của hắn một hôn lễ hoàn mỹ, cho nên đồ vật sử dụng vô cùng trân quý, thậm chí là độc nhất vô nhị.

Nhưng ở cổ đại rất nhiều thứ không có, Hiên Viên Mặc nhìn qua rất khó chịu, lại không thể phá hư cân bằng của thế giới này, Hiên Viên Mặc cũng chỉ có thể tạm chấp nhận.

Thời gian ngắn ngủi nửa tháng, Hiên Viên Mặc đã chuẩn bị tốt mọi thứ, chỉ chờ nghênh thủ tiểu Quả Quả.

Mà Mạc Vân Quả sau khi bị đánh ngất, hôn mê ba ngày, lúc tỉnh dậy vẫn muốn ra ngoài, lại tiếp tục bị Mạc tướng quân đập hôn mê, lặp lại một vòng tuần hoàn ác tính.

Dùng suy nghĩ của Mạc tướng quân mà nói, nữ nhi của hắn a, có phải quá mức chủ động rồi không.

Cổ đại vốn dĩ bảo thủ đến cực điểm, cho nên trước khi thành thân, hai bên nam nữ trăm triệu không thể thấy mặt.

Mạc tướng quân vì chuyện này mà hao tổn biết bao tâm huyết, cũng may, trong lúc mọi người ở đây chờ đợi, trong lúc Mạc Vân Quả bất mãn, ngày thành thân cuối cùng cũng tới.

Ngày này, cả nước chúc mừng, hoàng đế cố ý đặc xá thiên hạ, cùng cả dân chúc mừng ngày vui này.

Mạc Vân Quả sáng sớm đã bị bọn nha hoàn dựng dậy, bắt đầu quá trình tắm gội, thay quần áo, trang điểm.

Mạc Vân Quả nhìn các nàng vội tới vội đi, cũng muốn tranh thủ bỏ trốn, nhưng khổ nỗi bị lần qua lần lại đến kiệt sức.

Trên đầu mang thứ gì đó rất nặng, mặt cũng bị bôi bôi trét trét, Mạc Vân Quả cảm giác có chút khó chịu, lại bị bọn nha hoàn lần lộn các loại.

"Vì sao ta cảm thấy cảnh tượng này có chút quen thuộc?"

"Đây không phải là kết hôn sao?"

"Hắn là như thế đi?"

"Như vậy vấn đề tiếp theo, cùng ai kết hôn nhỉ?"

"Có thể cùng tiểu Quả Quả kết hôn, chỉ có Mặc Mặc nhà ta."

"Cho nên..... Mặc Mặc cùng tiểu Quả Quả muốn kết hôn?"

"Cái quý gì?!"

"Thật đúng phát triển hài kịch a."

"Chờ mong quá....."

.....

Mặc Vân Quả nhìn các loại bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, gật gật ngón tay, kết hôn? Cùng Hiên Viên Mặc? Sao có thể?

Thời điểm Mặc Vân Quả còn đang tự hỏi, nàng bị nâng lên kiệu hoa.

Kiệu hoa tứ bình bất ổn, không bao lâu, liền ngừng lại.

Mặc Vân Quả nghe thanh âm quanh mình, chỉ cảm thấy dị thường âm ỉ.

Nàng cảm giác được có người nắm tay nàng, đem nàng dẫn về phía trước.

Mặc Vân Quả nhận ra, đó là tay Hiên Viên Mặc, bàn tay to ấm áp cực nóng nắm tay nàng vô số lần.

Hiên Viên Mặc nắm tay nàng đến một nơi nào đó, sau đó nàng nghe thấy một tiếng hô bén nhọn.

"Nhất bách thiên địa....."

Mặc Vân Quả không động, Hiên Viên Mặc cũng không động.

Tân khách xung quanh khó hiểu nhìn hai người, ngồi ở thượng vị Hoàng Thượng cùng Mạc tướng quân cũng là vẻ mặt mê mang.

Này hai người này đang làm gì vậy?

Mặc Vân Quả cùng Hiên Viên Mặc đối diện nhau, hai người đều không có nói chuyện.

Mặc Vân Quả có thể cảm nhận được ánh mắt Hiên Viên Mặc, nhưng cái loại cảm giác này lại có chút kỳ quái.

Lúc này, một trận gió thổi tới, thổi bay khăn trùm đầu của Mặc Vân Quả.

Hiên Viên Mặc nhìn tân nương tuyệt mỹ trước mắt, tim đập rối loạn vài phần, hần ngơ ngác nhìn Thân Thân của hắn, chỉ có suy nghĩ duy nhất là ôm nàng vào lòng.

Tuần nam mỹ nữ đứng đối diện, trong mắt chỉ có lẫn nhau, quần chúng trong phòng phát sóng trực tiếp thấy một màn như vậy, sôi nổi cảm thán.

Nhưng mà ngay sau đó, không khí tốt đẹp này đã bị phá hủy.

"Đình, nhiệm vụ bản Vệ Điện thất bại, chuẩn bị truyền tống, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng."

"Ba, hai,....."

Ở thời điểm tất cả mọi người không có phản ứng lại đây, Đoàn Tử đã biểu thị công khai nhiệm vụ thất bại.

Cùng lúc đó, phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, Mặc Vân Quả nhìn Hiên Viên Mặc trước mắt, ánh mắt lạnh lẽo.

Hiên Viên Mặc giống như biết được chuyện gì đó, lập tức gắt gao nắm tay Mặc Vân Quả.

"Nhớ kỹ, ta tên....."

Hiên Viên Mặc còn chưa kịp nói xong, thân thể Mặc Vân Quả đã mềm xuống.

Đôi mắt lạnh lẽo kia cũng nhắm lại, không còn rực rỡ như xưa.

Hiên Viên Mặc thấy một màn như vậy, ánh mắt buồn bã, than nhẹ một tiếng.

Thôi, lần sau lại nói cho Thân Thân tên của mình đi.

Dù sao, tương lai còn dài, hắn có rất nhiều thời gian cùng Thân Thân của hắn dây dưa đòi đòi kiếp kiếp.....

Ngay sau đó, mọi người thấy Tam vương gia ôm thân nương của mình không biết tại sao ngắt xiu, đồng thời hôn mê.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Tiểu kiều thê nhà ta(Phiên ngoại Hiên Viên Mặc thật)

Edit: Linhlady

Khi người tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài, phát hiện ra mình vậy mà có một vị tiểu kiều thê, phản ứng đầu tiên của người sẽ là gì?

Phản ứng đầu tiên của ta là đem tiểu kiều thê hung hăng đập xuống giường.

Tiểu kiều thê về mặt mê mang nhìn ta, ta nhìn ánh mắt như nai con kia, tâm không chịu nổi chế nhạo lên một cái.

Nhưng chuyện như thế này, ta cũng chỉ dùng mắt lạnh mà nhìn thôi.

Sau đó, từ trong miệng quân gia biết được, chúng ta đã thành thân.

Chuyện đó xảy ra khi nào? Vì sao một chút kí ức ta cũng không có?

Tất cả mọi người nói, ta cùng vị tiểu kiều thê kia gần bó keo sơn, ta thậm chí vì nàng mà tiến hành đại hội võ lâm trước kì hạn.

Quan trọng là, vì sao một chút ấn tượng ta cũng không có?

Ta vốn dĩ không gần nữ sắc, bởi vì ta cảm thấy nữ nhân là một loại sinh vật phiền toái.

Tiểu kiều thê giống như cũng biết chuyện gả cho ta không thể nào thay đổi được, nàng cũng không nháo, chỉ là an an phận phận ở trong một viện nào đó.

Giữa chúng ta không có cảm tình, hoàng huynh không chỉ một lần hỏi qua ta, vì sao khi thành thân lại biến thành lãnh đạm như vậy, không phải lúc trước rất sùng người ta hay sao.

Vấn đề này ta không có cách trả lời, bởi vì ta nhận thấy được, ở khoảng kí ức ta không biết đó, có người thay ta tồn tại.

Loại cảm giác không rõ ngọn nguồn này làm ta khủng hoảng, ta bắt đầu sợ hãi mình là một tên quái vật.

Ta thường thường ngủ không yên, bởi vì ta sợ khi vừa nhắm mắt lại, lúc mở mắt ra lại biết có người thay thế ta rồi.

Một đêm kia, ta bất tri bất giác dạo tới trong viện của nàng, ta kinh ngạc phát hiện, nàng cũng giống ta không ngủ được.

Ta tò mò đi vào, tới gần nàng, cùng nàng bắt chuyện.

Ta trong lúc vô ý lộ ra phiền não của mình, ai ngờ đến, nàng cũng có chuyện hoang mang giống ta.

Một khắc kia, ta bừng tỉnh, ý thức được, trong đoạn thời gian kia, có hai người thay thế chúng ta, dùng cách của bọn họ thay chúng ta chung sống.

Ta nhìn nàng ngồi đó, chỉ khoắc một kiện áo mỏng, nở một nụ cười nhu nhược, không hiểu sao tâm lại mềm xuống.

Cũng một khắc đó, ta hiểu ra được, chúng ta mất đi một bộ phận ký ức hoặc là thật sự bị người khác chiếm đoạt thân thể, có lẽ là trời cao muốn cho chúng ta một cái cơ hội quen biết lẫn nhau.

Sau đó, ta thường xuyên sẽ tới viện của nàng, nàng luôn là một bộ dáng thụ sủng nhược kinh, trước sau không hề có ý hùa theo ta.

Rất nhiều chuyện, nàng có giải thích độc đáo của riêng mình.

Chậm rãi, chúng ta yêu nhau.

Vài năm sau, chúng ta cử hành một hồi hôn lễ long trọng.

Cái hôn lễ lúc trước kia, ta nghe lão quân gia nói, ta cùng tiểu kiều thê đồng loạt hôn mê.

Ta nghĩ, lần này nhất định là sẽ không ngắt đi rồi.

Bởi vì a, ta đã tìm được người ta muốn bảo hộ, ta làm sao ngắt xù bỏ lại mình nàng đây?

Mọi người đối với chuyện thành thân một lần nữa của chúng ta rất khó hiểu hoàng huynh không ngừng hỏi ta tại sao làm vậy, nói cái gì cũng không đồng ý, nhưng cuối cùng vẫn là ngại tính tình ta cố chấp, cuối cùng bắt đầu dĩ đồng ý.

Một đêm kia, ta nhìn tiểu kiều thê hồng hồng khuôn mặt, nhìn đôi mắt mang vẻ xấu hổ kia, nhìn như thể làm ta miệng khô lưỡi khô, tim đập không ngừng, tiểu kiều thê, ta nghĩ, đại khái cả đời đều huyền tiếc buông xuống.

Nếu đã từng thật sự có người ở trong thân thể của ta, nếu đã từng thật sự có người ở trong thân thể tiểu kiều thê.

Như vậy ta thật sự muốn cảm ơn bọn họ, khiến ta có thể ở đúng thời điểm gặp được ta tiểu kiều thê, khiến ta có thể cùng tiểu kiều thê thường thức lẫn nhau.

Cả đời này, hạnh phúc, cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.....

- - - - -

Edit: Tác giả có tâm ghê, không bỏ con dân giữa đường, full thể giới này rồi nhé các tình yêu...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Cầu cầu là Hồng Nương

Edit: Linhlady

Nhiệm vụ của Mạc Vân Quả thất bại, sau đó bị truyền tống trở về không gian u ám lúc trước.

Lúc này khuôn mặt Mạc Vân Quả lạnh lẽo như hàn băng, nhìn Đoàn Từ trước mắt.

Chỉ thấy cái miệng nhỏ hồng hồng của Đoàn Từ lúc đóng lúc mở, thập phần đáng yêu, nhưng mà nội dung nhỏ ra lại là.....

"Ký chủ, nhiệm vụ lần này thất bại, mục đích của ngươi là khiến hoa danh của nam chủ truyền xa, ngươi nhìn lại xem ngươi lại nơi nơi cùng nam chủ tú ân ái rải cầu lương, ngươi quả đúng là không đem nhiệm vụ để vào mắt!"

"Ký chủ, lần này đánh thương của ngươi cũng có xu thế giảm xuống, nếu đổi thành giá trị kinh nghiệm mà nói, tính ra cũng chỉ có 1000 giá trị kinh nghiệm....."

"Ký chủ, nói cho ngươi biết, phải ôm chặt đùi thổ hào cho tốt, mà ngươi lại làm gì? Vẫn luôn đều cùng nam chủ tú ân ái!"

"Nếu không phải ta đúng lúc ngăn cản, đem ngươi truyền tống trở về, ngươi có phải hay không còn muốn cùng nam chủ sinh con?"

.....

Mạc Vân Quả nhìn miệng không ngừng riu rít của Đoàn Từ, ánh mắt đã lạnh lại càng lạnh hơn.

Cô tuyệt đối không thể đủ chịu đựng nhiệm vụ của mình thất bại, đặc biệt vẫn loại nhiệm vụ đơn giản như vậy.

Đến nỗi theo như lời Đoàn Từ tú ân ái, còn có đánh thương gì đó, Mạc Vân Quả tỏ vẻ hoàn toàn không có cảm giác gì.

Đoàn Từ còn đang không ngừng nói chuyện, Mạc Vân Quả lại nằm xuống, hồi tưởng lại lời cuối cùng Hiên Viên Mạc muốn nói.

"Nhớ kỹ, ta tên....."

Tên là gì? Không phải tên Hiên Viên Mạc sao?

Vì sao phải nhớ kỹ hắn? Vị diện này qua đi, bọn họ cũng kỹ thế gặp lại nhau nữa đâu?

Mạc Vân Quả luôn cảm thấy trên người Hiên Viên Mạc có bí mật, nhưng cô lại không cách nào tìm ra được bí mật đó là gì.

Nghĩ đến Hiên Viên Mạc có thể ở cổ đại sử dụng di huấn, trong lòng Mạc Vân Quả, nhưng cô không muốn nói cho Đoàn Từ.

Đoàn Từ vẫn luôn dong dài lẳng nhăng, Mạc Vân Quả cùng với thanh âm riu rít này, tại không gian u ám, ngủ rồi.

Đoàn Từ thấy ký chủ vậy mà ngủ rồi, khuôn mặt vốn có vẻ nghiêm túc lại có vẻ càng thêm thành thực, không nghĩ tới biểu cảm như vậy lại xuất hiện trên người một đứa bé, có loại đáng yêu nói không nên lời.

Tuy rằng bất mãn với ký chủ, nhưng Đoàn Từ vẫn không có mở miệng nói chuyện tiếp.

Dù sao chờ ký chủ tỉnh, nó có rất nhiều thể gian nói chuyện, hiện tại, để cho cô nghỉ ngơi thật tốt đã.

Úm..... Đáng vẻ ký chủ khi ngủ nhìn qua thật đẹp, như vậy nó cũng cố mà bồi ký chủ ngủ một giấc thật ngon.

Đoàn Từ bay đến chỗ ngực Mạc Vân Quả, ghé vào nơi đó chậm rãi ngủ.

Khi Mạc Vân Quả nghỉ ngơi tốt tỉnh lại, liền phát hiện trong ngực mình đột nhiên xuất hiện một tiểu Đoàn Từ, nó cuộn mình lại thành một cục nhỏ nho.

Khóe miệng Đoàn Từ còn chảy chất lỏng khả nghi.....

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả ngồi dậy, Đoàn Từ cũng tỉnh lại, ngay từ đầu khi tỉnh lại, nó còn có chút mê mẫn.

Cặp mắt to kia, chớp chớp, dị thường đáng yêu.

Khi vừa nhìn thấy người trước mắt là Mạc Vân Quả, biểu tình của nó lập tức biến thành nghiêm túc.

"Ký chủ ngươi tỉnh, ngươi ngủ đã đủ lâu, ngươi có biết hay không....."

Đoàn Từ lại bắt đầu hình thức dong dài.

Mạc Vân Quả nhìn nước miếng còn tàn lưu ở khóe miệng Đoàn Từ, duỗi tay chọc chọc nó bụng nói: "Nước miếng."

Thân thể Đoàn Từ cứng đờ, nó cảm thấy miệng mình có chút lạnh lạnh, thì ra là nước miếng sao!

"Ký chủ ngươi không cần nói sang chuyện khác! Hiện tại chúng ta sẽ mở phát sóng trực tiếp, chuẩn bị truyền tống, ba hai một....."

Đoàn Từ nhanh chóng xoa xoa nước miếng, đồng thời cũng không hỏi qua ý kiến Mạc Vân Quả, nhanh chóng đem cô truyền tống tới thế giới sau.

Nước miếng gì đó, thật là quá không hoa lệ! ٩(͡° ͜ʖ ͡°)۶

Edit: thế giới này...ách..một lời khó nói hết. Ahaha.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124

Edit:Linhlady

Lúc này đây, Mạc Vân Quả là bị liếm mà tỉnh, mà đầu sò liếm cô tỉnh, lại mà một con chó cực lớn,

Ủm? Một con chó vô cùng lớn?

Đối với con con chó có thân hình to hơn bình thường gấp mấy lần Mạc Vân Quả cảm thấy rất khó hiểu, cho tới khi cô nâng tay mình lên, thời điểm nhìn thấy bàn tay nhỏ nhoi của mình.....

Một khắc kia, cô lâm vào trầm mặc thật sâu.

"Phốc, cho nên..... Nhiệm vụ thất bại trừng phạt là biến thành cún con sao?"

"Nha! Vẫn là chó con mới sinh ra!"

"Oa! Thật đáng yêu! Cún con ~ tới, ôm một cái!"

"Bà thím quái dị tránh ra!"

"Cho nên, nhiệm vụ của thế giới này là gì? Tiểu Quả Quả nhà ta đều biến thành chó con, còn có thể hoàn thành nhiệm vụ gì?"

"Thật đồng tình với tiểu Quả Quả nhà ta, bất quá..... Oa ca ca ca! Chó con tiểu Quả Quả cũng thật đáng yêu!"

"Cầu giờ phút này trong lòng tiểu Quả Quả không có bóng ma!"

"Phốc, đột nhiên có điểm cảm kích Hiền Viên Mặc, không phải hần, làm sao chúng ta có thể nhìn thấy tiểu Quả Quả như bây giờ?"

Đoàn Từ ở phòng phát sóng trực tiếp đọc đến bình luận nơi này, ngao kiêu quay đầu đi, nó mới không nói cho những người này, nó căn bản đã quên trừng phạt khi kí chủ thực hiện nhiệm vụ thất bại đầu.

Lần này ký chủ sẽ biến thành chó nhỏ, cũng là nhiệm vụ cho phép!

"Đỉnh! Nhiệm vụ Bản Vị Diện: Tình yêu người mù."

"Hệ thống thật là càng ngày càng cao thâm khó lường, nhiệm vụ này là cái quỷ gì?"

"Ta nào biết? Hãy chờ xem, tiểu Quả Quả nhà ta có thể giải quyết được."

"Chẳng lẽ là muốn tiểu Quả Quả nhà ta đi tìm một người mù, sau đó giúp hần tìm được chân ái?"

"Lầu trên nói có chút đạo lý."

"Để khỏi đoán già đoán non, hệ thống người nhanh đem bối cảnh nhiệm vụ thả ra, mỗi lần thừa nước đục thả câu hệ thống cũng không phải là hệ thống tốt nha!"

Đoàn Từ thấy như vậy, nhấp nhấp miệng, nó chính là hệ thống tốt nhất toàn bộ vũ trụ!

Đoàn Từ vì chứng minh mình là tốt nhất, lập tức liền tung ra bối cảnh nhiệm vụ, cùng lúc đó, Mạc Vân Quả cũng tiếp nhận sự thật mình trở thành một con chó con.

Bối cảnh nhiệm vụ cô cũng nhận được, lần này mọi thứ còn được mô tả tỉ mỉ hơn ở thế giới trước.

Nhiệm vụ ở thế giới này y như câu nói của hệ thống- người mù, cũng không phải là người mù bình thường, mà là một thiên tài, hần có năng lực tính nhẩm siêu cường, nhiều lần đánh vỡ kỷ lục thế giới.

Hơn nữa hần còn có được thiên phú âm nhạc tuyệt hảo, có thể phối hợp mọi loại âm điệu, còn tinh thông các loại ngôn ngữ, tinh thông máy tính.....

Thiên tài như vậy, đương nhiên sẽ được gia tộc bảo vệ thật tốt, bởi vì lấy đầu óc thiên tài của hần, luôn có cách giải quyết một số nguy cơ của xí nghiệp gia tộc.

Mà một người như vậy lại là người mù bẩm sinh.

Cái gọi là tình yêu người mù, thật ra chính là tìm được tình yêu thuộc về hần.

Mà tình yêu của hần, cũng đã được xác định từ trước, đó chính là cô giáo tâm lý của hần, luôn giúp hần khai thông vấn đề khúc mắc về tâm lý.

Có lẽ, tâm lý cô giáo vốn dĩ miễn cảm, ở chung với thiếu niên lâu ngày, cô ấy cũng dần dần yêu học sinh của mình, cô ấy có thể cảm nhận được hần ngẫu nhiên bắt lặc, cũng biết ngoài thể xác hoa lệ kia, nhưng sâu bên trong là một linh hồn cô độc.

Cô ấy yêu hần, nhưng lại không dám nói cho hần, hơn nữa như vậy tình yêu thật sự có thể được mọi người chấp nhận sao?

Cô ấy không biết, thiếu niên cũng không biết.

Nhưng mà, hiện tại, Mạc Vân Quả biết.

Đó chính là nhất định có thể hạnh phúc bên nhau! Bởi vì đây là nhiệm vụ của cô, cô tuyệt đối không cho phép nhiệm vụ của mình có thất bại lần thứ hai tuyệt, đối không cho phép!

Mạc Vân Quả tay của mình lên, nha, không, là móng vuốt, nắm tay, làm dáng vẻ phấn đấu!

Chó mẹ nhìn thấy chó con mới sinh ra đã có bộ dáng hoạt bát, kích động lại đi lên liếm toàn thân Mạc Vân Quả.

Bị nước miếng làm lễ rửa tội Mạc Vân Quả:.....

- -----

Edit: Thể loại người xuyên động vật gì đó, là thể loại ta thích nhất, haha, đáng tiếc thể giới này Quả Quả không phải nhân vật chính, nam chính cũng không ở đây, nếu không lại được xem một màn chó - người ân ái rồi, haha.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125

Edit:Linhlady

"Ai nha nha, tiểu bạch bạch sinh một cái tiểu hắc hắc a ~" Giọng nói trêu chọc truyền tới lỗ tai Mạc Vân Quả, cô vận vẹo đầu muốn tìm ra nơi phát ra âm thanh.

Chỉ thấy nơi đó có một người phụ nữ đứng, quần áo hoa lệ, nhìn qua có chút cao gầy, có vẻ có địa vị.

"Phu nhân." Bên cạnh người giúp việc cung kính gọi người kia, dư quang ánh mắt lại không tự chủ được nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Người phụ nữ hơi cuối người xuống nói: "Tiểu Hiên không phải muốn sủng vật sao? Anh ôm con chó nhỏ màu đen này qua đi."

"Dạ." Người giúp việc cung kính trả lời, hẩn đi lại chỗ Mạc Vân Quả, sau đó thật cẩn thận bế Mạc Vân Quả lên.

Cha mẹ nhìn thấy tất cả mọi chuyện, cũng không có ngăn cản động tác người giúp việc, nó giống như biết được đứa con mình mới sinh ra sẽ được đưa đi nơi nào.

Mạc Vân Quả bị người ôm lên, ngây thơ mở mắt to nhìn về phía hẩn.

Người kia hơi hơi mỉm cười, cúi đầu từ đi qua người phụ nữ kia, băng qua một hành lang thật dài, đi tới trước một căn phòng.

Nhưng mà trọng điểm của người trong phòng phát sóng trực tiếp người lại ở câu nói của người phụ nữ kia.....

"Tiểu hắc hắc....."

"Tên này..... Phốc!"

"Tiểu Quả Quả, tiểu hắc hắc! Ha ha ha ha!"

"Đây là kỷ thị! Hừ (ノ^_^ノ), không thể bởi vì tiểu Quả Quả nhà ta có một bộ lông dài màu đen đã gọi người ta là tiểu hắc hắc a!"

"Vậy theo người nên gọi là gì?"

"Nhị Cầu Từ? Cầu Đàn? "

"Ta cảm thấy vẫn là tiểu hắc hắc dễ nghe....."

"Đồng ý....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, đối với tên "Tiểu hắc hắc" này, cô không hề có cảm giác gì.

Tên nói đến cùng cũng chỉ là một cái danh hiệu mà thôi, cho nên gọi là gì, lại có quan hệ gì đâu?

Người giúp việc gõ cửa, sau đó còn không có chờ cửa mở, hẩn liền đem Mạc Vân Quả đặt ở trên mặt đất, sau đó xoay người rời đi.

Mạc Vân Quả:.....

Qua một hồi lâu, cửa mới được mở ra.

Đầu tiên đập vào mắt Mạc Vân Quả là một đôi dép lê màu trắng, cô ngẩng đầu lên chỉ có thể thấy hình dáng chiếc cầm.

Thiếu niên ngồi xổm xuống, chậm rãi vươn tay, phương hướng không hề sai lầm hướng tới Mạc Vân Quả.

Lúc này, Mạc Vân Quả mới thấy rõ ràng bộ dáng thiếu niên.

Đây là một gương mặt vô cùng sạch sẽ, mặt mày tuy rằng không phải tinh xảo, nhưng lại rất dễ coi.

Nhất mẩu chốt chính là, đôi mắt kia, không có một chút tiêu cự, nói cách khác, thiếu niên này chính là mục tiêu nhiệm vụ lần này của cô.

Mạc Vân Quả nức nở một tiếng, lại khiến người con trai kia cười khẽ.

"Em chính là sủng vật mẹ cho anh sao? Cảm giác đáng về thật đáng yêu."

Mạc Vân Quả quỳ rạp trên mặt đất, không nói gì, ừm..... Trên thực tế, cô không có cách nào nói chuyện.

Thiếu niên bế cô lên, xoay người hướng tới nơi nào đó nói: "Cô giáo, cô xem, nó có đẹp không?"

Đào Ngải Linh nhìn chàng trai trước mặt cười sáng lạn, trái tim mẫn cảm của cô ấy lại càng thêm rung động.

Nhưng cô ấy biết, cô ấy phải kìm nén mình lại.

Đào Ngải Linh chớp chớp mắt, đem lực chú ý từ trên người chàng trai dời đến trên người Mạc Vân Quả.

Đây là một con chó nhỏ toàn thân màu đen, có lẽ do mới sinh không lâu, nó có vẻ đặc biệt nhỏ xinh.

"Thật đẹp." Đào Ngải Linh trả lời.

Chàng trai nghe được lời này, tươi cười trên mặt càng thêm sáng lạn.

Khuôn mặt vốn dĩ thanh tú lại vì nụ cười này mà có thêm hương vị dụ hoặc.

Đào Ngải Linh nuốt nuốt nước miếng, chàng trai càng ngày càng xuất sắc, cô ấy càng ngày càng không đành lòng thương tổn hắn.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126

Edit: Linhlady

Ánh mắt Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm người đang ôm mình, cô hiểu ánh nhìn này, nó giống như ánh mắt Hiên Viên Mặc đã từng nhìn cô.

Mạc Vân Quả không hiểu ánh mắt này có ý nghĩa gì, nhưng cô cũng không phản cảm khi Hiên Viên Mặc nhìn mình như vậy.

Mà hiện tại, như vậy ánh mắt của cô gái khi nhìn chàng trai này, hàm chứa điều gì đây?

Bạch Hiên nghe cô giáo trả lời, ngón tay vô ý thức sờ phần đầu của cún con.

Hắn tin tưởng, chó nhỏ này là con chó đẹp nhất.

"Cô giáo, chúng ta đặt cho nó một cái tên được không?"

Bạch Hiên không hề trở ngại đi tới bên người Đào Ngải Linh ngồi xuống, sắp xếp trong căn phòng này, hắn đã sớm thuộc như lòng bàn tay.

"Được." Đào Ngải Linh chỉ là mỉm cười, bất kể chàng trai muốn làm gì, cô ấy đều đồng ý.

Bạch Hiên nghiêng nghiêng đầu, giống như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

"Gọi là Linh nhi được không?"

Đào Ngải Linh nghe thế câu nói, trong lòng mãnh nhảy run lên, ánh mắt cô ấy sáng ngời nhìn Bạch Hiên, nuốt nuốt nước miếng, mang theo một tia ghen ngào nói: "Hiên Nhi vì sao muốn đặt cái tên này?"

Bạch Hiên cười nói: "Bởi vì em cảm thấy Linh nhi tên này rất êm tai a."

Trong mắt Đào Ngải Linh xẹt qua một tia âm đạm, cô ấy chưa từ bỏ ý định hỏi: "Thật sự chỉ là cái lý do này sao?"

Lần này, ngược lại là Bạch Hiên ngây ngẩn cả người, hắn hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ còn có lý do khác sao?"

Đào Ngải Linh lắc đầu nói: "Không, không phải, cái này..... Cái lý do này là đủ rồi."

Bàn tay Đào Ngải Linh nắm chặt quần áo của mình, bản thân mình lại hi vọng chuyện xa vời gì đây?

Cô ấy cùng hắn, chỉ là quan hệ cô trò mà thôi, không hơn.....

"Ta %..... Ta cảm thấy..... Đây....."

"Lầu trên muốn nói gì thì nói luôn đi! Lái nha lái nhai làm gì!"

"Sao ta lại cứ cảm thấy thiếu niên này thích cô giáo của mình nhỉ?"

"Không có khả năng?"

"Vì sao lại muốn gọi tiểu Quả Quả nhà ta là Linh nhi? Cái tên này rõ ràng là của cô giáo kia kia a!"

"Hắn không phải giải thích rồi sao?Chỉ là cảm thấy dễ nghe mà thôi."

"Mặc kệ các người tin hay không, dù sao ta cũng không tin."

"Kỳ thật ta cũng không tin, nhưng nếu như chàng trai thích cô giáo mà nói, như vậy nhiệm vụ của tiểu Quả Quả nên giải thích như thế nào?"

"Có thể là bug hệ thống hay không?"

"Tới tới tới! Lâu trên tới đây để ta phổ cập khoa học mở chút, cho dù thời không chảy ngược, vũ trụ quay cuồng, hệ thống phòng phát sóng này cũng không thể xuất hiện bug được không! Trừ phi....."

"Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi người máy yêu đương đi....."

"Cá nhân cảm thấy loại tỷ lệ này là 0....."

"Tốt thôi, các người không cần phải nói, ta sai rồi.....Hu hu hu....."

Mạc Vân Quả không biết cái gì gọi là tình yêu, cô cũng không thể đủ trình độ để hiểu được Bạch Hiên đối với Đào Ngải Linh là loại cảm tình, nhưng nghĩ đến nhiệm vụ của mình, cô quyết định cho rằng bản thân chủ động phát công kích.

Mà tiêu chí phát ra công kích đó là.....

Đào Ngải Linh luống cuống tay chân tiếp được con chó nhỏ nhảy ra từ trong lòng Bạch Hiên, dờ khóc dờ cười, tương lai con chó nhỏ này nhất định là tiểu gia hóa âm ỉ.

Bạch Hiên chỉ cảm thấy lồng ngực đột nhiên trống trải, sau đó lại nghe được một trận tiếng vang, hắn thật cẩn thận hỏi: "Cô giáo, đã xảy ra chuyện gì?"

Đào Ngải Linh nhìn dáng vẻ chàng trai, trên mặt xẹt qua một tia đau lòng, hắn vốn dĩ có thể trở thành một người kiêu ngạo, nhưng vì sao ông trời lại không công bằng như vậy?

"Không có việc gì, chỉ là tiểu gia hóa này có chút nghịch ngợm." Đào Ngải Linh dè Mạc Vân Quả đang động đậy lại, ý cười doanh doanh nói với Bạch Hiên.

Mạc Vân Quả bị dè lại:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127

Edit: Linhlady

Lúc này Đào Ngải Linh làm sao còn tâm tư đặt ở trên người Mạc Vân Quả, mỗi tuần cô ấy chỉ có hai lần thấy Bạch Hiên, qua ngày hôm nay, có lẽ phải mấy ngày sau mới có thể gặp lại.

Đào Ngải Linh hận không thể đem ánh mắt đều dính ở trên người Bạch Hiên, làm gì còn thời gian để ý cảm nhận của chó nhỏ trong ngực?

Huống hồ..... Chàng trai nhà cô ấy còn chưa từng ôm cô ấy đâu! (´ ^ `)

Bạch Hiên thấy Mạc Vân Quả chủ động chạy tới bên người cô giáo, chỉ có thể cảm thán, mị lực của cô giáo quá lớn mà thôi.

Hắn lại cùng Đào Ngải Linh nói chuyện, Mạc Vân Quả cũng nghiêm túc lắng nghe.

Bởi vì theo như lời Bạch Hiên nói, đều là một ít tri thức học thuật tính, trong đó còn bao gồm thực nghiệm trước kia Mạc Vân Quả đã từng đã làm.

Thời gian trôi qua rất nhanh, cuối cùng cũng đến lúc Đào Ngải Linh phải về.

Thời điểm Đào Ngải Linh đi, cho dù vạn phần không muốn, nhưng cô ấy cũng biết, mình không có lý do để ở lại đây.

Đào Ngải Linh đem Mạc Vân Quả ôm tới bên cạnh Bạch Hiên đặt cô vào ngực hắn, khi hai cánh tay tiếp xúc với nhau, thân thể cô ấy hơi run lên, ánh mắt lóe lóe.

Thân thể hắn, thật lạnh.....

Sau khi Đào Ngải Linh, cả căn phòng to như vậy chỉ còn Bạch Hiên cùng Mạc Vân Quả.

Com chiều sẽ có giúp việc đặt bên ngoài cửa phòng, sau đó Bạch Hiên tự mình đi lấy.

Hắn tuy rằng mù, nhưng ở trong phòng lại rất tự nhiên, một chút cũng không không có dáng vẻ người mù.

Mạc Vân Quả ghé vào trong lòng ngực hắn, nhìn động tác của hắn, đôi mắt ngây thơ mở to liên tục chớp chớp, không biết suy nghĩ cái gì.

Khuôn mặt Mạc Vân Quả vốn dĩ là núi băng ngàn năm, mặc dù bây giờ ở trong thân xác chó nhỏ, bản tính này cũng không dễ dàng thay đổi.

Nhưng là bởi vì chó con thật sự là quá nhỏ, không nhìn ra được sắc thái khác nào, nhưng thật ra có vẻ Mạc Vân Quả có vài phần đặc biệt.

Bạch Hiên im lặng ăn cơm, hần cũng không biết chó nhỏ thì sẽ ăn cái gì, cho nên chỉ có thể đặt một ít sữa bò ở trên sàn cho nó.

Mạc Vân Quả nhìn sữa bò trước mặt, vươn tay muốn cầm nó.

Nhưng mà.....

"Loảng xoảng" một tiếng, chén vỡ, sữa bò trong nháy mắt liền chảy trên sàn nhà, chảy lan ra sàn một mảng lớn, nhìn qua có phần dơ bẩn.

Thời điểm Bạch Hiên nghe được thanh âm thì sững sốt, hần đại khái cũng đoán ra được xảy ra chuyện gì đó, không biết ngón tay vào đâu, lập tức có người tiến vào thu dọn.

"Các người chuẩn bị một chút đồ ăn cho Linh nhi được không?" Bạch Hiên phi thường lễ phép dò hỏi.

Người giúp việc sững sốt hỏi: "Thiếu gia, Linh nhi là?"

Bạch Hiên đôi tay đem Mạc Vân Quả bế lên, nói: "Chính là nó."

"Được, chúng tôi đi chuẩn bị ngay." Người giúp việc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, cung kính cong lưng nói, sau đó nhanh chóng lui ra ngoài.

Mạc Vân Quả bị đôi tay Bạch Hiên ôm, cảm thấy có chút ngứa, nó giật giật thân mình, lại bị Bạch Hiên ôm càng chặt.

"Em a, liền biết nghịch ngợm, nếu là ngã xuống thì làm sao bây giờ?"

Âm thanh trong trẻo ở trong phòng vang lên, trả lời hần chỉ có một tiếng nức nở của chó nhỏ.

Bạch Hiên khẽ lắc đầu cười cười, không có nói cái gì nữa.

Hiệu suất của bọn họ rất nhanh, cũng may có nhân tính không có cho Mạc Vân Quả thức ăn chó gì đó, chỉ là cho nó một ít sữa bò, còn có vài cái bánh quy cấp bớp nhỏ.

Ăn uống no đủ, lúc sau, Mạc Vân Quả liền suy nghĩ làm như thế nào để hoàn thành nhiệm vụ.

Mà Bạch Hiên lại mở ra máy tính, ngón tay ở trên bàn phím bay múa, không biết đang mân mê thứ gì.

Mạc Vân Quả nhìn trên màn hình máy tính đang gõ ra số hiệu, càng xem, biểu tình trên mặt càng lạnh lẽo.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn những số liệu quen thuộc kia, thân hình nho nhỏ càng tỏa hơi thở lạnh lẽo.

Tất cả cá tâm tư của Bạch Hiên đều đặt trên bàn phím, tuy rằng cảm giác được một tia lạnh lẽo từ cún con, nhưng không thể nào biết được nó đang đắm chìm trong một thế giới hoàn toàn xa lạ khác.

Trái lại Mạc Vân Quả, thân thể tuy rằng lạnh lẽo, nhưng đáy lòng lại như có ngọn lửa đốt.

Mạc Vân Quả đã từng tham dự nghiên cứu trí tuệ nhân tạo, trí tuệ nhân tạo thuận lợi nghiên cứu phát minh, nhưng là ở bước thực nghiệm cuối cùng, khi cô làm báo cáo thời điểm, trong đêm đó cô phát hiện máy của mình xuất hiện một đoạn số liệu kì quái.

Đoạn số liệu kia lướt qua rất nhanh, nhanh đến nỗi cô không kịp nghiên cứu, nó đã biến mất không thấy tăm hơi.

Sau đó, cho dù cô truy cứu như thế nào, cũng không cách nào tìm ra được đoạn số liệu kia.

Cô cũng đã thử viết lại đoạn số liệu kia, nhưng mỗi khi viết ra tới số liệu cuối cùng, máy tính đều sẽ chết máy.

Dần dà, đoạn số liệu kia luôn là vướng mắc trong lòng cô, cho tới khi tiến vào thế giới này.....

Mạc Vân Quả vừa liếc mắt một cái đã có thể nhận ra, đoạn số liệu Bạch Hiên đang gõ là số liệu mà cô quen thuộc.

Nhất mấu chốt chính là, số liệu mà Bạch Hiên viết ra, so với số liệu kia càng thêm tỉ mỉ, logic hoàn hảo hơn.

Mạc Vân Quả không biết xảy ra chuyện gì, nhưng cô không ngại tìm ra chân tướng.

Ngón tay Bạch Hiên gõ bùm bùm, Mạc Vân Quả xem cũng càng thêm nghiêm túc.

Từng đoạn số liệu xuất hiện rồi lại biến mất.....

Đêm dần dần sâu, thẳng đến khi Bạch Hiên gõ một chữ cuối cùng, ấn Enter, Mạc Vân Quả mới từ thế giới huyền diệu kia phục hồi lại tinh thần.

Bạch Hiên làm xong mọi chuyện, bế Mạc Vân Quả lên đi vào phòng tắm.

"Linh nhi, chúng ta đi tắm rửa."

Nước ấm cọ rửa thân mình Mạc Vân Quả, giọt nước bắn tung tóe lên mặt cô, làm tầm mắt trở nên mơ hồ.

Bạch Hiên dần dần bỏ quần áo của mình để ở một bên, lộ ra thân mình gầy yếu.

"Nắm thảo nắm thảo!"

"Nắm thảo nắm thảo! Tú sắc khả xan** a a a a!"

"A a a a! Hệ thống nguoi là người xấu, vì sao muốn mosaic a!"

"A a a! Hệ thống nguoi vì sao vì sao....."

"Thật vất vả có thể nhìn xem nam sắc, kết quả..... Uông một tiếng liền khóc."

"Mosaic, hệ thống thích thâm trầm."

"Từ xưa sắc đẹp không giữ được, chỉ có mã tái đắc nhân tâm* a!"

"Nói, chúng ta chỉ xem được mosaic, vậy tiểu Quả Quả nhìn thấy cái gì a?"

"Chẳng lẽ là..... Hắc hắc hắc....."

"Hắc hắc hắc! Tiểu Quả Quả, tới đây miêu tả cho chúng ta nghe một chút cảnh xuân của thiếu niên, hắc hắc hắc....."

Mạc Vân Quả nhìn hình ảnh trước mắt trở nên mơ hồ, nhát chân vồ về phía trước, lập tức có một bàn tay to đỡ lấy.

"Linh nhi a, nguoi tiểu gia hòa này, làm sao lại nghịch ngợm như vậy?"

Bạch Hiên bế Mạc Vân Quả nằm ở bồn tắm lên, hán than nhẹ một tiếng, trêu đùa chó nhỏ trong ngực.

Mạc Vân Quả bị mosaic che hai mắt lại: Đám sương mù thật lớn.....

"Sương mù." Mạc Vân Quả nói với phòng phát song trực tiếp.

Mọi người: Sương mù là cái quỷ gì?!

"Tiểu Quả Quả cũng bị mosaic đi? Ai, hài tử đáng thương, ngay cả mosaic cũng không biết."

"Chúng ta giống như không cần thận làm lộ cái gì đó rồi?"

"Ha ha ha! Tiểu Quả Quả thật là đáng yêu, đến mosaic là cái gì cũng không biết."

"Tắm tãc, một đám tài xế già."

"Ta là tài xế già ta kiêu ngạo, thiếu niên, muốn đi nhờ xe sao?"

"Cảm ơn thúc thúc, ta có thể tự mình lái phi cơ."

.....

- -----

**mã tái đắc nhân tâm: Đắc Nhân Tâm là nghệ thuật thu phục lòng người, là làm cho tất cả mọi người yêu mến mình. Đắc Nhân Tâm của thời đại mới đòi hỏi sự hiện diện của cái Tâm, cái Tâm và cái Tài trong mỗi người chúng ta. Đắc Nhân Tâm trong ý nghĩa đó cần được thụ đắc bằng sự hiểu rõ bản thân, thành thật với chính mình, hiểu biết và quan tâm đến những người xung quanh để nhìn ra và khơi gợi những tiềm năng ẩn khuất nơi họ, giúp họ phát triển lên một tầm cao mới. Đại loại nói con người không chỉ nên nhìn bề ngoài, mà cần có tâm có tầm và có tài.*

***Tú sắc khả xan: Một vẻ đẹp làm người ta nhìn không biết no đói.*

Edit: còn gì ngại hơn khi phải khóa sách rồi đăng lại từ chương.:(

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129

Edit: Linhlady

Bạch Hiên ngẫm mình một lúc, sau đó đứng dậy.

Hắn tự nhiên giúp Mạc Vân Quả tắm rửa, nếu như không phải biết từ trước, đến cô cũng phải nghi ngờ hắn có phải mù thật hay không.

Bạch Hiên có thể nắm rõ các vật dụng ở phòng tắm này như lòng bàn tay, vô luận nghĩ muốn cái gì, hắn đều có thể chuẩn xác tìm được chúng nó.

Bạch Hiên giúp Mạc Vân Quả tắm xong, lúc sau, ôm nó lên trên giường, tắt đèn chuẩn bị ngủ.

Mạc Vân Quả vẫn luôn bị Bạch Hiên ôm trong lòng có thể cảm giác lạnh lẽo từ người hắn, cho dù đã ngâm người lâu như vậy, bấy giờ lại nằm trong chăn, cũng không khiến cho người hắn ấm lên được.

Bạch Hiên ôm Mạc Vân Quả, vuốt đầu nhỏ của cô, bàn tay truyền đến xúc cảm xù xù của lông, hắn khẽ thở dài một hơi.

"Linh nhi, người nói cô giáo sẽ nghĩ sao đây?"

Mạc Vân Quả:?

"Rõ ràng cô ấy có thể có không gian phát triển tốt hơn, lại còn là con gái duy nhất của Đào gia, cô ấy lại nghĩ gì đây?"

Mạc Vân Quả:? Người đang nói cái gì? Tại sao một chút cũng nghe không hiểu.

Bạch Hiên lại than nhẹ một tiếng, cười lắc đầu nói: "Tại sao ta lại quên mất, người chỉ là một con súc sinh mà thôi, làm sao có thể hiểu được tình cảm con người?"

Mạc Vân Quả: Người mới là súc sinh, cả nhà người đều là súc sinh.

"Linh nhi, ta chỉ có người, chỉ có người....."

Bạch Hiên gắt gao ôm Mạc Vân Quả, lẩm bẩm lặp lại một câu này, giọng nói càng ngày càng nhỏ lại.

Chậm rãi, giọng nói biến mất ở trong phòng, Bạch Hiên nghiễm nhiên đã ngủ rồi.

Lúc này, phòng phát sóng trực tiếp cũng đến thời gian đóng cửa.

Mạc Vân Quả mở to đôi mắt chó, toàn bộ thế giới giống như chỉ còn lại một người là cô, nha, không, là một con chó.

Hô hấp của Bạch Hiên rất nhẹ, nếu không cẩn thận nghe, còn nghĩ rằng hắn không có hô hấp.

Vòng tay của Bạch Hiên rất lớn, hắn gắt gao ôm Mạc Vân Quả, khiến cô như bị đè nén.

Có lẽ là có chút mệt mỏi, có lẽ là tất cả mọi người đã ngủ, có lẽ là bởi vì chuyện khác, Mạc Vân Quả dưới sự áp bách của Bạch Hiên chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau bình tĩnh lại, Bạch Hiên vẫn như cũ ôm cô, hắn rời giường thả Mạc Vân Quả xuống, đi đánh răng rửa mặt, tất cả làm bình thường tự nhiên.

Bữa sáng bị đặt ở ngoài cửa, Bạch Hiên tự đi lấy vào ăn, hắn cũng không quên phần Mạc Vân Quả.

Bữa sáng sau khi kết thúc, hắn lười nhác nằm ở nơi đó tắm nắng.

Trong căn phòng này có duy nhất một nơi có ánh mặt trời chiếu xuống là chỗ ghế nằm, xem dấu vết của nó, có lẽ đã được đặt ở đây từ lâu.

Nghĩ đến, sinh hoạt mỗi ngày của Bạch Hiên hẳn là theo quy luật.

Bạch Hiên cứ như vậy ôm Mạc Vân Quả nằm, ánh nắng trời âm áp chiếu vào trên người một người một chó, nhìn qua có vài phần hài hòa.

"Linh nhi, người biết vì sao ta chọn người không?" Bạch Hiên cười hỏi.

Bị đột nhiên bị hỏi một vấn đề Mạc Vân Quả "Uông" một tiếng,

Bạch Hiên khẽ cười một tiếng nói: "Từ ngày hôm qua khoảng khắc khi ta ôm người, ta đột nhiên nhận ra, ta và người giống nhau, thân thể đều lạnh lẽo như vậy."

Mạc Vân Quả:..... Nha (lạnh nhạt mặt)

"Mỗi ngày ta đều sẽ nằm phơi nắng thật lâu, nhưng mà, rõ ràng ánh nắng rất nóng, mà tại sao thân thể ta lại không ấm lên?" Tuy rằng đây là câu hỏi của Bạch Hiên, ngữ khí lại vô cùng bình thản, giống như hắn đã biết rõ đáp án vậy.

Mạc Vân Quả bị hỏi tới đã sớm vươn móng vuốt của mình ra, muốn bắt lấy một tia nắng mặt trời, cô nhìn ánh nắng chiếu lên móng vuốt của mình, ừm..... Hình như là không có độ ấm.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130

Edit: Linhlady

Bạch Hiên nói rất nhiều chuyện với Mạc Vân Quả, mỗi câu nói ra đều là dạng câu hỏi, nhưng ngữ khí lại vô cùng bình đạm, một chút cũng không giống như đang hỏi gì đó.

Mạc Vân Quả ghé vào trên đùi Bạch Hiên, một chút hứng thú cũng không có.

Cô tình nguyện ngồi nhìn Bạch Hiên gõ số hiệu, nói như vậy, cô còn có thể tranh thủ nghiên cứu đồng số liệu kì quái kia.

So với Mạc Vân Quả nhảm chán, quần chúng ăn dưa trong phòng phát sóng trực tiếp lại vô cùng hưng phấn.

"A a a! Bạch Hiên thật mạnh a!"

"Đúng vậy đúng vậy! Vốn nghĩ là thiếu niên thanh tú trăm mặc, ai ngờ lại là quân gia thích làm nhảm!"

"Emma..... Nhìn miệng của hắn vẫn không ngừng mấp máy kia, đột nhiên thấy buồn cười!"

"Như vậy thiếu niên lại đây cho ta mấy đánh!"

"Mấy đánh..... Lâu trên người cũng không sợ ***** sao!"

"Phốc, không cần ô, muốn ưu nhã!"

"Bạch Hiên thật là có một loại cảm giác tương phản đáng yêu nha"

"Các người xem tư thái của tiểu Quả Quả kia, có cảm thấy cũng thực mạnh hay không?"

"Đó là tự nhiên, tiểu Quả Quả nhà ta mạnh nhất!"

"Nhìn tiểu Quả Quả trong thân thể của chó, ta sắp quên bộ dáng trong hình người của tiểu Quả Quả nhà ta rồi."

"【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】 nhìn thấy không! Đây là dáng vẻ nhân loại của tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Oa! Lâu trên thật tâm cơ! Cứ nhiên chụp lại màn hình, hắc hắc hắc, ta cũng muốn, dáng vẻ tiểu Quả Quả trong thân thể chó con, cũng không thể bỏ qua."

"Ha ha ha! Nói có lý, ta cũng muốn chụp lại mấy tấm để cất chứa!"

.....

Ở tình cầu xa xôi nào đó, mỗi nam nhìn các loại thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, lập tức đá về phía tiểu Q bên cạnh, đầu tiểu Q tức khắc lồm.

"Tiểu Q tiểu Q! Nhanh lên, nhanh chụp hình lại cho ta! Ta muốn chụp lại tất cả các loại tư thế của Thân Thân!"

Tiểu Q: "Chủ nhân, xin ngài không được quên mình là người mang tội."

Mỗi nam lại giáng xuống một cái tát, "Ta nói người tại sao quanh đi quẩn lại chỉ có câu này, ta đương nhiên biết ta là người có tội, nhưng ta là người có tội thì như thế nào, ai dám đụng đến ta? Hừm?"

Tiểu Q: Nói rất có đạo lý.

"Ài, người chụp lại màn hình cho ta!" Mỗi nam một chân đem tiểu Q đá tới trước mặt màn hình lớn.

Chỉ thấy toàn bộ thân thể tiểu Q một trận lay động, còn toát ra một sợi khói nhẹ, nó tập mãi thành thói quen giật giật thân mình, nghiêm túc chụp lại màn hình.

Mỗi nam nhìn một màn này, vừa lòng gật gật đầu, sau đó an vị ở nơi đó, ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả ghé vào trên đùi Bạch Hiên.

Thân Thân nhà hắn sao lại có thể mạnh như thế!(*?*)

Mạc Vân Quả vô ý thức động cái đuôi nhỏ của mình, lại không biết mỗi một cái tư thái của cô đều bị tiểu Q ghi lại.

Thời gian trôi qua nhanh, mới đó đã tới giờ cơm trưa rồi, Bạch Hiên ăn xong cơm trưa. lúc sau, lại bắt đầu ở nơi đó phơi nắng.

Mạc Vân Quả một chút cũng không nghĩ muốn phơi nắng:..... (lạnh nhạt mặt)

Thời gian cứ thế trôi đi, Bạch Hiên vuốt đầu chó của Mạc Vân Quả, trên mặt mỉm cười ngây ngô.

"Người nói, bây giờ cô ấy đang làm gì nhỉ?"

Bạch Hiên lại bắt đầu, nhưng nghe được lời này tinh thần Mạc Vân Quả lập tức tỉnh táo, nói đến nhiệm vụ!

"Suy nghĩ người." Mạc Vân Quả nói, phát ra lại là thanh âm"Gâu gâu".

Mạc Vân Quả:..... (mặt dog)

Bạch Hiên nghe được Mạc Vân Quả đáp lại hắn, cười nói: "Cô ấy hẳn là đang đi làm đi?"

"Không phải!"

"Gâu gâu gâu!"

Bạch Hiên nghe được chó con phản bác, thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, hôm nay thấy nó một ngày đều không có tinh thần, hắn còn tưởng rằng đây là một con chó tự bế đấy.

Bị cho rằng tự bế Mạc Vân Quả:..... Gâu gâu gâu!

- -----

Edit: sau bao nhiêu chương nam chính cũng được lên sàn, mỗi lần anh lên sàn đều khiến ta nghĩ đến ba chữ Nam-thần-kinh...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131

Edit: Linhlady

Đào Ngải Linh bị Bạch Hiên nhắc mãi lúc này đang chuyên tâm xử lý văn kiện, tuy rằng là con gái duy nhất của Đào gia, nhưng từ trước đến giờ cô ấy đều không núp dưới sự bảo vệ của gia đình, nữ nhi duy nhất, mà đứng cảm đứng ra, xông ra ngoài lập cho mình một bầu trời riêng.

Nếu không phải năm đó bị người Bạch gia mời đi, để cho cô ấy gặp được chàng trai kia, có khi cô bây giờ đã tỏa sáng trên sân khấu rồi.

Đào Ngải Linh nhìn văn kiện trong tay về các loại tâm lý bệnh tật, thờ dài một hơi, cô ấy nhớ chàng trai kia.

Tuy rằng còn không đến một ngày, nhưng cô nhớ hần, rất muốn hần.

Đào Ngải Linh so bất luận kẻ nào đều muốn sống vai với Bạch Hiên, thậm chí vượt qua chính hần.

Đào Ngải Linh biết, ở về ôn thuận bên ngoài kia, là một linh hồn vô cùng cố chấp.

Ở về ngoài lạnh nhạt kia là trái tim nóng rực.

Nhưng mà.....

Đào Ngải Linh cắn cắn môi, thu hồi suy nghĩ, tiếp tục chôn đầu vào mớ tài liệu.

Bên kia, Bạch Hiên ôm Mạc Vân Quả, nhìn qua có vài phần nhân nhả tự nhiên.

Bạch Hiên sinh hoạt cực kỳ có quy luật, tới một khoảng thời gian làm công việc gì đều được hần quy hoạch rõ ràng.

Mạc Vân Quả vẫn luôn muốn nghiên cứu những cái số hiệu đó, cho nên cô hy vọng Bạch Hiên có thể mở máy tính, tiếp tục bắt đầu bùm bùm.

Cơm chiều sau, Bạch Hiên quả nhiên lại bắt đầu bùm bùm.

Mạc Vân Quả chống hai móng vuốt ở trên bàn, đầu chó nhỏ nhỏ để ở trên bàn, một đôi tròn xoe mở to cứ như vậy nhìn màn hình máy tính như phát ra ánh sáng.

Bạch Hiên không thấy được động tác của chó con, bây giờ tất cả tâm tư của hần đều trên máy tính.

"Tiểu Quả Quả như vậy..... Quả thực mạnh đến nỗi khiến ta đỏ mặt."

"Các người có cảm thấy không, tiểu Quả Quả giống như rất để ý nội dung trên máy tính?"

"Đầu chỉ là để ý, mà là quá để ý! Các người xem, đầu chó của tiểu Quả Quả đều sắp dán đến màn hình máy tính rồi."

"Phốc..... Đầu chó gì đó, quả thực không cần nói, quá khôi hài!"

"Tiểu Quả Quả sao lại để ý nó như vậy? Là có dụng ý gì sao?"

"Không biết, sau này xem đi."

Mạc Vân Quả nhìn số hiệu trước mặt không ngừng nhảy lên, càng thêm khẳng định đây số hiệu kì quái cô đã gặp lúc trước.

Mạc Vân Quả nhìn không hiểu nội dung số hiệu kia, cô chỉ có thể nức nở vài tiếng, muốn khiến cho Bạch Hiên dòi lẹc chú ý.

Nhưng là Bạch Hiên một khi chuyên tâm vào chuyện gì đó, thì rất khó thoát ra.

Bạch Hiên cũng không nghe được thanh âm Mạc Vân Quả, tay hần bay múa, cực kỳ giống vũ đạo.

Mạc Vân Quả biết Bạch Hiên không để ý tới cô, lại lần nữa đem ánh mắt chuyển hướng tới những số hiệu đó.

Theo thời gian trôi đi, Mạc Vân Quả cảm thấy hai mắt của mình có chút nhức mỏi.

Cô chớp chớp mắt, nhìn Bạch Hiên vẫn tiếp tục làm việc, nỗ lực căng căng thân mình.

"Tiểu Quả Quả tiểu Quả Quả, người rút cuộc đang xem cái gì a?"

"Đúng vậy, mấy thứ này có cái gì đẹp sao ~"

"Đúng vậy đúng vậy, bắt quá..... Hắc hắc hắc..... Thiếu niên nghiêm túc vẫn là rất đẹp."

"Phốc, trên lầu nhan không cầu, giám định hoàn tất."

Mạc Vân Quả nhìn người trong phòng phát sóng trực tiếp còn kiên trì không ngừng hỏi mình, cô nói: "Số hiệu."

"Số hiệu có cái gì đẹp nha?"

"Dù sao cũng chỉ là như vậy!"

"đúng vậy, số hiệu này còn không phải là một trình tự biên trình sao?"

Mạc Vân Quả nhìn đến những lời này sùng sột, hỏi: "Ngươi biết?"

"Đúng vậy, thiếu niên Bạch Hiên hẳn là đang thiết kế phần mềm."

"Nhưng mà số hiệu này biên soạn phương thức rất kỳ quái....." Mạc Vân Quả tiếp tục nói.

"Có cái gì kì quái? Cái này còn không phải là phép tính biên trình sao?"

Mạc Vân Quả:..... Giống như phát hiện bản thân đã xem nhẹ chuyện gì đó.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 132

Edit: Linhlady

Thế giới này rõ ràng khác với thế giới cô sinh sống.

Cuộc sống nơi đây không giống Mạc Vân Quả không thể nói tới, nhưng đêm nay phòng phát sóng trực tiếp nói lại nhắc nhở Mạc Vân Quả, thế giới này không giống.

Mạc Vân Quả vẫn luôn xem nhẹ, đó là hình thành số hiệu.

Lấy phép tính đặc thù, tạo thành đủ loại ngôn ngữ kỳ quái, cái đó thường gọi là số hiệu.

Mà phép tính ở thế giới này, rõ ràng khác với phép tính ở thế giới của cô.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Mạc Vân Quả xem không hiểu, cái gọi là phép tính, cũng là một loại quy luật riêng.

Mà quy luật này, giống nhau rất khó để cho người lần đầu tiên tiếp xúc tìm được.

Tới với loại phép tính kỳ quái vì sao lại len lỏi đến thế giới của Mạc Vân Quả, đó lại là một câu chuyện khác.

Nghĩ thông suốt mọi chuyện Mạc Vân Quả thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ít nhất cô đã biết, Bạch Hiên cùng với cái thực nghiệm kia không có quan hệ.

Bạch Hiên dừng động tác trong tay, hôm nay một bộ phận đã làm xong, thời gian kế tiếp hẳn là nghỉ ngơi.

Bạch Hiên bế lên Mạc Vân Quả, đi vào phòng tắm.

Sau đó.....

Lại là một mảnh mosaic.

"Bao nhiêu năm sau, hồi tưởng lại một đoạn này, chỉ có một mảnh mosaic."

"Luận bị mosaic chỉ phôi sợ hãi....."

"Kinh! Đêm khuya đông đảo khán giả không ngủ được, nguyên nhân lại là....."

"Lầu trên 666666"

"Ha ha lúc này trong lòng tiểu Quả Quả cũng bất mãn đi. "

Mỗ nam nhìn đến một mảnh mosaic, vừa lòng gật gật đầu, (^ ^)_ Hẳn mới sẽ không để Thân Thân nhìn thân thể ai khác ngoài hẳn đâu!

Mạc Vân Quả đối với chuyện trước mắt xuất hiện một đoàn sương mù nghiễm nhiên đã thành thói quen, cô ngoan ngoãn để cho Bạch Hiên xoa nắn, giúp mình tắm.

Bạch Hiên ngâm một lúc sau, đứng lên lau khô thân thể, sau đó nằm đến trên giường ngủ.

Hắn vẫn luôn ôm Mạc Vân Quả không buông ta tay, giống như cả thế giới hẳn chỉ có mình cô.

Như vậy cuối cùng cũng đến chủ nhật, cũng là ngày Đào Ngải Linh lại đây.

Ngày này, Đào Ngải Linh căn chuẩn thời gian giúp Bạch Hiên đưa bữa sáng đến.

Đào Ngải Linh nhìn thấy chàng trai cười ôn nhu, trên tay ôm một con chó nhỏ màu đen, trên mặt tràn đầy đau lòng.

Chàng trai nhà mình không thấy, đây cũng là lý do vì sao trước mặt hắn cô ấy không cần che dấu biểu cảm của mình.

Bởi vì bất kể cô ấy có như thế nào, chàng trai kia cũng nhìn không thấy a!

Mặc dù từ mấy ngày trước cô đã bắt đầu lựa quần áo, sáng nay cũng trang điểm thật tinh xảo, mặc dù cô muốn xuất hiện trước mặt hắn với vẻ hoàn hảo nhất, nhưng chàng trai ấy, không cách nào thấy được.....

Nhưng mà, Đào Ngải Linh không biết chính là, Mạc Vân Quả thấy được, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng thấy được.

"Không biết vì sao, đột nhiên thấy đau lòng thay Đào Ngải Linh."

"Ta không hiểu vì sao cô ấy không trực tiếp nói cho Bạch Hiên, cô ấy yêu hắn?"

"Đúng vậy nha!"

"Nếu các người là Bạch Hiên, các người sẽ tiếp nhận được việc cô giáo lại yêu mình sao?"

"Ta....."

"Không phải đương sự vĩnh viễn không biết được cảm thụ của bọn họ, chúng ta vẫn nên xem diễn đi."

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được, thời điểm Đào Ngải Linh xuất hiện ở phòng, Bạch Hiên ôm mình rất chặt, sau đó lại chậm rãi buông ra.

Mạc Vân Quả không hiểu nó có ý nghĩa gì, nhưng cô cảm thấy nhiệm vụ có tiến triển!

"Cô giáo, buổi sáng tốt lành."

Bạch Hiên ngồi ở chỗ kia ngửa đầu mỉm cười nói.

"Hiên Nhi, sớm..... Buổi sáng tốt lành." Đào Ngải Linh nhìn một tia nắng mặt trời chiếu xuống trên người chàng trai, đáng vẻ thuần khiết kia khiến trái tim cô ấy nhảy liên tục.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133

Edit: Linhlady

Bạch Hiên không nhìn được biểu tình trên mặt Đào Ngải Linh lúc này, nhưng không có nghĩa là hắn không cảm nhận được khác thường của cô ấy.

Đối với tất cả mọi thứ trong căn phòng này hắn vô cùng quen thuộc, chỉ cần một chút biến hóa thôi, cũng đủ cho hắn chú ý.

Bạch Hiên có thể cảm giác được trước mặt hắn có một đoàn nhiệt khí đang tiến lại gần.

Nhiệt lượng kia giống như muốn làm hắn bỏng rát, đây là lần đầu tiên Bạch Hiên cảm giác được ấm áp.

Trong lòng hắn tràn đầy kinh hãi, tuy rằng không nhìn xem được là chuyện gì xảy ra, nhưng loại ấm áp này mang cho hắn cảm giác rất tốt.

"Cô giáo, cô mang gì lại đây sao?" Là thứ gì, có thể ấm áp như thế?

Đào Ngải Linh nghe thấy Bạch Hiên hỏi như vậy, sùng sốt một chút, mang theo thứ gì? Cô ấy không có mang thứ gì a.

Khuôn mặt Đào Ngải Linh một mảnh ửng đỏ, Cô ấy nhìn thấy chàng trai quan tâm mình, cảm thấy thân thể của mình một trận khô nóng, vốn đã nóng bây giờ lại càng nóng hơn.

Bạch Hiên nào biết đâu rằng hắn sờ cảm nhận được độ ấm là từ trên người Đào Ngải Linh truyền đến, hắn thấy cô ấy không có trả lời, cho rằng cô ấy không tiện nói ra, cũng không truy hỏi đến cùng.

Sau đó, Đào Ngải Linh cũng giống trước kia, giúp Bạch Hiên làm phụ đạo tâm lý.

Thật ra, từ trước đến nay Đào Ngải Linh cảm thấy, chàng trai nhà mình không có bất cứ bệnh tật về tâm lý gì, nhưng người nhà Bạch gia mời cô lại đây, nói cái gì đều phải tiến hành can thiệp tâm lý với Bạch Hiên.

Đào Ngải Linh biết, người nhà Bạch gia sợ Bạch Hiên phát điên, với trí thông minh của hắn, nếu điên cuồng lên, như vậy đối với bọn họ mà nói, sẽ là một hồi tai nạn.

Bạch Hiên vẫn như cùng Đào Ngải Linh tùy ý trò chuyện, tâm tư của hắn từ trước đến nay thấu triệt, làm sao lại không hiểu được chút tâm tư nhỏ kia của Bạch gia.

Nhưng từ trước đến nay hắn không có gì theo đuổi, chỉ cầu có thể an ổn vượt qua cả đời này.

Bạch Hiên biết, cho dù hắn cỡ nào có tài hoa, hắn đều là một người mù, người mù nhìn không thấy thế giới.

Chỉ cần một điểm này, có thể hủy đi mọi nỗ lực của hắn.

Bạch Hiên khẽ cười một tiếng, xem, trời cao không công bằng như thế, mà hắn, lại cũng không thể nề hà.

Đào Ngải Linh nhìn nụ cười ủa người trước mặt, đau lòng vươn cánh tay ra, đến nửa đường lại đột nhiên dừng lại.

Cô ấy lấy tư cách gì an ủi hắn đây? Cô ấy với hắn mà nói, cũng chỉ là một người xa lạ mà thôi.

Mạc Vân Quả nhìn hai người tiếp xúc, cái đuôi nho nhỏ khẽ vẩy qua vẩy lại.

Ở trong mắt Mạc Vân Quả, hai người này quả thực có bệnh! Còn bệnh cũng không nhẹ.

Rõ ràng cô gái kia có rất nhiều lời nói muốn nói, nhưng cố tình lại chịu đựng.

Đến nỗi Bạch Hiên sao.....

Mạc Vân Quả giật giật thân mình, người này tự đem bản thân mình làm đau!

"Ô ô ô..... Ta giống như thấy được một màn ngược luyến."

"Lầu trên quá khoa trương, hai người bọn họ tổng kết lại được là, một người có tình không nói, một người lại không tự biết mình có tình."

"Cho nên a, nhân sinh a, nào có nhiều thời gian do dự như vậy?"

"Dù sao ta cảm thấy nhiệm vụ tiểu Quả Quả lần này khẳng định có thể thành công, không giống trước thế giới, quả thực quá hổ cha!"

"Lại nói tiếp, ta cũng thật ra tò mò tiểu Quả Quả sẽ yêu một người như thế nào nhỉ?"

"Đúng vậy đúng vậy, tiểu Quả Quả, người nếu như gặp được người mình thích người sẽ thế nào đây?"

"Hắc hắc hắc, thật chờ mong đáp án của tiểu Quả Quả ~"

Mạc Vân Quả nhìn vấn đề của phòng phát sóng trực tiếp, nghiêng nghiêng đầu, người mình thích? Đó là cái gì? Có thể ăn sao?

"Ăn."

Mạc Vân Quả lạnh lẽo trả lời, dù sao ở trong mắt đồ tham ăn, cái gì cũng đều có thể ăn.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134

Edit: Linhlady

"Ta..... cảm thấy đen tối."

"Không không không, ăn theo như lời tiểu Quả Quả, khẳng định ăn nghĩa kia!"

"Hắc hắc hắc, về sau nếu có ai hỏi ta câu đó, ta cũng trả lời như vậy!"

"Câu trả lời này một chữ hai nghĩa! Một chữ đơn giản, chặt chẽ đại khí....."

"Hu hu hu&..... Tiểu Quả Quả nhà ta không hề thuần khiết."

"Đừng đầu, ta dám cược ăn theo như lời tiểu Quả Quả chính là ăn đơn thuần kia."

"Chúng ta nói chính là ăn đơn thuần kia a! Lầu trên người nghĩ đi đâu vậy?"

"Đúng vậy nha! Ha ha ha!"

"....."

Mạc Vân Quả thấy người trong phòng phát sóng trực tiếp vừa lòng với đáp án của mình, cô cũng vừa lòng gật đầu, ừ..... Ăn người mình thích gì đó, nghe qua có vẻ thực không tồi!

Thời gian trôi đi, mắt thấy đến lúc Đào Ngải Linh phải rời đi.

Đào Ngải Linh vẫn nhìn Bạch Hiên, một chút cũng không muốn đi.

Mạc Vân Quả thấy Đào Ngải Linh lại đi về, lập tức khó khăn.

Lần này đi về, không biết khi nào mới có thể gặp lại, nói như vậy, nhiệm vụ của cô khi nào mới có thể hoàn thành?

Nghĩ như vậy Mạc Vân Quả quyết đoán quyết định phải tìm cách giữ Đào Ngải Linh lại.

Chỉ thấy cô nhún người một cái, nhảy tới trên người Đào Ngải Linh, bởi vì lực độ quá lớn, Đào Ngải Linh mang giày cao gót, không đứng vững, liền đã té ngã trên đất.

Bạch Hiên chỉ nghe thấy một tiếng thật lớn, thân thể hắn cứng đờ, chân tay luống cuống đứng ở nơi đó.

Hắn nhìn không biết đã xảy ra chuyện gì, lần nữa hắn lại cảm thấy bất đắc dĩ về bản thân.

"Cô giáo, cô làm sao vậy?" Bạch Hiên nôn nóng hỏi.

Đào Ngải Linh chân bị vện thương, đau tê kêu một tiếng, nhưng không muốn khiến hấn lo lắng, cô nén đau lại nói: "Không có việc gì, chỉ không cẩn thận ngã một chút mà thôi."

"Gâu gâu gâu!" Rõ ràng là ta làm nguoi té ngã!

Bạch Hiên nghe được tiếng kêu của chó con, nhấp nhấp miệng, nghiêm túc nói: "Có phải Linh nhi làm cô té ngã hay không? Em lập tức giáo huấn nó!"

Đào Ngải Linh nhìn chó con ở bên chân mình, lắc đầu cười nói: "Không phải, cô không để ý mới ngã."

Mạc Vân Quả khó hiểu nhìn về phía Đào Ngải Linh, rõ ràng mình hại cô ất ngã, vì sao cô ấy lại nói dối?

"Vậy cô không sao chứ?" Bạch Hiên đi về phía trước một bước, một giây sau lại rụt trở về.

"Không có việc gì." Đào Ngải Linh cố gắng chông thân thể đứng lên, tay vịn trên tường, thở hổn hển một hơi.

"Hiên Nhi, cô đi trước." Đào Ngải Linh nói xong, lúc sau, thật sâu nhìn thoáng qua Bạch Hiên, sau đó đỡ tường, chậm rãi hướng ra phía ngoài đi đến.

Mạc Vân Quả làm sao làm cam tâm để cô ấy rời đi, chỉ thấy chó nhỏ bước nhanh chạy đến bên chân Đào Ngải Linh, hai cái móng vuốt giương lên, hung hăng chộp tới chân cô ấy.

Máu tươi lập tức ứa ra, Đào Ngải Linh nhìn Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu, một đôi mắt to cứ như vậy nhìn thẳng Đào Ngải Linh.

Đào Ngải Linh nhìn chó con tràn ngập linh tính, trong đầu xẹt qua một tia ý niệm không thể tưởng tượng.

Chó con này, là không muốn cô rời đi?

Bạch Hiên ngửi thấy được trong không khí tràn ngập mùi máu tươi, sắc mặt hấn biến đổi, bước nhanh tiến lên, lại bởi vì tìm không thấy vị trí cụ thể của Đào Ngải Linh, trên mặt lộ ra một tia buồn rầu.

"Cô giáo, cô bị thương sao?" Bạch Hiên nắm hai tay lại, không ngừng cọ xát.

Đào Ngải Linh ngồi xổm xuống, sờ sờ đầu cho con.

"Bé con này quá nghịch ngợm."

Đào Ngải Linh đã không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, chỉ nói một câu như vậy.

Bạch Hiên lập tức hiểu được ý nghĩa của câu nói đó, là Linh nhi làm cô ấy bị thương.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135

Edit:Linhlady

"Linh nhi! Lại đây!"

Bạch Hiên nghiêm túc nói, vẻ mặt xưa nay vốn ôn hòa cũng thay thế bằng vẻ nghiêm túc, ẩn ẩn còn có chút tức giận.

Mạc Vân Quả sao có thể sẽ để ý Bạch Hiên, hiện tại việc quan trọng là giữ Đào Ngải Linh lại, kiên quyết không để cho cô ấy đi!

Hai chân nho nhỏ của cô gắt gao ôm mắt cá chân của Đào Ngải Linh, đầu nho nhỏ đặt trên hai chân, mở to hai mắt tròn xoe cứ như vậy nhìn cô ấy.

Đào Ngải Linh bị Mạc Vân Quả làm như vậy chọc cười, phát ra một chuỗi tiếng cười dễ nghe.

Bạch Hiên nghe được tiếng cười của cô ấy, khuôn mặt vốn nghiêm túc lộ ra một tia khó hiểu.

"Cô giáo?"

Hấn nhìn không thấy, chỉ có thể nghe cô ấy nói, hấn cũng không đoán ra được chuyện gì xảy ra.

Đào Ngải Linh đem lực chú ý từ trên người Mạc Vân Quả chuyển dời đến trên người Bạch Hiên, cô ấy đứng lên, đỡ tường nói: "Không có việc gì, chỉ cảm thấy con chó nhỏ này thực đáng yêu."

"Ừm." Bạch Hiên lên tiếng, còn nói thêm: "Vậy cô không sao chứ?"

Đào Ngải Linh vốn dĩ muốn nói không có việc gì, nhưng cảm giác được đôi chân đang ôm mắt cá chân của mình nắm thật chặt, cô ấy cúi đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, nhấp nhấp môi, trái tim đập dồn dập: "Ừm, có lẽ không đi được."

Bạch Hiên vừa nghe lời này, liền biết Đào Ngải Linh bị thương không nhẹ, bằng không sao cô ấy lại nói như vậy?

Cô giáo của hắn từ trước đến nay đều kiêu ngạo, nếu là chỉ là vết thương nhỏ, khẳng định sẽ khẳng khái rời đi.

Trong lòng Bạch Hiên xét qua một loại cảm thụ kỳ quái, cảm thụ kia tới nhanh, biến mất cũng nhanh.

"Vậy hôm nay cô đừng về, tạm thời ở đây đi." Bạch Hiên nói.

Đào Ngải Linh nhìn Bạch Hiên thế mà lại dễ dàng như vậy, trong mắt xét qua một tia kinh hi, có thể lưu lại, quả thật rất vui!

"Em gọi người đi dọn phòng khách." Bạch Hiên nói xong liền muốn tìm người.

"Từ từ!" Đào Ngải Linh ngăn trở động tác của Bạch Hiên, nếu..... Nếu có thể, mình có thể tham lam thêm một chút không?

"Hiên Nhi, cô có thể ngủ lại chỗ này không? Cô có thể ngủ trên sofa! Cô..... Cô không nghĩ....." Câu nói kế tiếp Đào Ngải Linh cũng không có cách nào nói thành lời, cô ấy biết, tâm tư của hắn r, nhất định có thể biết được ắt tinh tế, cũng có thể hiểu ý tứ mà cô muốn biểu đạt là gì.

Bạch Hiên nghe Đào Ngải Linh nói, nửa câu còn lại không nói ra nhưng hắn cũng có thể hiểu được.

Nhưng rõ ràng, hắn suy nghĩ càng nhiều, tỷ như cô ấy sợ khi ở một mình, tỷ như cô ấy không muốn ở phòng khác lại không muốn hắn khó xử.....

Chỉ trong một khắc, Bạch Hiên nghiễm nhiên trở thành một chàng trai nào bỏ.

Tuy rằng hắn nào bỏ nhiều như vậy, nhưng giống như chỉ xảy ra trong chớp mắt.

"Em biết rồi, cô giáo, đêm nay cô ngủ ở phòng em phòng đi, cô ngủ trên giường, em ngủ sofa."

Đào Ngải Linh thấy Bạch Hiên đồng ý, cao hứng muốn nhảy dựng lên, nhưng nhìn Mạc Vân Quả gắt gao ôm mình, cô ấy nhanh chóng ức chế cái xúc động này xuống.

Đào Ngải Linh ngồi xồm xuống, sờ sờ đầu Mạc Vân Quả, nhẹ giọng nói một câu, "Cảm ơn."

Không thể hiểu được cảm tạ - Mạc Vân Quả:..... Không cần sờ đầu ta, ta sẽ không cao lên được!

Bạch Hiên chỉ nghe thấy Đào Ngải Linh nói một câu gì đó, lại không nghe rõ.

"Cô giáo?" Hắn nghi hoặc hỏi.

Đào Ngải Linh cười cười đứng lên nói: "Không có việc gì, phòng em có hòm thuốc không?"

"Có, để em lấy cho cô." Bạch Hiên nói xong, sau đó xoay người đi lấy.

Đào Ngải Linh nhìn bóng dáng Bạch Hiên, ý cười trên mặt càng lúc càng lớn, thật tốt, trời cao cho phép lòng tham nhỏ nhỏ này của cô ấy.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136

Edit: Linhlady

Bạch Hiên giúp Đào Ngải Linh lấy hòm thuốc, chuyện còn lại cô ấy chỉ có thể tự mình làm thôi, dù sao Bạch Hiên không nhìn thấy.....

Mạc Vân Quả thấy Đào Ngải Linh được giữ lại, tò vè đây mới là chuyện nên làm.

Cô ngẩng cao đầu, bộ dáng ngạo kiều.

"Ta có một loại ảo giác tiểu Quả Quả nhà ta đang muốn được khích lệ khen ngợi!"

"Không phải ảo giác! Ta cảm thấy khi thành cho nhỏ tiểu Quả Quả càng thêm mạnh!"

"Cũng không phải sao! Chó nhỏ tự có đáng về mạnh rồi! Còn không cần phải nói tiểu Quả Quả nhà ta vốn dĩ chính là một người xuân mạnh xuân mạnh."

"Ta cảm thấy tiểu Quả Quả nhà ta thông minh đột xuất, về sau không thể nói xuân mạnh xuân mạnh!"

"Vậy nên gọi là gì? Thông mạnh thông mạnh sao?"

"Phốc, thông mạnh là cá quý gì? Ta cảm thấy nên gọi là thông minh trúng đi!"

"Còn không bằng thông mạnh....."

"Quả thông minh thì thế nào?"

"Ha ha ha ha! Cái này hay! Cái này hay!"

Mạc Vân Quả thấy quần chúng phòng phát sóng trực tiếp cuối cùng cũng không nói nàng xuân mạnh xuân mạnh, mắt chó hí hí lại, xem ra bọn họ cũng tức thời.

Đào Ngải Linh nhìn chàng trai ngồi trước mặt mình, ngoan ngoan ngoan ngoan xử lý miệng vết thương động tác đều chậm lại.

Thật tốt, thật hy vọng thời gian có thể ngừng lại giây phút này.

"Cô giáo, Linh nhĩ cào cô bị thương sao? Có cần đi tiêm phòng vắc-xin không?"

Đào Ngải Linh:..... Đã quên việc này a!

"Không có việc gì, cô có kháng thể." Kháng thể gì đó đều là gạt người! Từ nhỏ đến lớn cô ấy chưa từng bị chó cào bao giờ!

Bạch Hiên:?

"Khụ khụ, vật thôi." Bạch Hiên ho khan một tiếng, về phương diện y học, cô giáo chắc chắn sẽ hiểu hơn mình.

Mạc Vân Quà nghe được Đào Ngải Linh nói như vậy, nâng móng vuốt của mình lên nhìn, thân thể này có bệnh chó dại sao? Hẳn là không có đi?

Đào Ngải Linh nhìn bộ dáng Mạc Vân Quà, bật cười cô ấy đem Mạc Vân Quà bế lên tới đặt ở trên đùi của mình nói: "Tiểu gia hỏa này nhưng thật ra rất ghịch ngợm."

Bạch Hiên bắt đắc dĩ thở dài một hơi, sâu kín nói: "Vốn dĩ nghĩ nó là con chó ngoan ngoãn, không ngờ lại có thể làm cô bị thương."

Đào Ngải Linh cười cười nói: "Ghịch ngợm tốt hơn." Nếu không phải nó, sao mình có thể ở lại đây?

Mạc Vân Quà đánh một cái ngáp nho nhỏ, hai người này nói chuyện như thôi miên.....

Sau đó, Đào Ngải Linh lại cùng Bạch Hiên nói chuyện với nhau, Mạc Vân Quà gần như không nghe lọt tai, bởi vì nó đã sớm ngủ gục trên đùi Đào Ngải Linh, ngẫu nhiên còn muốn thổi một cái bong bóng~

Người phòng phát sóng trực tiếp nhìn Đào Ngải Linh cùng Bạch Hiên nói chuyện, tranh nhau suy đoán khi nào thì hai người chọc thủng tầng giấy mỏng kia.

"Ta cảm thấy dựa theo tình hình phát triển trước mắt trước, tuyệt đối rất nhanh!"

"Nói như vậy, rất nhanh nhiệm vụ của tiểu Quà Quà có thể hoàn thành?"

"Ta cảm thấy thế giới này thật sự là không có cái gì có thể ngăn cản được nha, đột nhiên ta lại nhớ Mạc Mạc nhà ta."

"Đúng vậy, ta cảm thấy Mạc Mạc nhà ta cùng tiểu Quà Quà thật là xứng đôi!"

"Đáng tiếc, nhiệm vụ thất bại, phòng chừng tiểu Quà Quà trở về không được....."

"Nhàm chán quá, các người nói, tiểu Quà Quà có thích Mạc Mạc hay không?"

"Vấn đề này vượt qua đề cương, ta cự tuyệt trả lời."

"Thật vất vả mới tìm được người ưng ý, lại không thành đôi?"

"Chắc chắn chắc ~ các vị vẫn là không cần nhớ hấn, chúng ta tới đoán xem nhiệm vụ của tiểu Quà Quà lần này yêu cầu mấy ngày?"

"Theo ta quan sát, chỉ sợ còn cần một khoảng thời gian nữa?"

"Ta cảm thấy ba ngày là đủ rồi!"

"Ta! Ta đoán bảy ngày!"

.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137

Edit: Linhlady

Thời gian trôi đi, thời điểm Mạc Vân Quà tỉnh lại, đã là 8 giờ tối.

Bạch Hiên giống như thường ngày đang bùm bùm, còn Đào Ngải Linh ngồi ở một bên, an tĩnh nhìn hấn, trên mặt tràn đầy nhu tình mật ý.

Mạc Vân Quà từ trên đùi Đào Ngải Linh nhảy xuống, sau đó linh hoạt nhảy lên chân Bạch Hiên, hai móng vuốt nhỏ để lên trên bàn, hết sức chuyên chú nhìn Bạch Hiên làm việc.

Đào Ngải Linh thấy như vậy một màn, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc.

Cô ấy đã sớm biết tiểu gia hỏa này rất thông minh, không thể tưởng được còn thông minh như vậy, thật không biết tiểu gia hỏa có hiểu mấy thứ này hay không.

Đào Ngải Linh nhìn những số hiệu phức tạp kia, khẽ thở dài một hơi.

Bạch Hiên nghe tiếng thờ dài tay đột nhiên dừng lại, hần do dự một chút, lại ở trên bàn phím đánh lên, nhưng lúc này, rõ ràng không còn chuyên tâm như lúc trước.

Đánh vài cái, Bạch Hiên vẫn ngừng lại, lo lắng hỏi: "Cô giáo, làm sao vậy?"

Đào Ngải Linh sững sốt, cô không nghĩ tới hần lại đột nhiên dừng lại để hỏi mình.

Trong lòng vui vẻ, bên ngoài lại không có quá nhiều khác thường.

"Cô chỉ cảm thấy chó nhỏ thật thông minh, cảm thấy thực đáng yêu mà thôi."

Bạch Hiên nghe được lời này, hơi hơi nhấp môi, đây là lần thứ ba hần nghe thấy cô ấy khen Linh nhi.

Rõ ràng nên cao hứng không phải sao? Nhưng vì sao hần lại cảm thấy khó chịu?

Bạch Hiên áp xuống khó hiểu trong lòng, tiếp tục bùm bùm.

Mà bởi vì Bạch Hiên tạm dừng, Mạc Vân Quả từ thế giới số hiệu huyền diệu kia phục hồi tinh thần lại, cô nghiêng đầu nhìn thoáng qua Đào Ngải Linh.

Phát hiện cô ấy đang dùng một loại ánh mắt cô không hiểu nhìn Bạch Hiên, cái loại ánh mắt này, nói như thế nào đâu?

Thật giống như, Bạch Hiên là sở hữu của cô ấy vậy.

Mạc Vân Quả vươn đầu lưỡi nhỏ màu hồng phấn liếm liếm môi của mình, nghiêng đầu quyết định không để ý những việc này, vẫn thấy số hiệu đẹp hơn một ít.

Bạch Hiên lại chuyên tâm vào công việc, biết ý nghĩa này cô cũng muốn chuyên tâm.

Thời gian thực mau trôi đi, đảo mắt trôi qua hai giờ.

Là lúc nên đi nghỉ ngơi, Đào Ngải Linh đi tắm trước rồi, theo sau là Bạch Hiên ôm Mạc Vân Quả đi tắm rửa, đương nhiên, trong này lại là một tầng mosaic thật dày.....

Tuy rằng giường rất lớn, nhưng suy xét đến nam nữ khác biệt, Bạch Hiên vẫn lựa chọn ngủ sô pha.

Đào Ngải Linh không lay chuyển được hần, chỉ có thể nằm ở trên giường.

Trên giường ngửi được hương vị thuộc về hần, Đào Ngải Linh đem toàn bộ mặt vui vào trong chăn.

Thật tốt, thật sự thực tốt.....

Đào Ngải Linh nghĩ như vậy, có thể mùi hương này đi vào giấc ngủ, đây là ngày hạnh phúc nhất trong hai mươi lăm năm cuộc đời của mình.

Bạch Hiên nằm ở trên sô pha cũng không có chỗ nào không khoẻ, chỉ là đáng thương Mạc Vân Quả, nằm ở trong lòng ngực Bạch Hiên động cũng không dám động.

Vạn nhất té xuống làm sao đây!

Trong phòng một mảnh yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở nhọt nhọt, Đào Ngải Linh biết hần đã ngủ say, chậm rãi nhắm hai mắt lại, cũng ngủ.

Ánh trăng chiếu vào trong phòng, chiếu vào trên người Đào Ngải Linh, nhìn qua lại là có vài phần hương vị triu mến.

Thời điểm đồng hồ điểm 00:00, Mạc Vân Quả vốn đang ngủ say lại lập tức mở mắt.

Cô thật cẩn thận nhảy xuống sô pha, đi tới bên người Đào Ngải Linh.

Cô nhảy tới phía trước mặt Đào Ngải Linh, móng vuốt nho nhỏ cứ như vậy vỗ thẳng vào mặt cô ấy.

- -----

Edit: Đưa đầu edit tới đoạn tiểu Quả Quả nhảy qua nhảy lại ta thấy kì kì ấy, là chó nhỏ, nó còn nhỏ sao mà nhảy được, nhảy kiểu đó chỉ có họ nhà mèo thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138

Edit: Linhlady

Đào Ngải Linh chỉ cảm thấy một trận đau đốn, sau đó chậm rãi mở mắt, đập vào mắt là khuôn mặt chó phóng đại.....

Đào Ngải Linh:..... Cú sốc kinh ngạc!

Mạc Vân Quả nhìn Đào Ngải Linh tỉnh, móng vuốt chỉ chỉ chỗ Bạch Hiên, ý bảo cô ấy đi qua.

Đào Ngải Linh nhìn động tác Mạc Vân Quả, cho rằng Bạch Hiên xảy ra chuyện gì, bỏ dọ tới nỗi không kịp mang giày, chạy đến bên người Bạch Hiên.

Đầu tiên Đào Ngải Linh sờ sờ đầu của hần, xác định hần không có phát sốt, lúc sau, hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đào Ngải Linh nhìn về phía Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia khó hiểu.

Cô ấy ngồi xồm xuổng sờ sờ cô đầu nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

Mạc Vân Quả một móng vuốt chỉ hướng vị trí miệng Bạch Hiên, ý bảo cô ấy lại gần.

Đào Ngải Linh quay lạ nhìn, cẩn thận nhìn Bạch Hiên.

Chỉ thấy miệng Bạch Hiên khẽ mấp máy, giống như muốn nói gì đó.

Đào Ngải Linh ghé lại gần, tỉ mỉ nghe.

"Cô giáo....."

"Cô giáo....."

Giọng nói như có như không vang lên ở bên tai Đào Ngải Linh, cô ấy kinh ngạc che miệng mình lại, chỉ sợ sau đó mình sẽ hét chói tai.

Trong miệng hần đang gọi cô ấy sao? Là nhớ cô ấy sao? Đúng không? Đúng vậy đi?

Đào Ngải Linh trừ bỏ vui sướng bên ngoài, càng có rất nhiều không thể tin tưởng, ai có thể nghĩ đến trong một của hần lại có cô ấy được?

Mạc Vân Quả nhìn bộ dáng Đào Ngải Linh, đôi mắt lạnh lùng, cái tên Bạch Hiên này, gọi tên Đào Ngải Linh cả đêm, thật là còn có để cho chó ngủ không!

Chó cũng có nhân quyền! (ノ^_^)ノ

Đào Ngải Linh không hiểu suy nghĩ của Mạc Vân Quả, cô ấy nhẹ nhàng bế Mạc Vân Quả lên ôm thật chặt, hần không thể tức khắc chúc mừng một phen.

Mạc Vân Quả bị ôm có chút khó chịu, cô khó hiểu nhìn Đào Ngải Linh, thật sự là không hiểu tại sao cô gái này lại cao hứng như vậy?

Bị đánh thức gì đó, không phải hần là nên tức giận sao?

Đào Ngải Linh hôn mấy đầu cho Mạc Vân Quả mấy cái, bởi vì hôn hơi mạnh, dính một ít lông chó ở bên miệng, cô ấy cũng không ngại điểm này, ngược lại hứng thú búng búng nhìn Bạch Hiên.

Cô ấy cảm lấy di động bên cạnh, thật cẩn thận ấn nút ghi âm, nhìn thời gian nhảy lên trong điện thoại, tâm tình bình tĩnh lại.

Cô muốn ghi âm giọng nói này lại, ở cái thời khắc đặc biệt này.

Đào Ngải Linh nghĩ, có khi nào hần cũng có tình cảm với cô ấy không, nếu không tại sao trong mơ lại dùng loại ngữ khí nhu tình như thế này gọi cô ấy?

Chỉ hần dường như không ý thức được chuyện này đi?

Từ khi nhận ra bản thân yêu hần, cô ấy nghĩ tới các loại gian nan hiểm trở, mà trở ngại lớn nhất, chính là cô ấy sợ, sợ mình yêu hần, hần lại không hề yêu cô.

Nếu thật là như thế, cho dù người khác đồng ý, thì lại có ý nghĩa gì đâu?

Nhưng cũng may, hiện tại cô ấy thấy được hy vọng.

Cô ấy thấy được từ trên người hần hy vọng, hy vọng hần cũng thích mình, cho dù là hy vọng xa vời, cô ấy cũng muốn đánh cược một lần.

Thời điểm Đào Ngải Linh nghĩ như vậy, cánh tay ôm Mạc Vân Quả lại căng thẳng.

Mạc Vân Quả:.....

Đào Ngải Linh nhìn về mặt ngủ đến an tường của Bạch Hiên, liếm liếm môi.

Ánh mắt của cô ấy từ trán du tẩu đến lông mày, mũi, đến môi mòng.....

Ánh mắt Đào Ngải Linh ở trên môi hần dừng lại thời gian rất dài rất dài, thẳng đến Mạc Vân Quả thiếu chút nữa lại ngủ quên, cô ấy động.

Đào Ngải Linh chậm rãi tới gần, lại chậm rãi tới gần, thân mình nghiêng về phía trước, thẳng đến.....

Môi cô ấy, dán lên, môi hần.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả: (◡◡)! Diễn tình cảm mãnh liệt!

"Nắm thảo! Ta còn đang thức mắt phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả tại sao lại mở vào giờ này! Thì ra có chuyện kinh bạo(???) xảy ra!"

"Ta đã chuẩn bị ngủ, đột nhiên thấy phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả lúc này mở ra!"

"Vừa thấy mở ra, ta đoán ngay có chuyện lớn xảy ra! Đây không! Kinh bạo đi! Ha ha ha!"

"Đâu chỉ là kinh bạo! Quả thực là nổ mạnh a! Phát triển cũng quá nhanh đi?"

"NHa hoặc hoặc..... Cho nên nhiệm vụ này hoàn thành?"

"Đây là tuyệt đối là chuyện tình nhanh nhất ta từng thấy!"

"Mới buổi tối đã bị uy cầu lương, trái tim ta đau quá."

"Ôm lấy thân thể mập mạp của mình, Hu hu hu....."

"Phần cầu lương này ta không ăn! Ta không ăn! Ta không ăn! (kịch liệt lắc đầu)"

"Này động tác của Đào Ngải Linh cũng quá mãnh liệt đi? Chắc chắc chắc ~ không hổ có phong phạm nữ tử của ta!"

"Ha ha ha! Ta thưởng thức! Nhưng mà, ta tương đối thích con gái rụt rè hơn ~"

"Đoán xem quả thông minh nhà ta nghĩ thế nào?"

Mạc Vân Quả nhìn hai người kẻ sát môi không xa rồi, lại đột nhiên nghĩ cũng đến lúc đóng phát song trực tiếp rồi, cũng đến lúc mình đi ngủ rồi.....

Hỏi cô nghĩ như thế nào, ừm..... Tình cảm mãnh liệt xong nhanh lên ngủ?

Đào Ngải Linh chỉ cảm môi hần rất mềm mại, đồng thời còn mang theo một tia lương bạc.

Có thể chạm đến đôi môi tha thiết ước mơ, Đào Ngải Linh cảm thấy nơi nào đó trong lòng được lấp đầy.

Cái loại cảm giác này, nói như thế nào? Cảm giác như nhân sinh lập tức viên mãn.

Đào Ngải Linh không nghĩ tách ra, nhưng là cô ấy biết, mình không thể không tách ra.

Cô ấy chậm rãi tách ra, liếm liếm, dư vị.

Bạch Hiên ngủ thật sự sâu, Đào Ngải Linh không đành lòng quấy rầy hần, thấy hần không có chuyện gì, liền thật cẩn thận về trên giường.

Đương nhiên, trước khi đi cô ấy còn không quên giúp Bạch Hiên kéo chăn.

Mạc Vân Quả thấy Bạch Hiên cuối cùng đã hết nói mớ, ngáp một cái.

"Quần đều coi, người chỉ cho ta xem cái này?!"

"Nói tình cảm mãnh liệt đâu! Như thế nào đột nhiên lập tức đi ngủ!"

"Này..... Này..... Phong cách chuyển quá nhanh, ta thích ứng không kịp."

"Ta..... Ta cảm thấy mình đã chịu lừa gạt!"

"Ta già rồi, theo không kịp tiết tấu thời đại, ta phải lẳng lẳng đi về."

"Hu hu hu..... Vốn dĩ cho rằng có tình cảm mãnh liệt, tất cả truyện tình cảm mãnh liệt của người ta đều bị ma ma thu!"

"Aiza, kết cục quả thật ngoài dự đoán, bồn cung muốn nghỉ ngơi....."

"Hắc hắc hắc, ngủ ngon, tiểu Quả Quả ~"

"Ngủ ngon ~"

"An an ~"

Mạc Vân Quả nhìn một lại bình luận chúc ngủ ngon, đôi mắt nặng trĩu không muốn mở ra.

"Ngủ ngon." Cô ở trong đầu nói.

Cùng lúc đó, phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, thẳng tới ngày hôm sau.

Đào Ngải Linh lòng mang kích động lại bình tĩnh lại cũng chậm rãi ngủ say, giấc ngủ này, có lẽ là một đẹp đi.

Trong phòng, tĩnh mịch, chỉ còn lại âm thanh hít thở nhẹ nhàng.

Mạc Vân Quả co lại trong ngực Bạch Hiên, cái đuôi cuộn lại, cọ cọ, ngủ rồi.

Mà khi Mạc Vân Quả cùng Đào Ngải Linh ngủ say, Bạch Hiên lại mở mắt.

Cặp mắt kia thanh triệt động lòng người như vậy, lại không hề có tiêu cự.

Hần nâng lên tay, sờ sờ môi của mình, lạnh lẽo mềm mại.

Nơi đó, vừa rồi giống như có thứ gì, cực nóng như vậy, ấm áp như vậy, làm hấn luyến tiếc nó rồi đi.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140

Edit: Linhlady

Bạch Hiên không suy nghĩ bao lâu, liền nhắm hai mắt lại, sau đó từ từ ngủ say.

Đêm nay, nhất định là một đêm không yên bình.

Ngày hôm sau, đến lúc Mạc Vân Quả tỉnh lại, Bạch Hiên cùng Đào Ngải Linh đã tỉnh, hơn nữa ăn dưa trong phòng phát sóng trực tiếp cũng bắt đầu các loại thảo luận.

Mạc Vân Quả mờ to mắt, đầu tiên là mê mang vịn vịn đầu, sau đó nàng thấy được Bạch Hiên đang vui vẻ cùng Đào Ngải Linh nói gì đó.

Đào Ngải Linh vẫn như cũ dùng cái loại ánh mắt tràn ngập tình yêu nhìn Bạch Hiên, mà lúc này dường như còn có thêm một cảm xúc gì đó.

Vô luận thế nào, dù sao Mạc Vân Quả xem không hiểu, bây giờ cô chỉ biết mình có chút đói bụng.

Cô nhảy lên chân Đào Ngải Linh, ý đồ hấp dẫn lực chú ý của cô ấy.

Nhưng mà tất cả lực chú ý của Đào Ngải Linh lực đều đặt ở trên người Bạch Hiên, cô ấy đang chìm đắm trong thế giới hai người của bọn họ, chàng trai của cô ấy đang nói chuyện làm sao cô ấy có thể không chăm chú lắng nghe đây?

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, nhìn xung quanh bốn phía, phát hiện trên bàn có chút đồ ăn.

Cô lập tức nhảy lên cái bàn, hứng thú bưng bưng ăn uống, dù sao thấy trạng thái của Bạch Hiên cùng Đào Ngải Linh trước mắt, chắc chắn sẽ không ai để ý đến cô.

Bên kia, Bạch Hiên tuy rằng nhìn không thấy biểu tình của Đào Ngải Linh, nhưng hấn có thể cảm giác được, cô ấy vô cùng vui vẻ.

Nghĩ đến cảm giác nóng rực tối qua, nội tâm Bạch Hiên xuất hiện một tia khát vọng.

Cái loại khát vọng này giống như đã sớm tồn tại ở trong lòng hấn, bởi vì tối hôm qua có nụ hôn kia, mới có thể khiến hấn nhận ra.

"Cô giáo, hôm nay đã đỡ hơn chưa?" Bạch Hiên hỏi.

Đào Ngải Linh tự nhiên gật đầu, vết thương của cô ấy cũng không nặng, qua một đêm cũng đã tốt hơn nhiều rồi.

Đào Ngải Linh tuy rằng gật đầu, nhưng lời nói ra lại ngược lại với động tác của mình.

"Cô cảm thấy có chút đau." Nếu tất cả chỉ là một giấc mơ, như vậy cô ấy hy vọng mình vĩnh viễn cũng không cần tỉnh lại.

Đào Ngải Linh không biết khi hấn đối mặt với tình yêu chênh lệch tuổi tác sẽ có biểu hiện như thế nào, cho nên cô ấy không dám biểu lộ tâm tình của mình ra dù chỉ một chút.

Bạch Hiên nghe thế, trên mặt xẹt qua một tia đau lòng, hấn trầm ngâm một lát, thử tính hỏi:" Như vậy em giúp cô xoa bóp được không?"

Đào Ngải Linh lập tức kích động gật đầu, có thể được hấn chạm vào là chuyện khiến cô ấy vô cùng hạnh phúc!

"Được!"

Bạch Hiên hơi hơi mỉm cười, vỗ vỗ vị trí đùi, ý bảo cô ấy để chân lên.

Đào Ngải Linh nhìn động tác Bạch Hiên, lỗ tai hơi hơi đỏ lên, theo bản năng hướng tới chỗ Mạc Vân Quả nhìn lại, phát hiện chó nhỏ đang chìm đắm trong thế giới mỹ thực, mới thật cẩn thận cời gậy, sau đó đem chân đặt lên.

Vị phòng ngừa chân mình đè nặng chân Bạch Hiên, Đào Ngải Linh đa số sức lực khống chế chân mình.

Bàn tay lạnh lẽo của Bạch Hiên chạm vào làn da mịn màng kia, ngón tay hơi dừng lại, cảm giác thật ấm áp.

Thân thể cô giáo, tại sao có thể ấm áp như thế?

Ý nghĩ như vậy xẹt qua đầu hấn, ngay sau đó giấy lát lướt qua.

Bạch Hiên định định tâm thần, hết sức chuyên chú giúp Đào Ngải Linh xoa vị trí mất cá chân, hấn có thể cảm giác được, nơi đó giống như sung phòng lên, nghĩ đến đây, trong lòng Bạch Hiên lại có chút không dễ chịu.

Bạch Hiên lẳng lặng giúp Đào Ngải Linh xoa chân, một màn này thập phần hài hòa.

Ấn no Mạc Vân Quả nghiêng đầu sang bên đó nhìn Bạch Hiên, thấy được một màn này, thân thể nho nhỏ đứng hình.

Sau đó cô nâng chân chó của mình lên, sau đó dùng một chân khác đặt lên trên, muốn xoa xoa, nhưng động tác này khiến cô đứng không vững, ngã chổng vó.

Mạc Vân Quả ngã chồng vó:.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141

Edit: Linhlady

"Khụ khụ khụ....."

"Ta không cười, ta tuyệt đối không cười! Ha ha ha ha!"

"Nhìn xuống không cười —— nhìn không được —— uông một tiếng liền cười!"

"Cho nên, tiểu Quả Quả quả nhiên vẫn ngốc như vậy!"

"Thật muốn cạy đầu tiểu Quả Quả ra, xem cô ấy suy nghĩ cái gì."

"Ta đoán xem, có phải cô ấy cũng muốn có người xoa chân cho mình?"

"Đó là chân chó! Không phải chân người!"

"Đứng đứng đứng, chân chó! Ha ha ha ha!"

"Tiểu Quả Quả ngã chồng vó, thật là 666666"

Mỗ nam nhìn Mạc Vân Quả ngã chồng vó, trong lòng một trận kích động, hần nhìn tiểu Q bên cạnh, vồ một cái lên đầu nó.

"Tiểu Q! Chụp hình! Chụp hình!"

"Tiểu Q! Xem! Thân Thân nhà ta có phải rất đáng yêu hay không! A a a a! Thật muốn giúp Thân Thân xoa chân!"

"Tiểu Q, người phá hệ thống bao giờ mới ổn định? Ta không chờ nổi muốn ôm Thân Thân nhà ta rồi!"

Tiểu Q nhìn chủ nhân si hần, nội tâm chỉ có bốn chữ: Mẹ. Thiếu năng trí tuệ!

Mạc Vân Quả nhìn các loại thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, tỏ vẻ xuẩn gì đó, thật sự không phải cô!

Cô chỉ muốn thử nghiệm một chút, một con chó làm sao có thể tự xoa chân mà thôi!

Tuy rằng Mạc Vân Quả làm ra một ít động tĩnh, cũng không thể quấy rầy đến Bạch Hiền cùng Đào Ngải Linh.

Người ta một bên thì chăm chú xoa chân, một bên lại liếc mắt đưa tình.

Ở một góc kia, giống như tự thành một cái không gian riêng, người thứ ba không có cách nào chen vào được.

Mạc Vân Quả tự mình giãy dụa đứng lên cũng tốn không ít sức lực.

Cô nhìn về phía hai người giống như không thèm quan tâm tới cô, lắc lắc cái đuôi, không biết suy nghĩ cái gì.

Thời gian trôi đi, thẳng đến giờ cơm trưa.

Gần là một buổi sáng, cảm tình của hai người nhanh chóng thăng tiến, thật giống như lúc trước tất cả đã chuẩn bị tốt chỉ cần một cơ hội mà thôi.

Mạc Vân Quả nhàm chán ghé vào một bên, nhìn hai người tiếp xúc, đánh một cái ngáp nho nhỏ.

Bạch Hiền một ngụm một ngụm ăn cơm, còn Đào Ngải Linh lại nhìn Bạch Hiền một ngụm một ngụm ăn cơm, sau đó một ngụm một ngụm ăn cơm.

Mạc Vân Quả:..... Bạch Hiền ăn cơm có cái gì đẹp!

Ăn xong cơm trưa, lúc sau, Bạch Hiền lại cùng Đào Ngải Linh trò chuyện, đến nỗi nội dung nói chuyện phiếm ngáp, ở trong mắt Mạc Vân Quả, đó là không có dinh dưỡng.

Ngược lại hai người kia còn cảm thấy hứng thú bùng bùng.

Mạc Vân Quả nhìn hai người, âm thầm suy nghĩ nhiệm vụ hần là sắp hoàn thành.

Nghĩ như vậy, cuối cùng cô cũng nổi hứng thú tâm sự với người trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Những số hiệu của Bạch Hiền, các người ai hiểu?"

Hay lắm, chú định là không thể vui sướng nói chuyện phiếm.....

"Tiểu Quả Quả, người nói rất thâm ảo, tâm hồn mong manh của ta run bần bật....."

"Ta còn đắm chìm trong khoảng khắc tiểu Quả Quả ngã chống vó, kết quả tiểu Quả Quả đột nhiên tung ra một vấn đề như vậy, ta thật hoảng....."

"Phong cách lập tức thay đổi quá nhanh, ta trở tay không kịp."

"Tiểu Quả Quả, người biết những cái số hiệu đó sao? Cái phương thức giải toán số hiệu này cùng thể giới của ta có điểm tương tự, nhưng ta cũng không quá xác định."

"Oa! Bất giữ lâu trên là một học bá, cợ cợ thôi!"

"Số hiệu gì đó, ở vị diện tu tiên ta liền yên lặng nhìn các người trang bức."

"Ở vị diện nhân ngư ta yên lặng đi ngang qua....."

"Vị diện vô hiệp đi ngang qua....."

"Làm một con chi biết ăn ăn tham ăn chuột tinh đi ngang qua....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả thấy phòng phòng phát sóng trực tiếp không ai có thể trả lời cô, đầu chó gục xuống, không nói chuyện nữa.

Mà bên kia, Bạch Hiên cùng Đào Ngải Linh nói chuyện với nhau nhẹ nhàng xưa nay chưa từng có khiến tình cảm giữa hai người không ngừng tăng lên.

Đặc biệt là đối với Đào Ngải Linh mà nói, đi được một bước này, quả thực chính là thiên đường.

Giờ khắc này, nàng vô cùng cảm ơn Mạc Vân Quả.

Thời gian nhanh như chớp đến buổi tối, Bạch Hiên lại lần nữa giữ Đào Ngải Linh lại.

Ngay cả Bạch Hiên cũng không biết vì sao mình muốn giữ cô ấy lại, có lẽ là bởi vì cô ấy là cô giáo của hắn, có lẽ là bởi vì cô ấy bị thương, có lẽ là bởi vì..... Hắn từ trên người cô ấy, cảm nhận được một tia ấm áp.

Vô luận như thế nào, Đào Ngải Linh xem như được giữ lại.

Mạc Vân Quả nhìn cái kết cục này, vô cùng vừa lòng.

Chỉ là Bạch Hiên vẫn như cũ ngủ ở trên sô pha, mà Đào Ngải Linh vẫn như cũ ngủ ở trên giường sự thật này nhắc nhở Mạc Vân Quả, kết quả chưa thật sự hoàn mỹ.

Tỷ như, hai người còn không có hoàn toàn thân mật.

Ở trong suy nghĩ của Mạc Vân Quả, chỉ khi hai người cùng ở trên giường, mới được xem chân chính thân mật.

Còn chuyện ở trên giường phải làm cái gì, cũng không phải là chuyện cô muốn suy xét.....

Đoàn Tử chưa thông báo nhiệm vụ hoàn thành, vậy chứng minh nhiệm vụ của cô còn chưa xong, cho nên cô phải càng thêm nỗ lực.

Vì thế đêm nay, lúc Bạch Hiên chuẩn bị nằm ở trên sô pha, liền nghe tiếng chó sủa không ngừng.

"Gâu gâu gâu!" Nơi này là của ta, bần ca khúc khái hoàn!

Bước chân Bạch Hiên khựng lại, khó hiểu hỏi: "Linh nhi làm sao vậy?"

"Gâu gâu gâu!" Bần ca khúc khái hoàn!

Mạc Vân Quả duỗi thẳng thân thể, ý đồ bá chiếm sô pha.

Đào Ngải Linh thấy một màn như vậy, cũng sững sốt, con chó nhỏ này muốn làm gì vậy?

"Cô giáo, Linh nhi làm sao vậy?" Bởi vì không nhìn thấy, Bạch Hiên chỉ có thể xin giúp đỡ từ Đào Ngải Linh.

Đào Ngải Linh nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả nỗ lực căng thân thể của mình muốn hoàn hoàn toàn toàn bá chiếm toàn bộ sô pha, dùng một chút nói: "Đại khái nó muốn ngủ sô pha đi."

Bạch Hiên nghe câu trả lời như vậy cũng sững sốt, sau đó hắn nở nụ cười.

"Linh nhi, người tiểu gia hòa này như thế nào nghịch ngợm như vậy."

Bạch trên mõng,

Bạch Hiên:.....

Đào Ngải Linh:!! Thiếu niên mỏng mảnh đều còn không có sờ qua đâu!

"Linh nhi?" Bạch Hiên sợ hãi thương đến Mạc Vân Quả, lập tức đứng thẳng thân thể.

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ này đó, nàng lại kêu vài tiếng, ý bảo đây là nàng địa bàn.

Đào Ngải Linh lúc này đại khái đoán được Mạc Vân Quả ý tứ, nàng nhìn về phía Mạc Vân Quả ánh mắt trở nên như suy tư gì lên, này tiểu cầu cầu thật sự quá có linh tính.

"Hiên Nhi, nếu không ngại ngủ trên giường đến đây đi? Ta xem Linh nhi là muốn độc chiếm kia sô pha." Đào Ngải Linh nói.

Bạch Hiên nhú nhú mày, có vẻ có chút khó xử, lại nghe thấy Đào Ngải Linh nói: "Giường rất lớn, chúng ta một người ngủ một bên."

"Gâu gâu gâu!" Đứng đứng đứng! Ngươi ngủ bên kia đi!

Bạch Hiên lại muốn ngồi xuống, lại bị Mạc Vân Quả cầu móng vuốt căng lên.

Còn đừng nói, này Linh nhi sức lực thật đúng là đại.....

Bạch Hiên xem Mạc Vân Quả thật sự kiên trì, thở dài một hơi.

"Một khi đã như vậy, vậy được rồi."

Bạch Hiên đi qua đi, thật cẩn thận nằm ở một bên.

Đào Ngải Linh nhìn đến nơi này, hơi hơi mỉm cười, nàng cẩn thận vì thiếu niên niết hảo chần, sau đó chính mình nằm ở một khác sườn, nhìn đưa lưng về phía chính mình thiếu niên, ánh mắt ôn nhu.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143

Edit: Linhlady

Bạch Hiên nhắm mắt lại, chậm rãi lâm vào giấc ngủ.

Vốn cho rằng rất nhanh hẳn có thể ngủ, vì theo thói quen thường ngày, hẳn rất dễ ngủ, gần như chỉ cần đặt đầu lên gối là ngủ ngay.

Nhưng mà, đêm nay, dường như có chỗ nào không giống.

Bởi vì Bạch Hiên không nhìn thấy, cho nên các giác quan khác của hẳn rất nhạy bén, tỷ như hiện tại, hẳn có thể cảm giác được rõ ràng, sau lưng có người đang nhìn mình.

Hắn biết, người đó là cô giáo, dùng cái loại ánh mắt nóng rực giống như có thể thiêu đốt để nhìn hắn.

Tâm Bạch Hiên đột nhiên lập bộp một tiếng, giống như hắn đã hiểu ra gì đó, lại giống như không hiểu cái gì, tất cả lại chỉ là ảo giác.

Mạc Vân Quả vừa lòng nhìn hai người cuối cùng cũng nằm trên một cái giường, còn lại chuyện khoảng cách của bọn họ bao xa, không phải là chuyện cô quan tâm.

Cô vừa lòng nằm ở trên sô pha, phe phẩy cái đuôi, mắt to tròn xoe cứ như vậy nhìn hai người.

Đào Ngải Linh một chút buồn ngủ cũng không có, có thể cùng chàng trai nhà mình ngủ trên cùng một cái giường, tuyệt đối là chuyện nằm mơ cô ấy cũng không thể tưởng tượng ra.

Nhưng bây giờ lại thành hiện thực!

Cô ấy quá mức kích động, nào còn tâm tư ngủ a!

Hiện tại Bạch Hiên cũng ngủ không được, ánh mắt cô ấy quá nóng, hẳn cảm thấy thân thể lạnh lẽo cũng chậm rãi nóng lên.

Nhiệt độ trên mặt cũng tăng theo, không cần nhìn cũng biết nơi đó là một mảng đỏ ửng.

Bạch Hiên đối với loại này xa lạ cảm thụ, cảm thấy một loại xưa nay chưa từng có thỏa mãn cảm.

Hắn không nói gì, tùy ý để thời gian trôi đi.

Thời điểm đồng hồ điểm 12 giờ đêm, Đào Ngải Linh thật cẩn thận xuống giường, đi tới chỗ Bạch Hiên.

Mạc Vân Quả vốn dĩ đã ngủ nghe tiếng động, bỗng nhiên mở to mắt, trong mắt một mảnh lạnh lẽo.

Nhìn đến là Đào Ngải Linh thời điểm, nàng mới khôi phục bình thường mờ mịt trạng thái.

Đào Ngải Linh thật cẩn thận ngồi xổm xuống, nhìn Bạch Hiên gần ngay trước mắt.

Cô ấy thậm chí có thể cảm nhận được hô hấp của hắn, mỗi nhịp thở của hắn đều phun lên mặt mình, ái muội như vậy.

Đào Ngải Linh vươn một bàn tay, chạm rài sờ mặt hắn, mềm nhẹ vuốt ve.

Ghế lại gần mặt hắn, gần hơn một chút.....

"Hôn! Hôn! Hôn!"

"Các đồng chí! Đừng ngủ! Tình cảm mãnh liệt tới!"

"Ai da nắm thảo! Diễn tình cảm mãnh liệt a!"

"A a a! Hàng đêm có kinh hi!"

"Lúc này nhất định có thể trình diễn một hồi tình cảm mãnh liệt, ha ha ha!"

"A a a a! Kích động quá....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu một trận lẫn lộn, lúc sau, cũng bắt đầu âm thầm chờ mong diễn tình cảm mãnh liệt trong miệng bọn họ rồi cuộc là cái gì.

Lúc này, môi Đào Ngải Linh cách Bạch Hiên một centimet.

Hô hấp của Đào Ngải Linh cùng Bạch Hiên như hòa quyện vào nhau.

Cô ấy dừng lại một chút một chút, giống như tự hỏi bản thân chuyện gì đó, cuối cùng, mềm nhẹ hôn lên.

Xúc cảm mềm mại khiến bản thân muốn thâm nhập, nhưng cô ấy biết, mình không thể.

Đào Ngải Linh dùng sức lực thật lớn mới nhịn xuống loại xúc động này, chỉ có thể dừng lại ở phía bên ngoài mà thôi.

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, đột nhiên cảm thấy cái mũi của mình có chút ngứa.

Cô dùng chân mình xoa xoa cái mũi, ần..... Vẫn thấy ngứa.

"Hắt xì!"

Tiếng hắt xì thật lớn trong phòng vang lên, thân thể Đào Ngải Linh cứng đờ, trong nháy mắt Bạch Hiên mờ mắt.

Rõ ràng là đôi mắt không hề tiêu cự, Đào Ngải Linh lại giống như từ cặp mắt kia, thấy được linh hồn xấu xí của mình từ trong mắt hắn.

Tại một khắc này, cô ấy giống như rơi vào hầm băng.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144

Edit: Linhlady

"Cái hắt xì này của tiểu Quả Quả..... Quả thực quá đúng lúc! Emma! Cốt truyện quá xuất sắc!"

"Ta cảm thấy giờ phút này nội tâm Đào Ngải Linh sắp hỏng mất."

"Các người cảm thấy, Bạch Hiên là ngu thật hay chỉ là giả vờ?"

"Ta cảm thấy có lẽ là ngu thật?"

"Ta lại không thấy vậy, giống như chưa ngủ ha ha ha!"

"Bất kể là thật hay giả, cốt truyện này quả thực quá xuất sắc! Ta đều phải ức chế không được mình!"

"Bình tĩnh bình tĩnh! Đại gia bình tĩnh một chút!"

"Thiệt tình, bình tĩnh không được! Ha ha ha, kích động quá....."

Mạc Vân Quả xoa xoa cái mũi của mình, quả nhiên hắt xì một cái thoải mái hơn nhiều.

Bên kia, Đào Ngải Linh nhìn Bạch Hiên mờ to mắt, toàn bộ thân thể hoàn toàn cứng đờ, môi cô ấy còn không kịp tách ra.

Bạch Hiên có thể cảm giác được đôi môi đang kề sát môi mình, thật ra hắn không hề ngủ, cũng có thể nghe thấy thanh âm từ Đào Ngải Linh.

Xuất phát từ tò mò, hắn mới không có lên tiếng hỏi, lại không nghĩ đến cô giáo lại "Động tay động chân" với hắn như vậy.

Thật ra hắn không hề cảm thấy bài xích cô ấy, lại có một cảm giác vui sướng không nói ra được.

Bạch Hiên cũng không biết vì sao mình lại có loại cảm giác này, nhưng loại cảm giác đó vẫn luôn quanh quẩn ở trong lòng hắn, thật lâu không tiêu tan.

Nghe được tiếng hắt xì của Linh nhi, hắn theo bản năng mở mắt.

Bạch Hiên không nghĩ tới như vậy sẽ khiến cho Đào Ngải Linh cảm thấy như thế nào, nhưng trước mắt hắn lại cảm giác được, thân thể Đào Ngải Linh cứng đờ.

Như cũ mỗi cô ấy kề sát hắn, hắn nuốt nuốt nước miếng, có chút nói không ra lời.

Mà biểu hiện như vậy xem ở trong mắt Đào Ngải Linh, lại là một loại ý vị khác.

Đó là biểu hiện sợ hãi của chàng trai, một cô giáo lại có thể làm ra loại chuyện này với học sinh, quả thật là trời đất không dung, không phải sao?

Đào Ngải Linh từ nhỏ đã chịu tư tưởng giáo dục bảo thủ, mà thế giới này rất chú trọng luân thường đạo lý, tình yêu giữa cô giáo và học sinh, sẽ không bao giờ có kết quả tốt.

Bây giờ Đào Ngải Linh cảm thấy máu mình như chảy ngược, trong cùng một ngày, cô ấy từ địa ngục lên thiên đường, rồi lại từ thiên đường rơi xuống địa ngục.

Cảm giác kịch liệt tương phản đó, làm cô ấy trở tay không kịp.

Mạc Vân Quả nhìn hai người còn chưa tách ra, ngáp một cái, lười nhác ghé vào xô pha, tiếp tục làm khán giả.

"Nắm chắc! Cốt truyện này cùng trong tưởng tượng của ta không giống nhau a!"

"Đâu chỉ là không giống nhau, phải là quá không giống nhau!"

"Nói diễn tình cảm mãnh liệt đâu? Hu hu hu..... Cái kẻ lừa đảo!"

"Vì sao hai người này bất động! Bị điểm huyệt sao!"

"Hu hu hu..... Cái này không giống nhau, ta không thuận theo ta không thuận theo."

"Không thuận theo cũng vô dụng..... Đây hai người làm gì đâu?"

"Không biết, không khí đột nhiên xấu hổ....."

"Đột nhiên muốn cười....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, không cảm thấy cốt truyện có cái gì không đúng, bởi vì ở trong đầu cô, căn bản không có cái gì gọi là cốt truyện.

Bạch Hiên thấy Đào Ngải Linh không nói lời nào, cũng không im lặng không lên tiếng.

Đôi môi này nóng như vậy, làm hắn luyến tiếc rời đi, không bỏ xuống được, cũng không nghĩ buông ra.

Lý trí của Đào Ngải Linh dần dần thu hồi, cô ấy biết, có lẽ qua đêm nay, hai người sẽ đường ai nấy đi.

Nếu thật là như vậy.....

Đào Ngải Linh vươn đầu lưỡi, linh hoạt thăm dò vào trong miệng của hắn, ánh mắt ần ần có chút phiếm hồng, tại giây phút đó, có vẻ quý dị.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 145

Edit: Linhlady

Bạch Hiên cảm giác được đầu lưỡi Đào Ngải Linh tiến vào, toàn bộ thân thể trở nên cứng ngắt.

Đầu lưỡi Đào Ngải Linh cuốn lấy lưỡi hắn bay múa, hắn chỉ có thể vụng về đáp lại tiết tấu của cô ấy.

Bạch Hiên cảm thấy ở thân thể có bộ vị nào đó bắt đầu nóng lên, không, không chỉ là cái bộ vị kia, thân thể hắn, đều dần dần bắt đầu nóng lên.

Cảm giác này hắn chưa bao giờ cảm nhận qua, thật giống như đặt mình trong bếp lò, tuy rằng cực nóng, nhưng lại không bị thương.

Bạch Hiên vô cùng mê luyến loại cảm giác này, hắn chậm rãi vươn tay, ôm đầu Đào Ngải Linh.

Muốn thâm nhập sâu một chút, nhiều một chút.....

Bạch Hiên nghĩ như vậy, toàn bộ thân thể hướng Đào Ngải Linh về vị trí kia.

Đào Ngải Linh cảm giác được hắn đáp lại, trong lòng kích động, cô ấy không biết bây giờ nên biểu đạt cái gì, nhưng cũng cho cô ấy biết, hắn cũng không chán ghét mình.

Đào Ngải Linh duỗi tay ôm lấy eo hắn, bởi vì tư thế, cô ấy lập tức xoay người lên giường, đem cả người Bạch Hiên đè ở dưới thân.

Mạc Vân Quà nhìn một màn này, tròng lớn mắt chó, đã xảy ra chuyện gì? Như thế nào lập tức lên đến trên giường rồi.

"Nha! Nha! A a a a!"

"Diễn tình cảm mãnh liệt tới! Tới!"

"Ta biết ngay phòng phát sóng trực tiếp của đại Quà Quà nhà ta sẽ không làm ta thất vọng! A a a a!"

"Đã lâu không nhìn thấy bản trình diễn tình cảm mãnh liệt!"

"Ha ha ha! Đẹp đẹp! Tiếp tục tiếp tục!"

"Kích động không kiềm chế được! Ha ha ha ha ha"

Bạch Hiên cảm giác được Đào Ngải Linh đề ở trên người mình, móng vừa lúc dính ở địa phương không thể nói.

Mặt Bạch Hiên càng đỏ hơn, cũng không biết là bởi vì mình quần bách, vẫn bởi vì chuyện khác.

Đào Ngải Linh cảm giác được dưới thân địa đồ vật nào đó địa đang dính mình, cả người trở nên càng thêm hưng phấn.

Hắn đối với mình cũng có cảm giác không phải sao?

Đào Ngải Linh cúi xuống, trực tiếp tập kích đôi môi mình thiết tha mơ ước, lúc này đây, rõ ràng so phía trước càng thêm kịch liệt.

Hai người môi giao hòa vào nhau, phát ra thanh âm "Tắm tắc", làm cho không khí cả phòng có vẻ càng thêm ái muội hơn.

Mạc Vân Quà: (◡◡)!!!

"Cô giáo....."

Giọng nói Bạch Hiên nghe qua có vài phần thẹn thùng, còn lại là giống như không biết làm sao.

Lúc này Đào Ngải Linh tâm tâm niệm niệm chỉ có hắn, nghe giọng nói của hắn, nhẹn không được hôn hôn lên môi.

Bạch Hiên có thể cảm giác, nhiệt độ thân thể hai người sắp bằng nhau.

Bầu không khí xung quanh bọn họ quần quýt, Bạch Hiên biết, loại bầu không khí này, gọi là tình yêu.

Nhưng mà, hắn yêu cô ấy sao?

Giờ phút này, Bạch Hiên rất khó hiểu, mà bởi vì sự khó hiểu này lại khiến phản ứng thân thể hắn thay đổi.

Đào Ngải Linh có thể cảm giác rõ ràng được biến hóa trên Bạch Hiên, cô ấy không đành lòng tổn thương hắn, lại không bỏ được hắn.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn đã trở thành chấp niệm của mình.

Mạc Vân Quà nhìn hai người ngừng động tác lại, cô điều chỉnh lại tư thế của mình, đây là nghỉ ngơi giữa hiệp?!

"Đột nhiên sao ngừng!"

"Cứ như vậy mà xong, ta lấy chuyện gì để nói."

"Còn có thể vui sướng chơi đùa quãng ngã hay không!"

"Ta giống như đã chịu vũ nhục....."

"Đào Ngải Linh! Thương a! Đề cho hắn nếm được tư vị nữ tử!"

"Đi thôi Pikachu ~"

"Lầu trên người đủ rồi! Phấn đấu đi nào Đào Ngải Linh!"

"..... Yên lặng khuy bình....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146

Edit: Linhlady

Đào Ngải Linh cuối cùng vẫn lựa chọn không xuống tay, cô ấy yêu hắn, cuối cùng luyến tiếc làm hắn bị tổn thương.

Đào Ngải Linh từ trên người Bạch Hiên xuống dưới, giúp hắn đắp lại chăn, một mình ngồi ở trên ghế.

Không khí lập tức trở nên trầm mặc xấu hổ lên, Bạch Hiên không biết tại sao mọi chuyện lại trở thành như thế này, hắn ngốc nghếch nằm trên giường, cả người cứng ngắc.

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, tròng lớn mắt chó, cho nên..... Đây là hoàn toàn nghỉ ngơi?

"Ta muốn đi ngủ, không cần đánh thức ta, hu hu....."

"Nói có diễn tình cảm mãnh liệt lại không có, ma ma đều là gat người!"

"Cả buổi chiều như vậy, ta sẽ không nhận được làm gì đó."

"Không dậy nổi, bồn cung muốn nghỉ ngơi, ai, tâm mệt....."

"Ô ô ô..... Ta có một tâm tư phóng đảng không kiềm chế được....."

"Ta..... Không bao giờ tin tưởng cái gọi là diễn tình cảm mãnh liệt nữa!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sáng trực tiếp một tầng lớn phun tào, lắc lắc cái đuôi, diễn tình cảm mãnh liệt gì đó, giống như bộ dáng rất đẹp?

Bên kia, Đào Ngải Linh đưa lưng về phía Bạch Hiên, cả người có vẻ có chút cô tịch.

Bạch Hiên nằm ở trên giường, một đôi mắt không có tiêu cự mờ to, cả người cứng ngắc, cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Mà ở phòng này, nhẹ nhàng nhất đó là Mạc Vân Quả.

Cô ngáp một cái, sau đó ghé vào trên sô pha, cứ như vậy nhắm mắt ngủ.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, thời điểm Mạc Vân Quả mở mắt lần nữa, đã không còn thấy bóng dáng Đào Ngải Linh.

Còn Bạch Hiên ngồi ở trên ghế hôm qua Đào Ngải Linh ngồi, cúi đầu, một người trầm tư.

Mạc Vân Quả nhìn quanh phòng không tìm được thân ảnh Đào Ngải Linh, liền nhảy xuống sô pha, vọt vào phòng tắm nhìn xem, vẫn không có.

Mạc Vân Quả:..... Đại biến người sống bốc hơi!

"Gâu gâu gâu!" Cô ấy đi đâu rồi?

Có lẽ bởi vì tiếng kêu của Mạc Vân Quả quá lớn, Bạch Hiên ngẩng đầu, tìm phương hướng Mạc Vân Quả nhìn lại.

"Linh nhi....."

Trên mặt Bạch Hiên lộ ra một nụ cười thâm đạm, thoạt nhìn vô cùng đau lòng.

Nhưng mà Mạc Vân Quả lại không có loại cảm thụ này, cô vọt tới phía trước Bạch Hiên, lập tức nhảy lên chân hấn kêu vài tiếng.

Bạch Hiên chỉ nâng tay lên trấn an cô một chút, cũng không giải thích chuyện gì.

Hôm nay sáng sớm Đào Ngải Linh cũng đã rời đi, không có nói với hấn một câu, cứ như vậy rời đi.

Bạch Hiên không biết Đào Ngải Linh có ý tứ gì, nhưng không thể phủ nhận một điều, hấn không vui, thực không vui, cực kỳ không vui.

Loại tình cảm không thể hiểu này chôn cất trong lòng hấn, khiến cả người hấn nhìn qua có vài phần âm đạm.

Mạc Vân Quả nâng một chân lên, đặt trên ngực hấn, ngược đầu chó nhỏ, cứ như vậy nhìn hấn.

Nếu Bạch Hiên thấy được mà nói, nhất định sẽ bị bộ dáng lúc này của Mạc Vân Quả làm đáng yêu chết.

Đáng tiếc, hấn không nhìn thấy.

Mạc Vân Quả nhìn Bạch Hiên vẻ mặt "Bình tĩnh", cân nhắc có lẽ hấn có biện pháp?

Như vậy nghĩ, Mạc Vân Quả lần nữa ghé vào trên đùi Bạch Hiên, chờ đợi Đào Ngải Linh trở về.

Mà lần chờ đợi này, mất một tuần.....

Theo thời gian trôi đi, ngay cả Mạc Vân Quả có tri độn như thế nào, cô cũng biết được Đào Ngải Linh có lẽ sẽ không đã trở lại, hơn nữa dáng vẻ kia của Bạch Hiên, có loại cảm giác muốn chết không muốn sống.

Vì hoàn thành nhiệm vụ của mình, Mạc Vân Quả quyết định chủ động xuất kích.

Ở thời điểm Bạch Hiên ngồi ở trên ghế kia phát ngốc thời điểm, Mạc Vân Quả quyết đoán mở ra cửa phòng, vụng trộm đi ra ngoài.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả tướng tượng thì tốt đẹp, sau khi ra ngoài tìm được Đào Ngải Linh, đưa cô ấy đến chỗ Bạch Hiên, để cho hai người tự do phát triển tình cảm.

Nhưng mà Mạc Vân Quả lại là xem nhẹ một sự thật, thế giới này, không phải thế giới cô quen thuộc, cho nên.....

Cô hoa hoa lệ lệ lạc đường.....

"Tiêu Quả Quả, phốc, ngươi cũng không biết tìm một tờ bản đồ sao?"

"Ai, đáng thương tiểu Quả Quả nhà ta, lẻ loi hiu quạnh....."

"Khiếp sợ! Chó con rời nhà trốn đi, lại bởi vì....."

"Lầu trên lại tới nữa."

"Ha ha! Các ngươi không cần nói chuyện phiếm, mau giúp tiểu Quả Quả nghĩ cách đi!"

"Chúng ta có thể có cách gì, ai."

"Ta nhớ ra rồi, ở thế giới thú nhân kia, tiểu Quả Quả không phải có quang não sao? Cái kia có thể sử dụng một chút."

"Vậy tiêu Quả Quả người thử xem?"

Lúc này Mạc Vân Quả đang đứng ở góc tường nhìn các loại thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, khi nói đến quang não, cô mới nhớ tới, lần trước dùng xong hình như cô ném nó vào không gian hệ thống.

Mạc Vân Quả quyết đoán lấy quang não ra, sau đó liền nghe thấy một tiếng "007" vì ngài phục vụ, đang cập nhật tin tức vị diện."

"Tin tức download xong....."

Mặt chó của Mạc Vân Quả tràn đầy nghiêm túc, nhìn vòng tay đang đeo trên chân chó, ở trong đầu tự hạ mệnh lệnh: "Tìm được Đào Ngải Linh."

"Đang thu thập tin tức Đào Ngải Linh, xin chủ nhân cho 007 đồ vật có quan hệ với Đào Ngải Linh tiếp xúc qua."

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, có cái gì là Đào Ngải Linh tiếp xúc đâu?

Nghĩ tới nghĩ lui, giống như tại bên người chỉ có bản thân?

Vì thế cô đặt một chân khác lên vòng tay nói: "Chính là cái này."

"Đang ở thu thập &&&&&&&"

"Thu thập xong."

Theo những lời này, Mạc Vân Quả thấy trước mắt xuất hiện một bản đồ lộ trình, cách vị trí của cô không xa là một chấm màu xanh, hẳn là vị trí của Đào Ngại Linh.

Mạc Vân Quả đem chân đề trên vòng tay một chút, sau đó chạy như bay về phía trước.

Người đi bộ trên đường lớn, chỉ thấy một con chó nhỏ chạy như bay về phía trước.

Khi Mạc Văn Quả tìm được Đào Ngải Linh, vừa vặn cô ấy mới cùng khách hàng thảo luận hợp đồng xong.

Vừa quay ra đã nhìn thấy thân ảnh quen thuộc của chó nhỏ, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu của Đào Ngải Linh là chàng trai của cô ấy xảy ra chuyện.

Đào Ngải Linh có thể xác định 100% đó là chó của hắn, bởi vì chó nhỏ rất có linh tính, gặp qua một lần đều không thể quên được.

Mạc Vân Quả thấy Đào Ngải Linh nhận ra mình, lập tức nhảy lên, chuẩn xác nhảy vào ngực Đào Ngải Linh, kêu to vài tiếng.

Trên mặt Đào Ngải Linh xẹt qua một tia nôn nóng, cô ấy lập tức nói: "Chị biết em có linh tính, nếu Hiền Nhi đã xảy ra chuyện, người đã kêu hai tiếng, có được không?"

Vì thế Mạc Vân Quả kêu hai tiếng, cái này, Đào Ngại Linh cũng bất chấp tất cả, trực tiếp ôm Mạc Vân Quả lái xe về hướng nhà Bạch Hiên.

"Lại một người bị tiêu Quả Quả lừa."

"Đó có thể gọi là lừa sao? Chuyện thế giới động vật, có thể lừa sao?"

"Người nói như vậy, Quả thông minh nhà ta lại cho một móng vuốt lên mặt người, cào cho người không nhận ra mặt mình luôn!"

"Ta....., sức lực tiêu Quả Quả đại gia ta rõ như ban ngày."

"Cho nên nói, tiểu tử, không cần cùng Quả thông minh nhà ta đối nghịch, không có chỗ tốt."

"Thật ra cũng không phải lừa, vốn dĩ Bạch Hiên cũng có chuyện mà! Bệnh tương tư, ha ha ha ha!"

"Đáng thương cho Bạch Hiên còn không biết mình bị bệnh gì? Tắm tã, thiệp thế chưa thâm oa....."

"Thiếp thế chưa thâm cũng không nên nói bấy, tiểu Quả Quả nhà ta không phải cũng là thiếp thế chưa thâm sao? Nhưng mà..... Ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148

Edit: Linhlady

Đào Ngải Linh từ chỗ Mạc Vân Quả biết được Bạch Hiên đã xảy ra chuyện, sốt ruột hoảng hốt chạy tới Bạch gia.

Khi Đào Ngải Linh vội vã mở cửa, nhìn thấy hần an an tĩnh tĩnh ngồi đó, làm gì có bộ dáng không khỏe?

Đào Ngải Linh khó hiểu nhìn về phía Mạc Vân Quả trong ngực, lại phát hiện chó con ngáp một cái, nhìn đáng vẻ hần là mệt nhọc.

Đào Ngải Linh:.....

Bạch Hiên nghe tiếng mở cửa quay đầu nhìn lại, tuy rằng hần không nhìn thấy cái gì, nhưng có thể cảm giác được, có người tới.

Mà người kia, vẫn người hần tâm tâm niệm niệm.....

"Cô giáo....."

Bạch Hiên dùng ngữ khí khẳng định nói.

Đào Ngải Linh biết hần vẫn khỏe mạnh, thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng vốn trống rỗng, vừa nhìn thấy hần, đã vô cùng thỏa mãn.

Đào Ngải Linh chậm rãi đi qua, đi tới bên người Bạch Hiên.

"Hiên Nhi....."

Gọng nói Đào Ngải Linh nghe có vài phần nghẹn ngào, làm người nhìn không được đau lòng.

Bạch Hiên tự nhiên cũng là một trong số đó, hần sờ soạn đứng lên, trên mặt lại là một nụ cười âm thầm.

"Cô giáo, đã lâu không gặp."

Bạch Hiên biết Đào Ngải Linh đang tránh né mình, hành động rõ ràng như vậy, không phải không biết.

Đào Ngải Linh nhìn thân hình mảnh khảnh của chàng trai, đặc biệt là nụ cười trên mặt kia, miễn cưỡng như vậy, làm người đau lòng như vậy.

Cô ấy nhìn không được giờ tay lên, vuốt ve khuôn mặt hần.

Bạch Hiên cảm giác được độ ấm quen thuộc thuộc về Đào Ngải Linh, nước mắt trong nháy mắt chảy xuống.

Nước mắt rơi xuống tay Đào Ngải Linh, khiến trái tim cô ấy cũng đau đớn theo.

Nói đến cùng, Bạch Hiên cũng chỉ là một thiếu niên mà thôi, từ nhỏ đến lớn số người hần tiếp xúc cũng không nhiều, tình cảm cũng không sâu đậm như vậy.

Hần không biết nên nói tình cảm của hần dành cho Đào Ngải khác mọi người như thế nào, nhưng nghĩ sẽ mất đi tình cảm kia, hần nhìn không được rơi lệ.

Đào Ngải Linh lần đầu tiên thấy hần khóc, không giống như trong tưởng tượng khóc khàn cả giọng hay đáng về oán trách cả thế giới.

Thiếu niên khóc thút thít, càng giống như một người chịu ủy khuất đã lâu, nhìn không được rơi lệ.

Tất cả như vậy nước chảy thành sông, lại khiến trái tim nhẹ nhõm hơn.

Đào Ngải Linh ôm Bạch Hiên, ngẩng đầu, mềm nhẹ hôn lên nước mắt của hần.

Đến nỗi Mạc Vân Quả.....

Đã sớm bị Đào Ngải Linh "Ném" ở một bên.

Mạc Vân Quả cũng không thêm đề ý, nhìn tư thế của hai người, chắc hẳn nhiệm vụ của mình hoàn thành đi?

Nhưng âm thanh nhắc nhở nhiệm vụ hoàn thành còn chưa vang lên, cái này làm cho Mạc Vân Quả có chút khó hiểu.

Mà càng thêm khó hiểu, còn có mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp.

"Cốt truyện phát triển quá nhanh, ta già rồi, không còn là tiểu tử ngày trước....."

"Cho nên nói, hiện tại nhóm người trẻ đang hot dạng này sao?"

"Có phải như vậy hay không ta không biết, nhưng không thể phủ nhận một chuyện, trái tim non nớt của ta! Bang bang thẳng nhảy!"

"Lầu trên người xác định là bang bang thẳng nhảy? Mà không phải nhảy nhảy thẳng nhảy?"

"(^ ^)_ hử!"

"A a a a! Làm sao bây giờ, ta rất thích Đào Ngải Linh a! Có một loại cảm giác nữ cường nam nhược, nữ công nam thụ a!"

"Nữ công gì đó..... Quả thực không cần quá mạnh!"

"(Về mặt mộng bức) thế giới phát triển quá nhanh, tha thứ ta không hiểu....."

"Cho nên nói, vì sao nhiệm vụ còn không có nhắc nhở hoàn thành? Chúng ta đã ăn vài bát cầu lương!"

"Ăn nhiều cầu lương, mới lớn lên thành phần tử trí thức!"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, lại đem lực chú ý chuyển dời đến trên người Đào Ngải Linh.

Lúc này Đào Ngải Linh đem cả người Bạch Hiên ôm vào lòng, chiều cao hai người không chênh nhau lắm, lại có có cảm giác hài hòa.

Bạch Hiên nhắm mắt lại, hàng mi dài run lên, thoát nhìn rất giống một tiểu tức phụ chịu khi dễ.

Đào Ngải Linh than nhẹ một hơi, ôm chặt Bạch Hiên, ghé lại bên tai hắn, nhẹ giọng nói: "Em yêu anh."

Thân thể Bạch Hiên cứng đờ, "Em yêu anh."

Hắn từng nghĩ cả cuộc đời này mình sẽ không nghe được, không ngờ đến một ngày hắn lại có thể nghe được câu nói này.

Tay Bạch Hiên run rẩy, bờ môi của hắn giật giật, muốn hỏi cái gì đó, lại không cách nào nói thành lời.

Đào Ngải Linh không có nghe thấy câu trả lời, trong lòng trầm xuống, tuy rằng đã biết trước đáp án nhưng khi trực tiếp đối mặt, vẫn không cách nào ức chế được đau lòng.

Cánh tay Đào Ngải Linh ôm Bạch Hiên hơi buông lỏng một chút, làm sao bây giờ? Một chút..... Cũng không muốn buông ra!

Bạch Hiên cảm giác được biến hóa của Đào Ngải Linh, hắn vội ôm lại.

Hắn nghĩ, hắn cũng yêu cô ấy đi?

Nếu tình yêu chính là khi không thấy sẽ nhớ cô ấy, khi tiếp xúc sẽ thấy thân thể cực nóng, kẻ sát trái tim như cùng nhịp đập.....

Như vậy, hắn cũng yêu cô ấy đi!

"Anh....."

Bạch Hiên dừng một chút, khóe miệng cong lên thành một nụ cười nhạt, tươi cười kia giống như có thể chiếu rọi toàn bộ thế giới.

"Cũng yêu em."

Đào Ngải Linh nghe thế câu, mở to hai mắt nhìn, cô ấy vừa nghe thấy cái gì? Cô ấy nghe được cái gì!

Đào Ngải Linh không thể tin tưởng nhìn Bạch Hiên, cô ấy muốn nhìn ra từ trên mặt hắn dấu vết nó dối, lại không nhìn ra được cái gì.

Trên mặt của hắn, cô ấy chỉ nhìn được vẻ kiên định.

"Em..... Em....."

Đào Ngải Linh kích động không biết nên nói cái gì, chỉ có thể găt gao nắm tay Bạch Hiên, vĩnh viễn cũng không buông ra.

Bạch Hiên cảm nhận được kích động của Đào Ngải Linh, ý cười trên mặt càng sâu.

Đào Ngải Linh nhìn này nụ cười này, không nhịn được, hung hăng hôn lên môi hắn.

Môi hai người kề sát nhau, phát ra âm thanh ái muội, càng khiến người nghe trở nên mơ màng.

Tay Đào Ngải Linh du tẩu trên thân thể Bạch Hiên, ngược lại Bạch Hiên chân tay có chút luống cuống.

Nhưng cũng may hắn thông minh học nhanh, đảo khách thành chủ, nháy mắt liền rút đi quần áo của Đào Ngải Linh, mà đến lúc này.....

"Mosaic mosaic! Lại là mosaic đáng chết!"

"Ta biết ngay mà! Ta biết ngay mà! ㄟ(^ ^)ㄟ "

"Quá thương tâm! Diễn cảnh tình cảm mãnh liệt vĩnh viễn đều là mosaic!"

"Ai phát minh mosaic! Kéo đi ra ngoài luân bạch một trăm lần a a a a!"

"A a a! Ta quần đều cời lại cho ta xem mosaic!"

"Hệ thống nguoi ra tới đây, ta bảo đảm không đánh chết nguoi!"

"Khóc chút chút....."

"Sống không còn gì luyến tiếc, ta muốn im lặng, đừng hỏi ta im lặng là ai."

"Vì cái gì hệ thống nguoi tàn nhẫn như vậy, vì sao nguoi luôn làm mosaic đây như vậy, nguoi làm mosaic mong đi không được sao, để cho chúng ta xem thân ảnh cũng được mà!"

"Lâu trên cũng say say....."

"Nhiều năm sau, nhớ tới mấy năm nay bị mosaic chi phối, thật sợ hãi! (๖o๖)!"

Mạc Vân Quả nhìn trước mắt một tảng lớn được xưng là "Mosaic", nâng chân chó lên muốn đánh bay nó đi.

Nhưng mà, cũng chả làm được cái mẹ gì.....

Mosaic vẫn luôn đều hiện ra ở trước mắt cô, ừm..... Giằng co thời gian rất dài.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150

Edit: Linhlady

Thời điểm mosaic dài dòng cuối cùng cũng biến mất, mọi người đều rơi vào trạng thái run bắn bật, rõ ràng là thời điểm tốt nhất.

Mạc Vân Quả nhìn hình ảnh trước mắt cuối cùng cũng trở nên rõ ràng, cả người, nha, không, cả tinh thần thần chó cũng tốt hơn.

Trong phòng tràn ngập hơi thở hormone, loại cảm giác này làm Mạc Vân Quả cảm thấy không được tự nhiên.

Đào Ngải Linh cùng Bạch Hiên còn đang ngủ, Mạc Vân Quả lại là một con chó không chịu ngồi yên, cô trèo lên giường, quan sát hai người.

Khuôn mặt Đào Ngải Linh đỏ rực, cô ấy ôm eo Bạch Hiên, ngẫu nhiên vô ý thức cọ ngực Bạch Hiên.

Còn Bạch Hiên lại cả người Đào Ngải Linh ôm vào trong lòng.

Mạc Vân Quả đứng ở bên người Bạch Hiên, cho dù không đụng vào người hắn, cô cũng có thể cảm giác được nhiệt độ của hắn đang tỏa ra.

Mosaic còn có thể nóng lên?

Mạc Vân Quả tỏ vẻ mosaic thật là một loại đồ vật thần kỳ.....

Nhưng mà người trong phòng phát sóng trực tiếp lại không nghĩ như vậy.

"Chắc chắc chắc ~ xem khuôn mặt nhỏ hồng của Đào Ngải Linh..... Tắm tặc"

"Nói có nữ công nam chịu đâu? Tư thế hiện tại, trái ngược đi?"

"Ta cảm thấy như vậy rất tốt! Bạch Hiên cường thế một chút cũng tốt mà."

"Ta nói các nguoi nhọc lòng làm gì? Cái này vốn dĩ là chuyện của bọn họ."

"Khụ khụ..... Xem diễn mà, nhìn không được nói một hai câu lời bình như vậy."

"Lại nói tiếp, tiểu Quả Quả nhà ta đang làm gì thế?"

"Tiểu Quả Quả, nguoi đang làm gì ở đó?"

Mạc Vân Quả nhìn có người trong phòng phát sóng trực tiếp hỏi cô, trả lời: "Ta xem Bạch Hiên."

"..... Cái câu trả lời này, ta cho 100 điểm!"

"Ta cho 101 điểm, không sợ nguoi kiêu ngạo!"

"Cái câu trả lời này, thật đúng là không có cách nào phản bác a 2333333"

"Phốc, vì sao ta luôn cảm thấy tiểu Quả Quả trả lời luôn vào trọng tâm như vậy nhưng chúng ta lại không tìm ra được nội dung nằm ở đâu?"

"Lầu trên đừng nói ra chân tướng!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu nói chuyện cô không hiểu, đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở trên người Bạch Hiên.

Bạch Hiên lông mi run lên, giống như muốn tỉnh lại.

Mạc Vân Quả liền đứng ở đầu bên kia Bạch Hiên, mắt to tròn xoe cứ như vậy nhìn chăm chăm Bạch Hiên.

Tần suất lông mi Bạch Hiên rung động càng thêm thường xuyên, ngay sau đó, hần mở mắt.

Mạc Vân Quả nhìn Bạch Hiên tỉnh, đem chân chó giơ lên cao, chuẩn xác đập vào trán Bạch Hiên.

Bạch Hiên vừa tỉnh lại đã bị đập một cú vào trán, bỗng nhiên sững sốt, hần khó hiểu mở miệng hỏi: "Linh nhỉ?"

Đệm thịt nho nhỏ còn ở trên trán hần, Bạch Hiên biết đó là của chó nhỏ nhà mình, chỉ là.....

Sức lực của chó con nhà hần thật lớn!

Mạc Vân Quả biết Bạch Hiên đã nhận ra mình, một móng vuốt khác lại đập lên trán hần.

Bạch Hiên:.....

Mạc Vân Quả không hiểu, vì sao nhiệm vụ của mình lại chưa hoàn thành được? Rõ ràng đều bị mosaic lâu như vậy, hai người này còn ngủ trên một giường.....

Nếu thật sự muốn nói rõ, vậy điểm mấu chốt của nhiệm vụ hần là ở trên người Bạch Hiên.

Mạc Vân Quả đập Bạch Hiên một cái, chính là vì nhắc nhở hần, để hần không được có tâm tư khác.

Nhưng mà đáng tiếc ở chỗ, Bạch Hiên sẽ không hiểu thú ngữ.....

Bạch Hiên nghĩ bản thân cùng cô giáo triều miên quá lâu, xem nhẹ nó, lúc này mới khiến nó không cân bằng.

Bạch Hiên khẽ cười một tiếng, tính tình Linh nhi nhà hần cũng không nhỏ nha ~

Đào Ngải Linh nghe được tiếng cười của Bạch Hiên, từ từ tỉnh lại, vừa mở mắt, đập vào mắt là nụ cười sáng lạn của Bạch Hiên.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 151

Edit: Linhlady

Đào Ngải Linh sững sốt, bất tri bất giác cũng nở nụ cười theo.

Cảm giác như vậy, thật tốt.....

Đào Ngải Linh dùng sức ôm chặt Bạch Hiên, hần không thể đem hần hòa tan vào thân thể mình.

Bạch Hiên cảm thấy Đào Ngải Linh đã tỉnh lại, há mồm liền nói: "Cô giáo, buổi sáng tốt lành....."

Đào Ngải Linh nhìn bên ngoài một mảnh đen nhánh, chỉ là cười khẽ nói: "Hiên Nhi, buổi sáng tốt lành....."

Mạc Vân Quả nhìn rõ ràng là buổi tối, hai người này lại chào hỏi nhau buổi sáng tốt lành, hung hăng xem thường hai người một phen.

Đào Ngải Linh nhìn Mạc Vân Quả đem hai chân để ở trên trán Bạch Hiên, e sợ Bạch Hiên không thoải mái, lập tức ôm Mạc Vân Quả lên.

Thân thể trơn bóng của Đào Ngải Linh vừa tiếp xúc với Mạc Vân Quả, toàn bộ lông chó của cô lập tức dựng ngược lên.

"Gâu gâu gâu!" Yêu nghiệt phương nào!

Mạc Vân Quả nhanh chóng chạy trốn, lập tức nhảy lên xô pha, đứng xa xa nhìn hai người.

Đào Ngải Linh sợ ngây người nhìn Mạc Vân Quả nơi xa, trên mặt đầy kính ngạc.

Trong mắt Mạc Vân Quả xẹt qua một tia khó hiểu, vì sao vừa tiếp xúc với thân thể trơn bóng của Đào Ngải Linh cô ngay lập tức cảm thấy toàn thân không thoải mái?

Mạc Vân Quả ở phòng phát sóng trực tiếp hỏi cái nghi vấn này, lập tức khiến cho khắp nơi thảo luận.

"Tiểu Quả Quả, người có biết có câu nói gọi là, đồng tính tương mẫn khác phái tương hút* a!"

**Giống như kiểu cùng đầu thì đẩy nhau, khác đầu hút nhau nhau ấy.*

"Ha ha ha! Động tác vừa rồi của Tiểu Quả Quả quá thật...!"

"Tiểu Quả Quả, giải nhất chó chạy trốn nhanh nhất năm nay dành cho ngươi!"

"Tắm tã ~ tiểu Quả Quả lại có thể tiếp xúc với thân thể trơn bóng của Đào Ngải Linh, hắc hắc hắc, có thích hay không a?"

"Lầu trên cút xéo! Không phát hiện tiểu Quả Quả nhà ta thực kinh hoàng sao!"

"Thứ ta nói thẳng, ta thật đúng là không nhìn ra kinh hoàng ở trên người tiểu Quả Quả....."

"Khụ khụ, nói cũng đúng, ha ha ha!"

"Tiểu Quả Quả ngươi có phải hay không nhiễm bệnh? Quả Quả không thích tiếp xúc với thân thể xích lửa sao? Nếu mà nói như vậy, về sau khi ân ái ngươi làm sao đây?"

"Nói như vậy, về sau tiểu Quả Quả nhà ta chẳng phải là không có..... Cuộc sống tính phúc?"

"Bi ai ba phút cho ai sau này làm nam nhân của tiểu Quả Quả....."

"Ta phảng phất nghe thấy được thanh âm tan nát cõi lòng của nam nhân của tiểu Quả Quả nhà ta....."

"Ai có thể chinh phục tiểu Quả Quả nhà ta, thật khiến chúng ta rửa mắt mong chờ! Ha ha ha!"

Mỗ nam nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, tức khắc liền luống cuống, không thể đứng vào Thân Thân nhà hắn gì đó, quả thực so với chuyện giết hắn còn khó chịu hơn!

"Tiểu Q, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ?"

"Thân Thân nhà ta không thích đụng vào thân thể xích lửa, Trái tim ta thật đau a!"

"Tiểu Q, làm sao bây giờ? Ta hiện tại cảm giác sống không còn gì lý thú....."

"Tiểu Q tiểu Q....."

Tiểu Q:..... Đột nhiên cảm thấy chủ nhân nhà mình biến thành một tên lảm nhảm.....

Mỗ nam nhìn tiểu Q không đáp lại câu hỏi của mình, cả người có vẻ càng thêm u oán.

Hắn nhìn phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả, trong ánh mắt tràn ngập tình yêu vô hạn, đương nhiên, còn có một tia u oán.

Mạc Vân Quả luôn cảm thấy mình và đám người trong phòng phát sóng kia suy nghĩ không cùng một thế giới, nha, không đúng, là vốn dĩ không phải người một thế giới.

Bên này, Bạch Hiên cũng biết tình huống xảy ra, liền sờ soạn hỏi: "Cô giáo, làm sao vậy?"

Đào Ngải Linh nghe được thanh âm của Bạch Hiên, quay đầu nhìn về phía hắn ôn nhu nói: "Không có việc gì."

Nói xong câu đó, lúc sau, Đào Ngải Linh như suy tư gì liếc mắt nhìn Mạc Vân Quả một cái, trong ánh mắt tràn ngập tìm tòi nghiên cứu.

Chó nhỏ này, thật cổ quái.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152

Edit: Linhlady

Tuy rằng biết Mạc Vân Quả có chút cổ quái, nhưng Đào Ngải Linh nghĩ nó không làm Bạch Hiên tổn thương, cũng không có chấp tìm hiểu.

Ở trong mắt của Đào Ngải Linh, Mạc Vân Quả cũng chỉ là một chú chó thông minh có linh tính mà thôi.

Đào Ngải Linh chính thức cùng Bạch Hiên ở bên nhau, theo lý thuyết, nhiệm vụ ở vị diện này xem như hoàn thành, nhưng mà âm thanh nhắc nhở của Đoàn Tử chậm chạp không vang lên, cái này làm cho không ít người suy đoán rốt cuộc xuất hiện vấn đề gì.

Mạc Vân Quả chán đến chết nhìn hai người trước mắt ân ái, thật không hiểu vì sao nhiệm vụ còn không hoàn thành.

"Tiểu Quả Quả, vì sao nhiệm vụ còn không hoàn thành a?"

"Đúng nha, thời gian ngươi ở vị diện này thật dài."

"Các ngươi cũng đừng hỏi tiểu Quả Quả nhà ta, không thấy được cô ấy cũng rất bất đắc dĩ sao?"

"Khụ khụ khụ..... Xin lỗi, ta chỉ muốn thấy được từ trên mặt tiểu Quả Quả chút manh mối, a a a! Làm một cầu khổng, quả thực chịu không nổi a!"

"Thật muốn xem phát sóng trực tiếp ở vị diện sau, cảm giác cái phòng phát sóng này bao giờ mới kết thúc!"

"Đồng cảm....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, trong lòng cũng nghi hoặc, vì sao mình lại không hoàn thành nhiệm vụ?

Lúc này Đào Ngải Linh đang đút trái cây cho Bạch Hiên, nhìn tình yêu trong mắt cô ấy kia, quả thật khiến người ta ganh tị chết người.

"Hiên Nhi, ăn ngon không?" Đào Ngải Linh hỏi.

Bạch Hiên tự nhiên gật đầu, đôi mắt kia không có tiêu cự cũng trở nên nhu hòa.

"Cô giáo, anh muốn nói với em một chuyện."

Đào Ngải Linh động tác ngừng, tò mò hỏi: "Chuyện gì?"

Bạch Hiên sờ soạn nắm tay Đào Ngải Linh, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Anh muốn tuyên bố với toàn thể giới, chúng ta ở bên nhau!"

Thân thể Đào Ngải Linh cứng đờ, khuôn mặt vốn tươi cười của cô ấy cũng dần dần sụp xuống, ngáp ngừng một lúc, mới nói ra được mấy chữ.

"Nghĩ kỹ rồi sao?"

Bạch Hiên trịnh trọng gật đầu nói: "Anh nghĩ kỹ rồi, cũng xác định, anh yêu em, đây là sự thật vĩnh viễn sẽ không thay đổi."

Lông mi Đào Ngải Linh rũ xuống, cô ấy chậm rãi rút tay ra, thanh âm có một tia nghẹn ngào nói: "Một khi đã như vậy....."

Cô ấy dừng một chút, lập tức ôm chặt Bạch Hiên.

"Vậy tuyên bố đi! Em yêu anh, đây cũng là sự thật vĩnh viễn sẽ không thay đổi!"

Bạch Hiên cười, sáng lạn xưa nay chưa từng có.

Đào Ngải Linh cũng cười, từ khóe mắt cô ấy chảy ra một giọt nước mắt, là nước mắt hạnh phúc, là nước mắt giấc mơ trở thành hiện thực.....

Mạc Vân Quả nhìn hai người lại ôm nhau, toàn bộ thân thể chới vờ trên sô pha, chân trước che miệng mình lại, ngáp một cái.

Hai người kia, một lời không hợp liền bắt đầu ôm, kế tiếp, lại sẽ là mosaic đi?

Mạc Vân Quả tỏ vẻ thật sự cô đã thành thói quen, ừm..... Thật sự thành thói quen! (mới là lạ!)

Khi Bạch Hiên cùng Đào Ngải Linh tay trong tay đi ra phòng, hướng truyền thông tuyên bố hai người ở bên nhau, Mạc Vân Quả vẫn luôn canh giữ ở bên người hai người thân chới đột nhiên cứng đờ.

"Nhiệm vụ hoàn thành, đang thoát ly vị diện, ba hai một....."

Ngay sau đó, thân thể nhỏ bé đột nhiên biến mất, mọi người đang chìm trong sự kinh ngạc kia, cũng không ai để ý chuyện này.

Nháy mắt khi Mạc Vân Quả rời đi, cô đang cẩn thận suy nghĩ xem tại sao đến bây giờ nhiệm vụ mới hoàn thành.

Nghĩ đến, có lẽ hi người thông áo với cả thể giới tình yêu của bọn họ đi?

Thật tốt, nhiệm vụ này cũng xong!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Người do đèn thần phái tới cứu vớt chúng ta sao?

Phiên ngoại Đào Ngải Linh

Edit: Linhlady

Khi tôi phát hiện ra chó nhỏ đã biến mất, khi đó thời gian cách tôi đã cùng anh ấy công bố tình yêu đã mấy ngày.

Khi chúng tôi ở trước mặt truyền thông thoải mái hào phóng thừa nhận chúng ta yêu nhau, tất cả mọi người bảo trì khiếp sợ.

Bọn họ bắt đầu nghi ngờ chúng ta, bắt đầu phê phán chúng ta, bắt đầu nhục mạ chúng ta.....

Giờ khắc này, tôi cảm thấy vô cùng may mắn, chàng trai của tôi cái gì cũng nhìn không thấy.

Anh ấy sẽ không nhìn thấy sắc mặt ghê tởm của bọn họ, như vậy, thật tốt.....

Tôi vẫn luôn yêu Hiên Nhi, không xem như nhất kiến chung tình, mà lại giống như mưa dầm thấm đất.

Bởi vì đạo lý luân lý thường, tôi vẫn luôn đem tình yêu này chôn chặt trong lòng.

Thẳng đến khi chó nhỏ kia xuất hiện.

Thật ra đến giờ tôi vẫn không hiểu được, tình yêu của tôi cùng Hiền Nhi thành chính quả có phải tất cả đều do công lao của nó hay không.

Nhưng hiện tại nghĩ lại, từ khi nó xuất hiện, tình yêu của tôi cùng Hiền Nhi mới dần dần thấy ánh sáng.

Tôi vẫn cứ nhớ rõ, móng vuốt sắc bén của nó làm tôi bị thương, hôm đó tôi mới có lý do ở lạ phòng Hiền Nhi.

Tôi vẫn cứ nhớ rõ, thanh âm hất xi của nó thật lớn, đánh thức Hiền Nhi, làm tôi một lần khủng hoảng.

Tôi vẫn cứ nhớ rõ, đôi mắt của nó đặc biệt sáng ngời, cặp mắt kia, giống như có thể nhìn thấu mọi chuyện, lại giống như không nhìn thấy cái gì.

Mặc dù tới hôm nay, tôi vẫn như cũ hoài niệm chó nhỏ đó.

Hiện giờ tình cảm của tôi cùng Hiền Nhi cảm tình cũng, tình cảm của chúng ta cũng được một một phần quần chúng tiếp thu, cũng có lời chúc phúc, nhưng quá trình này cũng không ít gian khổ.....

Tôi và Hiền Nhi cũng từng nhận nuôi không ít chó con, loại gì cũng có, nhưng tính tình giống Linh Nhi thì không con nào có được.

Hiền Nhi ngẫu nhiên còn sẽ nhắc mãi nó, mỗi khi lúc này, tôi chỉ cười khổ một phen.

Có lẽ chúng tôi thật sự thiếu nó, đoạn thời gian đó, bởi vì đoạn thời gian đó ứng phó nhiều chuyện, nó biến mất, chúng tôi lại không tìm nó.

Tôi nghĩ, có lẽ nó nghịch ngợm, sau vài này sẽ trở lại.

Mà một ngày này, lại là vĩnh viễn.

Nhiều năm trôi qua, tình cảm của tôi cùng Hiền Nhi càng thêm ổn định, chúng tôi cũng có những đứa con của mình, một nam một nữ, thật đáng yêu.

Bé trai giống Hiền Nhi, ôn nhuận như ánh mặt trời.

Mà bé gái lại giống như tôi, cường thế phúc hắc, đương nhiên, cái đánh giá này là Hiền Nhi nói cho tôi.

Hắn nói có một lần vô tình nghe người trong công ty tôi nói chuyện, nói tôi là một bà chủ phúc hắc.

Đối với chuyện này, làm sao tôi có thể thừa nhận được chứ?

Rõ ràng tôi là một cô gái yêu Hiền Nhi a!

Tôi cùng Hiền Nhi nói về chuyện chó con năm đó, còn nói giỡn, không có nó, chúng ta cũng không nhanh chóng ở bên nhau như vậy.

Hiện tại tôi còn nhớ rõ biểu tình khi Hiền Nhi nghe được lời này, đó là một loại biểu tình dị thường nghiêm túc trang trọng.

Hiền Nhi nói cho tôi biết, có lẽ chó nhỏ kia tới đây để giúp đỡ anh ấy tìm tình yêu, khi thành công rồi nó sẽ rời đi.

Tôi hỏi hắn vì sao lại nói như vậy.

Hiền Nhi lại dùng vẻ nghiêm túc đó nói cho tôi, khi anh ấy còn nhỏ, đã từng cầu nguyện với ánh đèn, hy vọng cuộc đời này sẽ tìm được tình yêu của riêng mình.....

Đối với cái đáp án này, tôi chỉ cười khẽ một tiếng, sau đó đẩy ngã anh ấy.

Nhưng mà trong lòng tôi không ngừng một lần nghĩ tới, có lẽ nó thật sự là do thần đèn phái tới?

Phải tới cứu vớt cô ấy, còn có chàng trai của cô ấy.....

Còn có tình yêu thể gian khó dung của bọn họ.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Thổ lộ 520

Edit: Linhlady

Trong không gian u ám, Mạc Văn Quả cuối cùng cũng trở về bộ dáng nhân loại.

Ngay từ đầu cô còn có vài thói quen, nhưng sau nhìn bàn tay trắng nõn của mình, cô cũng xác định mình đã trở về làm người.

Nàng ôm khoanh tay trước ngực, lạnh lùng nhìn Đoàn Từ trước mắt.

Chỉ thấy miệng nhỏ nhắn hồng hào của Đoàn Từ lúc đóng lúc mở, thoạt nhìn bộ dáng thật lấm mồm.

"Ký chủ, lần này đánh thưởng lại giảm xuống!"

"Ký chủ, như thế bao giờ người mới có thể lên cấp 3 đây?"

"Không phải ta nói, ký chủ người có thể giống các chủ kênh khác điềm đàm đáng yêu, sau đó cầu đánh thưởng a!"

"Ài, cũng may nhiệm vụ lần này hoàn thành không tồi, đạt tới trình độ A+, tiếp tục nỗ lực nha $\sim(\sim\nabla\sim)\sim$ "

"Được rồi được rồi, ta không nói, ký chủ người nghỉ ngơi một chút, sau đó chúng ta tiếp tục phát sóng trực tiếp vị diện sau $(\cap_ \cap)$ "

Mạc Vân Quả nhìn tiểu đoàn tử Bạch Bạch nào đó nói không nói lời nào nhưng vẫn như cũ nói không ngừng nghỉ, vươn một ngón tay chọc vào bụng nó.

Đoàn Tử bị Mạc Vân Quả chọc mạnh một cái, thân thể nhỏ nhỏ ngã ngửa về phía sau, thiếu chút nữa ngã xuống.

Đoàn Tử ổn định thân mình lưng lạy, nhìn về phía Mạc Vân Quả.

"Ký chủ đại nhân, sức lực của người thật lớn, người có thể suy xét đến chuyện biểu diễn tay không đập bể một tảng đá lớn, nói không chừng sẽ nhận được không ít đánh thưởng!"

"Người cảm thấy cái chủ ý này thế nào? Ta cảm thấy bộ dáng thực không tồi."

"Ha ha ha! Quyết định, thế giới sau làm như vậy đi!"

.....

Mạc Vân Quả ngáp một cái, nằm ở nơi đó ngủ rồi.

Đoàn Tử thấy Mạc Vân Quả ngủ rồi, ngậm miệng lại, sau đó ghé vào trước ngực cô cũng ngủ rồi, ừ..... Nhìn như ngủ rồi.

Thời điểm Mạc Vân Quả lần nữa tỉnh lại, Đoàn Tử thấy cô cũng đã phục hồi được phần nào rồi, quyết đoán mở phát sóng trực tiếp vị diện sau.

Đương nhiên, cũng không thiếu một trận rong dài.

Khi Mạc Vân Quả lần nữa đến vị diện tiếp theo, phát hiện lúc này đây, chính mình tựa hồ..... Lại không phải người?

Hơn nữa, lại còn không thể chuyển động? Còn không có tay? Không có chân?

Cho nên, cô lại biến thành cái gì đây?

"Ài, nhìn cái cây này thật nhỏ, nếu chúng ta treo lên cây này, nhất định sẽ không được bao lâu, thôi, đi sang cây bên này đi!"

Mạc Vân Quả nghe được một giọng nữ kiều nhu nói như vậy.

Cây? Cái gì cây?

Mạc Vân Quả muốn mở to mắt, lại kinh ngạc phát hiện, mình giống như cũng không có đôi mắt?

Cho nên..... Cô rốt cuộc là cái cái quý gì?!

"Đi? Tiểu Quả Quả người....."

"Ta sợ gây người! $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$ "

"Còn có thể như vậy a! Hệ thống thật là 66666,"

"Cái tạo hình này ta cho 100 điểm!"

"Cho nên nói, lần này tiểu Quả Quả biến thành một cái cây sao?"

"Mạc danh muốn cười làm sao bây giờ?"

"Ha ha ha ha ha! Làm càn cười to! Ha ha ha ha"

"Emma..... Biến thành cây - tiểu Quả Quả, lại còn là một cái cây bộ dáng gầy yếu!"

"Cho nên nói, nhiệm vụ của vị diện là cái gì vậy? Là phải biến thành cây mới có thể hoàn thành."

"Ta cũng muốn biết 233333."

Đoàn Tử thấy phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi kêu gào phải biết nội dung nhiệm vụ, tay nhỏ trắng trắng mập mập vung lên, nhiệm vụ nháy mắt xuất hiện ở phòng phát sóng trực tiếp.

"Nhiệm vụ vị diện: Thổ lộ 520. Thuyết minh nhiệm vụ: 520 thẻ bài nhân duyên."

Mạc Vân Quả lúc này còn đắm chìm trong bi thương mình biến thành cây, lúc này không thể động.....

Không thể cào ngứa, không thể hắt xì, không thể lăn lộn.....

Cây gì đó, thật là quá chán ghét!-----

Edit: Vì một cái tiêu đề mà ta không ngừng edit đến chương này, cuối cùng nó thành vậy đây, lạ bị tác giả hố, danh một phút mặc niệm cho cây Quả Quả, 23333.

Chương 155

Edit: Linhlady

Tuy rằng Mạc Vân Quà không muốn tiếp thu sự thật này, nhưng tất cả đều đã thành kết cục đã định, cho dù cô có bao nhiêu không muốn, cũng thành như bây giờ.

Lúc này, Mạc Vân Quà mới nhớ tới nhiệm vụ của mình, thổ lộ 520? 520 thẻ bài nhân duyên?

Cho nên, thổ lộ là cái gì? Thẻ bài nhân duyên lại là cái gì đây?

Mạc Vân Quà muốn ngáp một cái, lại phát hiện mình cũng không có miệng.....

"Ai, cây nhỏ, người thật đáng thương, lại một đôi yêu nhau vứt bỏ người." Một cái thanh âm già nua ở bên tai Mạc Vân Quà vang lên.

Mạc Vân Quà lay động nhánh cây, không nói gì.

"Ai, những người đó luôn thích đem những cái thẻ bài đó treo lên người ta, ta già rồi, có chút không chịu nổi gánh nặng này!"

Thanh âm tràn ngập một tia mỉa mai, nói ra thôi cũng đã thấy mệt rồi.

Mạc Vân Quà nỗ lực tìm kiếm nơi thanh âm phát ra, thành công tìm được người đó, a, không, là cây.

Đó là một cây cao to, nhìn qua giống như đã tồn tại rất lâu rồi.

"Người là ai?" Mạc Vân Quà hỏi, lại nói tiếp, đối thoại giữa cây và cây, ừm..... Thực kỳ diệu.

"Nha! Tiểu gia hòa người rồi cuộc nguyện ý cùng ta nói chuyện!" Thanh âm già nua để lộ ra một tia kinh hi, toàn bộ nhánh cây lay động rầm rầm.

Mạc Vân Quà nghe thế, lập tức cảm miệng, ồ, không đúng, là nhắm lại không biết thứ gì, không nói.

Cây đại thụ kia thấy Mạc Vân Quà lại không để ý tới hần, nói thầm nói mấy câu, liền an tĩnh xuống lại.

Ở trong mắt mọi người, chỉ nhìn thấy hai cây động nhiên lay động, có lẽ là bị gió thổi, có lẽ là bị mọi người lay động, nhưng không ai biết, bọn họ tiến hành một hồi đối thoại nho nhỏ.

"Ai, cây nhỏ thụ, người tính toán hoàn thành nhiệm vụ này như thế nào nha? Tới tới tới, lộ ra một chút manh mối đi!"

"Hắc hắc hắc, cây nhỏ thụ là cái quý gì? Rõ ràng là tiểu Quà Quà!"

"Ha ha ha! Không được! Đừng cười không được làm sao bây giờ!"

"Cho nên chúng ta tới nghiên cứu một chút, cây thì làm sao nói chuyện?"

"Lầu trên không cần khinh bỉ cây được không! Làm một người cây thuần khiết, ta thực nghiêm túc hơn nữa thực nghiêm túc nói cho người, chúng ta là dùng cái mũi nói chuyện!"

"A phi, ngượng ngùng, nói sai rồi, chúng ta là dùng miệng nói chuyện!"

"Lầu trên người là con khi phái tới đậu bĩ* sao?!"

**là ngôn ngữ mạng bên TQ, ý chỉ bị bựa, ngu ngơ...*

"Emma, thế giới to lớn, việc lạ gì cũng có, thật muốn nhìn xem bộ dáng tiểu Quà Quà biến thành người cây, nhất định rất đáng yêu!"

"Chẳng lẽ tiểu Quà Quà hiện tại không phải người cây sao? Nội tâm là người, mặt ngoài là cây! Ha ha ha ha!"

"Emma..... Không được, ta muốn cười chết!"

"Lầu trên đi thông thả không tiến....."

Mạc Vân Quà nhìn phòng phát sóng trực tiếp, cả người, không, cả thân cây đột nhiên ưỡ oái.

Cây nhỏ nhỏ đột nhiên ưỡ oái, nhìn vào càng giống thiếu dinh dưỡng, một con giò bất lương cũng có thể đẩy ngã.

"Ai nha, cái cây này sao lại gầy yếu như vậy? Không được không được, chúng ta vẫn nên đi sáng cây bên cạnh đi!"

"Tốt, nghe em!"

Thanh âm một đôi nam nữ đối thoại truyền tới lỗ tai Mạc Vân Quà, cô nỗ lực muốn thấy rõ ràng trạng thái trước mắt.

Chỉ thấy một đôi nam nữ tay nắm tay, trong tay cô gái giống như cầm một cái màu đỏ gì đó, cô ấy đi sang cây bên kia, vứt lên đó.

Vật màu đỏ đó treo lên thân kia kia, cô gái lập tức hưng phấn nhảy lên.

"Ha ha! Treo lên đi! Như vậy tình yêu của chúng ta có thể lâu lâu dài dài!"

"Dạ dạ, chúng ta đi thôi!"

Nam sinh cùng nữ sinh rời đi, nơi này trong nháy mắt lại khôi phục yên tĩnh.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156

Edit: Linhlady

"Ai da uy, eo của ta a!" Thanh âm gì nua lại vang lên, lúc này đây, rõ ràng thêm một tia thống khổ.

"Ai, cây nhỏ, người chừng nào thì mới có thể lớn lên a? Nói như vậy, có thể giúp ta chia sẻ một ít thể nhân duyên này đó. Cũng không biết những nhân loại này nghĩ như thế nào, sao lại có thể nghĩ cứ treo những thẻ bài này lên thân thể ta thì tình yêu của họ sẽ lâu dài?"

"Cây nhỏ, người nói từ hai mươi năm trước người đã bị di chuyển tới đây, nhưng không lớn lên dù chỉ một chút, vẫn nhỏ bé như vậy là sao?"

Thanh âm già nua vẫn luôn ki ki oa oa nói không ngừng. Mạc Vân Quả giống như trở về trong không gian u ám, cái miệng nhỏ nhắn của Đoàn Tử đóng mở không ngừng.

Mạc Vân Quả chỉ lay động thân cây, vì sao bản thân đã thành một cái cây rồi, vậy mà vẫn phải nghe người ta dong dài.....

Nhánh cây ào ào động, phát ra một ít thanh âm

Đại thụ bên cạnh thấy một màn như vậy, ngược lại cao hứng hơn.

"Hắc! Tiểu gia hỏa, ta xem ra hôm nay người rất có sức sống a! Người là muốn trưởng thành sao!"

Mạc Vân Quả:..... Không, ta không nghĩ lớn lên.

"Ai, ta đột nhiên phát hiện một chuyện, nhiệm vụ không phải muốn 520 thẻ bài nhân duyên sao? Ta vừa rồi đếm một chút, trên người tiểu Quả Quả tổng cộng chỉ có 52 thẻ bài nhân duyên."

"Nói như vậy, tiểu Quả Quả còn thiếu..... Ừm..... Lâu dưới tính một chút!"

"468 cái!"

"Kính ngạc xuất hiện toán học đại thần! Làm một học tra ta chịu không nổi a!"

"Ta chỉ cười cười không nói lời nào!"

"Nói chính sự đâu! Vừa rồi đại thụ kia không phải nói sao? Bởi vì tiểu Quả Quả quá nhỏ gầy, cho nên những người này mới không muốn đem thẻ bài nhân duyên treo ở trên người tiểu Quả Quả."

"Cho nên chỉ cần tiểu Quả Quả trưởng thành, những người này sẽ đem thẻ bài nhân duyên treo ở mặt trên!"

"Cái này không phải chuyện rất đơn giản sao? Chỉ cần cho tiểu Quả Quả một liều thuốc sinh trưởng là xong."

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, lập tức lại hỏi: "Thuốc sinh trưởng?"

"Đúng rồi đúng rồi! Tiểu Quả Quả người chờ, ta lập tức đánh thưởng cho người!"

"Người sử dụng ta là một nhà khoa học đánh thưởng một lọ thuốc sinh trưởng!"

Tề sinh trưởng lập tức xuất hiện trong không gian, Mạc Vân Quả lấy ra nó, ừm..... Trên thực tế là đặt ở trên nhánh cây của cô.

Đang lúc cô chuẩn bị sử dụng, một trận cuồng phong thổi qua, sau đó.....

Sinh trưởng "Xoạch" một chút bị cuồng phong thổi tới lẫn trên mặt đất, nhất mẩu chốt chính là, thuốc sinh trưởng lăn lăn, thuận gió thổi tới đại thụ bên kia.

Lại sau đó.....

Liền thấy đại thụ lấy mất thường có thể thấy được tốc độ trưởng thành, trưởng thành.....

"Ai? Ta như thế nào cảm giác ta đang lớn lên a!"

"A a a! Ta muốn đụng đến trời cao rồi! Ha ha ha!"

Thanh âm già nua giờ phút này tràn ngập vui sướng, có vài phần sức sống hiếm thấy.

Mà Mạc Vân Quả.....

Cả thân cây lá cây héo héo, một bộ dáng suy sút.

Mạc Vân Quả: Trời cao? Ngươi sao không sánh vai cùng mặt trời luôn đi..

"Phốc..... Từ đâu ra một cổ gió yêu ma!"

"Này..... Này này..... Ta..... Đột nhiên không biết nên nói gì."

"Cho nên nói, tiểu Quả Quả làm sao sẽ xui xẻo như vậy?"

"Cái kia, tiểu Quả Quả, nơi này tạm thời ta chỉ có một thuốc sinh trưởng thôi, chờ ta trở lại phòng thí nghiệm, lại lấy cho ngươi một lọ khác, nhưng mà ngươi phải đợi ba ngày."

"Đáng thương cho tiểu Quả Quả....."

"Ta thật sự không nghĩ sẽ cười, thật sự..... Chính là, ha ha ha ha! Không nín được!"

"Nghẹn lại, nhất định phải nghẹn lại! Không được! Ha ha ha ha ha!"

Mạc Vân Quả:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157

Edit: Linhlady

Lúc này đã là buổi tối, không có người chú ý tới động tĩnh bên này.

Trong không gian chỉ còn lại âm thanh già nua vui vẻ của cây đại thụ.

Ngày hôm sau, khi nơi này mở cửa lần nữa, có không ít cặp đôi yêu nhau tới đây.

Sau đó các bọn họ kinh ngạc phát hiện, cây đại thụ này thật lớn nha!

Đặc biệt đứng bên cạnh một cây gậy yếu, nhiều qua đặc biệt hùng vĩ.

Vì thế, ngày hôm nay có không ít người ném thẻ bài nhân duyên lên cây, chọc nó một trận bực tức.

Mà Mạc Vân Quả "Nhỏ yếu":.....

Vào lúc ban đêm, Mạc Vân Quả nhỏ yếu lắc lư thân thể của mình, cô phát hiện, tuy rằng cô không thể lần lộn, không thể cào ngựa nhưng cô có nhiều hơn một cách tay để lay động!

Đại thụ bên cạnh nhìn Mạc Vân Quả hoạt bát, có vẻ rất cao hứng.

"Tiểu gia hòa, sao gần đây ngươi vui vẻ như vậy? Là muốn trưởng thành sao?"

Mạc Vân Quả:..... Ta không muốn lớn lên, không muốn lớn lên~

Đại thụ thấy Mạc Vân Quả không có đề ý đến hắn, cũng không có cảm thấy nhàm chán, ngược lại càng thêm hứng thú nói chuyện.

"Ài, ngươi không biết, ta hôm nay lại đếm một chút, tiểu gia hòa! Hôm nay lại có thêm một trăm thẻ bài!"

"Ngươi không biết, thêm một trăm cái thôi mà nặng muốn chết!"

"Tiểu gia hòa ngươi nói ngươi chừng nào thì có thể lớn lên, nói như vậy, có thể giúp ta chia sẻ một chút."

"Ngươi nói có phải bởi vì ta che mất ánh nắng của ngươi, cho nên ngươi mới mãi không lớn lên được không?"

.....

Mạc Vân Quả chỉ nghe thấy bên tai riu rít, dị thường ảm ỉ, rõ ràng chỉ là một cái cây, cô lại cảm thấy bên cạnh có rất nhiều người đang nói chuyện.

Mạc Vân Quả cảm thấy ảm ỉ, vốn dĩ đang đưa cánh cây ra lay động vui vẻ, bây giờ lại ỉu xiu rũ xuống, nhìn qua có vẻ sa sút.

"Ta..... Lần đầu tiên biết có người, a, không, là cây có thể nói nhiều như vậy!"

"Ta cảm giác tất cả chúng ta nói chuyện, cũng không nhiều bằng cái cây này nói."

"Cho nên nói, đầu năm nay, ngay cả cây cũng dong dài như vậy?"

"Khụ khụ..... Giờ phút này ta vô cùng đồng tình tiểu Quả Quả nhà ta."

"Đồng tình thêm một."

"Đồng tình thêm vô số một....."

Mạc Vân Quả: Ai muốn các người đồng tình! (^ ^)

Cây đại thụ nói thật lâu thật lâu, lâu đến nỗi Mạc Vân Quả bị thôi miên ngủ rồi, hần mới khó khăn lắm dừng lại, mà lúc này, đã là đêm khuya.

Cây đại thụ ngược mắt nhìn tất cả, đột nhiên sinh ra một loại cảm giác duy ngã độc tôn, hần thở dài một hơi.

"Ai, chỗ cao lạnh lẽo a....."

Mạc Vân Quả vừa vận tinh lại.....

Ngày hôm sau, vẫn như cũ có không ít người tới ném thẻ bài nhân duyên, nhưng cũng không phải ngày nghỉ, số lượng người cũng ít hơn mọi hôm.

Đáng vui mừng chính là, hôm nay có một đôi tình nhân treo thẻ bài trên người Mạc Vân Quả, mà nguyên nhân lại là.....

"Hừ! Em nói cho anh biết, tình cảm của chúng ta giống như cái cây này vậy, yếu ớt, nếu anh không xử lý đám hồng nhan tri kỉ kia của anh đi, thẻ bài nhân duyên của chúng ta trên cây này nhất định sẽ rớt! Hừ!"

Đây là cô gái ném thẻ bài nhân duyên nói, nói cách khác, một cái thẻ bài nhân duyên mà lại khiến một đôi cãi nhau.....

Cho nên, thiên hạ to lớn, việc lạ gì cũng có a!

Mạc Vân Quả đối với việc hôm nay có thẻ bài nhân duyên treo lên vô cùng vừa lòng, có tiến bộ!

Chờ thuốc sinh trưởng tới, cô nhất định sẽ phát triển cao cao lớn lớn! Sau đó nháy mắt hạ gục đại thụ bên cạnh!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158

Edit: Linhlady

Bởi vì đối với hôm nay thực vừa lòng, cho nên buổi tối đối với chuyện cây đại thụ dong dài, Mạc Vân Quả cuối cùng cũng chịu đáp lại.

"Người ở chỗ này đã bao lâu?"

Đây là vấn đề Mạc Vân Quả rất tò mò, cây đại thụ này không biết đã sống bao lâu rồi.

"Hắc! Tiểu gia hỏa người rớt cuộc chịu nói chuyện! Người không biết, mấy ngày nay nhàm chán chết lão nhân!"

"Ai, người nói những nhân loại này nghĩ như thế nào, đem chúng ta hai cái ngăn cách đi, ta muốn tìm cái cây nói chuyện đều không có, cũng may, người hiện tại chịu nói chuyện!"

"Ai? Người vừa rồi hỏi cái gì nhỉ?"

"À à, ta nhớ ra rồi, người hỏi ta ở chỗ này đã bao lâu? Ta ngẫm lại a!"

"Ừm..... Có chút nhớ không rõ, tính qua cũng một trăm năm!"

"Nhớ năm đó thời điểm ta còn trẻ, lúc đó cái gì cũng không sợ, hiện tại già rồi, này đó thẻ bài treo ở trên người, ta có chút chịu không nổi."

Mạc Vân Quả: À (lạnh nhạt mặt)

"Tiểu gia hỏa, người sao lại không nói chuyện nữa rồi?" Đại thụ hỏi.

"Ta không biết nên nói cái gì." Mạc Vân Quả trả lời nói.

Lần này, ngược lại là đại thụ ngây ngẩn cả người, hần tạm dừng thời gian rất dài, mới chậm rãi nói.

"Tiểu gia hỏa, người có ước mơ không?"

Mạc Vân Quả không biết cái gì gọi là ước mơ, nếu ước mơ chính là một cái nguyện vọng mà nói, như vậy nguyện vọng của cô là rời khỏi đây, hiện tại, ngay lập tức.

Cho nên hiện tại cô không có nguyện vọng gì, nếu có thì có, trước mắt chính là hoàn thành nhiệm vụ!

Đại thụ thấy Mạc Vân Quả không nói gì, thở dài thật sâu một hơi.

"Khi ta vẫn là một cây nho nhỏ, ước mơ của ta là chinh phục biển sao trời mênh mông!"

"Sau ta ý thức được mình là một cái cây, mà một cái cây thì không thể tự mình di động, lúc ấy ước mơ của ta là khỏe mạnh trưởng thành, có thể che mưa gió một phương."

"Lại sau đó, ta bị nhân loại nhỏ trồng ở nơi này, lúc ấy, ước mơ của ta chính là vì nhân loại phục vụ, ha ha ha!"

Mạc Vân Quả: Ô. (mặt lạnh nhạt)

"Không biết vì sao, nghe ước mơ của đại thụ, có vài phần chua xót."

"Lầu trên chua xót cái gì?"

"Không biết a! Cho nên đây mới là chỗ kì quái!"

"Chẳng lẽ vị diện này chúng ta luôn phải nghe đại thụ dong dài sao?"

"Ai, ngày đó vị huynh đài nào nói sẽ đưa thuốc sinh trưởng giờ đang ở đâu a? Cầu đưa thuốc sinh trưởng a! Làm tiểu Quả Quả nhanh lên lớn lên a!"

"Tại hạ đây, tại hạ đây đây! Ta hiện tại chính cười phi thuyền đi hướng trung ương tinh đâu! Ngày mai là có thể tới rồi, đến lúc đó có thể đưa thuốc sinh trưởng cho tiểu Quả Quả!"

"Ha ha! Chúng ta chờ một chút vậy!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nhanh đem thuốc sinh trưởng tới, sau đó mau chóng hoàn thành nhiệm vụ vị diện này, tiểu Quả Quả có thể mở phát sóng ở vị diện sau rồi!"

"Đang xem có bao nhiêu người không muốn nghe đại thụ kia dong dài! Cừ trào!"

"Cừ trào, bốn con!"

"Cừ trào cừ trào! Một trăm chỉ!"

Mạc Vân Quả nhìn đến cuối cùng, trông tượng bộ dáng có một trăm móng vuốt, ừm..... Xem ra rất cường đại!

Mạc Vân Quả không nói nữa, bên tai chỉ còn thanh âm tang thương của cây đại thụ.

Hắn đã bắt đầu nói chuyện xưa của hắn, bắt đầu từ một cây nho nhỏ, ừ..... Hiện tại nói đến đoạn hắn là một cái cây trẻ tuổi.

Cành cây của Mạc Vân Quả theo gió lắc lư, có vẻ một mảnh nhu hòa.

Trong mắt người xem, lại là một mảnh hài hòa.

Đại thụ vị cây nhỏ che mưa chắn gió, cây nhỏ cành cây theo gió lắc lư, hai người lá cây ngẫu nhiên giao nhau, thoạt nhìn như là an ủi cho nhau an ủi.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159

Edit: Linhlady

Thời gian trôi qua thật mau, ngày hôm sau, trong phòng phát sóng trực tiếp người dùng "Ta là một nhà khoa học" đem thuốc sinh trưởng đánh thương cho Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cũng lập tức đem thuốc sinh trưởng ném xuống rế của mình, thật may lúc này không có con gió yêu ma nào thổi qua.

Sau đó.....

Bằng mắt thường mọi người có thể thấy được tốc độ cây sinh trưởng.

"Mau xem mau xem! Xem cái cây này! Lớn lên thật nhanh!"

"Oa! Đây là một kỳ tích a!"

"A a a! Ta muốn ném thẻ bài nhân duyên lên thân cây của nó!"

"Ta cũng muốn, ta cũng muốn!"

.....

Trong lúc nhất thời, tin tức ở đây có một cây thần thụ nháy mắt liên truyền khắp toàn bộ thành phố S, thậm chí khuếch tán tới cả nước, thậm chí toàn thế giới.

Ngày này, có không ít truyền thông đi vào nơi này, tiến hành các loại phỏng vấn chụp ảnh.

Đương nhiên, đối tượng được phỏng vấn nhân viên quản lý làm việc tại đây.....

Mọi lại gần nhìn cây nhỏ lớn lên trong thời gian chưa đến một phút đồng hồ là như thế nào.

Huống chi, có biến hóa rõ ràng như vậy, tự nhiên đưa tới rất nhiều sự chú ý của mọi người.

Ngày này, tổng cộng có 200 cái thẻ bài treo ở trên người Mạc Vân Quả.

Sở dĩ ít như vậy, là bởi vì tin tức truyền ra ngoài, lúc sau, nhân viên quản lý nhanh chóng phong bế khu vực xung quanh, mặc dù mọi người có chút bất mãn, nhưng cũng không thể làm

gi.

Truyền thông nhanh chóng nắm bắt thông tin, thời gian chưa đến một ngày, thông tin về cây "Thần thụ" này đã có mặt khắp trên báo đài, không ít người muốn đến đây xem cái cây này.

Nhưng bởi vì niềm phong, không ít người tìm nhóm nhân viên phụ trách, bọn họ thương lượng một lúc, quyết định ngày hôm sau sẽ mở cửa, về phần giá cả..... Khẳng định là muốn nhắc lên.

Mà những việc này, Mạc Vân Quả đều không biết.

Cô chỉ biết là, cô trưởng thành, ừm..... Lớn lên rất lớn rất lớn, đã sắp vượt qua cây đại thụ bên cạnh rồi.

Đương nhiên, cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là hiện tại trên người cô chỉ có 268 cái thẻ bài nhân duyên.

Dựa theo hôm nay mới có 200 thì cô cũng sắp hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Mạc Vân Quả cũng không biết nơi này khu đóng cửa, nếu không làm sao chỉ có 200 cái thẻ bài nhân duyên thôi.

Vào lúc ban đêm, ban ngày đại thụ không kịp nói chuyện giờ mới bắt đầu.

"Nha! Cây nhỏ, ngươi lập tức lớn lên thật lớn a! Ngươi ăn cái gì sao?"

"Hắc hắc, đồ vật kia có tác dụng phụ không!"

"Cây nhỏ, thật tốt, ngươi trưởng thành, có thể giúp ta chia sẻ một chút."

Đại thụ lại mở ra trạng thái lâm nhâm, Mạc Vân Quả đáp lại vài câu, thấy nó còn tiếp tục dong dài trực tiếp ngậm miệng.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp đều biết, nhiệm vụ sắp hoàn thành, vị diện này cũng không có gì đẹp.

Thời gian nhanh chóng trôi đi, thực mau liền đến đêm khuya.

Thời tiết, đứng ở ngay lúc này biến hóa.

Vốn dĩ thời tiết còn đang mát mẻ, đột nhiên trở nên lạnh buốt, theo gió lạnh mà đến, là mưa to tầm tã, còn có tia chớp sắc bén cùng tiếng sấm thật lớn.

Mạc Vân Quả là bị tiếng sấm đánh thức, cô có thể cảm giác đến, bầu trời kia có năng lượng thật lớn, giống như muốn bỏ nhào xuống người cô.

Đại thụ cũng bị đánh thức, hần nỗ lực duỗi thân cành lá, muốn giúp Mạc Vân Quả che mưa chắn gió.

Mạc Vân Quả tuy rằng trưởng thành, lại vẫn như cũ không có hùng tráng như cây đại thụ.

Nước mưa tích lại thành từng hạt to nện ở trên người cô, nàng cảm lá cây ở trên người mình xoát xoát rớt.

Mà nhìn xem đại thụ, hiển nhiên so cô rớt càng thêm nghiêm trọng.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160

Edit: Linhlady

"Hắc! Tiểu gia hỏa, đêm nay gió cũng thật lớn a!"

"Ngươi nói, nếu tia sét đáng trúng chúng ta, vậy có chết không nhỉ?"

"Ài? Ta chưa từng bị sét đánh bao giờ, nghĩ lại cả đời này, bị sét đánh chết giống như cũng không tồi."

Thanh âm của đại thụ bị tiếng mưa và tiếng gió che lấp, Mạc Vân Quả nghe cũng không rõ ràng.

Tiếng sấm càng gần, tia chớp cũng càng gần.

Mạc Vân Quả đột nhiên có một loại ảo giác tia sét kia sẽ đánh vào người cô.

"Hắc! Tiểu gia hỏa, ta....."

Đại thụ nói còn không có nói xong liền biến mất, bởi vì một tia sét đang bỏ xuống chỗ bọn họ.

Hoặc chuẩn xác mà nói, tia sét kì hướng tới Mạc Vân Quả bỏ tới, chỉ là đại thụ giúp Mạc Vân Quả che dậy mà thôi.

Mạc Vân Quả ngờ ngác nhìn mọi chuyện xảy ra trước mắt, rõ ràng vừa rồi chỗ đại thụ còn ở bên tai mình lải nhải, đột nhiên lại biến mất.

Đại thụ bị chém thành hai nửa, nhựa cây theo thân đại thụ chảy xuống đất, ở vị trí rễ cây còn bị lốc lên một chút, trong không khí còn vương lại mùi cây bị đốt cháy.

"Tiểu Quả Quả....."

"Tiểu Quả Quả, ngươi không sao chứ?"

"Tia sét này cũng quá lớn đi?"

"Ta dựa! Một buổi tối mà đã dọa ta chết khiếp!"

"Cho nên, cây đại thụ này đã bị sét đánh chết sao?"

"..... Không biết vì sao, đột nhiên cảm thấy đại thụ dong dài cũng rất êm tai."

Mạc Vân Quả nhìn các loại thảo luận phòng phát sóng trực tiếp, ngờ ngác mở miệng hỏi: "Vì sao?"

"Đi? Tiểu Quả Quả, cái sao là vì sao?"

"Tiểu Quả Quả, ngươi làm sao vậy? Tới, thúc thúc ôm một cái."

"Quái thúc thúc lâu trên tránh ra! Đến đây ca ca ôm một cái!"

"Hừ hừ! Không cần chiếm tiện nghi của Tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Tiểu Quả Quả, không có vì sao, người thích ứng được thì sống sót, vốn dĩ chính là đạo lý thế giới này."

Mạc Vân Quả nhìn đến câu cuối cùng, ngốc lăng một lúc, cũng không nói cái gì nữa.

Cô không biết vì sao mình lại hỏi câu đó, cô thậm chí còn không biết ý tứ khi hỏi câu đó là gì, chỉ là trong giây phút kia cô buột miệng hỏi ra mà thôi.

Trận này mưa to vẫn cứ rơi xuống, thẳng đến rạng sáng, mới khó khăn lắm dừng lại.

Trong không khí vẫn còn hương vị bị đốt cháy, nhìn qua nơi này thật tồi tàn.

Khi người phụ trách đến nơi này, nhìn khắp nơi là một mớ hỗn độn, vội vàng gọi người đến dọn dẹp, hôm nay là ngày đầu tiên mở cửa trở lại, không thể để mọi người thấy cảnh này được.

Bầu trời mây đen dần tan đi, không khí trong lành hơn, không ít người muốn đến nơi này, chỉ để nhìn cây thụ thần kia, đương nhiên có thể treo thẻ bài nhân duyên lên thì càng tốt.

Không có người nhớ rõ nơi này đã từng tồn tại một cây cổ thụ, nơi này đã được nhân viên dọn dẹp cực sạch sẽ, ngoại trừ không thể mang cây khô đi còn lại cảnh khô, thân cây gãy đã được dọn dẹp sạch sẽ.

Mọi người chỉ nhìn thấy trải qua mưa gió cây thần thụ càng có thêm sức sống mãnh liệt, bọn gấp không chờ nổi muốn treo thẻ bài nhân duyên lên đó.

Một giờ sau, Mạc Vân Quả nhận được nhắc nhở của Đoàn Từ nhiệm vụ thành công, hơn nữa lập tức tiến hành truyền tống.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua đại thụ chỉ còn lại cảnh cây không, trợ trợ ở nơi đó, không nói gì, chờ truyền tống.

Danh tiếng cây thần thụ càng lúc càng lớn, thẻ bài nhân duyên càng lúc càng nhiều, nhân viên thấy cây bên cạnh thật quá chướng mắt muốn đào nó đi.

Nhưng khi công nhân tới muốn đào cây đại thụ đi, đến phần đáy gốc cây, lại phát hiện ra bộ rễ của cây thần thụ gần như bao bọc cả cây đại thụ, không có cách nào tách ra.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Ở kia có một cây thích lắm lắm

Edit: Linh lady

Thành phố S, có một thân cây được gọi là "Thần thụ".

Tương truyền, trong thời gian ngắn ngủi không đến một phút đã phát triển lớn rất nhanh.

Tương truyền, cây này trải qua mưa gió sức sống càng mãnh liệt.

Không ít người nghe danh mà tìm tới đây treo thẻ bài nhân duyên lên cây.

Cho dù thời gian trôi qua rất lâu, cây thần thụ này vẫn rất có danh tiếng.

Nhưng chuyện làm người ta kinh ngạc chính là, bên cạnh cây này có một cái cây thật xấu, không ít người làm nhân viên phụ trách ở đây muốn đào nó đi, nhưng hai rễ cây gắn bó với nhau, không cách nào tách ra được.....

Mọi người đồng thời bắt đầu đi, càng thêm không xem trọng cây còi cọc bên cạnh, nhưng cũng may, cây này lớn rất nhanh, rất khỏe mạnh, ừm..... Có thể ngồi vài người.

Ngày này, vẫn như cũ có rất nhiều người tới tham quan thần thụ.

Có một bé trai ngồi xổm trước mặt cây còi cọc kia, đếm con kiến, mà bên kia, mẹ của bé đang treo thẻ bài nhân duyên, cô ấy muốn tìm cho con trai một người ba ba tốt.

"Ma ma, vì sao lại ném thứ này lên cây?"

Bé trai tò mò chạy tới hỏi.

Người mẹ sờ đầu đứa bé, sùng nịch cười nói: "Bối vì ma ma muốn tìm ba ba cho con!"

Bé trai nghiêng nghiêng đầu, nghĩ nghĩ nói: "Làm như vậy có tác dụng sao?"

"Đương nhiên là có!" Cô ấy tiếp tục nói.

Bé trai xòe bàn tay nhỏ nhỏ mồm mồm nói: "Ma ma, người đưa đồ vật kia cho con."

Cô ấy có chút khó hiểu, nhưng vì tình yêu con trai, cô ấy vẫn đưa nó cho bé.

Bé trai cầm thẻ bài nhân duyên, hung hăng ném về phía trước, thẻ bài ổn định nằm ở trên một cành cây, như vì sức lực của bé có hạn nên vị trí ném cũng không cao.

Cô ấy thấy như vậy cũng không nói gì, chỉ xoa xoa tóc bé.

Bé trai ngẩng đầu, khuôn mặt đáng yêu ra vẻ nghiêm túc.

Bé chỉ chỉ ngón tay về vị trí đó, nói: "Ma ma xem, con ném nó lên kia rồi, nhất định ma ma sẽ tìm được hạnh phúc của mình?"

Cô ấy sùng sốt, sau đó hung hăng gật gật đầu.

Bé trai thấy như vậy, lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

"Ma ma cây này linh nghiệm như vậy sao?"

"Đương nhiên!" Cô ấy nắm tay bé, khuôn mặt nhu hòa, nhìn thẻ bài trên cây lại lộ vài phần khát khao.

Cô ấy đương nhiên sẽ hạnh phúc a! Bởi vì cô ấy có một đứa con ngoan!

"Vậy ma ma có thể kể chuyện xưa về cây thần thụ cho con nghe được không?"

"Đương nhiên....."

Cô ấy nắm tay bé trai dần dần đi xa, giọng nói ôn nhu kể chuyện giống như còn quanh quẩn đâu đây.

Bé trai cùng mẹ mình không hề để ý, ở thân cây còn cọc kia lại nhú ra một mầm cây.....

"Ai nha! Rốt cuộc tình ngu!"

"Hắc! Tiểu gia hòa, người đã lớn như vậy rồi sao!"

"Ai? Ta như thế nào trở nên nhỏ như vậy?"

"Ha ha ha! Tiểu gia hòa, hiện tại đến lượt người che chở cho ta rồi!"

"Ai, tiểu gia hòa, người có thể dịch sang bên kia chút không, người che hết ánh nắng của ta rồi! (^ ^) "

"Tiểu gia hòa, sao đến giờ người vẫn không thích nói chuyện như vậy, ha ha ha!"

.....

Thanh âm non nớt ở trong gió vang lên, thổi qua cây đại thụ và chồi non nhỏ nhỏ, mang theo ấm áp nhẹ nhẹ.

Bên cạnh đại thụ theo gió lay động lá cây, luôn có từng tia nắng mặt trời xuyên qua kẽ lá của nó rơi xuống chồi non kia.

Mọi người đến tham quan thấy một màn như vậy, luôn cảm thấy trong không khí len lỏi một cảm xúc gì đó, khiến bọn họ cảm thấy ấm áp, nó giống như có thứ gì, giống như sống lại.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Ta muốn trở thành đệ nhất nữ hài giấy

Edit: Linhlady

Giờ phút này, trong không gian u ám, Đoàn Từ nghiêm trang nhìn Mạc Vân Quả, thân thể nó so với trước kia lớn hơn một chút, không, là béo hơn trước kia.

Mạc Vân Quả không chọc bụng Đoàn Từ, cô nhìn về phía trước, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Đoàn Từ giống như nhận ra chuyện gì đó, cũng không giống thường ngày bay tới bay lui riu rít, mà yên tĩnh ở một bên nhìn Mạc Vân Quả.

Nửa ngày sau, trông mắt Mạc Vân Quả xoay chuyển, cô vươn ngón tay, chọc chọc bụng tròn đầy thịt của Đoàn Từ.

"Đoàn Từ, người bụng thật mềm."

Đoàn Từ:.....

"Ký chủ, lần này biểu hiện của ngươi cũng không tệ lắm, lại nỗ lực hơn, nói không chừng lần sau chúng ta có thể lên cấp 3 đó!"

Mạc Vân Quả nghe thế, tiếp tục chọc búng Đoàn Từ hỏi: "Hiện tại còn thiếu bao nhiêu?"

"Ừ..... Hiện tại giá trị kinh nghiệm là 80000/100000, còn thiếu 20000 là có thể lên tới cấp 3!" Đoàn Từ nắm chặt nắm tay, lăm lăm vẻ phấn đấu.

Mạc Vân Quả nghiêng nghiêng đầu hỏi: "Lên tới cấp 3 có chỗ tốt gì?"

"Đương nhiên có chỗ tốt rồi!" Đoàn Từ đột nhiên hưng phấn nói, "Lên tới cấp 3 chúng ta có thể đi đến vị diện trung cấp, tuy rằng chỉ có thể tới vị diện cấp thấp của vị diện trung cấp, nhưng so với hiện tại cũng không tồi rồi!"

"Ồ." Mạc Vân Quả lãnh đạm đáp lại một câu, cô thấy hai cái này cũng không có gì khác biệt, cho nên cũng không có chờ mong.

Cho đến một ngày khi cô thực sự đi đến vị diện kia, chỉ có thể nói một câu "Ha hả".....

"Ký chủ, ngươi đã muốn mở ra phát sóng trực tiếp tiếp theo chưa?" Đoàn Từ dòi đi đề tài hỏi.

Mạc Vân Quả không cảm thấy mình có cái gì không khoẻ, cô nhìn bốn phía xung quanh, chỉ có bóng tối vô tận.

Cô gật đầu đáp: "Ừ."

Đoàn Từ nghe được lời này, lập tức tiến hành rồi truyền tống, ký có thể hoàn thành nhiều nhiệm vụ hơn, nó thích nhất! ($\geq \nabla \leq$)

Thân ảnh Mạc Vân Quả cùng Đoàn Từ rất nhanh biến mất khỏi không gian, nơi này lại khôi phục về yên tĩnh như trước.

Lúc này đây, Mạc Vân Quả ngủ một giấc ngon lành mới tỉnh lại.

Việc đầu tiên khi tỉnh lại Mạc Vân Quả làm là xác định chủng tộc của mình, ồ..... Là người.

Trải qua hai cái thế giới, cuối cùng cũng được trở lại hình dáng con người Mạc Vân Quả tò vè, vẫn là làm người tốt! Muốn ăn cái gì ăn cái gì!

Mạc Vân Quả đánh giá hoàn cảnh xung quanh mình, đây là một gian phòng ngủ sắc màu tươi sáng, trên tường dán không biết là poster người nào, có lẽ là minh tinh nguyên chủ thích.

Phòng không lớn không nhỏ, vừa vặn thích hợp cho một người ở, không có vẻ trống trải mà có vẻ hỗn độn.

Mạc Vân Quả tình mắt thấy được ở trên giá để sách, có dán mấy chữ to "Ba năm thi đại học 5 năm tốt nghiệp".

Ừ..... Nguyên chủ hẳn là học sinh cấp ba.

"Nha! Tiểu Quả Quả cuối cùng cũng biến thành người! Hắc hắc, xoa bóp mặt!"

"Tiểu Quả Quả trong thân thể con người rất mạnh nha, hôn hôn~"

"Lâu trên cút xéo!"

"Hắc hắc, cuối cùng ta cũng chờ được tiểu Quả Quả phát sóng trực tiếp, tâm tình thật vui về hạnh phúc!"

"Lạp lap lap ~ Tiểu Quả Quả xem ta, hôm nay ta có phải rất mạnh hay không?"

"Hôm nay ngươi thật thần kinh, rõ ràng Tiểu Quả Quả nhà ta mới là mạnh!"

Vừa lúc này, Đoàn Từ tuyên bố nhiệm vụ, đồng thời đem bối cảnh chuyện xưa truyền cho Mạc Vân Quả.

"Đỉnh! Nhiệm vụ Bản Vị Diện: Lấy danh đệ thủ khoa thi đậu đại học kinh vũ."

Đại học kinh vũ, đại học đứng đầu cả nước, một suất trúng tuyển ở thành phố S là một phần vạn.....

Edit: Cuối cùng cũng sang thế giới mới, không biết nam chính có được lên sàn không...))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả tiếp nhận nhiệm vụ đồng thời cũng tiếp thu bối cảnh truyện xưa.

Lúc này bối cảnh này có vẻ phức tạp hơn lúc trước một chút.

Nguyên chủ thật ra một thiên tài, có IQ cao đến 180, theo lý thuyết, với một nhân tài như vậy muốn thi đậu đại học kinh vũ thì không thành vấn đề.

Nhưng vào lúc mấu chốt, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Cha mẹ ly dị, cô đi theo mẹ, mẹ cô gả cho người khác.

Đương nhiên, cái này không phải điểm mấu chốt, mấu chốt chính là, người đàn ông kia cũng ly dị, hẳn có một đứa con trai, hai người vừa vặn cùng tuổi lại học cùng lớp, hơn nữa.....

Ngay lúc đó hai người đã xác nhận quan hệ với nhau.

Bởi vì nguyên nhân mẹ nguyên chủ, người nguyên chủ thích lại biến thành anh trai của mình, hai người chung một mái hiên, làm sao có thể yêu nhau.

Người con trai kia chủ động đưa ra lời chia tay, cũng bình tĩnh tiếp nhận sự thật nguyên chủ là em gái của mình.

Nguyên thân lại không thể bình tĩnh tiếp nhận như vậy, đối mặt với sự thật, cô ấy trở nên phần nộ, bắt đầu thấy oán hận mẹ của mình.

Nguyên chủ không đem tinh lực đặt lên việc học nữa, mỗi ngày ăn no chờ chết, thành tích xuống dốc không phanh, vốn dĩ là thiên chi kiều nữ lập tức biến thành bao cò.

Chàng trai không ít lần khuyên nhủ nguyên chủ, mỗi lần đều bị nguyên chủ chất vấn đến không thể trả lời, sau đó đường ai nấy đi.

Nguyên chủ quyết định dọn ra ngoài ở, mỗi ngày ở trạng thái sa đọa.

Mà thời điểm khi Mạc Vân Quả tới đây, cách thời gian thi đại học chỉ còn một tháng.....

"Ài? Lần này cốt truyện có điểm cầu huyết!"

"Cầu huyết thì cầu huyết thật, nhưng không biết vì sao, có một loại cảm giác hưng phấn không rõ!"

"Thật muốn nhìn đáng về Tiểu Quả Quả bị vả mặt!"

"Hắc hắc hắc, bằng trí thông minh của Tiểu Quả Quả nhà ta, thủ khoa gì đó, không phải dễ như trở bàn tay sao!"

"Vậy thì không sao! Nhiệm vụ này Tiểu Quả Quả nhất định sẽ hoàn thành!"

"So với nhiệm vụ, ta càng muốn xem vị anh trai kia cùng Tiểu Quả Quả giao phong!"

"Ta tưởng tượng một chút cái hình ảnh kia, ừ..... Đại khái là hài kịch?"

"Làm chúng ta tận tình chờ mong đi!"

Mạc Vân Quả nhìn các loại thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, hơi hơi nhú nhú mày.

Thật ra cô không cách nào hiểu được, chỉ vì một người con trai, tại sao lại buông tha bản thân, mai một tài hoa của chính mình?

Mạc Vân Quả chưa nếm thử tình yêu bao giờ, cô cũng không biết nó là gì, trước kia trong cuộc sống của cô cũng không tồn tại thứ gọi là tình yêu này.

Nghĩ đến nhiệm vụ của hệ thống, Mạc Vân Quả xuống giường, tùy ý xé tờ giấy《 ba năm thi đại học 5 năm tốt nghiệp 》kia đi, cô luôn cảm giác..... Ừ, rất đơn giản a!

Hôm nay là thứ hai, là ngày đi học bình thường, Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua thời gian, đã là 8 giờ, đi học khẳng định đến muộn.

Đang lúc cô suy tư, chuông điện thoại thanh đột nhiên vang lên.

Mạc Vân Quả theo tiếng chuông tìm điện thoại, sau đó ấn nghe.

Vừa ấn nghe, bên kia đã nghe giọng nói thô to.

"Ủy, sao bây giờ cậu còn chưa đi học? Muốn bị thôi học sao! Cho cậu mười phút, nhanh chóng đến trường học!"

Nói xong, lúc sau, bên kia cắt đứt điện thoại.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua, thần kinh, sắc mặt lạnh lẽo.

Mạc Vân Quả thu thập bản thân thỏa đáng, sau đó ăn sáng rồi mới thông thả đi đến trường.

Khi Mạc Vân Quả tới trường học, đã là 9 giờ, cổng trường sớm đã đóng.

Mạc Vân Quả đứng ở cổng trường, nhìn bảo vệ đứng ở kia, không nói gì.

Lúc này, đột nhiên bà vai của cô bị vỗ thật mạnh.

"Hắc! Cậu cũng đến muộn sao?"

Mạc Vân Quả quay đầu nhìn về phía người nói chuyện, một mái tóc màu vàng kiều ngạo theo gió tung bay.

Ánh mắt cô sáng lên, tiểu hoàng mao!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164

Edit: Linhlady

"Tiểu mỹ nữ, nói dối là thói quen không tốt nha ~" Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả từ trên xuống dưới, thân thể nhỏ nhắn này, nhìn như thể nào cũng không giống đại tỷ lớp 12 được!

"Thật sự," Mạc Vân Quả bình tĩnh nhìn Hách Trường Nhạc nói.

Hách Trường Nhạc nhìn về mặt đứng đắn Mạc Vân Quả, trên dưới nghiêm túc đánh giá cô, ý muốn tìm kẻ hở từ trên mặt cô.

Thật lâu sau sau, hần đỡ cái trán của mình, bắt đầu dĩ thờ dài.

"Tiểu tỷ tỷ, chị học phòng nào, tôi đưa chị qua."

Mạc Vân Quả không nghĩ ngờ hần, dựa theo trí nhớ nói cho Hách Trường Nhạc.

Hách Trường Nhạc nghe Mạc Vân Quả nói tên lớp, trong mắt vụt qua tinh quang, nhưng hần cũng không nói gì.

Hách Trường Nhạc đem Mạc Vân Quả đưa đến cửa lớp, lúc này, vừa đúng lúc đến thời gian nghỉ giải lao.

Trên hành lang có không ít học sinh, bọn họ nhìn Mạc Vân Quả đi cùng Hách Trường Nhạc, bắt đầu to nhỏ thảo luận.

"Ái? Bao cò này tại sao lại thông đồng được với Thái Tử gia?"

"Vận khí tốt như vậy, lại có thể móc nối quan hệ được."

"Phi! Chi bằng cô ta? Cô ta nhất định dùng phương pháp không giống người nào đó rồi!"

"Mặc kệ nói như thế nào, tôi rất ghét cô ta, lại có thể đi cùng một chỗ với anh ấy! A a a!"

"Hoa si!"

"Mẹ nó, lão tử nhất định phải giáo huấn cô ta một trận!"

Hết đợt này đến đợt khác âm thanh chửi rủa chui vào tai hai người, Mạc Vân Quả mặt không đổi sắc, cô không hiểu được ý tứ hăm dọa của bọn họ, tự nhiên cũng sẽ không để ý.

Mà Hách Trường Nhạc còn rất có hứng thú nhìn Mạc Vân Quả, tâm lý của cô gái này thật cường đại mà.

Bất quá, người có thể căn thời điểm mình đến muộn, sao lại có thể là người bình thường được đây?

Hiển nhiên, Hách Trường Nhạc hiểu lầm ý đồ của Mạc Vân Quả.

Hần cho rằng Mạc Vân Quả như vậy là cố tình hấp dẫn sự chú ý của hần, bao gồm cả việc cô xoa tóc hần cũng là cố tình khiến hần chú ý, xem, không phải hần đang thỏa mãn cô hay sao?

Hần đưa cô lên lớp, không phải khiến cô nhận đủ ánh mắt đi?

Tám tắc! Hần thật một cái người tốt a!

Hách Trường Nhạc cảm thấy một câu như vậy, sau đó hần quay sang nhìn Mạc Vân Quả đang lạnh nhạt bên cạnh mình.

Mạc Vân Quả nhìn Hách Trường Nhạc trước mắt, mái tóc màu vàng bông bênh trong gió hấp dẫn ánh mắt cô, cô muốn vươn tay tiếp tục xoa, nhưng lại bị một tay của Hách Trường Nhạc giữ lại.

Hách Trường Nhạc xoa xoa mái tóc của cô, mang theo ý cười nói: "Ngoan ngoan đi học, biết không?"

Nói xong câu đó, hần cũng mặc kệ phản ứng mọi người chung quanh cùng Mạc Vân Quả, lập tức rời đi.

Mạc Vân Quả chỉ có thể nhìn tiểu hoàng mao cách mình càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.....

Thẳng đến khi tiểu hoàng mao hoàn toàn biến mất, cô mới xoay người đi vào phòng học.

Nhưng động tác kia lại khiến mọi người hiểu nhầm.

"Cô ta lại đối với thái tử nhớ mãi không quên a!"

"Ha hã!"

"Vừa rồi anh ấy thật ôn nhu a! Nếu có thể đối xử với tôi như vậy, có chết cũng cam nguyện a!"

"Ô ô ô..... Tuy rằng biết cô ta chỉ là một bao cò nhưng vẫn thấy hâm mộ, làm sao được nhĩ!"

"Yên tâm đi, cô ta kiêu ngạo không được bao lâu!"

"Chờ xem! Cô ta sẽ bị giáo huấn!"

Âm thanh nghị luận không ngừng vang bên bên tay cô, Mạc Vân Quả trở lại chỗ ngồi, tùy tay cầm một quyển sách trên bàn, nhanh chóng lật xem lên.

Từ trước đến nay cô đọc nhanh như gió, trí nhớ lại cực kì tốt, một quyển sách vậy chốc lát đã đọc xong rồi, toàn bộ cũng nhớ hết.

Đối với Mạc Vân Quả mà nói, nội dung sách này có chút đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả cũng không dài dòng cuộc sống như thế nào, trong đời có một thứ cô phi thường thích.

Đó chính là màu vàng, tốt nhất là cái loại màu vàng rực rỡ này mang theo hơi thở thổ hào, mỗi khi nhìn thấy màu sắc tuyệt đẹp này, cô lại có một loại cảm giác hưng phấn không rõ.

Tỷ như giờ phút này cô.....,

Hách Trường Nhạc nhìn cô gái đang vuốt tóc mình, ánh mắt cô ấy dường như sáng lấp lánh, giật giật khóe miệng.

"Tiểu mỹ nữ, đầu của con trai không thể sờ loạn, biết không?"

Mạc Vân Quả nghe được lời này, nghiêng đầu nhìn Hách Trường Nhạc, động tác trong tay cũng không hề ngừng lại.

Bởi vì cô thấp hơn Hách Trường Nhạc, cho nên cô muốn sờ được đầu hắn phải nhún chân lên, cho dù là như vậy, cô cũng không muốn ngừng lại.

Hách Trường Nhạc có một màu tóc vàng óng, chọc trúng điểm hưng phấn của người nào đó!

Hách Trường Nhạc nhìn cô gái này còn muốn tiếp tục vuốt tóc mình, thờ dãi một hơi, lật tay một cái đã bắt được tay Mạc Vân Quả.

"Xem đáng về cậu xinh đẹp, tôi không đánh cậu, cho nên ngoan ngoãn không được cử động biết không!"

Hách Trường Nhạc cố ý làm ra vẻ hung ác.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu, cô không hề cảm nhận được ác ý gì từ người hắn, cô nghiêng đầu nhìn hắn..... Tóc vàng trên đầu hắn!

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, chép chép miệng nghĩ, mình quả thật là đưa bé ngoan mà, chỉ cần là mỹ nữ thì sẽ không đánh!

Hách Trường Nhạc vỗ vỗ đầu Mạc Vân Quả, sau đó đi tới trước mặt bảo vệ sắp ngủ gục, gõ gõ cửa, nói: "Chú~ mở cửa!"

Ông chú bảo vệ giật mình tỉnh dậy, khi nhìn thấy người tới là Hách Trường Nhạc, gương mặt vốn đang mê mẩn cũng trở nên tỉnh táo, còn có ý khen tặng.

"Thiếu gia a, cậu tới rồi!"

Hách Trường Nhạc liếc xéo liếc hắn một cái, nói: "Ừ, hừ, nhanh mở cửa cho tôi!"

"Được, được!" Ông chú bảo vệ vội vàng đứng dậy đi mở cửa.

Hách Trường Nhạc một chân bước vào trường, đi được hai bước, lúc sau, hắn quay đầu lại nhìn Mạc Vân Quả còn ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, ách hai tiếng, lớn tiếng nói: "Tiểu mỹ nữ, còn thất thần làm gì? Đi vào a!"

Mạc Vân Quả nghe được thanh âm, nhìn mái tóc vàng bay trong gió, đôi mắt xoát cái sáng ngời, bước nhanh đi đến bên người Hách Trường Nhạc, nhón chân muốn sờ soạn một chút.

Hách Trường Nhạc:.....

"Thiếu gia?" Ngoài cửa ông chú kia tò mò hỏi.

Hách Trường Nhạc không kiên nhẫn nhìn thoáng qua hắn, kéo cánh tay Mạc Vân Quả đi vào bên trong.

"Ai nha! Thiếu gia sẽ không yêu đương đi? Ha ha ha! Đây là tin tức tốt, nên nói cho ông chủ, bà chủ đi!" Ông chú bảo vệ nói thầm hai câu, vui rạo rạo đi gọi điện thoại.

Mạc Vân Quả nhìn Hách Trường Nhạc lôi kéo tay mình, lại ngẩng đầu nhìn mái tóc vàng kia, cảm thấy thích không nói lên lời.

Cô vươn tay muốn chạm vào mái tóc kia, nhưng do chiều cao chênh lệch, cô không cách nào với tới nó.

Mạc Vân Quả nhìn tóc vàng ngay trước mắt nhưng lại không đụng được, tức khắc cảm thấy không vui.

Cô ngừng lại, bình tĩnh nhìn Hách Trường Nhạc.

Hách Trường Nhạc đang kéo cô đi, đi? Làm sao kéo không nhúc nhích? Lại kéo! Vẫn kéo không nhúc nhích.....

Hách Trường Nhạc quay đầu nhìn về phía Mạc Vân Quả, tò mò nhìn cô.

Mạc Vân Quả xem Hách Trường Nhạc ngừng lại, nhón chân chạm vào mái tóc cô yêu thích kia.

Hách Trường Nhạc:..... Tiểu mỹ nữ lại mơ ước mái tóc của mình! Hắn có thể làm sao bây giờ!

"Tiểu mỹ nữ, cậu học lớp mấy?" Hách Trường Nhạc tùy ý để tay Mạc Vân Quả ở trên đầu của hắn lộn xộn.

"Lớp 12." Mạc Vân Quả thành thật trả lời.

Hách Trường Nhạc học lớp 11:.....

Edit: Tiểu hoàng mao của Quả Quả là nói mái tóc vàng mà mỗi khi edit từ này ta lại cứ nghĩ đến chó vàng, haha.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166

Edit: Linhlady

Đến khi hết giờ giải lao, Mạc Vân Quả cũng xem xong một quyển sách.

Tiết này là môn toán, bây giờ trong giai đoạn luyện đề thi, không có gì để giảng dạy, chỉ tập trung giải đề.

Cho nên, tiết này cũng dành để thi thử luôn.

Bài thi được phát xuống dưới, Mạc Vân Quả cảm được bài thi lúc sau, tùy tay cầm lấy bút bên cạnh bắt đầu viết.

Bởi vì cô chưa xem sách toán ở thế giới này, nên cô không hề biết tiêu chuẩn của phương pháp giải đề là gì, chỉ có thể dựa vào kiến thức của mình để làm.

Nửa giờ sau, Mạc Vân Quả hoàn thành bài thi, cô buông bút, đoan đoan chính chính ngồi ở nơi đó.

Thầy giáo dạy toán Lư Phương nhìn tất cả mọi người đều vui đầu khổ viết, chỉ có một người đoan đoan chính chính ngồi ở chỗ kia, mà người này chính là Mạc Vân Quả.

Thầy giáo dạy toán Lư Phương:.....

Hắn lập tức đứng lên, bước đến bên người Mạc Vân Quả, làm bộ không thèm để ý nhìn thoáng qua bài thi của Mạc Vân Quả, sau đó lại xem một cái.

Hắn nhíu nhíu mày, phương pháp này:.....

Trong đầu Lư Phương nhanh chóng tìm kiếm tri thức toán học của mình, càng suy nghĩ càng cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Hắn theo bản năng cầm lấy bài thi của Mạc Vân Quả, bước nhanh đi đến trên bục giảng, cầm lấy bút trên giấy tính toán.

Bị lấy đi bài thi - Mạc Vân Quả:.....

"Ai nha nha nha! Thầy giáo dạy toán này nhất định đã bị tài hoa của Tiểu Quả Quả nhà ta làm gục đổ."

"Rõ ràng người ta không có khen ngược mà!"

"Đây là so sánh! So sánh biết không!"

"Ha ha ha! Tiểu Quả Quả, không cần để ý bọn họ! Làm những kia xem thực lực của người đi!"

"Tiểu Quả Quả nhà ta uy vũ hùng tráng!"

"Cái này làm cho ta nghĩ tới một bài hát, ách hán tử, người uy vũ hùng tráng!"

"Tiểu Quả Quả nhà ta mới không phải hán tử đâu! Rõ ràng một muội tử đáng yêu!"

"Ha ha ha! Ta gấp không chờ nổi muốn thấy biểu tình cứng bái của người nọ!"

"Ta cũng thế, ta cũng thế!"

Mạc Vân Quả nhìn khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp kêu gào, giương mắt nhìn về phía Lư Phương.

Chỉ thấy lúc này hắn cau mày, một tay chống trên bàn giáo viên, một cái tay khác cầm bút, cán bút bị hắn cắn ở trong miệng, thoạt nhìn bộ dáng rất mất sức.

Trong phòng học chỉ có âm thanh ngòi bút viết lên trang giấy, ngẫu nhiên có vài tiếng thở dài thật mạnh.

Mạc Vân Quả nhân tới nhàm chán, tùy tay cầm sách bên cạnh, lại bắt đầu lật xem lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, làm hết mặt trước rồi qua mặt sau, thế nhưng có một số bài làm cách nào cũng không ra.

Lúc này Mạc Vân Quả đã xem xong hết toàn bộ số sách có mặt trên bàn, bạn cùng bàn của cô đang làm đề, ngẫu nhiên nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Hà? Trong thời gian thi lại xem sách? Chẳng lẽ là gian lận?

Xem sách gì vậy ta? Hà? Bìa sách là..... Sách Lịch sử?!

Về mặt mộng bức của bạn ngồi cùng bàn? Vì sao lại đọc sách lịch sử?

Mạc Vân Quả lúc này vừa vặn đọc xong một tờ cuối cùng, cô giống như nhận ra có người đang nhìn mình, quay sang nhìn bạn cùng bàn.

Bạn cùng bàn đang nhìn lên bị bắt quả tang lập tức sững sốt, đối mặt với ánh nhìn của Mạc Vân Quả, thế mà cô ấy lại đỏ mặt, hai tai cũng hồng hồng.

Cô ấy cuống quýt cầm lấy bút bên cạnh, muốn vẽ cái gì đó trên giấy, nhưng ánh mắt không nhận được len lén nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả quay đầu, lại cầm lấy một quyển sách, tiếp tục lật xem.

Bạn cùng bàn vẫn luôn nhìn lên Mạc Vân Quả: Đề thi lần này quá khó, cho nên cậu ấy mới tự sa ngã đi? Ai..... Vì sao lại có cảm giác hôm nay Mạc Vân Quả không giống ngày bình thường? Áo giắc, hần chỉ là áo giắc!

Edit: Cáp ba là ngày tháng vui vẻ nhất của đời học sinh, cũng là một cơn ác mộng, mà cô chết ta cũng không muốn quay lại....azi...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167

Edit: Linhlady

Lập tức khóa tiếng chuông vang lên, trầm mê với bài thi Lưu Phương mới hồi phục tinh thần lại, hần lập tức đem ôm bài thi của Mạc Vân Quả vào trong ngực, sau đó nói với học sinh bên dưới thu bài lại, sau đó rời đi.

Đại biểu môn toán đi thu bài thi, sau đó mang đến văn phòng, thời điểm thu bài lại không thấy bài của Mạc Vân Quả.

Đại biểu đứng ở trước bàn Mạc Vân Quả, cúi đầu gõ gõ cái bàn của cô nói: "Bài thi."

Mạc Vân Quả ngẩng đầu, lạnh lẽo nhìn hần một cái, không để ý tới người ta, tiếp tục đọc sách.

Hần ta nhìn qua Mạc Vân Quả, trong lòng cười nhạo một tiếng, nghĩ đến hần là không làm bài đi?

Hần cũng mặc kệ Mạc Vân Quả, ôm bài thi vào ngực, đi về phía văn phòng.

chương trình học kế tiếp, cũng không ít bài thi được phát ra.

Mạc Vân Quả đã hết toàn bộ sách giáo khoa, đối với cách thức dạy và học ở thế giới này cô cũng hiểu được đôi chút, mặt sau của bài thi, cô nghĩ cách làm của mình là vô dụng.

Mà sau khi cô tìm hiểu toàn bộ tri thức ở đây, nhớ lại đề thi kia, đối với Mạc Vân Quả nó dễ đến cực điểm.

Chỉ trừ bỏ một môn, đó chính là..... Ngữ văn!

Phía trước có đề cơ sở, ghép vắn từ ngữ gì đó, Mạc Vân Quả không có vấn đề gì lớn, đây xem như vấn đề ghi nhớ đi.

Chỉ là khi đọc lời lý giải, cô hoàn toàn mộng bức.

Thời điểm Mạc Vân Quả đọc lời lý giải, cô lặp đi lặp lại đọc vài lần, vẫn như cũ không hiểu được áng văn chương này rốt cuộc muốn biểu đạt ý gì, còn có mặt sau của vấn đề, hỏi vì sao nhân vật chính muốn làm vậy?

Mạc Vân Quả tỏ vẻ, cô làm sao mà biết tại sao nhân vật chính lại muốn làm vậy, cô lại không phải nhân vật chính a.....

Tóm lại, Mạc Vân Quả hoàn toàn cạn lời với cái đề này.....

Mà bạn học cùng bàn với cô, văn chương cũng khá tốt, đã sớm làm xong bài, lại len lén quan sát đến Mạc Vân Quả.

Lại phát hiện cô đang ngẩn người? Há? Phát ngốc?

Cô bạn len lén liếc liếc bài thi của Mạc Vân Quả, một mảnh trắng tinh.....

Bạn ngồi cùng bàn giật giật khóe miệng, thu hồi tầm mắt, quả nhiên, cô ấy không nên ôm chờ mong đối với Mạc Vân Quả.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp lúc này cũng đã nhận ra dị thường của Mạc Vân Quả, lại mồm năm miệng mười nói chuyện.

"Tiểu Quả Quả, người đang làm gì vậy?"

"Tiểu Quả Quả, người là chuẩn bị cho chúng ta xem mà thuật sao? Ta muốn xem tiểu hoa hoa ~"

"Ai nha nha nha ~ Tiểu Quả Quả có phải khinh thường làm đề bài đơn giản như vậy hay không?"

"Đó là đương nhiên, Tiểu Quả Quả nhà ta thông minh như vậy, đương nhiên khinh thường làm đề đơn giản như vậy!"

"Ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả, dùng thông minh tài trí của người làm cho bọn họ quỳ xuống, mau xướng chinh phục đi!"

"Tiểu Quả Quả ~ bởi chúng ta trò chuyện nha ~ thật lâu rồi ta không có nghe được giọng nói của Tiểu Quả Quả nhà ta."

"Ai..... Đáng thương Tiểu Quả Quả, còn phải làm bài thi, nhớ tới ngày đó ta cũng phải nghe theo bọn họ ngồi làm bài nghĩ mà sợ, hu hu hu....."

Mạc Vân Quả nhìn phát sóng trực tiếp lại nói các loại khen ngợi cô, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo, cô nhìn bài thi gần như đang bỏ trống, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, ở trong đầu mở miệng nói: "Ta không biết làm."

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp?: Gió quá lớn! Không nghe rõ!

"....."

"....."

"....."

.....

Liên tiếp dấu ba chấm xuất hiện ở trước mặt Mạc Vân Quả, cô chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh hắc tuyến, cô nghĩ nghĩ, "Hào tâm" lặp lại một lần nữa: "Ta không biết làm."

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:..... Chúng ta nhất định là thấy Tiểu Quả Quả giả!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168

Edit: Linhlady

"Khụ khụ..... Tiểu Quả Quả, ta vừa rồi lỡ tai ta giống như có vấn đề, người lặp lại lần nữa được không?"

"Ta giống như cũng xuất hiện ảo giác....."

"Không..... Ta cảm thấy, khả năng không phải ảo giác."

"Cho nên, tiểu Quả Quả nhà chúng ta không gì không làm được..... Thế mà lại không biết làm đề này!"

"Giờ khắc này, không biết vì sao, nội tâm ta đột nhiên được an ủi....."

"Tuy rằng tiểu Quả Quả nhà ta bá khí trắc lậu, còn thông minh tuyệt đỉnh, nhưng tiểu Quả Quả lại không biết làm đề gì đó, cảm giác càng thêm mạnh làm sao đây!"

"Đúng vậy, mới biết được tiểu Quả Quả kỳ thật cũng có chuyện không làm được, ha ha ha!"

"Ừm..... Ta cảm thấy nếu tiểu Quả Quả không làm bài, chúng ta có thể giúp tiểu Quả Quả làm a!"

"Cái này là chủ ý không tồi! Để cho ta nhìn xem đề một chút!"

"Ta cũng xem ta cũng xem!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp tích cực như vậy, lập tức đem bài thi lại gần một ít, giúp bọn họ nhìn rõ hơn.

Thật ra Mạc Vân Quả làm như vậy là làm điều thừa, bởi vì người quan sát có thể lựa chọn màn ảnh xa gần.....

Phòng phát sóng trực tiếp thấy được đề bài môn ngữ văn này, ừm..... Giống như có chỗ không hiểu, lại xem một lần! Giống như có chỗ đã hiểu.....

"Áng văn chương này có phải nói về một người con trai và cha của hắn?"

"Ta lại cảm thấy là chuyện về người con trai muốn đi xa?"

"Tha thứ ta, ta giống như không có đọc hiểu....."

"Trên lầu ôm chặt ta! Ta cũng như vậy!"

"Cho nên, tiểu Quả Quả không làm được là có đạo lý....."

"Tiểu Quả Quả, ta sai rồi, ta không nên hoài nghi chỉ số thông minh của người!"

"Khó chút chút..... Hiện tại đề thật khó a!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp một mảnh kêu rên, tò vè:.....

Lại nói tiếp, kỳ thật áng văn chương này mức độ khó ở tầm trung, đại thể nội dung là câu chuyện của người cha tiễn con trai đi xa, áng văn chương này tên gọi là 《 bóng dáng 》.

Văn chương biểu đạt tình cảm người cha với con trai, đồng thời cũng nói lên tình cảm của đứa con cũng như sự áy náy đối với người cha.

Mạc Vân Quả đọc không hiểu về tình cảm có thể tha thứ, bởi vì trước nay cô không hề hiểu gì về tình thân.

Đến nỗi mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp ra sao..... Chỉ có thể nói đại gia mạch não không có va chạm đến giả mạch não nguyên tác.

Nói ngắn lại, Mạc Vân Quả không gì làm không được cứ như vậy bị một đề bài phân tích văn nho nhỏ đánh bại, thẳng đến bài thi bị thu đi, ở trên bài thi kia Mạc Vân Quả đều không có viết xuống một chữ nào.

Một ngày khảo thí cứ như vậy kết thúc, chuông tan học vang lên, cũng có nghĩa đến giờ tan học.

Mạc Vân Quả đứng lên, cũng không màng những ánh mắt của người khác, lập tức đi theo cùng giáo viên bộ môn.

Ở thang lầu quẹo vào, đôi mắt cô xoát cái sáng ngời, tiểu hoàng mao!

Mạc Vân Quả bước nhanh đi qua đi, nhón chân lên xoa xoa mắt tóc kia.

Hách Trường Nhạc:.....

Hách Trường Nhạc bắt lấy tay Mạc Vân Quả, giống như nghiêm túc nói: “Tiểu tỷ tỷ, đầu con trai không thể sờ loạn.”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Hách Trường Nhạc, vươn một cái tay khác, sờ sờ tóc của hắn, lại không có chạm đến đỉnh đầu hắn.

Hách Trường Nhạc nhìn mắt to đen nhánh của Mạc Vân Quả, không biết sao, hắn lại đọc hiểu ý tứ cô muốn biểu đạt: Ta không có sờ đầu người, ta chỉ là đang sờ tóc của người.

Hách Trường Nhạc:.....

Hắn bắt đầu dĩ thờ dài một hơi, trình trọng nói: “Tóc của con trai cũng không thể sờ, biết không?”

Mạc Vân Quả nhìn hắn một cái, một đôi mắt to để lộ ra uy khuất như có như không.

Với Hách Trường Nhạc tại một khắc này lại sinh ra một loại ảo giác hắn khi dễ cô!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169

Edit: Linhlady

Khuôn mặt Mạc Vân Quả cực có tính lừa gạt, hơn nữa đôi mắt trong suốt kia, khi cô nhìn thẳng vào người khác, luôn khiến người ta có cảm giác chột dạ.

Mà Hách Trường Nhạc đúng là có cảm giác như vậy, có lẽ do chuyện xảy ra lúc sáng, theo bản năng sẽ thấy chột dạ.

Lúc này hắn thể nhưng không hề cho rằng Mạc Vân Quả đang cố tình tiếp cận hắn, hắn hỏi qua, cô gái này chính là hàng thật giá thật đến muộn, nghe nói cô giáo kia còn gọi điện thoại cho cô.

Ừm..... Đương nhiên quan trọng nhất là, nếu lấy cô gái này làm bình phong, không biết là tốt đến mức nào đâu?

Ít ra cũng có trình độ rõ ràng.....

Hách Trường Nhạc tuy rằng biết mình rất tuần tú, có lực hấp dẫn với nữ sinh, còn có gia thế đủ để kiêu ngạo, nhưng cô gái này cũng không có điểm nào kém hắn.

Không phải hắn còn nhận nhầm là ít tuổi hơn mình sao!

Mạc Vân Quả không tiếp tục sờ tóc của Hách Trường Nhạc nữa, cô cứ im lặng nhìn chăm chăm hắn, chờ hắn phản ứng.

Khi Hách Trường Nhạc phục hồi tinh thần lại, nhìn đến Mạc Vân Quả vẻ mặt lạnh lẽo.

Hách Trường Nhạc:..... Luôn cảm thấy mình đắc tội tiểu tỷ tỷ.

"Ai? Đói bụng sao? Ăn cơm đi!"

Mạc Vân Quả gật đầu, ngoan ngoãn đi theo Hách Trường Nhạc.

Hai người nhanh chóng ra khỏi cổng trường đến một nhà hàng gần đó, tùy tiện chọn một vài món ăn, nhìn khung cảnh hai người ăn cơm khá hài hoà.

Ăn được một nửa trước bàn bọn họ lại xuất hiện một người.

Mạc Vân Quả tuy rằng cảm giác được có người tới gần, nhưng cô không ngẩng đầu lên, tiếp tục chuyên tâm với đồ ăn.

Trái lại Hách Trường Nhạc, đó là vẻ mặt kích động a!

Phải biết rằng, người đàn ông trước mắt chính là thần tượng của hắn!

Rõ ràng chỉ lớn hơn hắn một tuổi, lại có công ty riêng của mình, hơn nữa công ty đó ở thành phố S cũng đứng số một số hai.

Hách Trường Nhạc tuy rằng là phú nhị đại, nhưng hắn cũng biết mình có bao nhiêu bản lĩnh, ăn nhậu chơi bời còn tốt, muốn nghiêm túc học tập công tác cái gì, đó là chuyện trăm triệu không có khả năng.

Đúng bởi vì như thế, hắn mới càng thêm bội phục người đàn ông trước mắt, không, hắn là nam sinh mới đúng.

Cung Hân nhìn người trước mắt vui đầu ăn uống là em gái trên danh nghĩa của anh, đã từng là bạn gái, trong mắt xẹt qua một tia đau khổ.

Anh làm sao mà quên được trước kia cô tốt đẹp như thế nào.

Anh làm sao có thể cam tâm tình nguyện từ bỏ cô đây? Chỉ là áp lực của cha còn nơi đó, anh không cách nào nói rõ ràng mọi chuyện với cô được.

Đúng, bởi vì như thế, anh mới có thể không ngừng nỗ lực, để đến một ngày, có thể quang minh chính đại nói yêu cô.

Cung Hân tin tưởng vững chắc, chỉ có khi mình cường đại rồi, mới mang lại hạnh phúc cho người mình yêu.

Cung Hân nhấp nhấp miệng, anh biết từ khi mình và Xô chia tay, tâm tình trở nên bất định còn tự buông thả bản thân.

Cung Hân nhìn thoáng qua Hách Trường Nhạc, anh biết người này, đây là con trai hiệu trưởng, được xưng là thái tử gia.

Anh không biết vì sao Mạc Vân Quả sẽ cùng Hách Trường Nhạc ở bên nhau, nhưng không thể phủ nhận chính là, anh ghen ghét.

Anh ghen ghét hẳn có thể quang minh chính đại cùng cô đứng chung một chỗ, ghen ghét hẳn có thể cùng cô cùng nhau lên lớp xong tới ăn một bữa cơm, ghen ghét cô đối hẳn không hề có phòng bị gì.

Anh ghen ghét muốn điên rồi, nhưng mà anh cũng biết, mình không có tư cách ghen ghét như vậy, bởi vì lúc trước..... Là anh từ bỏ cô trước.....

Hách Trường Nhạc nhìn Cung Hân đứng ở nơi đó này giờ không nói gì trên mặt biểu tình thay đổi thất thường, nào bỏ rất nhiều chuyện.....

- -----

Edit: Không hiểu sao rất muốn Cung Hân và nguyên chủ ở bên nhau.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 170

Edit: Linhlady

Cung Hân không nói lời nào, cứ như vậy bình tĩnh nhìn Mạc Vân Quả.

Hách Trường Nhạc cũng không nói lời nào, cứ như vậy nhìn chăm chăm Cung Hân.

Một màn này nhìn qua rất xấu hổ, những người khác thấy một màn này, sôi nổi suy đoán quan hệ của bọn họ.

Có vài người nào bỏ, anh yêu cô, mà cô lại yêu hắn, chính hắn lại yêu anh.

Tóm lại, cái ngày nhìn qua giống như chuyện tình tay ba.....

Mạc Vân Quả chuyên tâm với các loại ăn, cô có thể cảm nhận được bên cạnh đang có người nhìn mình, chẳng qua cô không có ý định quan tâm người đó mà thôi, ít nhất là trước khi cô ăn xong cô sẽ không quan tâm.

Khi Mạc Vân Quả ăn cơm xong, cô mới chậm rãi ngừng đầu nhìn về phía Cung Hân.

Cung Hân vốn dĩ đã làm tốt tâm lý có thể phải đợi lâu dài, lại thấy Mạc Vân Quả lập tức ngừng đầu.

Cặp mắt màu đen kia gắt gao nhìn chăm chăm anh, Cung Hân lập tức sững sờ ở nơi đó.

Ánh mắt không đúng.....

Trong lòng anh âm thầm nói với chính mình, Quả Nhi của hắn, sẽ không bao giờ có đôi mắt như vậy.

Đôi mắt này giống như không che giấu bất cứ thứ gì, anh thậm chí còn không tìm ra được đồ vật được gọi là "Tình" trong mắt cô.

Mà Quả Nhi của anh, trong mắt đều là hơi thở vui vẻ, trong đôi mắt kia, cũng có tình yêu dành cho anh.....

Cung Hân nhấp nhấp miệng, người này là ai?

Nếu cô thật là Mạc Vân Quả, như vậy mấy ngày anh không bên cạnh cô, cô đã xảy ra chuyện gì, lại có thể biến cô thành ra như vậy?

Trái tim Cung Hân từng đợt co rút đau đớn, anh giật giật môi, muốn nói cái gì đó, lại phát hiện chính mình không lời nào để nói.

Mạc Vân Quả nhìn người trước mắt có chút khó hiểu, quay đầu lại nhìn về phía về mặt ngốc lảng của Hách Trường Nhạc.

Nhìn tiểu hoàng mao bay bay, Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ, bâng vào thân mình nhỏ xinh nhanh chóng lên đến bên cạnh Hách Trường Nhạc, vui vẻ xoa xoa tóc của hắn.

Như thế, tâm tình của cô mới tốt lên một chút, tuy rằng bên ngoài không nhìn ra có gì thay đổi.....

Cung Hân thấy Mạc Vân Quả thân thiết với Hách Trường Nhạc như vậy, trong lòng không nói lên là tư vị gì.

Anh thật sâu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, sau đó quay đầu rồi đi.

Mạc Vân Quả:.....

Hách Trường Nhạc:..... Thần tượng có độc!

Hách Trường Nhạc nghiêm nhiên đã thành thói quen khi bàn tay nhỏ trên đầu hấn lộn xộn, hấn thực không ưu nhã trợn trắng mắt nhìn Mạc Vân Quả nói: “Sao chị lại không gọi anh trai?”

Mạc Vân Quả cúi đầu nhìn hấn, lập lại một câu “Anh trai?”

Hách Trường Nhạc lại bày một ánh mắt xem thường, “Chị lại dùng câu nghi vấn là cái quỷ gì? Cung Hân kia không phải anh trai chị sao? Anh trai chị đứng đó lâu như vậy, chị đều không gọi Thanh ca ca? Vẫn là nói, hai người cãi nhau? Hắc! Tiểu mỹ nữ nháo cái gì ~”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua vị trí của Cung Hân vừa rồi, sau đó lắc đầu nói: “Hấn không phải anh trai tôi.”

Hách Trường Nhạc:..... Chẳng lẽ tư liệu mình điều tra có lỗi? Không có đạo lý a!

Mạc Vân Quả nhìn Hách Trường Nhạc vẻ mặt mòng bức, xem phân lượng mình thích mái tóc màu vàng kia của hấn, cô “Hào tâm” giải thích: “Mạc Vân Quả yêu hấn.”

Tuy rằng nàng cũng không biết yêu là cái gì.

Hách Trường Nhạc: Ta ngọa cái đại tào! Ta vừa rồi nghe được cái gì? Nghe được cái gì!

Hách Trường Nhạc dùng vẻ mặt “Ta thế giới sụp đổ”, hấn không thể tin tưởng nhìn Mạc Vân Quả, ý đồ muốn từ trên mặt cô tìm ra dấu vết nói dối.

Mạc Vân Quả gật đầu, lại gật gật đầu, hung hăng gật đầu, tỏ vẻ cô nói chính là thật sự.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 171

Edit: Linhlady

Hách Trường Nhạc: Tôi muốn im lặng. Đừng hỏi tôi im lặng là ai.

Hiển nhiên, Hách Trường Nhạc bỏ qua lời nói của Mạc Vân Quả, theo như cô nói chính là “Mạc Vân Quả”, mà không phải chỉ cô.

T

uy rằng, hiện tại cô chính là nguyên thân.....

Hách Trường Nhạc không có nhận thấy trong lời Mạc Vân Quả nói có gì kỳ quái, hấn tin Mạc Vân Quả thích anh trai nhà mình, hấn thần tượng chuyện này.

Hách Trường Nhạc cũng coi như là gặp qua việc lớn của đời người, hấn thực mau phản ứng lại đây, vỗ vỗ mặt mình.

“Chị yên tâm, tôi sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.”

Mạc Vân Quả nhìn hấn, không nói gì, tha thứ cô, cô thật sự không biết Hách Trường Nhạc muốn biểu đạt ý gì.

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả “Cam chịu”, trong lòng xẹt qua một tia đồng tình.

Khó trách vừa rồi cô không nói lời nào, vui đầu với đồ ăn, nghĩ đến là sợ hãi nhìn thấy Cung Hân đi.

Yêu mà không được, chỉ có thể chôn dấu ở trong lòng, chuyện này thống khổ đến mức nào a!

Ánh mắt Hách Trường Nhạc lóe lóe, hấn đột nhiên cảm thấy mình thần tượng nhầm người, lại có thể thông đồng với cả em gái!

Vì sao lại không trách Mạc Vân Quả?

Nói giỡn! Tiểu mỹ nữ này vẻ mặt không rành thế sự, nơi nào giống người sẽ đi thông đồng với người khác.

Giờ phút này ở trong mắt Hách Trường Nhạc, Cung Hân nghiêm nhiên thành một đại phôi đàn.

“Tiểu mỹ nữ, chị yên tâm! Tôi nhất định sẽ giúp chị giáo huấn Cung Hân!”

Mạc Vân Quả không biết vì sao tiểu hoàng mao muốn giáo huấn Cung Hân, nhưng khi hấn nói vậy, cô cũng không có ý phản đối.

Vì thế cô gật gật đầu, vẫn không nói gì.

Mạc Vân Quả phản ứng như thế này ở trong mắt Hách Trường Nhạc, càng tăng thêm ác cảm của Cung Hân với Hách Trường Nhạc.

“Không biết vì sao, ta đột nhiên cảm thấy vị hiếu niên này thật đáng thương.....”

“Luôn cảm thấy hấn giống như hiểu lầm cái gì đó.”

“Cho nên, vị thiếu niên này rốt cuộc nào bỏ cái gì vậy, còn có a..... Phản ứng của tiểu Quả Quả nhà ta! Thật là tuyệt a!”

“Không nói lời nào tỏ vẻ cam chịu sao? Ta đột nhiên học được một chiêu.”

“Ta đột nhiên có điểm chờ mong tiểu hoàng mao này sẽ cùng tiểu Quả Quả nhà ta phát sinh chuyện xưa.”

“Ha ha ha! Chẳng lẽ chỉ có mình ta tò mò chuyện của anh trai kia sao?”

“Vừa rồi nhìn đến biểu tình của anh trai kia, luôn cảm thấy giống như hắn phát hiện tiểu Quả Quả không phải nguyên thân.”

“Không thể nào? Chẳng lẽ hắn có thể dò xét linh hồn? Không có đạo lý a!”

“Hắn không phải là dò xét, ừm..... Nói như thế nào đây, có lẽ là yêu quá sâu sắc?”

“Với lý do của lâu trên, ta cho 100 điểm, 2333333333”

Mạc Vân Quả không có tâm tư để ý phòng phát sóng trực tiếp, tay cô đặt ở trên đầu Hách Trường Nhạc, xoa nắn xoa nắn lại xoa nắn.

Hách Trường Nhạc:..... Tiểu mỹ nữ như vậy đáng thương, vẫn là lựa chọn tha thứ cô đi.

Hai người ăn được cơm, lúc sau, ai về nhà nấy ai tìm mẹ người ấy.

Ừm..... Mạc Vân Quả là không có tìm mẹ.

Mạc Vân Quả về đến nhà, đơn giản tắm rửa một cái, liền mở ra TV xem TV.

Ngược lại với nữ sinh khác sẽ xem phim truyền hình, phong cách Mạc Vân Quả xem thực tươi mát, khác với đoá hoa tuyệt điểm của nhân gian.

“Món đồ không cần 9998, chỉ cần 998, không sai, chính là 998! Tâm các vị động sao! Tâm động không bằng hành động đi!.....”

Không sai, Mạc Vân Quả xem chính là kênh mua sắm!

Đôi mắt Mạc Vân Quả nhìn nhân viên hướng dẫn mua sắm, không chính xác là đồ vật bằng vàng trong tay họ, màu sắc thật là đẹp, Mạc Vân Quả nghĩ.

Nghe được chỉ có 998, Mạc Vân Quả cầm lấy di động dựa theo thao tác phương pháp trực tiếp đặt hàng 100 kiện, đến nỗi vì sao cô không đặt nhiều một chút, là bởi vì.....

Ừm..... Cô không có tiền.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172

Edit: Linhlady

100 chiếc vòng cổ bằng vàng, chính là 99800, đây là tiền tiêu vặt trong một tháng của nguyên chủ.

Cung Hân gia rất có tiền, cô cũng rất có tiền, sau khi nguyên chủ ra ở riêng, trong nhà đúng hạn sẽ chuyển tiền cho nguyên chủ, thường là 10 vạn, có khi sẽ nhiều hơn.

Nguyên chủ tiêu tiền cũng rất hào phóng, cho nên mấy năm nay cũng không để dành được bao nhiêu.

Mà hiện tại thì sao..... Ha ha

Sau khi Mạc Vân Quả đặt hàng xong, mới nhớ tới sự thật này.

Cô suy nghĩ một lần, sau khi tính toán lại một chút..... Còn có 1250.50 tệ.

Hiện tại là giữa tháng năm, đang còn nửa tháng nữa mới đến tháng sáu.

Mạc Vân Quả đã biết mình còn bao nhiêu tiền, tâm tình cũng thoải mái hơn, hai mắt toả sáng nhìn kênh mua sắm.

A, màu sắc kia thật là đẹp.

Cô suy nghĩ như vậy.

Cuối cùng, chờ đến khi kênh mua sắm kết thúc, cô mới lên giường, chậm chậm ngủ.

Sáng sớm hôm sau, cô dậy sớm, ăn sáng sau đó đến trường.

Không khí học tập của năm cuối rất khẩn trương, xảy ra một việc nhỏ thôi cũng kích thích thần kinh của mọi người, khiến phản ứng lại rất lớn.

Tỷ như đêm qua Mạc Vân Quả cùng Hách Trường Nhạc đi với nhau, tin tức nhanh chóng lan truyền khắp nơi, mọi người nghị luận sôi nổi, hận không thể xử lý Mạc Vân Quả.

Trái lại Mạc Vân Quả, vẫn bình tĩnh như thường.

Tiết đầu tiên là môn toán, hôm nay sẽ sửa bài thi hôm qua.

Lưu Phương để lớp trưởng phát bài thi, sau đó bắt đầu giảng giải.

“Lúc này đây tùy từng thí nghiệm, chúng ta làm không tốt, có vài đề khả năng có chút khó, nhưng ai cũng không thể bảo đảm thi đại học sẽ không ra đề khó như vậy! Tuy rằng tổng thể làm không tốt, nhưng lớp chúng ta có một bạn làm bài được một trăm điểm!”

Nói tới đây, Lưu Phương tạm dừng một chút, hần ánh mắt dừng ở trên người Mạc Văn Quả, lại phát hiện cô ở nơi đó phát ngốc.

Lưu Phương:..... Không phải nên có dáng vẻ kích động sao!

Phía dưới đồng học nghe được Lưu Phương nói như vậy, trong mắt đều tràn ngập tò mò, rốt cuộc là ai, lợi hại như vậy! Lại có thể được 100 điểm!

Các bạn học sôi nổi suy đoán, nghị luận sôi nổi.

Lưu Phương ho nhẹ một tiếng, cũng không có thừa nước đục thả câu, nói thẳng nói: “Vị đồng học này chính là Mạc Văn Quả.”

Các bạn học?: Bọn họ nhất định nghe lầm!

“Thưa thầy, thầy có thể lặp lại lần nữa không? Chúng em vừa rồi giống như có ảo giác.”

Lưu Phương:.....

“Mạc Văn Quả, em đứng lên nói nội dung mà mình tâm đắc đi.”

Mạc Văn Quả nghe được có người gọi tên mình, đứng lên nhìn quanh bốn phía, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở trên người Lưu Phương.

Vừa rồi tâm tư Mạc Văn Quả đều đặt trên phòng phát sóng trực tiếp, cho nên cũng không biết Lưu Phương nói cái gì.

Cô đứng lên, im lặng nhìn chằm chằm Lưu Phương, không nói lời nào.

Lưu Phương: Hôm nay làm sao vậy? Làm sao lại kì quái như vậy!

Ánh mắt bạn học đồng loạt dừng lại trên người Mạc Văn Quả, chờ đợi cô trả lời.

Nhưng mà bọn họ ngưỡng cổ đến muốn gãy, cũng không có thấy Mạc Văn Quả nói một lời.

Luôn cảm giác hai ngày này Mạc Văn Quả không thích hợp.....

Lưu Phương thấy Mạc Văn Quả ngốc lảng, thờ dài một hơi, xua xua tay nói: “Thôi, em ngồi xuống đi.”

Mạc Văn Quả theo lời ngồi xuống, sau đó tiếp tục phát ngốc.

Lưu Phương nhìn Mạc Văn Quả như vậy, giật giật khóe miệng, cầm lấy phấn viết, nói: “Hiện tại chúng ta tới giảng đề đi.”

Sau đó, hần bắt đầu nghiêm túc nói.

Các bạn học:..... Mạc Văn Quả động kinh, thầy giáo dạy toán cũng động kinh.

Thời gian kế tiếp, bọn họ gặp được các loại thầy, cô giáo “Động kinh”, bao gồm, thầy dạy hoá, thầy dạy vật lý, thầy dạy sinh vật,.....

Ừm..... Những thầy đó còn nói, Mạc Văn Quả được 100 điểm!

Bọn họ tỏ vẻ: Ha hả!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173

Edit: Linh lady

Thời gian trôi nhanh, cuối cùng cũng đến môn văn, giáo viên dạy văn là một bà cô trung niên, cô ấy ôm một chồng bài thi, biểu tình nghiêm túc.

Vừa mới vào cửa cô ấy đã nói: “Lần này kết quả thi trắc nghiệm làm thật không tốt, hơn nữa có một người.....”

Các bạn học nghe đến đó, đều theo bản năng đem ánh mắt hướng về Mạc Văn Quả, ngữ văn còn có thể thi được 100 điểm? Mạc Văn Quả cậu lợi hại!

Cô giáo dạy văn thấy ánh mắt mọi người đổ dồn về phía Mạc Văn Quả, hừ lạnh một tiếng nói: “Các cô các cậu cũng biết là Mạc Văn Quả a? Mạc Văn Quả em thật đúng là làm tốt lắm, làm chuyện như vậy còn đi tuyên truyền bốn phía?”

Mạc Văn Quả:?

Các bạn học?: Bọn họ giống như hiểu làm cái gì đó?

Cô giáo rút bài thi ra, lập tức đặt ở trên bàn, sắc mặt bất thiện nói: “Mạc Vân Quả, em đang khiêu khích tôi sao? Trong bài này, đề dễ nhất là đọc lý giải, đúng là khen ngược, em một chữ cũng không viết? Há? Em cảm thấy tất cả câu khác làm đúng rồi không thềm quan tâm câu này, muốn bay lên trời đúng không?”

Các bạn học tò vò, cô giáo người chậm một chút! Trong lời này tin tức quá nhiều, bọn họ tiêu hóa không kịp!

Cái gì gọi là đề bài đơn giản nhất một chữ không viết? Cái gì gọi là tất cả câu khác đều làm đúng rồi?

Nếu bọn họ không có lý giải sai mà nói, tất cả các câu khác trong đề thi Mạc Vân Quả đều làm đúng hết, còn duy nhất một câu không viết gì nguyên nhân là quá đơn giản?

Mạc Vân Quả cậu lợi hại!

“Mạc Vân Quả, em đừng tưởng rằng tất cả câu khác em làm đúng rồi thì có thể vò câu kia, đây là vấn đề thái độ, em hiểu không!”

“Hiện tại, em cầm bài thi về đi, sau đó đọc lại, rồi cho tôi một câu trả lời của đề bài này!”

Mạc Vân Quả đi qua đem bài thi ngữ văn lấy về tới, nhìn chỗ câu trả lời trống rỗng, ủy khuất chớp chớp mắt, cô thật sự không biết làm.....

Cô giáo dạy ngữ văn thấy Mạc Vân Quả “Nghiêm túc” nhìn bài thi, vừa lòng gật gật đầu, trẻ nhỏ dễ dạy.

Mạc Vân Quả đọc lại văn chương một lần, thật tốt, vẫn không hiểu.....

“Tiểu Quả Quả, nếu không chúng ta tới thử xem!”

“Lầu trên người chẳng lẽ quên mất sao? Chúng ta đã thử qua.”

“Đương nhiên không có quên, nhưng các người còn có cách nào tốt hơn cách này sao?”

“Không có!”

“Vậy chờ gì nữa, chúng ta nhiều người như vậy, ta cũng không tin, còn không thể làm gì được cái đề này!”

“Đại huynh đệ, người vẫn chưa tin sao, chúng ta thật sự không làm được.”

“Người mới là đại huynh đệ! Người cả nhà đều là đại huynh đệ! Lão tử rõ ràng là mỹ thiếu nữ mạnh mẽ đấy!”

“Mạnh mẽ đấy?”

“Mỹ thiếu nữ!”

“.....”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu nói chuyện lạc đề, cảm một câu miệng nói: “Chúng ta cùng nhau thử.”

“Được, được, được! Chúng ta tới cùng nhau làm a! Ha ha ha!”

“Chúng ta thật là rất tuyệt nha!”

“Đề bốn mỹ thiếu nữ đến xem đề này, hắc hắc!”

“Ta cũng tới xem ta cũng tới xem!”

“Đề này a..... Ừm, hỏi người cha vì sao muốn mua quả quýt, cái này đơn giản a! Bởi vì muốn ăn a!”

“Cái đáp án này đúng, cái đáp án này quá đúng!”

“Cái đáp án này khẳng định chính xác đáp án, tiểu Quả Quả mau viết đi!”

Mạc Vân Quả nghe lời viết xuống, “Bởi vì hần muốn ăn.”

Theo sau, phòng phát sóng trực tiếp bắt đầu “Nghiêm túc” trả lời câu hỏi, ừm..... Mạc Vân Quả cũng rất nghiêm túc chép lại.

Đến tận khi, một bài thi hoàn chỉnh ra lò.

Khi giáo viên ngữ văn cầm bài thi của Mạc Vân Quả lên, cô trả lời một vấn đề: Vì sao nhân vật chính nhìn bóng dáng người cha roi lệ?

Mạc Vân Quả đáp: Bởi vì bị hạt cát mê hoặc đôi mắt.

Ngữ văn lão sư: Gì? Cô ấy nhất định đọc được đáp án giả!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174

Edit: Linhlady

Các bạn học nghe được đáp án này của Mạc Vân Quả, cũng vô cùng ngạc nhiên.

Hiện tại bọn họ tin, Mạc Vân Quả tuyệt đối cùng giáo viên đối nghịch.

Mạc Vân Quả nhìn đôi mắt trừng rất lớn của giáo viên dạy ngữ văn, lại nhìn thoáng qua bài thi của mình, không đúng sao!

Ngực giáo viên dạy văn phập phồng vì tức giận, cô ấy nghiêng răng nghiêng lợi hỏi vấn đề tiếp theo: Vì sao nhân vật chính chỉ cầm quả quýt lại không ăn?

Mạc Vân Quả đáp: Bởi vì quả quýt chua.

Ngữ văn lão sư cảm giác chính mình lại rớt một ít máu, cô ấy lại hỏi: Áng văn chương này nội dung chính muốn nói lên là cái gì?

Mạc Vân Quả đáp: Người cha thích ăn quả quýt, nhân vật chính không thích.

Ngữ văn lão sư: Nát tim!

Hiện tại cô ấy có thể xác định, người này chính là tới cùng cô ấy đối nghịch!

Cô ấy cho Mạc Vân Quả đi ra ngoài đứng, không xin lỗi không cho vào học.

Mạc Vân Quả không hiểu vì sao cô giáo đột nhiên tức giận, rõ ràng cô cùng làm với người trong phòng phát sóng trực tiếp, lại còn thương lượng rõ ràng nữa.

Mạc Vân Quả đi ra ngoài, cũng không có ngoan ngoãn đứng yêu, bởi vì một phút sau khi cô theo lời giáo viên đi ra ngoài, cô lại thấy được một người quen——tiểu hoàng mao!

Ánh mắt Mạc Vân Quả sáng lên, bước nhanh đi tới bên người hắn.

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả thời gian này lẽ ra cô đang nên trong lớp học sao lại ở đây, tò mò hỏi: “Sao chị lại ra đây?”

Tay Mạc Vân Quả chuẩn xác dừng ở trên đầu Hách Trường Nhạc, xoa nắn vài cái nói: “Có người bảo tôi ra.”

Hách Trường Nhạc “À” một tiếng cũng không thèm để ý, có lẽ là ra về trước giờ tan học đi? Nghĩ lại hắn cũng không phải cũng như thế sao?

Hách Trường Nhạc khoác vai Mạc Vân Quả, nói: “Đi, tôi mang chị đi ăn ngon.”

Mạc Vân Quả gạt đầu, đi theo Hách Trường Nhạc rời đi.

Mà lúc giáo viên dạy ngữ văn “Bộc phát lương tâm” chuẩn bị kêu Mạc Vân Quả đi vào phòng học, lại phát hiện..... Người đâu?!

Không nói đến giáo viên dạy ngữ văn bên kia táo bạo như thế nào, Hách Trường Nhạc mang theo Mạc Vân Quả trực tiếp đi tới trung tâm thành phố vào một nhà hàng tương đối nổi tiếng để ăn.

Mạc Vân Quả mừng rỡ, có người mời cô đi ăn ngon sao lại không đi, tự nhiên vô cùng cao hứng, tuy rằng trên mặt vẫn cứ là vẻ lạnh lẽo như trước, nhưng người ở phòng phát sóng trực tiếp biết, Hách Trường Nhạc cũng biết, cô đang vui vẻ.

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả ăn uống, một tay chống đầu nói: “Hiện tại chị ở một mình sao?”

Mạc Vân Quả vừa vận nhét vào miệng một khối to thịt, cô ngẩng đầu, quai hàm phình phình, gật gật đầu.

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả như vậy, chỉ cảm thấy trong lòng bạo kích, a a a a! Thật mạnh a! Thật muốn xoa bóp!

Hách Trường Nhạc lắc đầu, làm chính mình bình tĩnh lại, tiểu mỹ nữ đã đáng thương như vậy, hắn không thể lại khi dễ cô, chính mà..... Thật sự rất đáng yêu a!

Nội tâm Hách Trường Nhạc kích động, mặt ngoài lại bày ra vẻ đứng đắn.

“Tiểu mỹ nữ, chị ở một mình có sợ không? Nếu chị sợ, bốn đại gia có thể bồi chị, cùng nhau ở nha ~”

Hách Trường Nhạc tự nhận là người có lòng tốt, phải biết rằng một cô gái ở một mình là rất nguy hiểm, hắn là một thân sĩ, dĩ nhiên phải bảo vệ cô gái nhỏ rồi!

Mạc Vân Quả nuốt thịt xuống, chọc chọc quai hàm của mình, cảm thấy có chút đau đau.

“Không sợ hãi.” Mạc Vân Quả nói, có ai dám đến thương tổn cô, ừ..... Cô giết chết hắn!

“Sợ hãi a? Hắc hắc, một khi đã như vậy.....” Nói đến một nửa, Hách Trường Nhạc mới phản ứng lại, Mạc Vân Quả nói là không sợ hãi.

Hách Trường Nhạc:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả lắc đầu, tiếp tục nói: “Tôi không sợ hãi.”

Nói xong, lúc sau, cô trên dưới đánh giá Hách Trường Nhạc một chút, lại mở miệng nói: “Cậu đánh không lại tôi.”

Hách Trường Nhạc:..... Thế mà bị tiểu mỹ nữ xem thường!

Hắn ngửa đầu lên, vô cùng ngạo kiều: “Tiểu mỹ nữ, com có thể ăn bậy, lời nói cũng không thể nói bậy nha, tôi cũng rất lợi hại.”

Mạc Vân Quả lại nhìn thoáng qua Hách Trường Nhạc, lại lần nữa nghiêm túc gật đầu nói: “Cậu đánh không lại tôi.”

Hách Trường Nhạc:.....

Giờ khắc này, Hách Trường Nhạc thật bất đắc dĩ, tiểu mỹ nữ này cũng quá ngoan cố đi?

Thôi thôi, đến lúc đó hắn triển lãm cho cô ấy xem sự dũng mãnh của hắn là được! Ha ha ha!

Nghĩ đến đây, Hách Trường Nhạc không thể nhịn được vui vẻ.

Mạc Vân Quả:..... Thật ngốc

“Thiếu niên này lấy tự tin nơi nào cảm thấy có thể bảo hộ tiểu Quả Quả nhà ta?”

“Đúng vậy, một ngón tay của tiểu Quả Quả nhà ta cũng có thể bóp chết hắn?”

“Vậy cũng không ra sao!”

“Ha ha ha! Đột nhiên thật chờ mong tiểu hoàng mao nhìn thời khắc uy vũ hùng tráng của tiểu Quả Quả nhà ta, biểu tình kia nhất định rất xuất sắc!”

“Lầu trên ngươi đừng nói, ta tưởng tượng một chút, nhất định thực khôi hài!”

“Nói đi nói lại, vậy Cung Hân kia chạy đi nơi đâu?”

“Như thế nào? Ngươi tưởng niệm cái tên tra nam kia a?”

“Ai da uy, đầu năm nay tra nam cũng được hoan nghênh sao?”

“Chắc chắc chắc ~ Lầu trên ta chỉ nói ha hã!”

Mạc Vân Quả mọi người chê cười Hách Trường Nhạc, cúi đầu tiếp tục ăn.

Chầu com chiều này, kết thúc trong khung cảnh Mạc Vân Quả ăn ăn ăn cùng Hách Trường Nhạc cười cười cười.

Ăn com chiều xong, Hách Trường Nhạc cũng không có giống ngày hôm qua cứ vậy đi về, mà kiên quyết muốn đưa Mạc Vân Quả về nhà.

Hai người đi taxi về tiểu khu Mạc Vân Quả đang ở.

Tiểu khu nơi Mạc Vân Quả sở trú tiểu chất lượng thuộc tầm trung, ngày thường đều rất an toàn, nhưng hôm nay, lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.....

Mạc Vân Quả cùng Hách Trường Nhạc vừa đi vào trong tiểu khu, liền thấy mọi người đang tụ tập một chỗ, lại có cả xe cảnh sát.

Hách Trường Nhạc là một kẻ tò mò, hắn lập tức bắt chuyện người bên cạnh để biết tình huống đang xảy ra là thế nào.

Đương Hách Trường Nhạc biết chân tướng, lúc sau, lập tức lôi kéo Mạc Vân Quả ý định rời khỏi chỗ này.

Mạc Vân Quả không đi, Hách Trường Nhạc kéo như thế nào đều kéo không nhúc nhích.

Hách Trường Nhạc:.....

“Tiểu mỹ nữ, chị biết chuyện gì xảy ra không? Có người bắt cóc con tin, uy hiếp muốn giết người!”

“Ai da, tiểu mỹ nữ, chị xem này, nơi chị ở có bao nhiêu nguy hiểm chị biết không? Thôi đi đến nhà tôi đi. Nhà tôi vô cùng an toàn!”

“Tiểu mỹ nữ, hạ bàn chị thật ổn..... Tôi kéo mà chị không nhúc nhích.....”

Hách Trường Nhạc phí sức của chín trâu hai hổ lại vẫn kéo không được Mạc Vân Quả mới bất đắc dĩ nói.

Mạc Vân Quả nhìn đám đông đang tụ tập, quay đầu nhìn Hách Trường Nhạc, chuẩn xác mà nói, là nhìn một đầu tóc vàng kia.

“Bị bắt cóc là người nào?” Mạc Vân Quả hỏi.

Hách Trường Nhạc nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: “Hình như là một người chuyển phát nhanh, tôi nghe nói người mang theo một hộp vòng cổ bằng vàng, chị nói xem..... Đây không phải mời ta cướp bóc sao?”

Mạc Vân Quả: Vòng cổ bằng vàng?! Cô! Cô! Cô!

Nghe đến đó, Mạc Vân Quả nơi nào sẽ đồng ý đi.

Cô lôi kéo Hách Trường Nhạc đi vào bên trong, bằng sự “Mạnh mẽ” của cô, cứng rắn rẽ ra một lối đi.

Hách Trường Nhạc: Luôn cảm giác khi vừa nói đến vòng cổ bằng vàng, ánh mắt tiểu mỹ nhân đột nhiên thay đổi.

Khi đến vị trí trung tâm Mạc Vân Quả liền thấy đứng ở phía dưới một thân cây là một người vạm vỡ cầm đao, cây đao để trên cổ một người tương đối nhỏ yếu mặc cái áo in chữ “Chuyên phát nhanh Phong thông” trên mặt đất vương vãi vòng cổ bằng vàng, đặc biệt chọc mắt người nhìn.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176

Edit: Linhlady

Ánh mắt Mạc Vân Quả đột nhiên ngưng lại, đó là vòng cổ bằng vàng của cô, của cô!

Mạc Vân Quả nhấc chân muốn đi về phía trước, lại bị một vị cảnh sát ngăn cản đường đi.

“Vị tiểu thư này, cảnh sát làm việc, xin cô lui về phía sau.”

Mạc Vân Quả không vui, thực không vui, đó là vòng cổ bằng vàng của cô, là của cô!

Lúc này, một người cầm loa cảnh sát đối với người vạm vỡ nói: “Buông vũ khí trong tay anh xuống, buông vũ khí của anh xuống!”

Người vạm vỡ phi nhỏ, lộ ra bộ dáng hung tợn.

Vốn dĩ hắn ta là đào phạm, mấy năm nay trốn đông trốn tây, sống vô cùng gian khổ, mấy ngày này hắn ta xem trọng một căn phòng, có thể ở tạm một thời gian.

Không nghĩ tới hôm nay khi dọn vào ở nơi này, không may đụng vào người chuyên phát nhanh, khi nhìn thấy vòng cổ bằng vàng rơi trên đất, hắn nổi lên lòng tham, trong lúc nhất thời không có chú ý tới người chuyên phát nhanh báo nguy.

Mấy tên cảnh sát này tới cũng thật là nhanh muốn chết, hắn ta còn không kịp nhặt những vòng cổ kia đã bị cảnh sát vây quanh.

Mẹ., Thật đen đủi! Người vạm vỡ nghĩ thế.

Hắn ta biết mình không ít tiền án, nếu như thật sự bị bắt, ngồi trong tù mười mấy năm là ít.

Nghĩ đến đây, đao trong tay người vạm vỡ ở trên cổ người chuyên phát nhanh cứa một đường, máu chảy ra khiến người khác nhìn ghê người.

“Không cần xúc động! Buông đao trong tay ra!”

Cảnh sát vội vàng khuyên.

Người vạm vỡ cười lạnh một tiếng, không nói gì, hắn ta hiện tại thấy vương vãi tay chân, muốn nháo chuyện này lớn lên, càng hỗn loạn càng tốt, lúc đó mới có cơ hội trốn thoát.

Hiện tại đã là thời gian tan tầm, không ít người sẽ trở về cái tiểu khu này, đến lúc đó nơi này người sẽ càng ngày càng nhiều, cũng sẽ càng ngày càng hỗn loạn.

Người vạm vỡ suy nghĩ thật là tốt, trong mắt loé tia sáng nguy hiểm.

Hắn ta nhìn thoáng qua vòng vàng rơi trên mặt đất, biết bản thân không thể mang đi được, nếu như hắn ta không thể mang đi, vậy người khác cũng đừng hòng lấy!

Người vạm vỡ một chân hung hăng dẫm lên một cái vòng cổ gần nhất, lập tức khiến nó biến dạng.

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, hơi thở quanh thân lập tức trở nên lạnh lẽo.

Hách Trường Nhạc sờ sờ cánh tay, tại sao đột nhiên lại thấy lạnh vậy?

Mạc Vân Quả im lặng nhìn chằm chằm chân người vạm vỡ, chỉ thấy cái chân kia dẫm một cái vòng ngay không đủ, còn chuyển sang dẫm lên cái khác.

Mạc Vân Quả mím mím môi, không nói gì.

“Không xong! Ta bấm tay tính toán, cảm giác có đại sự sắp xảy ra!”

“Tiểu Quả Quả hiện tại cảm giác thật là khủng khiếp a.”

“Hu hu hu. Tiểu Quả Quả muốn tiến hóa thành tiểu Quả Quả bạo lực sao?”

“Chẳng lẽ đây là trạng thái sắp tiến hoá sao?”

“Ta đột nhiên có loại xúc động bị ai thay cho tên cướp kia.”

“Cho nên, tiểu Quả Quả vì sao lại tức giận?”

“Cái này còn phải nói sao? Vòng cổ kia là của tiểu Quả Quả nhà ta đi? Đúng không? Đúng không?”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, lạnh lẽo trả lời: “Là của ta.”

Mạc Vân Quả vừa nói ra câu này, người trong phòng phát sóng cảm thấy lạnh đi một phần.

“Hu hu hu. Tiểu Quả Quả như vậy cảm giác thật khủng khiếp.”

“Tiểu Quả Quả mạnh mẽ nhà ta muốn tiến hóa thành tiểu Quả Quả khủng bố.”

“Vì sao ta cảm thấy tiểu Quả Quả thật khí phách nhỉ?”

“Người vạm vỡ chết chắc rồi! Chết chắc rồi.”

“Ta không đành lòng xem một màn kẻ tiếp, tổng cảm thấy sẽ thực thâm thực thâm.”

“Vì người vạm vỡ kia bị ai ba giây đồng hồ, ba hai một. Bị ai xong xin cho phép ta cười to ba tiếng, ha ha ha!”

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177

Edit: Linhlady

Phòng phát sóng trực tiếp liên tiếp xuất hiện các loại bị ai cho người vạm vỡ, mà Hách Trường Nhạc lại có tâm tình khác.

Hắn tuy rằng cảm giác được có điểm lạnh, nhưng không hề liên tưởng đến trên người Mạc Vân Quả.

Hắn lờ cánh tay Mạc Vân Quả, muốn đi khỏi đây.

Mà lúc này, người vạm vỡ đã đâm hơn mười chiếc vòng cổ, cùng với tiếng cười to kiêu ngạo của hắn ta, xen lẫn tiếng khuyên bảo của cảnh sát.

Mạc Vân Quả bắt lấy tay Hách Trường Nhạc đang cầm tay mình, bỏ ra.

Sau đó.

Hách Trường Nhạc hoảng sợ phát hiện, tiểu mỹ nữ không thấy đâu!

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt có con gió xẹt qua, sau đó liền nghe thấy được một tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Mọi người tìm theo tiếng kêu nhìn lại, liền phát hiện một cô gái mặc váy nữ sinh bắt lấy người vạm vỡ chân, một quyền một quyền đập lên.

Một khắc kai, bọn họ giống như nghe thấy được thanh âm xương cốt vỡ vụn.

“A a a! Cứu mạng a! Cảnh sát nhanh lên tới cứu tôi a!”

Người vạm vỡ thê thảm kêu, một tiếng so một tiếng lại càng thê lương hơn, đan xen lẫn thống khổ.

Mạc Vân Quả cảm giác một quyền một quyền nện xuống, cô có thể cảm giác được người vạm vỡ xương cốt toàn nát, cho dù là vậy, cô cũng không có ý định dừng tay lại.

Hành động đầu tiên khi Hách Trường Nhạc phản ứng lại là chạy nhanh lại kéo Mạc Vân Quả lại, lại bị cô đâm cho một cái.

Bị đâm - Hách Trường Nhạc: Tiểu mỹ nữ ăn kích thích tố sao! Sức lực cư nhiên lớn như vậy!

Hách Trường Nhạc nhìn hai chân tên kia đã sắp không chống đỡ được, cho hắn ta một ánh mắt đồng tình, gia hỏa này như thế nào đắc tội tiểu mỹ nữ.

Lúc này, cảnh sát cũng nhanh chóng chạy lại, kéo tên cướp ra.

Mất đi mục tiêu Mạc Vân Quả dừng động tác lại, cảm một cái vòng cổ đã không ra hình dạng, nhìn Hách Trường Nhạc.

“Tôi”

Mạc Vân Quả im lặng nhìn Hách Trường Nhạc, vô luận là ánh mắt, hay là ngữ khí, đều để lộ ra một tia ủy khuất.

Hách Trường Nhạc: Phong cách không cần lập tức thay đổi quá nhanh được không! Hắn tiếp nhận không nổi a!

“..... Phốc, tiểu Quả Quả tiểu ủy khuất.”

“A a a! Người vạm vỡ kia đã không có một cây xương cốt hoàn hảo! Toàn nát, tiểu Quả Quả nhà ta quả nhiên hung mãnh a!”

“Khó có thể tin chính là, cư nhiên không có lưu một giọt máu 2333333”

“Khụ khụ. Cho nên không cần cùng tiểu Quả Quả nhà ta tranh đồ, nếu không. Ha ha”

“Các người xem biểu tình của Hách Trường Nhạc, ân. Cảm giác hắn mở ra cách cửa của thế giới mới.”

“Ha ha ha! Không biết vì sao, thật muốn cười.”

“Ta nghĩ, này Hách Trường Nhạc hẳn sẽ không lại nói phải bảo vệ tiểu Quả Quả nhà ta linh tinh nữa đi?”

“Chỉ cần hẳn có chỉ số thông minh bình thường, ta tưởng hẳn là sẽ không.”

“Thế nhưng không nhất định a 233333 ta cảm thấy thiếu niên này tâm rất lớn đó!”

“Đơn giản mà nói, chính là thiếu tâm nhân đó ~”

Hoàn toàn không biết bị người khác đánh giá là thiếu tâm nhân Hách Trường Nhạc ngốc lảng nhìn Mạc Vân Quả, hẳn ý thức được, ừ. Tiểu mỹ nữ nói là sự thật, bằng bản lĩnh của hẳn, hiện tại còn đánh không lại cô.

Làm một người con trai, không biết làm sao lại thấy thẹn!

Không không không! Một chút cũng không cảm thấy thẹn! Tiểu mỹ nữ khẳng định là ăn thuốc tăng lực! Mới không phải hẳn không được đâu!

Nam nhân không thể nói chính mình không được! Đứng! Chính là như vậy!

Hách Trường Nhạc vì chính mình cố khuyến khích một phen lúc sau, liền giúp đỡ Mạc Vân Quả thu thập vòng cổ vàng.

Nhưng mà.

Mạc Vân Quả một tay chụp được tay Hách Trường Nhạc, nhìn chăm chăm hẳn, của tôi! Đây là của tôi!

Hách Trường Nhạc giật giật khoe miệng, nhìn bàn tay đỏ một mảnh, khóc không ra nước mắt.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178

Edit: Linhlady

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả nhặt vòng cổ bằng vàng dưới đất, ánh mắt hẳn dừng lại trên mớ vòng cổ kia.

Chỉ cần liếc mắt một cái, hẳn liền nhận ra đó là hàng giả.

Vì thế hẳn tung ta tung tăng nói: “Tiểu mỹ nữ a, cái này đều là hàng giả nha!”

Tay đang nhặt đồ của Mạc Vân Quả khựng lại, nhìn về phía Hách Trường Nhạc, nhẹ giọng “Ừ” một tiếng.

Hách Trường Nhạc: Tiểu mỹ nữ phản ứng này không đúng a!

Mạc Vân Quả đem tất cả vòng cổ ôm vào trong ngực, đứng lên nhìn Hách Trường Nhạc vẫn như cũ ngồi xõm trên mặt đất nói: “Của tôi.”

Hách Trường Nhạc:

Mạc Vân Quả không để bụng có phải hàng giả hay không, dù sao nhìn bên ngoài đẹp là được, Ừ. Chính là loại màu sắc ánh vàng rực rỡ, thật là đẹp mắt!

Hách Trường Nhạc thờ dài một hơi, nhận mệnh đuổi theo Mạc Vân Quả đã quay đầu rời đi.

Những cảnh sát kia vốn muốn mang Mạc Vân Quả trở về hỏi chuyện, nhưng Hách Trường Nhạc đã chào hỏi, cũng không giải quyết được gì.

Mạc Vân Quả về đến nhà, cũng không quan tâm Hách Trường Nhạc đang ở phía sau, trực tiếp đem cửa đóng lại.

Bị cự tuyệt ở ngoài cửa - Hách Trường Nhạc: Tiểu mỹ nữ càng ngày càng bạo lực! Hu hu hu.

Hách Trường Nhạc biết cho dù hẳn có gõ cửa Mạc Vân Quả cũng sẽ không mở, dù sao đã an toàn về đến nhà, hẳn sờ sờ cái mũi, liền rời đi.

Mà Mạc Vân Quả về đến nhà, vui vui về về mang vòng cổ bày trên giường, vui rạo rục nhìn, lại nhìn.

Ừ. Thật xinh đẹp!

Mạc Vân Quả tắm rửa một cái liền nằm lên giường, cảm giác lạnh lẽo có chút khó chịu, nhưng cô lại không để tâm.

Cọ cọ vòng vàng bên dưới, vui về chìm vào giấc ngủ.

Mà lúc này phòng phát sáng trực tiếp lại vẫn như cũ sinh động nhộn nhịp.

“Ồ. Vì sao vòng vàng này là đồ giả, mà tiểu Quả Quả nhà ta còn chấp nhất như vậy a?”

“Không lẽ sau tính cách này lại là một câu chuyện xưa.”

“Ngay từ đầu ta nghĩ tiểu Quả Quả không để ý đồ vật thô tục như vậy, giờ xem lại, không chỉ oà một chuyện đi?”

“Ừm. Chẳng lẽ là bởi vì màu vàng? Các người xem, tiểu Quả Quả đổi đai Hách Trường Nhạc kia, không là với cái đầu màu vàng kia như thế nào đi!”

“Lầu trên nói rất đúng cảm xúc chính xác!”

“Cho nên... tiểu Quả Quả nhà ta lại thích màu sắc tục như vậy sao?”

“Rầm rì! Màu vàng nơi nào ác tục! Màu vàng rõ ràng là màu sắc cao quý đẹp nhất thế giới này!”

“Lầu trên ta biết người là long tộc, hừ hừ, chủng tộc các người đều thích màu này!”

“Chẳng lẽ tiểu Quả Quả nhà ta thật ra là một con rồng?”

“Khụ khụ. Nói như vậy, giống như có đạo lý a! Các người ngẫm lại sức lực của tiểu Quả Quả kia.”

“Nhưng mà long tộc không phải háo sắc sao? Nhưng mà tiểu Quả Quả nhà ta.”

“Tiểu Quả Quả nhà ta căn bản không có tình tì! Hừ hừ! Tiểu Quả Quả nhà ta thuần khiết nhất!”

Vô luận phòng phát sóng trực tiếp nào nhiệt như thế nào, thế giới của Mạc Vân Quả đều là một mảnh yên bình.

Những vòng cổ bằng vàng kia ở dưới thân cô, từ xúc cảm lạnh lẽo có thêm một tia ấm áp.

Trên mặt Mạc Vân Quả một mảnh nhu hòa, cô mơ một giấc mơ, giấc mơ kia rất dài.

Ở trong mơ, cũng là màu sắc vàng rực rỡ kia, khiến trái tim lạnh lẽo của cô có chút độ ấm.

Sáng sớm hôm sau, Mạc Vân Quả vừa tỉnh lại đã vui vẻ cọ cọ vòng cổ màu vàng, sau đó mới chậm rãi rời giường đánh răng rửa mặt, ăn sáng.

Khi tới phòng học, thời gian vừa vặn vào tiết học đầu tiên.

Phi thường bất hạnh đó là, đây là tiết ngữ văn.

Cô giáo dạy văn vừa thấy Mạc Vân Quả như thế này, lại bắt đầu lải nhải.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179

Edit: Linhlady

“Em đứng là gỗ mục không thể đổ!”

“Mạc Vân Quả, ngày hôm qua tôi đã hỏi các giáo viên khác, em đứng là rất thông minh, nhưng thái độ của em đối với môn ngữ văn không tốt!”

“Em nhìn lại xem, đáp án em trả lời hôm qua, giống cái bộ dáng gì?”

Mạc Vân Quả nhìn cô giáo nói chuyện không ngừng nghỉ, há mồm nói: “Em không biết làm.”

Mặt cô giáo dạy văn tối xầm lại, mở miệng tiếp tục nói: “Được, không biết đúng không? Cô tìm một người dạy bù ngữ văn cho em, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày đều phải đến đó học, không biết, học cho biết, tới khi biết thì quay về học tiết của tôi!”

Mạc Vân Quả: Ồ (mặt lạnh nhạt).

Cô giáo ngữ văn hừ lạnh một tiếng nói: “Cho em học bù ngữ văn ở văn phòng của tôi, giờ đi đi!”

Mạc Vân Quả gật đầu, xoay người ra khỏi phòng học, đi tới văn phòng.

Nhưng mà làm Mạc Vân Quả không thể tưởng được đó là, người mà cô giáo nói dạy kèm lại là Cung Hân.

Thời điểm Cung Hân xoay người nhìn Mạc Vân Quả, cô theo bản năng tản ra hơi thở lạnh lẽo.

Cung Hân nhìn về mặt Mạc Vân Quả lạnh nhạt, trong mắt xẹt qua một tia thống khổ.

Lần trước sau khi bỏ đi, anh đã đi điều tra cô, lại không phát hiện ra chuyện gì.

Cho nên anh chỉ suy đoán, cô đã gặp qua chuyện gì đó kích thích, khiến tính cách thay đổi.

Cung Hân nhớ Mạc Vân Quả đã từng, là một người tự tin toả sáng, sau lại lại biến thành kiểu ngạo ương ngạnh, mà hiện giờ cô, trở nên tồi tệ hay là tốt hơn đây?

Cung Hân thờ dài một hơi nói: “Quả Nhi, anh nghe cô giáo nói ngữ văn của em hơi kém, cho nên bảo anh dạy kèm cho em.”

Mạc Vân Quả đi qua, gật đầu “Ừ” một tiếng.

Cung Hân nhìn Mạc Vân Quả lãnh đạm, trong mắt thoáng khổ càng sâu, nhưng chính anh biết tất cả đều do anh, hiện tại cũng chỉ có thể cố gắng bù đắp cho cô?

Mạc Vân Quả ngồi xuống, Cung Hân ngồi vào vị trí bên cạnh cô, cầm một bài thi, mà vẫn là bài thi hôm qua của Mạc Vân Quả.

“Quả Nhi, câu trả lời này của em, thật đáng yêu.”

Khoé miệng Cung Hân tạo nên một nụ cười nhạt nhạt, khi anh nhìn thấy câu trả lời này, cũng cười thật lâu.

Mạc Vân Quả liếc mắt nhìn anh, không nói lời nào.

Cung Hân ho nhẹ một tiếng nói: “Khụ khụ, em có thể nói cho anh biết, tại sao lại lý giải như vậy được không?”

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: “Người cha đi tiễn con trai, người cha thích ăn quýt, con trai không thích ăn.”

Cung Hân:..... Thật đúng là..... Ha ha

Cung Hân đỡ đỡ trán, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Em thật sự nghĩ như vậy sao?”

Mạc Vân Quả gật đầu, trên khuôn mặt lạnh lẽo cũng là vẻ nghiêm túc.

Cung Hân sững sốt, người trước mắt này thật sự là Quả Nhi của anh sao?

Cung Hân buông bài thi, lông mi buông xuống, ngón tay gõ gõ lên bàn, phát ra thanh âm thanh thúy dễ nghe.

“Quả Nhi, em còn đang trách anh sao?”

Mạc Vân Quả nhìn người con trai trước mắt này, tuy rằng cô tiếp nhận ký ức nguyên chủ, lại không thể tiếp thu tình cảm của cô ấy, cô cũng không hiểu được tình cảm của cô ấy là gì.

Cô lắc đầu nói: “Không trách.”

Trong mắt Cung Hân toả ra một tia kinh hi, thân mình nghiêng về phía trước một chút, kích động hỏi: “Thật sự?”

Mạc Vân Quả gật đầu, cô thật sự không trách, bởi vì cô và người con trai này, không có quan hệ gì.

Cung Hân kích động nhìn Mạc Vân Quả, anh muốn cầm tay cô, khi duỗi đến một nửa lại đột nhiên dừng lại.

Anh gật gao nhìn chăm chăm Mạc Vân Quả, ngây ngẩn cả người.

Không trách anh..... Là bởi vì chưa từng đem anh để ở trong lòng sao?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180

Edit: Linhlady

Cung Hân lặng lẽ nhìn Mạc Vân Quả, anh muốn từ trên người cô dấu vết nói dối, tìm ở đó một chút tình yêu.

Nhưng mà..... Không có, cái gì cũng không có.

Giương mặt kia chỉ có lạnh lẽo, cặp mắt kia, cũng chỉ có lạnh lẽo.

Cung Hân lập tức bình tĩnh lại, trái tim bỗng nhiên chột lạnh.

Anh cầm lấy bài thi, tập trung giúp Mạc Vân Quả giảng giải.

Cung Hân coi như là một thầy giáo giỏi, đem nội dung của bài văn phân tích rất tốt, ít nhất Mạc Vân Quả nghe hiểu, cũng lý giải được.

Cung Hân không có hỏi lại Mạc Vân Quả vấn đề khác, anh bình tĩnh giống như chuyện lúc trước chưa từng xảy ra.

Mạc Vân Quả cũng mừng rỡ tự tại, tuy rằng không hiểu lắm vì sao lại trả lời câu hỏi như vậy, nhưng Cung Hân nói rất có đạo lý.....

Hai tiết cứ như vậy kết thúc, Cung Hân cũng chính thức hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Khi chuẩn bị đi, Cung Hân hỏi Mạc Vân Quả một câu như vậy.

“Hiện tại em, còn thích anh sao?”

Nhưng không có chờ Mạc Vân Quả trả lời, anh đã vội vàng rời đi, tấm lưng kia, nhìn qua có vài phần chật vật.

Các môn sau cũng khá nhẹ nhàng, nhắm tính ngày, còn có hai tuần nữa sẽ đến kì thi, các môn khác đối với Mạc Vân Quả không thành vấn đề, chỉ có môn ngữ văn thì không được tốt lắm

Buổi tối, lại là Hách Trường Nhạc cùng cô ăn com chiều, sau đó lại mang cô về nhà.

Mạc Vân Quả không biết đó là, hiện tại trong trường học đều ở truyền lưu tai tiếng của cô cùng Hách Trường Nhạc.

Mà tai tiếng này, cũng tự nhiên mà truyền tới lỗ tai Cung Hân.

Tuy rằng Cung Hân là giám đốc của công ty lớn, nhưng bản thân vẫn muốn hoàn thành việc học.

Chỉ là bởi vì ngày thường bận quá, anh cũng chỉ học vài tiết mà thôi.

Bình thường Cung Hân thành tích rất tốt, các bài thi hầu như đều là 100 điểm

Ngoại trừ lý do không hay đi học, các học sinh khác thua xa anh!

Nói cách khác, Cung Hân và Mạc Vân Quả trở thành đối thủ trở thành thù khoa.

Mà chuyện này, Mạc Vân Quả cũng từ trong miệng Hách Trường Nhạc nghe được.

Một tuần tiếp theo, các tiết ngữ văn, Cung Hân đều sẽ đơn độc giúp Mạc Vân Quả học bù, anh chưa từng hỏi cô cái gì ngoài vấn đề học tập, cái khác rất ít cùng Mạc Vân Quả giao lưu.

Hách Trường Nhạc mỗi ngày đều sẽ bồi cô cùng nhau ăn com, sau đó đưa cô về nhà.

Nói đến cũng khéo, Cung Hân cùng Hách Trường Nhạc chưa từng gặp trực diện lần nào.

Khi các thời gian thi đại học một tuần, bởi vì cô giáo có việc, tiết ngữ văn bị đẩy xuống cuối.

Còn Hách Trường Nhạc bởi vì cô giáo xin nghỉ, tan học cũng sớm, vì thế.....

Hách Trường Nhạc cùng Cung Hân chạm mặt nhau ở cửa văn phòng.

Thời điểm Cung Hân nhìn thấy Hách Trường Nhạc, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu đó là: Tình địch!

Mà một khác kia khi Hách Trường Nhạc nhìn thấy Cung Hân, trong đầu suy nghĩ đầu tiên nhảy ra đó là: Tra nam!

“Oa oa oa! Cái này xem như tình địch gặp mặt hết sức đỏ mắt sao!”

“Oa oa oa! Muốn đánh nhau sao? Muốn đánh nhau sao!”

“Kích động kích động!”

“Muốn diễn tình cảm mãnh liệt sao! Hàng phía trước tránh ra, để ta phóng tới!”

“Đoán xem tiểu Quả Quả nhà ta sẽ nghiêng về phía ai?”

“Cái này còn cần phải đoán sao? Quyết đoán tiểu hoàng mao a!”

“Tiểu hoàng mao! Tiểu hoàng mao! Tiểu hoàng mao!”

“Tất cả mọi người đều bình tĩnh một chút được không.....”

“Vì sao phải bình tĩnh! Everybody lên!”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đột nhiên hưng phấn, tò vè: Tất cả mọi người đều động kinh, chỉ có cô là bình thường!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181

Edit: Linhlady

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả đứng ở phía sau Cung Hân, bước nhanh về phía trước kéo Mạc Vân Quả lại hộ ở phía sau.

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Cung Hân, ánh mắt không tốt.

Cung Hân nhìn Hách Trường Nhạc hộ Mạc Vân Quả, lại thấy tay Mạc Vân Quả để ở trên đầu Hách Trường Nhạc xoa xoa.

Ánh mắt anh trở nên sâu thẳm, Quả Nhi của anh, từ khi nào lại bắt đầu đối xử tốt với người ngoài như vậy?

Cung Hân cười khổ một tiếng, nhắc chân muốn rời đi.

Nhưng mà Hách Trường Nhạc làm sao dễ dàng để anh đi như vậy, ngăn cản trước mặt Cung Hân, lời lẽ chính đáng nói: " Anh là một tên tra nam! Chơi trò tình cảm với tiểu mỹ nữ nhà tôi xong muốn bỏ đi sao!"

Cung Hân nhìn Hách Trường Nhạc thấp hơn mình một chút, nhìn dừng khí trong mắt hân, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt.

Nếu lúc trước anh dừng cảm một chút, nếu lúc trước anh có thể nói cho cha quan hệ của mình và Quả Nhi, có phải bây giờ anh và cô đã có kết cục khác không?

Hách Trường Nhạc nhìn Cung Hân hoảng hốt, nhú nhú mày, tiếp tục nói: "Uổng công tôi vẫn xem anh như thần tượng, không thể tưởng được anh là loại người như vậy!"

Cung Hân lui về phía sau một bước, không nói gì.

Lời Hách Trường Nhạc nói đánh thẳng vào nội tâm anh, chung quy là anh quá mức yếu đuối, mới để vuột mất hạnh phúc trong tay.

Mạc Vân Quả nhìn xem Cung Hân, lại nhìn xem Hách Trường Nhạc, thật sự không rõ vì sao hai người lại đối đầu với nhau.

Ánh mắt Mạc Vân Quả dừng lại trên mái tóc màu vàng, vui rạo rức vươn tay giẫy vò nó.

Vốn dĩ Hách Trường Nhạc đang khi thế mười phần bị Mạc Vân Quả xoa tóc, tức khắc biến thành hành quân lạng lẽ.

Hân bắt đầu đi bắt lấy tay Mạc Vân Quả, trong giọng nói mang theo sùng nịch chính hân đều không có nhận thấy được nói: "Tiểu mỹ nữ, tôi đang giúp chị lấy lại công bằng nha, sao chị lại nghịch ngợm như vậy."

Mạc Vân Quả chớp chớp đôi mắt, không nói lời nào.

Hách Trường Nhạc càng thêm bắt đầu đi, tiểu mỹ nữ luôn có tình yêu kì lạ với mái tóc của mình! Online chờ! Rất cấp bách!

Cung Hân nhìn hai người tiếp xúc thân mật, lặng yên không một tiếng động rời đi.

Khi Hách Trường Nhạc phục hồi tinh thần lại lần nữa, chỉ nhìn thấy hành lang trống rỗng, nơi nào còn thân ảnh Cung Hân?

Hách Trường Nhạc vỗ vỗ đầu Mạc Vân Quả nói: "Về sau chị không được tiếp xúc với người này nữa, biết không!"

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ nói: "Hân là thầy giáo dạy văn của tôi."

Hách Trường Nhạc:..... Gì?

Hách Trường Nhạc kinh ngạc nhìn Mạc Vân Quả nói: " Cô gái ngữ văn của chị không phải là một lão thái bà hung ba ba sao!"

Lão thái bà hung ba ba vừa vịn đi ngang qua:..... Bình tĩnh! Bình tĩnh! Thái Tử gia cô ấy đặc tội không nổi!

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: "Trước kia là như vậy, hiện tại là Cung Hân, ừ..... Hân giảng không tồi."

Hách Trường Nhạc vừa nghe lời này, hất cằm lên nói: "Còn không phải là ngữ văn sao? Tôi cũng có thể dạy chị! Nhớ trước đây tôi chính là một nhân vật phong vân trong giới văn học!"

Mạc Vân Quả: Ồ (mặt lạnh nhạt)

Hách Trường Nhạc cũng mặc kệ phản ứng của Mạc Vân Quả, hân vội vàng muốn chứng minh thực lực của mình, lập tức kéo cô vào văn phòng, sau đó bảo Mạc Vân Quả lấy bài thi ra, để hân tới giải đáp.

Mạc Vân Quả lấy bài thi, chỉ một đề bài cho hân.

"Vì sao nam chủ muốn đi thả điều?"

Hách Trường Nhạc quét một lần nội dung văn chương, bàn tay vung lên nói: "Đề này đơn giản, bởi vì mùa xuân tới!"

Mạc Vân Quả:..... Cung Hân rõ ràng nói với cô, bởi vì nhớ lại tuổi thơ, muốn hoàn thành nguyện vọng khi còn nhỏ.....

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp: Thần TM mùa xuân tới!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182

Edit: Linhlady

Hách Trường Nhạc nhìn Mạc Vân Quả ngốc lảng, vỗ vỗ cô đầu đặc ý dào dạt nói: “Có phải bị thông minh tài trí của tôi dọa sợ ngây người!”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Hách Trường Nhạc, mái tóc vàng đáng yêu trên đầu hân, dị thường đáng yêu.

Mạc Vân Quả trịnh trọng gật đầu, tính phân lượng của mái tóc vàng trong lòng cô, thì hân nói cái gì cũng chính xác! Ủm!

Hách Trường Nhạc hoàn toàn không biết mình ở trong lòng Mạc Vân Quả tồn tại hình tượng chính là tiểu hoàng mao, hân còn tưởng rằng Mạc Vân Quả thật sự bị thông minh tài trí của

hắn thuyết phục.

Hách Trường Nhạc vui rạo rức sờ sờ cằm, nắm cổ tay Mạc Vân Quả nói: “Đi, tôi mang chị đi ăn ngon.”

Mạc Vân Quả gạt đầu, cắt bài thi đi cùng Hách Trường Nhạc rời đi.

Ngày hôm sau, Hách Trường Nhạc cố ý tìm cô giáo dạy ngữ văn của Mạc Vân Quả, tỏ vẻ về sau tiết ngữ văn của Mạc Vân Quả đều do hắn dạy, mới không cần cái tên Cung Hân tra nam kia.

Cô giáo dạy văn tự nhiên đắc tội không nói Thái Tử gia, nhìn thái độ Hách Trường Nhạc khẳng khái, cô ấy cũng chỉ có thể đồng ý thôi.

Nhưng mà cô giáo dạy văn lại quên mất không nói qua một tiếng với Cung Hân, cũng làm cho Hách Trường Nhạc cùng Cung Hân lại lần nữa gặp mặt.

Khi Cung Hân tới văn phòng, Mạc Vân Quả ngồi ở ghế trên, mà Hách Trường Nhạc một tay chống lên bàn đứng phía sau.

Từ góc độ của Cung Hân nhìn lại, quả thực giống như là Hách Trường Nhạc đang ôm Mạc Vân Quả.

Cung Hân bước nhanh đi qua một tay đẩy Hách Trường Nhạc ra.

Hách Trường Nhạc đang đọc văn: Về mặt mộng bức!

Mạc Vân Quả quay đầu liền thấy được Cung Hân, cô chớp chớp mắt, không nói gì.

Cung Hân cũng không nói cái gì, chỉ nắm lấy tay Mạc Vân Quả kéo đi ra ngoài.

“Uy! Tra nam! Anh muốn làm gì!”

Hách Trường Nhạc duỗi tay liền muốn nắm tay Mạc Vân Quả lại, lại bị Cung Hân hất ra.

Cung Hân nhìn chăm chăm Hách Trường Nhạc, hốc mắt có chút phẫn hồng.

Hách Trường Nhạc sùng sốt, hắn chưa từng thấy ánh mắt nào như vậy, cái loại ánh mắt tuyệt vọng đến chỉ còn chấp niệm.

Trong lúc nhất thời Hách Trường Nhạc bị chấn trụ, không có phát hiện Cung Hân nắm tay Mạc Vân Quả kéo đi rồi.

Cung Hân đi rất nhanh, Mạc Vân Quả có chút theo không kịp.

Anh giống như cũng đã nhận ra điềm này, bế cả người Mạc Vân Quả lên, đi về phía để xe.

Để Mạc Vân Quả ngồi lên ghế phụ, thắt dây an toàn cho cô, sau đó ngồi vào ghế lái, lái xe đi.

Từ đầu đến cuối, Mạc Vân Quả đều không có nói chuyện.

Biểu tình của Cung Hân động lại, anh không biết dùng biểu tình gì đối mặt với cô, cũng không biết dùng thái độ gì.

Rõ ràng anh không muốn làm cô bị thương, nhưng mà.....

Trong mắt Cung Hân xẹt qua một tia u ám, muốn anh trở mặt nhìn người mình yêu thương ở bên cạnh người con trai khác, anh không làm được.

Rất nhanh xe dừng lại ở một căn biệt thự, Cung Hân ôm Mạc Vân Quả xuống xe, sau đó đi vào biệt thự.

Mạc Vân Quả ngoan ngoãn nghe phòng phát sóng trực tiếp nói, bọn họ nói cô không cần lộn xộn, vậy..... cô bất động.

Cung Hân để cô ngồi trên sofa, còn bản thân lại nửa quỳ ở trên mặt đất.

Anh hơi hơi ngẩng đầu mới có thể cùng Mạc Vân Quả nhìn thẳng, Cung Hân nhìn Mạc Vân Quả lúc này, cặp mắt kia, đối với anh không còn tình yêu.

“Vì sao.....”

Giọng nói của Cung Hân nghẹn ngào hỏi, anh không hiểu, lúc trước không phải là “Không phụ như lai không phụ nàng*” vì sao thái độ cô lại thay đổi như vậy.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, ánh mắt lại dừng ở cái cằm phía sau Cung Hân, dĩ? Cằm màu vàng! Đẹp! Thật là đẹp mắt!

Cung Hân không có nhận thấy Mạc Vân Quả dị thường, anh chỉ chăm chú nói chuyện của mình.

- -----

* Trích từ câu nói trong truyện Đức Phật và nàng.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183

Edit: Linh lady

"Quả Nhi, không phải anh đã nói rồi sao, chờ khi anh có đủ năng lực, anh sẽ nói chuyện của chúng ta với cha mẹ, vì sao em không chờ anh một chút?"

"Quả Nhi, em vẫn còn yêu anh có phải không? Có phải hay không!"

"

Quả Nhi, không cần vứt bỏ anh được không? Anh chỉ có em, thật sự chỉ có em..."

Giọng nói của Cung Hân tràn ngập từ tính cùng đau lòng, mà Mạc Vân Quả một chữ cũng không nghe vào.

Ánh mắt của cô tỏa sáng, nhìn mâm màu vàng kia, cả người đều có chút lâng lâng, mâm màu vàng! Thật là đẹp mắt!

"A a a! Nghe Cung Hân nói như vậy, ta cũng thấy cảm động."

"Nhưng nói sao thì nói, bản chất vẫn là một tên tra nam."

"Nói nào là tra nam? Rõ ràng hẳn yêu nguyên chủ nhà!"

"Yêu cô ấy? Yêu cô ấy mà mặc kệ cô ấy sa đọa? A..... Loại yêu này còn không bằng không cần!"

"Nhưng mà Cung Hân cũng có nỗi khổ nha, hẳn mới bao nhiêu tuổi, lại phải gánh vác trách nhiệm không thuộc về mình."

"Ta thật ra cảm thấy, không có kim cương, không ôm công việc nặng nhọc có gì để áp lực?"

"Sao lại nói như vậy. Hẳn là muốn có một cái chính mình lên tiếng quyền, mới có thể quang minh chính đại cùng nguyên thân ở bên nhau đi?"

"Vì cái gì hẳn không trực tiếp cùng cha mẹ nói? Hai người đều không có huyết thống quan hệ."

"Dù sao ta cảm thấy hẳn rất yếu đuối."

"Ta thế nhưng thấy hẳn làm không sai! Nếu đổi lại là ta, cũng sẽ như vậy!"

Phòng phát sóng trực tiếp phi thường náo nhiệt, thay nhau bàn luận về cách làm của Cung Hân, nhiều ý kiến cũng nhiều góc nhìn nhận khác nhau.

Tâm tư của Mạc Vân Quả lại không đặt lên người Cung Hân cũng không đặt lên phòng phát sóng trực tiếp, cô tâm tâm niệm niệm, là cái mâm màu vàng trên bàn kia.

Mạc Vân Quả muốn đuổi tay đi lấy cái mâm kia, lại phát hiện có người ngăn cản cô.

Vì thế cô nhẹ nhàng đẩy, ừm..... Cung Hân không phòng bị, ngã về phía sau, người đụng vào bàn phía sau, sau đó bởi vì quán tính, mâm màu vàng rơi xuống đất, nát..... Nát.....

Mạc Vân Quả..... Đã xảy ra chuyện gì?! Đã xảy ra chuyện gì?!

Cung Hân cũng là vẻ mặt mộng bức, trong nháy mắt kia, anh cảm giác như có người đè lên người mình.

Cho nên..... Từ khi nào sức lực Quả Nhi nhà anh trở nên lớn như vậy!

Trên mặt Cung Hân mang theo một tia hoảng sợ, nhìn từ trên xuống dưới Mạc Vân Quả, giống như tìm kiếm gì đó từ trên người cô.

Mạc Vân Quả nhìn mâm tan nát trên mặt đất, có chút không vui, mà đã không vui hơi thờ quanh người càng trở nên lạnh lẽo.

Thân thể Cung Hân run lên, đột nhiên cảm thấy hơi lạnh.....

Đang lúc Cung Hân muốn nói cái gì đó, tiếng chuông điện thoại vang lên cắt ngang lời anh định nói, anh cầm điện thoại lên màn hình hiển thị: Cha.

Ánh mắt Cung Hân tối sầm lại, ấn nút nghe.

"Hiện tại lập tức mang theo em gái con về nhà!"

Giọng nói vang lên có chút tức giận, nói xong câu đó lập tức ngắt điện thoại.

Cung Hân nắm chặt di động, mím mím môi.

Hắn nhìn về phía Mạc Vân Quả, muốn nói chuyện cùng anh về nhà, lại phát hiện ra cô.....

Nhặt mảnh vỡ?!

Cung Hân:.....

Mảnh vỡ cực kỳ sắc bén, Mạc Vân Quả tùy tiện nhặt lên một mảnh nhỏ, không thể tránh làm ngón tay bị thương.

Máu tươi lập tức thấm ra, Cung Hân vội vàng cầm ngón tay cô ngậm vào miệng, nói "Quả Nhi ngoan, không đau nha ~"

Mạc Vân Quả ngờ ngác nhìn mọi chuyện, thì ra..... Không cảm nhận được đau đớn, thật sự không phải ảo giác.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184

Edit: Linhlady

Theo khoa học mà nói, lực tác dụng là lẫn nhau.

Khi người tác động lên một vật, sẽ chịu tác động của vật đó phản lại.

Nhưng mà, Mạc Vân Quả lại không hề cảm nhận được.

Bất kể cô có tác động lên người khác lực lớn như thế nào, cô cũng không cảm nhận được lực phản lại..... Không cảm nhận được đau đớn.

"Vì sao, ta không có cảm giác đau?"

Mạc Vân Quả ở trong đầu hồi, hướng gió trong phòng phát sóng trực tiếp chuyển sang chiều khác.

"A? Tiểu Quả Quả không cảm giác được đau đớn? Ta còn tưởng rằng chỉ có một thế giới là không cảm nhận được thôi!"

"Đau lòng tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Chẳng lẽ do thế giới trước đó lưu lại di chứng?"

"Hệ thống rác rưởi, nếu đề ta biết được vấn đề là từ người, hừ hừ!"

"Tiểu Quả Quả, khi người chưa bắt đầu phát sóng trực tiếp người có cảm nhận được đau đớn không?"

"Đúng vậy! Nếu là trước kia cũng không cảm nhận được thì thể chất người có tính đặc thù rồi."

"Tiểu Quả Quả, người cẩn thận ngẫm lại đi?"

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ nói: "Ta không biết."

Trước kia cô không hề có khái niệm đau, nếu như không phải vừa rồi Cung Hân nhắc nhở cô, cô cũng sẽ không nhớ đến chuyện này.

"Cái câu trả lời này..... Ta có chút cạn lời."

"Hệ thống rác rưởi, tôi trả lời một chút a!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nhanh ra đây nói xem tình huống của tiểu Quả Quả là như thế nào!"

"Đúng vậy a! Không thể khi dễ tiểu Quả Quả nhà của chúng ta a!"

"Hu hu hu..... Tiểu Quả Quả thật đáng thương a!"

Đoàn Tử nhìn các loại bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, có rất nhiều người đều muốn nó giải thích.

Tay nhỏ bụ bẫm của Đoàn Tử vung lên, tức khắc phòng phát sóng trực tiếp liền xuất hiện mấy chữ to ánh vàng rực rỡ.

"Quyền hạn không đủ!"

Mạc Vân Quả nhìn chữ to ánh vàng rực rỡ, ánh mắt sáng lên, thật là đẹp mắt!

Cung Hân chỉ nhìn thấy Mạc Vân Quả ngơ ngác, anh nhìn thoáng qua ngón tay của Mạc Vân Quả đã ngừng đổ máu, bất đắc dĩ thở dài một hơi nói: "Sao em vẫn lỗ mồm hấp tấp như vậy?"

Cung Hân bế Mạc Vân Quả lên, đi ra bên ngoài.

Mà Mạc Vân Quả.....

Ủm..... Đắm chìm trong chữ to ánh vàng rực rỡ không thể tự kiềm chế.

Cung Hân nhanh chóng mang theo Mạc Vân Quả về nhà chính, nó nằm tại khu biệt thự trung tâm thành phố.

Đương Cung Hân cùng Mạc Vân Quả đi vào biệt thự, đã thấy một người không nên xuất hiện ở đây lúc này -- Hách Trường Nhạc.

Thời gian quay ngược lại khi Hách Trường Nhạc phát hiện Cung Hân cùng Mạc Vân Quả không thấy đâu.

Hách Trường Nhạc biết bằng năng lực hiện tại của hắn, căn bản không thể đơn độc đầu lại Cung Hân, càng đừng nói đến chuyện mang Mạc Vân Quả về.

Nhưng không có quan hệ, hắn còn có ông nội vô cùng yêu thương mình, còn có xí nghiệp hùng hậu chống lưng~

Hách Trường Nhạc tung ta tung tăng đi tìm ông nội, sau đó để ông nội mang Hách Trường Nhạc đi tìm cha Cung Hân.

Cung Mẫn tò mò nhìn Hách Trường Nhạc, ông biết vị thái tử gia này, xưa nay tung hoành vô pháp vô thiên.

Đồng thời, ông cũng tò mò vì sao Hách Trường Nhạc lại đột nhiên tìm ông.

Hách Trường Nhạc nhìn Cung Mẫn cười tủm tỉm, cũng không sợ hãi, mà là trực tiếp mở miệng nói: "Cung Hân đem Mạc Vân Quả bắt đi!"

Cung Mẫn:..... Bất đi là cái quý gì?!

Hách Trường Nhạc nhìn Cung Mẫn không nói lời nào, tức khắc liền nóng nảy, hần thờ phi phi nói: " Cái tên tra nam Cung Hân kia, đùa bốn tình cảm của tiểu mỹ nữ nhà ta!"

Cung Mẫn sùng sốt hỏi: "Tiểu gia hòa, cậu nói lời này là có ý gì?"

Trong lòng Hách Trường Nhạc sôi ruột, cũng không có nghĩ nhiều, nói thẳng: "Cung Hân yêu tiểu mỹ nữ nhà chúng ta a! Lòng muông dạ thú! Lòng lang dạ sói! Phi! Dù sao không phải một người tốt!"

- -----

Edit: Sắp hết thế giới cũng sắp có thông báo, ai thấy chữ thông báo đột nhiên bất an không? ahihi

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185

Edit: Linhlady

Cung Mẫn thấy lời này, thân thể cứng đờ, tức khắc trong đầu ông hiện lên đủ loại hình ảnh.

Ông nhớ Cung Hân cũng từng là một chàng trai ấm áp như ánh mặt trời, nhưng từ sau khi ông tái hôn, tính cách anh lập tức đã xảy ra biến hóa lớn, hơn nữa cũng tự đứng ra quản lý một công ty con.

Lúc trước ông cũng cho rằng Cung Hân chỉ muốn chơi đùa mà thôi, không thể tưởng được Cung Hân thật sự làm nghiêm túc.

Cung Mẫn đủ hiểu con trai mình, đúng là tính cách trước kia của anh.

Tại đây một khác, Cung Mẫn đột nhiên hiểu rõ vì sao Cung Hân có biến hóa như vậy, mấy năm nay đều làm việc liều mạng, còn vào bệnh viện.

Hiện tại tất cả đều rõ ràng, Cung Hân chỉ sợ là muốn độc lập tách ra, sau đó nói với bọn họ, anh yêu Mạc Vân Quả.

Giờ khác này, Cung Mẫn không thể nói trong lòng là tư vị gì.

Ông nhớ vợ mình đã từng nói, Mạc Vân Quả đã từng là thiếu nữ thiên tài, sau khi cùng ông tái hôn, tính cách đại biến.....

Cung Mẫn thờ dài một hơi, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều ghen một ngum hờn dỗi.

Từ trước đến nay ông không có ý định ngăn cản con trai yêu đương, nếu chỉ vì chuyện của ông và vợ, lại ngăn cách tình cảm của hai đứa, đó là tội lớn.

Cung Mẫn lập tức gọi điện thoại cho Cung Hân, giọng nói hỗn loạn đan xem cả giận dỗi ngay cả ông cũng không biết.

Ông tức giận, không phải bởi vì Cung Hân yêu Mạc Vân Quả, mà tức giận bởi anh không nói cho ông.

Hách Trường Nhạc nhìn biểu hiện của Cung Mẫn, hừ lạnh một tiếng, hần thật muốn xem, Cung Hân còn lời gì để nói!

Cho nên khi Cung Hân mang theo Mạc Vân Quả về đến nhà, nhìn thấy chính là Hách Trường Nhạc ngồi ở bên cạnh Cung Mẫn, bộ dáng khí thế mui phần.

Cung Hân vừa thấy Hách Trường Nhạc ở chỗ này, trong lòng cả kinh, anh nhìn thoáng qua sắc mặt Cung Mẫn, trong lòng có một ý niệm không tốt.

Quả nhiên, Cung Mẫn một mở miệng liền chứng thực ý tưởng của anh.

"Con yêu Quả Nhi?"

Cung Mẫn khoanh tay trước ngực nhìn Cung Hân.

Cung Hân nghe được lời này, thân thể trở nên cứng đờ, anh mở một nụ cười khổ, có cảm giác khóc không ra nước mắt.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn Cung Hân không nói lời nào, nhấc chân tiến lên một bước nói: "Đúng vậy, Mạc Vân Quả cũng yêu Cung Hân."

Cung Hân nghe được Quả Nhi của anh nói yêu anh, không thể tin tưởng quay đầu nhìn Mạc Vân Quả, trên mặt toàn là kinh hi.

Cung Mẫn nhìn về mặt kiên định (thật ra là lạnh lẽo) của Mạc Vân Quả, xoa xoa huyệt Thái Dương, bất đắc dĩ thờ dài một hơi nói: "Hân nhi, vì sao không nói cho cha biết?"

Cung Hân gật gật môi, lại không nói ra được ời nào.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Cung Hân, tiếp tục nói: "Bởi vì hần sợ hãi."

Cung Hân cười khổ một tiếng, gật gật đầu, đúng vậy, anh sợ hãi, sợ hãi một khi nói cho cha biết, anh sẽ vĩnh viễn mất đi Quả Nhi.

Mà hiện tại, anh phát hiện không nói cho cha biết, mới có thể vĩnh viễn mất đi Quả Nhi của anh a.....

Trong mắt Hân ẩn ẩn ngăn lệ thoáng hiện, anh "Bùm" lập tức quỳ xuống.

"Cha, con yêu Quả Nhi, vì cô ấy, con nguyện ý từ bỏ tất cả!"

Cung Mẫn nhìn Cung Hân như vậy, xua xua tay nói: "Gần mẹ con muốn nhận con về, con trở về đi."

Cung Hân ngẩng đầu, kinh hi nhìn Cung Mẫn nói: "Cha, ý cha là....."

Cung Mẫn xua xua tay nói: "Cha cũng không muốn vì hạnh phúc của mình mà phá vỡ hạnh phúc của con."

Cung Hân mừng rỡ như điên, anh đứng lên muốn bế Mạc Vân Quả lên, lại bị Mạc Vân Quả nhẹ nhàng đẩy, lập tức té lăn quay trên mặt đất.

Mọi người:.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186

Edit: Linhlady

Cung Hân cũng không màng hình tượng của mình, anh cứ như vậy ngồi dưới đất, cười lớn, cười cười, lại chảy ra nước mắt.

Cung Mẫn biết, Hách Trường Nhạc cũng biết, đó là nước mắt vui sướng.

Chỉ có mình Mạc Vân Quả lại nhìn Cung Hân vừa cười vừa khóc như kẻ điên, cô không hiểu được, một người trong tình huống như thế nào lại có thể vừa cười vừa khóc được đây?

"Tiểu Quả Quả, sau chuyện này sẽ có chuyện vui đi?"

"Ta nghĩ, chờ tiểu Quả Quả hoàn thành nhiệm vụ, lúc sau, nguyên chủ trở về nhìn thấy kết cục như vậy hẳn sẽ rất vui về đi?"

"Nói như vậy, tiểu Quả Quả nhà ta lại làm được một chuyện tốt rồi ~"

"Tiểu Quả Quả nhà ta quả nhiên uy vũ ~"

"Yêu nhất tiểu Quả Quả nhà ta! Moah moah ~"

"Hằng ngày thổ lộ với tiểu Quả Quả, moah moah ~"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp bình luận các loại thổ lộ, lại nhìn thoáng qua Cung Hân còn ngồi dưới đất, không nói gì.

Hách Trường Nhạc vẫn luôn ngồi ở chỗ kia nhìn tất cả mọi chuyện, hẳn đã nghĩ ra rất nhiều tình huống, lại không nghĩ đến kết cục này.

Hách Trường Nhạc nắm chặt nắm tay, không biết là nên khóc hay cười.

Xem cái biểu hiện của Cung Hân kia, Hách Trường Nhạc biết người con trai này thực sự yêu Mạc Vân Quả.

Nhưng mà.....

Hách Trường Nhạc sờ sờ vị trí tim, vì sao hẳn cảm thấy có chút đau?

Hách Trường Nhạc lắc đầu, nỗ lực muốn loại bỏ tạp niệm, nhưng càng như vậy, ý niệm lại càng rõ ràng.

Hách Trường Nhạc đứng lên, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy một sợi tiểu hoàng mao bay nhanh lướt qua mặt mình.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, tiểu hoàng mao.....

Sau đó mọi chuyện trở nên cực kỳ đơn giản, Cung Hân cũng trở về bên mẹ đẻ, chính đại quang minh cùng Mạc Vân Quả ở bên nhau.

Mà bởi vì Mạc Vân Quả sắp thi đại học, hai người cũng không có bao nhiêu thời gian "Thần thiết".

Mạc Vân Quả đang học bổ túc phần ngữ văn lý giải, mà Hách Trường Nhạc không còn có xuất hiện trước mặt cô nữa.

Một tuần sau, kì thi đại học chính thức bắt đầu.

Hai ngày sau, kì thi đại học chính thức kết thúc.

Khi thi xong một môn cuối cùng, Mạc Vân Quả từ trường thi ra, cùng Cung Hân đi về phía cổng trường.

Khi sắp đi ra khỏi cổng trường, Mạc Vân Quả giống cảm nhận được cái gì đó, quay đầu lại nhìn thoáng qua đám người, vừa rồi cô giống như nhìn thấy tiểu hoàng mao.

Mạc Vân Quả nhìn nhìn, lại không thấy bóng dáng tiểu hoàng mao đâu, sau đó cô xoay người cùng Cung Hân rời đi.

Ở sau một gốc cây to, Hách Trường Nhạc nhìn bóng dáng Mạc Vân Quả, cười nhạo một tiếng, nước mắt lại không chịu khống chế từ khóe mắt nhỏ giọt, ẩn vào bên trong bụi cỏ.

Thi đại học kết thúc, cũng có ý nghĩa giải phóng, cũng ý nghĩa nhiệm vụ của Mạc Văn Quả muốn hoàn thành.

Tốc độ chấm bài thi rất nhanh, một tuần sau đã có kết quả.

Mạc Văn Quả cầm bảng điểm thiếu hai điểm môn ngữ văn, cùng lúc đó, Đoàn Tử nhắc nhở nhiệm vụ hoàn thành.

Ngày lúc đó, Mạc Văn Quả nhận được một cuộc điện thoại, là Hách Trường Nhạc gọi tới.

"Tiểu mỹ nữ, chúc mừng chị a! Thủ khoa! Tầm tấc, 748 điểm! Chị nói một chút, hai điểm kia chị mất ở đâu?"

Giọng nói của Hách Trường Nhạc vẫn cứ ca lơ phát phơ như vậy.

Mạc Văn Quả nói: "Vì sao nam chủ muốn cùng một đám hài tử thả điều?"

"Cái gì?" Hách Trường Nhạc hỏi.

"Bởi vì mùa xuân tới."

Khi Mạc Văn Quả nói xong câu đó, thời gian Đoàn Tử đếm ngược vừa vặn kết thúc, cái này cũng có ý nghĩa Mạc Văn Quả phải rời khỏi thế giới này.

Hách Trường Nhạc không thể hiểu được nhìn điện thoại đã bị ngắt, bĩu môi, nhìn trần nhà, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà các giáo viên nhìn đề thi ngữ văn của thủ khoa năm nay, đồng loại tò vè:..... Cạn lời.

Đề bài là cái dạng này: Vì cái gì nam chủ muốn cùng một đám hài tử thả điều?

Đáp án của thủ khoa là như thế này: Bởi vì mùa xuân tới.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Bởi vì mùa xuân tới (Phiên ngoại Hách Trường Nhạc)

Edit: Linhlady

Quyết định đi tham gia hôn lễ của tiểu mỹ nữ quyết định khiến tôi rối rắm nhất cuộc đời này.

Nhìn tiểu mỹ nữ được cha dưỡng nắm tay chậm rãi đưa đến trên tay Cung Hân, tôi không thể không thừa nhận, tôi ghen ghét.

Nhìn vẻ mặt tươi cười hạnh phúc của tiểu mỹ nữ, ta xoay người đi khỏi nơi đó.

Lúc tiểu mỹ nữ nhận được tin mình là thủ khoa, đột nhiên ngắt đi.

Tôi tò vè, cái này là chuyện tôi sẽ chê cười cô ấy cả đời.

Nhưng mà khi tôi chạy tới bệnh viện, chuẩn bị bốn phía chê cười tiểu mỹ nữ, lại phát hiện, ánh mắt cô ấy nhìn tôi, tràn ngập xa lạ.

Không phải ánh mắt xa lạ khi nhìn người không quen, tôi dám khẳng định, cô ấy biết tôi.

Cái loại xa lạ này, thật giống như tôi chỉ đi ngang cuộc đời cô ấy, không để lại một chút dấu vết nào.

Một khắc đó, tôi bắt đầu hoảng hốt.

Tôi xông lên lo lắng hỏi cô ấy còn nhớ tôi không?

Cô ấy nở một nụ cười thật tươi, tươi đẹp như ánh mặt trời vậy, nhưng tôi lại cảm thấy, giống như còn thiếu cái gì đó.

Cô ấy nói, đương nhiên nhớ rõ, tôi là Hách Trường Nhạc!

Đúng vậy! Tôi là Hách Trường Nhạc, nhưng tiểu mỹ nữ chưa từng gọi tên tôi, mỗi lần thấy tôi xuất hiện, lại hưng phấn chạy lại gần.

Một khắc đó tôi không biết cảm thụ của mình là gì, tôi không vui, cảm giác giống như bị toàn bộ thế giới vứt bỏ vậy.

Ánh mắt tiểu mỹ nữ nhìn Cung Hân, tràn ngập tình yêu, cái loại tình yêu này, tôi vẫn luôn muốn thấy từ ánh mắt cô ấy.

Sau đó, tôi cũng không đi tìm cô ấy nữa.

Sau đó, tôi đem mái tóc vàng kim tôi thích nhất nhuộm đen, ông nội nói, tôi thay đổi.

Sau đó, tôi nỗ lực học tập, trở thành thủ khoa của trường.

Năm thứ hai thi đại học, tôi lấy 748 điểm bước lên chức danh thủ khoa, đậu trường học của tiểu mỹ nữ-- đại học Kinh Vũ.

Ở nơi đó, tôi tiếp xúc với rất nhiều rất nhiều người, nhưng mà không gặp được người lạnh nhạt thích xoa mái tóc của tôi, không còn người cùng tôi làm đề ngữ văn đọc lý giải hớ cha nữa.

Trước khi tiểu mỹ nữ hôn mê, đã từng hỏi qua tôi: Vì sao nam chủ muốn cùng một đám hài tử thả điều?

Bởi vì mùa xuân tới...

Sau đó, mùa xuân trở thành mùa tôi thích nhất, bởi vì mùa xuân, vạn vật sống lại, hoa thơm chim hót, là mùa tôi cảm nhận được sự ấm áp.

Năm ấy thi đại học, hai điểm tôi cũng mất ở phần lý giải.

Đề kia là: Vì sao nữ nhân vật chính muốn dấu điểm người nhà bỏ đi?

Lúc ấy tôi đáp là: Bởi vì mùa xuân tới.....

Đúng vậy, mùa xuân tới, hormone xao động bắt đầu phát ra, nữ nhân vật chính muốn đi tìm hạnh phúc của mình.....

Mà người nhà cô ấy, sao lại nỗ ngăn cản hạnh phúc của cô ấy đây?

Tôi nhìn tiểu mỹ nữ mặc áo cưới trắng tinh cùng Cung Hân ăn mặc tây trang ôm hôn, cười cười, tôi không biết lúc đó mình như thế nào, nhất định rất khó xem.

"Đại phối đàn! Anh biết không? Nếu không phải chúng ta kết hôn, em còn nghĩ anh tôi cướp hôn! Hừ hừ!"

Một giọng nói ngọt ngào làm nũng truyền đến bên tai tôi, tôi xoa xoa đầu em ấy, cười nói: "Như thế nào sẽ như vậy?"

Tôi cúi đầu hôn hôn cái trán của em ấy, em ấy hiện tại là vợ tôi, là người tôi yêu.

Tôi nắm tay em ấy, chậm rãi đi vào lễ đường.

Tái kiến, tiểu mỹ nữ, nguyện chị vĩnh viễn hạnh phúc vui sướng.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Sơn tặc đầu lĩnh hắc hươu hắc hươu

Edit: Linhlady

Tư vị khi thoát ly khỏi thế giới cũng không dễ chịu, nhưng cũng may Mạc Vân Quả giống như đã quen với cảm giác đó.

Lại lần nữa trở lại không gian u ám, Mạc Vân Quả cảm thấy trong lòng có chút vắng vẻ, nhưng lý do tại sao thì cô lại không biết.

Đoàn Tử nhìn Mạc Vân Quả mờ mịt, thân hình mũm mĩm bay đến trước mặt cô nói: "Ký chủ, lần này biểu hiện rất tốt, hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ."

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn về phía nó, trong mắt xẹt qua một tia khó hiểu, hình như đây là lần đầu tiên Đoàn Tử lần nói từ "Hoàn mỹ".

Đoàn Tử vươn tay nhỏ chọc chọc gương mặt Mạc Vân Quả nói: "Lần này phòng phát sóng trực tiếp đánh thương rất nhiều, hơn nữa hoàn thành nhiệm vụ rất tốt, phòng phát sóng của chúng ta đã lên tới cấp ba!"

Nói xong câu này, khuôn mặt luôn nghiêm túc của Đoàn Tử cũng xuất hiện ý cười, thoát nhìn đáng yêu cực kỳ.

Mạc Vân Quả gật đầu, hỏi: "Sau khi lên đến cấp ba thì có gì thay đổi không?"

Đoàn Tử gật đầu nói: "Đương nhiên là có sự thay đổi rồi!"

"Thứ nhất, đối với phát sóng trực tiếp vị diện vốn từ cấp thấp sang vị diện cấp trung, về sau khen thưởng của vị diện càng tăng lên."

"Thứ hai, trong quá trình phát sóng trực tiếp, ở tình huống đặc thù ký chủ có thể lựa chọn đóng cửa phòng phát sóng trực tiếp, nhưng mỗi một vị diện không được vượt quá ba lần."

"Thứ ba, ký chủ có thể lựa chọn các loại bình luận trong phòng sóng trực tiếp không xuất hiện trước mặt."

Đoàn Tử nghiêm trang nói, khi Mạc Vân Quả nghe được cuối cùng, đôi mắt xoáy sáng ngời, cuối cùng những vấn đề phản phức tạp đó không cần thời thời khắc khắc xuất hiện trước mặt cô, giới quá!

"Ký chủ, cô muốn nghỉ ngơi hay là đến vị diện tiếp theo mở phát sóng trực tiếp?" Đoàn Tử lại hỏi.

Mạc Vân Quả giật giật thân thể, không có cảm thấy có cái gì không khoẻ, vì thế cô nói: "Hiện tại liền bắt đầu đi."

"Tốt, ký chủ, phòng phát sóng trực tiếp mở vị diện tiếp theo, là một hệ thống thân mật nhất, ta nhắc nhở người hai câu." Đoàn Tử chấp nạy tay mũm mĩm sau lưng, làm bộ đáng cao nhân, thoát tục.

Mạc Vân Quả nhìn Đoàn Tử bay lơ lửng trong không trung, vươn tay chọc chọc bụng nó, đồng thời đáp: "Người nói đi."

"Vị diện trung cấp nguy hiểm hơn so với các vị diện khác, rất nhiều thời điểm có đồ vật siêu nhiên xuất hiện, cho nên ký chủ nhất định phải cẩn thận."

Giọng nói của Đoàn Từ nghe qua rất nghiêm túc.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, trong lòng không biết sao, dâng lên một loại cảm giác kì quái, cảm giác này nên nói như thế nào nhỉ?

Thật giống như nhìn thấy màu vàng cô thích, có chút hưng phấn, có chút chờ mong.

Đoàn Từ thấy trên mặt Mạc Vân Quả không lộ ra sợ hãi hay do dự, vừa lòng gật đầu, không hồ là ký chủ của nó, có được gan dạ sáng suốt không tầm thường!

Đoàn Từ không biết đó là, Mạc Vân Quả chẳng những không sợ hãi, ngược lại tràn ngập chờ mong.

Đoàn Từ thấy Mạc Vân Quả không có gì vấn đề, lúc sau, mở truyền tống cô đến vị diện sau.

Cùng lúc đó, thân ảnh Mạc Vân Quả biến mất trong không gian u ám.

"Hắc! Xem! Nơi này còn có một cái tiểu oa nhi!"

Thanh âm thô cuồng truyền tới trong tai Mạc Vân Quả, nàng ra sức mở mắt, lại chỉ có thể thấy máu đầy đất, thi thể khắp nơi.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, trên người nàng bị một thi thể đè xuống, nhiệt độ còn ấm áp, chắc hẳn chưa chết đi bao lâu.

Máu ấm nhiễm vào trong quần Áo của nàng, nàng thậm chí còn cảm nhận được hình dáng khi nó xâm nhập.

"Hắc! Thế mà còn sót lại một đứa bé! Lão đại cũng quá không để tâm đi!"

Một giọng nói thanh thúy khác vang lên, cùng lúc đó, Mạc Vân Quả cảm thấy trên người nhẹ đi, cái xác đè lên người cô đã không thấy đâu.

- - - - -

** Hắc huu hắc huu: ta tra thì nó có nghĩa liêm+ lẫn lộn (Từ nhạy cảm... khụ khụ, nên ta để nguyên vậy)*

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189

Edit: Linhlady

Nhưng mà còn không chờ Mạc Vân Quả phản ứng lại, nàng đã bị một người túm cổ Áo kéo dậy.

"Tắm tã ~ xem dáng vẻ của đứa bé này xem, rõ ràng do thiếu dinh dưỡng nha!"

Nhắc tới Mạc Vân Quả người kia nhìn từ trên xuống dưới Mạc Vân Quả nói, đây là một người cao to vạm vỡ.

"Nơi nghèo nàn như thế này, có thể nuôi sống nó đã không tồi rồi!" Một giọng nói khác vang lên, đây là một người nho nhã nhìn không khác gì thư sinh, nếu như xem nhẹ thanh kiếm nhuộm máu trong tay hắn.....

"Đứa bé này làm sao bây giờ? Giết?" Người vạm vỡ nói.

Mạc Vân Quả nghe được chữ "giết", đôi mắt chớp chớp, nàng trở tay bắt lấy tay người vạm vỡ, bẻ vào tiểu xảo thân thể, một cái nhảy nhảy xuống dưới, đồng thời đem người vạm vỡ lực quật ngã trên mặt đất.

Người nho nhã kia đứng một bên quan sát, thấy như vậy nở nụ cười, thú vị.

Người vạm vỡ bị quật ngã trên mặt đất, sau đó lập tức xoay người lên, hắn cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả gầy yếu, khoe miệng hiện ra một nụ cười tàn nhẫn, có điểm ý tứ.

Hắn lui về phía sau một bước, đôi tay nắm chặt, làm ra tư thế công kích.

Người kia thấy vậy, biết hắn lại nổi lên lòng hiếu thắng, hắn ta sáng suốt lui về phía sau.

Trên mặt Mạc Vân Quả còn dính vài vết máu, nhìn qua có vài phần khủng bố.

Nhưng mà Mạc Vân Quả như vậy, lại khơi dậy hứng thú của hắn. Ngược trong lòng, hắn liếm liếm môi, trong mắt tràn đầy hứng thú.

Chỉ thấy lui về một phía, hung hãn xông về phía Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nâng tay phải lên, ổn định thân thể tiếp được tay người vạm vỡ.

Nhưng mà sức lực của người này quá lớn, Mạc Vân Quả không thể không lui về phía sau một bước chống đỡ thân thể của mình.

Một màn này xem trong mắt người nho nhã kia, lại dị thường kinh ngạc, hắt ta biết tiểu gia hoà này có bao nhiêu sức lực.....

Người vạm vỡ đối với chuyện Mạc Vân Quả có thể tiếp được tay của hắn, cũng có một ít kinh ngạc, nhưng mà cũng bởi vì như vậy, hắn đối với Mạc Vân Quả càng tò mò hơn.

Hắn rút ra tay phải về, sau đó vung tay trái lên.

Lần này hắn sử dụng tám phần sức lực.

Mạc Vân Quả vẫn như cũ dùng tay phải tiếp được nắm tay hắn, bàn tay cùng nắm tay khi chạm vào, phát ra một tiếng thật lớn, cùng lúc đó, Mạc Vân Quả có thể rõ ràng cảm giác được, tay phải của nàng gãy xương.....

Người vạm vỡ chỉ cảm thấy tay trái của mình tê dại, hắn nhìn Mạc Vân Quả ánh mắt sâu thẳm một phần, thật là có ý tứ, có ý tứ.....

"Tiểu oa nhi, sức lực của ngươi không tầm thường, chỉ tiếc....."

Người vạm vỡ tạm dừng một chút, mới tiếp tục nói: "Ai bảo ngươi là người của thôn này đây?"

Nói xong câu đó, tay phải người vạm vỡ hung hăng hạ xuống vị trí đầu của Mạc Vân Quả, lúc này đây, hắn dùng mười phần sức lực.

Nếu một bàn tay này nện xuống tới, đầu Mạc Vân Quả nở hoa là chuyện không ngoài ý muốn.

Ngay ở lúc gần cân treo sợi tóc, cuối cùng có một người đáp bay người vạm vỡ, ngăn cản thủ đoạn của hắn ta, khiến hắn ta nện xuống đất, mặt đất cũng lún xuống một hố lớn.

Nhờ nhờ người nhìn thấy chiêu thức này, vội vã đi đỡ người vạm vỡ, đồng thời bảo vệ Mạc Vân Quả.

"A a a a! Cuối cùng không có tới muộn ~" một thanh âm phù hoa từ nơi xa truyền đến, Mạc Vân Quả chỉ nhìn thấy vệt sáng lướt qua, sau đó trước mặt cô xuất hiện một người.

"Tiểu Quả Quả ~" thanh âm càng thêm nhộn nhạo ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên, Mạc Vân Quả nghiêng đầu, luôn cảm thấy thanh âm này có vài phần quen thuộc.

- -----

Edit: Ahaha, mọi người đoán xem là ai? Là ai a? ◊▽◊

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190

Edit: Linhlady

Người đến là một nam nhân tóc dài mặc đồ đỏ rực, quần áo lông léo, lộ ra một mảng ngực trắng nõn.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn hắn, chỉ cảm thấy người này lớn lên thật đẹp mắt.

Mặt mày hắn tinh xảo, mũi cao thẳng, môi khinh bạc, dưới ánh mắt nhỏ nhẹ còn vương ánh lệ.

Diệp Hành nhìn về mặt dính máu nhưng đôi mắt vẫn thuần tịnh của Mạc Vân Quả, vờn trắng nõn, hung hãn xoa mái tóc như rom rạ của cô.

"Tiểu Quả Quả ~ không nghĩ tới ta vậy mà có thể nhìn thấy ngươi ~"

Diệp Hành đem Mạc Vân Quả ôm vào trong ngực, giống như cô là trân bảo của hắn vậy.

Người bên cạnh thấy một màn như vậy, kinh ngạc đến nỗi tròng mắt muốn rớt ra luôn!

Đây là lão đại ngày thường luôn hiên ngang khí phách ngẫu nhiên sẽ bá đạo của bọn họ sao!

Người trước mắt tán ra hơi thở nhu hòa, thật sự là lão đại của bọn họ sao!

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, mắt liếc nhìn về hai người đã trở nên ngốc lăng bên cạnh.

"Trương Tam Lý Tử, hai người các ngươi làm cái gì đây hả! Một đứa trẻ cũng không buông tha!"

Ánh mắt Diệp Hành sắc bén quét về phía hai người, thành công làm thân mình hai người run lên, phục hồi tinh thần lại.

Trương Tam, cũng chính là người vạm vỡ ngập ngừng nói: "Đứa bé là người của thôn này, cho nên....."

Câu nói kế tiếp Trương Tam không có tiếp tục nói, nhưng ý tứ kia, người ở đây trừ bỏ Mạc Vân Quả ngoài đều hiểu.

Diệp Hành nghe được lời này sùng sốt, hắn cúi đầu nhìn về Mạc Vân Quả phía ở trong lòng ngực mình, trong mắt xẹt qua một tia đau lòng.

Mạc Vân Quả nâng tay trái không bị gãy của mình đẩy đẩy Diệp Hành, lại phát hiện đẩy không được.

Diệp Hành cảm giác được sức lực "Móng vuốt" của tiểu Quả Quả nhà mình, khóe môi cong lên một nụ cười sùng nịch

"Tiểu Quả Quả, ta là Diệp Hành a ~"

Diệp Hành nói lời này bĩu môi, hướng tới khuôn mặt Mạc Vân Quả "Bẹp" một ngum.

Mạc Vân Quả:.....

Trương Tam Lý Tử:..... (mặt hoảng sợ) chết non! Lão đại bọn họ huyền đồng a!

"Đã xảy ra chuyện gì? Ai có thể nói cho ta rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không?"

"A a a! Đừng hỏi ta, ta đang còn hoảng sợ khi tiểu Quả Quả nhà ta thiếu chút nữa liền đã chết....."

"Nếu ta đoán không sai, cái người Diệp Hành này chính là cái người Diệp Hành kia đi?"

"Cái gì mà Diệp Hành cái này cái kia? Nói rõ ràng không ta quật ngã người!"

"Các người còn nhớ rõ lúc trước có một người vẫn luôn chăm chỉ đánh thương không, ngoại trừ tên thổ hào kia, đó là một người tên Diệp Hành người bá chiếm bảng xếp hạng a!"

"Lâu trên ý của người là nói, cái người tên Diệp Hành mà có hệ thống phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả và cái người tên Diệp Hành đang chiếm tiện nghi của tiểu Quả Quả nhà ta là một?"

"Hình như là có chuyện như vậy....."

"Ta..... A a a a! Phát sóng trực tiếp của Tiểu Quả Quả còn có thể đến vị diện của chúng ta sao? A a a! Kích động quá! Khi nào có thể tới vị diện của ta a! Ta cũng muốn ôm ấp tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Nếu thật là như vậy, ta chỉ có thể nói, ta phục hệ thống phát sóng trực tiếp này!"

"Cầu hệ thống sau vị diện lâm hạnh ta! Lâm hạnh ta! A a a! Ta cũng muốn tiếp xúc với tiểu Quả Quả nhà ta a!"

Diệp Hành nhìn bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, khoe miệng cong cong, ở trong đầu bạch bạch đánh ra mấy chữ.

"Hắc hắc! Các người đã tìm được chân tướng! Ta chính là cái người Diệp Hành kia! Tiểu Quả Quả hiện tại là của ta! Ha ha ha ha ha!"

Diệp Hành "Bep" một ngụm lại hôn hôn khuôn mặt Mạc Vân Quả, hoàn toàn không để bụng trên mặt nàng còn dính máu.

Quần chúng phát sóng trực tiếp:..... Người im miệng nha! Chờ ta tới!

- -----

Edit: Ai còn nhớ Diệp Hạo không nà, để anh n9 thấy cảnh này thì có mà ghen nổ phổi. ~^O~ Không lẽ đây là nam phụ trong truyền thuyết. Haha

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191

Edit: Linhlady

Diệp Hành nhớ tới một màn mạo hiểm vừa rồi, hắn không thể không khen bản thân một chút thói quen tốt mỗi ngày xem phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả, ha ha ha!

Vốn dĩ hôm nay sau khi tàn sát thôn này xong, tâm tình Diệp Hành là có một chút áp lực.

Vừa lúc hắn chú ý tiểu Quả Quả mở phòng phát sóng trực tiếp, hắn gấp không chờ nổi muốn nhìn bộ dáng của Mạc Vân Quả, nhìn đôi mắt thuần tịnh kia, giống như chỉ có như vậy, hắn mới có thể bình tĩnh trở lại.

Nhưng mà đương hắn vừa thấy rõ ràng nội dung phòng phát sóng trực tiếp, tức khắc liền hoảng sợ.

Cái cảnh tượng này làm sao lại quen thuộc như vậy!

Tiểu Quả Quả ngay sau đó rơi xuống vị diện của hắn sao! A a a! Thật kích động! Thật hưng phấn!

Từ từ! Tiểu Quả Quả có phải hay không có nguy hiểm? Tên Trương Tam Lý Tử kia..... A a a! Trước tiên đi cứu tiểu Quả Quả đã!

Vì thế, mọi người liền thấy một màn vừa rồi kia.

Bởi vì chạy tới cấp, quần áo Diệp Hành đều có không chỉnh chu, thực sự cho người trong phòng phát sóng trực tiếp nào đó một ít phúc lợi.

Mạc Vân Quả nhìn người nam nhân trước mắt, nha, không, là mỹ nhân, nghe được hắn nói đến tên của mình, nghĩ xem hắn là nhân vật nào.

Ừm..... Hắn là một người đánh thương rất thường xuyên.

Sau khi Mạc Vân Quả biết là người quen, hơi hơi thả lỏng thân thể.

Người nàng bám vào ở vị diện này hình như mới bảy tám tuổi, thoát nhìn dị thường nhu nhược.

Diệp Hành nhìn Mạc Vân Quả ngốc lảng, trực tiếp đem nàng ôm ở trong lòng đập lên thì thể trên đất trực tiếp bỏ đi.

Mạc Vân Quả nhìn thì thể đầy đất, không nói gì.

Trương Tam cùng Lý Tử theo sau đuổi kịp, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Bóng dáng ba người nhìn qua có chút hiu quạnh, nhưng cùng với đồng thi thể đầy đất kia, tia hiu quạnh thêm vài phần quý quyết.

Khi Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả đi ra khỏi phạm vi thôn trang, Trương Tam trực tiếp thả một mối lửa, đem thôn trang kia thiêu đốt sạch sẽ.

Theo sau, Diệp Hành cười một con chó sói về nhà.

Ở trong toàn bộ quá trình này, Mạc Vân Quả cũng tiếp nhận tin tức của thế giới này, nhưng ngược lại với các vị diện trước, Đoàn Tử hoàn toàn không cung cấp chuyện xưa của nguyên chủ mà chỉ có thông tin cơ bản của thế giới này.

Tỷ như thế giới này là một thế giới hỗn tạp, có võ giả, có hiệp khách, còn có các loại đồ vật kỳ kỳ quái quái, tỷ như phong lôi lang kia đó là một trong số đó, đây là một loại mãnh thú tốc độ cực nhanh, có thể một ngày đi được một vạn dặm.....

Khi Mạc Vân Quả tiếp thu xong tin tức vị diện, lúc sau, nhiệm vụ vị diện này l xuất hiện ở trong phòng phát sóng trực tiếp, thuận tiện để xem

"Nhiệm vụ vị diện: Chân tướng!"

Khác với trước kia nội dung cụ thể, nhiệm vụ này chỉ có hai chữ, khiến người ta không mò được nội dung chính.

Mà Diệp Hành vừa nhìn thấy hai chữ này, ánh mắt si hán vốn dĩ đang nhìn Mạc Vân Quả nhanh chóng xẹt qua một tia u ám, nhanh tới nỗi làm người ta trở tay không kịp.

Hiển nhiên, Diệp Hành là biết nhiệm vụ này có ý tứ gì, nhưng hắn lại không có tính toán nói cho Mạc Vân Quả.

Có một số việc, chỉ có thể chôn ở trong bóng đêm, tốt nhất vĩnh viễn không thấy ánh sáng.....

Mạc Vân Quả không có nhận thấy được dị thường của Diệp Hành, nàng tựa ở trong lòng ngực hắn, thử hoạt động tay phải của mình.

Bởi vì nguyên nhân gãy xương, khi nàng vận động có thể nghe được thanh âm xương cốt "Răng rắc răng rắc".

Trương Tam, Lý Tử..... Tiểu oa nhi tâm thật lớn!

Diệp Hành nghe được một thanh âm kỳ quái phục hồi tinh thần lại, liếc mắt một cái liền thấy được tình trạng tay phải của Mạc Vân Quả.

Diệp Hành:..... Luôn cảm giác trong hiện thực tiểu Quả Quả càng ngốc mạnh.....

Đương nhiên, ngốc mạnh dưới tình huống, sự thật tàn khốc là nàng không có cảm giác đau đớn.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192

Edit: Linhlady

Lúc này Diệp Hành cũng phát hiện tay phải Mạc Vân Quả không thích hợp, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, ánh mắt sắc bén âm trầm liền quét về phía Trương Tam, Lý Tử.

Trương Tam, Lý Tử đánh một cái run run, xoay đầu không dám nhìn thẳng vào Diệp Hành.

Mạc Vân Quả vẫn như cũ lay động cổ tay của mình, thanh âm kia nghe đi nghe lại có vài phần thanh thúy, thật giống như âm thanh ăn lát khoai.

Diệp Hành bắt đầu dī thờ dài một hơi, đôi tay bắt lấy tay phải Mạc Vân Quả, mềm nhẹ xoa xoa tay phải của nàng.

"Tiểu Quả Quả, ngoan, chờ trở về liền giúp người chữa khỏi."

Trong giọng nói của Diệp Hành có vài phần đau lòng, khuôn mặt yêu nghiệt cũng lộ ra vài phần lo lắng.

Mạc Vân Quả gạt đầu cũng không có để ý cánh tay của nàng, bởi vì không có cảm giác đau đớn nên nàng không cảm thấy có gì lo lắng.

Trở lại trong son trại, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía lão đại, nha! Thế mà lại ôm một đứa bé trở về?!

Diệp Hành xem nhẹ ánh mắt tò mò của bọn họ, trực tiếp ôm Mạc Vân Quả về phòng của hắn.

Đây là một gian phòng cực kỳ đơn giản, một chiếc giường, một cái bàn, mấy cái ghế dựa.

Diệp Hành đem Mạc Vân Quả ôm ở trên giường, không biết từ nơi nào biến ra một lọ thuốc.

Sau đó Mạc Vân Quả liền thấy Diệp Hành đem lấy thuốc bột bôi trên tay nàng, sau đó, bằng mắt thường có thể thấy được cổ tay sưng đỏ dần chuyển lại bình thường.

Mạc Vân Quả lắc lắc tay phải, lúc này đã không có thanh âm "Răng rắc răng rắc" kia.

Diệp Hành nhìn vết thương của Mạc Vân Quả đã khỏi, đem thuốc thu về.

"Tiểu Quả Quả, ta có phải rất lợi hại hay không? Hắc hắc hắc!"

Trên mặt Diệp Hành là nụ cười thiếu đòn, đáng vẻ đắc ý dào dạt.

Mạc Vân Quả gật đầu, thừa nhận lời hắn nói.

Nàng cũng thấy rất lợi hại, có thể khiến miệng vết thương trong thời gian ngắn như vậy lành lại, thật sự rất lợi hại.

Diệp Hành được Mạc Vân Quả khẳng định, cả người cảm giác như muốn bay lên.

Hắn bế Mạc Vân Quả tung lên không trung, sau đó lại ổn định vững chắc tiếp được.

Mạc Vân Quả bay lên:.....

Diệp Hành vô tâm không phải cười hai tiếng nói: "Tiểu Quả Quả, hoan nghênh tới thế giới của ta!"

Mạc Vân Quả gật đầu, xem như đáp lại hắn.

Diệp Hành cũng biết Mạc Vân Quả là một người không biết nói chuyện, đối với việc nàng có thể cho mình phản ứng, đã thực vừa lòng.

Diệp Hành nhìn Mạc Vân Quả từ trên xuống dưới, chỉ cảm thấy như thế nào cũng đáng yêu, thấy như thế nào cũng đều mạnh mẽ đáng yêu!

Hiển nhiên, Diệp Hành tự động xem nhẹ máu trên mặt cùng vết bẩn trên người Mạc Vân Quả.....

Diệp Hành vui rạo rức cười, hắn thực thích cặp mắt kia của tiểu Quả Quả, nơi đó giống như sẽ không có sự giả tạo, vĩnh viễn không chứa tạp chất, vĩnh viễn không bị vấy bẩn.

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Hành trước mắt, lời kéo quần áo của mình.

Lúc này Diệp Hành mới phản ứng lại đây, hắn nhìn khuôn mặt Mạc Vân Quả loang lổ vết máu, trên người cũng có các loại vết bẩn, đập một phát vào đầu mình, vội vàng bế Mạc Vân Quả chạy về phía suối nước nóng.

Người trong sơn trại chợt thấy một con gió thổi qua, lưu lại một đồng bụi cho bọn hắn ăn.....

Diệp Hành đem Mạc Vân Quả bỏ vào suối nước nóng, cũng không có cởi quần áo của nàng, mà xoa xoa tóc ướt đầm dề của nàng nói: "Tiểu Quả Quả, tắm rửa sạch sẽ nha, ta ở bên ngoài chờ ngươi ~"

Nói xong câu đó, hắn liền đi ra ngoài, đương nhiên, hắn không quên gọi người chuẩn bị quần áo cho Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả ghé vào thành bể, nhìn bóng dáng Diệp Hành, ánh mắt lạnh lẽo.

Suối nước nóng thực ấm áp, có thể loại trừ hàn khí trên người, còn có thể tắm bỏ thân thể suy yếu của cô.

Mạc Vân Quả ngâm mình ở suối nước nóng, dần dần, lại ngủ quên.

Mà lúc này Diệp Hành đứng ở bên ngoài suối nước nóng, nhìn phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193

Edit: Linhlady

"A a a! Lại bị mosaic a a a a!"

"Lại một lần cảm giác được bị mosaic chỉ phối, sợ hãi..... Run bần bật....."

"Lại nói tiếp, vì sao muốn mosaic a! Tiểu Quả Quả nhà ta chỉ là đứa trẻ, có gì đẹp để xem!"

"Lầu trên người dám vượt lương tâm nói người không muốn nhìn thân thể của tiểu Quả Quả sao!"

"Ta vượt ta lương tâm nói! Ta! Muốn nhìn..... Hu hu hu..... Cầu không cần mosaic!"

"Một đại sóng si hắn đang muốn đột kích 233333"

"Ha ha! Hệ thống người ra đây, ta bảo đảm không đánh chết người!"

"Hệ thống người tới đây nói cho ta, người mosaic như vậy, lương tâm người sẽ không đau sao! Sẽ không đau sao!"

"Đúng vậy, đúng vậy! Sẽ không đau sao!"

Đoàn Tử nhìn phòng phát sóng trực tiếp, ngao kiêu tò vè, hệ thống không có lương tâm!

Diệp Hành nhìn phòng phát sóng trực tiếp một tầng lớn mosaic, lại nhìn các loại phun tào trong phòng phát sóng trực tiếp, tức khắc khóc chết chết.

Sợ đi để một mình Mạc Vân Quả ngâm suối nước nóng, là bởi vì hắn cho rằng hắn có thể từ phòng phát sóng trực tiếp nhìn được thân thể tiểu Quả Quả.....

Ai biết, hệ thống đáng chết này lại mosaic!

Diệp Hành nghĩ đến, hiện tại hắn nếu đi vào bồn tiểu Quả Quả ngâm suối nước nóng, khả năng bao nhiêu phần trăm bị đám người trong phòng phát sóng này phi nhỏ đến chết.

Diệp Hành nhú mảy, ngay cả nốt ruồi lệ dưới mắt cũng có vẻ có chút âm đậm không ánh sáng.

Diệp Hành rồi rầm một hồi lâu, rốt cuộc hạ quyết tâm!

Hừ! ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄏ hắn mới mặc kệ phòng phát sóng trực tiếp phun tào! Dù sao bọn họ sẽ không thật sự đến thế giới của mình được.

Vẫn là xem thân thể tiểu Quả Quả quan trọng hơn! Hắc hắc hắc!

Như vậy nghĩ, khóe miệng Diệp Hành nhộn nhạo tươi cười, sau đó hắn đẩy cửa ra, lại nhanh chóng đóng cửa lại, vui rạo rức hướng đi tới chỗ suối nước nóng.

Nhưng mà.....

Người đâu? Tiểu Quả Quả đâu?

Diệp Hành nhìn suối nước nóng trống rỗng, trong lúc nhất thời treo não luôn.

Hắn tuyệt đối có tự tin với son trại của mình, cũng tuyệt đối tự tin với thực lực của bản thân, ở trong thế giới này, tuyệt đối không có người dưới mí mắt hắn có thể mang tiểu Quả Quả đi.

Như vậy, tiểu Quả Quả rốt cuộc đi nơi nào đây?

Diệp Hành nhìn chăm chăm suối nước nóng, đột nhiên tinh quang trong mắt hắn chợt lóe, lập tức nhảy vào suối nước nóng, lặn xuống dưới mặt nước.

Diệp Hành nhìn thân mình nho nhỏ của Mạc Vân Quả dần dần chìm vào đáy nước, bình tĩnh như vậy, tự nhiên như vậy, không có một chút đáng về dây dụa.

Hắn nhanh chóng bơi qua, bế Mạc Vân Quả lên, sau đó trôi lên mặt nước.

Diệp Hành có thể cảm giác được thân thể Mạc Vân Quả một mảnh cực nóng, hắn xem xét hô hấp của nàng, tuy rằng mỏng manh, nhưng vẫn có thể cảm giác được.

Thân mình hắn có chút run rẩy, trong nháy mắt trong nháy mắt kia, hắn lại cảm giác được sợ hãi.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả đi ra khỏi suối nước nóng, đem quần áo đã chuẩn bị cho Mạc Vân Quả quần lên người nàng, che khuất thân thể gầy yếu.

Lại nói tiếp, Mạc Vân Quả ngâm suối nước nóng cũng không còi hết đồ, bên trong còn bộ nội y mỏng.....

Cho nên, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp không hiểu được, mới trình độ này còn cần mosaic?!

Bọn họ căn bản không nhìn thấy gì ngoại trừ tay chân tiểu Quả Quả lộ ra ngoài! Còn cần mosaic?! Hệ thống người nhất định là có ý!

Đoàn Từ nhìn phòng phát sóng trực tiếp phun tào, tay nhỏ mồm mồm vuốt vuốt cằm, ký chủ tắm rửa thể mà không còi quần áo? Thật là một thói quen không tốt!

Làm một hệ thống nho nhỏ có thói ở sạch, Đoàn Từ tỏ vẻ nó ghét bỏ ký chủ của mình ~ ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄏ

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả cảm thấy có chút khó chịu, nàng giống như lại trở về ngày trước, cảm giác áp lực không thở nổi này khiến nàng muốn chạy trốn nhưng nàng biết được, bản thân không có cách nào trốn tránh.

Nàng sớm từ bỏ giấc ngủ, tùy ý để bóng tối bao phủ.

Nhưng mà, là ai? Đem nàng kéo ra khỏi bóng tối kia?

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được trên người người nọ cực nóng, có thể cảm giác được thân thể hắn hơi hơi run rẩy, còn có thể cảm giác được hắn ở bên tai gọi tên mình.

"Tiểu Quả Quả, thật xin lỗi."

Mạc Vân Quả cảm thấy có chút hoảng hốt, vì sao muốn nói thật xin lỗi? Thật xin lỗi..... Lại có ý tứ gì đây?

Diệp Hành nhìn thân thể có chút run rẩy của Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia áy náy, hắn không nên vì tội hiềm để tiểu Quả Quả một mình ngâm suối nước nóng.

Rõ ràng biết hiện tại nàng chỉ là đứa trẻ, biết nàng có xảy ra chuyện gì cũng không có cách nào kêu cứu được, rõ ràng biết.....

Diệp Hành lần đầu tiên có cảm giác hối hận, loại hối hận cùng với hắn, tra tấn hắn.

"Tiểu Quả Quả, thật xin lỗi."

Thật xin lỗi vì để một mình người lại đó, thật xin lỗi vì tâm tư của mình mà để người vào hoàn cảnh nguy hiểm.....

Khi Mạc Vân Quả mở to mắt, liền thấy được vẻ mặt thương tâm của tuyệt mỹ nhân nhi.

Diệp Hành nhìn thấy Mạc Vân Quả tỉnh, lập tức đi lại bên người nàng, lo lắng hỏi: "Tiểu Quả Quả, người tỉnh rồi! Có cảm thấy nơi nào không thoải mái hay không nha?"

Mạc Vân Quả lắc đầu, không nói gì.

Diệp Hành xoa xoa đầu nàng, biết nàng không có gì không thoải mái mới yên lòng, hần dưng một chút lại hỏi: "Tiểu Quả Quả, sao người lại có thể chìm xuống nước được?"

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: "Ta ngủ quên."

Diệp Hành trăm triệu không nghĩ tới là cái đáp án này.....

"Phốc! Mạo hiểm một khắc thì ra là bởi vì tiểu Quả Quả quá mệt mỏi!"

"Ha ha ha! Ta có thể tưởng tượng được Diệp Hành hiện tại đã cạn lời ha ha ha!"

"Ta phỏng chừng trước đó Diệp Hành khẳng định nào bỏ các loại khả năng, nhưng mà trăm triệu lần không nghĩ tới lại có thể là cái này! Ha ha ha!"

"Cho nên phải nói, đáp án của tiểu Quả Quả nhà ta luôn nằm ngoài dự đoán của mọi người....."

"Khụ khụ..... Chẳng lẽ chỉ có mình ta chú ý đến khuôn mặt Diệp Hành sao? Thật sự rất đẹp a a a!"

"Ta cảm thấy ta khả năng muốn vứt bỏ Hách Trường Nhạc nhà ta..... A a a! Diệp Hành thật sự rất đẹp a!"

"Ta cảm thấy tiểu Quả Quả nhà ta cùng Diệp Hành cũng xứng đôi làm sao đây!"

"Các người còn nhớ Hiền Viên Mạc không....."

Diệp Hành nhìn phòng phát sóng trực tiếp thế mà có người tạo Cp hần cùng tiểu Quả Quả, ý cười trên khóe miệng rõ ràng lớn hơn nữa.

Nhưng mà này mặt ý cười khi nhìn thấy thân thể khô quần gầy yếu của Mạc Vân Quả lập tức suy sụp, a a a! Hần thật sự không có luyện đồng a!

Mạc Vân Quả không bình luận trong nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp, bởi vì lên tới cấp ba, cho nên trừ tình huống cần thiết, nàng lựa chọn đem bình luận để sang bên, cũng không muốn nó luôn hiện ra trước mặt mình.

Diệp Hành biết không phải do tình huống trong son trại khiến Mạc Vân Quả gặp nguy hiểm, cũng tạm thời yên lòng.

Nhưng mà, hần tuyệt đối sẽ không để cho Mạc Vân Quả một mình tắm rửa!

Trải qua một phen lăn lộn, rất nhanh đến giờ cơm chiều, bởi vì Diệp Hành là lão đại, cho nên cơm chiều của hần cũng tách ra ăn.

Hiện giờ lại thêm một người là Mạc Vân Quả, Diệp Hành phân phó phải ăn ngon một chút.

Vì thế Mạc Vân Quả thấy được trên bàn cơm, ừm..... Có gà có vịt còn có cá, nhưng mà..... Giống như đều chỉ có một nửa thân thể?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195

Edit: Linhlady

Diệp Hành nhìn đồ ăn hôm nay, vừa lòng gật gật đầu nói: "Tiểu Quả Quả, người ném thử, ăn rất ngon!"

Mạc Vân Quả cầm lấy chiếc đũa chọn một khối thịt gà, khi cắn một miếng, nàng cảm giác trong miệng có mùi hương kì dị, làm nàng có chút luyến tiếc nuốt xuống.

Nàng nhai nhai, lại nhai nhai, cuối cùng chậm rãi nuốt xuống.

Mà theo thịt gà nuốt xuống, nàng cảm giác được một dòng nước ấm từ dạ dày chảy khắp tứ chi, cái loại cảm giác này thật giống như ánh mặt trời chiếu vào máu vậy.

Diệp Hành nhìn Mạc Vân Quả hưởng thụ, trong mắt xẹt qua một tia cười khế, đây đều là những đồ ăn không tầm thường! Ăn vào rất tốt cho thân thể.

Đám kia đầu bếp thế nhưng thật thức thòi, hắc hắc! Nghĩ xem có thể thưởng cho bọn họ cái gì được.

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Hành, tuy tính tình nàng tri độn, nhưng cũng nhận ra đây không phải thịt cá bình thường.

Diệp Hành nhìn ánh mắt trong suốt của tiểu Quả Quả, trong lúc nhất thời lại bị luẩn hãm, thật là đẹp mắt, hần nghĩ như vậy.

Mạc Vân Quả nhìn sững sờ Diệp Hành, không nói gì, cũng không có dời tầm mắt.

Diệp Hành tay chậm rãi sờ hươu đôi mắt của Mạc Vân Quả, trong miệng lẩm bẩm nói: "Thật là đẹp mắt....."

"Dựa dựa dựa! Diệp Hành này không phải là tên biến thái đi?!"

"Xem hán đáng về kia, sẽ không muốn đào đôi mắt của tiểu Quả Quả đi?!"

"Đậu má, ta biết ngay người này không phải cái gì thứ tốt!"

"Tiểu Quả Quả! Mau tránh ra a!"

"Một ta một gãy trước còn vui về ghép Cp hán cùng tiểu Quả Quả đâu!"

"A a a! Ta muốn bỏ xuống bốn mươi đại đao, thật khó chịu!"

Diệp Hành thấy được các loại bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, lập tức phục hồi tinh thần lại.

Hán ảo não gõ đầu mình một cái, ở trong đầu nói với phòng phát sóng trực tiếp một câu.

"Ta làm sao có thể sẽ đào đôi mắt của tiểu Quả Quả? Đôi mắt này ở trên người tiểu Quả Quả mới có thể có giá trị lớn nhất."

Diệp Hành cũng mặc kệ người trong phòng phát sóng trực tiếp có tin hán hay không, dù sao hán cũng không để ý ánh mắt của người khác khi nhìn mình.

Nha, không đúng, hán đặc biệt để ý cái nhìn của Mạc Vân Quả.

Hán thật cẩn thận nhìn Mạc Vân Quả, muốn từ trên mặt nàng tìm ra một tia chán ghét, may mắn, không có.....

Diệp Hành ra vẻ nhẹ nhàng nói: "Tiểu Quả Quả, có phải ăn rất ngon hay không? Hắc hắc, ăn ngon thì ăn nhiều một chút nha ~"

Mạc Vân Quả nhìn vẫn cái tay vẫn dừng ở đôi mắt của mình, khẽ gật đầu, vừa vận hán cũng bỏ tay xuống.

Diệp Hành ra vẻ không có việc gì rút tay mình về, vui sướng hải lòng giúp Mạc Vân Quả chọn đồ ăn.

Mạc Vân Quả tự nhiên nhận lấy, chậm rì rì ăn.

Mỗi một miếng đều là hương thụ, nàng muốn từ từ cảm nhận cảm giác ẩm áp này.

Một bàn đồ ăn lớn, trên cơ bản đều vào bụng Mạc Vân Quả, Diệp Hành ăn rất ít, đa số thời gian hán đều giúp Mạc Vân Quả chọn đồ ăn, sau đó cứ như vậy nhìn nàng ăn.

Sau cơm chiều, là thời gian nghỉ ngơi.

Nơi này rất ít trò giải trí, hơn nữa trời tối rất sớm, lại tương đối nguy hiểm, cho nên đại đa số mọi người đều ở trong phòng, có thể ngủ hoặc có thể đọc sách lung tung.

Thật ra Diệp Hành còn rất nhiều chuyện cần xử lý, nhưng hán không yên tâm để Mạc Vân Quả ngủ, chỉ có thể ở bên cạnh nàng trước.

Mạc Vân Quả ở trong phòng hán, là căn phòng an toàn nhất sơn trại này.

Chờ đến khi Mạc Vân Quả ngủ, lúc sau, Diệp Hành mới ngồi ở ghế trên, lật xem vài thứ.

Trong phòng, tiếng hít thở của Diệp Hành cùng với tiếng hít thở của Mạc Vân Quả, hình thành tiết tấu "Âm nhạc", nghe đi nghe lại có vài phần ẩm áp.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196

Edit: Linhlady

Ngày hôm sau, khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, đã nhìn thấy Diệp Hành đang ghé vào bàn, bộ dáng ngủ say.

Nàng chớp chớp mắt, muốn đi xuống giường, cũng ngay lúc này, Diệp Hành bỗng nhiên mở mắt.

Cặp mắt kia một mảnh lạnh lẽo, cũng không nhìn ra vẻ mệt mỏi khi mới tỉnh dậy.

Ánh mắt Diệp Hành đảo qua một vòng quanh phòng, khi ánh mắt chạm tới Mạc Vân Quả trong mắt đột nhiên thanh tịnh, cả người như tràn trề sức sống.

"Nha! Tiểu Quả Quả ~ người tỉnh rồi?"

Diệp Hành vọt một cái đã xuất hiện trước mặt Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả gật đầu, nhìn quần áo lỏng lẻo của Diệp Hành, lộ ra ngoài một mảnh da thịt tuyết trắng, nhìn qua vô cùng dụ hoặc, đương nhiên, loại dụ hoặc này là do quần chúng trong phòng phát sóng nói ra.....

"A a a! Liếm liếm liếm ~ thịnh thế mỹ nhân 2333333"

"Ta muốn khiếu nại! Ma ma nơi này có nam nhân muốn dụ hoặc ta! Ta không chế không được chính mình a!"

"Ma ma hỏi ta vì sao lại quý liếm màn hình, bởi vì mỹ mỹ mỹ nhân a!"

"Giờ này khắc này, ta xem nhẹ đau xót trong lòng, đơn giản vì cái đang xuất hiện trước mặt ta..... A a a! Liếm liếm liếm ~"

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Đột nhiên muốn độc chiếm Diệp Diệp nhà ta~"

"A a a! Ta cũng muốn độc chiếm Diệp Diệp, nhưng mà ta lại cảm thấy Diệp Diệp cùng tiểu Quả Quả thật xứng đôi a! Một cái yêu nghiệt, một cái ngốc manh, a a a!"

"Làm vạn năm không ủng hộ CP, nhìn thấy cảnh này, thú huyết sôi trào a!"

"Không được không được, ta muốn đi bổ sung máu, máu mũi chảy đầy đất! Nhân gian hỏi ta vì sao hạ hồng vũ! Đó là máu của lão tử! Một đám nhân loại ngu xuẩn! ㄟ(ˊ ˋ)ㄏ "

Diệp Hành nhìn phòng phát sóng trực tiếp, đôi mắt híp lại, hẳn đương nhiên biết dung mạo của mình có bao nhiêu xuất sắc, cũng có bao nhiêu mỹ lực.

Nếu những người này xuất hiện ở thế giới của hắn, hẳn liều mạng xông lên, bởi vì hắn ghét nhất người khác nói dung mạo hắn xinh đẹp!

Nhưng mà.....

Diệp Hành nhìn sắc mặt Mạc Vân Quả vạn năm không đổi, bất đắc dĩ đỡ trán, tiểu Quả Quả nhà hắn thật đúng là cứng mềm không ăn a, mỹ **. Hoặc là mặt không đổi sắc gì đó, thật là quá..... Đáng yêu có được hay không!

Mạc Vân Quả không biết Diệp Hành nhớ nhung hay suy nghĩ gì, nằng sò sò bụng đang kêu lên kháng nghị nói: "Ta đói bụng."

Diệp Hành vừa nghe lời này, vội vàng bế Mạc Vân Quả lên nói: "Đi, trước tiên ta mang ngươi đi rửa mặt, sau đó đi ăn cơm~"

Mạc Vân Quả gật đầu, tùy ý để Diệp Hành mình rời đi.

Bởi vì thời gian dài không được cung cấp dinh dưỡng đầy đủ, thân thể Mạc Vân Quả rất nhu nhược, Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, chỉ cảm thấy bản thân chỉ cần dùng lực nhỏ thôi, có bé trong lòng cũng có thể chết đi.

Diệp Hành chỉ có thể cẩn thận ôm lấy nàng.

Sau khi hai người ăn sáng xong, mặt trời cũng đã lên cao.

Mọi người trong sơn trại cũng làm việc của mình, không ai có thời gian bát quái chuyện của Diệp Hành cùng Mạc Vân Quả.

Trên thực tế, chỉ có chính bọn họ biết, tối hôm qua, bọn họ đã âm thầm bát quái thật lâu.

Người trong sơn trại này đều có chức vụ, công việc riêng, bộ máy vận hành cũng rất tốt.

Diệp Hành nhìn qua cũng giống như không có việc gì, nơi nơi mang theo Mạc Vân Quả đi dạo.

Đối với nhiệm vụ, Diệp Hành không hề cập tới, giống như không hề biết chuyện này vậy.

Mà Mạc Vân Quả tuy rằng đem chuyện này đặt ở trong lòng, nhưng là đối với hai chữ "Chân tướng", nàng lại không biết nên xuống tay từ nơi nào, chỉ có thể đi theo Diệp Hành dạo vòng vòng, vừa chơi vừa suy nghĩ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197

Edit: Linhlady

Tối buổi trưa, Trương Tam đột nhiên tới tìm Diệp Hành, ở hắn bên tai nói nói mấy câu, sau đó thấy ánh mắt Diệp Hành sáng lên, cả người tán mát ra một loại hơi thở kì quái.

"Hắc! Tiểu Quả Quả, có nghĩ cùng ta cùng đi chơi trò tương kích thích không?"

Diệp Hành hắc hắc cười không ngừng, nếu không phải có khuôn mặt kia với vát lại hình tượng, chỉ nghe mình tiếng cười của hắn, tuyệt đối là "Đáng khinh".

"Diệp Diệp nhà ta thật đáng khinh....."

"Cho nên nói, trò chơi kích thích là cái gì?"

"Chẳng lẽ..... Là cái ta đang nghĩ đến sao?"

"Lầu trên khả năng suy nghĩ của hai chúng ta giống nhau! Ha ha ha ha! Lại có thể xem tình cảm mãnh liệt diễn!"

"Nha nha! Check it out! Tiết mục diễn tình cảm mãnh liệt tới!"

"Oa oa oa! Hiện tại phòng phát sóng trực tiếp đều to gan như vậy sao?"

"Diệp Diệp thật lợi hại! Nhanh như vậy đã muốn bắt cóc tiểu Quả Quả nhà ta..... Hắc hắc hắc!"

"Tất cả mọi người đều nghiêm túc đứng đắn lên! Tiểu tâm bị tiểu Quả Quả phát hiện!"

"Đúng đúng đúng! Chúng ta đang nghiêm túc đứng đắn, cả nhà chúng ta cùng nhau niệm, mục tiêu của chúng ta là! "

"Không có sáu răng ~"

"Lầu trên cái quý gì thế?! Mục tiêu của chúng ta rõ ràng là: Diễn! Kịch! Tình! (chống nạnh cuồng tiếu!)"

Diệp Hành:..... Không phải như các người tưởng tượng đâu!

Mạc Vân Quà bốt thời giờ nhìn phòng phát sóng trực tiếp một chút, sau đó..... Về mặt mộng bức.

Tình cảm mãnh liệt diễn thần mã, có thể có sao?

Diệp Hành ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nói: "Tiểu Quà Quà, đi thôi đi thôi! Chúng ta đi chơi trò trưng kích thích, ha ha ha!"

Nói xong câu đó, hần ôm Mạc Vân Quà xông thẳng ra phía ngoài chạy đi, cuốn lên từng đợt tro bụi.

Trương Tam nhìn về mặt lão đại hung phấn, về mặt cạn lời, có thể đem đánh cướp nói giống như sắp diễn tình cảm mãnh liệt, thật không hổ là lão đại của bọn họ!

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quà đi xuống, theo tình báo của bọn họ, không đến mười lăm phút nữa sẽ có một thương đội đi qua đây, đến lúc đó hắc hắc hắc.....

Diệp Hành cười đến về mặt nhộn nhạo, Mạc Vân Quà nhìn gương mặt tươi cười trên mặt hần, bàn tay nho nhỏ gầy yếu áp lên đó.

Diệp Hành: Nha! Tay tiểu Quà Quà thật nhỏ a! Thật muốn hôn hôn một cái moah moah ~

Đương nhiên, Diệp Hành chỉ suy nghĩ như vậy thôi, hần cũng sẽ không làm, Ừm.....Chuyện luyến đồng.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quà tránh ở bụi cây, bụi cây cực kỳ rậm rạp, không nhìn kỹ hoàn toàn nhìn không phát hiện tồn tại của hai người.

Lúc này Diệp Hành đem Mạc Vân Quà đặt ở trên mặt đất, bản thân lại nửa quỳ trên mặt đất, căng thẳng eo, nhìn thẳng Mạc Vân Quà.

"Nột ~ tiểu Quà Quà, lát nữa nếu như có người đến, người nhảy ra đi nói nói mấy câu, thế nào?"

Diệp Hành về mặt hung phấn, trong mắt cũng xuất hiện ánh sáng nguy hiểm, nốt ruồi lệ kia càng thêm lóc mắt.

Mạc Vân Quà gật đầu tỏ vẻ bản thân đã biết.

Diệp Hành ghé vào tai Mạc Vân Quà thì thầm vài câu, mới vừa nói xong đã thấy một nhóm người từ nơi không xa chậm rãi đi tới.

Biểu tình Mạc Vân Quà lạnh nhạt, nhảy ra ngoài, chống nạnh, lạnh lẽo nói:

"Núi này là ta mở, cây này do ta trồng! Muốn đi ngang qua đây, phải nộp lại hộ phí!"

Mọi người bị đánh cướp:..... Đứa bé này muốn dờ trò gì đây?! Đâu, muốn chơi bọn họ sao!

Diệp Hành thấy một màn như vậy, ý cười trên mặt lớn hơn nữa, hần lập tức liền nhảy đến bên người Mạc Vân Quà, đem tay phải đặt ở trên đầu Mạc Vân Quà, đồng thời tay trái chống nạnh, thấp phẫn kiều ngạo nói: "Kinh hi không?! Bất ngờ không?! Sợ hãi không?! Ha ha ha!"

Mọi người: Thật kinh hi! Thật bất ngờ! Sợ quá a!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198

Edit: Linhlady

Một màn này thực sự khôi hài, một đứa trẻ khuôn mặt lạnh lẽo, đôi tay chống nạnh, một tư thế người đàn bà đánh đá chửi đồng.

Mà phía sau nàng lại có một nam nhân yêu dã, tay phải đặt ở trên đầu đứa bé, một cái tay khác chống eo, trong miệng nói..... Ừ..... Giống như thực **** nói?

Cũng may, bề ngoài hai người rất tốt, tuy rằng đứa bé có vẻ hơi gầy, nhưng vẫn có thể nhìn ra tỷ lệ khuôn mặt của nàng rất hoàn hảo, vừa thấy chính là một tiểu mỹ nhân, sau khi lớn lên nhất định khuynh quốc khuynh thành.

Diệp Hành nhìn một đám người ngốc lằng, kiều ngạo cười to nói: "Có phải bị khí phách của tiểu Quà Quà nhà ta làm chấn kinh rồi!"

Mọi người: Là bị câu nói của ngốc của người khiến bọn ta chấn kinh rồi được không!

Mạc Vân Quà chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Diệp Hành, không biết vì sao, nàng cảm thấy tư thế này có chút không thích hợp.

Diệp Hành lại không nhận ra có chỗ nào không đúng, hần một phen bế Mạc Vân Quà lên, nhướn mày nhìn thương đội nói: "Ta nói, nhanh đem đồ vật có giá trị lưu lại, sau đó các người có thể lăn, ta còn phải đánh cướp thương đội tiếp theo!"

Đánh cướp thương đội tiếp theo gì gì đó, thật sự quá kiều ngạo có được hay không!

Đương nhiên người trong thương đội làm sao có thể dễ dàng thỏa hiệp như vậy, phải biết rằng bên ngoài bọn họ nhìn như thương đội bình thường, nhưng trên thực tế lại có huyền cơ

khác.

Đã sớm nghe nói con đường này có sơn tặc hung hãn, nhưng nghĩ đến những con đường khác, chỉ sợ càng thêm hung hiểm.....

Lúc này từ thương đội đi ra một người, thân cao một mét chín, trên mặt có một vết sẹo do đao chém, kéo dài từ khóe mắt thẳng tới khóe miệng, thoạt nhìn dị thường khủng bố.

Diệp Hành nhìn đến người này, trong mắt xẹt qua một tia hứng thú, hần liếc mắt một cái liền nhìn ra người này đã dịch dung, xem ra, cái thương đội này cũng không đơn giản như trong tưởng tượng vậy đâu.....

"Vị này đại hiệp, chúng ta này tiểu thương tiểu đội, xác thật là không có gì đáng giá, ngài xem, ta có mấy ngàn lượng ngân phiếu, có thể dùng nó làm phí qua đường không?"

Diệp Hành bĩu môi, mấy ngàn lượng ngân phiếu? Tổng cổ xin com sao? Hần là đầu lĩnh sơn tặc đấy!

"Không được không được, ta xem các ngươi kéo rất nhiều đồ? Nhanh lên giao đi ra!" Diệp Hành bày dáng vẻ thô phi, không đúng, hần chính là thô phi, lại còn là đầu lĩnh thô phi.

Người dẫn đầu cười mỉa vài tiếng nói: "Đại hiệp a, trong này chỉ có một ít vải vóc, đặc sản mà thôi....."

"Nha? Vải vóc, đặc sản? Lấy ra để ta nhìn ~" Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, sắc mặt khinh thường.

Mạc Vân Quả chớp chớp đôi mắt, thực nghiêm túc gật gật đầu.

"Thật sự chỉ có vài vóc, đặc sản mà thôi." Người dẫn đầu tiếp tục nói, tay lại để ở phía sau, bày vẻ thủ thế, dĩ nhiên là thế chủ động.

Diệp Hành cười lạnh một tiếng, "Nếu gia văn cương quyết muốn xem thì sao?"

"Kìa....." Người dẫn đầu một bước xa xông tới, "Ngươi liền xem đi!"

Chưong phong sắc bên quét về phía Diệp Hành, Diệp Hành cười lạnh một tiếng, vươn tay tiếp được chưong của hần ta.

Cùng lúc đó, người thương đội ủa lên, bay thẳng về phía Diệp Hành cùng Mạc Vân Quả mà đi.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, phi thân trực tiếp dẫm lên trên đầu một người, sau đó quét chân, một đám người cùng lúc ngã xuống.

Không ít người rút vũ khí ra, xông thẳng hướng hướng tới Mạc Vân Quả chém.

Diệp Hành thấy một màn như vậy, nơi nào còn sẽ thủ hạ lưu tình, hần lui về phía sau vài bước, sắc mặt trầm xuống.

Sau đó, lấy hần làm trung tâm nổi lên một trận gió yếu dã, nơi gió đi đến, cây cối đứt đoạn, máu chảy thành sông.

Mọi người thấy một màn như vậy, làm sao còn dám tiến lên, nhanh chóng lui về sau.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199

Edit: Linhlady

Diệp Hành trên mặt cười lạnh càng lúc càng lớn, tay ôm Mạc Vân Quả cũng dần dần chặt lại.

"Đã sớm nghe nói Diêm La Vương đánh đầu thắng đó, không gì can nổi, vốn tưởng rằng nói ngoa, hôm nay vừa thấy, xem ra lời đồn không phải là vô căn cứ!"

Một thanh âm ôn nhuận từ phía sau truyền đến, sau đó Mạc Vân Quả từ phía sau thương đội xuất hiện một người.

Diệp Hành nhìn người mặc Bạch y, tinh quang trong mắt chột lóe, thẳng tắp nói: "Đã sớm nghe nói Bạch y thánh đế tâm đồng tình mệnh mông, vốn dĩ tưởng tin đồn vô căn cứ, hôm nay vừa thấy, xem ra lại có chuyện lạ a!"

Bạch đế khẽ cười một tiếng nói: "Những người đó không hiểu cách làm người của ta, chẳng lẽ Diêm La Vương còn không rõ ràng hay sao? Chúng ta a, không thuộc về cùng loại một người sao?"

Diệp Hành cười lạnh một tiếng nói: "Bạch y thánh đế nói đùa, ta sao có thể cùng ngươi so a! So với ngươi, ta chính là tàn nhẫn độc ác lắm đấy!"

Bạch đế nhìn Diệp Hành, lại nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả trong lòng ngực hần, cười khẽ nói: "Tàn nhẫn độc ác còn có thể ôm một đứa bé?"

Diệp Hành kiêu ngạo một ngựa đầu nói: "Lúc này mới không phải đứa bé đâu! Đây rõ ràng là tiểu Quả Quả đáng yêu vô địch thông minh hào phóng ôn nhu hiền thực tươi mát thoát tục thiên sinh lệ chất vũ trụ vô địch siêu cấp siêu cấp siêu cấp mạnh!" (*Edit: Đại ca nói không coa chấm phẩy gì cả, đọc dứt cả hơi*)

Bạch đế: Với nhan sắc của ngươi có thể mở phường nhuộm a!

"Lại ra tới một sói ca ca! Liếm liếm liếm!"

"A a a! Ta cảm giác thế giới này sói ca ca thật nhiều a!"

"Không được không được! Ta muốn chụp lại màn hình ha ha ha!"

"Ta đột nhiên cảm thấy Bạch đế cùng tiểu Quả Quả nhà ta thật đôi a a a!"

"Không được không được! Ta không thể đôi CP được!"

"Ha ha ha! Chẳng lẽ chỉ có ta một mình ta chú ý tới Diệp Hành khen tiểu Quả Quả nhà ta sao?"

"Lầu trên không phải mình người cô đơn đâu! Tiểu Quả Quả nhà ta đúng là đáng yêu vô địch thông minh hào phóng ôn nhu hiền thực tươi mát thoát tục thiên sinh lệ chất vũ trụ vô địch siêu cấp siêu cấp siêu cấp mạnh tiểu Quả Quả!"

Diệp Hành nhìn thảo luận trong phòng phát sóng trực tiếp, làm như có như không gật gật đầu, không sai! Đúng là cái này!

Bạch đế nhìn thoáng qua sắc mặt vạn năm không đổi của Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia hứng thú, hẳn ta thật đúng là lần đầu tiên thấy Diêm La Vương có hứng thú với một đứa bé đấy.

"Diêm La Vương, không nói lời dư thừa nữa, người xem, hôm nay có thể nể mặt ta, cho nhóm tiểu thương này đi qua không?"

Bạch đế vẫn như cũ cười, chỉ là tươi cười kia mơ hồ mang theo một tia lạnh lẽo.

Diệp Hành đem Mạc Vân Quả buông xuống, nửa ngồi xồm xuống, sờ sờ đầu nàng, về mặt nghiêm túc nói: "Tiểu Quả Quả, người nói ta có nên thả bọn họ đi không?"

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Diệp Hành, lại nhìn thoáng qua bạch đế, không gật đầu cũng không lắc đầu, cũng không nói gì.

Diệp Hành thở dài, ở trong đầu đánh ra một chuỗi tự.

"Các đồng chí, muốn ta buông tha bọn họ hay không!"

Phòng phát sóng trực tiếp vừa thấy những lời này, sôi nổi tò vè kích động!

"Đương nhiên là từ bỏ!"

"Loại tình huống này, khẳng định nên cầm tù hần chà đập hần hắc hắc hắc hắc!"

"Lầu trên! Diệp Hành đang hỏi tiểu Quả Quả nhà ta! Bất quá..... Cảm giác giống như cũng cũng không tệ lắm!"

"Khụ khụ khụ..... Không cần ô, muốn ưu nhâ!"

"Không muốn không muốn không cần..... Đình a ~"

"Lầu trên ô ô ô....."

"Thật khản trương thật kích thích sợ quá a! Loại tiết mục này nên có vài lần nữa a!"

"Lá con diệp! Không cần buông tha bọn họ! Đặc biệt là cái tên cái gì Bạch y thánh đế kia!"

"Không được không được, trong đầu xuất hiện một ít hình ảnh không hài hòa, lại bắt đầu chảy máu mũi, nhân gian lại bắt đầu có hồng vũ....."

"Lầu trên người khác chế một chút a!"

"Ta không chế không được chính mình a!"

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200

Edit: Linhlady

Diệp Hành nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, vô cùng vui vẻ, quả nhiên giống với ý tưởng của hắn, ha ha ha!

Diệp Hành đứng lên, nói với Bạch đế: "Ngượng ngùng a, tiểu Quả Quả nhà ta không cho ta thả các người đi đâu ~"

Bạch đế: Con mắt nào của người nhìn thấy đứa bé kia có phản ứng!

"A..... Ta thật không biết, Diêm La Vương khi nào có thuật đọc tâm?"

Diệp Hành tròn mắt liếc nhìn Bạch đế một cái nói: "Ta cùng tiểu Quả Quả nhà ta tâm hữu linh thông, người đây là ghen ghét với Quả Quả nhà ta!"

Nói xong câu đó, hắn còn ngao kiêu ngẩng đầu lên.

Bạch đế: Ha hã!

"Như vậy ý của Diêm La Vương là không tính toán buông tha?" Bạch đế nhướn mày nói.

"Đương nhiên." Diệp Hành cũng nhường mảy đáp lại.

Nói xong câu này, mọi người chỉ cảm thấy không khí trở nên đặc quánh, áp lực ép lại khiến bọn họ không thở nổi.

Trên mặt Bạch đế cùng Diệp Hành vẫn nở nụ cười tươi rói, hai người đều không động, nhưng lại xuất hiện một cơn gió yếu ma, gió này đi đến đâu, cây cối hóa thành tro, tạo thành một mảnh trắng xóa.

Mạc Vân Quả bị Diệp Hành bảo hộ ở trong ngực, một chút cũng không cảm giác được hơi thở áp bách đến, càng không nói đến cơn gió kì quái kia.

Mà những người khác lại không được dễ chịu như vậy, có mấy người thậm chí học máu quỷ xuống đất.

Bạch đế thấy Diệp Hành còn có tâm tư che chở một đứa bé, ánh mắt lóe lên, một đạo tinh quang hướng về phía Mạc Vân Quả mà đi.

Tức khắc Mạc Vân Quả cảm giác được hơi thở nguy hiểm, lòng tơ của nàng lập tức dựng ngược lên, nguy hiểm!

Nàng muốn trốn, lại bị Diệp Hành gắt gao cố định ở trong ngực.

Ánh mắt Diệp Hành tối sầm lại, vung ống tay áo lên, liền đem bạch quang đánh trở về, bạch quang đánh vào một người, tức khắc thân thể bị cắt thành hai nửa, nhìn qua vô cùng ghê tởm khủng bố.

Bạch đế thấy một màn như vậy càng thêm hưng phấn.

Xem ra đứa bé này là nhược điểm của Diệp Hành, người chỉ cần có nhược điểm, sẽ thật dễ dàng bị đánh bại.

Diệp Hành lạnh lùng nhìn Bạch đế nói: "Người tính toán thật là tốt."

"Cũng thế cũng thế mà thôi." Bạch đế không chút khách khí đáp lại.

"Muốn cho ta tha các người cũng có thể, chỉ là có điều kiện....." Diệp Hành nói.

Bạch đế thấy có chuyển biến theo ý mình, lập tức lại hỏi: "Điều kiện là cái gì?"

"Điều kiện chính là....." Diệp Hành khoe môi cong lên một mặt tà cười, "Ba, hai, một, đảo!"

Vừa dứt lời, liền thấy Bạch đế cùng những người khác té xỉu ở trên mặt đất.

Diệp Hành khinh thường nhìn mọi người nói: "Bằng tâm tư kia, cũng muốn cùng ta đấu!"

Lúc này, Trương Tam không biết từ nơi nào vọt ra, nói: "Lão đại, bọn họ muốn xử lý như thế nào?"

"Toàn bộ mang về, hắc hắc hắc!" Diệp Hành ôm cứng Mạc Vân Quả té xỉu nói với Trương Tam,

Trương Tam vô cùng cao hứng lên tiếng, không biết từ nơi nào, gọi một đám huynh đệ kéo đám người kia trở về sơn trại, đương nhiên, còn có những hành hóa cao cấp kia.

Diệp Hành nhìn té xỉu Mạc Vân Quả, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, ai nha nha, vừa rồi quên nhắc nhở tiểu Quả Quả che miệng mũi lại.

Tuy rằng như vậy, nhưng mà trên mặt Diệp Hành vẫn là nụ cười gian xảo.

Không có biện pháp, có thể nhìn thấy đáng về tiểu Quả Quả hôn mê gì đó, cũng thật hưng phấn a! (￣▽￣)~

Bạch đế tuyệt đối không nghĩ tới Diêm La Vương đỉnh đỉnh đại danh thế nhưng sẽ dùng thủ đoạn hạ lưu như vậy, khiến bọn họ hôn mê.

Hắn ta cũng tin tưởng cách làm người của Diệp Hành, mới trong lúc nhất thời thả lỏng cảnh giác mà mắc mưu.

Đối với việc này, Bạch đế chỉ nghĩ nói: Ta ** bà nội người Diêm La Vương!

- - - - -

Edit: haiz... Không biết sao hôm trước ta lại nhìn nhầm số chương nữa, 187 mà sao đầu lại suy nghĩ đến 197, chắc chắc, hỏng hỏng. Cho nên hôm nay lại chuyển hết chương về đây, hẹn các nàng ở quyển 2 ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ٩

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201

Edit:Linhlady

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả trở về phòng, sau đó thuận lý thành chương ở trong phòng chăm sóc nàng, thuận tiện trò chuyện với người trong phòng phát sóng trực tiếp mọi, đương nhiên, mục đích chính là khoe khoang.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, hình ảnh đầu tiên nàng nhìn thấy là Diệp Hành cười sắp thành nếp nhăn mặt.

Mạc Vân Quả:.....

Diệp Hành vừa thấy đến Mạc Vân Quả tỉnh, kêu một tiếng vui về a.

"Tiểu Quả Quả, người tỉnh lại rồi? Vậy chắc những người kia cũng đã tỉnh, có đi xem bọn họ một chút không?"

Mạc Vân Quả gật gù đầu, xem như đáp lại Diệp Hành.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả lên, sau đó đi tới một nơi nào đó.

Mà bên kia, Bạch đế nhìn căn phòng bị hạ cấm chế, mặt nhanh chóng đen lại!

Hắn ta cũng không thể tưởng được mình lại có ngày thành như thế này, cũng không nghĩ tới Diệp Hành cái tên gia hỏa kia tốn không ít công sức để giam cầm hắn ta.

Bạch đế mím mím môi, hắn ta biết hiện tại chính mình căn bản không có cách nào trốn khỏi đây.

Thời điểm Bạch đế tự hỏi, cửa đột nhiên mở ra.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả vui vui về về đi đến, nhìn cái cảm ngược lên kiêu ngạo kia, Bạch đế chỉ muốn xông lên tấn hắn một trận.

"A..... Không nghĩ tới Diêm La Vương đỉnh đỉnh đại danh thế nhưng lại sử dụng thủ đoạn hạ lưu này."

Bạch đế hung hăng trào phúng Diệp Hành.

Diệp Hành tầm tắc vài tiếng nói: "Chuyện người không nghĩ tới còn nhiều lắm đó!"

Bạch đế cười lạnh một tiếng, không muốn để ý tới Diệp Hành.

Cố tình Diệp Hành là người không an phận, hắn thấy Bạch đế không muốn để ý đến hắn, ngược lại hứng thú bưng bưng đi về phía trước lác lác.

"Ta nói nha Bạch y thánh đế, người cũng không phải là người thiện lương gì, vì sao lại muốn bảo vệ đám người kia nha?"

Ánh mắt của Bạch đế hơi lóe, không trả lời hắn.

Diệp Hành cũng không thêm đề ý, xua xua tay nói: "Những hàng hóa đó ta còn chưa mở ra xem đâu, người nói xem, nếu bây giờ ta mở ra có phải sẽ biết được đáp án không?"

Bạch đế hơi hơi nắm chặt tay phải, hắn ta biết bằng vào trình độ thông minh của Diệp Hành, một khi nhìn thấy đồng hàng hóa kia, nhất định sẽ biết được lý do.

Hắn ta hít sâu một hơi, đối mặt với Diệp Hành, ánh mắt sâu thẳm.

Diệp Hành nhướng mày nhìn hắn ta, trong mắt tràn đầy thú vị.

"Người muốn thế nào?" Bạch đế hỏi.

Diệp Hành thường thức tay nhỏ của Mạc Vân Quả nói: "Thật ra ta cũng không suy nghĩ như thế nào cả, chỉ là ai đó lại muốn tổn thương đến tiểu Quả Quả nhà ta....."

Nói xong lời cuối cùng, khí thế Diệp Hành lập tức trở nên khùng bố.

Bạch đế ôm vị trí ngực, thực lực người này..... So với trong tưởng tượng của hắn ta còn muốn khùng bố hơn!

"Ta....." Bạch đế muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng chỉ là học ra ba chữ, "Thật xin lỗi."

"Ân hử ~ tiểu Quả Quả, người có tiếp nhận lời xin lỗi này không?" Diệp Hành cúi đầu hỏi Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Bạch đế, lạnh lẽo hỏi: "Chân tướng là cái gì?"

Mạc Vân Quả chỉ đang nghĩ tới nhiệm vụ theo bản năng hỏi ra, lại không có nghĩ đến đưa tới hai phản ứng trái ngược nhau.

Diệp Hành nghe được Mạc Vân Quả nói, cánh tay đang ôm Mạc Vân Quả lập tức chặt lại, mà Bạch đế nghe được lời này, lại sững sờ, sau đó lại cười khò một tiếng, thì ra ngay cả đứa bé này cũng có thể nhìn thấy hắn ta nói dối sao?

Bạch đế thờ dài một hơi nói: "Các người biết huyết trùng đi, cái đồ vật kia....."

"Bạch đế!"

Bạch đế còn chưa kịp nói xong liền bị Diệp Hành đánh gãy, biểu tình Diệp Hành nghiêm túc, ôm chặt Mạc Vân Quả.

Bạch đế sững sờ, không rõ vì sao Diệp Hành muốn đánh gãy lời nói của hắn.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn về phía Diệp Hành, trong mắt xẹt qua một tia khó hiểu, hắn làm sao vậy?

Diệp Hành cúi đầu hôn hôn cái trán của Mạc Vân Quả, nhẹ giọng nói: "Tiểu Quả Quả, người nên ngủ rồi....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 202

Edit: Linhlady

Diệp Hành vừa dứt lời, Bạch đế thấy một lượng bột trắng rất nhỏ từ ống tay áo Diệp Hành bay ra, bột phấn kia giống như có ý thức, chuẩn xác bay về phía mũi Mạc Văn Quả, ngay sau đó nàng cũng mất ý thức.

Bạch đế thấy một màn như vậy, trong mắt lóe qua một tia sáng.

Diệp Hành nhìn thấy Mạc Văn Quả đã ngủ, lúc này mới nhìn thẳng vào Bạch đế.

"Huyết trùng làm sao vậy?"

Lúc này giọng nói của Diệp Hành vô cùng nghiêm túc, nốt ruồi lệ kia lại có vài phần yêu dã.

Bạch đế thờ dãi một hơi nói: "Mấy năm gần đây, huyết trùng bùng nổ càng ngày càng nghiêm trọng."

"Ừm, ta biết." Diệp Hành nói.

"Không, ngươi không biết." Bạch đế lắc đầu nói.

Diệp Hành nhìn Bạch đế, ý bảo hắn ta tiếp tục nói tiếp.

"Huyết trùng tiến hóa, thời kỳ ủ bệnh không phải là một tuần, mà là một tháng. Ngươi biết, người bị huyết trùng cảm nhiễm, chỉ cần là người tiếp xúc với hắn cũng sẽ bị cảm nhiễm theo." Nói tới đây, Bạch đế rõ ràng càng thêm ưu sầu.

Diệp Hành không nói gì, nhưng khuôn mặt nghiêm túc kia cũng khiến mọi người trong phòng phát sáng biết mọi chuyện rất nghiêm trọng.

"Một người trong vòng một tháng sẽ tiếp xúc với rất nhiều người."

"Lúc này, ta nhận được giao phó của hoàng thất, đem những người bị cảm nhiễm vận chuyển đến huyết trùng đình. Ta có thể khống chế huyết trùng trong vòng một tuần bộc phát, vì vậy cho nên trong vòng một tháng chúng ta phải đi đến huyết trùng đình."

Bạch đế nói tới đây, chau mày, bảy giờ thời gian một tuần đã trôi đi ba ngày, hôm nay lại bị chậm trễ một ngày, khoảng cách đến huyết trùng đình còn có một ít, nếu không đến đó đúng lúc, hậu quả chỉ sợ không dám tưởng tượng.....

Tay Diệp Hành chống lên trên bàn, hắn hỏi: "Vì sao muốn đi huyết trùng đình? Các ngươi muốn thỏa hiệp với đám quái vật kia sao?"

Bạch đế trầm mặc một chút, cuối cùng trầm trọng gật gật đầu.

"Đây cũng là vạn bất đắc dĩ a, nếu như thỏa hiệp, chúng ta chỉ cần định kỳ tiến cống một đám người thôi, nếu không thỏa hiệp, đại dịch mà bùng nổ trên tất cả đại lục mà nói, lúc đó....."

Câu nói kế tiếp Bạch đế không tiếp tục nói tiếp.

Diệp Hành nhìn thoáng qua Mạc Văn Quả trong lòng ngực, đột nhiên nói: "Tiểu Quả Quả chính là ở thôn trang bùng nổ dịch huyết trùng."

"Cái gì? Vậy ngươi....." Bạch đế kinh ngạc nhìn Diệp Hành.

Diệp Hành khẽ cười một tiếng nói: "Nàng ấy là đặc biệt." Cho nên nhất định sẽ không cảm nhiễm đám huyết trùng đáng chết kia.

"Ngươi nói giỡn sao? Gần ấy năm nay sò dĩ ngươi lưu lại ấn tượng hung ác, còn không phải bởi vì ngươi tàn sát những thôn trang bị cảm nhiễm huyết trùng sao? Nam nữ già trẻ, một người sống đều chưa từng lưu lại! Hiện tại ngươi lại có thể để lại một người sống?!"

Lòng ngực Bạch đế trên dưới phập phồng, hiển nhiên là khó thở.

Diệp Hành gật gật đầu, trong mắt xẹt qua một tia ôn nhu, hắn sờ sờ đầu Mạc Văn Quả nói: "Nàng ấy là đặc biệt."

Bạch đế nhìn Diệp Hành thành cái dạng này, không thể tin tưởng nhìn hắn.

"Ngươi.....Không phải là yêu đưa bé này chứ?!"

Diệp Hành lắc đầu, lại gật gật đầu.

"Bạch đế, ngươi biết mỗi lần đi tàn sát những người vô tội đó, tâm tình ta như thế nào không?"

"Ngươi sẽ không hiểu không phải sao? Bởi vì ngươi từ trước đến nay là người nhân từ nương tay. Ta cùng ngươi là không giống nhau, ngươi dùng thiện lương cứu vớt thế giới này, mà ta ở dùng tà ác cứu vớt, ngươi có hiểu không?"

"Khi ta lần đầu tiên nhìn thấy tiểu Quả Quả, ta đã biết nàng nhất định sẽ là người cứu rỗi ta."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 203

Edit: Linhlady

Bạch đế há to miệng nhìn Diệp Hành, thật lâu sau sau, lại thờ dài một hơi.

"Diệp Hành, trăm sông đổ về một biển, có lẽ nói chính là chúng ta đi?"

Diệp Hành khẽ cười một tiếng nói: "Bạch đế, người lúc này lại dùng sai thành ngữ, chúng ta chỉ là dùng phương thức khác nhau để làm việc mình cho là đúng mà thôi."

Bạch đế cười khổ một tiếng nói: "Không nói cái này, như vậy hiện tại người có thể thả chúng ta đi không?"

"Không thể." Diệp Hành quyết đoán lắc đầu.

Bạch đế:..... Cho nên vừa rồi hần ta đều nói lời vô ích sao!

"Ta sẽ không cho các người thỏa hiệp với đám quái vật kia."

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả đứng lên xoay người rời đi, mà Bạch đế nhìn bóng dáng Diệp Hành, luôn cảm thấy có chuyện không tốt xảy ra.

Mà dự cảm của Bạch đế là hoàn toàn chính xác, vào lúc ban đêm, Diệp Hành trực tiếp hạ lệnh đem người trong thương đội, cùng những rương "Hàng hóa" kia giết chết, sau đó ném vào nơi chuyên môn để đốt đồ, một ngọn lửa thiêu hủy sạch sẽ.

Huyết trùng bám vào người với người, ký chủ chết, huyết trùng chết.

Đêm đó ngọn lửa cực kỳ xinh đẹp, thật giống như là từ địa ngục bay lên, thiêu đốt linh hồn mọi người.

Mạc Vân Quả đến ngày hôm sau mới tỉnh lại, vừa tỉnh tới nàng liền cảm giác được tứ chi vô lực, vô cùng khó chịu.

Diệp Hành nhìn thấy Mạc Vân Quả tỉnh, vui sướng hài lòng cùng nàng nói chuyện, nhưng mà Mạc Vân Quả nhìn miệng lúc đóng lúc mở của Diệp Hành, lại phát hiện mình không nghe được giọng nói của hần.

Mạc Vân Quả vươn tay, chạm vào miệng Diệp Hành.

Diệp Hành sửng sốt, không biết tiểu Quả Quả nhà mình bị làm sao?

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy thân ảnh Diệp Hành trước mắt có chút hoảng hốt, nàng nghe không được giọng nói của hần, cũng không cảm nhận được độ ấm

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, lại hôn mê bất tỉnh.

Diệp Hành nhìn ngất xỉu đi, trong lòng lộp bộp một tiếng, hần lập tức bế Mạc Vân Quả lên, xông thẳng tới một hướng mà đi.

Mà lúc này phòng phát sáng trực tiếp, lập tức nổ tung chảo.

"Nắm thảo! Thế giới này sao lại thế này? Ta còn chưa kịp tiêu hóa chuyện huyết trùng ngày hôm qua, tiểu Quả Quả nhà ta vậy mà bị hôn mê!"

"Ma ma thế giới này thật nguy hiểm, ta phải về nhà hu hu hu....."

"Lầu trên cầu bản! Người căn bản không hề ở thế giới đó được chưa!"

"(Mặt ngạo kiêu) ㄟ(ˊ ˋ) không cần người nhắc nhở ta!"

"Mấy ngày nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, ta phải từ từ tiêu hóa."

"Các người không biết, ngày hôm qua khi Diệp Hành cùng cái người Bạch đế kia nói chuyện, lúc đó ta cũng không dám nói chuyện."

"Ta cũng vậy ta cũng vậy, cảm giác thật là khủng khiếp."

"So với các người sợ hãi, thật ra ta lại có chút tò mò cuối cùng thì huyết trùng trông như thế nào."

"Không phải nói trùng sao? Hần là rất ghê tởm."

"A a a! Hiện tại không phải nên quan tâm tình huống của tiểu Quả Quả nhà ta sao!"

"A a! Tình huống của tiểu Quả Quả nhà ta cuối cùng là thế nào a?!"

"Hy vọng không cần xảy ra chuyện mới....."

"Phi! Cái gì hy vọng, khẳng định sẽ không xảy ra chuyện!"

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả trực tiếp đá văng cửa phòng Bạch đế, sau đó giận dữ hét: "Người người này! Người đã làm gì tiểu Quả Quả nhà ta rồi!"

Bạch đế nhìn dáng vẻ Diệp Hành vội vã, ngồi ở chỗ kia, không nói gì.

Diệp Hành cười lạnh một tiếng nói với Bạch đế: "Bạch đế, người muốn chết sao?"

"Nàng không giữ được." Bạch đế lạnh nhạt vô tình nói.

"Đây không phải là chuyện người cần quản!" Diệp Hành trừng mắt nhìn Bạch đế lạnh lẽo nói.

"Vậy chúng ta muốn thỏa hiệp với huyết trùng, chuyện này cũng không cần người quản đi!" Bạch đế nhìn Diệp Hành chằm chằm, trong mắt một mảnh lạnh băng.

- ----

Chương 204

Edit: Linhlady

Diệp Hành cười lạnh một tiếng nói: "Người cho rằng ta thật sự muốn quân? A....."

"Một khi thỏa hiệp với đám huyết trùng kia, thế giới này xong rồi!" Diệp Hành một cái vỗ vào trên bàn, tức khắc cái bàn liền thành hai nửa.

Bạch đế cười lạnh nói: "Người lo lắng nhiều rồi."

Diệp Hành lại cười lạnh, "Ta xem các người tự tin mù quáng rồi!"

Diệp Hành hít sâu một ngụm, nỗ lực áp chế tức giận của mình lại.

"Bạch đế, đưa cho ta giải được!"

Bạch đế hừ lạnh một tiếng, nói thẳng nói: "Bảy ngày say không có giải được."

Diệp Hành vừa nghe thế nhưng lại là bảy ngày say, hốc mắt lập tức đỏ, là tức, cũng là đau lòng.

"Nàng còn nhỏ như vậy, người như thế nào lại nhẫn tâm như vậy cho nàng dùng bảy ngày say!"

Bạch đế nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia bất đắc dĩ, nhưng hắn ta cũng biết, đây là phương pháp tốt nhất để nàng có thể nhẹ nhàng chết đi.

Bảy ngày say, say bảy ngày, quan trọng nhất chính là, huyết trùng ở đây bảy ngày cũng là say, cũng sẽ không cảm nhiễm bất cứ kẻ nào.

Bảy ngày say, ngày thứ nhất, mất đi cảm quan.

Mạc Vân Quả hốt hoảng mở to mắt, nhìn Diệp Hành đang ôm mình hốc mắt đỏ lên, không rõ nguyên do.

"Diệp Hành....."

Mạc Vân Quả há miệng thở dốc kêu lên.

Diệp Hành nhẹ giọng "Ừm" một tiếng, biểu tình ôn nhu.

Bạch đế nhìn Diệp Hành ôn nhu, ánh mắt lóe lóe.

"Tiểu Quả Quả, ta sẽ không để người rời đi." Diệp Hành nói lời này, liền ôm Mạc Vân Quả rời đi, nhìn đều không có nhìn Bạch đế liếc mắt một cái.

Mạc Vân Quả có chút hoảng hốt, nàng không nghe thấy Diệp Hành nói cái gì, cũng không cảm giác được độ ấm trước kia của hắn.

Mạc Vân Quả nhớ tới phòng phát sóng trực tiếp, vội vàng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Uông một tiếng liền khóc! Tiểu Quả Quả ~"

"Tiểu Quả Quả, tâm ta rất thương người a!"

"Tiểu Quả Quả, chúng ta phải kiên cường kiên cường!"

"Tiểu Quả Quả, người hiện tại không nghe được Diệp Hành nói chuyện sao?"

"Ta đột nhiên cảm thấy thật chán ghét cái tên Bạch đế kia!"

"Một ta phía trước còn thích hắn như vậy! Nhà đó là người xấu! Đại phiêu dân!"

"Vẫn Diệp Hành nhà ta tốt nhất!"

"Tiểu Quả Quả, không cần lo lắng, tất cả đều sẽ không có việc gì, không có việc gì."

"Đúng vậy, sẽ không có việc gì."

Phòng phát sóng trực tiếp hiện lên một tầng lớn lời nói an ủi, Mạc Vân Quả vẫn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nàng ôm chặt cổ Diệp Hành, không nói gì.

Diệp Hành nhìn phòng phát sóng trực tiếp, ánh mắt buồn bã, không nói gì.

Diệp Hành để cho Mạc Vân Quả ăn cái gì đó, sau đó Mạc Vân Quả lại hôn mê.

Một lần hôn mê, lại là cả ngày.

Bảy ngày say ngày thứ hai, mất đi cảm giác.

Ngày hôm sau, khi Mạc Vân Quả mở to mắt, đã là chính ngọ.

Diệp Hành bón đồ ăn cho nàng, sau đó mang nàng ra bên ngoài.

Đi trên đường nhỏ, trước kia thần kinh nàng vốn mẫn cảm, đột nhiên lại không cảm giác được gì.

Mạc Vân Quả không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng nàng biết, tất cả thoạt nhìn đều không tốt lắm.

Diệp Hành mang theo Mạc Vân Quả đi dạo một hồi, Mạc Vân Quả lại hôn mê.

Diệp Hành nhìn khuôn mặt đã chìm vào hôn mê của Mạc Vân Quả, trên mặt là u sầu không xua đi được.

Hắn ôm Mạc Vân Quả, lại một lần đi tới phòng của Bạch đế.

"Bạch đế, thật sự không có bất kì biện pháp gì sao?"

So sánh với lúc trước hắn nổi giận đùng đùng cùng sắc bén, lúc này hắn, có vẻ hèn mọn cùng ăn nói khép nép.

Bạch đế cũng không nghĩ tới Diệp Hành có thể vì đứa bé kia lâm tới mức này, hắn ta lắc đầu nói: "Bây ngày say, không có bất kì biện pháp gì."

Ánh mắt Diệp Hành ôn nhu nhìn Mạc Vân Quả đang hôn mê, nhàn nhạt nói: "Một khi đã như vậy, vậy người đi tìm chết đi."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205

Edit: Linhlady

Bạch đế cả kinh, còn không chờ hắn ta phản ứng lại, hắn ta đã nhìn thấy ngực mình xuất hiện một lỗ hồng.

Máu tươi ào ạt chảy ra bên ngoài, thậm chí hắn ta còn không cảm giác được đau đớn.

Máu tươi phun lên nhuộm đỏ ý phục Diệp Hành, có vẻ càng thêm tươi đẹp.

Diệp Hành ngẩng đầu nhìn Bạch đế cười, cười cười liền chảy ra nước mắt.

Bạch đế không hiểu hàm nghĩa của nụ cười kia, cũng không hiểu hàm nghĩa của nước mắt kia.

Hắn ta mang theo nghi vấn, vĩnh viễn rời khỏi thế giới này.....

"Thật..... Thật nhiều máu....."

"Thật đau lòng cho tiểu Diệp nhà ta, cũng thật đau lòng cho tiểu Quả Quả nhà ta! Cái tên Bạch đế không biết tốt xấu a!"

"Ta không muốn khóc, nhưng nước mắt ngăn không được chảy ra."

"Ta lần đầu tiên cảm thấy hiện trường giết người lại cảm động như vậy....."

"Ta thật khổ sở, thật sự rất khổ sở a....."

Về mặt Diệp Hành không có biểu cảm nhìn phòng phát sóng trực tiếp, hắn đứng lên nhìn Bạch đế chết không nhắm mắt, ôm Mạc Vân Quả xoay người rời đi.

Bây ngày say ngày thứ ba, mất đi năng lực nói chuyện.

Ngày thứ ba tỉnh lại, Mạc Vân Quả hiếm khi không thấy Diệp Hành, ngược lại thấy Trương Tam thô kệch đứng ở trước giường mình.

Nàng há miệng thờ đốc, muốn nói cái gì đó, lại phát hiện mình không phát ra âm thanh.

Trương Tam nhìn thấy Mạc Vân Quả tỉnh, lập tức nói: "Lão đại đi phong chi nhai, phong chừng tới buổi tối mới có thể trở về, lão đại dặn dò ta, chiều có người thật tốt."

Mạc Vân Quả không nghe thấy Trương Tam nói cái gì, cũng may người trong phòng phát sóng trực tiếp thuật lại lời Trương Tam, Mạc Vân Quả mới biết được Trương Tam đang nói cái gì.

Mạc Vân Quả giật giật môi, vẫn không phát ra được âm thanh gì.

Trương Tam thấy Mạc Vân Quả không nói lời nào, cũng không có gì nghi vấn, chỉ nghĩ nàng không thích nói chuyện thôi.

Trương Tam mang cho Mạc Vân Quả một ít cháo, Mạc Vân Quả ăn xong, lúc sau, liền muốn ngủ, nhưng mà Trương Tam lại không cho nàng ngủ.

Mạc Vân Quả cố gắng chống đôi mắt nhìn Trương Tam, Trương Tam nói: "Tuy rằng không biết lão đại vì sao lại phá lệ đem người mang về đây, nhưng mà người nếu đi vào nơi này, thì nhất định phải đối xử tốt với lão đại!"

Trương Tam nói lời này, trên khuôn mặt u sầu không nén lại được.

"Lão đại đi phong chi nhai, nơi đó rất nguy hiểm, nghe nói nơi đó có quả sung, có thể giải trăm độc." Trương Tam nói tới đây nhìn Mạc Vân Quả một cái, lại phát hiện nàng vẫn cứ là khuôn mặt vô cảm kia.

Trương Tam nhấp nhấp miệng, không tiếp tục nói tiếp.

Hắn ta thấy rõ ràng, đứa bé này thật là một bạch nhãn lang!

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy đầu mình hôn hôn trầm trầm, mí mắt cũng không chế không được muốn khép lại.

Nàng thấy Trương Tam không nói gì, nhắm mắt lại, hoàn toàn hôn mê.

Đương Diệp Hành gấp gấp trở về Mạc Vân Quả vẫn như cũ hôn mê.

Diệp Hành uy nàng ăn quả sung, quả sung vào miệng là tan, nháy mắt dễ chịu lan ra toàn thân Mạc Vân Quả.

Diệp Hành hy vọng tiểu Quả Quả của hắn có thể tỉnh lại, nhưng mà không có, nàng vẫn như cũ bình tĩnh ngủ.

Diệp Hành cười khổ một tiếng, chảy xuống một giọt nước mắt, nện ở trên mặt Mạc Vân Quả.

Nước mắt theo gương mặt Mạc Vân Quả chậm rãi chảy xuống, ẩn phía dưới chăn, biến mất không thấy.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, một đêm dài vô miên.

Bảy ngày say ngày thứ tư, mắt đi ánh sáng.

Mạc Vân Quả vừa mở mắt đã nhận ra không thích hợp, nàng không nhìn thấy, trước mắt chỉ có bóng tối vô hạn.

"Tiểu Quả Quả, ta dẫn ngươi đi xem phong cảnh được không?"

Diệp Hành thật cẩn thận ôm Mạc Vân Quả đi tới một chỗ, đó là một vách núi rất cao rất cao, tầng mây ẩn vào giữa sườn vách núi, thoạt nhìn có chút tiên khí mờ mịt.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không có cách nào trả lời Diệp Hành, cũng không nhìn thấy Diệp Hành mang nàng đi đâu.

Diệp Hành cúi đầu nhìn hai mắt nghiêm nhiên đã không có tiêu cự của Mạc Vân Quả, trong lòng xẹt qua một tia đau lòng.

Hắn ở trong đầu bùm bùm đánh một chuỗi tự.

"Tiểu Quả Quả, ta biết ngươi có thể nhìn thấy phòng phát sóng trực tiếp, cho nên, kế tiếp ta muốn nói cho ngươi chuyện của ngươi ngươi phải nghe thật tốt, biết không?"

Bởi vì phòng phát sóng trực tiếp bình luận là trực tiếp xuất hiện ở trong đầu Mạc Vân Quả, cho nên Mạc Vân Quả rành mạch thấy Diệp Hành đánh ra một chuỗi kí tự này.

Nàng trực tiếp ở trong đầu đáp lại Diệp Hành.

"Được."

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp thấy một màn như vậy, không hề nói chuyện ở phòng phát sóng trực tiếp, trong lúc nhất thời, phòng phát sóng trực tiếp chỉ có một mình Diệp Hành nói chuyện.

"Tiểu Quả Quả, ta biết nhiệm vụ của ngươi chân tướng cuối cùng là có ý gì."

"Tiểu Quả Quả, ta rất ích kỷ, ta nghĩ nếu ngươi không hoàn thành được nhiệm vụ, như vậy ngươi có thể bỏ ta ở thế giới này, thẳng đến khi ta chết già, sau đó lại nói chân tướng cho ngươi, đến lúc đó ngươi có thể rời đi."

"Nhưng mà, nhìn ngươi hiện tại, ta chung quy là không đành lòng."

"Ngươi là tiểu Quả Quả của ta a, ta như thế nào đành lòng để đôi mắt xinh đẹp của ngươi không nhìn thấy phong cảnh của thế giới này được?"

"Ta làm sao trơ mắt nhìn ngươi dần dần mất đi sức sống được đây....."

Từng câu từng chữ của Diệp Hành tràn ngập đau lòng, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn đến những lời này, muốn phát biểu ý kiến của mình, rồi lại tại hạ một khắc này cứng rắn nhìn xuống.

Bọn họ chung quy không muốn quấy rầy người nam nhân chung tình này.

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Hành nói, trong nội tâm trước nay luôn lạnh lẽo, lại xuất hiện một cảm giác xa lạ, nàng không biết cảm giác đó gọi là gì, nhưng không thể phủ nhận đó là, cái

loại cảm giác này thực ảm áp.

Diệp Hành đem Mạc Vân Quả ôm chặt một chút, tiếp tục ở phòng phát sóng trực tiếp nói.

"Tiểu Quả Quả, ta nghĩ chân tướng hệ thống muốn, hẳn là nguyên nhân ta giết người không chớp mắt đi."

"Người biết không? Thế nhân đều nói ta là Diêm La Vương, bởi vì ta là nam nhân giết người không chớp mắt, nhưng mà bọn họ không biết đó là, ta giết chết người, đều là những người bị cảm nhiễm huyết trùng."

"Tiểu Quả Quả, có lẽ người cũng không biết huyết trùng khủng bố như thế nào, ta chỉ có thể nói, chỉ cần lây dính một chút đồ vật kia, trong vòng một tuần, sẽ hư thối đến chết. Chỉ cần một khu có một người bị huyết trùng cảm nhiễm, như vậy toàn bộ người khu đó đều sẽ bị cảm nhiễm."

"Ta lần đầu tiên nhìn thấy người, thôn trang đó đã bị cảm nhiễm huyết trùng, ta tàn sát cả thôn trang, ngay cả một đứa bé mới ra đời cũng không tha."

"Tiểu Quả Quả, ta không có cách nào, người biết không? Luôn có những người phải sống sót."

Diệp Hành gắt gao ôm Mạc Vân Quả, hẳn đem vui đầu ở vị trí cổ của Mạc Vân Quả.

Một giọt nước mắt từ hán khố mắt chảy xuống, nhỏ giọt xuống cổ Mạc Vân Quả, chảy vào trong quần áo nàng.

Mạc Vân Quả không nói gì, Diệp Hành cũng không có nói nữa, toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp đều không lên tiếng.

Phòng phát sóng trực tiếp một mảnh an tĩnh, Diệp Hành vốn cho rằng nhiệm vụ của Mạc Vân Quả đã hoàn thành, lại không có nghĩ đến thanh âm hệ thống nhắc nhở lại thật lâu chưa vang lên.

Mạc Vân Quả đã lại hôn mê, nàng hiện tại có thể thanh tỉnh thời gian đã càng ngày càng ít.

Diệp Hành kinh hãi, trực tiếp ở phòng phát sóng trực tiếp chất vấn hệ thống.

"Chân tướng chẳng lẽ không phải cái này sao!"

Đoàn Tử nhìn Diệp Hành kêu gào trong phòng phát sóng trực tiếp, nho nhỏ gương mặt xẹt qua một tia khó xử, tuy rằng nó cũng không muốn ký chủ chịu khổ, tuy rằng nó cũng muốn nói nhiệm vụ thành công, nhưng mà "Chân tướng" lại không phải cái này.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207

Edit: Linhlady

Diệp Hành nhìn đến hệ thống không trả lời, tâm lạnh một phần, hẳn bế Mạc Vân Quả hôn mê lên, đi khỏi nơi này, không hề nói một lời.

Mà lúc này phòng phát sóng trực tiếp lại khôi phục náo nhiệt ngày xưa, ngược lại với náo nhiệt ngày trước, hiện tại không khí lại có một chút áp lực.

"Ta thật đau lòng cho Diệp Hành a."

"Ta cũng vậy, vì sao lại đối xử với Diệp Hành nhà ta, vì sao muốn đối xử với tiểu Quả Quả nhà ta như vậy?"

"Ta đều không đành lòng xem tiếp, còn có không phải càng ngày càng ngược tâm sao?"

"Hu hu hu..... Lòng ta đau quá a."

"Nhìn đến dáng vẻ kia của Diệp Hành, ta thật sự đau tim a, cảm giác bị như móc xuống vậy."

"Cho nên nói, huyết trùng cùng bảy ngày say gì đó, thật sự thật chán ghét a a a!"

.....

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả về tới phòng, ôn nhu đem nàng đặt ở trên giường, sau đó mình cũng nằm xuống, ôm nàng nhắm hai mắt lại.

Nếu muốn ngủ say, ta đây liền bồi người.

Bảy ngày say ngày thứ năm, mất đi năng lực hành động.

Mạc Vân Quả chậm rãi mở to mắt, nàng muốn ngồi dậy, lại phát hiện thân thể đã không chịu khống chế của mình.

Mạc Vân Quả nằm ở nơi đó, nàng nhìn không thấy nghe không thấy không cảm giác được, hiện giờ cũng mất đi năng lực hành động.

Tất cả chuyện này, làm nàng giống như trở về thật lâu thật lâu trước kia, nàng cũng như vậy nằm, nằm, thẳng đến thiên hoang địa lão.....

Diệp Hành nằm ở bên người Mạc Vân Quả, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được thân thể tiểu Quả Quả của hắn đã bắt đầu trở nên hoá thạch.

Hắn tay sờ khuôn mặt nàng, lại sờ cặp mắt kia.

"Tiểu Quả Quả, ta vốn muốn mang ngươi đi khắp thế giới này, lại không nghĩ sớm kết thúc như vậy."

"Tiểu Quả Quả, ngươi biết không? Khi ta nhìn thấy ngươi đi vào thế giới của ta, lúc ấy suy nghĩ đầu tiên của ta là bảo vệ ngươi thật tốt, sau đó sùng ngươi lên tận trời."

"Nhưng mà hiện giờ ta lại phát hiện, kế hoạch vĩnh viễn đều không đuổi kịp biến hóa."

"Ngươi nếu không phải bởi vì ích kỷ của ta, như vậy cuộc sống của ngươi sẽ trở nên tốt đẹp hơn?"

"Ta vẫn luôn biết, tiểu Quả Quả nhà ta thông minh đáng yêu tuyệt thế vô song, cho nên đối với nhiệm vụ gì đó, khẳng định dễ như trở bàn tay là chuyện nước chảy thành sông. Nhưng mà ta lại đem ngươi giam cầm ở bên người ta, rõ ràng biết ngươi là nhược điểm của ta, lại tùy tiện đem ngươi bại lộ ở trước mặt mọi người, đem ngươi bại lộ ở trước mặt Bạch đế."

Ngữ khí Diệp Hành vô cùng bi thương, hẳn không nói những lời này trong phòng phát sóng, mà tự mình nói bên ngoài với nàng.

Hắn biết Mạc Vân Quả không nghe thấy, thật ra hẳn cũng không muốn nàng nghe thấy cái này, đây là bí mật của riêng mình hắn mà thôi.

Hắn chung quy là ích kỷ, chẳng sợ nếu như tiểu Quả Quả biết mình hại nàng như thế, hẳn cũng không muốn nàng dùng cách này để nhớ đến hắn.

Hắn muốn làm nàng biết, đồng thời lại không nghĩ muốn nàng biết.

Một mặt, hắn muốn khiến nàng nhớ kỹ mình, về mặt khác hẳn không nghĩ muốn nàng thấy mình ti tiện cùng tâm cơ.

Diệp Hành rất mâu thuẫn, loại mâu thuẫn này làm cả người hắn tỏa ra một loại bi thương tuyệt vọng.

Có thể được biết được hệ thống phát sóng trực tiếp phần lớn người ở đây đều không phải hạng người hời hợt, bọn họ có thể hiểu tiểu tâm tư của Diệp Hành, cho nên bọn họ cũng rất mâu thuẫn.

Nếu đem lời nói của Diệp Hành truyền đạt lại cho Mạc Vân Quả, nàng định là sẽ nhớ rõ hắn.

Nếu không đem lời nói của hắn truyền đạt lại cho Mạc Vân Quả, bọn họ lại cảm thấy như vậy đối với Mạc Vân Quả mà nói là tàn nhẫn, khiến nàng dùng đau xót tới nhớ kỹ người nào đó, tư vị kia nhất định là không dễ chịu.

Bọn họ không muốn nhìn cặp mắt trong suốt kia nhiễm sắc thái khác, đó là chuyện bọn họ vĩnh viễn cũng không muốn nghĩ tới.

Phòng phát sóng trực tiếp hiếm thấy yên tĩnh xuống, không ai nói chuyện, chỉ có từng đợt từng đợt đánh thưởng.

Mà trong số người đánh thưởng, có một người cực kì nổi bật.

"Người sử dụng kẻ thần bí đánh thưởng một tấn thuốc ngăn nước mắt!"

Một tình cầu xa xôi, kẻ thần bí nhìn màn hình lớn trên bầu trời chiếu phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả, hẳn quay đầu nhìn người máy, trong giọng nói mang theo mê mang cùng khó hiểu hiếm thấy.

"Tiểu Q, ngươi nói vì sao người con trai kia lại đối xử tốt với Thân Thân nhà ta như vậy?"

Tiểu Q: Đại khái là bởi vì tình yêu đi.....

"Tiểu Q, ta nhớ Thân Thân nhà ta, ta rất sợ hãi, nàng sẽ quên ta....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 208

Edit: Linhlady

Bảy ngày say ngày thứ sáu, hồi quang phản chiếu.

Mạc Vân Quả tỉnh lại liền phát hiện thân thể của mình trở lại trạng thái như xưa, tai tỉnh mắt thính, thật sự là quá tốt rồi.

Mạc Vân Quả nhìn Diệp Hành nằm ở bên cạnh mình, há mồm nói: "Diệp Hành."

Diệp Hành đã sớm ở lúc Mạc Vân Quả tỉnh lại cũng tỉnh theo, nhưng hắn không biết hắn nên lấy thái độ như thế nào để đối mặt với Mạc Vân Quả, chỉ có thể giả bộ ngủ.

Diệp Hành nghe được giọng nói của Mạc Vân Quả, mở mắt.

"Tiểu Quả Quả ~"

Giọng nói của Diệp Hành vẫn như cũ nhộn nhạo như vậy, nếu không người phải tâm tư mẫn cảm, tuyệt đối không phát hiện ra nội tâm khủng hoảng của hắn.

Mà bản thân Mạc Vân Quả lại không phải một người tâm tư mẫn cảm, cho nên nàng chỉ có thể nhìn thấy Diệp Hành đang cười, thực phong tao thực nhộn nhạo.

Mạc Vân Quả vung tay lên tát một cái lên mặt Diệp Hành, bàn tay nho nhỏ căn bản là không cách nào bao trọn được khuôn mặt Diệp Hành, nhưng bởi vì do Diệp Hành quá trắng, trên khuôn mặt kia hiện rõ năm ngón tay của Mạc Vân Quả.....

Diệp Hành sùng nịch cười, vươn tay cầm tay nhỏ trên mặt nói: "Tiểu Quả Quả hôm nay muốn chơi như thế nào a?"

Mạc Vân Quả nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, lại lắc đầu nói: "Không biết."

Thật ra nếu có thể lựa chọn, Mạc Vân Quả muốn chọn sớm hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng lần trước Diệp Hành ở trong phòng phát sóng trực tiếp nói lời đó vẫn không đạt yêu cầu của nhiệm vụ, vậy chứng tỏ Diệp Hành cũng không biết "Chân tướng" đến tột cùng là cái gì, trong lúc nhất thời nàng cũng nghĩ không ra manh mối, chỉ có thể là tạm thời buông chuyện này.

Diệp Hành nheo đôi mắt lại, sung sướng nói không nên lời.

Hắn biết tiểu Quả Quả nhà mình say mê với nhiệm vụ không thể tự kềm chế, hắn vốn dĩ cho rằng tiểu Quả Quả sẽ bảo hắn đi theo nàng cùng đi tìm "Chân tướng", lại nghe thấy nàng nói "Không biết", hắc hắc.....

Không biết gì đó, là tốt nhất!

Hắn có thể mang theo tiểu Quả Quả đi chơi a ~

Diệp Hành uy Mạc Vân Quả ăn cơm, sau đó hai người vui vui về về đi dạo trong sơn trại.

Hai người nhìn qua hài hòa như vậy, giống như mấy ngày trước, tốt đẹp như vậy.

Hai người nhìn qua giống như không có chuyện gì xảy ra, nhưng người trong sơn trại biết, lão đại nhà bọn họ, nhất định chịu đựng đau đớn khó có thể tưởng tượng được.

Mà đứa trẻ kia, so với tưởng tượng của bọn họ còn kiên cường hơn.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả đi dạo rất nhiều nơi, hận không thể đem một thảo một mộc tất cả đều cho Mạc Vân Quả xem.

Mạc Vân Quả nhìn những phong cảnh đó, con người trước sau đều không có biến.

Sơn trại rất lớn, Diệp Hành đầu lĩnh sơn tặc cường hãn nhất thế giới này, địa bàn không hề nhỏ.

Ngày này, Diệp Hành mang theo Mạc Vân Quả đi tới cấm địa của sơn trại, đó khi bảo tồn rất nhiều bảo vật của sơn trại.

Mạc Vân Quả nhìn trong sơn động đầy bảo vật, đôi mắt xoát sáng ngời, bởi vì nàng thấy một cái chén ánh vàng rực rỡ!

Mạc Vân Quả lập tức chạy lại chỗ cái chén kia, Diệp Hành cũng biết tiểu Quả Quả cực kỳ nhiệt tình yêu thương màu vàng, chỉ sùng nịch nhìn nàng.

Mạc Vân Quả ôm cái chén lên, hưng phấn nhìn về phía Diệp Hành, tuy rằng hưng phấn của nàng gần như chỉ là đôi mắt so ngày thường sáng hơn một ít.

Diệp Hành đi qua đi sờ sờ đầu nàng nói: "Thích nó thì tặng cho người."

Mạc Vân Quả mạnh mẽ gạt đầu, đối với Diệp Hành ấn tượng lại tốt một phần.

Diệp Hành lại mang theo Mạc Vân Quả đi dạo một vòng, trừ bỏ cái kia chén, Mạc Vân Quả không còn có lấy bất kì đồ vật nào nữa.

Diệp Hành cũng không mạnh mẽ đưa cho Mạc Vân Quả cái gì, dù sao hắn biết tiểu Quả Quả nhà hắn ngoại trừ màu vàng ra, đồ vật khác đều sẽ không quý trọng.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209

Edit: Linhlady

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh, Mạc Vân Quả một chút buồn ngủ cũng không có.

Nàng cảm giác cả người hưng phấn dị thường, thật giống như hút ma túy, tinh thần no đủ sung túc.

Theo thời gian trôi đi, trên mặt Diệp Hành tươi cười càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhộn nhạo.

Mà biểu hiện như vậy trong mắt người xem ở phòng phát sóng trực tiếp, lại có một loại hương vị khác.

"Ta đã từng nghe bà nội nói qua một câu, khi một người tuyệt vọng đến mức tận cùng, bày ra bên ngoài không phải vẻ tuyệt vọng, mà là hưng phấn thấu xương."

"Lầu trên, bà nội người nhất định là một người rất trí tuệ."

"Cho nè, trạng thái hiện tại của Diệp Hành là tuyệt vọng đến mức tận cùng sao?"

"Tiểu Quả Quả có phải sắp chết hay không....."

"Lầu trên không cần nói bậy! Tiểu Quả Quả mới sẽ không chết đâu! Tuyệt đối sẽ không! Tuyệt đối sẽ không!"

"Đúng vậy, đúng vậy! Tiểu Quả Quả nhà ta nhất định sẽ tồn tại thật tốt! Còn có Diệp Diệp nhà ta nữa!"

"Hôm nay đã là ngày thứ sáu của bảy ngày say, lại qua một ngày....."

"Mặc kệ mặc kệ! Tiểu Quả Quả nhà ta sẽ sống thật tốt!"

"Ta đau lòng cho Diệp Diệp, cũng đau lòng cho tiểu Quả Quả a!"

"Thật ra ta cảm thấy, như vậy đối với tiểu Quả Quả mà nói, chết là một loại giải thoát."

"Lầu trên người nói bậy gì vậy! Nếu tiểu Quả Quả chết ở thế giới này, tinh thần lực của nàng sẽ bị tổn thương nặng, lần phát sóng tiếp theo không biết phải chờ bao lâu!"

"Đúng vậy, người có phải từ nơi khác đến đây làm hắc phần không! Nhanh lên tránh ra, nơi này không chào đón người!"

"Ta mặc kệ ta mặc kệ (lần lộn!) tiểu Quả Quả nhà ta cùng Diệp Diệp nhất định phải tốt!"

Diệp Hành không xem phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, mặc kệ đồng bình luận đó xuất hiện trong đầu hấn.

Mạc Vân Quả cũng không xem những văn tự đó, nàng dù tính tình tri đột ra sao cũng biết hiện tại mình không được tốt lắm.

Nàng biết, có lẽ mình sống không lâu.

Mạc Vân Quả ôm chén ánh vàng rực rỡ, mặt cọ lại cọ, quả nhiên màu vàng mới là đẹp nhất!

Màn đêm dần dần buông xuống, Diệp Hành cũng không mang theo Mạc Vân Quả trở lại phòng an an ổn ổn ngủ, mà mang theo nàng đi tới một đỉnh núi.

Đây là ngọn núi cao nhất thế giới này, càng lên cao không khí càng chút loãng, nhưng Diệp Hành đã quen không khí như vậy, không có bao nhiêu khó khăn.

Đến nỗi Mạc Vân Quả, thế nhưng cũng không có một chút không khoẻ.

Diệp Hành nhìn Mạc Vân Quả như vậy, trong mắt xẹt qua một tia suy nghĩ sâu xa, hấn vẫn luôn đều biết tiểu Quả Quả là một người có chuyện xưa, tuy rằng hai mắt nàng trong suốt, nhưng khi gặp qua vô vàn chuyện đen tối dơ bẩn vẫn trong suốt như vậy.

Lại khác hoàn toàn với ánh mắt của trẻ con sơ sinh hồn nhiên không biết gì, đôi mắt của Mạc Vân Quả, lại không như cái gì cũng không tồn tại trong đó.

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả ôm kim chén ngồi ở bên cạnh một cái huyền nhai (*Vực sâu*).

Thân thể hai người chỉ cần nghiêng về phía trước một chút thôi, có thể thể tan xương nát thịt.

Buổi tối đỉnh núi rất lạnh, Diệp Hành vận dụng nội lực của mình giúp Mạc Vân Quả duy trì nhiệt độ cơ thể.

Mạc Vân Quả ôm chén ánh vàng rực rỡ, ánh mắt lại dừng ở trên người Diệp Hành.

Ánh trăng thanh lãnh chiếu vào trên người hai người, ánh mắt Diệp Hành cũng dừng ở trên người Mạc Vân Quả.

Diệp Hành sùng nịch xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, ôn nhu nói: "Tiểu Quả Quả, vì sao người lại thích màu vàng?"

Mạc Vân Quả sững sốt, nàng nhớ lại cuộc sống trước kia, những ngày ấy tựa hồ đã qua đi giống như đã trôi qua thật lâu thật lâu, lâu đến nỗi nếu không phải Diệp Hành hỏi như vậy, nàng cũng quên mất.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không nói gì, Diệp Hành nhìn Mạc Vân Quả, cũng không nói lời nào.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, gió lạnh đánh úp lại, Mạc Vân Quả đánh một cái lạnh run, phục hồi tinh thần lại.

Mạc Vân Quả nhìn cái chén màu vàng nói: "Ta quên mất rồi,"

Diệp Hành sững sốt, xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, không tiếp tục hỏi đến cùng.

Bất kể tiểu Quả Quả nhà hấn nói là thật hay là giả, hấn đều không muốn suy xét.

Trên thực tế, Mạc Vân Quả cũng không nói dối, nàng thật sự quên mất.

Nhưng nàng có đôi khi sẽ mơ một ít chuyện kì quái, trong mơ nàng thấy màu vàng rực rỡ, nàng sẽ thấy màu sắc này thật đẹp, đặc biệt xinh đẹp.

"Cho nên nói, tiểu Quả Quả nhà ta còn mất trí nhớ sao?"

"Hu hu hu..... Tiểu Quả Quả nhà ta thật đáng thương."

"Còn có mấy giờ nữa trời sẽ sáng rồi, đến lúc đó....."

"Bây ngày say, say bảy ngày."

"Không biết vì sao, nhìn lên bầu trời nói những lời này, thật muốn khóc."

Phòng phát sóng trực tiếp vẫn như cũ náo nhiệt như vậy, nhưng Mạc Vân Quả cùng Diệp Hành lại hiếm thấy trầm mặc xuống.

Diệp Hành chỉ là ôm Mạc Vân Quả, bàn tay to ở trên đầu nàng xoa xoa, vô cùng sùng sục.

Thời gian trôi đi, trong nháy mắt lại trôi qua mấy giờ.

Ở trong quá trình này, Mạc Vân Quả cảm giác được tình lực cả người đang dần dần biến mất, thật giống như một quả bóng đang xì hơi.

Mạc Vân Quả cảm giác tay chân mình bắt đầu vô lực, tay ôm chén kia cũng bắt đầu có chút lực bất tòng tâm.

Nàng ngẩng đầu, nhìn trên mặt Diệp Hành vẫn như cũ treo tươi cười, gian nan vươn bàn tay nhỏ liềm vỗ vào mặt Diệp Hành.

Diệp Hành cúi đầu nhìn bộ dáng Mạc Vân Quả, cúi đầu hôn hôn cái trán của nàng, nhìn như lo lắng nói nói.

"Tiểu Quả Quả, người biết ta vì sao sẽ thích màu đỏ không?"

Mạc Vân Quả cảm thấy mí mắt có chút nặng nề, nàng nỗ lực mở nó.

Nàng cũng cảm thấy mình không như không nghe rõ lời Diệp Hành nói lắm, nhưng lại giống như nghe được tất cả.

"Hà?"

Mạc Vân Quả phát ra một giọng mũi, mềm mềm mại mại, một chút cũng không giống ngữ điệu lạnh lẽo ngày thường.

Diệp Hành nhìn nơi xa đang mất trời đang nhô lên ở nơi xa xa, đó là tân sinh hy vọng, là tân sinh bắt đầu.

Nhưng cái này đối với tiểu Quả Quả nhà hắn, lại là bùa đòi mạng.

"Bởi vì màu đỏ khi nhiễm máu tươi sẽ không bị nhận ra."

Diệp Hành vẫn đậm giọng nhẹ học ra những lời này, lại khơi dậy một tảng lớn đồng tình.

"Cho nên, Diệp Diệp mặc đồ đỏ là vì không muốn máu tươi nhuộm đỏ quần áo mình sao?"

"Ta cảm thấy hắn không phải như vậy đi? Ta cảm thấy ý của Diệp Diệp là không thể thoát khỏi máu tươi, chỉ có thể đem nó dung hợp."

"A a a! Diệp Diệp nhà ta làm tâm ta đau quá, cho người ôm một cái."

"Không thể thoát ly, chỉ có thể dung hợp sao?"

"Thật hy vọng tiểu Quả Quả cùng Diệp Diệp ở bên nhau."

Mạc Vân Quả cực lực nghe rõ những lời này, nàng cũng thấy câu kia "Không thể thoát ly, chỉ có thể dung hợp".

Mạc Vân Quả không biết như thế nào, chỉ cảm thấy có chút khó chịu, loại cảm giác này rất xa lạ, làm nàng có chút không thích ứng được.

Khi ánh mặt trời chiếu vào hai người, Mạc Vân Quả cùng Diệp Hành hai mắt nhìn nhau, một cái thâm tình sùng sục, một cái ngây thơ trong suốt.

"Lạch cạch"

Một giọt nước mắt từ khóe mắt Mạc Vân Quả chảy xuống, nhỏ giọt ở trên tay Diệp Hành.

Tay Diệp Hành run lên, không thể tưởng tượng nhìn Mạc Vân Quả.

"Người....." Diệp Hành chưa bao giờ dám nghĩ tiểu Quả Quả của hắn sẽ vì hắn mà rơi lệ.

"Diệp Hành, màu đỏ rất đẹp, so với màu vàng của ta còn đẹp hơn." Mạc Vân Quả dùng hết sức lực cuối cùng nói xong những lời này, rồi sau đó nàng liền không thể khống chế hôn mê.

Diệp Hành ngốc lăng nhìn một màn này, một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, vừa vặn cùng nước mắt của Mạc Vân Quả giao hòa.

"Đỉnh! Nhiệm vụ chân tướng hoàn thành, hoàn thành thuyết minh: Nguyên nhân và sao khán giả phát sóng trực tiếp Diệp Hành thích màu đỏ."

"Nhiệm vụ hoàn thành, bắt đầu truyền tống, bắt đầu đếm ngược, ba, hai, một....."

Diệp Hành ôm Mạc Vân Quả, tận mắt nhìn thấy thân thể của nàng dần dần biến mất ở trước mắt hắn.

Mà hai giọt nước mắt giao nhau kia, dung hợp thành một giọt, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống, chiết xạ màu sắc mỹ lệ nhất.....

- - - - -

Edit: Thế giới này thật buồn, đọc xong ta muốn khóc theo.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 211: Nước mắt giao hòa (Phiên ngoại Diệp Hành)

Edit:Linhlady

Nếu có một ngày, có một người hỏi người, khi người nhìn thấy người mình thích rơi nước mắt trước mặt mình sẽ có cảm nhận gì?

Ta nghĩ đại đa số người trả lời là đau lòng, là lo lắng, là sợ hãi.

Nhưng ta lại không giống vậy, khi ta thấy tiểu Quả Quả rơi lệ, phản ứng đầu tiên của ta là hưng phấn, là loại cảm giác hưng phấn chưa từng có.

Có được hệ thống phát sóng trực tiếp là một chuyện ngoài ý muốn, ta vẫn cứ nhớ rõ ngày đầu tiên ta biết đến hệ thống phát sóng trực tiếp hệ thống, đó là lần đầu tiên ta tàn sát một thôn trang, thôn trang đó bị cảm nhiễm huyết trùng.

Lúc ấy ta, không có được cứu rỗi, bên người ta không có gì giải trí, cho nên ta tiếp nhận hệ thống phát sóng trực tiếp, bắt đầu làm khán giả khắp các kênh.

Không thể không nói, những phát sóng trực tiếp đó khiến cho cuộc sống sinh hoạt buồn tẻ của ta có một tia lạc thú, nhưng lại không cách nào chữa nội tâm càng ngày càng nóng bỏng của ta.

Thẳng đến một ngày, ta trong lúc vô tình thấy được tiểu Quả Quả.

Từ ngày đầu tiên khi nàng phát sóng trực tiếp ta đã thấy nàng, đây là chủ kênh mới, mới không thể mới hơn.

Nói như vậy, một chủ kênh mới muốn nhanh lên cấp. cách đơn giản nhất đó là làm quái tìm kiếm cái lạ, khoe khoang phong tao.

Nhưng mà tiểu Quả Quả không giống vậy, nàng lạnh lẽo đối đãi với nhiệm vụ, lạnh lẽo đối đãi với khán giả xem kênh của nàng.

Ta thích nhất đó là cặp mắt kia, giống như có thể nhìn thấu tất cả, lại giống như không nhìn thấu cái gì.

Ta không thể ức chế yêu cặp mắt kia, ta thậm chí có ý muốn đào cặp mắt kia cất giữ.

Ta đánh thương cho nàng, ngẫu nhiên cũng sẽ nói cho nàng vài suy nghĩ của ta, ta hy vọng có một ngày, nếu ta thật sự có thể nhìn thấy nàng, cặp mắt kia nhất định phải có bóng dáng của ta, hơn nữa chỉ có thể có mình ta.

Nhưng mà ta không nghĩ tới một ngày kia lại tới nhanh như vậy, nhìn thấy nàng trong nháy mắt ta mừng như điên.

Thật ra ta có chút không khống chế được muốn cướp lấy cặp mắt kia, nhưng ta nhìn xuống.

Ta biết, cặp mắt kia chỉ có ở trên người tiểu Quả Quả mới có nó giá trị.

Sau đó, bởi tiểu Quả Quả chơi đùa, bởi vì bản thân, hại nàng trúng bảy ngày say, mà bản thân ta lại không có cách nào giải.

Ta dần dần bắt đầu hiểu được, có một số người người rất muốn giữ lại, nhưng ông trời luôn có cách mang đi, mà người không thể can được.

Ta vẫn luôn biết, tiểu Quả Quả của ta là một người không rành thế sự, thậm chí có thể nói, nàng là người không có tình cảm.

Ta nghĩ rằng, có lẽ nàng chưa từng yêu ai bao giờ, cho nên mới không hiểu tình yêu, cũng không có cách nào yêu người khác.

Có đôi khi ta cũng tự hỏi mình, ta yêu tiểu Quả Quả sao?

Đáp án của ta luôn là không yêu, ta không yêu tiểu Quả Quả, ta yêu, chỉ đôi mắt có thể chữa khỏi tâm hồn ta, ta chỉ muốn sau mỗi lần giết người xong có thể nhìn thấy được đôi mắt kia để an ủi.

Bảy ngày say ngày thứ sáu, hồi quang phản chiếu, ta biết, tiểu Quả Quả phải rời khỏi thế giới này.

Ta biết nàng sẽ không thật sự từ vong, có lẽ sẽ ngủ say, thẳng đến tinh thần lực có thể mở ra phát sóng trực tiếp tiếp theo.

Có lẽ tinh thần lực của tiểu Quả Quả cường đại, nghỉ ngơi mấy ngày, lại sẽ mở ra phát sóng trực tiếp.

Mà ta cũng biết, nàng sẽ không bao giờ trở về nơi này.

Ta mang nàng đi dạo rất nhiều nơi, nàng tìm được cái chén màu vàng nàng thích.

Bảy ngày say ngày thứ bảy, nhìn mắt trời dần dần nhô lên, ta đột nhiên tới hứng thú, hỏi nàng một vấn đề.

"Tiểu Quả Quả, người biết ta vì sao sẽ thích màu đỏ không?"

Nhưng mà ta không nghĩ tới, vấn đề này đáp án lại là cái gọi là "Chân tướng".

Mà một khác khi ta nhìn thấy nước mắt của tiểu Quả Quả, ta mừng rỡ như điên.

Các người xem, cặp mắt kia, lại vì ta chảy ra nước mắt duy nhất độc nhất vô nhị.

"Diệp Hành, màu đỏ rất đẹp, so với màu vàng của ta còn đẹp hơn."

Ta nghe thấy ta tiểu Quả Quả nói như vậy, một khác đó, trái tim đang mừng rỡ của ta lại lạnh xuống.

Không phải lạnh lẽo, mà là bình tĩnh.

Giờ khác này, ta hỏi lại chính mình, ta yêu tiểu Quả Quả sao? Yêu tiểu Quả Quả của ta sao?

Một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, cùng nước mắt của tiểu Quả Quả tương dung (*tương phùng + dung hợp*), dưới ánh nắng mặt trời phản chiếu màu sắc mỹ lệ nhất.

Cũng một khắc đó, ta giống như thấu hiểu cái gì đó, lại giống như, cái gì cũng không hiểu.....

- -----

Tác giả có chuyện nói: Có một tiểu kịch trường, sợ trừ bỏ QQ người bên ngoài không đọc được, cho nên đặt ở chính văn. Chính văn là 1200 chữ, cho nên nội dung bên dưới không tính tiền.

Tiểu kịch trường:

Diệp Hành: Xuân tác giả, xuân tác giả, ta còn có cơ hội lên sân khấu không?

Giáng hàm: Người nói ai là xuân tác giả? (¬_¬) ngấm

Diệp Hành: Thông minh thiện lương mỹ lệ hảo phóng hiên lương thực đức sử thượng nhất manh (so với tiểu Quả Quả của ta còn kém một chút, hừ hừ o(¬^¬o#)) hàm hàm ~ ta còn có cơ hội lên sân khấu không?

Giáng hàm: Có, chờ xem ~ (cười gian)

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Thực vật đại chiến cương thi

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả cảm thấy đầu có chút đau, cô nhìn cái miệng lúc đóng lúc mở của Đoàn Từ, không hiểu tại sao nó nói nhiều như vậy mà cũng không xong.

"Ký chủ, lần này làm nhiệm vụ người chút nữa là chết đấy biết không!"

"Nếu không phải một khắc cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ, người sẽ chết biết không!"

"Ký chủ, vì sao người có thể thân nhiên như vậy, người thiếu chút nữa đã chết biết không!"

Hai tay Đoàn Từ chống eo không ngừng nói, thật ra nó cũng không muốn nói nhiều như vậy, nhưng hần có chút không khống chế được.

Nếu ký chủ chết, nó cũng sẽ không dễ chịu.

Huống hồ, tuy rằng ký chủ ngày thường lạnh như băng, nhưng đối đãi với nó vẫn rất tốt, chưa bao giờ trách nó đem những phần đánh thương đó đổi thành giá trị kinh nghiệm.

Đương nhiên, nó cũng là một người biết đổi nhân xử thế, đem mỗi quả đánh thương đều để lại một phần, nói như vậy để ký chủ muốn dùng còn có cái để dùng! Nó đúng là hệ thống tốt nhất vũ trụ ~ (¬▽¬)~*

Tuy rằng nội tâm Đoàn Từ rất kích động, nhưng bên ngoài vẫn là bộ dáng nghiêm túc đứng đắn.

Mạc Vân Quả không tâm tư nghe Đoàn Từ nói, toàn bộ tâm tư của cô đều đặt ở lúc thoát ly khỏi vị diện.

Lúc ấy cô, rơi lệ.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi cô có kí ức tới nay, lần đầu tiên rơi lệ.

Mạc Vân Quả hốt hoảng nhớ lại, có người đã từng nói với cô, đến một ngày cô học được rơi lệ, học được mỉm cười, cũng là lúc cô chân chính trở thành con người.

Mạc Vân Quả nỗ lực cong khóe miệng, ở trong kí ức của cô, những người đó đều cười như vậy.

Khóe miệng vừa nhấc, đúng là độ cung để tươi cười.

Mạc Vân Quả muốn cười, nhưng lại làm khuôn mặt cô trở nên quái dị.

Đoàn Từ vô cùng ghét bỏ nhìn Mạc Vân Quả một cái nói: "Ký chủ, người đang làm ngáo ộp sao?"

Mạc Vân Quả:.....

Cô cúi đầu, yên lặng nghĩ, cô vẫn không học được cách cười.

"Ký chủ, không phải ta nói người, ta rất lo lắng người. "Đoàn Từ bay đến trước mặt Mạc Vân Quả, một thân thể mập mạp cọ cọ vào cô.

Mạc Vân Quả ôm cả người Đoàn Từ, chọc chọc bụng nó.

"Ký chủ, lần này phát sóng trực tiếp vẫn rất khả quan, tuy rằng khoảng cách với cấp bốn còn khá xa, nhưng mà! Luôn có tiến bộ không phải sao?"

Đoàn Từ nỗ lực muốn an ủi Mạc Vân Quả, cuối cùng vẫn không thể tránh thoái nói vòng về giá trị kinh nghiệm.

Mạc Vân Quả "Ừm" một tiếng, ôm Đoàn Từ nằm xuống, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Cô cảm thấy có chút mỏi mệt, cứ như vậy ngủ thôi.

Đoàn Từ thấy ký chủ ngủ rồi, cũng ngoan ngoãn ở trong lòng cô nhắm mắt lại, cũng không biết ngủ theo hay như thế nào.

Chờ đến Mạc Vân Quả tỉnh lại, lúc sau, Đoàn Từ trực tiếp bắt đầu mờ ra phát sóng trực tiếp tiếp theo.

Vốn dĩ Mạc Vân Quả cho rằng có thể bám vào thực vật đã là chuyện rất lợi hại rồi, không nghĩ tới đó là, lúc này cô lại bám vào một con cương thi!

Mạc Vân Quả còn giữ lại toàn bộ ngũ cảm, cô có thể ngửi thấy mùi vị hư thối trên người mình.

Đó là hương vị tằm như thế nào cũng không hết, trơn như thế nào cũng không thoát.

Mạc Vân Quả:.....

Đoàn Từ có thói ở sạch:..... Ký chủ lần này bám vào đồ vật thật sự quá xấu!

Mà đối với quần chúng phòng phát sóng trực tiếp mà nói, cũng là một lần khắc sâu vào tâm trí.

"Nắm thảo! Hệ thống tiết tháo của ngươi đâu!"

"A a a! Tiểu Quả Quả biến thành tiểu Quả Quả quái vật!"

"Đây là..... Sinh vật vong linh?"

"Nắm thảo! Tiểu Quả Quả thể mà lại biến thành đồng loại của ta! Máu chốt nhất đó là, lớn lên so với ta còn xấu hơn, ha ha ha ha (kiểu ngạo cười to)"

"Lầu trên quá kiêu ngạo! Tiểu Quả Quả nhà ta rõ ràng không..... Thôi đi, xác thật rất xấu."

"Lúc này đây, ngay cả ta cũng không thể làm trái lương tâm để nói tiểu Quả Quả không xấu....."

"Ta cảm giác, thời điểm xem phát sóng trực tiếp lần này, nhất định không thể ăn com....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp các loại phun tào, tuy rằng cô không để bụng bề ngoài, nhưng hương vị trên người lúc này nhất định là một thử thách rất lớn.

Mà lúc này, từ bên cạnh tới một tên cương thi mùi vị càng kinh khủng hơn.

Mạc Vân Quả:.....

"Hắc! Huynh đệ! Ngươi chuẩn bị đi công kích những tên thực vật đó rồi sao?"

Vị huynh đệ cương thi kia miệng thực xú*, đặc biệt xú, xú đến mức Mạc Vân Quả không thể không lui về phía sau vài bước.

**Xú: mùi, hôi thối, khai, khét, tiếng xấu*

Cô không có trả lời vị kia cương thi nói, chỉ đặt mông ngồi xuống, toàn thân phát ra tiếng xương cốt "Răng rắc răng rắc", sau đó cô phát hiện chân của mình..... Chặt đứt.

Mạc Vân Quả:.....

"Ha ha ha! Huynh đệ! Ngươi như vậy mà muốn đánh trận đầu a? Lại còn chặt đứt chân của mình? Ai da uy! Không được, cười chết ta!"

Vị nhân huynh kia nói như vậy nói, toàn bộ thân thể cười đến ngã trước ngã sau, sau đó hần cười cười, xương ngực liền bị chặt đứt một cây.

Cương thi huynh:.....

"Phốc! Không được không được! Như thế nào lại khôì hài như vậy! Vị đại ca này chắc hẳn đến diễn hài đi?"

"Ai da uy, xương cốt của cương thi cũng quá giòn đi?"

"Ta cảm giác cương thi này tuy rằng lớn lên rất xấu, nhưng lại vô cùng đáng yêu a! "

"Lầu trên người nói cho ta, đáng yêu ở nơi nào....."

"Các người là phạm nhân, không hiểu được sinh vật từ linh chúng ta, ha ha ha!"

"Người nói không hiểu là các người ngu xuẩn....."

Mạc Vân Quả nhìn cương thi trước mặt lớn lên thật xấu, đặc biệt cương thi huynh rất xấu, mặt không có biểu tình, tuy rằng trên mặt cô cũng không thể nhìn ra cái gọi là biểu tình.....

"Nhiệm vụ: Cùng thực vật đại chiến một trăm hiệp."

Sau khi Đoàn Tử phát nhiệm vụ ra, Mạc Vân Quả cũng tiếp thu bối cảnh thế giới này.

Nên nói như thế nào đây, thế giới này thực kỳ ba, đặc biệt kỳ ba.

Thế giới này không có nhân loại, chỉ có thực vật cùng cương thi, mà hai giống loài này, rõ ràng là quan hệ thù địch.

Sinh hoạt mỗi ngày của bọn họ đó là chiến đấu chiến đấu chiến đấu!

Thực vật chiếm một nửa đại lục, cương thi chiếm một nửa còn lại.

Chiến đấu nhiều năm như vậy, lãnh thổ trước nay liền không có thay đổi qua.....

Nếu Mạc Vân Quả đã từng chơi trò chơi mà nói, như vậy cô nhất định sẽ biết, giả thiết thế giới cùng một trò chơi tên là 《 thực vật đại chiến cương thi 》giống nhau như đúc.

Nhưng có điểm khác đó là, kia chỉ là một trò chơi, mà thế giới này, đây lại là một thế giới chân thật.

Mạc Vân Quả tiếp thu xong tin tức, tò mò về thế giới to lớn, thật là việc lạ gì cũng có.

Thật ra cô còn một điểm nghi vấn, vì sao mình không bám vào thực vật, mà lại bám vào thân thể cương thi.

Ít nhất thực vật không có hương vị như vậy.....

Vị huynh đệ cương thi kia đang ngăn người, che vị trí xương ngực của mình nói: "Ài, huynh đệ, ta muốn cùng người xung phong lên trước."

"Ài, người nói phía trên nghĩ như thế nào, vì sao lại muốn đâm tàn binh chúng ta đi trước? Hu hu hu....."

"Người không biết, những thực vật đó thể nhưng rất hung tàn! Đặc biệt là cái tua đậu Hà Lan kia, đánh kêu một cái rất đau a!"

"Ta ngày hôm qua đều bị chúng nó đánh tới tứ chi đứt gãy, đau chết bảo bảo!"

"Ài, may mắn năng lực khôi phục của cương thi chúng ta cường đại, chỉ cần cả đêm là có thể khôi phục như lúc ban đầu, hắc hắc hắc!"

Mạc Vân Quả nhìn cương thi không ngừng nói chuyện, còn có cái miệng kia lúc đóng lúc mở phát ra ác khí, Mạc Vân Quả tò mò: Muốn rời nhà trốn đi!

"Ai ai! Đã đến giờ, đi! Chúng ta đi đánh nhau với tua của đậu Hà Lan, lần này ta nhất định phải nuốt một cái! Nghe nói chúng nó ăn rất ngon! Hắc hắc hắc!"

Huynh đệ cương thi cười đến vô cùng khoa trương,ngay sau đó, xương ngực hắn lại bị đứt mấy cây.....

Mạc Vân Quả:..... Nói quá nhiều, đáng đời.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 214

Edit:Linhlady

Vô luận Mạc Vân Quả cỡ nào không muốn cái thân phận cương thi này, thì sự thật cô đã bám lên người thân thể này cũng không thay đổi.

Mà sau khi cô bám vào thân thể này chưa đến mười phút, cô đã phải lên chiến trường.

Vị cương thi huynh kia kéo cánh tay Mạc Vân Quả ra bên ngoài, một chút cũng không bận tâm cái chân đứt gãy của cô.

"Hắc! Huynh đệ, ta đột nhiên nghĩ tới một ý kiến hay! Ta cảm thấy lấy năng lực của một cương thi, chỉ sợ là không thể độc chiếm xác tua của đậu Hà Lan, người xem chúng ta hợp tác thì thế nào?"

Còn không chờ Mạc Vân Quả đồng ý, vị kia cương thi huynh còn nói thêm: "Cứ vui vẻ quyết định như vậy đi!"

Cương thi huynh rất nhanh kéo cô đến chiến trường, đây là một mảng lớn đất trống, một đầu đất trống là đám thực vật sặc sỡ, một chỗ khác nhóm cương thi thật xấu.

Một bên là hương khí bức người, một bên là mùi hôi bức người.

Nếu có thể lựa chọn mà nói, Mạc Vân Quả thật sự rất muốn đi ăn máng khác qua bên kia, ít nhất người ta không xú a!

Vị cương thi huynh kia cũng mặc kệ chuyện gì đó, hấn trực tiếp lôi kéo Mạc Vân Quả đi tới đội ngũ phía trước.

Mạc Vân Quả nhìn một chút, hào gia hóa, tất cả đều thiếu cánh tay thiếu chân còn có các loại xương cốt chặt đứt.

Xem ra đề tàn binh lên sân khấu thật đúng là quy củ thể giới này.

"Oa oa oa! Ma ma ta sợ quá! Thật nhiều cương thi a a a!"

"A a a! Đối diện thật nhiều thực vật a! Ta thấy được một cái đậu Hà Lan! Trong miệng thể nhưng còn có thể phun ra hạt đậu đậu, nhưng mà vì sao nó lại muốn phun hạt đậu sang cây đậu Hà Lan bên cạnh vậy....."

"Đại khái là muốn luyện tập một chút độ chuẩn xác đi?"

"Cho nên, kế tiếp đó là đại chiến cương thi cùng đám thực vật sắc màu sắc sở đó sao? Không biết vì sao ta có một tia chờ mong....."

"Ta cũng không phải là một tia chờ mong, ta là lòng tràn đầy chờ mong, ha ha ha! Thật sự tưởng tượng không ra cảnh tượng đó nhìn sẽ như thế nào."

"Ta lại rất muốn nhìn xem tiểu Quả Quả nhà ta đại phát thần uy như thế nào....."

"Lầu trên, người cảm thấy đặt mộng ngồi xuống là có thể đem chân mình bẻ gãy tiểu Quả Quả có thể đại phát thần uy sao?"

"Hừ! (ノ^_^ノ) ta tin tưởng tiểu Quả Quả nhà ta!"

Mạc Vân Quả không có thời gian xem phòng phát sóng trực tiếp thảo luận cái gì, bởi vì lần đầu đến chiến trường, cương thi huynh bên cạnh hứng thú vội vàng mang theo cô lao về phía trước phóng đi.

Cùng lúc đó, cương thi phía sau cũng theo đi lên, mà đối diện những cây đậu Hà Lan đó cũng xung phong phóng xúc tua đi.

Từng viên đậu Hà Lan tới chúng nó bắn lại đây, sau đó.....

Mạc Vân Quả vững chắc ăn một viên đậu Hà Lan, sau đó một chân khác của cô lại bị chặt đứt.

Tốt, hiện tại cô đã hoàn toàn trở thành cương thi tàn tật.

Bên cạnh cương thi huynh vừa thấy Mạc Vân Quả thành như vậy, cười ha ha vài tiếng, sau đó khiêng lên Mạc Vân Quả lên.

Hấn khiêng Mạc Vân Quả lên!

Xông thẳng hướng liền về phía trước phóng đi!

Mạc Vân Quả bị khiêng:.....

"Hắc! Xem ta linh hoạt cỡ nào! Ta lóe! Ta lại lóe! Ta lại lóe lên!"

"Ta lấp lánh lóe!"

Cương thi huynh đặc biệt kiêu ngạo nhảy tới nhảy đi, mà Mạc Vân Quả bị hấn khiêng trên vai, không muốn nói chuyện, đặc biệt không muốn nói chuyện.

Cương thi huynh đặc biệt kiêu ngạo đặc biệt sống sồng, hấn khiêng Mạc Vân Quả trực tiếp nhảy tới đằng trước, nhìn khoảng cách mình đã rất gần đậu Hà Lan, cương thi huynh vui rạo rức nói: "Hắc! Huynh đệ! Người xem cái tua đậu Hà Lan kia có phải ăn rất ngon hay không? Chúng ta một người một nửa thể nào?"

Đang nói xong những lời này sau, hấn đã bị một viên đậu Hà Lan bắn trúng đầu gối, sau đó.....

Chân chặt đứt.

Cương thi huynh: Đau quá! Những cây đậu Hà Lan thật là quá đáng giận! Quá đáng giận! Hu hu hu.....

- - - - -

Edit: Vừa edit vừa cười, buồn cười chết ta rồi, hahaha.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215

Edit:Linhlady

Đằng trước đậu Hà Lan nhìn thấy một đám cương thi xông về phía mình, trong đó có một tên còn khiêng một cương thi khác, nó đặc biệt vui vẻ.

Nó tiếp đón bằng mấy cái tua đậu Hà Lan với kia cương thi huynh đó là một trận quá loạn xạ.

"A a a! Các người là đám tua đậu Hà Lan hự! Đau quá đau đau!"

"Huynh đệ huynh đệ! Vì sao chúng nó không đánh người a! A a a! Đau!"

"Huynh đệ! Đi! Chúng ta bỏ chạy!"

Cương thi huynh vẫn luôn tru lên, lại trước sau đều không buông Mạc Vân Quả ra.

Hắn một chân còn hoàn hảo khiêng Mạc Vân Quả trở về, chạy vào căn cứ địa của cương thi.

Nói là căn cứ địa, thật ra cũng là một mảng đất trống mà thôi, không biết dùng thứ gì đắp lên, tạm coi là phòng ờ.

Từ trên chiến trường trở về, cương thi huynh thu hoạch món sườn đầy người, mà Mạc Vân Quả thu hoạch hai chân bị gãy.....

Mạc Vân Quả không cảm giác được đau đớn, mà cương thi huynh lại có thể cảm giác được.

Mạc Vân Quả vốn dĩ cho rằng cương thi huynh đã đau thành như vậy, hẳn sẽ không còn sức nói chuyện, nhưng mà.....

"Ai! Huynh đệ! Hôm nay ta còn chưa kịp nếm hương vị của tua đậu Hà Lan."

"Hu hu hu..... Ta chưa từng hưởng qua hương vị tua đậu Hà Lan, nghe nói ăn rất ngon nha!"

"Người nói xem ta có phải rất vô dụng không?"

"Ai? Không đúng, huynh đệ người so với ta còn vô dụng hơn, ha ha ha ha!"

Vị cương thi kia nghĩ xong kiêu ngạo cười lớn, trên người lại vang lên tiếng xương cốt bị gãy.

"Ai da uy! Cương thi huynh này thế mà còn cười tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Rõ ràng khôi hài chính là hắn! Ha ha ha ha!"

"Ai da, hắn quả thực quá thâm! Ta cũng rất bất lực khi nhìn thấy một tên cương thi thâm như vậy."

"Các người nói xem tiểu Quả Quả từ đến thế giới này, một câu cũng không có nói qua, các người đoán trong lòng cô ấy nghĩ như thế nào?"

"Đại khái tâm tình cùng với loại kiểu như thế này " mẹ. Thiếu năng trí tuệ "?"

"Ha ha! Lời của lâu trên thật sự quá chính xác!"

"Ta có thể dự kiến tương lai cương thi huynh sẽ nháo ra chề cười như thế nào."

"Thế giới này nhất định kịch trường hài hước, làm ta im lặng cười trong chốc lát! Ha ha ha ha!"

"Hiện tại xem ra, ta đột nhiên cảm thấy vị cương thi huynh này có chút đáng yêu, ha ha ha!"

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, nhìn đến có người lại cảm thấy cương thi đáng yêu.....

Cô đoán chắc hẳn bọn họ không ngửi được mùi vị trên người cương thi, ừm..... Nhất định đúng là như vậy.

Sở dĩ Mạc Vân Quả không mở miệng nói chuyện, thậm chí đều không "Ừ" một tiếng, đó là do cô sợ, khi vừa mở miệng ra, trong miệng sẽ tràn ra một hương vị không tả thành lời.

Đến nỗi kia hương vị là cái gì? Xem cương thi huynh bên cạnh sẽ biết.....

Bên cạnh cương thi huynh nằm ở nơi đó, nhìn Mạc Vân Quả ngồi đoàn đoàn chính chính, tùy tiện nói: "Huynh đệ, người tên là gì nha?"

Mạc Vân Quả tỏ vẻ: Cũng không muốn trả lời vấn đề này.

"Hắc! Xem người bộ dáng ngu si như vậy, người khẳng định không có tên của mình! Ta nói cho người a, ta tên là Đại Vương! Thế nào? Tên này có phải rất khí phách hay không?!"

Mạc Vân Quả:.....

"Ta cho người lấy một cái tên, gọi là Tiểu Vương! Thế nào? Có phải so với Đại Vương hơi chút kém cỏi một chút?"

Cương thi huynh Đại Vương lại bắt đầu cười lớn.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua xương ngực vỡ vụn của hắn, bởi vì hắn cười, những cái xương cốt vỡ vụn đó lại rung động thường xuyên, thật..... Khiêu thoát.

"Tiểu Vương! Tới! Đỡ bốn Đại Vương lên! Đại Vương phải cùng người nói chuyện đạo lý một chút!"

Đại Vương vươn một cánh tay hướng tới Mạc Vân Quả nói.

Mạc Vân Quả:..... (mặt lạnh nhạt)

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả không diu hần, Đại Vương chờ đợi nửa ngày cũng không thấy Mạc Vân Quả đi diu hần, tức khắc cảm thấy phi thường thương tâm

Mà kết quả thương tâm đó là nhìn Mạc Vân Quả tiến hành một vòng oanh tạc bằng ngôn ngữ mới.

"Ai nha nha! Tiểu Vương sao ngươi lại có thể như vậy được?"

"Giúp Đại Vương ta đứng lên một chút không được sao!"

"Ngươi nhìn xem ngươi, ta chỉ là muốn cùng ngươi nói đạo lý một chút mà thôi."

"Thôi thôi, nhìn dáng vẻ ngươi cũng biết là người không có học thức rồi, mở to mắt nhìn Đại vương khoe khoang khoe khoang học thức đây!"

Đại vương hứng thú bưng bưng nói, toàn bộ quá trình Mạc Vân Quả đều không nói một lời.

Sau đó Đại Vương quả nhiên bắt đầu khoe khoang học thức, chỉ là kia nói nội dung, ừm.....

"Ngươi biết vì sao bầu trời có ngôi sao không? Đó là vì phụ trợ Đại Vương ta!"

"Ngươi biết vì sao tua đậu Hà Lan luôn nhắm vào ta không? Đó là bởi vì thích Đại Vương ta!"

"Bắt quả ta chúống mất các năng, thế nhưng thật xấu!"

Mạc Vân Quả:..... Rốt cuộc là ai xấu.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp cảm thấy, cái vị cương thi "Đại vương" nhất định có độc, mà còn là loại kịch độc.

Thảm mĩ quan quả thực vận vẹo tới cực hạn, tỷ như hần cảm thấy tua đậu Hà Lan xạ không đẹp chút nào! Hần muốn toàn thân đen sì mới đẹp!

"Cuối cùng cái vị cương thi huynh tên Đại Vương này lấy tự tin ở nơi nào a....."

"Ta nghĩ, đại khái là trời sinh đi."

"A ha ha ha! Ta thật chờ mong hần sẽ cùng tiểu Quả Quả phát sinh chuyện xưa như thế nào a! Nghĩ thôi mà đã thấy mạnh rồi!"

"Lầu trên cầu bắc, nơi nào mạnh?"

"Các ngươi không cảm thấy vị cương thi huynh này nói rất nhiều sao? Nhưng mà tiểu Quả Quả nhà chúng ta toàn bộ quá trình đều phun không ra một chữ cương thi a! Ngươi ngừng lại xem, một người miệng không ngừng blah blah nói, một người lại không nói một lời, có rất mạnh hay không!"

"..... Nghe ngươi nói như vậy, giống như có chút đạo lý."

"Ta đột nhiên cũng cảm thấy thật mạnh, Có điều..... Tư tưởng như vậy thật nguy hiểm! Ai tới ngăn cản ta một chút!"

"Lầu trên ngươi tới giờ uống thuốc rồi."

Mạc Vân Quả nhìn nhìn phòng phát sóng trực tiếp, lại nhìn nhìn cương thi huynh Đại vương còn đang blah blah nói chuyện.

Giờ khắc này, cô đột nhiên cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp quả thật là một nơi đặc biệt đặc biệt an tĩnh.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, rất nhanh bóng tối đã bao trùm tất cả, rất nhiều rất nhiều cương thi trở lại, sau đó bọn họ hoặc nằm hoặc ngồi hoặc đứng, cứ như vậy ngủ.

Tất cả đều chìm vào giấc ngủ, toàn bộ không gian một mảnh an tĩnh.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Đại vương rốt cuộc cũng cảm miệng, cảm thấy thế giới một mảnh thanh tịnh.

Phòng phát sóng trực tiếp cũng đóng lại, giờ này khắc này, Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, ngủ rồi.

Ngày hôm sau Mạc Vân Quả bị xú mà tỉnh, cô mở to mắt liếc mắt một cái liền thấy được cái miệng đặt trước mặt mình, miệng kia còn tản ra mùi xú.

Mạc Vân Quả:.....

"Hắc! Tiểu Vương huynh đệ, ngươi cuối cùng cũng tỉnh! Hôm nay chúng ta lại nguyên khí tràn đầy nha ~"

Đại Vương đặc biệt hưng phấn nói.

Mạc Vân Quả ngồi dậy, gật gật thân thể, ngày hôm qua hai chân bị chặt đứt của cô đã hoàn hảo không tổn hao gì.

Nhìn nhìn lại, Đại Vương cũng hoàn hảo không tổn hại gì.

"Hắc! Đi! Hôm nay mục tiêu của chúng ta là xử lý một cái tua đậu Hà Lan! Sau đó ăn luôn hần! Ăn luôn hần!"

Đại vương nói đặc biệt hưng phấn, nói xong lời cuối cùng hần còn xoay một vòng tròn vòng.

Hỏi, khi nhìn thấy một cái cương thi xoay vòng vòng là cảm thụ gì, Mạc Vân Quả tỏ vẻ:..... (mặt lạnh nhạt)

Vô luận Mạc Vân Quả cỡ nào không muốn, cô vẫn như cũ bị Đại Vương kéo đến trên chiến trường, sau đó hưng phấn vọt tới đằng trước.

Sau đó lại bị tua đậu Hà Lan cuồng quét, chẳng qua lần này, Mạc Vân Quả linh hoạt tránh đi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217

Edit: Linhlady

Đến nỗi Đại vương, lúc nhảy tuyệt đối so với Mạc Vân Quả còn muốn vui thích hơn, thân thể linh hoạt kia nhìn qua có chỗ nào giống cương thi.

Máu chốt là, Đại vương độc lập nhảy thì thôi đi, hần ngẫu nhiên cũng muốn kéo Mạc Vân Quả theo mình.

Sau đó ki ki oa oa vẫn luôn nói không ngừng.

"Hắc! Ta lóe! Ta lóe! Ta lấp lánh lóe!"

"Xem! Tiểu Vương, cách này của ta cũng khiến tua đậu Hà Lan lui lại một bước!"

"Ha ha ha! Ta tới rồi!"

Khi Đại vương vừa nói xong câu đó, lúc sau, hần thành công bị một viên đậu Hà Lan đánh trúng, đồng thời hần đâm trúng bom anh đào, trong nháy mắt, toàn bộ cương thi đều không tốt.

Mạc Vân Quả:.....

"Ai da uy! Ta bị tua đậu Hà Lan ngâm nước nóng....."

Đại vương nằm trên mặt đất kêu thảm.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua vết thương chồng chất của Đại vương, một tay nhấc hần lên, một cái tay khác nhanh chóng nắm một tua đậu Hà Lan gần cô nhất.

Đại vương nhìn động tác của Mạc Vân Quả, toàn bộ thân thể cương thi trở nên hưng phấn.

"Ha ha ha! Tiểu Vương, ngươi thật là quá lợi hại! Chúng ta trở về hưởng thụ mỹ thực thôi!"

Mạc Vân Quả không có để ý đến hần, trực tiếp về địa phương ngày hôm qua.

Cô một tay đem Đại Vương đặt ở trên mặt đất, một tay đem cây đậu Hà Lan ở bên cạnh hần.

Đại Vương thập phần vui vẻ, hần nhìn cây đậu Hà Lan đặt ở bên cạnh mình, hé miệng liền muốn cắn xuống.

"Không..... Không..... Không cần ăn ta....."

Thanh âm non nớt ở trong không gian vang lên, Đại Vương duy trì động tác há to miệng, trái phải nhìn xung quanh.

Mạc Vân Quả nhìn tua đậu Hà Lan run bần bật, nghiêng đầu nói với Đại vương: "Cây đậu Hà Lan đang nói chuyện."

Đại vương vừa nghe lời này, lập tức ngậm lại miệng đang định ăn cây kia.

Hần quay sang nhìn Mạc Vân Quả, lại nhìn cây đậu Hà Lan, vươn cái tay đứt gãy của mình nói: "Hắc! Ta thể mà lại nghe được cây đậu Hà Lan nói chuyện."

Mạc Vân Quả:.....

"Không..... Không cần ăn ta."

Thanh âm kia nghe qua non nớt như vậy, thật giống như đứa bé ba bốn tuổi.

Đại vương nhìn đậu Hà Lan, chọc chọc lá cây của nó nói: "Hắc! Ngươi cho ta cắn một ngụm được không?"

"Không..... Không cần ăn ta....."

Cây đậu Hà Lan vẫn luôn lặp lại những lời này, giống như ngoại trừ câu này ra nó không biết câu nào khác.

Mạc Vân Quả không nói gì, cô nhìn Đại vương cùng đậu Hà Lan tiếp xúc với nhau, cảm giác rất thú vị.

"Hắc! Ta trước kia lại không hề biết các ngươi có thể nói?"

Đại vương lại chọc chọc lá cây đậu Hà Lan xạ nói.

"Không..... Không..... Không cần ăn ta."

Đại vương:..... Hừ!

Đại vương cũng không biết nghĩ như thế nào, tuy rằng hần vẫn luôn ồn ào muốn ăn đậu Hà Lan, nhưng là đối mặt với cây đậu Hà Lan này, hần đều không hạ miệng được.

Hơn nữa hắn còn đem nó ôm trong ngực, nghe giọng nói non nớt "Không..... Không cần ăn ta" lâm vào giấc ngủ nặng nề.

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, đứng lên giật giật thân thể, sau đó chậm rãi đi ra ngoài.

Rất nhiều rất nhiều cương thi còn ở bên ngoài chiến đấu, đương nhiên cũng có không ít cương thi thiếu tay chân lui về.

Mạc Vân Quả đi đến bên cạnh một cương thi hỏi: "Phải chiến đấu bao lâu?"

Vốn dĩ Mạc Vân Quả cho rằng cương thi này có thể nói chuyện, nhưng nó lại là thẳng tắp vượt qua cô, hướng về phía trước mà đi.

Mạc Vân Quả lại hỏi mấy cương thi khác, lại không có một cương thi nào trả lời vấn đề của cô.

Lúc này, Mạc Vân Quả cuối cùng cũng đã nhận ra một tia không thích hợp.

Đám cương thi này, giống như sẽ không nói chuyện, giống như đều không giống Đại Vương có ý thức tự chủ của riêng mình.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218

Edit:Linh lady

Tại một khắc này, Mạc Vân Quả mới ý thức được, Đại vương là đặc biệt.

Mạc Vân Quả lại về bên người Đại vương, nhìn Đại vương gất gao ôm cây đậu Hà Lan, không nói gì.

Cây đậu Hà Lan vẫn luôn lặp lại một câu, "Không..... Không cần ăn ta"

Thân thể cây Đậu Hà Lan cũng luôn vào trạng thái run rẩy, cũng không biết do sợ hãi, vẫn bị mùi hương trên người Đại vương xú.

"Ai nha nha! Thì ra thế giới này chỉ có Đại vương có thể nói chuyện sao?"

"Thật đúng là thú vị nha!"

"Đại vương không nên là cương thi dẫn đầu đám cương thi sao? Ta thấy đáng về kia của hắn, Ừm..... Có chút không đáng tin cậy a!"

"Ha ha ha! Tưởng tượng đến chuyện cả đàn cương thi bị Đại vương lãnh đạo, ta lại thấy đáng thương thay cho bọn chúng"

"Vậy các ngươi nói, những thực vật gì đó, tất cả đều có thể nói chuyện, hay chỉ có cái cây Đại Vương ôm trong ngực có thể nói thôi?"

"Vấn đề của lâu trên thật nan giải! Hiện tại cho mời lâu dưới tới giải đáp!"

"Bồn lâu không biết, cho mời lâu tiếp theo trả lời."

"Không cần ném nôi cho ta! Hừ hừ! Bồn lâu mới không biết đáp án vấn đề này đâu! (ノ^_^) "

"Ai nha! Rối rắm cái này làm gì? Để tiểu Quả Quả hỏi cây đậu Hà Lan một chút không phải tốt sao!"

"Ý kiến hay! Tiểu Quả Quả ngươi hỏi mau đi?"

"Đồng ý đồng ý! Tiểu Quả Quả ngươi hỏi mau hỏi đi, ta tò mò quá!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp liên tiếp muốn cô đi hỏi cây đậu Hà Lan kia, ghé lại gần một chút.

"Chỉ có mình ngươi có thể nói chuyện sao?"

Thân thể đậu Hà Lan vẫn như cũ run rẩy, trong miệng của nó còn lặp lại câu "Không..... Không cần ăn ta".

Sau đó, bất kể Mạc Vân Quả hỏi như thế nào, cũng không tìm được câu trả lời mình mong muốn.

Mạc Vân Quả chỉ có thể từ bỏ, có lẽ Đại vương có thể biết đáp án, Mạc Vân Quả nghĩ như vậy.

Ban đêm dần dần buông xuống, Mạc Vân Quả không thể tránh tình trạng lâm vào ngủ say.

Ánh trăng sáng tỏ chiếu rọi cả lục địa, nhìn qua thuần khiết vô hại như vậy.

Chỉ có thời điểm ban đêm, phiên đại lục này mới có thể khôi phục một mảnh yên tĩnh.

Ngày hôm sau, Đại vương đúng giờ tỉnh lại, thuận tiện đánh thức Mạc Vân Quả.

Ở trong quá trình này, hắn đều không có buông cây đậu Hà Lan ra.

Đậu Hà Lan cũng tỉnh lại, nó cảm giác được mình còn ở trong tay thiên địch, toàn bộ thân mình lại bắt đầu phát ru, đồng thời trong miệng lại bắt đầu lặp lại câu nói kia.

Đối với chuyện này, Mạc Vân Quả không có bao nhiêu cảm thụ, câu này cô đã nghe nguyên một ngày.

Mà Đại vương lại cực kỳ không vui.

Hắn kéo kéo lá cây đậu Hà Lan, ghét bỏ nói: "Người nói ngàn vạn qua chủng tộc các người năm mới đừng ra được một cây có thể nói chuyện, sao người lại vô dụng như vậy? Chỉ biết nói một câu như vậy."

Nói xong câu đó lúc sau, Đại vương còn cảm thấy có chút không hài lòng.

Hắn kiêu ngạo chỉ chỉ Mạc Vân Quả, lại chỉ chỉ chính mình nói: "Nhìn thấy không? Tộc cương thi của chúng ta chỉ có hai người có thể người nói chuyện!"

"Tuy rằng gia hỏa nói chuyện cực nhỏ, nhưng mà bốn Đại vương ta không giống!"

"Người xem bốn Đại vương cỡ nào lợi hại, nói nhiều như vậy đều không có thờ đốc một lần nào!"

"Hắc! Tiểu gia hỏa, tới cùng ta học, Đại Vương!"

Đại Vương bắt đầu kêu đậu Hà Lan nói chuyện, cố tình cây đậu Hà Lan kia cũng không nhận cảm tình của hắn, chỉ luôn lặp lại câu nói kia.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, đã biết cây đậu Hà Lan này là cây duy nhất có thể nói chuyện trong tộc của nó, mà Đại vương trước mắt chỉ sợ cũng là cương thi duy nhất có thể nói chuyện.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 219

Edit: Linhlady

Đại vương thấy cây đậu Hà Lan không học theo lời hắn nói, tức giận hung hăng giật một ít lá của nó.

Lần này, đậu Hà Lan cuối cùng cũng nói một câu khác.

"Đau..... Đau....."

Giọng nói non nớt vang lên đáng thương hề hề, khiến người ta nhìn không được trêu mến, nhưng mà người này lại không bao gồm Đại vương cùng Mạc Vân Quả.

Đại vương vừa nghe cây đậu Hà Lan có thể nói được câu khác, hung tợn lôi kéo lá cây của nó muốn nó gọi "Đại Vương".

Nhưng mà cây đậu Hà Lan kia là một cái cây ngu dốt, trừ bỏ "Đau" cùng "Không cần ăn ta" ra, không nói được một câu nào khác.

Mạc Vân Quả ở một bên nhìn hành vi của Đại vương, cái miệng tán ra mùi tanh tươi cứ như vậy ở đình cây đậu Hà Lan nói không ngừng, cô nghĩ cái cây đậu Hà Lan kia cũng bị hun đến uể oải.

"Không biết tại sao lại thấy đáng thương cho cây đậu Hà Lan kia, xem lá xanh của nó kia, ai da uy, có khi nhanh chóng biến thành màu vàng mất."

"23333333, ta cảm thấy bọn họ rất xứng đôi, ha ha ha!"

"Lầu trên người tôi giờ uống thuốc rồi....."

"Nói, xem dáng vẻ kia của tiểu Quả Quả, hương vị trên người Đại Vương có phải rất nặng không nha?"

"Cái này còn phải nói sao? Nhìn bề ngoài của Đại vương kia liền biết hắn xú xú quá xú!"

"Ta cảm thấy các người đều không có nắm được trọng điểm, trọng điểm không phải nên là Đại Vương vẫn luôn thét to muốn ăn đậu Hà Lan, nhưng mà có cây đậu Hà Lan này không hề xuống tay à!"

"Nha! Thật đúng là! Đại Vương nghĩ như thế nào đây?"

"Không biết, chẳng lẽ yêu tiểu đậu Hà Lan này?"

"Tình yêu vượt chủng tộc sẽ không có kết quả tốt đẹp....."

"Khụ khụ..... Ta cảm thấy đi, bọn họ..... Giống như không quá xứng đôi."

"Không biết sao ta nhìn thấy tổ hợp như vậy rất thuận mắt! Ha ha ha! Tha thứ ta có sở thích cổ quái."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp bình luận, không rõ bọn họ vì sao bọn họ có thể ghép Đại Vương cùng đậu Hà Lan thành một đôi.....

Đại Vương vẫn dạy dỗ cây đậu Hà Lan, sau đó thấy nó chỉ nói được hai câu đó, cả người cương thi đều không tốt.

Hắn túm mồm đậu Hà Lan nói: "Hắc! Tiểu đậu Hà Lan, ta gọi là Đại Vương, cương thi bên kia gọi là tiểu Vương, ta cũng cho người một cái tên đi?"

Mạc Vân Quả nghe đến đó, không biết như thế nào, đột nhiên có một loại dự cảm không tốt.

"Người cảm thấy vương trung vương tên này thế nào? Ha ha ha! Cái này có nghĩa là Đại vương cùng tiểu vương trung gian vương, thế nào? Có phải rất hay hay không?"

Đại vương ở nơi đó vui rạo rức nói, toàn bộ thân thể cương thi đều bắt đầu run rẩy, hiển nhiên là hưng phấn.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không rõ Đại vương hưng phấn cái gì, cô chỉ ngồi ở chỗ kia, không nói lời nào.

Đại vương vừa thấy tên thật tốt, lập tức liền bắt lấy cánh tay Mạc Vân Quả, một cái tay khác đem đầu Hà Lan ôm trên tay, sau đó liền hướng ra bên ngoài chạy.

Một bên chạy còn một bên bắt đầu nói không ngừng

"Hôm nay ta nhất định phải ăn một tua đầu Hà Lan, ha ha ha!"

Đại vương lôi kéo Mạc Vân Quả đi tới chiến trường, chiến trường này dường như chưa từng có sự thay đổi.

Ngày qua ngày lặp lại, chưa từng có biến hóa.

Đại vương lôi kéo Mạc Vân Quả vọt tới đằng trước, đầu Hà Lan bám trên cánh tay Đại vương, trong miệng cũng không biết đang lặp lại câu gì.

Rất nhanh Đại vương lại coi trọng một cây đầu Hà Lan, hân vui rạo rức chạy tới, há mồm muốn cắn đứt tua đầu Hà Lan kia.

Khi sắp tiếp xúc với lá cây kia lại lập tức dừng lại, hân nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, do dự một chút, sau đó thập phần đau lòng nói: "Người ăn trước."

Mạc Vân Quả:..... Cũng không muốn ăn.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 220

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả tới nơi này lâu như vậy, chưa từng có cảm giác đói, tự nhiên cũng không muốn ăn tua đầu Hà Lan gì gì đó.

Trái lại Đại vương, đối với tua đầu Hà Lan giống như có một loại chấp niệm, muốn ăn luôn chúng nó, nhưng lại luôn không ăn được.

Mà không, bởi vì vừa rồi Đại vương do dự, cho nên tua đầu Hà Lan vốn dĩ có thể bị Đại vương ăn lại triệu tập rất nhiều cây đầu Hà Lan, sau đó hướng tới Đại vương hưng hân bắn hạt đầu.

"Ai nha nha! Đám đầu Hà Lan này thật quá đáng giận!"

"Ta hảo tâm buông tha bọn họ một phen, bọn họ cứ nhiên đối xử với ta như vậy! Hừ hừ!"

"Chán ghét chán ghét chán ghét muốn chết!"

"Vương trung vương, lấy khí thế của người ra đây một chút, mệnh lệnh cho chúng nó không cần đánh ta!"

Đại vương vẫn luôn ở kêu gào, lại linh hoạt thân mình ở nơi đó nhích tới nhích lui, vô cùng buồn cười.

Bởi vì chịu liên lụy của Đại vương, Mạc Vân Quả cũng không tránh được bị đầu Hà Lan công kích, thậm hại hơn đó là còn có ngẫu nhiên không biết từ nơi nào xuất hiện bom anh đào.

Cũng may, Mạc Vân Quả dị thường linh hoạt, cô xuyên qua đám thực vật và cương thi, chạy đến địa phương an toàn.

Lúc này Đại vương cũng thoát ly khỏi khu vực chiến đấu, hân thấy Mạc Vân Quả không có chuyện gì, đi qua vỗ vỗ vai cô nói: "Hắc! Tiểu vương! Người giỏi quá!"

Mạc Vân Quả:.....

Đại vương khen Mạc Vân Quả xong, lúc sau, liền chỉ vào Vương trung vương bám trên cánh tay của mình nói: "Người nhìn xem người, người sao lại có thể vô dụng như vậy?"

"Đầu....." Giọng nói của Vương trung vương nghe qua rất non nớt, nhưng cũng chỉ biết nói một hai câu, cái này làm cho Đại vương thập phần bất đắc dĩ.

Đại vương xem Vương trung vương chỉ biết nói hai câu, hừ lạnh một tiếng, âm thầm hạ quyết định hân nhất định phải dạy dỗ Vương trung vương nói câu khác! Ít nhất cũng phải biết nói tên của hân!

Tiếp theo, Đại vương liền vẫn luôn lặp lại hai chữ "Đại vương", chính là muốn cho Vương trung vương có thể nói ra hai chữ này.

Mà ở trong quá trình này, Mạc Vân Quả an vị ở kia, nhìn Đại vương cùng Vương trung vương tương tác.

Thời gian trôi đi, Đại vương thấy không dạy dỗ được Vương trung vương, cũng cảm thấy có chút tức giận, vì thế hân liền lôi kéo Mạc Vân Quả, xông thẳng ra bên ngoài chạy.

Ừm..... Hân vẫn muốn đi ăn tua đầu Hà Lan!

Ngày này, Đại vương cách một giờ liền phải lôi kéo Mạc Vân Quả đi ra ngoài chiến đấu, tuy rằng thời gian ở trên chiến trường không vượt qua 10 phút.....

Mà nguyện vọng của Đại vương là muốn ăn tua đậu Hà Lan, vẫn luôn không thành công.....

Phòng phát sóng trực tiếp lẳng lặng nhìn Đại vương bán xuẩn, đối với mỗi một lần chiến đấu, bọn họ đều sẽ soi mói một lần.

Cuối cùng tổng kết một chút đó là, Đại vương đúng là tên ngu xuẩn, ần..... Vẫn là một tên lảm mồm ngu xuẩn.

Ban đêm rất nhanh buông xuống, Đại vương lảm mồm cuối cùng cũng an tĩnh.

Ánh trăng thanh lãnh chiếu rọi ở trên mặt đất, lúc này Mạc Vân Quả lại không lựa chọn nghỉ ngơi, mà là im lặng nhìn chăm chăm Đại vương cùng Vương trung vương.

Ánh trăng chiếu rọi ở trên người Đại vương cùng Vương trung vương, từ trên người Đại vương tán mát ra từng sợi hắc quang, mà từ trên người Vương trung vương, lại tán ra lục quang nhàn nhạt.

Hắc quang cùng lục quang dây dưa, giống như đang chiến đấu, lại giống như đang giao hòa.

"Oa oa oa! May mắn ta còn không ngủ! Bằng không sẽ bỏ qua chuyện xuất sắc như vậy!"

"Oa! Trên người bọn họ phát ra là cái gì? Ta cảm giác lục quang rất đẹp a!"

"A? Cá nhân ta tương đối thích hắc quang ~ tuy rằng có chút quý dị, nhưng không biết như thế nào, lại làm ta cảm thấy thân thiết, ha ha!"

"Lầu trên người là một sinh vật vong linh sao, đối với hắc quang có sự thân thiết là bình thường. Giống ta, làm một trị liệu sư hệ thủy, đối kia với lục quang còn lại có cảm giác thân thiết, xem ra, lục quang hẳn là có tác dụng chữa khỏi đi?"

"Oa oa oa ~ cho nên nói, Đại vương là tượng trưng cho hủy diệt, mà Vương trung vương còn lại là tượng trưng cho hy vọng sao?"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 221

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp nói rất đúng.

Tia sáng màu đen cùng màu xanh lục dây dưa, trong lúc nhất thời, Mạc Vân Quả cũng không biết được bên nào chiếm thượng phong.

Lúc này Đại vương cũng không biết nằm mơ hay như thế nào, đột nhiên vừa động, sau đó đem toàn bộ thân mình Vương trung vương đè ở dưới thân.

Vương trung vương giật giật lá cây, trong đó một mảnh lá cây chuẩn xác để ở trên miệng Đại vương, che cái mũi xú đang tỏa ra kia.

Mà bởi vì Đại vương cùng Vương trung vương đồ giết mình, hắc quang cùng lục quang kia lập tức tách ra, nhưng vẫn đọng lại trong không khí.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, giật giật thân thể.

Mà lúc này, tia hắc quang cùng lục quang kia giống như đã nhận ra cái gì đó, thẳng tắp hướng tới Mạc Vân Quả bay đi.

Ở thời điểm Mạc Vân Quả còn không kịp phản ứng lại, hắc quang cùng lục quang xông thẳng vào trong thân thể Mạc Vân Quả.

Trong lúc nhất thời, Mạc Vân Quả cảm thấy toàn bộ thân mình đều rung chuyển.

Hắc quang cùng lục quang kia ai cũng không muốn nhường ai, chúng nó vẫn luôn ở trong thân thể Mạc Vân Quả đấu nhau, giống như muốn đem toàn bộ thân thể Mạc Vân Quả xé rách.

Mạc Vân Quả kêu lên một tiếng, cô có cảm giác chúng nó đang đem thân thể cô thành chiến trường, chỉ cần còn chiến trường này chúng nó sẽ không dừng lại.

"Tiểu Quả Quả! Ngươi không sao chứ?"

"Tiểu Quả Quả, rốt cuộc sao lại thế này? Hắc quang cùng lục quang là m sao lại chạy vào trong thân thể ngươi rồi?"

"Nắm thảo! Tiểu Quả Quả sẽ không xảy ra chuyện đi?"

"Làm sao bây giờ! Xem tiểu Quả Quả thực vất vả!"

"Nếu ta không có phỏng đoán sai, hắc quang cùng lục quang kia hẳn là đem thân thể tiểu Quả Quả coi như một cái môi giới."

"Lầu trên nó khó hiểu quá!"

"Ý tứ đó là, hắc quang cùng lục quang ở trong cơ thể tiểu Quả Quả quyết một thắng bại, ai có thể đủ sức mạnh cắn nuốt ai, như vậy có thể chiếm được lợi rất lớn đi?"

"Nói như vậy, đối với tiểu Quả Quả sẽ gây ra thương tổn rất lớn đi?"

"Lầu trên nói lời vô nghĩa a! Khẳng định sẽ có thương tổn a! Có ai có biện pháp không a!"

"Ta là một dược tề sư, nghiên cứu ra tới một phương thuốc, tên là Âm Dương giới hoàn, ta cảm thấy có thể cho tiểu Quả Quả thử một chút."

"Vậy còn nói cái gì! Nhanh lên đánh thưởng cho tiểu Quả Quả a!"

Nghe được lời này, người nọ lập tức liền đem Âm Dương giới hoàn đánh thưởng cho Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nghe thanh âm đánh thưởng, cũng thấy được phòng phát sóng trực nói cái gì, cô cảm thấy trái tim dường như có chút ấm áp, tuy rằng thân thể rất thống khổ, nhưng trái tim lại không lạnh lẽo như vậy.

Mạc Vân Quả đem Âm Dương giới hoàn từ trong không gian hệ thống lấy ra, sau đó một ngụm nuốt xuống.

Mới vừa nuốt vào, cô có thể cảm nhận một dòng nước ấm đang chảy khắp tứ chi, thân thể đang bị cuồng bạo xé rách, lấy tốc độ nhanh chóng được chữa lành.

Hắc quang cùng lục quang cảm thấy một loại lực lượng xa lạ, chúng nó đối với loại lực lượng này sinh ra một tia sợ hãi, theo bản năng muốn trở lại bản thể, lại bị cái loại lực lượng xa lạ này giam cầm ở trong thân thể Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được thân thể của mình có ba loại năng lượng, hắc quang, lục quang, còn có Âm Dương giới hoàn.

Ba năng lượng này cùng lúc tồn tại trong cơ thể cô, bảo trì một loại cân bằng quý dị.

Cô có thể cảm giác được là do lực lượng của Dương giới hoàn đang áp chế hắc quang cùng lục quang, làm chúng nó ngoan ngoãn ở trong cơ thể cô.

Mà lúc này, Đại vương giống như cảm giác được cái gì đó, chậm rãi tỉnh lại.

Trong nháy mắt khi hắn nhìn đến Mạc Vân Quả, hắn tỏ vẻ, hắn sợ ngây người!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222

Edit: Linhlady

Đồ vật trước mắt là cái gì? Là cái gì? Là cái gì!

Chỉ thấy lúc này bên trái tiểu Quả Quả da thịt trắng tinh không tí vết, da thịt hoàn mỹ làm Đại vương xem đến lạnh lưng sùng sốt, đây rõ ràng là đáng vẽ con người.

Nhưng mà càng làm cho Đại vương khiếp sợ đó là, thân thể bên phải của Mạc Vân Quả lại hiện ra một loại khí chất đòi bại, tia hắc khí lượn ở xung quanh thân thể cô khiến người ta không thấy rõ tình huống ra sao.

Đại vương kinh ngạc nhìn Mạc Vân Quả, không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

Tuy rằng thân thể Mạc Vân Quả chia làm hai cực biến hóa, nhưng cái đầu kia vẫn là cương thi.

Đây cũng là lý do vì sao Đại vương có thể nhận ra được đây là Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, nhìn thân thể của mình, đại khái cũng đoán được chuyện gì.

Đây chỉ sợ là tác dụng của hai vật kia, nhưng sao lại có biến hóa như vậy, đoán không nhầm là do Âm Dương giới hoàn?

"Tiểu vương..... Người..... Người....."

Đại vương chỉ vào Mạc Vân Quả ăn nói đứt quãng, không cách nào nói thành câu hoàn chỉnh.

"Hà?"

Mạc Vân Quả nghiêng đầu phát ra một âm, cô nhìn hắn, muốn biết hắn muốn nói cái gì.

Đại vương vỗ đùi, một không cẩn thận chụp tinh cả Vương trung vương.

"Quả thực quá soái!"

Đại vương hưng phấn nói, nhìn hình tượng lãnh khốc như vậy!

Mạc Vân Quả trăm triệu lần không nghĩ tới là cái này đáp án này:.....

"Hắc! Tiểu vương, ta cũng muốn cái tạo hình này, người nói cho ta biết làm sao làm được vậy đi?"

"Hắc hắc! Tạo hình của người thật phong cách quá đi! Ha ha ha ha!"

"Tiểu vương, tới, không cần keo kiệt nha ~ nói cho ta, người làm như thế nào vậy?"

Đại vương túm Vương trung vương nhảy tới trước mặt Mạc Vân Quả, vẫn luôn riu rít nói chuyện không ngừng.

"Soái..... Cũng..... Muốn....."

Thanh âm non nớt ở trong không khí vang lên, tuy rằng thanh âm không lớn như của Đại vương, nhưng khát vọng trong đó cũng không kém Đại vương bao nhiêu.

Mạc Vân Quả:.....

"Người người này! Đại vương ta dạy người cả ngày, người nha vẫn không kêu Đại vương, hiện tại lại có thể nói soái, người còn muốn? Người cũng muốn cái gì a?"

Đại vương vung một cái tát liền chụp với lá cây của Vương trung vương, hấn vô cùng bất mãn nói.

"Muốn..... Ừ..... Cái này....."

Vương trung vương lôi kéo tay bên trái của Mạc Vân Quả, đó là da thịt phần nộn tuyết trắng.

"ㄟ(ㄟ ^ ㄟ)_ hừ! Người này Vương trung vương thâm mỹ thật chẳng ra gì! Ta muốn cái này!"

Đại vương lôi kéo tay phải Mạc Vân Quả nói, đó là da thịt bị khí đen bao phủ, thấy không rõ tình trạng nơi đó là như thế nào.

"Cái này tốt!" Thanh âm Vương trung vương non nớt lại cố chấp nói.

"Cái này tốt!" Đại vương một cái tát chụp tới lá cây trên người Vương trung vương, bất mãn phẫn bác.

Hai tay bị nắm - Mạc Vân Quả:.....

"Cái này!" Vương trung vương đem tay trái của Mạc Vân Quả ôm vào trong ngực, lá cây to rộng gắt gao quấn quanh Mạc Vân Quả.

"Cái này!" Đại vương hai tay gắt gao bắt lấy tay phải Mạc Vân Quả, không buông ra.

"Hừ!"

Trăm miệng một lời "Hừ" vang lên, Mạc Vân Quả cảm giác được hai tay sắp không phải là của mình rồi.

Vương trung vương cùng Đại vương vẫn luôn giằng co, thẳng đến thật sự chịu đựng không nổi, mới ôm tay Mạc Vân Quả ngủ.

Mà Mạc Vân Quả cũng bị Chu Công đánh bại, sớm đã ngủ từ lâu.

Ba người ngủ say không hề hay biết, lục quang cùng hắc quang từ trong thân thể Mạc Vân Quả chậm rãi ra bên ngoài, tìm phương hướng để quay về bản thể, lại bởi vì gông cùm xiềng xích của Âm Dương giới hoàn, trong lúc nhất thời không thể trở lại bản thể nữa.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223

Edit:Linhlady

Ngày hôm sau, khi phòng phát sóng trực tiếp lại lần nữa mở ra, không ít người ngủ sớm nhìn thấy đáng về Mạc Vân Quả lúc này, tò mò kinh ngạc.

May mắn có người giải thích cho bọn họ mới khiến bọn họ an tâm đôi chút.

Nhưng mà sau khi an tâm, không tránh được một đồng phun tào.

"Tiểu Quả Quả, ta vẫn luôn cảm thấy, thế giới này xấu không có cực hạn, nhưng nhìn đến tạo hình của người bây giờ, ta cảm thấy, ừm..... Vẫn là có cực hạn."

"Phi! Lầu trên nói chuyện kiểu gì vậy? Tiểu Quả Quả nhà ta nơi nào xấu? Nơi nào xấu! Các người xem, đường cong ưu nhã kia, da thịt hắc bạch tương sần kia, kia..... Nói không nổi nữa (cười khổ)"

"Tạo hình của tiểu Quả Quả nếu tính điểm mà nói, ừ.....10 điểm."

"Tối đa là 100 điểm sao?"

"Không, tối đa là một trăm triệu điểm."

"..... Các người thật là đủ rồi! Tiểu Quả Quả biến thành như vậy là do cô ấy muốn sao! Cô ấy cũng chỉ là bị bắt buộc thôi mà!"

"Khụ khụ.....Tuy rằng nói như vậy, nhưng ta còn cảm thấy biệt nữ 23333333"

"Chẳng lẽ chỉ có một mình ta cảm thấy, tạo hình da thịt nhân loại phối hợp vong linh pháp sư hơn nữa có đầu cương thi, hắc hắc hắc..... Giống như rất thú vị đó ~"

"Bà cố nội ta cũng không phục, liền phục người! Đừng nhìn! Chính là người! Lầu trên!"

"Thân tạo hình này rất có phong cách Smart hắc ám cộng thêm phong cách loli kỳ quái? bộ dáng 66666666 hồn nhiên thiên thành, một chút cũng không làm ra vẻ!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thay phiên nhau phê bình đáng về của cô, ngồi dậy gật gật thân mình.

Nhưng cái này cũng không quan trọng, quan trọng là hai vị bên cạnh cô kia.

Bởi vì tối hôm qua ngủ, bọn họ đều là kẻ sát Mạc Vân Quả, khi cô cử động thân thể, không thể tránh việc kéo theo Đại vương cùng Vương trung vương.

Vương trung vương còn tốt, thân mình nhỏ gầy, lá cây lại gắt gao dán lên Mạc Vân Quả, chỉ làm nó cảm thấy một trận choáng váng, nó mê mang mờ to mắt, không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Mà Đại vương liền thẳm, thân mình hần cao lớn, xương cốt lại tương đối yếu ớt, Mạc Vân Quả động thân, trực tiếp đem toàn bộ thân thể hần kéo lên, sau đó một trận "Rắc rắc" vang ừ..... Xương cốt quang vinh đứt gãy.

Bất quá bởi vì như vậy, Đại vương cũng hoàn toàn thanh tỉnh.

"Hắc! Tiểu vương, tối hôm qua ngủ như thế nào?"

"Ta nói cho ngươi a, ta tối hôm qua ngủ ngon giấc lắm đó! Ta cảm thấy thân thể nhẹ nhàng chưa từng có!"

Đại vương đắc ý dào dạt nói, hoàn toàn xem nhẹ xương cốt của hần bị đứt gãy.

"Ta..... Ta cũng như vậy....."

Giọng nói non nớt phụ họa Đại vương, Đại vương vừa nghe thanh âm này, hung tợn nhìn Vương trung vương nói: "Quý đáng ghét, không cần học theo ta!"

Vương trung vương vương lá cây gắt gao dán da thịt Mạc Vân Quả, trong đó có một mảnh lá cây còn run lên một chút nói: "Ta không có học ngươi, quý đáng ghét."

Đại vương:..... Ra đây chúng ta đánh một trận!

Mạc Vân Quả cảm giác hai tay mình rất khó chịu, một cái bị Đại vương lôi kéo, một cái bị vương trung vương kẻ sát, lại càng thấy khó chịu hơn.

Thật ra Mạc Vân Quả không biết, bởi vì kia lục quang cùng hắc quang, làm Vương trung vương cùng Đại vương theo bản năng muốn tới gần cô, cho nên mới dẫn đến chuyện luôn dán lấy cô không bỏ.

"Tiểu vương, đi! Hôm nay mang ngươi đi ăn tua đậu Hà Lan đáng giận kia!"

Đại vương đang nói lời này còn nhìn thoáng qua Vương trung vương, ý uy hiếp rất rõ ràng.

Nhưng mà Vương trung vương lại không có cái tự giác này, nó lại dán lên Mạc Vân Quả nói: "Ăn tua đậu Hà Lan."

Mạc Vân Quả: Đó chính là đồng loại của ngươi.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224

Edit:Linhlady

Đại vương cũng mặc kệ việc mình nát xương cốt, xông thẳng về phía trước tiện thể lôi kéo Mạc Vân Quả chạy ra ngoài, với suy nghĩ của hần đó là đi ăn nhưng tua đậu Hà Lan kia! Ăn ăn ăn!

Còn Vương trung vương, nó không muốn rời khỏi Mạc Vân Quả, tự nhiên sẽ đi theo cô.

Ba giống loài bất đồng cùng nhau xông đến chiến trường, Đại vương lôi kéo Mạc Vân Quả chạy về phía cây đậu Hà Lan gần nhất, sau đó "Oa ô" một ngụm, trực tiếp nuốt luôn tua đậu Hà Lan kia.

Mạc Vân Quả nhìn đến cái dạng này của Đại vương, lại cảm thấy hần giống như đột nhiên mạnh lên?

Vương trung vương dán lên Mạc Vân Quả, bởi vì bản thân nó có lực hấp dẫn với đám cương thi kia, cho nên không ít cương thi lấy nó làm mục tiêu công kích.

Nhưng mà chỉ thấy nó một ngụm học ra mười mấy hạt đậu Hà Lan, mỗi người chuẩn xác bị đánh trúng.

Mạc Vân Quả nhìn nhìn Đại vương, lại nhìn nhìn Vương trung vương, ở trong đầu nói với phòng phát sóng trực tiếp nói một câu.

"Bọn họ đột nhiên mạnh lên."

Phòng phát sóng trực tiếp nghe nói thế, không tỏ ý kiến, Vương trung vương bọn họ không biết, nhưng mà Đại vương, chuẩn chuẩn xác xác trở nên cường đại.

"Chẳng lẽ cùng hắc quang cùng lục quang tối hôm qua có quan hệ sao?"

"Các ngươi xem Đại vương công kích, có phải càng mạnh mẽ hơn trước kia không?"

"Không riêng gì công kích, còn có tốc độ, ít nhất so phía trước kia tăng lên 30%."

"Đúng vậy ngày hôm qua Đại vương vẫn là một cái nhược tra, tại sao hôm nay lại lợi hại như vậy?"

"Tôi hôm qua đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Các người xem lại xem có bỏ qua chi tiết nào không?"

"Không có a, tôi hôm qua khi bọn họ ngủ, từ trên người toát ra hắc quang cùng lục quang, sau đó chúng nó tiến vào trong thân thể tiểu Quả Quả, lại sau đó có người đánh thương cái gì Âm Dương giới hoàn, tiểu Quả Quả liền thành biến thành đáng về hiện tại."

"Đúng vậy, chính là như vậy a!"

"Các người lại cẩn thận ngẫm lại đi?"

"Thật là không có, những người khác đâu? Ngẫm lại xem."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sáng trực tiếp đều lâm vào trạng thái trầm tư truy tìm chi tiết, cô cũng hồi tưởng một chút, lại không hề có phát hiện gì.

Trong lúc Mạc Vân Quả đang tự hỏi, Đại vương đã liên tục nuốt vài cái tua đậu Hà Lan, hần cảm thấy cả người đều tràn trề tinh lực.

Mà bên kia Vương trung vương càng thể hiện thần uy, phàm là có tang thi tới gần nó, tất cả đều bị nó dùng hạt đậu Hà Lan bắt chết, ngu ru bức như vậy!

Đến nỗi Mạc Vân Quả, hai tay đều bị giam cầm.....

Lại nói tiếp, hai tên gia hỏa này đánh nhau lại còn muốn quần lấy cô!

Nửa giờ lúc sau, Đại vương cảm giác mình đã ăn no nê, sau đó nhanh chóng mang theo Mạc Vân Quả rút lui khỏi chiến trường.

Mà Vương trung vương vẫn luôn kẻ sát Mạc Vân Quả, có cương thi lại gần nó liền bắn, không có cương thi tới, nó liền cọ cọ cánh tay Mạc Vân Quả, cũng không biết là ý gì.

Đương Đại vương mang theo Mạc Vân Quả rời đi, sau đó hần hưng phấn trực tiếp ôm cánh tay Mạc Vân Quả nói: "Ha ha ha ha! Bỏn Đại vương hôm nay cuối cùng cũng ăn được tua đậu Hà Lan!"

Mạc Vân Quả:.....

"A! Quên cho tiểu vương người ném thứ rồi!"

Đại vương lúc này mới phản ứng lại, hần nhảy nhót ở trước mặt Mạc Vân Quả, nhìn qua có chút ảo não.

"Ai nha nha! Cũng do ta quá hưng phấn!"

"Tiểu vương a, người không biết, buổi sáng hôm nay ra ngoài, ta cảm giác toàn thân tràn ngập năng lượng, ta cảm thấy ta có thể ăn luôn cả cây đậu Hà Lan, oa ca ca ca!"

Đại vương nói lời này, toàn bộ thân thể cương thi đều bắt đầu nhảy múa, cổ tình hần còn muốn lôi kéo Mạc Vân Quả cùng nhau làm việc này.

Vì thế ở trong không gian này, xuất hiện một màn quỷ dị.

Một cương thi lôi kéo một cái đại khái là cương thi, cương thi (?) cùng nhau khiêu vũ.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 225

Edit: Linhlady

"Một màn này..... Nên nói như thế nào đây....."

"Khôngỡ nhìn thẳng a!"

"Chưa từng nghĩ tới còn có thể thấy một màn như vậy, giờ khắc này, ta lại không biết nên khóc hay cười....."

"Ta phảng phất nghe thấy được thanh âm tan nát của lòng ta....."

"Nói nhuyễn mạnh nhuyễn mạnh tiểu Quả Quả đâu? Hu hu hu..... Trước mặt đang khiêu vũ là cái quỷ gì?"

"Ha ha ha! Ta cảm thấy rất có ý tứ a!"

"Giờ khắc này, ta nghĩ là mắt ta mù đi....."

"Ha ha ha ha ha, đáng thương thay tiểu Quả Quả nhà ta, thế mà lại bị Đại vương kéo tới kéo lui đi, ha ha ha ha! Không được, cười chết ta!"

"Xong rồi xong rồi, hình tượng hoàn mỹ của tiểu Quả Quả ở trong lòng ta bị phá hỏng rồi....."

"Ha ha! Còn tốt còn tốt, ta cảm thấy tiểu Quả Quả như vậy càng thêm đáng yêu."

"Cầu xin hiện tại trong lòng tiểu Quả Quả không lưu lại bóng ma? Ha ha ha! Tuyệt đối rất lớn!"

"Cái này còn cần người nói sao....."

Mạc Vân Quả bị Đại vương lôi kéo, cô muốn tránh thoát hẳn, lại phát hiện sức lực của hắn rất đáng sợ, nhất mấu chốt đó là, một cái tay khác của cô bị Vương trung vương nắm gắt gao, khiến cô thấy không khỏe, đặc biệt không khỏe.

"Cao..... Hưng..... Khiêu vũ....."

Giọng nói non nớt phun ra một câu không hoàn chỉnh, thành công làm Đại vương đang hưng phấn đột nhiên bình thường trở lại.

Hắn hừ lạnh một tiếng, thấp phần bắt mắt nói: "Người cái tên Vương trung vương này, người có phải cũng có cảm giác giống ta hay không."

"Cao hứng....."

Lúc này đây, Vương trung vương lại không hề nói lắp, nó dùng phương thức riêng của nó để biểu đạt tâm tình của mình.

Đại vương tóm Mạc Vân Quả ngồi xuống, sau đó nói: "Chúng ta đem cái tên vô lại này đưa trở về đi!"

"Không..... Không cần....." Vương trung vương vừa nghe lời này, lá cây dây dưa với cánh tay Mạc Vân Quả càng thêm chặt chẽ, rõ ràng nó không muốn phải rời khỏi Mạc Vân Quả.

"Người nói không cần thì không cần sao? Hừ! ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄏ" Đại vương tuy rằng nói lời này, nhưng trong lòng hắn lại không có một chút ý muốn muốn đem Vương trung vương đưa trở về.

Cuối cùng cũng do ngần ấy năm nó mới nhìn thấy nhân vật thứ hai có trí tuệ, mà cái thứ nhất, lại là Mạc Vân Quả.

Thời gian hắn cô độc tịch mịch quá dài, rất muốn có người bồi hắn trò chuyện.

"Không cần..... Không cần....."

Vương trung vương cố chấp nói, nó một chút cũng không muốn rời khỏi Mạc Vân Quả, nó có thể cảm giác được, đi theo Mạc Vân Quả, nó có thể trở nên rất mạnh rất mạnh! Cường đại đến mức có thể đánh bại tên vô lại trước mắt này!

Đại vương vẫy vẫy tay nói: "Được rồi, xem người thành khẩn xin ta như vậy, ta liền chấp thuận người lưu lại."

Vương trung vương vừa nghe lời này, lá cây đều hưng phấn lay động.

Một cái lá cây của nó đột nhiên dựng lên, sau đó làm một động tác khom lưng với Mạc Vân Quả.

"Tạ..... Tạ....."

Vương trung vương tỏ vẻ cảm tạ với Mạc Vân Quả, lại làm Đại vương càng thêm bất mãn, rõ ràng hắn mới là người đồng ý cho nó lưu lại được không! Là hắn!

Mạc Vân Quả:.....

Mặc kệ nói như thế nào, Vương trung vương vẫn được giữ lại, mà Đại vương cũng mừng rỡ có người nghe hắn nói chuyện, cũng không hề đi truy cứu nữa.

Thời gian trôi đi, rất nhanh đến buổi tối.

Đại vương cùng Vương trung vương đứng giờ lâm vào giấc ngủ, mà Mạc Vân Quả lại tròn tròn mắt, một chút buồn ngủ cũng không có.

Tuy rằng không có ý ngủ, nhưng cô lại nằm ở nơi đó, tùy ý để Đại vương cùng Vương trung vương bắt lấy cánh tay mình.

Mà lúc này trên người, trong cơ thể xuất ra một tia lục quang cùng hắc quang, phân biệt hai hướng về phía Vương trung vương cùng Đại vương mà đi.

Người trong phòng phát sáng trực tiếp thấy như vậy, bắt đầu sôi nổi suy đoán.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226

Edit:Linhlady

"Các người xem, có phải do cái đó nên bọn họ mới mạnh lên không?"

"Đúng vậy, những thứ đó không phải thuộc về bọn họ sao?"

"Đúng vậy, vốn dĩ nó là đồ của bọn họ nhưng mà hiện tại đang trong cơ thể tiểu Quả Quả, không phải là nên yếu đi sao? Vì sao lại khiến bọn họ mạnh lên?"

"Đúng vậy, cảm giác thật kỳ quái!"

"Hơn nữa, vì sao chúng nó không quay về bản thể luôn đi mà lại phân nhỏ từng chút từng chút một? Các người nhìn kỹ tần suất của nó kia, có phải là rất đồng đều hay không?"

"Nghe lâu trên nói như vậy, ta cũng cảm thấy rất kỳ quái a!"

"A a a! Có ai có thể giải thích cho ta được không! Ta nhìn thôi cũng thấy nôn nóng rồi! Tìm không được đáp án đêm nay ta mất ngủ mất a a a!"

"Giống lâu trên....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, cũng cảm thấy có một tia kỳ quái, cô nghĩ nghĩ, ở phòng phát sóng trực tiếp nói: "Có phải hay không bởi vì do Âm Dương giới hoàn?"

"A nha? Tiểu Quả Quả người biết là vì sao sao? Mau nói mau nói!"

"Đừng vậy, đừng vậy! Không cần thương tiếc ta! Mau! Thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ta đi!"

"A a a! Tiểu Quả Quả nhà ta biết chân tướng? Tiểu Quả Quả nhà ta thật thông minh!"

"Không cần giấu, giải thích cho chúng ta nghe một chút đi tiểu Quả Quả!"

Mạc Vân Quả tiếp tục nói: "Tuy rằng không hiểu rõ tác dụng của Âm Dương giới hoàn, nhưng ta cảm nhận được bởi vì có nó tồn tại nên trong cơ thể ta hai nguồn lực lượng kia mới tồn tại ở trạng thái cân bằng được, cho nên....."

"Ai nha nha nha, ~ tiểu Quả Quả thật thông minh ~ Âm Dương giới hoàn này, kỳ thật có một tác dụng đó là điều tiết, nếu ta không có nói sai, hai nguồn lực lượng này cũng không ổn định, lại có chứa tạp chất, cho nên bây giờ bọn họ mới nóng lòng muốn cắn nuốt."

"Mà Âm Dương giới hoàn của ta, vừa vặn có thể cân bằng lực lượng của chúng nó, cái gọi là Âm Dương giới hoàn, chính là bình âm dương. Ta nghĩ, lực quang cùng hắc quang thông qua tương quan Âm Dương giới hoàn trong cơ thể, loại trừ tạp chất của nó cùng thuộc tính không ổn định, trở nên thuần túy, sau đó chúng nó lại trở lại bản thể, lúc này mới có thể khiến bản thể trở nên cường đại."

"Tiểu Quả Quả, xem ra người là vì Đại vương cùng Vương trung vương làm trung gian nha ~"

Hàn Nghênh Tùng ngồi ở một cái hoa lệ, nhìn phòng phát sóng trực tiếp, khóe miệng gọi lên một nụ cười trào phúng.

Không biết tiểu Quả Quả khi biết mình thay người khác làm áo cưới sẽ có cảm thụ cảm giác như thế nào nhỉ? Hàn Nghênh Tùng đem tay để ở khóe mắt, ánh mắt cũng trở nên lạnh lẽo.

Mạc Vân Quả nhìn thấy giải thích trong phòng phát sóng trực tiếp, gật gật đầu, cũng không nói gì thêm, đơn thuần nhắm mắt lại, chậm rãi lâm vào ngủ say, tùy ý để hắc lực quang thông qua Âm Dương giới hoàn tinh lọc tạp chất rồi chuyển về bản thể.

Mà phòng phát sóng trực tiếp cũng tới thời gian đóng cửa, mọi người cũng lục đục kéo nhau đi ngủ, chờ ngày phát sóng mới.

Hàn Nghênh Tùng nhìn phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, nghĩ đến Mạc Vân Quả giống như không có việc gì, kéo kéo cổ áo, trong miệng phát ra thanh âm khinh thường.

Cho nên nói, hắc ghét nhất loại người này, vì sao có thể bình tĩnh như vậy? Nếu đổi lại là hần, hần.....

Hàn Nghênh Tùng khẽ cắn môi, một quyền nện ở ghế trên, nháy mắt đập nát.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết chuyện xảy ra ở một thế giới khác, cô an ổn chìm vào giấc ngủ, chuẩn bị cho một ngày mới.

Sáng sớm hôm sau, Đại vương hưng phấn tỉnh lại, hưng phấn lôi kéo Mạc Vân Quả chạy ra bên ngoài, lấy mỹ danh rằng cần phải rèn luyện rèn luyện ~

Mạc Vân Quả mơ mơ màng màng bị đánh thức:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227

Edit: Linhlady

Đánh thức Mạc Vân Quả dậy, Đại vương còn không cam lòng, kéo kéo lá cây của Vương trung vương, thành công đánh thức nó.

Đánh thức tất cả xong, lúc này Đại vương mới kéo Mạc Vân Quả, bay thẳng đến chiến trường.

Sinh hoạt nơi này, giống như vĩnh viễn không thay đổi.

Thời điểm mặt trời vừa lên cao, cương thi cùng nhóm thực vật đồng loạt tỉnh lại, chen chúc mà ra, không biết vì sao mà chiến đấu, không biết vì sao mà tỉnh lại, giống như theo bản năng mà đi, lặp lại mọi thứ, giống như kiểu máy móc.

Mạc Vân Quả vẫn như cũ bị Đại vương tóm tới chiến trường, lúc này đây, tốc độ Đại vương cắn nuốt đậu Hà Lan rõ ràng càng nhanh hơn một ít.

Mà khi Vương trung vương tiêu diệt cương thi tốc độ cũng càng thêm nhanh chóng, trong lúc nhất thời, trung tâm chiến trường tỏa ra sắc thái khác, giống như chỉ có nơi này mới có sức sống mới này mầm.

Mạc Vân Quả sức nhớ tới nhiệm vụ của mình, đó là cùng thực vật đại chiến một trăm hiệp, nói là đại chiến, đúng ra là đơn phương nghiền áp mà thôi.

Bởi vì lực lượng của Đại vương càng ngày càng lớn, tiêu diệt những cây đậu Hà Lan kia không tốn chút sức nào.

Lại một hồi chiến đấu kết thúc, Đại vương kéo Mạc Vân Quả về căn cứ.

Sau đó lại bắt đầu hưng phấn khiêu vũ.....

Chỉ là lúc này, hần không lôi kéo Mạc Vân Quả, mà dứt khoát kéo Vương trung vương, hưng phần lôi kéo nó xoay vòng vòng.

"Hắc! Người biết không? Ta cảm giác ta lại mạnh lên! Ha ha ha!"

Đại vương cười đến đặc biệt khoa trương, lá cây của Vương trung vương ở trong không trung bay múa, giống như đồng ý với lời hần nói, lại giống như không tỏ vẻ gì.

Như vậy cứ lặp đi lặp lại trong một tháng, mỗi ngày đều bị Đại vương đánh thức, sau đó đi ra ngoài đơn phương nghiền áp, sau đó trở về hưng phần khiêu vũ, ngủ, hấp thu năng lượng.

Một tháng sau vào một buổi tối, Đại vương cùng Vương trung vương theo thường lệ dựa gần Mạc Vân Quả nằm xuống nghỉ ngơi, bọn họ có thể cảm giác được bọn họ càng ngày càng cường đại, này trong đó nhất định nguyên nhân nằm ở như Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả không ngủ, cô cảm giác được năng lượng trong cơ thể mình trong một tháng này chậm rãi yếu đi, nếu cô đoán không nhầm, năng lượng này đã gần trở lại trong cơ thể Đại vương cùng Vương trung vương.

Mạc Vân Quả nằm ở nơi đó, nhìn phòng phát sóng trực tiếp đủ các loại nói chuyện phiếm.

"Hắc! Mới đó mà đã một tháng rồi, ta thấy Đại vương cùng Vương trung vương ngoại trừ dần dần trở nên cười đại ra, lại không có gì biến hóa."

"Có thể có cái gì biến hóa? Làm ơn, những năng lượng đó vốn dĩ thuộc về bọn họ không phải sao? Chẳng qua trở nên càng thêm thuần túy mà thôi."

"Sao ta cảm thấy cái này không phù hợp với lẽ thường, trong tiểu thuyết không phải đều nói, năng lượng thuần túy có thể khiến cơ thể xảy ra một chút biến hóa sao?"

"Đó không phải có biến hóa sao? Không thấy hiện tại Đại vương chỉ cần một ngụm là có thể nuốt vào mười cây đậu Hà Lan sao!"

"Phốc..... Cách nói của lâu trên, có thể!"

"Ha ha ha ha! Đại vương đích xác có biến hóa rất lớn, sức ăn so trước quả thật không phải một đẳng cấp, ha ha ha!"

Mạc Vân Quả nhìn nơi này, nhìn thoáng qua Đại vương, ừm..... Gần đây giống như ăn càng ngày càng nhiều.

Mạc Vân Quả an ổn nằm ở nơi đó, từ trong cơ thể trút ra hắc quang cùng lục quang theo một phương hướng xác định quay về bản thể, chậm rãi, càng ngày càng ít.

Mạc Vân Quả biết, có lẽ đây cũng là toàn bộ năng lượng còn lại trong cơ thể cô.

Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, cô có thể cảm nhận cơ thể này dần vỡ nát, nghĩ đến Âm Dương giới hoàn ở trong quá trình tinh lọc, vì lấy thân thể cô làm môi trường, mà những tạp chất đó, toàn bộ đều ở lại trong cơ thể cô.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228

Edit:Linhlady

"Các người mau xem Đại vương cùng Vương trung vương!"

Những lời này trong phát sóng trực tiếp gọi suy nghĩ của Mạc Vân Quả trở về, cũng chính là lúc này, cô phát hiện cô không khống chế được thân thể của mình.

Ở trong không gian, thân thể Đại vương cùng Vương trung vương trôi nổi giữa không trung.

Từ trên người Đại vương tán ra từng trận hắc quang, bao vây lấy toàn bộ thân thể hần.

Mà Vương trung vương lại bị lục quang bao vây lấy, không thấy được nó đang xảy ra chuyện gì.

"Nắm thảo! Chẳng lẽ thật sự có biến hóa lớn?!"

"Tiểu thuyết không được đầy đủ là gạt người a! Cuối cùng sẽ xảy ra chuyện gì? Thật chờ mong!"

"A a a! Kích động!"

"Cho nên hiện tại là cái tình huống như thế nào vậy! Tại sao Đại vương cùng Vương trung vương đột nhiên liền biến thành như vậy!"

"Có lẽ do phần năng lượng được tiểu Quả Quả tinh lọc đã trở về toàn bộ đi?"

"Đây là lượng biến khiến cho biến chất sao! A a a! Kích động!"

Mạc Vân Quả thân thể cứng đờ, cô nỗ lực giật giật ngón tay, lại chỉ có thể cử động được một ngón.

Hần Nghênh Tùng nhìn Mạc Vân Quả qua phòng phát sóng trực tiếp, đôi mắt thâm trầm một phần.

Hần ta không biết hắc quang cùng lục quang có bao nhiêu tạp chất, nhưng nhìn tình trạng của Mạc Vân Quả hiện tại, tuyệt đối không phải ít.

Như vậy.....

Hàn Nghênh Tùng nhìn Đại vương cùng Vương trung vương bị quang mạng bao vây, sắc mặt thâm trầm.

Lúc này Đại vương cảm giác phi thường không dễ chịu, hần cảm giác xương cốt của mình rất ngứa, hần muốn cào, nhưng lại cào không đến.

Hần cảm giác thân thể của mình một trận tê tê đại đại, loại cảm giác xa lạ này làm toàn bộ thân thể cương thi không dễ chịu, khi đối mặt với chuyện mình không biết, đương nhiên sẽ sinh ra sợ hãi.

Mà Vương trung vương cũng có cảm giác không hề dễ chịu, nó cảm nhận lá cây của mình đang biến thành thịt, mà thân thể của nó cũng có biến hóa như thế.

Nó nhớ trước kia luôn lấy lá cây của mình làm niềm tự hào, có thể lập tức đập một cương thi, nhớ cái miệng rộng của mình, có thể một hơi phun ra mấy chục hạt đậu Hà Lan, hiện tại giống như trở nên rất nhỏ rất nhỏ.....

Đại vương cùng Vương trung vương lâm vào một loại trạng thái mê mẩn, không nghĩ tới hiện tại bọn họ, đang phát triển theo một hướng bọn họ không thể ngờ tới.

Mạc Vân Quả nỗ lực bình phục bản thân, cô cứng rắn chống thân thể mình lên, cuối cùng cũng chậm rãi ngồi dậy, mà lúc này, cô cũng phát hiện thân thể của mình đã xảy ra biến hóa.

Cô từ một thân thể không biết gọi tên là gì biến thành bộ dáng nguyên thủy nhất, ừm..... Một cái cương thi, một cái cương thi xú xú.....

Mà lúc này, hắc quang cùng lục quang cũng dần tan đi.

Giữa không trung Đại vương cùng Vương trung vương cũng chậm rãi nằm ở trên mặt đất.

Chỉ thấy trên mặt đất có hai người đàn ông khỏa thân, những bộ vị trọng điểm kia vẫn như cũ bị hệ thống vô sỉ mosaic.

Đương nhiên, cái này không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất chính là, tên đàn ông nhìn qua có phần cao lớn kia nghiễm nhiên chính là Đại vương, mà một người khác, thật đúng là một đứa bé ba bốn tuổi.

Đại vương hình người thoạt nhìn có chút tà khí, mặt mày gian gian, toàn là tà ý.

Mà Vương trung vương hình người lại đáng yêu rất nhiều, tay nhỏ mũm mĩm, bụng nhỏ tròn tròn, nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu.

Đầu tiên tỉnh lại vẫn như cũ là Đại vương, hần ngồi dậy, ôm đầu của mình, rên rỉ một tiếng.

"Úm....."

Hần kinh ngạc nhìn bàn tay trắng bệch của mình, nhìn lại thân thể tròn tròn của Vương trung vương, lại nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả vẫn cứ như cũ là đáng vẽ cương thi.....

Ngấn ngùn vài giây, đại não hần chuyển động không ngừng, rất nhanh đã hiểu rõ tình huống hiện tại.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 229

Edit:Linhlady

Hần đem sờ tóc dài của mình, đối với người Mạc Vân Quả nói: "Người không phải người trong tộc của ta đi?"

Trở thành hình người Đại vương cũng không có đáng vẽ trung nhị bệnh như trong tưởng tượng, hiện tại hần, càng giống như một vương giả cao cao tại thượng, mọi thứ xung quanh phải ngược nhìn hần.

"Ừ." Mạc Vân Quả thấp giọng đáp lại một câu.

Đại vương sùng sốt, hần không nghĩ tới Mạc Vân Quả lại dễ dàng thừa nhận như vậy.

Sùng sốt xong, khoe miệng hần rất nhanh lại nở nụ cười tà tử.

"Sao ~ bất kể vì lý do gì mà người phải vào địa phương đáng chết này, ta cùng hần đều cảm ơn người."

Đại vương cúi đầu nhìn thoáng qua Vương trung vương cách đó không xa, tiểu gia hỏa kia nghiễm nhiên một bộ ngũ say bộ dáng, thật đúng là chuyện gì đều phải cần hần tới giải quyết.

Đại vương cười nhạo một tiếng nói: "Ta tên là Tô Chi Cảnh, nhạ, gia hỏa kia, gọi là Tô Mạnh Mạnh."

Mạc Vân Quả gật gật đầu, tỏ vẻ mình đã biết.

Đại vương, nha, không, hiện tại phải gọi là Tô Chi Cảnh.

Hần trên dưới đánh giá Mạc Vân Quả một phen, tầm tắc hai tiếng, cuối cùng lại thờ dài một hơi nói: "Tiểu gia hỏa, người không hiểu kỳ vì sao ta đột nhiên biến thành như vậy?"

Mạc Vân Quả nghe được lời này, nhìn thoáng qua bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, tất cả đều muốn cô hỏi xem đã xảy ra chuyện gì, đương nhiên, còn có một ít đang quỳ liếm mị mọ của Tô Chi Cảnh.

"Có."

Mạc Vân Quả thấp giọng nói một câu.

Tô Chi Cảnh từ trước đến nay là một người không chịu ngồi yên, có thể nhớ lại tỷ như lúc hấn mắt đi lý trí, hiện tại thanh tỉnh, vẫn như cũ là một người thích làm nhảm.

Còn không chờ Mạc Vân Quả hỏi mọi chuyện, hấn đã bắt đầu thao thao bất tuyệt.

"Ta cùng người này, nhạ, chính là cái tên gia hỏa đang ngủ phun bong bóng kia là huynh đệ."

"Chúng ta bị kẻ gian làm hại, lưu đây tới cái nơi vô vọng này, a..... Cái tên gia hỏa đáng chết kia làm ta biến thành cương thi, lại làm đệ đệ ta biến thành cây đậu Hà Lan, nghĩ đến, nhất định muốn nhìn chúng ta giết hại lẫn nhau."

"Bất quá ít nhiều nhờ có người, năng lượng của chúng ta đều bị nhiễm bẩn, cho nên không có cách nào tự mình chữa khỏi, ít nhiều có người, thanh trừ những tạp chất đó, mới khiến chúng ta lấy lại được chân thân."

"Tuy rằng ta không biết người vì sao xuất hiện ở chỗ này, cũng không biết người đã dùng phương pháp gì để thanh lọc những tạp chất đó, nhưng tóm lại, ta cùng hấn đều phải cảm tạ người."

Tô Chi Cảnh tự mình nói chuyện, hoàn toàn không có cho Mạc Vân Quả có cơ hội chen vào.

Tuy rằng trong giọng nói của hấn tràn ngập cảm kích với Mạc Vân Quả, nhưng ngữ khí kia lại rất cao cao tại thượng, thật giống như bọn họ cảm tạ Mạc Vân Quả, là vinh hạnh của Mạc Vân Quả vậy.

Mạc Vân Quả tuy rằng không rành cách đối nhân xử thế, nhưng Tô Chi Cảnh có bao nhiêu cao ngạo cô vẫn cảm nhận được.

Lúc này, Tô Manh Manh mở cặp mắt mê mang ngập nước.

Đầu tiên nhóc con nhìn thoáng qua đại ca nhà mình, lại nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, cặp mắt ướt đầm dề xẹt qua một tia chán ghét rõ ràng.

"Ca ca, sừu bát quái (*người quái dị*) này là ai?"

Tô Manh Manh dùng hai tay hai chân bò lên trên người Tô Chi Cảnh, cọt cọt ngực hấn, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn thờ dài một ngụm.

Lúc này Tô Manh Manh, hoàn toàn mất đi kí ức khi nó làm đậu Hà Lan.

Tô Chi Cảnh đem Tô Manh Manh ôm vào trong ngực, nhéo nhéo khuôn mặt khuôn mặt mềm mại của nó, sau đó lại nói với Mạc Vân Quả: "Cho nên, mục đích người đến nơi vô vọng này là gì?"

Tô Chi Cảnh đang hoài nghi Mạc Vân Quả, vô vọng này là một nơi do một vị tiên nhân có sở thích tà ác sáng lập, đơn giản do khi vị tiên nhân kia xuống hạ giới một thời gian, mê một cái trò chơi gọi là 《thực vật đại chiến cương thi》lúc này mới tạo ra một chỗ như vậy.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230

Edit:Linhlady

Ở nơi này cương thi cùng nhóm thực vật là vô tận, mỗi ngày lặp lại đi lặp lại chỉ có một hoạt động.

Chúng nó chiến đấu với nhau, cũng chỉ là tạo ra niềm vui cho vị tiên nhân kia mà thôi.

Sau đó, tiên nhân kia phiền chán, cũng bỏ không nơi này.

Mà nơi này, ngoại trừ không ngừng đánh nhau, cũng không có hoạt động khác, cho nên người ta đều gọi nơi này là nơi vô vọng.

Không có hi vọng, không có tử vong, không có sinh ra, không có bắt đầu, cũng không có kết thúc.....

Mạc Vân Quả lần đầu tiên biết được, thì ra nơi này gọi là nơi vô vọng, Đoàn Từ đối với thế giới này giới thiệu gần như chỉ dừng lại ở bên trong《thực vật đại chiến cương thi》.

Tô Chi Cảnh nhìn Mạc Vân Quả không nói lời nào, như rồng mây, khúc miệng gọi lên một nụ cười sâu xa.

"Đề ta đoán xem? Hừm?"

Tô Chi Cảnh tùy tay cuốn một lọn tóc dài của mình, trong mắt xẹt qua một tia hứng thú.

"Là ta gia tộc người đề người tới tìm kiếm ta? Cũng hoặc là....."

Tô Chi Cảnh liếm liếm môi, mới tiếp tục nói: "Nam nhân kia phái người tới? Hừ?"

Mạc Vân Quả:..... Cũng không biết người đang nói cái gì.

Tô Chi Cảnh quan sát thấy Mạc Vân Quả vẫn không có gì thay đổi, sắc mặt trầm xuống, khí thế trên người lập tức bành trướng ra.

Không khí lập tức trở nên căng thẳng, Mạc Vân Quả có thể cảm giác được trên người Tô Chi Cảnh phát ra áp lực cực lớn, đây là chuyện cô chưa từng được trải nghiệm.

Không khí động lại, Tô Manh Manh mở to mắt, nhìn trái nhìn phải, cuối cùng vẫn lựa chọn cắn cắn ngón tay mím mím, không nói lời nào.

Thật lâu sau sau, Tô Chi Cảnh khẽ cười một tiếng, thanh âm có chút mỉa mai.

Tay dài mảnh dẻ của hắn đề lên môi, phát ra thanh âm mỹ diệu.

"Nếu không chịu nói, ta đây cũng không miễn cưỡng ngươi."

Tô Chi Cảnh vươn đầu lưỡi khẽ liếm ngón tay, đầu lưỡi màu đỏ chạm vào đầu ngón tay màu nhợt nhạt, tạo thành màu sắc đối lập.

Đổi lại là người khác khi thấy một màn này, nhất định tâm thần tan rã, tỷ như nói quần chúng phòng phát sóng trực tiếp trực tiếp quý liếm thịnh thế mỹ nhân.....

Mà Mạc Vân Quả chỉ nghiêng nghiêng đầu, nhìn Tô Chi Cảnh cùng Tô Manh Manh, không nói lời nào, thân thể cương thi xấu xí cùng thân thể hoàn mỹ kia tạo thành hai sắc thái đối lập.

"A a a! Làm sao bây giờ! Cảm giác Tô Chi Cảnh là đại phối đàn! Nhưng mà! Thật soái thật soái a!"

"Xong rồi xong rồi, ta vẫn luôn cho rằng mình không phải nhan khổng, nhưng hiện tại..... A a a! Tô Manh Manh quá mạnh a!"

"A a a! Tô Chi Cảnh khí thế không khỏi quá cường đại? Máu chốt nhất đó là! Đây giống như có khí chất của vai ác trong tiểu thuyết!"

"Làm sao đây! Ta phải đi gom fan!"

"Các ngươi chẳng lẽ quên mất tiểu Quả Quả nhà ta sao..... Nàng thật đáng thương đó....."

"Nhớ rõ mà! Chi là..... Tô Chi Cảnh thật sự rất soái (mặt ủy khuất)."

"Ta ta ta! Ta là thiết tình đau lòng tiểu Quả Quả nhà ta, nhưng mà..... Ta bị Tô Chi Cảnh mê hoặc tâm trí, đều do Tô Chi Cảnh (ta phát bôn!)"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đủ các loại tranh luận nói Tô Chi Cảnh soái, càng thêm nghiêm túc nhìn Tô Chi Cảnh, đó là, cô không hề có cảm giác như bọn họ nói, các cảm giác nhào lên quý liếm.

Tô Chi Cảnh cắn ngón tay của mình, hàm răng bén nhọn lập tức cắn rách da, từ đầu ngón tay nhỏ một giọt, máu không rơi xuống đất mà lơ lửng trong không trung.

"Máu này tặng cho ngươi, nếu có một ngày, ngươi có thể rời khỏi thế giới này, trở lại thế giới kia, như vậy ngươi có bất kì khó khăn gì, chỉ cần cầm nó tới cầu ta, ta định sẽ thỏa mãn ngươi."

Tô Chi Cảnh nhàn nhạt nói, mặt mày chỉ có vẻ đạm mạc.

- - - - -

Edit: Ta chỉ có một tờ mờ thôi, khi anh kia tỉnh dậy là mặc quần áo chưa, moaz haha.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn giọt máu kia bay lại phía mình, sau đó dừng lại trước mặt cô.

Tô Chi Cảnh nói "Cầu" hắn, mà không phải nói "Tim" hắn.

Chi kém một chữ thôi, nhưng ý nghĩa lại khác nhau.

Mạc Vân Quả tất nhiên không hiểu cong cong vẹo vẹo trong đó, nhưng đại bộ phận người trong phòng phát sóng trực tiếp đều hiểu được.

Người nam nhân này, từ đầu đến cuối đều không có đem đối xử Mạc Vân Quả bình đẳng.

"A a a! Tô Chi Cảnh thật đáng giận, nhưng mà..... Thật sự rất soái a!"

"Uy, lâu trên không cần hoa si được không! Không thấy tiểu Quả Quả nhà ta rất ủy khuất sao!"

"Xin lỗi, nhưng từ trên mặt tiểu Quả Quả ta không nhìn ra được hai chữ ủy khuất."

"Sao, tiểu Quả Quả nhà ta cái gì cũng không hiểu, nàng làm sao có thể hiểu được ý tứ của Tô Chi Cảnh đây?"

"Tuy rằng biết có câu không nên nói, nhưng vẫn phải nói, Tô Chi Cảnh..... Quá soái!"

"Khụ khụ..... Đại gia không cần lo lắng tiểu Quả Quả ~ thật ra ta cảm thấy Tô Chi Cảnh đối xử với tiểu Quả Quả như vậy ngược lại là chuyện tốt a ~ tiểu Quả Quả nhà ta, cũng phải học cách lớn lên nha!"

"Phi, chi có không bán linh bảo vệ nàng chu toàn sẽ nói lời này."

"A..... Tiểu Quả Quả không có yếu ớt như các người nghĩ đâu."

"Nhưng cũng tuyệt đối không có kiên cường như người nghĩ đâu lâu trên."

"Cãi nhau àm ĩ cái gì! Ts muốn im lặng quỷ liếm Tô Tô cũng không được sao!"

"Đúng vậy đúng vậy! Tô Tô nhà ta là thịnh thế mỹ nhân! Bỏ qua lần này sẽ không có cơ hội lên sóng nữa!"

Phòng phát sóng trực tiếp bởi vì Tô Chi Cảnh trở nên vô cùng hỗn loạn, vốn dĩ là fan của Mạc Vân Qu lập tức chia làm mấy phái, ồn ào đến tít bụi.

Tô Chi Cảnh vừa lúc phù hình tượng vai ác hoàn mỹ trong cảm nhận của bọn họ, nụ cười tà tứ, ánh mắt tà ác, khí chất khiến cho người khác không nhìn được quỷ lộ, chinh phục một đám người, bọn họ nơi nào còn tâm trí lo lắng cho Mạc Vân Quả, chỉ nghĩ quỷ liếm Tô Chi Cảnh, tôn xưng hần lên làm thần.

Tô Chi Cảnh nhìn Mạc Vân Quả vẫn không nói lời nào có chút bất đắc dĩ, hần tẩm tặc vài tiếng, giữa mảy dạm mạc vô tình.

"Đã như vậy, ta đây mang theo Manh Manh rời đi."

Tô Chi Cảnh bế Tô Manh Manh lên, từ trên cao nhìn xuống Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả không ngẩng đầu, vẫn như cũ vẫn duy trì động tác nhìn thẳng, trước mặt cô là giọt máu của Tô Chi Cảnh.

"Nơi vô vọng này, cũng không phải dễ dàng ra ngoài như vậy ~"

Tô Chi Cảnh khẽ cười một tiếng, tay không vẽ hoa, lại xuất hiện một cái hắc động.

Đó là thời không chi ngân, chỉ người có năng lực cường đại, mới có khả năng mở ta.

Tô Chi Cảnh ôm Tô Manh Manh, một chân bước vào, đột nhiên hần giống như nghĩ tới chuyện gì đó, quay lại nói với Mạc Vân Quả: "Lại nói tiếp, còn phải cảm ơn người một chuyện nữa."

"Tuy rằng không biết người dùng biện pháp gì, nhưng lực lượng của ta rõ ràng so với lúc trước càng thêm thuần túy cô đọng, hơn nữa nhiều năm trước lưu lại tai họa ngầm cũng biến mất vô tung vô ảnh, lực lượng của ta càng cường đại hơn! A..... Nghĩ đến người có bảo bối gì sao, nhất định có thể thoát khỏi nơi này, một khi đã như vậy, ta thật chờ mong người tới tìm ta nhà ~"

Tô Chi Cảnh đem một chân còn lại bước vào bên trong, khi hắc động sắp đóng cửa.

Ở một khắc này, Mạc Vân Quả bỗng nhiên ngẩng đầu, trên gương mặt xấu xí kia cặp mắt thuần thúy nhìn chăm chăm vào cửa thời không, nhìn chăm chăm Tô Chi Cảnh.

Ở một khắc cuối cùng khi cách cửa khép lại, Tô Chi Cảnh giống như thấy được đôi mắt mỹ lệ nhất thế gian này, thân thể hần cứng đờ, vội vàng vươn tay muốn giữ lại nó, lại tại hạ một khắc đó, bị truyền tống tới một không gian khác.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232

Edit:Linhlady

Thời không dao động một chút, sau đó lại quay về như lúc ban đầu.

Tất cả giống như chưa có chuyện gì xảy ra, chỉ giọt máu còn lơ lửng kia chứng minh tất cả từng tồn tại.

Bên ngoài, vẫn cứ là cuộc chiến không ngừng nghỉ, cương thi cùng thực vật đối đầu không có điểm dừng.

"Tiểu Quả Quả....."

"Người không sao chứ? Tiểu Quả Quả?"

"Tiểu Quả Quả, đừng thương tâm, người còn có chúng ta! Còn có chúng ta a!"

"Đúng đúng đúng! Chúng ta không cần Tô Chi Cảnh kia, không cần Tô Manh Manh, tiểu Quả Quả người không cần thương tâm nhé!"

"Tiểu Quả Quả, người phải tin tưởng, người là tốt nhất! Một ngày nào đó người sẽ treo Tô Chi Cảnh kia lên đánh một trận."

"Đúng vậy đúng vậy! Còn không phải là có thể cắt qua không gian sao! Hừ! Tiểu Quả Quả người tu luyện một công pháp Thần cấp, lại ăn một viên đan dược Thần cấp, lại có được một vũ khí Thần cấp sau đó lại tu luyện cái mấy trăm năm, nhất định cũng có thể làm được! Cố lên! Người là béo nhất!"

"Lầu trên..... Không an ủi người được cũng đừng an ủi kiểu đó!"

"Không cần nói chuyện thô tục! Muốn văn minh hiểu hay không!"

"Có vài người cũng dừng ở chỗ này giả mù sa mưa nha! Không biết vừa rồi là ai muốn quỷ liếm Tô Chi Cảnh người ta.?"

"Có cái gì hay mà cãi nhau! Có thể im lặng chút được hay không!"

Mạc Vân Quả không có quân phòng phát sóng trực tiếp ra sao, cô nhìn giọt máu trước mặt vuron tay phải ra, tiếp được nó.

Giọt máu kia như có linh tính bay vào lòng bàn tay Mạc Vân Quả.

"Vì sao?"

Cô thấp giọng nói một câu như đang hỏi phòng phát sóng, lại như đang tự hỏi bản thân.

Phòng phát sóng trực tiếp thấy như vậy, đột nhiên đều im lặng lại.

Bọn họ chưa bao giờ là hạng người thiện lương, cho nên mới sẽ có hệ thống phát sóng trực tiếp.

Khi lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Mạc Vân Quả, bọn họ liền theo bản năng cho rằng, Mạc Vân Quả nhất định là đồ đệ của người cực hung ác, nếu không cũng không có được hệ thống phát sóng trực tiếp này.

Hệ thống phát sóng trực tiếp ngay từ đầu được sáng lập ra nguyên nhân chính là để cho mỗi một người tội ác tày trời ở một thế giới tìm được tia lạc thú, không hơn.

Bọn họ ngỡ như vậy, thẳng đến thấy được Mạc Vân Quả, đôi mắt cô quá mức thuần túy, bọn họ bắt đầu hoài nghi hệ thống phát sóng trực tiếp này có phải đầu nhận cả người trong sạch hay không.

Cho nên bọn họ sùng cô, cung chiều cô, dung túng cô, nói đến cùng, cuối cùng chỉ là muốn nhìn đôi mắt thuần thủy kia của cô, vĩnh viễn không có sắc thái khác mà thôi.

Nhưng bọn họ chung quy là người xấu, đối với Tô Chi Cảnh, đối với hơi thở quen thuộc, bọn họ vẫn có vài phần thiên vị.

Đơn giản, bọn họ ở trên người Tô Chi Cảnh, thấy được chính mình.

Đương nhiên, trong đó cũng không thiếu loại người chân chính là nhan không.

Mạc Vân Quả sẽ không biết chuyện đó, bọn họ cũng không tính toán nói ra.

Hệ thống phát sóng trực tiếp phát sóng trực tiếp ngàn ngàn vạn vạn đồ vật, phát sóng trực tiếp mạo hiểm, mỹ thực, cung đấu, thậm chí còn có phát sóng trực tiếp chuyên môn sắc tình, chuyên môn phát sóng trực tiếp các loại bạch bạch bạch, mỗi một cái đều phải kích thích hơn phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả.

Bọn họ sợ dĩ vẫn luôn thủ phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả, cũng bắt quá là muốn nhìn đôi mắt này, nhìn xem đôi mắt thuần thủy này tới khi nào mới bị nhiễm sắc thái khác.

Thời điểm Mạc Vân Quả hỏi ra "Vì sao", bọn họ liền biết, người này, muốn phế đi.

Cặp mắt kia, cũng sắp mất đi sắc thái mỹ lệ nhất.

Không ít người yên lặng rời khỏi phòng phát sóng trực tiếp, sau đó im lặng xóa bỏ nút chú ý.

Nếu nhất định phải mất đi, như vậy để nó mất đi ở thời điểm tốt đẹp nhất.

Ít nhất, cô vẫn là đáng vẻ đẹp nhất trong trí nhớ của bọn họ.

Phòng phát sóng trực tiếp hiếm khi im lặng, không có bình luận, không có đánh thưởng, chỉ có yên tĩnh giống như chết.

Đoàn Tử nhìn lấy nhân số khác giả đột ngột giảm xuống, khuôn mặt vốn dĩ nghiêm túc đứng đắn cũng trở thành kinh dị.

Đã xảy ra chuyện gì?! $\Sigma(^{\circ}\Delta^{\circ}|||)$

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả cũng không biết phòng phát sóng trực tiếp xảy ra chuyện gì, cô thu máu vào trong không gian sau đó đứng dậy.

Cô còn nhớ nhiệm vụ của cô, cùng thực vật đại chiến một trăm hiệp, cô muốn đi hoàn thành nó, đây là nhiệm vụ thuộc về cô.

Phía trước đi theo Đại vương cùng Vương trung vương, Đoàn Tử tính toán chiến đấu được 80 hiệp, bởi vì Đại vương luôn thực thích lôi kéo cô đi ra ngoài chiến đấu, mỹ danh là đi rèn luyện thực chất là đi ăn đậu Hà Lan.

Buổi sáng một lần, buổi chiều một lần, có đôi khi nghỉ ngơi một hồi sẽ đi ra ngoài, tiếp tục chiến đấu.

Đến lúc này tính ra, thời gian hơn một tháng, cũng được 80 lần.

Mà còn lại 20 lần, một mình cô sẽ chiến đấu.

Mạc Vân Quả giật giật thân thể, xương cốt phát ra thanh âm kéo kẹt thanh thúy.

Bởi vì Đại vương cùng Vương trung vương hấp thu năng lượng để lại trong cơ thể cô một lượng lớn tạp chất, cho nên thân thể cô vô cùng yếu ớt, còn yếu hơn thân thể này lúc trước nữa.

Mạc Vân Quả không biết thân thể này còn có thể chống đỡ bao lâu, cho nên cô chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất để chiến đấu.

Mạc Vân Quả cứ theo lẽ thường xông vào đằng trước, chỉ là lúc này, không còn có cương thi lôi kéo cô.

Mạc Vân Quả một tay đập cây đậu Hà Lan, lại bị đậu Hà Lan lập tức đánh trúng cổ tay, xương tay lập tức vỡ nát, tay cô cũng bị phế.

Mạc Vân Quả đem tay bị phế để sau người, tiếp tục dùng một cái tay khác công kích đậu Hà Lan.

Còn không kịp tới gần đậu Hà Lan, đã bị bom anh đào lập tức nổ tung.

Mạc Vân Quả cảm giác thân thể của mình lập tức đứt gãy rất nhiều xương cốt, cô biết, hiện tại mình không thích hợp chiến đấu.

Mạc Vân Quả lui về chiến trường, sau đó hỏi Đoàn Tử một chút hiện tại số lần chiến đấu là bao nhiêu, là 81.

Cô cũng đại khái đoán được Đoàn Tử đếm hết phương thức, chỉ cần cô bị thương trở về, mới tính một lần.

Mạc Vân Quả nằm ở nơi đó, tùy ý để thân thể chậm rãi chữa trị.

Cô biết, chỉ cần một đêm, ngoại thương của cô có thể khôi phục như lúc ban đầu, đây là quy tắc của thế giới này.

Trời dần dần đen, Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, nhìn như đã ngủ say.

Phòng phát sóng trực tiếp cứ theo lẽ thường đóng cửa, Đoàn Tử nhìn số người nhấn chú ý lưu kênh ít đến đáng thương, thờ dài một hơi.

Không biết lỗi ở nơi nào?

Đương nhiên Đoàn Tử sẽ không biết được suy nghĩ của những người đó, nó ngay từ đầu cũng không không hiểu được vì sao có hệ thống phát sóng trực tiếp, chỉ có thể nói, Mạc Vân Quả là đặc biệt.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả vẫn như cũ đi ra ngoài chiến đấu, sau đó bị thương trở về, sau đó tiếp tục chờ đợi thân thể chữa trị, chiến đấu chữa trị, đây cũng là sinh hoạt gần đây của cô.

Mà hôm sau, số lần chiến đấu cũng đạt đến mốc 100 lần, cái này cũng có ý nghĩa, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả hoàn thành.

"Đỉnh! Nhiệm vụ hoàn thành, xin hỏi bắt đầu truyền tống hay không?"

Mạc Vân Quả nhìn nơi lần đầu tiên cô tỉnh lại, lại nhìn nhìn nơi Tô Chi Cảnh rời đi, gật gật đầu.

Mà một khắc này, bộ dáng cương thi của cô, lập tức khôi phục thành dáng vẻ như trước, cặp mắt kia vẫn như lúc ban đầu chưa từng thay đổi.

"A a! Tiểu Quả Quả!"

"Thật tốt! Tiểu Quả Quả vẫn như cũ vẫn là tiểu Quả Quả kia!"

"Tiểu Quả Quả! Ta mặc kệ ta mặc kệ! Từ đây về sau, ta chính fan não tàn của ngươi! Đặc biệt là cái loại não tàn này!"

"Tiểu Quả Quả, thật tốt, ngươi vẫn như cũ vẫn là ngươi trước kia....."

"Thật tốt....."

Một số ít người còn ở lại trong phòng phát sóng cảm khái, bọn họ làm sao sẽ cho rằng, tiểu Quả Quả thay đổi đâu?

Câu "Vì sao?" kia, hẳn là tiểu Quả Quả không hiểu cách làm của Tô Chi Cảnh đi?

Mà bọn họ, còn lại tự nhận là đó là tiểu Quả Quả bất mãn với Tô Chi Cảnh cách làm, đó là bắt đầu ghen ghét cùng hận ý.

Bọn họ làm sao có thể ngốc ngếch như vậy? Bọn họ làm sao có thể phỏng đoán nội tâm của tiểu Quả Quả? Bọn họ làm sao có thể dùng tâm tính ý đồ sớm đã duyệt tẫn tang thương của mình hiểu được tâm tư của tiểu Quả Quả đây?

Phòng phát sóng trực tiếp có khóc, có cười, có chút dở khóc dở cười, nhưng đều không ngoại lệ, tại đây một khắc này, bọn họ trở thành fan não tàn của Mạc Vân Quả, trở thành lực lượng không thể thiếu ngày sau của cô.

Giờ khắc này, phòng phát sóng trực tiếp cực kỳ nhất trí.

Thật tốt, ngươi vẫn như cũ là tiểu Quả Quả của chúng ta.....

Thật tốt, ta đã duyệt tẫn nhân gian thất cách*, ngươi vẫn ngây thơ lòng mang ấm áp.....

- -----

**Nhân gian thất cách (人間失格, Ningen Shikkaku, nghĩa đen: Mất tư cách làm người)*

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Nơi vô vọng (Phiên ngoại Tô Chi Cảnh)

Edit: Linhlady

Trong không trung mây đen vây kín cả bầu trời nhìn như muốn rũ xuống, nhìn qua dị thường khủng bố.

Ngay lúc này, một người nam nhân mặc đồ đen ôm một đứa bé mũm mĩm xuất hiện trong không trung, trên mặt hắn còn vẫn duy trì phần hận.

"Ha ha ha! Tô Chi Cảnh, nếu ngươi chạy trốn đến nơi này, nhất định là muốn chết!"

Một giọng nói kiêu ngạo vang vọng trong không gian này, Tô Chi Cảnh phun ra một búng máu, phần hận nói: "Ngươi không cần đắc ý, một ngày nào đó, ta sẽ trở về!"

"Ha ha ha! Ta đây thật chờ mong sẽ có ngày đó nha!"

Theo thanh âm này biến mất, không trung lập tức trở nên sáng sủa.

Tô Chi Cảnh biết người kia tạm thời xem như buông tha bọn họ, lúc này, hắn mới có tâm tư nhìn xem đây là nơi nào.

Chi là liếc mắt một cái, hắn bắt đầu tuyệt vọng.

Nơi này, lại là nơi vô vọng.....

Khó trách, khó trách nam nhân kia lại dễ dàng buông tha bọn họ, nghĩ đến, hắn cũng không nắm chắc ra khỏi nơi này được đi?

Tô Chi Cảnh cười nhẹ một tiếng, vận mệnh của bọn họ đã đến lúc tận vong rồi sao?

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua đệ đệ trên mặt dính đầy máu, trong mắt tràn đầy không cam lòng.

Không cam lòng cứ như vậy từ bỏ, không cam lòng cứ như vậy chết đi!

Tô Chi Cảnh buông Tô Manh Manh xuống, vận dụng công lực chữa trị thương thế, nhưng mà ngay sau đó, lại có biến dị xảy ra.

Ánh mắt tối xảm lại một tia lục quang cùng hắc quang len lỏi vào trong cơ thể Tô Chi Cảnh cùng Tô Manh Manh, cùng lúc đó, toàn bộ trong thiên địa vang lên giọng nói quen thuộc vừa rồi.

"Xem phân lượng chúng ta là đồng môn, ta đưa ngươi một phần tạo hóa ảo, nếu các ngươi có thể luyện hóa thứ này, thì có thể thoát khỏi thế giới này, chi là....."

Cái kia thanh âm tạm dừng một chút, tùy theo là tiếng cười kiêu ngạo.

"Ha ha ha! Thì ra các ngươi cũng sẽ có một ngày này? Giết hại lẫn nhau đi! Sư huynh thân ái ~"

Tô Chi Cảnh cả kinh, sau đó hắn thấy đệ đệ thân yêu của hắn biến thành cây đậu Hà Lan, mà chính hắn, lại biến thành cương thi xấu xí kia!

Hắn tức đến khó thở, hơn nữa thương thế quá nặng, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Khi tỉnh lại thì tất cả đã thay đổi.

Hắn dần dần mất đi ký ức, chỉ bằng một tia chấp niệm đi tìm cây Hà Lan kia, đó là đệ đệ duy nhất của hắn.

Sau đó, chấp niệm kia biến thành một loại bản năng, hắn bức thiết muốn tìm cây đậu Hà Lan, hình như là vì ăn nó? Bởi vì chúng nó ăn rất ngon?

Hắn quên mất, chỉ biết đậu Hà Lan, là đồ vật ăn ngon nhất trên thế gian này.

Hắn dần dần mất đi năng lực tự hỏi, hắn chỉ có thể mỗi ngày không ngừng lặp đi lặp lại một câu mình từng là con người.

Chi là, ngày dài quá, hắn giống như muốn quên cái gì đó.....

"Chủ tử? Chủ tử?" Một giọng nữ mềm nhẹ đánh gãy suy nghĩ của Tô Chi Cảnh, hắn hoàn hồn nhìn nữ nhân kia một cái, dùng ánh mắt dò hỏi nàng chuyện gì.

"Chủ tử, sư đệ của ngài muốn xử lý như thế nào?" Nữ nhân cúi đầu nói, trong lòng lại âm thầm nghĩ đến, từ sau khi chủ tử mất tích trở về, giống như càng ngày càng yêu phát ngốc.

"Hắn a....." Tô Chi Cảnh một tay chống đầu mình, đôi mắt tràn đầy ác ý, "Ta nghe nói nữ nhân bang kia rất yêu thích loại hình như sư đệ."

Nữ nhân vừa nghe, liền hiểu rõ ràng ý tứ của Tô Chi Cảnh, nhớ tới nữ nhân bang kia, nàng đánh một cái lạnh run, đem nam nhân kia để lại cho những nữ nhân đó, tảm tắc..... Vẫn nên tự cầu nhiều phúc đi.

Nữ nhân thức thời lui xuống, trong phòng lại chỉ còn lại một mình Tô Chi Cảnh.

Ánh mắt Tô Chi Cảnh sâu thẳm, hắn nhớ tới cương thi kỳ quái kia, rõ ràng là một cương thi xấu xí như vậy, vì sao ở một khắc cuối cùng kia, hắn lại cho rằng nàng có đôi mắt mỹ lệ nhất thế gian này đây?

Tô Chi Cảnh khẽ cười một tiếng, thôi, một ngày nào đó hắn sẽ tìm được đáp án không phải sao?

Hắn có một loại trực giác, bọn họ, rất nhanh sẽ gặp lại.....

- - - - -

Edit: Không quá thích phần cuối thế giới này, chỉ có thể edit thật thanh, thật nhanh, phù, cuối cùng cũng xong.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 235: Buông BOSS kia ra

Edit:Linhlady

Lúc này đây trở về không gian yên tĩnh, ngoại trừ Đoàn Tử đang nhăn khuôn mặt nhỏ, còn lại tất cả đều tốt đẹp.

Đoàn Tử giờ phút này đang vô cùng rối rắm, nó không hiểu vì sao kí chủ rõ ràng không mắc sai lầm gì, thế nhưng bọn họ lại đồng loạt bỏ lưu trữ?

Rõ ràng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ rất xuất sắc a, rõ ràng ký chủ rất tuyệt a!

Vì sao những người đó lại không muốn xem nữa?

Cho nên nhất định là do những người đó có vấn đề gì? Nhất định đúng là như vậy đi?!

Đoàn Tử tự an ủi chính mình, nghĩ như vậy, khuôn mặt đang nhăn nhó mới dần dần dần ra.

Nó ngoa kiêu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả nói: "Ký chủ, lần này biểu hiện rất tuyệt!"

Đoàn Tử cũng không nói cho Mạc Vân Quả phòng phát sóng trực tiếp xảy ra chuyện gì, ở trong mắt nó, những người đó đều có ánh mắt vô dụng! Hừ (´ ˘ ˘ `)

Mạc Vân Quả gạt đầu, tỏ vẻ bán thân hiểu được.

"Ký chủ, lần này phát sóng trực tiếp người cảm giác thế nào?"

Đoàn Tử lẩm miệng hỏi một câu, thật ra nó đã chuẩn bị tư tưởng Mạc Vân Quả có thể không trả lời câu hỏi của nó.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: "Đại vương cùng Vương trung vương rất tốt."

Cô tạm dừng một chút mới tiếp tục nói: "Nhưng mà Đại vương thực xú."

Đoàn Tử.....

"Tô Chi Cảnh cùng Tô Mạnh Mạnh cũng rất tốt." Mạc Vân Quả tiếp tục nói, "Chi là ta không hiểu vì sao hấn lại cho ta máu của hấn."

Đoàn Tử:..... (mặt lạnh nhạt)

Mạc Vân Quả nói xong lúc sau còn trịnh trọng gật gật đầu nói: "Ừ, rất tốt."

Đoàn Tử chọc chọc gương mặt mềm mại của chính mình nói: "Nói tốt thì tốt a!"

Mạc Vân Quả nhìn động tác của Đoàn Tử, vờn tay cũng chọc chọc gương mặt Đoàn Tử, ừm..... Thật mềm

"Vậy ký chủ đại nhân người muốn nghỉ ngơi trước hay là tiếp tục phát sóng trực tiếp?"

Mạc Vân Quả cảm thấy mình cũng không có cái gì không khoẻ, vì thế cô nói: "Tiếp tục phát sóng trực tiếp đi."

Ừm..... Gắn đây các thế giới giống như đều rất thú vị. Cô nghĩ như vậy.

Đoàn Tử nghe được Mạc Vân Quả nói như vậy, hai mắt cong cong, ký chủ cần mẫn gì đó, nó thích nhất!

Đoàn Tử trực tiếp bắt đầu truyền tống, trong không gian u ám, thân ảnh một lớn một nhỏ rất nhanh biến mất.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, thấy trước mặt mình đứng một đồng người kì kì quái quái.

Bọn họ mặc trang phục kỳ kỳ quái quái, trong tay cầm vũ khí kỳ kỳ quái quái, trong miệng giống như đang nói một đồng lời kỳ kỳ quái quái.

"Oa! Cái này thật là BOSS sao? Lớn lên không khỏi quá đẹp đi? Ta đều không đành lòng xuống tay làm sao đây?" Một người mặc trang phục chiến sĩ người khoa trương nói, tuy rằng hấn nói như vậy, nhưng trong mắt lại là một mảnh lương bạc.

"Thiệt, người thôi đi, ta cũng không biết nói người cuồng chiến đấu còn có lòng thương hương tiếc ngọc." Một cô gái khác tay cầm gậy nói.

"Được rồi được rồi, các người ngừng một chút đi, thừa dịp BOSS còn chưa công kích, chúng ta nhanh chóng bắt lấy năng, sau đó có thể giết luôn, haha." Một người trong tay cầm cung tiễn nói, khi nói ra câu này, hấn nhanh chóng vọt về phía Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả thân thể phản ứng nhanh chóng, tránh thoát mũi tên kia.

Cô không hiểu vì sao đám người này muốn giết cô, bắt quá cô muốn sống sót, cho nên.....

Mạc Vân Quả nhảy sang bên tránh thoát, sau đó nhận một loại công kích dày đặc.

Cô rõ ràng nghe được có người nói: "Mau! Tập trung hỏa lực công kích BOSS!"

"Ba Tư là cái gì?" Mạc Vân Quả trong đầu hiện lên một câu hỏi, ngay sau đó liền thiếu chút nữa bị cung tiễn bắn trúng cánh tay.

Lúc này, Mạc Vân Quả cũng không dám tiếp tục phân tâm.

- - - - -

Edit: Ừm ba la xì bùa, hi vọng thế giới này có nam chính, huhu, ta chờ ành mấy chục chương rồi....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 236

Edit: Linhlady

Cô cảm thấy thân thể này nặng lượng thật lớn, cô cảm giác như chỉ cần nắm nhẹ tay thì mấy thứ trước mắt này sẽ biến mất.

Bên kia tần suất công kích cô càng ngày càng dày đặc, Mạc Vân Quả ngay từ đầu chỉ là tránh né, đến sau, bị ép buộc đến nỗi muốn tránh cũng không được.

Nếu trốn không xong, vậy chỉ có thể đối mặt.

Mạc Vân Quả vươn một bàn tay, từ lòng bàn tay cô xuất hiện một đóa hoa sen, hoa sen này màu sắc quý dị, chớp động trời nổi trong không trung.

Mọi người cả kinh, bọn họ vừa nhìn thấy đóa hoa kia đã có thể cảm nhận năng lượng thật lớn từ đó tỏa ra.

BOSS này, quả nhiên danh bất hư truyền!

Mọi người lúc này cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng uống thuốc bổ sung trạng thái nhân vật, sau đó mỗi người vào vị trí của mình, hướng tới Mạc Vân Quả một đòn công kích chí mạng.

Mạc Vân Quả thấy những người đó còn muốn công kích mình, giờ hoa sen trong tay mình lên cao.

Tức khắc, nơi này liền bị hỏa liên vây quanh, ngọn lửa dính lên người nào, người đó trong nháy mắt máu liên tục tụt xuống.

Vài giây sau, thanh máu chạm vạch cuối, toàn đội bị diệt!

Mạc Vân Quả nhìn đám người biến mất trước mắt, nghiêng nghiêng đầu, ở trong đầu nói: "Đoàn Tử, bối cảnh chuyện xưa của thế giới này."

Đây là lần đầu tiên Mạc Vân Quả chủ động hỏi Đoàn Tử về bối cảnh, Đoàn Tử cũng không dám chậm trễ, lập tức liền đem bối cảnh truyền tống cho Mạc Vân Quả, cùng lúc đó, công bố nhiệm vụ.

"Đỉnh! Nhiệm vụ Bản Vị Diện: Dạy dỗ Dung Tu trở thành thiên hạ đệ nhất."

Bởi vì nhiệm vụ này, phòng phát sóng trực tiếp lập tức náo nhiệt lên.

"Ha ha ha ha ha!"

"Lầu trên ngươi đang cười cái gì....."

"Các ngươi xem nhiệm vụ này a! Nhiệm vụ này ý tứ rõ ràng là muốn cho tiểu Quả Quả trở thành sư phụ a! Vậy các ngươi tưởng tượng một chút đệ tử của tiểu Quả Quả....."

"Phốc..... Ha ha ha ha! Lầu trên ngươi thành công chọc trúng cười của ta điểm!"

"Có phải cảm thấy rất tuyệt hay không!"

"Có phải cảm thấy thực khôi hài hay không!"

"Ta có thể tưởng tượng ra bộ dáng đáng thương của tên Dung Tu kia....."

"Vừa nói như vậy, ta đột nhiên thật muốn gặp cái người Dung Tu kia! Ha ha ha!"

Mạc Vân Quả nhìn nhiệm vụ này, không nói gì thêm, mà chuyển tâm nghiên cứu nội dung bối cảnh.

Đây là một trò chơi, tên là 《 Thiên hạ 》 game thực tế ảo.

Trò chơi này, chức nghiệp chia làm mục sư, cung tiễn, chiến sĩ, thợ săn. Đương nhiên, còn chức nghiệp được che giấu khác.

Trò chơi này hầu như mọi người ai cũng có thể tham gia, trò chơi nhân sinh, nhân sinh trò chơi.

Trò chơi này địa vị càng cao, liền đại biểu người này càng có bản lĩnh.

Bởi vì đây trò chơi do nhiều người có IQ cao nghiên cứu hàng trăm năm sáng lập ra, trò chơi này thông qua thân thể để xác định điểm xuất phát đầu tiên của người chơi, nói cách khác, trong trò chơi các thứ tự xếp hạng đại biểu cho chỉ tiêu của bọn họ ngoài đời thực.

Đương nhiên, tất cả chuyện này không có quan hệ với Mạc Vân Quả.

Cùng Mạc Vân Quả có quan hệ đó là Dung Tu, mà Dung đại thiếu gia kia, lại một phế vật.

Dung Tu dựa theo quy định của gia tộc vào trò chơi này, ăn no chờ chết, trò chơi khai phục đã một năm, hấn lại vẫn không nổi Tân Thủ thôn.

Cũng không nhận được nhiệm vụ che dấu gì, thật sự Dung Tu là bùn nhão không thể trét tường.

Mà Mạc Vân Quả, còn lại còn phải dạy một người như vậy trở thành thiên hạ đệ nhất.

Mạc Vân Quả nghĩ, cô khẳng định muốn hoàn thành nhiệm vụ, mục đích cô vào thế giới này chỉ có một.

Mà muốn hoàn thành nhiệm vụ mấu chốt chính là Dung Tu, như vậy đầu tiên, cô phải tìm được Dung Tu.

Ừm..... Đầu tiên đầu tiên, cô phải rời khỏi nơi này.

Mạc Vân Quả đã tiếp thu sự thật cô là một BOSS, từ trước đến nay năng lực tiếp nhận của cô không tồi, rất nhanh đã hiểu tình huống hiện tại của mình.

Cô để lại một phân thân thay cô làm nhiệm vụ, sau đó đi tới tân thủ thôn tìm Dung Tu.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237

Edit:Linhlady

Giờ phút này ở Đào Hoa thôn, một người con trai mặc đồ tân thủ đang ngâm một cây cỏ dại, nằm dưới một gốc đại thụ, chân bắt chéo, hai mắt híp lại.

Tóc của hấn bơi vì lâu ngày không xử lý, nhìn qua có chút lộn xộn.

Dung Tu nghĩ, ừm..... Hôm nay thời tiết không tồi.

Quan trọng là trong trò chơi này thời tiết gần như không thay đổi.

Khi Dung Tu đang suy xét có nên đi câu cá hay không, trước mắt hấn đột nhiên xuất hiện một bóng người, che khuất ánh mặt trời của hấn.

Dung Tu hơi hơi mở to mắt, nhìn đi tới.

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu nằm trên mặt đất, lập tức lợi dụng quyền hạn đặc thù của NPC nhìn thuộc tính của Dung Tu.

Người chơi: Phế vật

Sinh mệnh lực: 100

Tinh thần lực: 100

Thể lực: 100

Lực lượng: 1

Sức chịu đựng: 1

Linh hoạt: 1

Mị lực: 1

Trí lực: Che dấu

May mắn: 0

Thời điểm Mạc Vân Quả nhìn đến phần trí lực của Dung Tu là che dấu, nghiêng đầu nhìn nhìn, có điểm kỳ quái a!

Dung Tu thấy không rõ dung mạo người trước mắt, nhưng qua quan sát thân thể, hấn cũng đoán được là con gái..... Lại còn là một cô gái thật xinh đẹp.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là cô đang che mắt ánh mặt trời của hấn.

"Uy, cô gái, cô chắn mặt trời của tôi."

Mạc Vân Quả bước sang bên cạnh một bước, sau đó cảm thấy có chút không đúng, cô lại đi về phía trước một bước, sau đó đặt mông ngồi ở bên cạnh Dung Tu.

Dung Tu lúc này mới thấy rõ dung mạo Mạc Vân Quả.

Nói như thế nào đâu? Đây là một khuôn mặt cực kỳ yêu mị, có thể nói, đây là một khuôn mặt mị hoặc chứng sinh.

Dung Tu nghĩ, nếu như để cho em trai hấn thấy, nhất định lại một phen quỳ liếm.

Trong mắt hấn xẹt qua một tia châm chọc, lại nhanh chóng biến mất không thấy.

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả từ trên xuống dưới, khuôn mặt rất đẹp, dáng người rất chuẩn, khí chất hoàn hảo, nhưng nhìn đi nhìn lại lại là một mỹ nhân chưa trưởng thành.

Dung Tu không chút để ý nhìn về phía đôi mắt Mạc Vân Quả, lần này hấn ngay ngắn cả người.

Đôi mắt này..... Thật thuần tịnh!

Trong đầu hấn hiện lên ý niệm như vậy, nhưng rất nhanh lại bị hấn đánh nát.

Có thể chủ động tiếp cận mình, cô gái này có thể thuần khiết sao?

Dung Tu quay đầu đi cười nhạo một tiếng, không hề nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cũng không biết tâm tư Dung Tu ra sao, cô nhớ nhiệm vụ của cô đó là dạy dỗ Dung Tu, như vậy Dung Tu nên nhận cô là sư phụ.

Nghĩ thông suốt điểm này Mạc Vân Quả chọc chọc cánh tay Dung Tu, Dung Tu bị một lực lớn đẩy cách tay đang che mặt xuống.

Hấn không thể tin tưởng nhìn Mạc Vân Quả, cô gái này..... Sức lực thật lớn!

Mạc Vân Quả một chút cũng không cảm thấy kỳ quái, cô nhìn Dung Tu chăm chăm nói: "Nhận ta làm sư phụ."

Dung Tu: Cô nói gì?! Gió quá lớn không nghe rõ!

Dung Tu hừ lạnh một tiếng, không để ý tới Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả thấy Dung Tu không để ý tới mình, lại chọc chọc chân hấn nói: "Nhận ta làm sư phụ."

Dung Tu: Ma trúng! Đau quá!

"A....."

Hấn cười lạnh một tiếng, tiếp tục coi thường Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả tiếp tục chọc chọc chọc, trong miệng vẫn luôn nói: "Nhận ta làm sư phụ."

Cảm giác trên người mình đã bị chọc mấy cái lỗ - Dung Tu:.....

"Ta nhận! Ta nhận còn không được sao! Cô đừng chọc nữa!"

Mạc Vân Quả ngừng tay nói: "Anh phải gọi tôi là sư phụ."

Dung Tu: Ha ha!

Mạc Vân Quả thấy Dung Tu không nói lời nào, vươn ngón tay lại muốn chọc Dung Tu.

Dung Tu bị chọc phát sợ, liên tục nói: "Tôi gọi! Tôi gọi còn không được sao!"

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu, không nói lời nào.

Dung Tu ho nhẹ một tiếng, quay đầu đi nhẹ nhàng kêu một tiếng.

"Sư phụ."

Mạc Vân Quả: Ủ!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238

Edit: Linhlady

"Nha nha nha! Không hiểu tại sao nhìn hai người tiếp xúc với nhau lại cảm thấy đáng yêu nhỉ?!"

"Thông qua chuyện này, ta học được một kỹ năng."

"Kỹ năng gì? Tò mò!"

"Có người không đồng ý yêu cầu của mình, ta đây liền chọc chọc chọc! Ha ha ha! Có phải rất lợi hại hay không! Ta chọc! Ta chọc! Ta chọc chọc chọc!"

"Không biết vì sao..... Không hiểu sao ta lại nghĩ tới một thế giới mà mình từng xem..... Sau đó không hiểu sao ta..... Đen tối."

"Không cần ô, muốn ưu nhã!"

"A a a! Không cần đem đề tài lái sang chuyện khác! Chúng ta đến xem nhân vật chính —— Dung Tu!"

"Dung Tu có cái gì đẹp? Còn không phải là một đại thúc lồi thối sao?"

"Lầu trên có thể người đã nói sai rồi, ta xem Dung Tu này hẳn là cái đại soái ca!"

"Vi sao lầu trên lại có suy nghĩ như vậy?"

"Ta nói là do trực giác của một nhan không người tin không?"

"Cút xéo!"

Phòng phát sóng trực tiếp lại khôi phục sức sống như xưa, Đoàn Tử nhìn nhân số khán giả, yên lặng đau lòng một chút, sau đó nó nắm chặt tay của mình, làm bộ đáng phẫn đấu, hừ!

Một ngày nào đó những người rời đi nhất định sẽ hối hận!

Đoàn Tử "Hùng tâm tráng chí" Mạc Vân Quả cũng không biết, cô đang quan sát Dung Tu, nghĩ bắt đầu từ đâu dạy dỗ hắn.

Nếu muốn trở thành thiên hạ đệ nhất, giá trị vũ lực là chuyện tất yếu không thể thiếu.

Mạc Vân Quả nghĩ, hiện tại nhiệm vụ hàng đầu hẳn là đề cao giá trị vũ lực của Dung Tu, muốn nâng cao giá trị vũ lực cách tốt nhất là nâng cấp.

Mạc Vân Quả vô cùng thông minh, trong thời gian ngắn đã có thể nắm được toàn bộ quy tắc trò chơi.

Cô biết, cô không giống Dung Tu, Dung Tu có thể tăng lên cấp bậc cao thì giá trị vũ lực mới theo đó nâng lên, còn về phía cô, ừm.... Cô đã là mạnh nhất.

Dung Tu gọi một tiếng sư phụ xong lại cảm thấy hối hận, nhưng suy nghĩ lại, lại không thấy có gì đáng bận tâm.

Cũng chỉ là gọi một cô gái là sư phụ mà thôi, so với chuyện này hẳn không phải đã phải làm không ít chuyện nhục nhã hơn không phải sao?

Dung Tu thờ dài một hơi, nhắm mắt lại, muốn nghỉ ngơi.

Mạc Vân Quả nơi nào sẽ co hắn nghỉ ngơi, cô chọc chọc Dung Tu nói: "Đi thăng cấp."

Dung Tu:..... Vì sao lại chọc chọc! Không biết rất đau sao!

Dung Tu nổi giận đùng đùng mở to mắt, nhưng ở tiếp xúc với đôi mắt của Mạc Vân Quả, lập tức quẫn bách.

Thôi, hôm nay tâm tình hẳn tốt, không so đo với cô.

Dung Tu xoay mình sang nơi khác, nói thầm nói: "Không đi."

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu đưa lưng về phía mình, nghiêng đầu nghĩ đối sách.

Một lát sau.....

Dung Tu đứng phắt dậy, che miệng, nghiêng răng nghiêng lợi.

Cái cô gái đáng chết này, không phải nói cô không cần chọc sao! Rất đau có được không!

Mạc Vân Quả vừa lòng gật đầu, đồ đệ của mình thật nghe lời.

Bởi vì Dung Tu chỉ là cấp 10, cho nên Mạc Vân Quả dẫn hắn đi tới khu quái cấp 15, chỗ này giúp hắn tăng rất nhiều giá trị kinh nghiệm.

Dung Tu nhìn bầy sói trước mặt, che miệng lại chạy tán loạn khắp nơi.

Cô gái đáng chết, hẳn đánh không lại những con sói đó a a a!

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu trốn đông trốn tây, không hiểu vì sao hắn muốn chạy trốn, rõ ràng những con sói kia rất yếu mà.

Ánh mắt Mạc Vân Quả dừng ở bàn tay trống trơn của Dung Tu, cô nghĩ, hẳn cần một món vũ khí.

Cô phất tay một cái, những con sói đó trong nháy mắt biến thành đạo bạch quang.

Dung Tu:..... Cô gái này..... Thật cường!

"Đồ đệ, đi theo ta."

Mạc Vân Quả tính toán mang theo Dung Tu đi tìm vũ khí, theo tư liệu cô phân tích, trong đảo hoa thôn này có một tông sư chế tạo vũ khí, vừa vặn có thể để hắn ta chế tạo cho đồ đệ cô một vũ khí vừa tay.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 239

Edit:Linh lady

Dung Tu đi theo Mạc Vân Quả, nhìn hướng đi của cô hẳn đoán được cô đi về nhà ông lão kia.

Dung Tu ở cái Tân Thủ Thôn này đã một năm, sớm nắm rõ thôn này như lòng bàn tay.

Hắn nhìn thấy Mạc Vân Quả thế mà lại muốn đi tìm ông lão kia, thật sự là có chút không hiểu, lão nhân kia, nói ra cũng là người tính tình kém cỏi nhất cái thôn này nha.

Lúc này, bọn họ đang đứng trước mặt người tính tình lớn nhất, về mặt Dung Tu khiếp sợ nhìn ông lão đang ra sức nịnh nọt, trong lòng đối với Mạc Vân Quả đánh giá cao một phần.

"Ai da, đại nhân, con gió nào thổi ngài tới đây nha?"

"Ngài xem có yêu cầu gì cần tiểu lão đầu ta cống hiến sức lực, ngài cứ việc phân phó, cứ việc phân phó."

"Ta chắc chắn cục cung tạn tụy, đến chết mới thôi!"

Vũ khí tông sư Lỗ Ban đại sư nịnh nọt nhìn Mạc Vân Quả, trên mặt nếp gấp đều nhiều thêm một tầng.

Mạc Vân Quả có chút không rõ thái độ của hắn ta, nhưng chuyện này cũng không trở ngại mục đích cô tới đây.

Mạc Vân Quả chỉ ngón tay về phía Dung Tu, nói với hắn ta: "Chế tạo cho hắn một món vũ khí."

Lỗ Ban đại sư sùng sốt, sau đó trên dưới đánh giá Dung Tu một phen, từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ khinh thường.

Cái tên phế vật này, còn muốn hắn ta chế tạo vũ khí? Quả thực ô uế tay hắn ta.

Lỗ Ban đại sư thập phần không muốn, nhưng khi hắn ta nhìn đến Mạc Vân Quả trước mắt, bắt đầu dĩ nhiên nể.

Xem đáng về đại nhân, giống như có quan hệ rất tốt với phế vật này?

Mạc Vân Quả thấy Lỗ Ban đại sư không nói lời nào liền nói: "Chế tạo vũ khí."

Lỗ Ban đại sư lập tức hoàn hồn, liên tục gật đầu nói: "Được được được!"

Sau khi phản ứng lại mình đã nói gì - Lỗ Ban đại sư:..... Ai bảo ngươi lạnh mồm lạnh miệng! Ai bảo ngươi lạnh mồm lạnh miệng!

Dung Tu không nghĩ tới lão nhân này lại đồng ý với sự phụ tiện nghi nhà mình giúp hắn chế tạo vũ khí, phải biết rằng lúc trước hắn cầu thật lâu mà lão nhân kia vẫn không đồng ý!

Mạc Vân Quả vừa lòng gật đầu, liền như vậy nhìn Lỗ Ban đại sư, chờ đợi vũ khí của hắn ta.

Lỗ Ban đại sư chạm phải ánh mắt của Mạc Vân Quả, trong lòng cân nhắc vị xem đại nhân muốn vũ khí như thế nào, chắc là loại vũ khí tốt nhất đi?

Nói như vậy, vật liệu nơi này của hắn ta không đủ a!

Lỗ Ban đại sư suy nghĩ một hồi mới chần chờ nói: "Đại nhân a, này..... Vật liệu không đủ a!"

"Muốn vật liệu gì?" Mạc Vân Quả hỏi.

Lỗ Ban đại sư thuận miệng tuôn ra một ít vật liệu hi hữu, Dung Tu nghe được hết sùng sốt lại sùng sốt.

Hắn biết vật liệu trong miệng Lỗ Ban đại sư có bao nhiêu khó kiếm được!

Cái gì mà ô kim thạch, rồi thì mưa bụi mao! Những thứ đó cho dù giá cao cũng chưa chắc có người muốn bán!

Lão nhân đáng chết này nhất định có ý làm khó dễ! Hắn biết ngay mà làm sao lão nhân này lại dễ dàng đồng ý như vậy được!

Mặt Dung Tu lập tức đen xuống, hắn hừ lạnh một tiếng, tính toán muốn rời đi.

Mạc Vân Quả nghe xong tên vật liệu, không nói gì, chỉ là từ nhẫn không gian riêng tư của NPC móc ra vật liệu hắn ta yêu cầu.

Lỗ Ban đại sư:..... Thở hào cầu ôm đùi!

Dung Tu: Ma trúng! Mặt đau quá!

Lỗ Ban đại sư thực kinh hãi, đồng thời cũng rất ngoài ý muốn, nhưng lại cảm thấy tình lý ở trong đó.

Trong lúc nhất thời, cảm xúc của hắn ta trở nên phức tạp, cuối cùng ôm vật liệu, thật sâu nhìn thoáng qua Dung Tu, sau đó đi vào nội thất.

Dung Tu:..... Cái ánh mắt kia là có ý tứ gì! Ngươi ra đây chúng ta đánh một trận!

"Đồ đệ, đầu tóc ngươi nên sửa sang lại."

Mạc Vân Quả nhìn đầu tóc hỗn độn kia nói.

Dung Tu cố tình không cảm thấy có cái gì cần quan tâm, hắn vung tóc nói: "Phiêu như! Chính là tự tin như vậy!"

Mạc Vân Quả:..... Cô hình như nhận một đồ đệ ngốc.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 240

Edit:Linhlady

Dung Tu không thấy Mạc Vân Quả nói lời nào, cho rằng cô bị tư thái tự tin tiêu sái của mình thuyết phục.

Hắn hất cằm lên, một bộ kiêu ngạo.

Mạc Vân Quả:.....

"Phiêu nhu! Chính là tự tin như vậy! Ha ha ha ha!"

"Thật là đủ tự tin....."

"Ta cảm thấy người này lại là một tên gia hỏa chơi rất vui, giống như xem hắn bị tiểu Quả Quả treo lên đánh!"

"Giám định lầu trên là run S*, nhận định xong!"

"Phi, người mới là run S, người cả nhà đều là run S!"

"Không, ta là run M**."

**S (Sadism): bạo dâm, ác dâm – thích gây đau đớn, hành hạ người khác (người yêu).*

*** M (Masochism): thống dâm, khổ dâm – thích nhận đau đớn, thích bị hành hạ bởi người khác (người yêu)*

"..... Các người đủ rồi!"

Phòng phát sóng trực tiếp lại là một trận cười vui, Mạc Vân Quả lại không vui vẻ nổi.

Bởi vì cô phát hiện một sự thật vô cùng nghiêm trọng, đó là đồ đệ của cô, giống như có chút ngốc.

Tỷ như cô hỏi: Nếu có người đánh anh anh làm sao bây giờ?

Đồ đệ đáp: Chạy a!

Cô lại hỏi: Nếu trốn không thoát thì sao?

Đồ đệ đáp: Chạy a!

Cô lại hỏi: Chạy không thoát.....

Đồ đệ nói: Liều mạng chạy a!

Mạc Vân Quả cảm thấy, đồ đệ của cô không hề hiểu ý cô nói, hơn nữa quá mức yếu đuối, chạy là giải quyết không được vấn đề.

Ngược lại Dung Tu cảm thấy, có khả năng đầu óc sư phụ tiện nghi của mình có chút vấn đề.

Thế mà đi hỏi hắn có người đánh hắn làm sao bây giờ.....

Vấn đề này còn cần phải hỏi sao? Đương nhiên là chạy a! Hiện tại hắn là một phế nhân, cái gì đều làm không được, trừ bỏ chạy, hắn cũng không còn phương pháp nào khác.

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu trước mặt trung vẻ mặt đương nhiên, nghiêng đầu đập một cái lên đầu hắn.

"Có người đánh anh, anh đánh trở về cho tôi."

Dung Tu: Ha hả!

Với sức lực của cánh tay này, hắn có thể đánh trả được sao!

"Sư phụ a ~" Dung Tu ngây ngây lơ lơ tai nói. "Cô biết người thông minh làm cách nào không?"

Mạc Vân Quả nhìn hắn, ý bảo hắn tiếp tục nói.

"Đương nhiên là chạy a!" Khóe miệng Dung Tu cong cong cười lên, "Ồ trạng thái địch ta cách xa vạn dặm, hà tất lấy cứng đối cứng?"

"Có thể ở dưới tình huống khẩn cấp bảo vệ được tính mạng, đó mới là cách người thông minh nên làm a!"

Thời điểm Dung Tu nói lời này trung ra vẻ mặt đương nhiên, hắn biết, ở trong trò chơi này, hắn có danh xưng phế vật, ngoại trừ chạy, hắn không có cách khác.

Mạc Vân Quả trầm mặc một chút, giống như đang suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, Lỗ Ban đại sư từ nội thất đi ra, hắn ta chấp tay sau lưng, vẻ mặt nghiêm túc.

Mạc Vân Quả nhìn hấn ta một cái, lại quay đầu nói với Dung Tu: "Cách làm của cường giả là đánh lại."

Khi Dung Tu nghe được lời này có chút sùng sốt, theo sau đó là một trận cười khê, không chút để ý cười ở trong không gian đặc biệt rõ ràng, nghe qua có vài phần dễ nghe.

Lỗ Ban đại sư kỳ quái nhìn thoáng qua Dung Tu, sau đó liền đem lực chú ý chuyển dời sang Mạc Vân Quả.

Chỉ thấy hấn ta bước nhanh tiến lên cong eo, trong tay hấn ta cầm một cái nhẫn, hai tay dâng lên cho Mạc Vân Quả.

"Đại nhân, vũ khí luyện thành, ở bên trong này."

Mạc Vân Quả tiếp nhận nhẫn, sau đó đưa cho Dung Tu.

Dung Tu bữu mỗi, từ bên trong nhẫn lấy ra.

Đây là một thanh kiếm mộc mạc, nói là mộc mạc, thật sự chỉ để dễ nghe chút thôi.

Trên thực tế, đây là thanh kiếm vô cùng bình thường, toàn thân một màu ngân bạch, không có cái loại bá vương chi khí trong truyền thuyết, cũng không có cái loại hào quang khốc huyễn đến không có bạn bè, đây là một thanh kiếm phổ thông không thể phổ thông hơn.

Trong mắt Dung Tu xẹt qua một tia thất vọng, hấn đem kiếm thu về, cái gì cũng không nói, quay đầu bỏ đi.

Lỗ Ban nhìn Dung Tu bỏ đi, lúc này mới thẳng khời eo nhìn Mạc Vân Quả, thờ dài một hơi thật sâu.

"Đại nhân, kiếm này....."

Lỗ Ban đại sư muốn nói lại thôi, giống như có lý do khó nói.

"Nói." Mạc Vân Quả lạnh lẽo nói một chữ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 241

Edit:Linhlady

"Thanh kiếm này là một vũ khí trường thành biến thành, tương lai vũ khí kia có thể thành dạng gì, toàn dựa vào bản lĩnh của chủ nhân nó." Lỗ Ban đại sư nói, "Nhưng theo ta thấy, tư chất gia hỏa kia, ài....."

Nói tới đây, Lỗ Ban đại sư có chút đau lòng, đó là thanh kiếm hấn ta luyện thành công nhất từ trước đến nay! Đáng tiếc thua ở trong tay một tên gia hỏa không có tư chất.

Tương tự đến thanh kiếm kia về sau chỉ có thể là một thanh kiếm vô cùng vô cùng bình thường, hấn ta liền đau lòng đến không thể hô hấp.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, lúc sau, nhìn thoáng qua Dung Tu đứng ở bên ngoài cách đây rất xa, sau đó quay đầu nói với Lỗ Ban đại sư: "Thanh kiếm kia, ở trong tay hấn, nhất định có thể phát huy giá trị lớn nhất."

Nói xong câu đó, Mạc Vân Quả đi ra ngoài.

Lỗ Ban đại sư nhìn bóng dáng Mạc Vân Quả, sùng sốt một chút, theo sau lại cười cười.

"Thôi thôi, người bị đại nhân coi trọng, cũng không phải là nhân vật đơn giản gì....."

Hấn ta nói thầm, như đang trần thuật sự thật, lại như đang an ủi chính mình.

Dung Tu đứng ở bên ngoài chờ đợi Mạc Vân Quả, trong tay của hấn nắm thanh kiếm kia, trong mắt là biển rộng thâm trầm.

Mạc Vân Quả đi đến bên người hấn, nhón chân vỗ vỗ vai hấn nói: "Đi giết sói."

Dung Tu chỉ đạm mạc gật đầu, trên mặt vô bi vô hỷ, đi theo Mạc Vân Quả đi khu có sói.

Rất nhanh trong đó vang lên tiếng kêu thê lương của sói.

Mà lúc này hai người say mê giết quái cũng không biết thế giới bởi vì Dung Tu trở nên náo nhiệt lên.

Dung Tu vào trò chơi đã che chắn toàn bộ tin tức, cho nên hấn cũng không biết thanh kiếm đến tột cùng tồn tại như thế nào.

Chỉ trước đó vài phút thôi, thời điểm Dung Tu lấy ra thanh kiếm kia ra, Kênh Thế Giới liền bị hồng điểm điểm thông cáo spam.

"Chúc mừng người chơi phệ vật được Thần Khí trường thành, Thần Khí chưa có tên, công năng Thần Khí không biết."

"Chúc mừng người chơi phệ vật được Thần Khí trường thành, Thần Khí chưa có tên, công năng Thần Khí không biết."

"Chúc mừng người chơi phệ vật được Thần Khí trường thành, Thần Khí chưa có tên, công năng Thần Khí không biết."

Thông cáo xoát suốt ba lần, nháy mắt bao phủ bởi đủ các loại chuyện phỉếm.

Trong lúc nhất thời, các kênh lập tức an tĩnh xuống.

Coi như mọi người phản ứng lại, chuẩn bị bắt đầu nói nói nói, hệ thống thông cáo lại bắt đầu một lần spam

"Chúc mừng người chơi phế vật chuyển chức trở thành kiếm sĩ thần long duy nhất có thể che dấu chức nghiệp."

"Chúc mừng người chơi phế vật chuyển chức trở thành kiếm sĩ thần long duy nhất có thể che dấu chức nghiệp."

"Chúc mừng người chơi phế vật chuyển chức trở thành kiếm sĩ thần long duy nhất có thể che dấu chức nghiệp."

Lại là ba lần liên tiếp, dòng chữ màu đỏ kia, muốn chọc mù đôi mắt người khác.

Lần này, mọi người bắt đầu sôi trào.

《 Thiên Hạ 》 tuy rằng khai thác được một năm, nhưng tỷ lệ Thần Khí xuất hiện cực nhỏ, mà một Thần Khí trưởng thành càng không có, đến nỗi chức nghiệp che dấu..... A..... Ít nhất một năm tới, không hề nghe qua cái gì mà che giấu chức nghiệp.

Bởi vì hai thông cáo này, thế lực khắp nơi ngo ngoe rục rịch, mà Kênh Thể Giới bắt đầu các loại spam

"A a a! Ôm đùi! Cầu ôm đùi a a!"

"Ta thiên! Người này dẫm phải vận cứt chó gì a!"

"Dẫm bao nhiêu đồng cứt chó mới có vận khí này! Ta cũng muốn!"

"Tên người chơi này thật kì quái, phế vật....."

"Lại có cả tên phế vật, chúng ta đây là cái gì? Ngay cả phế vật cũng không bằng sao (che mặt khóc thút thít)"

"Tay động tag phế vật huynh, cầu hỏi có nguyện ý bán Thần Khí kia, giả cả không thành vấn đề!"

"Lầu trên quá gian trá! Ta cũng muốn! Giá cả tùy ý nó! Còn có, thuận tiện có thể có trạng thái che giấu chức nghiệp thì thật tốt!"

"A a a! Bị giành trước! Ta cũng muốn ta cũng muốn ta cũng muốn!"

"Gia có rất nhiều tiền! Cầu Thần Khí a cầu Thần Khí a cầu Thần Khí (quý xuống đất)"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242

Edit:Linhlady

Lúc này ở thành Lạc Dương thiên hạ đệ nhất bang đang tập trung ngồi bàn luận, bọn họ biết phế vật này là ai, nói chính xác đó là, khiến Dung Tu ở trong trò chơi này lấy tên như vậy là do bọn họ.

Chỉ thấy một người con trai diện mạo âm nhu nam đập tay lên bàn, trong mắt xẹt qua một tia tàn nhẫn.

"Không phải nói hần là một tên phế vật sao? Sao có thể có được Thần Khí? Làm sao có thể trở thành người duy nhất có thể chuyển chức nghiệp thành che giấu!"

Về mặt Dung Huy âm u, tên đàn ông kia, không phải đã trở thành phế vật sao! Như thế nào còn sẽ.....

"Vậy..... Người chúng ta nhìn chăm chăm vào hần đâu, không có chuyện gì ngoài ý muốn mà!" Một người nói.

"Không có chuyện ngoài ý muốn? Không có chuyện ngoài ý muốn chuyện hệ thống thông báo kia giải thích như thế nào đây? A?"

Dung Huy cười lạnh vài tiếng nói: "Đi làm tên phế vật kia đưa Thần Khí cho tôi, sau đó hỏi hần làm sao có được chức năng che giấu chức nghiệp? Sau đó....."

Hần ta tạm dừng một chút nói: "Phế hần đi!"

"Vâng!"

Phía dưới vài người đáp, trong lòng rung mình một cái, người con trai này cũng thật tàn nhẫn!

Dung Huy ngồi xuống, trong mắt tràn đầy âm u, đang lúc hần ta muốn cho bọn họ lui ra, lại một lần spam hệ thống thông cáo, mà lúc này đây, hần ta nghe xong tức đến hộc máu!

"Kim lân há là vật trong ao, một ngộ Phong Vân liền hóa rồng! Chúc mừng người chơi Phế Vật báii thần bí NPC làm sư phụ, khen thưởng toàn thuộc tính mãn điểm, khen thưởng mười vạn đồng vàng, Thần Khí Tu Di giới, một tòa thành trì thần bí."

Lần này, lại là ba lần thông cáo, hung hăng chấn động thần kinh của mọi người.

Nếu nói, hai thông báo trước chỉ làm một ít người chơi cảm thấy sùng bái thôi, như vậy sau một loại thông báo vừa rồi khiến không ít người chơi có thể lực chấn kinh, bọn họ sôi nổi offline, đi công ty game dò hỏi có phải xuất hiện BUG hay không.

Không nói đến bên ngoài Phong Vân rung chuyển như thế nào, lúc này Dung Tu về mặt ngốc lẳng nhìn Mạc Vân Quả.

Mới vừa rồi, hắn vừa lên cấp 15, sau đó bị Mạc Vân Quả kéo đến chỗ thôn trưởng Tân Thủ Thôn hoàn thành nhiệm vụ báỉ sur, sau đó.....

Hắn có thể cảm giác được thân thể của mình xảy ra biến hóa long trời lở đất, vốn dĩ thân thể nhỏ yếu kia lập tức trở nên mạnh mẽ, hắn cảm thấy thân thể tràn đầy sức sống.

Đương nhiên, đó không phải mấu chốt nhất, hắn thấy trong không gian ba lô của hệ thống xuất hiện một cái nhẫn, hắn vừa thấy, lại là Tu Di giới.

Tu Di giới: Không gian không giới hạn, khi chủ nhân bị trọng thương nặng, trong vòng ba giây chống cự trăm phần trăm thương tổn, kỹ năng này có thể đóng băng trong vòng một tháng.

Dung Tu nhảy bén nhận ra chuyện gì đó, hắn lập tức mở hình thức che chắn, lập tức một đồng tin nhắn thay phiên nhau xuất hiện.

Hắn giàn lược nhìn qua, đều là cầu ôm đùi cầu quý liếm, còn có một ít là cầu Thần Khí.

Hắn lại nhìn trên kênh thể giới một chút, lập tức thấy thông báo màu đỏ xuất hiện không ngừng.

Giờ khắc này, tâm tình Dung Tu vô cùng phức tạp, hắn nhìn ánh mắt thân nhiên của Mạc Vân Quả, lâm vào trầm tư.

"Xem biểu tình của tiểu Dung Tu này, nhất định là bị tiểu Quả Quả nhà ta làm đứng hình rồi!"

"Ha ha ha! Ta phỏng đoán tâm tình hắn hiện tại là: Ta là ai? Ta ở đâu? Ta muốn làm cái gì?"

"Bị tiểu Quả Quả làm cho lâm vào trạng thái hoài nghi nhân sinh rồi....."

"Đầu lòng Dung Tu, tiểu Quả Quả nhà ta uy vũ khí phách 23333"

"Tắm tặc, hiện tại hắn cũng không phải là một cái phế vật, thật muốn nhìn hắn và mặt! Ha ha ha!"

"Ngồi chờ và mặt, tốt nhất tiểu Quả Quả cũng cùng nhau thượng!"

"Phi! Loại sự tình này sao có thể đủ làm phiền tiểu Quả Quả nhà ta?"

"Nói cũng đúng! Ha ha ha! Ngồi xem Dung Tu đánh những người đó!"

"Bạch bạch bạch! (thuần khiết là tiếng vỗ tay! Tin tưởng ta! Mặt đứng đắn!)"

- - - - -

Edit: Hôm nay mới bảo vệ khóa luận xong, đang vui vẻ chọt nhận ra mình lại thất nghiệp...haiz

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả cảm thấy mỹ mãn nhìn thuộc tính đồ đệ đang xuất hiện trên đầu hắn, hiện tại hắn, mới có thể chân chính gọi là đồ đệ của cô sao.

"Đi luyện cấp."

Mạc Vân Quả nói như vậy, thành công lôi Dung Tu trở lại hiện thực.

Ánh mắt Dung Tu phức tạp gât gât đầu, sau đó đuổi theo Mạc Vân Quả, bắt đầu hành trình luyện cấp.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt mà đã trôi qua mấy giờ, cũng đến lúc Dung Tu hạ tuyến.

"Sự phụ, ta phải hạ..... Rồi đi."

Dung Tu nói đến một nửa mới phản ứng lại, NPC là nghe không hiểu nghĩa hạ tuyến.

Mạc Vân Quả gât đầu, trong chớp mắt liền biến mất ở trước mắt Dung Tu.

Dung Tu nhìn mặt đất trống trải, thờ dài một hơi, liền offline.

Sau khi hạ tuyến Dung Tu mở to mắt, nhìn căn phòng quen thuộc.

Hắn cười khổ một tiếng, đứng dậy.

Bất kể trong trò chơi hắn có biến hóa như thế nào, trong hiện thực hắn..... Vẫn cứ là phế vật!

Dung Tu cố gắng chống thân thể lên, lại phát hiện bản thân thay đổi.

Bởi vì hắn phát hiện, thân thể của mình giống như có một chút biến hóa.

Từ sau khi xảy ra chuyện kia, toàn bộ cơ năng của hắn đều rơi vào trạng thái suy sụp, hắn biết, thời gian của mình không còn nhiều nữa.

Thế nhưng hiện tại, hắn lại cảm giác được thân thể của tốt lên chưa từng có, thậm chí còn tốt hơn lúc trước một chút.

Trogl mắt Dung Tu xẹt qua một tia khiếp sợ, hắn giống như hiểu ra chuyện gì đó, vì sao Liên Bang lại coi trọng trò chơi này như vậy, bởi vì nó các thể tác động lên cuộc sống của mọi người ngoài đời thực sao.....

Giờ khắc này, Dung Tu cảm thấy chấn động không hề nhỏ.

Nội tâm hắn kinh hoàng, trong lúc nhất thời lại không biết là nên khóc hay cười.

Dung Tu mất một ít thời gian ổn định cảm xúc, rõ ràng biết mọi chuyện rồi, nhưng bàn tay kia cũng không nhịn được khẽ run rẩy.

Ngay lúc này, Dung Tu nhận được một cuộc gọi video.

Dung Tu tiếp nhận, trong không trung xuất hiện một màn hình, người phía đối diện không ai khác là Dung Huy.

Dung Huy nhìn đáng vẻ Dung Tu, trong mắt xẹt qua một tia khinh bỉ, mở miệng nói: "Đem Thần Khí của anh bán cho tôi, 10 tỷ."

Dung Tu cúi đầu, khiến Dung Huy không nhìn được vẻ mặt hắn lúc này.

Mái tóc lâu ngày không được chỉnh sửa gần như che khuất khuôn mặt hắn, Dung Huy nhíu mày, không biết sao, trong lòng có một tia khủng hoảng.

Dung Tu không trả lời hắn ta, mà trực tiếp cắt đứt cuộc trò chuyện.

Dung Huy tức muốn học máu đập nát máy truyền tin, sau đó phân phó cho vài người bên cạnh, khuôn mặt trở nên âm ngoan.

Dung Tu treo điện thoại lúc sau, khẽ cười một tiếng, cuối cùng diễn biến thành vui sướng cười to.

Giờ khắc này, giống như có thứ gì ở thân thể hắn thức tỉnh.

Mà bên kia, Mạc Vân Quả quay trở về với "Cường vị" của mình, vừa lúc lại gặp một đợt người tới đánh BOSS, cũng vừa lúc, phía trước cũng có một nhóm người.

Khi Mạc Vân Quả trở về, thể thân của cô chỉ còn lại một tia máu, chỉ cần một đợt công kích nữa là bọn họ có thể thông quan rồi.

Tất cả mọi người đều ra sức hướng tới trên người BOSS ném kỹ năng, nỗ lực muốn bắt lấy đầu sát.

Mạc Vân Quả lạnh lẽo nhìn bọn họ, chỉ là liếc mắt một cái thôi cũng khiến bọn họ muốn đóng băng.

Bọn họ nhìn BOSS trước mắt, có cảm giác giác với vừa rồi, BOSS hiện tại, so với vừa rồi càng thêm mê người, càng thêm khí phách, cũng càng thêm có sức sống.

Thật giống như, cô đột nhiên sống lại.....

Mọi người liếc nhau, nhìn vào ánh mắt nhau tình đồng minh.

Nhưng mà còn không chờ bọn họ phản ứng lại, một đám người liền biến thành bạch quang.

Toàn đoàn diệt!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 244

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn nơi này cuối cùng cũng trở nên an tĩnh, cảm thấy ngỡ ngàng, cô thích bản thân có năng lực giống như hiện tại, giống như tất cả thiên hạ này đều nằm ở trong lòng bàn tay cô.

Mà lúc này Mạc Vân Quả không biết, bởi vì một chiều này của cô, khiến cô bị bầu thành BOSS《 thiên hạ 》 đẹp nhất nhất khí phách nhất yêu nghiệt cũng khó công phá nhất, không gì sánh nổi!

Ngày hôm sau, Dung Tu đứng giờ online, vừa lên tuyến hắn đã thấy sự phụ của mình, cô gái này thật kì quái.....

"Luyện cấp."

Mạc Vân Quả nói, cũng không thèm nhìn Dung Tu, lập tức đi phía trước.

Mạc Vân Quả trực tiếp mang theo Dung Tu đi tới khu luyện cấp 50, sau ngày hôm qua, Dung Tu đã lên tới cấp 40.

Mạc Vân Quả nghĩ, hôm nay sẽ kéo Dung Tu lên tới cấp 100.

Trò chơi《 thiên hạ 》 này, trước mắt màn cấp là 150, mà người đứng đầu bảng xếp hạng chỉ có cấp 149.

Nếu như Dung Tu đã là cấp 100, như vậy xem ra hần cũng được xem như tiểu cao thủ rồi.

Dung Tu hoàn toàn không nghĩ tới mục tiêu của Mạc Vân Quả lại cao như vậy, hần nghĩ lên được cấp 60 đã là tốt lắm rồi.

Mặc kệ Dung Tu nghĩ như thế nào, Mạc Vân Quả trực tiếp dẫn hần quét sạch dã khu cấp 50, thành công lên tới cấp 60.

Sau đó Mạc Vân Quả dẫn hần đến dã khu cấp 100, chuyên môn khiêu chiến các đại BOSS.

Thời gian gần một ngày, Dung Tu đã lên tới cấp 100, các thuộc tính cũng có sự thay đổi rõ ràng.

Lên tới cấp 100, Mạc Vân Quả liền biến mất.

Mà Dung Tu cũng offline.

Sau khi offline, hần cảm thấy thân thể của mình có chuyển biến rất lớn, càng thêm có sức sống, cảm giác này thật tốt.

Dung Tu không lựa chọn ngủ, mà mở máy tính phủ đầy bụi đã lâu, đăng nhập vào một tài khoản, sau đó đã đăng một dòng tin.

Trong thông báo kia chỉ có bốn chữ: Tôi đã trở về.

Mà lúc này các nơi ở Liên Bang, bởi vì dòng thông báo của Dung Tu, đồng loạt trở nên kích động.

Bọn họ vương giả, đã trở lại!

Ngày tiếp theo, Dung Tu vẫn luôn đi theo Mạc Vân Quả luyện cấp, hần che chắn mọi tin tức của mình, khiến tất cả mọi người không thấy tìm hần.

Hần biết, hiện tại phải tăng thực lực của mình mới có thể báo thù, cho nên, hần phải ôm thật chặt đuôi sư phụ của mình!

Mạc Vân Quả thấy Dung Tu nỗ lực như vậy vô cùng vừa lòng, cô nghĩ, cứ theo cái tín độ này, rất nhanh nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành.

Sau một tháng, Dung Tu lên tới cấp 149, mà muốn lên cấp 150 yêu cầu phải có một cơ hội thật tốt, mà cái yêu cầu này, chính Dung Tu phải tự mình tìm ra.

Mạc Vân Quả tin tưởng, bằng vào tính giác ngộ của Dung Tu, thời gian để lên cấp 150 cũng không còn xa nữa.

Mạc Vân Quả cho Dung Tu vũ khí tốt nhất, quần áo tốt nhất, đan dược tốt nhất, thường thường còn sẽ chỉ đạo hần một chút.

Dung Tu cực kỳ thông minh, suy một ra ba, thậm chí hần còn sáng tạo ra kỹ xảo chiến đấu của riêng mình, trở thành người đầu tiên trong game《 thiên hạ 》sáng tạo ra kỹ năng cấp xuất thần.

Có thể nói, hiện tại Dung Tu đã rất cường đại rồi.

Dung Tu cũng phát hiện, những kỹ năng hần sáng tạo trong trò chơi, ở ngoài đời thực hần cũng có thể dùng!

Chỉ là hiệu quả kém một chút, nhưng cũng đã rất cường hần rồi!

Giờ khắc này, đã tâm ngủ say bấy lâu nay của Dung Tu chính thức thức tỉnh!

Mạc Vân Quả nhìn cấp bậc của Dung Tu, cân nhắc một chút, qua mấy ngày hần là sẽ hoàn thành.

Mạc Vân Quả thấp phần vừa lòng. Đoàn Tử tuyên truyền vị diện ở các cấp này đều tương đối nguy hiểm, nhưng hiện tại xem ra thế giới này thật sự quá đơn giản, quả thực quá nhẹ nhàng!

Trong khi Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245

Edit:Linhlady

Trong game《 thiên hạ 》sau một khoảng thời gian sẽ tiến hành thăng cấp, trước kia đều do nhân viên kĩ thuật thăng cấp.

Nhưng hiện tại, bởi vì do Dung Tu nổi lên quá nhanh, đầu não tự tiến hành thăng cấp và rà soát toàn bộ trò chơi.

Lần rà xét này lại tra ra được Mạc Vân Quả.

Lúc trước không ít người đến công ty game đi khiếu nại, yêu cầu tra rõ BUG, nhưng nhân viên kĩ thuật cũng không có cách nào xâm nhập vào hệ thống để rà xét, cho nên không tra ra được Mạc Vân Quả.

Mà lúc này, đại não tự đọc thanh lọc và sửa chữa các lỗi trong game.

"Bị tiểu Quả Quả công chúa ôm gì đó..... Luôn cảm thấy khôngỡ nhìn thẳng a!"

"Tuồng tượng một chút nếu như Dung Tu biết hẳn bị tiểu Quả Quả ôm công chúa sẽ như thế nào, Ừm..... Nhất định thực xuất sắc!"

"A a a! Thật muốn người nằm trong ngực tiểu Quả Quả là ta a a a!"

"Lầu trên không cần mơ mộng hão huyền!"

"Lặp lặp lặp ~ chụp hình chụp hình ~ ha ha ha ~"

Hàn Nghênh Tùng nhìn Dung Tu được Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia phức tạp.

Trước khi mở phát sóng này, hẳn vốn dĩ cũng đã huy chú ý, nhưng không biết sao, khi cô vừa mở phát sóng trực tiếp, hẳn lại không ngăn được mình vào đây xem.

Hắn cũng không biết mình đang chờ đợi cái gì, nhưng trước giờ hẳn đều tùy tâm, nên hẳn vẫn muốn vào xem.

Sau đó liền thấy được một màn này.

Hàn Nghênh Tùng nhìn Mạc Vân Quả một thân lạnh lẽo, hẳn nghĩ, dưới lớp da thịt hư ảo kia, nhất định là một linh hồn thực nóng.

Nói cách khác, vì sao có thể khiến trái tim của hắn bắt đầu ấm lên đây?

Hàn Nghênh Tùng sâu kín thờ dài một hơi, lại ẩn chú ý, tiếp tục chú ý Mạc Vân Quả.

Mà lúc này Mạc Vân Quả đang nhìn hôn mê Dung Tu, trong lòng có một tia khó hiểu.

Từ sắc mặt của hắn, có thể thấy được, hẳn đang trúng độc, nhưng nơi này không có thiết bị chuyên nghiệp, cho nên cô không thể xác định chính xác hẳn trúng loại độc gì, có lẽ là một loại độc không đơn giản.

Mạc Vân Quả đã từng chuyên tâm nghiên cứu một thời gian rất dài về các loại độc, được cho nên cô am hiểu không ít thuộc tính cũng như các cách lý giải thú vị.

Nhưng nhìn qua sắc mặt Dung Tu, loại độc này không nằm trong phạm vi cô nhận biết.

Mạc Vân Quả biết, kiến thức của mình chung quy có chút hẹp hòi.

Cô để Dung Tu nằm trên giường, lẳng lặng chờ hắn tỉnh lại.

Sau một lát, Dung Tu có dấu hiệu tỉnh.

Vừa mở mắt, hẳn liền thấy được xa lạ phòng, cơ bắp cả người hắn căng chặt, cảnh giác nhìn quanh bốn phía, nhưng nhìn đến Mạc Vân Quả ngồi trước mặt mình, hẳn lặng yên thờ dài nhẹ nhõm một hơi, thân thể cũng buông lỏng.

Dung Tu biết, đây là hàng xóm cách vách nhà hắn, là một trạch nữ chính hiệu, đồng thời cũng là một cô gái tốt bụng.

"Cảm ơn."

Dung Tu vừa nói vừa chống thân thể ngồi dậy ý muốn rời khỏi đây.

Mạc Vân Quả cũng không ngăn cản động tác của Dung Tu, chỉ hỏi: "Anh có biết anh bị trúng độc không?"

Dung Tu sững sốt, nhẹ giọng "Ừ" một tiếng, sau đó đứng lên lại gần, nói một tiếng cảm ơn, sau đó rời đi.

Tiếng đóng cửa vang lên, Mạc Vân Quả nhìn giường trống rỗng, không nói gì.

Sau khi Dung Tu đóng cửa lại, cả người hoàn toàn buông lỏng.

Hắn dựa vào trên cửa, đầu hơi hơi ngước lên, làm sao hẳn lại không biết mình trúng độc được đây?

Cũng do hắn đã xem nhẹ lực lượng của những người đó, cứ như vậy tự tin đi tới cho nên mới bị mắc mưu.

Dung Tu thờ dài một hơi, chậm rãi đi về nhà mình, mở cửa đi vào.

Một cánh cửa, cách một thế giới.

Hệ thống thăng cấp tiến hành trong thời gian một ngày, ngày hôm sau, Mạc Vân Quả đứng giờ lên trò chơi.

Hệ thống cũng không có dấu hiệu bài xích cô, xem ra công tác giải quyết hậu quả của Đoàn Từ cũng không tồi.

Tuy rằng Mạc Vân Quả tiến vào trò chơi, nhưng trước mắt cô lại không thể tiếp tục lấy danh nghĩa sư phụ của Dung Tu xuất hiện.

Mà nguyên chủ lại vô tâm với chuyện luyện cấp, cho nên hiện tại cũng mới là cấp 69, với cấp này cô có muốn nhìn thấy Dung Tu, rất khó.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247

Edit: Linhlady

Khi Dung Tu vừa lên tuyến lại phát hiện ra, vị sự phụ tiện nghi mỗi lần hấn online đều xuất hiện giờ lại không thấy đâu.

Hấn chờ một lúc lâu lại không hề thấy bóng dáng của cô.

Giờ khắc này, Dung Tu không thể nói mình có cảm thụ gì.

Giống như có một tia giải thoát, lại giống như có một tia mất mát.

Bởi vì chỉ cần hấn vừa online, không thể không cùng Mạc Vân Quả đi luyện cấp, cho nên trong trò chơi hấn hầu như không có thể lực gì.

Trước kia hấn đã liên hệ với thuộc hạ trong game này nhưng lại không có cơ hội gặp mặt bọn họ.

Hôm nay Mạc Vân Quả không còn nữa, hấn cũng có thời gian đi gặp những người đó, cũng có thời gian đi phát triển thế lực của mình.

Nói đến cùng, Dung Tu tuy rằng biết ơn Mạc Vân Quả đã chỉ bảo hấn, nhưng ở trong mắt hấn, Mạc Vân Quả chỉ là một NPC mà thôi, chỉ là một nhân vật trong trò chơi mà thôi.

Hấn không thể đem toàn bộ tinh lực đặt lên người cô được, hấn còn có bầu trời rộng lớn để bay lượn.

Dung Tu lại tiếp tục chờ một chút, nhưng lại không chờ được Mạc Vân Quả.

Dung Tu nghĩ, có lẽ cô có việc gì đó.

Hấn đã chờ cô lâu như vậy, cũng coi như là tận tình tận nghĩa.

Nghĩ Dung Tu như vậy, xoay người đi tìm anh em của mình.

Kể từ giờ phút này, huy hoàng thuộc về hấn mới chính thức bắt đầu.

Bên kia, Mạc Vân Quả tìm không thấy Dung Tu, nhớ lại tư liệu trong trò chơi, có một vài nơi hấn có thể xuất hiện, có lẽ có thể trợ giúp Dung Tu lên được cấp 150.

Nghĩ xong nơi đầu tiên mà Mạc Vân Quả đi là thành Lạc Dương, đây là thành thị phồn hoa nhất.

Mà thành chủ thành Lạc Dương có một bảo vật, truyền thuyết có thể hiệu lệnh trăm vạn hùng binh.

Đối với bảo vật này Mạc Vân Quả không hề có hứng thú, ngược lại có hứng thú với quả ngân nằm trong tay thành chủ, đơn giản vì quả ngân năm này có thể trợ giúp tăng tu vi.

Mạc Vân Quả lập tức đi tìm thành chủ, lại bị ngăn ở bên ngoài cửa thành.

Bởi vì cô đã không còn là BOSS, làm một người chơi bình thường, cô không thể tùy lúc có thể thấy thành chủ.

Cũng ngay lúc này, Dung Tu dẫn theo vài người đứng ở trước cửa thành.

Dung Tu liếc mắt một cái liền nhận ra bị ngăn ở cửa thành chính là tiểu cô nương hàng xóm đã cứu hấn, hấn không biết tại sao cô lại muốn đi vào, nhưng mang theo cô vào cũng không phải là chuyện gì to tát.

Nghĩ như vậy Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả nói: "Nhập đội."

Hấn thuận tay cho Mạc Vân Quả lời mời tham gia tổ đội, Mạc Vân Quả đồng ý.

Sau đó cũng không biết Dung Tu nói với thủ vệ cái gì, người kia liền cho bọn họ đi vào.

Mạc Vân Quả nhìn một đám người nói giỡn tức giận mắng nhau, cô đứng ở rất xa, gần như đi cuối cùng cũng không có ý định tham gia.

Các huynh đệ của Dung Tu, bọn họ biết vấn đề gì nên hỏi, cái gì không nên hỏi.

Đối với chuyện vì sao lão đại nhà mình muốn cho cô gái này gia nhập, lão đại không nói ất hấn có tính toán của riêng mình.

Cô gái kia đi cách rất xa, lão đại lại không có ý kiến gì, có lẽ quan hệ cũng không thân thiết lắm.

Nói như vậy, bọn họ cũng không tò mò mà đi hỏi cái gì.

Mạc Vân Quả không biết suy nghĩ của đám người này, cô nhìn Dung Tu nói chuyện với thành chủ cao cao tại thượng kia.

Nhìn Dung Tu khí thế mười phần, Mạc Vân Quả ý thức được, hình như từ trước đến giờ cô đều không nhìn rõ đồ đệ của mình.

Dung Tu tiếp nhận yêu cầu của thành chủ ngay sau đó Mạc Vân Quả bị đá ra đội ngũ, nhiệm vụ kia không cần cô tham gia.

Bị đá ra đội ngũ - Mạc Vân Quả:.....

"Mang cô vào đây, xem như trả lại ân tình cho cô."

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả nói xong câu đó lúc sau đi ngang qua nhau, hiển nhiên là có chuyện khác.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 248

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả bị lưu lại nhìn về mặt thú vị của thành chủ, trăm mặc không nói.

"Hắc! Tiểu cô nương, cô bị bọn họ vút bỏ sao?"

Thành chủ thập phần vui vẻ cười lớn, cũng không biết hấn cao hứng chuyện gì.

Còn không chờ Mạc Vân Quả trả lời câu hỏi của mình, vị thành chủ kia tiếp tục nói: "Cũng phải, xem cô này tay nhỏ chân nhỏ, đi tới chỗ kia phòng chừng cũng là toi mạng, ha ha! Một khi đã như vậy, bồi bồi lão nhân gia ta như thế nào?"

Thành chủ cũng không đợi Mạc Vân Quả đáp lời, trực tiếp nắm ống tay Mạc Vân Quả chạy về phía sau viện.

Sau khi đến sân viện, hấn buông ống tay Mạc Vân Quả ra, sau đó vung tay lên, trong sân xuất hiện một cái bàn, hai cái ghế.

Thành chủ tùy ý ngồi xuống, Mạc Vân Quả thấy thế, cũng ngồi xuống theo.

"Hắc! Tới bồi ta uống một chén."

Thành chủ lại vung tay lên, trên bàn liền xuất hiện một bầu rượu, hai cái cái ly.

Thành chủ tự mình đổ một ly, lại thay Mạc Vân Quả đổ một ly, sau đó nâng ly lên uống.

Mạc Vân Quả chưa từng uống rượu bao giờ, bất kể là ở đâu, vị diện nào, trước giờ cô chưa từng đụng qua thứ này.

Mạc Vân Quả nhìn thành chủ uống đến húng khởi, cô cầm chén rượu lên, uống một ngụm, ừm..... Hương vị không tồi?

Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, đem một chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Thành chủ đáng uống rượu, trên mặt tràn đầy ý cười, hấn đã thật lâu không uống vui sướng như vậy rồi.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn thành chủ, kỳ quái, làm sao lại xuất hiện ba thành chủ.

Mạc Vân Quả vươn tay, một cái tát chuẩn xác đập lên mặt thành chủ.

Thành chủ đang uống vui vẻ:.....

Còn không chờ thành chủ nói cái gì đâu, chỉ thấy Mạc Vân Quả một phách đập lên cái bàn, toàn bộ cái bàn liền biến thành bột phấn.

Thành chủ: (trợn mắt há hốc mồm.JPG)

Mạc Vân Quả đứng lên, giật giật cái mũi, sau đó đôi mắt xoát sáng ngời, cả người có vẻ dị thường hưng phấn.

Cô nhảy lên nóc nhà, chạy về một hướng, trong giây lát chỉ còn lại moojit hư ảnh.

Mạc Vân Quả thật sự say, mà thời điểm cô say, ngũ quan trở nên dị thường mẫn cảm, hơn nữa.....

Chỉ trong thời gian ngắn, thành Lạc Dương liền kéo cảnh báo, đương nhiên là do báo vật cơ mật của thành chủ bị trộm đi rồi.

Thành chủ cả kinh, vội vàng chạy đi noi đó, chỉ thấy một bóng dáng màu vàng lóe qua, sau đó..... Liền không có sau đó.

Theo sau, toàn bộ thành Lạc Dương trở thành một mảnh hỗn loạn, này không chỉ bởi vì phủ thành chủ bị trộm, mà bởi vì thành Lạc Dương xuất hiện một tên ăn trộm, chuyên môn trộm vật phẩm màu vàng!

Gần hai giờ, Mạc Vân Quả đã đem tất cả vật phẩm màu vàng trong thành Lạc Dương ôm trong lòng.

Nếu như có tường màu vàng, nói không chừng cô còn muốn hủy nó đi bỏ vào trong túi vật phẩm của mình.

Không sai, thời điểm Mạc Vân Quả uống say, biểu hiện lớn nhất đó là muốn đem tất cả vật phẩm màu vàng mà cô có thể nghe thấy, nhìn thấy thu về tay mình.

Chỉ cần là màu vàng, đều là của cô! Cô!

Mạc Vân Quả còn rơi vào trạng thái choáng váng, không tự giác dùng kỹ năng khi cô đang còn là một NPC, các kỹ năng đó giống như ăn sâu vào tiềm thức của cô.

Cho nên cùng với thành Lạc Dương hỗn loạn, đó là thông báo liên tiếp của hệ thống.

Đó là người chơi nào đó sáng tạo ra kỹ năng Thần cấp, hồng diễm diễm một mảnh, vừa xem đến lệnh nhân tâm kinh, cũng làm người ta sinh kính sợ.

Bởi vì Mạc Vân Quả xuất quỷ nhập thần, cho nên toàn bộ thành Lạc Dương đều xuất động, vẫn như cũ đều không có bắt được cô.

Nói đến Mạc Vân Quả sau khi cướp sạch thành Lạc Dương, tìm một gian phòng, sau đó vui rạo rức ôm một đống hoàng kim, nặng nề ngủ.

- -----

Chương 249

Edit:Linhlady

Bên kia, Dung Tu hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ, khi hắn đi giao trả nhiệm vụ, lại biết được một tin, vật phẩm khen thưởng của hắn đã bị một tên gia hỏa không biết tên trộm đi.

Lần này, Dung Tu quả thật đã nổi giận.

Hắn thật vất vả mới có thể xoay người, làm sao có thể để người khác gây phiền phức cho hắn?

Những người đó còn chưa tính, cũng là do hiện tại hắn quá yếu, không cách nào đối phó được.

Nhưng lại có một cái tên gia hỏa không rõ lý lịch đánh chủ ý lên đầu hắn, chuyện này là hắn vô cùng khó chịu.

Dung Tu thông minh, hắn hỏi qua một ít tình huống, sau đó có thể xác định là Mạc Vân Quả.

Dung Tu nghĩ tất cả đều là chuyện tốt do cô nương nhà bên gây ra, ánh mắt tối xảm, trong đầu lại nghĩ ra không ít âm mưu.

Hắn lập tức offline, gõ cửa nhà Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả bị tiếng đập cửa thật lớn đánh thức, từ từ tỉnh lại.

Cô giống như quên mất đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp một loạt "Không nở nhìn thẳng" cùng "Thật đáng yêu", cô nghĩ, cô nhất định làm, ừ..... Chuyện không thể miêu tả nào đó rồi.

Mạc Vân Quả đứng dậy đi mở cửa, đập vào mắt là bộ dáng Dung Tu nổi giận đùng đùng.

Dung Tu cau mày, trực tiếp hỏi: "Cô muốn cái gì?"

Mạc Vân Quả:?

Dung Tu thấy Mạc Vân Quả không nói lời nào, lại hỏi một lần, Mạc Vân Quả vẫn không nói gì.

Dung Tu hít sâu một hơi nói: "Cô trộm vật phẩm khen thưởng làm nhiệm vụ của tôi làm cái gì? Hoặc là nói, cô muốn trao đổi nó với cái gì?"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả hoàn toàn không nhớ mình đã làm cái gì, cho nên cô vẫn im lặng không trả lời.

Dung Tu vừa thấy Mạc Vân Quả thái độ này, trong lòng có một loại cảm giác bức bối không biết bắt nguồn từ đâu, hắn nắm vai cô, hung tợn nói: "Nói ra điều kiện của cô."

Mạc Vân Quả cho dù không miễn cảm, cũng có thể đủ cảm giác được Dung Tu bộc phát ác ý.

Cô bắt lấy tay Dung Tu, một trận quay cuồng, đè hắn ở dưới thân, còn chưa kịp để hắn phản ứng lại đã lấy chân đè yết hầu hắn.

Trong mắt Dung Tu xẹt qua một tia phản hận, hắn muốn tránh thoát Mạc Vân Quả, lại phát hiện sức lực của cô lớn đến đáng sợ.

"Dung Tu, anh đang làm cái gì!"

Mạc Vân Quả lạnh như băng hỏi, như khí lạnh nhát kia làm Dung Tu lập tức như rơi vào hầm băng.

Đồng tử hắn co rút lại, không biết nghĩ tới cái gì.

Nửa ngày sau, Mạc Vân Quả chậm rãi buông hắn ra.

Dung Tu ngồi dậy, cúi đầu cười khổ một tiếng nói: "Thực xin lỗi."

Mạc Vân Quả nhìn hắn, vẻ mặt không thể hiểu được, không biết hắn vì sao phải xin lỗi.

Chỉ có Dung Tu tự mình biết, trạng thái hiện tại của mình như thế nào.

Thời gian dài làm phế vật đã khiến hắn mất đi kiêu ngạo vốn có, tự tôn, thậm chí còn có nhân tính.

Vị sự phụ tiện nghi kia cho hắn tất cả mọi thứ, tới quá mức dễ dàng, làm hắn quên mất bản thân đã từng như thế nào.

Hoặc là nói, hắn tự cho mình quên mất, nhưng trong tiềm thức của hắn lại khắc sâu cái loại cảm giác này, cái loại cảm giác chỉ có thể bắt lực mặc người khác khi dễ.

Cho nên hắn gấp không chờ nổi muốn trở nên cường đại, cường đại đến mức có thể chống lại đám người kia, cường đại đến mức hắn không cần trở nên sợ hãi.

Hắn quá sợ hãi thất bại, hắn quá sợ hãi mất đi tất cả mà hiện tại mình đang có.

Cho nên hắn nóng nảy, hắn nổi giận đùng đùng, hắn gấp không chờ nổi muốn không chế tất cả, cho nên hắn còn không thăm dò thực lực đã đi đánh lên đám người kia, kết quả rơi vào thất bại.

Dung Tu hít sâu một hơi, thời điểm ngừng đầu lên, trong mắt hoàn toàn tỉnh táo.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả không hề biết chuyện gì đang xảy ra:.....

Dung Tu lại lần nữa trịnh trọng xin lỗi, lúc sau liền rời đi, hẩn nghĩ, hẩn cần thời gian để tiếp thu chuyện mới xảy ra.

Mạc Vân Quả nhìn cửa phòng đã đóng lại, ở trong đầu nói: "Đồ đệ này của tôi, bị ngốc sao?"

"Phốc, tha thứ ta cười không phúc hậu."

"Ha ha ha! Chúc mừng tiểu Quả Quả thành công thu hoạch một đồ đệ ngốc ~"

"Đỉnh! Chúc mừng người đạt danh hiệu sư phụ ngốc tử, xin nhanh chóng lĩnh danh hiệu nha ~"

"Lầu trên cầu bần! Tiểu Quả Quả không phải sợ! Ta giúp người tản lâu trên!"

"Tiểu Quả Quả không phải sợ, ta tin tưởng người có thể đem hẩn dạy dỗ thành một cái trứng thông minh! "

"Đúng vậy, đúng vậy, tiểu Quả Quả nhà ta là uy vũ khí phách nhất!"

"Nhưng mà hai người giống như không có quan hệ gì với nhau?"

Mắc kệ phòng phát sóng trên chọc ra sao, Mạc Vân Quả đều không để ý bọn họ.

Cô một lần nữa vào trò chơi, chuẩn bị ngấm lại biện pháp có được quả ngàn năm.

Khi cô vừa lên tuyến đã thấy xung quanh mình tất cả đều là hoàng kim.

Mạc Vân Quả:.....!!!! Màu vàng!

Mạc Vân Quả cọ cọ đồng hồ hoàng kim kia, đem Dung Tu hoàn toàn vớt ra sau đầu, cứ như vậy ôm hoàng kim, không buông tay.

Mà bên kia, Dung Tu cũng lên trò chơi, lúc này, hẩn cũng không tìm Mạc Vân Quả, mà trực tiếp đi tìm thành chủ, cùng hẩn ta thương lượng chuyện gì đó.

Sau đó, thành chủ lại cho hẩn một ít vật phẩm khen thưởng khác, xem như đền bù.

Dung Tu rõ ràng biết mình đang làm cái gì, hẩn sửa sang lại suy nghĩ một chút, đem kế hoạch đã sửa lại nói cho các huynh đệ.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều sôi nổi lên.

Trong khi đó Mạc Vân Quả đang ôm hoàng kim, một mình một người vui vẻ.

Thời gian thoáng qua, trong nháy mắt đã qua ba ngày.

Trong ba ngày này, Dung Tu bước đầu nắm chắc tài nguyên, bắt đầu ở trong trò chơi dần dần lộ mũi nhọn.

Những người dụng tâm kín đáo muốn ngáng chân hẩn, đều bị hẩn lần lượt hóa giải.

Mạc Vân Quả ôm hoàng kim vui vẻ ba ngày, người trong phòng phát sóng cũng cạn lời với cô.

Bọn họ tất nhiên sẽ không hiểu yêu thương nhiệt tình của Mạc Vân Quả đối màu vàng thay nhau nhắc nhở cô đi hoàn thành nhiệm vụ.

Ba ngày sau, Mạc Vân Quả cuối cùng cũng nhớ tới nhiệm vụ, cô đem tất cả vật phẩm màu vàng thu vào trong túi, sau đó đi tìm Dung Tu.

Dung Tu tự mình thành lập một bang phái, tên là "Niết bàn", ý nghĩa phượng hoàng niết bàn, dực hóa trùng sinh.

Hẩn lấy phương thức như vậy nói cho mọi người, hẩn trọng sinh! Hẩn lại là thiên tài hăng hái khí phách kia!

Khi Mạc Vân Quả tìm được Dung Tu, hẩn đang xem xét bang phái của mình nên dừng chân ở nơi này.

Dung Tu nhìn tiểu cô nương nhà bên đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, khóe miệng cong lên thành một nụ cười, không giống nụ cười giả dối trước kia, là nụ cười mang theo nhiệt tình.

"Tim tôi có việc gì sao?" Dung Tu hỏi.

Mạc Vân Quả gạt đầu, trực tiếp đi tới ngồi bên cạnh Dung Tu.

Mà cái động tác này, khiến toàn bộ người trong bang đều sững sốt, cái vị trí kia, là vị trí của bang chủ phu nhân tương lai nha.....

Dung Tu nhìn động tác của cô, ánh mắt hơi hơi chột lóe, lại không hề nói cái gì.

"Chuyện gì?" Hấn tiếp tục hỏi.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn Dung Tu, tất nhiên cô không thể nói ra nhiệm vụ của mình, vì thế cô nói: "Thăng cấp."

Nguyên bản ý của cô là muốn hấn thăng cấp, ở trong mắt người khác lý giải thành muốn Dung Tu mang theo cô thăng cấp.

Trong lúc nhất thời, không khí trở nên xấu hổ.

Dung Tu ho nhẹ một tiếng nói: "Tôi ở đây còn có chút việc, một lát nữa có được không?"

Hiển nhiên, Dung Tu cũng có suy nghĩ như vậy.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả gạt đầu, cô nghĩ chờ một lát cũng được, dù sao hấn lên cấp 150 sẽ rất nhanh thôi.

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ngồi bên cạnh mình, trong lòng đột nhiên dâng lên một tia thương tiếc, hấn xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, sau đó thả tay xuống, nói chuyện với mọi người.

Mạc Vân Quả ngồi ở chỗ kia nghe bọn họ nói chuyện, rất nhanh bắt được trọng điểm.

Thì ra bọn họ muốn tìm một nơi dừng chân cho bang phái, Mạc Vân Quả nhớ tới hình như trong túi vật phẩm của mình có một cái lệnh bài, chỉ là.....

Cái lệnh bài kia là màu vàng!

Mạc Vân Quả suy nghĩ một chút, cô không muốn cho Dung Tu cái lệnh bài kia, dù sao cái lệnh bài kia cũng là màu vàng cô thích nhất, nhưng mà nếu như không đưa nó ra, như vậy Dung Tu sẽ phải bán bạc rất lâu.....

Mạc Vân Quả suy nghĩ nửa ngày, vẫn quyết định hỏi ý kiến phòng phát sóng trực tiếp một chút.

Mà phòng phát sóng trực tiếp nghe xong vấn đề của Mạc Vân Quả, sôi nổi nói ra ý kiến của mình.

"Đương nhiên là cho! Hấn có được địa điểm là có thể chuyên tâm thăng cấp!"

"Đúng vật đó! Hấn có thể chuyên tâm thăng cấp, vậy tiểu Quả Quả nhiệm vụ của ngươi là có thể mau chóng hoàn thành!"

"Ta cũng là cái ý kiến này! Ha ha ha ha!"

"Chẳng lẽ chỉ có mình ta cảm thấy không nên cho sao? Dù sao đó cũng là màu vàng mà tiểu Quả Quả thích nhất!"

"Màu vàng cùng nhiệm vụ cái nào quan trọng hơn? Đương nhiên là nhiệm vụ a!"

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, cô lại muốn nói, đương nhiên là màu vàng quan trọng hơn.

Nhưng cô lại tưởng tượng, cô có thể để cho Dung Tu dùng càng nhiều đồ vật màu vàng để đổi với cô!

Giờ khắc này, Mạc Vân Quả cảm thấy mình quá thông minh, quả thực quá thông minh!

Nghĩ thông suốt tất cả Mạc Vân Quả lười kéo tay áo Dung Tu nói: "Tôi có cái này."

Cô lấy lệnh bài kia ra, một khắc khi thấy lệnh bài này, sắc mặt mọi người đều thay đổi.

Lệnh bài kia chỉ có một chữ —— thành!

Nhưng tất cả mọi người biết, này đó là thành bảo vật của thành chủ thành Lạc Dương, lệnh bài thần bí.

Dung Tu là người đầu tiên phản ứng lại, hấn hỏi Mạc Vân Quả: "Thứ này từ đâu tới?"

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: "Quên mất."

Hôm đó cô uống say, hôm sau tỉnh lại đã thấy có thật nhiều đồ, cũng không biết cái này từ đâu mà có.

Dung Tu hít sâu một hơi nói: "Cô biết cái này là thứ gì không?"

Mạc Vân Quả nghe được lời này, ánh mắt sáng lên, thập phần khẳng định nói: "Màu vàng!"

Dung Tu:.....

Mọi người: Ai hỏi màu sắc của nó nha!

"Thứ này rất quan trọng." Dung Tu nói, "Rất quan trọng."

Mạc Vân Quả gạt đầu, đồ vật màu vàng đương nhiên rất quan trọng.

"Cô....." Dung Tu muốn nói lại thôi, tiểu cô nương này không muốn nói cho mình, nếu như mình nói ra, có phải có điểm không tốt không?

"Cho anh." Mạc Vân Quả không biết trong lòng Dung Tu rồi rắm chuyện gì, trực tiếp nói thẳng.

Dung Tu sững sốt, trên mặt là vẻ nghiêm túc hiếm có.

"Cô xác định sao?" Hắc trịnh trọng hỏi.

Mạc Vân Quả gạt đầu, sau đó còn nói thêm: "Anh phải mang hoàng kim tới đổi."

Dung Tu ngẩn ra, theo sau cười khẽ, hắc nói: "Được."

Sau đó, Dung Tu cầm rất nhiều hoàng kim đổi lệnh bài kia.

Mạc Vân Quả ôm một đồng lớn hoàng kim, đôi mắt lạnh lùng kia cũng có chút độ ấm.

Lại sau đó..... Cô lại một lần nữa quên mất nhiệm vụ của mình.

Dung Tu cầm lệnh bài đi mở thành trì, đem vị trí đóng quân của bang phái đóng tại đó, tạc khắc trên Kênh Thế Giới lại nổi lên một hồi phong ba.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 252

Edit:Linhlady

Dung Tu lấy một loại tư thái cường thế sinh động trong trò chơi, tự nhiên cũng khiến cho người nào đó chú ý.

Mà trong đó người chú ý hắc nhất chính là Dung Huy.

Tương tượng đến kẻ bị mình biến thành phế nhân đột nhiên một lần quật khởi, cả người hắc ta đều bị ghen ghét khiến trở nên điên cuồng.

Hơn nữa lúc trước hắc bị Dung Tu cắt đứt thông tin, lần này cả người hắc ta đều bị bao phủ bởi hận ý.

Hắc ta không ngừng một lần phẫn nộ người đi gây phiền toái cho Dung Tu, nhưng mỗi lần đều bị Dung Tu hoàn mỹ giải quyết.

Dung Huy âm thầm có một loại suy đoán rằng, lúc này, hắc ta giống như không thể giống như trước gây trở ngại cho Dung Tu nữa.

Nhưng cứ mọi chuyện như thế, hắc ta vẫn như cũ không cam lòng, không cam lòng Dung Tu có thể vượt lên trước hắc ta.

Cho nên hắc ta triệu tập người trong bang phái của mình, mượn sức lực của bang phái khác, bọn họ quyết định đi công thành!

Chỉ cần đánh bại tòa thành thần bí kia, dựa theo quy định, tòa thành đó nhất định sẽ là của bọn họ.

Hiện tại Dung Tu đang ở giai đoạn khởi đầu, căn bản không có nhiều người chơi trong bang phái, cho nên công thành lúc này là sự lựa chọn hợp lý nhất.

Dung Tu hoàn toàn không biết tâm tư ác độc của Dung Huy, hắc bây giờ chỉ toàn tâm toàn ý phát triển bang phái.

Quản lý một thành trì so với quản lý một bang phái còn phức tạp hơn nhiều, nhưng mà Dung Tu thuộc loại người trời sinh đã làm lãnh đạo, đối với những chuyện như thế này không làm khó được hắc.

Dung Huy bên kia hừng hực khí thế tính kế công thành, mà Dung Tu lại chuyên tâm phát triển thành trì.

Đến nỗi Mạc Vân Quả, trong mắt cô hiện giờ không có gì quan trọng bằng hoàng kim!

Trong vòng một tuần, cuối cùng Mạc Vân Quả bị người trong phòng phát sóng trực tiếp nhắc nhở phát phiền.

Lúc này, cô mới nhớ tới chính mình nhiệm vụ.

Mà lúc này, đại quân của Dung Huy đã bắt đầu áp sát, bắt đầu công kích phòng hộ của thành trì.

Dung Tu tuy rằng biết Dung Huy sẽ không bỏ qua cho mình, nhưng không hề nghĩ tới hắc lại dùng nhiều người như vậy để đến đá kích mình.

Đương nhiên Dung Tu sẽ không nhận thua, hắc triệu tập mọi người, cùng bọn họ tìm cách đối kháng.

Mạc Vân Quả đứng lúc đang ở nơi này.

Cô còn chưa kịp hiểu rõ tình huống ra sao, đã bị Dung Tu kéo ra phía sau.

"A liệt liệt? Đây là đang làm gì?"

"Lầu trên người mù sao! Đây là chuẩn bị đánh giấc a đánh giấc!"

"Phốc, cái đó cần người nói sao! Ta đang muốn hỏi lý do vì sao đánh giấc kia!"

"Quý mới biết (trạng thái xem thường)"

"Chắc chắc chắc ~ ta thấy Dung Tu có vẻ nguy hiểm a!"

"Vậy cũng không phải là nguy hiểm sao? Người xem ti lệ của người này, ngàn so một không phải sao! Cho dù Dung Tu có thể một đánh mười, cũng không thể đánh hết được!"

"Tầm tắc, cái tên Dung Tu thật nguy hiểm."

"Nếu Dung Tu mà chết đi, có phải sẽ bị rút cấp không?"

Vốn dĩ Mạc Vân Quả không đem chuyện người trong phòng phát sóng trực tiếp tán gẫu để ở trong lòng, thẳng đến khi nhìn đến hai chữ "Rút cấp", cô lập tức trở nên nghiêm túc hẳn.

Nhìn đại quân không ngừng công kích bọn họ, sắc mặt Mạc Vân Quả trở nên lạnh lẽo.

Dung Tu không biết cô gái hàng xóm tại sao lại ở đây, nhưng hẳn có nghĩa vụ bảo vệ cô, cũng vì hẳn nợ cô một ân tình.

Dung Tu nhìn đám người chơi đồng nghệt dưới kia, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Dung Huy có giao tình thật là tốt, lại có thể huy động nhiều người như vậy.

Nhưng mà nghĩ lại cũng phải, người ở trên thế giới này làm sao lại không vì ích lợi mà động tâm đây?

Dung Tu khẽ cắn môi, hẳn nhất định phải kiên trì, hẳn không thể để nó biến thành kết thúc của mình của mình được!

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu không ngừng uống thuốc, không ngừng phóng kỹ năng, quanh thân hơi thở càng thêm lạnh lẽo.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả nghĩ, nếu như Dung Tu chết, hẳn khẳng định sẽ rút cấp.

Mà rút cấp đồng nghĩa với việc hẳn sẽ không thể trở thành thiên hạ đệ nhất, đồng nghĩa với việc nhiệm vụ của cô sẽ thất bại!

Mạc Vân Quả suy nghĩ nhiều như vậy, trong thực tế cũng chỉ trôi qua vài giây.

Nghĩ thông suốt tất cả mọi chuyện Mạc Vân Quả lập tức phóng kỹ năng của mình, ngay từ đầu cũng không khiến ai chú ý, sống chết đang bày ra trước mắt, ai sẽ đi chú ý tới cô.

Mạc Vân Quả nhìn người chơi đồng như kiến kia, mím môi.

Khi cô đang còn là một, cô vẫn không hề dùng tới kỹ năng cuối cùng kia, bởi vì cái tuyệt kỹ kia một khi dùng ra, nhất định tử vong vô số.

Tuy rằng cô chưa từng dùng qua, nhưng tất cả kỹ năng của mình vẫn có thể nắm rõ độ sát thương như thế nào.

Mạc Vân Quả nghĩ, hiện tại có lẽ là lúc cô nên dùng tới nó.

Nghĩ như vậy Mạc Vân Quả lui về phía sau một bước, sau đó bay lên nhảy múa.

Vừa lúc thấy một màn này - Dung Tu.....

Theo động tác Mạc Vân Quả múa, từ thân thể cô toát ra một làn sóng dao động, làn sóng màu đỏ dao động không ngừng mở ra, người chơi giống như cảm nhận được cái gì đó, đồng loạt nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Không nhìn thì thôi, mới nhìn thấy đã khiến bọn họ ngây người.

Không thể không nói, dáng vẻ Mạc Vân Quả múa rất đẹp, đẹp đến nỗi khiến người khác hít thở không thông.

Rõ ràng chỉ là một gương mặt thanh tú, lại có cảm giác mị hoặc chứng sinh.

Từ thân thể cô hồng quang dần dần lan rộng chiếu vào mọi người, giờ khắc này, bọn họ lại cảm thấy vô cùng ảm áp.

Bọn họ nghĩ, cứ như vậy mà chết đi cũng không sao cả.

Cũng tại một giây đó, bạch quang chợt lóe lên.

Sau đó đám người chơi liền phát hiện, bọn họ trong trạng thái linh hồn!

Vũ đạo mị hoặc kia vẫn tiếp tục không ngừng, nhưng giờ khắc này, không ai cảm thấy đó là vô hại.

Một nơi rộng lớn như vậy, ngoại trừ Mạc Vân Quả ra chỉ còn lại một người đó là Dung Tu.

Mạc Vân Quả dùng vũ đạo, nhìn thoáng qua thi thể đầy đất, sau đó nhìn Dung Tu.

Dung Tu tròn to mắt nhìn Mạc Vân Quả, hần lại từ trên người cô nhìn thấy một người mà hần gần như sắp lãng quên —— sư phụ của hần.

Sư phụ của hần cũng tuyệt sắc như vậy, cũng cường đại như vậy.

Dung Tu cực lực muốn xem nhẹ cảm giác quen thuộc đang nổi lên trong lòng kia, hần gian nan nói: "Cô....."

Mạc Vân Quả nhìn hần nói: "Hoa vũ thiên hạ."

Đây tên của một loại kĩ năng, rất đẹp, lại rất tàn nhẫn.

Dung Tu nhanh chóng phản ứng lại, hần giống như nhận ra cô đang nói cái gì, hần nuốt nuốt nước miếng nói: "Rất mạnh."

Mạc Vân Quả gật đầu nói: "Anh cũng có thể."

Dung Tu giật giật ngón tay, muốn phân bác cô, hần làm không được, hần không làm được chuyện trong vòng mấy giây có thể hạ gục tất cả mọi người.

Hần vẫn luôn cảm thấy lực lượng của một người là hữu hạn, nhưng hôm nay, Mạc Vân Quả hoàn toàn điên đảo nhận thức của hần.

Đây là loại lực lượng như thế nào, lại có thể khiến mọi người thành như thế này.

Giờ khắc này, Dung Tu thật sâu nhận thức được khoảng cách của mình và cường giả xa như thế nào.

Mạc Vân Quả không biết tâm tư của Dung Tu, chỉ là nói: "Anh muốn trở nên cường đại, trở thành thiên hạ đệ nhất."

Dung Tu gian nan gật đầu, hần càng muốn nói, có cô ở đây tôi không có khả năng trở thành thiên hạ đệ nhất.

Nhưng cuối cùng hần chọn không nói ra, hần nghĩ, có lẽ, có lẽ sẽ có một ngày như vậy.....

Âm mưu của Dung Huy cứ như thế bị Mạc Vân Quả đánh tan, mà truyền thuyết về Mạc Vân Quả ở trong trò chơi bắt đầu lưu truyền khắp nơi.

Đồng thời, người chơi đều biết, Dung Tu đã có Mạc Vân Quả che chở, đại bộ phận đều là người thông minh, đương nhiên biết lựa chọn như thế nào là chuẩn xác nhất.

Trong lúc nhất thời, số người chơi gia nhập vào bang phái Dung Tu tăng lên không ít.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 254

Edit: Linhlady

Thế lực Dung Tu phát triển cực kỳ nhanh chóng.

Dung Huy trải qua chuyện này, nguyên khí tổn thất không ít, hơn nữa Dung Tu lại gây cho hần ta vài phiền toái nhỏ, khiến thế lực của hần có xu hướng suy yếu hơn.

Thời gian trôi nhanh, cũng đã qua một tháng.

Trong một tháng này, Dung Tu thành công trở thành thành chủ, trở thành một loại tồn tại không thể lay động trong trò chơi.

Còn có Mạc Vân Quả thời thời khắc khắc nhìn chăm chăm hần, đốc thúc hần đi thăng cấp.

Nhưng đến lúc đó, luôn bị Dung Tu lấy hoàng kim hấp dẫn lực chú ý.

Dung Tu thành công nắm chắc nhược điểm của Mạc Vân Quả, đó là hoàng kim.

Mỗi khi hần có việc muốn nhờ Mạc Vân Quả hỗ trợ, hần đều sẽ lấy ra một ít hoàng kim.

Cũng trong một tháng này, Dung Tu cũng có ý đồ đi tìm sư phụ của mình, nhưng vẫn luôn không có tin tức.

Sư phụ của hần thật giống như chưa từng có tồn tại vậy, nếu không phải nhưng gì hiện tại hần đang có, Dung Tu cũng cho rằng sư phụ của hần cũng chỉ là giấc mơ mà thôi.

Không biết sao, về khúc vữ của Mạc Vân Quả, vẫn luôn hiện lên trong đầu hắn.

Đặc biệt lại có cảm giác tương tự như sự phụ hắn, khiến hắn không ngừng suy nghĩ.

Có đôi khi, Dung Tu hoài nghi Mạc Vân Quả có phải là sự phụ của mình hay không.

Nếu không phải bởi vì sự phụ hắn là NPC, mà Mạc Vân Quả lại một người chơi tồn tại thật trong thực tế, Dung Tu thật sự muốn cho rằng hai người là một.

Cùng lúc đó, Dung Tu ở trong thực tế có một bước tiến mới, muốn lay động người đã từng thương tổn người của hắn, nói vậy cũng là chuyện sớm hay muộn.

Mạc Vân Quả trăm mê hoàng kim, không cách nào kiểm chế được.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp tuy rằng thường xuyên nhắc nhở cô về nhiệm vụ, nhưng mỗi khi đều bị Mạc Vân Quả xem nhẹ.

Một tháng sau, Mạc Vân Quả cuối cùng cũng cảm thấy nể mẫn thương thức xong hoàng kim, chuẩn bị đốc xức Dung Tu thăng cấp.

Mà ngay lúc này, hệ thống lại một lần tiến hành thăng cấp quy mô lớn.

Quá trình thăng cấp lần này vẫn xuất phát từ đầu não.

Sau lần thanh trừ Mạc Vân Quả ra ngoài, đầu não đột nhiên cảm thấy một chút cũng không chơi vui.

Cho nên nó muốn lại thăng cấp một lần, có lẽ có thể đem đồ vật kia mang về?

Cho nên, hệ thống thăng cấp.

Nhân đó Đoàn Từ cũng nắm chắc thời cơ lần này, thành công đem Mạc Vân Quả một lần nữa trở lại trong cơ thể BOSS.

Lần này sinh cơ tiến hành trong thời gian một ngày, Dung Tu quyết định sang nhà tiểu cô nương hàn xóm xin bữa cơm.

Nhưng mà, nhìn cô gái trước mắt, Dung Tu lại cảm thấy có chút không thích hợp.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, nhưng lại chân chân thật thật tồn tại.

Hắn lại cảm thấy người này cùng người mấy ngày hôm trước mình nhìn thấy không giống nhau, nhưng lại không nói ra, ăn cơm xong hắn tiễn cô trở về.

Theo sau, trò chơi thăng cấp hoàn thành, Dung Tu tiến vào trong trò chơi.

Hắn tiến vào trò chơi chuyện thứ nhất đó là tìm được tiểu cô nương nhà bên, cho cô ấy rất nhiều hoàng kim.

Chỉ là lúc này, phản ứng của cô ấy không giống như trước đây, đối với hoàng kim có một loại cuồng nhiệt, lại không phải cuồng nhiệt thuần túy như trước kia.

Mạc Vân Quả chờ hệ thống thăng cấp hoàn thành, cô phát hiện mình lại trở về bộ dáng của BOSS trước kia.

Cô lập tức đi tìm Dung Tu, lại vừa lúc thấy được một màn Dung Tu cho cô gái hàng xóm hoàng kim.

Mạc Vân Quả:..... Đồ đệ là người xấu! Có mới nói cũ! Lòng lang dạ sói! Lòng muông dạ thú! Người xấu!

Mạc Vân Quả nghĩ, đó hắn là của cô mới đúng, sao lại có thể cho người khác được!

Cô lập tức đi tới bên người Dung Tu, sau đó lạnh lẽo nhìn chằm chằm vật trên tay hắn..... Hoàng kim.

Dung Tu sùng sốt, sự phụ của hắn biến mất lâu như vậy, đột nhiên lại xuất hiện, mục đích.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255

Edit: Linhlady

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả, luôn cảm thấy ánh mắt rất quen thuộc, đặc biệt quen thuộc.

Hắn nhìn nhìn tiểu cô nương nhà bên, lại nhìn nhìn Mạc Vân Quả.

Một ý tưởng ý tưởng lớn mật xuất hiện trong đầu hắn.

Dung Tu vẫn luôn biết trên thế giới này việc lạ gì cũng có, mà trò chơi《 thiên hạ 》 này càng như thế.

Như vậy, sự phụ đã từng bám vào người tiểu cô nương nhà bên cũng không phải là chuyện kì quái gì.

Không biết vì sao, tưởng tượng đến điểm này, trong lòng Dung Tu dâng lên một mặt ảm áp.

Nghĩ đến sự phụ của mình vì mình, tàn sát nhiều người trong trò chơi như vậy, hắn nhìn không được muốn ôm Mạc Vân Quả một cái.

Trên thực tế, hần cũng đã làm như vậy.

Mạc Vân Quả bị ôm..... Trả lại hoàng kim cho ta!

Tiểu cô nương nhà bên kì quái nhìn hai người một cái, sau đó rời đi.

Dung Tu đối với việc này chỉ là cười cười, cái gì cũng không có nói.

Mạc Vân Quả không vui, cô tro mắt nhìn hoàng kim dần dần rời xa mình, đặc biệt đặc biệt không vui!

Dung Tu giống như nhận ra cảm xúc của cô, từ trong túi vật tư lấy ra rất nhiều hoàng kim đưa cho cô.

Mạc Vân Quả thu được hoàng kim!!! Đồ đệ giỏi quá! Đặc biệt tốt!

Bởi vì hần biết sư phụ chính thức trở về, Dung Tu bắt đầu thời gian đi luyện cấp.

Thoảng cái đã qua một tuần, Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu vẫn không vượt qua được cấp 149, thập phần không vui.

Theo lý thuyết, nhiệm vụ này hần rất đơn giản, lên tới cấp 150 không phải là chuyện thuận lý thành chương sao?

Vì sao hiện tại Dung Tu vẫn chỉ là cấp 149? Trong đó chẳng lẽ có vấn đề gì sao?

Mạc Vân Quả đem nghi hoặc của mình nói với người trong phòng phát sóng trực tiếp, lại nhận được một trận khinh bỉ của bọn họ.

"Ai da uy, tiểu Quả Quả, không cần một ngụm ăn một tên béo được không! Lên tới cấp 150 nào có dễ dàng như vậy!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nóng vội ăn không hết đậu hủ nóng!"

"Khụ khụ..... Ta nói một câu nhé, Dung Tu giống như ở cấp 149 hai tháng rồi....."

"Lầu trên ngươi hà tất phải vạch trần! Chúng ta không thể cứ như vậy vui sướng xem soái ca sao! Lầu trên ngươi nhất định không phải nhan phần!"

"Ta đây không phải để ý tâm tình của tiểu Quả Quả sao ~ không thấy được tiểu Quả Quả nhà ta nhìn thấy hoàng kim cũng không thấy vui sao?"

"Thôi đi ~ ánh mắt tiểu Quả Quả nhà ta nhìn hoàng kim không phải càng thêm nhiệt tình sao!"

"Xem như Dung Tu này cũng có biện pháp, mỗi ngày đều cho tiểu Quả Quả thật nhiều hoàng kim, ta cũng muốn a a a a!"

"Ngươi xác định ngươi muốn? Ngươi xác định tiểu Quả Quả sẽ không đoạt hoàng kim của ngươi đi? 23333333"

"Ta đây đem hoàng kim nhuộm thành màu đỏ không phải được rồi sao! Ha ha ha ha! Ta quả thực quá cơ trí! Nhanh lên cúng bái ta đi!"

"Tò vè bà cố nội ta cũng không phục nhưng phục lầu trên!"

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp có người muốn "Đoạt" hoàng kim của cô, nguyên bản bởi vì nhiệm vụ mà không vui tâm tình càng thêm không vui.

Hoàng kim là của cô! Cô! Cô!

Dung Tu kỳ quái nhìn thoáng qua hơi thở quanh thân thể Mạc Vân Quả càng thêm lạnh lẽo, cân nhắc xem mình đã phạm lỗi nơi nào.

Đương nhiên, cuối cùng vẫn không nghĩ ra nguyên nhân gì.

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu phát gốc, nhón chân lên đập một cái lên đầu hần: "Thăng cấp!"

Dung Tu cười khò một tiếng nói: "Sư phụ a ~ tôi cũng muốn thăng cấp, nhưng chức nghiệp của tôi là thần long kiếm sĩ, nói cách khác, tôi muốn thăng cấp điều kiện là giết chết một con rồng. Nhưng tôi cho người tìm trong trò chơi này, trước mắt không tìm được tin tức gì cả."

Mạc Vân Quả nghe đến đó, đôi mắt xoát sáng ngời.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256

Edit:Linhlady

Dung Tu không biết rồng ở nơi nào nhưng mà cô biết nha.

Đối với trò chơi này cô vô cùng quen thuộc, trong trò chơi đúng là có một con rồng, ở tại u cốc chi nguyên, nơi đó tương đối khó tìm, nhưng có cô dẫn đường, tất cả đều không thành vấn đề.

Mạc Vân Quả nói cho Dung Tu tin tức này, đôi mắt Dung Tu xoát sáng ngời, hần vội vàng vàng tạm biệt Mạc Vân Quả, sau đó tổ chức người chuẩn bị đi u cốc chi nguyên.

Ba ngày sau, Dung Tu tập kết một đám người chơi không nhỏ đi về phía u cốc chi nguyên.

Đương nhiên, dẫn đầu chính là Mạc Vân Quả.

Mọi người đối với Mạc Vân Quả thấp phần tò mò, nhưng đều lựa chọn không hỏi ra.

Đường vào u cốc chi nguyên không dễ đi, lại vô cùng hung hiểm.

Cũng may công tác chuẩn bị của Dung Tu không tồi, tổn thương rất ít.

Một ngày trôi qua, mọi người cùng đến được hang ổ của rồng, ngọn nguồn của u cốc chi nguyên.

Mọi người đứng ở ngoài sơn cốc, vẫn như cũ có thể cảm nhận được uy áp của rồng, có lẽ đây là một con rồng rất lợi hại.

Bọn họ đồng loạt nhìn về phía Dung Tu, nếu hắn thật sự có thể đánh bại cự long, như vậy trong trò chơi này, xưng bá chỉ có thể là hắn.

Không ít người nghĩ may mắn lúc trước lựa chọn của mình là chính xác, cũng có không ít người tránh ở đội ngũ trông được trò hay.

Mọi người tâm tư khác nhau, tâm tư Dung Tu lại đặt ở trên cự long kia.

Còn tâm tư của Mạc Vân Quả lại ở trên người Dung Tu, cô nghĩ, đánh bại con rồng kia đồng nghĩa với việc nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành.

Mạc Vân Quả đứng ở một bên, nhìn Dung Tu chỉ huy đám người chơi.

Cự long bị nhiễu phiền, từ trong sơn động bay ra, nháy mắt thân ảnh to lớn như muốn bao phủ mọi người.

Đồng tử mọi người co rút lại, uy áp kia khiến bọn họ thiếu chút nữa muốn quỳ xuống.

Dung Tu là người đầu tiên phục hồi tinh thần lại, lớn tiếng kêu to, chỉ huy mọi người đem kỹ năng phóng lên người cự long.

Trong lúc nhất thời, nơi này lóe lên không ít màu sắc.

Đó là màu sắc các loại kỹ năng, cũng là đã tâm muốn đánh bại cự long của mọi người.

Mạc Vân Quả lui về phía sau một bước, cự long này không phải là màu hoàng kim cô ưa thích, mà là màu đen, còn tản ra một loại hương vị không nói lên người.

Mạc Vân Quả cảm thấy, đây căn bản không phải là cự long trong truyền thuyết.

Một con rồng chân chính, màu sắc nhất định phải là hoàng kim, còn có cảm giác quân lâm thiên hạ, chỉ cần một ánh nhìn cũng khiến người ta không nhìn được mà muốn cúng bái.

Mà con rồng trước mắt, cô chỉ thấy nó đang phẫn nộ, ghen ghét cùng hung hãn.

Lực lượng của cự long rất cường đại, nhưng do bị mọi người vây công, hơn nữa Dung Tu chỉ huy rất tốt, trong lúc nhất thời không phân biệt được thắng bại.

Mạc Vân Quả vẫn luôn đều đứng phía sau nhìn mọi người hành động, ánh mắt Dung Tu ngẫu nhiên đảo qua cô, giống như muốn nói cái gì đó.

Tình hình chiến đấu vô cùng kịch liệt, không ít người hóa thành một đạo bạch quang, sống lại đi.

Nơi này nhân số người chơi nhanh chóng giảm bớt, mà vết thương trên người cự long cũng không ngừng tăng lên.

Sau một ngày, nơi này chỉ còn lại cự long, Dung Tu, còn có Mạc Vân Quả.

Lúc này cự long hơi thở thoi thóp, được phẩm Dung Tu sở hữu cũng tiêu hao hết, trên người hắn vết thương cũng không ít, thanh máu cũng không ngừng giảm xuống.

Hiện tại người duy nhất mạnh khỏe chính là Mạc Vân Quả.

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả đứng cách hắn không xa, môi cong lên một nụ cười nói: "Sự phụ, giúp ta."

Mạc Vân Quả nghe được lời này không động, chỉ liếc mắt nhìn qua con rồng kia.

Dung Tu nhìn Mạc Vân Quả không có động tác gì, trong mắt xẹt qua một tia bức bối.

Hắn thấp giọng nói: "Sự phụ, ta lập tức có thể thắng cấp, ngươi không vui sao?"-----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả tự nhiên sẽ thấy vui vẻ, cô sợ dĩ do dự nguyên nhân bởi vì phòng phát sóng trực tiếp có người nhắc nhở cô, nếu cô hỗ trợ, như vậy hệ thống có khả năng phán định cự long không phải do Dung Tu giết, do đó làm cho nhiệm vụ thất bại.

Còn không có chờ Mạc Vân Quả giải thích cho Dung Tu, cô lại nghe tiếng chất vấn của Dung Tu.

Mạc Vân Quả không phải gốc tử, trải qua vài thế giới, cô đã có thể nhận ra người khác đối với cô có thiện ý hay ác ý.

Dung Tu trước mắt, đồ đệ của mình, lại không ngừng tàn ra ác ý, lại là loại ác ý không thêm che giấu.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn hấn, đi về phía trước một bước.

Dung Tu hít sâu một hơi, cùng loại với cảm giác lừa gạt nói: "Sự phụ, giết nó, ta có thể thăng cấp. Mà ngươi cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ của ngươi không phải sao?"

Dung Tu là một người thông minh, hấn nghĩ tới, sự phụ hấn mỗi thời mỗi khắc đều muốn cho hấn thăng cấp, như vậy nhất định là nhiệm vụ của đầu não cấp cho cô, để cô dẫn đường cho hấn thăng cấp.

Mà hấn thăng cấp, nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành.

Dung Tu tự nhận đã nắm chắc nhược điểm của Mạc Vân Quả trong tay, trên thực tế đúng là như vậy.

Mạc Vân Quả nhất định muốn hoàn thành nhiệm vụ, nhưng con rồng này, nhất định phải do Dung Tu tự tay giết.

Mạc Vân Quả như vậy nghĩ, liền đi qua đi, trực tiếp bế Dung Tu theo kiểu công chúa.

Trăm triệu lần không nghĩ tới bị ôm kiểu công chúa - Dung Tu.....

"Phốc! Dung Tu lại bị ôm kiểu công chúa ~"

"Ha ha ha! Cầu mong Dung Tu không có bóng ma trong lòng."

"Lần này bị ôm kiểu công chúa trong dáng vẻ đang còn thanh tỉnh kia ~"

"2333333 làm người con trai đầu tiên bị tiểu Quả Quả ai lần ôm kiểu công chúa, Dung Tu nhất định là cực kỳ vui vẻ."

"Dung Tu: Ha hả!"

"Lúc này, ta chỉ nghĩ, phóng ta tới!"

Phòng phát sóng trực tiếp nhắm vào một màn này bắt đầu các loại trêu chọc, đều bị Mạc Vân Quả xem nhẹ.

Cô đem Dung Tu ôm tới trước mặt cự long, sau đó đưa cho hấn một thanh kiếm.

Dung Tu.....

Mạc Vân Quả nhìn Dung Tu không có động tác gì, trực tiếp cầm lấy tay hấn đâm về phía cự long, sau đó nhanh chóng rút tay mình ra, tỏ vẻ con rồng kia chính xác là do Dung Tu giết chết.

Cự long không cam lòng chết đi, cùng lúc đó, hệ thống xuất hiện một mảnh hồng điểm điểm thông cáo.

"Người chơi phế vật giết chết BOSS cấp sử thi u cốc chi long, hệ thống đem tiến hành ba ngày sinh cơ, xin người chơi trong vòng một phút hạ tuyến."

Sau một hồi chiến đấu kinh thiên động địa cứ như vậy kết thúc, thật đúng là đột nhiên không kịp phòng ngừa..... Dung Tu nghĩ như vậy.

Bởi vì giết chết cự long, trên người hấn bạch quang chột lóe, lập tức liền lên tới 150 cấp, cùng lúc đó, thân thể hấn khôi phục trạng thái tốt nhất.

"Đình! Nhiệm vụ hoàn thành! Chuẩn bị bắt đầu truyền tống!"

Giọng nói Đoàn Tử đúng lúc vang lên, Mạc Vân Quả gật gật đầu, tỏ vẻ nhiệm vụ này rất đơn giản, Ừ..... Còn thu hoạch rất nhiều hoàng kim! Vui vẻ! O(∩_∩)O~~

Dung Tu hưng phấn nhìn Mạc Vân Quả, lại phát hiện thân ảnh người trước mắt dần dần trong suốt?

Dung Tu trong lòng cả kinh, duỗi tay muốn nắm lấy tay cô, một giây đó lại bị hệ thống trò chơi cưỡng chế offline.

Ở một giây cuối cùng hấn chỉ có thể nhìn thấy khuôn mặt vẫn như cũng lạnh nhạt tuyệt mỹ.....

Cũng trong một giây đó, Mạc Vân Quả bị truyền tống trở về không gian không gian, tất cả nơi này, bụi bậm rơi xuống đất.....

Ở một tỉnh cầu xa xôi nào đó, một nam nhân nhìn phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, xoa xoa ấn đường, khóe miệng lại không ngăn nổi tươi cười.

"Tiểu Q, chúng ta lại một lần trốn đi thế nào?"

Tiểu Q: Chủ nhân không cần quên mất ngươi là người mang tội aaaaaaaa!

"Tiểu Q, Thân Thân nhất định rất nhớ ta, chúng ta đi tìm nàng đi ~"

Thanh âm tà tứ cùng với gió nhẹ, vang vọng ở mọi góc ngách trên tỉnh cầu hoang vu.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 258: Nhân tra bốn nguyệt (Phiên ngoại Dung Tu)

Edit:Linh lady

Sau khi tôi đứng trên đỉnh kim tự pháp, khi quay đầu nhìn lại quá khứ, mới phát hiện, cả đời tôi lại xuất sắc như vậy.

Từ lúc sinh ra đã là thiên tài, sau đó lại bị em trai cùng cha khác mẹ hãm hại thành phế vật, rồi quật khởi, một đường đi lên cho tới bây giờ.

Quãng đường đi này có thể viết thành sách giáo khoa.

Trên thực tế, cả cuộc đời tôi đã được viết thành sách, trở thành điển phạm.

Nhưng mà, bọn họ chỉ thấy được thành công bây giờ của tôi, lại không biết cả quá trình đó tôi đã trải qua chuyện gì.

Trong cuộc đời dài đằng đẵng của tôi, kỉ ức sâu nhất không phải là giây phút khi tôi bị phế đi, cũng không phải là khi đã đứng trên đỉnh cao nhìn xuống mọi người.

Mà là ngày đó, tôi đánh bại cự long, hệ thống đối mới tôi bị đá hạ tuyền kia, trong nháy mắt.

Tôi thấy rất kỳ quái, vì sao tôi vẫn nhớ kĩ chuyện đó, nhớ kĩ cô gái kia.

Nói đến cùng, cô gái kia chỉ là một NPC mà thôi, nhưng mà, thật là như thế sao?

Tôi vô số lần tự hỏi qua bản thân, lại nhận được đáp án không giống nhau.

Đến sau, tôi cũng lười hỏi, tất cả đều không có ý nghĩa nữa, cô gái kia cũng không bao giờ trở về nữa.

Tôi còn nhớ rõ khi cô không màng ý nguyện của tôi nhận tôi làm đồ đệ, trong lòng tôi bài xích.

Tôi còn nhớ rõ khi cô bày ra lực lượng cường đại, trong lòng tôi ghen ghét.

Tôi còn nhớ rõ trong khi cô trầm mê với hoàng kim, trong lòng tôi lại bình thản, ngơ ngác, ngay cả một người cường đại như vậy cũng có nhược điểm.

Tôi vẫn luôn đều biết, mình không phải một người tốt, khi nghe tất cả mọi người nói tôi là bá chủ, là anh hùng, là một người tốt.

Vì thế tôi thừa nhận, nhìn những người đó trách trời thương dân thảm thiết cầu xin tôi giúp đỡ, tôi cao cao tại thượng nhìn kẻ thù bất kham, xem! Tất cả tốt đẹp biết bao nhiêu, tất cả đều phục dưới chân tôi.

Rất nhiều rất nhiều năm về sau, tôi tay cầm quyền cao, quyền khuynh thiên hạ.

Rất nhiều rất nhiều năm sau, tôi vẫn như cũ nhớ cô gái kia, cô ấy ở trước mặt tôi nhảy một điệu múa tuyệt mỹ lại tàn nhẫn, ở trước mặt tôi tham luyện hoàng kim đầy tục khí.

Khi tôi cảm nhận được thời điểm mình sắp rời khỏi nhân thế không xa, tôi tự tay viết một quyển sách.

Mỗi một chữ đều từ tự tay tôi viết xuống, mỗi một câu đều là chứng minh của sự thật.

Nhưng mà tôi lại không nhắc đến cô ấy, một chữ cũng không nhắc đến.

Ta nghĩ, nếu như cô ấy thật sự đã từng tồn tại, như vậy để cho cô ấy vĩnh viễn tồn tại trong lòng tôi, chỉ một mình tôi mà thôi.

Lại nói tiếp, trò chơi《 thiên hạ 》chơi rất tốt, nhưng sau khi tôi nắm quyền lực trong tay tôi lại yêu cầu hủy nó đi.

Tôi sẽ không cho ai biết, tất cả mọi thứ hiện tại tôi đang có đều là 《 thiên hạ 》 cho tôi, đều do một cô gái kì quái là NPC cho tôi.

Tôi sẽ không cho người khác biết, tất cả chặt vật trước kia của tôi, danh xưng "Phế vật" kia, vĩnh viễn không được nhắc lại.

Đương nhiên, quan trọng nhất đó là, sau khi cô gái kia biết mất, ngay cả số liệu trong trò chơi theo đó cũng tan biến, giống như thật sự không tồn tại ở thế giới này.

Tôi nghĩ tất cả nên kết thúc, không có người biết quá khứ của tôi, cũng không ai dám nhắc tới, bọn họ nhìn đến, chỉ là một người anh hùng vô cùng cường đại.

Chỉ là, vì sao ở đêm khuya tĩnh lặng, tôi vẫn như cũ sẽ nhớ tới khuôn mặt lạnh nhạt chuyên chú của cô ấy đây?

- -----

Edit: Có bạn hỏi ta có thể full thế giới này được không, ta nói cho ta 2-3 ngày, không ngờ nhiều chuyện khiến kéo dài như vậy, cho nên dùng thời gian ngắn nhất full thế giới đây. moaz.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259: Chúng ta chính thức nói chuyện yêu đương đi

Edit:Linh lady

Bởi vì nhiệm vụ lần này cũng không tiêu hao nhiều tinh lực của Mạc Vân Quả, cho nên khi trở lại trong không gian trạng thái của cô vô cùng tốt.

Đương nhiên, mấu chốt nhất đó là, Đoàn Từ lúc này không tiếp tục riu rít.

Tuy rằng Mạc Vân Quả cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không hỏi gì.

Đoàn Từ bay đến trước mặt Mạc Vân Quả, dùng toàn bộ thân mình đập vào khuôn mặt Mạc Vân Quả, đồng thời nghiêm túc nói: "Hắc! Tiểu tử làm không tồi!"

Mạc Vân Quả:.....

Đoàn Từ: Σ(°△°|||)⋔ sao phản ứng lại không giống a! Ký chủ không phải nên đáp lại nó là "Hắc! Huynh đệ ngươi cũng làm không tồi" sao! Tư liệu trong trò chơi kia lừa nó! Nó không bao giờ tin tưởng nữa!

Đoàn Từ lần này tiến vào trong trò chơi, lấy ra một lượng lớn tư liệu trò chơi, thậm chí bao gồm cả các loại nghiên cứu về đầu não, cho nên mới có tình huống như vừa rồi.

Đoàn Từ thấy Mạc Vân Quả không nói lời nào, cũng cảm thấy không có ý tứ.

Nó bay lại gần Mạc Vân Quả, hai tay mồm mỉm khoanh trước ngực, nghiêm túc nói: "Ký chủ, kiểm tra đo lường cho thấy trạng thái tinh thần của ngươi không tồi, hiện tại có muốn mở phát sóng trực tiếp lần tiếp theo không?"

Mạc Vân Quả gật đầu, cô cũng không thấy có gì không khôe, tiếp tục phát sóng lần tiếp theo cũng là ý kiến không tồi.

Đang lúc Đoàn Từ chuẩn bị truyền tống, đột nhiên thân thể Mạc Vân Quả cứng đờ, sau đó thẳng thừng nhìn Đoàn Từ hỏi: "Đoàn Từ, ta....."

Đoàn Từ:?

"Hoàng kim trong túi vật phẩm của ta, cùng những vật màu vàng ngươi có mang về không?"

Đoàn Từ: Σ(°△°|||)⋔ !

"Đó là vật phẩm thuộc về trò chơi, hệ thống vô pháp thu về." Đoàn Từ nghiêm túc nói.

Mạc Vân Quả: ㄟ ㄎ ㄟ

Cô vươn một bàn tay, nghe kĩ giọng nói còn có một chút run rẩy, cô chọc chọc bụng Đoàn Từ nói: "Tiếp theo, nhớ phải nhắc ta cho vào không gian hệ thống."

Đoàn Từ có thể cảm giác được tay kí chủ nhà mình đang run rẩy, nó có chút không hiểu, đây là thương tâm? Vẫn loại cảm tình gì?

Nhưng nếu Mạc Vân Quả nói như vậy, nó đương nhiên sẽ đồng ý, còn việc có làm được hay không, lại là một chuyện khác.

Mạc Vân Quả thấy Đoàn Từ gật gù đầu, lúc này mới thu hồi tay.

Lúc này đây, cô có thể cảm nhận rõ ràng được trái tim mình đang nhỏ máu, nhiều hoàng kim như vậy, nhiều đồ màu vàng mà mình yêu nhất! Thế mà lại quên cảm!

Mạc Vân Quả cảm nhận được ba ngàn thế giới đối với cô có ác ý!

"Ký chủ, hiện tại tiến hành truyền tống?" Đoàn Từ hỏi.

Mạc Vân Quả sống không còn gì huyền tiếu gật gù đầu, cái gì cũng không có nói, chỉ có thể từ trong thân thể cô đang run nhẹ có thể thấy được đến tột cùng cô có bao nhiêu đau lòng.

Đoàn Từ thấy ký chủ gật đầu đáp ứng, trực tiếp bắt đầu truyền tống, đồng thời mở ra lần phát sóng tiếp theo.

Lúc này, Mạc Vân Quả tỉnh lại trên một giường cực kì xa hoa.

Trong nháy mắt khi cô mở mắt ra, Mạc Vân Quả liền bị màu hồng nhạt làm hoa cả mắt, giờ khắc này, cô tưởng chính là: Thay đổi thay đổi! Toàn bộ đổi thành màu vàng!

"Tiểu thư, ngài tỉnh, nên đi công ty."

Giọng nói thuần hậu ở bên tai vang lên, Mạc Vân Quả ngồi dậy nhìn người đứng ở đuôi giường, thân mặc áo bành tô, tóc bị búi về phía sau, nửa cong eo, một bộ dáng cung kính.

Mạc Vân Quả nhìn giường to như vậy, nghĩ nên từ nơi nào đi xuống, luôn cảm thấy cho dù cô đi xuống từ nơi nào cũng phải lăn vài vòng.....

Quần gia thấy hôm nay tiểu thư có chút kỳ quái, nhưng hần là người làm, cũng không có quyền hỏi.

Hần nửa cong eo, chờ đợi chỉ thị.

Mạc Vân Quả nhìn giường to dưới thân, quyết định vẫn nên xuống từ đuôi giường đi.

Sau đó chỉ thấy cô nằm xuống tới, lăn a lăn, lại lăn a lăn, sau đó lăn đến trước mặt quần gia.

- -----

Edit: Đọc cái tiêu đề thật chờ mong mà...:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260

Edit:Linhlady

Quân gia:..... Tiểu thư hôm nay phong cách thực độc đáo a!

Mạc Vân Quả sờ dĩ lựa chọn lần, thuần túy là bởi vì giường quá thoải mái, hơn nữa, cô còn chưa được lần xuống giường ~

Trong lòng quân gia rất khó hiểu, nhưng bên ngoài vẫn là bộ dáng hòa hòa khí khí.

Quân gia hầu hạ Mạc Vân Quả mặc quần áo rửa mặt, sau đó mang cô đi ăn bữa sáng.

Lúc này, Mạc Vân Quả mới phát hiện nơi này lớn đến đáng sợ.....

Cùng lúc đó, phòng phát sóng trực tiếp mở ra, bọn họ sôi nổi bàn luận việc Mạc Vân Quả lần giường, cái giường kia cũng không nhỏ đâu nha!

Đoàn Tử đứng lúc đem tư liệu truyền vào, người trong phòng phát sóng trực tiếp còn có Mạc Vân Quả mới hiểu được, vì sao cái thế giới này lại khoa trương như thế.

Đây là một thế giới trong sách, nói cách khác, thế giới này là từ cấu tạo nhân vì, tất cả mọi thứ ở nơi này đều là do tác giả viết nên.

Tỷ như cái giường lớn có thể ngủ đến 50 người kia, lại tỷ như người đàn ông anh tuấn soái khí tuổi trẻ kia lại trở thành một quân gia trung thành tận tâm, lại tỷ như, yêu cầu phải rẽ vài đường, xuống vài cái sườn núi mới có thể tới nơi ăn cơm, còn có.....

Giờ phút này trước mặt Mạc Vân Quả là một cái bàn ăn ước chừng 100m, trên bàn cơm, từ đầu đặt tới đuôi đều là đồ ăn, kiểu Trung Quốc kiểu Tây thái thức kiểu Pháp, cái gì cần có đều có.....

Đây là một quyển truyện tên là 《 bá đạo tổng tài yêu ta 》， nội dung mô tả là một nữ chủ bạch liên hoa không ngừng vươn lên, thiện lương hào phóng, phẩm chất thuần khiết cảm động tổng tài huyền khối tàn bạo, cuối cùng hai người trải qua bao nhiêu trắc trở, rốt cuộc tu thành chính quả.

Đáng giá nhắc tới đó là, người Mạc Vân Quả bám vào không phải tiểu bạch hoa nữ chủ, mà là vai phụ phản diện lớn nhất, tục xưng chung cực pháo hôi nữ xứng.

Làm chung cực pháo hôi nữ xứng, đương nhiên cuộc sống của của nguyên chủ rất tốt, gia thế không thua kém gì nam chủ, ở trong nguyên tác, nam chủ phát giận dữ vì hồng nhan, vì tiểu bạch hoa, hấn thiết kế hãm hại công ty nguyên chủ, hơn nữa hãm hại cha mẹ nguyên chủ ngoài ý muốn từ vong, cuối cùng nguyên chủ cũng rơi vào kết cục thể thảm.

Hiện tại cốt truyện đã đã phát triển đến giai đoạn nam chủ cùng nữ chủ bạch liên hoa lưỡng tình tương duyệt, kế tiếp cô sẽ lên sân khấu bắt đầu một chuỗi kế hoạch ác độc chia rẽ bọn họ.

"Oa! Lần này chuyện xưa thực xuất sắc a!"

"Phốc, lâu trên người có phải người nguyên thủy không, chuyện xưa như vậy xuất sắc chỗ nào?"

"Chuyện xưa căn bản không xuất sắc, nhưng mà! Các người ngẫm lại, thế giới này hoàn toàn là cốt truyện nguyên bản! Nói cách khác, chúng ta có thể sẽ thấy được nước mắt nữ chủ bạch liên hoa kia chảy ra sẽ thành trân châu, thân mang mùi thơm lạ lùng, rõ ràng lớn lên chẳng ra gì, nhưng chỉ cần hơi hơi mỉm cười là có thể nghiêng nước nghiêng thành a!"

"Nghe người vừa nói như vậy, ta lại có một cảm giác chờ mong nha(che mặt)"

"Ha ha ha ha! Vừa rồi vừa nhìn thấy cái giường kia ta đã sợ ngây người rồi!"

"2333333 ta chờ mong thế giới này có một đóng chuyện không theo lẽ thường!"

"Lâu trên người sai rồi, thế giới này không tồn tại nơi nào không hợp lý, ha ha ha ha ha!"

"Ta đây thấy nhà tiểu Quả Quả có chỗ nào đặc biệt xuất sắc đâu? Những cái đó đều là miêu tả nữ xứng?"

"Ta ngẫm lại a, đại khái chính là ác độc nhẫn tâm, mỗi ngày đều nghĩ làm cách nào có thể giết được nữ chủ, có được nam chủ?"

"Thì ra là chân tướng....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp phun tào, tỏ vẻ mình đã thành thói quen, ừm..... Đại khái đã quen rồi.

Đoàn Tử không hiểu phòng phát sóng trực tiếp vào sao lại hưng phấn như vậy, nó chỉ dựa theo yêu cầu đem nhiệm vụ tuyên bố ở phòng phát sóng trực tiếp.

"Đình! Nhiệm vụ bán vị diện: Cứu vớt pháo hôi nữ xứng, cứu lại vận mệnh bí thảm."

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 261

Edit:Linhlady

Nhiệm vụ này nhìn qua nhưng thật ra đơn giản, chỉ là chuyện ngoài ý muốn trong đó cũng không ít đâu.

Phải nói nguyên tác giả cũng là mẹ đẻ, đối xử với nữ chủ bạch liên hoa kia cũng không phải tốt bình thường!

Hết thấy cô ta nên có, không nên có, toàn bộ đều cho cô ta!

Lúc này Mạc Vân Quả còn không biết cô sắp phải đối mặt với chuyện gì, phiền não bây giờ của cô đó là, làm cách nào để lên xe.....

Làm một nữ phụ lại là vai phản diện lớn nhất, gia thế không thua kém gì nam chủ, đương nhiên mức sống cũng không hề thua kém.

Tỷ như giường ngủ khoa trương kia, bàn ăn khoa trương, cùng với chiếc xe khoa trương trước mắt.....

Cái gọi là cao điệu xa hoa có nội hàm không gì hơn như thế, nhưng mà.....

Tạo hình của xe này cũng không cần giống như xe tăng được không!

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp spam ha ha ha, sắc mặt trầm tĩnh, theo quán gia dẫn đường dẫm lên một người hầu lên xe.

Theo sau, xe khởi động, giống như cảm giác đang phi.....

Công ty của Mạc Vân Quả vừa vận đối diện công ty của nam chủ, khiến chúng nó được gọi là tòa song sát của thành phố này.

Đương nhiên, tất cả chuyện này không có quan hệ với Mạc Vân Quả.

Thời gian đi làm, không thể tránh việc chen chúc, cho dù là xe của Mạc Vân Quả, không thể tránh được việc tắc đường.

Mà bên cạnh cô, vừa lúc là xe của nam chủ Kỳ Vô Ngu, nhìn qua cũng khoa trương không kém.....

Cũng không biết Kỳ Vô Ngu nghĩ như thế nào, cửa sổ xe lại mở ra, Mạc Vân Quả dựa vào nơi đó, vừa vặn có thể xuyên thấu qua pha lê nhìn đến hành động của Kỳ Vô Ngu, đương nhiên còn có nữ chủ bạch liên hoa.....

Mạc Vân Quả vốn không có hứng thú xem bọn họ, nhưng phòng phát sóng trực tiếp đàm luận lại quá xuất sắc.

"Nắm thảo! Các người mau xem! Nữ chủ bạch liên hoa kia có phải đang khóc hay không! Thật sự biến thành trân châu! "

"Thật sự đó! Ta dựa! Đây đều có thể thành thật? 6666666"

"233333 ta vốn dĩ cho rằng xe này đã đủ xuất sắc! Không nghĩ tới còn có chuyện càng thêm xuất sắc!"

"Ta thiên! Bối cảnh chuyện xưa không phải nói nữ chủ rất nghèo sao? Nhưng nước mắt của cô ta có thể hóa thành trân châu, cô ta đem trân châu đi bán, không phải trở thành kẻ có tiền sao!"

"Nghe lâu trên nói thì nhất định chưa từng đọc qua thể loại truyện《 bá đạo tổng tài yêu ta 》rồi, để ta tới phổ biến cho người một chút, khi người nói nước mắt của nữ chủ có thể kiếm tiền, cô ta sẽ nói như thế nào. Khụ khụ..... (tránh thái phần nộ) người nghĩ ta là loại người như vậy sao? Người có thể làm ta rơi lệ, đành lòng để ta khóc sao? Đó nước mắt của ta, làm sao có thể bán lấy tiền được? Cho dù ta nghèo đến chết, cũng sẽ không bán đứng thân thể của mình!"

"Phốc, lâu trên là thần giải thích!"

"Logic kiểu này, ta cho 100 điểm2333333"

Mạc Vân Quả nhìn bên trong nói nước mắt của nữ chủ sẽ hóa thành trân châu, có một tia tò mò.

Cô thử nhìn sang bên kia, lại sững sờ.

Bởi vì Kỳ Vô Ngu đang nhìn chăm chăm cô, ánh mắt kia giống như đang nhìn xuyên thấu qua lớp pha lê thật giầy, nhìn tới tận đáy linh hồn của cô.

Mạc Vân Quả đột nhiên cảm thấy nam chủ đối diện có chút quen thuộc, nhưng trước sau không nghĩ ra được lý do gì.

Mà lúc này, đội ngũ chen chúc bắt đầu di động, tài xế dẫn đầu lách qua vô số xe vượt lên phía trước, chạy đi công ty.

Mà Kỳ Vô Ngu trong xe, Kỳ Vô Ngu thu hồi tầm mắt, lúc này mới nhìn về phía nữ chủ bạch liên hoa không ngừng chảy nước mắt.

Nhìn trân châu thuần khiết không ngừng rơi xuống, giá trị liên thành, lại không nỡ điểm kích thích nỗi nội tâm của hắn.

"Nếu còn khóc, thì lập tức xuống xe." Kỳ Vô Ngu lãnh đạm mở miệng, một tay gác trên cửa sổ, ánh mắt nhìn về phía bên ngoài, biểu tình lãnh đạm.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262

Edit:Linhlady

Thân thể Bạch Tiểu Hoa cứng đờ, nỗ lực để mình đừng khóc, nhưng càng cố nghẹn lại, nước mắt kia lại như cố tình làm trái muốn chảy ra ngoài.

Bạch Tiểu Hoa không rõ, vì sao người đàn ông hôm qua còn đối xử với mình thâm tình như vậy, hôm nay lại trở nên lãnh đạm.

Cô ta nghĩ lại những việc mình đã làm, cũng không nghĩ ra mình đã làm sai ở đâu.

Bạch Tiểu Hoa cắn môi, đôi tay cọ xát quần áo của mình, quần áo cũng bị cô ta giầy vò đến nhăm nhúm.

Kỷ Vô Ngu trước sau đều không nói chuyện, Bạch Tiểu Hoa lúc này mới đã chết tâm, trong lòng không ngừng suy đoán xem mình đã làm sai ở đâu.

Cứ như vậy, hai người tới công ty.

Bạch Tiểu Hoa là trợ lý riêng của Kỷ Vô Ngu, ngày thường sẽ giúp Kỷ Vô Ngu pha cà phê, trò chuyện linh tinh.

Chuyện khác, cô ta đúng là không cần làm.

Kỷ Vô Ngu mang theo Bạch Tiểu Hoa tầng cao nhất, trong lúc đó vẫn duy trì dáng vẻ lãnh đạm.

Bên kia, Mạc Vân Quả cũng theo ký ức tới văn phòng của cô.

Nguyên chủ cũng là một người không học vấn không nghề nghiệp, tuy rằng ở trong công ty đảm đương chức vụ giám đốc, nhưng lại không có thực quyền, cũng không cần cô làm cái gì.

Tổng tài thật sự của công ty là anh trai của cô, đó là một cái mũi không, đối với Mạc Vân Quả cực kỳ sùng ái.

Mạc Vân Quả tới văn phòng, tùy tay đóng cửa lại.

Văn phòng rất lớn, có thể so với một cái bãi bóng.

Bên trong đồ vật gì cần có đều có, càng khoa trương hơn là có một cái giường rộng y chang ở nhà của cô.....

Mạc Vân Quả ngồi trên sofa mềm mại to rộng, nhìn trái nhìn phải, trong phòng không có ai, chỉ có những vật phẩm xa hoa.

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sáng trực tiếp thay nhau xuất hiện các loại cảm thán, trong lòng không hề dao động.

Cô đứng lên, đi lại vị trí máy tính, sau mười phút.....

Mạc Vân Quả tùy tay mở máy tính, muốn nhìn xem trong này có tư liệu gì không.

Vừa mở máy tính, nháy mắt xuất hiện bức ảnh của một người, Mạc Vân Quả liếc mắt một đã có thể nhận ra người kia chính là Kỷ Vô Ngu.

Trên màn hình máy tính Kỷ Vô Ngu đứng thẳng ở trên đài cao, một tay đút vào túi quần, ánh mắt sắc bén, có một loại khí thế ngạo nghễ thiên hạ.

Mạc Vân Quả ngồi xuống, nghiêng đầu nhìn Kỷ Vô Ngu, cái loại cảm giác quen thuộc kia so với khi nhìn thấy bức ảnh này thì hoàn toàn không có.

Mạc Vân Quả cảm thấy loại cảm giác này rất kỳ quái, một người lại có thể cho cô hai loại cảm nhận khác nhau?

"A a a! Các người đừng nói, nam chủ này rất soái!"

"Đáng tiếc a, có soái cũng không phải của nhà ta.....Hu hu hu....."

"Không quan hệ! Tiểu Quả Quả trên cao, hần quý xuống dưới gấu váy cô ấy!"

"Phi, ta cảm thấy dựa theo cá tính của tác giả, khẳng định sẽ đối xử rất tốt với nữ chủ, nếu tiểu Quả Quả cùng nữ chủ đối nghịch, còn có đường sống sao!"

"Trên lầu không cần tự coi nhẹ mình có được không! Tiểu Quả Quả nhà ta rất lợi hại!"

"Đúng vậy! Ta có loại dự cảm, Kỷ Vô Ngu nhất định sẽ quỳ gối dưới gấu váy của Quả Quả nhà ta!"

Mạc Vân Quả:.....

Vốn dĩ Mạc Vân Quả muốn xem trong máy tính này có gì không, lúc này, tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

Mạc Vân Quả ấn nghe, từ bên đầu bên kia truyền đến một giọng nói cực kì từ tính.

"Thân Thân, anh nhớ em~"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cuối cùng cũng biết loại quen thuộc này từ đâu tới, người này! Thành linh chính là Hiên Viên Mặc lúc trước!

Kỷ Vô Ngu khẽ cười một tiếng, hiện tại hần gần như đoán được biểu tình của Thân Thân.

Nhất định là khuôn mặt lạnh lẽo, rồi lại đan xen một tia buồn bực, ừ..... Nhất định rất đáng yêu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 263

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả không nói gì, Kỷ Vô Ngu cũng không ngại.

Thế giới này, bọn họ có thời gian rất dài để ở chung.

"Thân Thân, lát nữa ăn trưa với anh nhé, anh đến đón em."

Kỷ Vô Ngu ôn nhu sùng nịch nói, hần thật sự đã rất muốn rất muốn cô.

"Được....." Mạc Vân Quả lên tiếng, cô không biết vì sao Hiên Viên Mặc lại xuất hiện ở vị diện này, cô muốn làm rõ chuyện đó.

Kỷ Vô Ngu lại cười khẽ một tiếng, sau đó cắt đứt điện thoại.

Sau khi ngắt điện thoại, hần nhìn về phía Bạch Tiểu Hoa đứng cách hần không xa.

"Về sau cô sang bộ phận khác đi."

Kỷ Vô Ngu lãnh đạm nói, hần biết người phụ nữ trước mắt này là nữ chủ, nhưng một chút hần cũng không có ý định hòa theo cô ta.

"Chủ nhân! Người không thể làm trái quy luật của thế giới này được!" Giọng nói của Tiểu Q trong đầu hần vang lên, Kỷ Vô Ngu không kiên nhẫn nhíu mày.

Vốn dĩ Bạch Tiểu Hoa nghe được Kỷ Vô Ngu nói như vậy, trong lòng thấp thỏm bất an, cô ta không biết bản thân đã sai ở đâu, lại chọc cho người này không cao hứng.

Nhưng một giây sau cô ta lại nghe thấy hần nói "Thôi, cô ở lại nơi này đi."

Bạch Tiểu Hoa thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng lại có một tia bất mãn.

Người đàn ông này, đem cô ta đặt ở vị trí nào? Thích thì gọi đến không thích thì đuổi đi?

Cô ta là một người không bán đứng thân thể!

Kỷ Vô Ngu hoàn toàn không biết mạch nào của Bạch Tiểu Hoa trôi đi nơi nào, lúc này hần đang bận nói chuyện với tiểu Q.

"Chủ nhân, người không thể mạnh mẽ phá vỡ quy tắc của thế giới này được, thế giới này nếu như sụp đổ, như vậy tội danh của người lại nhiều thêm một cái....."

"Còn có a, nếu người không cẩn thận hủy diệt thế giới này, vậy nhiệm vụ của Mạc tiểu thư không hoàn thành được, chủ nhân, người muốn thấy bộ dáng cô ấy thương tâm khổ sở sao?"

Kỷ Vô Ngu..... Hần không đành lòng a a a!

Tiểu Q này là người xấu, lại nắm chắc điểm yếu uy hiếp hần.

Khiến Thân Thân thương tâm khổ sở gì đó, quả thực không cần quá tuyệt vọng được không!

Kỷ Vô Ngu thở dài một hơi, nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Hoa, xem ra chỉ có thể tạm thời đem người này lưu tại bên người, Thân Thân hần sẽ không để ý đi? ừ..... Thôi, tốt nhất không nên để Thân Thân thấy cô ta, thật là phiền.

Mạc Vân Quả nào biết nguyên nam chủ đã bị đổi linh hồn, cô còn đang cảm thấy chuyện này khó hiểu đây.

Mạc Vân Quả không nói chuyện Hiên Viên Mặc đi vào thế giới này nói cho phòng phát sóng trực tiếp, tất cả phải để bọn họ tự phát hiện chơi mới vui ~ ừ..... Cô đột nhiên thấy mình đã học hư rồi.

Thời gian nhanh như chớp đã đến giữa trưa, Kỷ Vô Ngu nhìn chăm chăm vào đồng hồ, khi kim đồng hồ chỉ đến 11 giờ, Kỷ Vô Ngu nhảy dựng lên, cầm lấy áo khoác đi ra bên ngoài.

Bạch Tiểu Hoa thấy thế vội vàng muốn đuổi kịp, lại nghe thấy một tiếng "Tự cô đi ăn cơm."

Bạch Tiểu Hoa sững sốt, cắn cắn môi, lỗ chân ướt át.

Cô ta do dự một chút, sau đó, vẫn quyết định đuổi kịp Kỷ Vô Ngu, cô ta muốn xem hần muốn làm cái gì.

Kỷ Vô Ngu nghênh ngang đi vào công ty đối diện, nháy mắt liền khiến cho oanh động.

Kỷ gia cùng Mạc gia tuy rằng mặt ngoài đều hài hòa, nhưng ngầm ngầm lại đang tranh đấu, huống chi, bởi vì quan hệ với nguyên chủ, hiện giờ Kỷ gia cùng Mạc gia quan hệ có thể nói là phi thường kém.

Nhưng mà hôm nay, Kỷ tổng thế mà lại đến công ty của bọn họ!

Ôi trời ơi! Chẳng lẽ công ty bọn họ phá sản? Kỷ tổng tự mình tới cười nhạo sao!

Mọi người sôi nổi suy đoán, bên ngoài nhìn qua giống như đang bàn chính sự, trên thực tế mục đích vẫn là bàn luận xem Kỷ tổng tới đây làm gì.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 264

Edit:Linhlady

Kỷ Vô Ngu một chút cũng không để bụng ánh mắt của những người khác, hần trực tiếp vào thang máy, sau đó ấn tầng 99, đó là tầng của Mạc Vân Quả.

Mà ở tầng 100 là văn phòng tổng tài Mạc Vũ, anh từ camera theo dõi thấy được Kỷ Vô Ngu tiến vào 99 tầng.

Trong mắt anh xẹt qua một tia nghi hoặc, người đàn ông này tại sao lại đến tầng 99?

Phải biết rằng cả tầng 99 chỉ có mình em gái nhà anh a! Chẳng lẽ.....

Mạc Vũ đột nhiên nghĩ tới một loại khả năng, sắc mặt anh biến đổi, lập tức liền hướng tới 99 tầng mà đi.

Vì thế hai người vừa khéo đụng nhau ở cửa văn phòng của Mạc Vân Quả.

Kỷ Vô Ngu đang định gõ cửa, lại bị một cánh tay đột nhiên xuất hiện chặn lại.

Mạc Vũ nhìn người trước mắt, nhướng mày nói: "Không biết Kỷ tổng đại giá quang lâm, có gì phải làm sao?"

Kỷ Vô Ngu trải qua nhắc nhở của tiểu Q biết người trước mắt là anh trai của cô.

Nếu anh trai, như vậy thái độ của hần cũng nên tốt một chút.

Kỷ Vô Ngu dựa vào khung cửa, liếc xéo Mạc Vũ, ngược lại nhàn nhạt nói: "Nhớ Thân Thân."

Mạc Vũ..... Thân Thân là cái quỷ gì?!

Mạc Vũ khẽ cau mày, mắt nửa ngày lúc sau mới mở miệng nói: "Thân Thân là?"

"Đương nhiên là em gái nhà anh."

Kỷ Vô Ngu cười mở miệng nói, trong mắt xẹt qua một tia sắc bén, uy áp trên người trong nháy mắt tăng lên rất nhiều.

Mạc Vũ cảm giác được khí thế của Kỷ Vô Ngu, mày nhăn càng sâu.

Quả Nhi khi nào cùng Kỷ Vô Ngu tốt như vậy? Tại sao anh lại không biết? Chẳng lẽ tình báo của anh lại lạc hậu như vậy?

Đương nhiên Mạc Vũ sẽ tin vào năng lực của thủ hạ của mình, như vậy vấn đề nằm ở đâu?

Còn không chờ Mạc Vũ hiểu được, Kỷ Vô Ngu đã nhanh tay gõ cửa.

Mạc Vũ vô cùng không thích động tác của Kỷ Vô Ngu, anh còn không có gõ cửa đâu! ㄟ(ˊ ˋ)ㄏ

Thanh âm Kỷ Vô Ngu gõ cửa cực kỳ quy luật, thỏa đáng tiết tấu cũng không làm người bên trong phản cảm.

Mạc Vũ bĩu môi, anh mới không thừa nhận Kỷ Vô Ngu cũng có ưu điểm đâu!

Kỷ Vô Ngu gõ xong lúc sau ở nơi đó chờ, mà Mạc Vũ cũng bồi hần cùng nhau chờ.

Nhưng đợi vài phút, thế nhưng còn không có người tới mở cửa.

Kỷ Vô Ngu.....

Mạc Vũ.....

"Người không có ở bên trong?"

Kỷ Vô Ngu nhướng mày hỏi Mạc Vũ, Mạc Vũ lúc đầu nói: "Hôm nay đến công ty con bé còn chưa ra ngoài lần nào."

Kỷ Vô Ngu gật đầu, hỏi một chút, nói: "Anh có chìa khóa không?"

Mạc Vũ gật đầu, móc chìa khóa ra, cửa lập tức mở.

Mạc Vũ, Kỷ Vô Ngu..... Cho nên vài sao bọn họ phải đợi lâu như vậy.....

Sau khi cửa mở, Kỷ Vô Ngu đầu tiên vượt đi vào.

Chậm một bước - Mạc Vũ..... Không vui! Người này lại đoạt vị trí phía trước của mình! ㄟ(ˊ ˋ)ㄏ

Kỷ Vô Ngu cũng mặc kệ Mạc Vũ, hần nhìn căn phòng to như vậy, tìm kiếm bóng dáng Mạc Vân Quả.

Mạc Vũ cũng bắt đầu tìm Mạc Vân Quả, vì thế căn phòng to lớn xuất hiện hai người đàn ông anh tuần nhìn đông nhìn tây, rất có hi cảm.

Cuối cùng, vẫn là Mạc Vũ phát hiện tồn tại của Mạc Vân Quả đầu tiên.

Thì ra, Mạc Vân Quả ghé vào trước máy tính ngủ rồi.

Mạc Vũ đắc ý dáo dạt nhìn Kỷ Vô Ngu, giống như đang nói "Hừ! Vẫn là ta lợi hại đi!"

Kỷ Vô Ngu.....

Mạc Vũ tùy ý thoáng nhìn, liền thấy được trên máy tính ảnh chụp của Kỷ Vô Ngu.

Mạc Vũ:..... Tức giận a! Quả Nhi thế mà không để ảnh chụp của mình!

Kỷ Vô Ngu: A a a! Thì ra Thân Thân lại thích mình như vậy! Thật đúng là có một chút ngượng ngùng ~

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 265

Edit:Linhlady

"Kỷ tổng thật đúng là chọc người yêu a!" Mạc Vũ mặt ngoài hàm chứa ý cười, trên thực tế lại hỗn loạn châm chọc.

Kỷ Vô Ngu đáp lễ nói: "Dù có ba ngàn con sông cũng chỉ mức một gáo nước."

Mạc Vũ trong mắt xẹt qua một tia lạnh lẽo, người đàn ông này, rốt cuộc là có ý tứ gì?

"Không biết Kỷ tổng tới tìm Quả Nhi có chuyện gì sao? Nếu con bé trêu chọc cậu chỗ nào, tôi ở đây thay em ấy xin lỗi được không?" Mạc Vũ đương nhiên lo lắng Kỷ Vô Ngu thương tổn em gái nhà mình, với thủ đoạn của người đàn ông này, anh sao có thể không lo đây.

Kỷ Vô Ngu cúi đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia ôn nhu nói: "Cô ấy đúng là trêu chọc tôi, trộm trái tim của tôi, nói xem tôi làm sao có thể buông tha đây?"

Mạc Vân Quả vừa lúc tỉnh lại nghe được lời này:.....

"Tôi không trộm trái tim của anh." Mạc Vân Quả đứng lên, đem tay đặt ở vị trí ngực Kỷ Vô Ngu, "Trái tim của anh còn đang đập ở đây."

Kỷ Vô Ngu khẽ cười một tiếng, duỗi tay nắm lấy tay nhỏ của Mạc Vân Quả thâm tình chân thành nói: "Đúng vậy, vì em mà nó đang đập."

Mạc Vũ:..... Không thể hiểu được bị ăn một ngum cầu lương là cái quỷ gì?!

"Phốc..... Ai tới nói cho ta, rốt cuộc đã xảy ra chút chuyện gì được không?"

"Phong cách của nam chủ không đúng a!"

"Có độc, có độc, quả thực có độc!"

"Còn có thể vui sướng chơi đùa được nữa không! Nam chủ nhanh như vậy đã quỷ gồi dưới váy của tiểu Quả Quả nhà ta, thật là..... Đột nhiên hưng phấn a ha ha ha ha!"

"Nội tâm của tiểu Quả Quả: Ta đúng là người vạn người mê, kinh hi không?! Bất ngờ không?! Vui không?!"

"Đột nhiên thấy đáng thương cho nữ chủ, ha ha ha!"

"Lầu trên nếu người không ha ha ha, ta thiếu chút nữa sẽ tin!"

Mạc Vân Quả cảm giác được nhịp đập nơi trái tim Kỷ Vô Ngu, hiện tại cô có thể xác định, người khoác túi da Kỷ Vô Ngu, chính là Hiên Viên Mạc.

Chỉ có hần mới có thể không biết xấu hổ như vậy! Ủm..... Không biết xấu hổ!

Kỷ Vô Ngu đặc biệt thích nhìn Thân Thân bề ngoài lạnh lẽo lại mang dáng vẻ ngốc manh, hần duỗi tay đem Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng ngực, sau đó thu hồi nụ cười, lãnh lãnh đạm đạm nhìn Mạc Vũ nói: "Tôi cùng Thân Thân muốn đi ăn cơm, anh trai là anh....."

"Tôi cũng đi!" Mạc Vũ lập tức đánh gãy lời Kỷ Vô Ngu nói.

Kỷ Vô Ngu: Không biết xấu hổ!

"A..... Nói vậy anh trai cũng có giai nhân làm bạn đi? Chúng ta liền....."

"Không có! Tôi và hai người cùng đi! Vừa lúc tôi đói bụng." Mạc Vũ lại một lần đánh gãy lời Kỷ Vô Ngu nói.

Kỷ Vô Ngu: Xú không biết xấu hổ!

Mạc Vân Quả:.....

"Cùng nhau đi." Mạc Vân Quả nhìn nhìn Mạc Vũ, lại nhìn nhìn Kỷ Vô Ngu nói.

Kỷ Vô Ngu: Phăng phắt đã chịu một vạn điểm bạo kích!

Tuy rằng nội tâm Kỷ Vô Ngu vô cùng muốn chọc chết Mạc Vũ, nhưng mặt ngoài lại hòa hòa khí khí.

"Nếu Thân Thân nói như vậy, vậy cùng nhau đi."

Những lời này tiềm tàng ý tứ chính là người có thể cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm, hoàn toàn đều bởi vì Thân Thân!

Mạc Vũ đắc ý cười, hừ hừ! Vẫn là anh lợi hại! Để xem người khoe khoang!

Sau đó, ba người cùng nhau đi ăn cơm.

Lúc này vừa lúc là thời gian tan tầm, mọi người mắt nhìn phía trước, trong lòng lại âm thầm suy đoán, xem chuyện của ba người này là như thế nào?

Luôn cảm thấy không khí giữa ba người có chút vi diệu.....

Mạc Vân Quả không cảm thấy có cái gì, hai người còn lại lại không để trong lòng.

Cho nên ba người nhưng thật ra đúng lý hợp tình.

Cứ như vậy, ba người đi tới tiệm cơm tay nổi tiếng nhất trung tâm thành phố.

Ba người đi vào phòng, Mạc Vũ tay mát lạnh lẹ an vị bên người Mạc Vân Quả.

Kỷ Vô Ngu bị đoạt vị trí: Tức giận a!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266

Edit: Linhlady

Vô luận Kỷ Vô Ngu tức như thế nào, vị trí kia cũng không cách nào thay đổi được.

Mạc Vũ ngồi ở bên cạnh Mạc Vân Quả, còn Kỷ Vô Ngu ngồi ở đối diện Mạc Vân Quả.

Ba người gọi đồ ăn xong, bắt đầu tùy ý nói chuyện phiếm.

Nói là nói chuyện phiếm, thật ra là Mạc Vũ cùng Kỷ Vô Ngu tranh phong mà thôi.

Trong khi đó Mạc Vân Quả lại nhìn chăm chăm cái bàn, nguyên nhân đơn giản, vì viền bàn giát màu vàng nha!

Mạc Vân Quả đặc biệt vui vẻ, cô cảm thấy chủ nhân nhà hàng này đặc biệt có phẩm vị, nếu không làm sao lại dùng màu vàng giát viền bàn này đây?

Kỷ Vô Ngu một chút cũng không muốn cùng Mạc Vũ nói chuyện, nếu có thể nói, hẳn tình nguyện nói chuyện trên trời dưới đất với Thân Thân nhà hần, mà không phải ở chỗ này đối với một tên xử nam nhân không biết xấu hổ nói lời vô nghĩa!

Thật ra Mạc Vũ cũng không muốn cùng Kỷ Vô Ngu giao tiếp, nguyên nhân đó là, người này lại dám mơ ước em gái nhà anh.

Mạc Vũ là một muội không, đương nhiên cảm thấy em gái nhà mình là tốt nhất.

Cái tên Kỷ Vô Ngu này một chút cũng không xứng với em gái nhà anh! Anh còn biết, người này mấy ngày hôm trước còn cùng một tiểu nữ sinh khanh khanh ta ta đâu!

Tương tượng đến đây, Mạc Vũ liền cảm thấy em gái hoàn mỹ nhà mình lại bị một tên tra nam đập hư!

Cho nên vì tránh cho chuyện này xảy ra, anh nhất định phải ngăn chặn Kỷ Vô Ngu cùng em gái lui tới.

Kỷ Vô Ngu nào đâu biết ý tưởng của Mạc Vũ, nếu hắn biết nhất định sẽ đập Mạc Vũ xuống.

Mạc Vân Quả không để ý đến chuyện bên ngoài, chuyên tâm nhìn viền khung bàn.

Kỷ Vô Ngu phát hiện Thân Thân không nhìn mình mà lại nhìn cái bàn, nội tâm: Tức giận a!

Mạc Vũ cũng thấy em gái không nhìn Kỷ Vô Ngu, trong lòng một trận sáng khoái, nhưng tương tượng, em gái cũng không hề nhìn mình, nội tâm: Tức giận a!

Cứ như vậy, cùng với không khí kia, đồ ăn rất nhanh được mang lên.

Kỷ Vô Ngu cất bỏ bát tét xong, muốn đưa cho Mạc Vân Quả, nửa đường lại là bị Mạc Vũ cướp mất.

Mạc Vũ vui tươi hơn hồ nói: "Kỷ tổng thật là quá khách khí, bất quá vẫn cảm ơn."

Mạc Vũ cầm một khối bò bít tết bỏ vào miệng mình, vẻ mặt hưởng thụ.

Kỷ Vô Ngu.....

"Tiểu Q, ta có thể xử lý cái tên đáng ghét này không?" Kỷ Vô Ngu hỏi.

"Chủ nhân, không cần phá hư cân bằng....." Tiểu Q bất đắc dĩ nhắc nhở nói, đầu năm nay, có một chủ nhân không an phận quả thực khảo nghiệm người máy a! Người máy cũng là người được không! Cũng sẽ một tâm!

Kỷ Vô Ngu hừ lạnh một tiếng, thập phần bất mãn với câu trả lời của tiểu Q, nhưng hắn cũng biết trước mắt thật đúng là không thể đối xử như vậy với Mạc Vũ, nhưng không sao..... Có lẽ tìm một chút phiền toái nho nhỏ cũng có thể?

Trong mắt Kỳ Vô Ngu xẹt qua một tia tinh quang, quyết định trở về lúc sau liền cấp cho Mạc Vũ vài phiến toái, làm anh không có thời gian tới quấy rầy mình cùng Thân Thân hẹn hò ~

Mạc Vũ tổng cảm thấy một trận gió lạnh đánh úp lại, có một loại dự cảm không tốt.....

Mạc Vũ rùng mình một cái, cắn một miếng bò bít tết bỏ vào miệng mình, còn ha ha một chút đồ vật áp áp kinh đi ~

Mạc Vân Quả hoàn toàn không để ý tới hai người tranh đấu gay gắt, tự mình cắt bò bít tết ăn.

Ăn ngon!

Đây là ý tưởng duy nhất của cô, ăn ngon ngon!

Mạc Vân Quả chuyên tâm ăn thức ăn của mình, Kỳ Vô Ngu bị Mạc Vân Quả lấy lòng, cũng không so đo hành động của Mạc Vũ, đôi tay chống cằm, cứ như vậy si ngốc nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vũ: Lấy bốn mươi đại đao tới cho bốn tổng tài! Ta muốn chém chết cái tên đáng đồ từ này!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả ăn xong bò bít tết, lúc này mới có tâm tư ngẩng đầu nhìn hai người.

Kỳ Vô Ngu về mặt sung sướng, mà Mạc Vũ, ừm..... Đại khái cũng là sung sướng?

Mạc Vân Quả có chút không rõ tình huống trước mắt, trộm nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp.

"Ha ha ha! Ta cảm thấy nam chủ khẳng định rất buồn bực a! Thật vất vả muốn cùng tiểu Quả Quả hẹn hò, kết quả bị anh trai cắt ngang."

"Ta cảm thấy anh trai cũng thực buồn bực a! Thật vất vả có thể cùng tiểu Quả Quả ở chung, kết quả bị một người ngoài chấn ngang."

"Ha ha ha ha ha! Vừa rồi trong nháy mắt khi Mạc Vũ lấy đĩa của nam chủ, biểu tình nam chủ quả thực!"

"Đáng thương cho hai người, bởi vì tiểu Quả Quả toàn bộ quá trình đều chuyên tâm ăn ăn!"

"Ai, đồng tình với Kỳ Vô Ngu, cũng đồng tình với Mạc Vũ, ha ha ha! Nhưng ta vẫn như cũ cười đáng xấu hổ."

"Tiểu Quả Quả nhà ta không hổ là tiểu Quả Quả nhà ta, đối mặt với hai đại mỹ nam, mặt không đổi sắc! Lù lù bất động!"

Mạc Vân Quả:..... Cũng không tìm được tin tức hữu dụng.

"Thân Thân, ăn no rồi sao? Muốn anh xoa bụng tiêu thực cho em không?" Đôi mắt Kỳ Vô Ngu tỏa sáng, tưởng tượng đến có thể sờ bụng nhỏ mềm mại của Thân Thân, liền rất vui vẻ có!

Mạc Vũ: Đại đao của bốn tổng tài đã cơ khát khó nhịn!

"Kỳ tổng như vậy không cảm thấy mất phong độ sao?" Mạc Vũ nghiêng răng nghiêng lợi nói, người này cư nhiên muốn sờ bụng Quả Quả Nhi! Anh còn không có sờ qua đâu!

"Tôi bằng chính mình bản lĩnh hỏi nói, làm sao vậy!" Kỳ Vô Ngu cười lạnh một tiếng, ném cho anh một ánh mắt nhàn nhạt.

Mạc Vũ cảm thấy hôm nay anh tức giận a! Thật sự tức giận a!

Người đàn ông này anh lại không thể thế nào, nhiều lời lắm miệng chiếm chút uy phong, nhưng mấu chốt đó là, anh không chiếm được một chút uy phong nào!

"Thân Thân, có cần không? Có cần không?" Đôi tay Kỳ Vô Ngu chống ở trên bàn, thân thể hơi nghiêng về phía trước, biểu lộ một trạng thái khát vọng.

Mạc Vân Quả xoa xoa bụng, ừm..... Mềm mại.

Cô lắc đầu, tỏ vẻ không cần.

Kỳ Vô Ngu lập tức suy sụp xuống, ai nha, Thân Thân không cần, thật thất vọng, thật mất mát, thật thương tâm.

Mạc Vũ: Quả Nhi không đáp ứng hán! Vui vẻ! (￣▽￣)~*(￣▽￣)~*

"Vậy Thân Thân muốn ăn gì không? Hoặc em có muốn đi đâu chơi không? Anh đi cùng em!" Kỳ Vô Ngu cực lực tôn sùng mình, hán đặc biệt rành, siêu cấp có rành!

Mạc Vũ thấy thế hừ lạnh một tiếng nói: "Em gái nhà tôi có tôi rồi."

"Vậy anh bồi cùng tôi bồi làm sao giống nhau được." Kỳ Vô Ngu lập tức đổi trở về.

Mạc Vũ trong lúc nhất thời thế nhưng không còn lời gì để nói, tức giận a!

"Giống nhau." Mạc Vân Quả nói, đối với cô mà nói, là giống nhau.

Kỷ Vô Ngu: Ta đã chịu một ngàn vạn điểm bạo kích! Muốn Thân Thân hôn hôn mới tốt được!

Mạc Vũ: Vui vẻ! Quả Nhi nói là giống nhau! Phi..... Không đúng! Quả Nhi thế mà lại đánh đồng vị trí của mình và người này! Tức giận a!

Mạc Vân Quả không biết bởi vì mình, khiến hai người đàn ông có biến hóa như thế nào.

Cô nhìn nhìn thời gian, sắp đến thời gian đi làm.

Cô đứng lên, lưu luyến không rời nhìn thoáng qua cái khung bàn, đó là màu vàng cô thích nhất nha!

Kỷ Vô Ngu cùng Mạc Vũ nhìn đến động tác của Mạc Vân Quả, đồng loạt đứng lên.

Kỷ Vô Ngu còn muốn lại gần Mạc Vân Quả một ít, bị Mạc Vũ lập tức đẩy trở về.

Kỷ Vô Ngu: Không biết xấu hổ! Xú không biết xấu hổ! Lại dám ngăn cản mình cùng Thân Thân thân mật!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 268

Edit:Linh lady

Mạc Vân Quả một lòng muốn hoàn thành nhiệm vụ, mà muốn hoàn thành nhiệm vụ phải biết tình huống Mạc gia.

Cho nên Mạc Vân Quả nghĩ, muốn đi theo anh trai xem tình hình công ty Mạc gia có lỗ hổng nào không.

Cho nên khi ăn cơm xong cô muốn đi về làm việc, còn việc Kỷ Vô Ngu tìm mọi cách ân cần làm như không thấy.

Tuy rằng cô rất muốn hỏi hần làm sao có thể đi vào vị diện này, nhưng mà có Mạc Vũ ở đây cô cũng không tiện hỏi.

Dù sao thời gian còn dài, vẫn là hoàn thành nhiệm vụ tương đối quan trọng!

Kỷ Vô Ngu ba bước hai lần quay đầu nhìn Mạc Vân Quả đi theo anh trai về công ty, thật đau lòng mà.

Lại phải trải qua một buổi chiều không có cô, đau lòng.....

Kỷ Vô Ngu còn không biết, hần không chỉ phải vượt qua một buổi chiều không có Mạc Vân Quả, còn phải vượt qua một buổi chiều ở chung với Bạch Tiểu Hoa.....

Bên kia, Mạc Vân Quả đi theo Mạc Vũ đi tới tầng 100.

Làm tổng giám đốc một công ty, Mạc Vũ ngày thường rất bận.

Nhưng hôm nay em gái chủ động theo anh đến tầng 100, như vậy phải chăm sóc em gái thật tốt~

Vì thế hoa quả mang lên, đồ ăn vặt mang lên, các loại nước uống đều mang lên ~ ừm! Đây mới là cuộc sống văn phòng tiêu chuẩn ~

Mạc Vũ vui rạo rức nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ngồi ở trên sofa ăn trái cây, trong mắt xẹt qua một tia sùng nịch.

Em gái của anh là tốt nhất.

"Thế nào? Ăn ngon không? Ăn nhiều một chút a!" Mạc Vũ đem mâm hoa quả qua, hi vọng em gái ăn nhiều một chút.

Mạc Vân Quả sờ sờ bụng đã căng tròn của mình, ăn một ngụm dưa hấu nói: "No rồi."

Mạc Vũ nhìn thoáng qua bụng Mạc Vân Quả, xác định cô không nói dối lúc sau mới nói nói: "Vậy em có muốn ngủ một lát không? Bên trong có giường lớn ~ thực thoải mái nha ~"

Mạc Vân Quả lắc đầu đang muốn cự tuyệt, lại nghe thấy Mạc Vũ tiếp tục nói: "Cơm nước xong nên nghỉ ngơi thật tốt."

Mạc Vân Quả:.....

"Đi thôi, anh mang em vào, ngủ trưa rất tốt cho thân thể ~" Mạc Vũ cười tủm tỉm nói, thoát nhìn giống như đang suy nghĩ cho Mạc Vân Quả vậy.

Nhưng mà giờ phút này nội tâm lại là: Quả Nhi ngủ nhất định thực mạnh! Anh muốn chụp thật nhiều ảnh lưu trữ ~

Mạc Vân Quả ngáp một cái nhỏ nhỏ, giống như có chút mệt mỏi.

Mạc Vũ vừa thấy cô ngáp, lập tức liền ôm cô đi tới trên giường lớn, giúp cô đắp chăn, xoa xoa tóc cô nói: "Ngủ đi, anh trai ở chỗ này."

Mạc Vân Quả xác thật mệt nhọc, ăn nhiều, cảm giác cả người vô cùng mệt nhọc.

Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, rất nhanh đã ngủ say.

Mạc Vũ nhìn Mạc Vân Quả hô hấp vững vàng, âm thầm lấy điện thoại ra, ta chụp, ta chụp, ta vỗ vỗ chụp!

Ha ha ha! Chờ về nhà khoe với cha mẹ đi!

Mạc Vũ nhìn đi động ước chừng chụp gần trăm tấm ảnh Mạc Vân Quả ngủ, cảm thấy mỹ mãn thu hồi đi động.

Bởi vì anh còn có việc phải làm, không thể ở bên cạnh Mạc Vân Quả bao lâu, nhẹ nhàng ra ngoài, bắt đầu xử lý công việc.

Thời gian trôi đi, trong phòng to như vậy, chỉ có thanh âm lật giấy tờ của Mạc Vũ.

Mà bên kia, Ký Vô Ngu không kiên nhẫn nhìn Bạch Tiểu Hoa lại ở trước mặt hần khóc sụt sướt, trong lòng vô cùng nhớ Thân Thân của hần.

"Kỷ ca ca....." Bạch Tiểu Hoa hai mắt đầm lệ mông lung nhìn Ký Vô Ngu, cô ta không hiểu, vì sao mới qua một đêm, người đàn ông này lại trở nên lãnh đạm như vậy.

Kỷ Vô Ngu cười lạnh một tiếng nói: "Bạch Tiểu Hoa, tôi nhớ rõ cô còn lớn tuổi hơn tôi."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269

Edit: Linhlady

Thân thể Bạch Tiểu Hoa run lên, cô ta không thể tin tưởng nhìn người trước mắt, hần làm sao có thể nói cô ta như vậy?

Trên thực tế, Bạch Tiểu Hoa chính xác lớn tuổi hơn Ký Vô Ngu, nhưng cũng chỉ hơn có một tuổi.

Tuy rằng tuổi tác trong tình yêu không quá quan trọng, nhưng Bạch Tiểu Hoa này không ngừng gọi hần là Kỷ ca ca khiến hần vô cùng khó chịu.

Tuổi quá lớn gì đó, cùng Thân Thân nhà mình không phải có sự khác nhau sao! ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄏ

Bạch Tiểu Hoa cắn cắn môi, phần nộ ngẩng đầu, kiên cường nói: "Tôi biết anh muốn nói tôi không giỏi giang, nhưng đây là điều tôi có thể chọn sao? Tôi sinh ra ở gia đình như vậy là ý nguyện của tôi sao?"

Kỷ Vô Ngu.....

"Tất cả những gì anh có hiện tại đều là do người đi trước dốc sức làm! Anh chỉ là đầu thai tốt hơn người khác mà thôi!"

Kỷ Vô Ngu.....

"Tôi nói cho anh biết, tôi sẽ không bán thân thể của mình!"

"Cho dù anh có nhiều tiền bạc thì như thế nào? Cho dù anh soái khí tuần mỹ thì như thế nào? Hừ! Tôi tuyệt đối không khuất phục!"

Kỷ Vô Ngu.....

Bạch Tiểu Hoa không hề có logic, không hề có trọng điểm, không hề có cơ sở, nói một tràng không có tính thuyết phục.

Nhưng cái này quan trọng sao? Đương nhiên không quan trọng!

Bởi vì Bạch Tiểu Hoa chính là một tồn tại góc nghề như vậy!

Bởi vì tác giả chính là vì một Bạch Tiểu Hoa như vậy mở ra bàn tay vàng!

Tỷ như khi Bạch Tiểu Hoa nói những lời này, rõ ràng chính là đáng về ngang ngược vô lý, nhưng ở trong mắt mọi người, quanh thân cô ta lại tỏa ra một ánh hào quang, mọi người lại cảm thấy, cô gái này thật kiên cường, không có đáng về ketch cớm, không giống như những cô gái có vẻ ngoài kiêu điểm nhưng lòng dạ lại dối trá ngoài kia!

Nhưng cảm thụ lúc này của Ký Vô Ngu lại là:..... Thiếu năng trí tuệ!

Bạch Tiểu Hoa nói nói liền khóc lên, nhưng lại cố nén nước mắt không rơi xuống, nhưng nước mắt kia lại không nghe lời cứ thế trào ra.

Càng khoa trương hơn là, nước mắt kia lại hóa thành trân châu rơi xuống chân cô ta.

Bạch Tiểu Hoa khóc càng hung.

Kỷ Vô Ngu nhìn trân châu dưới chân cô ta:.....

"Kỷ ca ca....." Bạch Tiểu Hoa tựa hồ bình tĩnh một chút, cô ta tiến lên một bước, lời kéo tay áo Kỷ Vô Ngu nói: "Em yêu anh."

Kỷ Vô Ngu.....

"Không phải yêu tài sản của anh, cũng không phải yêu về bề ngoài của anh, em yêu là tài hoa của anh, linh hồn của anh! Kỳ ca ca, tin tưởng em, ngoài em ra, không còn ai thuần túy yêu anh như vậy!"

Bạch Tiểu Hoa nói lời thề son sắt, giống như sự thật chính là như thế.

Kỳ Vô Ngu nghe được lời này cười lạnh một tiếng, lui về phía sau một bước.

"Cô xác định sao?"

Bạch Tiểu Hoa sững sốt, bị Kỳ Vô Ngu dọa tới rồi.

Lúc này Kỳ Vô Ngu mãi nhìn lãnh tình đậm mực, cô ta đứng trước mặt hắn giống như một trò hề, vô sĩ biểu diễn trước mặt hắn.

Bạch Tiểu Hoa cắn môi, vừa muốn khóc.

"Bạch Tiểu Hoa, nếu cô lại khóc nói liền dứt đi."

Kỳ Vô Ngu nhìn trần châu đầy đất, một chút cũng không vui mừng, ngửi khi càng thêm không tốt.

Hắn cảm thấy người trước mắt làm ô nhiễm nơi ở của hắn, một chút cũng không vui!

Bạch Tiểu Hoa nỗ lực cắn môi, không hề làm nước mắt rơi xuống.

Kỳ Vô Ngu nhìn thấy cô ta ngừng khóc, cũng không thèm nhìn nhìn cô ta thêm một cái nào nữa, đi vào văn phòng, bắt đầu xử lý công vụ.

Bạch Tiểu Hoa nhìn Kỳ Vô Ngu một cái, thấy hắn không nhìn mình, liền ngồi xổm xuống đem trần châu nhặt lên.

Cái này đều là trần châu đó, có thể đi trợ giúp người nghèo không phải sao?

Bạch Tiểu hoa thật cẩn thận đem trần châu bỏ vào trong túi, sau đó đi đến bàn làm việc của mình, ăn không ngồi rồi phát ngốc.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 270

Edit:Linhlady

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, đồng hồ điểm ba giờ chiều.

Mạc Vân Quả mơ mơ màng màng, tùy ý theo bản năng chỉ phối cơ thể, lác la lác lư đi đến bên người Mạc Vũ.

Lúc này Mạc Vũ đang thẩm tra đối chiếu một hạng mục, thẩm tra đối chiếu xong thì có thể bắt đầu thi công.

Vì chuyên tâm làm việc cho nên anh không hề biết em gái thân ái đang đến gần mình.

Mạc Vân Quả đi đến gần Mạc Vũ sau đó mới dần thanh tỉnh, cô cũng không quá rầy Mạc Vũ, chỉ im lặng nhìn tư liệu trong tay anh, đọc nhanh như gió.

Phía trước không có vấn đề gì, thẳng đến khi Mạc Vũ lật tới mục tài chính.

Số liệu chi chút rất rườm rà, Mạc Vũ nhìn lướt qua, không vấn đề lớn.

Anh đang định lật tờ tiếp theo, lại bị Mạc Vân Quả chặn lại.

Mạc Vân Quả vươn ngón tay ngọc, chỉ chỉ vị trí nào đó nói: "Nơi này, số lẻ sai rồi."

Mạc Vũ cả kinh, bản năng thân thể căng chặt, sau đó mới nhận ra là em gái mình, thân thể dần buông lỏng.

Anh nhìn theo ngón tay Mạc Vân Quả, thấy được một chuỗi số liệu.

Nhưng Mạc Vũ cũng không phát hiện vấn đề gì, anh nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả nói: "Quả Nhi khi nào tỉnh?"

"Mới vừa tỉnh." Mạc Vân Quả trả lời.

Mạc Vũ khẽ cười một tiếng, ngón tay theo bản năng muốn lật sang trang sau.

Mạc Vân Quả đem ngón tay đè ở tư liệu nói: "Nơi đó, số lẻ có vấn đề."

Mạc Vũ sùng nịch cười cười, vươn tay, lợi dụng ưu thế cánh tay lớn thành công xoa xoa tóc cô, đồng thời nói: "Quả Nhi, anh trai xem qua, không thành vấn đề."

Mạc Vân Quả lắc đầu, tiếp tục nói: "Số lẻ sai rồi."

Mạc Vũ bắt đầu dãi thờ dài một hơi, anh đương nhiên không nỡ trách cứ em gái, nhưng anh cũng đã xem qua, số liệu thật sự không có vấn đề gì.

Mạc Vân Quả không biết nên nói như thế nào cho anh trai tin, cái số liệu kia khẳng định có vấn đề.

"Tiểu Quả Quả, người nói với anh trai tìm một ít người có kinh nghiệm lâu năm trong công ty lại đây hạch toán một chút."

"Đúng vậy đúng vậy! Ta tin tưởng người tiểu Quả Quả, nếu người nói như vậy, khẳng định có vấn đề!"

"Tiểu Quả Quả, anh trai người có lẽ nghĩ người muốn chơi đùa thôi, nếu như vậy hẳn cho rằng, người chơi vui vẻ, tìm mấy người thâm niên trong nghề lại đây hạch toán một chút!"

"Đúng đúng đúng, chú ý này rất tốt! Tiểu Quả Quả nhanh chóng nói với anh trai người đi!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đề nghị như vậy, lập tức nói với Mạc Vũ: "Tìm người tới hạch toán."

Mạc Vũ sùng sốt, anh cảm thấy hôm nay em gái có chút kỳ quái, tuy rằng vẫn như cũ xinh đẹp đáng yêu! Nhưng mà..... Hôm nay em gái có một chút cường thế?

Mạc Vũ nhìn Mạc Vân Quả cố chấp, cầm điện thoại chuyển dụng ẩn vài số, đối với bên kia nói: "Nói Tiền Đại Vận mang đoàn đội lại đây một chút."

Mạc Vũ nói xong liền cắt đứt điện thoại, sau đó nhìn Mạc Vân Quả nói: "Cái này vui vẻ?"

Mạc Vân Quả gật đầu, thuận thế ngồi xuống.

Mạc Vũ thấy thế chỉ xoa xoa tóc cô, tràn đầy sùng nịch.

Em gái nhà mình bất kể muốn làm cái gì, tự nhiên anh muốn sùng.

Bên kia tốc độ người lại đây thực mau, không đến hai phút, Tiền Đại Vận mang vài người đi đến văn phòng của Mạc Vũ.

Mạc Vũ nhìn đến người tới, đem tư liệu trong tay ra nói: "Các anh ở chỗ này hạch toán một chút số liệu bên trong, xem có vấn đề gì không."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 271

Edit:Linhlady

Tiền Đại Vận gật đầu, đem tư liệu trong tay đặt lên một cái bàn rộng, sau đó gọi mọi người lại phân chia ra hạch toán.

Tuy rằng Tiền Đại Vận cũng cảm thấy kỳ quái, không hiểu tại sao giám đốc lại gọi bọn họ lên đây giáp mặt hạch toán, nhưng đó chuyện của giám đốc, bọn họ cũng chỉ có thể làm theo mà thôi.

Mạc Vũ nhìn một bên vội đến khí thế ngất trời, cười cười nhìn Mạc Vân Quả nói: "Em mới tỉnh ngủ, có muốn ăn gì đó không? Nơi đó có trái cây còn có các loại đồ ăn vặt."

Mạc Vân Quả cảm thấy bụng vẫn có chút no, cho nên cô không muốn ăn gì hết.

Mạc Vân Quả luôn luôn không thích mở miệng nói chuyện, cho nên toàn bộ quá trình Mạc Vũ ở nơi đó hỏi han ân cần.

Trong lúc Mạc Vũ còn âm thầm chụp lên Mạc Vân Quả.....

"Phốc! Vị anh trai kia! Đừng tưởng rằng người để điện thoại sau lưng thì chúng ta không biết người lên chụp tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Ta lại học được một chiêu, luận các loại tư thế chụp lên người....."

"Ha ha ha! Anh trai Tiểu Quả Quả và các phương thức chụp lên tiểu Quả Quả ~"

"2333333 anh trai Mạc Vũ có điểm mạnh a!"

"Còn chụp lên, trực tiếp quang minh chính đại chụp đi ~ tỷ như nói ta, quang minh chính đại chụp hình tiểu Quả Quả nhà ta ~"

"Nội tâm anh trai Mạc Vũ: Hừ (ノ ^_^), chụp lên mới có thể có thể hiện ta yêu thích tiểu Quả Quả!"

"Đầu năm nay, không có tư thế đều ngưng ngưng chụp lên!"

"Anh trai Mạc Vũ nhất định thường xuyên rèn luyện! Xem tay kia, đều sắp cong đến xương rồi đó!"

"Không hiểu sao muốn cười....."

Mạc Vũ một chút cũng không biết có một đám người đang âm thầm phun tào hành vi chụp lên của anh, anh còn ở trong tối tự cao hứng hành vi chụp lên của mình ngày càng được nâng cao, Quả Nhi đều không có phát hiện đâu!

Cứ như vậy, hơn một giờ đi qua.

Một đám người Tiền Đại Vận cuối cùng cũng thăm tra đối chiếu xong, hẳn cùng mấy người liếc nhau, sau đó hẳn đầu tiên tiến lên báo cáo.

"Tổng tài, số liệu nơi này không có vấn đề gì."

Mạc Vũ gật đầu, nhàn nhạt nói: "Ừm, được, các người có thể rời đi."

Sau đó anh lại quay đầu nói với Mạc Vân Quà nói: "Xem đi, thật sự không có vấn đề gì."

Mạc Vân Quà đứng dậy đi tới trước bàn, cầm lấy tư liệu kia mở ra đến trang vừa rồi chỉ vào chỗ số liệu kia nói: "Nơi này, số là sai rồi."

Mấy người cả kinh, đồng loạt quay lại nhìn về số liệu kia.

Bọn họ tự nhiên biết Mạc Vân Quà là người nào, ở trong mắt bọn họ xem ra, Mạc Vân Quà căn bản không hiểu những số liệu đó có ý nghĩa gì.

Bọn họ sờ đi đi lên hạch toán lại cũng chỉ là cho Mạc Vũ xem.

Tiền Đại Vận nhíu nhíu mày, làm một lão nhân có thâm niên trong ngành sản xuất, hẳn ghét nhất có người nghi ngờ mình.

Nhưng tưởng tượng đến người kia là em gái giám đốc, mà giám đốc lại là muội không, hẳn bắt đắc dĩ thờ dài một hơi.

Hắn đi qua nhìn số liệu kia một chút, nhìn qua thật sự không có vấn đề gì.

Nhưng vì công việc của mình, hắn gọi vài người nữa đến, hạch toán lại.

Mạc Vũ cũng đi qua, kéo Mạc Vân Quà lại bên cạnh mình.

Em gái nhà mình làm sao có thể ở chung với một đám đàn ông được! Cô nên ở trong ngực mình! O(∩_∩)O~~

Lại một giờ qua đi, Tiền Đại Vận cầm số liệu, kinh nghi nhìn Mạc Vân Quà.

Mạc Vũ nhìn thoáng qua Tiền Đại Vận nói: "Như thế nào?"

"Tổng tài, số liệu này....." Tiền Đại Vận dừng một chút mới tiếp tục nói, "Số là đích xác sai rồi."

Nói xong lời cuối cùng, hắn nhìn không được thờ dài một hơi, hắn quả nhiên già rồi a!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 272

Edit:Linhlady

Mạc Vũ vừa nghe lời này, mặt lập tức liền tối sầm xuống dưới, trong mắt nhanh chóng xẹt qua một tia tinh quang.

Anh ra dấu bảo Tiền Đại Vận không cần tiếp tục nói.

Mạc Vũ cúi đầu nhìn sắc mặt lạnh nhạt của Mạc Vân Quà, yêu thương xoa xoa tóc cô nói: "Quà Nhi, đã muộn, muốn đi ăn cơm chiều không?"

Mạc Vân Quà sờ sờ bụng, hình như là có chút đói bụng.

Mà lúc này, di động của Mạc Vân Quà cũng vừa vắn vang lên.

Mạc Vân Quà ấn nghe.

"Thân Thân, muốn cùng nhau ăn cơm chiều không ~"

Giọng nói của Kỳ Vô Ngu hưng phấn lại nhộn nhạo từ điện thoại bên kia truyền đến, sắc mặt Mạc Vũ biến đổi, lại không nói gì thêm.

Mạc Vân Quà nhìn thoáng qua Mạc Vũ, đang muốn trả lời, di động đã bị Mạc Vũ lấy đi.

"Tôi công ty tăng cao nhất đón con bé."

Mạc Vũ nói xong câu đó lúc sau liền cắt đứt điện thoại, chỉ còn lại Kỳ Vô Ngu vẻ mặt mòng bức.

Mạc Vũ đưa điện thoại di động trả lại cho Mạc Vân Quà, tiếp tục xoa xoa đầu cô nói: "Hắn hẳn rất nhanh sẽ tới đây."

Mạc Vân Quà gật đầu không nói gì.

Kỳ Vô Ngu quả thật tới rất nhanh, không đến năm phút đã có mặt.

Kỳ Vô Ngu đi vào văn phòng thấy được đứng ở nơi đó có một đám người Tiền Đại Vận, lại nhìn thoáng qua ánh ắt người đàn ông kia rõ ràng mỉm cười nhưng trong mắt lại tràn đầy khóe mũi, lập tức hiểu rõ vấn đề.

Nghĩ đến nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, anh đang cấp bách phải giải quyết, cho nên mới giao Thân Thân cho mình đi?

Này thật là..... Thật tốt quá!

Kỷ Vô Ngu vui rạo rức nghĩ, nói như vậy, hẳn liền phải suy xét gấy thêm vài phiên toái nhỏ cho Mạc Vũ!

Kỷ Vô Ngu đi qua, gật gật đầu xem chào hỏi Mạc Vũ.

"Chăm sóc con bé thật tốt." Mạc Vũ nói với Kỷ Vô Ngu.

Kỷ Vô Ngu tự nhiên gật đầu, đây là Thân Thân của hắn nha! Hắn đương nhiên phải chiều cô cô thật tốt!

Mạc Vũ nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả ngoan ngoãn không nói lời nào, thương tiếc xoa xoa tóc cô nói: "Bất kể xảy ra chuyện gì, anh trai vĩnh viễn là hậu thuẫn của em."

Kỷ Vô Ngu..... (^ ^)_ lại đánh bài cảm tình! Không biết xấu hổ!

"Dạ." Mạc Vân Quả ngoan ngoãn nói một câu, sau đó đi theo Kỷ Vô Ngu rời đi.

Mạc Vũ bắt đầu làm việc, cũng tiến hành điều tra các hạng mục.

Kỷ Vô Ngu mang theo Mạc Vân Quả đi hưởng một nhà ăn Trung Quốc, mang theo Thân Thân đi ăn tất cả mỹ thực ở thế giới này!

Mạc Vân Quả có tâm hỏi Kỷ Vô Ngu về "Hiên Viên Mặc", cho nên đương nhiên cô sẽ đi theo hắn rồi.

Đi vào quán ăn, hai người ngồi xuống gọi đồ ăn xong, lúc sau hai người mới có tâm tình bồi đắp tình cảm.

Kỷ Vô Ngu hai tay chống cằm, ưu nhã nhìn Mạc Vân Quả.

Hai tay Mạc Vân Quả nâng chén trà lên, uống một ngụm, để xuống, sau đó nhìn về phía Kỷ Vô Ngu.

"Hiên Viên Mặc?"

Tuy rằng là câu nghi vấn, nhưng ngữ khí chắc chắn.

Trong mắt Kỷ Vô Ngu phát ra một tia sáng, hẳn biết, Thân Thân nhận ra mình!

"Ừ!"

Kỷ Vô Ngu mạnh mẽ gật đầu, mặt mày vút đi không được kinh hãi.

"Sao anh lại ở chỗ này?" Mạc Vân Quả cuối cùng cũng hỏi ra vấn đề mấu chốt.

Kỷ Vô Ngu khẽ cười một tiếng, trong thanh âm tràn đầy ấm áp.

"Thân thân, thật ra anh không phải tên Hiên Viên Mặc." Kỷ Vô Ngu nói.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: "Kỷ Vô Ngu?"

Kỷ Vô Ngu lắc đầu nói: "Thân Thân, anh sẽ không nói tên mình cho em biết. Anh hi vọng Thân Thân có thể tự nhớ ra tên anh, mà không phải do anh nói cho em."

"Trước kia tôi đã từng gặp anh rồi sao?" Mạc Vân Quả cảm thấy lời này Kỷ Vô Ngu nói có chút kỳ quái.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 273

Edit: Linhlady

Kỷ Vô Ngu gật gật đầu nói: "Ừm, thật lâu thật lâu trước kia."

Mạc Vân Quả một chút ấn tượng đều không có, cô lắc đầu khẳng định chắc chắn nói: "Không có."

Kỷ Vô Ngu cũng không phản bác, chỉ thuận miệng hỏi: "Thân Thân em còn nhớ vì sao mình thích màu vàng không?"

Mạc Vân Quả lắc đầu, c không biết chính mình vì sao lại thích màu vàng, nhưng cô đối với màu vàng có một loại cố chấp không nói thành lời.

Kỷ Vô Ngu thấy Mạc Vân Quả nói ra đáp án này cũng trong dự kiến, hắn nói: "Cho nên, không phải chúng ta không có gặp qua, mà là Thân Thân em quên mất a ~"

Kỷ Vô Ngu tuy rằng cười nói lời này, nhưng người trong phòng phát sóng trực tiếp đều có thể cảm nhận được đau thương trong giọng nói của hắn, đó là loại đau thương mà thời gian cũng không xoá nhoà được.

"Bất quá ~ Anh sẽ chờ một ngày em nhớ ra ~" Kỷ Vô Ngu ý cười cười nói, bộ dáng mi mắt cong cong, thực sự mê người.

Mạc Vân Quả cúi đầu, không nói gì, không ai biết giờ phút này suy nghĩ gì.

Trong lúc nói chuyện, đồ ăn cũng được mang lên.

Kỷ Vô Ngu giúp Mạc Vân Quả gấp đồ ăn, sùng nịch nói: "Thân Thân ăn nhiều một chút nha ~"

Mạc Vân Quả gạt đầu, đem nghi hoặc trong lòng vớt ra sau đầu, bắt đầu hưởng thụ mỹ thực.

Không thể không nói, thế giới này tuy rằng có chút khoa trương, nhưng mỹ thực thật ăn ngon không lời gì dễ nói!

Kỷ Vô Ngu cũng ăn một chút, tuy rằng mỹ thực ăn rất ngon, nhưng không chịu nổi tú sắc khả xan a!

Ăn cơm cùng Thân Thân, không phải lúc nào cũng có thể!

Hai người vô cùng cao hứng cùng hài hòa hài ăn cơm, lúc sắp ăn xong, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào.

Kỷ Vô Ngu không kiên nhẫn nhủ mày, cùng Thân Thân ăn cơm vui vẻ, kẻ nào lại không có mắt như vậy!

"Thân Thân, không cần phải xen vào! Tiếp tục ăn!"

Kỷ Vô Ngu giúp Mạc Vân Quả gấp món ăn nói.

Mạc Vân Quả gạt đầu, tiếp tục ăn.

Nhưng luôn có người không thích buông tha bọn họ, tỷ như nói nhân vật chính gây chuyện, nữ chủ đại nhân của chúng ta —— Bạch Tiểu Hoa.

Bên ngoài càng ngày càng ồn, sau đó liền nghe thấy "Phanh" một tiếng, phòng riêng thuộc về Mạc Vân Quả đã bị mở ra!

Bạch Tiểu Hoa cả người té lăn trên đất, váy trắng tinh cũng có chút nhăn rúm.

Cô ta quỳ rạp trên mặt đất, liếc mắt một cái liền thấy được Kỷ Vô Ngu cùng Mạc Vân Quả.

Trong mắt cô ta nhanh chóng xẹt qua một tia ghen ghét, nhanh tới nỗi người ta nhìn không thấy.

"Kỷ ca ca....."

Bạch Tiểu Hoa lã chã ướt át kêu Kỷ Vô Ngu.

Kỷ Vô Ngu..... Tại sao đi đâu cũng thấy cô ta!

Tiểu Q: Bởi vì người là nam chủ 2333333 nhìn đến chủ nhân buồn bực như vậy, nó liền an tâm rồi!

Mạc Vân Quả nhận ra đây là nữ chủ, ừ..... Nữ chủ!

"Cô còn trốn? Cô trốn cái gì mà trốn!" Một thanh âm kiều ngạo ương ngạnh từ phía sau truyền đến, thân thể Bạch Tiểu Hoa run rẩy một chút.

Cô ta nhanh chóng đứng lên, chạy về phía Kỷ Vô Ngu, tốc độ kia có thể chạy trăm mét tiến tuyệt đối là cấp bậc cấp thế giới.

Lúc này, chủ nhân của giọng nói kia xuất hiện.

Đây là một thiếu niên ăn mặc thời thượng, tóc bị nhuộm thành đủ mọi màu sắc, trên người cũng mặc quần áo thật màu mè.

Tuy rằng như thế, nhưng cũng có thể nhìn ra người tới khí chất bất phàm, chỉ bằng quần áo kia cùng kiểu tóc, đều không có che lấp khí quý trên người.

Thẩm Nhất Luân nhìn Bạch Tiểu Hoa cư nhiên trốn đến bên người Kỷ Vô Ngu, cười nhạt một tiếng nói: "Cô cho rằng kỷ tổng sẽ bảo vệ cô?"

Bạch Tiểu Hoa cắn môi, tràn ngập chờ mong nhìn về phía Kỷ Vô Ngu, lại phát hiện hắn chỉ chuyên chú với nhìn Mạc Vân Quả bên cạnh.

Bạch Tiểu Hoa nắm chặt nắm tay, móng tay hung hăng đâm vào lòng bàn tay, cảm giác đau đớn làm cô ta phục hồi tinh thần lại, cô tachậm rãi buông lỏng tay ra.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274

Edit: Linhlady

Bạch Tiểu Hoa biết, hiện tại chỉ có Kỷ Vô Ngu mới có thể bảo hộ mình, cho nên vô luận thế nào, cô ta đều phải tìm hắn che chở.

Kỷ Vô Ngu nhướng mày nhìn về phía Thẩm Nhất Luân, phải biết rằng Bạch Tiểu Hoa chính là nữ chủ thế giới này, lại có người tìm cô ta gây phiền toái, kết cục tương lai nhất định sẽ rất thảm nha.

Mạc Vân Quả nhìn Thẩm Nhất Luân trước mắt cay mắt, đứng ở một bên, không nói gì.

Bạch Tiểu Hoa kéo kéo tay Áo Kỷ Vô Ngu, đáng thương hề hề nói: "Kỷ ca ca....."

Bạch Tiểu Hoa nữa cắn môi, nhìn qua đáng thương, chọc người trù ẻo.

Mà lúc này ở trong mắt người ngoài, cô ta giống như đang tàn ra vầng hào quang, mọi sẽ không hỏi nguyên do mà thấy thiên vị cô ta.

Đây là mị lực của nữ chủ, đây là con gái ruột của tác giả nha!

Kỷ Vô Ngu gỡ tay của Bạch Tiểu Hoa ra, lãnh đạm nói: "Có việc?"

Bạch Tiểu Hoa nỗ lực không cho mình khóc, trong lòng lại không kiên nhẫn với việc Kỷ Vô Ngu biết rõ cố hỏi.

Rõ ràng biết mình tới cầu hấn, vì sao còn hỏi như vậy? Còn không phải muốn thân thể của mình sao?

Mạch não của Bạch Tiểu Hoa quả thực tươi mát, cái gì đều có thể liên tưởng đến thân thể của cô ta.

"Kỷ ca ca, nếu anh muốn thân thể của em, em cho anh là được....."

Bạch Tiểu Hoa ngẩng đầu, điềm đạm đáng yêu nhìn Kỷ Vô Ngu.

Kỷ Vô Ngu.....

Bạch Tiểu Hoa nói lời này, giống như Kỷ Vô Ngu có thể có được thân thể của cô ta là một việc vô cùng vinh hạnh vậy.

Kỷ Vô Ngu cười lạnh một tiếng nói: "Đừng, tôi đối với thân thể cô một chút cũng không có hứng thú."

Thẩm Nhất Luân cũng cười nhạo một tiếng, hấn ta trên dưới đánh giá Bạch Tiểu Hoa nói: "Thân thể này của cô, có nào điểm giá trị có thể làm Kỷ tổng coi trọng?"

Sắc mặt của Bạch Tiểu Hoa biến đổi, đột nhiên cô ta lui về phía sau một bước, đôi tay đặt ở trước ngực, làm dáng vẻ bị xâm phạm.

"Anh không thể vũ nhục tôi như vậy! Tôi là người rất có tôn nghiêm! Tôi tuyệt đối sẽ không bán đứng thân thể của mình!"

Kỷ Vô Ngu.....

Thẩm Nhất Luân.....

Mạc Vân Quả nhìn dáng vẻ của Bạch Tiểu Hoa, khó hiểu hỏi một câu "Vì sao cô lại cảm thấy mọi người có hứng thú với thân thể của cô?"

Bạch Tiểu Hoa nghe được lời này, đầu ngước lên, làm dáng vẻ cao ngạo.

"Đương nhiên bởi vì thân thể của tôi thuần khiết nhất, không giống cô, đã rách nát....."

Bạch Tiểu Hoa nói còn không xong đã bị Kỷ Vô Ngu bóp yết hầu, ánh mắt Kỷ Vô Ngu âm u, thấp giọng nói: "Thuần khiết? A....."

Bạch Tiểu Hoa đã chạm vào điểm mấu chốt của Kỷ Vô Ngu, nếu không phải bởi vì hấn tạm thời không thể hủy diệt thế giới này, Bạch Tiểu Hoa đã chết không thể chết đẹp hơn.

Thân thể Bạch Tiểu Hoa run rẩy, cô ta chưa từng thấy qua một Kỷ Vô Ngu như vậy, cũng chưa từng thấy mình cách cái chết gần như vậy.

Cô ta có thể cảm giác được, Kỷ Vô Ngu thật sự muốn giết cô ta! Là thật sự muốn giết cô ta!

Kỷ Vô Ngu cười lạnh một tiếng, lập tức ném Bạch Tiểu Hoa ra, cô ta bị ném trên mặt đất, còn không phục hồi tinh thần lại.

Kỷ Vô Ngu nhìn thoáng qua Thẩm Nhất Luân nói: "Nữ nhân này tùy cậu xử trí, nhưng không thể giết chết."

Thẩm Nhất Luân gật đầu, hấn ta đương nhiên sẽ không giết chết cô ta, nhưng giáo huấn thôi mà, khẳng định không phải ít.

Thế mà dám mắng hấn ta, cũng không nhìn xem là ai cho cô ta cái lá gan này!

Thẩm Nhất Luân vung tay lên, liền có mấy người vạm vỡ đi lên kéo Bạch Tiểu Hoa rời đi.

Trong toàn bộ quá trình này, Bạch Tiểu Hoa biểu hiện đều là vẻ mặt đại ra, hiển nhiên còn đang sợ hãi.

Thẩm Nhất Luân bắt được người, gật đầu cùng Kỷ Vô Ngu cáo biệt lúc sau, liền rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275

Edit: Linhlady

Hấn ta cũng là một người thức thời, đương nhiên sẽ không ở một cái bóng đèn!

Thế nhưng người trước nay lãnh khốc vô tình như Kỷ Vô Ngu cũng có người khiến hấn động lòng sao, ừm..... Hấn ta đi tìm đám anh em kia bát quái một chút! Hắc hắc hắc.....

Kỷ Vô Ngu thấy người đáng ghét kia rốt cuộc đi rồi, hấn xem nhẹ tiểu Q vẫn luôn đều ở trong đầu hấn kêu thê lương "Không được phá hư quy tắc", ngược lại ôn nhu nhìn Mạc Vân Quả nói: "Thần Thân, em còn muốn ăn gì không?"

Mạc Vân Quả sờ sờ bụng, lắc đầu nói: "No rồi."

Kỷ Vô Ngu nhìn động tác của Mạc Vân Quả, trong lòng kích động, ai nha nha! Hắn cũng muốn sờ sờ bụng làm sao đây!

Bụng của Thân Thân nhất định phi thường mềm! Thật muốn sờ!

Đương nhiên, Kỷ Vô Ngu chỉ có thể nghĩ trong đầu mà thôi mà thôi, Thân Thân còn chưa đồng ý, hắn không dám tự tiện động vào cô!

"A a a a! Thật lãng mạng! Thật xứng đôi!"

"Nam chủ nhà ta uy vũ khí phách!"

"Tiểu Quả Quả nhà ta đã thành công hấp dẫn được một nam nhân chất lượng tốt!"

"Phốc ha ha ha ~ ta cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả nhà ta có thể đổi tên thành "liêu hán chi lữ"."

"Chú ý của lâu trên cũng không tòi 233333333"

"Các người đã quên mất tồn tại của nữ chủ sao....."

"Lầu trên người nói cái gì? Có bản lĩnh người lập lại lần nữa."

"Khụ khụ..... Không nói."

"Nguyên nữ chủ gì đó, quá xú không biết xấu hổ được không! Vậy mà dám nói mình thuần khiết nhất, ta phi!"

"Cái này còn chưa tính, cô ta lại dám nói tiểu Quả Quả nhà ta không thuần khiết! Hừ ㄟ(ˋˊ)ㄏ Tẩn cô ta!"

"Tiểu Quả Quả nam chủ đã giáo huấn cô ta 2333333, vừa rõ biểu tình của Bạch Tiểu Hoa kia, tằm tác....."

"Ta phỏng khi cô ta đối mặt với nam chủ sẽ có bóng ma tâm lý, ha ha ha ha!"

Phòng phát sóng trực tiếp vẫn náo nhiệt như vậy, Kỷ Vô Ngu bót thời giờ nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, đối với lời lẽ của bọn họ thập phần vừa lòng, đặc biệt là câu nói hân cùng Thân Thân rất xứng đôi kia! Thăm thấu tận tim hân!

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua sắc trời bên ngoài, đối với Kỷ Vô Ngu nói: "Cần phải trở về."

"Tốt, anh đưa em trở về ~" Kỷ Vô Ngu kéo tay nhỏ Mạc Vân Quả, vui vẻ đi ra ngoài.

Mạc Vân Quả bị lôi kéo tay:.....

Kỷ Vô Ngu thấp thòm bắt an lôi kéo tay nhỏ của Thân Thân: Thật tốt quá! Thân Thân không cự tuyệt mình! (づ 3 づ)づ ㄟ?~

Kỷ Vô Ngu đưa Mạc Vân Quả về nhà bằng một chiếc xe vô cùng khoa trương.

Mạc Vân Quả mặt không đổi sắc hưởng thụ tốc độ như đang bay, vô cùng bình tĩnh để Kỷ Vô Ngu đưa cô về nhà.

Quần gia sớm đã ở nhà chờ đợi, vừa thấy Mạc Vân Quả trở về, hắn ta cung kính đi lên hỏi han ân cần.

Mạc Vân Quả lắc đầu, cự tuyệt ý tốt của quần gia.

Trải qua một quãng đường dài, cuối cùng Mạc Vân Quả cũng đi được từ phòng khách về phòng ngủ.

Vừa nhìn thấy cái giường lớn khoa trương kia, tuy rằng biểu cảm khuôn mặt Mạc Vân Quả vẫn lạnh nhạt như vậy, nhưng bước chân lại nhanh không ít.

Mạc Vân Quả cõng gậy, nằm ở trên giường, lăn một vòng, lại lăn một vòng.

Thật thoải mái!

sắc mặt Mạc Vân Quả lạnh nhạt lại lăn vài vòng, quần chúng phòng phát sóng trực tiếp thấy tâm tình cô không tồi, thay nhau hỏi cô vì sao lại vui vẻ như vậy.

Mạc Vân Quả lăn a lăn, lăn thập phần nghiêm túc, cô thấy phòng phát sóng trực tiếp có người hỏi cô, rốt cục ngừng lại nói: "Giường thực thoải mái."

Mọi người phòng phát sóng trực tiếp:.....

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ phản ứng của phòng phát sóng trực tiếp ra sao, thấy không có người hỏi cô, cô lại lăn vài vòng, lại lăn vài vòng, lăn a lăn ~

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 276

Edit:Linhlady

"Không biết sao cảm thấy tiểu Quả Quả giống một đứa trẻ....."

"Không biết sao cảm thấy tiểu Quả Quả như quả cầu tuyết, lăn a lăn, lăn a lăn, cuối cùng lăn thành một quả cầu tuyết lớn!"

"Cho nên nói, rõ ràng cao hứng như vậy, trên mặt vẫn như cũ biểu cảm lạnh lẽo sao tiểu Quả Quả..... Phốc, không biết sao thấy tương phản mạnh a!"

"Ai nha nha ~ xem xong ta cũng muốn lăn vài vòng, nhưng mà thân mình quá lớn, giường quá nhỏ, hu hu hu..... Lăn một cái đã lăn xuống đất, tức giận a!"

"Ta nhớ rõ lần trên là cự long đi? Phốc..... Người vẫn nên đừng lăn, một lần đất rung núi chuyển."

"Không cần kỳ thị cự long nhất tộc chúng ta ta cùng người nói chuyện, lấy bàn tay nhỏ của ta nắm ngực người nha ~"

"Ngượng ngùng, ta là con rết tinh, không có ngực."

"ㄟ(ˊ ˋ) ㄏ hừ! Con rết tinh là người xấu!"

Đề tài của phòng phát sóng trực tiếp luôn luân chuyển không ngừng, đương nhiên chuyện này không có quan hệ với Mạc Vân Quả.

Chỉ thấy Mạc Vân Quả lăn lăn, cuối cùng cũng lăn được đến giữa giường.

Sau khi lăn đến giữa giường Mạc Vân Quả mới nhớ tới, hình như cô còn chưa rửa mặt.

Ừ..... Lại lăn một lần nữa đi.

Vì thế Mạc Vân Quả lại bắt đầu lăn lăn, mười phút sau, cuối cùng lăn đến mép giường.

Cô xô dép lê, vào phòng tắm, bắt đầu tẩy rửa, quá trình này cũng mất nửa giờ.

Trong đó thời gian đi chuyển chiếm hơn phân nửa.

Sau khi thu thập xong, Mạc Vân Quả đi đến mép giường, lại bắt đầu lăn lăn.....

Toàn bộ hành trình này đều được Kỳ Vô Ngu quan sát:..... Thân Thân thật đáng yêu! Thật muốn bên cạnh cùng lăn với Thân Thân!

Kỳ Vô Ngu ôm gối đầu, lăn một vòng, (ˊ ˋ) không có Thân Thân cùng nhau lăn, chơi không vui!

Khi Mạc Vân Quả lại một lần lăn đến giữa giường, cô đã thấy rất mệt rồi.

Không bao lâu đã ngủ sau, mà lúc này thời gian cũng không còn sớm.

Phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, tất cả mọi người cũng chìm vào giấc ngủ.

Kỳ Vô Ngu nhìn phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, khẽ cười một tiếng, nói: "Thân Thân, ngủ ngon."

Nói xong câu đó, Kỳ Vô Ngu liền nhắm hai mắt lại, tựa hồ cũng ngủ.

Ban đêm thành thị bắt đầu trở nên an tĩnh, chỉ có những nơi không thấy ánh mắt trời mới bắt đầu trở nên nhộn nhịp.

Bạch tiểu hoa nhìn trên đài nhảy múa thoát y nữ nhân, trong mắt xẹt qua một tia hoảng sợ.

Một bên Thẩm Nhất Luân chỉ vào cô gái kia nói: "Nhìn thấy không? Đây là chuyện mà cô sắp phải làm đấy."

Bạch Tiểu Hoa kịch liệt lắc đầu, cô ta không cần! Cô ta kiên quyết không cần! Cô ta thuần khiết như vậy, sao có thể đem thân mình lộ cho người khác xem!

Thân thể của cô ta chỉ có thể để cho chồng cô ta thấy! Chỉ có thể cho Kỳ ca ca xem!

Bạch Tiểu Hoa bất lấy ống quần Thẩm Nhất Luân, đau khổ cầu xin hắn ta: "Không cần, cầu anh."

Thẩm Nhất Luân cười nhạo một tiếng, một chân đá văng Bạch Tiểu Hoa ra.

Bạch Tiểu Hoa ăn đau, nơi bị đá trúng lập tức hồng lên, ở trên da thịt trắng tuyết lại tăng vài phần cảm giác nhu nhược.

Bạch Tiểu Hoa không nhịn được rơi nước mắt, mà nước mắt kia lập tức liền biến thành trân châu, nện trên mặt đất, phát ra thanh âm thanh thúy.

"Di?"

Thẩm Nhất Luân kinh ngạc nhìn Bạch Tiểu Hoa, nước mắt cô ta lại có thể biến thành trân châu, đúng là chuyện lạ mà.

Trong mắt Thẩm Nhất Luân xẹt qua một tia tinh quang, trong đầu hắn ta lại nghĩ ra một chủ ý hay ho rồi.

"Cô không cần đi múa thoát y."

Khóe miệng Thẩm Nhất Luân treo nụ cười ác ma.

Trong mắt Bạch Tiểu Hoa phát ra một tia kinh hãi, cô ta biết, không có người nào có thể xuống tay với cô ta!

"Cảm ơn anh....."

Bạch Tiểu Hoa lau lau nước mắt nói.

Thẩm Nhất Luân khẽ cười một tiếng nói: "Cảm ơn cái gì? Tôi lại không nói sẽ bỏ qua cho cô nha....."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 277

Edit:Linhlady

Bạch Tiểu Hoa hoảng sợ nhìn Thẩm Nhất Luân, không hiểu ý hấn ta là gì.

Thẩm Nhất Luân treo nụ cười ác ma, ý vị không rõ.....

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả lại bị giọng nói từ tính của quản gia đánh thức.

Mạc Vân Quả tỉnh lại, chuyện đầu tiên là lăn đến trước người quản gia.

Quản gia:..... Phong cách của tiểu thư càng ngày càng kỳ quái! Bất quá! Rất đáng yêu!

"A a a! Quản gia đừng tưởng rằng người ôn nhu chúng ta liền nhìn không thấy người chụp lên tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Phốc, nhóm người này, làm gì đều phải chụp lên tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Đúng vậy! Quang minh chính đại chụp không được sao! Tỳ như ta vậy! Ha ha ha ha!"

"Lầu trên không biết xấu hổ!"

"Hừ! Muốn mặt làm gì? Muốn tiểu Quả Quả là đủ rồi!"

"Ta phục!"

Quản gia không hề hay biết hành vi chụp lên của mình đã bị một đám người thấy, hấn ta còn đang cân nhắc đem ảnh chụp này đi khoe với ông chủ bà chủ một chút, ừm..... Cái chủ ý này thật không sai!

Mạc Vân Quả để quản gia hầu hạ mặc quần áo rửa mặt ăn cơm, sau đó lại bị đưa đi làm.

Kỷ Vô Ngu vốn dĩ muốn đón Mạc Vân Quả cùng nhau đi làm, lúc này đứng trước biệt thự trong đầu đều vang vọng câu nói của quản gia "Tiểu thư đã đi rồi".....

Kỷ Vô Ngu..... Thân Thân đi thật sớm a! Hấn còn không kịp gặp Thân Thân! Tức giận a!

Kỷ Vô Ngu còn muốn cùng Thân Thân ăn sáng đó! Kết quả hiện tại đều đã muộn! Tức giận a!

Khoảng cách nhìn thấy Thân Thân còn ba giờ ba mươi phút ba mươi giây, tức giận a!

Kỷ Vô Ngu có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ có thể mở cửa xe đi về công ty.

Kỷ Vô Ngu tới công ty, lúc sau, cũng không thấy Bạch Tiểu Hoa đâu, có lẽ cô ta còn đang ở chỗ Thẩm Nhất Luân.

Tiểu Q nhìn thấy chủ nhân nhà mình cuối cùng cũng nghĩ tới nữ chủ, kêu một tiếng kích động!

"Chủ nhân! Quy tắc của thế giới này đã bắt đầu thay đổi, người có nên đi cứu Bạch Tiểu Hoa về không?" Tiểu Q tích cực hỏi, đầu năm nay làm người máy dễ dàng sao! Mỗi ngày đều phải suy xét xem tội danh của chủ nhân có tăng thêm cái nào không!

Kỷ Vô Ngu nghe được tiểu Q nói, lãnh đạm trả lời: "Thay đổi liền thay đổi đi."

"Chủ nhân!" Giọng nói của Tiểu Q lớn một ít, "Người phải biết rằng chúng ta không có quyền nhúng tay vào việc của vị diện này."

Đương nhiên Kỷ Vô Ngu biết điểm này, hấn nhẹ gõ cái bàn nói: "A..... Nếu nói quy tắc này lại không phải bởi vì ta mà thay đổi thì sao?"

Tiểu Q: Người thì có thể!

"Tiểu Q, không cần lo lắng, tuy rằng Bạch Tiểu Hoa là người chống đỡ thế giới này, nhưng người cũng chớ quên, nam chủ đồng dạng cũng là như thế."

"Hơn nữa, chỉ cần Bạch Tiểu Hoa không chết, như vậy thế giới này sẽ không sụp đổ, đến nỗi thế giới này có biến thành dạng gì, cũng không hề liên quan đến chúng ta?"

Kỷ Vô Ngu nhàn nhạt nói, trong giọng nói toàn là đạm mạc, ngoại trừ Thân Thân ra, quả thật không có gì lay động được tâm của hấn.

Tiểu Q:..... Nói rất có đạo lý! Nhưng mà..... A a a! Rõ ràng không đúng, nhưng lại không tìm được chỗ phản bác, ngất a!

Nói đến cùng, tiểu Q chỉ là một người máy mà thôi, năng lực tự hỏi không phải là vô hạn, chỉ có thể theo Kỷ Vô Ngu.

Dù sao chỉ cần chủ nhân không hủy diệt thế giới, chuyện khác, vẫn theo chủ nhân đi thôi, hu hu hu.....

Kỷ Vô Ngu thấy tiểu Q không nói gì nữa, lúc này mới vừa lòng gật gật đầu, đây mới là bé ngoan thức thời ~

Kỷ Vô Ngu nhìn văn kiện đầy bàn, thờ dài một hơi.

Cách thời gian để thấy Thân Thân còn ba giờ chín phút năm mươi giây, nhớ cô ấy!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278

Edit:Linhlady

Bên kia, Mạc Vân Quả đi tới tầng 100, là phòng của Mạc Vũ.

Mạc Vũ đêm qua cũng không về nhà, mà suốt đêm mở cuộc họp, khẩn cấp xử lý một loạt công việc.

Khi Mạc Vân Quả đi vào, Mạc Vũ vừa mới nghỉ được một lát.

Mạc Vũ nghe có tiếng vang, mở to mắt vừa thấy là Mạc Vân Quả.

Anh khẽ cười một tiếng, vẫy vẫy tay nhìn Mạc Vân Quả nói: "Quả Nhi, anh trai ở nơi này."

Mạc Vân Quả đi qua, dọc theo mép giường ngồi xuống.

Mạc Vũ dựa vào trên mép giường hỏi: "Quả Nhi, sao em lại phát hiện ra số liệu kia có vấn đề?"

Mạc Vũ dù hiểu biết em gái nhà mình, từ nhỏ đó là điển hình không học vấn không nghề nghiệp, đương nhiên, tất cả là do bọn họ sùng, bọn họ cũng vui vẻ sùng cô.

Đối với chuyện ngày hôm qua Mạc Vân Quả có thể phát hiện ra sai lầm, lại trong thời gian ngắn như vậy, Mạc Vũ cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ rồi trả lời: "Bởi vì nó sai."

Những lời này nghe đi qua không có vấn đề gì, cũng không phải sao? Bởi vì số liệu kia sai, cho nên mới có thể phát hiện vấn đề a!

Nhưng nghe vào trong tai Mạc Vũ, lại rõ ràng không giống nhau.

Ẩn nấp một sai lầm như vậy, nếu không phải Mạc Vân Quả lần nữa kiên trì, đội ngũ của anh cũng không phát hiện được.

Như vậy vấn đề là, Quả Nhi làm như thế nào phát hiện đây?

Mạc Vũ nhìn Mạc Vân Quả ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên, nhưng cuối cùng vẫn là hóa thành một tiếng thở dài.

Anh nghĩ, nếu Quả Nhi không muốn nói, như vậy anh cũng không truy hỏi đến cùng.

Ở trong mắt Mạc Vũ, Mạc Vân Quả vừa rồi trả lời đó là không muốn nói cho anh sự thật.

Mạc Vũ nghĩ, em gái nhà mình trưởng thành, cũng có bí mật của mình, nghĩ đến đây, hẳn có chút suy tư.

"Đúng rồi, gia hỏa Kỳ Vô Ngu kia đối xử với em tốt không?" Trong mắt Mạc Vũ xẹt qua một tia tinh quang, nếu để cho anh biết Kỳ Vô Ngu kia không tốt, cho dù phải liều cái mạng này, anh cũng phải tìm hấn tính sổ.

Mạc Vân Quả gật gật đầu nói: "Hắn khá tốt."

Mạc Vũ sờ sờ đầu Mạc Vân Quả, vừa lòng gật đầu, tốt thì tốt.

Theo sau, Mạc Vũ lại cùng Mạc Vân Quả nói một ít chuyện, không bao lâu lại bận công tác.

Mạc Vân Quả thấy không có vấn đề gì, lúc sau, liền về tầng 99.

Hôm nay sở dĩ cô muốn gặp anh trai cũng chỉ muốn xem có vấn đề gì không, nhưng xem ra đã được giải quyết.....

Mạc Vân Quả trở lại tầng 99, lúc sau, cũng không có việc gì, dùng máy tính xem trình độ phát triển của thế giới này.

Thời gian nhoáng đến giữa trưa, Kỳ Vô Ngu đúng giờ xuất hiện ở văn phòng của Mạc Vân Quả.

Lúc này, Mạc Vũ không đi xuống làm bóng đèn.

Anh biết, em gái anh cũng có cuộc sống của riêng mình, mà trước mắt xem ra, cái tên Kỳ Vô Ngu đối xử rất tốt với Quả Nhi, anh cũng không đi quấy rầy bọn họ.

Đương nhiên, anh sẽ không thừa nhận thật ra mình không có bao nhiêu thời gian đi quấy rối! (ノ^_^)ノ

Kỳ Vô Ngu nhìn Mạc Vân Quả ngốc ngốc, trong lòng thương tiếc càng nhiều một phần.

Hắn tận lực trong khả năng cho Mạc Vân Quả đồ tốt nhất, một bữa cơm, chỉ có Kỳ Vô Ngu riu rít nói không ngừng, mà Mạc Vân Quả lại ngoan ngoãn ăn cơm.

Cơm trưa xong, Kỳ Vô Ngu liền đem Mạc Vân Quả đưa trở về.

Kể tiếp, lại chờ mong thời gian com chiều.

Cứ như vậy, Kỳ Vô Ngu mỗi ngày đều sẽ tới tìm Mạc Vân Quả cùng nhau ăn cơm trưa cùng com chiều, đến nỗi com sáng, vậy chỉ có thể xem duyên phận.

Thời gian trôi nhanh chớp mắt đã là một tháng.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 279

Edit:Linhlady

Một tháng sau, tình cảm của Kỳ Vô Ngu cùng Mạc Vân Quả tiến bộ vượt bậc, đương nhiên, cái này chỉ là chuyện trong mắt người ngoài mà thôi.

Kỳ Vô Ngu biết, muốn tiến vào trái tim của Thân Thân cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy.

Mạc Vân Quả vẫn luôn nhớ rõ chuyện "Hiên Viên Mặc" làm hại mình khiến nhiệm vụ thất bại, cho nên đối với Kỳ Vô Ngu thật đúng là không có vài phần hảo cảm.

Đến nỗi vì sao muốn cùng nhau ăn cơm trưa, thật sự là bởi vì Kỳ Vô Ngu là nam chủ thể giới này.

Mạc Vân Quả ở phòng phát sóng trực tiếp được mọi người thuyết giáo, chặt chẽ nhớ kỹ muốn hoàn thành nhiệm vụ nhất định phải ôm chặt lấy đùi nam chủ.

Trong một tháng này, Bạch Tiểu Hoa thật giống như biến mất khỏi thế giới này vậy, Mạc Vân Quả tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng thấy bộ dáng của Kỳ Vô Ngu một chút cũng không lo lắng, cho nên cho rằng cô ta chỉ đi nơi khác thôi.

Kỳ Vô Ngu không biết trong lòng Thân Thân nhà hắn chỉ có nhiệm vụ, hắn còn vui sướng hài lòng nghĩ nên làm sao để quan hệ của mình và Thân Thân tiến thêm một bước đấy!

Ngày này, Kỳ Vô Ngu cứ theo lẽ thường đón Mạc Vân Quả đi ăn com chiều.

Kỳ Vô Ngu tìm một nhà hàng đặc biệt nổi danh, bố trí thật tốt, muốn cho Mạc Vân Quả một bất ngờ.

Khi Kỳ Vô Ngu mang theo Mạc Vân Quả đi vào nhà ăn, lúc sau, Mạc Vân Quả đôi mắt xoát sáng ngời.

Không phải bởi vì chuyện khác, bởi vì nhà ăn đều được dát màu hoàng kim, nhìn qua dị thường quý khí.

Mạc Vân Quả nhìn trái nhìn phải, cặp mắt trong suốt kia mở to.

Kỳ Vô Ngu nghĩ, Thân Thân như vậy thật đẹp mắt!

Mạc Vân Quả một chút cũng không an phận hết nhìn bên này lại nhìn bên kia, không chịu ngồi xuống.

Kỳ Vô Ngu.....

Kỳ Vô Ngu thật vất vả đem Mạc Vân Quả đưa tới vị trí ngồi, gọi món, chuẩn bị cùng Thân Thân nhà mình trò chuyện, lại phát hiện Thân Thân mở to đôi mắt ủy khuất nhìn mình.

Kỳ Vô Ngu.....

Mạc Vân Quả có điểm không hiểu vì sao Kỳ Vô Ngu muốn cô ngồi xuống, tuy rằng cái bàn cùng ghế dựa cũng là màu hoàng kim, nhưng mà.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua đại đường màu kim hoàng sắc vàng, trong mắt đọng đầy ủy khuất.

Màu sắc nơi đó cũng rất đẹp mà.....

Kỳ Vô Ngu..... Hắn giống như làm một chuyện ngu xuẩn.

Kỳ Vô Ngu biết Thân Thân nhà mình có tình yêu nồng nhiệt với màu vàng hoàng kim, thậm chí đến nông nỗi si mê.

Nhưng mà....

Thân Thân trước mắt em cũng là màu vàng! Làm gì vẫn luôn muốn xem đại đường a! Ngoan ngoan ngồi không tốt sao!

Kỳ Vô Ngu ho nhẹ một tiếng nói: "Thân thân, đẹp không?"

Mạc Vân Quả nghe thế, mạnh mẽ gật gật đầu nói: "Đẹp!"

Kỳ Vô Ngu vừa lòng gật đầu, hắn quả nhiên vẫn thực thông minh! Xem Thân Thân nhà mình vui vẻ cỡ nào!

Đồ ăn phẩm rất nhanh được mang lên, bộ đồ ăn linh tinh đều là màu vàng, có thể nói là phi thường dụng tâm.

Mạc Vân Quả vô cùng vui vẻ, tuy rằng bên ngoài không thể hiện điều gì, nhưng nhìn cặp mắt long lanh kia vẫn có thể nhìn ra một chút manh mối.

Châu này, có thể nói là bữa ăn vui vẻ nhất của Mạc Vân Quả.

Cuối cùng nếu không phải nhìn sắc trời quá muộn, nên về nhà, Mạc Vân Quả chỉ sợ còn muốn ở nơi đó thật lâu.

Mà lúc một đoạn thời gian sau, Mạc Vân Quả mỗi ngày đều sẽ đi vào nơi này.

Kỷ Vô Ngu hoàn toàn hưởng thụ một lần sợ hãi khi bị màu vàng chi phối.

Mỗi khi nghĩ đến lúc này, hẳn lại nghĩ, lúc trước nhất định đầu óc bị cửa kẹp, mới có thể nghĩ ra một chủ ý như vậy.....

Lại một tháng qua đi, ngày này, nữ chủ Bạch Tiểu Hoa biến mất bấy lâu nay cuối cùng cũng xuất hiện trước mắt Mạc Vân Quả.

Mà lúc này Bạch Tiểu Hoa so với lúc trước lại nhiều thêm hương vị phong trần.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sòng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 280

Edit:Linhlady

Hôm nay là sinh nhật của thị trưởng thành phố S, danh nhân thương nhân đều được mời đến.

Tuy rằng là một yến hội bình thường, nhưng bên trong cũng là cơ hội ngầm lôi kéo kết thân của không ít người.

Âm mưu quý kẻ kia cùng Mạc Vân Quả không có chút quan hệ nào, nhưng người được mời lại có quan hệ với cô.

Làm đương gia Kỷ gia, Kỷ Vô Ngu đương nhiên sẽ có vé mời.

Mạc gia cũng được mời đến, từ sáng sớm, Kỷ Vô Ngu đã mang Mạc Vân Quả "Đoạt" lại đây, chuẩn bị cho cô làm bạn gái đi đến bữa tiệc.

Chuyện này khiến Mạc Vũ tức giận đến ngứa răng, nhưng cũng không thể làm gì Kỷ Vô Ngu.

Đêm nay, hai người vừa xuất hiện ở yến hội, liền hấp dẫn ánh mắt mọi người, không ít người nói bọn họ là trai tài gái sắc trời sinh một đôi.

Cái này làm cho Kỷ Vô Ngu cực kỳ hưởng thụ, ánh mắt nhìn những người kia cũng hòa hoãn vài phần.

Với khối tài sản của Kỷ gia, có rất nhiều người nịnh bợ Kỷ Vô Ngu.

Mạc Vân Quả không quá thích cảm giác bị mọi người vây quanh, cô thấy Kỷ Vô Ngu rất bận, nhân lúc hắn không chú ý trộm chạy khỏi chỗ đó.

Yến hội là ở đại sảnh biệt thự, Mạc Vân Quả đi tới hoa viên.

Bên ngoài không khí tốt hơn bên trong không ít, Mạc Vân Quả dựa vào một thân cây, nhìn ánh trăng trên bầu trời.

Lúc này, cách đó không xa truyền đến thanh âm nói chuyện khiến cô chú ý.

"Ách ~ cô còn nói Kỷ tổng với cô nhớ mãi không quên? Tôi thấy hẳn bên tiểu giai nhân kia rất tốt đẹp nha!" Đây là một giọng nói vô cùng đáng khinh.

"Hừ! Kỷ ca ca bắt quá là chơi đùa mà thôi!" Đây là giọng nói của Bạch Tiểu Hoa, Mạc Vân Quả lập tức nhận ra được.

"A..... Cô cho rằng lấy dáng vẻ của cô hiện tại, Kỷ tổng sẽ có cảm tình với cô sao?" Cái giọng nói đáng khinh kia lại vang lên.

"Anh..... Anh làm gì! Ừm..... Buông tay! Ừm..... A!" Giọng nói của Bạch Tiểu Hoa có vài phần gấp gáp.

"A..... Đồ lăng lo! Với thân thể rách nát này của cô, có tôi coi trọng, ngoan ngoãn đi theo tôi, ần?" Thanh âm người đàn ông mang theo vài phần thờ đốc, trong hoa viên trống vắng càng thêm rõ ràng.

"Ân..... Không..... Không cần..... Ân....." Bạch Tiểu Hoa rên rỉ, thanh âm kia nghe đi lên có vài phần mỉa mai, không hổ là người được tác giả sủng ái.

Mạc Vân Quả dựa vào nơi đó, có chút khó hiểu nhìn hai người giao triền, trong ánh mắt ngậy thơ tràn đầy tò mò.

"Nắm thảo! Tiểu Quả Quả, không cần xem!"

"Che lỗ tai lại! Không cần nghe!"

"Không biết xấu hổ! Xú không biết xấu hổ một đôi cầu nam nữ!"

"A a a! Tiểu Quả Quả, mau rời khỏi nơi này!"

"Đứng vậy đứng vậy! Trước công chúng, quả thực không biết xấu hổ!"

"Ai nha nha! Cay đôi mắt cay đôi mắt! Tiểu Quả Quả đi mau đi mau ~"

"Kỷ Vô Ngu đi nơi nào nha! Mau mang tiểu Quả Quả đi ngay."

Mạc Vân Quả không có quần phòng phát sóng trực tiếp kêu rên, cô nhìn đôi nam nữ dầy dưa, lại cảm thấy có chút quen thuộc.

"Thân Thân, không cần xem."

Kỷ Vô Ngu lập tức che khuất đôi mắt của Mạc Vân Quả lại, hấn ôm cô vào trong ngực, che đi một màn ghê tởm kia.

Mạc Vân Quả có thể cảm nhận được nhiệt độ nóng bỏng trên người Kỷ Vô Ngu, cô không nói gì, ngoan ngoãn dựa vào trong lòng hấn.

Kỷ Vô Ngu chán ghét liếc mắt một cái, bên kia hai người đã bắt đầu kịch liệt, hấn bế Mạc Vân Quả lên, rồi đi.

Nơi đó, hấn không hề muốn ở lại thêm một giây nào nữa.

Kỷ Vô Ngu cũng không trở lại yến hội, mà trực tiếp đem Mạc Vân Quả ôm lên trên xe, đánh xe đem Mạc Vân Quả đưa về nhà.

Khi ở trên xe, quanh thân Kỷ Vô Ngu tràn ngập hơi thở không vui, vừa nghĩ đến một màn kia, hấn vô cùng khó chịu.

- -----

Edit: các nàng muốn ta edit tới đâu up tới đó, hay edit xong đăng một giờ cố định.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả cũng không nói gì, giống như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

Kỷ Vô Ngu dừng xe trước cửa biệt thự, sau đó nhìn Mạc Vân Quả nói: "Thân Thân buổi tối trở về tắm nước ấm, cái gì cũng không cần nghĩ, sau đó ngủ một giấc được không?"

Mạc Vân Quả không biết Kỷ Vô Ngu vì sao lại nói như vậy, nhưng cô vẫn đồng ý gật gật đầu.

Kỷ Vô Ngu nhìn đến Mạc Vân Quả ngoan ngoãn như vậy, duỗi tay xoa xoa đầu cô, mỉm cười nói: "Ừ, ngày mai anh đến đón em."

Mạc Vân Quả tiếp tục gật đầu tỏ vẻ mình đã biết.

Kỷ Vô Ngu nhìn dáng vẻ Thân Thân nhà hấn, tuy rằng rất muốn ở bên cô nhiều hơn một chút, thế nhưng tưởng tượng đến người phụ nữ Bạch Tiểu Hoa kia lại xuất hiện, còn để Thân Thân thấy một màn không tốt đẹp kia, nghĩ thôi hấn đã muốn xé nát cô ta ra.

Bạch Tiểu Hoa trước sau là một tai hoạ ngầm, hấn còn phải nghĩ biện pháp để cô ta biến mất khỏi mắt Thân Thân, hơn nữa lại không được phá vỡ cân bằng của thế giới này.

Kỷ Vô Ngu tạm biệt Mạc Vân Quả, tận mắt nhìn Mạc Vân Quả đi vào biệt thự, lúc này mới quay xe đi.

Sau khi Mạc Vân Quả đi vào trong nhà, thấy cả căn biệt thự trống rỗng cảm thấy có chút khó hiểu.

Cô vào phòng của mình, rửa mặt lúc sau lăn đến trên giường, ngủ.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả cứ theo lẽ thường ở trong giọng nói của quản gia tỉnh lại.

Không hề man giống lúc trước, lúc này Mạc Vân Quả tỉnh lại vô cùng bình tĩnh đi tới bên người quản gia.

Quản gia trước sau mỉm cười hầu hạ Mạc Vân Quả, khi Mạc Vân Quả mặc quần áo xong, cô đột nhiên hỏi quản gia: "Quản gia, tối hôm qua anh đi đâu?"

Quản gia sững sốt, giải thích nói: "Tối hôm qua nhà tôi có chút việc, trở về xử lý một chút."

"Ồ," Mạc Vân Quả lên tiếng, không hề truy vấn.

Quản gia cười cười, cũng không nói thêm cái gì nữa.

Cuộc đối thoại này cứ như vậy bình đạm trôi qu, nhưng mà đối với phòng phát sóng trực tiếp mà nói, Mạc Vân Quả thật thật tại tại khác thường.

"Tiểu Quả Quả, quản gia có vấn đề gì sao?"

"Đúng vậy, tiểu Quả Quả vì sao lại muốn hỏi hành tung của hấn vậy?"

"Tò mò....."

"Đề ta đoán xem, chẳng lẽ tối hôm qua người đàn ông kia là quản gia? Thế nhưng giọng nói không giống nha!"

"Ta thấy quản gia không giống loại nam nhân đáng khinh này!"

"Ngạch..... Đại khái tri nhân tri diện bất tri tâm*?"

**Tri nhân tri diện bất tri tâm (知人知面不知心:zhīrénzhīmiàn bùzhīxīn) có nghĩa là Biết người, biết mặt, không biết lòng.*

"Tiểu Quả Quả người tới giải thích một chút đi ~ vì sao muốn hỏi vấn đề kia?"

"Oa nha nha nha! Thật muốn biết a! Cảm giác rất thú vị bộ!"

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, nghĩ nghĩ nói: "Quần gia rất giống nam nhân tới qua."

"A? Thì ra là sự thật! Xong rồi, hình tượng của quần gia ở trong lòng ta tan biến."

"Hu hu hu..... Soái ca ca đều có độc! Nhìn sao cũng không thấy quần gia ca ca là người xấu đâu? Không cần a a a!"

"Ai nha nha, không phải còn chưa xác định sao? Lầu trên không cần thương tâm ~ sờ sờ đầu ~"

"Tuy rằng không xác định, nhưng ta cảm giác chính là hần! Chẳng lẽ đây là trực giác của nữ nhân?"

"Ta cảm thấy nếu việc còn chưa xác định rõ ràng, vẫn không nên vội kết luận, nếu oan uổng cho quần gia cũng không tốt."

"Đồng ý cách nói của lầu trên, ta cảm thấy chúng ta nên quan sát thêm đi, dù sao cũng không được nóng vội, hắc hắc hắc!"

"Ừm, đồng ý. Nhưng mà gần đây ăn cầu lương hơi nhiều, nếu như có chuyện khác xảy ra như vậy không phải rất có ý tứ sao ~"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, liền đem lời nói của mình nuốt xuống, có lẽ, mình đã đoán sai rồi sao?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 282

Edit:Linhlady

Kỷ Vô Ngu vẫn như cũ đứng giờ tới đón Mạc Vân Quả, hai người đơn giản ăn một ít bữa sáng, lúc sau, Kỷ Vô Ngu đưa Mạc Vân Quả đi làm.

Lúc trở lại công ty Kỷ Vô Ngu lại phát hiện, Bạch Tiểu Hoa vẫn luôn không xuất hiện lại đi tới văn phòng của hần.

Khác với trước kia luôn vắng vắng dạ dạ không phóng khoáng, sau khi trở về Bạch Tiểu Hoa trang điểm tinh xảo, nhìn qua rất giống như có tâm cơ.

Bạch Tiểu Hoa vừa thấy Kỷ Vô Ngu đến, bước nhỏ chạy đến bên người, vui vẻ vô cùng nói: "Kỷ ca ca, em đã trở về."

"Ừ." Kỷ Vô Ngu chỉ lãnh đạm đáp lại một câu, cũng không muốn có thêm bất cứ tiếp xúc nào với Bạch Tiểu Hoa.

Bạch Tiểu Hoa thấy Kỷ Vô Ngu như vậy cũng không giận, ngược lại cười tủm tỉm lại gần Kỷ Vô Ngu.

Đương nhiên Kỷ Vô Ngu không thích Bạch Tiểu Hoa, chỉ cần cô ta sát vào người hần một chút, hần sẽ lui về phía sau.

Cứ như vậy một tiến một lui, Bạch Tiểu Hoa cũng ý thức được chuyện gì, cô ta cũng không cố tình kề sát vào Kỷ Vô Ngu nữa.

"Kỷ ca ca, em đi làm việc."

Bạch Tiểu Hoa cười tủm tỉm nói một câu, tung tăng nhảy nhót đi về bàn làm việc của mình, bộ dáng giống như rất chuyên chú làm việc vậy.

Kỷ Vô Ngu nhìn Bạch Tiểu Hoa như vậy, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, nhưng cái gì cũng không có nói, chuyên tâm làm việc của mình xử lý đồng văn kiện trước mặt.

Nếu như hần đã chiếm thân thể này, đương nhiên cũng phải thay nguyên chủ giải quyết ít việc.

Thời gian chớp mắt đã đến giữa trưa, Bạch Tiểu Hoa nhìn thoáng qua Kỷ Vô Ngu sắp rời khỏi, cũng không ngăn cản hần, ngược lại cười tủm tỉm nhìn theo hần rời đi.

Kỷ Vô Ngu xoay người rồi đi liếc qua Bạch Tiểu Hoa một cái, dọa cô ta thót tim nghĩ rằng bị Kỷ Vô Ngu nhìn thấu.

Kỷ Vô Ngu cái gì cũng không nói liền rời đi, chuyện gì cũng không quan trọng bằng việc ăn cơm với Thân Thân nhà hần.

Cơm trưa xong, Kỷ Vô Ngu trở lại văn phòng, hần nhìn bàn làm việc rõ ràng có dấu vết đụng chạm, trong mắt xẹt qua một tia châm chọc.

Bạch Tiểu Hoa vẫn như cũ ngồi ở bàn làm việc của mình, nhìn như hết sức chuyên chú.

"Tiểu Q, nữ chủ của chúng ta, cũng không phải là bạch liên hoa đơn thuần đâu ~"

Kỷ Vô Ngu ở trong nói với tiểu Q.

"Chủ nhân....." Giọng nói của Tiểu Q thanh nghe có chút bất đắc dĩ, "Quy đạo thế giới này đã bắt đầu phát sinh biến hóa."

"Nha? Phải không?" Kỷ Vô Ngu khẽ cười một tiếng, cũng không đem lời tiểu Q nói đề trong đầu..

"Hình như bởi vì thế giới này có xu thế biến hóa, cho nên chủ nhân cùng Mạc tiểu thư đi đầu, cho nên biến hóa mới nhanh hơn một chút thôi." Tiểu Q giải thích.

Kỷ Vô Ngu "Ừ" một tiếng, ngược lại như nghĩ tới cái gì đó hỏi: "Nói như vậy, nhiệm vụ của Thân Thân sắp hoàn thành?"

"Đúng vậy, ấn theo tốc độ hiện tại, chỉ sợ không đến một tháng nữa sẽ hoàn thành." Tiểu Q phỏng đoán.

Kỷ Vô Ngu lên tiếng, tỏ vẻ mình đã biết.

Tiểu Q thấy chủ nhân không nói gì nữa cũng theo đó trầm mặc.

Kỷ Vô Ngu nhẹ gõ lên bàn, trong lòng nghĩ, còn có một tháng a..... Thật đúng là quá ngắn.....

Bên kia, Mạc Vân Quả không hề hay biết Bạch Tiểu Hoa đã quay về bên người Kỷ Vô Ngu, cô đang còn suy nghĩ chuyện tối qua.

Khi Mạc Vũ làm việc xong vội vàng đến nhìn Mạc Vân Quả, thấy em gái anh đang ngồi ngốc ở kia, đáng vẻ lạnh lẽo giống như một chút cũng không vui?

Mạc Vũ lập tức nghĩ tới có phải Kỷ Vô Ngu khi dễ cô hay không!

Mạc Vũ nhẹ cau mày, lặng yên không một tiếng động lui ra ngoài, trực tiếp gọi điện cho Kỷ Vô Ngu.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283

Edit:Linhlady

"Alo." Giọng nói từ tỉnh từ đầu dây bên kia vang lên, Mạc Vũ lập tức nổi giận, chọc em gái của anh thương tâm như vậy, thế mà giọng nói lại nhàn nhả biết bao nhiêu!

"Cậu biết sai rồi sao?" Mạc Vũ chịu đựng tức giận hỏi.

Kỷ Vô Ngu?

Mạc Vũ thấy Kỷ Vô Ngu không nói lời nào, liền cho rằng hấn cam chịu, lúc ấy hấn thật sự khi dễ em gái của anh.

Mạc Vũ mấp máy môi thập phần không vui nói: "Thân là một người đàn ông, cậu làm như vậy không cảm thấy cảm thấy thẹn sao?" Dám khi dễ em gái nhà anh! Tức giận a!

Kỷ Vô Ngu? Vẻ mặt mòng bức.

Mạc Vũ siết chặt di động, anh nghe thanh âm hít thở bên kia, cả người càng thêm tức giận.

Kỷ Vô Ngu hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ nghe bên kia nói hai ba câu rồi ngắt điện thoại, hình như rất tức giận?

Kỷ Vô Ngu.....

Mạc Vũ cắt đứt điện thoại, lúc sau, ở trong lòng âm thầm quyết định kiên quyết không cho Kỷ Vô Ngu cùng em gái lui tới.

Vì thế vào lúc ban đêm, khi Kỷ Vô Ngu tới đón Mạc Vân Quả, lại bị cấm tiến vào công ty.

Kỷ Vô Ngu?

Mạc Vũ hạ từ lệnh, kiên quyết không cho Kỷ Vô Ngu bước vào công ty, nửa cái chân đều không được!

Kỷ Vô Ngu tuy rằng có thể xông vào, nhưng tưởng tượng ra nếu hấn làm như vậy Thân Thân sẽ không cao hứng, hấn đành bỏ qua ý niệm này.

Ngoan ngoãn đứng ở cửa chờ Mạc Vân Quả xuống dưới.

Lúc Mạc Vân Quả được Mạc Vũ dắt xuống lầu, liền thấy được Kỷ Vô Ngu đứng ở bên ngoài biểu tình đăm đăm.

Tuy rằng biểu tình đăm đăm kia vừa mới thấy Mạc Vân Quả trong nháy mắt liền biến thành vẻ mặt si hấn.....

"Thân Thân ~" Kỷ Vô Ngu bước nhanh đi tới trước mặt Mạc Vân Quả muốn nắm tay cô, nửa đường lại bị Mạc Vũ cản trở.

Kỷ Vô Ngu.....

Mạc Vũ hừ lạnh một tiếng nói: "Kỷ tổng đã lâu không thấy."

Kỷ Vô Ngu nhìn thoáng qua thái độ ác liệt của Mạc Vũ, dùng ánh mắt dò hỏi Mạc Vân Quả đã xảy ra chuyện gì.

Mạc Vân Quả giờ phút này cũng thực mê mang, anh trai nhà mình đột nhiên lại biến thành như vậy?

Mạc Vũ vừa thấy Kỷ Vô Ngu cư nhiên dám dùng ánh mắt uy hiếp nhìn em gái, càng tức giận.

Anh trực tiếp chắn trước mặt Mạc Vân Quả nói: "Kỷ tổng xin không cần nhiều lời."

Kỷ Vô Ngu khẽ cau mày nói: "Mạc tổng đây là có ý tứ gì?"

Mạc Vũ hừ lạnh một tiếng nói: "Kỷ tổng dám làm không dám nhận sao? Tôi thật mở rộng tầm mắt đó."

Kỷ Vô Ngu.....

"Mạc tổng đang nói cái gì? Tôi nghe không hiểu." Kỷ Vô Ngu mát lạnh nhìn Mạc Vũ.

Mạc Vũ cúi đầu nhìn thoáng qua em gái ngoan ngoãn nhìn Kỷ Vô Ngu, trong lòng đau xót, quả nhiên bị tên hỗn đản này làm thương tâm rồi, bằng không làm sao cứ nhìn chăm chăm vào hán vậy!

"Việc cậu làm mà cậu còn không rõ sao!" Mạc Vũ thập phần đúng lý hợp tình phân bác.

Kỷ Vô Ngu cảm thấy có chút vô ngữ, hán căn bản là cái gì cũng không có làm được không!

Chẳng lẽ.....

Kỷ Vô Ngu nhìn thoáng qua Mạc Vũ, ở trong lòng cân nhắc, chẳng lẽ mình vụng trộm gây ra ít phiền toái lại bị phát hiện?

Kỷ Vô Ngu càng nghĩ càng chắc chắn là khả năng này, vì thế hán nói: "Tôi thừa nhận tôi cố ý tìm cho anh ít phiền toái nhỏ, nhưng không phải do anh gây cản trở tôi với Thân Thân sao~ huống hồ vài chỗ phiền toái này trong mắt Mạc tổng không là cái gì đi?"

Mạc Vũ!!!

Thì ra gần đây anh phải làm nhiều việc như vậy! Cảm tình đều là người này giờ trò quý! Tức giận a!

Mạc Vũ cắn chặt răng nói: "Còn có."

"Còn có cái gì?" Kỷ Vô Ngu hỏi ngược lại.

Mạc Vũ xoa nhẹ tóc Mạc Vân Quả một chút nói: "Cậu khi dễ Quả Nhi nhà tôi."

Kỷ Vô Ngu..... Hán đầu cô còn không kịp được không!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả nghe được lời này cũng là về mặt mừng bức, Kỷ Vô Ngu khi dễ cô lúc nào? làm sao cô lại không biết.

Mạc Vũ nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, lại nhìn thoáng qua Kỷ Vô Ngu, thấy biểu tình của hai người này thật vi diệu.

Trái tim Mạc Vũ run rẩy, chẳng lẽ mình đã đoán sai?

Sự thật chứng minh, mỗi người nào bỏ đều có bệnh.....

Kỷ Vô Ngu đại khái cũng đoán được cái gì, tùy ý cùng Mạc Vũ giải thích vài câu, sau đó kéo tay Mạc Vân Quả rồi đi.

Chờ Mạc Vũ phục hồi tinh thần lại, chỉ nhìn thấy đại sảnh trống rỗng, giờ khắc này, anh cảm thấy toàn thế giới đối với mình có ác ý.

Kỷ Vô Ngu nhìn sắc mặt của Mạc Vân Quả vẫn lạnh lẽo hừ cừ, ôm cô vào ngực.

"Thân Thân, có cái gì không vui sao?" Kỷ Vô Ngu có thể dễ dàng nhìn thấu qua vẻ ngoài lạnh nhạt kia của cô là về mê mang, hán sùng cô, cũng đủ hiểu biết cô.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: "Không phải không vui, chỉ là có chỗ không hiểu."

"Ủ? Không hiểu cái gì?" Kỷ Vô Ngu tò mò hỏi.

"Người đàn ông đêm qua....." Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ, mới tiếp tục nói, "Rất giống quán gia."

Kỷ Vô Ngu nghe được lời này, chỉ là nhẹ nhàng thờ dài một hơi.

Hán buông Mạc Vân Quả ra, vỗ vỗ vị trí bên cạnh, sau đó tự mình ngồi xuống trước.

Kỷ Vô Ngu mang Mạc Vân Quả tới biển, biển ban đêm có chút lạnh, bờ cát cũng không ấm áp bao nhiêu.

Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ngồi xuống, còn chưa ngồi ổn, đã bị Kỷ Vô Ngu ôm vào trong lòng ngực.

Kỷ Vô Ngu ôm ấp rất ấm áp, hoàn toàn xua tan lạnh lẽo ở biển.

"Thân Thân, em rất muốn hoàn thành nhiệm vụ sao?" Kỷ Vô Ngu nhìn phương xa đã mặt trời đã lặn tự lâu chỉ còn khoảng không tối tăm.

Mạc Vân Quả tự nhiên gật đầu nói: "Đúng vậy." Lý do cô tới thế giới này chính là như vậy.

Kỷ Vô Ngu giống như đoán được câu trả lời của Mạc Vân Quả, hần khẽ cười một tiếng, tiếp tục hỏi: "Nếu, giữa anh và nhiệm vụ em chọn cái nào?"

"Nhiệm vụ." Mạc Vân Quả thẳng thắn trả lời.

Kỷ Vô Ngu cười to một tiếng, lúc này mới cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả, hần dùng ngón tay nhẹ đẩy đẩy trán Mạc Vân Quả một chút nói: "Em cái đồ không có lương tâm "

Mạc Vân Quả xoa xoa cái trán, ngẩng đầu nhìn Kỷ Vô Ngu.

Mà Kỷ Vô Ngu cũng cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả, trong mắt tràn đầy sùng nịch cùng thâm tình, con ngươi lấp lánh như sao trời kia, chỉ bao dung một người là Mạc Vân Quả.

"Ai nha nha nha! Hôn hôn! Mau hôn!"

"Nắm thảo! Phát triển này 6666666 a! Nam chủ nhà ta quả nhiên uy vũ khí phách!"

"Oa! Tiểu Quả Quả quả nhiên uy vũ khí phách! Thế mà đoạt được nam chủ của nữ chủ tới tay!"

"Hôn! Mau hôn a! Thuận tiện nói một câu, hệ thống ngươi không cần mosaic!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nếu hệ thống mosaic! Ta tuyệt đối muốn khiêu nại!"

"(*@o@*) oa ~thật chờ mong!"

"Vậy là nộ hôn đầu tiên của tiểu Quả Quả nhà ta sắp phải dâng ra đi, tâm đau thật....."

"Đau lòng thêm một....."

"Hu hu hu..... Nộ hôn đầu của tiểu Quả Quả nộ hôn đầu tiên nhà ta cư nhiên không phải cho ta, bảo bảo không vui, bảo bảo có cảm xúc nhỏ!"

"Lầu trên ngươi tỉnh lại đi! Còn bảo bảo đâu! Ta thấy ngươi làm bà ngoại cũng được rồi!"

"Lầu trên ngươi đừng chạy! Chúng ta tới đánh một trận! Nãi nãi! Không đánh ngươi ta liền gọi là bà ngoại không phải bảo bảo!"

"..... Logic của lầu trên, ta cho ngươi 100 điểm! Không sợ ngươi kiêu ngạo!"

"Không cần oai, nhanh nhanh xem diễn! Đây đúng là vở kịch lớn của năm!"

"Hôn hôn hôn! Mau hôn a! Ta đã không chế không được Hồng Hoang chi lực trong cơ thể rồi!"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 285

Edit:Linhlady

Phòng phát sóng trực tiếp đều đang chờ mong xem trò hay, một phen làm ầm ĩ.

Kỷ Vô Ngu nhìn Thân Thân gần ngay trước mắt, đôi môi hồng thuận thuật kia gần ngay gang tấc, hần chỉ cần cúi xuống một chút, có thể thuận lợi hôn lên đó.

Nhưng mà, hần sẽ không làm như vậy.

Khi Thân Thân còn chưa nhớ ra hần là ai, khi Thân Thân còn chưa hiểu được "Thích" cùng "Yêu" là gì, hần sẽ không làm như vậy.

Mạc Vân Quả im lặng nhìn Kỷ Vô Ngu, cô và hần dựa vào rất gần, cô còn có thể nhìn thấy lông mi của hần dần run run.

Giờ khắc này, Mạc Vân Quả đột nhiên cảm thấy thật lâu thật lâu trước kia, cô cùng hần cũng có lúc đối diện như vậy.

Kỷ Vô Ngu than nhẹ một hơi, đem môi dờ lên vị trí trán cô.

"Thân Thân, nếu đây là chuyện em muốn, anh giúp em."

Kỷ Vô Ngu dờ môi đi, cười tươi nói một câu như vậy.

Mạc Vân Quả nhìn hần, không nói gì.

Kỷ Vô Ngu cũng không nói gì, tất cả giống như chưa từng phát sinh.

Lúc sau, Kỷ Vô Ngu đưa Mạc Vân Quả về nhà.

Mà chính hần, lại suốt đêm chạy tới công ty, mờ hội nghị, đêm nay, văn phòng của hần, đèn đuốc sáng trưng.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả trôi qua quá nhẹ nhàng, nói nhẹ nhàng không bằng nói trôi qua có quy luật đi.

Mỗi ngày tan làm đều có Kỳ Vô Ngu làm bạn, còn Mạc Vũ cũng không biết mỗi ngày bận cái gì, Mạc Vân Quả thường xuyên không thấy được bóng dáng của anh.

Một tuần sau, khi Mạc Vân Quả còn không kịp phản ứng lại, nhiệm vụ đột nhiên được nhắc nhở hoàn thành.

Đó là một ngày, Mạc Vân Quả đang cùng Kỳ Vô Ngu ăn cơm chiều.

Không giống với quán ăn trước kia, lúc này Kỳ Vô Ngu trực tiếp mang cô đi tới nơi cao nhất của S thị, đó là biệt thự tư mật thuộc về Kỳ Vô Ngu.

Biệt thự tọa lạc ở tầng cao nhất của công ty, thường ngày đều không có người tới đó.

Kỳ Vô Ngu tự mình xuống bếp làm đồ ăn, nhìn qua rất ngon miệng.

Kỳ Vô Ngu một bên cùng Mạc Vân Quả nói chuyện, một bên giúp cô gấp đồ ăn.

Sau bữa tối, Kỳ Vô Ngu cũng không mang cô về nhà mà giữ cô ở lại.

"Thân Thân, cảnh sắc nơi này có phải rất đẹp không?" Kỳ Vô Ngu hỏi.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua đô thị đèn đuốc sáng trưng, "Ừ" một tiếng.

Kỳ Vô Ngu lại cười khế, hần hỏi: "Thân Thân sẽ nhớ anh sao?"

Nhưng mà còn không chờ Mạc Vân Quả trả lời hần, hần còn nói thêm: "Anh sẽ nhớ Thân Thân, ừm..... Còn sẽ luôn chú ý Thân Thân."

Mạc Vân Quả còn muốn nói gì đó, liền nghe thấy Đoàn Từ một tiếng: "Đình! Nhiệm vụ hoàn thành! Sắp bắt đầu truyền tống, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng!"

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp về mặt mừng rỡ, không biết đã xảy ra chuyện gì, mà Mạc Vân Quả cũng như thế.

Người duy nhất biết tất cả đó là Kỳ Vô Ngu, hần cũng thấy được hệ thống nhắc nhở, tất cả đều nằm trong dự kiến của hần.

Kỳ Vô Ngu lập tức đem Mạc Vân Quả ôm vào lòng, ôn nhu đến cực điểm nói: "Chờ anh."

Cùng lúc đó, Đoàn Từ bắt đầu đếm ngược.

"Ba....."

"Đình! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một vạn phân tinh yêu!"

"Đình! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một tấn linh dịch ngàn năm!"

"Đình! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một tấn hoàng kim!"

"Đình! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương một tòa lâu đài bằng son!"

"Đình! Người sử dụng kẻ thần bí đánh thương....."

Liên tiếp đánh thương tức khắc spam, trong đó còn kèm theo một đám "Nấm thảo!" trong phòng phát sóng trực tiếp.

Mạc Vân Quả dưới tình huống như thế, thoát ly vị diện.

Sau khi Mạc Vân Quả rời đi, Kỳ Vô Ngu ôm Mạc Vân Quả, nói với tiểu Q nói: "Đi thôi."

"Đúng vậy, chủ nhân."

Nơi này rộng như vậy, chỉ có hai người ôm nhau sưởi ấm.....

- - - - -

Edit: Đến ngoại truyện ta thích nhất, kích động.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Sống lại một đời, sủng em tận trời (Phiên ngoại Kỳ Vô Ngu thật)

Edit: Linhlady

Khi anh tuyệt vọng từ vụ nổ tung bùng tình, anh vui sướng phát hiện bé con trong ngực anh là em! Là người trong lúc anh tuyệt vọng nhất cho anh ấm áp, cũng là người vì anh mà nhận hết vũ nhục đến chết.

Anh cho rằng nơi anh phải đến là địa ngục, nhưng một chút anh cũng không thấy sợ hãi, bởi vì anh có thể trả lại sai lầm đời trước của anh, trong lòng anh là em.

Nhưng khi anh cẩn thận quan sát anh lại thấy có chỗ không thích hợp.

Ở trong trí nhớ cuối cùng của anh, em đã bị tàn phá không ra hình người, em đã không có dáng vẻ vui tươi tràn đầy sức sống như vậy.

Một loại ý niệm ở trong đầu anh đậm chồi, thậm chí không thể dừng lại.

Anh biết, anh trọng sinh!

Nhớ lại khởi đầu của bi kịch đời trước, anh tự cho là mình là chồng của Bạch Tiểu Hoa, mọi nơi sủng cô ta, cuối cùng lại rơi vào kết cục phản bội.

Nhưng mà bé con trong lòng anh, cho dù bị anh chính cửa nát nhà tan, em vẫn như cũ cố chấp yêu anh.

Anh biết, trời cao cho anh cơ hội trọng sinh, chính là tới trả nợ cho em.

Anh cũng ý thức được, trong những năm tháng đó, anh đã bị em làm cho cảm động, cũng yêu em thật nhiều.

Anh thề, nhất định phải chăm sóc em thật tốt.

Còn Bạch Tiểu Hoa cùng quần gia kia, anh nhất định khiến cho bọn họ chết không được từ tế.

Nhưng có chỗ anh không nghĩ tới đó là, đời này có chút khác biệt với đời trước.

Tỷ như Bạch Tiểu Hoa cùng quần gia bởi vì tội cố ý giết người phải vào ngục giam, bị phán hai mươi năm.

Tỷ như công ty Mạc Vũ cũng không tồn thất gì, mà công ty Anh cũng hoàn hảo như vậy.

Tỷ như, tất cả mọi người nói anh sủng ái em, mỗi ngày sẽ cùng em ăn cơm.

Anh không biết trước đó đã xảy ra chuyện gì, nhưng anh nghĩ từ nay về sau anh sẽ sủng em tận xương.

Sau lại, anh điều tra vài việc.

Thì ra tất cả mọi việc trước kia đều có dấu vết, chỉ là đời trước anh lại không hề hay biết.

Tỷ như quần gia vẫn luôn ẩn núp ở nhà em thật ra là thanh mai trúc mã của Bạch Tiểu Hoa, tỷ như Bạch Tiểu Hoa kỳ thật cố ý tiếp cận anh, khiến anh yêu cô ta, sau đó mang cô ta đến công ty.

Đời trước sao anh có thể dễ dàng tin cô ta như vậy, tin cô ta thuần khiết như vậy, thiện lương như vậy.

Thật ra, người chân chính thiện lương thuần khiết là em, bé con nằm trong lòng anh đây.

Một đời này, anh nhất định sẽ quý trọng em, yêu em, em muốn gì, nhất định anh sẽ cho em.

Anh yêu em, thời gian trôi qua chỉ tăng chứ không giảm.

Có đôi khi em cũng hỏi anh, đã xảy ra chuyện gì, lại khiến anh có biến hóa như vậy.

Anh nói với em, anh mơ thấy ác mộng, trong mơ em vì anh mà làm rất nhiều rất nhiều việc, cho nên tỉnh dậy anh tới trả nợ cho em.

Mỗi khi tới lúc này, em luôn cười nhạo anh, chỉ là một giấc mơ mà thôi, hà tất phải xem là sự thật?

Anh chỉ cười khẽ, sau đó nghiêm túc nói với em thật ra anh gạt em đó, vì yêu em nên anh mới có thay đổi lớn như vậy!

Những ác mộng đã tãi qua đó, cứ để cho gió cuốn đi đi!

"Này! Kỳ Vô Ngu! Anh đang làm gì nha! Mau tới đây giúp em nhìn xem cái váy này có đẹp không~"

Giọng nói đầm mĩ của em vọng lại, thật ra anh muốn nói với em, em mặc cái gì cũng đẹp, như mà..... Ừm..... Lúc không mặc gì là đẹp nhất.

Cho nên a, anh phải đi lột quần áo em đi ~

Ai bảo anh không chống cự được dụ hoặc của em.....

"Bảo bảo, anh đã nói qua chưa, anh rất yêu em?"

"Hử ㄟ(ㄟ ^ ㄟ)ㄣ bỗn bảo bảo tốt như vậy, anh không yêu em thì yêu ai?"

"Ừm, anh yêu em"

"Ừm..... um! Yêu thì yêu! Không cho động tay động chân! ư..... Ừm....."

Phòng trong, phong cảnh vừa lúc.....

- - - - -

Edit: Hu hu ta đọc phần ngoại truyện này ba lần rồi, cứ thấy bị tống một bụng cầu lương -_-/// mà vẫn muốn đọc lại, chờ mãi cũng edit được phần này...

P/s: theo số đồng ta sẽ đăng cố định vào tầm 10h tối nha, hôm nay rảnh rồi full TG này, tối không có chương đâu. ㄣ (ㄟ ^ ㄟ)ㄣ

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 287: Tôi chỉ muốn yên tĩnh làm một bình hoa

Edit: Linhlady

- -----□

“Ký chủ ký chủ ~ lần này phát sóng trực tiếp đánh thương thật nhiều a a a ~” Đoàn Từ ở bên người Mạc Vân Quả bay tới bay lui, có vẻ hưng phấn vô cùng.

Mạc Vân Quả chỉ thấp giọng lên tiếng, nằm ở nơi đó, nhắm hai mắt lại.

Đoàn Từ nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, chậm rãi bay đến vị trí ngực cô, sau đó nằm xuống, cũng học bộ dáng Mạc Vân Quả nhắm hai mắt lại.

Mạc Vân Quả ngủ rồi, tiếng hít thở trong không gian u ám có chút vang vọng.

Đoàn Từ giật giật lỗ tai, thân mình mập mạp nho nhỏ cọ cọ Mạc Vân Quả, thở ra một bong bóng.

Bong bóng vỡ tan, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Lúc này, Đoàn Từ mới vừa lòng, cảm thấy âm thanh của mình lớn hơn kí chủ nhiều.

Nó vui vẻ lại cọ cọ Mạc Vân Quả, sau đó chậm rãi ngủ say.

Mạc Vân Quả cũng đã ngủ, trong lúc nhất thời, trong không gian u ám vô cùng yên tĩnh.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, Đoàn Từ cân nhắc thời gian không lệch lắm, cũng không hỏi qua ý kiến của Mạc Vân Quả, trực tiếp mở truyền tống ra, mở phát sóng trực tiếp lần tiếp theo.

Mà lúc này trong nháy mắt khi Mạc Vân Quả đi vào thế giới, phòng phát sóng bị đủ các loại bình luận bao phủ.

“Uông một tiếng liền khóc! Tiểu Quả Quả người tốt cuộc cũng mở phát sóng trực tiếp!”

“Tiểu Quả Quả, thế giới trước Kế thần bí kia là thổ hào phương nào nha! Hu hu hu. Muốn ôm đùi!”

“Tiểu Quả Quả, ta thật sự bị chấn kinh rồi! Yêu cầu tiểu Quả Quả hôn hôn một khối được!”

“Lầu trên cút xéo! Không biết xấu hổ!”

“Lại nói, thế giới trước nhiệm vụ hoàn thành một cách khó hiểu a?”

“Lầu trên thật ngốc, nhất định là do nam chủ yêu tiểu Quả Quả nhà ta, cho nên mới không tồn tại tình huống Mạc gia sụp đổ a!”

“Đúng vậy, nhưng vì sao lâu như vậy hệ thống mới nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ vậy? ”

“Đúng vậy, nam chủ không phải sớm đã yêu tiểu Quả Quả nhà ta sao?”

“Nói cũng đúng vậy! Tiểu Quả Quả người biết vì sao không?”

“Đúng vậy đúng vậy! Tiểu Quả Quả người biết không?”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, ở trong đầu nói: “Ừm, người đàn ông bên cạnh Bạch Tiểu Hoa là quán gia, Hiên Viên Mạc giải quyết quán gia, cũng liền giải quyết tai hoạ ngầm”

“A! Nguyên lai là như thế này a. Tất cả đều do Bạch Tiểu Hoa cùng quán gia giờ trò quý a!”

“Nắm thảo! Ta nghe được cái gì? Hiên Viên Mạc?”

“Tiểu Quả Quả, người có phải quá nhớ Mạc Mạc nhà ta nên nhầm lẫn không, rõ ràng là Kỳ Vô Ngu lạ!”

“Đúng vậy đúng vậy, làm sao đột nhiên nhắc tới Hiên Viên Mạc thế?”

Mạc Vân Quả còn nói thêm: “Kỳ Vô Ngu chính là Hiên Viên Mạc.”

“..... Ta giống như nghe được chuyện gì đó không thể tưởng tượng được!”

“Ta..... Giống như cũng nghe thấy rồi.....”

“Nắm thảo nắm thảo! Chơi quá độ! Kỳ Vô Ngu cư nhiên là Hiên Viên Mạc!”

“Nắm thảo! Đây là không phải ý là Hiên Viên Mạc xuyên qua thời không tới nơi này!”

“Ma trùng! Ta nhớ ra rồi, lần trước tiểu Quả Quả cùng Hiên Viên Mạc từng có một lần nói chuyện phiếm, nhưng ta lại không nghe được họ nói gì, ta còn nghĩ do hệ thống trực trực nữa!”

“Lầu trên người cũng như vậy phải không! Ta cũng thế!”

“Nắm cái đại thảo! Chúng ta giống như phát hiện được bí mật kinh thiên động địa!”

“Cho nên nói, Hiên Viên Mạc thế mà lại đánh vỡ được phép tắc thời không sao! Ma ma thế giới này thật nguy hiểm! Ta phải về nhà!”

“Ta thiên, ta cư nhiên ở sinh thời thấy được người có thể đánh vỡ phép tắc thời không!”

“Ta trái tim không tốt, a a a a a! Ta cư nhiên không quý trọng cơ hội này thật tốt!”

“Cho nên..... Hiền Viên Mặc đánh vỡ phép tắc thời không là vì tiểu Quả Quả nhà ta sao?”

“Lợi hại nha tiểu Quả Quả!”

“Lợi hại nha tiểu Quả Quả!”

“Lợi hại.....”

.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 288

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mặc Vân Quả mặc kệ phòng phát sóng trực tiếp đủ các loại kêu rên, hiện tại cô còn không rõ ràng lắm người có thể phá vỡ phép tắc thời không tồn tại như thế nào.

Mặc Vân Quả mở to mắt, thấy được căn phòng hoa lệ lệ, đương nhiên, cái này cũng không khoa trương như thế giới trước.

Nằm ở bên người cô là một người đàn ông.

Trên người người đàn ông kia là một bộ đồ thoải mái ở nhà, mà trên người cô cũng tương tự như vậy.

Sáng sớm ánh mặt trời dịu nhẹ, chiếu xuống hai người, nhìn qua vô cùng hài hòa.

Mặc Vân Quả quay đầu đi, nhìn người đàn ông còn đang ngủ say.

Lông mi rất dài, nhưng là lại không dày giống Kỳ Vô Ngu, Mặc Vân Quả đột nhiên nghĩ như vậy.

Ngay sau đó, người đàn ông chậm rãi mở mắt, đó là một đôi thâm thúy, rõ ràng mới tỉnh lại, trong mắt lại không có một tia mê mang.

“Rời giường, cùng tôi đi ra ngoài.”

Câu nói của hắn như mệnh lệnh, cùng lúc đó, hắn đứng lên, vào phòng tắm rửa mặt.

Mặc Vân Quả chớp chớp mắt, bắt đầu tiếp thu tư liệu bối cảnh Đoàn Tử truyền cho cô.

Nguyên chủ là một minh tinh giới giải trí, là cái loại có nhan sắc không có kĩ thuật diễn, ừm..... Có thể dùng giá trị nhan sắc chinh phục quần chúng trong truyền thuyết.

Nguyên chủ lợi dụng nhan sắc của mình, nhanh chóng thông đồng với Kỳ Thần, cũng chính là người đàn ông vừa rồi.

Kỳ Thần người này, ừm..... Nói như thế nào đây?

Thân là giám đốc công ty giải trí lớn nhất từ trước đến nay nên người hắn không thiếu mỹ nữ.

Nhưng hắn chưa bao giờ tiếp cận các cô, đối mặt các cô trong tối ngoài sáng ám chỉ, đều coi như không phát thấy, lại cố tình coi trọng nguyên chủ.

Nhưng mà chuyện kỳ quái đó là, Kỳ Thần cũng không có cùng nguyên chủ phát sinh quan hệ, lại cho cô tài nguyên tốt nhất, thường lôi kéo nguyên chủ lên hotsaech.

C

ó thể nói, ở trong mắt đại chúng xem ra, Kỳ Thần nghiêm nhiên trúng độc của nguyên chủ, nếu không vì sao lại sùng ái cô như thế?

Nhưng mà sự thật lại chính là như thế.....

“Cô đang suy nghĩ cái gì?” Kỳ Thần đứng ở trên mép giường nhìn Mặc Vân Quả phát ngốc cau mày hỏi.

Hắn nhảy bèn nhận thấy được hôm nay cô có gì đó không đúng, nhưng cụ thể không giống ở đâu lại không nói ra được.

Mặc Vân Quả phục hồi tinh thần lại, nhìn Kỳ Thần đứng ở nơi đó, nghiêm túc chờ đợi cô

Mặc Vân Quả đứng dậy gạt đầu đi vào phòng tắm rửa mặt.

Kỳ Thần cũng không hỏi thêm cái gì, nói đến cùng quan hệ của cô và hắn cũng là một cuộc gia dịch mà thôi.

Mặc Vân Quả đi vào phòng tắm rửa mặt, trong lúc rửa mặt nhân tiện nhìn phòng phát sóng trực tiếp.

“A hà hà? Ta cảm giác nam chủ này thật kiêu ngạo a!”

“Đó là bởi vì người ta có tư cách kiêu ngạo nha!”

“Nói cũng đúng, sao, mà nhiệm vụ lần này là gì vậy?”

Vừa dứt lời xong phòng phát sóng đã xuất hiện nhiệm vụ.....

“Đỉnh! Nhiệm vụ bản vị diện: An tĩnh làm bình hoa đi thiếu niên!”

“..... Cái quỷ gì?!”

“Hệ thống hôm nay phong cách có chút kỳ quái a.....”

“Hệ thống nhiệm vụ càng ngày càng kỳ quái.....”

“Như vậy cũng rất thú vị ha ha ha ha ha!”

“Các người phát hiện không, từ sau khi phòng phát sóng trực tiếp thăng cấp, nhiệm vụ phát ra cũng càng ngày càng kỳ quái.”

“Đúng vậy, nhìn như khó khăn đều không lớn, nhưng hoàn toàn không biết nên từ nơi nào xuống tay a.”

“Bất quá như vậy mới càng thêm thú vị a 23333333”

“Chờ mong xem tiểu Quả Quả nhà ta làm sao có thể an tĩnh làm bình hoa!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta nếu làm bình hoa, vậy cũng phải là bình hoa đẹp nhất!”

“Phi, nói sai rồi, hẳn là bình hoa dũng mãnh nhất!”

“Hằng ngày thô lộ với tiểu Quả Quả moah moah ~”

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 289

Edit: Linhlady

- ----- □

Mạc Vân Quả:..... Cô mới không thích làm bình hoa đâu!

Mạc Vân Quả nhìn khuôn mặt trong gương, ừ..... Một lời khó nói hết.

Mạc Vân Quả cũng không có cảm thấy giá trị nhan sắc như thế này có thể chinh phục biển sao trời mệnh mỏng, bởi vì khuôn mặt này rất bình thường, cực phổ thông, chính là loại người ném trong đám đông cũng tìm không ra.

Nói đến vấn đề này, vì sao những người đó sẽ cảm thấy mình giá trị nhan sắc của cô có thể chinh phục biển sao trời mệnh mỏng?

“Xong chưa? Nhanh lên! Tôi còn có việc cần làm.” Kỳ Thần gõ gõ cửa nói, trong giọng nói có vài phần không vui.

Mạc Vân Quả lên tiếng, sau đó đi ra ngoài.

Kỳ Thần nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, sau đó lập tức hướng ra phía ngoài mà đi.

Dọc theo đường đi, Kỳ Thần cũng mặc kệ Mạc Vân Quả, chỉ là khi sắp đi tới cửa, hẳn ngừng lại chờ đợi cô.

Chờ đến khi Mạc Vân Quả đi đến bên người hắn, Kỳ Thần mở miệng nói: “Nắm tay tôi.”

Mạc Vân Quả:.....

Kỳ Thần thấy Mạc Vân Quả không muốn, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, “Không cần quên cô đã đồng ý với tôi chuyện gì.”

Mạc Vân Quả:.....

“Tôi biết cô rất xinh đẹp, tôi rất xấu, cô cảm thấy như vậy là vũ nhục cô, nhưng cô cũng lấy được không ít chỗ tốt từ tôi không phải sao?” Kỳ Thần than nhẹ một hơi nói.

M

ạc Vân Quả:.....

“Vv! Ta nghe được cái gì?!”

“Ta giống như nghe được Kỳ Thần nói chính hần xấu?!”

“Hai vị lâu trên, các ngươi không phải một mình đâu!”

“Còn nói nhà ta tiểu Quả Quả rất xinh đẹp? Tuy rằng tiểu Quả Quả nhà ta xinh đẹp là sự thật, nhưng thân thể này..... Thật đúng là không thể xưng là mỹ nhân a!”

“Đúng vậy nha, cũng chỉ là diện mạo phổ thông thôi?”

“Ta nhớ rõ ở bối cảnh chuyện xưa, những người đó xưng nguyên chủ là người có thể dựa vào giá trị nhan sắc chinh phục thế giới.....”

“Lầu trên không nói ta còn không chú ý.....”

“Cho nên nói, thẩm mỹ quan thế giới này..... ừm..... Thực tốt! Đặc biệt tốt!”

“Biết chân tướng nước mắt ta rơi xuống!”

“Ha ha ha ha! Cười chết bảo bảo! Thế giới này cư nhiên này lấy xấu làm mỹ sao?”

“Này quả thực chính là thiên đường của ta a a a!” (*edit: me too, (; ㄟ") ai đó ship ta đến đây đi*)

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, cuối cùng là lý giải được vì sao Kỳ Thần sẽ nói lời này.

Kỳ Thần thấy Mạc Vân Quả không nói gì, cường chế nắm tay cô, sau đó liền đi ra ngoài.

Ngoài cửa, các loại ánh đèn lập lòe.

Không ít bất quá truyền thông lại bắt được tư liệu mới, giám đốc công ty giải trí Thiên Nhạc cùng đệ nhất mỹ nhân giới giải trí từ khách sạn ra!

《 Chuyện xưa ban đêm dã thú cùng mỹ nhân! 》

《 Kinh! Tổng tài Thiên Nhạc trắng đêm không về lại là bởi vì..... 》

《 Bái một bái chuyện xưa tổng tài cùng đệ nhất mỹ nhân 》

《 một đêm kia, bao nhiêu người vì chuyện này tan nát cõi lòng 》

.....

Các loại văn chương sau một giờ truyền khắp trên các thông tin đại chúng ở internet, trong lúc nhất thời lưu truyền rộng rãi.

Mà các loại đèn flash sau khi chấm dứt, Kỳ Thần cùng Mạc Vân Quả cùng nhau lên xe.

Vừa lên xe, Kỳ Thần liền nhanh chóng buông lỏng tay Mạc Vân Quả ra.

Mạc Vân Quả:.....

Kỳ Thần mất sáng như đước nhìn Mạc Vân Quả, trầm giọng nói: “Hôm nay có một cái tạp chí chụp hình, cô nhớ phải đi chụp.”

Nói xong câu đó lúc sau, Kỳ Thần cũng mặc kệ phản ứng của Mạc Vân Quả, lấy di động của mình ra, lật xem.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua di động của Kỳ Thần, phát hiện hắn đang lật xem album ảnh, mà album, chỉ có một người con gái, người kia thật đẹp thật đẹp.

Mạc Vân Quả tuy rằng không để ý bên ngoài thế nào, nhưng cô có thể xác định, cô gái Kỳ Thần đang xem, là cô gái đẹp nhất mà cô từng gặp.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 290

Edit: Linhlady

- -----□

Xe chạy rất nhanh, khi Mạc Vân Quả còn không có phản ứng lại, cô đã bị Kỳ Thần thả đi xuống, ư..... Ở một trước một khu chung cư.

Mạc Vân Quả xuống xe, còn chưa kịp tạm biệt Kỳ Thần, đã thấy Kỳ Thần lập tức đem cửa xe kéo lên, sau đó xe lao đi như bay.

Mạc Vân Quả:.....

“Ai nha nha! Cái tên Kỳ Thần kia thái độ sao thật là!”

“Đúng vậy, đúng vậy. Chào một câu cũng không chào đã bỏ đi rồi!”

“Hừ hừ! Không quen nhìn Kỳ Tiểu Thần!”

“Kỳ Tiểu Thần cái quý gì?!”

“Ái xưng a ái xưng!”

“..... Vậy người còn nói không quen nhìn? Ái xưng đều gọi rồi! Ta đọc sách rất nhiều người không cần gạt ta!”

“Khụ khụ..... Người đang nói cái gì? Ta như thế nào nghe không hiểu!”

Mạc Vân Quả không để ý phòng phát sóng trực tiếp, cô nhìn thoáng qua chung cư, sau đó theo ký ức về nhà của mình.

Trong nhà, tất cả đều sạch sẽ, xem ra có người thường xuyên quét tước.

Trong phòng không có một bóng người, có một loại đặc biệt quạnh quẽ.

Mạc Vân Quả cảm thấy còn có chút mệt mỏi, tùy ý nhìn nhìn một chút rồi đi tới phòng ngủ, nằm ở trên giường ngủ mất.

Mà một giấc ngủ này, chính là một ngày.

Vì thế Mạc Vân Quả hoa lệ bỏ lỡ thời gian quay chụp bìa tạp chí.....

Tới lúc Mạc Vân Quả tỉnh lại đã là buổi tối, cô nhìn thoáng qua di động, có mấy chục cuộc gọi nhỡ, trong đó có mười mấy cuộc là người đại diện của cô gọi tới, mà Kỳ Thần cũng gọi tới hai cuộc điện thoại.

Mạc Vân Quả có chút nghi hoặc, lắc lắc di động, gọi cho Kỳ Thần đầu tiên.

“Alo.” Giọng nói của Kỳ Thần từ bên kia truyền đến.

“Ừ.” Mạc Vân Quả lên tiếng.

“Nếu cô không muốn đi chụp thì có thể nói thẳng với tôi, không cần dùng cách này để chống đối.” Kỳ Thần nói như vậy.

Mạc Vân Quả:.....

“Tôi ngủ quên.” Mạc Vân Quả giải thích.

Kỳ Thần lại không tin lời giải thích này, hần chỉ nhẹ gõ lên bàn một chút, ngữ khí mang theo vài phần trầm trọng.

“Mạc Vân Quả, nếu như cô không muốn thực hiện giao ước của hai chúng ta, như vậy cô cũng có thể nói thẳng ra.”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả biết, theo như lời của Kỳ Thần ước định kia là nguyên chủ sẽ bồi bên cạnh Kỳ Thần, cùng hần cùng nhau buộc chặt lăng xê.

Cái ước định này thực không thể hiểu được, rõ ràng người giống như Kỳ Thần hoàn toàn không cần lăng xê, có rất nhiều người muốn phỏng vấn hần.

Nhưng mà cái người Kỳ Thần này lại cố tình thích lấy hình thức tai tiếng bước lên đầu đề.

“Không có.” Mạc Vân Quả trả lời.

“Ừ.” Kỳ Thần đáp lại nói, “Lịch chụp của tạp chí kia tôi đẩy lên ngày mai, cô nhớ đi.”

“Ừm.” Mạc Vân Quả lên tiếng.

Kỳ Thần nghe thế liền cắt đứt điện thoại.

Mạc Vân Quả nhìn điện thoại, nghĩ nghĩ, lại gọi cho người đại diện Michelin.

“Ai da, cô nãi nãi của tôi, cuối cùng cô cũng gọi điện thoại cho tôi!” Bên kia giọng nói khoa trương tức khắc liên vang lên.

Mạc Vân Quả:.....

“Ai da, cô nãi nãi, hiện tại cô ở đâu?” Michelin hỏi.

“Nhà.”

“Nha ~ ở nhà a! Vậy được rồi, ngày mai buổi sáng 8 giờ tôi đi đón cô, ngày mai 10 giờ sẽ chụp ảnh tạp chí~” Michelin nói.

“Ừ.”

Michelin có chút kỳ quái, sao hôm nay nghệ sĩ nhà mình ít nói như vậy? Ngày thường không phải luôn khoe khoang Kỳ tổng đối xử với mình ra sao tốt như thế nào sao?

Chẳng lẽ hai người cãi nhau? Cái ý niệm này vừa ra, Michelin liền lắc đầu, sao có thể? Kỳ tổng sủng cô như vậy! Hôm nay còn cố ý vì giúp cô đẩy lịch chụp tạp chí sang ngày mai.

Phải biết rằng, cái tạp chí kia chính là tạp chí đứng số một số hai trong nước nha!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291

Edit: Linhlady

-----□

Mạc Vân Quả không biết Michelin trong lòng suy nghĩ gì, cô sờ sờ bụng, cảm thấy có chút đói.

Cô nghĩ nghĩ, quyết định đi ra ngoài tìm đồ ăn.

Cầm ví, Mạc Vân Quả đi ra ngoài.

Rất nhan Mạc Vân Quả tìm được phố ăn vặt, ban đêm phố ăn vặt vô cùng náo nhiệt, không ít người tìm đến đây thưởng thức món ngon.

Mà Mạc Vân Quả xuất hiện hiển nhiên khiến con phố nào tạo không ít sáo động.

Không ít người đều trộm nhìn cô, có vài người còn lâm vào mê man, đồ ăn trong tay rơi hết xuống đất.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả đi đến một nhà bán bánh bột nếp, chỉ vào nó hỏi: “Bao nhiêu tiền?”

Chủ tiệm kia nhìn Mạc Vân Quả đều nhìn đến ngây ngốc, hần nhìn Mạc Vân Quả lại chỗ mình nói chuyện, cả người hưng phấn đến đôi mắt đều muốn phát sáng.

Hắn đem toàn bộ bánh trong tay đưa cho Mạc Vân Quả, liên tục nói: “Không cần tiền!”

Mạc Vân Quả:.....

Mấy chủ quán khác thấy một màn như vậy, kéo nhau đi qua đưa đồ ăn cho Mạc Vân Quả, chỉ vì muốn cô nói chuyện với bọn họ!

“Phốc..... Lại có thể khoa trương như vậy a!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta quả nhiên là người có thể dựa vào giá trị nhan sắc chinh phục biển sao trời mệnh mông!”

“Ài, đầu năm nay, lớn lên khó coi người ăn cơm xoát mặt, giống ta loại người đẹp này, chỉ có thể trả tiền.”

“Lầu trên xú không biết xấu hổ!”

“Người mới xú không biết xấu hổ! Ta nói là sự thật!”

“Thế nhưng tiểu Quả Quả nhà ta ở trong mắt bọn họ chính là đại mỹ nữ a!”

“Lầu trên nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói!”

“Cho nên nói, thế giới này thẩm mỹ quan rất cuộc vận vẹo tới rồi cái trình độ gì rồi, ngất!”

Mạc Vân Quả cũng cảm thấy nơi này thẩm mỹ quan của mọi người thập phần vận vẹo, ừm..... Nhưng mà có thể ăn đồ miễn phí, cô rất vui vẻ!

Mạc Vân Quả cắn một ngụm bắp, quai hàm phồng lên không ngừng nhấm nuốt.

Sau đó, cô liền nghe được người bên cạnh nói:.....

“A a a a! Thật đẹp thật đẹp a! Sao lại có người xinh đẹp như vậy a a a!”

“Xong rồi xong rồi, trái tim của ta muốn nổ tung mất! Sao lại có thể đẹp như vậy!”

“Ta lâm vào bễ tình không thể tự kiềm chế! Ai đều không cản ngăn trở ta!”

“Nữ thần nữ thần! Liếm liếm liếm!”

Mạc Vân Quả:..... Giống như một đám thiếu năng trí tuệ.

Mạc Vân Quả sắc mặt lạnh lẽo tiếp tục đi về phía trước, phía trước một chỗ vây quanh rất nhiều người, vừa vặn chặn Mạc Vân Quả lại.

Mạc Vân Quả đi lại gần nghe một đám người nghị luận.

“Trời ạ! Sao lại có người xấu như vậy!”

“Xấu như vậy còn không biết xấu hổ ra đường gặp người! Nên lăn trở về nhà đi!”

“Đúng vậy đúng vậy! Xấu không phải lỗi của cô, sai là cô dọa tới người khác!”

“Ai nha nha, không được không được, ta phải đi, cay đôi mắt!”

“Ta cũng vậy ta cũng vậy!”

Mạc Vân Quả:.....

Đám người phía trước tản ra, Mạc Vân Quả dễ dàng liền thấy được người bị vây ở trung tâm.

Chỉ liếc mắt một cái, Mạc Vân Quả ngay lập tức nhận ra được đó chính là cô gái trong di động của Kỳ Thần, một tuyệt thế mỹ nhân.....

Lúc này cô ấy đang bị người chỉ chỉ trò trò, trên mặt không có chút thương tâm khổ sở nào, cô ấy bình tĩnh đứng ở nơi đó, mặc kệ người khác chửi rủa.

“A? Mỹ nữ mỹ nữ mỹ nữ!!!”

“A a a a! Thật đẹp a a a a!”

Bởi vì Mạc Vân Quả xuất hiện, mọi việc bao phủ lên cả thanh âm đánh giá cô gái kia.

Lúc này cô gái kia đem ánh mắt chuyển đổi lên trên người Mạc Vân Quả, trong mắt kia lúc này mới hiện lên một tia dao động, mỗi cô ấy giật giật, như muốn nói gì đó, lại cái gì cũng không có nói ra.

Mạc Vân Quả nghe thấy tất cả:..... Luôn có một loại cảm giác tất cả mọi người say chỉ mình ta tỉnh.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 292

Edit: Linhlady

- - - - - □

“Cô tới nơi này làm cái gì?” Cô gái kia cuối cùng vẫn mở miệng nói.

Mạc Vân Quả:?

Y Tường Vi nhìn Mạc Vân Quả sắc mặt lạnh nhạt, cho dù cô không có biểu tình gì, vẫn là đáng vẻ tuyệt mỹ như vậy, không giống mình.....

Nghĩ đến đây, trong mắt Y Tường Vi xẹt qua một tia âm đạm, khó trách người đàn ông kia sẽ thích cô ấy, a..... Sắc đẹp a!

Mạc Vân Quả nhìn Y Tường Vi, thật sự không nghĩ ra, hai người gặp nhau lúc nào.

Người vây quanh Mạc Vân Quả càng ngày càng nhiều, bọn họ biểu tình cuồng nhiệt, có chút thậm chí còn có vài người hướng về bên người Mạc Vân Quả đụng chạm, nhìn đáng vẻ mưu đồ gây rối.

Trong mắt Y Tường Vi xẹt qua một tia sắc bén, cô ấy hừ lạnh một tiếng, bước nhanh đi tới cạnh Mạc Vân Quả, sau đó cầm tay Mạc Vân Quả kéo đi ra ngoài.

“Nắm thảo! Cái người sừ bát quái*! Dám cầm tay nữ thần của ta, đánh chết cô ta!”

**Sừ bát quái: người quái dị.*

“Đúng vậy đúng vậy! Vừa thấy đã biết cô ta có mưu đồ gây rối!”

“Mẹ! Ai dám đụng đến nữ thần của ta!”

“Đánh chết cô ta! Đánh chết cô ta!”

Mọi người cứ như thế kêu gào khi Y Tường Vi kéo Mạc Vân Quả, một giây thôi đã bao phủ hai người.

Y Tường Vi mấp máy môi, cánh tay bắt lấy tay Mạc Vân Quả có một tia hơi run rẩy, cho dù như vậy, cô ấy cũng không buông tay.

“Cô không nên tới nơi này.” Cô nên ở bên người Kỳ Thần để hấn bảo vệ cô.....

Y Tường Vi cũng không nói lời trong lòng ra, nhưng mà một câu đơn giản như vậy lại gây lửa giận cho đám người xung quanh.

“Sừ bát quái này có ý gì?”

“Mẹ., Tôi thấy cô ta thiếu đánh đây mà! Nhất định cô ta nổi ý xấu với nữ thần của tôi!”

“Đúng vậy đúng vậy! Loại người này làm sao có thể ác độc như vậy!”

“Nhà ta nữ thần còn ở trong tay cô ta! Trước đem nữ thần cứu ra!”

“Đúng thế, đúng thế!”

Khí thế quần chúng tăng vọt, không ít người xô xô đẩy đẩy đụng đến người Y Tường Vi.

Tuy rằng những người đó chán ghét Y Tường Vi, nhưng an toàn của nữ thần, bọn họ lựa chọn đụng vào cô ấy.

Mắt Y Tường Vi dần dần phấp hờng, nhưng trước sau không có rớt nước mắt.

Y Tường Vi muốn đẩy cánh tay lồi kéo tay mình ra, cô ấy lại không yên tâm để một mình Mạc Vân Quả ở chỗ này.

Mạc Vân Quả có bao nhiêu xinh đẹp là chuyện rõ như ban ngày, một khi để mình cô lại đây, không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Mạc Vân Quả cảm thấy mọi người xô đẩy, hơi thở quanh thành càng trở nên lạnh lẽo.

“Oa dựa! Từ mỹ mạo dẫn phát một hồi đấu tranh!”

“Giăng đạo lý, nhìn mỹ nữ bị ghét bỏ như vậy, ta thật muốn nói một câu, đến đây nhà vào lòng thúc thúc, thúc thúc thương người!”

“Lầu trên xú không biết xấu hổ, còn thúc thúc kia! Ta thấy người so với tổ tông còn kém không nhiều lắm!”

“Ai nha nha! Thế giới này sao lại vô thế đối xử với mỹ nhân như vậy? Nhìn thôi đã thấy đau tim rồi a a!”

“Lầu trên người không được quên, thế giới này thẩm mỹ quan vận vận đến khóc chết chết.....”

“Khụ khụ..... Thật muốn tới thế giới này khóc chết chết.....”

Mạc Vân Quả:.....

“Nhanh gọi điện cho Kỳ Thần, để hắn tới đón cô.” Y Tường Vi cố chấp lôi kéo Mạc Vân Quả, còn tay cô ấy đã bị những người khác thô lỗ đánh đỏ.

Y Tường Vi gất gao cắn môi dưới, cố chấp không chịu rớt một giọt nước mắt.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được sức lực của mỹ nhân trước mắt thật lớn, cô một tay đem Y Tường Vi kéo vào trong lòng mình, cho dù Y Tường Vi cao hơn cô

.....

Sau đó Mạc Vân Quả vươn tay, một tay đẩy một cái, lại đem người chung quanh toàn bộ đều đẩy ngã trên mặt đất!

Mọi người:..... Ma ma cứu mạng! Nữ thần thật bạo lực thật là khủng khiếp!

Y Tường Vi:..... Luôn cảm giác mình lo lắng là dư thừa.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293

Edit: Linhlady

- - - - - □

Người chung quanh vừa thấy nữ thần bạo lực như vậy cường hãn như vậy, đồng loạt lui về phía sau.

Mạc Vân Quả lôi kéo Y Tường Vi, khí thế mười phần về phía trước.

Cô đi một bước, người phía trước liền lui một bước.

Rất nhanh, một đám người đã đứng lui ra hai bên tạo thành một lối đi, Mạc Vân Quả trực tiếp lôi kéo Y Tường Vi rời đi.

Mà lúc này Mạc Vân Quả không biết đó là, tất cả truyện vừa rồi đã bị quay lại, sau đó tung lên mạng, tạo ra một làn sóng lớn.

Trần Dương là một cái nhan phần, hắn yêu thích mỹ nhân, như vậy chỉ cần việc mỹ nhân làm, đều là đúng.

Đêm nay, hắn nhắm chán xoát diễn đàn, thuận tiện liếm liếm nữ thần của mình.

Sau đó hắn liền thấy được một cái tiêu đề mới, 《 đầu đường vẫy xem! Chuyện xưa của đệ nhất mỹ nữ cùng đệ nhất xấu nữ! 》

Trần Dương khinh thường bĩu môi, đây khẳng định là tiêu đề giật tít thôi, tuy rằng như thế, hắn vẫn click mở, vạn nhất là thật sự thì sao! O(∩_∩)O~~

Đây là một cái video, thời gian còn gần đây, Trần Dương click mở video vừa thấy.....

Nhìn đến Mạc Vân Quả: Nấm thảo! Thật đẹp thật đẹp! Liếm liếm liếm!

Nhìn đến Y Tường Vi thì lại: Nấm thảo! Thật xấu thật xấu! Cay đôi mắt!

Theo thời gian trôi đi, Trần Dương cũng hăm vào.

Sau đó hần nhìn thấy gì?

Nắm thảo! Nữ thần sức lực thật lớn đại đại sợ quá hơi sợ!

Nhưng mà..... Thật sự mỹ mỹ mỹ mỹ a a!

Trần Dương bắt đầu động tác, bùm bùm liên bắt đầu phát biểu cảm tưởng của mình.

Mà chuyện như vậy, ở một nơi khác cũng xảy ra chuyện tương tự.

Kỳ Thần cũng thấy được tiêu đề này, khác một điểm đó là chuyện này do trợ lý nhắc hần.

Vừa nhìn đến Mạc Vân Quả tùy ý đi ra ngoài, cũng không biết che dấu một chút, trong mắt hần xẹt qua một tia châm chọc.

Kỳ Thần cho rằng, Mạc Vân Quả đây là cố ý, mỹ nữ từ trước đến nay đều có tâm hư vinh, cô nhất định là vì hưởng thụ những người đó khích lệ.

K

ỳ Thần nhìn một hồi cũng không có phát hiện nội dung thú vị, đang lúc hần chuẩn bị đóng lại, một khuôn mặt xuất hiện ở màn ảnh, đó là một khuôn mặt cực xấu, nhưng mà ở trong lòng hần, lại là đẹp nhất.

Kỳ Thần kích động đứng lên, theo sau hần hít sâu một hơi, lại ngồi xuống, tiếp tục nhìn video.

Chỉ là lúc này đây, lực chú ý của hất toàn bộ quá trình đều ở trên người Y Tường Vi.

Nhìn đến Y Tường Vi bị vô tội chửi rủa, Kỳ Thần đau lòng tội đĩnh, chính hần biết, mình cái gì cũng làm không được.

Lúc nhìn đến Y Tường Vi nắm tay Mạc Vân Quả, lại bị những người khác xô đẩy niết hồng, Kỳ Thần hận không thể giết những người đó, nhưng mà hần biết, hần lại cũng không làm được gì.

Sau đó nhìn đến phản ứng của Mạc Vân Quả nắm tay Y Tường Vi, còn một tay đem những người đó xô ngã, Kỳ Thần:!!Σ(?!!?)ノ!!!

Giờ khác này, Kỳ Thần mới cảm thấy, hần chưa từng hiểu rõ cô gái Mạc Vân Quả này.

Nhìn đến Y Tường Vi được an toàn mang đi, Kỳ Thần thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hần lấy di động, muốn gọi điện thoại cho Y Tường Vi, nhưng mà tay hần đặt lên vị trí đó thật lâu, cũng không ấn gọi được.

Thật lâu sau sau, Kỳ Thần buông xuống di động, thở dài một hơi.

Lúc này, hần mới phát hiện mình vô lực, cho dù cô ấy có xảy ra chuyện gì, hần..... Cái gì cũng làm không được.

Bên kia, Mạc Vân Quả mang theo Y Tường Vi đi tới chung cư của mình, hai người ngồi đối diện, Y Tường Vi hơi cúi đầu, tóc mái hơi dài che mắt khuôn mặt cô ấy, thấy không rõ biểu tình, đôi tay nắm tay, thoạt nhìn thập phần áp lực.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 294

Edit: Linhlady

- -----□

Mạc Vân Quả lấy một ly nước ấm, uống một chút, cô cũng không phải người thích nói chuyện, Y Tường Vi cũng không nói lời nào, ừ..... cô vẫn chuyển tâm uống nước đi, lúc này ăn quả nhiều có chút khát.

Thời gian chậm chậm trôi đi, ước chừng hơn mười phút sau, Y Tường Vi chậm rãi thở dài một hơi.

“Cảm ơn.” Cô ấy nói như vậy.

Mạc Vân Quả uống một ngụm nước ấm, lên tiếng “Ừ.”

Y Tường Vi gạt gạt khóe miệng, người này thật đúng là không khách khí.

Y Tường Vi hít sâu một hơi, như là nghĩ thông suốt cái gì, cô ấy ngẩng đầu im lặng nhìn Mạc Vân Quả hỏi: “Tôi có thể ở lại nơi này sao? Phòng tôi ở đến hạn, tôi..... Còn không có tiền.....”

Mạc Vân Quả buông cái ly, nghiêng đầu nhìn thoáng qua Y Tường Vi, chỉ hỏi một câu, “Cô sẽ nấu cơm sao?”

“Sẽ sẽ sẽ!” Y Tường Vi điên cuồng gật đầu.

“Được.” Mạc Vân Quả lên tiếng, từ đêm nay xem ra, cô không nên tùy ý đi ra ngoài, ừ..... Bị người vậy xem cảm thụ có chút không vui.

Y Tường Vi không thể tin tưởng nhìn Mạc Vân Quả, cô ấy không nghĩ tới Mạc Vân Quả chỉ đơn giản đồng ý như vậy!

Nếu không phải cô ấy thật sự cùng đường, cô ấy cũng sẽ không tùy tiện đưa ra yêu cầu này.

“Cảm ơn! Cảm ơn! Cảm ơn!” Y Tường Vi liên tục nói vài câu cảm ơn, cô ấy biết, những ngày tiếp theo cô ấy ít nhất không cần ăn ngủ đầu đường.

Mạc Vân Quả lại ôm gối, cái miệng nhỏ nhắn lại tiếp tục uống nước, ừ một tiếng.

Y Tường Vi cảm thấy hôm nay Mạc Vân Quả có chút kỳ quái, ở trong ấn tượng của cô ấy, cô kiêu căng ngang ngược, sẽ không giống trước mắt như vậy, ừ..... Đáng yêu?

Y Tường Vi lắc đầu, đem cái từ “Đáng yêu” này vứt ra đầu, cái từ này thật sự không thích hợp một đại mỹ nữ.

Thật ra cô ấy không biết, còn có một từ, gọi là “Ngốc manh”.

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ Y Tường Vi nghĩ như thế nào, cô uống xong nước ấm, lúc này mới buông cái ly, đứng dậy chuẩn bị đi phòng ngủ, ngủ.

Y Tường Vi nhìn Mạc Vân Quả muốn vào phòng, vội vàng hỏi: “Cái kia..... Tôi ở nơi nào a?”

Mạc Vân Quả xoay người nói: “Phòng rất nhiều.” Ý tứ là ngươi tùy tiện chọn.

Y Tường Vi sững sốt, gật gật đầu, Mạc Vân Quả thấy cô ấy không có vấn đề, liền xoay người vào phòng ngủ.

Y Tường Vi nhìn căn phòng đóng cửa, trong đầu về Mạc Vân Quả càng cảm thấy kỳ quái, nhưng theo sau lại tưởng tượng, trước kia cô ấy chỉ biết cô qua miệng người khác, cũng chưa từng tiếp xúc qua, không lẽ cô chân chính là như thế này?

Y Tường Vi xoa xoa cổ tay, nơi đó nghiêm nhiên đã xanh tím.

Cô ấy thở dài một hơi, chọn một phòng, cũng chuẩn bị ngủ.

Lúc này trở lại trong phòng Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, có chút vui vẻ, ừm..... Phòng phát sóng trực tiếp khen cô thông minh!

“Ha ha! Tiểu Quả Quả, người quả thực quá thông minh! Dem đại mỹ nữ lưu lại, chúng ta liền có thể mỗi ngày nhìn đến cô ấy! (￣▽￣)~”

“A ha ha? Đại mỹ nữ chính là đẹp mắt a a!”

“Ừm..... Hôn nữa ta cảm giác tính cách cũng không tồi gia! Là đồ ăn của ta, hắc hắc ha ha!”

“Lầu trên người đủ rồi!”

“Ài, ta cảm thấy đại mỹ nữ khẳng định bị khổ thật nhiều, vừa rồi những người xấu kia niết tay cô ấy thật đỏ, cô ấy cũng đều không có khóc.”

“Đúng vậy, rõ ràng nước mắt ở vành mắt đảo quanh, nhưng lại không rơi xuống.”

“Nhìn ra được, nữ hài kia thực kiên cường.”

“Ừ..... Đại mỹ nữ là xinh đẹp, tiểu Quả Quả nhà ta là manh! Vẫn là thích tiểu Quả Quả nhà ta nhiều hơn một ít! Hắc hắc hắc! Tiểu Quả Quả, mau tới moah moah ta một cái!”

“Xú không biết xấu hổ!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 295

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp không hề khen cô thông minh, lập tức không thèm nhìn.

Cô vui vẻ đi tắm, chui vào ổ chăn, vui vẻ ngủ.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả bị một tiếng tiếng hét chói tai đánh thức.

Mạc Vân Quả lập tức xoay người xông ra ngoài, ngay cả giày cũng không mang.

Trong phòng khách, Michelin mở to hai mắt nhìn không thể tin tưởng nhìn Y Tường Vi, tiếng hét chói tai kia chính là từ trong miệng hân vọng lại.

“Cô..... Cô..... Cô.....” Michelin nửa ngày đều không có nói ra một câu hoàn chỉnh.

Y Tường Vi cười khò một tiếng, quay đầu liền thấy Mạc Vân Quả chỉ mặc áo ngủ đứng đó.

Ánh mặt trời ban mai trút xuống phòng khách, cô mặc một chiếc áo ngủ vô cùng đơn giản, tóc tai có chút hỗn độn có một loại mỹ cảm không nói thành lời, da thịt trắng nõn lộ ra bên ngoài, rõ ràng là khuôn mặt vô cá, nhưng vẫn như cũ tuyệt mỹ như vậy.....

Ánh mắt Y Tường Vi lóe lóe, đầu đi ánh mắt mắt mát.

Michelin phục hồi tinh thần lại, quay đầu liền thấy được Mạc Vân Quả, trong lúc nhất thời hấn ta cũng sững sốt.

Bất kể xem bao nhiêu lần, nghệ sĩ nhà hấn ta vẫn như cũ đẹp như vậy.

Mạc Vân Quả:.....

“Ai nha ta cô nãi nãi, sao cô lại đi chân không a!” Michelin hô to một tiếng, bước nhanh đi đến bên cạnh Mạc Vân Quả, đẩy cô đi vào phòng ngủ.

Bị đẩy mạnh vào phòng ngủ Mạc Vân Quả dưới ánh mắt của Michelin lại rất nhanh vệ sinh cá nhân, sau đó Michelin thức thòi đi ra ngoài.

Rốt cuộc Mạc Vân Quả muốn thay quần áo a!

Michelin vừa đi ra liền thấy được Y Tường Vi bụng trứng chiên, hấn ta hừ lạnh một tiếng, trợn trắng mắt.

Y Tường Vi cũng biết Michelin cũng không muốn thấy mình, hấn ta là một người đại diện yêu cái đẹp.

Y Tường Vi sờ sờ mặt mình, cái gì cũng không nói.

Đương Mạc Vân Quả mặc tốt quần áo đi ra đã nghe Michelin bốn phía tán dương.

Mạc Vân Quả:.....

“Bữa sáng.” Y Tường Vi đứng lúc lên tiếng đánh gãy Michelin tán dương.

Nhưng mà còn không chờ Mạc Vân Quả nói chuyện, Michelin liền hừ lạnh một tiếng, ghét bỏ nói: “Ai muốn ăn bữa sáng của cô ta? Đi! Tôi mang cô đi ăn ngon!”

Y Tường Vi nghe được lời này, chỉ hơi hơi nắm chặt nắm tay, cái gì cũng không nói.

Mạc Vân Quả không để ý Michelin, đi đến bàn ăn, cầm đĩa lên, bắt đầu ăn.

Michelin khoa trương hô to một tiếng, bắt đầu đi Mạc Vân Quả ngay cả một ánh mắt cũng không cho hấn ta.

Mạc Vân Quả ăn một miếng đầu tiên sau đó cảm thấy để Y Tường Vi ở lại là quyết định quá chính xác!

Ăn thật ngon! (￣▽￣)／

Thấy Mạc Vân Quả ăn ngon, Michelin đều không tự chủ được nuốt nuốt nước miếng.

Hấn ta nhìn thoáng qua Y Tường Vi, cảm thấy có chút ngưng ngưng, hấn ta hừ lạnh một tiếng, biểu lộ tồn tại của mình.

Y Tường Vi nhìn thoáng qua Michelin, ánh mắt chột lóe, không biết nghĩ tới cái gì, cô ấy nói: “Nếu không chê nói, anh có thể nếm thử.”

Michelin lập tức liền cầm lấy chiếc đĩa chuẩn bị ăn, sau đó hấn ta đột nhiên ý thức được cái gì, ho nhẹ một tiếng nói: “Tôi xem mặt mũi nghệ sĩ nhà ta mới ăn đồ cô làm! Bằng không..... Hừ hừ.”

Y Tường Vi nhìn Michelin như vậy, không biết sao, lại cảm thấy có chút đáng yêu, ừ..... Cô ấy không biết, có cái từ gọi là “Ngạo kiều”.

Cio ấy gât đầu xem như phụ họa Michelin.

Michelin lúc này mới gấp một cái trứng chiên cắn một ngụm, ăn ngon! o(>△&t;)o

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Michelin, không hiểu, ăn thì ăn đi nói nhiều như vậy làm gì.

Im lặng ăn bữa sáng không phải tốt sao~(*￣▽￣)

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296

Edit: Linhlady

- - - - - □

Michelin cùng Mạc Vân Quả ăn xong rồi bữa sáng, Michelin vừa thấy thời gian, đã là 9 giờ, sốt ruột hoảng hốt lôi kéo Mạc Vân Quả ra cửa.

Mà Y Tường Vi nhìn cửa nhà đã đóng cửa, cười khẽ một tiếng, nghe qua lại có vài phản sung sướng.

Bên này, Michelin lôi kéo Mạc Vân Quả chạy tới công ty, đổi quần áo, hóa trang sau đó vất đầu chụp ảnh.

Mạc Vân Quả chưa làm qua việc này, cô cũng không biết nên làm như thế nào.

Nhưng mà thẩm mỹ quan nơi quả thật không bình thường, bất kể Mạc Vân Quả tạo dáng về gì, bọn họ đều thấy đẹp đẹp đẹp!

Tiếng nhiếp ảnh gia khoa trương khiến Mạc Vân Quả nhin không được nhìn hấn vài lần, sau đó nhiếp ảnh gia che vị trí ngực của mình, nói rằng bị sét đánh trúng.

Mạc Vân Quả:.....

Cuối cùng, sau khi chụp ảnh xong đã là bữa trưa.

Mạc Vân Quả nghĩ trở về ăn cơm trưa, lời kéo Michelin chạy về nhà mình.

Michelin tự nhiên sẽ sùng nghệ sĩ nhà mình, trên cơ bản cô muốn làm cái gì, hấn ta đều sẽ đồng ý.

Nhưng mà khi hai người ra khỏi cửa liền thấy Kỳ Thần.

Mạc Vân Quả:.....

Kỳ Thần đi đến bên người Mạc Vân Quả, lập tức kéo cổ tay cô.

Hấn nhìn Michelin gật gật đầu, sau đó kéo Mạc Vân Quả, cũng không quay đầu lại rời đi.

Michelin nhìn bóng dáng hai người, sờ sờ mũi, tuy rằng bên ngoài ai cũng nói hai người họ yêu nhau, nhưng mà hấn ta lại không thấy được không khí ái muội giữa hai người.....

Mạc Vân Quả nhìn người đàn ông đang kéo mình đi, mắt thấy hấn sắp kéo cô đến nhà ăn, lập tức liền dừng bước, không đi nữa.

Kỳ Thần đột nhiên thấy có một ngoại lực ngăn cản hấn đi về phía trước, hấn quay đầu nhìn lại, thấy Mạc Vân Quả đứng ở nơi đó bất động.

Kỳ Thần hơi nhíu mày, dùng sức lời kéo.

Kéo..... Kéo không nhúc nhích.....

Kỳ Thần:.....

Hấn búng tinh nghĩ đến tối hôm qua xem cái video kia, sau đó lại nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả.

“Về nhà.” Mạc Vân Quả nhìn đến Kỳ Thần dừng lại nhìn cô thì lập tức nói.

Kỳ Thần cau mày, muốn nói không cần quên giao ước của bọn họ, nhưng ngược lại nghĩ đến, theo thông tin hấn nhận được thì cô ấy đang ở nhà cô.....

Kỳ Thần mím môi, đạm nhiên gật gật đầu, chỉ là bàn tay đang nắm chặt kia lại tiết lộ tâm tư của hấn.

Mạc Vân Quả thấy Kỳ Thần cũng không có ý phản, trở tay bắt được cánh tay của Kỳ Thần muốn đi về chung cư.

Kỳ Thần cũng không giãy giụa, so với bị người bắt lấy, hấn càng muốn gặp đến cô ấy.

Hơn mười phút, hai người đi tới chung cư.

Còn không vào cửa, Mạc Vân Quả đã ngửi được một mùi hương.

Cô biết, nhất định là Y Tường Vi làm đồ ăn.

Mạc Vân Quả đôi mắt xoát sáng ngời, cô lại lần nữa nghĩ đến, việc tối hôm qua đồng ý Y Tường Vi ở lại quả thực là một quyết định đặc biệt chính xác.

Y Tường Vi vừa vịn đem đồ ăn mang lên bàn, cô ấy cũng không thể xác định Mạc Vân Quả có trở về hay không, nhưng vì về phòng, cô ấy vẫn nấu ba món một canh bày sẵn.

Y Tường Vi xoay người đi cầm chén đĩa, sau đó cô ấy nghe thấy tiếng mở cửa.

Cô ấy biết, nhất định là Mạc Vân Quả đã trở lại.

Nghĩ đến Mạc Vân Quả, khóe miệng liền nhin không được ngậm một mặt ý cười, cô là người đầu tiên chứng minh giá trị con người mình, thật tốt.....

Y Tường Vi bước nhanh đi ra phòng bếp, muốn giúp Mạc Vân Quả có thể nhanh chóng ăn đồ mình làm, đương nhiên, có thể khen cô ấy thì thật tốt.

Nhưng mà khi cô ấy đi ra, lại thấy một người ngoài ý muốn.....

Kỳ Thần cô gái mặc tạp dề, vẫn là khuôn mặt kia, nhưng so với trong trí nhớ lại có vài phần nhu hoà.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297

Edit: Linhlady

-----□

Kỳ Thần há miệng thờ dóc, lại không phát ra thanh âm gì.

Y Tường Vi toàn thân cứng đờ, cô ấy cũng không biết nên nói cái gì, cũng không biết nên hỏi cái gì.

Cô ấy cứ như vậy ngơ ngác nhìn người đàn ông trước mắt, người đối diện cô ấy cũng như thế.

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ hai người, cô nhìn thấy chén dưa trong tay Y Tường Vi, trực tiếp đi qua nhận chén dưa, sau đó dọn xong, thuận lý thành chương ngồi xuống, vui vẻ ăn đồ của mình.

Tiếng dưa va chạm thành công lôi kéo hai người đang phát ngốc trở về hiện thực.

Y Tường Vi đem tay lau lau trên tạp dề nói: “Tôi đi lấy thêm một bộ chén dưa.”

Còn không chờ Kỳ Thần đáp lại, cô ấy đã xoay người rời đi.

Kỳ Thần vươn một bàn tay, muốn ngăn cản cô ấy, lại chỉ nhìn thấy một cái hư ảnh.

Mạc Vân Quả cắn chiếc dưa, nghiêng đầu nhìn Kỳ Thần, lại nhìn thoáng qua phòng bếp, ừm. Vẫn là đồ ăn ngon.

“Phốc, ta giống như phát hiện ra chuyện gì đó hay ho rồi.”

“Ta giống như cũng là.”

“Không cần đánh đó!”

“Người mà Kỳ Thần thích, là Y Tường Vi đi?”

“Cái cô Y Tường Vi này, cũng thích Kỳ Thần đi?”

“Nắm thảo! Lương tình tương duyệt a!”

“Cho nên nói. Nhà ta Tiểu Quả Quả là tiểu tam sao?”

“Phi! Nhà ta tiểu Quả Quả rõ ràng là bóng đèn! Vẫn là cái loại bóng đèn to đùng!”

“Phốc. Lầu trên hình dung cái kiểu gì vậy? Tiểu Quả Quả nhà ta rõ ràng là. ừ. Đồ tham ăn!”

Mạc Vân Quả cắn một ngụm thịt, nhìn phòng phát sáng trực tiếp nói Y Tường Vi thích Kỳ Thần, mà Kỳ Thần cũng thích Y Tường Vi.

Mạc Vân Quả nuốt miếng thịt, nghiêng đầu nhìn Kỳ Thần nói: “Anh thích Y Tường Vi?”

Kỳ Thần rũ xuống tay, chưa xót nói: “Không. Không thích.”

Y Tường Vi vừa vịn từ phòng bếp đi ra, nghe hết toàn bộ cuộc đối thoại này, ánh mắt của cô ấy buồn bã, ở trong lòng nói với mình: Đây không phải chuyện đương nhiên sao?

Mạc Vân Quả nhìn Y Tường Vi đứng ở cửa, lại hỏi: “Cô thích Kỳ Thần?”

Y Tường Vi vội vàng lắc đầu nói: “Không, không thích.”

Ánh mắt Kỳ Thần buồn bã, ngón tay vô ý thức nắm chặt, hắt hất sâu một hơi, không nói gì.

Mạc Vân Quả kỳ quái nhìn hai người liếc mắt một cái, sau đó nói với phòng phát sáng trực tiếp: “Bọn họ không thích lẫn nhau.”

“..... Nếu không phải hiểu rõ con người Tiểu Quả Quả nhà ta, ta sẽ cho rằng cô ấy cố ý.”

“Ta nếu như bị tiểu Quả Quả hỏi như vậy, chỉ sợ đã đem cô ấy đánh cho tàn phế!”

“Lầu trên cút xéo!”

“Phốc. Cái này giống như vô ý khiêu khích người khác sao?”

“Ài, tiểu Quả Quả nhà ta còn không thể đủ trình lý giải tình yêu a, tình yêu a, là một đồ vật thực huyền diệu.”

“Tiểu Quả Quả a, người tin tưởng chúng ta sao ~ hai người bọn họ tuyệt đối là thích lẫn nhau, chỉ là khẩu thị tâm phi mà thôi.”

“Đúng vậy đúng vậy~ chúng ta chính là thân kinh bách chiến!”

“Không không không, ta còn là một tiểu xử nam ngây thơ, cho nên các người không cần dạy hư người ta nha~”

“

Nôn ~ lầu trên không cần ghé tòm như vậy.”

Mạc Vân Quả nhìn người trong phòng phát sáng trực tiếp vẫn cứ kiên trì nói Y Tường Vi cùng Kỳ Thần thích lẫn nhau, vẫn có chút khó hiểu.

Cô nhìn nhìn đồ ăn trong chén, lập tức liền quyết định mặc kệ, vẫn là ăn tương đối quan trọng! (~ ▽ ~) ~

Y Tường Vi đem chén dưa trong tay đặt ở trên bàn, sau đó ngồi xuống.

Mà Kỳ Thần cũng thuận thế ngồi xuống bên người Mạc Vân Quả, trăm mặc không lên tiếng.

Thật ra hẳn một chút hứng thú ăn cũng không có, nhưng nhìn Mạc Vân Quả có vẻ ngon miệng, hẳn vẫn muốn nếm thử tính vượn chiếc đĩa.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 298

Edit: Linhlady

- -----□

Kỳ Thần ăn một ngụm, ăn ngon! Đây là ý tưởng đầu tiên xuất hiện trong đầu hắn.

Thật lâu rồi hẳn không có cơ hội ăn đồ ăn cô ấy làm, không thể tưởng được hiện giờ chỉ có mượn danh nghĩa của Mạc Vân Quả mới có thể ăn.

Kỳ Thần nghĩ đến điểm này, càng thêm uể oải, nhưng động tác trên tay không hề ngừng lại.

Mạc Vân Quả nhìn động tác của Kỳ Thần, có một chút không vui.

Sớm biết như vậy sẽ không mang theo Kỳ Thần đã trở lại, cứ nhiên cùng cô đoạt ăn! (*――――)

Kỳ Thần một chút cũng không có phát hiện tâm tình của Mạc Vân Quả, hẳn chuyên chú ăn cùng nhìn biểu cảm của Y Tường Vi.

Y Tường Vi miệng nhỏ ăn từng miếng, nhìn qua tâm tình không quá tốt.

Kỳ Thần cũng đoán không ra tâm tư của Y Tường Vi, chỉ có thể ở trong lòng âm thầm sốt ruột, nhưng trên tay động tác lại vô ý thức càng thêm nhanh lên.

Mạc Vân Quả:..... Tức giận a! ―――

Hơn mười phút sau, trên bàn đồ ăn đã bị quét sạch.

Mạc Vân Quả sờ sờ bụng của mình, giống như có chút không no.

Y Tường Vi cũng không có tâm tư chú ý tới Mạc Vân Quả, hiện tại chỉ nghĩ nhanh chóng trở về phòng của mình, không muốn đối mặt với Kỳ Thần.

Cô ấy không dám suy nghĩ việc Mạc Vân Quả hỏi hai câu kia có hàm nghĩa gì, cô ấy chỉ biết là, Kỳ Thần không thích mình, một chút do dự cũng không có liền nói không thích cô ấy.

Y Tường Vi hơi hơi nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra đủ loại hình ảnh, nhưng lúc mở mắt ra lại không dư lại cái gì.

Kỳ Thần một chút cũng không muốn, hẳn làm tắt cả mọi chuyện, đều không phải vì Y Tường Vi sao?

Hắn sờ sờ có thể bước lên vị trí ngày hôm nay đều không phải vì cô ấy sao?

Nhưng khi hắn có được thành công, lại mất đi cô ấy.

Trong phòng không khí có chút nặng nề, ngẫu nhiên có vài con gió len lỏi vào cũng không xua tan đi được.

Mạc Vân Quả cảm thấy không no, chạy đến tủ lạnh, cầm sữa chua uống, sau đó cô nhìn hai người đang cuối đầu ngồi ở bàn cơm không biết đang suy nghĩ cái gì.

Hơn mười phút sau.....

Mạc Vân Quả nhìn một bàn vỏ hộp sữa chua, nói với phòng phát sóng trực tiếp: “Bọn họ còn muốn như vậy bao lâu?”

“Nếu tiểu Quả Quả ngại không lên tiếng mà nói, ta cảm thấy bọn họ có thể đến thiên trường địa cửu.”

“Đồng ý với quan điểm của lâu trên.”

“Ta cảm giác hai người này có chuyện xưa a, ai nha nha! Làm sao bây giờ, tâm hồn bát quái của ta đã bắt đầu nhen nhóm rồi!”

“Tiểu Quả Quả mau đi hỏi một chút, hắc hắc hắc! Chuyện bát quái tốt như vậy làm sao có thể bỏ qua!”

“Trên lầu một đám bát quái, hừ hừ! Nhìn xem bốn đại gia, ta không phải một người bát quái! Tiểu Quả Quả ngại đi hỏi một chút bọn họ có đứa con hay không?”

“Phốc, cái này còn không bát quái?”

“Tiểu Quả Quả, mau đi mau đi mau đi hỏi một chút ~”

“Đồng ý đồng ý! Mau đi hỏi!”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp mọi người đều thúc giục cô đi hỏi một chút, nhưng không ai nói với cô cụ thể là hỏi cái gì? Cô không biết.

Nhìn đến có một câu hỏi là “Có con hau không”, Mạc Vân Quả nghĩ, vấn đề này rất tốt.

Vì thế Mạc Vân Quả liền mang lòng bát quái của mọi người, đi tới trước bàn ăn trước, cô đứng trước mặt hai người, hỏi một câu.

“Hai người có con sao?”

Mọi người phòng phát sóng trực tiếp:..... Quả nhiên không nên đánh giá cao tiểu Quả Quả nhà mình.....

Kỳ Thần kinh ngạc nhìn Mạc Vân Quả, thật sự không thể tưởng được sao cô lại hỏi ra vấn đề như vậy.

Nhưng hần sau đó hần suy nghĩ, có phải cô đang ám chỉ cho mình không?

Kỳ Thần cả kinh, ánh mắt nhìn Y Tường Vi trở nên nóng rực, chẳng lẽ.....

So với Kỳ Thần kinh ngạc, Y Tường Vi lại có rất nhiều sợ hãi.

Rõ ràng cô ấy đã che dấu rất tốt, như thế nào sẽ.....

Trong mắt Y Tường Vi xẹt qua một tia khủng hoảng, vì sao Mạc Vân Quả lại biết mình có con? Vì sao cô lại hỏi như vậy?

Rất nhiều ý niệm ở trong đầu cô ấy xoay chuyển, trong lúc nhất thời, sắc mặt đều trắng đi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299

Edit: Linhlady

- -----□

Kỳ Thần quan sát sắc mặt của Y Tường Vi, lập tức liền đoán được là do chuyện gì.

Hần muốn đứng dậy nắm tay Y Tường Vi, lại bởi vì quá mức khẩn trương, lập tức quỵ xuống.

Đầu gối va chạm sàn nhà phát ra một tiếng kịch liệt, nhưng Kỳ Thần một chút cũng không cảm thấy đau, hần gất gao nắm lấy tay Y Tường Vi, run rẩy hỏi: “Chúng ta có đứa bé, phải không?”

Y Tường Vi giật giật môi, nâng cả người rét run, cô ấy không muốn thừa nhận, nhưng với tình huống trước mắt cô ấy có thể không nhận được sao.

Cuối cùng, cô ấy vẫn gật gật đầu.

“Nắm thảo! Thần phát triển a!”

“Thật là có đứa bé a!”

“Ta thiên! Bát quái bát quái! Bát quái thật lớn!”

“A a a a! Kích động! Ta thích nhất loại cốt truyện cầu huyết này!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta thật là càng ngày càng uy vũ! Tùy tiện hỏi một câu đã vạch trần sự thật!”

“A a a! Tiểu Quả Quả tiếp tục hỏi!”

“Thật kích động, chuyện cầu huyết như vậy, lại có thể coi trực tiếp người thật việc thật!”

“Đừng kích động! Tiếp tục xem! A a a a a!”

Mạc Vân Quả cảm thấy người trong phòng phát sóng trực tiếp rất kỳ quái, rõ ràng vấn đề này chính là do bọn họ muốn cô hỏi không phải sao? Như thế nào còn tỏ ra kinh ngạc như vậy?

Kỳ Thần nhận được đáp án của Y Tường Vi, toàn bộ thân thể kịch liệt run lên, sau đó cảm nhận được kinh hi thật lớn.

Hần vui đầu vào bụng Y Tường Vi, toàn bộ thân thể run lên run lên, phát ra thanh âm kỳ quái, không biết là khóc hay cười.

Y Tường Vi ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả, khóe miệng gợi lên một nụ cười thâm đậm.

Đây là bí mật lớn nhất của cô ấy, bây giờ lại bị Mạc Quả Quả phơi bày.

Y Tường Vi nghĩ, chẳng lẽ thật là mệnh của ấy sao? Tại sao lại tàn nhẫn như thế, ngăn ngừa như thế.

“Ha ha ha ha ha ha!” Kỳ Thần đột nhiên ngẩng đầu, bắt đầu điên cuồng phá lên cười.

Hần gất gao nắm lấy tay Y Tường Vi, thật lâu không chịu buông ra.

Y Tường Vi sắc mặt tái nhợt, gắt gao cắn môi, nỗ lực không cho mình bật khóc.

Mạc Vân Quả đứng ở một bên, khó hiểu nhìn Kỳ Thần.

Kỳ Thần cười một hồi lâu mới bình tĩnh lại, hần chậm rãi đứng lên, buông lỏng tay Y Tường Vi ra.

“Đứa bé.....” Giọng nói của Kỳ Thần có chút nghẹn ngào, “Ở nơi nào?”

Y Tường Vi cả người run lên, cô ấy cảnh giác nhìn Kỳ Thần nói: “Tôi sẽ không nói cho anh.”

Đứa bé là sự tồn tại quan trọng nhất của cô ấy, cô sẽ không giao cho bất kì ai!

Kỳ Thần nhìn phòng bị của Y Tường Vi, trong mắt xẹt qua một tia đau xót, hần nắm chặt hai tay, nói: “Anh sẽ không thương tổn nó.”

“Nó là con anh, nó đáng giá nhận được thứ tốt nhất.”

Y Tường Vi không nói gì, cô ấy, biết Kỳ Thần nói đúng, đứa bé theo cô chỉ biết chịu khổ, nhưng mà.....

Đứa bé là điểm tựa tinh thần duy nhất của cô ấy, nếu như không có đứa bé, cô ấy không biết làm sao có thể đối mặt với thế giới tàn nhẫn đến cực điểm này.

Kỳ Thần cũng trầm mặc, hần muốn chăm sóc con, nhưng hần cũng không nhẫn tâm làm tổn thương cô ấy.

Mạc Vân Quả nhìn hai người lại không nói lời nào, tỏ vẻ có chút bất đắc dĩ.

Cô nghiêng đầu nghĩ nghĩ hỏi: “Nếu là con hai người, vì sao không cùng nhau nuôi nấng?”

Những lời này vừa nói ra, Y Tường Vi cùng Kỳ Thần đồng loạt nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới cái khả năng này, hoặc là nói, bọn họ đã từng nghĩ tới, nhưng hiện tại bọn họ.....

“Hai người thích nhau sao?” Mạc Vân Quả lại hỏi một câu.

Kỳ Thần cùng Y Tường Vi anh nhìn xem tôi, tôi nhìn xem anh, trầm mặc không nói.

Vài giây loại sau, hai người nghe theo nội tâm của mình, không hẹn mà cùng lên tiếng.

“Ừm”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300

Edit: Linhlady

- - - - - □

Kỳ Thần cùng Y Tường Vi ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, bọn họ không thể tin được thế nhưng từ trong miệng đối phương nghe được đáp án giống nhau.

“Anh/ em.....”

Hai người lại đồng thời mở miệng, muốn nói cái gì đó.

“Anh/em.....”

Lại trầm mặc một lời.

Mạc Vân Quả:.....

Kỳ Thần nhìn người trước mắt, vẫn là đáng vẻ trong trí nhớ, lại có thêm vài phần thành thực.

Từ khi nào khoảng cách của hai người lại đi xa đến vậy?

Kỳ Thần nghĩ, có lẽ khi hần ý thức mình không thể cho cô ấy một tương lai tốt đẹp, lúc đó đã bắt đầu có khoảng cách rồi đi.

Nhưng hần hiện tại thì như thế nào?

Hiện tại hần có thể cho cô ấy hạnh phúc sao?

Kỳ Thần tự hỏi bản thân như vậy, đáp án của hần là có thể.

Hần có thể cho cô ấy hạnh phúc, chỉ là.....

Kỳ Thần nhìn Y Tường Vi ngốc lảng, hiện tại cô ấy, không có khúc mắc gì với mình sao?

Y Tường Vi hít sâu một hơi, một mặt cô ấy cảm thấy vui vẻ, cô ấy còn yêu hắn.

Một mặt khác cô ấy lại thấy sợ hãi, không biết hiện tại cô ấy còn xứng với hắn không.

Vấn đề dung mạo từ lâu đã là tự ti của cô ấy, chính nó đã đập nát kiêu ngạo của cô ấy từ lâu.

Mạc Vân Quả nhìn hai người lại trầm mặc, sắc mặt lạnh lẽo, cô quyết định mặc kệ hai người, ừm..... Vẫn tiếp tục uống sữa chua thôi.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng không ngăn cản động tác của Mạc Vân Quả, dựa theo tình huống hiện tại vẫn để hai người hok có thời gian chung đụng đi, tuy rằng bọn họ còn có tâm hồn bất quái, thế nhưng bây giờ cũng không tiện hỏi.

Mạc Vân Quả cảm thấy hộp sữa chua đi vào phòng ngủ, cô muốn ngủ trưa.

Phòng khách, Y Tường Vi cùng Kỳ Thần bốn mắt nhìn nhau.

Cuối cùng, vẫn là Kỳ Thần mở miệng trước.

“Em..... Còn yêu anh sao?” Đây là câu mà Kỳ Thần vẫn luôn muốn hỏi.

Y Tường Vi nhìn người đàn ông trước mắt, vẫn như cũ mê người như vậy, so với ngày ngó năm đó, hiện tại hắn càng thêm thành thực.

Y Tường Vi cũng hỏi mình, còn yêu người đàn ông này sao?

Lúc trước hắn thề son sắt nói ra đi gây dựng sự nghiệp, để cô ấy chờ hắn, sau đó thì sao?

Cái cô ấy chờ được lại là hắn cao cao tại thượng ở trong TV tiếp nhận phỏng vấn, chờ tới khi không còn tin tức nào của hắn.

Y Tường Vi nghĩ, cô ấy còn yêu hắn sao? Sau nhiều lần thất vọng như vậy, cô ấy còn yêu hắn như lúc ban đầu sao?

Y Tường Vi nghĩ không ra đáp án, cô ấy trầm mặc.

Kỳ Thần nhìn Y Tường Vi trầm mặc, trong lòng đã có đáp án.

Hắn sớm nên nghĩ đến, lúc trước rời đi sẽ có kết cục như vậy.

Nhiều năm như vậy, hắn không dám đi tìm cô ấy, còn không phải là sợ hãi cô ấy không còn yêu mình sao?

Không dám tiếp thu cái đáp án kia, chỉ có thể vẫn luôn yên lặng bảo hộ cô ấy

Kỳ Thần thờ dài một hơi, nói một câu “Đã biết”.

Hắn xoay người, hướng về cửa đi đến.

Y Tường Vi nhìn bóng dáng của Kỳ Thần, một giọt nước mắt bỗng nhiên từ khóe mắt chảy xuống.

Không biết vì sao, cô ấy ần ần có loại cảm giác, nếu hôm nay thật sự để hắn đi như vậy, như thế giữa hai người sẽ thật sự không còn quan hệ gì nữa.

Y Tường Vi lập tức đứng lên, lập tức chạy tới kéo tay Kỳ Thần.

Cô ấy nhón chân, hôn lên môi Kỳ Thần.

Kỳ Thần cảm giác được xúc cảm quen thuộc, lập tức chế trụ đầu Y Tường Vi, gia tăng nộ hôn này.

Hắn tay ôm eo Y Tường Vi, hơi hơi dùng sức, giống như muốn khâm cô ấy vào thân thể mình.

Mạc Vân Quả chuẩn bị ra lấy sữa chua uống:.....

Mạc Vân Quả yên lặng đóng cửa lại, sờ sờ bụng có chút no, quyết định vẫn không uống sữa chua, cứ như vậy ngủ trưa đi.

- -----

Edit: Aaaaaaaaaa..... Vậy là ta cũng đi được 1/3 chặng đường rồi... \geq ____ \leq

Không biết với tốc độ này bao giờ có thể full truyện đây... ~^O^~

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 301

Edit: Linhlady

- ----- □

Khi Mạc Vân Quả tỉnh ngủ, mở cửa đi ra phòng khách.

Gia hỏa này rất tốt! Quần áo rơi đầy đất, nhìn qua giống như mới bị cướp bóc vậy.

“Nam nữ chủ thật lợi hại! Phòng khách cũng có thể đại chiến ba trăm hiệp!”

“Oa nga ~ tiểu Quả Quả còn có thể ngủ trưa được, thật biết chọn thời điểm.”

“Tiểu Quả Quả ngủ đến thật trầm, thế mà lại không nghe được âm thanh gì!”

“Khụ khụ. Ta có thể nói ta nghe được không? Ha ha ha ha!”

“Lầu trên ngui thật lợi hại, ta không hề nghe được.”

“Phòng của Tiểu Quả Quả hiệu quả cách âm không tồi, ha ha! Nếu không phải ta có thiên phú dị bẩm, ta cũng không nghe được.”

“Hắc hắc, dễ nghe sao?”

“Khụ khụ. Cái này sao! Ha ha ha! Ngươi đoán đoán!”

“Lầu trên lợi hại!”

“Cho nên hiện tại hẳn là xong việc đi?”

“Ừ. Xem hệ thống không có mosaic liền biết xong việc.”

“Ài, đột nhiên tưởng niệm mosaic.”

Mạc Vân Quả:

Mạc Vân Quả nhìn đồng hồ hỗn độn trong phòng khách, tìm kiếm nơi có thể đặt chân.

Lúc này, từ sofa đột nhiên lộ ra một đầu người.

Mạc Vân Quả:

Kỳ Thần nhìn Mạc Vân Quả xuất hiện ở phòng khách, khuôn mặt trước nay lãnh khốc vô tình hiếm khi xuất hiện kia ửng đỏ.

Hắn ho nhẹ một tiếng nói: “Khụ khụ. Có thể tránh đi một chút không?”

Mạc Vân Quả gật gật đầu, xoay người đi vào phòng ngủ.

Kỳ Thần nhìn Mạc Vân Quả rời đi, vội vàng giúp Y Tường Vi mặc quần áo vào.

Y Tường Vi toàn thân mềm như bông, trên mặt cũng mang theo ửng đỏ khác thường, vừa thấy liền biết mới được nam nhân thương yêu qua.

“Ừm.” Y Tường Vi rên rỉ một tiếng, nhìn Kỳ Thần ánh mắt đều mang theo một phần tình yêu.

“Mặc quần áo vào trước đã, sau đó anh mang em về nhà.” Kỳ Thần hôn hôn Y Tường Vi nói.

Y

Tường Vi gật gật đầu, khuôn mặt cô ấy càng thêm ửng đỏ.

Sao lại có thể hào phóng ở trong phòng khách nhà người ta làm cái gì đó. Ừm. Có chút thẹn thùng.

Kỳ Thần giúp Y Tường Vi mặc đồ xong cũng nhanh chóng mặc quần Áo.

Sau đó hắn thoáng sửa sang lại phòng khách một chút, kéo Y Tường Vi gõ gõ cửa phòng ngủ Mạc Vân Quả.

“Mạc Vân Quả, cảm ơn cô, tôi mang cô ấy đi trước.”

“Ừ.” Mạc Vân Quả ứng một câu.

Kỳ Thần nghe được thanh âm này, mới lôi kéo Y Tường Vi rời đi.

Sau khi hai người đi, Mạc Vân Quả mở cửa phòng, nhìn phòng khách khôi phục lại như lúc ban đầu, cô ở trong đầu nói với người trong phòng phát sóng trực tiếp: “Y Tường Vi sau khi rời khỏi còn sẽ trở về sao?”

“A. Chỉ sợ là sẽ không.”

“Ta cũng cảm thấy hẳn là sẽ không.”

“Ừm. Sao, tiểu Quả Quả lại hỏi vấn đề này nha?”

Mạc Vân Quả tiếp tục nói: “Nếu cô ấy không về đây, tôi sẽ không có đồ ngon để ăn.”

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói của Mạc Vân Quả còn mang theo một tia ủy khuất.

“Phốc, điểm chú ý của tiểu Quả Quả nhà ta vĩnh viễn kì lạ như vậy.”

“Lầu trên nói chuyện kì vậy! Hừ! Điểm chú ý của Tiểu Quả Quả nhà ta vĩnh viễn nằm trên trọng điểm! Ha ha ha!”

“Ta phục!”

“Tiểu Quả Quả, người có thể đi đến nhà Kỳ Thần cợ com a!”

“Đúng vậy đúng vậy! Cái chủ ý này của lầ trên thật không sai, hắc hắc hắc!”

“Không có gì là cợ giải quyết không được, nếu không được, vậy nhiều cợ vài cái!”

Mạc Vân Quả thật sâu cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp nói rất có đạo lý, cợ com gì đó, giống như rất có tính khả thi?

Mạc Vân Quả nhìn nhìn thời gian, chỉ một lúc nữa là có thể ăn com chiều.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, vui sướng quyết định đêm nay tới nhà Kỳ Thần cợ com đi!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 302

Edit: Linhlady

- - - - - □

Khi Mạc Vân Quả tới nhà Kỳ Thần, đập vào mắt cô là hình ảnh Kỳ Thần vẫn luôn dán vào người Y Tường Vi không buông ra.

Bất kể là mở cửa, hay là rót nước mời khách, hoặc là đi phòng bếp nấu com, Kỳ Thần quả thực hận không thể dính vào trên người Y Tường Vi.

Mạc Vân Quả thấy tất cả:.....

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp thấy toàn bộ:..... Lấy bốn mươi đại đao đến đây cho bốn đại vương! Ta muốn chém chết đôi đang tú ân ái này!

Kỳ Thần hận không thể dính vào trên người Y Tường Vi, sau khi từ nhà Mạc Vân Quả trở về, hắn cùng Y Tường Vi nói chuyện rất nhiều.

Tất cả hiểu lầm từ trước đến nay sau khi nói chuyện cũng được coi bỏ, lúc này hắn mới biết được, thì ra tất cả đều là bọn họ một bên tình nguyện.

Cũng may, bây giờ bọn họ có thể hiểu được tâm tư của đối phương.

Đối với Mạc Vân Quả, Kỳ Thần không thể nghi ngờ là biết on.

Cho nên khi Mạc Vân Quả quang minh chính đại nói đến cợ com, hắn mới mở cửa cho cô đi vào.

Tuy rằng không muốn Vi Vi mệt mỏi, nhưng mà ai bảo Vi Vi lại muốn nấu com cho Mạc Vân Quả ăn?

(~ ▽ ~)~

Sau khi Y Tường Vi nấu com xong, ba người ngồi xuống bàn, Kỳ Thần dựa gần vào chỗ Y Tường Vi, Mạc Vân Quả ngồi đối diện bọn họ.

Mạc Vân Quả chuyên tâm với đồ ăn, mà Kỳ Thần cùng Y Tường Vi chuyên chú với tú ân ái.

“Vi Vi, ăn cái này, đặc biệt ăn ngon!”

“À! Vi Vi có muốn ăn cái này không?”

“Vi Vi, ăn nhiều một chút, nhìn em thật gầy.”

Mạc Vân Quả:.....

Y Tường Vi bắt đầu dĩ nhiên thoáng qua Kỳ Thần, trước kia sao lại không phát hiện ra hắn dính người như vậy?

Y Tường Vi ho nhẹ một tiếng, ý bảo Kỳ Thần đứng đắn một chút.

Kỳ Thần lập tức ngồi nghiêm chỉnh, bộ dáng ngoan ngoãn làm mọi người cho rằng vừa rồi người kia không phải hắn.

Kỳ Thần nhìn Mạc Vân Quả chăm chú ăn com, trong mắt xẹt qua một tia sáng.

Hắn gõ gõ bàn, nói với Mạc Vân Quả: “Lần này cảm ơn cô.”

M

ạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn hắn một cái, quai hàm phình phình.

“Nếu cô có yêu cầu gì, cứ việc nói thẳng.” Kỳ Thần ưng thuận hứa hẹn.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, lắc đầu, cô giống như không có yêu cầu gì.

Kỳ Thần nhìn phầu ứng của Mạc Vân Quả, tiếp tục nói: “Nếu tôi cùng Vi Vi hòa hảo, như vậy giao ước của chúng ta không còn giá trị gì. Tiền vi phạm hợp đồng tôi sẽ cho người chuyển cho cô.”

Mạc Vân Quả gạt đầu, tiếp tục ăn.

Kỳ Thần quan sát phản ứng của Mạc Vân Quả, cảm thấy mỹ mãn gạt đầu.

Nói như vậy, mình có thể cùng Vi Vi quang minh chính đại tú ân ái!

Y Tường Vi nhìn Kỳ Thần cùng Mạc Vân Quả nói chuyện, cũng không ngăn cản hần.

Chiều nay cô ấy đã biết hần và Mạc Vân Quả có hiệp nghị, đơn giản là cô cùng hần giả làm người yêu, còn hần sẽ cho cô tài nguyên trong giới giải yris.

Y Tường Vi cũng biết hiện giờ đơn phương bội ước đối với Mạc Vân Quả có chút không công bằng, nhưng cô ấy tin tưởng Kỳ Thần cũng sẽ cho cô bồi thường thỏa đáng.

Y Tường Vi có chút không xác định Mạc Vân Quả có phải thích Kỳ Thần hay không, nhưng cô ấy nghĩ, cô ấy sẽ không đem Kỳ Thần nhường cho cô.

Bởi vì..... Đây là hạnh phúc mà cô ấy rất vất vả mới tìm về được!

Châu này com ăn đến lúc sau ngược lại không khí có chút áp lực, cũng may Mạc Vân Quả một chút cũng không chịu ảnh hưởng.

Mạc Vân Quả cảm thấy mỹ mãn ăn xong, lúc sau tạm biệt hai người.

Cô cảm thấy hơi no, cho nên muốn đi bộ một chút cho tiêu thực.

Sau đó cô lại một lần bị vây xem.....

“Ai nha nha! Thật xinh đẹp a! Trên thế giới này sao lại có người xinh đẹp như vậy!”

“A a a! Cô ấy nhìn qua đây! Tôi muốn hôn mê!”

“Vậy sao cậu còn không bắt tinh đi?”

“Vô nghĩa! Tôi hôn mê rồi làm sao có thể nhìn được cô ấy? A a a a!”

“Mỹ mỹ mỹ!”

Mạc Vân Quả:.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303

Edit: Linhlady

- -----□

Không ít người vây xem Mạc Vân Quả, bọn họ nhón nháo chen lấn về phía trước, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy khò khì bên người có phải bị đám người này chen bay hết rồi không.

Vốn dĩ tâm tình được ăn ngon nên rất tốt, bây giờ tiêu hao gần như không còn.

Mạc Vân Quả vươn tay, nhẹ nhàng đẩy người cách mình gần nhất.

Nhẹ nhàng đẩy một chút, nhưng người nọ bìn đẩy lại hoa lệ té ngã.

Ừm..... Bộ dáng khi ngã rất khó xem.

Một người té ngã, mọi người cũng không có cảm thấy có cái gì, chỉ nghĩ là do hần không cẩn thận.

Nhưng một đám người té ngã, cái này lại có ý tứ.....

Ừm..... Mạc Vân Quả nhẹ nhàng dùng tay quét một đám người bên cạnh, sau đó mọi người đều té ngã.

Bị đẩy ngã nhân tâm chi có một ý tưởng: Nắm thảo! Nữ thần sức lực thật lớn!

Mọi người hoảng sợ nhìn Mạc Vân Quả, thật sự nghĩ không ra ở trong thân thể nhỏ bé kia, làm sao có sức lực lớn như vậy.

Mạc Vân Quả đi về phía trước một bước, bọn họ liền lui một bước.

Những người từng bị Mạc Vân Quả đẩy ngã càng lui nhanh, giờ khắc này, khuôn mặt tuyệt mỹ kia của Mạc Vân Quả thật giống ác ma, chuẩn bị thu hoạch bọn họ.

Hơi thở quanh thân Mạc Vân Quả càng thêm lạnh lẽo, cô lạnh lùng nhìn lướt qua mọi người, thẳng đến khi bọn họ lui vài bước, phía trước đám người nhường cho cô một lối đi, cô mới thông thả ung dung rời đi.

Chờ đến khi thân ảnh Mạc Vân Quả hoàn toàn biến mất ở trước mặt mọi người, mọi người mới thờ dãi nhòm một hồi.

Hu hu hu..... Nữ thần thật là khủng khiếp.....

Mạc Vân Quả an toàn về tới nhà, sau đó nhìn phòng phát sóng trực tiếp đủ các loại nói chuyện phiếm, lại chơi một lúc sau, mới đi rửa mặt ngủ.

Nhưng mà giờ phút này cô lại không biết, trên mạng bởi vì hai ngày này cô có hành vi “Bạo lực”, đặt cho cô một cái danh hiệu “Nữ thần bạo lực”.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả nge nhàng tỉnh dậy.

Bởi vì Y Tường Vi cùng Kỳ Thần hòa hảo, từ đây về sau, vtn tức liên quan đến phụ nữ bên cạnh Kỳ Thần sẽ là Y Tường Vi.

Tuy rằng giai đoạn trước, không ít truyền thông muốn phỏng vấn Mạc Vân Quả, nhưng cô không ra khỏi cửa, truyền thông căn bản không bắt được cô.

Sau đó, truyền thông hoàn toàn quên đi “Bạn gái cũ” của Kỳ Thần, ngược lại Y Tường Vi nổi lên như làn sóng mới.

Các loại tài nguyên trước kia Kỳ Thần để lại cho Mạc Vân Quả bây giờ đều, chuyển dời sang cho Y Tường Vi.

Thật ra Kỳ Thần cũng hỏi qua Mạc Vân Quả có cần những tài nguyên đó hay không, Mạc Vân Quả không do dự liền nói không cần.

Nhiệm vụ của cô là làm một cái bình hoa, ừm..... Không cần có bất kì tài hoa nào.

Nhận những tài nguyên kia không phải sẽ lộ tài hoa của mình sao? Cho nên Mạc Vân Quả quyết đoán cự tuyệt.

Kỳ Thần thấy Mạc Vân Quả cự tuyệt, cũng không nói thêm gì, qua tay liền đem những cái đó cho Y Tường Vi, thậm chí so với lúc cho Mạc Vân Quả còn tốt hơn.

Y Tường Vi cũng cường thế xuất hiện ở trước mặt đại chúng, tuy rằng ấn tượng để lại trong lòng quần chúng là “Xấu”, Nhưng cái này cũng không trở ngại cho cô ấy.

Tạp chí lúc trước Mạc Vân Quả chụp đã phát hành, không ít người nhìn thấy thịnh thế mỹ nhan của Mạc Vân Quả, đồng loại tò mò phải cất giữ.

Về kỳ tạp chí kia, đánh vỡ kỷ lục doanh thu mười năm của bọn họ.....

Không ít người tung cảnh oliu cho Mạc Vân Quả, đều bị Mạc Vân Quả cự tuyệt, thậm chí ngay cả người đại diện Michelin, không làm sai chuyện gì cũng bị Mạc Vân Quả sa thải.

Tuy rằng Mạc Vân Quả không hay xuất hiện trước mắt quần chúng, nhưng danh khí của cô không hề suy giảm.

Không vì cái gì khác, bởi vì khuôn mặt “Độc nhất vô nhị” thịnh thế mỹ nhan kia của cô.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 304

Edit: Linhlady

- -----□

So với Mạc Vân Quả thanh nhân, Y Tường Vi vô cùng vội, vội đến mức gần như không có thời gian nghỉ ngơi.

Ngay từ đầu khi Y Tường Vi bước vào giới giải trí là bởi vì Kỳ Thần, nhưng đến sau lại, cô ấy dần dần thích diễn kịch.

Cái loại cảm giác nếm trăm vị của nhân sinh, cô ấy chưa từng trải qua.

Bởi vì có Kỳ Thần trợ giúp, Y Tường Vi đóng vài bộ phim liên tiếp.

Trong đó có một là chu bá kịch, thuộc về thể loại phim chính kịch(*edit: chém*), Y Tường Vi lấy tư thái cường thế xuất hiện trước mặt mọi người.

Mọi người cảm thấy, Y Tường Vi thật xấu a! Xấu đến mức bọn họ đều không muốn xem TV.

Thế nhưng

Lại cảm thấy cô diễn xuất rất tốt! Nhịn không được muốn xem!

Mọi người liền duy trì loại tâm tình mâu thuẫn này khi xem, mà Mạc Vân Quả cũng đi đóng phim, ừm..... Cô cảm thấy Y Tường Vi là thật đẹp, đặc biệt đẹp.

Cứ như vậy, thời gian trôi đi, một tháng sau, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả không có một chút tiến triển nào.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp tuy rằng phần lớn là fan náo tào của Mạc Vân Quả, mỗi ngày nhìn Mạc Vân Quả ăn uống uống ngủ ngủ cũng rất có ý tứ, nhưng lại luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó, luôn muốn tìm việc gì đó để làm.

Vì thế, ở vị diện khoa học kỹ thuật vị có người nào đó đánh thương một đồ vật, nháy mắt là kịp nổ phòng phát sóng trực tiếp.

“Đinh! Người sử dụng quái nhân khoa học đánh thường một cái thời gian cơ.”

Thời gian cơ, tên như ý nghĩa, chính là máy móc có thể xuyên qua thời không.

“A a a! Cứu nhiên thật đúng là có thể xuyên qua thời không a! 666666”

“Vũ trụ to lớn, thật đúng là việc lạ gì cũng có a!”

“Tầm tặc ~ quái nhân khoa học này có ý gì nha?”

“Hắc hắc! Tiểu Quả Quả, ta cùng người nói a! Cái thời gian cơ này là máy móc ta. vụng trộm một mình nghiên cứu ra~ ừm. Người xem a, hiện tại nhiệm vụ một chút tiến triển đều không có, không bằng chúng ta đi tương lai chơi chơi?”

“..... Lời nói này của lâu trên. Thật TM kích thích!”

“Nhưng mà mười năm sau tiểu Quả Quả tồn tại sao?”

“Đương nhiên là có! Tiểu Quả Quả vốn dĩ là người từ ngoài đến, tồn tại của cô ấy không hề ảnh hưởng đến quỹ đạo của thế giới này, cho nên cô ấy muốn làm cái gì đều là có thể ~”

“Ta là học tra, không hiểu đạo lý trong đó, bắt quá ta cảm thấy có thể! Ha ha ha!”

“Tiểu Quả Quả ~ tiểu Quả Quả ~ tới sao ~ tới sao ~ cho chúng ta nhìn xem mười năm sau Y Tường Vi cùng Kỳ Thần sẽ như thế nào?”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, ở phòng phát sóng trực tiếp hỏi: “Đoàn Từ, có thể chứ?”

“Hử? Đoàn Từ? Đoàn Từ là ai a?”

“Tiểu Quả Quả gọi ai a?”

Đoàn Từ mặt nghiêm túc, nó không nghĩ tới ký chủ quang minh chính đại đã kêu tên của nó.

Đoàn Từ nhú nhú mây, theo lý thuyết, hệ thống là không thể xuất hiện ở phòng phát sóng trực tiếp, nhưng nhìn phòng phát sóng trực tiếp đều là đáng vẽ khó hiểu, nó quyết định hiện thân nhìn xem.

Vì thế mọi người phòng phát sóng trực tiếp nhìn thấy chỗ trống thuộc về hệ thống đột nhiên xuất hiện một thân ảnh nho nhỏ, thân hình mập mạp nhỏ nhắn kia thật đáng yêu.

“A a a! Thật mạnh a! Thật muốn chọc một cái nha!”

“Phốc, chẳng lẽ chính là Đoàn Từ? Cho nên nó rút cuộc là cái ngoạn ý nhi gì?”

“A a a! Làm sao bây giờ! Ta cảm giác ta càng ngày càng không cứu được! A a a a! Thật mạnh a!”

“Mạnh ra về mặt đồ!”

“Ai da uy, các người xem bụng mập mạp của nó kia, còn phình phình! Xúc cảm khẳng định thực mềm.”

“Ai nha nha! Cái tiểu béo này! Quả thực quá đáng yêu!”

Đoàn Từ..... Người mới là tiểu béo! Cả nhà người đều là tiểu béo!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thường!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 305

Edit: Linhlady

- -----□

“Ta là hệ thống Đoàn Từ.” Đôi tay Đoàn Từ đặt ở trên bụng mình, bàn tay mồm mồm nắm lại, dị thường đáng yêu.

“Hệ thống. Đoàn Từ..... Ừm. Ta giống như phát hiện ra chuyện gì đó rồi.”

“Ha ha ha! Thì ra là một cái tiểu béo a! Ai. Nhìn đến hình thể của Đoàn Từ, nhảy mất ta lại không lo lắng cho hình người của mình nữa, ừ. Ta nhất định cũng là một tiểu béo đáng yêu“

“Khụ khụ. Nói vào trọng điểm!”

Mạc Vân Quả cũng cảm thấy cũng nên nói chuyện chính, vì thế cô mở miệng nói: “Có thể dùng thời gian cơ không?”

Đoàn Từ nghiêm túc gật gù đầu, đem đôi tay ở sau người, làm ra một bộ dáng cao thâm.

“Không thể.” Đoàn Từ dừng một chút tiếp tục nói, “Không thể dùng thời gian cơ, nhưng là có thể từ hệ thống đẩy nhanh tiến trình hơn.”

“Nói chuyện có thể không cần thờ đốc lớn như vậy không! Hừ chết bảo bảo! /(T o T)/~~”

“A? Ta đây không phải đánh thưởng trắng cho ngươi thời gian cơ rồi sao?”

“Cái gì gọi là đánh thưởng trắng? Vậy ngươi đánh thưởng cho tiểu Quả Quả, đó chính là tiểu Quả Quả nhà ta!”

“Hắc hắc! Sớm biết rằng hệ thống có thể đẩy nhanh thời gian tiến trình sao không nói sớm! Làm hại ta trong một tháng đủ nhảm chán a!”

“Đúng đúng đúng! Vậy.bây giờ đẩy nhanh đi? Ta có chút chờ không kịp!”

“Ta giờ hau tay hai chân tán đồng! Mau mau mau!”

Đôi mắt Mạc Vân Quả cũng xoát sáng ngời, thì ra lại có thể đẩy nhanh tiến trình, chơi vui!

Đoàn Tử gật gật đầu nho nhỏ nói: “Ừ, có thể lập tức tiến hành nhanh hơn, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng”

Mạc Vân Quả gật đầu, không hỏi Đoàn Tử vì sao phải chuẩn bị.

Đoàn Tử còn cho rằng ký chủ biết, nên không nói lại với Mạc Vân Quả.

Vì thế, trong một tiếng kể tiếp, Mạc Vân Quả lấy tốc độ gấp 100 lần trôi qua 5 năm, ừ..... Cảm giác này, có điểm không thật.

Phòng phát sóng trực tiếp người cũng có chút không đỡ nổi, thật sự là tốc độ quá nhanh, bọn họ căn bản đều không có thấy rõ cái gì a a a!

Một giờ sau, Mạc Vân Quả cố nén suy nghĩ muốn phun, ngồi ở trên sô pha, nhìn quanh bốn phía.

Phòng ở vẫn cứ là cái phòng ở kia, chỉ là đồ đạc sắp xếp có chút không giống lắm.

So với người ở phòng phát sóng trực tiếp, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy toàn bộ thiên địa đều đang xoay tròn.

Bởi vì trong năm năm này đã có nhiều thứ thay đổi, cô giống như người mới xuyên qua, cảm giác có chút khó chịu.

Nhưng mà cũng may, năng lực tự điều tiết của Mạc Vân Quả rất mạnh, rất nhanh cô điều chỉnh được trạng thái của mình, hít sâu, vượt thái dương, não bộ bị một lượng thông tin cứng rắn nhét vào.

Nói trong 5 năm này, chuyện xảy ra không phải là ít.

Rõ ràng nhất đó là Y Tường Vi từ một người trong suốt trở thành ảnh hậu, thân phận địa vị đều bay lên mấy cấp bậc.

Theo địa vị lên cao, về bề ngoài của cô ấy có không ít biến hoá.

Ở trong trí nhớ của Mạc Vân Quả, Y Tường Vi là một mỹ nhân khó có được, nhất cử nhất động đều khiến mọi người quan tâm, đó là trong thế giới của cô trước kia.

Mà ở thế giới này, cô ấy lại có danh “Xấu nữ”.

Y Tường Vi tuy rằng được vòng nguyệt kế của ảnh hậu, lại vẫn như cũ không thoát khỏi danh hiệu “Xấu nữ”.

Sau đó, cô ấy lấy giá cao trên trời mời chuyên viên trang điểm, truyền thuyết bọn họ có năng lực hoá vịt thành thiên nga.

Ừm..... Nhìn qua một chút, bọn họ đúng là có năng lực này.

Tỷ như nói, hiện tại Y Tường Vi, hoặc chuẩn xác mà nói, hiện tại người hóa trang cho Y Tường Vi được xưng là duy nhất có thể sánh ngang Mạc Vân Quả.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thưởng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 306

Edit: Linhlady

- -----□

Khuôn mặt của Y Tường Vi vốn dĩ tuyệt mỹ lại bị hoá trang thành bộ dáng bình thường, lại được người người tung hô.

Trong 5 năm này, Mạc Vân Quả mỗi một lần đi ra ngoài vẫn như cũ sẽ khiến cho xung quanh oanh động, sau đó cô cũng hạn chế ra ngoài.

Nhưng giang hồ vẫn như cũ truyền lưu truyền thuyết của cô.

Bởi vì 5 năm đó, Mạc Vân Quả không hay xuất hiện trước mắt bọn họ, cho nên ấn tượng của mọi người với cô chủ dừng lại ở chữ “Mỹ”.

Như vậy xem ra, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả giống như đã hoàn thành.

Hiện tại cô, giống như ngoại trừ đẹp ra, giống như không có tý tài cán nào.

Nhưng mà, Đoàn Tử vẫn không nói nhiệm vụ hoàn thành. ㄟ ▽ ㄟ

Mạc Vân Quả tiếp thu xong ký ức, tùy tay mở TV.

“Theo bản thân Kỳ Tổng tiết lộ, hôn lễ của hân cùng Y ánh hậu sẽ do bên Minh Nhật và trung tâm tổ chức, được biết, mời khách quý có.”

Mạc Vân Quả nhìn tin tức, lúc này mới nhớ tới, giống như Y Tường Vi muốn cùng Kỳ Thần kết hôn.

Đối tượng mời đương nhiên có cô, Mạc Vân Quả ở trong phòng tìm tìm, ở trên bàn tìm được thiệp mời.

Ừm. phía trên còn ghi cô là phù dâu.

Mạc Vân Quả:.....

“Ai nha nha! Tiểu Quả Quả muốn mặc áo cưới a?”

“Ngu ngốc! Phù dâu là phải mặc áo cưới sao!”

“Dù sao cũng sẽ ăn mặc xinh đẹp!”

“Phốc, thời gian trôi nhanh quá, tiểu Quả Quả nhà ta đã phải kết hôn.”

“Ánh mắt của lâu trên có vấn đề? Rõ ràng là làm phù dâu!”

“Phù dâu còn không phải là ý tứ kết hôn sao? Ai nha nha! Quên mất tập tục chỗ chúng ta không giống ở đó, chỗ chúng ta phù dâu là theo tân nương cùng nhau gả đi, ha ha ha!”

“Chắc chắc chắc ~ người đàn ông kia thật có phúc?”

“Về vấn đề này của lâu trên, ta chỉ trả lời nguoi hai chữ: Ha hả!”

“Thật đồng tình với huynh đệ lâu trên.”

“Ai nha nha! Không cần oai lâu! Tiểu Quả Quả mau tìm trang phục phù dâu!”

“Đúng đúng đúng đúng! Chúng ta muốn xem muốn xem!”

Mạc Vân Quả lại tìm kiếm một chút, vậy mà lại tìm thấy trang phục để trên bàn com.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả căng bộ bỏ ra, đây là một bộ váy thuần trắng, còn giống như là Y Tường Vi tự thân thiết kế.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, quyết định đi thay xem.

Khi Mạc Vân Quả đổi quần áo xong, cô nhìn trong gương, lại thấy có chút không giống cô.

Quần áo có chút đáng yêu, với khuôn mặt lạnh lẽo của cô, có chút không thích hợp.

Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là, có chỗ không căng nổi.

Mạc Vân Quả cúi đầu nhìn thoáng qua vùng đất bằng phẳng trước ngực, trầm mặc.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp theo ánh mắt của Mạc Vân Quả nhìn lại, nhìn đến phía trước vải dệt gấu dán vào ngực, không nhô lên chút nào, ừm. Cũng trầm mặc.

Mặc kệ nghĩ như thế nào, Mạc Vân Quả vẫn muốn đi làm phù dâu, hơn nữa còn muốn đến sớm hơn mọi người.

Ngày hôm sau rạng sáng 5 giờ, Kỳ Thần liền phái người tới đón cô tới phòng Y Tường Vi.

Bởi vì hai người muốn kết hôn, cho nên dựa theo quy định, Y Tường Vi cùng Kỳ Thần không thể gặp mặt.

Khi Mạc Vân Quả nhìn đến Y Tường Vi, cô ấy giống như rất hưng phấn.

Khuôn mặt tuyệt mỹ chưa hoá trang kia cười tươi sáng lạn, khiến người khác nhìn không được vui vẻ theo.

Y Tường Vi nhìn thấy Mạc Vân Quả tới, vội vàng tiếp đón cô ngồi xuống, sau đó chuẩn bị cho cô thật nhiều đồ ăn vặt, lúc này mới vui vẻ về đi trang điểm.

Mạc Vân Quả ngồi ở chỗ kia, nhìn mấy cái chuyên viên trang điểm ở trên mặt Y Tường Vi thì tò tò trát trát có vẻ chuyên nghiệp.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 307

-----□

Theo thời gian trôi đi, nét trang điểm trên mặt Y Tường Vi dần dần thành hình.

Y Tường Vi nhìn trong gương, thập phần vừa lòng, hiện tại là đáng vẻ đẹp nhất của mình, cô ấy hi vọng thật xinh đẹp để gả cho hắn.

Mà Mạc Vân Quả nhìn Y Tường Vi như vậy lại là có chút khó hiểu không hiểu, rõ ràng là khuôn mặt đẹp như vậy, lại muốn bôi trét một tầng phấn thật dày, biết thành bộ dáng bình thường nhất.

M

ạc Vân Quả biết, thế giới này thẩm mỹ quan là dị dạng, nhưng vì sao lại vì người khác mà thay đổi trạng thái đẹp nhất của mình?

Những chuyên viên trang điểm đó rất vừa lòng kiệt tác của mình, bọn họ nhìn thoảng qua Mạc Vân Quả, lại nhìn thoảng qua Y Tường Vi, vừa lòng gật đầu.

Những chuyên viên trang điểm này làm xong việc liền lui ra ngoài, mà Y Tường Vi nhìn mình trong gương xinh đẹp, không nhịn được lại nở nụ cười.

Nhưng mà cô ấy cười, phần trên mặt cô ấy không ngừng rơi xuống, dọa cô ấy cũng không dám cười.

Mạc Vân Quả đi qua, ngồi xuống đối diện hỏi: “Không nặng sao?”

“Cái gì?” Y Tường Vi kinh ngạc hỏi, không rõ Mạc Vân Quả hỏi câu không đầu không đuôi như vậy

“Trên mặt nhiều phấn như vậy, không nặng sao?” Mạc Vân Quả trả lời.

Y Tường Vi bỗng nhiên sững sốt, sao có thể không nặng? Một tầng tầng phấn dính vào trên mặt, cô ấy cảm thấy da cũng không hô hấp được, mỗi lần về nhà cô ấy phải tẩy trang thật lâu.

Nhưng mà có cánh nào đâu?

Một tầng tầng phấn kia, đã trở thành khối giáp của cô ấy, chỉ có mạng khô giáp, cô ấy mới có thể bách độc bất xâm.

Mạc Vân Quả vươn tay, mạnh mẽ lau mặt chút Y Tường Vi, trên mặt lần tức lộ mảng da không hài hoà.

Chỉ là trên làn da kia, vẫn là một tầng phấn dày

Mạc Vân Quả:..... Thật là nhiều phấn.

Y Tường Vi nhìn thấy Mạc Vân Quả làm như vậy có chút tức giận, cô ấy cắn môi nói: “Mạc Vân Quả, hôm nay là ngày tôi kết hôn.” Ngụ ý là không cần tìm cô ấy gây phiền toái.

Chính là Mạc Vân Quả lại nghe không hiểu ý tứ người trước mắt, cô nghe được Y Tường Vi nói như vậy, trịnh trọng gật đầu nói: “Ừ, tôi biết.”

Y Tường Vi hít sâu một hơi nói: “Vậy cô.....”

“Đã bao lâu cô không dùng gương mặt thật khi đi ra ngoài rồi?” Mạc Vân Quả y theo lời phòng phát sóng trực tiếp có người báo cô hỏi.

Y Tường Vi trầm mặc một chút, nửa ngày mới trở lại nói: “Thật lâu.” Lâu đến mức cô ấy đã quên mình từng dùng khuôn mặt thật xuất hiện trước mọi người.

“Cô rất xinh đẹp.” Mạc Vân Quả không có tiếp tục nói theo phòng phát sóng trực tiếp, tiếp tục nói: “Khi không trang điểm, rất xinh đẹp.”

Y Tường Vi sững sốt, sau đó lại cười châm chọc, “Mạc Vân Quả, cô đây là đang châm chọc tôi sao? Ai không biết tôi không trang điểm thì bộ dáng là thiên hạ đệ nhất xấu nữ?”

Mạc Vân Quả lắc đầu, tiếp tục nói: “Tôi là thiệt tình.”

Y Tường Vi nhìn Mạc Vân Quả trước mắt, quen biết lâu như vậy, cô ấy đương nhiên biết người trước mắt là hạng người gì

Cô nói nghiêm túc thì chính là nghiêm túc.

Y Tường Vi nhấp nhấp miệng hỏi: “Cô thật sự cho rằng như vậy sao?”

“Ừ.” Mạc Vân Quả nhẹ giọng lên tiếng.

“Kỳ Thần rất yêu cô.” Mạc Vân Quả nói tiếp, Y Tường Vi gật đầu, cô ấy cũng yêu hắn.

“Kỳ Thần yêu cô không phải vì cô lớn lên như thế nào, mà hắn yêu cô.” Mạc Vân Quả không hiểu tình yêu, cho nên cô cũng không thể chuẩn xác mà nói Kỳ Thần đến tột cùng yêu Y Tường Vi vì cái gì, cái cô có thể khẳng định chỉ là Kỳ yêu Y Tường Vi, tuyệt đối không phải bởi vì dung mạo.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

-----□

Y Tường Vi nghe được lời này, thân thể run lên, cô ấy không phải không nghĩ tới vấn đề này, nhưng mỗi khi nghĩ đến, luôn bị những lời của người bên ngoài làm mê hoặc.

Kỳ Thần cũng từng nói qua khi cô ấy không trang điểm nhìn đẹp nhất, nhưng không trang điểm cô ấy không cách nào đối mặt với bọn họ được.

Những người đó luôn gọi cô ấy là sũu bát quái.

Lời của những người đó giống như có dấu vết, khắc sâu vào trong trí nhớ của cô, khiến cô nao lòng cách nào nhìn thẳng vào dung mạo của mình, không cách nào chấp nhận được.

Y Tường Vi gất gao cắn môi, không dám nhìn Mạc Vân Quả.

Trước mắt Mạc Vân Quả là chân thật như vậy, mỹ lệ như vậy, từ sâu tâm hồn cô ấy đã có lòng tự ti không dám nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả thấy Y Tường Vi không nói gì, há mồm tiếp tục nói: “Hôm nay là ngày coo cùng hần kết hôn, không muốn hần nhìn thấy khuôn mặt chân thật mỹ lệ nhất của cô sao?”

Muốn a! Như thế nào không nghĩ?

Nhưng mà.....

Y Tường Vi gãi gãi áo cưới, chỉ cần nghĩ đến những người kia chán ghét khuôn mặt mình, cô ấy lại muốn ngụy trang.

Mạc Vân Quả mỉm môi, tiếp tục nói: “Cô sợ hãi khi fans của cô nhìn thấy cô như vậy sẽ không thích cô sao?”

Y Tường Vi do dự một chút, gật gật đầu.

“Cô mang thai.” Mạc Vân Quả tạm dừng một chút nói, “Mấy thứ này đối thai nhi cũng không tốt, hơn nữa tôi cảm thấy thật sự fans sẽ không vì dung mạo của cô mà thay lòng.”

Y Tường Vi kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, sao cô lại biết mình mang thai?

Nhưng sau khi nghĩ lại, Mạc Vân Quả thường xuyên tới nhà bọn họ cọ com, ngẫu nhiên nghe được cũng là đương nhiên.

Sau câu nói kia, Y Tường Vi theo bản năng xem nhẹ, giống như vậy, Kỳ Thần không biết cùng cô ấy nói qua bao nhiêu lần, nhưng cô lại không cách nào thay đổi được mình.

Y Tường Vi nắm tay, lại chậm rãi buông ra, lại nắm chặt, lặp đi lặp lại rất nhiều lần.

Mạc Vân Quả nhìn Y Tường Vi như vậy, nắm đôi tay không an phận của cô ấy lại.

Cô nửa ngồi xỏm xuống, chăm chú nhìn Y Tường Vi đang cúi đầu.

Ánh mắt của cô cùng ánh mắt của cô ấy đối diện.....

“Tôi nghe qua một câu.” Mạc Vân Quả ánh mắt trong suốt tiếp tục nói, “Bắt đầu từ giá trị nhan sắc, rơi vào tài hoa, sau tới nhân phẩm.”

Y Tường Vi nhìn đôi mắt kia, giống như có thể tinh lọc hết bụi bẩn thế gian, cô ấy có chút thất thần.

Cô ấy nghe được Mạc Vân Quả nói như vậy, cả người càng rơi vào trạng thái ngốc lảng.

Chưa từng có ai nói cho cô ấy những lời này, ngăn ngừa một câu, lại giống như đạo lý lớn khiến cô ấy thông suốt.

Y Tường Vi nghĩ, hiện tại cô ấy có gì phải sợ?

Cô ấy đã là ảnh hậu, hơn nữa mang thai rất nhanh cô ấy sẽ rời khỏi giới giải trí, cô ấy sẽ cách fans hâm mộ đó khoảng cách càng xa, nhưng người chửi rủa kia cũng k thấy được mình.

Cho nên, cuối cùng cô ấy sợ cái gì đây?

Y Tường Vi cười, chân thành cười.

Tầng phấn thật dày rơi xuống, nhưng mà lúc này cô ấy lại không hề sợ.

Y Tường Vi tự tẩy trang, động tác thuần thục, đây cũng là việc cô làm mấy năm nay.

Hiện tại, cô ấy muốn bỏ thói quen này.

Cô ấy không muốn dành nhiều thời gian để tẩy trang nữa, ngay cả sau này khi tham gia sự kiện gì yêu cầu trang điểm, chỉ cần trang điểm nhẹ nhàng là được.

Y Tường Vi lớn lên rất đẹp, cho dù không cần trang điểm, dáng vẻ tự nhiên cũng sẽ tiến vào lòng người, đương nhiên, đây là ở trong mắt Mạc Vân Quả.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

-----□

Khi Y Tường Vi tẩy trang xong, 1 thời gian hôn lễ cũng vừa kịp.

Y Tường Vi đơn giản trang điểm một chút, sau đó nắm tay Mạc Vân Quả đi ra ngoài.

Kỳ Thần là giám đốc công ty giải trí, hôn lễ của hắn không đơn giản, chỉ muốn cho cô ấy hôn lễ hoàn mỹ nhất.

Bởi vì như vậy, hôn lễ của Kỳ Thần còn có truyền thông lớn phát sóng trực tiếp.

Mấy chục cái camera nhiều góc bắt đầu bật lên, muốn nhanh chóng ghi lại cảnh tượng hoàn mỹ.

Không ít người cũng xem phát sóng, phải biết rằng đây chính là hôn lễ của Y ảnh hậu cùng Kỳ tổng tài!

Không phải là người xem chờ mong, bên ngoài khung cảnh rất bình thường.

Không ít khách quý đều chúc phúc, có vài người còn được phỏng vấn.

Nhưng mà khi cô dâu, xuất hiện.....

“Cái quý gì? Cái sừ bát quái này là ai!”

“Ta đã nói rồi Y ảnh hậu này thực xấu đi! Quả nhiên thực xấu!”

“A a a! Cay đôi mắt cay đôi mắt!”

“Trời ạ! Sao cô ấy lại không trang điểm! Thật xấu a!”

“A a a! Các người xem! Bên cạnh phù dâu có phải là Mạc Vân Quả hay không? Là cái người tệ nhất mỹ nhân!”

“Thật sự là cô ấy! Vừa rồi bị cay đôi mắt! Tôi muốn nhìn nữ thần để rửa mắt một chút!”

“Tuy rằng Y ảnh hậu rất xấu, cô ấy thật sự rất lợi hại a!”

“Ta cũng cảm thấy vậy, trái lại cái cô Mạc Vân Quả kia, cái gì cũng không có làm!”

Không ít lần đạn chạy như bay ở phát sóng trực tiếp hôn lễ, ác ngữ cùng cổ vũ liên tiếp xuất hiện, nhìn qua cũng chỉ có vài lời nói ác độc mà thôi.

Kỳ Thần ngay từ đầu nhìn Y Tường Vi không trang điểm cũng sửng sốt, nhưng theo sau, hắn cười.

Tuy rằng không biết vì sao Vi Vi không trang điểm, nhưng không thể nghi ngờ hiện tại cô ấy mới là mỹ lệ nhất, đó là mỹ lệ đến từ sâu trong linh hồn, mỗi khi nhìn đến, đều làm hắn tâm động không kiềm chế được.

Mạc Vân Quả nắm tay Y Tường Vi chậm rãi đi lên thảm đỏ, bởi vì cha mẹ Y Tường Vi không còn, nhiệm vụ mang cô ấy đi thăm dò lại giao cho Mạc Vân Quả.

Cũng may, cũng không là vấn đề lớn.

Khách quý ở đây tuy rằng cảm thấy Y Tường Vi lập tức trở nên xấu vô cùng, nhưng cũng may tất cả mọi người đều là người tương đối có tổ chức, ngoại trừ ngầm nghị luận ở ngoài, cũng không có ai đứng ra lớn tiếng kêu gào.

Kỳ Thần nắm tay Y Tường Vi, khẽ hôn một cái lên trán của cô ấy nói: “Em thật đẹp.”

Khoé miệng Y Tường Vi gọi lên một nụ cười, tự tin, sáng lạn, hoa mắt mọi người.

Giờ khắc này, mọi người ở đây, bao gồm người xem hôn lễ phát sóng trực tiếp đều cảm thấy, có thứ gì đánh trúng tâm linh của bọn họ, giống như là rung động đến từ sâu trong tâm hồn.

Mạc Vân Quả đứng ở bên cạnh, nghe cha sử nói vài lời.

Hôn lễ dựa theo trình tự bình thường tiến hành, sau đó cũng đến lúc hai người trao nhẫn.

Y Tường Vi đem nhẫn đeo lên tay Kỳ Thần, trên mặt tươi cười.

Kỳ Thần cũng đem nhẫn đeo lên tay Y Tường Vi, hắn nói: “Anh yêu em.”

Y Tường Vi nhìn người đàn ông trước mắt, năm tháng làm hắn càng thêm thành thực, cũng càng thêm có mị lực.

Tay nàng theo bản năng sờ bụng mình, nơi đó có kết tinh tình yêu của cô ấy và hắn.

“Em biết.” Cô ấy nghe thấy mình trả lời như vậy.

“Em yêu anh.” Y Tường Vi nói.

Kỳ Thần nhìn con gái trước mặt cười nhạt quanh thân giống như tản ra ánh sáng của người mẹ, khẽ cười một tiếng, hôn lên môi cô ấy.

“anh biết.” Hắn nghe được hắn nói như vậy.

Tại đây một khắc, mọi người nhìn hai người ôm hôn, rung động đến từ sâu trong linh hồn càng thêm rõ ràng, cái loại rung động này, giống như gọi là cảm động.....

Chương 310

Edit: Linhlady

-----□

Khoé mắt Y Tường Vi trượt xuống một giọt nước mắt, trên mặt tươi cười lại càng sâu.

Cô ấy nghĩ, cô ấy đã biết ý nghĩa của cuộc sống, biết ý nghĩa vì sao mình tồn tại.

Quan khán hôn lễ cùng người xem phát sóng trực tiếp cũng bởi vì một màn này trở nên kích động.

“Tại một giây này, tôi cảm nhận được thiên địa triệu hoán! Trong lòng không ngọn nguồn xuất hiện một trận chua xót, không biết vì sao.”

“Tôi chưa bao giờ biết, thì ra một sừ bát quái lại có thể xinh đẹp như vậy.”

“Lầu trên nói chuyện kiểu gì vậy! Y nữ thần nhà ta mới không xấu đâu! Cô ấy là đẹp nhất!”

“Đúng vậy! Cô ấy là đẹp nhất! Về đạo của cô ấy đến từ sâu trong linh hồn, tôi có thể cảm nhận được linh hồn của tôi vì cô ấy mà rung động.”

“Ta đã từng nghe các đại nhân giảng qua, trong cuộc đời, có một loại đẹp gọi là vẻ đẹp tâm hồn, tôi vẫn luôn không thể lý giải, nhưng hôm nay, tôi giống như hiểu được rồi.”

“Đúng vậy, chúng tôi là người không để ý về bề ngoài.”

“Ừ..... Tôi còn nhớ rõ đã từng có người viết lịch rất tốt, nhưng mà sau khi truyền thông phỏng vấn, mọi người nhìn khuôn mặt hần, liền vô cớ chửi rủa hần, sau đó hần không chịu được áp lực, phong bút.”

“Tôi biết trên lầu nói chính là ai! Tôi chính là người nhìn hần lớn lên a a a a!”

“Ta đã từng điên cuồng mê luyến một ca sĩ cũng vì mọi người chửi rủa mà lựa chọn rời khỏi giới âm nhạc, ai.....”

“Tôi cũng vậy tôi cũng vậy!”

“Còn có tôi!”

Kênh phát sóng không ngừng liệt kê, đây cũng là kết quả ngoài dự đoán của mọi người.

Hôn lễ hoàn mỹ hạ màn, dựa theo lệ thường, cả nhà sẽ chụp một kiểu ảnh.

Phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi chúc phúc một đôi tân nhân, nhưng mà có người chú ý lại không đặt lên trọng điểm.

“Đi? Các người xem Mạc Vân Quả, có cảm thấy rất kỳ quái hay không?”

“Là có điểm gì kỳ quái, từ khi ta tỉnh táo lại, tôi cảm thấy tuy rằng cô ấy rất đẹp, nhưng lại không có cảm giác động tâm.”

“Đúng vậy, tôi cảm thấy Mạc Vân Quả hoàn toàn không có tài hoa gì a!”

“Ai..... Loại cảm giác này nói như thế nào đây? Ừm..... Thật giống như nhà tôi có một cái bình hoa thật trân quý vậy, tuy rằng đẹp, lại chỉ có thể coi như một vật bài trí.”

“Đúng đúng đúng! Lầu trên quả thực nói đến tận đáy lòng tôi!”

“Các người vừa nói như vậy thật đúng là! Cảm giác Mạc Vân Quả là một cái bình hoa a!”

“+1”

“+2”

.....

Cùng lúc đó:

“Đinh! Nhiệm vụ bản vị diện hoàn thành, xin ký chủ làm chuẩn bị tốt truyền tống!”

Mạc Vân Quả không thể hiểu được nhiệm vụ vì sao hoàn thành:..... Về mặt mộng bức:.....

Quần chúng ăn dưa còn đắm chìm trong hôn lễ phát sóng trực tiếp:..... Trăm mặt mộng bức:.....

Truyền tống đếm ngược đã bắt đầu rồi, ảnh chụp cũng trong nháy mắt cũng kết thúc.

Mạc Vân Quả bước nhanh đi đến trước Y Tường Vi cùng Kỳ Thần, thấp phần nghiêm túc nói: “Chúc hai người hạnh phúc.”

“Cảm ơn.” Kỳ Thần cùng Y Tường Vi đồng thời nói, trên mặt ý cười chưa từng có thay đổi.

“Hai, một.....” Truyền tổng đếm ngược đã xong, thân thể Mạc Vân Quả lập tức liền mềm xuống, may mắn người bên cạnh tay mát lạnh tiếp được cô.

Người nọ nhìn thoáng qua Kỳ Thần, thấp giọng nói: “Khả năng bị cảm nắng, tôi đưa cô ấy đi bệnh viện, các người tiếp tục.”

Nói xong lúc sau, người nọ liền vội vàng đi.

Y Tường Vi nhìn thoáng qua Kỳ Thần, nghi hoặc nói: “Vừa rồi người nọ không phải.....”

Kỳ Thần gật đầu, cúi đầu hôn lên trán Y Tường Vi: “Anh nghĩ, chúng ta nên chuẩn bị lễ vật.....”

Y Tường Vi bật cười, lập tức hiểu được ý của Kỳ Thần, ừm..... Cô ấy nghĩ cô ấy nhất định sẽ đưa cho Mạc Vân Quả một cái đại đại kinh hi!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Khi hôn lễ bắt đầu(Phiên ngoại nguyên chủ)

Edit: Linhlady

- - - - - □

Sau khi tỉnh lại cho tới bây giờ, về mặt tôi luôn là mộng bức.

Ai tới nói cho tôi, rõ ràng tôi đang cùng tên gia hoà Kỳ Thần kia ở bên nhau, làm sao nháy mắt lại ở bệnh viện rồi, hơn nữa..... Còn có một người đàn ông không quen biết.....

Sau đó, người đàn ông này luôn quấn lấy tôi, nói cái gì mà hẳn là ân nhân cứu mạng của tôi?

Tôi:..... Ha ha!

Tôi không biết trong thời gian hôn mê tôi đã làm cái gì, nhưng mà hình thư tôi đã làm được một việc tốt?

Bọn họ nói tôi mất đi ký ức, tôi mới không tin đâu!

Tôi nhớ rõ mọi chuyện từ nhỏ đến lớn, duy độc kí ức 5 năm này, lại một chút cũng không có.

Nhưng cái ngày cũng không ảnh hưởng đến cuộc sống của tôi, ngược lại, tôi cảm thấy cuộc sống hiện tại rất thoải mái, trừ cái tên gia hoà trước mắt.

Lại nói tiếp, Kỳ Thần cùng Y Tường Vi kết hôn, nghe nói tôi còn ở trong hôn lễ của bọn họ té xỉu.

Nhìn hai người đáng vẻ hạnh phúc, tôi vừa lòng gật đầu.

Hiện tại Kỳ Thần so với trước kia có tính người hơn nhiều.

Nhưng thật ra tôi cảm thấy Y Tường Vi đối với tôi thái độ rất kỳ quái, không thể nói là vì sao, chính là cảm thấy rất kỳ quái.

Nhoáng cái hai năm trôi qua, tôi vẫn như cũ không nhớ ra kí ức 5 năm kia.

Hiện tại, tôi đang chuẩn bị hôn lễ, ừm..... Cùng cái gia hoà tự xưng là ân nhân cứu mạng kia.

Nhớ tới hẳn ở trước mặt tôi bằng dáng vẻ vô lại, tôi nhìn không được bật cười, lại nói tiếp, tốt xấu cũng là một cái người làm chính trị, làm sao lại vô lại như vậy?

(Edit: cho ta hỏi chút quan quân cv là quân nhân hay chính trị nhi)

Y Tường Vi ngồi ở trước mặt tôi, khuôn mặt thuần tịnh kia thực đẹp mắt, tuy rằng kém tôi một chút, nhưng khiến người ta nhìn thấy thật thoải mái.

Cô ấy nhìn đang tôi đang trang điểm, trong ánh mắt tràn ngập hoài niệm.

Hoàn toàn không biết cô ấy đến tột cùng tại hoài niệm cái gì.....

“Cô thật đẹp.” Cô ấy nói như vậy.

Tôi hơi hơi ngửa đầu, tự nhiên nói: “Ừ, hừ.”

Cô ấy bật cười, giống như nhìn thấy gì chuyện thú vị.

“Đặc biệt xinh đẹp.” Cô ấy tiếp tục nói.

Tôi kỳ quái nhìn cô ấy một cái, có chút không hiểu vì sao cô ấy phải cường điệu.

Nói đầy đây, từ sau khi tôi tỉnh lại, fans luôn gọi tôi là “Bình hoa”, tôi nghĩ chắc bọn họ hâm mộ ghen ghét về đẹp của tôi đi? Ừ..... Có lẽ là thế đi?

Y Tường Vi vuốt bụng, nơi đó hơi hơi phồng lên, lúc này tôi mới nhớ tới, cô ấy mang thai đã ba tháng, cũng mất công cô ấy còn vất vả giúp mình chuẩn bị hôn lễ như vậy.

“Hai năm trước, khi tôi thấy hân ôn cô đi, tôi liền đoán được các người sẽ kết hôn.” Cô ấy dòi đề tài.

Tôi tò mò nhìn cô ấy hỏi: “Vì sao?”

“Tôi nói là trực giác, cô tin sao?” Y Tường Vi cười nhạt, quanh thân tản ra ánh sáng nhu hoà, lại đẹp một cách tự nhiên như vậy.

Tôi:.....

Sau đó, chúng tôi không nói cái gì nữa, cô ấy chỉ là lẳng lặng nhìn tôi, ánh mắt ôn hòa.

Hôn lễ vĩnh viễn là một thời khắc hạnh phúc nhất của mọi cô gái, tôi nhìn người đàn ông cao lớn trước mắt, khác với vẻ cột nhà ngày thường, bây giờ hân rất đứng đắn.

Chúng tôi trao đổi nhẫn, hân hôn môi tôi, môi hân mềm mại, ấm ấm, rất giống thạch trái cây, ừm..... Ăn rất ngon.

Tôi cảm lòng không đau cắn môi hân một chút, hân ăn đau, cười thầm một câu “Tiểu phôi đàn”.

Tôi nhướng mày nhìn hân nói: “Hân là tiểu bảo bối mới đúng!”

“Ừm..... Tiểu bảo bối ~” hân lại một lần ngâm môi tôi, gia tăng độ sâu cho nụ hôn này.

Tôi nhìn cảnh tượng hôn lễ long trọng, đôi tay ôm cổ hân, chủ động xuất kích.

Tôi nghĩ cảm giác như vậy, thật tốt.....

- -----

Edit: Xin vài dòng phát biểu cảm nghĩ... Hìm...

Khi edit thế giới này trong lòng ta trăm mối ngổn ngang, không biết có phải do đọc truyện nữ phụ nhiều rồi bị ảnh hưởng hay không.. -_-///

- Đầu tiên khi đọc cái tiêu đề ta còn nghĩ *Quả Quả* thật sự biết thành bình hoa theo nghĩa đen. □□□

- Thứ hai về nguyên chủ ta sợ sau khi *Quả Quả* đi nguyên chỉ quay về sau đó phát hiện kim chủ không còn, tài nguyên cũng không, bắt đầu oán hận rồi hắc hoá.... (///)

- Sau đó là về nữ chủ (Y Tường Vi) nhân vật khiến ta hồi hộp, nhìn hai người hoà hảo quá nhanh ta lại sợ nữ chủ bắt đầu sa đoạ, mất đi vẻ thuần khiết ban đầu không ngừng vươn lên, sau đó tình yêu tan vỡ.... (; "I")

Cuối cùng ta nhẫn nhịn edit tới những chương gần cuối ta thấy suy nghĩ của mình là dư thừa rồi.... Haiz... (#`_`~)

Cảm ơn các nàng nghe ta làm nhàm... Hi hi... Dùng tốc độ nhanh nhất để full TG này.... Tung bóng.... □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 312: Bản mạng thú không dễ làm

Edit: Linhlady

- -----□

“Ký chủ, cô muốn tiến hành phát sóng trực tiếp nữa không?” Đôi mắt Đoàn Từ liên tục chớp chớp nhìn Mạc Vân Quả gần ngay trước mắt.

Mạc Vân Quả: Cô vừa mới trở về.....

Đoàn Từ kiểm tra đo lường một chút, phát hiện tinh thần lực của kí chủ gần như không có tổn thất, cho nên nó mới có thể hỏi như vậy.

Mạc Vân Quả cũng cảm thấy giờ phút này trạng thái tinh thần rất tốt, mà hiện tại Đoàn Từ cũng hỏi như vậy, cô tự nhiên sẽ gật đầu, tỏ vẻ nguyện ý tiến vào thế giới sau.

Đoàn Từ chọc chọc tự gương mặt của mình, dùng âm điệu mềm mại nói: “Chuẩn bị mở phát sóng trực tiếp.”

Mạc Vân Quả cảm thấy hôm nay Đoàn Từ âm điệu rất kỳ quái:.....

Đ

oàn Từ hoàn toàn không cảm thấy nó có vấn đề gì, trải qua nhiều thế giới như vậy, mỗi khi Mạc Vân Quả hoàn thành nhiệm vụ, nó liền sẽ tự động thu thập các loại tư liệu.

Cuối cùng, nó phát hiện ra loại ngữ điệu mềm mại này chọc người thích, cho nên nó liền đem ngữ điệu của mình biến thành như vậy, Ừ..... Nhìn đáng vẻ cũng không tệ lắm! Đoàn Từ nghĩ như vậy.

Mạc Vân Quả cũng không có để ý Đoàn Từ khác thường, ở trong mắt cô, đây là sở thích quái dị của Đoàn Từ mà thôi.

Đoàn Từ nói xong câu nói kia, lúc sau, trực tiếp tiến hành rồi truyền tống.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, sau đó rơi xuống mà một người, theo sau liền truyền ra tới từng đợt kinh hô.

Mạc Vân Quả:?

Sau đó, Mạc Vân Quả cảm giác cô bị ôm lên, ôm. lên. nha.

M

ạc Vân Quả nhìn móng vuốt của mình, thịt thịt, phần phần nộn nộn, nhìn đáng vẻ thập phần đáng yêu.

Mạc Vân Quả: Lại xuyên thành động vật!

“Ai nha nha! Tiểu Quả Quả lại xuyên thành động vật sao? Lần này xuyên thành con gì? Cầu cầu?”

“Ánh mắt lâu trên có vấn đề sao? Rõ ràng là hồ không phải sao!”

“Là hồ a, là hồ con nhỏ nhỏ nha! Đáng yêu nha!”

“Ha ha ha! Tiểu Quả Quả lại xuyên thành động vật.”

“Phốc, lúc này mới mấy cái thế giới lại xuyên thành động vật? Nhưng mà ta thấy động vật ở thế giới này có khí phách hơn!”

“Lầu trên, người xác định tiểu Quả Quả nhà ta là khí phách mà không phải mạnh sao?”

“Khi còn nhỏ là mạnh, sau khi lớn lên là khí phách! Ha ha ha!”

“Hệ thống hệ thống ~ nhanh tung bối cảnh truyện xưa cùng nhiệm vụ vị diện đi~ thật chờ mong thế giới này sẽ có chuyện gì thú vị!”

“Đúng vậy, đúng vậy~”

Đoàn Tử nhìn người trong phòng phát sóng trực tiếp kêu gào, lập tức đem bối cảnh chuyện xưa tung ra.

Cùng lúc đó, nhiệm vụ cũng tuyên bố ở phòng phát sóng trực tiếp.

“Đinh! Nhiệm vụ: Trợ giúp Cố Kinh Thước đột phá cấp mười hai!”

Thế giới hệ thống chiến đấu chia làm mười hai cấp, cũng có nghĩa là, cấp người hai là cấp cao nhất.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua nhiệm vụ, lại nhìn thoáng qua người ôm đang ôm mình, tiếp thu bối cảnh nàng xong, cô cũng biết người ôm mình là Cố Kinh Thước cũng là đối tượng nhiệm vụ của mình.

Cố Kinh Thước nhìn con mèo nhỏ trong, thân thể giống như đang run, trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ.

Hắn thở dài một hơi, như là nhận mệnh, lắc đầu, rời khỏi nơi thị phi này.

Mạc Vân Quả nằm ở trong lòng Cố Kinh Thước, thân nhiên liếm liếm móng vuốt, ừm. Giống như có điểm dơ.

Mạc Vân Quả đem móng vuốt cọ lên quần áo Cố Kinh Thước, sau đó buông móng vuốt xuống.

Cố Kinh Thước nhìn tư thái của bản mạng thú kí khế ước với mình, khóe miệng ngậm một mạt cười.

Có lẽ, đây là ý trời đi?

Ý trời a.

Cố Kinh Thước ngẩng đầu, nhìn mặt trời chói lóa, trong lòng một trận buồn bã.

Bắt đầu từ khi nào, hắn lại cũng tin tưởng vào vật kia như hôm nay?

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313

Edit: Linhlady

- -----□

Mạc Vân Quả tùy ý để Cố Kinh Thước ôm mình, trong đầu lại suy nghĩ bối cảnh thế giới này.

Đây là một mảnh đại lục thần kỳ, tên là Thiên Khai đại lục.

Người trên đại lục Thiên Khai đều có bản mạng thú của mình, có vài người bản mạng thú vô cùng cường đại, mà có người lại vô cùng rầu rìa.

Có vài người bản mạng thú từ sinh ra đã thức tỉnh rồi, mà có vài người bản mạng thú còn lại bản mạng thú lại không thể thức tỉnh, cái này người ta gọi là thú chết.

M

Ỗi người bản mạng thú thời gian thức tỉnh không giống nhau, nhưng có thể xác định là, càng sớm thức tỉnh bản mạng thú càng càng cường đại.

Nói như vậy, đương nhiên thức tỉnh tốt nhất, nhưng cũng có người phát minh ra một loại đan dược, có thể thôi thúc bản mạng thú thức tỉnh, nhưng loại đan dược này, trên thị trường là vô giá.

Mới đó Cô Kinh Thước mới dùng loại đan dược này để thúc đẩy bản mạng thú thức tỉnh, trên thực tế, cũng chuẩn xác thành công.

Cổ Kinh Thước là đại thiếu gia Cô gia, vốn dĩ có thể nói là áo com vô ưu, nhưng gần như bản mạng thú của đệ tử Cổ gia đều đã thức tỉnh, mà hần lại không hề động tĩnh, này không thể nghĩ ngờ làm hần có chút nôn nóng.

Năm mươi lăm tuổi, bởi vì bản mạng thú còn không thức tỉnh, hần bị loại bỏ khỏi vị trí gia chủ đời kế tiếp, từ đây bắt đầu cuộc sống nước sôi lửa bỏng.

Năm ấy, Cổ Kinh Thước biết được ở lại gia tộc cũng không chiếm được cái gì tốt đẹp, quyết đoán rời nhà trốn đi, gia nhập dong binh đoàn, ngày ngày sinh hoạt trong cuộc sống lênh đênh.

Bởi vì bản mạng thú không thức tỉnh, cũng tương đương với việc sức mạnh chiến đấu của hần không cao, nhưng l tư chất hần thông minh, sáng lập ra một cách tu luyện mới —— luyện thể!

Có thể nói, hiện tại thân thể Cổ Kinh Thước có sấm sét bình thường cũng không thể thương tổn.

Bởi vì hàng năm ở trong dong binh đoàn cống hiến, vào năm hần 23 tuổi là hôm nay, hần xin thủ lĩnh dong binh đoàn một viên thức tỉnh đan.

Nhưng mà, bản mạng thú thức tỉnh rồi, nhưng,.....

Mạc Vân Quả liếm liếm móng vuốt, cô cảm thấy mình rất mạnh, ần..... Đặc biệt cường.

Trong nháy mắt khi cô đến thế giới này, trong đầu cô xuất hiện rất nhiều đồ vật kì quái.

Vài thứ kia không phải đồ vật cô biết, cũng không phải Đoàn Tử truyền cho cô.

Sau khi xem lại bối cảnh vị diện, cũng hiểu ra, những đồ vật xuất hiện kia, hần là của bản mạng thú Cổ Kinh Thước, mà cô, chỉ bám vào thân thể nó mà thôi.

Cổ Kinh Thước đem Mạc Vân Quả ôm về nhà, đây là một căn phòng đơn sơ, ngoại một cái giường, mấy cái ghế dựa ở ngoài, còn lại không có gì.

Cổ Kinh Thước tuy rằng hàng năm giao tranh, được rất nhiều nguyên tinh, nhưng là hần tiêu hao cũng nhiều, nhiều năm như vậy, lại không giữ lại được gì.

Cổ Kinh Thước lấy một chiếc bánh nướng lớn ở bao trên giường, sau đó gặm một miếng.

Mạc Vân Quả:..... Cô có một loại dự cảm không tốt.

Cổ Kinh Thước nhìn tiểu miêu trong lòng, giống như từ lúc bắt đầu tới giờ nó vẫn luôn liếm móng vuốt, hần là đói bụng đi?

Cổ Kinh Thước bẻ một khối bánh nướng nhỏ đưa tới bên miệng Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:.....

Cổ Kinh Thước nhìn tiểu miêu không ăn, giờ tay lại gần một chút, ý bảo cô

ăn.

Mạc Vân Quả thấy Cổ Kinh Thước thật sự kiên trì, há mồm cắn bánh nướng lớn, sau đó.....

Gãy răng rồi!

Mạc Vân Quả:.....

Cổ Kinh Thước:.....

Cổ Kinh Thước sâu sắc cảm thấy, bản mạng thú nhà mình thật sự quá yếu ớt, ăn một cái bánh nướng lớn cư nhiên có thể gãy răng!

Mạc Vân Quả sâu sắc cảm thấy, hàm răng Cổ Kinh Thước thật sự thật tốt quá, không hổ là người luyện thể, nghĩ đến có lẽ cũng đem hàm răng luyện?

Một người một thú đối diện không nói gì, không khí trong lúc nhất thời có chút quỷ dị.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 314

Edit: Linhlady

- -----□

Cuối cùng, vẫn là Cố Khinh Thước mở miệng nói trước.

“Người nhỏ yếu như vậy, ta phải bảo hộ người thật tốt a ~” Bàn tay to của Cố Khinh Thước ở trên đầu Mạc Vân Quả xoa xoa.

Mạc Vân Quả:..... Ta không nhỏ yếu!

Cố Khinh Thước biết bản mạng thú nhà mình không có cách nào ăn cái bánh nướng lớn, nhưng mà hiện tại trên người hắn không có tinh nguyên, lúc trước đều dùng để đổi tích phân trong dong binh đoàn, để lấy thức tinh đan.

Nếu muốn nuôi sống bản mạng thú, của mình chỉ sợ còn phải đi một chuyến vào rừng rậm Mãng Hoang.

Rừng rậm Mãng Hoanh, là rừng rậm nguy hiểm nhất đại lục Thiên Khai, không gì sánh nổi.

Nhưng nguy hiểm thường thường cũng gắn liền với kì ngộ tài phú.

Rừng rậm Mãng Hoang lớn bao nhiêu, không có người nào biết, bởi vì không có ai có thể đi vào sâu bên trong.

Đại đa số người ở đây chỉ tiến vào một chút bên ngoài, nhưng sát bên ngoài thôi, cũng có rất nhiều thứ tốt.

Chiều theo thực lực hiện tại của Cố Khinh Thước, khoảng cách có thể đi vào, cũng xa hơn bình thường một chút.

Lại nói tiếp, thực lực của Cố Khinh Thước hiện tại, chiều theo hệ thống nơi này cũng là cấp bậc thứ năm.

Nói cách khác, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả chỉ sợ còn cần một khoảng thời gian rất dài rất dài.....

Cố Khinh Thước không hề hay biết bản mạng thú của hắn cũng không hề đơn giản, hắn đơn giản thu thập một chút, liền ôm Mạc Vân Quả đi về phía rừng rậm Mãng Hoang.

Mãng Hoang cực kì rộng lớn, không ít binh đoàn chấp hành nhiệm vụ ở đây, Cố Khinh Thước cũng không chạm mặt lần nào.

Cố Khinh Thước tính toán bắt một con mãnh thú cấp một, sau đó đi bán đổi lấy tinh nguyên, như vậy có thể mua đồ ăn ngon cho bản mạng thú rồi.

Nhưng không biết có phải vận khí của hắn không tốt hay không, hắn đã lượn ở đây gần hai tiếng cũng không thấy một con mãnh thú cấp một nào.

Cố Khinh Thước:.....

Hắn nào biết đâu rằng, những con mãnh thú đó cảm nhận được hơi thở khủng bố, cho nên mới không dám đến địa phương này.

So với Cố Khinh Thước nôn nóng, Mạc Vân Quả cùng người trong phòng phát sóng trực tiếp có vẻ thực nhân nhả.

Vũ trụ to lớn, có lẽ đồ vật ở thế giới này bị bỏ như giấy cũ, ở một thế giới khác lại được coi như trân bảo.

Mà tình huống như vậy, đang xảy ra trong phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả.....

“A a a a a! Đó là huyết linh chi a a a a! A! Tên hỗn đản Cố Khinh Thước này! Cứ nhiên một chân dẫm! Ta muốn đi tìm hắn liều mạng a a a a!”

“A a a! Tiểu Quả Quả! Đó là đoạt mệnh đằng a! Giống như muốn a a a!”

“Hu hu hu..... Thật nhiều thảo dược a a a a!”

“Vũ sao ta lại tới cái này phòng phát sóng trực tiếp, nhìn đến nhiều đồ trân quý như vậy bị người này dẫm nát, tâm liền đau quá a a!”

“Ta cũng đau quá, ta thấy được quang minh Trúc, cái kia có thể luyện chế sinh mệnh dược tề a a a!”

“Ta muốn chậm rãi, thế giới này thảo dược thật nhiều a a!”

“Xem ra trên lầu đều đến từ các vị diện tu chân a! Ha ha ha! Như ta đến từ thế giới khoa học kỹ thuật, đối với mấy thứ này, hoàn toàn không có cảm giác, còn không phải là cò đại sao? Chờ..... Từ từ! Nắm thảo! Đó là cái gì! Ta nhìn thấy gì! A a a a! Thế mà ta thất cây năng lượng! Phốc..... Phun một ngụm máu! Cố Khinh Thước, người tên hỗn đản này a a a a! Người sao có thể tùy ý ngắt nó ngấm ở trong miệng!”

“Ngồi xem lầu trên tự vả mặt.....”

Mạc Vân Quả:.....

Vốn dĩ Mạc Vân Quả cũng cảm thấy đó là một đồng cò đại, nhưng bị phòng phát sóng trực tiếp nháo không ngừng, cô đã biết, mấy thứ này thực quý giá, ừm..... Giống như có thể luyện ra các loại thuốc?

Mạc Vân Quả liếm liếm móng vuốt, ở trong đầu nghĩ làm mới có thể khiến Cố Khinh Thước đem đám thảo dược này về nhà.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 315

Edit: Linhlady

-----□

Cố Khinh Thước phun “Cỏ dại” trong miệng ra, thờ dài một hơi.

Hắn tay vuốt ve lông Mạc Vân Quả, mềm nhẹ mà ôn nhu.

“Lại nói tiếp, ta còn chưa đặt tên cho ngươi đâu! Toàn thân ngươi là màu trắng, như vậy gọi là đại Bạch đi.”

Mạc Vân Quả:.....

“Đại Bạch, xin lỗi a, chủ nhân của ngươi thực vô dụng, liên tinh nguyên cũng không có một cái.” Cố Khinh Thước thờ dài nói.

Mạc Vân Quả:.....

“Đại Bạch, ngươi biết ta vì sao ta đặt tên ngươi là đại Bạch không? Bởi vì ngươi quá nhỏ, ta muốn ngươi lớn lên đại đại!”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nghe Cố Khinh Thước lời nhai, trong đầu lại suy tư về một mảng thảo dược dưới chân.

“Ta muốn mang thảo dược này về nhà, các ngươi có cái ý kiến gì hay không?” Mạc Vân Quả hỏi.

“Cái này đơn giản, tiểu Quả Quả, ta đánh thưởng cho ngươi một cái nhẫn, chỉ cần ngươi nghĩ thu vào, nó sẽ tự động đem vài thứ kia thu vào trong không gian.” Phòng phát sóng trực tiếp có người nói.

Mạc Vân Quả cảm thấy cái này nhẫn rất tốt, nói như vậy, sẽ không bị Cố Khinh Thước để ý.

“Cảm ơn.” Mạc Vân Quả nói.

“Hi hi ~ tiểu Quả Quả không cần cảm ơn ~ chỉ cần nhớ kỹ ta thì tốt rồi! φ(>ω<*)”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua cái ID, “Khí vương” kia, cô đem tên này ghi tạc trong lòng.

Sau đó, khi Mạc Vân Quả nhận được nhẫn đánh thưởng.

Nhẫn ổn định vững chắc ở trên móng vuốt Mạc Vân Quả, tự động thu lại lớn nhỏ, còn có thể ẩn hình.....

Mang nhẫn lúc sau, Mạc Vân Quả lập tức nhảy xuống khỏi ngực Mạc Vân Quả.

Bởi vì cần phải tiếp xúc trực tiếp với đám thảo dược kia, nhẫn mới có thể đủ tự động thu, cho nên Mạc Vân Quả mới trên mặt đất.

Lúc sau, Mạc Vân Quả bắt đầu bận rộn nhất.....

“Ai ai! Tiểu Quả Quả! Bên trái hai bước, thảo dược màu phấn hồng, là phấn phấn thảo, có thể chế tạo thuốc mê hoặc!”

“Tiểu Quả Quả, thêm một bước là hòa hòa thảo, có thể chế tác đá lấy lửa dược.”

“Bên kia bên kia! Sau hai bước là thâm hắc thảo là hắc hòa thảo, có thể chế tác hắc hắc dược tề.”

“Còn có còn có! Đi phía trước tám bước, là thâm lục thảo là sinh mệnh thảo, có thể chế tác thanh hòa dược.”

“Tiểu Quả Quả, sau tám bước, kiên quyết thảo, là kiên quyết thảo, có thể chế tác kim. Thương không ngã dược!”

“Lầu trên thật lợi hại.....”

“Lầu trên thật lợi hại.....”

Mạc Vân Quả:.....

Cố Khinh Thước:.....

Bản mạng thú nhà mình là đang khiêu vũ sao? Làm sao lại một hồi nhảy bên này, một hồi nhảy bên kia?

Cố Khinh Thước cảm thấy, hẳn có thể là bị bề ngoài mềm mại của đại Bạch nhà mình lừa rồi, hẳn cho rằng nó là một con vật nhuyển mạnh, nhưng mà.....

Mạc Vân Quả lập tức từ bên chân hắn chạy trốn qua đi.....

Cố Khinh Thước:.....

Hiện tại xem ra, đại Bạch nhà mình tràn trề sinh lực a!

Như vậy cũng tốt, dễ nuôi sống..... Cố Khinh Thước câu được câu không nghĩ đến.

Mạc Vân Quả không quan tâm Cố Khinh Thước nghĩ cái gì, cô căn cứ theo phòng phát sóng trực tiếp chỉ thị điên cuồng thu thập thảo dược.

Thời gian thoáng cái trôi qua, Mạc Vân Quả đem thảo dược xung quanh một trăm dặm thu hoạch sạch sẽ, sau đó cảm thấy mỹ mãn nhảy tới trong lòng Cố Khinh Thước.

Cố Khinh Thước cũng không ngại móng vuốt của nó cắn, hẳn còn lôi kéo móng vuốt của nó cọ cọ lên quần áo của mình, e sợ bản mạng thú nhà mình không cao hứng.

Cố Khinh Thước nhìn đại Bạch chơi đủ rồi, lại nhìn nhìn sắc trời, cũng hơi muộn rồi.

Hắn thờ dài một hơi, biết hôm nay không có thu hoạch.

Ban đêm rừng rậm Mãng Hoang rất nguy hiểm, cho dù ở sát bên ngoài, cũng nguy hiểm vô cùng.

- -----

Edit: Mai các em thi thpt quốc gia, chúc các em thi tốt nhé, bình tĩnh làm bài. $\geq \dots \leq$

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316

Edit: Linhlady

- -----□

Cổ Kinh Thước ôm Mạc Vân Quả nhanh chóng đi khỏi nơi này, một người một thú không tốn bao nhiêu thời gian đã về đến nhà.

Trong nhà vẫn như cũ đơn sơ như vậy, nhìn qua giống như không có gì thay đổi.

Cổ Kinh Thước nhìn đại Bạch trong ngực, trong lòng nổi lên một trận âm áp.

Chẳng sợ bản mạng thú của mình vẫn luôn là tiểu miêu, chỉ cần nó có thể bên cạnh mình, ở trong thế giới đầy ác ý này, luôn ở bên cạnh mình là đủ.

Cổ Kinh Thước ăn bánh nướng khô quất, nhìn thoáng qua đại Bạch chưa ăn cái gì, hắn nghĩ nghĩ, hay ngâm bánh nướng với nước cho bánh mềm ra một chút.

Cổ Kinh Thước cầm bánh nướng ngâm nước đã mềm lại trước mặt Mạc Vân Quả, ý bảo nó ăn xong.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả một chút cũng không cảm thấy đói, suy nghĩ một chút, có lẽ đây không phải thức ăn cho bản mạng thú.

Móng vuốt của Mạc Vân Quả vỗ một cái lên tay hắn, sau đó từ không gian hệ thống lấy ra một cái đan đỉnh, đó là “Khí vương” trong phòng phát sóng trực tiếp đánh thưởng cho cô.

Cổ Kinh Thước nhìn đan đỉnh đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Hắn nhìn đại Bạch, trong lòng cảm thấy có chút kì quái.

Đại Bạch của hắn, hắn không hề đơn giản như vậy:.....

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ Cổ Kinh Thước nghĩ như thế nào, đem đan đỉnh lấy ra, sau đó Mạc Vân Quả cũng mang đồng thảo dược đưa ra.

Trong lúc nhất thời, trong phòng đều ngập mùi hương thảo dược, đương nhiên, trong mắt của Cổ Kinh Thước đồng thảo dược này chẳng qua là đám cỏ dại mà thôi.

Khoé mũi Cổ Kinh Thước cong cong, bế Mạc Vân Quả lên, xoa xoa đầu cô, nói: “Người còn có không gian sao? Ta liền biết đại Bạch rất lợi hại!”

Mạc Vân Quả:.....

“Thế nhưng người ang đồng cỏ dại này về làm gì?”

Cổ Kinh Thước tò mò hỏi.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp nghe Cổ Kinh Thước nói như vậy, đều có chung ý nghĩ muốn tản hắn, những cái đó đều là bảo bối! Bảo bối!

Một móng vuốt của Mạc Vân Quả lại đập xuống tay Cổ Kinh Thước, sau đó linh hoạt nhảy lên bàn, ngồi ngay ngắn ở đó.

Cổ Kinh Thước ngồi xuống, nhìn đại Bạch “Ngoan ngoan” ngồi ở trên bàn, vươn tay ra muốn sờ nó.

Mạc Vân Quả lại đập xuống bàn tay to không an phận của Cổ Kinh Thước, chỉ chỉ vào một gốc thảo dược.

Cổ Kinh Thước nhìn theo hướng móng vuốt của Mạc Vân Quả, duỗi tay cầm gốc thảo dược kia.

Hắn nhìn gốc thảo dược, cũng không cảm thấy có cái gì đặc biệt, nhưng nếu đại Bạch nhà mình thích, hắn vẫn nên cho nó hào.

Cổ Kinh Thước đưa gốc thảo dược cho Mạc Vân Quả, rồi lại bị một móng vuốt chụp được.

Mạc Vân Quả chỉ chỉ đan đỉnh bên cạnh mình, ý bảo hắn bỏ vào đi.

Cổ Kinh Thước cũng không nói cái gì, chỉ theo động tác của nó buông xuống.

Mạc Vân Quả nhìn thảo dược cuối cùng cũng bỏ vào đúng chỗ, hơi há miệng một ngọn lửa u lam từ trong miệng cô xuất hiện, nháy mắt nhiệt độ trong phòng tăng lên không ít.

Cổ Kinh Thước kinh ngạc nhìn đại Bạch nhà mình, giờ khắc này, hắn mới chân chính ý thức được, bản mạng thú của mình, thật thật không đơn giản.

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ sut nghĩ của Cố Kinh Thước, lúc này trong trạng thái tam dùng.

Đầu tiên, phải xem phòng phát sóng trực tiếp hướng dẫn luyện đan, sau đó nhìn đúng đan được chỉ cho Cố Kinh Thước lấy, bảo hắn bỏ vào lò luyện, còn phải cẩn thận không chế được ngon lửa, để tránh quá lớn thiếu phòng ở, lại miễn cho quá nhỏ luyện không thành đan.

Trong lòng Cố Kinh Thước kinh nghi, ngược lại động tác trong tay không ngừng làm theo ý Mạc Vân Quả.

Theo quá trình thảo dược được đưa vào, trong phòng bắt đầu tản ra hương vị nói không nên lời.

Cố Kinh Thước hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy cả người đều sáng khoái.

Hắn nhìn tiểu miêu trước mặt cùng đan lô bên cạnh nó, như suy tư chuyện gì đó.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317

Edit: Linhlady

- -----□

Toàn bộ thảo dược đã được đưa vào, dư lại chính là ngưng đan.

Trước kia Mạc Vân Quả chưa bại giờ luyện đan, hiện tại cô cũng chỉ có thể nghe theo chỉ đạo của người trong phòng phát sóng từng bước làm theo mà thôi.

Mạc Vân Quả có thể ngửi thấy mùi hương từ đan lô, cô nghĩ, cô đã thành công rồi.

Ý niệm này loé lên, liền thấy đan đỉnh phát ra “Phanh” một tiếng, hơn mười viên đan dược cứ như vậy bay ra, một đám nện ở trên mặt Cố Kinh Thước.

Mạc Vân Quả:.....

Cố Kinh Thước:.....

Đan dược đập xong bắn trở về, sau đó từng viên dừng ở trên bàn, lăn lộn vài vòng, sau đó đã bị Mạc Vân Quả một móng vuốt ấn ở nơi đó, bất động.

Cố Kinh Thước nhìn đan dược, hình dáng kia, đúng đúng, là không tồi, hắn nghĩ như vậy.

Hắn vươn tay muốn cầm lấy một viên đan dược, lúc duỗi đến một nửa lại đột ngột dừng lại.

Hắn nhìn tiểu miêu trước mặt, đoạn đoạn chính chính ngồi ở chỗ kia, đôi mắt to tròn xoe cứ thế nhìn hắn, nhì qua vô cùng đáng yêu.

Nhưng Cố Kinh Thước biết nó lại không đáng yêu như vẻ bề ngoài vậy.

“Ta có thể xem một viên sao? Ta bảo đảm không nuốt.” Cố Kinh Thước trung cầu ý kiến của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, đẩy một Viên đan dược gần nhất lại phía hắn, số đang dược này chính là luyện cho hắn, như vậy hắn có thể tùy ý xem.

Cố Kinh Thước được cho phép, lúc này mới cầm Viên đan dược lên nhìn.

Cố Kinh Thước nhìn hoa văn trên đó, rất xinh đẹp, không hề có tí vết.

Cố Kinh Thước nghĩ, đây là Viên đan dược đẹp nhất mà hắn từng thấy.

Hắn ngửi một chút, chỉ cảm thấy quanh thân một trận thoải mái nhẹ nhàng, hắn dám khẳng định, đại Bạch nhà mình luyện đan dược, nhất định là đan dược cực phẩm!

Nhưng lại không biết đan dược này có tác dụng gì?

Nhiều năm như vậy hắn chưa từng thấy loại đan dược giống như thế này bao giờ.

“Đại bạch, người biết đây là đan dược gì sao?” Cố Kinh Thước nhẹ hỏi.

Mạc Vân Quả không nói gì, cứ như vậy nhìn Cố Kinh Thước, trên thực tế cô đang nhìn nội dung trong phòng phát sóng trực tiếp.

“Tiểu Quả Quả, người có thể nói sao?”

“Hắn là sẽ đi? Nếu là không nói được, ta có thể đánh thưởng cho tiểu Quả Quả một viên khẩu ngữ đan a!”

“Ừm..... Không nói đến việc tiểu Quả Quả có thể nói chuyện hay không, cứ như vậy đem năng lực của tiểu Quả Quả bại lộ ở trước mặt Cố Kinh Thước, thật sự tốt sao?”

“Ta thấy Cố Kinh Thước không phải người xấu, hắn là có thể.”

“Ta cảm thấy, nên đem thực lực bại lộ ở trước mặt Cố Kinh Thước, cho hắn biết tiểu Quả Quả nhà ta lợi hại cỡ nào, nói như vậy, hắn mới có thể có ý định ôm đuôi của tiểu Quả Quả nha!”

“Nói cũng đúng! Ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả, không cần để ý cứ bộc lộ tất cả tài năng ra ~ dù sao có xảy ra chuyện gì, có chúng ta cho người chỗ dựa, thế giới khác ta không dám nói, nhưng thế giới này, ta tùy tiện lấy ra vài thứ cũng khiến bọn họ xong đời, ha ha ha ha!”

“Kính hải, lâu trên là đại thần! Ôm lấy đùi cạ một cái! ρ(>ω<*)”

“Hắc hắc hắc! Tiểu Quả Quả, tới! Nói tên đan dược ra hù chết Cổ Khinh Thước!”

“Đúng đúng đúng! Nói ra!”

Mạc Vân Quả:..... Người trong phòng phát sáng trực tiếp thật là càng ngày càng sinh động.

Nhưng chính bản thân cô cũng thấy nên bộc lộ tài năng ra, có như vậy, Cổ Khinh Thước cũng sẽ muốn ôm đùi của cô đi?

Mạc Vân Quả cúi đầu nhìn thoáng qua tứ chi nho nhỏ của mình, ừ..... Ôm chặt cẳng chân của mình!

“Thanh tâm đan.” Mạc Vân Quả há mồm nói.

Cổ Khinh Thước kinh ngạc nhìn Mạc Vân Quả, thật ra hần cũng chỉ thử hỏi mà thôi, không ngờ bản mạng thú của hần có thể nói thật!

- ----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318

Edit: Linhlady

- -----□

Truyền thuyết, chỉ có bản mạng thú cấp mười hai mới có thể nói tiếng người mà thôi, nhưng nó là trong truyền thuyết.

Thế nhưng Cổ Khinh Thước tin tưởng, bản mạng thú nhà hần không phải cấp mười hai, thế nhưng cũng là một sự tồn tại vô cùng lợi hại rồi!

Cổ Khinh Thước nghe qua tên là “Thanh tâm đan”, hần lục lại kí ức của mình, lại phát hiện ra không hề coa tên đan dược này.

Chẳng lẽ, đây là loại đan dược mới mà đại Bạch mới nghĩ ra?

Lần này, ánh mắt của Cổ Khinh Thước nhìn Mạc Vân Quả càng thêm ngạc nhiên.

Mạc Vân Quả nhìn sắc mặt biến hóa không ngừng của người con trai trước mắt, trầm mặc thật lâu.

Hừm..... Chẳng lẽ thật sự giống như người trong phòng phát sáng nói, công dụng của nó đã dọa hần rồi.

Hiển nhiên, Mạc Vân Quả hiểu lắm.

Bởi vì Cổ Khinh Thước không hề biết công dụng của nó là gì.....

Cổ Khinh Thước nhìn đan dược đầy bàn, không biết nghĩ đến chuyện gì, đột nhiên chạy lại bên giường, lấy lục dưới gối ra một cái bình, đổ hết đồ trong đó ra, sau đó cẩn thận cho đan dược vào.

“Đại Bạch, cái đan dược này có tác dụng gì a?” Cổ Khinh Thước đem bình thuốc đặt bên cạnh người Mạc Vân Quả hỏi.

Mạc Vân Quả:.....

“Có thể loại trừ vết thương cũ trong người người cũng tai hoạ ngầm” Mạc Vân Quả nói.

Cổ Khinh Thước nghe được lời này, trong lòng cả kinh, bên ngoài lại bất động thanh sắc.

Lúc trước hần không có bản mạng thú của mình, cho nên tự sáng lập ra một con đường riêng là luyện thể chi đạo.

Đ

i trên con đường luyện thể chi đạo dị thường gian khổ, hần thường xuyên bôi vì luyện thể bị thương, tuy rằng đều thông qua đan dược chữa khỏi, nhưng lại để lại không ít tai hoạ ngầm.

Hiện tại hần tu luyện thêm, có đôi khi liền sẽ cảm thấy rất khó chịu, nhưng hần cũng không có phương pháp nào khác.

Cổ Khinh Thước không nghĩ tới, đại Bạch nhà hần lại cho hần một niềm vui lớn như vậy.

Mỗi hần giặt giặt, ánh mắt loé sáng, hần nhìn con vật nhỏ bé trước mắt, trong lòng lại có dòng nước ảm.

Cổ Khinh Thước không nhịn được duỗi tay đem Mạc Vân Quả ôm vào trong lòng, dùng sức xoa nắn một chút.

Mạc Vân Quả:..... Mỗi một sùng vật đều không tránh được vận mệnh bị chủ nhân xoa nắn.

“Cảm ơn.” Cổ Khinh Thước chân thành nói.

Mạc Vân Quả ghé vào trong lòng Cổ Khinh Thước, ngáp một cái cô có chút mệt nhọc.

Sau đó, cô cứ như vậy ngủ luôn.....

Cổ Khinh Thường còn đang đắm chìm trong cảm xúc của mình không nhận ra đại Bạch khác thường, cho đến khi hần tỉnh táo lại, cúi đầu vừa thấy, tiểu gia hỏa, thế mà ngủ rồi!

Cổ Khinh Thước:.....

Cổ Khinh Thước nhìn đan dược trên bàn, trong mắt có tia sáng.

Hắn ôm Mạc Vân Quả đi tới trên mép giường, sau đó thật cẩn thận đặt ở trên giường, giúp nó đắp chăn cẩn thận, rồi cầm đan dược rời đi.

Mười lăm phút sau, ở trong trung tâm nhà đấu giá lớn nhất Thành Tâm, một người đàn ông mặc áo choàng đen không thấy rõ mặt xuất hiện ở đây.

Hắn móc ra một cái bình sứ, nói với người tiếp đãi hắn: “Đây là cực phẩm thanh tâm đan, có thể tiêu trừ tai hoạ ngầm trong thân thể.”

Chỉ một câu ngư vậy lại thành công khiến sắc mặt người trước mắt thay đổi.

Hắn cuống quýt nhìn bốn phía, xác định không có người thứ ba mới vội vàng mời người áo đen vào trong, cho người khác một ánh mắt, ý bảo đi mời quân sự.

Một tiếng sau, theo người áo đen rời đi, nhà đấu giá thả ra một tin tức.

Trong vòng một tuần nữa, sẽ đem cực phẩm thanh tâm đan bán đấu giá!

Mọi người nghe tin tức này, cho người đến nhà đấu giá chứng thực, sau khi được xác nhận, lúc này mới hoang mang rối loạn vội đi gom góp nguyên tinh.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319

Edit: Linhlady

- - - - - □

Tuy rằng không biết thanh tâm đan là thứ gì, nhưng cứ có hai chữ “Cực phẩm”, có thể thành công khiến đại đa số người cam tâm tình nguyện bỏ tình nguyện.

Đại lục này to lớn, vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Cho nên cho dù bản thân chưa từng nghe qua tên “Thanh tâm đan” trên quý ra sao, mọi người tranh nhau tìm kiếm vé vào nhà đấu giá, dù không thể mua được nhưng cũng có thể nhìn qua nó ra sao.

Cổ Khinh Thước không hề hay, biết thanh tâm đan kia tạo ra oanh động như thế nào, làm xong tất cả mọi việc hắn nhanh chóng trở về nhà, thấy trên giường gò lên một cục nho nhỏ, hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn đi qua đi, thật cẩn thận xúc chạm, nhìn Mạc Vân Quả cuộn mình lại ngủ, trong mắt xẹt qua một tia ý cười.

Trong phòng còn một ít “Cò dại”, Cổ Khinh Thước cũng không dọn dẹp chúng.

N

Ếu đây là đồ đại Bạch nhà mình mang về, nhất định sẽ có tác dụng riêng của nó, hắn chỉ là gà mờ, cũng không dám đụng lung tung nhờ đảo lộn thảo dược của cô.

Dù sao hắn cũng tận mắt thấy đại Bạch biến những thảo dược kia thành đan dược.

Cổ Khinh Thước cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, hắn xúc chạm, thật cẩn thận bò lên trên giường, sau đó thoải mái ôm đại Bạch ngủ.

Quần chúng trong phòng phát sóng trực tiếp thấy tất cả mọi chuyện:..... Cảm thú! Lại dám bò lên trên giường tiểu Quả Quả! Hu hu hu..... Bọn họ cũng muốn ôm tiểu Quả Quả mềm mại đáng yêu ngủ!

S

áng sớm hôm sau, Cổ Khinh Thước đã sớm tỉnh lại, hắn nhìn đại Bạch còn ngủ say, suy nghĩ xem làm cách nào mới đánh thức đại Bạch được.

Nếu cứng rắn đánh thức, đại bạch sẽ khóc đi? Ừ..... Sẽ khóc đi?

Quần chúng xem phát sóng trực tiếp:..... Người suy nghĩ nhiều rồi, chỉ đập người vài cái thôi!

Cổ Khinh Thước không đành lòng đánh thức Mạc Vân Quả, chỉ có thể ghé vào nơi đó, lẳng lặng nhìn bản mạng thú nhà mình.

Vì thế, khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, đập vào mắt cô là một khuôn mặt phóng đại.

Mạc Vân Quả:.....

Phản ứng của thân thể vĩnh viễn nhanh hơn so với suy nghĩ, một bóng đen loé qua, chỉ thấy Cổ Kinh Thước la lên một tiếng, sau đó bùm mặt nhảy xuống giường.

Cổ Kinh Thước:..... Đại Bạch nhà mình cũng có tính khí khi mới rời giường!

Mạc Vân Quả nhìn móng vuốt của mình, ừ..... Thực sắc bén.

Nhưng mặc dù như vậy, cô cũng không thể cào rách da của Cổ Kinh Thước, chỉ hơi hơi xước da thôi, xem ra da mặt của Cổ Kinh Thước so với suy nghĩ của cô còn dày hơn.

Cổ Kinh Thước thấy mặt hơi đau rát, tuy rằng không chảy máu nhưng cũng xước chút da.

Cổ Kinh Thước biết thân thể của mình có bao nhiêu cường hãn, ngay cả mãnh thú cấp tám cũng không thể một lần cào đã rách da, thế nhưng đại Bạch nhà hần chỉ cào một cái thôi đã xước da rồi!

Có thể nói, đại Bạch nhà hần rất cường hãn!

Trong lòng Cổ Kinh Thước vô cùng kinh hi, không ngờ bản mạng thú của hần lại hung hãn như vậy.

Ngắn ngủn một buổi sáng, một người một thú đại khái đều hiểu được thực lực của nhau.

Cổ Kinh Thước tùy ý xoa xoa mặt, sau đó lại lấy ra một khối bánh nướng lớn gặm, hần biết đại Bạch nhà hần vô cùng ghét thứ này, cho nên hần tự mình ăn thôi.

Chờ hần kiểm được tình nguyên, hần nhất định sẽ mua cho đại Bạch rất nhiều rất nhiều đồ ăn ngon! Hần thề!

Sau khi Cổ Kinh Thước ăn xong bánh nướng, hần ôm Mạc Vân Quả đi về phía rừng rậm Mãng Hoang, hi vọng có thể săn bắt một ít mãnh thú hoặc có thể tìm ít thứ cho đại Bạch?

Mà Mạc Vân Quả dường như cũng biết mục đích của Cổ Kinh Thước, cô cũng không ngăn cản, trải qua chuyện tối hôm qua luyện đan, cô cảm thấy đó là thứ tốt, cho nên hôm nay cô phải tìm một ít đan dược, trở về dạy Cổ Kinh Thước luyện đan.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 320

Edit: Linhlady

- -----□

Cổ Kinh Thước vừa ăn thịt nướng vừa nhìn đại Bạch, mắt thấy nó đang nhìn chăm chăm mình, đáng vẻ như đang suy tư gì đó.

Cơ bản cả người Cổ Kinh Thước căng thẳng, trong truyền thuyết, bản mạng thú cấp mười hai có thể hóa thành hình người, trong lịch sử, cũng không phải không có ví dụ người cùng bản mạng thú ở bên nhau cả đời.

Hành vi Mạc Vân Quả đánh giá Cổ Kinh Thước, ở trong mắt hần xem ra, nghiêm nhiên chính là đang khảo nghiệm xem mình có đủ tư cách làm bạn đời không.

Cổ Kinh Thước không tin vào tình yêu, nhưng nếu như muốn tìm một người cùng hần trôi qua quãng đời còn lại, người đó chỉ có thể là đại Bạch, mặc dù hiện tại đại Bạch còn không phải là người.....

Mạc Vân Quả ngồi yên cho tới khi Cổ Kinh Thước ăn xong, sau đó vận vẹo thân mình, lập tức nhảy vào lòng Cổ Kinh Thước.

“Hái thảo được.” Mạc Vân Quả lạnh lùng nói.

Cổ Kinh Thước gật đầu, đem phần Lỗ Lỗ Thú chưa ăn thu vào nhẫn lưu trữ.

Mạc Vân Quả nhìn Lỗ Lỗ Thú đột nhiên biến mất trước mặt, ánh mắt dừng ở chiếc nhẫn trên ngón tay Cổ Kinh Thước, thì ra là nhà không gian, không phải trang sức.....

Sau đó, Cổ Kinh Thước theo chỉ dẫn của đại Bạch nhà mình đi dạo rừng rậm Mãng Hoang.

Nói là dạo, thực chất là ôm Mạc Vân Quả đi, đến chỗ cần thiết cô sẽ nhảy xuống khỏi ngực Cổ Kinh Thước, nhảy trái nhảy phải nhảy nhảy, ừm..... Thật đáng yêu!

Mạc Vân Quả nghe theo chỉ dẫn của người trong phòng phát sóng trực tiếp, nỗ lực hái thảo được, chưa nói đến cái khác, chỉ riêng thảo được thôi, ở thế giới này thật nhiều a!

Xem ra, hệ thống đan dược ở thế giới này còn chuwa phát triển mạnh!

Thời gian trôi đi, khi gần tới Cổ Kinh Thước mãn theo Mạc Vân Quả về nhà.

Về đến nhà, Cổ Kinh Thước đem Mạc Vân Quả đặt ở trong nhà, đặc dò tí mị, mới ra cửa.

Sau khi Cổ Kinh Thước ra ngoài, sau đó đi đến địa điểm bán Thú thú lỗ, tuy rằng bán được có năm tình nguyên, nhưng mà có còn hơn không.

Cổ Kinh Thước dùng toàn bộ tình nguyên mua đồ ăn vặt cho Mạc Vân Quả, lúc này mới về nhà.

Trong khi đó Mạc Vân Quả ở nhà học cách luyện đan, đây là người trong phòng phát sóng cố gắng.

Thời điểm Cổ Khinh Thước về đến nhà, hình ảnh hần thấy đó là đại Bạch nhà hần đang ngồi chồm hổm trên bàn, chăm chú nhìn đám thảo dược trước mặt.

Loại nghiêm túc ngoài ý muốn này chọc trúng điểm mạnh của Cổ Khinh Thước, hần cố nén dục vọng muốn ôm đại Bạch lên xoa nắn, đem đồ ăn vặt trong tay đặt ở trên bàn, vờn tay xoa xoa đầu Mạc Vân Quả hỏi: “Đại Bạch, làm sao vậy?”

Lúc này Mạc Vân Quả đang chuyên tâm học tập phương Pháp luyện đan, bỗng nhiên cảm giác được có người xoa đầu cô, thân thể nho nhỏ theo phản xạ tránh ra ngoài, nhưng do bàn quá nhỏ, Mạc Vân Quả trượt ra sau, mắt thấy cổ sắp rơi xuống đất.

Áng mắt Cổ Khinh Thước hơi co lại, thân thể nhanh chóng chạy về phía trước, tay phải nhanh chóng tiếp được thân thể nho nhỏ của Mạc Vân Quả.

Cổ Khinh Thước cảm thấy trái tim mình vô cùng kinh hoàng, khủng hoảng trong nháy mắt vừa rồi kia không lừa được người.

Hần cảm nhận bóng dáng nho nhỏ vững vàng nằm trong lòng mình, hần mới hít sâu một hơi, chậm rãi bình tĩnh lại.

“Lần sau cẩn thận một chút.” Dĩ nhiên Cổ Khinh Thước không đành lòng trách cứ đại Bạch nhà hần, hần chỉ hận mình không có năng lực có khả năng mua cho đại Bạch một cái bàn lớn hơn, như vậy nó có thể tùy ý lăn lộn trên đó, hơn nữa……. Hần nhìn trong phòng chật đầy thảo dược, phòng này cũng quá nhỏ!

Vì thế nhiều năm sau, khi Cổ Khinh Thước đứng trên đỉnh cao, nơi hần ở tất cả đồ đạc đều rất lớn! Thế cho nên sau lưng thường có vài người hoài nghi nghị luận, có phải hần là người có sở thích dùng đồ vật to lớn hay không……

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 321

Edit: Linhlady

- -----□

Thật ra cho dù Cổ Khinh Thước không đỡ được Mạc Vân Quả, cô cũng có thể vững vàng đứng vững trên đất, dù sao thân thể này cũng là nhân vật không đơn giản.

Mạc Vân Quả nhảy khỏi ôm ấp của Cổ Khinh Thước, một lần nữa đi tới trên bàn.

Chính giữa bàn là đan đỉnh, bên cạnh là các loại thảo dược.

Mạc Vân Quả ngồi xổm trước mặt đan đỉnh nói: “Từ hôm nay trở đi, ta dạy cho ngươi luyện đan.”

Cổ Khinh Thước đang chăm chú nhìn thân thể nhỏ bé kia, nội tâm dâng lên vô hạn trù ối, đột ngột nghe được Mạc Vân Quả nói như vậy, nội tâm hần lúc này có thể nói là phức tạp.

Nhưng hần cũng biết, chỉ bằng thực lực hiện tại của hần, cũng không cách nào cho đại Bạch cuộc sống tốt nhất.

Cho nên việc luyện đan này, hần học!

Cổ Khinh Thước nhẹ giọng lên tiếng, sau đó bình tĩnh nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả gật gật đầu, sau đó bắt đầu nói tên, công dụng của các loại thảo dược.

Bởi vì người trong phòng phát sóng trực tiếp đến từ nhiều thế giới, tên các loại thảo dược cũng không giống nhau, Mạc Vân Quả trực tiếp lấy cái tên tốt nhất nói cho Cổ Khinh Thước.

Cổ Khinh Thước nghiêm túc nghe, theo Mạc Vân Quả học, hần đôi mắt càng ngày càng sáng.

Sau khi dạy xong cách nhận biết dược liệu, Mạc Vân Quả lại nói với hần mấy phương pháp luyện đan, rồi trực tiếp chỉ đạo hần luyện.

Bởi vì Cổ Khinh Thước không thể phát ra lửa, cho nên lửa là từ cô cung cấp.

Cổ Khinh Thước là một người cực kì thông minh, nếu không bản thân sẽ không cách nào tự sáng lập ra một hình thức mới là luyện thể chỉ đạo.

Mạc Vân Quả chỉ cần nói một lần, Cổ Khinh Thước đã có thể nhớ kỹ, thậm chí trong lúc luyện đan, hần thường thường có thể suy một ra ba, từ một phương thức luyện đan có thể suy ra một phương thức tương tự, thế nhưng kết quả sau khi luyện có chút kì lạ quái quái thôi.

Cứ như vậy, một người dạy một người học, thời gian rất nhanh qua một tuần.

Trong một tuần này, một người một thú đều ở trong phòng âm thầm học hỏi.

Một tuần sau, trên cơ bản Cổ Khinh Thước đã nắm được cách luyện đan cơ bản nhất, còn những cách luyện đan cấp cao khác, với quy tắc thời không, người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng không có cách nào dạy cho Mạc Vân Quả, Mạc Vân Quả càng không thể dạy cho Cổ Khinh Thước.

Cũng may, cho dù là những tri thức cơ bản nhất của thế giới đó, ở thế giới này cũng đã rất lợi hại rồi, huống chi, phòng phát sóng trực tiếp lại đến từ rất nhiều thế giới.

Tuy rằng chất lượng không đủ, nhưng số lượng lại không ít.

Trong vòng một tuần ngắn ngủi Cổ Khinh Thước phải tiếp thu một lượng lớn thông tin dược liệu, cùng cách luyện đan tinh xảo, thông qua đối lập, hần tổng kết lại một bộ luyện đan tâm đắc của riêng mình.

Có thể nói, hiện tại kỹ thuật luyện đan của Cố Kinh Thước đã có thể hạ gục toàn bộ luyện đan sư trên thế giới này.

Bởi vì một tuần sau nhà đấu giá muốn mở ra, Cố Kinh Thước còn nhờ mình đã gửi bán thanh tâm đan, cho nên lần đấu giá này hẳn tính toán mang đại Bạch đi xem.

Cố Kinh Thước vẫn như cũ mặc một thân áo đen, đem Mạc Vân Quả đặt ở trong lòng ngực, thân thể nhỏ nhỏ cuộn tròn lại, nếu như không động đậy cũng không cách nào nhận ra được.

Cố Kinh Thước đưa thẻ bài của nhà đấu giá đưa hẳn cho quản sự, sau đó quản sự dẫn hẳn đến một căn phòng thật xa hoa.

Bên trong thậm chí còn có đồ ăn vặt trái cây linh tinh, Cố Kinh Thước tỏ vẻ thực vừa lòng, Mạc Vân Quả cũng tỏ vẻ thực vừa lòng, ừm. Đặc biệt vừa lòng.

Bởi vì dạy học cho Cố Kinh Thước, thật lâu cô chưa được ăn đồ ngon.

Nếu như Cố Kinh Thước biết được suy nghĩ của Mạc Vân Quả, khẳng định sẽ nói một câu đồ không có lương tâm! Mỗi ngày hẳn đều mang về một bịch đồ ăn ngon không nha!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322

Edit: Linhlady

- ----- □

Buổi đấu giá rất nhanh đã bắt đầu, Mạc Vân Quả an vị ở trong ngực Cố Kinh Thước nhìn tình huống phía dưới.

Phòng của bọn họ, có thể nói là nơi có tầm nhìn tốt nhất, nghĩ lại có thể do quản sự muốn lấy lòng Cố Kinh Thước nên cố ý an bài.

Cực phẩm thanh tâm đan là con át chủ bài đường nhiên sẽ không lên sân khấu nhanh như vậy.

Những đồ vật lên trước cũng là đồ cộ nhiệt mà thôi, tuy là cộ nhiệt nhưng cũng không ít thứ tốt.

Chủ trì bán đấu giá là một người có thâm niên buôn bán, hẳn ta nhìn xung quanh, hội trường hôm nay vô cùng náo nhiệt.

Mạc Vân Quả câu được câu không loạng choạng cái đuôi, tâm tư lại đặt ở phòng phát sóng trực tiếp, xem bọn họ có phát hiện ra bảo bối gì không, để cho Cố Kinh Thước mua về.

“Ai nha nha, đây là đấu giá của thế giới này a! Cảm giác không có gì tốt!”

“Ta cũng thấy vậy, vật đấu giá quá tầm thường!”

“Này cái vũ khí gì đây? Quả thật nhìn rất chán nha!”

“Ha ha ha! Thế mà có người ra giá trăm tinh nguyên để mua nó, có tiền bạc.”

“Lầu trên không phải khoe trá hình, đừng tưởng ta khoong biết người là người có tiền!”

“Ai nha, mỗi cái thế giới có quá trình phát triển không giống nhau, với các người nó là bình thường nhưng ở thế giới của bọn họ lại là vật hiếm!”

“Nói cũng phải!”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy biết rằng lần đấu giá này không có bảo bối gì.

Cô ngáp một cái thâm thể mềm xuống.

Một nửa tâm tư Cố Kinh Thước đặt ở trên người Mạc Vân Quả, một nửa ở buổi đấu giá.

Trong buổi đấu giá này nhiều đồ vật, cũng có không ít đan dược, nhưng từ sau khi hẳn học được cách luyện đan dược hẳn lại thấy chúng thật chướng mắt.

Cứ như vậy, cuối cùng cũng đến thứ mọi người chơi mong.

Lúc ấy Cố Kinh Thước đưa cho bọn họ một bình đan dược, dựa theo quy định, bọn họ yêu cầu lấy một viên nghiệm hiệu quả, một Viên này không tính tinh nguyên.

Ngoại trừ Viên này, còn lại mười lăm Viên, chưa làm ba bình để đấu giá.

Khu vực bán đấu giá, người chủ trì đang giới thiệu hiệu quả của cực phẩm đan, còn có một hòn đá kì lạ, chiếu lại toàn bộ quá trình bọn họ thử nghiệm.

Mọi người thấy một màn như vậy, ai cũng kinh ngạc.

Trong quá trình tu luyện, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có một ít nội thương, nội thương này luôn âm thầm tồn tại trong cơ thể, ngày một gia tăng gánh nặng.

Hiện giờ cực phẩm thanh tâm đan này có thể giải quyết tất cả nội thương kia, bọn họ làm sao có thể không vui mừng!

Vì thế, một hồi đấu giá kịch liệt bán liền bắt đầu rồi.

Cố Khanh Thước nghe bọn họ không ngừng báo giá, ngón tay hơi hơi nắm chặt lại, hần đời này, còn chưa bao giờ thấy nhiều tình nguyện như vậy.

Cố Khanh Thước cuối đầu nhìn cục bông trong lòng, giống như đã ngủ rồi.

Hắn hít sâu một hơi, chậm rãi bình tĩnh lại, hắn biết, bằng khả năng hiện tại của mình sẽ có nhiều tình nguyện hơn.

Hiện tại tất cả chỉ là bước đầu mà thôi.

Cuối cùng, ba bình thanh tâm đan giá một ngàn vạn, con số cũng không nhỏ đâu.

Một ngàn vạn tình nguyện, từ nhà đấu giá lấy ra 2%, dư lại tất cả đều là của Cố Khanh Thước.

Nhưng bởi vì nhà đấu giá muốn có giao tình với Cố Khanh Thước, cho nên cũng không lấy 2% kia.

Cố Khanh Thước cảm nhận được thành ý của bọn họ, lại lấy ra mấy cái bình sứ, bên trong đều đan được hần luyện trong một tuần qua, tuy rằng không phải cực phẩm nhưng công dụng cũng không phải bình thường đâu.

- -----

Edit: Có chút lười.... ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 323

Edit: *Linh lady*

- ----- □

Thu phục nhà đấu giá xong, Cố Khanh Thước ôm Mạc Vân Quả rồi đi.

Trong lúc còn đó còn mưa cho Mạc Vân Quả rất nhiều ăn ngon, ai bảo hiện tại hắn có rất nhiều tình nguyện đây? Cũng không thể để đại Bạch nhạc mình bị đói!

Mạc Vân Quả nằm ở trong lòng Cố Khanh Thước, câu được câu không phe phẩy cái đuôi, nhìn phòng phát sóng trực tiếp, suy nghĩ xem làm cách nào mới có thể giúp Cố Khanh Thước trong thời gian ngắn nhất lên cấp mười hai.

Tuy rằng có chút đan dược có thể nâng cao năng lực, thế nhưng có vài thảo dược cũng không phải dễ dàng có được.

Cố Khanh Thước một đường ôm cô về đến nhà, đem đồ ăn đặt ở trên bàn sau, hắn cũng đem Mạc Vân Quả đặt ở trên bàn.

Mạc Vân Quả vừa đến trên bàn, liền ngồi xổm ngồi ở chỗ kia, nhìn thẳng vào Cố Khanh Thước.

Cố Khanh Thước khẽ cười một tiếng, đem đỉnh đầu mình蹭 vào đầu cô Mạc Vân Quả nói: “Thật tốt, có người ở bên cạnh ta.”

Mạc Vân Quả:..... Không cần lại gần ta như vậy!

Cố Khanh Thước không hề hiểu suy nghĩ của cô, nhìn dáng vẻ nhỏ bé trước mặt hắn chỉ muốn ôm lấy hung hăng xoa nắn.

Trên thực tế, hắn cũng làm như vậy, chỉ là luyến tiếc dùng sức.

Mạc Vân Quả:.....

“Ta chỉ muốn nói, cái tên Cố Khanh Thước này có lẽ là mao nhưng không! Cảm giác hắn rất thích xoa nắn tiểu Quả Quả nhà ta!”

“Đúng vậy! Tiểu Quả Quả nhà ta là người người có thể xoa nắn sao! Hừ hừ hừ!”

“Không vui ￣へ￣”

“Tiểu Quả Quả, hu hu hu..... Người ta cũng muốn xoa xoa người nhà ~ (mắt lấp lánh)”

“Tiểu Quả Quả, tới ôm ôm moah moah một cái ~”

“Trên lầu đều là một đám đại thúc đáng khinh, tiểu Quả Quả mau đến đây vào trong ngực tỷ tỷ ~”

“Lầu trên đừng tưởng rằng ta không biết người là cá nhân yêu.....”

“Phi! Vô giới tính có thể gọi là nhân yêu sao? Hừ! ㄟ (͡° ^ ͜ʖ) ㄟ ”

“666666666666”

“Lợi hại đại huynh đệ của ta!”

“Ha ha! Thế giới to lớn, việc lạ gì cũng có a! 23333333”

“Không có giới tính không biết là tiểu ca ca hay là tiểu tỷ tỷ, người hảo! Có thể làm bạn bè được không? (mắt lấp lánh)”

Mạc Vân Quả:.....

Cố Khanh Thước nhìn đại Bạch nhà mình phát ngốc, nhìn không được “Bep” một ngum liền hôn hôn cái trán của cô, sau đó Vĩnh quang dính một miếng lông, nhưng hần lại càng thêm vui vẻ!

Dù sao đây cũng là lông của đại Bạch nhà hần nha ~(_▽_)/

Mạc Vân Quả giờ móng vuốt đập một cái lên mặt Cố Khanh Thước đang cười đến khoe khoang kia, sau đó lạnh như băng nói: “Luyện đan đi!”

Cố Khanh Thước nhìn cái miệng lúc đóng lúc mở kia, cười khẽ nói: “Nhưng mà hiện tại đã khuya rồi ~”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua bên ngoài trời đã đen nhánh một mảnh, mặt không biểu tình gật gật đầu.

“Cho nên, chúng ta nên ngủ a ~” cố Khanh Thước nói lời này liền đem Mạc Vân Quả ôm ở trong lòng hướng về phía trên giường đi đến.

Đi đến mép giường, lúc sau, đầu tiên hần đem Mạc Vân Quả đặt ở trên giường, sau đó nhanh chóng cởi áo ngoài, chui vào ổ chăn.

Lại sau đó dùng lợi thể tay dài, liền đem Mạc Vân Quả vững vàng ôm ở trong lòng.

Mạc Vân Quả:.....

Cố Khanh Thước xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, nhẹ giọng nói: “Đại Bạch, ngủ ngon.”

Mạc Vân Quả:..... Cô mới sẽ không thừa nhận bị hần ôm thực thoải mái đâu!

Không thể nghi ngờ, Mạc Vân Quả ngạo kiêu.....

Hồ hấp của Cố Khanh Thước dần dần trở nên vững vàng, nghĩ đến cùng một cực kỳ.

Mạc Vân Quả cũng cảm thấy có chút lầy nhiễm theo, yên tĩnh nằm trong lòng Cố Khanh Thước cũng dần dần ngủ.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp lẳng lặng nhìn một màn này, thẳng đến khi phòng phát sóng trực tiếp tới thời gian đóng cửa.

Trong phòng, chỉ có ánh trắng mỏng manh chiếu xuống hai người, một người một thú, dựa sát vào nhau, nhìn qua hài hòa tốt đẹp.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324

Edit: Linhlady

—————□

Ngày hôm sau, Cố Khanh Thước đã dậy từ sớm mua đồ ăn cho Mạc Vân Quả, sau đó luôn ở bên cạnh cô.

Mạc Vân Quả bị hương thơm của đồ ăn đánh thức, vừa mở mắt ra đã thấy Cố Khanh Thước đang ghé vào giường..... Phía sau hần là đồ ăn!

Mạc Vân Quả lập tức liền lên đến trên bàn, móng vuốt nhỏ cào một cái, dễ dàng mở được túi đồ ăn, sau đó bắt đầu chờ đợi ăn.

Cố Khanh Thước biết tính nết của đại Bạch nhà mình, vội vàng đi tới, bẻ một miếng điểm tâm nhỏ đưa cho Mạc Vân Quả.

Ăn ngon!

Mạc Vân Quả đôi mắt xoát sáng ngời, mạnh mẽ gật đầu, ăn ngon!

Cố Khanh Thước khẽ liếm ngón tay phía trên còn dính ít bột phấn màu trắng, hần nửa híp mắt, nhìn Mạc Vân Quả ánh mắt "Khát vọng" nói: "Ăn ngon."

Mạc Vân Quả gật gật đầu, chỉ chỉ điểm tâm bên cạnh, ý bảo cô muốn ăn cái kia.

Dù nhiên Cố Khanh Thước sẽ đưa cho Mạc Vân Quả, dùng ngón tay mà hần mới liếm xong.

Mạc Vân Quả cũng không có nhận thấy được điểm này, mà người trong phòng phát sóng trực tiếp đang chuyên chú với mỹ thực cùng tiểu Quả Quả, cũng không có bao nhiêu người thấy một màn như vậy.

Có người nhìn thấy hành động này của Cố Khanh Thước nhưng cái gì cũng không nói, chỉ nhìn Mạc Vân Quả, trong mắt đều là sùng nịch.

Cứ như vậy, bữa sáng tốt đẹp liền kết thúc.

Sau đó, Cố Khanh Thước ôm Mạc Vân Quả đi rừng rậm Mãng Hoang.

Cố Khanh Thước ý thức được, hiện tại mình vẫn quá yếu, dị thường của đại Bạch nếu bị người khác phát hiện ra, hậu quả hần thật không dám tưởng tượng.

Cho nên chỉ có hấn cường đại, mới có thể đủ bản lĩnh bảo vệ đại Bạch nhà mình.

Hấn lựa chọn con đường này, trước kia chưa có người nào đi qua.

Nhưng không có quan hệ, hấn sẽ đi, chẳng sợ chỉ cần là vì đại Bạch nhà mình, hấn cũng sẽ bước lên đỉnh núi thế giới này!

Giờ khắc này, đã tâm chôn vùi sâu trong lòng Cổ Kinh Thước đã bị đánh thức, một ngày nào đó, đã tâm kia sẽ thành hiện thực.

Bởi vì là luyện thể chỉ đạo, cho nên yêu cầu phải đối đầu với mãnh thú, những con bên ngoài đều bị hấn dễ dàng hạ gục.

Cho nên lúc này đây, hấn mang theo Mạc Vân Quả đi vào sâu bên trong một chút.

Căn cứ theo kinh nghiệm trước kia, ở vùng này đều là thú cấp hai và ba sinh sống, nhưng phần lớn là mãnh thú quần cư, cho nên muốn phải giải quyết chúng nó, cũng yêu cầu thực lực nhất định.

Mạc Vân Quả đối với việc Cổ Kinh Thước mang cô vào sâu bên trong cảm thấy vui vẻ, bởi vì chuyện này cũng tương đương với việc cô có thể thu thập thật nhiều thảo dược!

(ノ▽ノ)

Không thể không nói, Mạc Vân Quả yêu cái loại vận động hái thảo dược này.

Vì thế ở rừng rậm to như vậy, một người cùng một đám mãnh thú dây dưa, mà cách đó không xa, có một tiểu miêu màu trắng khiêu vũ?

Thời điểm Lãnh Quân thấy một màn kia, hấn ta nhìn không được giật giật khoé miệng, nhưng trên thực tế tình huống lại là, hấn bị thương rất nặng, một động tác giật khoé miệng thôi cũng đủ làm máu ở bụng hấn chảy ra.

Mạc Vân Quả cảm giác được một hơi thở xa lạ, nhìn về phía Lãnh Quân, đập vào mắt là một nụ cười bất đắc dĩ, máu trên bụng còn đang có dấu hiệu chảy ra.

Cổ Kinh Thước cũng nhận ra sự tồn tại của Lãnh Quân, vốn dĩ tâm tình đang muốn đùa giỡn với mãnh thú kia cũng dập tắt, hấn một quyền đập một cái đầu, không tới hai phút, liền giải quyết xong mãnh thú.

Lãnh quân:.....(◕◕)!! Có này thực lực vừa rồi làm thể làm gì!

Trong lòng Lãnh Quân dâng lên một trận kích động, thân thể cũng rung động theo, máu theo đó chảy ra càng nhiều.

Cổ Kinh Thước nhìn người đàn ông xa lạ, trong mắt xẹt qua một tia không vui, thế mà lại có người quấy rầy thời gian của hấn và đại Bạch!

Cổ Kinh Thước nhìn Mạc Vân Quả ngốc nghếch đứng nơi đó, bước nhanh đi qua đem cô ôm lên.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 325

Edit: Linhlady

- - - - - □

Sau đó hấn đi tới trước mặt Lãnh Quân, trên cao nhìn xuống nhìn anh, lạnh lùng hỏi: “Anh tới nơi này làm gì?”

Lãnh Quân:..... Tôi chỉ là vô ý thức chạy trốn mà thôi a!

“Khụ khụ.....” Lãnh Quân muốn giải thích, vừa mở miệng chính là một trận ho khan kịch liệt.

Cổ Kinh Thước cau mày, từ nhẫn trữ vật móc ra một bình sứ, ném lên trên người Lãnh Quân nói: “Ăn xong đi rồi nói.”

Lãnh Quân sững sốt một chút, sau đó dùng hết sức lực mở bình sứ ra, lấy một viên đan nuốt xuống.

Anh biết, người con trai trước mắt này chỉ cần một động tác là có thể giết chết anh, nhưng hấn lại không làm như vậy, ngược lại ném cho mình một bình sứ, ý tứ là như thế nào, không cần nói cũng biết.

Cái này nói rõ ra là muốn cứu anh!

Thật ra Lãnh Quân không có quá nhiều hi vọng với lọ đan dược này, anh biết mình bị thương vô cùng nghiêm trọng, có thể cầm máu tạm thời, nhưng muốn chữa khỏi hoàn toàn là chuyện không thể.

Nhưng theo quá trình đan dược trôi xuống, trong nháy mắt hấn ta liền cảm thấy một dòng nước ấm từ dạ dày chảy về phía khắp người, theo sau hấn lại cảm giác được miệng vết thương thật dài kia đang khép lại!

Lãnh Quân cả kinh, lập tức vén quần áo của mình lên, sau đó dùng tay sờ sờ, không đau!

(◕◕)!

Lãnh Quân tỏ vẻ thật là sợ ngây người! Anh chưa bao giờ thấy loại đan dược tốt như vậy!

Nếu không phải trên quần áo còn vết máu, anh còn cho rằng mình không bị thương!

Lãnh Quân ngẩng đầu nhìn Cố Khinh Thước, cặp mắt kia tỏa sáng, khiến Cố Khinh Thước còn thấy anh có ý chút.

Cố Khinh Thước hừ nhẹ một tiếng, lời ý nghĩ đang bay xa của Lãnh Quân.

“Cảm ơn!” Lãnh Quân cực lực ức chế cảm xúc kích động của mình lại, chân thành lại nói một tiếng, “Cảm ơn!”

“Ừ!” Cố Khinh Thước lãnh đạm đáp lại một câu, sau đó nói: “Nếu vết thương đã lành, anh có thể đi rồi.” Không cần quấy rầy thế giới hai người của chúng ta!

Lãnh Quân:(◕◕◕)! Ân nhân cậu nói gì? Gió quá lớn không nghe rõ!

Đường nhiên Lãnh Quân sẽ không bỏ qua cơ hội đồng hành với Cố Khinh Thước, hiện tại tuy rằng vết thương của anh đã tốt, nhưng bản mạng thú còn đang trong trạng thái ngủ đông, hiện tại anh, cần bản không còn sức lực đi đối phó đám mãnh thú đó.

Lại nói tiếp, nếu không phải bản mạng thú ngủ đông thăng cấp, anh cũng sẽ không đi vào rừng rậm tìm tấn chức quả a! Sau đó bị thú thú hộ làm thương.

Tấn chức quả! Lãnh Quân nghĩ đến kia tấn chức quả còn chưa lấy được, thực lực còn yếu đến đáng thương.

Lãnh Quân nhìn thoáng qua Cố Khinh Thước, khẽ cắn môi nói: “Tôi biết có một chỗ có tấn chức quả.”

Cố Khinh Thước nghe được lời này, trong mắt nhanh chóng xẹt qua một tia sắc bén, hẩn thấp giọng hỏi nói: “Lời này thật sự?”

“Ừ!” Lãnh Quân đứng lên mạnh mẽ gật đầu.

“Mấy viên?” Cố Khinh Thước bình tĩnh hỏi, hẩn biết tấn chức quả đối với bản mạng thú là thứ tốt như thế nào, nếu chỉ có một viên, làm sao người đàn ông này lại nói cho mình?

“Ba viên.” Lãnh Quân đúng theo sự thật nói, “Nhưng ở đó có một con mãnh thú rất lợi hại, vết thương của tôi là do nó tạo thành.”

Cố Khinh Thước gật đầu, chuyện có thú thú hộ hoàn toàn nằm trong dự liệu của hẩn, bảo vật bên người luôn là có thú bảo hộ.

“Vậy.” Lãnh Quân thử tính nói.

Cố Khinh Thước nhìn thoáng qua đại Bạch đang nằm trong lòng mình, ánh mắt sâu thẳm, gần đây thời gian đại Bạch ngủ càng ngày càng nhiều, nói không chừng qua không bao lâu liền sẽ tấn chức, hẩn phải nhanh chóng chuẩn bị quả tấn chức mới được.

Nghĩ đến đây, Cố Khinh Thước nhìn Lãnh Quân gật gật đầu, xem như đáp ứng chuyện này.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 326

Edit: Linhlady

- -----□

Lãnh Quân vui vẻ, trên mặt không kìm được vui sướng.

Có ân nhân này, chuyện lấy quả tấn chức cũng không quá khó khăn đi.

Sau đó Lãnh Quân mang Cố Khinh Thước đến chỗ quả tấn chức, trong quá trình đó hai người còn trao đổi họ tên cùng một ít tình huống.

Cố Khinh Thước biết người trước mắt tên là Lãnh Quân, là cín trai thứ ba của Lãnh gia, bản mạng thú là sói, trước mắt là cấp năm.

Cố Khinh Thước nói tên của hẩn, còn có bản mạng thú là một con tiểu miêu, ân. Tiểu miêu chỉ thuộc về hẩn.

Nếu để Mạc Vân Quả biết Cố Khinh Thước hình dung mình như vậy, khẳng định muốn một móng vuốt chụp lên, cô rõ ràng là Bạch Hồ! Bạch Hồ! Bạch Hồ!

Nơi có tấn chức quả kia cách đây không xa, nhưng địa điểm hơi bí ẩn, cho nên rất ít người phát hiện.

Cố Khinh Thước ôm Mạc Vân Quả đứng cách vị trí tấn chức quả hơn mười mét, mà Lãnh Quân cũng đứng ở bên cạnh hẩn.

Lãnh Quân nhìn ba viên tấn chức quả, lòng còn sợ hãi, anh còn nhớ lúc muốn lấy tấn chức quả, bị maxmh.thú cào thương, thật đau a!

Lãnh Quân quay sang nhìn Cố Khinh Thước bên cạnh, trong mắt xẹt qua một tia mong đợi, người con trai này hẩn là có thể đi?

Cố Khinh Thước mới tới đây đã cảm nhận được một lực lượng cường đại, nhưng cũng không đại biểu cho việc hẩn không thể đánh bại.

Khóc miệng cong cong, thật ra hẩn muốn nhìn xem, đến tốt cùng là nó thắng một bậc hay là hẩn thắng một bậc đây?

Cố Khinh Thước đưa Mạc Vân Quả cho Lãnh Quân, cẩn thận dặn dò anh phải chiếu cố thật tốt đại Bạch nhà mình, sau đó hẩn một bước liền vọt đi lên, chỉ để lại Lãnh Quân tròn mắt

há hốc mồm.

Lãnh uân cảm thấy có chút vô ngữ lại có chút khiếp sợ, chẳng lẽ là anh quá ngốc sao! Không phải khi chiến đấu nên hợp tác cùng bản mạng thú sao!

Cùng bản mạng thú hợp thành một thể, trở thành thân thể mạnh nhất, sau đó tiêu diệt địch nhân!

Ai tôi nói cho anh, cái người Cổ Kinh Thước này vì sao lại muốn đưa bản mạng thú cho anh ôm a.....

Chẳng lẽ không phải hợp thể tiến công sao!

Lãnh quân cảm thấy hôm nay gặp được việc, rất kỳ quái, thật là kỳ quái, đặc biệt kỳ quái.

Mạc Vân Quả cảm giác được hiện tại ôm ấp một chút cũng không thoải mái, cô mở to mắt, quả nhiên thấy được không phải Cổ Kinh Thước ôm mình.

Cô nhanh chóng đập Lãnh Quân một cái, sau đó nhanh chóng nhảy xuống trên mặt đất, ngồi ngay ngắn ở nơi đó, bình tĩnh nhìn Cổ Kinh Thước cùng thú hộ thú chiến đấu.

Thú hộ thú tấn chức quả là một loại với cá sấu, da dày.....

Một quyền của Cổ Kinh Thước nện xuống đi, chỉ có thể khó khăn lắm mới tạo ra một vết thương nhỏ mà thôi.

Nhưng chỉ một chuyện như thế này thôi, cũng đủ khiến Lãnh Quân há to miệng, một bộ không thể tin tưởng.

Mẹ của ta ơ! Người con trai này thân thể thật cường đại! Đây là suy nghĩ duy nhất của Lãnh Quân.

Mà Mạc Vân Quả cùng Cổ Kinh Thước không hề hài lòng với hiệu quả này, dùng một câu mà nói, chính là: Quá yếu!

Cổ Kinh Thước cùng mãnh thú chiến đấu, Mạc Vân Quả lại nhìn phòng phát sóng trực tiếp bình luận quá trình chiến đấu của Cổ Kinh Thước.

“Ai? Hấn dự phán năng lực thật cường đại!”

“Đúng vậy! Thật giống như biết quái vật xấu xí này muốn công kích ở đâu!”

“Người con trai này thiên phú rất tốt, chỉ cần dùng phương thức dẫn đường chính xác, nhất định có thể trở thành một cường giả!”

“A a a! Thật muốn nhận đồ a! Hu hu hu hu.....”

“Trên lầu cầu bản! Số tuổi bao lớn rồi, còn hu hu hu..... Có ghê tởm hay không!”

“Cổ Kinh Thước này tuy rằng dự đoán rất tốt, nhưng ánh mắt cũng quá kém đi? Đánh lâu như vậy, thế mà còn không tìm ra nhược điểm của quái vật nơi nào?”

“Ta cảm thấy hấn có thể là có ý, ngại không được quên, con đường hấn đi chính là luyện thể chi đạo.....”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, nhìn Cổ Kinh Thước còn đang chiến đấu với mãnh thú, trong mắt hiện lên một tia quang mang.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 327

Edit: Linhlady

- - - - - □

Thật sự là Cổ Kinh Thước có ý sao?

Trên thực tế đều không phải như thế, hấn tuy rằng thiên tư thông minh, nhưng cũng mới sống hơn hai mươi năm, so với ánh mắt sắc bén của người đã sống mấy trăm năm mà nói, với thực lực hiện tại của hấn, thật không đủ thấy

Ánh mắt của hấn cũng chưa thể sâu xa như vậy, có thể dễ dàng nhìn thấu nhược điểm của mãnh thú, càng đừng nói tới chuyện nhược điểm của mãnh thú này còn được che giấu.....

Cổ Kinh Thước cùng mãnh thú triển đấu, hoàn toàn không biết Lãnh Quân khiếp sợ cùng người trong phòng phát sóng trực tiếp đánh giá.

Dư quang của hấn ngẫu nhiên ngó qua Mạc Vân Quả, phát hiện nó vẫn như cũ ngoan ngoãn ngồi xổm ở chỗ kia, vẻ mặt nghiêm túc.

Cổ Kinh Thước nhìn đến nơi này, không biết sao, cười khẽ một tiếng.

Mà một tiếng này, thành công khiến cho mãnh thú bất mãn.

Nhà ta và người ở liều chết vật lộn đấy Người vậy mà còn cười!

Mãnh thú rống giận một tiếng, thân thể dùng một chút lực, bay thẳng đến người Cổ Kinh Thước.

Cổ Kinh Thước nhanh chóng tránh thoát, cả người dùng sức, một quyền ổn định vững chắc nện xuống đầu mãnh thú.

Chỉ thấy đầu kia sừng thành cái bao, nhìn qua thập phần dữ tợn khủng bố.

Mạc Vân Quả thấy như vậy, ngáp một cái, cô giống như lại có điểm mệt nhọc.....

Lãnh Quân nhìn tiểu thú ngáp, khòe miệng giật giật, trong lòng cuồng phun tào.

Đó là chủ nhân của người a a! Người không cùng hấn cùng nhau chiến đấu! Cur nhiên ở chỗ này ngáp! Tuy rằng người thực mạnh, nhưng cái này không phải lý do a! ㄟ(ˊ ^ ˋ)

Cố Khinh Thước không thấy động tác kia, hấn chuyên tâm cùng mãnh thú triển đấu, biết mình có dùng vũ lực cũng không đánh thắng được mãnh thú này, trong mắt loé sáng.

Thừa dịp tạo ra một khe hở, từ nhãn trừ vật lấy ra một cái binh sứ, nhanh chóng cầm một viên đạn được ném vào miệng mình.

Giờ khắc này, mãnh thú bỗng nhiên lui về phía sau vài bước, nó rõ ràng cảm giác được người trước mặt biến cường đại!

Lãnh Quân cũng kinh ngạc nhìn một màn này, khí thế trên người Cố Khinh Thước thay đổi rõ ràng, khiến anh cũng không cách nào xem nhẹ.

Cố Khinh Thước nhanh chóng nhắm về phía mãnh thú, một quyền hung hăng đập xuống đầu nó, mãnh thú trốn tránh không kịp, lập tức đã bị đập trúng.

Sau đó.....

Đầu nó bạo! Bạo! Bạo!

Máu tươi lẫn thịt tung toé, Mạc Vân Quả vội vàng trốn tránh, Lãnh Quân trốn tránh không kịp, máu đều bắt hết lên quần áo hấn.

Lãnh Quân:.....

Mạc Vân Quả: (͡ ▽ ͜)~* may mắn mình trốn tránh kịp thời.

Cố nhẹ thước tựa hồ đã nhận ra Mạc Vân Quả vui vẻ, hấn cũng khẽ cười một tiếng, tuy rằng hiện tại trên người cùng trên mặt hấn tất cả đều là máu.

“Ta là một tiểu ngoan ngoan! Cái này cũng quá bạo lực đi?”

“Ta là ma ma! Cái này cũng quá khốc huyết đi!”

“Ai nha má ơi, này lực lượng của Cố Khinh Thước không tồi nha!”

“Ha ha ha! Lãnh Quân kia về mặt mộng bức nhìn qua thật là quá khôi hài.”

“Ừm..... Vẫn là tiểu Quả Quả nhà ta tốt, tốc độ cực kỳ nhanh, máu chốt nhất đó là, một thân lông trắng không bị nhiễm bẩn, a ~ nhan sắc đẹp cỡ nào a!”

“Lâu trên hôm nay không uống thuốc ta biết.”

“Người mới không uống thuốc! Ta hôm nay chỉ là không cẩn thận đem thuốc uống nhiều mà thôi!”

“..... Vô lực phun tào.”

“Lại nói tiếp, Cố Khinh Thước này không biết nhược điểm của mãnh thú đi? Nói cách khác sao có thể sẽ bạo lực một quyền đập nát đầu của nó.”

“Hấn là không biết, xem ra lúc trước có người suy đoán sai rồi a!”

“Nói như vậy nói, nói Cố Khinh Thước còn đang luyện đâu! Ha ha ha! Là ta, liếc mắt một cái liền thấy được nhược điểm là nơi nào.”

“Nhược điểm ở nơi nào?”

“Trên cúc hoa một tác! (mặt kiêu ngạo)”

Mạc Vân Quả:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 328

Edit: Linhlady

- - - - - □

Cố Khinh Thước tùy ý xoa xoa máu trên mặt, sau đó đi đến chỗ tấn chức quả, đem chúng nó lấy xuống đặt ở trong hộp chuyên dụng, cái hộp này là Lãnh Quân mới cho hấn.

Làm xong mọi chuyện, Cố Khinh Thước đi đến trước mặt Mạc Vân Quả, ngồi xổm xuống chuẩn bị bế cô lên.

Nhưng mà.....

Mạc Vân Quả lập tức cọ ra thật xa, đứng xa xa nhìn Cố Khinh Thước người đầy máu.

Cố Khinh Thước nhìn đại Bạch né tránh mình, khuôn mặt vốn đang tươi cười lập tức đen xuống, hấn hung hăng trừng mắt nhìn Lãnh Quân về mặt mộng bức một cái, khí thế hung hãn.

Lãnh Quân đánh một cái lạnh run, nhìn nhìn Mạc Vân Quả, lại nhìn nhìn Cố Khinh Thước, tròn mắt chuyển động, lập tức liền đoán được cái gì đó.

Anh vội vàng nói: “Thú bản mạng nhà anh hẳn là thấy trên người anh. ừm.”

Lãnh qlQuân chưa nói xong, nhưng làm người thông minh, anh tin tưởng Cố Khinh Thước ắt hẳn sẽ hiểu ý của mình.

Quả nhiên, Cố Khinh Thước cũng nhanh chóng hiểu ra, lập tức từ trong không gian của nhẫn lấy một bộ đồ ra thay.

Sau khi đổi xong quần áo, hấn mò ra hai tay, trên mặt gọi lên một mặt cười, sùng nịch nói: “Ngoan, đại Bạch, tới nơi này.”

Mạc Vân Quả trên dưới đánh giá Cố Khinh Thước một chút, xác định trên người hấn đã không có máu, lúc sau, mới nhanh chóng nhảy tới trong lòng hấn.

Cố Khinh Thước cảm giác được xúc cảm mềm mại trong ngực, cảm thấy mỹ mãn nửa híp mắt, sau đó hấn nhìn về phía Lãnh Quân nói: “Tấn chức quả hiện tại cậu muốn?”

Lãnh Quân gật gật đầu, bản mạng thú của anh còn cần tấn chức quả dùng gấp đây!

Cố Khinh Thước gật đầu, lấy cái hộp kia, đưa cho Lãnh qlQuân nói: “Cậu lấy một cái đi.”

Lãnh Quân gật đầu, từ nhẫn trữ vật của mình lấy ra một cái hộp, lấy một quả tấn chức quả, thật cẩn thận bỏ vào.

Làm xong mọi chuyện, Lãnh Quân liền đem hộp khép lại, một cái bỏ vào nhẫn, một cái khác đưa cho Cố Khinh Thước.

Cố Khinh Thước vừa lòng nhận lấy, Lãnh Quân này là một người thông minh.

“Vậy cậu đi đi.” Cố Khinh Thước nhàn nhạt nói.

Lãnh Quân gật gật đầu, nhìn nhìn Cố Khinh Thước và tiểu miêu trong ngực hấn nhanh chóng rời đi.

Chờ đến khi Lãnh Quân rời khỏi, sa mặt Cố Khinh Thước lập tức thay đổi.

Hấn đem Mạc Vân Quả ôm lên trước mắt, thấp phần hưng phấn nói: “Ta vừa rồi soái không soái không!”

Mạc Vân Quả:.....

Cố Khinh Thước nhìn bộ dáng đại Bạch bây giờ, rất muốn hôn hôn cô.

Đương nhiên Mạc Vân Quả sẽ không cho hai móng vuốt giờ lên ngăn cản mặt hấn lại.

“..... Thật muốn đánh Cố Khinh Thước làm sao đây!”

“Xú không biết xấu hổ! Xú không biết xấu hổ! Một lời không hợp liền chiếm tiên nghi tiểu Quả Quả nhà ta!”

“Quả không biết xấu hổ đi! Uông ta vừa rồi còn ở khen hấn! Quả thực khiến bốn đại gia quá sinh khí!”

“Ai ai, ai bảo tiểu Quả Quả nhà ta thật mạnh a! Cho nên hành động của Cố Khinh Thước thực chính xác a.”

“Với giải thích của lâu trên ta cho 100 điểm, không sợ người kiểu ngao!”

“Kỳ thật nếu đổi lại là ta ta cũng nhịn không được, nhưng nhìn đến Cố Khinh Thước làm như vậy, chính là không hiểu sao thấy khó chịu! ٩(^ ^)٩”

“Đổi lạo là người ta cũng sẽ khó chịu, trừ phi là ta tự mình ra trận 23333333333”

“Khụ khụ. Nói thật, chúng ta còn ngăn cản không được những người đó có hành động với tiểu Quả Quả nha,”

“Lâu trên đừng nói ra chân tướng được không! Đau lòng đến không thể hô hấp (ôm ngực học máu).”

“+1”

“+10086.”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói những lời này, cô tò vè thân là một thú, cũng là thú có tôn nghiêm!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329

Edit: Linhlady

- -----□

Cố Khinh Thước thấy đại Bạch cản mình lại, cân nhắc chẳng lẽ nó đang thẹn thùng?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Khinh Thước nhìn Mạc Vân Quả càng thêm sùng nịch.

Hắn một tay đem Mạc Vân Quả một lần nữa ôm ở trong lòng, sau đó nói: “Đại Bạch Bạch, gần đây ngươi tham ngủ rất nhiều, là muốn tấn chức sao?”

Mạc Vân Quả:.....

Lại nói tiếp, cô cũng quên mất chuyện này, suy tư nửa ngày sau, cô gật gật đầu.

Cố Khinh Thước thấy thế, cao hứng nói: “Ta liền đoán được ngươi muốn tấn chức, cho nên mới lấy quả tấn chức này.”

Trong lúc nói chuyện Cố Khinh Thước còn dùng tay xoa xoa đầu Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả sững sốt, cô không hề nghĩ tới Cố Khinh Thước vì mình mới đi lấy quả kia.

Cô gật gật đầu, nhẹ giọng “Ừ” một tiếng, tỏ vẻ mình đã biết.

C

ố Khinh Thước cũng không thêm đề ý điểm này, hắn ôm Mạc Vân Quả rời đi, đương nhiên, trước khi đi còn không quên thu xác mãnh thú kia, có thể bán được giá tốt nha a!

Tuy rằng hiện tại hắn không thiếu tinh nguyên, nhưng thứ này, ai lại ngại nhiều đâu?

Cố Khinh Thước ôm Mạc Vân Quả lại bắt đầu quá trình thể luyện, tại đây chung quanh, cùng các loại mãnh thú lấy mệnh tương bác.

Trong nháy mắt, một tháng đi qua.

Bởi vì Mạc Vân Quả càng ngày càng thích ngủ, Cố Khinh Thước suy đoán thời gian cô tăng hức sắp đến, cho nên không thể không đình chỉ kế hoạch huấn luyện, chuẩn bị về nhà tìm một chỗ an toàn thăng cấp.

Thông qua một tháng huấn luyện, hắn rõ ràng cảm giác được mình càng cường đại hơn, nhưng không biết như thế nào, hắn cảm giác mình lâm vào bình cảnh, trong lúc nhất thời cũng không thể đột phá.

Cố Khinh Thước biết, hiện tại hắn còn thiếu một cơ hội.

Hắn ôm Mạc Vân Quả về đến nhà, toàn bộ hành trình Mạc Vân Quả đều ở trạng thái ngủ say.

Phòng phát sóng trực tiếp cũng phát hiện tiểu Quả Quả càng ngày càng thích ngủ, thông qua một loạt suy đoán, bọn họ cho rằng tiểu Quả Quả hắn là muốn thăng cấp.

Tuy rằng không biết sẽ thăng cấp thành cái dạng gì, nhưng luôn cảm thấy chờ mong a! (~ ▽ ~) ~

Cố Khinh Thước đi về đến nhà, đầu tiên đi đến nhà du giá, lấy toàn bộ tinh nguyên lúc trước bán đan dược về, đồng thời hắn lại giao cho nhà đấu giá một ít đan dược, ủy thác bọn họ tiến hành bán đấu giá, đương nhiên, chỗ tốt khẳng định không thiếu được.

Làm xong mọi chuyện, Cố Khinh Thước mua đồ ăn vặt cho ôm Mạc Vân Quả, lẳng lặng chờ đợi Mạc Vân Quả tỉnh lại.

Từ trước đến nay Cố Khinh Thước cũng không thấy qua quá trình bán mạng thú thăng cấp, dù sao bán mạng thú này, đối với bọn họ mà nói, tương đương với nửa người, đây chính là thực lực tồn tại ẩn nấp của bọn họ.

Bởi vì như vậy, cho nên Cố Khinh Thước cũng không biết thời gian bán mạng thú thăng cấp là bao lâu, cần những gì

Cố Khinh Thước chỉ có thể mua tất cả mọi thứ hắn nghĩ ra, sau đó một bên rửa sạch thảo dược, một bên nhìn Mạc Vân Quả nằm trên giường.

Trong thời gian đó, tam tư của hắn cũng không nằm trên đồng thảo dược, mà toàn bộ đều đặt trên người cô, hắn bình tĩnh nhìn Mạc Vân Quả, luyện tiếu bỏ qua một chút biến hóa của cô.

Mà lúc này Mạc Vân Quả lại cảm thấy dị thường thoải mái, cô dường như nằm ở một cái giường mềm mại, cái giường này thực mềm, làm cô luyện tiếu tỉnh dậy, chỉ nghĩ vinh viễn ngủ say như vậy.

Nhưng cô lại cảm thấy có chút không đúng, giống như có thứ gì yêu cầu mình đi hoàn thành?

Mạc Vân Quả cưỡng bách mình mở to mắt, lại chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hắc ám ám.

Cô đứng lên, kinh ngạc phát hiện mình hiện tại đã là hình dáng con người.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 330

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả đi về phía trước một bước, trong không gia giống rỗng phát ra một âm thanh, đó là tiếng giày của cô cọ vào không gian, thanh thúy dễ nghe.

“Đạp đạp đạp.....”

Trong không gian trống vắng chỉ có một âm thanh như thế.

Mạc Vân Quả về phía trước, hắc ám trải rộng bốn phía, giống như vĩnh viễn đều không có điểm cuối.

Mạc Vân Quả vươn tay, muốn sờ soạng cái gì đó, lại cái gì cũng không sờ được.

Cô muốn nhìn xem trạng thái phòng phát sóng trực tiếp, lại phát hiện mình thế nhưng nhìn không thấy bình luận của phòng phát sóng trực tiếp.

Trong đầu cô, cái gì đều không có, trang báo vốn dĩ đầy chuyện treu chọc người cũng không thấy đâu.

Thế giới này, phảng phất chỉ tồn tại một người là cô.

Mạc Vân Quả không tiếp tục đi nữa, cô ngồi xuống, hai tay ôm chân, đầu tựa lên trên, ánh mắt trầm tĩnh, không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này ở bên ngoài, Cố Kinh Thước nhìn động tác quái dị của Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia khó hiểu.

Chỉ thấy tiểu miêu nằm ở trên giường tứ chi gắt gao kê tại cùng nhau, đầu của nó cũng chôn ở hai cái chân trước, toàn bộ phần lưng cong lên, thoạt nhìn có một tia cô đơn cùng không thích hợp.

Mà lúc này Mạc Vân Quả nhìn được phòng phát sóng trực tiếp đang kịch liệt thảo luận cái gì.....

“Kỳ quái, như thế nào ta đột nhiên không cảm giác được tinh thần lực của tiểu Quả Quả?”

“Ta cũng vậy.”

“Xuất hiện loại tình huống này chỉ có hai nguyên nhân, một cái là tiểu Quả Quả đã chết, nhưng cái này rõ ràng không có khả năng, một cái khác là, tiểu Quả Quả lúc này đang ở trong dị thứ nguyên không gian, chúng ta nhìn không thấy cô ấy, tinh thần lực hẳn là ở nơi đó, cho nên chúng ta cũng không thể cảm nhận được.”

“Nói như vậy thật ra có lý, bất quá thế giới này nhưng thật ra cũng thần kỳ, lại có thể tồn tại một cái dị thứ nguyên không gian như vậy.”

“Ừ, chính xác, dù sao mới chỉ là vị diện trung đẳng, thế nhưng có không gian tồn tại như vậy.”

“Cái vị diện trung đẳng này hẳn là không có gì, ta suy đoán dị thứ nguyên không gian hẳn là của tiểu gia hoá bản mạng thú mà tiểu Quả Quả bám vào có không gian truyền thừa.”

“Lầu trên có ý tứ gì?”

“Ta suy đoán thế giới này bản mạng thú tấn chức hẳn chỉ truyền thừa ký ức hoặc là kỹ năng chủng tộc, ta nghĩ thế giới kia hiện giờ hẳn chỉ có tiểu Quả Quả là Bạch Hổ, nói cách khác, Bạch Hổ nhất tộc truyền thừa đều sẽ truyền cho tiểu Quả Quả, những vị tổ tiên của Bạch Hổ hẳn đã sáng lập ra một không gian truyền thừa khảo nghiệm hậu nhân, cho nên tiểu Quả Quả mới có thể vào trong dị thứ nguyên không gian.”

“Vậy tiểu Quả Quả có gặp nguy hiểm hay không?”

“Hẳn là không, dù sao tổ tiên nhà người ta cũng không muốn giết hậu nhân của mình a, chi là.....”

“Chỉ là cái gì?”

“Tiểu Quả Quả dù sau cũng không phải là Bạch Hổ chân chính, ở trong không gian truyền thừa gặp chuyện gì, chúng ta ai cũng không biết.”

“Nói cũng phải, xem ra, chi có thể im lặng chờ đợi.”

“Ừm, trước mắt chi có thể như vậy, thấy sắc mặt tiểu Quả Quả bình thường, hẳn sẽ không xảy ra chuyện gì.”

“Ừm! Tiểu Quả Quả nhất định sẽ không có việc gì! []~(¬▽¬)~*”

Không thể không nói, nhóm người trong phòng phát sóng trực tiếp này kiến thức rộng rãi vô cùng, chỉ bằng vài chi tiết đơn giản đã suy luận ra toàn bộ chân tướng.

Thế giới này tấn chức đích xác như bọn họ nói, chẳng qua có chỗ không giống, không giống đó là tấn chức ở thế giới này chính là vượt qua nỗi sợ hãi.

Trong không gian truyền thừa, có thứ khiến bản mạng thú sợ hãi, có khả năng là một con sâu lông, cũng có khả năng là nhan sắc nào đó.

Nói như vậy, năng lực càng thấp bản mạng thú tấn chức càng đơn giản, bởi vì thứ chúng nó sợ thường thường thực đơn thuần.

Mà càng lên cao càng gian nan, bởi vì không gian truyền thừa sẽ tự động lựa chọn bất chúc cảnh tượng khủng bố nhất ở sâu trong nội tâm chúng nó, chỉ có chiến thắng sợ hãi trong lòng, mới có thể trở nên càng cường đại.

- - - - -

Edit: Hôm nay đăng sớm một chút.

≥_≤

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 331

Edit: Linhlady

- -----□

Mạc Vân Quả lẳng lẳng nhìn moont mảnh hắc ám xung quanh, có chút không rõ cô chỉ là ngủ một giấc thôi, sao lại đi tới nơi này.

Nơi này rất yên tĩnh, yên tĩnh tới nỗi cô có thể nghe được tiếng hít thở của mình.

Nơi này rất quanh quẽ, quanh quẽ tới nỗi cô còn không cảm giác đuoejc mình tồn tại.

Thời gian giống như trôi qua thật lâu, Mạc Vân Quả cảm thấy chân có chút mỏi, nhưng cô cũng không muốn đổi động tác, cứ tùy ý để chân mỏi như vậy.

Đôi mắt cô nhìn về phía trước, lại chỉ thấy bóng tối vô tận.

Cô nhìn về nơi nào đó, giống như có thể nhìn ra thứ gì khác.

Trên thực tế lại là, cái gì đều không có.

Trong trí nhớ ít ỏi của Mạc Vân Quả biết được, nơi này đại khái chính là cái gì mà không gian truyền thừa, chỉ cần đi ra khỏi nơi này là có thể tấn chức.

Truyền thuyết, trong không gian truyền thừa có thứ mà bản mạng thú sợ nhất.

Thế nhưng Mạc Vân Quả nhìn bóng tối vây quanh mình, cô không tìm ra được lý do.

Cô sợ bóng tối sao?

Đương nhiên không!

Mạc Vân Quả nhớ rõ, ở trí nhớ xa xôi của mình, mỗi ngày cô đều làm rất nhiều rất nhiều thực nghiệm, một người, cô độc làm thực nghiệm.

Bóng tối đối với nhiều người nó có ý nghĩa nguy hiểm, ý nghĩa không an toàn, nhưng đối với cô, ni giống như ban ngày đều vô vị như nhau.

Bởi vì cô đã từng, ngày đêm điên đảo, sáng tối chẳng phân biệt.

Một môi thì nghỉ ngơi, khát thì uống nước, đói bụng thì ăn cái gì đó, thời gian còn lại, đều liều mạng làm thực nghiệm.

Mạc Vân Quả tiếp xúc với người khác rất ít, ngoại trừ hệ thống trời định này, số người cô tiếp xúc tăng lên, khiến thức có tốt có xấu, không tốt cũng không xấu, càng nhiều, có khi lại là tốt xấu lẫn lộn, giống như người có hai mặt, một bên là thiện một bên là ác.

Cô cảm thấy thú vị, thì ra con người so với thực nghiệm kia còn thú vị hơn, xuất sắc hơn.

Mạc Vân Quả nghĩ đến đây, đôi mắt dần dần mở to.

Mà lúc này, bóng tối đối nhiên có biết hoá.

Mạc Vân Quả nhìn “Chính mình” trước mắt cùng một người đàn ông hào hoa phong nhã nói chuyện, sau đó đem vỏ chuối bầy hấn.

Mạc Vân Quả biết, đây là vị diện đầu tiên của cô, cũng là nơi khởi đầu mọi chuyện.

Cái cảnh tượng này thoáng qua, sau đó càng nhiều hình ảnh xuất hiện trước mắt cô.

Có Bạch Liên có trái tim thánh mẫu không thể hiểu được, có Ngải Sâm trong mắt tình quang hiện ra, có tiểu hoàng mao cô thích nhất, cũng có Hiên Viên Mặc hại nhiệm vụ cô thất bại, còn có cây đại thụ kia ở trong gió lay động, còn có Diệp Hành thích màu đỏ, có thật nhiều thật nhiều người, những cảnh tượng hiện ra ở trước mặt cô, khiến Mạc Vân Quả ý thức được, thì ra cô đã đi qua nhiều thế giới như vậy.

Khi hình ảnh đó trôi qua hết, không gian lại khôi phục như lúc ban đầu.

Lặng yên không một tiếng động, lạnh lẽo.

Mạc Vân Quả chậm rãi đứng lên, bởi vì thời gian dài duy trì một động tác, thân thể của cô có chút cứng đờ.

Nhưng này cũng không thể gây trở ngại cho việc cô muốn đứng lên, thân thể của cô có chút lay động.

Mạc Vân Quả nhìn bóng tối trải dài không bờ bến, nhắm hai mắt lại.

Tất cả,đều là bóng tối.....

Nhưng hiện tại trong lòng cô lại có một tia sáng, đó là người trong phòng phát sóng trực tiếp, có đủ loại chọc cười cô, cũng hết mực quan tâm cô.

Mạc Vân Quả không phải ngu ngốc, cô chỉ không hiểu người khác có ý tốt không thể hiểu với cô mà thôi.

Cô nhớ rõ, bọn họ nói, loại ý tốt này gọi là “Thích”.....

Mạc Vân Quả mở hai tay ra, tùy ý để bóng tối bao vây cô.

Nhưng mà cô không biết đó là, từ từ trong thân thể cô tự phát ra ánh sáng chậm rãi trải rộng ra, chậm rãi chiếu sáng toàn bộ thế giới này.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 332

Edit: Linhlady

Mà lúc này ở thế giới bên ngoài, Cổ Kinh Thước khinh ngạc nhìn thân thể đại Bạch đột nhiên bay lên không trung.

Đại Bạch đuôi thẳng tứ chi, đầu hơi ngược lên, rõ ràng là khuôn mặt đầy lông, nhưng hẳn lại cảm nhận được hương vị thánh khiết.

Trái tim Cổ Kinh Thước run rẩy, cái loại cảm giác như bị cái gì đập trúng vậy quanh hần.

Toàn thân hần đầu đang kêu gào, có được cô ấy! Có được cô ấy! Có được cô ấy!

Từ trên người đại Bạch tản ra một tia sáng, chậm rãi, dần dần bao phủ căn phòng, bao phủ một khu này, thậm chí tới địa phương xa hơn.

Ánh sáng này cực kỳ loá mắt, đặc biệt trong bóng tối, càng có vẻ bất mắt.

Không ít người kinh ngạc nhìn dị tượng trong không trung, muốn tìm nguồn ánh sáng kia.

Càng có không ít người, tìm đúng mục tiêu đi về phía căn nhà của Cổ Kinh Thước.

Nhưng mà chờ bọn họ đi đến nửa đường, lại phát hiện ánh sáng kia đã biến mất, chỉ khoanh vùng được một nơi không xác định nào đó.

Mãng lục địa này, một lần nữa chìm trong bóng tối.

Mà bên kia, Cổ Kinh Thước nhìn bóng người nho nhỏ trôi nổi trong không trung toàn bộ thân thể đều hưng phấn đến run rẩy.

Chỉ thấy người trước mắt mặc một thân bạch y, làn da trắng không tỳ vết mang theo một tia thánh khiết, cô đôi mắt khép hờ, lông mi an an ổn ổn, sống mũi cao thẳng, môi mông hơi ním ním, toàn bộ tổ hợp ở bên nhau, không thể nói kinh tâm động phách tuyệt mỹ, lại có một loại cảm giác nói không nên lời.

Cái này, chính là diện mạo thật của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả chậm rãi mở mắt, đồng tử của cô màu đen, không trộn lẫn một chút tạp chất.

Khi đôi mắt kia nhìn thẳng vào Cổ Kinh Thước, hần cảm giác như cả linh hồn mình đều run rẩy.

Cổ Kinh Thước biết, hần cả đời này xong rồi, triệt triệt để để xong rồi.

Hần yêu bản mạng thú của mình, hơn nữa ở một khắc kia, hần muốn tách ra khỏi cô là chuyện không thể!

Cổ Kinh Thước cười, hần nghĩ, nếu đời này ai có thể uy hiếp ần, như vậy nhất định là đại Bạch, mà hần thật sự đặc biệt vui vẻ.

Biểu tình Mạc Vân Quả lạnh lẽo, cô sẽ không cười, cặp mắt kia trước sau đều trong suốt như vậy, nhưng nếu tỉnh tể nhìn lại, liền sẽ phát hiện đôi mắt lạnh lẽo kia có một tia ấm áp.

“A a a a! Đại Quả Quả uy vũ hùng tráng!”

“Mỹ mỹ mỹ! Liếm liếm liếm!”

“Làm sao bây giờ! Ta đã yêu tiểu Quả Quả nhà ta đến không thể tự kiềm chế!”

“Hu hu hu. Tiểu Quả Quả khi nào mới có thể tới thế giới ta? Không thì để cho ta ôm một cái cũng được! Hu hu hu hu.”

“Lầu trên ngươì đừng nói chuyện, tiểu Quả Quả nhà ta đều còn không có tới ta thế giới đâu!”

“Thỏ lộ tiểu Quả Quả! Gà cho ta đi!”

“Đem lầu trên kéo ra ngoài quần ầu một trăm lần a một trăm lần!”

“Xong rồi xong rồi, ta hoàn toàn luân hãm.”

“Hiện tại tiểu Quả Quả cảm giác càng thêm đẹp a a a a!”

“Không được không được! Ta muốn lấy quan! Lấy quan! Hu hu hu. Còn như vậy đi nữa, ta sẽ tìm không thấy lão bà a! Xem tiểu Quả Quả nhiều, cảm thấy những người khác đều không tốt nha! Hu hu hu.”

“Yên lặng thêm cái 1. Tuy rằng ta đã kết hôn, ha ha ha ha! Ta còn rất yêu ta lão bà! Thoáng lợc ~”

“Tú ân ái cút xéo!”

Thật ra, với khuôn mặt này của Mạc Vân Quả đặt ở ba ngàn thế giới mà nói tuyệt đối không phải đẹp nhất, nhưng linh hồn của cô lại là thuần túy nhất.

Mà đám người phòng phát sóng trực tiếp kia cuồng nhiệt chính là linh hồn của cô, là linh hồn trong suốt thuần túy.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 333

Edit: Linhlady

- -----□

Cố Khinh Thước vươn tay, muốn ôm Mạc Vân Quả, muốn ôm đại Bạch của hắn.

Thân thể Mạc Vân Quả chậm rãi hạ xuống dưới, thẳng đến khi toàn bộ thân thể tiếp xúc với mặt đất, cô mới nhìn thẳng vào Cố Khinh Thước.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, giống như có rất nhiều lời muốn nói, lại giống như không nói thành lời.

Khi Cố Khinh Thước còn chưa kịp phục hồi tinh thần, hắn vẫn luôn biết, trong truyền thuyết mãnh thú cấp mười hai có thể biến hóa thành người, nhưng tận mắt chứng kiến, hắn vẫn như cũ nhìn không được chán động.

Mạc Vân Quả đã biết mình đã biến thành hình người, hơn nữa cô còn tiếp nhận rất nhiều kí ức truyền thừa.

Trên thế giới này chỉ có một Bạch Hồ là cô, tổ tiên để lại cho cô tài sản phong phú, bao gồm một không gian có thể cất chứa vật sống.

Càng đừng nói nơi đó có hàng ngàn hàng vạn thảo dược, còn có các loại công pháp, nhiều không kể xiết.

Mạc Vân Quả ở trong đầu cô đang suy nghĩ nên xử lý mấy cái này như thế nào, trong lúc nhất thời cũng không nói gì.

Thật lâu sau sau, vẫn là Cố Khinh Thước mở miệng trước.

“Đại Bạch.....”

Mạc Vân Quả phục hồi tinh thần lại, nhìn hắn một cái nói: “Ta tên là Mạc Vân Quả.”

Cố Khinh Thước ngăn ra, theo sau cười nói: “Ừ, tiểu Quả Quả!”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nghiễm nhiên đã quen cái xưng hô này, cô nhàn nhạt nhìn Cố Khinh Thước một cái, sau đó xoay người ngồi xuống trên giường.

Cố Khinh Thước thấy như vậy, trong mắt xẹt qua một tia ý cười.

Hắn đi qua đi xoa xoa đầu Mạc Vân Quả nói: “Làm sao khi thành người rồi vẫn muốn chạy lên giường?”

Mạc Vân Quả:.....

Cô nhìn thoáng qua nơi để thảo dược, nhìn Cố Khinh Thước ánh mắt dò hỏi, nơi này còn có nơi như vậy.

Cố Khinh Thước lĩnh hội được ý tứ của Mạc Vân Quả, hắn nhìn quanh một chút bốn phía, ho nhẹ một tiếng, lỗ tai hơi hơi biến hồng nói: “Kia cái, ta quên chưa nói.”

“Ừm” Mạc Vân Quả nhẹ giọng lên tiếng.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn Khinh Thước, hiện giờ thực lực của cô đã tăng lên rất nhiều, nhìn đáng vẻ “Gầy yếu” của Cố Khinh Thước, không thấy hài lòng chút nào.

Vì thế nàng cô: “Người quá yếu.”

Cố Khinh Thước:.....

Cố Khinh Thước chỉ cảm thấy một trận bạo kích, bản mạng thú nhà mình chê mình quá yếu làm sao đây!

Đương nhiên Cố Khinh Thước nắm rõ thực lực của mình ra sao, thật là quá yếu, dù sao cũng là luyện thể chi đạo, hắn tự mò mẫm mở đường, cho nên đầu óc cũng không thể suy luận nhanh chóng được.

Mạc Vân Quả biết đường Cố Khinh Thước đi chính là luyện thể chi đạo, nghĩ đến đây, cô từ không gian truyền thừa lấy một quyển sách ném cho Cố Khinh Thước.

Cố Khinh Thước vừa thấy, lại là một công pháp!

Hơn nữa đọc qua bộ công pháp này rất phù hợp với con đường hắn đang luyện!

Cố Khinh Thước nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả, nhìn rung động trong lòng xuống, nói thanh “Cảm ơn.”

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Người trở nên cường đại chính là lời cảm ơn lớn nhất với ta.” Ừ..... Đến lúc đó nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành, thật là vui vẻ mà.

Nhưng mà câu nói này qua tai Cổ Khinh Thước lại thành một hương vị khác.

Hắn cho rằng Mạc Vân Quả muốn hắn có năng lực cùng cô kể vai chiến đấu, cho nên mới muốn hắn trở nên cường đại hơn.

Giờ khắc này, trong nội tâm hắn dâng lên một dòng nước ấm, đồng thời ở trong lòng càng thêm kiên định mình nhất định phải đứng trên đỉnh cao của thế giới này!

Bởi vì Mạc Vân Quả vừa rồi quá trình tấn chức quá mức loạn mắt, không ít người đi tới cái trấn nhỏ hẻo lánh này, muốn tìm thứ phát ra ánh sáng rung động kia, sau đó muốn làm cái gì đó, không ít người mang theo tâm tư tìm đến đây.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 334

Edit: Linhlady

- - - - - □

Hiển nhiên Cổ Khinh Thước cũng nghĩ đến chuyện này, bằng vào thực lực hiện tại của hắn, còn không thể cùng những người đó đối kháng.

Mà đại Bạch tuy rằng thực lực mạnh mẽ, nhưng không biết vì sao hắn không muốn cô xuất hiện trước mặt mọi người.

Nghĩ tới nghĩ lui, Cổ Khinh Thước quyết định đi vào rừng rậm Mãng Hoang.

Hiện giờ hắn, đã hiểu được, nghĩ đến con đường tấn chức của hắn không giống người khác, nhất định phải vật lộn với đám mãnh thú kia.

Rừng rậm Mãng Hoang là lựa chọn tốt nhất, nơi đó không chỉ có cỏ thảo được, còn có các loại mãnh thú nguy hiểm, mấu chốt nhất đó là, đám người kai tuyệt đối không thể tượng tượng được bọn họ sẽ đi vào rừng rậm Mãng Hoang.

Nghĩ đến đây, Cổ Khinh Thước muốn dò hỏi Mạc Vân Quả xem có thể biến thành dáng vẻ trước kia không.

Mạc Vân Quả tuy rằng không biết vì sao hắn lại hỏi như vậy, nhưng cô vẫn thành thật gật gật đầu.

Cổ Khinh Thước châm chọc một chút, sắp xếp lại câu chữ tìm từ thích hợp nói: “Tiểu Quả Quả a, người xem người biến thành tiểu miêu thật tốt, ta có thể ôm người, người cũng không cần tự mình đi đường không phải sao?”

Đương nhiên Cổ Khinh Thước sẽ không nói cho Mạc Vân Quả, thật ra hắn không muốn người khác thấy dáng vẻ con người của Mạc Vân Quả!

Mạc Vân Quả nghe Cổ Khinh Thước nói như vậy, còn cảm thấy có vài phần đạo lý.

Xác thật cô không cần tự mình đi, là chuyện rất tốt. (~ ^ _ ^) ~

Nếu để người trong phòng phát sóng trực tiếp biết suy nghĩ của Mạc Vân Quả lúc này, nhất định phải hung hăng phun tào một chút.

Tiểu Quả Quả! Cổ Khinh Thước kia là quang minh chính đại muốn ăn đậu hũ của người a a a a!

Đáng tiếc, người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng không biết ý tưởng chân thật của Mạc Vân Quả, bọn họ chỉ nhìn thấy tiểu Quả Quả lập tức biến thành dáng vẻ tiểu miêu, tuy rằng vẫn rất đáng yêu, nhưng lại cảm thấy vẫn là hình người đẹp nha. (^ _ ^)

Cổ Khinh Thước thấy Mạc Vân Quả biến thành hình thú, vội vàng đi đến mép giường, lập tức bế cô lên, sau đó dùng gương mặt kia dùng sức cọ cọ.

Mạc Vân Quả:.....

Cổ nhệ thước xoa xoa đầu nhỏ của Mạc Vân Quả, sau đó thu thảo được và đó hẳn trừ vật, đi khỏi phòng, vào trấn mưa không ít đồ, mặc dù là ban đêm, nơi này cũng vẫn như cũ vô cùng náo nhiệt.

Đương nhiên, các loại đồ ăn vặt là không thiếu được, còn có các loại gia vị, ở rừng rậm Mãng Hoang, còn có thể thịt nướng ăn đâu! (^ _ ^) ~*

Chuẩn bị tốt tất cả, Cổ Khinh Thước nhanh chóng mang Mạc Vân Quả đi về phía rừng rậm Mãng Hoang.

Lúc đó đã là sáng sớm, sáng sớm không khí tươi mát, Cổ Khinh Thước hít sâu một hơi, tâm tình rất tốt.

Mạc Vân Quả đã ngủ say từ lúc nào, nghĩ cũng đúng, cô vừa mới tấn chức cần nghỉ ngơi.

Nghĩ đến đây, Cổ Khinh Thước mới phát hiện, tấn chức quả vô dụng với tiểu Quả Quả nhà mình!

Giờ khắc này, Cổ Khinh Thước càng thêm sâu sắc cảm nhận được bản mạng thú nhân mình khác biệt.

Ừm..... Đặc biệt không giống nhau! Cho nên hắn nhất định sẽ quý trọng cô thật tốt!

Một đêm trôi qua, rừng rậm Mãng Hoang vô cùng yên tĩnh, nhưng cũng không che giấu được bản chất nguy hiểm của nó.

Cổ Khinh Thước tính toán đi vào sâu một chút, hiện tại bên ngoài mãnh thú đã không phải đối thủ của hắn, hắn khiêu chiến hoàn toàn không có khó khăn gì, điểm này cũng bất lợi với

việc hấn tấn chức.

Cho nên vì tốt cho việc rèn luyện mình, Cổ Khinh Thước muốn đi sâu vào nên trong.

Càng đi sâu, nguy hiểm càng lớn, đồng thời thu hoạch cũng càng nhiều. Đây là sự thật mọi người đều biết.

Cổ Khinh Thước ôm Mạc Vân Quả, nện bước kiên định hướng tới chỗ sâu trong mà đi, hấn thật cẩn thận quan sát đến bốn phía, cơ bắp cả người căng chặt, cảnh giác, mà đúng lúc này, dị biến xảy ra.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 335

Edit: Linhlady

- -----□

Một con mãng xà màu đen đột nhiên xuất hiện lao về phía Cổ Khinh Thước, mà mục tiêu cái đầu to kia hướng tới là Mạc Vân Quả.

Cổ Khinh Thước cả kinh, vội vàng nhảy dựng lên, trực tiếp dẫm lên trên đầu mãng xà.

Mãng xà đau hô một tiếng, đôi mắt càng thêm đỏ tươi.

Tay trái Cổ Khinh Thước che chở Mạc Vân Quả, tay phải một quyền nện ở trên đầu mãng xà, một quyền đi xuống, đầu mãng xà liền nát.

Cổ Khinh Thước thờ dài nhẹ nhõm một hơi, đang chuẩn bị lui về phía sau, mãng xà trước mặt đột nhiên mọc ra một cái đầu, hơn nữa nhìn đáng vẽ, rõ ràng so với lúc trước càng thêm hung mãnh!

Đồng tử Cổ Khinh Thước co rút lại, không nghĩ tới trong rừng rậm này lại có loại mãnh thú có năng lực tái sinh, cũng có nghĩa là không sinh bất tử!

Hấn hít sâu một hơi, thân thể căng thẳng.

Cổ Khinh Thước biết, phạm là đồ vật trên thế gian này đều có nhược điểm.

Như vậy mãnh thú trước mắt này thất định có nhược điểm, nhất định là có!

Cổ Khinh Thước lẳng lặng nhìn chăm chăm mãng xà, lúc này mãng xà kịch liệt đóng đưa cái đuôi, đôi mắt mở to nhìn Cổ Khinh Thước.

Một người một thú bốn mắt nhìn nhau, hai người đều thập phần cảnh giác, e sợ cho ai động thủ trước sẽ giết mình.

Mà lúc này, Mạc Vân Quả bị đóng đưa kịch liệt chậm rãi mở mắt, nhìn quái vật khổng lồ, cô sùng sốt, sau đó nói: “Đây là mãnh thú? Bên ngoài?”

Mạc Vân Quả rõ ràng có thể cảm giác được mãnh thú này cường đại hơn bất kì mãnh thú nào cô đã từng gặp, cho nên mới hỏi như vậy.

Cổ Khinh Thước lắc đầu nói: “Không phải, mới đi vào sâu một ít.”

“Nha.” Mạc Vân Quả đáp, nhìn mãnh thú, đôi mắt tối tăm kia nhìn chăm chăm cho tới khi đầu mãnh thú cảm thấy tê dại.

Hiện giờ nó, đã có chút thần trí, nó có thể cảm giác được uy áp từ cục bóng màu trắng kia, nhưng mà.....

Mãnh thú nhìn thoáng qua Cổ Khinh Thước, vươn đầu lưỡi, nước miếng trơn trượt ghê tởm rớt xuống đất.

Muốn cho nó cứ như vậy buông tha đồ ăn, nó nghĩ như thế nào cũng không cam lòng.

Mãnh thú nổi giận gầm lên một tiếng, lại hướng tới Cổ Khinh Thước mà đi.

Một quyền của Cổ Khinh Thước hung hăng nện ở vị trí bảy tấc mãng xà, chỗ kia đúng là nhược điểm của nó.

Mãng xà hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, trong nháy mắt sinh cơ từ trong thân thể nó xói mòn.

Mãng xà đóng đưa thân thể vài cái, lại là cứ như vậy chết đi.

Mạc Vân Quả vô cùng vừa lòng vừa thành quả chiến đấu của Cổ Khinh Thước, cô chớp chớp mắt nói: “Thu hồi rồi đến đây đi.”

“Ừ.” Cổ Khinh Thước đem thi thể mãng xà thu vào nhẫn trữ vật, sau đó lại rửa sạch tay, thay đổi một bộ quần áo, lúc này mới một lần nữa ôm Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:.....

“Tiểu Quả Quả, ngươi muốn biến thành hình người hay không?” Cổ Khinh Thước hỏi.

Hiện giờ đã đi vào sâu trong rừng rậm rồi, biến thành hình người thì cũng chỉ có mình hấn nhìn thôi! ◡(▽ ▽)?

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết tiểu tâm tư của hấn, cô nghiêng đầu nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn là hình người tiện hơn, tuy rằng phải tự đi đường, nhún dù sao cũng quen thuộc hơn.

Vì thế Mạc Vân Quả ở trong ánh mắt chăm chú của Cố Kinh Thước hoá thành hình người, một thân quần áo mặc trên người cô vô cùng nhã nhặn, vừa vận pháp thảo thân thể cô.

Không có điểm tục, chỉ có dáng người tiểu xảo là lướt, ừm. Đương nhiên, cái này chỉ là cách nói dễ nghe mà thôi.

Cố Kinh Thước rất thích Mạc Vân Quả hiện tại, tưởng tượng đến chuyện chỉ có mình có thể nhìn thấy tiểu Quả Quả trong hình người, hân liên cao hứng không kềm chế được.

Nếu để người trong phòng phát sóng trực tiếp biết ý tưởng của hân, khẳng định sẽ khinh bỉ một phen.

Ha ha. Rõ ràng bọn họ mới là người nhìn thấy tiểu Quả Quả trong các loại hình thái! ￣へ￣

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 336

Edit: Linhlady

- - - - - □

Rừng rậm Mãng Hoang không hổ là nơi nguy hiểm nhất đại lục, sau khi Mạc Vân Quả biến thành hình người, Cố Kinh Thước còn chưa kịp ôm Mạc Vân Quả một cái, đã bị các mãnh thú khác tập kích.

Đương nhiên, Mạc Vân Quả biết được những mãnh thú đó đã đến, chỉ là cô không nói cho Cố Kinh Thước mà thôi.

Dựa theo phòng phát sóng trực tiếp nói, Cố Kinh Thước cần phải tôi luyện moiit chút mới tốt, ừm. Cho nên không cần nhắc nhở hân!

Cố Kinh Thước phản ứng cực nhanh, hơn nữa thân thể cường hân vô cùng, không tốn bao nhiêu thời gian đã thu phục được bọn chúng.

Trong quá trình đó hân cũng tự tìm ra được nhược điểm của mãnh thú đó ở đâu.

Sau một tháng, Cố Kinh Thước lần lượt vượt qua các loại nguy hiểm.

Mạc Vân Quả thường thường có thể biết trước nguy hiểm, nhưng trước nay cô không hề nói với hân.

Thứ nhất cô muốn rèn luyện hân, thứ hai cô cũng tin tưởng khả năng của hân.

Đương nhiên, Cố Kinh Thước cũng biết điểm này, đối với cách làm của Mạc Vân Quả hân rất đồng ý.

Hân muốn trở nên cường đại hơn, cũng cần thiết phải cường đại, chỉ có như vậy, hân mới có thể bảo hộ cô!

Trong một tháng này, quyền sách mà Mạc Vân Quả cho hân thông thiên đạo lý, hân dùng nó bổ sung vào hệ thống tu luyện của mình, xác định được con đường đúng nhất, càng chính xác hơn.

Cùng lúc đó, Cố Kinh Thước ý thức được, luyện thể tuy rằng hân là chủ chốt, nhưng đối mặt với một số nguy hiểm, với thân thể của hân, không cách nào đột phát được.

Thế giới này phương thức có thể thừa nhận đó là cùng bán mạng thú kết hợp chiến đấu, cho nên khi luyện thể chỉ đạo, đồng thời, hân cũng âm thầm tu luyện công pháp thế giới này, mà công pháp kia, đương nhiên là công Pháp truyền thừa của gia tộc hân, là công pháp tối cao nhất, theo truyền thuyết trăm ngàn năm qua, chỉ có người sáng lập ra bộ công pháp này tu luyện thành công.

Nhưng người còn lại đều không có cách nào tu luyện được, cho nên khi công pháp này bị bỏ xó, mới có thể đến tay hân.

Bộ công pháp này có tên rất hay, 《 hợp hoan lục 》, này trong đó che dấu trí tuệ phi thường, người bình thường khó có thể nhìn trộm.

Cố Kinh Thước cũng ngoài ý muốn mới biết mình có khả năng tu luyện, chỉ là lúc ấy hân còn không có bán mạng thú, cho nên hân không tiếp tục tu luyện.

Dù sao bán công pháp này, không có bán mạng thú, cũng chỉ uống phí mà thôi.

Nhưng hiện tại không giống như vậy, hân có tiểu Quả Quả, hân nhất định có thể luyện thành bộ công pháp này.

Mạc Vân Quả cũng không biết Cố Kinh Thước trộm luyện bộ công pháp này, cô chỉ thấy Cố Kinh Thước càng ngày càng cường đại, không chỉ là thân thể, mà còn là tinh thần lực và linh hồn.

Đối với thấy đổi này, Mạc Vân Quả vui vẻ vô cùng.

Cô đánh giá một chút, thực lực của Cố Kinh Thước đã tương đương với cấp chín của thế giới này! ($\geq \omega \leq$)/

Nói cách khác, dựa theo tiến độ này, không quá hai tháng nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành! $O(\geq \nabla \leq)O$

Mạc Vân Quả có chút vui vẻ nhỏ, cho nên sẽ thường thường cùng Cố Kinh Thước trò chuyện một chút, tỷ như lúc cô muốn ăn đồ ăn vặt trong nhẫn trữ vật của Cố Kinh Thước.

Bởi vì năng lực của Cố Kinh Thước đã tăng lên không ít, cho nên hai người quyết định đi vào sâu bên trong rừng rậm.

Nếu thời gian đầu bọn họ còn có thể ngẫu nhiên cảm ứng hơi thở con người, như vậy hiện tại bọn họ đã hoàn toàn không cảm giác được người tồn tại.

Nói cách khác, bọn họ đã bắt đầu tiến vào mảnh đất nguy hiểm nhất Mãng Hoang, nơi à bất cứ con người nào cũng không muốn tiến vào.

Cố Kinh Thước lại thấy mừng rỡ lẫn tự tại, cuối cùng thì hắn cũng không cần cố ý tránh né những con người kia~

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 337

Edit: Linhlady

- ----- □

Tiến vào mảnh đất nguy hiểm nhất Mãng Hoang, ngay cả Mạc Vân Quả cũng không thể không nâng cao cảnh giác.

Đoàn Tử cho cô bối cảnh vị diện này, có nhắc tới trung tâm khu ruing này là nơi nguy hiểm nhất, đến nỗi nguy hiểm đến tình trạng nào, hiện tại cô có năng lực đánh bại không, trước mắt Mạc Vân Quả không biết.

Cho nên cô cần thiết phải cẩn thận cẩn thận, miễn cho đến lúc đó xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Đ

ương nhiên, thật cẩn thận không đại biểu cho việc sợ hãi rụt rè, dù sao Mạc Vân Quả là nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, ngẫu nhiên còn muốn xem phòng phát sóng trực tiếp đánh giá khả năng chiến đấu của Cố Kinh Thước, sau đó thuật lại cho hắn nghe.

Cố Kinh Thước cũng biết nơi này tương đối nguy hiểm, cho nên hắn một bên phải cẩn thận che chở Mạc Vân Quả, một bên lại muốn đi tìm những mảnh thú kia khiêu chiến, muốn tăng thực lực của mình.

Nghĩ tới nghĩ lui, Cố Kinh Thước tính toán nói chuyện với Mạc Vân Quả.

Lúc này, hai người ngồi đối mặt nhau, điểm khác nhau đó là, Mạc Vân Quả là ngồi trên một cái đệm, còn Cố Kinh Thước trực tiếp ngồi xuống đất.

Cố Kinh Thước nhìn thiếu nữ trước mặt chưa từng nở nụ cười, ôn nhu sùng nịch hỏi: “Nếu ta chủ động đi tìm những mảnh thú kia, ngươi có gặp phiền phức hay không?”

Cố Kinh Thước không hề muốn lừa gạt Mạc Vân Quả, hắn cũng biết thực lực hiện tại của mình ra sao, nếu chủ động đi tìm mảnh thú kia, chẳng khác nào đi tìm chết, nhưng hắn vẫn muốn thử một lần.

Từ chỗ chết tìm ra đường sống mới có thể kích thích tiềm lực của mình.

Mạc Vân Quả gần như lập tức hiểu được ý tứ của hắn, cô nghĩ Cố Kinh Thước muốn tăng thực lực lên, nhưng lại sợ bản thân không đánh thắng được mảnh thú kia, sẽ có nguy hiểm?

Không thể không nói, EQ của Mạc Vân Quả tiến bộ không ít.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Hắn là không có.”

Cố Kinh Thước nghe Mạc Vân Quả nói với ngữ khí không xác định, tự hỏi một chút nói: “Nếu có cái gì nguy hiểm, ngươi chạy trước đi!”

Cố Kinh Thước nói cực kỳ kiên định, so với cái mệnh này của hắn, hiển nhiên Mạc Vân Quả càng thêm quan trọng.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Ta là bản mạng thú của ngươi, ngươi ở đâu, ta liền ở đó.”

Cố Kinh Thước nghe xong câu này vô cùng sùng sốt, hắn cho rằng đây là Mạc Vân Quả biến tướng thổ lộ.

Nhưng mà trên thực tế lại là.....

Mạc Vân Quả:..... Bản mạng thú không có cách nào rời khỏi chủ nhân, chủ nhân chết, bản mạng thú vong.....

Đây mới là nguyên nhân Mạc Vân Quả nói ra những lời này, bởi vì căn bản cô không thể rời khỏi Cố Kinh Thước a!

Như vậy xem ra, EQ của Mạc Vân Quả giống như cũng không có tiến bộ.....

Phòng phát sóng trực tiếp nhìn hai người đối thoại, sôi nổi tỏ vẻ không nghĩ phun tào.

“Tiểu Quả Quả tự khi nào lại do dự không quyết đoán như vậy? Không nói cái khác, gặp được mảnh thú, trực tiếp đi lên đập a!”

“Ánh mắt của lâu trên kiểu gì vậy? Rõ ràng Cố Kinh Thước đang dò hỏi tiểu Quả Quả nhà ta, sau đó tiểu Quả Quả đúng sự thật nói lại mà thôi, ngươi từ nơi nào nhìn ra tiểu Quả Quả nhà ta do dự không quyết đoán?”

“Thứ ta nói thẳng, ta một trăm lẻ tám đôi mắt đều thấy.....”

“Lợi hại trên lâu của ta, ta chỉ có một con mắt, ngươi lại có một trăm lẻ tám đôi mắt, cho ta mấy cái được không? (mắt khát vọng)”

“Lâu trên không cần làm sự tình!”

“Người là sự tình sao? Người chỉ cần nói đúng vậy, ta liền làm! (cười âm hiểm)”

“Ô ô ô..... Không cần lái xe a! Chúng ta đều là bảo bảo ~”

“Ai nha nha! Lại oai lâu!”

“Lại nói tiếp, tiểu Quả Quả, không phải sợ! Người phải tin tưởng, hần giải quyết không được mãnh thú, ngay cả tính người cũng giải quyết không được, không phải còn có chúng ta sao? Ha ha ha ha!”

“Đúng vậy! Chúng ta chính là vô địch ngoại quái! Cho dù dùng bùa chú, ta đều có thể nổ chết những mãnh thú đó! Ha ha ha ha!”

“Nói có đạo lý, tiểu Quả Quả không cần đắn đo!”

“Come On!”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 338

Edit:Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, nghĩ nghĩ, giống như nói không sai.

Nhóm người trong phòng phát sóng này đúng là vô địch thiên hạ a!

Nghĩ đến đây, Mạc Vân Quả liền nói với Cố Kinh Thước: “Không cần sợ hãi, không cần lo lắng!”

Cố Kinh Thước:.....

Cố Kinh Thước cảm thấy có chút kỳ quái, giống như, tiểu Quả Quả sẽ không nói như thế đó? Loại hình thức nói cổ vũ với khuôn mặt lạnh lẽo kia, ừm..... Có một loại đang yêu nói không nên lời.

Cố Kinh Thước ho nhẹ một tiếng, che dấu việc mình xấu hổ.

Hắn gật gật đầu nói: “Một khi đã như vậy, ta đây liền không lo lắng!”

Cố Kinh Thước ra vẻ nghiêm túc trả lời, đầy mắt kia, toàn là dung túng với Mạc Vân Quả.

Về mặt Mạc Vân Quả không đổi gật đầu, sau đó đứng lên, trên cao nhìn xuống Cố Kinh Thước.

Cố Kinh Thước cũng vội vàng đứng lên, sau đó xoa xoa đầu Mạc Vân Quả.

Hắn nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ một chút, hai phút sau, hắn mở mắt, nhìn nơi nào đó, ánh mắt sâu thẳm.

“Tiểu Quả Quả, ta cảm giác được nơi đó có thứ rất cường đại tồn tại~” khoe miệng Cố Kinh Thước ngậm ý cười, tinh tế nhìn lại, giọng nói mang theo một tia tà khí.

Mạc Vân Quả gật đầu, chụp được tay Cố Kinh Thước nói: “Không cần lo lắng xông lên!”

Đường nhiên Cố Kinh Thước sẽ xông lên, hắn lôi kéo Mạc Vân Quả chạy về nơi đó.

Một lát sau, hắn đi tới một nơi trống trải.

Chỉ thấy nơi này có một quái vật khổng lồ đang xé rách một quái vật khác, nhìn qua giống như đại chiến thế kỷ.

Trong mắt Cố Kinh thước loé sáng, hắn đem Mạc Vân Quả bế lên, nhảy lên một chạc cây cao đứng, sau đó bản thân cẩn thận giấu hơi thở đi, đến gần hai con mãnh thú kia.

Hắn muốn, không phải là kiểu chim cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, mà là thật thật tại tại mặt đối mặt chiến đấu.

Đối với chuyện Cố Kinh Thước đột nhiên xuất hiện, hai con mãnh thú kia dĩ nhiên nâng cao cảnh giác.

Chúng nó có thể cảm giác được lực lượng từ Cố Kinh Thước truyền đến, đó là tồn tại vô cùng cường đại.

Hai mãnh thú liếc nhau, trong nháy mắt đạt nhận thức chung.

Cộng sức đối phó tên gia hỏa đột nhiên xuất hiện này, sau đó lại tiếp tục chiến đấu!

Vì thế hai mãnh thú đồng loạt tấn công Cố Kinh Thước, vừa vặn hắn đã chuẩn bị tốt sẵn sàng nghênh chiến.

Hai mãnh thú thấy không làm Cố Kinh Thước bị thương được, ngược lại để cho hắn chạy thoát, còn hung hăng đâm chúng nó một chân, chúng nó liền cảm thấy đã chịu vũ nhục.

Trong lúc nhất thời, khí thế của hai mãnh thú tăng lên.

Cổ Khinh Thước nắm chặt nắm tay, hung hăng đập vào phần lưng của một trong hai mãnh thú.

Phần lưng của mãnh thú kia lập tức lún xuống, nhìn qua rất khủng bố.

Giờ khắc này, hai mãnh thú cũng nhận ra được sự khủng bố của Cổ Khinh Thước, nhưng để bọn chúng cứ như vậy đầu hàng, tuyệt đối không có khả năng!

Vì thế, một vòng chiến đấu mới bắt đầu!

Bốn tiếng sau, Cổ Khinh Thước cả người là máu dầm lên hai mãnh thú tương tự như vậy, nụ cười nhàn nhạt chưa phai.

Máu trên người Cổ Khinh Thước nghiêng nhiên không phải của hắn, mà là hai mãnh thú kia, mất bốn tiếng chiến đấu, đương nhiên hắn sẽ tra tấn hai mãnh thú kia một phen.

Bị đập dưới lòng bàn chân hai mãnh thú quả thực chết không nhắm mắt, bọn chúng chỉ là ngửa da hện nhau đầu một trận thôi, tại sao lại gặp nhân loại khủng bố để bị tra tấn như vậy a!

Nếu cho chúng nó một cơ hội nữa, chúng nó tuyệt đối sẽ không ra đây! Da ngựa chết cũng không ra!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 339

Edit: Linhlady

- -----□

“Xuống dưới đi” Cổ Khinh Thước ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ngồi ở trên cây nói.

Mạc Vân Quả gật gật đầu, lẳng lẳng mà xuống, bạch y phiêu phiêu cảm giác có vài phần tiên khí.

Cổ Khinh Thước nhìn mình toàn thân dính máu, ngượng ngùng cười cười nói: “Chúng ta đi rửa sạch một chút đi.”

Mạc Vân Quả gật đầu, cái dạng này của Cổ Khinh Thước cũng không phải là rửa sạch một chút thôi đâu.

Sau khi thu hồi xác mãnh thú vào nhẫn trữ vật hai người đi tìm nguồn nước.

Mạc Vân Quả đuổi kịp, hai đi bộ khoảng mười mét.

Cổ Khinh Thước tìm được nguồn nước, sau đó tắm rửa sạch sẽ mới có thể cùng Mạc Vân Quả ở chung.

Mạc Vân Quả nhìn động tác của Cổ Khinh Thước vô cùng vừa lòng.

Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp tất cả đều bị tám khối cơ bụng của Cổ Khinh Thước hấp dẫn.....

“Liếm liếm liếm! Gia đời này còn không tập ra được tám múi đâu!”

“Ai nha nha ~ tiểu gia ta mặt đỏ làm sao đây!”

“Hắc hắc hắc ~ đáng người tiểu tử này không tòi nha!”

“Thật muốn sờ nó làm sao đây ~”

“Phóng ta tới!”

“Tiểu Quả Quả, đi! Đi sờ hai cái đi!”

“Lầu trên không cần dạy hư nhà ta tiểu Quả Quả ~ tiểu Quả Quả đi chụp hai móng vuốt!”

“Lầu trên cầu bần!”

Mạc Vân Quả nhìn nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói, lại nhìn nhìn Cổ Khinh Thước, lại nhìn nhìn móng vuốt của mình, quyết định vẫn không đi lên vỗ vỗ.

Nếu để Cổ Khinh Thước biết tiểu Quả Quả có tâm tư “Khinh bạc” hắn, khẳng định hận không thể đưa mình tới của.

Cổ Khinh Thước tắm rửa sạch sẽ, sau đó lấy thịt nướng mãnh thú vừa giết chết nướng cho Mạc Vân Quả ăn, sau đó hai người sẽ vui vẻ ăn~

Vài ngày sau, hai người cũng trôi qua như vậy.

Trong nháy mắt, đã trôi qua ba tháng.

Trong ba tháng này, thực lực của Cổ Khinh Thước đã tăng lên cấp mười một.

Đồng thời, Cổ Khinh Thước ôm Mạc Vân Quả đi vào trong trung tâm Mãng Hoang, càng vào sâu càng nguy hiểm, nhưng càng thu hoạch được thêm nhiều bảo vật.

Bởi vì thảo dược rất nhiều, khi nhà dõ! Cổ Khinh Thước sẽ luyện được, đáng giá nhắc tới, Cổ Khinh Thước thu được một loại lửa, có thể thu nạp dùng, thời gian luyện được cũng không cần dùng lửa của Mạc Vân Quả nữa.

Trong thời gian ba tháng này, kĩ thuật luyện đan của Cổ Khinh Thước của thành thạo hơn nhiều, có thể nói đã đem kĩ thuật của đám luyện đan sư ở thế giới này ném ra sau.

Mạc Vân Quả rất hài lòng với tiến độ này của Cổ Khinh Thước, với tiến độ này của hắn, nhiệm vụ này của cô sẽ nhanh chóng hoàn thành.

Trên thực tế, Cổ Khinh Thước quả thật là thiên tài, hiện tại khoảng cách cách cấp mười hai cũng không xa.

Cổ Khinh Thước cũng nắm rõ được thực lực của mình, tích tụ ở nơi đó, chỉ cần một cơ hội nữa sẽ thuận lợi lên cấp mười hai.

Ôm tâm thái như vật, Cổ Khinh Thước cùng Mạc Vân Quả đi tới trung tâm Mãng Hoang.

Ngược lại với dáng vẻ bị bao phủ bởi thực vật rậm rạp phía bên ngoài, nơi này là một mảnh đất trống.

Càng làm cho người kinh ngạc chính là, trên mảnh đất trống này, lại không có một ngọn cỏ, nhìn qua không hề sinh cơ.

Cổ Khinh Thước thấy như vậy, biết nơi này có một con quái vật khổng lồ, ngay cả thực vật cũng không dám xâm lấn lãnh địa của nó.

Cổ Khinh Thuở cúi đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, lúc này Mạc Vân Quả đang trong dáng vẻ tiểu miêu, tùy tiện ngáp một cái, giống như không hề chuyện gì trong lòng vậy.

Nhưng Cổ Khinh Thước biết, hiện tại cô vô cùng cảnh giác.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 340

Edit: Linhlady

- - - - - □

Càng đến gần Mạc Vân Quả càng cảm nhận rõ tia tử khí kia, không có sinh cơ chỉ có tử khí.

Nơi này nhất định tồn tại thứ gì đó giết chết sinh cơ, bọn họ phải thật cẩn thận.

Mạc Vân Quả nghĩ được, đương nhiên Cổ Khinh Thước cũng có thể nghĩ đến.

Trên thực tế, Cổ Khinh Thước đang suy nghĩ xem có nên rời khỏi nơi này không.

Nhưng khi ánh mắt rơi xuống người Mạc Vân Quả, loại ý niệm này liền đánh mất.

Hắn chưa bao giờ là người nhát gan, nếu hôm nay rời đi, như vậy sau này nơi đây sẽ thành khúc mắc của hắn.

Cho dù hắn lên được cấp mười hai thì trong lòng hắn cũng sẽ có một hoặc sợ hãi, nhưng hắn lại không muốn chùn bước.

Vì Mạc Vân Quả, hắn cũng phải nhìn xem nơi này có thứ gì quái gì.

Tuy rằng Mạc Vân Quả biết nơi này rất nguy hiểm, nhưng cũng sẽ không rời đi.

Cô ân ân có loại trực giác, nơi này có thứ máu chốt giúp Cổ Khinh Thước lên cấp mười hai.

Phòng phát sóng trực tiếp giống như đều biết tâm tư của Mạc Vân Quả cùng Cổ Khinh Thước, thay nhau phát biểu ý kiến, suy đoán xem nơi này xảy ra chuyện gì.

“Chỗ này thật giống nơi vong linh, nhưng ắt hẳn thế giới này không thể tồn tại một nơi như thế a.”

“Ta thấy nơi này rất giống vùng đất vong linh, nếu không giải thích tử khí ở nơi này như thế nào?”

“Có lẽ rất nhiều năm trước nơi này chết rất nhiều người, vẫn luôn đều không có tiêu tán hình thành tử khí thì sao?”

“Nếu thật sự như lâu trên nói, như vậy nơi này chính là một cái bảo địa a! Có thể đem tử khí nồng đậm tụ tập ở chỗ này không hướng khuếch tán ra bên ngoài, cũng cần một lực lượng rất lớn nha.”

“Chính xác, nhưng ta quan sát nơi này cũng không có gì đặc biệt.”

“Trên lầu có khi nào là do người không nhìn ra.....”

“Đừng nói lời nói thật (mặt nghiêm túc)”

“Không cần oai ra đâu.....”

“Người oai nhất.....”

Mạc Vân Quả:.....

Cổ Khinh Thước tính toán thử chậm rãi đi về phía trước xem sao, tức khắc cảm giác được cả người một trận âm lãnh, khi hần vừa đặt chân lên vùng đất kia cả không gian biến hoá kịch liệt.

Vốn dĩ có cây cối vây xung quanh đột nhiên biến mất không thấy đâu, chỉ có một vùng đất trống vô bờ bến, không có một cây cỏ, không có một đóa hoa, không có một tia sinh cơ hay từ khí.....

Đồng tử Cổ Khinh Thước co rụt lại, cánh tay ôm Mạc Vân Quả cũng theo bản năng xiết chặt lại.

Mạc Vân Quả nhìn đất hoang không bờ bến, biểu tình nghiêm túc, không biết suy nghĩ cái gì.

“Tiểu Quả Quả, ngươi sợ sao?” Cổ Khinh Thước trầm giọng hỏi, hần luôn muốn biết cảm thụ của cô.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Không sợ.”

Cổ Khinh Thước xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, khóe miệng gợi lên một nụ cười khẽ, “Có người ở đây, ta sẽ không sợ.”

Mạc Vân Quả:.....

Khi một người một thú nói chuyện, từ ngay trung tâm trong đất lại xuất hiện một một vật, cả người màu đen, đang hướng tới vị trí của Cổ Khinh Thước bay lại.

Khi ánh mắt của Mạc Vân Quả nhìn đến quái vật khổng lồ này, bỗng nhiên cả kinh, cái quái vật khổng lồ này rõ ràng là một con rồng, lại là một con hắc long!

Hắc long là sở hữu tám da dày nhất trong các loại rồng, phòng ngự vật lý của nó cực kỳ cường đại, da của nó không có bất kì vật gì trong một chiêu phá rách được.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Cổ Khinh Thước, không biết nắm tay của hần có thể phá hư phòng ngự của hắc long hay không.

Khi Cổ Khinh Thước nhìn thấy con rồng kia, mơ hồ theo bản năng di động vị trí một chút vị, hắc long nhanh chóng lướt qua bên người hần, thiếu chút nữa đem hần ném trên mặt đất.

- ----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 341

Edit: Linhlady

- -----□

Cổ Khinh Thước bắt chấp tất cả, dùng toàn bộ sức lực đánh xuống đầu rồng.

Một quyền nện xuống, lại là lông tóc vô thương.

Cổ Khinh Thước cả kinh, phải biết rằng trước kia khi đánh nhau, dùng móng thú da dày như thế nào, chỉ cần hần một quyền nện xuống, cho dù là bất từ, cũng sẽ chịu một chút vết thương nhẹ.

Nhưng quái vật trước mặt này, một quyền nện xuống, một chút dấu vết cũng không có.

Hắc long nhìn nhân loại trước mặt, phát ra một tia rùng rợn.

Nó đã sống mấy vạn năm, mấy vạn năm trước, chính là nhân loại hạ độc nó, khiến nó này vạn năm tới đều lâm vào ngủ say, thực lực cũng giảm xuống hơn phân nửa, máu chốt nhất đó là, nó gần đây mới tỉnh lại, lại cảm giác được sinh cơ của nó đang ở dần dần tiêu tán.

Cũng đại biểu, nó sắp chết rồi!

Cái này làm cho nó như thế nào không hận! Đều là nhân loại đáng chết! Đáng chết!

Hắc long hận không thể đem nhân loại xuất hiện trước mặt nó đây lột da rút gân, nó thấy nhân loại kia đập vào đầu nó, cái sức lực kia gãi ngứa cũng không bỏ.

Hắc long có ý nghĩ giết chết Cổ Khinh Thước trong đầu, cho nên động tác càng thêm nhanh chóng.

Tốc độ của Cổ Khinh Thước cũng không yếu, tuy rằng ôm Mạc Vân Quả, lại vẫn như cũ có thể thành thạo né tránh công kích từ hắc long.

Nhưng Cổ Khinh Thước lại thấy da dày của hắc long không hề tổn thương, mỗi một quyền nện xuống đều không tạo thành chút thương tổn nào.

Tuy rằng hần đã đi được một khoảng rất xa của luyện thể chi đạo, nhưng khi đối mặt với hắc long được trời ưu ái, có thể nói là một chút biện pháp cũng không có.

Cổ Khinh Thước nghĩ cứ tổn sức như vậy cũng không tốt.

Bây giờ tuy rằng hắc long không đụng tới hần, nhưng thời gian càng kéo dài thì không thể nói trước được.

Cổ Khinh Thước không muốn bỏ mạng ở đây, hần còn có thật nhiều thật nhiều việc cần hoàn thành.

Hắc long vênh váo tự đắc nhìn nhân loại kia, chỉ biết trốn trốn! Người nhát gan!

Hắc long ngủ say thật lâu, tuy rằng thật sự thực chán ghét nhân loại, nhưng người trước mắt thực lực quá yếu, một cái đuôi của nó cũng có thể đập chết, nghĩ như vậy nó lại có vài phần tâm tư trên chọc hấn.

Còn về phía Mạc Vân Quả, hoàn toàn bị hắc long không lộ xem nhẹ.

Cố Khinh Thước thấy công kích của hắc long giảm bớt, hấn một bên tránh né công kích, một bên cúi đầu đối Mạc Vân Quả nói: “Tiểu Quả Quả, ngươi nguyện ý cùng ta hợp thể sao?”

Mạc Vân Quả:.....

Cố Khinh Thước không biết, hấn nói những lời này, thành công làm phòng phát sóng trực tiếp ồn ào lên.

“Cái tên lưu manh! tyhời điểm mấu chốt như thế lại còn muốn cùng tiểu Quả Quả nhà ta hợp thể!”

“Nha! Một ta còn tưởng rằng hấn là một người tốt! A a a! Tức chết bốn bảo bảo!”

“Lưu manh lưu manh xú lưu manh!”

“Chẳng lẽ Cố Khinh Thước biết mình đánh không lại hắc long, cho nên muốn làm quỷ phong lưu?”

“

Nếu thật là như vậy, ta đây thật xem thường hấn!”

“Khụ khụ..... Ta cảm thấy các ngươi giống như hiểu lầm cái gì đó rồi, Cố Khinh Thước nói hợp thể, hấn là hợp thể chiến đấu đi?”

“..... Hiểu sai, ta chủ động thấy xấu hổ quá đi!”

“Khụ khụ..... Ta cũng xấu hổ quá đi.....”

“Ai nha má ơi, thì ra ta đã không thuần khiết như vậy sao? Ha ha ha ha!”

“Khụ khụ..... Các ngươi cái gì đều không có nhìn đến!”

“Ai..... Thôi dời ngày sau, nhân tâm không cổ a!”

“Được được, việc này coi như không xảy ra, chúng ta xem diễn đi!”

“Đúng vậy! Ta còn chưa thấy tiểu Quả Quả cùng Cố Khinh Thước hợp thể thì như thế nào đâu.”

“Đúng vậy, đúng vậy! Cầu hợp thể! (mặt khát vọng)”

Mạc Vân Quả:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 342

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả gạt đầu, nhìn Cố Khinh Thước nói: “Được.”

Sau khi Mạc Vân Quả truyền thừa, tự nhiên có phương pháp hợp thể, ngay cả Cố Khinh Thước cũng dám nói như vậy thì nhất định hấn đã nắm chắc.

Cố Khinh Thước thấy Mạc Vân Quả đáp ứng, trong lòng ấm áp, thật ra hấn muốn nói với cô, hấn muốn hợp thể từ lâu.

Cái gọi là hợp thể, không chỉ là thân thể hòa hợp thành một thể, càng là tinh thần giao hòa.

Chỉ có cho nhau tín nhiệm tồn tại, mới có thể đạt tới trạng thái hợp thể hoàn mỹ nhất.

Sau đó hai người bắt đầu hợp thể.

Mạc Vân Quả cùng cố nhẹ thước đồng thời nhắm mắt lại, Mạc Vân Quả điều động khí tức trên người, trong lòng nghĩ muốn dung nhập vào bên trong Cố Khinh Thước.

Còn Cố Khinh Thước toàn tâm toàn ý ý buông lỏng thân thể của mình, không hề khúc mắc tiếp thu Mạc Vân Quả dung nhập.

Hắc long kỳ quái nhìn nhân loại trước mắt, không biết hấn đang làm cái gì.

Như thế nào lập tức ngừng lại, nhắm mắt lại đây?

Từ trên người Cố Khinh Thước và Mạc Vân Quả tản ra ánh sáng, làm loá mắt hắc long.

Hắc long cả kinh, theo bản năng lui khỏi vị trí của Cổ Khinh Thước nhưng lại bị một cánh tay nắm đuôi lại.

Lực đạo kia rất lớn, cái đuôi của nó có chút đau.

Ánh sáng nháy mắt tan đi, hắc long nhìn người đang trôi nổi trong không trung, đôi mắt trũng rất lớn.

Chỉ thấy trước mắt Cổ Khinh Thước một thân bạch y, tóc đen thật dài hoàn toàn mở tung ra, ở trên lưng hắn, có một đôi màu trắng cánh, trong tay của hắn đang nắm một cái đuôi, ánh mắt khi nhìn hắc long, cặp mắt kia bề ngễ thiên hạ.

Nhìn Cổ Khinh Thước như vậy không hiểu sao sâu trong lòng nó lại sinh ra cảm giác thuận phục.

Nhưng nghĩ đến nỗi hận của nó với nhân loại, hắc long muốn rút cái đuôi ra, tiếp tục cùng Cổ Khinh Thước triển đấu, lúc này đây, nó nhất định phải dùng toàn lực.

Nhưng mà đã quá muộn, hắc long căn bản rút đuôi không được.

Cổ Khinh Thước chỉ nhàng lôi kéo, trực tiếp đem toàn bộ thân thể hắc long túm lên, sau đó hung hãn đập lên mặt đất.

Hắc long không hổ là hắc long, mặc dù bị như vậy, trên người đều không có một chút vết thương.

Cổ Khinh Thước giống như biết trước một chuyện, đi về phía trước một bước, đi đến trước mặt hắc long.

Sau đó vươn tay, móng tay của hắn trở nên cứng rắn, khiến hắc long nhìn thấy trong lòng một trận kinh hãi.

Cổ Khinh Thước nhẹ nhàng vạch một đường, trên da hắc long lại xuất hiện một vết máu.

Giờ khắc này, da hắc long lấy làm tự hào hoàn toàn vô dụng.

Cổ Khinh Thước thấy vậy, trong mắt xẹt qua một tia sáng, khóe miệng ngậm ý cười, ở trên lưng hắc long nhẹ nhàng vẽ hoa.

H

ắc long ăn đau, nổi giận gầm lên một tiếng, muốn phản kháng, lại bị Cổ Khinh Thước dùng một chân dẫm lên đầu, hoàn toàn không cách nào ngồi dậy, loại cảm giác này rất khó chịu, nhưng hắc long phát hiện nó không thể làm gì.

Lúc này Cổ Khinh Thước rất vui vẻ, bởi vì hắn có thể cảm giác được tiểu Quả nhi ở trong thân thể của mình, cái loại cảm giác này rất tốt đẹp, thật giống như, bọn họ vốn dĩ nên là một thể.

Xác suất Cổ Khinh Thước cùng Mạc Vân Quả phù hợp đạt tới trăm phần trăm, cái này cũng đồng nghĩa với tiểu Quả Quả hoàn toàn quyền tín nhiệm mình, loại cảm giác này rất tuyệt, đặc biệt vui vẻ.

Cổ Khinh Tước muốn kêu to vài tiếng biểu đạt vui sướng trong lòng mình, nhưng cuối cùng hắn chỉ có thể ở trên lưng hắc long bị thương cắt vài vết máu.

Ừm..... Nếu kêu to nói nói không chừng sẽ dọa đến tiểu Quả Quả, cho nên vẫn nên lấy phương thức này biểu đạt cảm tình đi.....(*￣▽￣)

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 343

Edit: Linhlady

- -----□

Giờ phút này Mạc Vân Quả có thể cảm giác được trạng thái tinh thần của Cổ Khinh Thước vô cùng tốt, cô có thể rõ ràng cảm giác được mỗi một tế bào trên cơ thể Cổ Khinh Thước.

Mạc Vân Quả cảm thấy mình giống như hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể hắn rồi, loại cảm giác này nói như thế nào đây? Ừm..... Có chút kỳ quái.

Cổ Khinh Thước bề ngễ nhìn hắc long, trên mặt treo mím cười nhân nhật, lại không mang theo độ ấm.

Giờ này khắc này, hắc long đã biết mình không có khả năng đánh bại Cổ Khinh Thước, chỉ cần nó không muốn chết, như vậy nó cũng chỉ có thể xin tha.

Hắc long “Ngao ô” kêu một tiếng, trong thanh âm tràn đầy ủy khuất.

Nó thất sự rất khổ a, bị nhân loại hãm hại hôn mê mấy vạn năm, thật vất vả tỉnh lại, có thể phát tiết một chút, kết quả lại gặp được một nhân loại còn cường đại hơn hắn.

Hắc long cảm thấy, toàn bộ đại lục đều đối với nó tràn ngập ác ý.....

Cổ Khinh Thước dẫm lên đầu hắc long dùng sức một chút, trong miệng phun ra lời đạ mạ bực.

“Như thế nào? Còn muốn đánh?”

Hắc long vội vàng lắc đầu, không đánh, không bao giờ muốn đánh!

Cố Khinh Thước vừa lòng gật đầu, xem ra nó còn biết thức thời.

“Muốn ta buông tha ngươi cũng có thể, làm người hầu của ta.” Đương nhiên Cố Khinh Thước sẽ không dễ dàng buông tha hắc long, vẫn nên đặt ở bên người làm người hầu cho thỏa đáng.

Hắc long nghe đến đó, cực kỳ phẫn nộ rồi.

Long tộc luôn luôn kiêu ngạo, sao có thể làm người hầu cho nhân loại!

Hắc long nổi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ thân thể bắt đầu kịch liệt lắc lư.

Cố Khinh Thước cười lạnh một tiếng, móng tay nhẹ nhàng rạch một đường lên phần lưng hắc long, tức khắc máu tươi chảy ròng.

Hắc long ăn đau, càng thêm kịch liệt đóng đưa thân thể, bởi vì phần hận, càng bởi vì bị Cố Khinh Thước vũ nhục, nó dùng hết sức lực thoát khỏi khống chế của Cố Khinh Thước.

Trên mặt Cố Khinh Thước cười lạnh, nếu không thể thu cho mình dùng, như vậy chỉ có thể hủy diệt!

Theo sau, Cố Khinh Thước bắt đại chiến đấu với hắc long.

Mạc Vân Quả cảm giác được lực lượng của hắn càng ngày càng cường đại, còn lực lượng của cô lại dần dần xói mòn.

Loại cảm giác này tựa như.....

Cô triệt triệt để để dung nhập vào trong cơ thể Cố Khinh Thước!

Rất nhanh hắc long bị hắn đánh quỵ rạp trên mặt đất, nhưng lúc này hắc long lại không xin tha, nó chỉ nhìn Cố Khinh Thước, kiêu ngạo cười.

“Ha ha! Nhân loại! Ha ha ha ha! Ngươi thật sự cho rằng ngươi đánh bại ta sao? Ngươi cảm thụ một chút thân thể của ngươi một chút đi? Ha ha ha!”

Cố Khinh Thước cả kinh, không rõ nó có ý tứ gì, mà trong thời gian Cố Khinh Thước suy nghĩ, hắc long tự bạo!

Năng lượng thật lớn xong về phía hắn, lại có một lớp màng trong suốt cản lại.

Cố Khinh Thước nhìn huyết nhục đầy trời, trong lòng lại dâng lên một loại cảm giác không ổn.

Hắn tỉnh tề cảm giác thân thể một chút, chỉ là cảm thấy giữa tiểu Quả Quả cùng hắn lại không có bất luận khoảng cách gì, loại cảm giác này thật giống như là.....

Hắn cùng tiểu Quả Quả triệt triệt để để dung hợp cùng nhau, không có cách nào tách ra!

Trong lòng Cố Khinh Thước giật mình, muốn giải trừ trạng thái hợp thể cùng Mạc Vân Quả, nhưng hắn lại phát hiện, giải trừ không được.....

Cùng lúc đó, trong đầu Cố Khinh Thước trào ra rất nhiều ký ức, đó là ký ức thuộc về Bạch Hồ nhất tộc truyền thừa.

Giờ khắc này, Cố Khinh Thước bản mạng thú của mình triệt triệt để để dung hợp ở cùng nhau, không thể chia lìa.

Mà lúc này Mạc Vân Quả cũng nhận được Đoàn Từ nhắc nhở nhiệm vụ thành công, sau khi truyền lại kí ức cho Cố Khinh Thước, Mạc Vân Quả liền đã thoát ly vị diện.

Khoảng đất trống trải, chỉ còn máu thịt vương vãi đầy đất cùng một người đàn ông đang ôm đầu mình.

Từ trong miệng người đàn ông truyền ra âm thanh áp lực, không biết là khóc hay cười....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 344: Làm sao lương tay cô ấy đây (Phiên ngoại Cố Khinh Thước)

Edit: Linhlady

- -----□

“Chủ nhân, tông chủ Luyện Khí tông cầu kiến.” Giọng nói thật cẩn thận vang lên bên tai ta, ta nghe thấy mình lạnh lùng trả lời: “Không gặp.”

Người nọ lên tiếng “Dạ”, liền rời đi.

Ta ngồi bên trong đại điện kim bích huy hoàng, ánh mắt lạnh lẽo.

Hiện giờ, đã trôi qua 500 năm.

Từ khi cùng tiểu Quả Quả hợp thành nhất thể, lúc sau, đã trôi qua 500 năm.

Từ ngày đó, ta liền ra rừng rậm Mãng Hoang, bắt đầu mở rộng thể lực của mình.

Một trăm năm sau, ta lại lần nữa tiến vào rừng rậm Mãng Hoang, sau đó tại trung tâm xây một tòa đại điện, đại điện kim bích huy hoàng.

Ta gọi đại diện này là “Luyến Quả điện”, đem thế lực của ta đổi tên thàng “Luyến Quả tông.”

Thế nhân đều nói, tông chủ Luyến Quả tông tông chủ là một người đàn ông lãnh khốc vô tình, thật giống như một con rôi, sẽ không cười, sẽ không khóc.

Thật ra ta rất muốn nói, người không có trái tim làm sao có thể khốc, có thể cười đây?

Ta đã là người đàn ông cường hân nhất đại lục này, thế nhưng ta lại mất đi tiểu Quả Quả ta cảm thấy tồn tại không có ý nghĩa gì.

Ta nghĩ tới cái chết, nhưng chỉ cần nghĩ đến tiểu Quả Quả cùng ta là nhất thể, ta liền luyến tiếc, thật luyến tiếc.

Luyến tiếc làm tiểu Quả Quả đau, luyến tiếc làm tiểu Quả Quả biến mất trên thế giới này, luyến tiếc tiểu Quả Quả một chút, sợ rằng tiểu Quả Quả có một chút không vui.

Cho nên ta tồn tại, vẫn luôn tồn tại, hơn nữa sẽ nỗ lực tồn tại.

Đã từng có một người nói cho ta rằng khi thực lực cường đại rồi, như vậy trên đời này không có đồ vật nào hán không chiếm được.

Cho nên ta khát vọng cường đại, ta khát vọng cho tiểu Quả Quả đồ tốt nhất.

Hiện tại ta lại biết, một mình cường đại không có ý nghĩa.

Cho đến một ngày, người người quan tâm vì sự cường đại của người mà không còn, người sẽ thấy cường đại cũng không có ý nghĩa.

Có người hỏi ta, tiểu Quả Quả không phải hợp nhất thể cùng thân thể ta sao? Vì sao sẽ cảm thấy ta mất đi cô ấy?

Vấn đề này ta không cách nào trả lời, bởi vì ta thật sự không cảm giác được cô ấy tồn tại.

Ta nhắm mắt lại, trong tay cầm một khối tinh nguyên, đó là đồ vật tiểu Quả Quả thích nhất.

“Đỉnh! Hệ thống phát sóng trực tiếp trời đỉnh với khán giả, đang kiểm tra đo lường hoàn cảnh trước mặt, kiểm tra đo lường thành công, trời đỉnh thành công!”

“Đỉnh! Xin hỏi ký chủ có mở ra phòng lần đầu tiên phát sóng trực tiếp không?”

N

ghe thấy âm thanh kỳ quái, ta bỗng nhiên mở to mắt, là ai!

“Đỉnh! Ký chủ cam chịu lựa chọn mở ra, đang ở mở ra.....”

“Đỉnh! Xin ký chủ lựa chọn phòng phát sóng trực tiếp.....”

“Đỉnh! Ký chủ cam chịu lựa chọn phòng phát sóng trực tiếp 6544, đang tiến vào phòng phát sóng trực tiếp, tiến vào thành công!”

Đột nhiên xuất hiện ở ta trước mắt là đồ vật kì quái cùng thành ảnh, bên trong có rất nhiều người đang nói nói không ngừng.

Kỳ quái chính là, ta lại có thể xem hiểu.

Đương nhiên, cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là.....

Ta thế mà thấy được ta tiểu Quả Quả!

Ta cảm giác được máu cả người mình đều chảy ngược, theo sau sôi trào, trái tim vốn dĩ tĩnh mịch lập tức trở nên sinh động.

Tiểu Quả Quả của ta.....

Ta bắt đầu quen thuộc với cái gọi là hệ thống khán giả xem phát sóng trực tiếp, ta đã biết tiểu Quả Quả nguyên lai là chủ kênh, phụ trách đến các thế giới hoàn thành nhiệm vụ tiến hành phát sóng trực tiếp.

Giờ khắc này, ta cười.

Thì ra ta cũng là một người bị phát sóng trực tiếp.....

“Ha ha.....”

Tiểu Quả Quả, ta..... Nên bắt người làm sao cho tốt bây giờ đây?

Nột ~ nếu trên chọc ta, vậy bắt người cả đời này bồi bên cạnh có được không?

Ta a ~ thật chờ mong ngày chúng ta lại lần nữa gặp mặt.....

Bao nhiêu năm sau:

Tân lịch năm mười hai, tông chủ Luyến Quả tông Cố Kinh Thước thành công phi thăng, mở ra đại lục tân văn chương. ——《 Thiên Khái đại lục lịch sử lục 》

- ----

Edit: Bạo chương ~ bạo chương ~ Thành công full TG này. ^(^∇^)/↗

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 345: Báo ân không báo thân

Edit: Linhlady

-----□

Mạc Vân Quả còn chưa kịp hiểu vì sao nhiệm vụ hoàn thành được đã bị triệu hồi về không gian, sau đó cùng Đoàn Tử mất to trừng mắt nhỏ.....

Thật lâu sau, có lẽ Mạc Vân Quả cảm thấy có chút mệt mỏi, ngã xuống liền ngủ.

Đoàn Tử vừa thấy ký chủ ngủ, tự giác mà bỏ tới chỗ ngực Mạc Vân Quả cũng ngủ theo.

Không biết qua bao lâu, Mạc Vân Quả dần tỉnh lại, cô nhìn Đoàn Tử ghé vào chỗ ngực mình còn phun bong bóng, trầm mặc.

Báo sao khi cô ngủ luôn có cảm giác có thứ gì đè nặng mình, không biết có phải ảo giác của cô hay không, cô cảm giác Đoàn Tử giống như so trước kia càng béo.....

Mạc Vân Quả vươn tay chọc chọc khuôn mặt nhỏ của Đoàn Tử, thành công đem Đoàn Tử chọc tỉnh.

Đoàn Tử nhìn ký chủ tỉnh, lập tức lắc đầu thanh tỉnh một chút, việc công xử theo phép công hỏi: “Ký chủ, xin hỏi có mở phát sóng trực tiếp tiếp theo không?”

Mạc Vân Quả nhìn Đoàn Tử, hiếm thấy hỏi nhiều hơn một câu, “Vị diện trước nhiệm vụ vì sao lại hoàn thành?”

Đoàn Tử nghĩ nghĩ nói: “Bởi vì hắc long dùng lực lượng của Long tộc đem ký chủ, nha, không, là lực lượng của bản mạng thú cùng lực lượng của Cổ Kinh Thước kết hợp cùng nhau, hơn nữa vĩnh viễn không thể chia lìa, hơn nữa khoảng cách để Cổ Kinh Thước lên cấp mười hai chỉ là một bước nhỏ, cho nên sau khi hợp thể thuận lợi lên cấp~ sau đó nhiệm vụ của ký chủ thành công! (*≥▽≤) ta vui vẻ kí chủ vui vẻ!”

Mạc Vân Quả “Ủm” một tiếng tỏ vẻ mình đã hiểu, sau đó nói: “Vây mở phát sóng trực tiếp đi.”

“Tốt nha ~ chuẩn bị truyền tống ~”

Thành âm của Đoàn Tử nghe có vài phần nhộn nhạo, thoát nhìn rất thích khi phát sóng trực tiếp tiến hành.....

Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, chờ đợi truyền tống.

Ngay sau đó, thân ảnh Mạc Vân Quả cũng biến mất ở trong không gian u ám.

Lúc này, Đoàn Tử đột nhiên cấp bối cảnh chuyện xưa cực nhanh, gần như đưa cùng lúc mở phát sóng trực tiếp bối cảnh đã được truyền cho Mạc Vân Quả.

Thế giới này bối cảnh so với vị diện trước đơn giản hơn nhiều, ít nhất là xã hội hiện đại Mạc Vân Quả quen thuộc.

Thế nhưng bối cảnh ở đây, so với thế giới trước thật vô nghĩa.

Nguyên chủ là một hamster tinh, tuy rằng sau khi kiến quốc không thể thành tinh, nhưng người ta thành tinh trước kiến quốc nha!

Vốn dĩ nguyên chủ cư ngụ trong rừng sâu núi thẳm, có một ngày buổi tối mơ một giấc mộng, lão tổ tông đã phi thăng muốn nó đi báo ân, vì thế sau khi tỉnh lại, hamster tinh đơn thuần nhất gan liền đóng gói đóng gói hành lý, ra ngoài đi báo ân.

Nhưng mà mới ra, đã bị bọn buôn người lừa bán.

Hamster tinh tuy rằng đã thành tinh, nhưng lại không có nhiều pháp lực, hơn nữa xã hội hiện đại căn bản không có nhiều linh khí, cô ấy cũng không thể sử dụng, hơn nữa trong xương cốt của Hamster có tính njast gan, cô ấy cũng không chạy đi.

Lại sau đó khi nguyên chủ đã bị bọn buôn người bán, bán cho một tổ chức ngầm, trên thực tế chuyên môn thu thập mỹ nhân bán đấu giá.

Nguyên chủ tuy rằng không phải mỹ nhân yêu dã, nhưng thắng ở khí chất tốt, thân thể mềm, hơn nữa một đôi mắt lóe sáng, thực dễ dàng khiến cho người khác hảo cảm.

Đáng tiếc đó là, những người trong tổ chức ngầm đều là người gặp qua mưa gió, thấy nguyên đáng vẻ nguyên chủ đáng thương trong lòng chỉ gợn nên một chút gợn sóng, sau đó vẫn đem cô ấy thu thập một chút, đóng gói đưa lên đấu giá.....

Sau đó ở trên đường, nguyên chủ nghe người chăm sóc cô nói nhưng người bị bán ra sẽ bị các loại ngược đãi vân vân linh tinh, sau đó cô ấy đã bị hù chết, Mạc Vân Quả liền tiếp quản thân thể này.

Mà lúc này Mạc Vân Quả, đang bị khóa ở một cái lồng sắt, ăn mặc lộ liễu, cùng một đám mỹ nhân cũng giống như cô, đang bị bán đấu giá.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 346

Edit: Linhlady

-----□

“Phốc! Hamster tinh nhất gan.....”

“Không phải có thành ngữ gọi là nhất như chuột sao? Ha ha ha! Nguyên chủ đúng là diễn hình a! Thế mà lại bị hù chết.....”

“Say say! Bất quá..... Khụ khụ..... Tiểu Quả Quả mặc bộ này thật lộ liễu a!”

“Cũng không phải sao? Vốn dĩ không có ngực, đấm gia hỏa kia lại cường ngạnh ép tiểu Quả Quả lộ ngực!”

“Hừ! (^ ^) thân thể tiểu Quả Quả bị một đám người xấu thấy được không vui (che mặt khóc thút thít)”

“Còn tốt còn tốt, nơi nên che vẫn được che khuất, chúng ta coi như tiểu Quả Quả mặc Bikini đi!”

“Có thể giống nhau sao? Một thân quần áo của Tiểu Quả Quả, che như không che!”

“Hệ thống lúc này thế mà lại không có mosaic, vui về! (? ≥ ? ≤)?”

“Hừ! Đám đàn ông thú có thể xem, vì cái gì chúng ta không thể xem? Đương nhiên không thể bị mosaic a!”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói những lời này, cúi đầu nhìn nhìn thân thể của mình.

Áo lụa mỏng khoác lên người, miêng cường che bộ bị quan trọng, thoát nhìn giống như lộ liễu không ít.

Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, từ trong không gian hệ thống cầm cái áo choàng, trực tiếp khoác lên trên người mình, dù sao không ai thấy ~

Bởi vì hiện tại đang bán đấu giá một mỹ nhân yêu dã, rất nhiều người lực chú ý đều đặt trên người mỹ nhân kia, tự nhiên sẽ không ai chú ý tới cô, Mạc Vân Quả nghĩ như vậy.

hưng Mạc Vân Quả lại không hề hay biết tất cả hành động của cô đã lọt vào một ánh mắt thâm thúy.....

“Nhiệm vụ.” Mạc Vân Quả cảm thấy mình đã được bao kín kẽ, ở trong đầu hỏi Đoàn Từ.

Đoàn Từ vừa thấy Mạc Vân Quả hỏi, vội vàng đem nhiệm vụ công bố ra.

“Đỉnh! Nhiệm vụ bản vị diện: Không cần đại ý báo ân đi thiếu niên!”

Mạc Vân Quả..... Đoàn Từ khả năng cần phải đi uống thuốc.

Còn không chờ Mạc Vân Quả nói cái gì, một chùm sáng chiếu lên người cô.

Bị ánh sáng cường độ cao kích thích hai mắt, Mạc Vân Quả nhin không được hơi nheo mắt.

Cô lạnh lẽo nhìn xuống khăn dài, toàn là những khuôn mặt thêm nhỏ dãi.

Ánh đèn chiếu lên trên người cô, mọi người cũng có thể nhìn rõ ràng người được đấu giá tiếp theo.

Chi là.....

Nắm thảo! Áo choàng trên người cô là cái quý gì?!

“Quy tắc hội đấu giá là như thế nào? Đã mang ra đấu giá còn che kín mít như vậy?”

“Đúng vậy, đúng vậy! Nhanh vớt cái áo choàng chường mắt trên món hàng kia đi! Để đại gia ta còn xem xét!”

“Đúng vậy đúng! Khuôn mặt cũng chẳng ra làm sao? Để ta xem dáng người có tốt không, nếu tốt, đại gia ta cao hứng có khi sẽ mua.”

“Ha hà..... Các người thật là càng ngày càng không phúc hậu! Thế mà lại che kín nít như vậy.”

“Cởi ra! Cởi ra!”

“Chính xác! Nhanh lấy cái áo choàng đáng chết kia ra!”

Đủ các loại âm thanh truyền đến, người chủ trì vội vàng chạy đến bên cạnh Mạc Vân Quả chuẩn bị kéo áo choàng kia xuống.

Trong khoảng khắc hấn vuron tay ra lại bị một người bắt được.

“Tôi ra một trăm triệu, người này, tôi muốn.” Người đàn ông bá đạo nói.

Lần này, toàn trường đều câm nín.

Tuy rằng bọn họ có tiền, nhưng cũng không muốn bỏ ra một trăm triệu mua một món đồ chơi, càng quan tròn hơn là, người đàn ông này, bọn họ không thể trâu vào.....

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn người đàn ông, lại bởi vì ngược sáng không có cách nào nhìn rõ.

Người bán đấu giá nom nớp lo sợ đồng ý, đem chìa khóa giao cho người kia, hấn ta biết người đàn ông này, người ở đây, căn bản sẽ không có người sẽ cùng hấn cạnh tranh, huống chi kia là một trăm triệu a!

Người đàn ông cầm chìa khóa, mở ra cửa, vuron một bàn tay, cười nói: “Tiểu gia hỏa, cô nguyện ý theo tôi sao?”

Chương 347

Edit: Linhlady

-----□

Mạc Vân Quả không nói gì, chỉ vươn tay phải của mình ra, đặt lên tay người đàn ông.

Người đàn ông cảm nhận được động tác của Mạc Vân Quả, cười khề một tiếng, nghe qua có vài phần sung sướng.

Hắn trực tiếp bế Mạc Vân Quả lên, dùng áo choàng đem Mạc Vân Quả bọc kín mít, sau đó rời khỏi nơi này.

Giang Văn Hiến ôm Mạc Vân Quả đi tới Rolls-Royce lãnh khốc xa hoa, sau đó ngồi xuống, trong quá trình này, trước sau đều không buông Mạc Vân Quả ra.

Khi người đàn ông hỏi Mạc Vân Quả câu kia đã được Đoàn Tử thông báo đây là đối tượng báo ân của cô, đây cũng là nguyên nhân Mạc Vân Quả đưa tay ra.

Giang Văn Hiến nhìn cô gái nằm trong ngực mình, biểu tình lãnh lãnh đậm đậm của tiểu gia hỏa, trong lòng không biết sao, lại cảm thấy vui vẻ.

Hắn nghĩ, đêm nay hắn có hơi xúc động, bỏ ra một trăm triệu mua về một tiểu gia hỏa.

Giang Văn Hiến rõ ràng thấy được áo choàng trên người Mạc Vân Quả là từ hư vô xuất hiện, hắn cảm thấy thú vị, cho nên mới muốn có được cô.

Đem người đặt ở bên mình để quan sát, như vậy mới là tác phong của hắn!

Giang Văn Hiến câu được câu không nghĩ, cánh tay ôm Mạc Vân Quả lại dần dần chặt lại.

Trong thân thể nhân nhĩ trong lòng ngực thân thể rất mềm, rất ấm áp, hắn cảm thấy nơi nào đó của mình tựa hồ có phản ứng.

Giang Văn Hiến nhũ nhũ mảy, là người đứng đầu đế quốc hắc ám, hắn từ nhỏ đã chịu giáo dục nghiêm khắc, đối với các loại mị hoặc câu dẫn, càng thấy chướng mắt.

Hắn có tự chủ cường đại, hiện tại tự chủ hắn luôn lấy làm kiêu ngạo lại bị phá vỡ trên người tiểu gia hỏa này!

Giờ khắc này, Giang Văn Hiến không thể nói là cái cảm thụ gì, nhưng hắn có một chút xác định, nếu trêu chọc hắn, vậy hắn sẽ không dễ dàng buông tha cô như vậy.

M

ạc Vân Quả hoàn toàn không biết Giang Văn Hiến đã đem cô chiếm làm của riêng, Mạc Vân Quả còn vô tâm vô phế nhìn phòng phát sóng trực tiếp đánh giá Giang Văn Hiến.

“Người này sát khí quán thân, cũng không thể ăn lúc tuổi già, tiểu Quả Quả vẫn nên sớm rời khỏi hắn đi, miễn cho dính sát khí của hắn.”

“Lão trên nói vậy? Không thấy nhiệm vụ của thế giới này là báo ân sao? Hệ thống cũng nói, đối tượng báo ân chính là Giang Văn Hiến a!”

“Khụ khụ. Lão trên không cần kích động, ta cảm thấy trên lầu chỉ cho một cái nhận xét thôi. Người xem a, hệ thống không nói rõ báo ân như thế nào, nhưng nếu là Giang Văn Hiến không thể ăn lúc tuổi già nói, như vậy tiểu Quả Quả báo ân có phải ám chỉ giúp Giang Văn Hiến ăn lúc tuổi già?”

“Nói như vậy, chẳng lẽ muốn cho tiểu Quả Quả ở thế giới này vài chục năm?”

“Hắn là không thể nào?”

“Ta cũng cảm thấy sẽ không, hừm. Nếu sát khí quá nặng nói, có thể loại trừ những sát khí đó hay không?”

“Có thể, thật ra có thể, nhưng theo hiện tại xem ra, rất khó.”

“Nói cũng phải, nhưng chúng ta sẽ có ý tưởng~ hắc hắc hắc ~ tiểu Quả Quả, không cần thực hiện đi!”

“Ừm. Vì so đối tượng nhiệm vụ của tiểu Quả Quả đều soái như vậy nhỉ? Ai nha nha, ta đã chụp thật nhiều soái ca!”

“

Thân, bản chụp soái ca có thể triệu hoán ta nha~ (vút mị nhãn)”

“Thần long, mau hồi móng rồng của ngươi đi! Không cần xú không biết xấu hổ!”

“Không cần ~ không cần ngươi ta sao ~ (rung đùi đắc ý làm nũng)”

“Nôn. (phun phun phun)”

“Nôn +1”

“Hừ (ノ ^_^) một đám hư đồn, các ngươi chính là ghen ghét bốn bảo bảo xinh đẹp! ￣へ￣”

“Ừm. Ghen ghét ngươi ngu ngốc, sao lại có thể ngu ngốc một cách thuần thiên nhiên như vậy!”

Mạc Vân Quả:..... Ngu ngốc còn có thể thuần thiên nhiên, lợi hại!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 348

Edit: Linhlady

- -----□

Giang Văn Hiến nhìn tiểu gia hòa an tĩnh, trong mắt dâng lên một tia bất mãn.

Hắn biết mình có bao nhiêu mị lực, mỗi ngày không biết có bao nhiêu phụ nữ muốn bò lên giường hắn, hắn đều chúm chím.

Thế mà tiểu gia hòa hắn cố tình coi trọng, nhưng lại! Tiểu gia hoà trong ngực hắn lại đang ngăn người!

Cảm nhận nơi nào đó của mình biến hoá lại không có phản ứng gì!

Cái này làm cho Giang Văn Hiến bắt đầu hoài nghi mị lực của mình, hắn nhìn thoáng qua tài xế, trầm giọng hỏi: “Tôi soái sao?”

Tài xế:..... Đại BOSS đột nhiên hỏi soái không soái! Nên trả lời như thế nào đây! Online chờ! Rất cấp bách!

Tài xế mở hôi đây đây, thiếu chút nữa không khống chế được tay lái, vội vàng nói: “Soái soái soái! Đặc biệt soái!”

Giang Văn Hiến vừa lòng gật đầu, hắn quả nhiên rất tuần tú, mị lực khẳng định cũng là không có chút nào giảm bớt.

Thế nhưng vì sao tiểu gia hoà lại không có phản ứng gì?

Nghĩ đến đây, Giang Văn Hiến liền vươn bàn tay tội ác nhéo nhéo khuôn mặt Mạc Vân Quả.

Bởi vì cô là một con hamster tinh, cho nên khuôn mặt Mạc Vân Quả luôn luôn đều là phình phình, thoát nhìn bị bầm mồm mồm, lại xứng với hiệu ứng lạnh nhạt của Mạc Vân Quả lạnh, nhìn qua đáng yêu vô cùng.

Thật giống như một tiểu khả ái, tức giận xong rồi lại muốn làm nũng.....

Giang Văn Hiến thành công bị Mạc Vân Quả lấy lòng, tay hạ thủ của hắn cũng trở nên nhẹ nhàng hơn.

Nhưng mà mặc dù như vậy, khuôn mặt Mạc Vân Quả vẫn đỏ lên.

Giang Văn Hiến vừa lòng nhìn kiệt tác mình tại ra, nhưng hắn một chút cũng không hài lòng phản ứng của Mạc Vân Quả.

Khuôn mặt đều bị niết đỏ, vẫn không rên một tiếng.....

Trong mắt Giang Văn Hiến xẹt qua một tia u ám, chẳng lẽ tổ chức ngầm kia đã làm chuyện quá phận với cô, cho nên với hành động của hắn tiểu gia hoà cũng không thèm ể ỷ?

Nghĩ đến đây, trong lòng Giang Văn Hiến dâng lên một cỗ thị huyết.

Đúng là cỗ thị huyết này thành công mang Mạc Vân Quả trở lại hiện thực.

Cô ngẩng đầu nhìn Giang Văn Hiến, phát hiện toàn bộ mặt hắn đều trầm xuống, nhìn qua một chút cũng không vui.

Mạc Vân Quả lôi kéo ống tay áo Giang Văn Hiến, nói bằng giọng lạnh lẽo nhưng thực chất là nhuyển mạnh: “Không cần không vui.”

Giọng nói của Hamster là thành âm nhuyển mạnh của tiêu loli, hơn nữa ánh mắt trong suốt kia của Mạc Vân Quả khi nhìn Giang Văn Hiến, thành công làm trái tim hắn run lên.

Giang Văn Hiến cảm thấy, giờ khắc này, hắn bị cái biểu tình này bạo kích.....

Thật mạnh!

Giang Văn Hiến ho nhẹ một tiếng, che dấu tâm tình phồng phồng của mình.

Hắn vươn tay lại nhéo nhéo khuôn mặt Mạc Vân Quả nói: “Ủm.”

“Ủm.” Mạc Vân Quả cũng lên tiếng.

Giang Văn Hiến nhìn khuôn mặt Mạc Vân Quả hồng hồng, ngón tay ở trên đó cọ xát, trên tay hắn có và đi vết trài, đó là do quá trình thường xuyên rèn luyện tạo thành.

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến, không hiểu vì sao hắn lại làm như vậy.

Còn có chuyện nữa hình như dưới móng cô có vật gì đó.

Đồ vật này, cứng rắn đâm cô có chút khó chịu.....

Mạc Vân Quả cúi đầu, vắn vẹo miệng, đồ vật kia giống như càng cứng.....

Mạc Vân Quả:.....

Giang Văn Hiến:.....

Giang Văn Hiến cảm thấy, tiểu gia hóa quả thực đang giàu vò hần! Không biết đàn ông không thể nhẫn nhịn sao! Không biết hần muốn đem cô ngay tại chỗ từ hình sao!

Giang Văn Hiến quay đầu đi, hít sâu mấy hơi, thực mau, hần liền trấn định xuống.

Dù sao cũng đã chịu qua quá trình huấn luyện chuyên nghiệp, loại tình huống này vẫn có thể ứng phó.

Mạc Vân Quả cảm giác cứng rắn kia. Không thấy thứ kia là gì, theo bản năng điều chỉnh một chút dáng ngồi, sau đó cái đồ vật kia lại xuất hiện.

Giang Văn Hiến:.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 349

Edit: Linhlady

- ----- □

Thật vất vả tới biệt thự, Giang Văn Hiến lập tức bế Mạc Vân Quả đi vào phòng ngủ.

“Tiểu Quả Quả, cẩn thận! Người này mưu đồ gây rối!”

“Đúng vậy, đúng vậy!”

“Tiểu Quả Quả, lát nữa nếu hần làm gì người, người nhất định phải tẩn hần bỏ luôn!”

“Ai nhạ nhạ, các người không cần ác ý như vậy được không~ dọa đến người ta làm sao bây giờ? Tiểu Quả Quả, ngoan, lát nữa nếu hần dám động tay động chân với người, người liền cắn chết hần!”

“..... Lầu trên nói là cái loại cắn nào?”

“Đương nhiên là cắn người!”

“Ta còn tưởng rằng là cắn.....”

“Khụ khụ..... Không cần ô, muốn ưu nhá!”

“Bảo bảo thuần khiết tỏ vẻ cái gì cũng không hiểu (ngượng ngùng che lại đôi mắt)”

“Ta cũng cái gì cũng không hiểu, ừm..... Ta quả nhiên vẫn là một tiểu bảo bảo thuần khiết~”

Mạc Vân Quả:..... Không hiểu.

Giang Văn Hiến nhìn Mạc Vân Quả còn đang ngẩn, giận sôi máu, hần luôn nhận hết ưu ái của phái nữ, tiểu gia hóa này lại không cho hần một ánh mắt?

Giang Văn Hiến tỏ vẻ: Rất tốt, người đã thành công khiến cho ta chú ý.

Giang Văn Hiến đem Mạc Vân Quả ném lên trên giường, theo sau thân mình hần liền phủ lên, sau đó ngay sau đó.....

Hần liền bay ra ngoài!

Giang Văn Hiến:.....

Giang Văn Hiến chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng của mình đều là đau, giống như xương sườn cũng bị gãy mất mấy cây.

Hần giật giật khoe miệng, ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua biểu tình vẫn cứ lạnh lẽo của thiếu nữ, yên lặng rơi lệ.

Mạc Vân Quả chỉ là phân xạ có điều kiện muốn đẩy Giang Văn Hiến ra ngoài thôi, nào biết hần thế nhưng bay đi.....

“Cô.....” Giang Văn Hiến lời nói còn không nói xong, liền ho ra máu.

M

ạc Vân Quả:.....

Ngay sau đó, Giang Văn Hiến liền hôn mê bất tỉnh.

Trong nháy mắt cuối cùng khi ngất đi, trong đầu hắn hiện lên một ý niệm: Một trăm triệu, lỗ nặng a!

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến hôn mê, trực tiếp bế hắn lên, sau đó đi xuống lầu tìm quản gia.

Quản gia vừa thấy Giang Văn Hiến té xỉu, khỏe miệng còn mang có máu, sợ tới mức cả người đều run run, cũng may hắn ta nhanh chóng trấn định, gọi điện cho bác sĩ tư nhân.

Không quá năm phút đồng hồ, liền có một đám bác sĩ mang theo rất nhiều dụng cụ đi tới biệt thự, sau đó vội vã giúp Giang Văn Hiến kiểm tra thân thể.

Mạc Vân Quả thấy không có vấn đề gì, ngoan ngoãn ở dưới lầu, ăn trái cây đặt ở trên bàn, không cần nói, ăn khá ngon.

Quản gia ánh mắt phức tạp nhìn Mạc Vân Quả chuyên tâm ăn trái cây, lần đầu tiên thiếu gia mang phụ nữ về, lại là một người lợi hại?

Hắn ta còn nhớ đây là một cô gái mềm mại được thiếu gia ôm về.....

Đám bác sĩ nhanh chóng khám bệnh cho Giang Văn Hiến, tiểu gia hóa, thể mà lại gãy một cái xương sườn.....

Nhưng mà, nhóm bác sĩ này rất chuyên nghiệp, nhanh chóng trị liệu cho Giang Văn Hiến, thương thế của hắn cũng ổn định xuống.

Tuy rằng ổn định, nhưng hiển nhiên hắn không thể đi làm việc như bình thường được, phải ở nhà dưỡng thương mấy ngày.

Đương nhiên nhiệm vụ chăm sóc Giang Văn Hiến mấy ngày đó sẽ giao cho Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả tiếp thu cái đề nghị này, sau đó quyết định cẩn thận chăm sóc Giang Văn Hiến.

Vì thế khi Giang Văn Hiến tỉnh lại, hình ảnh đầu tiên mà hắn nhìn thấy là Mạc Vân Quả đang nhìn chăm chăm hắn.

Giang Văn Hiến theo phản xạ lui về phía sau một chút, thành công áp dụng tới đoạn xương sườn bị gãy kia.

Giang Văn Hiến:.....

Mạc Vân Quả:?

Giang Văn Hiến cảm thấy, tối hôm qua qua đại khái mình có bệnh, nếu không sao có thể đem tiểu gia hoá cuồng bạo lực coi như nhuyển mạnh dễ đẩy ngã!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350

Edit: Linh lady

- -----□

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến rõ ràng đang trốn tránh mình, đặc biệt háo ý vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Không phải sợ.”

Giang Văn Hiến: Đau quá!!

“Cô.....” Giang Văn Hiến nỗ lực áp lực lừa gạt, đôi mắt thâm thúy kia nhìn chăm chăm Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả không hề có cảm thấy sức lực của mình lớn, cô nhìn nhìn Giang Văn Hiến nói: “Quản gia bảo tôi chăm sóc anh.”

Giang Văn Hiến:.....

Giang Văn Hiến cảm thấy, quản gia đại khái cũng có bệnh, rõ ràng biết ai là người khiến hắn bị thương vậy mà còn yên tâm để chăm sóc mình!

“Tôi sẽ chăm sóc anh thật tốt.” Mạc Vân Quả hứa hẹn.

Giang Văn Hiến bất động thanh sắc lại lui lui, sau đó một cái không chú ý, từ trên giường lăn xuống.

Giang Văn Hiến:.....

Mạc Vân Quả:..... Người đàn ông này thật phiền phức.

“Phốc..... Tha thứ ta không phúc hậu cười!”

“Ha ha ha! Ai bảo người này có ý tưởng không an phận với tiểu Quả Quả nhà ta? Ha ha ha!”

“Thật đồng tình cho hắn, nhưng ta vẫn như cũ không chế không được ta muốn cười, ha ha ha!”

“Trên lầu đều là một đám hư thân! Xem ta, đồng tình với Giang Văn Hiến, hơn nữa một chút cũng không nghĩ cười! Ha ha ha ha ha ha”

“Lầu trên cười không ngưng, còn nói không cười.....”

“Sức lực của tiểu Quả Quả thật là càng lúc càng lớn, các người còn nhớ không nguyên chủ là một con hamster nhỏ đấy?”

“Lực lớn như ngu hamster nhỏ, không tặc xấu!”

“23333333333”

“Thích nghe ngóng 233333333”

Giang Văn Hiến từ trên mặt đất chậm rì rì bò lên trên giường, ở trong quá trình, Mạc Vân Quả một chút ý tứ đi lên hỗ trợ đều không có.

Giang Văn Hiến nhìn gia hoà ngoan ngoãn ngồi ở chỗ kia thờ ơ, nghiêng răng, thật muốn cắn hai cái làm sao đây!

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến lại lần nữa bò lên, từ bên cạnh bụng lên một chén cháo nói: “Quần gia bảo tôi dứt cho Anh uống.”

“Ừm.” Giang Văn Hiến mặt không biểu tình trả lời một câu.

Mạc Vân Quả bụng cháo lên, thật cẩn thận dùng cái muỗng quấy một chút, sau đó dứt cho Giang Văn Hiến.

Nhìn Giang Văn Hiến nuốt đi xuống, cô hỏi: “Uống ngon sao?”

Giang Văn Hiến thuận miệng nói một câu “Uống ngon.”

Ánh mắt Mạc Vân Quả sáng lên, tự mình uống một ngụm, giống như thật sự cũng không tệ lắm.

S

au đó, Giang Văn Hiến về mặt hắc tuyến nhìn Mạc Vân Quả uống xong toàn bộ chén cháo!

Giang Văn Hiến:.....

Giang Văn Hiến ho khan thật mạnh một tiếng, ý đồ kéo lực chú ý của Mạc Vân Quả về

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt nhìn thoáng qua Giang Văn Hiến, lại nhìn thoáng qua chén cháo đã trống không, bình tĩnh đem chén buông xuống.

“Anh ăn no chưa?” Mạc Vân Quả trực tiếp hỏi.

Giang Văn Hiến giật giật khóe miệng, bất đắc dĩ nói: “Tôi mới ăn một miếng.”

“Ồ, anh ăn thật ít.” Mạc Vân Quả trả lời.

Giang Văn Hiến:.....

Giang Văn Hiến chỉ cảm thấy gân xanh trên đầu nhảy dựng, tự chủ hần luôn kiêu ngạo trước mặt gia hoà không còn sót lại gì.

Hiện tại hần hận không thể cắn chết người này!

Mạc Vân Quả trên dưới đánh giá Giang Văn Hiến nói: “Anh nên ăn nhiều một chút.”

“Ha ha.....” Giang Văn Hiến giật khóe miệng, cả người có chút âm trầm.

Mạc Vân Quả nghĩ cô đã dứt cho Giang Văn Hiến ăn xong rồi, kế tiếp không có chuyện gì nữa.

Ừm..... Cháo ăn rất ngon, đi hỏi ông quần gia xem còn hay không.

“Anh nghỉ ngơi đi.” Mạc Vân Quả cầm chén đứng lên nói, sau đó cũng không màng sắc mặt Giang Văn Hiến, lập tức rời đi.

Giang Văn Hiến nhìn bóng dáng Mạc Vân Quả, nắm tay nắm rồi thả, nắm rồi thả, nửa ngày sau, mới chân chính thả lỏng lại.

“Thật là điên rồi.....” Giang Văn Hiến nhắm mắt lại, lẩm bẩm tự nói.

- -----

Edit: Có câu tự tạo nghiệp không thể sống do anh, nghiệp quật không trượt phát nào. □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 351

Edit: Linhlady

- ----- □

Mạc Vân Quả xuống lầu, hỏi quần gia xem còn cháo không, sau khi mỹ mãn ăn xong mới đi lên lầu, trong tay còn cầm ít truyện cổ tích, cái này cũng là Mạc Vân Quả cố ý hỏi quần gia.

Quần gia chỉ cho rằng Mạc Vân Quả thích mấy thứ này, cho nên cũng thuận theo ý cô, sau khi Mạc Vân Quả lấy được lại bảo quần gia ra ngoài.

Mạc Vân Quả lại lần nữa về phòng Giang Văn Hiến, thấy hấn không nghỉ ngơi như lời mình nói, cũng không cưỡng cầu ép hấn đi ngủ.

Cô ngồi bên mép giường Giang Văn Hiến, mở sách ra bắt đầu kể chuyện cổ tích cho Giang Văn Hiến nghe!

“Thật lâu thật lâu trước kia, ở một trong vương quốc, có một công chúa xinh đẹp, bởi vì cô ấy sinh ra vào mùa đông lúc tuyết rơi, cho nên mọi người gọi cô ấy là ‘ công chúa Bạch Tuyết ‘.....”

Giọng nói nhuyễn manh của Mạc Vân Quả ở trong căn phòng lạnh lẽo vang lên, khiến nó thêm vài phần ấm áp.

Giang Văn Hiến vẫn luôn không ngừng giật khõe miệng nhìn Mạc Vân Quả, ai muốn nghe loại truyện cổ tích của con nít này!

Thật ra Mạc Vân Quả truyện cổ tích này rất thú vị, trước kia cô chưa đọc qua loại sách như thế này bao giờ, thấy rất lạ lẫm.

Rất nhanh, Mạc Vân Quả một cuốn, lúc định đọc cuốn thứ hai, Giang Văn Hiến nhanh chóng guật cuốn sách kia.

Mạc Vân Quả:?

Giang Văn Hiến đem sách khép lại, không chút để ý hỏi: “Đọc xong câu chuyện này, cô có cảm tưởng gì?”

Mạc Vân Quả nghiêng nghiêng đầu nói: “Hoàng Hậu thật khờ.”

“Ha?” Giang Văn Hiến trăm triệu lần không nghĩ tới Mạc Vân Quả lại có ý tưởng, hấn còn tưởng rằng cô sẽ nói công chúa Bạch Tuyết hạnh phúc linh tinh.

Mạc Vân Quả cho rằng Giang Văn Hiến không hiểu ý tứ của cô, bèn giải thích: “Rõ ràng liền có thể an an ổn ổn sinh sống, tự nhiên lại muốn làm đệ nhất mỹ nhân, cuối cùng rơi vào kết cục chết thảm”

Giang Văn Hiến:.....

“Tiểu gia hỏa, cô có biết nếu là người thì đều có dục vọng, dục vọng của Hoàng Hậu chính là vị trí thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, cô hiểu không?” Giang Văn Hiến hướng dẫn từng bước nói.

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Cho dù không có công chúa Bạch Tuyết, cũng sẽ có hắc tuyết công chúa, hoàng tuyết công chúa, từ từ, về đẹp kia không phải vĩnh hằng, luôn luôn có người đẹp hơn.”

Giang Văn Hiến: Ha hả.....

“Được rồi được rồi, ngoại trừ cái này thì sao? Cô không còn cảm tưởng gì khác sao?” Giang Văn Hiến tò mò hỏi.

Mạc Vân Quả lại nghĩ nghĩ nói: “Bảy chú lùn thực đáng yêu, ừm.....”

“Chính xác.” Giang Văn Hiến vuốt cằm phụ họa nói.

“Vậy cô cảm thấy công chúa Bạch Tuyết thế nào?” Giang Văn Hiến nhìn Mạc Vân Quả hỏi.

“Ừm, khá tốt.” Mạc Vân Quả không do dự trả lời.

Giang Văn Hiến:..... Khá tốt chính là cái quý gì?!

Giang Văn Hiến thật sâu sắc cảm thấy lần nói chuyện phiếm này tiến hành không nổi nữa, thật sự tiến hành không nổi nữa.

Mạc Vân Quả tựa hồ cảm giác được Giang Văn Hiến có oán niệm, cô hỏi một câu: “Vậy anh cảm thấy như thế nào?”

“A.....” Khoẻ miệng Giang Văn Hiến gọi lên một nụ cười châm chọc, “Tôi cảm thấy a.....”

“

Cô ta là người có mệnh tốt? Lại có thể bắt từ, phải biết rằng, ở trong đời sống hiện thực, sẽ không có chuyện như vậy xảy ra đâu.....” Ngữ khí Giang Văn Hiến có vài phần bi thương, giống như đang nghĩ đến chuyện gì thương tâm vậy.

Mạc Vân Quả nhìn thấy rõ ràng bi thương hiện lên trên mặt Giang Văn Hiến, vươn tay vỗ vỗ đầu của hấn nói: “Không cần thương tâm, có tôi ở đây.”

Đại ý của Mạc Vân Quả là có cô ở đây, hấn có chuyện gì không hoàn thành được có thể nói cho cô, như vậy cô sẽ đi làm, mà như vậy cũng có nghĩa là báo ân thành công.

Nhưng mà ở trong lòng Giang Văn Hiến, lại nghĩ như vậy: Nấm thảo! Giống như lại bị tiểu gia hỏa trêu ghẹo!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 352

Edit: Linh lady

- - - - - □

Mạc Vân Quả nhìn truyện cổ tích bị Giang Văn Hiền khép lại, biết hần không muốn nghe, cô cũng không có dự định đọc tiếp, mặc dù thấy nó rất thú vị.

Giang Văn Hiền nhìn người mới đùa bốn mình xong bắt đầu trở nên trầm mặc, ở trong lòng tự hỏi có phải mình có chỗ nào làm không tốt không? Nói cách khác, làm sao đùa bốn xong rồi bỏ mặc đó đây!

“Khụ khụ..... Anh còn có việc gì sao?” Rơi vào đường cùng, Giang Văn Hiền đành mở miệng hỏi.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ lắc đầu nói: “Anh muốn nghỉ ngơi sao? Vậy tôi ra ngoài.”

Nói xong, Mạc Vân Quả đứng dậy rồi đi, cũng mặc kệ Giang Văn Hiền nháy mắt đen mặt xuống.

Đùa bốn xong liền chạy gì đó, quả thực quá đáng giận! /(T o T)~~

Giang Văn Hiền ở trong phòng chờ một lúc, xác định Mạc Vân Quả thật sự không quay lại, hần quyết định tự mình đi tìm cô.

Mà lúc này Mạc Vân Quả đang ngồi ở phòng khách xem TV, trong tay còn cầm kem quăn gia đưa cho cô.....

Khi Giang Văn Hiền chịu đựng đau đớn đi xuống lầu, hình ảnh hần nhìn thấy đó là người nào đó khuôn mặt lạnh lẽo ngồi ăn kem, ánh mắt nhìn chăm chăm vào TV đang phát tin.....《thế giới động vật》.....

G

iang Văn Hiền:.....

Giang Văn Hiền chậm rãi đi đến bên người cô ngồi xuống, nhưng mà Mạc Vân Quả như không có cảm giác được hần tồn vậy, cứ lẳng lặng nhìn TV.

“Khụ khụ.....” Giang Văn Hiền ho khan thật mạnh một tiếng, Mạc Vân Quả quay đầu nhìn hần, đem kem trong ngực dịch sang bên một chút.

“Rất đẹp?” Giang Văn Hiền hỏi.

Mạc Vân Quả gạt đầu, nghĩ nghĩ tiếp tục nói: “Chúng nó hàng năm ở trong tự nhiên không ngừng chạy, cơ bắp nhất định săn chắc, chất lượng thịt nhất định rất ngon.”

Giang Văn Hiền:..... Ha ha

Trăm triệu lần không nghĩ tới trong đầu tiểu gia hóa này lại nghĩ đến truyện ăn những động vật đó! Giang Văn Hiền nhìn trên màn hình đang chiếu hình ảnh cá sấu cùng đàn ngựa rừng, tỏ vẻ cảnh tượng này thật khó coi.

Trái lại Mạc Vân Quả xem đến hứng thú bùng bùng.

“Không cần ăn nhiều kem như vậy, sẽ đau bụng.” Giang Văn Hiền bắt đầu đi nhắc nhở.

Mạc Vân Quả gạt đầu, tỏ vẻ mình đã biết, nhưng động tác trong tay dùng muỗng xúc lại không hề dừng lại, cái miệng lúc đóng lúc mở, không có xu thế ngừng.

Giang Văn Hiền xoa xoa ấn đường, luôn cảm thấy tiểu gia hoá này là khắc tinh của hần, mà hần lại chỉ có thể vui vẻ đón nhận.

“Cô không phải muốn chiếu cổ tôi sao? Hiện tại tôi muốn nghe truyện cổ tích, cô kể cho tôi nghe đi.”

Mạc Vân Quả nghe được lời này, dứt khoát tắt TV, sau đó bỏ kem trong tay xuống, nhìn Giang Văn Hiền ngồi trên sofa sắc mặt tái nhợt, hơi hạ lưng xuống, bẻ hần lên.

Bị ôm kiểu công chúa - Giang Văn Hiền: (๖o๖)!! Cái quý gì?!

Từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên bị một cô gái lùn hơn mình ôm, lại còn ôm công chúa, giờ phút này nội tâm Giang Văn Hiền rất phức tạp, hần muốn tránh thoát, lại phát hiện sức lực Mạc Vân Quả lớn đến đáng sợ, hần hoàn toàn không có cách nào tránh thoát!

Mấu chốt nhất đó là, Mạc Vân Quả thấy hần muốn tránh thoát, còn đặc biệt dừng lại nói với hần một câu: “Ngoan, đừng nháo.”

Gặp tâm linh bạo kích Giang Văn Hiền đã hạ tuyến.....

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiền trong nháy mắt “Ngoan ngoan”, mười phần vừa lòng, những bộ phim kia nội dung không tồi, chỉ cần nói câu này, người đang nháo đến mấy cũng trở nên an tĩnh.

Nhưng mà Mạc Vân Quả lại đã quên một chuyện, trong phim truyền hình đều là nam nói với nữ nha! Đến lượt cô cùng Giang Văn Hiền hoàn hoàn toàn toàn trái ngược a!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 353

Edit: Linh lady

- -----□

Sau khi ôm Giang Văn Hiền đến giường, Mạc Vân Quả còn cẩn thận giúp hần chỉnh chăn, cuối cùng còn không quên vỗ vỗ đầu của hần, nói một câu “Ngoan, nghỉ ngơi cho tốt.”

Giang Văn Hiến tỏ vẻ: Ha ha.....

Giang Văn Hiến xem như đã biết, tiểu gia hỏa này chắc chắn đến khắc hần! Tuyệt đối là tới khắc hần! Nhưng vì sao trong lòng lại có chút vui vẻ?

Giang Văn Hiến cảm thấy lòng có điểm mệt, máu chốt nhất đó là, tiểu gia hỏa này là do hần tự trêu chọc.

Mạc Vân Quả ngồi trên mép giường, nhìn hần nhắm mắt lại, mày lại gất còn nhú lại, trong lòng cảm thấy kỳ quái, vì thế cô ở trong đầu hỏi: “Hần không cao hứng sao?”

“Ha ha ha! Sao có thể không cao hứng a? Hần khẳng định vui về chết!”

“Phải đó! Tiểu Quả Quả nguoi từ nơi nào nhìn ra hần không cao hứng?”

“Ai nha, hần khẳng định vui về hông rồi đâu!”

“Đúng đó đúng đó, không phải tất cả mọi người đều có thể hưởng thụ cái ôm kiểu công chúa của tiểu Quả Quả nhà ta đâu!”

“Phốc ha ha ha! Tha thứ ta không phúc hậu cười.”

“Ta cũng nhịn không được, một đám dở hơi ha ha ha ha!”

“Các nguoi nói như vậy, Giang Văn Hiến biết không? 23333”

“Lầu trên không phải hỏi thừa sao? Giang Văn Hiến khẳng định không biết a!”

“Tiểu Quả Quả, nguoi phải tin tưởng, Giang Văn Hiến khẳng định đặc biệt cao hứng, hần không có khả năng không vui!”

“Chính xác! Tiểu Quả Quả, không phải sợ! Cứ như vậy mà làm!”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, gật gật đầu, lại nhìn thoáng qua Giang Văn Hiến nhú chặt mày, không nói gì.

Cũng không biết có phải do bị thương hay không, hoặc thật sự bị Mạc Vân Quả tàn phá, hần lại thành thành thật thật ngủ rồi.

Hô hấp đều đều ở trong phòng yên tĩnh vang lên, Mạc Vân Quả nhịn không được ngáp một cái, ghé vào mép giường, cũng chậm rãi tiến vào mộng đẹp.

Phòng phát sóng trực tiếp thấy như vậy cảm thấy dị thường hài hòa, sôi nổi chụp màn hình lại tỏ vẻ lưu luyến.

Đến lúc Giang Văn Hiến tỉnh lại, nhìn thấy đó là một cái đầu xù xù dựa vào mép giường ngủ.

Giang Văn Hiến:..... Nói là nhìn tôi ngủ đâu!

Giang Văn Hiến gật gật thân thể, Mạc Vân Quả cũng tỉnh lại, cô có chút mờ mịt nhìn nhìn Giang Văn Hiến, sau đó bỗng nhiên nhớ tới đây là đối tượng nhiệm vụ của mình.

Lập tức, cô lại hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Giang Văn Hiến gật gật khoe miệng nói: “Không có.”

“Nha.” Mạc Vân Quả đáp lại.

Giang Văn Hiến xoa xoa ấn đường, bất đắc dĩ nói: “Cô rốt cuộc là tới nơi này làm gì?”

Vốn dĩ hần muốn hỏi Mạc Vân Quả đến đây nhìn hần ngủ hay là tới đây ngủ.

Ai biết nghe vào trong tai Mạc Vân Quả, lại là hỏi cô tới nơi này làm cái gì.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ nói: “Tôi tới báo ân.”

Nếu không thể nói ra mình tới do làm nhiệm vụ, vậy nói là báo ân hần không sai đi?

Giang Văn Hiến nghe được lời này, đồng tử co rút lại, hần vạn lần không ngờ sẽ nghe được một đáp án như vậy, giống như trong lúc vô ý hần phát hiện một bí mật lớn.....

“Báo ân cái gì?” Giang Văn Hiến nhìn như tùy ý hỏi, nhưng bàn tay dưới chân đã nắm chặt lại.

Mạc Vân Quả nhớ lại ngọn nguồn nguyên thân, hình như có một lần nó bị nhân loại bắt được, sau đó Giang Văn Hiến thả nó đi, cho nên cái này xem như ân cứu mạng đi?

“Ân cứu mạng.” Mạc Vân Quả trả lời.

Trong mắt Giang Văn Hiến xẹt qua một tia sáng, hần cho rằng chuyện cô nói là lúc ở hội đấu giá, trong lòng không biết sao thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Hần thật đúng là sợ cô cố ý tiếp cận mình.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 354

Edit: Linhlady

-----□

“A..... Vậy cô phải báo đáp tôi thật tốt đấy~” Khoé miệng Giang Văn Hiến gọi lên một nụ cười nhộn nhạo, thoạt nhìn có một ít xấu xa.

Mạc Vân Quả gật đầu đáp: “Được.”

Cô nhất định sẽ hoàn thành thật tốt nhiệm vụ của mình! Mục tiêu nhiệm vụ của cô còn cổ vũ đấy!

Cứ như vậy, một hồi hiểu lầm giữa hai người ra đời.

Mạc Vân Quả cho rằng Giang Văn Hiến đã biết thân phận hamster tinh của mình, dù sao cô cũng nói mình đến báo ân.

Mà Giang Văn Hiến lại cho rằng Mạc Vân Quả biết hắn vô tình cứu được một cô gái thuần khiến là cô.....

Tất cả đều không thể hiện ra bên ngoài, hai người âm thầm theo đuổi suy nghĩ của mình, trong tương lai không xa, khi Mạc Vân Quả biến thành chân thân, phản ứng của hai người thú vị ngoài dự kiến.....

Nói về chủ đề chính, một giấc này của Giang Văn Hiến ngủ tới tận tối, đương nhiên hắn sẽ cảm thấy đói.

Sau khi nói chuyện với Mạc Vân Quả một lúc, sau đó báo Mạc Vân Quả hầu hạ hắn ăn cơm.

Hai người xuống lầu, bắt đầu ăn cơm.

Ngay từ đầu Giang Văn Hiến còn muốn Mạc Vân Quả cho hắn, thẳng đến khi hắn phát hiện tất cả thức ăn Mạc Vân Quả gấp đều tiến vào bụng người khác.

V

ì thế Giang Văn Hiến vẫn nên ngoan ngoãn tự mình ăn cơm đi.....

Ăn xong chiều, Mạc Vân Quả xem TV, Giang Văn Hiến đi thư phòng làm việc.

Tuy rằng không thể vận động mạnh, nhưng năng lực xử lý văn kiện vẫn có.

Thời gian trôi qua nhanh, nháy mắt đã qua một tuần.

Vết thương của Giang Văn Hiến rất nhanh lành, một tuần đã có thể đi đến công ty.

Mà Mạc Vân Quả “Hầu hạ” Giang Văn Hiến khi hắn đi làm cũng cứ như vậy kết thúc.

Giang Văn Hiến không tính toán buông tha Mạc Vân Quả, hắn còn nhớ rõ cô khiến hắn bị thương, đương nhiên sẽ không cho cô nhàn rỗi.

Vì thế hắn vung tay lên, trực tiếp để Mạc Vân Quả theo hắn đến công ty đi làm.

N

ói là công ty, thật ra chỉ là về bề ngoài thôi, dù sao hắn cũng là hắc đạo.

Sau khi đến công ty, Giang Văn Hiến trực tiếp an bài cho Mạc Vân Quả một vị trí là trợ lý tư nhân, chuyên môn hầu hạ hắn.

Mạc Vân Quả đối với chuyện này cũng không có ý kiến gì, dù sao có thể đi theo mục tiêu nhiệm vụ, không chừng sẽ hoàn thành nhiệm vụ một cách bất ngờ đấy?

Cứ như vậy, Mạc Vân Quả đi theo Giang Văn Hiến đi làm.

Hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm, Mạc Vân Quả ngồi trên sofa trong văn phòng, nhìn Giang Văn Hiến trầm tư xử lý văn kiện, trầm mặc không nói.

Giang Văn Hiến nhìn như đang chuyên tâm xử lý văn kiện, trên thực tế lại là quan tâm xem Mạc Vân Quả đang làm những gì.

Nhưng mà hắn lại phát hiện Mạc Vân Quả cứ như vậy vẫn luôn ngồi ở chỗ kia, nhìn chăm chăm mình!

Giang Văn Hiến nhin không được giật giật khoé miệng, cho nên hắn thật sự rất đẹp sao?

Thế sao trong mắt tiểu gia hoá kia lại không có hắn?

Không có cái loại ánh mắt mê luyến, cũng không có thương thức, thật giống như hắn với cô là người xa lạ, xa lạ không thể xa lạ hơn.

Nghĩ đến đây, Giang Văn Hiến cảm thấy có chút tâm tắc.

Vì phòng ngừa mình tâm tắc đến chết, hắn vẫn là không cần suy nghĩ.

Giang Văn Hiến lắc lắc đầu, đem tạp niệm vừa ngoài, hết sức chuyên chú xử lý khi văn kiện.

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến lắc lắc đầu, cho rằng hắn gặp vấn đề gì nan giải.

Làm một người muốn báo ân, năng lực này cô hắn nên dừng cảm đứng ra, đi giúp hắn giải quyết khó khăn!

Như vậy nghĩ Mạc Vân Quả liền đứng dậy, dần dần đi tới bên người Giang Văn Hiến.

Cảm giác được Mạc Vân Quả tới gần Giang Văn Hiến: Tới! Cô ấy tới!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Edit: Linhlady

Sau đó hắn nghĩ lại, không biết vì sao mình khân trương, hắn chậm rãi thả lỏng, thừa dịp Mạc Vân Quả còn không nói chuyện, hắn đánh đòn phủ đầu trăm giọng nói: “Làm cái gì?”

Giang Văn Hiến nhìn thoáng qua văn kiện trong tay, cũng không cảm thấy có gì khó khăn a.

Đương nhiên, Mạc Vân Quả sẽ không sợ hãi, cô thấy Giang Văn Hiền nói như vậy, cho rằng đây là hấn tim lấy cớ, nhớ tới những phim truyền hình điện ảnh kia cũng hay diễn vậy, cô nâng tay lên, xoa xoa đầu Giang Văn Hiền nói: “Ngao, có tôi”

iang Văn Hiến:.....

“Được.” Mặc Vân Quả nhìn thoáng qua phản ứng của Giang Văn Hiến, cảm thấy phim truyền hình căn bản không đáng tin cậy, cô quyết định về sau vẫn là chỉ xem 《 thế giới động vật 》 thôi.

“A a a a! Tiểu Quả Quả nhà ta tô phá chân trời!”

“Đúng vậy đúng vậy~ tiêu Quả Quả nhà ta kêu gào hấn như vậy, thế mà hấn không có phản ứng!”

“Ai nha nha, các người lại không phải không biết, loại gia hỏa này, chú cô sinh!”

**Chú cô sinh* = *chú định cô độc nhất sinh* = *Forever Alone* = *F.A*

“66666666 lâu trên ta biết ngươi là miệng quỷ đen, xem ra Giang Văn Hiến thật sự muốn chú cô sinh.”

“Ai nha, thiếu chút nữa quên mình là miệng quạ đen.....”

“Phốc, đột nhiên cảm thấy đồng tình cho Giang Văn Hiến.”

“Không quan hệ? Công lực miệng qua đen công lực hắc không hiệu quả như vậy, có thể trực tiếp vượt vị diện ảnh hưởng đi?”

“Ừ..... Hả là sẽ không đi? Ha ha ha ha! Khăng định là sẽ không!”

“Không biết vì cái gì, ta luôn có một loại dự cảm điềm xấu.”

“Lầu trên người không cô đơn đâu!”

Mac Vân Quả:..... Miệng qua đen..... Cảm giác có chút lợm hại.

Giang Văn Hiến hoàn toàn không biết mình bị miệng quạ đen nguyên rủa nhìn Mạc Văn Quả lại bắt đầu phát ngốc, giật giật khóe miệng, lần này phát ngốc còn không nhìn mình, quả thực không thể tha thứ!

Cứ như vậy, một ngày trôi qua, Mac Vân Quả cùng Giang Văn Hiến cơ ba đầu không trao đổi gì nhiều.

Nội tâm Giang Văn Hiến hoạt động cực kỳ phong phú, chỉ là bên ngoài lại bất động thanh sắc.

Đến nổi Mạc Vân Quả, ha ha.....

Hai người về đến nhà sau, mỹ mẩn cơm nước xong, lần lượt chia nhau về phòng.

Lúc này Mac Vân Quả trong phòng, cô đang nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, biểu tình lạnh lẽo.

M

à lúc này, một trận gió lạnh đánh úp lại.

Cô giật giạt thân thể, sau đó đứng dậy, nhìn cửa sổ không biết khi nào bị mờ bung ra, trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc.

Cô đi qua, đang chuẩn bị đóng cửa lại, lại có một vật lạnh băng kề lên cổ cô.

Mạc Vân Quả:.....

“Nha! Không thể tưởng được trong biệt thự của Giang lão đại còn giấu mỹ nhân a ~” giọng nói ngả ngón ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên.

“Ừ.” Mạc Vân Quả nhẹ nhàng lên tiếng, cô có thể ngửi thấy mùi máu tươi, tực trên người đàn ông này truyền đến.

“Anh bị thương.” Mạc Vân Quả trần thuật một sự thật, lại cảm giác chùy thủ trên cổ cô càng dán sát lại.

“Cô muốn gọi người sao?” Người nọ gần sát lỗ tai Mạc Vân Quả, hơi thở ấm áp phun trên tai cô, mang theo hương vị ái muội.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 356

Edit: Linhlady

- -----□

"Tôi không gọi người, tôi tên là Mạc Vân Quả." Mạc Vân Quả nói.

Trâu Thiên Hữu sừng sốt, sau đó cười vài tiếng.

Bởi vì sợ có người phát hiện, cho nên hắn ta cười có vài phần áp lực, nhưng cái này cũng không thể che dấu được tâm tình hắn có chút tốt.

"Tiểu mỹ nhân lại là một người hài hước, đáng tiếc a....." Trâu Thiên Hữu đem chùy thủ trong tay vạch một đường trên cổ Mạc Vân Quả, một vết máu xuất hiện.

Vừa nhìn thấy máu này, con ngươi Trâu Thiên Hữu tối sầm, màu máu thật đẹp, khiến hắn nhún không được muốn liếm thử.....

Trâu Thiên Hữu trở tay nắm cánh tay Mạc Vân Quả, sau đó liếm máu trên thủy chủ, tà tính nói: "Tiểu mỹ nhân máu thật ngọt a ~"

Mạc Vân Quả:.....

"Đáng tiếc a, ai bảo ngươi lại là người của Giang lão đại?" Trong mắt Trâu Thiên Hữu xẹt qua một tia âm u, đồng thời trên tay dùng sức liền muốn đem tay của Mạc Vân Quả phết đi.

Mạc Vân Quả làm sao có thể để cho hắn ta thực hiện được ý đồ, lắt tay bắt được tay Trâu Thiên Hữu, sau đó hơi dùng một chút lực, liền nghe được một tiếng "Răng rắc" thanh thúy.

Trâu Thiên Hữu tay, bị gãy.....

Theo sau, Mạc Vân Quả lại đem một cái tay khác của Trâu Thiên Hữu bẻ gãy, chùy thủ cũng ném ra xa, làm Trâu Thiên Hữu căn bản lấy không được.

Trâu Thiên Hữu khiếp sợ nhìn Mạc Vân Quả, không hề nghĩ thân thể nhỏ nhỏ lại ẩn chứa năng lượng lớn như vậy.

Mạc Vân Quả nhìn người đàn ông nửa quỳ trên mặt đất, vươn tay lại muốn tiếp tục động tác, lại nghe thấy Trâu Thiên Hữu tê tâm liệt phế gào một tiếng.

"Giang lão đại! Cứu mạng a! Tiểu mỹ nhân muốn mưu sát ta a a a a!"

Mạc Vân Quả:?

Giang Văn Hiến nghe được giọng nói này đi tới phòng Mạc Vân Quả, thấy trên cổ Mạc Vân Quả có vết máu, còn lại một người đang gào rú tê tâm liệt phế tên hắn.....

Giang Văn Hiến:.....

Trâu Thiên Hữu vừa thấy Giang Văn Hiến tới, lập tức chạy tới, muốn ôm hắn một cái, lại phát hiện hai tay của mình đã gãy không nâng lên được.

Sau đó, một cái ôm lại biến thành cọ cọ.....

Giang Văn Hiến:..... Mẹ. Thiểu năng trí tuệ!

"Giang lão đại a! Làm sao anh lại tìm được mỹ nhân này a? Quá hung tàn hu hu hu....." Trâu Thiên Hữu hai mắt nước mắt lưng tròng nhìn Giang Văn Hiến.

Giang Văn Hiến trừng hắn ta một cái nói: "Ai làm cậu muốn chọc cò ấy?"

Giang Văn Hiến nhìn trên cổ Mạc Vân Quả còn đang chảy máu, nhú nhú mảy, trong mắt xẹt qua một tia u ám.

"Lần sau gặp loại người này, phải tự bảo vệ mình, sau đó lại hung hăng giết chết hắn!" Giang Văn Hiến ngữ khí có vài phần âm ngoan.

Trâu Thiên Hữu vốn đang chờ lão đại an ủi:..... Lão đại có mới nói cũ! Di tình biệt luyến! Vong ân phụ nghĩa! Vô cớ gây rối!

"Được." Mạc Vân Quả gật gật đầu, tỏ vẻ mình đã biết.

"Ngoan." Giang Văn Hiến xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, vừa lòng nheo mắt, loại cảm giác này khá tốt a! Khó trách tiểu gia hóa thích vuốt đầu mình nói như vậy.

"Chúng ta đi thư phòng, tôi băng bó cho cô một chút." Giang Văn Hiến nhìn vị trí cổ Mạc Vân Quả nói.

"Ừ." Mạc Vân Quả gật đầu, đi theo Giang Văn Hiến tới thư phòng.

Trâu Thiên Hữu nhìn bóng dáng hai người, kéo hai cánh tay đã phể bỏ, vô cùng khổ bức theo sau.

Nhưng mà đi đến mới vừa đi đến cửa thư phòng, liền nghe thấy "Phanh" một tiếng, cửa thư phòng đã đóng lại!

Từ bên trong truyền ra một tiếng "Tự mình đi bệnh viện".....

Trâu Thiên Hữu..... Lành khóc vô tình! Vô tình vô nghĩa! Có qua có lại! Ngộ..... Giống như không đúng.....

— ^ —

Trâu Thiên Hữu nhìn thoáng qua cánh cửa đã đóng chặt, khóc không ra nước mắt rồi đi.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357

Edit: Linhlady

- - - - - □

Trâu Thiên Hữu là một người rất đúng mực, cho nên cổ Mạc Vân Quả tuy rằng nhìn như chảy rất nhiều máu, nhưng vết thương cũng không nghiêm trọng.

Đây cũng là nguyên nhân Giang Văn Hiến chỉ mang theo Mạc Vân Quả tới thư phòng băng bó.

Giang Văn Hiến giúp Mạc Vân Quả băng bó, cẩn thận dặn dò cô chú ý không được để vết thương dính nước.

Mạc Vân Quả đồng ý tất cả, nhưng nghe vào được bao nhiêu chỉ có chính cô biết.

Chuẩn bị cho tốt tất cả, Mạc Vân Quả liền trở lại phòng đi ngủ.

Sau đó Giang Văn Hiến, đi tìm Trâu Thiên Hữu, nói gì đó, Mạc Vân Quả cũng không hề hay biết.

Lúc này đêm đã khuya, trải qua một phen lăn lộn, Mạc Vân Quả cũng cảm thấy mệt mỏi.

Cô nằm ở trên giường, chậm rãi tiến vào mộng đẹp.

Ánh trăng thanh lạnh chiếu lên người cô, khiến cho gương mặt càng thêm lạnh lẽo.

Bên kia, Giang Văn Hiến nhìn Trâu Thiên Hữu ăn vạ kêu trời khóc đất, không thể nhìn được nữa đập một cái lên đầu cậu ta.

“Được rồi, không phải chỉ là gãy tay thôi sao? Có cái gì khó!”

Trâu Thiên Hữu vừa nghe lời này, càng cảm thấy khổ bức.

“Giang lão đại, tiểu mỹ nhân kia anh từ đâu tìm tới? Cô ta là bảo tiêu của anh sao?”

Giang Văn Hiến giật giật khóe miệng, thuận miệng đáp: “Tôi mang từ hội bán đấu giá về, không phải bảo tiêu.”

“Không cần nhiều lời, chuyện lần này làm đến đâu rồi?” Giang Văn Hiến hỏi.

Nhắc tới chính sự, biểu tình Trâu Thiên Hữu lập tức nghiêm túc lên, cậu ta nói: “Mọi việc đều thuận lợi, nhưng chỗ cục cảnh kia có vấn đề.”

“Humm? Vấn đề gì?” Giang Văn Hiến hỏi.

“Lão đại, người chúng ta an bài ở cục cảnh sát giống như bị điều tra ra, vài lần hành động đều thất bại.” Trâu Thiên Hữu mặt mờ nói.

Giang Văn Hiến trong mắt xẹt qua một tia sáng, thấp giọng nói: “Tôi đã biết, chuyện này để tôi xử lý, cậu nghỉ ngơi đi.”

Nói xong câu đó, Giang Văn Hiến liền rời đi.

Trâu Thiên Hữu nhìn bóng dáng Giang Văn Hiến, thờ dài một hơi, cũng không biết lão đại muốn một mình bao lâu, ai.....

Một tuần trôi qua, buổi sáng, Mạc Vân Quả sớm tỉnh lại xuống lầu ăn sáng.

Giang Văn Hiền cũng sớm tỉnh, chẳng qua hôm nay hấn giống như có chút vội, vội vàng ăn sáng rồi rời khỏi biệt thự, ngay cả Mạc Văn Quả cũng không mang theo.

Mạc Văn Quả nghĩ nghĩ, quyết định tự mình đi đến công ty.

Trong công ty, Giang Văn Hiền vẻ mặt nghiêm túc xử lý văn kiện, ngẫu nhiên nghe hai ba cuộc điện thoại đều cố ý tránh Mạc Văn Quả.

Giang Văn Hiền xoa xoa ấn đường, hấn không nghĩ tới một tuần trước Trâu Thiên Hữu mới nói với hấn người nằm vùng có khả năng bị phát hiện, hôm nay buổi sáng hấn nhận được tin tức, hàng hoá của hấn ở hải quan đã bị giữ lại.

Phải biết rằng, nơi đó có rất nhiều thuốc phiện.

Giang Văn Hiền luôn luôn là người coi trọng tiền, cho nên buôn bán thuốc phiện loại hàng hại người ích ta hấn làm thuận buồm xuôi gió, mấy năm nay đều không xảy ra vấn đề, chỉ là gần một tháng nay, tất cả giống như đang đi xuống sườn núi.

Giang Văn Hiền mặt mờ nhìn lướt qua Mạc Văn Quả, trong lòng bắt đầu hoài nghi mục đích chân chính của Mạc Văn Quả.

Nhưng tình thế nghĩ lại, hấn lại cảm thấy tất cả quá mức trùng hợp, những những cảnh sát kia cũng sẽ không nhàn rỗi đến mức nhìn chăm chăm mua bán của hấn.

Giang Văn Hiền thờ dãi một hơi, trong tay lại chỉ thị cấp dưới bỏ lô hàng kia đi.

Mạc Văn Quả nhìn Giang Văn Hiền hết cau mày lại thờ dãi, trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc, đối tượng nhiệm vụ của cô giống như không vui vẻ.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358

Edit: Linhlady

- -----□

“Ai nha nha, hôm nay Giang đại nhân giống như không vui vẻ a!”

“Ừm, không phải hình như đâu ~ rõ ràng ngày hôm qua đều vẫn rất tốt nha!”

“Chẳng lẽ là bởi vì cái người gọi là Trâu Thiên Hữu kia?”

“Hả..... Nhưng mà vì sao?”

“Chúng ta tới nào bỏ một chút, tỷ như nói thật ra Giang Văn Hiền thích cái người tên Trâu Thiên Hữu này, nhưng Trâu Thiên Hữu lại cảm thấy hứng thú với tiểu Quả Quả nhà ta cho nên hấn ghen tị?”

“2333333333 cái nào bỏ này ta cho một trăm điểm”

“Không không không, ta cảm thấy có khả năng này, Trâu Thiên Hữu cho rằng Giang Văn Hiền là thích tiểu Quả Quả nhà ta, cho nên ngày hôm qua tiểu Quả Quả nhà ta bị thương, sau đó Giang Văn Hiền nói cậu ta, cậu ta thương tâm, Giang Văn Hiền nhìn đến Trâu Thiên Hữu thương tâm, biết hấn là hiểu lầm mình, nhưng Trâu Thiên Hữu không nghe hấn giải thích, sau đó..... Hắc hắc hắc..... Tự nhiên liền thương tâm!”

“.....666666666 trên lầu nào bỏ thật chấn động ta cho người 98 điểm! Sợ người kiêu ngạo không cho 100!”

“Ta không đồng ý cách nói kia, hừ! ٩(^ ^)۶ vì sao không nói Trâu Thiên Hữu cùng Giang Văn Hiền đồng thời thích tiểu Quả Quả nhà ta, Giang Văn Hiền nan giải lựa chọn giữa tình yêu và tình huynh đệ, cho nên mới mặt ừ mà ề đầu?”

“Khụ khụ, trên lầu, ta cảm thấy cái nào bỏ này thực đáng tin cậy, ta thực thích! Cho người một cái tán! ~(≥▽≤)/~”

“Ta cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy! Ân..... Đã nào bỏ mấy chục vạn đại kịch cầu huyết!”

“Lầu trên cho chia sẻ cho chúng ta một chút được không~ ha ha ha ha!”

“Đúng vậy đúng vậy!”

Mạc Văn Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp bình luận, cũng có một tia tò mò, bắt đầu dĩ chính là, cái người tự nào bỏ mấy chục vạn kia lại không nói.

Mạc Văn Quả xem phòng phát sóng trực tiếp không có nói chuyện gì thú vị, ngược lại đem tâm tư đặt ở trên người Giang Văn Hiền.

Lúc này Giang Văn Hiền cau mày, ngón tay vô ý thức nhẹ gõ lên bàn, phát ra thanh âm thanh thúy.

Có lẽ đã nhận ra ánh mắt của Mạc Văn Quả, hấn giương mắt nhìn về phía Mạc Văn Quả, vừa vận cùng cô đối diện.

Một ánh mắt sâu thẳm đen tối không rõ, một ánh mắt lạnh băng trong suốt, hai ánh mắt ở không trung tương giao, giống như loé ra tia lửa, lại giống như không xảy ra chuyện gì.

Giang Văn Hiền khẽ cười một tiếng, nhếch âm cuối lên nói: “Như thế nào? Nhìn tôi đến ngây người?”

Mạc Văn Quả không hề bị sắc đẹp của Giang Văn Hiền mê hoặc, cô lắc đầu nói: “Không có.”

Ngón tay đang gõ bàn của Giang Văn Hiến khựng lại, nhường mảy nhìn Mạc Vân Quả nói: “Nha? Đó là?”

“Anh không vui.” Mạc Vân Quả nói, “Vì sao?”

Giang Văn Hiến nhìn tiểu gia hoá cách đó không xa chân thành tha thiết hỏi mình, trong lòng không biết sao, bỗng nhiên buông lỏng, có lẽ, thật sự trùng hợp thôi.

“Gặp một ít chuyện phiền lòng, tự nhiên sẽ không vui.” Giang Văn Hiến tránh nặng tìm nhẹ trả lời một câu.

Mạc Vân Quả nghe đến đó, đôi mắt lại sáng ngời.

Có phải chỉ cần giúp Giang Văn Hiến giải quyết chuyện phiền lòng, nhiệm vụ báo ân của cô sẽ kết thúc?

Nghĩ như vậy Mạc Vân Quả nhanh chóng hỏi nói: “Chuyện phiền lòng gì?”

G

iang Văn Hiến nhìn tiểu gia hóa không ngừng quan tâm mình, lại cười khẽ một tiếng nói: “Chuyện phiền lòng của tôi cô giải quyết không được đâu.”

Mạc Vân Quả im lặng nhìn Giang Văn Hiến nói: “Làm sao anh biết được?”

Giang Văn Hiến chỉ lắc đầu, lại không giải thích cái gì thêm.

Mạc Vân Quả thấy Giang Văn Hiến chỉ lắc đầu không nói lời nào, đứng dậy bước nhanh đi tới bên người hắn, một vỗ vào trên vai hắn, từ trên cao nhìn xuống nhìn kiên định nói: “Nói cho tôi, tôi có thể giải quyết.”

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359

Edit: Linhlady

- - - - - □

Lời này của Mạc Vân Quả thậm chí vài phần chắc chắn, khiến Giang Văn Hiến có một tia hoảng hốt, giống như chỉ cần hắn nói cho người trước mắt, cô thật sự có thể giải quyết được vậy.

Mạc Vân Quả đang chờ Giang Văn Hiến trả lời, lại chỉ thấy hắn ngơ ngác nhìn mình, thật lâu sau đều không nói chuyện.

Mạc Vân Quả chỉ có thể nói một lần nữa, lúc này Giang Văn Hiến mới phục hồi tinh thần lại.

Chỉ là hắn vẫn như cũ không nói cho Mạc Vân Quả cái gì, chỉ là lúc này lý do không giống lúc trước.

Không biết vì sao, Giang Văn Hiến cũng không muốn cho Mạc Vân Quả biết mình buồn thuốc phiện, hắn sớm đã là người tội ác tày trời, hắn không muốn liên lụy những người khác.

Thật ra Giang Văn Hiến không biết một chuyện, loại cảm giác này, gọi là “Đề ý”.

Hắn đề ý cái nhìn của Mạc Vân Quả, sợ sau khi hắn nói cho cô chân tướng, cô sẽ xa cách hắn, thậm chí là sợ hãi hắn.

Cho nên trong tiềm thức, hắn tự tìm một mình một cái cớ như vậy.

Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến thật sự không nói lời nào, cũng không có cưỡng cầu nữa.

Hắn không nói cho cô, không có nghĩa là cô tự không tự mình tìm được đáp án.

Vì thế sau khi chấm dứt công việc, Mạc Vân Quả phát hiện Giang Văn Hiến cũng không phải về nhà, mà để cô tự về còn hắn không biết đã đi đâu, Mạc Vân Quả quyết đoán đuổi theo Giang Văn Hiến.

Hoàn cảnh ồn ào, một đám người điên cuồng, hoa hòe lòe loẹt, âm nhạc tràn ngập này toàn bộ quán bar ngầm.

Mạc Vân Quả xuyên qua đó, một thân váy hoa màu xanh lá, khuôn mặt không son phấn, hơn nữa biểu tượng lạnh lẽo kia, ở trong quán bar hỗn loạn này lại tạo thành một phong cảnh khác.

Không ít ánh mắt dừng ở trên người Mạc Vân Quả, tò mò, ác liệt, dâm Uế, ác độc.....

Đối với nấy chuyện này Mạc Vân Quả thật ra không có cảm giác gì hiện tại cô chỉ có một suy nghĩ, làm sao để tìm được Giang Văn Hiến.

Cô theo dõi Giang Văn Hiến đi vào nơi này, lại bởi vì cái địa phương này quá mức hỗn loạn, cô bị người khác cản đường, Giang Văn Hiến lập tức đã không thấy tăm hơi.

Thực giác của Mạc Vân Quả cho biết Giang Văn Hiến đi vào nơi này sẽ không có chuyện tốt gì, trong bối cảnh vị diện cũng đã nói, cái người Giang Văn Hiến này là người trong hắc đạo.

Mạc Vân Quả lại tránh thoát một cái móng heo, hướng lên lầu hai đi lên.

Không ít người nhìn đến việc cô lên lầu hai, trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, phải biết rằng lầu hai này cũng không phải là nơi tốt hơn.

Đến vị trí cửa cầu thang, Mạc Vân Quả bị người ngăn cản lại, muốn cô đưa thân phận chứng minh.

Mạc Vân Quả làm sao có chứng minh nơi nào có cái gì thân phận chứng chỉ có thể im lặng nhìn người ngăn mình lại.

Người phía dưới nhìn thấy cảnh này tỏ vẻ khinh thường.

Còn tưởng rằng là một người có thân phận lợi hại, không nghĩ tới chỉ là một kẻ muốn bắt quàng làm họ, nghĩ rằng trang điểm như vậy là có thể lên lầu hai? Thật là nằm mơ!

Mọi người ở đây nghĩ đang nghĩ làm sao có thể lãng nhục cô gái không biết tốt xấu này, liền nghe được một thanh âm tà mị.

“Ai nha nha ~ đây không phải tiểu mỹ nhân sao?” Trâu Thiên Hữu từ góc khuất đi ra, vừa lúc thấy được Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nhìn Trâu Thiên Hữu, vừa rồi nơi đó giống như đi qua đi một người.

Trâu Thiên Hữu vừa thấy Mạc Vân Quả không nói lời nào, trên mặt có chút không nhận được, bất quá cậu ta cũng biết tiểu mỹ nhân này có bao nhiêu hung tàn, vì những người này suy nghĩ, tốt nhất cậu ta nên đem người mang vào đi thôi.

Tiểu mỹ nhân hẳn là tới tìm Giang lão đại đi? Cũng không biết Giang lão đại sao lại có phúc khí như vậy, làm sao mình lại không có mỹ nhân nào vì mình mạo hiểm?

Trâu Thiên Hữu ngửa đầu, tự hỏi.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360

Edit: Linhlady

- - - - - □

"Tôi muốn tìm Giang Văn Hiến." Mạc Vân Quả nhìn ngửa đầu nhìn Trâu Thiên Hữu đang suy nghĩ miên man nói.

Trâu Thiên Hữu hoàn hồn, sau đó đi đến cửa thang lầu, bất lấy cổ tay Mạc Vân Quả nói: "Được được được, đi, tôi mang cô đi tìm Giang lão đại."

Có Trâu Thiên Hữu hộ tống, những người đó nào dám cản Mạc Vân Quả, ngay cả phía dưới cũng im lặng, sợ Mạc Vân Quả ghi hận bọn họ.

Trâu Thiên Hữu mang theo Mạc Vân Quả rẽ trái rẽ phải, sau đó đi đến một căn phòng.

Trâu Thiên Hữu cười cười, đẩy cửa mà vào, há mồm nói: "Giang lão đại, anh xem tôi đem ai mang đến?"

Giang Văn Hiến nghe tiếng nhìn lại, liền thấy được vẻ mặt bình tĩnh của Mạc Vân Quả cùng nụ cười thiếu đòn của Trâu Thiên Hữu.

"Sao cô lại tới đây?" Giang Văn Hiến lập tức đứng lên, bước nhanh đi đến bên người Mạc Vân Quả, bất lấy cánh tay Mạc Vân Quả, kéo cô từ chỗ Trâu Thiên Hữu về phía mình.

Trâu Thiên Hữu thấy như vậy, nhún nhún vai, lui về phía sau hai bước, cậu ta cũng không muốn bị gãy tay nữa đâu! Nima đau chết cậu ta! Nếu không phải thân thể hắn có tố chất kinh người, có lẽ hiện tại còn đang nằm ở bệnh viện!

Nói lại chủ đề chính, Giang lão đại không lâu trước đó đã bị gãy một cái xương sườn, còn phải nằm ở nhà một tuần? Tắm tã.....

Trâu Thiên Hữu nhìn Giang Văn Hiến, trong mắt xẹt qua một tia hiểu rõ, ai, lão đại cũng có mùa xuân, mùa xuân của cậu ta khi nào mới có thể đến đây?

Giang Văn Hiến nhìn Mạc Vân Quả vẻ mặt vô tội, mặt nháy mắt đen lại.

Hắn hít sâu một hơi, biết nơi đây không nên ở lâu, đặc biệt dưới tình huống còn có thêm Mạc Vân Quả.

"Hôm nay cứ như vậy đi, chuyện khác để sau nói tiếp." Giang Văn Hiến lôi kéo Mạc Vân Quả đi ra ngoài, cũng không quay đầu lại.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua trong phòng, ngồi một người đàn ông, trên mặt tựa hồ còn mang theo một vết sẹo, khóe môi hắn ta treo lên một nụ cười, nhìn qua có vài phần dữ tợn.

Mạc Vân Quả còn muốn nhìn kỹ một chút, lại bị Giang Văn Hiến bắt rồi đi.

Giang Văn Hiến nhanh chóng mang theo Mạc Vân Quả cửa đặc thù đi ra ngoài quán bar ngầm, sau đó trực tiếp mở cửa xe, chuẩn bị về nhà.

Trên quốc lộ yên tĩnh, ngẫu nhiên có vài chiếc xe lướt qua.

Mặt Giang Văn Hiến đen xì, nhìn như hết sức chuyên chú lái xe, trong lòng tâm tư lại xoay vài vòng.

Mạc Vân Quả ngồi ở chỗ kia, chỉ cảm thấy con đường này an tĩnh đáng sợ.

Nếu ngay từ đầu còn có mấy chiếc xe đi qua, như vậy hiện tại một chiếc xe cũng không có.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua thời gian, mới 9 giờ tối.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, chung quy cảm thấy không thích hợp, cô nhìn về phía Giang Văn Hiền bên cạnh nói: "Con đường này không thích hợp."

Giang Văn Hiền nghe được Mạc Vân Quả nói, tâm tình vốn như lửa nóng liền an tĩnh lại.

Con đường này, thật đúng là an tĩnh đáng sợ.

Giang Văn Hiền theo bản năng nắm chặt tay lái, trong lòng dâng lên một ý tưởng không tốt.

"Cô....." Khi Giang Văn Hiền muốn nói cái gì đó, theo bản năng cảm giác được một tia nguy hiểm.

Một viên đạn trực tiếp phá vỡ cửa sổ, nhắm về vị trí đầu hần!

Cái xe này không trang bị kính chống đạn, viên đạn kia dễ dàng xuyên qua lớp kính.

Cũng may Giang Văn Hiền tránh kịp thời, lúc này mới không thương tổn đến hần.

Mạc Vân Quả vừa thấy viên đạn, biết rằng hoài nghi của mình là chính xác.

Giang Văn Hiền cùng Mạc Vân Quả liếc nhau, đều biết đêm nay chỉ sợ không thể an ổn về đến nhà.

"Ngồi ổn!" Giang Văn Hiền nói, đồng thời xe chạy nhanh ở trên đường yên tĩnh.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 361

Edit: Linhlady

- - - - - □

"Có người muốn giết anh." Mạc Vân Quả trần thuật một sự thật.

Giang Văn Hiền hừ lạnh một tiếng, đối với sự thật này, Mạc Vân Quả không nói hần cũng biết.

Hiện tại mấu chốt là, làm sao mới có thể an toàn thoát đi.

Con đường này an tĩnh như vậy, nghĩ đến là có người chặn những người khác thông hành, như vậy rốt cuộc là ai, lại có bản lĩnh lớn như vậy, là ai, đối với mình hận thấu xương, thậm chí không tiếc điều động người, đều phải hủy diệt mình?

Giang Văn Hiền trong đầu hiện lên đủ loại ý niệm, động tác trên tay lại một chút đều không chậm lại.

Lúc này, mấy chiếc xe xuất hiện ở phía sau, với tốc độ kia, rất nhanh sẽ đuổi kịp.

Giang Văn Hiền tăng tốc độ, trên mặt biểu tình đen tối không rõ.

Mạc Vân Quả quay đầu nhìn phía sau xe, cô có thể thấy có người đang cầm súng, ngắm vị trí đầu Giang Văn Hiền.

"Nằm sấp xuống!" Mạc Vân Quả bình tĩnh nói với Giang Văn Hiền, một viên đạn bay nhan đến, trực tiếp phá nát kính chắn phía trước.

Giang Văn Hiền bối vì nghe theo mệnh lệnh của Mạc Vân Quả, tránh được một kiếp.

"Cứ đi như vậy không phải biện pháp tốt." Mạc Vân Quả nói.

Giang Văn Hiền gạt đầu, đồng thời gia tăng tốc độ, thành công kéo dài khoảng cách với xe phía sau, thế nhưng sợ cũng không duy trì được lâu.

Con đường bên cạnh là triền núi chênh vênh, Mạc Vân Quả nhìn bên ngoài, sau đó đối với Giang Văn Hiền nói: "Anh tin tưởng tôi không?"

"Có." Giang Văn Hiền không chút do dự lên tiếng, chuyện tới hiện giờ, hần có thể tin tưởng cũng chỉ có Mạc Vân Quả.

"Được." Mạc Vân Quả tay phải đặt ở cửa xe, tay trái gần sát thành ghế Giang Văn Hiền, chuẩn bị tùy thời lôi kéo hần nhảy cửa.

Phía sau xe chạy càng gần, Giang Văn Hiền lại tránh thoát mấy viên viên đạn, toàn bộ xe đều có vẻ xóc nảy.

Có viên viên đạn bắn trúng vào lớp xe, không dùng được bao lâu, chiếc xe này phế đi.

Hay tay Giang Văn Hiền nắm chặt vô lăng, xem ra chỉ có thể từ bỏ xe.

Vừa lúc, Mạc Vân Quả cũng nghĩ như thế này.

Mạc Vân Quả cùng Giang Văn Hiền liếc nhau, hai người rất ấn ý hiểu được suy nghĩ của đối phương.

Ngay sau đó, lại một viên đạn bay tới, lúc này chuẩn xác bắn vỡ lớp xe, xe nhanh chóng bẹp xuống, xăng cũng không biết lý do cạn dần.

"Chính là hiện tại!" Hai người đồng thời nói.

Đồng thời, Mạc Vân Quả trước một bước nhào về hướng Giang Văn Hiến, lập tức đẩy hẳn ra khỏi xe, theo lăn vài cái vòng.

Một giây sau, một ngọn lửa bốc lên kèm theo tiếng nổ lớn.

Người phía sau đuổi kịp thấy xe nổ mạnh, đánh giá khả năng hai người còn sống không lớn.

Nhưng vì đảm bảo độ chính xác, mấy người vẫn đi xuống kiểm tra vùng phụ cận.

May mắn, Mạc Vân Quả cùng Giang Văn Hiến lăn tới nơi hơi khuất tầm nhìn, nếu không cẩn thận tìm kỹ sẽ không thấy được.

Giang Văn Hiến đã là lâm vào hôn mê, trên ngrMạc Vân Quả cũng bị trầy xước da trong quá trình lăn xuống bị nhánh cây và đán nhọn cọ phải.

Từng giọt máu thấm lên quần áo của Mạc Vân Quả, cô lại giống như không phát hiện ra.

Mạc Vân Quả bế Giang Văn Hiến lên, muốn đi tìm nơi an toàn hơn.

May mắn là, vừa may Mạc Vân Quả tìm được một cái son động, son động nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, vừa vặn có thể chứa hai người.

Trên người Giang Văn Hiến không thiếu vết thương lớn nhỏ, chỉ là vết máu kia nhìn cũng ghê người.

Một màn lọt vào trong mắt phòng phát sóng trực tiếp cũng nhắc lên một hồi bàn luận.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 362

Edit: Linhlady

- -----□

"Tiểu Quả Quả, nơi này ta có thảo dược chữa thương tốt nhất, ta đánh thương cho ngươi đi!"

"Ta nơi này cũng có!"

"Ta cũng có ta cũng có!"

"A a a! Tiểu Quả Quả lại đổ máu, trái tim thật đau....."

"Ô ô ô..... Những người kia là ai a? Làm hại tiểu Quả Quả nhà ta đổ máu!"

"Ta cảm thấy Giang Văn Hiến nhất định đã gây ra chuyện thương thiên hại lý, bằng không làm sao có người muốn giết hẳn a?"

"Lời của lầu trên sai rồi, chỉ ngươi có gây hại cho lợi ích của người khác thì bọn họ cũng muốn trừ khử ngươi rồi."

"Xem ra lầu trên cũng là người có chuyện xưa....."

"Đừng nói những cái đó! Hiện tại chuyện tiểu Quả Quả an toàn tương đối quan trọng!"

Phòng phát sóng trực tiếp thay phiên nhau quan tâm cô, âm thanh đánh thương liên tiếp vang lên.

Mạc Vân Quả vừa thấy, tất cả đều là thuốc chữa thương, chắc chắn hiệu quả không tồi.

Mạc Vân Quả lấy một bình thuốc có tên khs tốt từ trong không gian hệ thống ra, cẩn thận cho Giang Văn Hiến uống, đây là thuốc uống, Mạc Vân Quả chọn nó cũng có nguyên nhân, bởi vì tiện!

Giang Văn Hiến kêu lên một tiếng, giống như phải chịu đựng chuyện gì đó thống khổ vậy.

Nhưng cũng may, vết thương trên người hẳn nhanh chóng khép lại, không thể không nói, người trong phòng phát sóng trực tiếp rất tốt!

Mạc Vân Quả nhìn vết thương trên người Giang Văn Hiến hẳn đã tốt, dựa vào một bên, chờ hẳn tỉnh lại.

"Tiểu Quả Quả, ngươi không uống thuốc sao? Trên người ngươi đang đổ máu a!"

"Đúng vậy, tiểu Quả Quả, ngươi cứ như vậy sẽ chết vì mất máu."

"Ai? Tiểu Quả Quả, ngươi không cảm thấy đau đau sao?"

"Lầu trên ngu ngốc! Ngươi quên tiểu Quả Quả nhà ta không có cảm giác đau sao?"

"A? Ta không biết a..... Ta chỉ là một cái thay đổi giữa chừng phần mà thôi..... Đúng..... Thực xin lỗi."

"Không có việc gì, hoan nghênh người đi vào phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả nhà ta, hắc hắc hắc ~"

"Tiểu Quả Quả, người cũng uống thuốc đi."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp có người nói như vậy, lúc này mới nhớ tới trên người cũng có vết máu, khó trách cô cảm thấy đầu có chút choáng váng, chắc là mất máu quá nhiều.

M

ạc Vân Quả lấy ra một bình thuốc chuẩn bị chữa trị, đột nhiên hoàn cảnh xung quanh thay đổi, bình thuốc trong tay cô cũng rơi xuống đất.

Mạc Vân Quả:?

Mà lúc này, Giang Văn Hiến vừa vặn mở mắt.

Hắn trở mắt thấy tiểu gia hóa từ một người biến thành một con chuột.....

Giống như còn là một con hamster.....

Giang Văn Hiến:.....

"Đại biến hamster a a a a!"

"Giang Văn Hiến kinh tủng (*kinh dị, kinh khủng*)."

"Cầu mong lúc này Giang Văn Hiến trong lòng không có bóng ma."

"Phốc, làm sao det ngay lập tức biến về hình người."

"Này..... Khụ khụ, tha thứ ta khổng chế không được chính mình, ha ha ha ha ha ha!"

"Ha ha ha ha ha cách"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn son động trở nên nên to lớn, còn Giang Văn Hiến biến thành người khổng tước, còn có thuốc chữa thương to trước mặt, yên lặng xoay người, đem mông đưa lưng về phía Giang Văn Hiến.

Người cái gì cũng không thấy.....

Giang Văn Hiến kinh ngạc nhìn hamster nhỏ đưa mông về phía mình, lông xù xù nhỏ nhỏ cảm giác này khiến hắn nhận không được vươn tay chọc chọc đầu nhỏ của cô.

Mạc Vân Quả:.....

"Thì ra cô là một con hamster nhỏ." Giang Văn Hiến rầu rĩ cười nói.

Mạc Vân Quả không nói lời nào, cũng không xoay người, không muốn nhìn đến người nào đó.

Giang Văn Hiến ho nhẹ một tiếng, muốn che dấu mình khổng chế không được ý cười, nhưng hiển nhiên là phí công.

"Ha ha ha ha ha!" Liên tiếp tiếng cười to từ trong miệng của hắn phát ra, thanh âm kia nghe đi lên có vài phần thiếu đánh.

- - - - -

Edit: Cầu thuốc chữa bệnh lười...

(#`_~)

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 363

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả:..... Thật muốn đánh người làm sao đây!

Giang Văn Hiến cười một hồi, thật vất vả ngưng cười lại.

Hắn nhích lại gần Mạc Vân Quả một chút, dùng cả hai tay nâng Mạc Vân Quả lên, Mạc Vân Quả gãy giữa một chút, lại bởi vì thân thể hamster thật sự quá nhỏ, hoàn toàn không có đường sống gãy giữa.

Giang Văn Hiền đem Mạc Văn Quả đặt ở lòng bàn tay, đặt sát vị trí trái tim, chân thành nói: "Cảm ơn."

Mạc Văn Quả:.....

Mạc Văn Quả muốn nói chuyện, nhưng mà há mồm lại phát ra tiếng "Chi chi", tại không gian yên tĩnh, thanh âm này có vẻ lớn hơn bình thường.

Giang Văn Hiền lại nhìn không được cười cười, hần nâng Mạc Văn Quả đến trước tầm mắt nhìn, để cho cô xoay người lại, nhìn thẳng vào cô.

"Không phải nói sau kiến quốc không thể thành tinh sao?" Giang Văn Hiền dùng ngón tay cái sờ sờ lông hamster nhỏ nói.

"Chi chi chi" ta thành tinh trước kiến quốc!

Đương nhiên Giang Văn Hiền nghe không hiểu Mạc Văn Quả đang nói cái gì, nhưng cái này cũng không trở ngại đến việc hiện tại tâm tình hần vô cùng tốt.

Hần đem đỉnh đầu đặt lên trên bụng nhỏ của Mạc Văn Quả, nhẹ nhàng cọ cọ, thiếu chút nữa đem Mạc Văn Quả cọ rơi.

Mạc Văn Quả ổn ổn thân hình, "Chi chi" kêu vài tiếng.

"Tiểu gia hòa, mục đích của cô khi đến bên người tôi là gì?" Giang Văn Hiền như là đang hỏi Mạc Văn Quả, lại như là đang lăm bằm lăm bằm.

"Chi chi" báo ân!

Giang Văn Hiền trong lòng thở dài một hơi, đem Mạc Văn Quả thật cẩn thận bỏ vào trong lòng, đó là nơi gần tim hần nhất.

Mà lúc này, hần mới phát hiện trên người hần toàn vết máu.

Giang Văn Hiền cả kinh, vội vàng xem xét trên người có miệng vết thương hay không, nhưng sau khi phát hiện lại không hề có vết thương nào.

Giang Văn Hiền bình tĩnh thoáng nhìn, thấy lọ thuốc lăn trên đất, hần nhớ được khi mình tỉnh lại tiểu gia hoà đang cầm thứ này trên tay.

Giang Văn Hiền nhặt thuốc lên, nhìn thoáng qua Mạc Văn Quả như đang ngăn người hỏi: "Cô dùng cái này chữa khỏi cho tôi sao?"

"Đúng thì kêu chi một tiếng, không đúng thì chi hai tiếng."

"Chi."

"Ngoan." Giang Văn Hiền xoa xoa đầu nhỏ của Mạc Văn Quả, sau đó xé một đoạn áo, bỏ thuốc vào trong đó sau lại nhét vào túi quần.

Mạc Văn Quả nhìn tới lọ thuốc kia mới sực nhớ ra hình như cô còn chưa uống thuốc chữa thương đầu.

Nhưng khi cô cúi đầu nhìn thân thể nhỏ nhỏ của mình lại phát hiện ra không có vết thương nào?

Phòng phát sóng trực tiếp tựa hồ cũng đã nhận ra loại tình huống này, bắt đầu ồn ào lên tiếng.

"Tiểu Quả Quả không thuốc dùng chữa thương, biến thành hamster nhỏ lại không thấy vết thương nào, chuyện này là sao a?"

"Đúng vậy nha, có đại thần nào giải thích được không, người ta có thể làm ấm giường ~"

"Phi! Trên lầu người phải cho ai ấm giường? Đừng tưởng rằng ta không biết người là động vật máu lạnh! Chưa khiến cho người ta đông cứng thì thôi, còn ấm giường?!"

"..... Khụ khụ..... Thật ra ta biết, các người có muốn biết hay không?"

"Ngẫm nghĩ lại! Nhanh lên nói!"

"Đúng thế đúng thế! Thật muốn biết, nhanh lên nói đi!"

"Khụ khụ..... Ta suy đoán a, hần là như vậy, tiểu Quả Quả duy trì đáng về con người hần yêu cầu linh lực, chỉ là nơi này linh khí rất ít, ngày thường không bị thương cũng không có việc gì, nhưng bây giờ bị thương, những cái linh lực đó theo bản năng sẽ đi chữa thương, như vậy tiểu Quả Quả sẽ không thể duy trì hình người."

"Cho nên tiểu Quả Quả biến thành hamster nhỏ, đồng thời vết thương trên người cũng tốt rồi. Ừm..... Hần là như thế đi."

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 364

Edit: Linhlady

- -----□

"Lầu trên người giải thích rất có đạo lý a! Nhưng ta có một cái nghi vấn a ~"

"Ân hử? Cái gì?"

"Đó là tiểu Quả Quả còn biến thành nhân loại được nữa không? Sẽ không phải sẽ luôn dùng tạo hình hamster chứ?"

"Ừm..... Ta cảm thấy ở đây có quá ít linh khí, hơn nữa biến thành hamster nhỏ tiểu Quả Quả đã không thể nói chuyện, ta đoán rằng, chỉ sợ không thể đủ biến thành người."

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sáng trực tiếp nói như vậy, thật sâu hoài nghi khởi mình đến tột cùng còn có thể biến thành hình người hay không.

Kỳ thật cô lại không hề để bụng đáng về mình ra sao, dù sao cô cũng đã biến thành không ít vật kì quái rồi.

Thế nhưng nếu không thể biến thành hình người, như vậy nhiệm vụ của cô làm sao bây giờ?

Không thể nói chuyện, không có năng lực hành động, còn không thể nghiền áp tứ phương, như vậy cô, làm cách nào để hoàn thành nhiệm vụ?

Giang Văn Hiến hoàn toàn không biết tâm tư của hamster nhỏ, hần nhìn nhìn trời đã tối hẳn, ánh mắt cũng dần tối theo.

Hắn biết, bên người mình có nội gián, mà nội gián kia, liên tưởng đến đủ các sự việc trước kia hắn đã có đáp án.

Giang Văn Hiến lặng yên nắm chặt nắm tay, hắn có chút không rõ, vì sao người kia muốn phản bội hắn, hắn tự nhận mình không làm chuyện gì có lỗi với người kia, tại sao lại muốn dồn mình vào chỗ chết?

"Tiểu gia hòa, người nói có một ngày người phát hiện bạn của người phản bội người làm sao bây giờ?" Giang Văn Hiến sờ sờ lỗ tai hamster nhỏ hỏi.

"Chỉ chi!" Giết chết hắn!

"Người nói giết chết hắn? Đúng vậy, làm sao có thể dễ dàng buông tha hắn như vậy?" Giang Văn Hiến giờ phút này tâm tư cùng Mạc Vân Quả lại trùng nhau đến quý dị, cả người có vẻ càng thêm tà mị.

Mạc Vân Quả nhìn khi thể đại biến Giang Văn Hiến, một móng vuốt đập một phát lên ngực hắn, tuy rằng hiện tại thân thể cô đã thu nhỏ, sức lực cũng suy giảm khá nhiều, nhưng vẫn thành công lôi tâm tư Giang Văn Hiến trở lại.

Giang Văn Hiến sững sờ, thờ dài, ánh mắt nhìn về phía phương xa, sâu kín nói: "Trước đó, ta còn là muốn hỏi hỏi hắn vì cái gì làm như vậy đâu....."

Mạc Vân Quả:..... À (mặt lạnh nhạt)

Giang Văn Hiến một đêm không ngủ, nhưng thật ra Mạc Vân Quả ở trong lòng hắn lại ngủ đến ngon ngọt.

Sáng sớm căn thời gian vừa đúng, Giang Văn Hiến liền bò lên, nhanh chóng đánh gọi một chiếc xe về nhà.

Giang Văn Hiến biết, trên đường hắn về nhà có rất nhiều đôi mắt nhìn chăm chăm, những người nghĩ tới qua hắn "Chết" chỉ sợ không ít người lo lắng.

Giang Văn Hiến ôm Mạc Vân Quả tắm rửa sạch sẽ, toàn bộ quá trình Mạc Vân Quả bộ vị trọng điểm của hắn bị mosaic.....

Sau khi tắm rửa ăn uống, biệt thự đón một vị khách không mời.

Trâu Thiên Hữu cùng Giang Văn Hiến ngồi đối diện nhau, cả căn phòng rộng lớn chỉ có hai người, nhà, còn có hamster nhỏ trong ngực hắn.

Trâu Thiên Hữu không biết Giang Văn Hiến từ khi nào lại nổi hứng nuôi hamster nhỏ, cậu ta có chút muốn hỏi, nhưng biết bây giờ cũng không phải thời điểm thích hợp.

Giang Văn Hiến gõ gõ lên bàn, tiếng ngón tay va chạm với mặt bàn tạo âm thanh thanh thúy.

Nhưng mà thanh âm này ở trong tai Trâu Thiên Hữu, lại nghe như tiếng từ vọng.

Hai người ai cũng không muốn mở lời nói trước, tất cả an tĩnh đến đáng sợ.

Không khí nặng nề lan ra cả căn phòng, trên trán Thiên Hữu đã toát ra một tầng mồ hôi.

"Ách xì!" Âm thanh nho nhỏ đột nhiên vang lên, đánh vỡ không yên tĩnh.

Trâu Thiên Hữu cùng Giang Văn Hiến đồng loạt nhìn về phía phát ra âm thanh.

Mạc Vân Quả:..... Ta chỉ đánh một cái hắt xì mà thôi.....

- ----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 365

Edit: Linhlady

- -----□

Giang Văn Hiến khẽ cười một tiếng, có chút ý vị không rõ, nhưng đúng là đang cười, triệt triệt để để đánh vỡ bầu không khí nặng nề vừa rồi.

Trâu Thiên Hữu lặng yên thở dài nhẹ nhõm một hơi, đôi tay vốn đang nắm chặt cũng mở ra.

Hôm nay Trâu Thiên Hữu dám đến nơi này, đã sớm ôm quyết tâm phải chết.

Với hiểu biết của cậu ta với Giang Văn Hiến, không có ai phản bội hẳn có thể an ổn rồi đi.

Trâu Thiên Hữu nhắm mắt lại, lại lần nữa mở ra, thống khổ cùng mê mang đã biến mất không thấy, chỉ còn lại kiên định.

Đương nhiên Giang Văn Hiến cũng đã nhận ra biến hoá của Trâu Thiên Hữu, từ khi phỏng đoán Trâu Thiên Hữu là nội gián, nội tâm hẳn không ngừng nổi sóng gió.

Tuy rằng dao động rất nhỏ, nhưng cũng là dao động.

Giang Văn Hiến không rõ, hẳn cùng cậu ta có tình nghĩa mười năm huynh đệ, cuối cùng là lý do gì, đủ nặng nề khiến người này phản bội mình?

Tay Giang Văn Hiến vô ý thức vuốt Mạc Văn Quả, giống như chỉ có làm như vậy hẳn mới tìm được cho mình cảm giác an toàn.

Trâu Thiên Hữu hít sâu một hơi, gương mặt im lặng nhìn Giang Văn Hiến.

"Thực xin lỗi." Cậu ta nói như vậy, "Nhưng cho dù như vậy, tôi cũng không hối hận."

Giang Văn Hiến nường mày nhìn về phía cậu ta, đối với câu trả lời của cậu ta hẳn có chút kinh ngạc, nhưng lại cảm thấy là đương nhiên.

Cho nên hẳn theo lẽ thường hỏi ra một câu.

"Vì sao?"

Trâu Thiên Hữu cũng không trực diện trả lời vấn đề của Giang Văn Hiến, cậu ta thả lỏng thân thể của mình, nhìn chung quanh căn phòng này, có chút cảm khái nói: "Cả đời tôi kết thúc tại đây đi....."

Khác với dáng vẻ tà mị trước kia, lúc này Trâu Thiên Hữu càng giống như đứa trẻ đang mê man tìm được đường về nhà.

Trâu Thiên Hữu nhìn Giang Văn Hiến, nhưng Giang Văn Hiến lại cảm thấy ánh mắt cậu ta cũng không phải đang nhìn mình, mà thông qua hẳn nhìn về một nơi nào đó.

"Lão đại, người biết không? Đất nước chúng ta độc nhất là thứ này."

Ngón tay cái của Trâu Thiên Hữu vô thức vuốt ve mu bàn tay của mình, đó động tác quen thuộc của hẳn.

Giang Văn Hiến không nói gì, chỉ là tần suất vuốt hamster nhỏ càng tăng lên.

"Lần đầu tiên nhìn thấy anh là ở hiện trường giao dịch thuốc phiện, anh đứng ở nơi đó, rõ ràng chỉ là một tiểu lâu la, lại tàn ra vô hạn quang mang, từ một khắc kia, tôi liền nhận định anh nhất định trở thành lãnh đạo tốt."

"Tôi nghĩ, nhất định anh không nhớ rõ tôi, lúc ấy tôi, trốn ở chỗ tối, thân là cảnh giáo ưu tú nhất mới tốt nghiệp, tôi ả núp ở nơi đó, vốn dĩ muốn bắt chết các người, ai ngờ trong quá trình đó lại xảy ra sai lầm."

"Sau đó tôi báo cáo chuyện của anh với cấp trên, rồi được điều đến bên ạn làm nằm vùng."

"Thật ra ngần ấy năm tôi vẫn luôn âm chi anh, không nên động đến thứ kia nhưng anh lại không nghe."

Nói tới đây, Trâu Thiên Hữu có chút bất đắc dĩ, lại có chút thống khổ.

Ánh mắt Giang Văn Hiến hơi hơi chột lóe, hỏi: "Cậu là người nằm vùng, vì sao không đá kích thế lực của tôi mà chờ đến tận lúc này?"

Khoé miệng Trâu Thiên Hữu cong lên thành nụ cười bất đắc dĩ cười nói: "Chúng tôi đang đợi anh trưởng thành, trưởng thành đến lúc có thể một tay che trời."

"Anh biết, tình hình quốc nội vô cùng phức tạp, đã kích được anh, cũng sẽ có vô số anh xuất hiện, bọn họ phân bố ở cả nước các nơi, tán loạn không đều."

"Tôi nói rồi, anh sẽ là một người lãnh đạo tốt, mọi người đều có thể thấy được tốc độ trưởng thành của anh, thậm chí thu phục thế lực hắc bang cả nước....."

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chử, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 366

Edit: Linhlady

- -----□

Giang Văn Hiến nghe đến đó, cũng hiểu rõ ý tứ của Trâu Thiên Hữu.

Đơn giản là muốn chân chính nắm được thế lực hắc bang mà thôi, cũng mất công những người đó có kiên nhẫn tốt như vậy, thế nhưng dùng thời gian mười năm để được kết quả này.

"Lão đại, tôi biết ngay từ đầu anh cũng không tin nhiệm tôi. Cho nên tôi cùng cục cảnh sát đóng một vở kịch, lấy người cục cảnh sát làm tôi bị thương, thành công khiến anh tin nhiệm, từ đó kế hoạch của tôi bay đầu, từng bước đi vào trung tâm thế lực."

Trâu Thiên Hữu cười âm thầm, khoé mắt có ánh nước nổi lên.

"Lão đại, anh xem, tôi dùng thời gian mười năm trở thành huynh đệ tốt nhất của anh, cũng có thể nắm rõ toàn bộ quá trình vận hành của thế lực hắc bang. Nhưng khi tiến vào trung tâm thế lực Anh biết tôi đã trải qua chuyện gì không? Chính bàn tay tôi mang những thứ thuốc phiện kia chuyển tay đến những người dân vô tội, khiến bọn họ cửa nát nhà tan, vợ con ly tán."

"Mỗi tháng tôi đều phải tiến hành bí mật phụ đạo tâm lý, những người trong cục kia không tin nhiệm tôi, ngược lại là anh, toàn tâm toàn ý tin tưởng tôi, có đôi khi tôi cũng hoài nghi, mình làm như vậy có đúng hay không."

"Lão đại, anh nói, tôi làm đúng không?"

Nói xong lời cuối cùng, nước mắt Trâu Thiên Hữu đã chảy xuống từ lúc nào, cậu ta nhìn Giang Văn Hiến, lẩm bầm hỏi, giống như đang tìm cứu rỗi.

Giang Văn Hiến nhìn Trâu Thiên Hữu, con người âm ám, hần nhìn hasmet nhỏ ngoan ngoãn nằm trong lòng mình, gọi lên một mặt cười nói: "Nếu tôi là một người bình thường, tôi sẽ cho rằng việc cậu làm là đúng."

"Thế nhưng, tôi không phải, tôi là một người xấu táng tận lương tâm, bắt luận người nào thương tổn ích lợi của tôi, đều đáng chết!"

Thân thể Trâu Thiên Hữu cứng đờ, cậu ta nhanh chóng lau nước mắt, lẩm bầm nói: "Tôi biết, tôi vẫn luôn đều biết."

"Không, cậu không biết." Giang Văn Hiến nói, "Cho dù tôi biến mất, cũng sẽ có một cái tôi khác xuất hiện."

"Người chỉ cần có dục vọng, sẽ có thị trường, muốn hoàn toàn thanh trừ thị trường thuốc phiện quốc nội, còn phải đi một con đường khá dài." Giang Văn Hiến mềm nhẹ xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, ánh mắt ôn nhu.

"Cậu đi đi." Giang Văn Hiến nói.

"Cái gì?" Trâu Thiên Hữu không thể tin tưởng nhìn Giang Văn Hiến, hôm nay cậu ta tới nơi này, đã ôm quyết tâm phải chết, thậm chí thủ trưởng còn hạ từ lệnh cho cậu ta, cho dù chết, cũng muốn mang theo Giang Văn Hiến cùng chết.

Những người đó, luôn lấy "Đại cục" làm trọng

Ánh mắt Trâu Thiên Hữu phức tạp nhìn Giang Văn Hiến, không hiểu vì sao hần lại muốn làm vậy.

"Cậu đi đi." Giang Văn Hiến hão tâm lặp lại một câu.

Trâu Thiên Hữu không động, nhìn chăm chăm Giang Văn Hiến, giống như đang đợi hần một lời giải thích.

"Tôi sẽ giải tán thế lực của tôi, nghĩ lại mấy thế lực ngầm kia cũng bị cậu chèn ép không ít đi. Mấy năm nay cậu ở bên cạnh tôi thu thập được không ít tình báo, cậu có thể dùng nó giao cho cấp trên, những cái khác tôi sẽ không cung cấp. Các người có thể thanh trừ đến được bao nhiêu đó là bản lĩnh của các cậu."

"Từ nay về sau tôi cũng sẽ không đụng đến thuốc phiện nữa." Giang Văn Hiến nhàn nhạt nói.

Ánh mắt Trâu Thiên Hữu ánh mắt càng thêm sâu thẳm, cậu ta không rõ, vì sao người đàn ông này cố chấp mười năm, lại một sớm liền thay đổi chủ ý, rõ ràng ngày hôm qua còn cùng người khác giao dịch.

Giang Văn Hiến khẽ cười một tiếng, ánh mắt càng thêm ôn nhu.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 367

Edit: Linhlady

- - - - - □

Hần chọc chọc cái mũi hamster nhỏ, cười khẽ nói: "Đại khái là bởi vì tôi cũng có thứ mình muốn bảo vệ đi....."

Thứ các người muốn bảo vệ là hàng vạn người dân quốc gia này, thậm chí không tiếc hy sinh tính mạng, mà hiện tại, hần muốn bảo hộ tiểu gia hòa trong lòng này, hần không muốn cô lại lâm vào tình huống nguy hiểm giống hôm qua, như vậy hy sinh một ít lợi ích hay toàn bộ cũng có sao đâu?

Trước kia chấp nhất bởi vì ngoại trừ kiếm tiền hần không có hứng thú gì, hiện tại lại không giống vậy, hiện tại a.....

Giang Văn Hiến nhìn hamster nhỏ bởi vì bị mình chọc mũi mà không ngừng "Chi chi" kêu nhỏ, khoé miệng gọi lên một ý cười sùng nịch.

Cuộc sống cứ trôi qua như vậy cũng không tồi.

Trâu Thiên Hữu nhìn người đàn ông ôn nhu trước mắt, há to miệng, người đàn ông này, thật là người đàn ông mình biết kia sao?

Trâu Thiên Hữu cảm thấy, thế giới này đại khái huyền huyền, nhưng cậu ta cũng không thể không thừa nhận kết quả như vậy cũng không tồi.

Trâu Thiên Hữu rời đi, mà Giang Văn Hiến cũng triệt triệt để để ụy quyền.

Hắn chỉ đơn giản gọi vài cuộc giải tán tất cả thể lực, hắn cũng không quan tâm bọn họ sẽ ra sao, dù sao cũng sẽ có người thu nhận bọn họ.

Đương nhiên, hắn cũng tặng cho lão đối thủ từng khiến hắn xem chết vô số lần đi thăm cục cảnh sát một vòng.

Hai người đàm phán một tiếng đồng hồ, Giang Văn Hiến người này làm việc tích thủy bất lậu*, trên thực tế cảnh sát không nắm được chứng cứ của hắn cho nên không có cách nào đưa hắn vào ngục.

** Tích thủy bất lậu: một giọt nước cũng không lọt.*

Chút chứng cứ kia cũng chỉ có thể phạt Giang Văn Hiến một ít tiền, nhưng trải qua đàm phán, Giang Văn Hiến cùng cảnh sát bên kia đạt thành nhận thức chung, việc này thật giống cứ như vậy hạ màn.

Trâu Thiên Hữu cũng khôi phục thân phận thật của cậu ta, hơn nữa bởi vì kiến công, chức quan tăng lên không ít.

Đồng thời, Giang Văn Hiến cùng Trâu Thiên Hữu triệt triệt để để không có liên hệ.

Giang Văn Hiến sẽ không tha thứ cho Trâu Thiên Hữu, bất kể vì lý do gì.

Mà Trâu Thiên Hữu trước sau không gỡ được nút thắt kia, cho nên cũng không chủ động liên hệ với Giang Văn Hiến.

Thể lực hắc bang quốc nội được thanh trừ, trong lúc nhất thời trở nên thập phần suy sút, cho dù mười năm sau cũng sợ không khôi phục lại được như bây giờ.

Càng đáng nhắc tới đó là, thứ đồ như thuốc phiện cũng khó lọt vào quốc nội, cho dù có cũng khó đưa đến tay dân thường, còn cần các Anh hùng chung tay tiêu diệt.

Từ sau khi Giang Văn Hiến tẩy trắng, lúc sau, dựa vào vốn tích lũy trước kia hắn mở một công ty, nhắm vào thị trường y dược trong nước.

Những thiết bị và nguyên vật liệu có sẵn vừa vận sử dụng.

Là thuốc là độc, thật là nhất niệm chi gian**.

***"Nhất niệm chi gian" - 一念之間 - Một ý niệm.*

Giang Văn Hiến đem viên thuốc chữa thương lần đó ở trong sơn động đưa cho đoàn đội cho nghiên cứu, thành công phát minh ra loại thuốc chữa thương cực tốt, thịnh hành toàn thế giới.

Mà thể giới trình độ chữa bệnh vốn dĩ lạc hậu cũng vì thế mà được nâng lên một trình độ nhất định, đoàn đội nghiên cứu của Giang Văn Hiến còn căn cứ theo thuốc kia nghiên cứu ra các loại dược liệu khác, thành công nghiền nát các công ty y dược khác.

Từ đây, Giang Văn Hiến lại bắt đầu tân huy hoàng của hắn.

Lão đại thương giới Giang Văn Hiến lúc này lại vô cùng ai oán quý rạp trên mặt đất, nhìn một đoàn ngời xỏm trước mặt mình.

"Tiểu gia hòa, người chừng nào thì mới có thể biến thành hình người a?"

Giang Văn Hiến chọc chọc bụng nhỏ của Mạc Vân Quả hỏi.

"Chỉ chi chi chi chi!" Không cần chọc bụng ta! Bằng không cần người nga!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 368

Edit: Linhlady

- - - - - □

Giang Văn Hiến u oán nghe tiếng kêu của Mạc Vân Quả, đã qua hai tháng rồi, vì sao tiểu gia hoà vẫn chưa biến thành hình người?

Hắn đã nghĩ kỹ rồi, chờ đến khi tiểu gia hòa biến thành hình người, hắn liền mang theo cô đi đăng ký kết hôn, sau đó hai người liền có thể khoái hoạt vui sướng ở bên nhau ~(≥▽≤)/

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết Giang Văn Hiến đã nghĩ đến cuộc sống sau này rồi, cô vẫn đang suy nghĩ, cô đã không thể biến thành hình người thì cũng thôi đi, vì sao nhiệm vụ của cô còn chưa hoàn thành.

Rõ ràng Giang Văn Hiến đã tẩy trắng, còn biến thành loại hình ai cũng ưa chuộng, vì sao nhiệm vụ vẫn không hoàn thành?

Mạc Vân Quả cũng cùng phòng phát sóng trực tiếp thảo luận qua vấn đề này, tất cả mọi người đều đưa ra cái nhìn khác nhau, nhưng cuối kết luận là nhiệm vụ nên hoàn thành mới đúng.

Bởi vì mở công ty thuốc rất nhiều người được cứu sống, cho nên Giang Văn Hiến đã có công đức thêm thân, sát khí cũng đã không còn.

Mạc Vân Quả cùng phòng phát sóng trực tiếp chỉ có thể chậm rãi chờ đợi, thế nhưng hai tháng trôi qua rồi nhiệm vụ vẫn không hoàn thành.

Mạc Vân Quả:.....

Giang Văn Hiền tiểu gia hòa lại bắt đầu phát ngốc, không hài lòng chọc chọc bụng nó nói: “Tiểu gia hòa, đói bụng không? Muốn ăn cái gì không?”

Hamster nhỏ lắc đầu, lập tức nằm xuống, cô không muốn ăn, chỉ muốn ngủ.

M

ạc Văn Quả cũng phát hiện, gần đây cô giống như càng ngày càng mệt mỏi.

Giang Văn Hiền nhìn hamster nhỏ nằm trên mặt đất lại bắt đầu ngủ, bất đắc dĩ bế cô lên, để cho cô nằm trong ngực mình có thể ngủ thoải mái một chút.

Bên ngoài sáng sủa vụn vặt, ngẫu nhiên có gió nhẹ thổi tới, cuộn lên từng trận cơn gió.

Giang Văn Hiền thở dài một hơi, tiểu gia hòa thật là càng ngày càng thích ngủ a, chẳng lẽ đây là điềm báo muốn biến thành hình người?

Nghĩ như vậy, Giang Văn Hiền lại vui vẻ.

Nhưng hẳn không biết đó là, tiểu gia hòa của hẳn sẽ không bao giờ tỉnh lại.

Mạc Văn Quả phiêu đảng ở không trung, lúc này cô đã là trạng thái linh hồn hình người.

Phòng phát sóng trực tiếp thấy như vậy cũng ngạc nhiên không kém.

“Này..... Đây là có chuyện gì?”

“Ta cũng muốn biết, ai tới giải thích một chút.....”

“Cho nên nói, hiện tại cái này là cái quỷ gì nha?”

“Như thế nào đột nhiên lập tức liền biến thành trạng thái linh hồn a a a a a!”

“Chẳng lẽ là bởi vì thọ mệnh của hamster tới rồi?”

“Đột nhiên cảm thấy có thể tin đáp án của lẫu trên.”

“Phốc, vậy nhiệm vụ của tiểu Quả Quả làm sao bây giờ?”

“Nếu hệ thống không tuyên bố nhiệm vụ thất bại, như vậy còn có đường sống xoay chuyển đi?”

“Đi? Ha hả.....”

Đoàn Tử nhìn phòng phát sóng trực tiếp như thế, lấy giọng nói nghiêm túc ở phòng phát sóng trực tiếp nói: “Bị gửi thân giả tự nhiên từ vong, ký chủ có thể dừng lại ở bản Vị Diện 24 tiếng đồng hồ, trong 24 tiếng đồng hồ, nhiệm vụ còn không hoàn thành, theo nguyên tắc tuyên cáo nhiệm vụ thất bại.”

Mạc Văn Quả:.....

Quản chúng phòng phát sóng trực tiếp:..... Ha hả!

“Tiểu Quả Quả hiện tại là trạng thái linh hồn a quãng ngã! Như thế nào hoàn thành nhiệm vụ? Muốn nói một câu đều không được!”

“Không sai không sai! Hệ thống quá hồ đồ!”

“Ta thấy hệ thống chính là muốn cho nhiệm vụ tiểu Quả Quả nhà ta thất bại, hừ hừ!”

“Không vui, xem ra nhiệm vụ lần này muốn thất bại...../(ㄒ o ㄒ)/~~~”

“Nói, nhiệm vụ thất bại gì đó, tiểu Quả Quả sẽ không vui đi?”

“Trên lẫu người không phải nói lời vô nghĩa sao.....”

“A a a a! Bất kể là chuyện gì, làm ơn khiến tiểu Quả Quả nhà ta hoàn thành nhiệm vụ đi!”

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 369

Edit: Linhlady

- -----□

Mạc Văn Quả nghe được Đoàn Tử nói như vậy, nhấp nhấp miệng.

Nhiệm vụ thất bại gì đó, quả thực không thể tưởng tượng.....

Mà lúc này Giang Văn Hiến cũng phát hiện hamster nhỏ không thích hợp, tỷ như thân thể ẩm áp kia lạnh dần, tỷ như hấn đã không cảm nhận được hô hấp của cô.....

Trong lòng Giang Văn Hiến cả kinh, chấn động bất an, trong đầu hấn có một suy đoán, nhưng hấn không dám thừa nhận nó, hấn sợ hãi, một khi thừa nhận sự thật này, toàn bộ thế giới của hấn, đều sẽ sụp đổ.

Thân thể Giang Văn Hiến hơi hơi run rẩy, vẫn luôn im lặng chờ bác sĩ tư nhân đến.

Hấn nhận thấy được hamster nhỏ không thích hợp đã kêu một tiếng, chung quy đã muộn.

Bác sĩ kiểm tra rồi nửa ngày lúc sau, mới chậm rãi nói: "Hamster nhỏ này, tuổi thọ đã hết."

Chỉ một câu nói đã đem Giang Văn Hiến lừa mình dối người lờ lại trở lại hiện thực.

Hấn trầm mặc, ôm thân thể cứng đờ của hamster nhỏ, xoay người lên lầu.

Bác sĩ gãi gãi đầu, không hiểu ý của BOSS là gì, nhưng hấn ta vẫn thu dọn đồ vật rời đi.

Giang Văn Hiến đem hamster nhỏ đặt ở trên giường, đầu của hấn gất gao đặt ở bụng nhỏ cứng đờ của hamster nhỏ, trầm mặc, trầm mặc giống như chết, giống như không nghe thấy tiếng hít thở của mình.

Vài phút sau, Giang Văn Hiến khóc lớn.

Hấn lần đầu tiên bị người hăm hại thiếu chút nữa đã chết, không khóc, chỉ có cừu hận.

Hấn lần đầu tiên giết người, không khóc, chỉ có lạnh nhạt.

Hấn lần đầu tiên nhìn nhiều người vì hấn tan cửa nát nhà, không khóc, chỉ có tàn nhẫn.

Nhiều lần đầu tiên như vậy, tàn nhẫn, bất kham, thống khổ, tuyệt vọng, hấn không khóc.

Nhưng hiện tại, chỉ là hamster nhỏ chết đi, hấn khóc tê tâm liệt phế, rung chuyển trời đất.

Trong phòng ngoại trừ tiếng khóc áp lực lại cuồng ngạo, còn lại không còn cái gì.

Thật lâu thật lâu sau, tiếng khóc nhỏ dần, thân thể hấn run rẩy, run rẩy.

Mạc Vân Quả phiêu ở không trung thấy như vậy, trầm mặc.

Lúc này, cách thời gian cô chết đã là 8 tiếng.

"Tiểu gia hòa, người nói có phải hay không ta đời này làm vậy quá nhiều? Nói cách khác, sao lại có thể mất đi người đầu?"Giọng nói của Giang Văn Hiến còn mang theo một tia khóc nước nỡ, nghẹn ngào làm người nghe không thốn thức.

Giang Văn Hiến đem hamster nhỏ bế lên, ôn nhu hôn hôn môi nhỏ nho của nó, cảm giác lạnh lẽo thật giống như nhiệt độ của thân thể hấn lúc này.

"Vi so nghiệt do ta gây ra, lại muốn người tới gánh vác?" Một giọt nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, nhỏ giọt ở trên người hamster nhỏ, lại không thể gọi vật nhỏ tỉnh lại.

Giang Văn Hiến khẽ cười một tiếng, kia tiếng cười hàm nghĩa, Mạc Vân Quả không hiểu.

Hấn lấy di động, gõ một dãy số, đó là của Trâu Thiên Hữu.

"Alo, lão đại?" Trâu Thiên Hữu thật cẩn thận hỏi, cậu ta không hiểu tại sao đột nhiên Giang Văn Hiến lại liên hệ với hấn.

"Ừm" Bởi vì khóc quá lâu, giọng của Giang Văn Hiến còn mang theo giọng mũi.

"Trâu Thiên Hữu, nếu hiện tại tôi chuộc tội, còn kịp sao?" Giang Văn Hiến hỏi.

"Cái gì?" Trâu Thiên Hữu có chút khó hiểu, kinh ngạc hỏi một câu.

Giang Văn Hiến nhìn hamster nhỏ trước mắt, dùng ngón tay ngoéo ngoéo ngón móng vuốt cứng đờ của nó, khóe miệng cong cong mỉm cười, khóe mắt lại nổi lên giọt lệ.

"Nếu....." Giang Văn Hiến khắc chế thanh âm nghẹn ngào, "Hiện tại tôi..... Chuộc tội..... Còn..... Tôi kịp..... Sao?"

Một câu bị hấn nói đứt quãng, Trâu Thiên Hữu cho dù tính trí độn, cũng đã nhận ra có gì đó không đúng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 370

Edit: Linhlady

- - - - - □

Trâu Thiên Hữu không biết Giang Văn Hiến đến tốt cùng đã xảy ra chuyện gì, cậu ta chỉ có thể đại khái suy đoán một chút, hơn nữa khuyên giải hắn.

"Bất kể là chuyện gì, chỉ cần hiện tại làm, tất cả đều kịp."

"Ừm." Giang Văn Hiến từ xoang mũi phát ra một tiếng, Trâu Thiên Hữu còn muốn hỏi cái gì đó, Giang Văn Hiến lại đã cắt đứt điện thoại.

Cắt đứt điện thoại Giang Văn Hiến chọc chọc hamster nhỏ, trên mặt treo nụ cười ngốc nghếch.

"Hắc! Tiểu gia hỏa, ngươi có chuyển thể đúng không? Ngươi xem ngươi đều có thể tu luyện thành hamster tinh, cho nên nhất định sẽ có chuyển thể đi? Ta dùng nửa đời sau của ta chuộc tội, sau đó kiếp sau đi tìm ngươi được không?"

"Ngươi đáp ứng đi? Ta biết ngươi sẽ đáp ứng! Hắc hắc hắc!"

Giang Văn Hiến cười, kia nước mắt lại không ngừng rơi xuống.

Nói đến cùng, hắn cũng chỉ đang lừa mình dối người thôi.

Mạc Vân Quả thấy như vậy, không biết sao, trong lòng có chút rầu rĩ.

"Tiểu Quả Quả, Giang Văn Hiến thật đáng thương a, ô ô ô....."

"Đúng thể a, thật đồng tình với hắn."

"Hu hu hu..... Có biện pháp gì không làm tiểu Quả Quả hiện thân a? Làm tiểu Quả Quả nói với hắn một câu cũng là tốt a!"

"Đứng nha đứng nha, nhóm chúng hữu vận năng của phòng phát sóng trực tiếp chúng ta! Có biện pháp gì không!"

"Có một cái biện pháp, ta có thể mượn cho tiểu Quả Quả Âm Dương Nhân dùng một chút, tiểu Quả Quả đem Âm Dương Nhân cho Giang Văn Hiến, có thể làm hắn nhìn thấy ngươi. Chỉ là....."

"

Chỉ là cái gì? Nhanh lên nói đi!"

"Chỉ là tiểu Quả Quả hiện tại cấp bậc phòng phát sóng trực tiếp của ngươi quá thấp, ta một khi đánh thương cho tiểu Quả Quả Âm Dương Nhân, trong thời gian ngắn không thể tu hồi lại được, chỗ ta thì không sao nhưng vấn đề là, đó là..... Tiểu Quả Quả ngươi ngàn vạn không được đem nó đổi làm kinh nghiệm giả trị giả trị giả trị a a a!"

"Đúng đúng, tiểu Quả Quả hiện tại phòng phát sóng trực tiếp cấp bậc quá thấp, chờ phòng phát sóng trực tiếp lên tới cấp 10, còn có thể cho hắn!"

"Hai vị lâu trên..... Đừng nói quá nhiều, nhớ bị người cục quản lý thời không thấy được."

"Ai nha, thiếu chút nữa đã quên, các ngươi cái gì cũng không có thấy! Ta hiện tại liền đánh thương cho tiểu Quả Quả!"

"Đình! Người sử dụng Diêm La Vương đánh thương Âm Dương Nhân một con (mất trái)!"

Mạc Vân Quả nói một tiếng "Cảm ơn", sau đó đem Âm Dương Nhân lấy ra, bay tới Giang Văn Hiến bên người, đem Âm Dương Nhân nhẹ nhàng thả ra, hắn có thể nhìn thấy tồn tại của cô.

"Tôi phải đi." Mạc Vân Quả nhìn Giang Văn Hiến ngốc lăng nói.

Giang Văn Hiến kinh ngạc nhìn trạng thái linh hồn của Mạc Vân Quả, hắn vừa rồi cảm giác được mất trái đau xót, chẳng lẽ là bởi vì như vậy mới nhìn thấy tiểu gia hỏa.

"Đi nơi nào?" Giang Văn Hiến muốn đuổi tay bắt lấy Mạc Vân Quả, lại bắt vào khoảng không.

Mạc Vân Quả không trả lời Giang Văn Hiến, mà nói: "Ngươi có lên!"

Giang Văn Hiến chảy nước mắt gât đầu, hắn có lên, hắn nhất định sẽ có lên!

Âm Dương Nhân vốn dĩ chính là âm tà chi vật, mà trên người Giang Văn Hiến tội nghiệt quá nặng, cho nên vì tránh cho Âm Dương Nhân cùng hắn hợp hai làm một, Mạc Vân Quả đang nói xong câu nói kia, lúc sau, liền nghe Diêm La Vương nhắc nhở đem Âm Dương Nhân thu hồi.

Giang Văn Hiến nhìn căn phòng trống rỗng, nơi nào còn có bóng dáng tiểu gia hỏa.

Hắn nửa quỳ, thành kính hôn hamster nhỏ, khoe miệng gọi lên tươi cười tuyệt mỹ, lúc này đây, không hề rơi lệ.

"Chờ ta."

Hai chữ, cứ thế theo hắn cả đời.

Cùng lúc đó, Đoàn Tử nhắc nhở nhiệm vụ thành công, khi Mạc Vân Quả kinh ngạc cùng tình huống phòng phát sóng trực tiếp liên tiếp xuất hiện câu "6666666 lợi hại tiểu Quả Quả của ta", Mạc Vân Quả thoát ly vị diện.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 371: Nhất niệm thành ma,nhất niệm thành Phật(phiên ngoại Giang Văn Hiến)

Edit: Linhlady

-----□

Nửa đời trước của tôi, vô cùng xuất sắc, xuất sắc đến nỗi có thể viết một quyển sách mấy ngàn chương.

Thế nhưng, những chuyện sau đó tôi lại dần dần quên mất, cũng không muốn nhớ rõ.

Cứu tiểu gia hóa chi là nhất thời tò mò, lại không nghĩ đến trở thành ràng buộc cả đời của tôi.

Tiểu gia hóa là một tiểu gia hóa lạnh lẽo, cô ấy dường như chưa từng cười, cũng nói rất ít.

Tôi biết, đó là bởi vì tiểu gia hóa không hiểu cách đối nhân xử thế, cô luôn bày khuôn mặt lạnh lẽo, lấy một phương thức không tiếng động như vậy cự tuyệt người khác.

Thế nhưng, tôi không thêm để ý, bởi vì tôi rất nhàm chán, thế giới này, ngoại trừ kiếm tiền, thật sự nhàm chán.

Mà lúc ấy, tôi cảm thấy kiếm tiền nhàm chán.

Cho nên trên đũa tiểu gia hóa trở thành lạc thú của tôi, rồi sau đó, tôi mới hiểu được, lạc thú đó là khởi nguồn cho tình yêu.

Tôi yêu tiểu gia hóa, không biết từ khi nào bắt đầu, chờ ý đến khi thức được, đã là thâm tình.

Thật đúng với câu nói kia "Tình bất tri sở khởi, nhất vãng nhi thâm*."

**Tình không biết bắt đầu bao giờ, chỉ biết mãi hướng về một người mà say đắm.*

Thế nhưng người tôi yêu lại bỏ tôi mà đi.

Tôi biết, tôi nghiệp chương nặng nề, về sau đã chết chỉ sợ phải xuống mười tám tầng địa ngục, tôi không để bụng những cái đó, cho nên cho dù giải tán hắc bang, tôi cũng không có nghĩ tới chuyện tạo phúc cho nhân loại.

Cho đến khi tiểu gia hóa rời đi, tiểu gia hóa có thể tu luyện thành tinh, nhất định là có đại công đức thêm thân, hơn nữa ta thoáng cảm thấy, tiểu gia hóa sẽ đi chết đi là do cứu một người tội ác ngập trời.

Từ trước tới nay tôi chỉ vì mình mà sống.

Hiện tại ta, tương lai tôi, chỉ vì tiểu gia hóa mà sống.

Tôi muốn cùng tiểu gia hóa ở bên nhau, cho dù là kiếp sau, kiếp sau sau nữa, kiếp sau sau nữa, cho dù là một đời tôi đều muốn cùng tiểu gia hóa ở bên nhau.

Cho nên, tôi phải dùng nửa người sau chuộc tội, tôi được vào đội ngũ đặc thù của quốc gia, trường kỳ sinh hoạt ở mảnh đất nguy hiểm, tiêu diệt một đám người tội ác tày trời, kiến công vô số, nhưng tôi chưa bao giờ yêu cầu thêm công tiến tước, tôi chỉ hy vọng một đời này chuộc xong tội lỗi của tôi, sau đó kiếp sau là có thể cùng tiểu gia hóa ở bên nhau.

Như vậy, thật tốt, tôi nghĩ như vậy.

Sau lại, có người gọi tôi là "Anh hùng".

Không, tôi không phải anh hùng, tôi chỉ là một người đã làm việc từng tội ác tày trời hiện giờ tôi chuộc tội mà thôi, không hơn.

Khi tôi nhìn tiểu gia hóa ở trạng thái linh hồn, tôi biết, thế giới này còn nhiều chuyện huyền diệu hơn mình tưởng tượng.

Cho nên tôi bãi phòng rất nhiều người đức cao vọng trọng, nghe bọn hắn nói rất nhiều bí tân, khi tôi dần dần già đi, tôi rời khỏi bỏ đội quốc gia, xuất gia.

Trụ trì nói lòng tôi có hồng trần, tôi trả lời một câu "Trong lòng tôi chỉ có tiểu gia hóa."

Người xuất gia, bốn ứng lục căn thanh tịnh, chặt đứt hồng trần. Nhưng mà tôi xác thật khác loại, tất cả mọi chuyện tôi là chỉ là để có thể ở bên tiểu gia hoá, không hơn.

Sống thọ và chết tại nhà, khi linh hồn tôi phiêu đảng ở không trung, lúc ấy, tôi thấy một ánh sáng nhu hoà ôn nhu hỏi tôi: "Nhữ đến đại đạo, lại vương vấn hồng trần chưa xong, không thể phi thăng, nhữ có nguyện vọng? Ngộ nguyện chúc người giúp một tay."

Tôi nghe thấy mình nói: "Có, tôi muốn cùng tiểu gia hóa ở bên nhau."

"Ai, nghiệt duyên a....." Người nọ nói như vậy nói, cùng lúc đó, linh hồn tôi không chịu khống chế hướng nơi nào đó bay đi.

Nội tâm ta một trận kích động, tôi..... Rốt cuộc có thể nhìn thấy tiểu gia hóa của tôi sao?

- -----

Edit: Phù!!!! Lăn lộn bao nhiêu ngày cuối cùng cũng full rồi....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 372: Hạnh phúc của hắc liêu lệ lý

Edit: Linhlady

-----□

Mạc Vân Quả không thể hiểu được sao mình lại hoàn thành nhiệm vụ trở lại không gian, nhìn chăm chăm cục bột béo trước mặt.

"Đoàn Tử." Mạc Vân Quả nhìn nó nói.

Đoàn Tử chọc chọc mặt mình không ngừng gât đầu, "Ừừ!"

"Nhiệm vụ lần này như thế nào đột nhiên lập tức hoàn thành? Rõ ràng cái gì ta cũng không có làm." Mạc Vân Quả hỏi.

"Kỳ thật lúc ấy tiến độ của ký chủ đã là 99%, chỉ thiếu 1% là có thể hoàn thành nhiệm vụ." Đoàn Tử tiếp tục nói, "Đại khái là bởi vì ký chủ thân chết, từ nội tâm hẳn hoàn toàn nhận thức được tầm quan trọng của ký, hơn nữa thật tình muốn chuộc tội, cho nên nhiệm vụ mới có thể hoàn thành."

M

ạc Vân Quả nghe được Đoàn Tử nói như vậy, nghĩ nghĩ nói: "Đoàn Tử, về sau tiến dok nhiệm vụ có thể nhắc nhở ta không?"

"Đương nhiên có thể!" Cục bột béo gât gât đầu.

"Ừ." Mạc Vân Quả gât đầu, không nói chuyện nữa.

Cô nằm ở nơi đó, nghỉ ngơi.

Đoàn Tử nhìn Mạc Vân Quả muốn nghỉ ngơi, tiếp tục nói: "Ký chủ người nghỉ ngơi xong chúng ta sẽ tiến vào vị diện sau đi."

"Ừ." Mạc Vân Quả thấp giọng đáp ứng một câu.

Đoàn Tử cũng không nói nữa.

Chờ Mạc Vân Quả nghỉ ngơi xong, Đoàn Tử mang theo Mạc Vân Quả trực tiếp truyền tống vào vị diện sau, đồng thời tiến hành mở phát sóng trực tiếp.

Mạc Vân Quả tỉnh lại trong một hương vị khó có thể miêu tả, cô vừa mở mắt đã bị tình huống trước mắt dọa sợ ngây người.

Chỉ thấy trên quảng trường rộng lớn, đứng rất nhiều người, tất cả mọi người đều gât gao nhìn chăm chăm cô, giống như cô đã làm chuyện gì đó kinh thiên động địa vậy.

Mà bên người cô, đứng một người đàn ông cái tóc ngắn, đại khái cao hơn cô một cái đầu, dáng người tỷ lệ hoàng kim, vẻ ngoài sắc bén, là một người đàn ông tuấn mỹ.

Đương nhiên, cái này không phải là mấu chốt, mấu chốt nhất chính là trong tay của hắn bung một nắm điểm tâm nhỏ, mềm mại, tinh xảo.

Hương thơm hỗn lộn có vị ngọt ngào truyền đến xoang mũi của Mạc Vân Quả, làm người ta nhìn không được nuốt nước miếng.

"Mạc tiểu thư cảm thấy như thế nào?"

Thanh âm của người đàn ông như rượu ngon thuần hậu, trong giọng nói ôn nhu, phảng phất muốn nị chết người trước mắt.

M

ạc Vân Quả có chút nói không nên lời tới, không phải bởi vì cái khác, hoàn toàn là bởi vì trong miệng cô không biết là thứ gì, quả thực khó ăn muốn chết!

Khó ăn đến hoàn toàn muốn đột phá nhận thức muốn offline, Mạc Vân Quả có thể cảm giác được kia đồ vật đã bị cô nuốt xuống, nhưng hương vị còn lưu lại trong miệng kia lại không cách nào tiêu tan.

Mạc Vân Quả nhìn bàn ăn vật, trong lòng nghĩ đồ vật kia hẳn là ăn rất ngon đi? Cũng có thể xóa tan hương vị trong miệng cô.

Nghĩ như vậy Mạc Vân Quả xem nhẹ người đàn ông hỏi chuyện, mà nhìn thẳng vào hắn ta nói nói: "Tôi muốn ăn."

Người đàn ông nghe cô nói thế trong mắt xẹt qua một tia quý dị, ý cười hắn tựa hồ càng thêm thâm, thanh âm cũng càng thêm nhu hòa.

"Nếu là Mạc tiểu thư yêu cầu, vậy kẻ hèn liền cung kính không bằng tuân mệnh."

Nói lời này, hắn dùng ngón tay nhéo một miếng điểm tâm, sau đó chậm rãi gio trước miệng Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả theo bản năng há mồm ăn, oa ô một ngụm ăn toàn bộ miếng bánh.

Sau đó.....

Một loại hương vị khó lòng giải thích ở trong miệng cô nổ mạnh, cô muốn phun, lại phát hiện điểm tâm vào miệng là tan, gần như trong nháy mắt, đã theo yết hầu cô mà xuống, hương vị trong miệng không những không vớt đi, ngược lại không ngừng lập đi lập lại.

Mạc Vân Quả muốn nói cái gì đó, nhưng mà ngay sau đó cô liền hôn mê bất tỉnh.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 373

Edit: Linhlady

-----□

Bạc Diệc Nhiên nhanh tay tiếp được Mạc Vân Quả, sau đó thân nhiên tiếp nhận ánh mắt nhìn chăm chăm của mọi người, khoe miệng hơi câu lên nói: "Xem ra, Mạc tiểu thư hạnh phúc ngất đi rồi."

Quần chúng phía dưới..... Ha hả!

Đừng tưởng rằng bọn họ không biết, đồ nguoi làm tuy rằng đẹp, nhưng tuyệt đối không thể ăn a a a!

Vốn dĩ cho rằng đại thần làm đồ ăn hương vị cuối cùng cũng không còn khủng bố như vậy cho nên lúc này mới triệu tập rất nhiều người tới quan khán trận tỷ thí ăn này, ai ngờ đến, Mạc đại tiểu thư cư nhiên bị nạn ăn xong ngất đi rồi a!

G

ừ khác này, ánh mắt bọn họ nhìn Bạc Diệc Nhiên càng thêm phức tạp.

Bạc Diệc Nhiên cũng không để ý đến bọn họ, trực tiếp ôm Mạc Vân Quả rời đi, đương nhiên, trước khi đi, hắn còn không quên đem bàn ăn vật mang theo, đồ ăn của hắn, cũng không phải người nào đều có thể ăn đâu.....

Trong khi Mạc Vân Quả hôn mê cũng tiếp thu toàn bộ bối cảnh vị diện, đồng thời tiếp nhận nhiệm vụ.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp nhìn đến nhiệm vụ lần này cùng bối cảnh, đồng loại tò vè cạn lời, đặc biệt cạn lời, đồng thời dần dần đồng tình với Mạc Vân Quả.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, việc đầu tiên cô làm đó là chải chuốt lại bối cảnh vị diện.

Đây là một thể giới thần kỳ, trình độ phát triển giống xã hội hiện đại, ngoại trừ có một chỗ không giống, đó là trình độ ở thể giới này rõ ràng cao hơn các thể giới khác.

Đó chính là: Đồ ăn!

Thể giới này đồ ăn chia làm hai loại, có thể ăn cùng không thể ăn.

Đúng, chính là đơn giản thô bạo như vậy!

Chuẩn xác mà nói, đồ có thể ăn màu sắc hương vị đều đầy đủ nhưng lại không có tác dụng của đồ ăn.

Còn đồ không thể ăn là đồ khó ăn muốn chết, nhưng lại có thể thêm vào người các loại trạng thái, ngẫu nhiên còn có thể đạt được đồ ăn năng lực đặc thù, mà đồ ăn đó, gọi chung là "Hắc ám liệu lý".

Bạc Diệc Nhiên kia chính là một "Hắc ám liệu lý", tuổi còn trẻ đã là trở thành nhân vật hắc ám liệu lý đỉnh, đương nhiên, đồ ăn hắn làm, cái hương vị kia..... Ân..... Nguyên chủ chính là chết vì ăn nó.

N

ói đến nguyên chủ, đây là một người cực kì mê luyện Bạc Diệc Nhiên, đại tiểu thư Mạc gia, ở Mạc gia nhận hết sủng ái, một lần trong yến hội gặp Bạc Diệc Nhiên nhất kiến chung tình, từ đây không thể vãn hồi, mỗi ngày đều quấn lấy Bạc Diệc Nhiên, thái độ của Bạc Diệc Nhiên cũng rất thú vị, đại khái chỉ là đem nguyên chủ như một người ngu xuẩn thú vị mà thôi.

Lúc này, cũng là do Bạc Diệc Nhiên hứng thú tới, muốn chứng minh cho mọi người đồ ăn của hắn thật ra "Ăn ngon", cho nên trung cầu người ăn thử, sau đó hắn làm một bàn điểm tâm.

Sau khi nguyên chủ biết được, lợi dụng ưu thế của mình, nghiền áp các đối thủ, kỳ thật cũng không có vài người.....

Cô thành công lấy được vị trí này, lại sau đó..... Liền quang vinh hy sinh.....

Mạc Vân Quả chải vuốt rõ ràng toàn bộ bối cảnh, biểu tình hàng năm bất biến rốt cuộc có một tia buông lỏng.

Cặp lông mày thanh tú hơi hơi nhăn lại, hiển nhiên đối với thể giới này không hài lòng.

Đồ ăn khó ăn gì đó, quả thực không cần quá tàn nhẫn!

Nhất đáng giận chính là Đoàn Tử cho nhiệm vụ -- ném đồ Bạc Diệc Nhiên làm một trăm lần nói (không thể ăn) cũng phải chân thành khen, thu hoạch độ vừa lòng của Bạc Diệc Nhiên là 100.

Mạc Vân Quả:.....

Phòng phát sóng trực tiếp đồng loạt đồng tình với Mạc Vân Quả, nhiệm vụ này nhìn qua rất đơn giản, nhưng khi tưởng tượng tới đồ ăn đó, thật là..... Ha hả! Bọn họ cự tuyệt nói quá nhiều!

Đối với chuyện này quần chúng phòng phát sóng trực tiếp chỉ có thể im lặng xoát ra từng dòng chữ "Tiểu Quả Quả cố lên".....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 374

Edit: Linhlady

- -----□

Mạc Vân Quả cảm thấy, thế giới này quả thực chính là khắc tinh của cô, chỉ cần tưởng tượng đến hương vị trong miệng trước khi hôn mê, trong vòng một giây Mạc Vân Quả muốn rời khỏi thế giới này.

Nhưng tưởng tượng đến nhiệm vụ của mình, cô lại không thể không lưu tại thế giới này.

"Nha ~ Mạc tiểu thư tỉnh?" Bạc Diệc Nhiên đẩy cửa vào, trong tay còn bưng một chén cháo.

Mạc Vân Quả vừa thấy chén cháo trong tay Bạc Diệc Nhiên, thân thể phản ứng lập tức lui về phía sau.

Bạc Diệc Nhiên nhìn thấy động tác theo bản năng của Mạc Vân Quả theo, trong mắt xẹt qua một tia hứng thú, hẳn đi qua đem cháo đưa tới trước mặt Mạc Vân Quả nói: "Thân thể cô quá yếu, tới, uống chút cháo đi."

Mạc Vân Quả:.....

Cháo này nhìn qua rất ngon, ần ần còn toả ra mùi hương, nhưng mà

.....

Mạc Vân Quả nhấp môi, không nói gì, cũng không có động tác.

Bạc Diệc Nhiên khẽ cười một tiếng nói: "Yên tâm đi Mạc tiểu thư, cháo này cũng không phải là hắc ám liệu lý."

Mạc Vân Quả lặng yên thờ dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp nhận cháo.

"Dù sao hắc ám liệu lý tôi làm cũng không phải người nào cũng có thể ăn đâu ~" Bạc Diệc Nhiên khinh phiêu phiêu nói một câu.

Mạc Vân Quả:..... Cũng không phải người nào cũng có mệnh ăn.

Mạc Vân Quả ăn một ngụm cháo, hương vị cũng không tệ lắm, xem ra Bạc Diệc Nhiên thật sự không lừa cô.

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ăn cháo, trong mắt xẹt qua một tia châm chọc, Mạc tiểu thư hiện giờ thái độ đậm, chẳng lẽ lại vì hấp dẫn lực chú ý của mình mà chơi thủ đoạn?

A..... Cũng không biết là ai cho cô chú ý, nhưng thật ra là một người thông minh.

Mạc Vân Quả ăn xong cháo, lúc sau, mới cảm thấy mình sống lại đây.

Hương vị khó có thể miêu tả còn ở đầu lưỡi cũng toàn bộ tiêu tán.

Bạc Diệc Nhiên tiếp nhận chén không từ tay Mạc Vân Quả, tùy tay đặt ở một bên, sau đó đặt móng ngồi xuống, chậm rãi tới gần Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:?

Bạc Diệc Nhiên vươn tay phải, dùng ngón trỏ hơi hơi nâng cằm Mạc Vân Quả lên, trên mặt cười ngả ngớn.

"Trước kia không cảm thấy, hiện tại xem ra, Mạc tiểu thư sinh bệnh, thật đúng là có vài phần tư sắc nhìn thấy mà thương ~"

Bạc Diệc Nhiên liếm liếm miệng mình, thoát nhìn có vài phần tà mị.

Mạc Vân Quả:.....

"Người tới a! Có điều dân đùa giỡn tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Khụ khụ..... Lầu trên không cần quên cái tên điều điều dân kia làm đồ ăn có thể ăn chết người."

"Ha hả!"

"Ai? Không phải nói Bạc Diệc Nhiên làm đồ ăn có thể có thuộc tính phụ gia sao? Ta thật tò mò ngày đó đồ tiểu Quả Quả ăn có công năng gì khiến cô ấy hôn mê ~"

"Nghe lầu trên hỏi như vậy, ta cũng có chút tò mò."

"Phốc, các người không cần dụ hoặc ta và các người hỏi chuyện, ta cũng hiểu kỳ a! Hu hu hu....."

"Khụ khụ, cái gì kia, tiểu Quả Quả, nếu không người hỏi một chút?"

"Đồng ý đồng ý! Tiểu Quả Quả hỏi mau, hỏi đi ~ ta cũng thật tò mò a!"

"Đừng vậy nha! Ta lần đầu tiên nhìn thấy đồ ăn có thể gia tăng thuộc tính nhân thể ~"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đều muốn cô hỏi vấn đề này, nghĩ nghĩ liền nhìn Bạc Diệc Nhiên đang dựa gần sát lại mình nói: "Điểm tâm kia có thể gia tăng thuộc tính gì?"

Bạc Diệc Nhiên sững sốt, hiển nhiên không nghĩ tới người luôn bị mình đùa giỡn lại hỏi ra một vấn đề không hề tương quan chút nào.

Nhưng hắn nhanh chóng phản ứng lại, càng thêm dựa lại gần Mạc Vân Quả, hơi thở phun trên mặt cô, tăng thêm vài phần ái muội.

"Cô chẳng lẽ không cảm giác được sao? Điểm tâm kia có thể khiến cô gia tăng điểm mị lực vĩnh cửu ~"

Mạc Vân Quả:..... Cái quỷ gì?!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 375

Edit: Linhlady

- -----□

"Vĩnh cửu gia tăng mị lực điểm. Như thế nào cảm giác giống như đang chơi vông du."

"Lầu trên ta cũng có loại cảm giác này."

"Thế giới này thật thần kỳ nha ha ha ha ha ha!"

"Nói như vậy, điểm tâm tuy rằng khó ăn một chút, nhưng vẫn rất hữu dụng!"

"Ai nha nha, ta đột nhiên cũng muốn ăn đâu ~"

"..... Lầu trên người chẳng lẽ đã quên nguyên chủ chết vì ăn nó sao?"

"Đột nhiên sợ hãi, nhưng lại hưng phấn khó hiểu, hu hu hu. Ta nhất định hư rồi! ㄟ ㄨ ㄟ"

"Ta thấy đầu óc người muốn bỏ đi rồi!"

"Ai nha nha! Nhiệm vụ lần này không phải muốn ăn một trăm lădn sau đó khen ngon sao? Thật chờ mong tuộc tính của đồng đồ ăn đó ~"

"Ta tò mò là những đồ ăn đó đến tột cùng có bao nhiêu khó ăn 233333333"

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp đủ loại suy nghĩ, cũng có chút bội phục suy nghĩ của bọn họ.

Nếu không phải bởi vì nhiệm vụ, cô tuyệt đối sẽ không đi ăn những cái đó! Tuyệt đối không! (?_?)

Bạc Diệc Nhiên hoàn toàn không biết Mạc Vân Quả đã mống bức, hắn đối với đồ ăn của mình vô cùng tin tưởng, càng dào dạt đắc ý.

"Như thế nào? Khiếp sợ đều đến không nói thành lời? Ừm?"

Hơi thở Bạc Diệc Nhiên phun ở trên mặt Mạc Vân Quả, cô còn cảm nhận được độ ẩm của cơ thể hắn.

Mạc Vân Quả:.....

Cô vươn một bàn tay, nhẹ nhàng đẩy, thật là nhẹ nhàng đẩy, sau đó người nào đó từ trên giường lăn xuống.

Bạc Diệc Nhiên: Σ(°△°|||)

Bạc Diệc Nhiên ngốc lảng trên mặt đất, vài giây sau, hắn hơi hơi cúi đầu phát ra tiếng cười liên tiếp.

"Xem ra, ta đánh giá có sai đâu, thì ra điểm tam kia không chỉ tăng thêm giá trị mị lực lại còn tăng thêm giá trị lực lượng nữa sao? Thật đúng là..... Làm người ta ngoài ý muốn!"

Mạc Vân Quả:..... Không, người hiểu lầm, ta trời sinh có thần lực.

Bạc Diệc Nhiên đối với chuyện mình có thể tạo ra đồ ăn đồng thời có hai loại thuộc tính phụ gia vô cùng vừa lòng, hắn đạm nhiên đứng lên, vỗ vỗ bụi vón không hề tồn tại trên người, trên cao nhìn xuống nhìn Mạc Vân Quả.

"Hôm nay tôi cao hứng, cơm trưa liền tôi làm một bàn cho cô ném thử đi."

Mạc Vân Quả:..... Không, không cần, cảm ơn!

Vô luận Mạc Vân Quả trong lòng nghĩ như thế nào, cô đều không thể nói ra.

Bởi vì ăn đồ ăn Bạc Diệc Nhiên làm là nhiệm vụ của cô nhiệm vụ a!

Bạc Diệc Nhiên nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả, cho rằng cô còn đang khiếp sợ không kịp phản ứng lại, hắn lại cười khê, mặt mày che dấu không được kiêu ngạo.

Hắn biết, không ai có thể ngăn cản được dự hoặc từ đồ ăn hắn làm

Mọi người:..... Ha hả!

N

ều không phải Bạc Diệc Nhiên làm ra đồ ăn thuộc tính phụ gia thật sự tốt đến không lời gì để nói, nếu không khẳng định không có ai nguyện ý ăn nó!

Bạc Diệc Nhiên nhìn cô vẫn lâm vào “Khiếp sợ”, hừ nhẹ một tiếng, kiêu ngạo nên bước rồi đi.

Ừm..... Hắn đến ngắm lại giữa trưa nên làm cái gì mới khiến cô gái này càng thêm khiếp sợ.

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết tâm tư của Bạc Diệc Nhiên, tưởng tượng đến giữa trưa lại buộc phải tàn phá vị giác của mình, trái tim hàng năm không giao động đột nhiên run lên.

Cho dù Mạc Vân Quả nghĩ như thế nào, thời gian vẫn như cũ không lưu tình chút nào trôi đi, rất nhanh đã đến giữa trưa.

Bạc Diệc Nhiên đứng giờ gọi Mạc Vân Quả xuống lầu ăn cơm, đáng nhắc tới đó là, không biết Bạc Diệc Nhiên nghĩ như thế nào, hắn lại mang theo Mạc Vân Quả mang về nhà, là căn nhà hắn ở từ trước đến nay.

Mạc Vân Quả xuống lầu, liền thấy Bạc Diệc Nhiên ngồi bên bàn cơm, còn có một mâm đồ ăn bày trước mặt, xa xa thoát nhìn, chỉ có thể thấy một đoàn xanh mướt.

Trên bàn cơm to như vậy, lại chỉ có một mâm đồ ăn.

Trong lòng Mạc Vân Quả ần ần có một loại dự cảm bất hảo.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 376

Edit: Linhlady

- -----□

Bạc Diệc Nhiên nhìn đến Mạc Vân Quả xuống dưới, vội vàng nhiệt tình tiếp đón cô, giống như đã gấp không chờ nổi, muốn để Mạc Vân Quả ăn đồ ăn do hắn làm.

Mạc Vân Quả cố ý giảm bớt tốc độ, nhưng cho dù có đi chậm thế nào mười phút sau vẫn đến bên cạnh Bạc Diệc Nhiên.

Bạc Diệc Nhiên cũng không biết nghĩ như thế nào, vừa thấy Mạc Vân Quả tới, vội vàng để cô ngồi xuống, đồng thời giống như làm ảo thuật lấy ra một đôi đũa, ý bảo cô dùng bữa.

Ánh mắt Mạc Vân Quả dừng lại trên bàn đồ ăn kia, thoát nhìn là rau xào, giữa rau xanh cùng rau xanh màu sắc vừa đủ, dưới ánh sáng, còn có tgeer nhìn rõ dầu ăn óng ánh trộn trên đó, có một tia nghịch ngợm đáng yêu.

Bề ngoài vô cùng ngon miệng, chỉ là không biết hương vị kia.....

“Ăn a, đây là do ta cố ý chọn lựa đấy~” Bạc Diệc Nhiên một tay chống cằm nói.

Mạc Vân Quả:..... Một chút cũng không muốn ăn.

Mạc Vân Quả “Bình tĩnh” vươn chiếc đũa, gấp một cọng rau xanh, thật là cọng rau vô cùng nhỏ.

Sau đó chậm rãi cho vào miệng mình, không hương vị khó ăn như trong dự kiến, ngược lại có vài phần thanh đạm.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Bạc Diệc Nhiên, phát hiện hắn hứng thú dạt dào nhìn mình.

Mạc Vân Quả:.....

Cô nghĩ nghĩ, hắn không có vấn đề gì lớn đi? Tuy rằng không tính là mỹ vị tuyệt đối, nhưng vẫn có thể hạ khẩu.

Vì thế cô lại gấp thêm rau xào, lần này số lượng tăng lên vào cọng.

Cô đem rau xanh cho vào miệng mình, sau đó.....

M

ột loại bùn đất xen lẫn trong cỏ xanh, trong đó tựa hồ còn trộn lẫn đủ loại vị hủ bại ở trong khoang miệng cô nổ mạnh, khiến cô nhin không được hé miệng muốn nhổ ra.

Ai biết cô vừa há mồm, những cọng rau xanh liền theo yết hầu mà xuống, hoàn toàn không nghe theo khống chế của cô.

Những rau xanh đó đã tiến vào đến dạ dày, nhưng hương vị lưu tại khoang miệng xác thật thật lâu không tiêu tán, thậm chí ần ần có tăng thêm kèm theo xu hướng khuếch tán.

Mạc Vân Quả:.....

Cô cảm thấy thật thống khổ, thật sự rất thống khổ, rõ ràng đồ ăn đẹp như vậy, vì sao có thể làm tôi khó ăn như thế?

Khuôn mặt biểu tình vốn lạnh lẽo vì hương vị này mà có biến hóa, cái nhăn mày kia rõ ràng đến không thể chối cãi, vút đi không được.

Bạc Diệc Nhiên giống như rất hưởng thụ biểu tình của Mạc Vân Quả, ánh mắt vốn dĩ hứng thú trở nên càng thêm hứng thú dạt dào, càng đáng sợ đó là, trong đôi mắt kia ngẫu nhiên hiện lên tình quang làm người sợ hãi.

Bạc Diệc Nhiên nhẹ thủ sẵn cái bàn, ý cười ngấm ngấm nói: “Đây chính là đồ tôi cố ý vì cô làm nha, cô nhất định phải ăn xong đó ~”

Nói xong lời cuối cùng, hắn còn cố ý tăng thêm ngữ khí.

Mạc Vân Quả:..... Ai tới cứu cứu cô!

“Hu hu hu..... Thật sự khó ăn như vậy sao? Thoạt nhìn thật sự rất thống khổ.”

“Đồng tình với tiểu Quả Quả nhà ta.....”

“Tiểu Quả Quả cố lên! Ăn xong lần này, còn có 99 lần nữa thôi!”

“Nội tâm Tiểu Quả Quả:..... Chủ kênh của cậu đã hạ tuyến.”

“Tuy rằng lúc này không nên cười, nhưng ta lại đột nhiên lại bị chọc trúng điểm cười..... Ha ha ha ha ha ha cách! Nhất định có người điểm huyết cười của ta!”

“Thôi đi lầy trên, người đều cười đến đánh cách!”

“Nói, cái tên Bạc Diệc Nhiên đã ăn đồ hắn tự làm rồi sao? Hắn sẽ cảm thấy vài thứ kia khó ăn sao?”

“Vấn đề lầy trên hỏi thật hay!”

“Đồng ý, mãnh liệt yêu cầu tiểu Quả Quả hỏi một chút!”

“Đúng đúng đúng, thuận tiện hỏi một chút cái rau xanh này thuộc tính phụ gia là cái gì nha?”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, cảm thấy bọn họ là một đám người “Đừng nói chuyện không đầu eo”, đương nhiên, cô cũng tò mò cái này Bạc Diệc Nhiên cuối cùng có ăn đồ mình tự làm hay không.

Vì thế cô cố nén ghê tởm hỏi: “Anh ăn qua đồ anh nấu rồi sao?”

Khoé miệng Bạc Diệc Nhiên cười cười, ác liệt học ra hai chữ.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 377

Edit: Linhlady

- -----□

"Cô đoán!"

Mạc Vân Quả:.....

"Thuộc tính phụ gia là cái gì?" Mạc Vân Quả lại hỏi.

Bạc Diệc Nhiên cười đến bữa bãi, hắn thay đổi tay chống cằm nói: "Cô đoán."

Mạc Vân Quả:.....

"Người đoán người đoán người đoán đoán! Đoán em gái nhà hắn mà đoán!"

"Tiểu Quả Quả người nên trả lời như vậy, người đoán ta đoán không đoán?"

"Sau đó Bạc Diệc Nhiên trả lời: Người đoán ta đoán không đoán người đoán không đoán."

"Tiểu Quả Quả: Người đoán ta đoán không đoán người đoán không đoán ta đoán không đoán."

"Bạc Diệc Nhiên: Người đoán ta đoán không đoán người đoán không đoán ta đoán không đoán người đoán không đoán!"

"Cái vị lầy trên! Ái đoán không đoán!"

"Trên lầy đều là đại thần, làm một cái logic chết người, ta đã hoàn toàn xoay vòng vòng."

"Các người không nên ngăn cản ta, ta muốn đi nhảy lầy, như thế nào lại cùng một đám học bá ở cùng một phòng phát sóng trực tiếp, hu hu hu....."

"Lầu trên không khóc, đứng lên đê bẹp!"

"Đê bẹp em gái nguoi mà đê bẹp, ta là một cái nữ hài giầy! ￣へ￣"

"Muội tử không khóc, đứng lên giúp bạn trai đê bẹp!"

"Ồ ô ô....."

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nghĩ tới nhiệm vụ của mình, nếm xong đồ ăn lúc sau còn muốn khen một chút.

Nhiệm vụ cũng không có nói phải ăn hết toàn bộ đồ ăn, cho nên Mạc Vân Quả đương nhiên bụng đũa xuống, sau đó nhìn Bạc Diệc Nhiên chăm chăm, thập phần "Chân thành" nói: "Ăn rất ngon."

Bạc Diệc Nhiên:.....? Cái quý gì?! Cự nhiên có người khen hần làm đồ ăn ăn ngon?!!!Σ(ㄹ?ㄹ?)ノ

Bạc Diệc Nhiên vẫn luôn biết, đồ ăn mình làm hương vị, ừm..... Thiên nộ nhân oán.

Thế nhưng không có biện pháp, hần làm đồ ăn cho người ta thuộc tính phụ gia thật là tốt không lời gì để nói, cho nên cho dù khó ăn, ở một mức độ nào đó mà nói, những người đó vẫn sẽ ăn, bởi vì bọn họ khát vọng lực lượng, khát vọng cường đại, khát vọng được chú ý.

Chỉ cần dục vọng bất diệt của con người, như vậy đồ ăn của hần đều sẽ có giá trị.

Nhưng cứ cho là như thế đi, chưa từng có một người nói với hần rằng đồ hần làm ăn ngon.

Bọn họ chỉ biết nói "Đại thần làm đồ ăn hiệu quả thật là quá tốt!" "Đại thần làm đồ ăn cự nhiên có thể gia tăng lực lượng!" Linh tinh, bọn họ để ý, chỉ là đồ ăn mang cho bọn họ hiệu quả phụ gia, chưa bao giờ sẽ có người bình phán hương vị của chúng nó.

Bởi vì hương vị kia, thật là một lời khó nói hết, mà bọn họ, lại không có lựa chọn nào khác.

Đây là lần đầu tiên, Bạc Diệc Nhiên từ trong miệng người khác nghe được hần làm đồ ăn ăn rất ngon.

Trái tim Bạc Diệc Nhiên đột nhiên dao động, trái tim cứng rắn trước kia lại giống như có một vết nứt, có lẽ sẽ càng lúc càng lớn.

Mặc kệ Bạc Diệc Nhiên nghĩ như thế nào, Mạc Vân Quả đều xem như hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Cô lặng yên thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ít nhất hôm nay hần không cần lại ăn đồ ăn khó ăn như vậy nữa.

Ngay lúc này, Bạc Diệc Nhiên đột nhiên phục hồi tinh thần lại vỗ vỗ bả vai Mạc Vân Quả nói: "Nếu ăn ngon, vậy ăn nhiều một chút a!"

Nói xong còn tei ki đem đôi đũa đưa cho Mạc Vân Quả, đồng thời đem bàn đồ ăn đẩy về phía Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:.....

"Đỉnh! Nhiệm vụ hoàn thành tiến độ 10%."

Phòng phát sóng trực tiếp đột ngột xuất hiện nhắc nhở tiến độ nhiệm vụ làm phòng phát sóng trực tiếp cả kinh, khi nào hệ thống còn nhắc nhở tiến độ nhiệm vụ?

Nhưng không thể không nói, cái công năng này thật đúng là thuận tiện a, ha ha ha! Nói như vậy, bọn họ không cần mỗi lần nghe thông báo hoàn thành nhiệm vụ với vẻ mặt mòng bức nữa.

Phòng phát sóng trực tiếp đối với cái nhắc nhở này khen một hồi, cái này làm cho Đoàn Tử vẫn luôn chú ý phòng phát sóng trực tiếp vừa lòng cười, nó thật là vui vẻ bay bổng nha! (￣▽￣)ノ

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thuồng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 378

Edit: Linhlady

- -----□

Cuối cùng, Mạc Vân Quả vẫn không ăn hết đĩa rau xào kia.

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả không có động tác, cũng không kiên trì thêm, nói thẳng một câu buổi tối sẽ làm đồ ăn cho cô rồi vội vội vàng vàng đi ra ngoài, không biết đi đâu.

Ngược lại là Mạc Vân Quả, nhìn một bàn rau xanh, trầm mặc không nói.

Mạc Vân Quả có chút không nghĩ ra, cuối cùng thì nó đã trải qua trình tự như thế nào, mới có thể đem rau xanh ngon như vậy vào thành hương vị hư thối.

Còn có vẻ công năng phụ gia của món Bạc Diệc Nhiên theo nấu, cũng không biết nó là cái gì?

Rất nhanh, Mạc Vân Quả đã có thể đoán được Bạc Diệc Nhiên làm rau xào thuộc tusnh phụ gia là cái gì.

Suốt một buổi trưa, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy mình thực no, rõ ràng chỉ ăn vài miếng rau xào, thế nhưng cô cảm thấy no chưa từng có.

Mạc Vân Quả không phải ngốc từ, cô đương nhiên biết được bàn rau kia giúp gia tăng cảm giác no bụng.

Tuy rằng Mạc Vân Quả tiếp thu kĩ ức của nguyên chủ, thế nhưng cô lại không có cách nào đối mặt với cha mẹ nguyên chủ.

Nguyên chủ là một người được sủng ái, ngoại trừ việc theo đuổi Bạc Diệc Nhiên khiến người khác không vừa ý ra, những chuyện khác cô cũng không làm chuyện gì ảnh hưởng đến người khác.

Cũng không biết cha mẹ nguyên chủ thấy như thế nào, cô đã ở trong nhà Bạc Diệc Nhiên một ngày, người nhà cũng không gọi cho cô một lần nào, nhìn cô một cái cũng không có.

Nhưng chuyện này lại khiến Mạc Vân Quả cảm thấy nhẹ nhõm, bởi vì cô thật sự không biết đối mặt với cha mẹ nguyên chủ như thế nào.

Mạc Vân Quả không biết đó là, khi cô bị Bạc Diệc Nhiên ôm đi, cha mẹ nguyên chủ liền gọi cho Bạc Diệc Nhiên, sau đó nhờ hắn chiếu cố con gái nhà mình linh tinh.

Cha Mạc mẹ Mạc rất cao hứng, bọn họ cho rằng trái tim chân thành của con gái nhà mình cuối cùng có kết quả, nếu không, làm sao Bạc Diệc Nhiên sẽ ôm cô về nhà.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ không gọi điện cho Mạc Vân Quả gọi, sợ con gái thẹn thùng gì đó ~(*~*~)

Buổi trưa trôi qua, 6 giờ tối, Bạc Diệc Nhiên đúng giờ xuất hiện ở trong phòng bếp, sau đó cao hứng phần chần làm hai mặn một canh.

Món ăn có ớt xanh xào khoai tây xắt sợi, thịt bò cay, canh rau đậu hũ.

Đồ ăn bày đơn giản không thể đơn giản hơn, đôi lại là một người, chỉ hơi hiểu trừ nghệ mà nói, làm mấy món này tuy rằng không đạt tới trình độ mỹ vị, nhưng chắc hẳn hương vị sẽ không khó ăn đi.

Nhưng người này lại là Bạc Diệc Nhiên ba món này sẽ không tầm thường.

Mạc Vân Quả gắt gao nhìn chằm chằm ba món ăn trước mặt, ớt xanh khoai tây xắt sợi, màu sắc ớt xanh cùng khoai tây tương phản, sệt khoai tây sất ra giống như được đo lường trước, chỉ cần liếc mắt một cái đã thấy rất có quy tắc.

Còn thịt bò cay, canh rau đậu hũ, từ màu sắc cho đến bày trí, tuyệt đối là cực phẩm.

Chỉ là hương vị kia.....

Mạc Vân Quả chỉ cần tưởng tượng đến đây mà thể loại hắc ám liệu lý, tay cầm đũa không nhịn được run lên.

Hai tay Bạc Diệc Nhiên chống cằm, thập phần vui vẻ nhìn Mạc Vân Quả nói: "Như thế nào? Thật kinh hí?"

Mạc Vân Quả:.....

"Không cần cảm ơn tôi như vậy đâu, buổi trưa tôi đã đồng ý với cô rồi." Bạc Diệc Nhiên cười đến hai mắt cong cong, thoát nhìn mười phần thân thiện.

Mạc Vân Quả:.....

"Ai, lại nói tiếp, cô là người đầu tiên ăn đồ ăn của tôi bốn lần trong một ngày, co phải nên khen tôi không a?" Bạc Diệc Nhiên cười tủm tỉm nói, đáng vẻ kia có vài phần vô hại.

Mạc Vân Quả:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 379

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mạc Vân Quả cảm thấy, cô thật sự đã đụng phải khác tính rồi.

Trước kia cô cũng không phải là người chú trọng ăn uống, lúc ấy cũng dù sao cũng không có điều kiện gì.

Nhưng sau khi trải qua nhiều thế giới, ăn nhiều loại đồ ăn, khẩu vị không ngừng tăng lên, làm sao có thể quen ăn đồ này?

Từ nghèo thành giàu dễ, từ giàu về nghèo khó a.....

Cứ việc lại khó, vì nhiệm vụ, cô vẫn không thể không vươn tay gấp khoai xắt sợi, chậm rãi cho vào miệng mình, cả quá trình này tốc độ chậm cực kỳ, nhưng Bạc Diệc Nhiên lại một chút cũng không thêm dè ý, vẫn luôn nhìn chằm chằm Mạc Vân Quả, bộ dáng hứng thú bưng bưng.

Trong lúc nhất thời, một loại hỗn hợp từ rượu mạnh cùng với hương vị đậu hũ thối tràn ngập trong khoang miệng Mạc Vân Quả, cổ tình cô còn phun không ra!

Mạc Vân Quả:.....

Tay cô chỉ có chút run rẩy buông xuống đôi đũa, động tác thật chậm rãi.....

"Đau lòng cho tiểu Quả Quả nhà ta, cái này khó ăn đến tình trạng gì a? Khiến tiểu Quả Quả nhà ta đến ngón tay cũng bắt đầu run rẩy."

"Hu hu hu..... Bạc Diệc Nhiên cái đại phơi đàn....."

"Ta cũng cảm thấy như vậy....."

"Chẳng lẽ chỉ có một mình ta muốn mền thử đồ ăn này hay sao?"

"Lầu trên khẩu vị thật là nặng, nhưng mà! Ngươi không cô đơn đâu! Ha ha ha ha!"

"Khụ khụ, không biết vì sao, nhìn đến tiểu Quả Quả ăn thành bộ dáng kia, trong đầu ta hiện ra dáng vẻ khi ăn trước kia của tiểu Quả Quả, thật là..... Hai loại đối lập a!"

"Đúng vậy, trước kia tiểu Quả Quả mỗi lần ăn đến ăn ngon miệng, đôi mắt so với ngày thường sẽ to hơn một ít, hiện tại sao....."

"Hiện tại cũng là sáng lên a!"

"Đúng vậy, sáng lên đấy, ần ần còn kèm theo lệ quang....."

"Cũng không khoa trương như vậy đi? Ngạch..... Giống như có một chút."

"Thật sự gia, sờ sờ tiểu Quả Quả nhà ta....."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, kỳ thật rất muốn giải thích, không phải cô khóc, mà đây là nước mắt sinh lý khi bị huân tới!

Mạc Vân Quả không rõ, còn không phải là ớt xanh xào khoai tây xắt sợi sao? Vì sao Bạc Diệc Nhiên thế nhưng có thể làm ra một loại rượu vị, còn là hương vị hỗn tạp với đậu hũ thối.....

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả buông đũa, đem đũa cầm lấy, đưa cho Mạc Vân Quả.

"Mạc tiểu thư, nếu ăn ngon như vậy, phải ăn tiếp mới được a ~"

Ngữ khí của Bạc Diệc Nhiên có chút ý vị thâm trường, giống như chắc chắn cô sẽ ăn hết vậy.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cầm lấy đũa, duỗi tay hướng về phía thịt bò hương cay, cô gấp một miếng thịt bò, nhẩn tâm, đem thịt bò ném vào trong miệng.

Vốn dĩ hương vị bị tác ra một ít, nháy mắt là một loại mùi tanh, ần ần còn hương vị cay gay mũi.

"Khụ khụ....." Mạc Vân Quả khụ vài cái, miếng thịt bò còn chừa nhai đã trôi xuống yết hầu, còn không có cơ hội cho cô nhổ ra.

Mạc Vân Quả cảm thấy, Bạc Diệc Nhiên làm đồ ăn có độc, vẫn là loại kịch độc!

Các loại hương vị hỗn tạp ở trong miệng cô, một khắc cũng không ngừng kích thích đầu lưỡi của cô, khiến cô nghĩ có thể từ nay về sau cô sẽ mất đi vị giác.

Bạc Diệc Nhiên khẽ cười một tiếng, dùng cái muỗng múc một ít canh xanh đậu hũ vào trong chén, đưa cho Mạc Vân Quả nói: "Cay quá sao? Tới, uống chút canh."

Mạc Vân Quả hoài nghi nhìn thoáng qua canh kia, tuy rằng nhan sắc thoạt nhìn thật đẹp, nhưng mà.....

Cho dù bản thân cô có bao nhiêu lần không muốn uống canh kia, cũng không thể không ăn, không có biện pháp, ai bảo đây là nhiệm vụ của cô?

Mạc Vân Quả bùng chén lên, uống một ngụm, ngay sau đó, cô liền không chịu nổi phun ra.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 380

Edit: Linhlady

- - - - - □

Nước canh phun lên trên mặt Bạc Diệc Nhiên, thậm chí dính một ít trên tóc, nhỏ giọt xuống mặt đất.

Tươi cười trên mặt Bạc Diệc Nhiên lập tức đọng lại, nhìn ánh mắt khi nhìn Mạc Vân Quả trở nên không tốt.

Giờ phút này Mạc Vân Quả cũng thống khổ không kém bao nhiêu, vừa rồi khi canh kia vừa đưa vào miệng cô, như có cỗ lực lượng trăm năm bộc phát, đại não còn chưa kịp phân biệt nó là hương vị gì, thân thể đã theo bản năng phun nó ra ngoài.

Mạc Vân Quả đặt chén xuống bàn, về mặt không đối, nhưng thực tế trong lòng cô đang suy nghĩ cái gì, chỉ có mình cô biết.

"Mạc đại tiểu thư đây là ý gì?" Bạc Diệc Nhiên không lau nước canh trên mặt, ánh mắt âm u nhìn Mạc Vân Quả, giống như muốn nuốt cô vào bụng.

Mạc Vân Quả:.....

Muốn cô giải thích sao, thật sự là canh này hương vị quá khó uống, cho nên cô phun nó ra.

Bạc Diệc Nhiên thấy Mạc Vân Quả không nói lời nào, cười lạnh một tiếng nói: "Ông phi lòng tốt của tôi khi dụng tâm làm đồ ăn cho cô, vậy mà cô hỏi đáp tôi vậy à? Hừm?"

Mạc Vân Quả:.....

Bạc Diệc Nhiên đột nhiên vươn tay phải, hung hăng giữ cằm Mạc Vân Quả, ngay sau đó yreen cằm Mạc Vân Quả xuất hiện một vết đỏ.

"Mạc đại tiểu thư, cô thật là..... Hành động quá đẹp!"

Bạc Diệc Nhiên đột ngột nở nụ cười, nước canh trên mặt chậm rãi chảy xuống, nhỏ giọt trên quần áo hoa lệ, để lại dấu vết loang lổ.

Mạc Vân Quả cảm thấy, Bạc Diệc Nhiên đại khái có bệnh, lại còn có bệnh không nhẹ, vừa lúc, quần chúng phòng phát sóng trực tiếp cũng có suy nghĩ như vậy.....

"Nói, cái tên Bạc Diệc Nhiên này đột nhiên lộ ra nụ cười quỷ súc như vậy làm gì? Vừa rồi hù chết báo báo! Hu hu hu....."

"Đại khái là mất não đi?"

"Trên lầu chính người cũng không tin Bạc Diệc Nhiên mất não đi!"

"Tuy rằng Bạc Diệc Nhiên có thần kinh một ít, nhưng không thể phủ nhận đó là, hần cười rộ lên rất đẹp a! Ha ha ha ha!"

"Lầu trên là cầu nhan khổng, tránh ra!"

"Hử! (ノ^_^) ta là nhan khổng ta kiêu ngạo!"

"Không cần oai lâu, hiện tại máu chốt là, cầm tiểu Quả Quả nhà ta còn bị Bạc Diệc Nhiên khổng chế đây....."

"Ai nha má ơi, luôn có một loại cảm giác ác bá soái khí đùa giỡn con gái nhà lành 233333333"

"【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】 đã chụp hình 233333333"

"Lầu trên là kỹ nữ tâm cơ! (ノ^_^) ta cũng muốn chụp hình!"

"Ta cũng vậy ta cũng vậy, tiểu Quả Quả duy trì cái động tác này đừng cử động! Thực tốt, chính là như vậy!"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cảm thấy, nhóm người phòng phát sóng trực tiếp này cũng có độc.....

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả vẫn cứ đang ngẩn người không nói lời nào, bỗng nhiên kề sát mặt vào, hai người thiếu chút nữa hôn nhau.

"Lại nói tiếp, cha mẹ Mạc đại tiểu thư cũng nhờ tôi chiếu cố cô thật tốt đấy~"

Khi nói hai từ "Chiếu cố" này, Bạc Diệc Nhiên nói đặc biệt dùng sức.

"Ừm" Mạc Vân Quả nhẹ giọng ứng một câu, xem như trả lời hần.

Bạc Diệc Nhiên:..... Luôn có một loại cảm giác đánh vào bông.

Tay Bạc Diệc Nhiên chậm rãi buông lỏng Mạc Vân Quả ra, ngược lại từ trên cổ cô nhẹ nhàng mà vỗ một cái, sau đó mới thu hồi tay mình.

"Làn da Mạc đại tiểu thư gương như còn tốt hơn trước kia, xem ra là công lao của tôi a!" Bạc Diệc Nhiên cảm thán nói một câu, hoàn toàn không thấy âm u vừa rồi.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cảm thấy, Bạc Diệc Nhiên đại khái có chút tự luyến, đem tất cả quy về công lao của hần, có cái từ để hình dung là... nói như thế nào nhỉ?

Ừm..... Xú không biết xấu hổ!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 381

Edit: Linhlady

- - - - -□

Mỗ nam nhân nào đó hoàn toàn không biết mình đã bị Mạc Vân Quả đặt biệt danh "Xú không biết xấu hổ", hiện tại còn hứng thú bùng bùng cảm lấy đĩa, muốn Mạc Vân Quả tiếp tục ăn.

Mạc Vân Quả nếu đã ăn loại kia thì nhất quyết sẽ không ăn lại.

Dù sao cô đã "Ăn qua" ba loại kia rồi!

"Như thế nào? Không thể ăn?" Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả không hề nguyên ý động vào đồ ăn lúc sau mới chậm chạp hỏi.

Vấn đề này khiến Mạc Vân Quả ý thức được, giống như cô chưa nói cái gì.

Mạc Vân Quả nhìn bàn đồ ăn bày trước mặt, đẹp đẽ vừa mắt, lạnh lẽo nói: "Ăn rất ngon."

Bạc Diệc Nhiên nghe được lời này, ý cười ý cười càng thêm rõ ràng, thậm chí còn mang theo vài phần chân ý.

"Tôi a, cũng cảm thấy như vậy~" Bạc Diệc Nhiên xoa xoa khóe mắt, hơi mang tà mị nói.

Mạc Vân Quả:.....

Cô trái lương tâm nói ra những lời này, mà Bạc Diệc Nhiên này thật sự cho rằng đồ ăn ngon sao?

Phẩm vị của hân..... Thật đúng sự là..... Không giống người thường.....

"Nếu Mạc đại tiểu thư thích đồ ăn tôi làm như thế, vậy bốn đại thần liền cố mà giữ cô lại, mỗi ngày hai bữa làm đồ ăn cho cô."

Bạc Diệc Nhiên cũng không hỏi ý kiến của Mạc Vân Quả, trực tiếp quyết định Mạc Vân Quả ở lại đây.

Mạc Vân Quả nghe được hân nói lời này cũng không phản bác cái gì, mau chóng ăn xong một trăm lần, như vậy cô có thể thoát ly thế giới này, không bao giờ phải ăn nó nữa!

Hiển nhiên, Mạc Vân Quả theo bản năng xem nhẹ điều kiện độ vừa lòng của Bạc Diệc Nhiên đạt tới 100 kia.

Cuối cùng, Mạc Vân Quả không tiếp tục ăn những thứ kia, cô cảm hộp sữa bò, vừa uống vừa lên lầu.

Chỉ để lại Bạc Diệc Nhiên ánh mắt ý vị thâm trường.....

Mạc Vân Quả không biết Bạc Diệc Nhiên đem những đồ ăn kia xử lý như thế nào, ở nàng xem ra, nhất định là bỏ đi?

Nhưng mà Mạc Vân Quả không nghĩ tới đó là, Bạc Diệc Nhiên không chỉ có không bỏ đi, ngược lại hứng thú bùng bùng đem chúng nó ăn sạch sẽ.

Đêm dần dần sâu, trong căn phòng to như vậy chỉ có âm thanh tích táp của đồng hồ.

Mạc Vân Quả tắm rửa xong lúc sau nằm ở trên giường, tuy rằng cô đã súc miệng rất nhiều lần, nhưng trong miệng vẫn còn lưu lại hương vị này, cô muốn phun, lại phun không ra.

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sáng trực tiếp đủ các loại quan tâm cô, có vài người còn muốn mếm thử hương vị đồ ăn kia.

Nhìn đến nơi này, Mạc Vân Quả ở trong đầu nói một câu: "Các người vĩnh viễn không muốn biết nó có hương vị gì đâu."

"A liệt liệt? Không biết vì sao, nghe được tiểu Quả Quả nói như vậy, càng muốn ăn làm "xao" đây!"

"Ta cũng là thế! Cái này khó ăn đến trình độ nào mới có thể khiến tiểu Quả Quả một câu học ra nhiều từ như vậy!"

"Vừa nói như vậy, ta cũng có chút muốn ăn....."

"Ai nha nha, đáng tiếc ăn không được, nếu phòng phát sáng trực tiếp của tiểu Quả Quả lên cấp 10 thì tốt rồi."

"Ai, lầu trên nói những lời vô dụng đó làm gì, hiện tại chúng ta chỉ có thể nhìn."

"Ta một chút cũng không muốn ăn! Nhìn thấy tiểu Quả Quả thống khổ thế kia, về mặt ngàn năm không đổi mà bây giờ lại có biểu tình vận vẹo, ta liền cảm thấy đau lòng 【 biểu tình vận vẹo hình ảnh 1】【 biểu tình vận vẹo hình ảnh 2】"

"Phốc, lầu trên người cũng là một nhân tài! Thế nhưng, biểu tình của tiểu Quả Quả nơi nào vận vẹo? Còn không phải là nhú một cái mày sao!"

"Hắc! Lầu trên người cũng không biết nói, đối với tiểu Quả Quả mà nói, nhân cái mày liền tính là vận vẹo nha~"

"Khụ khụ..... Ta đột nhiên lại có một mục tiêu đặt ra cho chính mình, đó chính là: Về sau chụp hình tiểu Quả Quả biểu tình " vận vẹo " nhiều hơn! ￣(￣ー￣)￣"

"Cái chủ ý này của lầu trên không tồi 233333"

"Đều là một đám người tài ba a!"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382

Edit: Linhlady

-----□

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đem biểu tình của cô biết thành trò mua vui, lại là cảm thấy có vài phần mới lạ, cô nhìn nhìn ảnh chụp của người nọ trong phòng phát sóng trực tiếp, trên tấm hình, cô nhũn mày, tuy rằng ánh mắt vẫn như cũ lạnh lẽo, nhưng lại để lộ ra một tia cảm xúc khó chịu.

Mạc Vân Quả nhìn nhìn hình chụp, yên lặng đem chứng nó tải xuống.

Kỳ thật, cô cũng chưa từng nhìn thấy đáng về mình "Biến sắc" như thế nào, giống như cũng không tệ lắm, ít nhất cái này giống một nhân loại có máu thịt.

Mạc Vân Quả có chút mệt mỏi, đang lúc cô dần dần nhắm mắt lại, chuẩn bị ngủ say, lại có tiếng đập cửa vang lên.

Mạc Vân Quả:.....

Cô ngồi dậy đi mở cửa, đập vào mắt đó là Bạc Diệc Nhiên quấn khăn tắm.

Còn lộ ra tám múi cơ bụng cùng đường nhân ngư trước mặt Mạc Vân Quả, từ chỗ xương quai xanh chảy xuống một giọt nước, theo bụng mà xuống, chảy qua bụng xuống dưới khăn tắm khiến người ta mơ màng.

Đây là một màn dụ hoặc cỡ nào, đổi lại là cô gái khác, không lập tức nhào lên thì cũng đỏ mặt nửa ngày.

Nhưng mà Mạc Vân Quả lại không phải cô gái khác kia, cô trên dưới đánh giá một phen Bạc Diệc Nhiên, cuối cùng đưa ra một cái kết luận: Người này tế bào cường độ rất lợi hại!

Mạc Vân Quả đã từng gặp qua vô số kết cấu nhân thể, đối với nhân thể mỗi một cái kết cấu đều rõ ràng, thông qua bề ngoài thấy rõ này cấu tạo bên trong là chuyện dễ như trở vắn tay.

Hiển nhiên, thân thể của Bạc Diệc Nhiên tổ chất thuojc dạng vô cùng tốt.

Bạc Diệc Nhiên nhìn về mặt Mạc Vân Quả vẫn như cũ không tay đổi, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang.

Hắn tiến lên một bước, khí thế cường đại liền hướng tới Mạc Vân Quả mà đi.

Mạc Vân Quả nhìn hắn một cái, xoay người trực tiếp ngồi ở trên giường.

Bạc Diệc Nhiên:.....

Chẳng lẽ không phải hắn là thẹn thùng mặt đỏ sao! Đúng lý hợp tình ngồi ở trên giường là cái quý gì?!

Bạc Diệc Nhiên tùy tiện đi vào, đặt mông an vị ở ghế bên cạnh, lưng dựa ở ghế, hai chân bắt chéo.

"Có việc?" Mạc Vân Quả ngáp nho nhỏ hỏi, cô thật sự là có chút mệt nhọc.

Bạc Diệc Nhiên mới tắm rửa xong, cả người tản ra mùi hương sữa tắm, hơn nữa bản thân hắn có mị lực, một màn này nhìn đến mỹ mãn.

Nhưng bắt đầu đi ở chỗ đó là, người trước mặt hắn lại không cảm thấy như vậy.

Bạc Diệc Nhiên cảm thấy thú vị, cái vị Mạc đại tiểu thư này, giống như trở nên khác trước kia, nhưng như vậy, mới càng thêm thú vị không phải sao?

Bạc Diệc Nhiên dấu ánh sáng vuela leo lên, cả lo phát phơ đánh giá bộ đồ ngủ của Mạc Vân Quả, nói: "Tôi vốn dĩ cho rằng Mạc đại tiểu thư là điển hình của ngực to não phẳng, hiện tại xem ra, tầm tặc ~"

Mạc Vân Quả:?

"Tiểu Quả Quả, hắn đang chiêm chọc ngực ngươi nhỏ đó!"

"Quá đáng giận! Ngực nhỏ thì làm sao! Dùng vải dẹt nhà ngươi sao!"

"Lầu trên ngươi giống như quên mất, quần áo mặc trên người tiểu Quả Quả, thật đúng là của nhà Bạc Diệc Nhiên....."

"Lầu trên có thể không đánh mặt ta được không.....(T▽T)"

"Tiểu Quả Quả, ngươi cũng chiêm chọc lại đi, ngươi liền nói hắn đỉnh đỉnh nhỏ!"

"Không cần dạy hư tiểu Quả Quả....."

"Như thế nào sẽ dạy hỏng được? Cho phép hắn chiêm chọc tiểu Quả Quả nhà ta, lại không thể để tiểu Quả Quả nhà ta chiêm chọc lại hay sao! Hừ! ㄟ(ˊ ˋ)ノ"

"..... Ta có một loại dự cảm bất hảo."

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp giải thích, Bạc Diệc Nhiên lại có thể nói cô ngực nhỏ, tuy rằng đây là sự thật.....

Cô nhìn thấy câu bọn họ viết ra để chiêm chọc lại kia, lập tức liền nói: "Đỉnh đỉnh của ngươi nhỏ."

Bạc Diệc Nhiên:..... Ha hả!

- -----

Edit: Có ai không biết đỉnh đỉnh hông ~^O~

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 383

Edit: Linhlady

- - - - - □

Bạc Diệc Nhiên giận quá hoá cười, hần lớn như vậy, nhưng cho tới bây giờ chưa từng bọ người nào châm chọc qua!

Phải biết rằng, vị trí gì đó kia, chính là tôn nghiêm của đàn ông.

Mạc đại tiểu thư trước mắt thật can đảm a, cư nhiên dám trắng trợn táo bạo nói ra, máu chốt là, căn bản là không phải sự thật!

Hần rõ ràng là rất lớn được không!

"Mạc đại tiểu thư nói như vậy, chẳng phải nên thử một chút sao?"

Bạc Diệc Nhiên đứng lên, thẳng bức Mạc Vân Quả.

Cả người hần đem Mạc Vân Quả vây ở trong ngực, Mạc Vân Quả bị hần đột nhiên bạo trưởng khí thế cả kinh, không để ý bị dây ngã, Bạc Diệc Nhiên vừa vịn đem đôi tay chống đỡ ở trên giường, cái này cũng tạo thành một màn ái muội.

Mạc Vân Quả:.....

"Lại nói tiếp, Mạc đại tiểu thư tuy rằng nhỏ một chút, làn da kém một chút, đầu óc xuẩn một chút, ngoài ra giống như cũng không có khuyết điểm gì đâu." Bạc Diệc Nhiên tay phải cầm một sợi tóc của Mạc Vân Quả lên người người nói.

Mạc Vân Quả:..... Giống như cũng không có ưu điểm gì.....

"Tôi nhớ rõ Mạc đại tiểu thư rất thích tôi đúng không? Như vậy hôm nay, tôi thỏa mãn nguyện vọng của cô được không? Thuận tiện....." Bạc Diệc Nhiên tạm dừng một chút, "Chúng mình bản thân tôi một chút."

Nói lời này, khoảng cách giữa Bạc Diệc Nhiên và Mạc Vân Quả càng gần, chỉ cần một chút nữa là có thể chạm môi Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cảm thấy, người đàn ông này có chút vô cơ gây rối cùng xú không biết xấu hổ.

Cô nâng lên tay, hơi dùng một chút sức đẩy, sau đó Bạc Diệc Nhiên cả người bay đi ra ngoài, nện ở trên ghế cách đó không xa, phát ra "Phanh" một tiếng.

Bạc Diệc Nhiên:..... Cái quỷ gì?!

Bạc Diệc Nhiên có chút ảo não, hần quên mất mình cho cô ăn qua điểm tâm có thể vĩnh cửu gia tăng lực lượng.

Bạc Diệc Nhiên cảm thấy cả người đau, mà khăn tắm an ổn trên eo hần của hần cũng có xu thế rơi xuống, hần lại một chút cũng không để ý.

Bạc Diệc Nhiên chỉ cảm thấy thú vị, hần không nghĩ tới Mạc Vân Quả trước kia luôn theo đuổi mảy sẽ đẩy mình ra, loại cảm giác bị cự tuyệt nat. làm hần cảm thấy một tia mới mẻ.

Hần đứng lên, muốn tiếp tục "Đùa giỡn" Mạc Vân Quả.

Nhưng mà thời điểm hần đứng lên, kia khăn tắm lại rơi thẳng thừng rơi xuống, cả người hần liền bại lộ ở trước mặt Mạc Vân Quả.

Bạc Diệc Nhiên:.....(๐๐)!!!

Mạc Vân Quả nhìn trước mắt một đồng mosaic, tò vè tập mãi thành thói quen.

Nhưng mà lúc này người trong phòng phát sóng trực tiếp lại không kiên nhẫn chịu tịch tịch, bọn họ quyết định việc kia.....

"Tiểu Quả Quả, mau, lúc này, sắc mặt lạnh lẽo, hơi hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt hướng về phía trước, sau đó phun ra hai chữ: Thật nhỏ."

"Đứng đứng đứng, tiểu Quả Quả, liền nói theo lầ trên đi ~!"

"Oa oa oa ~ làm đi a! Ta liền thích làm việc này!"

"Làm đi làm đi!"

"6666666666"

Mạc Vân Quả nghĩ phòng phát sóng trực tiếp người ngày thường đều rất chiều cô cô, tuy rằng không vì sao họ muốn cô làm như vậy, nhưng cô vẫn là quyết định thử một lần, dù sao cũng không có gì tổn thất.

Vì thế khi Bạc Diệc Nhiên còn ngốc lẳng lẳng nhìn thấy cô gái trước mặt hơi hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt khinh thường nhìn chỗ kia của hần, sắc mặt lạnh lẽo học ra hai chữ.

"Thật nhỏ."

Bạc Diệc Nhiên:.....

Hắn cảm giác được toàn vũ trụ bạo kích! Xích Quả Quả bạo kích!

Hắn thật muốn lập tức ném qua rít gào nói: Nơi nào nhỏ! Nơi nào nhỏ! Nơi nào nhỏ!

Nhưng mà hắn không làm như vậy, hắn biết, hiện tại quan trọng nhất đó là đem khăn tắm nhét lên vậy lại, sau đó rời khỏi cái địa phương này.

Khuôn mặt Bạc Diệc Nhiên đen xì đem khăn tắm nhét lên quần khăn lại, sau đó khi đi tới cửa, xoay người bẽ ngoảnh nhìn lướt qua ngực Mạc Vân Quả, phun ra hai chữ.

"Thật phẳng!"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 384

Edit: Linhlady

- - - - - □

"Phốc ha ha ha ha ha!"

"Ai nha má ơi, ta không được, cười chết ta, ta đều đánh vài cái lần!"

"Trên lầu người là Thiên Lô sao? Giống như còn đáng trên tầng thượng của ta, ta bên này sét đánh thanh thật lớn....."

"Khụ khụ..... Xin lỗi xin lỗi, ta nói nhỏ thôi, bắt quá thật sự..... Nhịn không được a! Ha ha ha ha ha ha!"

"Tuy rằng chúng ta chỉ có thể thấy một đồng mosaic, nhưng y theo mosaic lớn nhỏ mà xem, hình dạng kia hẳn là sẽ không nhỏ....."

"Nhưng không tính nhỏ hay không Bạc Diệc Nhiên lại bị tiểu Quả Quả nhà ta xem thường, ha ha ha ha! Càng nghĩ càng buồn cười làm sao đây!"

"Nhưng mà tiểu Quả Quả nhà ta cũng bị xem thường a, nói cái gì mà thật phẳng gì đó, không hiểu vì sao có một chút manh nha ~"

"Lầu trên người cũng như vậy cảm thấy sao? Ha ha ha ha ha! Cùng chung chí hướng a a! Tới tới tới, bắt tay!"

"Khụ khụ..... Tiểu Quả Quả nên ngủ, ngủ đi."

"Ân ân, đúng thế đúng thế, nên ngủ!"

"Lầu trên bé gái thật hay, bắt quá xác thật nên ngủ 233333333"

"Ngủ ngon tiểu Quả Quả ~"

"Ngủ ngon ~"

Mạc Vân Quả: Ngủ ngon.

Mạc Vân Quả tắt đèn, chui vào ổ chăn, tiến vào mộng đẹp.

Nhưng mà ở cách vách, Bạc Diệc Nhiên lại nhìn chăm chăm tiểu Bạc Diệc Nhiên, về mặt nghi hoặc, chẳng lẽ thật sự rất nhỏ?

Bạc Diệc Nhiên nhìn từ trên xuống dưới, càng cảm thấy không nhỏ, so với trên mạng, hẳn thật sự rất lớn được không!

Cái cô Mạc Vân Quả này thật không có ánh mắt, Bạc Diệc Nhiên méo miệng.

Trong đầu Bạc Diệc Nhiên hiện ra một màn vừa rồi, cô gái kia thấy mình mà một chút phản ứng cũng không có, còn cười nhạo mình.

Một chút cũng không thẹn thùng, chẳng lẽ là bởi vì cô đã nhìn thấy quá nhiều?

Bạc Diệc Nhiên cười nhạo một tiếng, khó trách đều không cái phản ứng gì, thì ra đã nhìn không ít.

Nói cái gì yêu nhất mình, đều là gạt người.

Bạc Diệc Nhiên cười đến vài phần châm chọc, hắn quyết định ngày mai làm ra đồ ăn càng "Ăn ngon" để Mạc đại tiểu thư ném thư!

Tuy rằng như vậy nghĩ, nhưng nội tâm có một tia không được tự nhiên lại không thể xem nhẹ.

Hắn bực bội lật người, rồi lại lật người ở trong lòng hung hăng phun tào Mạc Vân Quả mặt không đổi sắc.

Bạc Diệc Nhiên nào biết đâu rằng, Mạc Vân Quả nhìn đến chỉ là một đồng mosaic, mosaic thứ này, cô thật đúng là tập mãi thành thói quen.....

Bạc Diệc Nhiên lăn qua lộn lại, đến nửa đêm, cuối cùng là tiến vào mộng đẹp, ngẫu nhiên còn nỉ non một câu, nghe không quá rõ ràng.

Sáng sớm hôm sau, Mạc Vân Quả sớm đã tỉnh.

Cô nhìn ghế dựa còn nằm trên mặt đất, kí ức tối hôm qua nhanh chóng xuất hiện.

Nghĩ đến cuối cùng Bạc Diệc Nhiên trước khi đi nói câu nói kia, Mạc Vân Quả liền cảm thấy người đàn ông này thật sự đặc biệt vô cơ gây rối.

Bạc Diệc Nhiên cũng sáng sớm thượng liên tỉnh, bởi vì tối hôm qua ngủ đến có chút muộn, sắc mặt của hắn có chút không tốt, ần ần có một chút quầng thâm mắt.

Khi Mạc Vân Quả thu thập xong từ trong phòng đi ra, liền thấy được Bạc Diệc Nhiên đứng ở cửa về mặt màu xanh lá.

Mạc Vân Quả:?

Bạc Diệc Nhiên nhìn đến Mạc Vân Quả ra tới, ngữ khí có vài phần không tốt nói: "Xuống lầu ăn bữa sáng."

"Nha." Mạc Vân Quả ứng một câu, cùng hắn đi xuống lầu.

Bạc Diệc Nhiên cùng Mạc Vân Quả đi tới bàn ăn, trên bàn cơm bày biện là bánh bao nhỏ cùng cháo gạo kê, màu sắc, bề ngoài thoạt nhìn thập phần đẹp.

Mạc Vân Quả ngồi xuống, thật cẩn thận gấp một cái bánh bao nhỏ bỏ vào trong miệng cắn một ngụm.

Sau đó, ánh mắt cô sáng lên, cái hương vị này.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 385

Edit: Linhlady

- -----□

Cái hương vị này quả thực quá tuyệt vời, không phải nói so với các loại mỹ thực trước kia cô đã ăn, mà trái ngược với các loại đồ ăn hai ngày qua hiện tại cái bánh bao nhỏ này quả thực ăn quá ngon!

Mạc Vân Quả không hề phát hiện, dưới sự tàn phá của Bạc Diệc Nhiên, thời gian làm đồ ăn cho cô đã chậm hơn nhiều.

Bạc Diệc Nhiên nhìn đôi mắt trong nháy mắt liền sáng lên của Mạc Vân Quả, khoe miệng ý cười dần dần mở rộng, thoạt nhìn giống không tồi.

Bạc Diệc Nhiên nhìn theo động tác gấp bánh bao của Mạc Vân Quả, cũng làm theo, dựa theo cách cắn bạn bao của cô cắn một miếng.

Khi nước sốt chạm vào đầu lưỡi của hắn, hắn nhẹ nhàng nhú mày một chút, giấy lát lướt qua.

Mạc Vân Quả nhìn đến Bạc Diệc Nhiên ăn đi, thuận miệng hỏi: "Ăn ngon sao?"

Bạc Diệc Nhiên khẽ gật đầu, trong tay lại là bỏ nửa miếng bánh bao kia xuống, giống như không muốn tiếp tục ăn.

Mạc Vân Quả cũng không có để ý điểm này, cô ăn bánh bao nhỏ, hưởng thụ mỹ thực khó được.

Bữa sáng thực mau liền kết thúc, theo sau Bạc Diệc Nhiên không biết đi nơi nào, chỉ để lại Mạc Vân Quả một người ở biệt thự.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, hơn nữa mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp xúi giục, cô liền quyết định ra cửa nhìn xem.

Thu thập mọi thứ lúc sau, Mạc Vân Quả liền bước ra cửa.

Nhưng khi cô ra cổng, lại phát hiện ở đây không có xe cô gọi.

Bởi vì Bạc Diệc Nhiên ở là khu biệt thự xa hoa, cho nên cái gọi là xe taxi căn bản không thấy được.

Tuy rằng Bạc Diệc Nhiên có gara riêng, nhưng Mạc Vân Quả mở không ra.

Đang lúc Mạc Vân Quả nghĩ nên quay về biệt thự, bên cạnh cô truyền đến một giọng nói.

"Nha! Đây không phải Mạc đại tiểu thư sao? Cần tôi tiễn cô một đoạn đường không?"

Mạc Vân Quả theo thanh âm nhìn lại, một đầu tóc đỏ, trên cổ còn treo xích kim loại, một bộ hip-hop.

Mạc Vân Quả nhìn người trước mắt, ở trong trí nhớ tìm tòi một chút, xác định nguyên chủ cũng không nhận thức cậu ta, liền hỏi nói: "Anh là?"

Mã Quế Tân nhìn Mạc Vân Quả từ trên xuống dưới, vài giây sau, cậu ta cười nhạo một tiếng nói: "Tôi chỉ là một tiểu nhân vật, Mạc đại tiểu thư tự nhiên không quen biết."

Mạc Vân Quả:..... Cho nên người rút cuộc là ai

"Lên xe đi, tôi mang cô đi tìm hắn." Mã Quế Tân mở cửa xe ra nói.

Mạc Vân Quả nhắc chân lên xe, tuy rằng không biết "Hắn" trong miệng người này là ai, nhưng có thể mang mình đi ra ngoài, thật sự quá tốt.

Đến nỗi có khả năng bị bắt cóc gì đó, Mạc Vân Quả một chút cũng không lo lắng, dù sao cô cũng có "Lực lớn vô cùng" đấy ~

Mã Quế Tân nhìn Mạc Vân Quả không hề phòng bị lên xe, con người lóe lóe, Mạc đại tiểu thư thật sự yêu hấn tới loại tình trạng này sao? Lại không suy xét một chút liền lên xe, chỉ vì mình nói một câu có thể mang theo cô đi tìm hấn?

Con gái a, thật là một loại sinh vật ngu dốt.....

Mã Quế Tân khoe miệng nhếch lên châm chọc quá mức rõ ràng, khiến người trong phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi bàn luận dụng ý của hấn.

"Các người nói, hấn không phải là muốn bắt cóc tiểu Quả Quả nhà ta đi?"

"Người cảm thấy y theo dáng vẻ tay nhỏ chân nhỏ của hấn ta, có thể bắt cóc được tiểu Quả Quả nhà ta sao?"

"Đột nhiên cảm thấy tiểu hồng mao trước mắt cũng là người có chuyện xưa a."

"Tầm tấc, thiếu niên, khoe miệng châm chọc có thể hay không thu một chút a, thật quá rõ ràng a quăng ngả!"

"Ai nha nha! Có điểm không chế không được nắm tay của mình làm sao đây ~"

"Lầu trên người muốn không chế được mình hay sao a ~"

- - - - -

Edit: Cuối cùng cũng hết quyển 2, chuẩn bị sang quyển 3 nhé các ty. □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 386

Edit: Linhlady

- - - - - □

Mã Quế Tân chạy xe như bay, thậm chí khi Mạc Vân Quả còn không kịp phản ứng, xe đã đến nơi, dừng lại.

Đây là một khách sạn xa hoa, bên ngoài có rất nhiều chiếc siêu xe, thoạt nhìn nơi này đang tổ chức yến hội long trọng nào đó.

Mạc Vân Quả còn không nói cái gì, đã nghe được Mã Quế Tân nói nói: “Mạc đại tiểu thư, đi thôi, hấn đang ở bên trong đây.”

Mạc Vân Quả:.....

Mã Quế Tân căn bản là mặc kệ Mạc Vân Quả có phản ứng gì, trực tiếp mang theo cô xuống xe sau đó đi vào.

Ở chỗ này, là nơi cử hành cuộc thi tên là “Hắc ám liệu lý chí vương”, mà Bạc Diệc Nhiên, đúng là tuyển thủ dự thi đầu tiên.

Thật là mà nói, Bạc Diệc Nhiên hoàn toàn có thể không cần dự thi, bởi vì hấn đã đứng ở cái lĩnh vực này từ lâu, những trọng tài kia, dựa theo địa vị của của thế giới này, cũng không lợi hại bằng hấn.

Nhưng hấn lại là người đưa ra yêu cầu tham gia cuộc thi này, không có người nào biết vì sao hấn muốn làm như vậy, chỉ biết vốn dĩ có mười người từ thi đấu lọt vào vòng chung kết, im hơi lặng tiếng lòi ra thêm một người.

Thế nhưng Bạc Diệc Nhiên cũng nói, hấn cũng không tham gia bình xét, chỉ muốn cảm thụ bầu không khí thi đấu một chút mà thôi.

Sau khi biết được ý đồ của Bạc Diệc Nhiên, lúc sau, chúng tuyển thủ lúc này mới yên lòng, bắt đầu nghiêm túc thi đấu.

Giữa sân Bạc Diệc Nhiên thấy một màn như vậy, ánh mắt lóe lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Khi Mạc Vân Quả đi vào nơi thi đấu, hình ảnh đầu tiên cô nhìn thấy là Bạc Diệc Nhiên đang chuyện tâm sự lý nguyên liệu, ánh đèn chiếu lên sườn mặt hấn, nhìn qua có vài phần cảm giác duy mỹ.

Bạc Diệc Nhiên giống như đã nhận ra có người nhìn hấn chăm chú, hấn ngược mắt lên, liền thấy được Mạc Vân Quả.

Hấn sùng sốt, giống như rất ngạc nhiên khi cô xuất hiện ở đây, hấn dừng động tác xử lý nguyên liệu nấu ăn, ngược lại hướng về hậu trường đi đến.

Không biết Bạc Diệc Nhiên nói với chủ sự cái gì, không quá vài phút, nhân viên trong trường quay cung kính mời cô ngồi lên ghế ban giám khảo.

Nơi đó thêm một vị trí cho cô.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Mã Quế Tân ngốc lẳng, sau đó đi theo nhân viên công tác đi.

Ngồi vào ghế ban giám khảo, ánh mắt Mạc Vân Quả không biết khi nào trở lại trên người Bạc Diệc Nhiên đang xử lý nguyên liệu nấu ăn, dừng lại một lúc sau, cô mới đi dời tầm mắt.

Bạc Diệc Nhiên cảm giác được tầm mắt kia biến mất, lặng yên thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính bản thân hấn cũng không hiểu sao không còn ánh mắt kia bản thân lại nhẹ nhõm đi.

Mạc Vân Quả đem ánh mắt nhìn xung quanh, nơi này rất lớn, trung tâm có bày đủ loại nguyên liệu nấu ăn, nhìn qua rất tươi mới.

Phía sau chỗ thi đấu là một màn hình lớn, phía trên chiếu ba chữ to “Độ hạnh phúc”.

Thi đấu hắc ám liệu lý hoàn toàn khác với thu đấu mỹ thực truyền thống, mỹ thực truyền thống trú trọng hương vị cùng mỹ cảm, nhưng hắc ám liệu lý lại không giống vậy.

Trong cuộc thi này, thứ được mang ra đánh giá đó là thuộc tính gia tăng thân thể hạng cơ năng hoặc là cảm giác, tỷ như nói lực lượng, tốc độ, hoặc là độ thương tâm, độ tuyệt vọng, độ hạnh phúc.

Có thể nói, ở chỗ này, cái đó có thể thêm vào cơ thể con người trạng thái kì quái, mới là trọng điểm của trận thi đấu này.

Sau khi thi đấu theo từng chủ đề, trận này trận chung kết, chính là yêu cầu làm ra đồ ăn có thể gia tăng “Độ hạnh phúc”.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 387

Edit: Linh lady

- -----□

Mạc Vân Quả cảm thấy có vài phần hiếm lạ, dù sao độ hạnh phúc của mỗi người là bất đồng, những người này phải làm ra đồ ăn như thế nào, mới có thể thuyết phục nhóm trọng tài đây?

Mạc Vân Quả tò mò, quần chúng ăn đưa trong phòng phát sóng trực tiếp cũng tò mò.

“Có cái gọi là vũ trụ to lớn, việc lạ gì cũng có, thế giới này thật kì ba.”

“Chính xác, tuy rằng thế giới của chúng ta cũng có các loại trạng thái thêm vào đồ ăn, nhưng lại không có loại đồ vật hư ảo ví dụ như độ hạnh phúc này.”

“Xem ra, vẫn là kiến thức của ta nông cạn a ~”

“Ha ha ha ha! Lại nói tiếp, nhóm tuyển thủ dự thi này làm đòi ăn cũng khó ăn giống như Bạc Diệc Nhiên sao?”

“Ta cảm thấy hẳn là không có khả năng đi? (chống nạnh cuồng tiếu)”

“Đề ta nhìn kĩ cách Bạc Diệc Nhiên làm xem, sau đó tự mình làm xem, nhìn xem có phải rất khó ăn hay không!”

“Lầu trên, ta chờ mong tác phẩm của ngươi.”

“Ta xem trọng ngươi nga, thiếu niên ~”

“Lầu trên ta kính nể dũng khí của ngươi! Cố lên! Nhớ khi làm xong thì ới một tiếng.”

“Tiểu Quả Quả ngồi xuống ghế giám khảo, lát nữa nhất định sẽ ném thư món bọn họ làm đi? Đến lúc đó tiểu Quả Quả nhất định phải nói cảm thụ cho ta a ~”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, đáp ứng một câu “Ừ”.

Thời gian trôi đi, thời gian thi đấu gần đến lúc kết thúc, toàn bộ đại sảnh toả ra đủ loại hương vị khó tả, có xú, cũng có hương, các loại hương vị trộn lẫn với nhau, ừm. Khiến người ta muốn đi khỏi nơi này.

Nhưng mà, mọi người ở đây đều bất động, giống như không ngửi thấy hương vị này vậy.

Mạc Vân Quả giật giật mũi, có chút đứng ngồi không yên, loại hương vị này, thật là một chút cũng không dễ ngửi.

Thời gian thi đấu kết thúc, chuông điểm mười tiếng vang lên, thí sinh dừng tay, bụng đồ ăn lên giới thiệu, sau đó im lặng chờ bình định.

Bạc Diệc Nhiên thông thả ung dung làm công tác cuối cùng, hẳn vốn dĩ chỉ muốn cảm thụ không khí dự thi mà thôi, cũng không muốn chân chính đi thi, những giám khảo kia cũng không có tư cách ăn đồ hẳn làm đầu.

Ánh mắt, Bạc Diệc Nhiên dừng ở trên người Mạc Vân Quả đang cầm đũa gấp đồ ăn của một tuyển thủ làm, nhìn đồ ăn trang trí hoàn hảo, gấp một miếng, chậm rì rì đưa vào miệng.

Lúc này, Mạc Vân Quả đã ném đồ ăn thứ bấm rồi, ngược lại với đồ Bạc Diệc Nhiên làm có hương vị khó lòng giải thích, những người này làm đồ ăn, không tính là ngon nhưng cũng không quá khó ăn.

Nếu phải dùng từ để miêu tả, thì đó chính là “Bình đạm”.

Ngược lại với vẻ thần nhiên của Mạc Vân Quả, giám khảo hai bên, người thì hai mắt toả sáng, khen khắp nơi, người thì cau mày, thấp giọng phàn nàn.

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, đại khái có thể đoán được, xem ra lần này cũng không phải ai cũng có thể làm đồ ăn khiến giám khảo hạnh phúc, vui vẻ.

Mạc Vân Quả đang muốn nói cảm thụ của mình sau khi ăn của các tuyển thủ với phòng phát sóng trực tiếp, liền thấy đồ ăn trước mắt của mình bị lấy đi, thay vào đó là một mâm đồ ăn khác.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy Bạc Diệc Nhiên từ trên cao cuối xuống nhìn mình.

Khoẻ miệng Bạc Diệc Nhiên vẫn như cũ giữ động tác tươi cười, giống như đây là chiến bài của hắn vậy.

Hắn hơi cúi người, hai tay chống lên bàn, đem đầu gần sát Mạc Vân Quả.

“Đề cho cô ném thử đồ ăn của tôi, thích không?” Tuy rằng là dò hỏi, lại mang theo khí thế không thể cự tuyệt.

Mạc Vân Quả nhìn đồ ăn ngay trước mặt, sau đó lại nghĩ đến nhiệm vụ của mình, quyết đoán gật gật đầu.

Đồ ăn (nhiệm vụ) ở phía trước, nào có đạo lý không (làm) ăn!

Mạc Vân Quả lập tức mở ra nắp, một loại xù vị xông vào mũi.

Mạc Vân Quả:.....

- -----

Edit: Lười quá làm "xao" đây....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388

Edit: Linhlady

- -----□

Trước đây Bạc Diệc Nhiên làm đồ ăn, ngoài trừ hương vị khó ăn ra, thì xét từ màu sắc, về bề ngoài đều rất hoàn hảo, không có gì để chê, có thể nói sánh ngang với đẳng cấp thế giới.

Cũng không biết Bạc Diệc Nhiên làm cách nào, lại có thể tạo ra đồ ăn có khả năng tương phản cao như vậy.

Mạc Vân Quả nhìn đồ ăn trước mắt, đủ mọi màu sắc, hoàn toàn nhìn không ra nguyên liệu tạo ra nó là cái gì.

Mạc Vân Quả cầm lấy thìa, ngón tay hơi hơi run rẩy, chỉ cần tưởng tượng đến cái loại hương vị khó ăn kia, cô liền không khống chế được mình.

Lúc này nhóm giám cũng đã thử xong các món ăn của thí sinh, tất cả đồng loạt nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Có thể ăn đồ đại thần làm, người này ruốc cuộc là ai đây?

Mọi người âm thầm hỏi trong lòng, lại không có người nào cho họ câu trả lời.

Mạc Vân Quả hạ quyết tâm gấp một miếng nhỏ, chậm rãi cho vào miệng.

Ở trong quá trình này, Bạc Diệc Nhiên vẫn luôn nhìn cô, cặp mắt đen láy kia giống như loé lên tia sáng.

Đồ ăn vào miệng Mạc Vân Quả, một loại vị tất thú trộn lẫn với máu tươi, còn có một hương vị nói không nên lời bùng nổ trong khoang miệng cô, khiến cô trở tay không kịp.

Những đồ ăn đó nhanh chóng tuột xuống yết hầu của cô, cùng lúc đó, một loại cảm giác quý dị từ sâu trong nội tâm cô xuất hiện, nhanh chóng lan tràn tới tứ chi.

Ngón tay Mạc Vân Quả không chịu khống chế run rẩy nhất nhò, cô nửa híp mắt nhìn Bạc Diệc Nhiên, loại cảm giác này..... Thật hạnh phúc!

Rõ ràng là đồ ăn khó ăn như vậy, nhưng cô lại cảm giác vô cùng hạnh phúc, giống như cô vốn nên cảm thấy như vậy.

Ánh mắt Mạc Vân Quả dừng lại trên mấy chữ to phía sau Bạc Diệc Nhiên —— độ hạnh phúc.

Mạc Vân Quả:.....

Bạc Diệc Nhiên là một thiên tài, có thể đem đồ ăn làm thành hương vị khó ăn như vậy nhưng lại vẫn khiến người ta cảm thấy hạnh phúc, hẳn là người đầu tiên, mà mấu chốt đó là, Mạc Vân Quả căn bản là không biết mình hạnh phúc vì lý do gì.....

Quần chúng trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn thấy trạng thái này của Mạc Vân Quả, thật giống như người hút thuốc phiện, có vài thứ có thể kích thích thần kinh, mang đến khoái cảm ngắn ngủi, sau đó sẽ chậm rãi thành nghiện, bọn họ sôi nổi quan tâm, Mạc Vân Quả lại không có tâm tư gì trả lời bọn họ.

Bởi vì cô phát hiện, cái loại cảm xúc hạnh phúc quý dị này cũng không có theo thời gian kéo dài mà biến mất, mà lan tràn khắp người cô, khiến cô không nhận được mà rung mình một cái.

Tuy rằng ở trong mắt Mạc Vân Quả, thời gian giống như trôi qua thật lâu, trên thực tế chỉ là một phút mà thôi.

Bạc Diệc Nhiên vừa thấy trạng thái của Mạc Vân Quả, liền biết hắn thành công, có thể làm Mạc Vân Quả hạnh phúc đến run rẩy gì đó, đúng là điều hắn muốn a~

Bạc Diệc Nhiên chưa từng hoài nghi thực lực của mình, nhưng đối mặt với biến số mang tên Mạc Vân Quả này, hắn lại có chút lo lắng lên, nhưng hiện tại xem ra, có lẽ hắn lo lắng là dư thừa?

Mặc kệ Bạc Diệc Nhiên nghĩ như thế nào, Mạc Vân Quả thừa nhận cảm giác hạnh phúc quý dị kia, đồng thời không quên nhiệm vụ của mình.

Hai tay Mạc Vân Quả chống lên bàn, ngồi thẳng người, bình tĩnh nhìn Bạc Diệc Nhiên gần ngay trước mắt, há mồm nói: “Ăn ngon.”

Bạc Diệc Nhiên ngẩn ra, giống như không nghĩ tới với loại hương vị này Mạc Vân Quả còn có thể nói ra hai chữ “Ăn ngon”, hần nhìn Mạc Vân Quả ánh mắt càng thêm thâm trầm, sâu thẳm, sâu trong đôi mắt kia là ánh ngược là gương mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 389

Edit: Linhlady

- -----□

Mọi người thấy như vậy, tâm hồn bát quái hừng hực thiêu đốt, nhưng mà bọn họ lại không dám tiến lên hỏi Bạc Diệc Nhiên.

Chỉ có thể là hoặc ngồi hoặc đứng ở nơi đó, đôi mắt không chớp mắt nhìn Mạc Vân Quả bên này, e sợ một cái chớp mắt mà bỏ lỡ cái gì đó.

Mạc Vân Quả cùng Bạc Diệc Nhiên dán rất gần, từ xa nhìn lại, thật giống như hai người đang hôn môi.

“Đình! Tiến độ hoàn thành nhiệm vụ là 15%, xin ký chủ không ngừng cố gắng.”

Thanh âm nhắc nhở của Đoàn Tử đánh gãy suy nghĩ của Mạc Vân Quả, cô dựa là ghế, không nhìn Bạc Diệc Nhiên.

Chỉ cần tưởng tượng đến mình còn phải ăn mấy món khó nuốt kia đến 90 lần, còn phải nói “Ăn ngon”, Mạc Vân Quả liền cảm thấy sống không còn gì lý thú.....

Bạc Diệc Nhiên nhìn thân thể Mạc Vân Quả ngay lập tức thả lỏng, đem mâm hương bên cạnh nói: “Thường cho các ngươi.”

Những giám khảo đó thụ sủng nhược kinh, sôi nổi cướp đoạt.

Chỉ cần một miếng nhỏ thôi bọn họ đã cảm nhận được hạnh phúc trước nay chưa từng có, ngược lại hoàn toàn với đồ ăn củ các thí sinh kia, đồ ăn của Bạc Diệc Nhiên giống như có tác dụng thần kì.

Bọn họ giống như không cảm nhận được hương vị khó ăn kia, tranh nhau cướp đoạt, trầm mê.

Bạc Diệc Nhiên cũng mặc kệ những người đó nghĩ như thế nào, nhanh tay kéo Mạc Vân Quả đi khỏi nơi này.

Còn chuyện ai là quán quân gì đó, đau có liên quan gì đến hắn?

Mạc Vân Quả quay đầu lại nhìn thoáng nhóm giám khảo còn chìm đắm trong các món ăn Bạc Diệc Nhiên làm, đối với độ kì ba của thể giới này lại hiểu thêm một phần.

Bạc Diệc Nhiên lập tức mang theo Mạc Vân Quả về nhà, sau đó lại nấu cho cô một bàn đồ ăn, Mạc Vân Quả ăn một lát, cứ theo lẽ thường khen ăn ngon.

Lúc này, tiến độ nhiệm vụ của Mạc Vân Quả tăng tới 20%.

Hai mươi mấy ngày tiếp theo, Bạc Diệc Nhiên một ngày ba bữa đều nấu cho Mạc Vân Quả ăn, mỗi khi đều đó đề có thể nghe Mạc Vân Quả đánh giá “Ăn ngon”.

Hơn phân nửa tháng sau, tiến độ nhiệm vụ của Mạc Vân Quả đã tăng tới 90%, chỉ thiếu 10% nữa thôi, nhiệm vụ của cô liền hoàn thành.

Mạc Vân Quả nghĩ, y theo tiến độ hiện tại, ít thì ba ngày nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành.

Nhưng ngày hôm nay, Bạc Diệc Nhiên nhận được một phong thư khiêu chiến, là đến từ đầu bếp làm món ăn trái ngược hoàn toàn với nguyên tắc hắc ám liệu lý của thể giới này, đồng thời cũng là đối thủ một mắt một còn của Bạc Diệc Nhiên.

Trong bức thư khiêu chiến kia, Tu Khúc biểu đạt muốn cùng hắn thi đấu trừ nghệ, mà thời gian là ba ngày sau, đồng thời trọng tài cũng mời nhóm đại sư quyền uy nhất.

Bạc Diệc Nhiên nhận được thư khiêu chiến thời điểm, Mạc Vân Quả vừa vận khen “Ăn ngon” xong, thư khiêu chiến cung kính đưa tới cửa, Bạc Diệc Nhiên bình thản tiếp nhận.

Bạc Diệc Nhiên cười đem thư khiêu chiến đặt ở trên bàn, nhìn người mang thư đến, cậu ta phải chờ Bạc Diệc Nhiên trả lời mới có thể rời đi.

“Thư khiêu chiến này tôi là đồng ý tiếp nhận, chỉ là có một cái yêu cầu.” Bạc Diệc Nhiên nhẹ gõ lên bàn nói, “Không cần mời nhóm đại sư quyền uy kia, lần này giám khảo chỉ có một người, đó chính là.....”

Bạc Diệc Nhiên cố ý tạm dừng một chút, mới chậm rãi nói: “Cô ấy.”

Bạc Diệc Nhiên chỉ chỉ Mạc Vân Quả nói, người tới sừng sốt một chút, có chút khó xử nói: “Này.....”

Bạc Diệc Nhiên vẫy vẫy tay nói: “Ngươi chỉ cần nói cho Tu Khúc bốn chữ thì tốt rồi.”

Người tới cung kính cong eo, chờ đợi Bạc Diệc Nhiên nói.

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả khẽ cười một tiếng, con ngươi phản ánh ngược là bóng dáng của Mạc Vân Quả, hần gần từng chữ một nói: “Tuyệt! Đối! Vĩ! Giác!”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 390

Edit: Linhlady

- -----□

Người tới nghe bốn chữ kia, cũng không rõ là có ý tứ gì, nhưng cậu ta cũng không dám dò hỏi thêm, chỉ có thể là cáo từ.

Dù sao cậu ta chỉ cần truyền đạt lại ý tứ này thôi, không phải sao?

Mạc Vân Quả nhìn Bạc Diệc Nhiên, hỏi: “Tuyệt đối vị giác là cái gì?”

Bạc Diệc Nhiên nhẹ nhàng vén một sợi tóc của cô lên, ghé vào tai cô, thấp giọng nói: “Đó là nhân tài được thần chiếu cố có được kỹ năng đấy ~”

Mạc Vân Quả:.....

“Ta sát! Một loại nồng đậm trung nhị phong (???) ập vào trước mặt là cái quỷ gì!?”

“Khụ khụ..... Phong cách đột biến a, vốn dĩ tưởng là bá đạo tong tài tà mị, lại không nghĩ đến là một thiếu niên trung nhị khoác lớp da tong tài!”

“Tuy rằng phong cách là trung nhị, nhưng ta đang còn rất tò mò cái tuyệt đối vị giác là cái gì a!”

“Có ai có thể giải thích một chút không? Thật muốn biết a!”

“Ta cảm thấy lâu dưới hần là biết.”

“Bồn lâu tỏ vẻ không biết.....”

“

Không biết.....”

“Không biết +1”

“Không biết +2”

.....

Liên tiếp không biết nháy mắt spam, Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, trong lòng tò mò thêm một chút, vì thế cô lại hỏi: “Tuyệt đối vị giác là cái gì?”

Bạc Diệc Nhiên vẫn như cũ không trả lời, chỉ là xoa xoa tóc cô, sau đó đứng dậy thu thập chén đĩa.

Mạc Vân Quả:....

Cứ như vậy, Bạc Diệc Nhiên cũng không giải thích “Tuyệt đối vị giác” là cái gì, mà cái nghi vấn này cũng theo cô cho đến ngày thi đấu đó, mới từ người khác hiểu được.

Bên kia, Tu Khúc vừa nghe được đáp án người truyền tin, đôi mắt xẹt qua một tia dao động, anh gần như không do dự đồng ý, phái người đem những nhóm đại sư chuyên nghiệp kia “Sa thải”, bắt đầu chuẩn bị cho cuộc thi đấu ba ngày sau.

Anh cùng hần cuối cùng cũng đi tới ngày này.

Về chuyện hai người đối chiến, bị truyền thông bốn phía tuyên dương, rất nhanh, người trên cơ bản toàn Z quốc đều biết hai người có trù nghệ tuyệt đỉnh chuẩn bị quyết đấu.

Một người đại biểu cho mỹ thực tuyệt đỉnh, mà một người khác, lại là người dẫn đầu hắc ám liệu lý.

Không có người nào biết trong tài cho trận quyết đấu này là ai, căn cứ phân thắng bại cuộc thi là cái gì, có lẽ là bởi vì như vậy, người quan tâm trận thi đấu càng thêm hưng phấn.

Đây chiến đấu tuộc về bộ họ, rồi lại thuộc về toàn bộ người cuồng hoan trong nước.

Trong ba ngày để chuẩn bị nady, Bạc Diệc Nhiên không còn làm đồ ăn cho Mạc Vân Quả nữa, mà mỗi ngày ở trong thư phòng nghiên cứu cái gì đó.

Đồng thời, Bạc Diệc Nhiên còn hạn chế đồ ăn của Mạc Vân Quả, ngoại trừ cháo trắng ra, cô cái gì cũng không được ăn.

Rất nhanh, ba ngày trôi qua, cuộc thi đấu được diễn ra tại khách sạn lớn nhất thành phố S, đồng thời các nhà truyền thông lớn sẽ phát sóng trực tiếp toàn bộ qias trình thi đấu này.

Mạc Vân Quả làm giám khảo duy nhất, y theo Bạc Diệc Nhiên yêu cầu, ngay từ đầu cũng không xuất hiện ở trước mặt đại chúng, mà ở một gian phòng có tầm nhìn tốt nhất, nhìn bọn họ.

Bất kể người khác mang tâm tình gì khi đi xem trận thi đấu này, thân là đương sự Bạc Diệc Nhiên cùng Tu Khúc đều không để bụng.

Lần này thi đấu không có chủ đề, không có nội dung, cái gì cũng không có, chỉ có sân nguyên liệu nấu ăn, đủ loại, trân quý, giá rẻ, có thể nói, nơi này nguyên liệu nấu ăn đã bao quát nguyên liệu nấu ăn toàn Z quốc.

Mạc Vân Quả nhìn nguyên liệu nấu ăn ở phía dưới, nhấp nhấp môi.

“Không thể tưởng được Mạc đại tiểu thư chính là người có được tuyệt đối vị giác.” Một giọng nói ôn nhuận từ sau lưng cô truyền đến, Mạc Vân Quả cũng không có xoay người, khi anh vừa đến đây, cô đã nhận ra được.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391

Edit: Linh lady

- -----□

“Đẹp sao?” Người nọ thấy Mạc Vân Quả không trả lời mình, bèn tiến lên hỏi.

Mạc Vân Quả hơi hơi nghiêng đầu, nhìn về phía người tới.

Trên khuôn mặt đeo mắt kính không gọng, nhìn qua nhưng thật hào hoa phong nhã, nhưng trong trí nhớ của Mạc Vân Quả, lại không có ấn tượng với người này.

“Anh là?” Mạc Vân Quả hỏi.

Bạch Vinh Băng hơi hơi mỉm cười nói: “Tôi là ai cũng không quan trọng, quan trọng là, cô là ai.”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả không cách nào đoán ra được có phải người này biết cô không phải nguyên chủ hau không, cô im lặng nhìn thẳng hắn, lấy bất biến ứng vạn biến.

Bạch Vinh Băng đặt mông ngồi ở bên cạnh Mạc Vân Quả, ánh mắt quét một lần qua Tu Khúc cùng Bạc Diệc Nhiên, sau đó mới đưa ánh mắt dừng lại ở trên người Mạc Vân Quả.

“Mạc tiểu thư biết tuyệt đối vị giác là gì sao?” Bạch Vinh Băng dời đi đề tài, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Mạc Vân Quả lắc đầu, cô không biết, hơn nữa ngay cả một đám người trong phòng phát sóng trực tiếp kia cũng không biết.

Bạch Vinh Băng giống như rất vừa lòng với đáp án này, khẽ gật đầu, hai tay đan vào nhau, chưa tới vài giây lại buông ra.

“Lại nói tiếp, cô có hứng thú với quá trình bọn họ nấu ăn không?” Anh ta nói như vậy, sau đó cũng không chờ Mạc Vân Quả trả lời, tự nhiên đóng cửa cửa sổ.

Lần này, căn phòng trong trạng thái phong kín, trong phòng, chỉ có hai người anh ta cùng Mạc Vân Quả.

“Ừm” Mạc Vân Quả lên tiếng, cũng không có động tác gì.

“Vậy vừa lúc, tôi kể cho cô nghe một câu chuyện nhé?” Bạch Vinh Băng nhìn như đang dò hỏi, trên thực tế ngữ khí lại không cho người khác cự tuyệt, câu chuyện này, Mạc Vân Quả muốn nghe cũng phải nghe, không muốn nghe cũng phải nghe.

“Ừm” Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp đủ các loại ký hiệu hung phẫn, những người đó cũng muốn nghe chuyện xua.

“Lại nói tiếp, Bạc Diệc Nhiên cùng Tu Khúc là anh em lớn lên với nhau tuế nhỏ, chỉ là mười năm trước.....” Bạch Vinh Băng tạm dừng một chút, trong mắt tràn ra một tia ý cười cùng hoài niệm, đã từng có thời gian, ở trong mắt anh ta, lại là mỹ lệ cùng mê người như vậy.

“Mười năm trước, Bạc Diệc Nhiên cùng Tu Khúc đồng thời có hứng thú với mỹ thực, bọn họ cùng bái một sư phụ, tiếp thu dạy dỗ.”

“Lão sư kia cũng là một người đức cao vọng trọng, được mỹ thực, cũng đã mọi người kính yêu, lúc ấy, hắc ám liệu lý tuy rằng cũng tồn tại, nhưng tuyệt đối không hôm nay nổi danh lan xa như vậy, có thể nói, là Bạc Diệc Nhiên dùng thực lực bản thân, đem hắc ám liệu lý đưa lên đỉnh núi.”

“Chính là lúc ấy Bạc Diệc Nhiên, chỉ là một tiểu hài tử luôn bị lão sư trách cứ, mà Tu Khúc, lại luôn được lão sư tán dương, thậm chí là kinh ngạc cảm thán.”

“Tất cả những tương phản này, gần như bởi vì Tu Khúc là người có được tuyệt đối vị giác, mà Bạc Diệc Nhiên, còn lại là người có được vô tướng vị giác.”

Mạc Vân Quả:.....

Tuyệt đối vị giác nghi hoặc còn không được lý giải, lại ra một cái vô tướng vị giác, Mạc Vân Quả tỏ vẻ, thế giới này có điểm kỳ ba.

Bạch Vinh Băng nhìn sắc mặt Mạc Vân Quả lạnh nhạt, cũng không biết cô đang suy nghĩ cái gì, đương nhiên, anh ta cũng không muốn biết, nhiệm vụ lần này của anh ta, chỉ là đem câu chuyện này kể cho cô mà thôi.

“Cái gọi là tuyệt đối vị giác, chính là có thể đem hương vị vốn có phóng đại vô số lần, chua ngọt, đắng cay, khi hương vị này trộn vào nhau, hơn nữa ở trong miệng phóng đại vô số lần, vô luận lại đồ ăn ngon như thế nào, đều sẽ biến thành một loại tra tấn.”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 392

Edit: Linhlady

-----□

“Tu Khúc có được tuyệt đối vị giác, tương đương với việc đối với các loại nguyên liệu nấu ăn có độ mặn cảm cao, đồ ăn hần làm, các loại điều phối, tuyệt đối gãi đúng chỗ ngứa, tuyệt đối sẽ không làm hần cảm giác khó chịu, mà không làm hần cảm giác khó chịu, cũng có ý nghĩa những đồ ăn đó khi người thường nếm thử, đó là kinh vi thiên nhân* tồn tại.”

() Kinh vi thiên nhân: ý chỉ là phi thường kinh ngạc khi nhìn thấy hoặc nghe thấy người nào đó, nghĩ đến chỉ có thần tiên mới có thể như thế.*

Bạch Vinh Băng cảm thấy có chút khát, anh ta uống một ngụm nước, lúc này mới tiếp tục nói: “Mà Bạc Diệc Nhiên lại có được vô tướng vị giác, cái gọi là vô tướng vị giác, cũng chính là đem hương vị của tất cả các nguyên liệu nấu ăn thu nhỏ lại vô số lần, loại người này, không phải nếm không được hương vị, mà là hương vị phải rất cường đại mới có thể nếm ra được.”

“Lúc trước khi tôi cùng Tu Khúc biết được chuyện này, vốn dĩ sẽ cho rằng Bạc Diệc Nhiên sẽ từ bỏ trù nghệ, bởi vì cậu ấy làm đồ ăn, căn bản là không cách nào ăn được.”

“Nhưng chúng tôi không nghĩ tới đó là, cậu ấy đi lên con đường hắc ám liệu lý.”

“Tuy rằng hắc ám liệu lý hương vị khó ăn, nhưng nói thật ra, người muốn trở thành đầu bếp hắc ám liệu lý rất nhiều, bởi vì có thể làm ra trạng thái thêm vào đồ ăn, yêu cầu bản thân có thiên phú.”

“Sau đó, Bạc Diệc Nhiên nếm thử rất nhiều lần, không ngoại lệ đều thất bại, chúng ta cho rằng cậu ấy sẽ vứt bỏ, sau đó cậu ấy đột nhiên mất tích, khi xuất hiện lần nữa, cậu ấy đã là trở thành đầu bếp hắc ám liệu lý, hơn nữa là một đầu bếp thực xuất sắc.”

“Đồ ăn cậu ấy làm, so với tất cả loại đồ ăn do đầu bếp trước kia làm còn xuất sắc hơn, các loại trạng thái thêm vào thậm chí chưa từng nghe qua, cậu ta thành công, chúng tôi đều vì cậu ta cảm thấy cao hứng, nhưng mà.....”

Bạch Vinh Băng tạm dừng một chút, thở dài một hơi thật sâu, hai tay Anh ta đan vào nhau, sau đó lại buông ra, đan lại, lặp đi lặp lại vài lần.

Mạc Vân Quả thấy một màn như vậy, không nói gì, cô còn đang tiêu hoá chuyện Bạch Vinh Băng vừa nói, càng nghĩ càng cảm thấy thú vị.

Mà quần chúng phòng phát sóng trực tiếp, cũng bắt đầu sinh động lên.

“A a a! Bị ta đoán trúng rồi! Trong đó nhất định có chuyện xua thật cầu huyết!”

“Cầu huyết gì đó, mới càng thêm xuất sắc a 233333333333”

“Chẳng lẽ chỉ có ta muốn ăn đồ của người có tuyệt đối vị giác sao? Chỉ cần tượng trưng đến có thể ăn đồ ăn mỹ vị, ta liền hưng phấn a quảng ngã! 233333333333”

“Kỳ thật ta càng muốn có được vô tướng vị giác, đồ ăn của thế giới chúng ta ăn, thật là quá khó ăn a quảng ngã!”

“

Khụ khụ, kỳ thật ta tương đối tò mò người đàn ông này là người nào, hần làm sao mà biết được rõ ràng như vậy? Chẳng lẽ..... Hắc hắc hắc!”

“Trên lầu người cười đến hạo đáng khinh, hơn nữa người hạo bồn, này nam nhân vừa thấy chính là khi tu khúc cùng Bạc Diệc Nhiên hạo huynh đệ a!”

“Người đàn ông này là người có vị giác bình thường sao?”

“Hần là như vậy đi? Ai nha! Tiểu Quả Quả hỏi mau hỏi xem kế tiếp nội dung chuyện xua là gì a! Ta thật sốt ruột a!”

“Ta cũng thế, rất sốt ruột! Hỏi mau hỏi đi!”

“Ai nha, người nói người đàn ông này như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này? Tâm hồn bát quái của ta đang hùng hực thiêu đốt!”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn khuôn mặt u sầu của Bạch Vinh Băng, hơi hơi ngồi ngay ngắn, sau đó hỏi: “Nhưng mà cái gì?”

Ánh mắt Bạch Vinh Băng phức tạp nhìn Mạc Vân Quả, giống như muốn buột miệng thốt ra cái gì, sau đó lại bởi vì nguyên nhân nào đó, cứng rắn nhịn xuống.

“Nhưng mà a.....”

Giọng nói của Bạch Vinh Băng trở nên mờ mịt, tựa hồ lập trở về lúc trước, trở về khoảng thời gian khiến mọi người không thoải mái kia.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 393

Edit: Linhlady

-----□

Bảy năm trước

“Bạc Diệc Nhiên! Chẳng lẽ cậu muốn đi vào con đường hắc ám kia sao?” Thiếu niên ngây ngô mang khuôn mặt chất vấn chàng trai cùng tuổi trước mặt, chỉ là trên khuôn mặt chàng kia không hề có một tia kịch động, mà vô cùng bình tĩnh.

Thiếu niên kia là Tu Khúc cùng Bạc Diệc Nhiên, mà đứng ở bên cạnh, đó là Bạch Vinh Băng.

Ba người tạo thành hình tam giác, khi Tu Khúc cùng Bạc Diệc Nhiên giằng co, Bạch Vinh Băng có chút khó xử nhìn hai người.

Bạc Diệc Nhiên hừ lạnh một tiếng, chất vấn nói: “Hắc ám? Cái gì là hắc ám? Hắc ám liệu lý có thể thêm vào người các loại trạng thái, cậu dựa vào cái gì nói nó là hắc ám?”

Lòng ngực Tu Khúc phập phồng, giống như rất tức giận với câu trả lời này của Bạc Diệc Nhiên.

“Trước kia sở dĩ chúng ta chọn học làm mỹ thực, còn không phải là bởi vì nó có thể mang đến cho người khác hưởng thụ vị giác, đồng thời có thể làm mọi người cảm nhận được tâm của người nấu ăn sao?”

Bạc Diệc Nhiên tiếp tục cười lạnh nói: “Hưởng thụ về mặt vị giác? Một đầu bếp, không thể ném thứ đồ ăn mình tạo ra, làm sao có thể mang đến hưởng thụ về mặt vị giác cho người khác?”

“Cậu có được tuyệt đối vị giác, làm chuyện này dễ như trở bàn tay, nhưng tôi không giống vậy, vô tướng vị giác, ngay cả món ăn bình thường tôi cũng không làm được. Tôi dốc lòng nghiên cứu ba năm, cuối cùng cũng có thể làm ra hắc ám liệu lý, cho người ta thêm trạng thái vào cũng cường hãn, cậu dựa vào cái gì nói tôi rơi vào hắc ám?”

Tu Khúc lui về phía sau một bước, lại bị Bạc Diệc Nhiên cứng rắn chất vấn.

Anh có được tuyệt đối vị giác, cho nên đối các loại hương vị phối hợp đều là chuyện dễ như trở bàn tay, anh đã quên, người anh em tốt của anh, là vô tướng vị giác.....

Tu Khúc cắn cắn môi, trong lúc nhất thời lại là không biết nên phản bác Bạc Diệc Nhiên như thế nào.

“Cậu dám hay không dám cùng tôi so một trận?” Tu Khúc không muốn thừa nhận mình đã sai, anh tự nhận, anh chỉ muốn tốt cho người anh em của mình, dù sao làm những món hắc ám liệu lý kia, cũng đồng nghĩa với việc vi phạm giao ước lúc đầu của bọn họ.

“So? Hiện tại không thể được.” Bạc Diệc Nhiên biết hiện giờ mình không đủ lực lượng để so với Tu Khúc.

“Vậy cậu muốn khi nào?” Tu Khúc ngẩng đầu hỏi, khuôn mặt đỏ lên.

“Bảy năm sau, lúc ấy, tôi sẽ đứng ở đỉnh thế giới này, sẽ chờ cậu đến khiêu chiến.” Bạc Diệc Nhiên cho Tu Khúc một cái hứa hẹn, đồng thời cũng cho mình một cái áp lực.

“Được!” Tu Khúc nắm chặt nắm tay, đồng thời hứa hẹn, “Bảy năm sau, tôi cũng sẽ đứng ở đỉnh thế giới này, khiêu chiến cậu!”

Trong viện nho nhỏ, hai thiếu niên cứ như vậy định ra ước định, Bạch Vinh băng chứng kiến tất cả, một ngày kia, mở ra một con đường mới cho cả ba, không cách nào thay đổi.

Khi Bạch Vinh Băng nói lại toàn bộ câu chuyện, cả người anh ta giống như là đỡ xuống gánh nặng nào đó, anh ta không hề nhìn Mạc Vân Quả, mà là lập tức đem cửa sổ mở ra.

Phía dưới, hai người đang khí thế ngất trời làm đồ ăn.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Bạc Diệc Nhiên, hắn đang tinh tế xử lý bò bít tết, trên trán rịn ra tầng mồ hôi mỏng, nhưng hắn không có thời gian lau nó đi.

Mạc Vân Quả lại nhìn thoáng qua Tu Khúc, anh hết sức chuyên chú xử lý thịt gà, trên trán cũng rịn một tầng mồ hôi, nhưng cũng không lau nó đi.

“Nhiều năm như vậy, cô là người thứ hai có được tuyệt đối vị giác mà tôi gặp, truyền thuyết, xác suất có tuyệt đối vị giác là một phần ngàn vạn, mà xác suất có vô tướng vị giác là một phần trăm triệu phần có một xác suất.” Bạch Vinh Băng lại nói một câu, ngữ khí nhẹ nhàng xưa nay chưa từng có.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 394

Edit: Linhlady

- - - - - □

“Oa ~ nghe qua thật ngu bức!”

“Đâu chỉ là ngu bức* a, quả thực chính là ngu bạo được không!”

*NGUU BÚC/牛逼: rất lợi hại; mạnh mẽ (mang ý bất nhã) (cách viết khác ngu B(牛B)/nguru X(牛X)/NB)

“Các người có cảm thấy có điểm kỳ quái hay không? Vì sao Bạch Vinh Băng lại tới đây nói mấy thứ này với tiểu Quả Quả?”

“Lầu trên không nói còn không cảm thấy, người vừa nói như vậy, ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái.”

“Đúng vậy, sớm không nói muộn không nói, cố tình ở ngay lúc này nói.”

“Ta cảm thấy các người có phải suy nghĩ nhiều hay không, có lẽ Bạch Vinh Băng hiện tại mới biết được sự tồn tại của tiểu Quả Quả thì sao?”

“Ta cảm thấy không có khả năng mới biết được sự tồn tại của tiểu Quả Quả, Bạch Vinh Băng chọn lúc này cùng tiểu Quả Quả nói này đích xác có chút kỳ quái, hoàn toàn có thể chờ so tài xong nói cũng được mà.”

“Nếu không để tiểu Quả Quả hỏi một chút?”

“Phương pháp này được không.”

“Đúng vậy, tiểu Quả Quả, người hỏi một chút, hẳn vì sao muốn nói kể chuyện này cho người nghe?”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói những lời này, vừa lúc cùng cô không mưu mà hợp, cô cũng muốn biết, vì sao Bạch Vinh Băng sẽ đến nói cho cô chuyện này.

“Vì sao nói tôi nghe câu chuyện này.” Mạc Vân Quả hỏi.

B

ạch Vinh Băng ngăn ra, anh ta vốn dĩ cho rằng y theo trình độ thông minh của Mạc Vân Quả, hoàn toàn có thể lý giải ý tứ của anh ta, cô là cô ý hỏi như vậy, hay vẫn là thật sự không biết?

Tâm tư Bạch Vinh Băng xoay mấy vòng, mới chậm rãi nói: “Mạc tiểu thư thật sự không biết?”

“Ừ.” Mạc Vân Quả đáp một câu.

“A.....” Bạch Vinh Băng khẽ cười một tiếng, ngồi ngay ngắn, nói: “Một khi đã như vậy nói, trắng ra nói cho Mạc tiểu thư cũng không sao.”

“Ừ.”

“Hôm nay tôi nói cho cô câu chuyện này, thật ra là muốn Mạc tiểu thư khi ngồi vào ghế ban giám khảo nên công bằng một ít.” Bạch Vinh Băng nói thẳng sáng tỏ ý đồ chân chính của anh ta.

“Humm?” Mạc Vân Quả nghi hoặc nhìn Bạch Vinh Băng.

“Mạc tiểu thư là người có được tuyệt đối vị giác, như vậy đối với hương vị, nhất định là cực kỳ mẫn cảm. Tôi đương nhiên tự tin Tu Khúc có thể làm được đồ ăn mỹ vị, nhưng mà.....”

Nói tới đây, Bạch Vinh Băng ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả.

“Đồn đãi, Mạc tiểu thư đối Bạc Diệc Nhiên yêu đến thâm trầm, như vậy trận thi đấu này độ công bằng, khả năng sẽ có thất bất công.”

Mạc Vân Quả:.....

“Tôi không hiểu vì sao khi Tu Khúc biết chuyện này còn muốn tiếp tục trận thi đấu, hơn nữa còn không thêm các trọng tài khác, nhưng nếu là quyết định của cậu ta, tôi cũng không có cách nào ngăn cản, nhưng mà, tôi hy vọng, Mạc tiểu thư có thể công bằng đối đãi.” Bạch Vinh Băng nói lời này chính là nói có sách mách có chứng, hợp tình hợp lý, đứng trên góc độ người ngoài, thực sự không tồi.

Thế nhưng.....

“Như thế nào là công bằng?” Mạc Vân Quả hỏi.

Bạch Vinh Băng ngăn ra, trước mắt người này phản ứng cùng trong tưởng tượng của anh ta một chút cũng không giống nhau, chẳng lẽ không phải nên cảm động một chút, tỏ vẻ mình nhất định sẽ công bằng đối đãi hoặc là không màng lời anh ta nói, khẳng khái cho rằng đồ ăn của Bạc Diệc Nhiên chính là tốt nhất sao?

Bạch Vinh Băng không biết Mạc Vân Quả đến tốt cùng là ý gì, lại là hỏi ra câu “Như thế nào là công bằng” này, anh ta giật mình ngồi nơi đó, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào để trả lời.

Như thế nào là công bằng?

Tu Khúc có được tuyệt đối vị giác, nhưng anh không có bởi vậy mà kiêu ngạo, còn nỗ lực tiến tới, cho nên đứng ở đỉnh núi thế giới này.

Bạc Diệc Nhiên có được vô tướng vị giác, hẳn cũng không có tự sa ngã, mà là trải qua tôi luyện, lớn mạnh ở trên một con đường khác, cũng đứng ở đỉnh núi thế giới này.

Hai người quyết đấu, mỗi một người tới quyết phán sinh tử của bọn họ, như thế nào là công bằng?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 395

Edit: Linh lady

- ----- □

Bạch Vinh Băng cuối cùng cũng không có trả lời được vấn đề của Mạc Vân Quả, anh ta nhìn Mạc Vân Quả trước mắt, thật lâu không nói chuyện.

Giống như lần đầu tiên anh ta nhận rõ con người trước mắt này, con người tràn ngập kinh ngạc, nghi hoặc, càng nhiều, lại là hiểu rõ.

Có lẽ, Bạc Diệc Nhiên khẳng khái yêu cầu Mạc Vân Quả tới làm giám khảo, cũng không phải không có đạo lý.

Thời gian trôi đi, trong phòng một mảnh bình tĩnh, đại mở ra cửa sổ ngẫu nhiên gió nhẹ thổi vào, vền lên từng sợi tóc của Mạc Vân Quả.

Khi chuông báo thời gian kết thúc vang lên, Bạc Diệc Nhiên cùng Tu Khúc đều hoàn thành món ăn của bọn họ, mùi hương lan toả khiến nhóm truyền thông nhin không được muốn tiến lên nếm thử.

Y theo quy định, giám khảo phải làm trung phẩm nếm lại thêm lời bình, cho dù là Mạc Vân Quả, cũng không cách nào bỏ quy định này.

Mạc Vân Quả dưới sự dẫn dắt của Bạch Vinh Băng xuống dưới đại sảnh, nơi đó bày biện một bàn hoa lệ cùng ghế dựa, mà trước cái bàn, hai người Bạc Diệc Nhiên cùng Tu Khúc đang đứng.

Một khắc khi Mạc Vân Quả xuất hiện, khán giả đang xem phát sóng trực tiếp cũng nhận ra cô là ai, theo sau cuộc sống đời tư của Mạc Vân Quả cứ như vậy bại lộ ở trên mạng, không hề đáng nói.

Các võng hữu cảm thấy kỳ quái, một cuộc thi có thể nói là đẳng cấp thế giới, vì sao lại mời Mạc Vân Quả, rõ ràng cô đối với mỹ thực hoàn toàn không biết gì cả.

Bọn họ sôi nổi phát ra nghi ngờ, yêu cầu chủ sự cho một lời giải thích, nhưng mà không có người nào đáp lại bọn họ, bởi vì trận thi đấu này, trước nay liền không phải vì bọn họ mà triển khai.

Bất kể bọn họ như thế nào kêu gào, chuyện này cũng là kết cục đã định.

Mạc Vân Quả ngồi xuống, Bạch Vinh Băng đứng ở bên người cô, cụp mĩ.

Bạc Diệc Nhiên nhìn Mạc Vân Quả, chỉ là hơi hơi mỉm cười, cái gì cũng đều không nói, Tu Khúc cũng thế.

Rất nhanh, đồ ăn hai người làm được mang lên, có đồ ăn nóng, có rau trộn, còn có đồ ngọt, có thể nói là thực đầy đủ một bữa cơm.

Mạc Vân Quả đầu tiên nhắm nháp, là đồ ăn của Tu Khúc.

Cô gấp một đũa, bỏ vào trong miệng, cái loại hương vị mỹ vị ở khoang miệng nổ mạnh mở ra, không có chọn lựa sai lầm nào, tất cả đều hoàn mỹ như vậy.

Món ăn này, giống như còn ẩn chứa tình cảm của người nấu, đáng tiếc ở chỗ, Mạc Vân Quả không hiểu.

Nhắm nháp một hồi, Mạc Vân Quả cảm thấy có chút no, thật sự là Tu Khúc làm ăn quá ngon, cô không cần thận ăn nhiều một ít.

Tu Khúc thấy một màn như vậy, khoe miệng ý cười càng lúc càng lớn, mặt mày liếc hướng Bạc Diệc Nhiên, như đang nói, cậu xem, cô ấy ăn rất nhiều đấy!

Bạc Diệc Nhiên nhìn đều không nhìn Tu Khúc một cái, hần nhìn Mạc Vân Quả chăm chăm, đôi mắt thâm trầm.

Ở nơi mọi người nhìn không thấy, hần nắm tay hơi hơi chặt lại, tiết lộ tâm tình khẩn trương của hần.

Bạch Vinh Băng nhìn thái độ của Mạc Vân Quả, ánh mắt dừng ở trên người Bạc Diệc Nhiên, ở trong mắt anh ta xem ra, trận thi đấu này thắng thua, hần là định rồi.

Bạch Vinh Băng nghĩ, kỳ thật như vậy cũng khá tốt, ít nhất Tu Khúc sẽ không rối rắm như vậy, còn Bạc Diệc Nhiên, đại khái cũng có thể đủ trở về chính đồ đi?

Sau khi thử đồ ăn của Tu Khúc xong, đồ ăn của Bạc Diệc Nhiên được mang lên.

Thừa dịp khoảng cách nàt, Mạc Vân Quả cùng phòng phát sóng trực tiếp chia sẻ một chút cảm thụ của mình.

“Ăn rất ngon, mỗi một loại hương vị đều giải đúng chỗ ngứa.” Cô nói như vậy, thật là một cái đánh giá rất cao rất tốt.

Phòng phát sóng trực tiếp nghe được cô nói lời này, sôi nổi tò về muốn nếm thử, đương nhiên, cũng có không ít người đưa ra một ít nghi ngờ.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 396

Edit: Linh lady

- - - - - □

“Tiểu Quả Quả, vậy ngươi là cảm thấy Tu Khúc thắng sao?”

“Nói như vậy, Bạc Diệc Nhiên không phải quá đáng thương sao?”

“Thi đấu nào có chuyện đáng thương hay không? Trên lầu không cần quá thánh mẫu.”

“Lại nói tiếp, ta cũng muốn tưởng nếm thử a!”

“Ài, bọn họ từ vừa sinh ra liền không phải công bằng sao ~”

“Tiểu Quả Quả, ngươi nhanh lên nếm thử đồ ăn của Bạc Diệc Nhiên đi, nhìn xem có tiến bộ hay không?”

“Đúng thế đúng thế, nếu có tiến bộ, liền phán hấn thắng đi.”

“Lời nói cũng không thể nói như vậy đi, nhưng thật ra ta cảm thấy, vẫn là công bằng một chút mới tốt.”

“Sao, căn cứ tiểu Quả Quả phán định rốt cuộc là cái gì đâu? Ăn ngon? Thêm vào trạng thái trên người? Hai loại đồ ăn này, căn bản không có cách nào so sánh đi!”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cảm thấy, phòng phát sóng trực tiếp một người lại một người so với cô càng muốn sốt ruột hơn.

Lúc này, đồ ăn của Bạc Diệc Nhiên được bung lên.

Mạc Vân Quả gấp một bữa, vì chính mình làm tốt tâm lý chuẩn bị, lúc này mới cho vào miệng mình.

S

ự thật chứng minh, bất kể Mạc Vân Quả làm đầy đủ chuẩn bị như thế nào, đều là vô dụng.

Xúc cảm đầu lưỡi không thể lừa gạt được thân thể của cô, cái loại hương vị này, thật sự..... Khó ăn tới rồi cực điểm!

Hơn nữa vừa rồi đầu lưỡi Mạc Vân Quả tiếm nhiễm mỹ thực của Tu Khúc, lúc này lại dính hắc ám liệu lý, quả thực chính là đau đớn muốn chết, khó ăn đến chết.

Cứ việc như thế, những đồ ăn đó vẫn như cũ theo yết hầu Mạc Vân Quả mà xuống, triệt triệt để để tới dạ dày.

Theo sau, một loại xúc cảm hạnh phúc thật lớn từ dạ dày cô chảy về phía khắp người, giống như, cũng không chỉ là cảm xúc hạnh phúc.....

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn thoáng qua Bạc Diệc Nhiên, lần này đồ ăn, thêm vào trạng thái giống như có điểm phức tạp.

Cô chỉ có thể phân biệt ra một loại cảm xúc hạnh phúc quý dị, còn những thứ khác trong đó, cô không hiểu.

Ăn xong chín món này, cái loại cảm giác này càng ngày càng cường liệt, hình như là tầng tầng chồng lên nhau.

Thân mình Mạc Vân Quả run rẩy rất nhỏ, bị những cảm tình mãnh liệt bao phủ, cô có chút khống chế không được.

Cô từ trước đến nay đều là người thiếu hụt tình cảm, rất ít có cái gì có thể khiến cho cảm xúc của cô dao động.

Những đồ ăn đó ẩn chứa cảm tình, trước nay cô chưa từng cảm nhận qua, cô có chút không biết làm sao, càng nhiều, còn lại là khó hiểu.

Bạch Vĩnh Băng cũng phát hiện ra Mạc Vân Quả khác thường, anh ta nửa cong hông giắt nói: “Làm sao vậy?”

Mạc Vân Quả lắc đầu, tỏ vẻ mình không có việc gì.

Mạc Vân Quả cũng không có quên nhiệm vụ của mình, cô hít sâu một hơi, nhìn Bạc Diệc Nhiên nói: “Ăn ngon.”

“Đỉnh! Tiến độ nhiệm vụ là 99%.”

Am thanh Đoàn Tử nhắc nhở vang lên, thời điểm hoàn thành nhiệm vụ không xa.

Bạc Diệc Nhiên hơi hơi gạt đầu, sau đó lại nhìn thoáng qua Tu Khúc, ánh mắt hơi hơi hướng về phía trước xem, làm như ở khinh bỉ anh.

Tu Khúc cắn cắn môi, không thể tin tưởng hỏi: “Cô nói ăn ngon?”

Mạc Vân Quả:..... Cô chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ mà thôi.....

Bạc Diệc Nhiên làm đồ ăn là cái hương vị gì, Tu Khúc rõ ràng.

Cái loại hương vị này đối với bọn họ người có tuyệt đối vị giác mà nói, quả thực chính là một loại tra tấn.

Tu Khúc khẽ cắn môi, vọt tới trước mặt Mạc Vân Quả, cầm lấy một miếng bánh, ném vào miệng mình.

Tức khắc, khoang miệng anh liền bị các loại hương vị khó lòng giải thích chiếm đầy.

Tu Khúc cau mày, thời điểm đang muốn phát hỏa, đột nhiên thân thể anh run lên, không thể tin tưởng nhìn Bạc Diệc Nhiên.

“Cậu.....”

Tu Khúc trầm mặc một chút, dùng tay cầm đồ ăn khác ném thử, mỗi ném một ít, sau đó trầm mặc thật lâu.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 397

Edit: Linh lady

-----□

“Cậu thắng.” Tu Khúc nói như vậy, hai tay rũ xuống, thoát nhìn thập phần bất đắc dĩ.

Mạc Vân Quả:.....

Bạc Diệc Nhiên không tỏ ý kiến, hơi hơi đi lên trước, đem đôi tay chống ở trên bàn, nhìn thẳng vào Mạc Vân Quả, giọng nói ôn như “Cô hiểm tâm ý của tôi sao?”

Mạc Vân Quả:?

Bạc Diệc Nhiên vừa thấy Mạc Vân Quả biểu tình mờ mịt, lại ngăn ra, hần giật giật môi, cái gì cũng không nói.

Bạc Diệc Nhiên nhìn về phía Tu Khúc, đột nhiên cười nói: “Xem ra, là tôi thua.”

Tu Khúc trầm mặc, Bạc Diệc Nhiên sờ làm đồ ăn, thêm vào trạng thái, không chỉ là một loại, hoặc là nói, kia không phải thêm vào trạng thái, mà là tâm ý bản thân hoàn toàn dung nhập vào bên trong đồ ăn.

Chín món ăn, tình cảm càng ngày càng thâm hậu, kia không chỉ là hắc ám liệu lý tồn tại, mà là đưa tâm bọn họ dung nhập vào.

Những món đồ ăn kia, có thoải mái, có hạnh phúc, cũng có một tia oán hận, còn có tình yêu, các cảm tình loại phức tạp, đều ẩn chứa ở trong món ăn kia.

Đó là thứ anh làm không được, nhưng Bạc Diệc Nhiên làm được, cho nên anh nói anh thua.

Nhưng mà Bạc Diệc Nhiên lại nói, hần thua.

Tu Khúc lại không hiểu được ý của hần là gì?

Vị trọng tài kia, căn bản không có ăn ra những cảm tình trong món ăn kia, phức tạp như vậy, cảm động như vậy, thâm tình chân thành như vậy.

Bất kể đầu bếp dùng bao nhiêu tâm huyết làm ra đồ ăn như vậy, người nhắm nháp nếm không ra, đó là thất bại.

Tu Khúc thờ dãi một hơi, vươn tay phải, hơi hơi mỉm cười nói: “Lúc này đây, tính chúng ta ngang hàng như thế nào?”

“Được.” Bạc Diệc Nhiên vươn tay phải, nắm tay Tu Khúc.

Hai người nhìn nhau cười, đều không nói gì.

Mạc Vân Quả:.....

Cho nên nói, trận thi đấu này căn bản không cần cô tới làm trọng tài đi?

“Một ngày nào đó, tôi sẽ lấy thực lực tuyệt đối nghiền áp cậu!” Tu Khúc tự tin nói.

“Được.” Bạc Diệc Nhiên trả lời.

Tu Khúc nghe câu trả lời đó, nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, liền cùng Bạch Vinh Băng cùng nhau rời đi.

Trận thi đấu này, tựa hồ cứ như vậy hạ màn.

Mọi người ở dần dần giảm bớt, Bạc Diệc Nhiên ngẩng đầu, xoa xoa tóc Mạc Vân Quả, cảm mềm mại làm hần nửa híp mắt.

Mạc Vân Quả:.....

Bạc Diệc Nhiên tay trái từ trong túi móc ra một viên đường, đưa cho Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả tiếp nhận đường, không chút suy nghĩ mở ra cho vào miệng, tức khắc, một loại hương vị trung y tràn ngập khoang miệng cô.

“Đây là một loại kẹo tôi mới phát minh, có thể làm thân thể con người ở trạng thái hạnh phúc nhất, ăn ngon không?” Bạc Diệc Nhiên cong eo, cùng Mạc Vân Quả đối diện.

“Ăn ngon.” Vì nhiệm vụ, cô nói như vậy.

“Ừm” Bạc Diệc Nhiên nheo nheo khuôn mặt Mạc Vân Quả, không có nói cho cô, đây là viên kẹo duy nhất trên trên thế giới này, hần tiêu tốn bao nhiêu năm mới tạo ra được nó, hiệu lực thật của nó là, thực hiện nguyện vọng.

Hần biết, người trước mặt không phải hoa si Mạc Vân Quả kia, cô nhất định vào nhầm thế giới này, bởi vì nguyên nhân nào đó không thể không nói câu “Ăn ngon” với đồ ặ của mình.

Cô nhất định là muốn về nhà đi?

Một khi đã như vậy, như vậy hần, liền liền thành toàn cho cô đi.

Viên kẹo này, nhất định có thể đưa cô về nhà.....

Bạc Diệc Nhiên dùng sức nheo nheo khuôn mặt Mạc Vân Quả, thẳng đến khuôn mặt đỏ kia bùng, hần mới dừng tay lại.

“Hãy luôn luôn hạnh phúc nha ~” Bạc Diệc Nhiên ghé lại bên tai cô, thấp giọng nói.

Cùng lúc đó, thanh âm nhắc nhở của Đoàn Tử vang lên.

“Đinh! Nhiệm vụ hoàn thành tiến độ trăm phần trăm, nhiệm vụ hoàn thành, chuẩn bị bắt đầu truyền tống.”

Ngay sau đó, Mạc Vân Quả hôn mê bất tỉnh, Bạc Diệc Nhiên nâng khuôn mặt cô lên, ở cái trán nhẹ nhàng roi xuống một nụ hôn

Chương 398: Tiểu gia hoả hạnh phúc nhé (Phiên ngoại Bạch Diệc Nhiên)

Edit: Linhlady

-----□

Vị giác thứ này rất kỳ quái, nó là phap bảo để mọi người nhắm nháp vạn vật trên thế gian, một khi nó làm lỗi, như vậy chủ nhân của nó nhận thức thế giới sẽ có lệch lạc.

Tôi chưa từng có nghĩ tới, tôi sẽ có vô tướng vị giác.

Từ trước đến nay tôi vô cùng kiêu ngạo, khi cùng Tu Khúc đi báii sư học nghệ, tôi liền muốn vượt qua cậu ta, nhưng mà, chân tướng vĩnh viễn là tàn khốc.

Vô tướng vị giác, bốn chữ này, liền chặt đứt đường lui của ta.

Tôi phản bội sư môn, đi tha hương, chỉ vì mong muốn có thể tìm được phương pháp giải quyết vô tướng vị giác.

Ở trong quá trình này, tôi tiếp xúc tới hắc ám liệu lý.

Lúc ấy hắc ám liệu lý, ở vị trí tương đối xấu hổ.

Tôi cũng không nghĩ tới, tôi lại có thiên phú trong phương diện này.

Cần ba năm, tôi trở thành tân tú trong giới hắc ám liệu lý, cũng dần dần bắt đầu mang theo hắc ám liệu lý đi hướng huy hoàng.

Sau lại sau lại, ngày cứ thế trôi qua, khi định ước với Tu Khúc, một chút tôi cũng không để ở trong lòng.

Ngày tháng quá vô vị, cũng nên có việc để làm.

Hiện tại, tôi vô cùng may mắn lúc ấy vì mình nhầm chán.

Bởi vì một ngày kia, ở vạn chúng chú mục, tôi gặp cô ấy, hoặc là nói gặp moont linh hồn đi nhằm vào thế giới này.

Cô bám vào người trên người Mạc Văn Quả, làm tôi cảm thấy thú vị.

Thế giới này từ trước đến nay thú vị, chuyện bám vào người này, có lý luận, những trước nay không có ví dụ thực tế.

Tôi tò mò, cũng vui mừng, linh hồn này đến từ dị thế, sẽ có bao nhiêu chuyện thú vị đây?

Sự thật chứng minh, cô ấy xác thật thú vị.

Rõ ràng đồ ăn khó ăn muốn chết, lại vẫn nghiêm trang nói ra câu “Ăn ngon”.

Rõ ràng sợ hãi ăn vài thứ kia đến run rẩy, vẫn không phản đối ăn vào.

Rõ ràng luôn là vẻ mặt lạnh lẽo đáng sợ người sống chớ gần, tôi lại cảm thấy cô ấy dị thường đáng yêu ngốc manh.

Sau lại, đến thời gian tôi cùng Tu Khúc thi đấu, cô ấy là giám khảo duy nhất.

Tôi biết, Bạch Vinh Băng nhất định sẽ đi cùng cô ấy nói cái gì đó, yêu cầu công bằng.

Thật ra, nào có nhiều công bằng như vậy đâu?

Từ chúng ta sinh ra, liền chủ định không công bằng.

Cũng may, tôi cũng đủ nỗ lực, cũng đủ nhận rõ thực lực của mình.

Khi thấy cô ấy ăn nhiều món Tu Khúc làm, trong lòng tôi rất khản trương.

Lúc nhìn cô ấy nhắm nháp món tôi làm, thân thể nhỏ bé kia còn run nhè nhẹ, tôi lại vui vẻ.

Khi Tu Khúc ném đồ tôi làm, cậu ta nói cậu ta thua, tôi không tỏ ý kiến, chuyện này vốn dĩ là vậy.

Bởi vì từ khi gặp được cô ấy bắt đầu. ngày đó, tôi đã chuẩn bị tốt cho ngày hôm nay.

Nhưng mà tôi không nghĩ tới đó là, cô ấy không hiểu, không hiểu những cảm tình trong những món ăn kia, đó là tình cảm tôi dày công thêm vào.

Tất cả như dự kiến lại như tình lý bên trong.

Tôi nói, tôi thua, bởi vì cô ấy không cảm giác được những tình cảm đó, như vậy tất cả, đều không có ý nghĩa.

Tuy rằng Tu Khúc nói chúng tôi ngang hàng, ước định về sau tái chiến, nhưng đó tôi rời khỏi giới này, trở thành một thương nhân thành đạt.

Tôi đem viên kẹo duy nhất cho cô ấy, hi vọng cô ấy sẽ thực hiện được nguyện vọng của mình.

Nhìn thấy vẻ mặt của cô ấy vẫn lạnh nhạt như cũ, lại ngốc ngốc manh manh nói “Ăn ngon”, nội tâm tôi cảm thấy thoả mãn chưa từng có.

Tôi hôn cái trán của cô ấy, nhẹ giọng nói một câu “Hẹn gặp lại”.

Hẹn gặp lại, không bao giờ gặp lại, hãy hạnh phúc nha, tiểu gia hòa thân ái.....

- -----

Edit: Đọc câu hẹn gặp lại, ta bỗng nhiên có chút chua xót....haiz. ◯___◯

Thế giới sau có lẽ thú vị hơn, kaka, đoán xem lần này Quả Quả sẽ xuyên thành cái gì. ◯▽◯

P/s: Nam thần kinh ới ới ới anh ở đâu..

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 399

Edit: Linh lady

- -----□

Một lần nữa trở lại trong không gian này Mạc Vân Quả kinh hi khác thường, không phải vì chuyện khác, mà không gian u ám trước kia biến thành màu sắc hoàng kim!

Mạc Vân Quả hưng phấn lẫn vài vòng, tuy rằng trên mặt biểu tình vẫn như cũ là lạnh lẽo, nhưng Đoàn Từ vẫn như cũ có thể cảm giác được ký chủ hưng phấn.

Đoàn Từ:.....

“Ký chủ, viên kẹo có thể thực hiện nguyện vọng đã có hiệu lực, Đoàn Từ không nghĩ tới, nguyện vọng của kí chủ.....”

Đoàn Từ nhìn thoáng qua không gian toàn bộ là màu sắc hoàng kim, thật sự khó có thể tưởng tượng ký chủ rốt cuộc đối không gian u ám trước kia có bao nhiêu oán niệm.

Nhưng thật ra Mạc Vân Quả cảm thấy không có gì, bây giờ cô cảm thấy thật vui vẻ, trước kia nhìn không gian u ám không có cảm giác gì, hiện tại màu kim hoàng, quả thực quá tốt đẹp!

(~▽~)~

“Ký chủ.....” Đoàn Từ cắn cắn ngón tay mập mạp, có một ít khó xử nhìn Mạc Vân Quả.

“Hử?” Mạc Vân Quả lại lần thêm vadi cái, lên tiếng.

“Ta cảm thấy tình thanh của ký chủ rất tốt, yêu cầu tiến hành phát sóng trực tiếp tiếp theo sao?” Đoàn Từ hỏi.

Mạc Vân Quả quyết đoán lắc đầu, cô không cần, cô muốn ở chỗ này mãi.

Đoàn Từ:.....

“Ký chủ, đang ở mở ra phát sóng trực tiếp tiếp theo.” Giọng nói mềm mại của Đoàn Từ vang lên, hoàn toàn không màng Mạc Vân Quả một chút cũng không muốn rời khỏi nơi này.

Mạc Vân Quả vừa nghe lời này, lại lần vài vòng, kim hoàng sắc gì đó, quả thực quá tốt đẹp! (▽▽)／

Đoàn Từ trực tiếp mở ra tràng phát sóng trực tiếp, cùng lúc đó, Mạc Vân Quả cũng bị truyền tống vào thế giới tiếp theo.

“Nhanh lên đem tiền đan giao ra đây!”

Một tiếng quát chói tai ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên, theo sau Mạc Vân Quả liền cảm thấy chính mình bị vứt ra ngoài.

Nàng giống như ở không trung xoay tròn vài vòng, đầu có chút choáng váng.

Còn không chờ Mạc Vân Quả phản ứng lại, nàng liền cảm giác được một trận ấm áp, giống như còn hỗn loạn một tia máu tươi.

“Ta cho dù chết, cũng sẽ không đem nó giao cho người!” Thanh âm ở phía trên Mạc Vân Quả, nàng muốn mở to mắt nhìn xem, lại phát hiện mình không có mắt.....

Không có mắt.....

Mạc Vân Quả:.....

“Ai nha nha ~ tiểu Quả Quả người như thế nào biến thành tròn vo?”

“Phốc, cái gì tròn vo, rõ ràng là một viên đan được được không?”

“Phốc, cho nên lúc này người lại bám vào một viên đan được sao?”

Nhưng hiện giờ, đan tông này trong một ngày bị giết sạch, có thể thấy được này tiên đan dự hoặc có bao nhiêu lớn.

Thế giới này hệ thống tu chân thật ra rất đơn giản, luyện khí, Trúc Cơ, tích cốc, tâm động, Nguyên Anh, xuất khiếu, độ kiếp.

Hiện giờ đại lục này đệ đó là Độ Kiếp kỳ, nghe nói người nợ thời điểm Độ Kiếp kỳ đã mấy trăm năm, lại chậm chạp không phi thăng.

“Đỉnh! Nhiệm vụ Bản Vị Diện: Trợ giúp Cảnh Khái Thiên thành công phi thăng.”

Đoàn Từ công bố nhiệm vụ, sau đó im lặng chờ Mạc Vân Quả tiếp nhận.

Mạc Vân Quả nhìn đến nhiệm vụ này ý tưởng đầu tiên đó là, muốn trợ giúp Cảnh Khái Thiên phi thăng đem chính mình ăn luôn không phải được rồi sao?

Nếu nàng là tiên đan, có thể trợ người phi thăng gì đó, để gia hỏa kia đem nàng ăn luôn không phải được rồi?

Như thế nhiệm vụ của nàng không phải có thể hoàn thành sao?

Hiện tại nói, chỉ cần tìm được Cảnh Khái Thiên không phải tốt rồi sao?

Khi Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, nàng lại cảm giác được một trận xóc nảy, tựa hồ có người đem nàng nhặt lên.

Mạc Vân Quả:.....

“Ai nha nha, là một viên tiểu đan nha ~” giọng nói người nợ nghe có vài phần không chút để ý, hần tùy tay cầm đan được, một đôi mắt phượng tràn đầy hứng thú.

Mạc Vân Quả:..... Thật choáng váng a.....

Mạc Vân Quả cảm thấy thân thể mình phiền mấy cái vòng, từ trên xuống dưới, đặc biệt choáng.

“Không biết ăn ngon không đây?”

Thanh âm kia lại bắt đầu nói chuyện, nhưng động tác trong tay lại là ngừng lại, không hề ném chơi nữa.

Cảnh Khái Thiên nhìn tiên đan tăn ra ánh sần mòng manh, trong mắt tràn đầy ý cười, cũng không biết cái tiểu gia hỏa này hiện tại linh trí được vài tuổi chưa.

Nghe nói tiên đan có linh trí ngay từ đầu chính là năm tuổi a.....

Năm tuổi a..... Hình như là một cái tuổi tác rất phiền toái, muốn mang về chơi hay không nhĩ?

Ừm..... Vẫn mang về đi, nói không chừng sẽ phát sinh chuyện thú vị gì đó?

Khoé miệng Cảnh Khái Thiên cong cong ý cười càng thêm rõ ràng, đây là tiên đan mà tất cả mọi người muốn a, đáng tiếc a, nó hiện tại đã ở tay của ta đâu.....

Cảnh Khái Thiên cầm tiên đan, sau đó đi khỏi nơi này.

Đại lục đồn đãi, tiên đan bị đại đệ tử đan tông vứt đi vụn dăm, không biết tung tích.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 401

Edit: Linh lady

- - - - - □

Cảnh Khái Thiên mang theo Mạc Vân Quả đến một ngọn núi, đây là ngọn núi thuộc quyền sở hữu của hắn, không ai dám tự tiện xâm nhập.

Cảnh Khái Thiên đem tiên đan đặt ở trên bàn trong phòng, bỏ vào một cái cực phẩm đan lò.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy chính mình ở trong một không gian nặng nề, không dễ chịu chút nào.

Nàng giãy giụa thân thể của mình, vèo một cái bay ra khỏi đan lò, dừng ở trên bàn.

Cảnh Khái Thiên thấy một màn như vậy, ngăn ra, đôi mắt phượng mở to, phác họa phong tình nhẹ nhẹ.

“Thế mà lại lad một tiểu gia hỏa nghịch ngợm” Cảnh Khái Thiên dùng tay nhéo lên tiên đan, nhẹ nhàng búng búng.

Mạc Vân Quả:.....

“Tiểu nghịch ngợm, phải ngoan ngoãn nha, nói cách khác, ta liền đem ngươi ăn luôn nha ~” Cảnh Khái Thiên nói như vậy.

Mạc Vân Quả đã biết, người nhặt được mình chính là Cảnh Khái Thiên, cũng chính là đối tượng nhiệm vụ của nàng.

Mạc Vân Quả nghe được Cảnh Khái Thiên nói như vậy, thân mình run lên, mau ăn a! Mau đem nàng ăn a! Ăn là có thể phi thăng!

Ý tưởng của Mạc Vân Quả đơn giản thô bạo, đáng tiếc đó là, Cảnh Khái Thiên cũng không hiểu được ý tứ của Mạc Vân Quả.

H

ấn nhìn tiểu tiên đàn trước mắt thân thể run lên, cho rằng nó đây là sợ hãi.

Hắn khẽ cười một tiếng, đem tiên đàn đặt ở trên bàn, cười tủm tỉm nói: “Tiểu nghịch ngợm, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn, ta liền không ăn ngươi.”

Ăn ta a! Ăn ta a! Mạc Vân Quả run rẩy thân thể, bức thiết muốn Cảnh Khái Thiên ăn nàng, nói như vậy nhiệm vụ của nàng có thể hoàn thành, sau đó mình là có thể trở lại không gian kim hoàng sắc kia a! ٭(≥?≤*)٭

Cảnh Khái Thiên nhìn tần suất tiên đàn run rẩy càng thêm thường xuyên, dùng ngón tay mềm nhẹ phát qua đàn được, mềm nhẹ nói: “Ngươi, ta cho ngươi một cái tên đi, gọi là tiểu nghịch ngợm như thế nào?”

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta a!

“Nếu ngươi đáp ứng, như vậy định đã rồi nha, tiểu nghịch ngợm~” Cảnh Khái Thiên lại đem nó bỏ vào cực phẩm đàn lô, ở trong suy nghĩ của hắn, tiên đàn nên thích đàn lô mới đúng.

Mạc Vân Quả lại tiến vào cái không gian nặng nề kia, lập tức liền nhảy ra ngoài.

Cảnh Khái Thiên nhìn đến nơi này, tự nhiên cũng biết tiểu nghịch ngợm không thích vào bên trong.

Tuy rằng có chút kỳ quái lại có đàn được không thích đàn lô, nhưng nghĩ lại, tiên đàn có lẽ sở thích không giống nhau thì sao?

Cảnh Khái Thiên cũng không lại rồi rắm vấn đề này, nhìn thấy nó hoàn hảo nằm trên bàn, cũng không tiếp tục đem nó đặt ở đàn lô.

C

ảnh Khái Thiên tâm tình rất tốt, tuy rằng hắn đã dừng lại ở độ kiếp mấy trăm năm, hiện tại giống như cũng không có hy vọng phi thăng gì, dù sao hắn cũng không thể phi thăng, lại không phải vấn đề thực lực.....

Hiện tại có thể khiến cho đại lục biết được tiên đàn nằm trong tay hắn thì sao nhỉ~

Chỉ cần ngăn lại những người đó muốn được đồ vật kia lại nằm ở trong tay mình, hắn liền cảm thấy thực vui vẻ!

Ừm..... Hắn cứ thích xem dăng về những người đó không chiếm được, như vậy mới thú vị không phải sao?

Cảnh Khái Thiên liếm liếm môi, khiến màu sắc môi càng có vẻ tươi đẹp.

“Tiểu nghịch ngợm, ta đã từng báỉ phỏng quá sư phụ ngươi, ừm..... Chính là người chế tạo ra ngươi, hắn nói a.....” Giọng nói Cảnh Khái Thiên trở nên có một tia mờ mịt, “Ngươi chính là có thể hóa thành hình người đấy, ngươi muốn biến hóa một cái cho ta xem không?”

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

Cảnh Khái Thiên thấy tiên đàn không có phản ứng, trong mắt xẹt qua một tia trầm tư, hắn còn nói thêm “A, ngươi xem trí nhớ của ta này, sư phụ ngươi đã nói qua, phải khi dễ ngươi thật nhiều chịu mới có thể đủ biến hóa thành hình người đấy.....”

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 402

Edit: Linh lady

- -----□

Cảnh Khái Thiên xem mình thử đủ cách mà không có phản ứng gì, sau đó cũng không thèm thử nữa, ừm..... Có lẽ tiểu nghịch ngợm không hiểu ý tứ của mình đâu?

Tiên đàn mới khai linh trí, không hiểu tiếng người, hắn là không hiểu đi?

Hắn tìm cho mình một cái cớ hoàn mỹ, chính là không nghĩ thừa nhận, kỳ thật tiên đàn cũng không muốn để ý đến hắn mà thôi.....

Mạc Vân Quả vẫn luôn muốn khiến Cảnh Khái Thiên ăn nàng, nhưng mà người nam nhân này lại vẫn ở bên tai nàng riu rít nói cái không ngừng, nói lời nàng cũng nghe không hiểu.....

“Ai nha nha ~ người nam nhân này một chút cũng không giống mặt ngoài như vậy đâu, cảm giác thật dơ dài a!”

“Vốn dĩ cho rằng thế giới này sẽ có một yêu nghiệt mỹ nam, kết quả không nghĩ tới vẫn là một kẻ thích làm nhảm!”

“Làm nhảm thuộc tính gì đó, cũng thực đáng yêu nha!”

“Phốc, tổng cảm giác có tương phản thật lớn a a!”

“Kỳ thật ta lại cảm thấy khá tốt, các ngươi xem tiểu Quả Quả nhà ta không thể nào nói chuyện nha, cần một kẻ làm nhảm cũng khá tốt 23333333333”

“Không có cảm thấy tốt ở nơi nào.....”

“Khụ khụ..... Chúng ta vẫn đừng nên nói vấn đề này đi? Chúng ta tới thảo luận một chút, đem tiểu Quả Quả tròn vo đi! (*≥▽≤)”

“Phốc, tiểu Quả Quả tròn vo..... Ha ha ha ha!”

“Không có đôi mắt không có tay không có chân không có miệng tròn vo là tiểu Quả Quả, không tôi không tôi, nghe tới thực không tôi!”

“Các ngươi nói tiểu Quả Quả như vậy, chẳng lẽ không sợ nằng tặc giận sao!”

Mạc Vân Quả nơi nào có tâm tư xem phòng phát sóng trực tiếp nói, trong lòng nằng tràn đầy đều là “Ăn ta!” “Ăn ta!”.

Chỉ cần ăn nằng, Cảnh Khai Thiên có thể phi thăng, nằng có thể hoàn thành nhiệm vụ trở lại không gian kim hoàng sắc a!

Nhưng mà!

Vì sao Cảnh Khai Thiên không ăn nằng! ￣へ￣

Cảnh Khai Thiên nhìn tiểu nghịch ngợm run run rẩy rẩy, trên mặt ý cười càng thêm rõ ràng, ừ..... Tiểu nghịch ngợm vẫn là thực đáng yêu, xem, đều cấp đáp lại mình đấy~

Cảnh Khai Thiên tâm tình tốt lại cùng Mạc Vân Quả chơi một hồi, sau đó đem nằng bỏ ở trong ngực.

Mạc Vân Quả nằm ở trong ngực Cảnh Khai Thiên, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy xóc nảy xóc nảy, vụng vụng vụng.....

“Ngô..... Có điểm nhầm chán a, chúng ta đi tìm tiểu miêu chơi đi.” Cảnh Khai Thiên nói như vậy, lập tức liền bay đi ra ngoài.

Một khắc sau, hần liền ổn định vững chắc dừng lại ở trung tâm cánh rừng Nguyệt Ngân.

Bạch Hồ vừa thấy tên gia hỏa nào đó lại tới nữa, rống lớn một tiếng, lại là người!

“Ai nha nha, tiểu miêu là người ở hoan nghênh ta sao?” Cảnh Khai Thiên bay đến trước mặt Bạch Hồ, cười hi hi nói.

“Rống!” Lão tử là Bạch Hồ! Không phải mèo!

Mạc Vân Quả nghe được một tiếng hổ kêu, giật giật thân thể, lão hổ a, người nam nhân này cư nhiên nói là tiểu miêu.

“Tiểu miêu, ngươi xem, ta có một đồ chơi thú vị mới, nó tên là tiểu nghịch ngợm” Cảnh Khai Thiên đem Mạc Vân Quả lấy ra, hứng thú bưng bưng cùng Bạch Hồ khoe khoang.

Bạch Hồ sáng sớm cảm giác được trên người Cảnh Khai Thiên nồng đậm linh khí, hiện tại đan được bị lấy ra, nó liền muốn ăn!

Chỉ cần ăn viên đan kia, tu vi của nó có thể tiến thêm một bước!

Bạch Hồ không khống chế đc muốn lại gần viên đan kia, nhảy một bước dài.

“Tiểu miêu, không được nha, không thể ăn đâu ~” Cảnh Khai Thiên nhẹ nhàng vuốt ve đầu to của Bạch Hồ một chút, lại thành công khiến nó hung hăng run lên.

Bạch Hồ lui về phía sau một bước, thân mình run lên, người nam nhân này, vẫn là trước sau như một khủng bố như vậy.

“Rống!” Đi mau!

Cảnh Khai Thiên nhẹ nhàng liếc liếc Bạch Hồ một cái, Bạch Hồ liền không dám lên tiếng.

Mạc Vân Quả bị Cảnh Khai Thiên nắm ở lòng bàn tay, badn tay Cảnh Khai Thiên thực ấm áp, Mạc Vân Quả cảm thấy hần giống như muốn đem mình hòa tan.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 403

Edit: Linhlady

"Tiểu miêu ngoan, phải sống hòa thuận với tiểu nghịch ngợm, nói cách khác....." Cảnh Khai Thiên dừng một chút, "Giết ngươi nha ~"

Bạch Hồ:.....

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp: Mẹ ơi cứu con! Nơi này có yêu nghiệt!

Cảnh Khai Thiên để viên tiên đan trên mặt đất sau đó lui về phía sau hai bước nói: "Tiểu miêu, tới, cùng tiểu nghịch ngợm chơi chơi ~"

Bạch Hồ:..... Mẹ nó thiếu năng trí tuệ!

Tuy rằng nội tâm phun trào, nhưng Bạch Hồ cũng biết nó đánh không lại Cảnh Khai Thiên, hiện tại nó chỉ có thể nghe theo Cảnh Khai Thiên, chơi cùng với viên tiên đan.....

Bạch Hồ tiến lên một bước, sau đó vươn móng vuốt, muốn thử đụng vào viên đan.

Móng vuốt mập mập chạm vào viên tiên đan, đẩy nhẹ một cái rồi nhanh chóng lui về phía sau, viên đan theo đó lăn một đoạn.

Mạc Vân Quà:.....Choáng

Bạch Hồ thấy viên đan lăn một vòng, khẽ nuốt nước miếng, thật muốn ăn nó a làm sao đây!

Nó lén lút nhìn qua Cảnh Khai Thiên, phát hiện hắn cũng đang nhìn nó, vội vàng rút thân mình lại, móng vuốt lại rút rè vươn ra, vồ vào thân Mạc Vân Quà.

Mạc Vân Quà:.....

Tiên đan cũng không có phản ứng gì, lần này, lá gan của Bạch Hồ lá gan cũng to hơn.

Nó vươn hai móng vuốt, ôm lấy tiên đan mà vồ.

Mạc Vân Quà: (T▽T)

"Tiểu Quà Quà thật đáng thương, bị một con mèo nhỏ chơi thành như vậy."

"Phốc, nội tâm tiểu Quà Quà: Ta có thể làm sao bây giờ đây? Ta cũng rất tuyệt vọng mà!"

"Ha ha ha ha! Thân là một viên đan tiểu Quà Quà tỏ vẻ, ta cũng bất đắc dĩ a!"

"Có cách nào đâu? Ai bảo ta là một viên tiên đan đây? A ha ha ha ha ha!"

"Emma, không được, các lẫu trên thật hài hước!"

"Khụ khụ..... Cầu mong trong lòng tiểu Quà Quà không có bóng ma tâm lý!"

"Không cần cầu, bóng ma kia nhất định rất lớn rất lớn."

"Bao lớn?"

"Lớn----- như vậy!"

"Lầu trên đúng là nhân tài! Ta cảm thấy mặt người cũng lớn----- như vậy!"

Mạc Vân Quà:.....

Cảnh Khai Thiên nhìn toàn bộ quá trình, khẽ cau mày lại, tại sao tiểu nghịch ngợm lại không chơi cùng tiểu miêu nhỉ?

"Tiểu nghịch ngợm, mau vui vẻ chơi với tiểu miêu đi, không ta sẽ ăn người đấy ~" Cảnh Khai Thiên nói như vậy.

Mạc Vân Quà nghe được lời này, thân mình run lên, đương nhiên, nàng đang vui vẻ, nhưng động tác đó ở trong mắt Cảnh Khai Thiên lại trở thành biểu hiện sợ hãi.

Ăn ta! Ăn ta! Ăn ta a!

"Ai, thôi thôi, tiểu nghịch ngợm này, sao lại đáng thương như thế chứ?" Cảnh Khai Thiên giơ tay trước hư không, Mạc Vân Quà đã nhẹ nhàng nằm trong tay hắn rồi.

Bạch Hồ nhìn đồ ngon trên tay đột nhiên biến mất, nhìn đông nhìn tây, sau cùng mới thấy nó đang nằm trong tay Cảnh Khai Thiên.

Nhưng mà, nó lại không dám tiến lên cướp đoạt.....

Bạch Hồ:.....Hu hu hu, từ khi gặp người nam nhân này, cuộc sống hạnh phúc của nó đã một đi không trở lại.....

Cảnh Khai Thiên chọc chọc thân thể Mạc Vân Quà, tiên đan lại lăn một vòng, có vẻ rất vui vẻ.

"Tiểu nghịch ngợm, người nói ta để cho người chơi cùng tiểu miêu người lại không thèm chơi, không lẽ người muốn chơi với ta?"

Mạc Vân Quà: Ăn ta!

"Ai, bời người chơi cũng không phải không thể." Cảnh Khai Thiên lại chọc chọc Mạc Vân Quà nói, "Vậy người cho ta liếm thử người sao? Ta thật muốn biết viên tiên đan trong truyền thuyết nó có hương vị gì."

Mạc Vân Quà: Đừng liếm ta! Ăn ta!

"Thôi, ngộ nhờ liếm người xong, người biến dạng thì làm sao bây giờ? Ừm..... Tới lúc đó không phải ta lại không có gì chơi hay sao?" Cảnh Khai Thiên cười đến có chút tà ác, trong tà ác lại lộ ra tia thích thú, ngón tay hắn ở trên thân thể Mạc Vân Quà chọc tới chọc lui, giống như rất vui vẻ.

Chơi đùa với một viên tiên đan, chuyện này mà hắn cũng nghĩ ra cho được.

- ----

Edit: xin chào các độc giả thân yêu của ta, ta trở lại rồi đây.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 404

Edit: Linhlady

Trong lòng Mạc Vân Quả hiện giờ có một vụn câu nói Cảnh Khái Thiên ăn năn, nhưng mà Cảnh Khái Thiên lại hoàn toàn không hiểu được suy nghĩ của nàng, chỉ cho rằng nàng muốn hấn chơi cùng mà thôi.

Một bên Bạch Hồ nhìn Cảnh Khái Thiên cùng đan được trong tay, lại không dám vọng động, không có biện pháp, nó đánh không lại hấn a!

Cảnh Khái Thiên là người duy nhất ở trên thế giới này trải qua Độ Kiếp Hậu Kỳ, thực lực tất nhiên là không cần phải nói, huống chi, Bạch Hồ trước mặt có huyết mạch không thuần tịnh, hấn vầy vầy tay là có thể đem nó giết chết.

Thân hình Mạc Vân Quả lần qua trái lần qua phải, theo động tác của Cảnh Khái Thiên mà lắc lư.

Cảnh Khái Thiên vẫn luôn chọc tiên đan, càng chọc càng cảm thấy thú vị.

Hừm..... Xem ra ngày tháng sau này sẽ không cảm thấy nhàm chán.

“Tiểu miêu, ngươi biết làm sao để tiên đan hoá thành hình người không?” Cảnh Khái Thiên chọc một hồi lâu lúc sau mới thông thả hỏi Bạch Hồ.

Bạch Hồ cả kinh, vốn dĩ sắp chìm vào giấc ngủ vì một câu nói mà thân thể bắt giác run lên.

“Không biết.” Nó thành thành thật thật phe phẩy đầu nói, tiên đan kia oà vật trăm ngàn năm mới xuất hiện trên thế gian.

Nó sống cũng chỉ được mấy ngàn năm, làm sao có thể biết được thứ này?

Cảnh Khái Thiên than nhẹ một tiếng, đối với câu trả lời của Bạch Hồ cũng nằm trong dự kiến của hấn.

“Ài, thật muốn nhìn xem tiểu nghịch ngợm này khi hoá thành người sẽ có dáng vẻ ra sao.” Cảnh Khái Thiên dùng sức chọc chọc tiên đan, thiếu chút nữa khiến cho Mạc Vân Quả nhảy dựng lên.

“Thôi, về sau lại đến tìm tiểu miêu chơi đi.” Cảnh Khái Thiên nói xong câu đó, tức khắc biến mất không thấy bóng dáng đâu, chỉ còn lại Bạch Hồ nhảy tới nhảy lui, ăn mừng vì cuối cùng hấn cũng đi khỏi đây.

Cảnh Khái Thiên trực tiếp mang theo Mạc Vân Quả quay về chỗ cũ, ngọn núi này linh khí nồng đậm, đối với người tu chân tầm thường mà nói, nếu tu được ở đây mấy ngày, chắc chắn sẽ ăn mừng, cúng bái cảm tạ liệt tổ liệt tông.

Nhưng đối với Cảnh Khái Thiên lại khác, địa phương nhiều linh khí như thế này, cũng không bằng linh khí hấn tạo ra đâu.

Cảnh Khái Thiên trở lại nơi này, trực tiếp vào thư phòng, nơi đó có đủ loại thư tịch hấn thu nhặt hàng nghìn năm qua, ngày thường hấn cũng không hay để ý tới, nhưng hôm nay lại khác, ngộ nhỡ trong đó lại có bí mật giúp tiên đan biến thành người thì sao?

Dù sao theo truyền thuyết từ vạn năm trước, mảnh đại lục này có rất nhiều phi thăng giả, viên tiên đan này lúc đó cũng chỉ là vật tầm thường đi?

Thế nhưng không biết vạn trước đã xảy ra chuyện gì, toàn bộ đại lục giống như bị giam cầm, lại không người phi thăng.

Mạc Vân Quả nào biết đâu rằng Cảnh Khái Thiên bức thiết muốn giúp nàng biến thành hình người, nàng ổn định vững chắc nằm ở trong lòng ngực hấn, nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện phiếm.

“Thế giới này so với thế giới của ta thì thật là vi diệu nha.”

“Tu chân a, tám tấc, hăm mộ nha..... Theo truyền thuyết có thể trường sinh bất lão a!”

“Ha! Nói cái gì mà trường sinh bất lão, nếu lúc ấy ngươi có năng lực kia, ngươi có đảm bảo tiếp nhận được không?”

“Ừm..... Chúng ta không nói những thứ cao thâm đó nữa được không! Hắc hắc hắc! Chúng ta vẫn nên tới nghiên cứu tiểu Quả Quả trong hình thái đan được tròn vo đi!”

“Phốc, vì sao phải dùng từ tròn vo để hình dung? Rõ ràng là viên đô đô không phải sao!”

“Ngươi xác định tiểu Quả Quả nghe được các ngươi nói như vậy sẽ không đánh các ngươi sao!”

“Tiểu Quả Quả không có tay cùng chân, đánh không được ~(￣▽￣)~”

“Lầu trên nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói.”

“Phốc, các ngươi khi để tiểu Quả Quả nhà ta như vậy là không đạo đức! Tiểu Quả Quả nhà ta sẽ bắn tiên đan đánh các ngươi!”

“Ta liền cười cười không nói lời nào. (￣▽￣)~*”

“Ta liền nhìn xem không nói lời nào. (￣▽￣)／”

Mạc Vân Quả:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thuồng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 405

Edit: Linhlady

Tốc độ lật sách của Cảnh Khải Thiên cực nhanh, dùng thần thức lướt qua toàn bộ nội dung của sách

Gần nửa ngày, hần gần như đọc xong toàn bộ sách trong thư các, số lượng cũng đến một ngàn cuốn đi.

Chỉ đáng tiếc chính là, những cuốn sách này không hề ghi chép lại bí mật của viên đan.

Cảnh Khải Thiên cũng không cảm thấy nôn nóng, không được ghi lại trong sách, không phải tiêu nghịch ngợm sẽ là độc nhất vô nhị sao?

Chỉ có thể nói, mạch não của Cảnh Khải Thiên không phải người bình thường có thể lý giải.

“Tiêu nghịch ngợm, nếu nơi này của ta không ghi chép lại cách giúp người biến thành người, như vậy chúng ta xuống núi đi dạo đi?” Cảnh Khải Thiên tự nói tự quyết định, hoàn toàn không màng đến chuyện Mạc Vân Quả có đáp lại hay không.

Cho dù Mạc Vân Quả có đáp lại hần cũng nghe không hiểu.....

Cảnh Khải Thiên trực tiếp thay đổi dung mạo của mình, dù sao bản thân hần cũng có vẻ ngoài tuấn mỹ, giờ biến thành một khuôn mặt tầm thường, vút vào đám đông cũng tìm không ra.

Một trận gió nhẹ thổi qua, Cảnh Khải Thiên liền biến mất ở tại chỗ.

Cùng lúc đó, trong thành Thiên Phong, ở một góc âm u, một bóng người dần dần xuất hiện.

Cảnh Khải Thiên nhìn trái nhìn phải, vừa lòng cười.

Hần đi ra ngoài, tức khắc dung nhập với đám người xung quanh.

“Các người nghe nói gì chưa? Nhà đầu giá muốn bán đầu giá cực phẩm Trúc Cơ đan a!”

“Thật vậy sao? Khi nào bắt đầu?”

“Buổi tối hôm nay, đáng tiếc, ta không vào được, nói cách khác, ta cũng muốn nhìn xem cực phẩm Trúc Cơ đan có đáng về gì.”

Cuộc tròn chuyện của người xung quanh chui vào lỗ tai Cảnh Khải Thiên, hần nhin không được cười một tiếng, cực phẩm Trúc Cơ đan? Nơi hần có không ít đâu, toàn một đồng vô dụng.

Đối với Cảnh Khải Thiên mà nói, những đan dược kia là vật tầm thường, nhưng đối với người Phong Thành hôm nay mà nói một viên cực phẩm Trúc Cơ đan, ngược lại có thể khiến cho bọn họ điên cuồng.

Cảnh Khải Thiên chỉ muốn tới đó x náo nhiệt, hần dùng thần thức trực tiếp tìm vị trí nhà đầu giá, sau đó thông thả đi theo húng đó.

Bởi vì nhà đầu giá thả ra tin tức muốn bán đầu giá cực phẩm Trúc Cơ đan, không ít người đều muốn đi vào tìm hiểu tin tức, chẳng sợ không có tiền, chỉ cần được xem náo nhiệt, như vậy cũng không uổng phí đi.

Nhà đầu giá cố ý mời cao thủ Trúc Cơ canh gác, chỉ cần có người quấy rối, lập tức ném ra khỏi cửa.

Lúc Cảnh Khải Thiên tới cửa nhà đầu giá, nhìn thấy hình ảnh ngay ngắn trật tự.

Hần trực tiếp đi vào, đi vào liền trực tiếp há mồm nói: “Quản sự của các người là ai, ta có đồ muốn bán đầu giá.”

Khuôn mặt Cảnh Khải Thiên tuy rằng bình phàm, nhưng khí thế quanh người không phải người thường có thể sánh được, mắt nhìn của tiểu nhị nhà đầu giá cũng tinh tường, nhìn thấy người như vậy, không dám chậm trễ vội đi tìm quản sự.

Quản sự vừa thấy tia khinh thường hiện lên trong mắt Cảnh Khải Thiên, trong lòng cả kinh, cả người đều có chút run rẩy.

Cảnh Khải Thiên cố ý thả ra một chút khí thế, miễn cho làm người khác không có ánh mắt va chạm với hần.

Sự thật chứng minh, cách làm này vô cùng hiệu quả.

Mạc Vân Quả vẫn luôn đều an ổn nằm trong ngực Cảnh Khải Thiên, cả đầu chỉ có một câu “Ăn ta!”, đáng tiếc ở chỗ, Cảnh Khải Thiên cũng không thể nghe được.

“Vị đại nhân này, không biết muốn bán đầu giá vật gì?” Quản sự buông ống ta, nửa cong eo hướng về phía trước hỏi.

Cảnh Khải Thiên liếc xéo hần ta một cái nói: “Lời người nói có trọng lượng?”

“Đương nhiên.” Quản sự trả lời.

“Tốt, chúng ta đi vào bên trong thương lượng như thế nào?” Cảnh Khải Thiên nhìn bốn phía quanh, lúc này không ít người đem ánh mắt đặt trên người lẩn.

Quản sự liên tục gật đầu, trong lòng cân nhắc xem người này tới muốn bán đầu giá vật gì, sao lại đáng về trình trọng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thuồng!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 406

Edit: Linh lady

Quần sự tỏ thái độ cung kính mời Cảnh Khải Thiên vào trong phòng. Cảnh Khải Thiên cũng không khách khí, trực tiếp đặt mông ngồi ở ghế trên, sau đó từ trong không gian của mình tùy tiện lấy ra một ngọn cỏ.

Chỉ là một ngọn cỏ đại lại khiến sắc mặt quần sự đại biến.

Hắn ta chân tay luống cuống nhìn thứ "Cỏ đại" trên bàn kia, cả người hưng phấn đến mức run rẩy.

"Này..... Đây là Băng Tâm thảo? Xem này..... Bộ dáng này, chỉ sợ..... Chỉ sợ đến hơn một ngàn năm đi?"

Mọi quần sự run rẩy, thật vất vả mới nói xong một câu.

Trên bàn tổng cộng có nhánh cỏ, ngoại trừ Băng Tâm thảo ra, còn có nhiệt liệt thảo cùng liệt liệt quả, tuổi thọ cũng lên đến ngàn năm, chưa cần nói đến chuyện dùng nó để chế linh đan, chỉ cần chỉ cần nói đến tuổi thọ ngàn năm kia, cũng đủ khiến những người xuất hiện ở đêm đấu giá này dù táng gia bại sản cũng muốn mang nó về!

Quần sự kích động xoay vòng vòng, hắn ta cũng không biết nên hình dung tâm tình của mình lúc này như thế nào.

Hắn ta vốn cho rằng cực phẩm Trúc Cơ đan đã đủ kích thích, không thể tưởng được đến khi đấu giá tung ra những vật phẩm này, quả thật..... Quả thật..... Thật tốt quá!

Quần sự kích động đến mức phải đắm ngực mình để bình tĩnh lại, sau đó hai con mắt sáng long lanh nhìn Cảnh Khải Thiên.

"Người..... Người thật sự muốn đem mấy thứ này..... Đặt..... Đặt ở chỗ chúng ta để bán đấu giá sao?"

Cảnh Khải Thiên ngáp một cái, có chút nhàm chán gật đầu, đồ cũng đã lấy ra rồi, đương nhiên là để bán đấu giá.

Này quần sự cũng là một người tinh ý, thấy đáng về không thèm để ý của Cảnh Khải Thiên, hắn ta biết người trước mắt này còn có không ít bảo bối đáng giá hơn, nhưng đồng thời hắn ta cũng nhận thức được thực lực người này rất mạnh.

Trong mắt quần sự xẹt qua một tia tinh quang, rất nhanh đã tính toán xem tiếp theo nên làm gì.

"Vị đại nhân này, ngài xem mấy thứ này chúng ta để hôm sau mới đấu giá hay là?"

"Ngày hôm nay." Cảnh Khải Thiên trả lời.

Quần sự gật đầu, tuy rằng hắn ta muốn để lần sau mới tung linh thảo này ra, nhưng hắn cũng sợ thực lực mình không đủ mạnh không có khả năng bảo vệ được linh thảo này, đến lúc đó lại phiền toái!

Nhưng nếu như hôm nay bán đấu giá, thế nhưng giá cả cuối cùng, có khi lại không phải giá mà vị đại nhân này mong muốn.....

Nội tâm quần sự rối rắm, hai tay để trên vạt áo xoắn lại xoa nắn.

Cảnh Khải Thiên thấy một màn như vậy, nhướng mày nói: "Ta hôm nay tới đây mục đích chỉ muốn xem đấu giá nào nhiệt như thế nào thôi, còn bán được bao nhiêu, ta cũng không để ý."

Quần sự vừa nghe lời này, thầm mừng chính mình ngu ngốc!

Đại nhân đều đã nói như vậy, hắn ta còn ở đây rối rắm cái gì?

"Dạ dạ dạ, ta nhất định sẽ an bài cho ngày phòng tốt nhất." Quần sự cong eo, hận không thể quỳ xuống tới bái tạ, ba cây linh thảo này, hơn nữa còn có cực phẩm Trúc Cơ đan, đấu giá đêm nay nhất định sẽ cực kì náo nhiệt, mà hắn ta, một trận chiến mà thành danh!

Quần sự liếm liếm môi khô khốc, thậm chí có chút gấp không chờ nổi muốn lập tức bắt đầu bán đấu giá, nhưng hắn ta cũng biết, bản thân gấp gấp cũng không được, gấp không thành.....

Cảnh Khải Thiên giải quyết chuyện này xong, gật gật đầu, rồi đi, ừm..... Lượn một chút xem hội trường đấu giá như thế nào, lại nói tiếp, hắn đã thật lâu không nhìn qua hội trường đấu giá ở Tu Chân giới như thế nào? Không biết có chuyện gì thú vị xảy ra không?

Lúc này Cảnh Khải Thiên không biết, hội đấu giá đêm nay, không chỉ có chuyện hay ho xảy ra, mà còn mang đến cho hắn một ít kinh hi.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 407

Edit: Linh lady

Thời gian trôi qua nhanh chóng, nhোáng cái đã tới buổi tối, thời gian bán đấu giá cũng sắp bắt đầu, mọi người đều đã tề tựu đầy đủ.

Cảnh Khai Thiên sớm được sắp xếp một phòng hạng sang, vị trí nơi này rất tốt, có thể dễ dàng quan sát tình hình ở sảnh đấu giá.

Vị trí này vốn dĩ thuộc về chủ nhân của viên cực phẩm Trúc Cơ đan, hiện tại lại thuộc về Cảnh Khai Thiên.

Trên phương diện luyện đan Vũ Điền là một thiên tài, năm hắn ta một trăm tuổi đã là luyện đan sư cấp sáu, lúc này cũng nhờ vận may luyện được một viên cực phẩm Trúc Cơ đan, hắn ta cũng không âm thầm che dấu để bán viên cực phẩm Trúc Cơ đan này đi, ngược lại lại phô trương mà bán nó ra.

Tư tưởng của Vũ Điền rất rõ ràng, hắn ta là một thiên tài, cuộc sống của hắn ta không nên chỉ quanh quẩn ở trấn Thanh Phong này, mà hắn phải tiến xa hơn, tới nơi tốt đẹp hơn.

Sở dĩ hắn ta làm lớn chuyện như vậy, chính là muốn tìm được người có quyền cao chức trọng "Bao dưỡng" chính mình, chỉ cần có thể lực chống đỡ, hắn ta tin tưởng, không bao lâu nữa hắn có thể tiến xa hơn một bước.

Hôm nay hắn ta tới buổi đấu giá này, chính là vì muốn những người đó tự động dâng báp dùi tới, còn bản thân hắn ta sẽ thông thả lựa chọn, tìm một người tốt nhất, sau đó để bọn họ cung phụng mình.

Vốn dĩ bọn họ đã sắp xếp cho hắn ta căn phòng hảo hạng, thế nhưng không hieru tại sao khi hắn đến lại bị báo cho phòng bị đổi đi!

Vũ Điền có chút tức giận, thế nhưng hắn ta cũng là người trầm ổn, hắn ta quyết định, người ở trong phòng kia có muốn mua cái gì ở hội đấu giá, hắn ta cũng nhất quyết không cho hắn đạt được!

Cảnh Khai Thiên hoàn toàn không biết bản thân có người thương nhớ, lúc này hắn nhàn nhã ngồi trong phòng, để viên tiên đan trên bàn, hai mắt nhìn chăm chăm nó, nhìn lâu tới nỗi mắt sắp như mất gà chọi.

"Ta nói này tiểu nghịch ngợm, tại sao ánh sáng trên người ngươi lại càng ngày càng tối đi vậy?" Cảnh Khai Thiên tò mò chọc chọc tiên đan.

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

"Chẳng lẽ sinh bệnh?" Cảnh Khai Thiên lăm bằm, " Nhưng ta chưa nghe qua tiên đan cũng sẽ sinh bệnh nha!"

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

"Ai, tiên đan sinh bệnh phải chữa trị như thế nào đây? Tìm lang trung?" Cảnh Khai Thiên lại chọc chọc thân thể tròn vo của Mạc Vân Quả, trực tiếp làm thân thể nàng lặn một loạt.

"..... Không nỡ nhìn thẳng Cảnh Khai Thiên....."

"Phốc, vì sao ta lại có cảm giác Cảnh Khai Thiên rất xuẩn manh xuẩn manh?"

"Khụ khụ, đan được sinh bệnh là cái quý gì?!!!(?Д?)/ cũng một người nào đó có thể nghĩ ra được 2333333333333"

" Cảnh Khai Thiên nào có chút mở rộng, đột nhiên rất thích làm sao đây!"

"Lầu trên khẩu vị của ngươi thật nặng....."

"Phi, nơi nào khẩu vị nặng! Nhà ta có đáng người đại điều rất tốt có được không! Ngươi không phục, một mình đấu a!"

"Điều đại..... Ta nhìn thấy gì..... Ôi trời ơi!!!!Σ(?Д?)/)"

"Ô ô ô..... Tiểu xe lửa lái xe!"

"Ta còn là trẻ con, tò về cái gì cũng không có nhìn thấy ~(~▽~)~"

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

Cảnh Khai Thiên đem Mạc Vân Quả nâng lại gần mình, hơi thở nhẹ phả vào nàng, có chút ấm áp.

"Hừm, xem ra muốn cho ngươi một ngụm tiên khí cũng không được....." Cảnh Khai Thiên thổi khí vào Mạc Vân Quả, nhưng dường như cũng không có biến hóa gì lớn.

Mạc Vân Quả:..... Ăn ta!

Trong phòng phát sóng trực tiếp mọi người nhìn đến cảnh tượng Cảnh Khai Thiên nói như vậy, chỉ muốn nói một câu: Mẹ. Thiếu năng trí tuệ!

Cứ như vậy, trong lúc Cảnh Khai Thiên nào động mở rộng, lăm bằm lầu bầu, hội đấu giá đã chính thức bắt đầu.

Mọi người đã chuẩn bị tinh thần, chỉ chờ đợi một khắc cuối cùng, khi viên cực phẩm Trúc Cơ đan xuất hiện, nhưng bọn họ lại không biết rằng, phía sau còn có một màn kinh hi hơn, mà có khi lại là kinh hách....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 408

Edit: Linh lady

"Hiện tại vật phẩm sắp đấu giá đó là cực phẩm Trúc Cơ đan, giá khởi điểm một ngàn hạ phẩm linh thạch! Bắt đầu bán đấu giá!" Rất nhanh buổi đấu giá đã trôi về cuối, bầu không khí

xung quanh cũng nhanh chóng trở nên sôi nổi.

Mọi người mới nghe tên là cực phẩm Trúc Cơ đan, càng thêm hưng phấn, âm thanh thảo luận không ngừng vang lên, có chút náo nhiệt.

"Một vạn!" Một người lên tiếng nâng giá đan lên, giống như mồi lửa, mọi người thay nhau nâng giá, chỉ vì muốn mang được viên đan về.

Mạc Vân Quả cảm giác được có thứ gì ở đây hấp dẫn, nàng giật giật thân thể của mình, muốn đi tới nơi đó. Nhưng mà trong nháy mắt, đã bị Cảnh Khai Thiên bắt được. "Đi? Tiểu nghịch ngợm, ngươi muốn đi nơi nào?" Cảnh Khai Thiên bắt lấy Mạc Vân Quả, tò mò hỏi.

Mạc Vân Quả lại giật giật thân thể, nàng hình như đói bụng, muốn ăn cái gì đó.

Tuy rằng không biết sao tiên đan lại có thể cảm thấy đói, nhưng nàng lại cảm thấy vậy, nhất định phải ăn được đồ vật kia, mà đồ vật kia cũng có sự hấp dẫn với nàng.

Cảnh Khai Thiên cảm giác được tiên đan gãy giữa, tò mò nhìn về phía đài đấu giá, mà vật phẩm kia, lại chính là cực phẩm Trúc Cơ đan,

Trong mắt Cảnh Khai Thiên hiện lên một tia khó hiểu, lập nhìn Mạc Vân Quả nói: "Tiểu nghịch ngợm, ngươi đây là muốn cái viên đan xấu xí kia sao?"

Mạc Vân Quả giật giật thân thể, xem như đáp lại hắn.

Nàng giống như muốn ăn viên cực phẩm Trúc Cơ đan kia.....

Cảnh Khai Thiên nhìn thấy tiên đan đáp lại hắn, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, lập tức trưng ra giá "1000 cái thượng phẩm linh thạch."

Những lời này vừa phát ra, tất cả mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người.

Vưu Diên không thể tưởng tượng nhìn về phía căn phòng kia, thế nhưng là 1000 thượng phẩm linh thạch!

Phải biết rằng, 1000 thượng phẩm linh thạch, liền tương đương với là 1000000 hạ phẩm linh thạch a!

Đương nhiên cái này không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất chính là, thượng phẩm linh thạch cực kỳ khó được a! Ít nhất ở tại thành Thiên Phong này, 1000 thượng phẩm linh thạch, hoàn toàn có thể trở thành nhà giàu số một a!

Trái tim Vưu Diên đập dồn dập liên tục, hắn ta nghĩ kỹ, nếu người bá chiếm căn phòng kia tới lấy lòng mình, chính mình cũng không làm ra vẻ, liền đi theo hắn.

Vưu Diên hoàn toàn không có nghĩ tới, người nọ căn bản sẽ không để ý tới hắn ta, loại tình huống này, ở trong mắt hắn ta, hắn ta là một thiên tài luyện đan sư, làm sao có chuyện không có người để ý tới hắn ta, không cho hắn ta mặt mũi?

Cảnh Khai Thiên ra giá này trực tiếp nghiền nát tâm tư của những người kia, chung quy cực phẩm Trúc Cơ đan cũng sẽ về tay hắn thôi.

Đang lúc mọi người cho rằng hội đấu giá đã kết thúc, chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên nghe thấy người chủ trì bán đấu giá lên tiếng: "Kế tiếp bán đấu giá chính là cực phẩm linh thảo Băng Tâm thảo."

Những lời này vừa dứt, những người vốn dĩ chuẩn bị rời đi người lập tức ngây ngẩn cả người, sau khi phản ứng lại những người đó lập tức gọi hạ nhân, có lẽ muốn thông bán với người nhà chuẩn bị thêm tiền.

"Thật là Băng Tâm thảo sao?"

"Ta thiên, không thể tưởng được khi còn sống ta có thể nhìn thấy Băng Tâm thảo!"

"Lần này thật là đáng giá khi tới đây! Cho dù không đấu giá được Băng Tâm thảo, chỉ cần được nhìn thấy nó, ta cũng cảm thấy mỹ mãn a."

"Xem ra, trận đấu giá này sẽ náo nhiệt a!"

"Ài, ta đám người kia, vẫn còn tâm tình xem náo nhiệt nha."

"Cho dù chỉ đứng xem náo nhiệt ta cũng cảm thấy rất hào hứng làm sao đây!"

.....

Người có mặt trong đại sảnh đều kích động đến đỏ mặt, không thể tưởng được khi còn sống còn có thể nhìn thấy cực phẩm linh thảo, hôm nay tới nơi này, quả thực tới quá đúng!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 409

Edit: Linh lady

Cực phẩm Trúc Cơ đan nhanh chóng được đưa đến tay Cảnh Khai Thiên, hắn để viên cực phẩm Trúc Cơ đan lên trên bàn, đồng thời cũng để tiên đan ở bên cạnh.

Mạc Vân Quả có cảm giác đồ ăn ngon đang ngay bên cạnh mình, nàng giật giật thân thể, quyết định tự mình lần qua, sau đó nuốt trôi nó!

Vì thế, Cảnh Khai Thiên chứng kiến hình ảnh viên tiên đan giật giật thân thể, cố gắng lặn về phía trước, sau đó lại bị lần trở về rồi lại cố nhích lên.

Vưu Điền chỉ cảm thấy hai chân nhũn ra, muốn lập tức đứng dậy cũng không nổi, chỉ có thể bò đi ra ngoài.

Hắn ta biết, chính mình sai rồi, mười phần sai, người trước mắt, chỉ sợ là đại năng nào đó nhằm chán muốn ra ngoài chơi đùa mà thôi, mà hắn ta trong mắt người kia, chỉ sợ người ta cũng thấy chướng mắt.

Giờ phút này Vưu Điền chỉ có một ý nghĩ đó là rời xa nơi này, không bao giờ trở lại đây nữa.

Cảnh Khái Thiên bị người này phá hỏng tâm tình, không thèm quan tâm ngoài kia mọi người đang đầu giả khí thế ngất trời, mang theo Mạc Vân Quả trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Biến mất tại chỗ Cảnh Khái Thiên trực tiếp quay về chỗ ở của mình, sau đó đem Mạc Vân Quả đặt ở trên bàn, đồng thời từ trong động phủ của mình lấy ra một ít cực phẩm đan dược.

Có thể nói, đồng đan dược xuất hiện ở đây, chỉ cần một viên thôi, cũng có thể trở thành báu vật gia truyền của các đại gia tộc.

Những cực phẩm đan dược vừa xuất hiện, Mạc Vân Quả liền cảm giác được có thật nhiều thật nhiều đồ ăn ngon!

Cần như trong nháy mắt, nàng đã hấp thu toàn bộ số đan dược, sáng sủa quanh nàng càng rực rỡ hơn.

"Quả nhiên là như thế." Cảnh Khái Thiên lăm bầm lâu bầu một câu, tiếp tục lấy ra nhiều đan dược hơn, đồng đan dược này là thành phẩm trước kia hắn luyện được, giờ nhìn lại đều thấy chướng mắt.

Mạc Vân Quả lập tức lại hấp thu, Cảnh Khái Thiên lại lấy ra một ít, Mạc Vân Quả lại hấp thu.

Cứ như vậy, lập đi lập lại vài lần, Mạc Vân Quả mới đình chỉ hấp thu.

Lúc này ánh sáng trên người tiên đan càng thêm tươi sáng, Cảnh Khái Thiên nhìn chằm chằm vào Mạc Vân Quả, ánh mắt nóng bỏng kia khiến người trong phòng phát sáng trực tiếp cho rằng hắn muốn ăn luôn tiểu Quả Quả!

Mạc Vân Quả cảm giác mình có chút năng, lại có chút no, cảm giác no trướng khiến nàng muốn thải ra ngoài thứ gì đó.

Tiên đan nhảy nhót lung tung, thoát nhìn nhìn qua có vẻ tràn đầy sức sống, nhưng mà thân là tiên đan chỉ linh Mạc Vân Quả một chút cũng không chịu nổi.

Nàng cảm giác được có một loại lực lượng xoay quanh ở chỗ nào đó, sau đó cái loại lực lượng này lại phát ra, theo sau lại tụ lại.

Sau một lát, ánh sáng đột nhiên lóe lên, Cảnh Khái Thiên không thèm chớp mắt nhìn toàn bộ biến hóa này.

Chỉ thấy, trong luồng sáng dần dần xuất hiện một bóng người.....

"Đào tào! Đại biến người sống a!"

"66666666666666"

"Chúc mừng tiểu Quả Quả nhà ta lại biến thành người 23333333333"

"Lần này chết nha, tên Cảnh Khái Thiên kia không thể lại chọc chọc tiểu Quả Quả nhà ta đi?"

"Ai nha, ta còn không kịp chụp lại màn hình khi tiểu Quả Quả nhà ta có dáng vẻ tròn vo đâu, hiện tại tiểu Quả Quả đã biến thành người, khóc chút chút.....(T▽T)"

"Lầu trên không khóc, đứng lên loát!"

"Từ từ! Vì sao ta cảm thấy đáng về con người của tiểu Quả Quả nhà ta không thích hợp?"

"Lầu trên ngươi mới phát hiện sao! Tiểu Quả Quả nhà ta nàng..... Nàng....."

"Thật là tiểu! Quả Quả!"

Mạc Vân Quả:.....

Cảnh Khái Thiên nhìn đứa bé xuất hiện trước mắt, môi hồng răng trắng, trên đầu còn có hai búi tóc trên người mặc một cái yếm, thực sự đáng yêu.

"Tiểu nghịch ngợm, Ừm..... Ngươi....." Cảnh Khái Thiên vuốt cằm, cân nhắc dùng từ, "Rất béo."

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn tay chân ngắn ngủn của mình, không nói gì.

Cảnh Khái Thiên lập tức nhảy tới trước mặt Mạc Vân Quả, ngồi xổm xuống vô cùng mạnh mẽ chọc chọc gương mặt Mạc Vân Quả, cười tùm tùm nói: "Thật mềm."

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 411

Edit: Linh lady

"Ai nha nha, thì ra khi tiên đan biến thành hình người lại lùn như vậy~" Cảnh Khái Thiên đứng lên, so một chút, đứa bé cũng chỉ cao đến bắp chân của hắn mà thôi.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu lên, chỉ cảm thấy Cảnh Khái Thiên thật sự rất cao rất cao rất cao.

"Tiểu nghịch ngợm, ngươi đừng ngửa đầu, coi chừng gãy cổ nha." Cảnh Khái Thiên lại ngồi xổm xuống, chọc chọc gương mặt Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:..... Nói sẽ không chọc ta nữa đâu?

"Tiểu nghịch ngợm sao lại có khuôn mặt lạnh lùng thế? Chẳng lẽ cảm thấy lạnh sao?" Cảnh Khái Thiên nói lời này, từ động phủ lấy ra một cái áo choàng, áo choàng này được làm từ thiên tơ tằm, đông ẩm hạ mát, có thể nói là cực phẩm.

"Đi? Cái này không phải rất ấm áp sao? Làm sao khuôn mặt vẫn lạnh thế?" Cảnh Khái Thiên tiếp tục chọc khuôn mặt Mạc Vân Quả, chọc cho đến khi khuôn mặt nàng đỏ ửng lên, lúc nào hắn mới luyến tiếc dừng tay.

"Phốc, tiểu Quả Quả nhà ta có khuôn mặt lạnh lẽo không phải vì lạnh, mà bởi vì nàng vốn dĩ là như vậy a 233333333333"

"Ta lần đầu tiên nhìn thấy có người nói tiểu Quả Quả nhà ta có khuôn mặt lạnh bởi vì lạnh....."

"Cái lý do này thật tươi mát thoát tục nha 233333333333"

"Cho nên nói, cái tên Cảnh Khái Thiên cuối cùng có bao nhiêu ngu xuẩn vậy? Vẫn là ngu xuẩn? Hay vẫn ngu xuẩn?"

"Người ta rõ ràng là thiếu năng trí tuệ! Sao ngươi có thể nói là người ta ngu xuẩn được? (▽▽)~*"

"Ai nha, nhìn đến cảnh Cảnh Khái Thiên chọc khuôn mặt mũm mĩm của tiểu Quả Quả, sau đó ta cũng muốn chọc nó, làm sao đây! ~(￣▽￣)~"

"Ha ha ha ha! Lúc này, ta muốn chụp hình thật nhiều!"

"Lầu trên cho ta xin ít!"

"Ta chỉ muốn yên lặng nói một câu, tiểu Quả Quả nhà ta, thật tròn....."

Mạc Vân Quả: tròn vo.....

Chuyện một viên tiên đan có thể biến thành hình người là một chuyện vô cùng hiếm có, Mạc Vân Quả thậm chí có thể nhìn thấy cái bụng tròn trịa của mình, nếu sờ lên nhất định sẽ rất thoải mái.

Nàng nghĩ như vậy, muốn sờ cái bụng của mình, nhưng mà, tay quá ngắn.....

Mạc Vân Quả:.....

"Ai nha, tiểu nghịch ngợm ngươi đang muốn sờ bụng của mình sao? Tới tới tới, tới đây ta sờ một chút." Cảnh Khái Thiên vừa nói dứt lời, một đôi bàn tay to bao trùm lên bụng của Mạc Vân Quả.

Cảm xúc mềm mại trên tay khiến hắn híp mắt lại, khoe miệng cũng tràn đầy ý cười.

"Ừm..... Mềm mại." Cảnh Khái Thiên một tay vuốt bụng, một tay chọc chọc bụng nàng, sau đó hứng thú mười phần nhìn chỗ chọc bị lún xuống rồi bật lên.

Cảnh Khái Thiên chơi đến là vui vẻ vô cùng, lại là khổ Mạc Vân Quả.

Trên người nàng vẫn luôn tỏa ra hơi thở lạnh lẽo, nhưng mà Cảnh Khái Thiên giống như không cảm thấy gì, một chút cũng không bị ảnh hưởng.

Nửa ngày sau, Cảnh Khái Thiên cuối cùng cũng chơi đủ rồi, hắn bế Mạc Vân Quả lên.

"Tiểu nghịch ngợm, ngươi đói bụng không? Ca ca mang ngươi đi ăn cái gì nha ~" Cảnh Khái Thiên không biết xấu hổ tự xưng là ca ca, quần chúng ăn đùa trong phòng phát sáng thấy thế đồng loạt đặt biệt danh cho hắn là "Xú không biết xấu hổ".

Thật ra Mạc Vân Quả không hề cảm thấy đói bụng, nhưng Cảnh Khái Thiên cũng không thêm hỏi ý kiến của cô, nói chuyện một lát, sau đó lắc thân một cái lập tức đã xuất hiện ở nơi ở của Bạch Hổ.

Bạch Hổ cảm giác được vị đại gia kia đã đến, sợ tới mức lập tức muốn nằm lăn ra đất.., trong lòng oán thăm không biết người kia lại đến đây làm gì.

"Tiểu miêu, ngươi mau đến xem, ta mang theo tiểu nghịch ngợm đến tìm đồ ăn ngon nè." Âm thanh ác ma của Cảnh Khái Thiên truyền đến tai Bạch Hổ, Bạch Hổ nửa mở mắt nhìn lại, đập vào mắt là hình ảnh vị đại gia kia đang ôm một đứa bé.

Bạch Hổ:.....Σ(?π?lll)

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 412

Edit: Linh lady

Bạch Hổ cảm thấy, bệnh của vị đại gia trước mắt càng ngày càng nghiêm trọng.

Mấy ngày hôm trước lấy một viên đan tới tìm nó chơi, không quá mấy ngày lại tìm một đứa bé đến chơi với nó, nhìn đáng về đứa bé kia mà xem, rõ ràng bị áp bức tới đây.

"Tiểu nghịch ngợm, đi! Cùng tiểu miểu chơi chơi." Cảnh Khai Thiên nói xong, sau đó trực tiếp để Mạc Vân Quả ở trên mặt đất, đồng thời còn không quên chọc chọc bụng nhỏ của nàng.

Bạch Hổ gầm nhẹ một tiếng, không biết vì sao nó lại cảm thấy đứa bé này ăn rất ngon.

Bạch Hổ nuốt nuốt nước miếng, lén lút nhìn thoáng qua Cảnh Khai Thiên, phát hiện ánh mắt người kia luôn dừng lại trên người đứa bé, lập tức không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Mạc Vân Quả bị để trên mặt đất, nhìn thấy Bạch Hổ lớn hơn mình gấp mấy lần, không thèm quan tâm, đặt mông lên ngồi trên mặt đất.

Thân thể mũm mĩm này đứng thôi cũng rất mệt đấy.

Bạch Hổ lại một tiếng gầm nhẹ, nó chậm rãi đi về phía trước hai bước, thẳng đến khi xác định Cảnh Khai Thiên không có động tác gì, lúc sau, nó mới đi lại gần chỗ Mạc Vân Quả.

Sau đó nó vươn đầu lưỡi, liếm mặt Mạc Vân Quả một cái.

Mạc Vân Quả:.....

Nước miếng dầm dề làm ướt khuôn mặt Mạc Vân Quả, thậm trí trên lông mi thật dài kia cũng dính một ít nước miếng. Bạch Hổ liếm một cái, lập tức thấy thần thanh khí sảng, một chút không thoải mái cũng không thấy.

Nó hé miệng, tưởng tượng đến việc liếm thêm vài lần nữa, lập tức cảm thấy sáng khoái.

Nhưng không chờ nó có cơ hội tiếp tục động tác, trong nháy mắt thân thể bay ra ngoài, "Phanh" một tiếng, dính tại nhức óc.

Cảnh Khai Thiên cười lạnh một tiếng nói: "Ngay cả ta cũng không dám liếm tiểu nghịch ngợm nhà ta, ngươi lại dám liếm, lại còn muốn liếm lần nữa!"

Cảnh Khai Thiên bế Mạc Vân Quả lên, nhìn khuôn mặt nàng toàn nước miếng, chậm rãi giúp nàng lau đi.

Lúc này Bạch Hổ thật là có khổ nói không nên lời, không phải hẳn nói nó chơi cùng đứa bé sao! Nó liếm nàng, đó là một loại biểu đạt hữu nghị nha! Tuy rằng đứa bé ăn khá ngon ~(~▽)~

"Tiểu nghịch ngợm, về sau nếu có người hoặc là có thú muốn liếm ngươi, ngươi nhất định phải đánh hẳn biết không!" Cảnh Khai Thiên vẻ mặt nghiêm túc nói.

Mạc Vân Quả gật gật đầu, vẻ mặt lạnh băng đồng ý.

Biểu tình đồng thời nhất trí của hai người khiến người trong phòng phát sóng cảm thấy cảm thán.

"Ai nha, như vậy vừa thấy, tiểu Quả Quả cùng Cảnh Khai Thiên giống như cha con a!"

"Cái gì mà giống như, vốn dĩ chính cha con đấy!"

"Phốc, tuy rằng tiểu Quả Quả nhà ta bị thu nhỏ, nhưng cũng không đến mức cùng Cảnh Khai Thiên có khuôn mặt giống cha con đi?"

"Dựa theo độ tuổi mà nói, tiểu Quả Quả nhà ta gọi Cảnh Khai Thiên là lão tổ tông cũng không sai đâu!"

"Phốc, Cảnh tổ tông..... Tưởng tượng đến cảnh tượng tiểu Quả Quả về mặt lạnh băng gọi Cảnh Khai Thiên là tổ tông, ta liền ngăn không được muốn cười."

"Khụ khụ, chúng ta không thể xem tuổi, chúng ta nên nhìn tướng mạo, xem Cảnh Khai Thiên này đáng đáp thật trẻ tuổi, tiểu Quả Quả nên gọi là ca ca mới đúng ~"

"Vậy nếu dựa theo lý luận của lầu trên, Cảnh Khai Thiên đẹp như vậy, tiểu Quả Quả gọi tỷ tỷ cũng không quá nha!"

"Tỷ tỷ thần mã, cái này không phải quá tuyệt vời sao!"

"Vậy nếu dựa theo chiều cao mà nói, tiểu Quả Quả nên gọi Cảnh Khai Thiên là cái gì?"

"Hừm..... Người không lồ?"

Phòng phát sóng trực tiếp tranh luận cực liệt, bàn bạc xem Mạc Vân Quả nên gọi Cảnh Khai Thiên là gì, từ các phương diện tiến hành rồi thâm nhập phân tích, có thể nói vô cùng toàn diện, đương nhiên, không thiếu một số thành phần nào mờ rộng, bởi vậy có thể thấy được, nhóm người trong phòng phát sóng trực tiếp này, có chút nhàm chán, ừm..... Thật nhàm chán.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 413

Edit:Linh lady

Mạc Vân Quả lại không để ý nhiều như vậy, tất cả tâm tư của nàng đều đặt trên người Cảnh Khai Thiên.

Từ khi nàng biến thành người, nàng đã biết độ khó của nhiệm vụ lại tăng lên.

Nếu như nàng vẫn ở hình dạng tiên đan, Cảnh Khai Thiên đã không muốn ăn nàng, hiện tại nàng trở thành hình người, hẳn còn sẽ ăn nàng sao?

Mạc Vân Quả nhấp nhấp miệng, nhìn Cảnh Khai Thiên chăm chăm, mở miệng nói: "Ăn ta."

Cảnh Khai Thiên:.....

Bạch Hổ mới bò dậy:.....!!!Σ(?Д?/)ノ

Cảnh Khai Thiên phức tạp nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, trên mặt cũng có chút khó xử, nửa ngày lúc sau hắn mới nói nói: "Người còn quá nhỏ."

"Không nhỏ." Nàng đã là tiên đan thành thực.

Cảnh Khai Thiên vươn tay nheo nheo khuôn mặt Mạc Vân Quả, cười cười, nụ cười trên mặt cũng có vài phần mờ mịt, khiến người ta không nắm bắt được.

"Quá nhỏ a....."

"Cuộc đối thoại này..... Sao ta lại cảm thấy có chút không thích hợp nhỉ?"

"Ta cũng cảm thấy, cảm giác rất tốt..... Ừm..... Rất cường thế!"

"Ăn ta!"

"Người còn quá nhỏ!"

"Không nhỏ!"

"Quá nhỏ a!"

"Ừm..... Đây là một tiết mục về chuyện thiếu nữ vị thành niên cố gắng thông đồng với đại thúc thành thực ~"

"Không phục khí hậu chỉ phục lâu trên!"

"666666666666"

"Cho nên nói, tiểu Quả Quả nhà ta đến cùng có hiểu hai chữ " ăn ta " có nghĩa là gì không?"

"Chính là ăn luôn ta a (tà ác cười) còn có thể có ý nghĩa gì nữa(đáng khinh cười)"

"Khụ khụ, đúng đúng đúng, đúng là ý ăn ta đi, cách giải thích này, thật trong sáng!"

Lúc này Mạc Vân Quả căn bản không để ý cuộc trò chuyện trong phòng phát sóng trực tiếp, nếu không có khả năng nàng sẽ hỏi câu "Ăn ta" có ý tứ gì, nếu không những ngày tháng sau này nàng sẽ không kiên định làm mọi cách để Cảnh Khai Thiên ăn nàng

Toàn bộ thân thể Bạch Hổ đều ghé vào trên mặt đất, nó vùi đầu vào thân thể của mình, toàn bộ thân mình run lên.

Trời ạ, lúc sinh thời lại có thể nhìn thấy một người trực tiếp nói với Cảnh Khai Thiên như vậy, lại còn dùng cách thức kính bạo như thế!

Tuy rằng người kia chỉ là một đứa bé, thế nhưng cũng rất táo bạo đấy biết không!

Bé con thế mà lại muốn Cảnh Khai Thiên ăn nàng, Cảnh Khai Thiên lại còn có thể nói lafđ nàng quá nhỏ!

Bạch Hổ cảm thấy, chuyện ngày hôm nay nếu như nó lấy ra buôn chuyện ở bên ngoài, có thể đòi lấy cả đời ngưư bức.

Ngưư bức hay còn gọi tắt là Ngưư B: chỉ những hán tử thô lỗ, dùng cơ bắp để nói chuyện hay nói đúng hơn là dùng sức mạnh cơ thể để áp bức người khác, ngưư ở đây chính là con trâu, ý nói khỏe như trâu & có phần ngu như trâu, bức là áp bức người khác

Nó lại còn tận mắt được thấy người nói ta câu này với đại gia mà vẫn còn sống!

Bạch Hổ không nín được cười, chỉ có thể đem đầu vùi trong thân thể, không cho Cảnh Khai Thiên thấy được.

Nhưng mà Cảnh Khai Thiên là người nào? Chính là người duy nhất Độ Kiếp Hậu Kỳ, hưởng chi, hần quen thuộc Bạch Hổ này như vậy, đương nhiên biết Bạch Hổ suy nghĩ cái gì.

Hiện tại Cảnh Khai Thiên cũng không có tâm tình đi so đo với Bạch Hổ, hần như thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu nghịch ngợm lại đưa ra yêu cầu kia, còn dùng phương thức trực tiếp như vậy.

Tiểu nghịch ngợm ****, đương nhiên sẽ dùng cách cong cong vẹo vẹo để nói về yêu cầu kia, ở trong mắt nàng mà nói, câu đem nàng ăn đi ý là theo nghĩa thuần túy nhất đi?

Giờ phút này Cảnh Khai Thiên không thể nói tâm tình của hắn như thế nào, hắn chỉ cảm thấy mỗi một nơi trong cơ thể mình, đột nhiên nứt ra một khe hở, có gió nhẹ từ bên ngoài chui đi vào, mang đi một đồ vật xa lạ.

Cảnh Khai Thiên ôm chặt Mạc Vân Quả, khiến cho Mạc Vân Quả khẽ giãy giụa.

Mạc Vân Quả không hiểu vì sao người nam nhân này đột nhiên lại ôm mình chặt như vậy, cánh tay kia ôm chặt thân thể non mềm của nàng tạo thành những vết đỏ.

Cảnh Khai Thiên cảm giác được Mạc Vân Quả giãy giụa, cúi đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, đập vào mắt hắn là những vết đỏ ửng, hần sùng sốt, lập tức buông lỏng Mạc Vân Quả ra.

Mạc Vân Quả rơi thẳng xuống đất:.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 414

Edit:Linh lady

"A! Tiểu nghịch ngợm người quả là nghịch ngợm, sao lại nhảy xuống đất rồi?" Vừa phản ứng lại Cảnh Khái Thiên đã nhanh chóng đánh đòn phủ đầu, hoàn toàn xem nhẹ sự thật là hắn "Ném" Mạc Vân Quả xuống đất.

Mạc Vân Quả nhìn qua hắn một cái, cũng không phản bác điều gì, chỉ "Ừ" một câu xem như trả lời.

Cảnh Khái Thiên sờ sờ cằm, cảm thấy tiểu nghịch ngợm nhà mình có chút ngốc, nhưng hắn lại tưởng tượng, đây không phải là cách mà tiểu nghịch ngợm bày tỏ tình cảm đấy chứ?

Tình nguyện để bản thân ủy khuất một chút, cũng không muốn trách cứ hắn, thật là..... Rất đáng yêu a.....

Cảnh Khái Thiên nghĩ đến đây, có chút đau lòng đem nàng ôm lên, bàn tay to còn nhẹ nhàng vỗ vỗ mông nàng.

"Tiểu nghịch ngợm, nhớ kỹ lần sau không cần nghịch ngợm như vậy nha ~" Cảnh Khái Thiên cười nói, đôi mắt lóe sáng.

Mạc Vân Quả:.....

"Cảnh Khái Thiên này cũng quá không biết xấu hổ đi! Rõ ràng là hắn ném tiểu Quả Quả nhà ta xuống đất, kết quả lại dám nói do tiểu Quả Quả nhà ta nghịch ngợm!"

"Đúng vậy đúng vậy! ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) "

"Chẳng lẽ đây là phương thức biểu đạt tình cảm của cường giả?"

"Lầu trên người nên nói vào trọng tâm đi! Nào có cách biểu đạt tình cảm nào như vậy?"

"Nói là cường giả! Hừ! Tỷ như mổ đại gia ở thế giới của chúng ta, cách hắn biểu hiện tình yêu với bạn đó là ngược chết bạn!"

"Vừa thấy lầu trên ta đã biết ngay người là người có chuyện xưa, ta cho người một sân khấu riêng, người có nguyện ý kể câu chuyện đó hay không? "

"Không muốn! Quá đau lòng ~"

"Đại huynh đệ, cần mặt mũi sao!"

"Ai là đại huynh đệ với người?! Lão tử rõ ràng là nữ!"

"Phốc, ta chỉ cười cười không nói lời nào."

"Lại bắt đầu lạc đề 23333333333333"

Đề tài trong phòng phát sóng luôn chạy từ đông sang tây, đại đa số thời gian đều nói chuyện vô nghĩa.

Trong đầu của Mạc Vân Quả chỉ có chuyện hoàn thành nhiệm vụ, không phải lúc nào cũng có tâm tình xem phòng phát sóng trực tiếp tám chuyện gì, ngược lại phòng phát sóng lại tự tìm náo nhiệt cho mình.

Cảnh Khái Thiên làm sao có thể ngờ được, tình cảm kia chỉ là hắn tự mình đa tình mà thôi.

Bạch Hổ nhìn Cảnh Khái Thiên cùng Mạc Vân Quả tương tác, ở trong lòng yên lặng vì Mạc Vân Quả đốt một ngọn nến, chọc phải người nam nhân này, những ngày tháng sau này, chỉ sợ là khổ sở.....

Bất kể trong lòng Bạch Hổ nghĩ như thế nào, đều không thay đổi được một sự thật, ít nhất ở trong mắt Cảnh Khái Thiên, Mạc Vân Quả rất thích hắn.

Tâm tình của Cảnh Khái Thiên trở nên cực tốt, hắn tạm biệt Bạch Hổ, quyết định mang theo Mạc Vân Quả đi dạo ở Tu Chân giới.

Nói là dạo, thực chất là mang Mạc Vân Quả đi tìm các loại đồ ăn ngon, đương nhiên, trong đó còn không thể thiếu các loại cực phẩm đan dược cho nàng, như vậy mới có thể dứt cho nàng ăn no.

Mạc Vân Quả làm một viên tiên đan, dựa theo lễ thường mà nói, ăn cực phẩm đan dược là cách để nàng tấn chức.

Cứ như vậy sau một tháng ăn uống đầy đủ.....

"Tiểu nghịch ngợm, ta sợ người cả đời này cũng không lớn lên được." Cảnh Khái Thiên dùng sức chọc chọc gương mặt ngày càng mượt mà của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cúi đầu muốn nhìn mình, chỉ thấy bụng nhỏ mũm mĩm che khuất cả tầm nhìn của nàng.

Mạc Vân Quả:.....

Trong một tháng này, nàng không hề cao lên, chỉ có mập ra.

Nếu nói, một tháng trước nàng có thể gọi là một Thiện Tài Đồng Tử * được điều khắc tinh tế, như vậy hiện tại nàng..... Ừm..... Khó có thể hình dung.

Chỉ có thể nói, hiện tại nàng, một người có thể đề một Thiện Tài Đồng Tử!

Đối với chuyện này, Mạc Vân Quả cảm thấy không sao cả, Cảnh Khái Thiên có chút bất đắc dĩ, đến nỗi quần chúng phòng phát sóng trực tiếp, bọn họ tỏ vẻ, thật là thích nghe ngóng a 2333333333333

- -----
*Thiện Tài đồng tử (Sudhanakumāra, 善財童子; Shàncáitóngzǐ), hay còn gọi là Thiện Tài, là nhân vật chính trong Phẩm Nhập Pháp Giới trong, đây là phẩm quan trọng và dài nhất của kinh này. Thiện Tài đồng tử xuất hiện trong, và những câu chuyện dân gian, hầu hết được miêu tả cùng với như là một tiểu đồng hầu cận của. Hình tượng Thiện Tài và Long Nữ xuất hiện cùng với Quán Thế Âm rất có thể bị ảnh hưởng bởi cặp Kim Đồng (: 金童; Jintong) Ngọc Nữ (: 玉女; bính âm Yùnnǚ) hầu cận bên cạnh. Thiện Tài đồng tử cũng là nhân vật trong cuốn tiểu thuyết cổ điển hư cấu.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thuồng!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 415

Edit:Linhlady

"Tiểu Quả Quả càng ngày càng béo, không dùng được bao lâu, tiểu Quả Quả nhà ta sẽ biến thành béo Quả Quả."

"Tiểu Quả Quả nhà ta như vậy có thể gọi là béo sao! Kia rõ ràng chính là..... Chính là..... Ừm..... Đầy đặn?"

"Ta nhớ rõ đầy đặn là từ để hình dung nữ nhân đi?Tiểu Quả Quả nhà ta vừa nhìn thấy đã biết là một đứa bé, sao có thể dùng từ đầy đặn để hình dung cho được!"

"Các người đừng nói, hình thể này của tiểu Quả Quả, nếu như xuất hiện ở thế giới của chúng ta, nhất định là mỹ nữ nhất đẳng."

"Đột nhiên thấy đau lòng ba giây cho vị huynh đài lâu trên."

"Đau lòng +1"

"Đau lòng +2"

"Đi đi đi! Ai muốn các người đau lòng?! ￣へ￣ chẳng lẽ tiểu Quả Quả nhà ta không đẹp sao!"

"Đẹp đẹp đẹp! Chỉ hơi tròn vo một chút thôi ~(￣▽￣)／"

"Nội tâm tiểu Quả Quả lúc này: Người mới tròn vo, cả nhà người đều tròn vo!"

"Lầu trên người nói thật tốt, quả thật cả nhà chúng ta đều tròn vo, dù sao..... Chúng ta cũng là gấu trúc nhất tộc a 2333333333333"

"Lợi hại nha gấu trúc của ta!"

"Lợi hại....."

Lúc này Mạc Vân Quả vừa lúc nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện, nhìn đến những người đó hình dung nàng tròn vo, còn nói nàng là béo Quả Quả.....

Béo Quả Quả..... Tròn vo..... Béo Quả Quả.....

Trong đầu Mạc Vân Quả tràn ngập hai từ để hình dung nàng này, hơi thở quanh thân càng thêm lạnh lẽo.

Cổ tình một khuôn mặt đông lạnh này cũng không thể đã động đến Cảnh Khái Thiên được, hần vẫn như cũ cười tùm tùm chọc gương mặt Mạc Vân Quả, ngẫu nhiên còn đổi một bàn tay chọc chọc bụng nhỏ trắng nõn non mềm của nàng.

"Tiểu nghịch ngợm, người nói người nhỏ như vậy, làm sao để ăn người đây?" Cảnh Khái Thiên giống như nhàm chán nói một câu như vậy, thành công khiến hai mắt Mạc Vân Quả sáng lên.

Nàng vươn cánh tay béo của mình lên, lập tức bắt được ống tay áo của Cảnh Khái Thiên, đồng thời nàng nói: "Có thể ăn!"

Cảnh Khái Thiên xoa xoa đầu Mạc Vân Quả nói: "Không được không được, người nhỏ như vậy, ăn người ta không phải biến thành cầm thú sao?"

Mạc Vân Quả căn bản liền không có nghĩ tới "Ăn" còn có một ý tứ khác, theo nàng nghĩ thì là, hiện tại nàng đang nhỏ có thể ăn, ngộ nhờ sau này nàng lớn lên, cơ thể chứa nhiều tạp chất thì như thế nào?

Đương nhiên, mấu chốt nhất đó là, chi cần này Cảnh Khái Thiên ăn nàng, nàng là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Càng nhỏ càng ăn tốt!" Mạc Vân Quả kiên định nói, hai cánh tay béo tay chặt chẽ nắm lấy ống tay áo của Cảnh Khái Thiên, thật giống như muốn Cảnh Khái Thiên lập tức ăn nàng.

Cảnh Khái Thiên cổ quái nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, hần luôn cảm thấy, tiểu quả một một lại chấp nhất với việc ăn nàng.

Ánh mắt Cảnh Khái Thiên phức tạp, cái gì gọi là càng nhỏ ăn càng tốt a quảng ngãi!

Hần tuy rằng vô tình, nhưng cũng không đến mức cầm thú như vậy có được không!

Cảnh Khái Thiên hít sâu một hơi, vô cùng nghiêm túc nhìn Mạc Vân Quả nói: "Tiểu nghịch ngợm, về sau, người không cần lại nói loại này."

Mạc Vân Quả:?

Mạc Vân Quả trầm mặc một hồi, sau đó gật gật đầu, xem ra Cảnh Khái Thiên không phải rất muốn ăn nàng, nhưng vì sao lại như vậy?

Dựa theo bối cảnh câu chuyện mà nói, Cảnh Khái Thiên hẳn rất muốn phi thăng mới đúng, rõ ràng chỉ cần ăn nàng là có thể phi thăng, vì sao lại lựa chọn không ăn đâu?

Chẳng lẽ hắn còn có tâm nguyện gì chưa hoàn thành sao?

Mạc Vân Quả nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể nghĩ ra một lý do như vậy thôi, nếu muốn hoàn thành nhiệm vụ, như vậy nhất định phải hoàn thành tâm nguyện của hắn.

Trong nháy mắt Mạc Vân Quả sắp xếp mọi liên hệ một cách rõ ràng, nàng quyết định phải quan sát cẩn thận một chút, xem Cảnh Khái Thiên có tâm nguyện gì chưa hoàn thành không, nếu không tìm thấy được, như vậy nàng tiếp hỏi!

Tâm tư của Mạc Vân Quả, Cảnh Khái Thiên một chút cũng không biết, chỉ cho rằng tiểu nghịch ngợm đã hiểu được ý của mình, trong lòng ấm áp, càng thêm yêu thích đáng vẻ ngoan ngoãn như vậy của Mạc Vân Quả.

Hai người cũng không biết tâm tư của đối phương, chỉ có thể nói, ở chỗ này, người duy nhất có thể hiểu được toàn bộ câu chuyện, chỉ có đám quần chúng ăn dưa trong phòng phát sóng trực tiếp.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 416

Edit:Linh lady

Hiện tại Mạc Vân Quả vẫn như cũ là đáng yêu của một đứa bé, cho nên việc Cảnh Khái Thiên thích nhất đó là các loại chọc chọc chọc.

Mạc Vân Quả người nhỏ, hơn nữa lực lượng của Cảnh Khái Thiên thật sự quá mức cường đại, nàng căn bản phản kháng không được.

Ở trong ngày tháng như vậy, thoáng chốc đã qua một tháng.

Tuy rằng bên ngoài nhìn vào nhiệm vụ giống như không có gì thay đổi, nhưng Mạc Vân Quả từ chỗ Đoàn Tử biết được tiến độ nhiệm vụ đã đạt được 50% rồi!

Mạc Vân Quả không hiểu được nhiệm vụ này xảy ra chuyện gì, chỉ có thể hỏi người trong phòng phát sóng một chút xem sao, nhưng nhóm người này lại bắt đầu mờ não tưởng tượng.

"Chẳng lẽ Cảnh Khái Thiên phi thăng huyền bí ở chỗ chọc tiểu Quả Quả nhà ta?"

"Lầu trên người có phải muốn nói chỉ cần chọc chọc chọc, như thế Cảnh Khái Thiên liền có thể phi thăng?"

"Nói như vậy, chúng ta mỗi người nhiều chọc chọc tiểu Quả Quả nhà ta không phải tốt rồi sao? (xem thường)"

"ㄟ(^ ^) ừ, không được chọc tiểu Quả Quả nhà ta, không vui ￣^￣"

"Chẳng lẽ bởi vì ta gia tiểu Quả Quả tiên khí rò rỉ ra ngoài, ảnh hưởng tới thực lực của Cảnh Khái Thiên?"

"Tiểu Quả Quả nhà ta dù cho là tiên đan, cũng không thể đạt được đến loại trình độ này đi? Tiếp xúc nhiều là có thể phi thăng? Nếu đổi lại người thường, tiếp xúc nhiều là có thể kéo dài tuổi thọ, ta đồng ý với ý đó, nhưng thay đổi của Cảnh Khái Thiên....."

"Có lẽ thực lực của Cảnh Khái Thiên vốn dĩ có thể đủ để phi thăng, chỉ kém một chút nữa thôi?"

"Nhiệm vụ này tiến độ tăng tới 50%, cũng không phải lập tức tăng lên, mỗi ngày tăng một chút, nhưng thật lầu trên nói do tiếp xúc nhiều với tiểu Quả Quả có thể ảnh hưởng thực lực có điểm phù hợp."

"Ta không đồng ý loại quan điểm này."

"Lầu trên người không đồng ý, vậy người tới nói vì sao không đồng ý."

"Ta không biết....."

"ㄟ(^ ^) "

Mạc Vân Quả nhìn nửa ngày, cũng không tìm được tin tức gì hữu dụng, nàng ngồi ở chỗ kia, tùy ý để Cảnh Khái Thiên chọc gương mặt nàng.

Cảnh Khái Thiên nhìn Mạc Vân Quả ngốc ngốc, càng thêm thích chọc nàng.

Hai tháng gần đây, hắn ăn ăn cảm thấy mình có điều đột phá, cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu, hắn có thể phi thăng.

Nhưng hắn cũng biết, loại trạng thái điều đột phá này liên tục không được bao lâu, nguyên nhân hắn không thể phi thăng không phải bởi vì thực lực, mà là bởi vì tâm.

Dựa theo thực lực, mấy năm trước hắn đã có thể phi thăng rồi, nhưng tâm hắn có vướng mắc khiến hắn không thể nào phi thăng được.

Cảnh Khái Thiên biết, cánh đề mình phi thăng, cách này trong truyền thuyết thần, còn thiếu một loại cảm tình.

Hắn từ nhỏ cha mẹ đều mất, lại được sư phụ dẫn dắt trên con đường tu chân, nhưng sư phụ đã sớm rời bỏ, ngày tháng sau này cũng chỉ còn lại mình hắn tu luyện.

Hắn vốn dĩ trời sinh tính đậm mực, sau khi thực lực càng thêm cường đại, càng coi sinh mệnh như cỏ rác, chỉ cần hắn nhẹ nhàng vung tay lên, những sinh mệnh tràn đầy sức sống đó sẽ

vĩnh viễn biến mất.

Hắn từ trước đến nay tự do tự tại tại, chưa bao giờ cảm nhận được hàm nghĩa của từ vương bận, không thể hiểu được câu nữ nhi thường tình mà người tu chân lại bỏ đi cơ hội tốt, cũng không thể hiểu được vì sao người tu chân có thể vì một chút lợi ích nhỏ mà giết hại thân nhân của mình.

Cảnh Khái Thiên không hiểu được, cho nên phần tâm thần sẽ có chỗ thiếu hụt.

Cái gọi là thành tiên, nhất định phải xóa bỏ thất tình lục dục, nhưng nếu là, người này ngay từ đầu đã không có mấy thứ này thì sao?

Cảnh Khái Thiên vẫn luôn biết vấn đề nằm ở chỗ này, nhưng hắn lại lười thay đổi, hoặc chuẩn xác mà nói, hắn chưa bao giờ tìm được người có thể tác động đến tâm của hắn.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 417

Edit:Linh lady

Cảnh Khái Thiên nghĩ đến đây, bỗng nhiên cười, ngón tay nhẹ nhàng phác họa khuôn mặt Mạc Vân Quả, thẳng đến khi gương mặt kia trở nên ửng đỏ, hắn mới khó khăn lắm dừng tay, đồng thời tiếng cười cũng lớn hơn một ít.

"Tiểu nghịch ngợm, ngươi nói, sao ngươi lại có thể nghịch ngợm như thế?" Giọng nói của Cảnh Khái Thiên mang theo một tia ôn hòa, xem ra tâm tình của hắn cũng không tệ.

Mạc Vân Quả không có động tác dư thừa nào:.....

Sự xuất hiện của Mạc Vân Quả, có thể kiếp nạn khi phi thăng của hắn, chỉ cần vượt qua, hắn liền có thể phi thăng.

Cảnh Khái Thiên không biết nên như thế nào vượt qua cái này kiếp, nhưng gần nhất tâm thần buông lỏng, ần ần có đột phá cảm giác, liền cũng liền ý nghĩa hắn kỳ thật đã sắp vượt qua cái này cụt đứt đi?

Cảnh Khái Thiên tâm tình cực hảo, cũng không biết là bởi vì sắp phi thăng, vẫn là bởi vì trước mắt tiểu gia hỏa chính là chính mình kiếp.

"Ta không nghịch ngợm." Mạc Vân Quả bỗng nhiên mở miệng, trần thuật một sự thật.

Cảnh Khái Thiên hoàn hồn, ngón tay ở gương mặt nàng nheo nheo nói: "Ngươi không nghịch ngợm làm sao lại luôn xuất hiện ở trong đầu ta?"

Mạc Vân Quả:.....

Câu này nếu đổi lại thành người khác nghe được, chỉ sợ mặt đỏ tím đập, nhưng mà Mạc Vân Quả chỉ nhìn hắn một cái, yên lặng ở trong lòng bỏ thêm cho Cảnh Khái Thiên một cái nhãn mấu "Hừ hừ thực thực xuất hiện ảo giác".

"Ta vẫn luôn ngồi ở chỗ này." Mạc Vân Quả trả lời nói.

Cảnh Khái Thiên gật đầu nói: "Ừ, không tặc xấu."

Mạc Vân Quả:.....

Cảnh Khái Thiên cười, có chút buồn cười nói: "Tiểu nghịch ngợm này, mấy ngày trước còn nhìn ta cầu ái, sao hôm nay ta nói chuyện này, sao ngươi có thể trở mặt không biết người vậy?"

Mạc Vân Quả:?

Nàng khi nào nói với hắn mình cầu ái? Mạc Vân Quả tỏ vẻ có chút mộng bức.

Cảnh Khái Thiên thấy được mờ mịt trong mắt Mạc Vân Quả, trong lòng nhảy dựng, đột nhiên bật thốt lên một câu.

"Ngươi nói "ăn ta" là có ý gì?"

"Chính là ăn ta!" Mạc Vân Quả kiên định trả lời.

Cảnh Khái Thiên:..... Hắn giống như hiểu lầm cái gì đó rồi.

"Đơn thuần là ăn?" Hắn thử tính hỏi.

"Không phải đơn thuần là ăn thì là gì?" Mạc Vân Quả hỏi ngược lại.

Cảnh Khái Thiên:.....

Cảnh Khái Thiên có chút ảo não vỗ vỗ đầu,hắn biết mà, rõ ràng tiểu gia hỏa này mới được khai thông linh trí, làm sao có thể hiểu được cái loại hàm nghĩa đặc thù của từ "Ăn"đây?

Hiện tại xem ra, tất cả đều là hắn tự mình đa tình, Cảnh Khái Thiên bắt đầu dĩ thời đại một hồi, mất phương hướng hạ xuống, giữa mây mang theo một tia bất đắc dĩ.

Cảnh Khái Thiên không thể nói hiện tại mình có cảm nhận gì, có chút khó chịu, lại cảm thấy có chút buồn cười, trong lúc nhất thời trong nội tâm tràn ngập tình cảm thực tặc, hắn tức khắc cảm giác tâm mình lại được buông lỏng.

Cùng lúc đó, Mạc Vân Quả nhận được nhắc nhở của Đoàn Từ.

"Đình! Hiện tại tiến độ của nhiệm vụ là 60%."

Mạc Vân Quả nghe thế, đôi mắt xoáy sáng ngời, tuy rằng nàng không hiểu tại sao tiến độ nhiệm vụ lại tăng nhiều như vậy, nhưng điều đó cũng không trở ngại cho việc tâm tình nàng trở nên tốt hơn.

Nửa ngày sau, Cảnh Khái Thiên thờ dài một hơi, xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, đầy mặt yêu thương.

"Tiểu nghịch ngợm a, ngươi sao lại nghịch ngợm như vậy?"

Ngữ khí của Cảnh Khái Thiên càng bắt gắt dĩ hơn, nhưng cũng không thể che dấu trong giọng nói kia có vài phần ôn nhu.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả không hiểu, vì sao Cảnh Khái Thiên luôn nói nàng nghịch ngợm, nàng rõ ràng luôn ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này, cái gì cũng không làm.

Thế nhưng mỗi lần hần nói câu nghịch ngợm này, tiến độ nhiệm vụ lại tăng lên, nói như vậy, nói thêm vài câu nghịch ngợm nữa cũng được nha ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 418

Edit: Linh lady

Với sự hiểu nhầm này Cảnh Khái Thiên chỉ cảm thấy dở khóc dở cười, cũng may hần cũng không thêm đề ý chuyện này, chỉ thoáng buồn bực một lúc, đồng thời đối với việc nên “Dạy dỗ” Mạc Vân Quả cảm thấy hứng thú hơn một chút mà thôi.

Quần chúng ăn dưa trong phòng phát sóng thấy Cảnh Khái Thiên bày ra vẻ ta đây, mỗ đại thần tâm lý học cuối cùng cũng có thể lý giải vì sao tiến độ nhiệm vụ lại có thể tăng lên rồi.

“Tiểu Quả Quả, ta biết nhiệm vụ nên làm như thế nào.”

“Oa! Đại thần hiện thân, cầu phổ cập khoa học!”

“Mau mau mau! Nói cho chúng ta biết vì sao đi!”

“Các ngươi còn nhớ tới nội dung của bối cảnh không, Cảnh Khái Thiên không phải bị mắc kẹt ở Độ Kiếp Hậu Kỳ mấy trăm năm sao? Ta thấy không phải ở vấn đề thực lực, mà nó tâm cảnh hần có vấn đề.”

“Tâm cảnh?”

“Ừm, đây là một loại đồ vật thật huyền diệu, dựa theo cách nói của chúng ta, cái gọi là tâm cảnh, chính là một loại siêu thoát, ừm..... Giống như là một người có được lực lượng cường đại, thân thể lại không cách nào thừa nhận, chỉ có thể đem lực lượng giam cầm thu lại đủ để thân thể có thể có thể tiếp nhận nó.”

“Ta đoán thực lực của Cảnh Khái Thiên đã sớm có thể phi thăng, chỉ là do vấn đề ở tâm cảnh, lúc này mới không có phi thăng.”

“Mà mấu chốt tâm cảnh của hần, hần là tiểu Quả Quả nhà ta.”

“Dù sao Cảnh Khái Thiên tu chân nhiều năm như vậy, ta đoán hần sớm đã bỏ qua hồng trần, mà mấu chốt của phi thăng, chỉ sợ là muốn hần cảm nhận hồng trần một lần nữa, đạt được siêu thoát, mới có thể thành công phi thăng.”

“Thật là huyền diệu, thứ ta nói thăng, không nghe hiểu.....”

“Phốc, ta cũng cái biết cái không 23333333333”

“Ta đại khái đã hiểu, dù sao ý tứ chính là tiểu Quả Quả nhà ta có thể từ trong tâm cảnh ảnh hưởng đến Cảnh Khái Thiên phi thăng~”

“Trên lầu tổng kết sâu sắc! Trục tiếp nói như vậy thì không tốt hơn sao ~ nói như vậy nhiều làm gì!”

“..... Khụ khụ, ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi 2333333333333”

Không thể không nói, người trong phòng phát sóng trục tiếp rất hữu dụng, tuy rằng không có đoán được toàn bộ, lại cũng đoán được đại bộ phận, ít nhất đã biết nên dùng phương pháp nào để hoàn thành nhiệm vụ.

Mạc Vân Quả cũng vừa lúc thấy được một đoạn này, tuy rằng không rõ mình làm sao lại có thể ảnh hưởng đến tâm cảnh của Cảnh Khái Thiên, nhưng chỉ cần nàng ngoan ngoãn đợi, nhiệm vụ tự nhiên có thể hoàn thành đi?

Nghĩ đến đây Mạc Vân Quả tỏ vẻ, nhiệm vụ ở thế giới này, thật sự hào nhẹ nhàng! (~▽~)~

Cảnh Khái Thiên nhìn Mạc Vân Quả vẫn ngồi ngây ngốc một chỗ, trong lòng thờ dài một hơi, bên ngoài lại bày dáng vẻ hài hước.

“Tiểu nghịch ngợm, ngươi sao lại phát ngốc rồi, là đang nghĩ tới ta sao?”

“Ừ.” Mạc Vân Quả gật đầu, thật đúng là đang nghĩ về hần, nghĩ như thế nào mới có thể đem nhiệm vụ hoàn thành.

Cảnh Khái Thiên sùng sốt, bị sự ngay thẳng của Mạc Vân Quả làm kinh ngạc một chút, hần đánh giá Mạc Vân Quả, trong lòng phỏng đoán tiểu nghịch ngợm này thích hần sao?

Đúng vậy đi? Đúng vậy đi?!

Cảnh Khái Thiên có chút không xác định, y theo tính cách không màng thế sự của tiểu nghịch ngợm, lại có thể thích hần sao?

Cảnh Khái Thiên có chút bất đắc dĩ, quả nhiên a, loại vô hình thích người ta mới là điểm chết người.

“Tiểu nghịch ngợm, muốn ăn cái gì không? Ta mang người đi nha!”

Cảnh Khái Thiên không rồi rắm thêm nữa, trực tiếp bế Mạc Vân Quả lên hỏi.

Mạc Vân Quả lắc đầu, nằng rất no, không muốn ăn cái gì cả.

Nhưng mà Cảnh Khái Thiên lại trực tiếp xem nhẹ cái lắc đầu của Mạc Vân Quả, ôm Mạc Vân Quả đến một lầu.

Bên trong lầu, Cảnh Khái Thiên ôm Mạc Vân Quả trực tiếp ngồi ở sảnh lớn, không ít người nhìn tỏ hợp một lớn một bé bằng đôi mắt tò mò.

Cảnh Khái Thiên cũng mặc kệ ánh mắt những người đó, ôm Mạc Vân Quả gọi một ít đồ ăn, sau đó vui sướng hài lòng chọc khuôn mặt mũm mĩm của Mạc Vân Quả chơi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 419

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả ngồi ngay ngắn ở nơi đó, tùy ý động tác của Cảnh Khái Thiên, lúc này bên cạnh có người nói chuyện, nội dung rơi vào lỗ tai Mạc Vân Quả.

“Ài, các người nói xem, viên tiên đan kia cuối cùng đã đi nơi nào rồi? Hơn hai tháng trôi qua, đan tông cũng bị hủy không còn đáng vẻ ngày xưa, thi thể lão nhân kia cũng bị lôi ra tìm kiếm, thế những cũng không có.”

“Nhưng còn không phải sao, mẹ! Phế đi đại kính, tiên đan không cũng tìm được, tức chết lão tử!”

“Lâu như vậy cũng không tìm được, chỉ sợ tiện nghi người khác, ài.”

“Các người nói xem thực lực của chúng ta, tuy rằng cũng không nhất định có thể phi thăng đi, nhưng có thể cho người khác a! Nghe nói tông chủ Phong Vân tông a, thực lực đã sắp đến độ kiếp, chỉ cần một viên tiên đan, nói không chừng có thể phi thăng.”

“Vậy cũng không sao, ài, người đầu tiên độ kiếp đâu cần một viên tiên đan?”

“Đừng đừng đừng, cũng không nên vọng nghị người nọ, vẫn nên cảm miệng thì hơn.”

“Đứng đứng đứng, nên vậy, người nọ cũng không phải là người chúng ta có thể vọng nghị, tiểu tâm.” Người nọ làm một cái động tác chém đầu.

Tuy rằng mấy người kia đã thấp giọng nói chuyện, nhưng lỗ tai Mạc Vân Quả rất thính, nghe rõ rành rạch.

Đến nỗi Cảnh Khái Thiên, đều trốn không thoát lỗ tai hần.

Nghe được lời này, Mạc Vân Quả mới nhớ tới khi nằng mới xuyên tới đây, giống như có người kêu nằng báo thù?

Mạc Vân Quả vận vẹo thân thể, đem ánh mắt nhìn chăm chăm vào mấy người đang nói chuyện kia.

“Tiểu nghịch ngợm, làm sao vậy?”

Cảnh Khái Thiên nhận thấy được Mạc Vân Quả thay đổi, ôn nhu hỏi.

Mạc Vân Quả nhéo nhéo mặt mình nói: “Báo thù.”

Trong mắt Cảnh Khái Thiên xẹt qua một tia tinh quang, đương nhiên hần biết cuộc chiến tranh đoạt tiên đan, có thể nói là máu chảy thành sông, oanh oanh liệt liệt, một tông môn to như Đan tông, tấn tao toàn diệt, chỉ sợ thứ duy nhất lưu lại, đó là tiên đan này đi?

“Tiểu nghịch ngợm muốn báo thù? A.” tiếng cười của Cảnh Khái Thiên nghe qua có vẻ thanh thúy, nhưng cũng khó nén sát ý trong đó, “Ta giúp người được không?”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua chân tay béo của mình, lại phỏng đoán thực lực của mình, quyết đoán gật đầu.

Cảnh Khái Thiên cười đến càng thêm bừa bãi, ánh mắt khi nhìn về phía kia mấy người càng thêm không tốt.

Cảnh Khái Thiên gạt gạt ngón tay, một tia sáng lạng lẽ xuất hiện, trực tiếp đánh vào trên người mấy người kia, mà mấy người kia, lại giống như không có cảm giác, tiếp tục nói hát đầu cười.

Mạc Vân Quả chú ý tới điểm này, nhìn thoáng qua Cảnh Khái Thiên, nằng còn chưa bao giờ nhìn thấy đáng vẻ hần ra tay đã thương người đâu, ừm. Cảm giác thật sự rất lợi hại.

Trong lúc Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, một tiếng nổ mạnh đột nhiên truyền đến, tức khắc toàn bộ lầu bị một loại mùi máu tươi vây quanh.

Cảnh Khai Thiên khởi động phòng hộ, lúc này mới đảm bảo trên người hai người sạch sẽ.

Mà những người khác lại không được như vậy trên người toàn máu, có vài người không nhận được thét chói tai, không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Mà ban đầu mấy người kia lúc này sớm đã trở thành bột máu, sớm đã không có thân thể.

Thì ra, đồ vật nổ mạnh, chính là bọn họ!

Cảnh Khai Thiên cười đến tà tứ, hần từ trước đến nay coi mạng người như cỏ rác, hiện tại người hần để ý, chỉ có tiểu nghịch ngợm mà thôi.

Dùng phương thức này giúp tiểu nghịch ngợm báo thù, ừm. Cảm giác cũng không tệ lắm.

Mạc Vân Quả nhìn một màn này, trên mặt vẫn như cũ là dáng vẻ lạnh lẽo, trên thực tế trong lòng nàng, cũng nhắc lên một trận gọn sóng.

Nàng tuy rằng từng thấy người chết, nhưng chết do trực tiếp nổ mạnh như vậy, xác thật là lần đầu.

Cảnh Khai Thiên bưng kín hai mắt Mạc Vân Quả, đem đầu dựa vào trên vai nhỏ nhỏ của Mạc Vân Quả, nhẹ giọng nói: “Nha, báo thù a.”

Mạc Vân Quả:

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 420

Edit: Linh lady

Phương thức xử lý của Cảnh Khai Thiên thực sự hung tàn, Mạc Vân Quả thật lâu đều không mở miệng nói chuyện, tuy rằng nàng ngày thường cũng không hay nói chuyện.

Sau khi phát sinh chuyện này, Cảnh Khai Thiên không dừng lại bao lâu, liền rời khỏi nơi đó.

Tuy rằng mọi người sợ hãi, muốn tìm ra hung thủ, lại không cách nào ngăn cản Cảnh Khai Thiên rời đi.

Trở lại ngọn núi Cảnh Khai Thiên luôn thấy trên người có mùi kì lạ, hần ôm Mạc Vân Quả đến sau núi ngâm suối nước nóng.

Toadn bộ quá trình Mạc Vân Quả đều không nói chuyện, vẫn luôn rơi vào trạng thái ngốc nghếch.

Cảnh Khai Thiên nhìn Mạc Vân Quả như vậy, ý cười trên khoé miệng mất đi một phần, cũng không nói chuyện, tùy ý để thời gian trôi đi.

Thời điểm hai người ra khỏi suối nước nóng, Cảnh Khai Thiên đem Mạc Vân Quả ôm trở về phòng, sau đó đặt ở trên bàn, hần ngồi ở trên ghế, cùng Mạc Vân Quả nhìn đối mặt.

“Tiểu nghịch ngợm, sợ sao?” Cảnh Khai Thiên tay phất qua gương mặt Mạc Vân Quả, cái loại cảm xúc non mềm này khiến hần thoải mái đến nheo mắt lại.

Mạc Vân Quả nghe được Cảnh Khai Thiên hỏi chuyện, lúc này mới từ cuộc trò chuyện trong phòng phát sóng hồi phục tinh thần lại.

Nàng lắc đầu, biểu đạt quan điểm của mình.

Cảnh Khai Thiên nhìn phản ứng này của nàng, đôi mắt hần càng thêm thâm, đôi mắt hần vốn dĩ đã đen giờ lại càng trở nên thâm trầm.

“Tiểu nghịch ngợm, ngươi thật nghịch ngợm.” Nửa ngày sau, hần đột ngột nói một câu không rõ ý tứ như vậy, chọc cho Mạc Vân Quả không biết nên nói cái gì mới phải.

Vì thế, Mạc Vân Quả bảo trì trầm mặc, cái này giống như phương thức trả lời vạn năng.

Tâm tình Cảnh Khai Thiên lại tốt đẹp hơn, hần chọc cái bụng Mạc Vân Quả, tò mò hỏi: “Lại nói tiếp, ngươi hận những người đó sao? Những kẻ đã hại đan tông của ngươi.”

Mạc Vân Quả lắc đầu, hỏi ngược lại: “Vì sao lại hận?”

Cảnh Khai Thiên khẽ cười một tiếng nói: “Vì sao a. Trên đời này, nào có nhiều lý do như vậy đâu?”

Mạc Vân Quả:

“Tiểu nghịch ngợm, ta thật muốn nhìn thấy dáng vẻ của ngươi khi lớn lên.” Cảnh Khai Thiên chớp chớp mắt, ngón tay lại không thành thật nheo nheo tay Mạc Vân Quả.

“Trong cơ thể ngươi có linh khí đầy đủ, tại sao lại không lớn lên?” Cảnh Khai Thiên nheo tay Mạc Vân Quả, sau đó kéo tay nàng áp lên tay mình.

Bàn tay mảnh khảnh áp lên bày tau mồm mồm, nhìn qua lại có vài phần hài hòa.

Cùng lúc đó, Mạc Vân Quả cảm giác được có lực lượng bá đạo từ lòng bàn tay của Cảnh Khai Thiên truyền đến, cuộn cuộn không ngừng tiến vào thân thể của nàng.

Những cái lực lượng đó ở thân thể của nàng bá đạo du tẩu, đem lực lượng ôn hoà trong cơ thể nàng dồn lại một góc nhỏ.

Lực lượng bá đạo trong cơ thể nàng càng ngày càng nhiều, cỗ lực lượng ôn hoà lại có chút không cam lòng.

Chúng nó tụ lại với nhau, ở trong kinh mạch của nàng chạy một đường thẳng, sau đó hướng tới Cảnh Khai Thiên bàn tay mà đi.

Cảnh Khai Thiên thả lỏng thân mình, nhìn qua có vẻ tùy ý, thế nhưng đôi mắt kia lại có vài phần sắc bén.

Cổ lực lượng vốn dĩ ở trong cơ thể Mạc Vân Quả lại chạy sang thân thể hắn, trong mắt Cảnh Khai Thiên xẹt qua một tia sáng, lực lượng kia chậm rãi cọ rửa kinh mạch của hắn.

Vốn dĩ lực lượng của hắn thuộc dạng bá đạo, lực lượng của Mạc Vân Quả là ôn hòa, vô tình lại làm ôn hoà kinh mạch của hắn, hơn nữa Mạc Vân Quả vốn dĩ là một viên tiên đan, một lần truyền qua này lại khiến lực lượng của hắn tăng lên, nhưng mà tâm cảnh của hắn lại không có gì thay đổi, tức khắc, hắn phun ra một búng máu.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 421

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả bị phun một đầy máu, mùi máu tươi tràn ngập trong xoang mũi của nàng, nàng muốn động dậy thân thể, lại phát hiện lực lượng vốn dĩ ở trong thân thể Cảnh Khai Thiên không chịu không chế hướng về phía thân thể nàng.

Lúc này, so với lúc trước tốc độ càng thêm nhanh chóng, đồng thời cũng càng thêm bá đạo.

Những lực lượng kia không hề đi theo kinh mạch, mà đầu đá lung tung, giống như đang tìm chỗ phát tiết.

Mà lực lượng vốn có của nàng, lại giống như bị triệu hoán, sau đó lại quay về phía Cảnh Khai Thiên.

Vị trí tay hai người giao nhau, lực lượng hai bên trao đổi, cũng dung hợp.

Mạc Vân Quả tuy rằng là tiên đan, nhưng lực lượng của Cảnh Khai Thiên thật sự quá mức bá đạo cùng cường ngạnh, nàng cảm giác được lực phủ ngũ tạng của mình đều bắt đầu chậm rãi sai vị trí, đồng thời, máu tươi dần dần từ khóe miệng nàng tràn ra.

Cảnh Khai Thiên nửa híp mắt, nỗ lực ổn định năng lượng trong cơ thể.

Loại cảm giác này quả thật không dễ chịu, hắn có thể cảm giác được mình có thể phi thăng, rồi lại bởi vì tâm cảnh kéo chân lại.

Lực lượng không chỗ có phát tiết, chỉ có thể tìm Mạc Vân Quả.

Cũng may, Mạc Vân Quả là tiên đan, lực lượng của nàng ôn hoà có thể xoa dịu lực lượng của hắn.

Dù cho như vậy, nhìn thấy Mạc Vân Quả đổ máu hắn đột nhiên cảm thấy có chút không dễ chịu, đây là lần đầu tiên hắn cảm thụ tư vị này.

Hắn tu luyện từ sớm, thời điểm đó thiên tài địa bảo luôn là đối tượng để mọi người tranh đoạt, hắn vì tu luyện, vì những thiên tài địa bảo kia, hắn cũng đã giết không ít người.

Tu Chân giới, vốn dĩ chính là như vậy cá bé nuốt cá lớn.

Đồng tình, yêu thương, từ khi hắn bước vào Tu Chân giới này, liền biến mất.

Hắn đã thật lâu đều không cảm nhận được tư vị đau lòng.....

Trong lúc hắn miễn man suy nghĩ, hắn đột nhiên phát hiện t cảnh của mình giống như mở rộng không ít.

Cảnh Khai Thiên muốn gió tay qua lau máu nơi khóe miệng Mạc Vân Quả, lại phát hiện thân thể hắn không cách nào nhúc nhích được.

Mạc Vân Quả nhắm chặt mắt, nỗ lực điều hoà lực lượng đang đầu đá lung tung trong cơ thể mình, nàng tuy rằng chưa tu luyện bao giờ, nhưng lực lượng trên thế gian này, căn bản đều có nét tương đồng, chỉ có gắng khai thông, nhất định có thể chế phục chúng nó.

Toàn bộ tâm trí của Mạc Vân Quả đều đặt trên lực lượng kia, không hề phát hiện, theo quá trình nàng khai thông, từ trên người nàng dần dần tản ra một đạo bạch quang, bạch quang càng lúc càng lớn, bao phủ nàng, chậm rãi, cũng bao phủ cả Cảnh Khai Thiên.

"Oa oa oa! Hiện tại là chuyện như thế nào!"

"Lại muốn đại biến người sống sao! Không đúng không đúng, là đại biến sống đan."

"Ai tới giải thích một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ta giống như không hiểu cái gì hết....."

"Theo ý của ta mà nói, này hắn là lực lượng truyền lại xuất hiện vấn đề, nhưng cũng may tiểu Quả Quả có thể tự mình chữa trị, tình huống hiện tại, có lẽ đang chuyển theo hướng tốt."

"Nếu phát triển theo chiều hướng tích cực thì tốt rồi."

"Ừ ừ, may mắn phát triển theo hướng tích cực, nếu không ta lại lo lắng gần chết! (T ^ T)"

"Không cần lo lắng, tiểu Quả Quả nhà ta là người nào! Nàng chính là tập đại Quả Quả, Quả Quả béo, Quả Quả mạnh mẽ với một thân tiểu Quả Quả!"

"Phốc, lâu trên nói cái quý gì vậy?!"

"Không cần nói giỡn, ta vừa rồi tận mắt thấy tiểu Quả Quả đổ máu đấy!"

"Không có việc gì không có việc gì, máu sao ~ tuôn ra cũng là tốt."

"..... Lâu trên lời này không tốt nha!"

"Chắc chắc chắc, các ngươi tâm thật là lớn nha."

"Sao, tóm lại tiểu Quả Quả không có gì nguy hiểm sao ~"

"Ừm, không có gì nguy hiểm thì tốt, tiểu Quả Quả nhà ta, tóm lại lại muốn trưởng thành sao ~"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 422

Edit: Linh lady

Phòng phát sóng trực tiếp lại được một phen náo nhiệt, lại không biết ở trên tinh cầu xa xôi nào đó, mỗi nam thấy một màn như vậy, đau lòng tới đỉnh.

"Tiểu Q, truyện ta giao cho ngươi làm đến đâu rồi?" Thanh âm trầm thấp vang lên, không tràn đầy sức sống như lúc trước, lần này hẳn, thoát nhìn tiểu tụy vài phần.

Tiểu Q xem sắc mặt tái nhợt của chủ nhân, không rõ hẳn chỉ là vì một người con gái mà thôi, vì sao phải phạm phải tội nghiệt không thể dung tha kia, cái này không, hay thời gian ngồi tù lại dài quá đi?

"Làm tốt." Tuy rằng nội tâm khó hiểu, tiểu Q vẫn tận chức tận trách trả lời.

"Ừm." Hắn nhẹ giọng lên tiếng, đôi mắt dần dần nhắm lại, hô hấp cũng trở nên nhẹ nhàng, hẳn vượt vị trí ngực của mình, tựa hồ ngủ rồi.

Tiểu Q nhìn động tác của chủ nhân, lại nhìn thoáng qua hình ảnh phòng phát sóng trực tiếp ở màn hình, máy móc trong mắt xẹt qua một tia quang, hẳn ta không rõ, vì sao chủ nhân muốn làm như vậy, rõ ràng biết, đó là không phù hợp với luật quản lý thời không.....

Mạc Vân Quả không hề hay biết mỗi nam nhân nào đó vì nàng mà mệt mỏi, giờ phút này nàng còn đang hôn mê, mà ở bên cạnh nàng Cảnh Khai Thiên lại là thanh tịnh dị thường.

Cảnh Khai Thiên nhìn nữ tử đáng vẻ thướt tha trước mắt, khỏe miệng tràn đầy ý cười, thật ra ngay từ đầu khi hắn chuyển lực lượng cho nàng, hẳn cũng chỉ ôm trạng thái thử một lần, lại không nghĩ đến thế nhưng thành công đâu, tuy rằng trong quá trình trao đổi thiếu chút nữa xảy ra chuyện, nhưng chuyện đó cũng không thay đổi kết cục cuối cùng.....

Cảnh Khai Thiên trong lòng vui mừng, hẳn thật cẩn thận bế Mạc Vân Quả lên, đem nàng đặt lên trên giường, sau đó giúp nàng đắp chăn rồi ngồi bên cạnh giường nhìn.

Sắc mặt Mạc Vân Quả so với lúc trước tái nhợt hơn một ít, thân thể lại không còn đáng vẻ béo mập lúc trước, toàn bộ ngũ quan cũng nảy nở, da thịt trắng nõn bóng loáng, thoát nhìn đặc biệt nhận người thích.

"Ai nha, đây không phải là tướng mạo vốn có của tiểu Quả Quả tướng sao?"

"Đúng nha!"

"Hắc hắc, tướng mạo sẵn có của tiểu Quả Quả thoát nhìn nhu nhuận mạnh mẽ."

"Nói cái gì đâu? Nhà ta tiểu Quả Quả vốn dĩ liền nhu nhuận mạnh mẽ."

"Ừm..... Đáng vẻ khi ngủ của tiểu Quả Quả nhìn qua không lạnh lẽo chút nào, luôn cảm thấy lúc này nàng có vẻ nhu hòa hơn."

"Đúng vậy, thật giống như nàng toàn tâm thả lỏng tinh thần, thoát nhìn không có đáng vẻ công kích như lúc thanh tịnh."

"Nói như vậy, ngày thường tiểu Quả Quả hẳn là không toàn tâm thả lỏng đi? Tuy rằng biểu hiện ngốc mạnh ngốc mạnh, lại không có loại cảm giác nhu hòa này đâu."

"Hắc! Lầu trên ngươi nói xem ngày thường ngươi có thể toàn tâm thả lỏng sao."

"Ừm..... Lại nói tiếp, ta tra được một chút chuyện trước kia của tiểu Quả Quả."

"Lầu trên! Ôm đuôi! Ngươi cư nhiên có thể tra được chuyện quá khứ của tiểu Quả Quả!"

"Mau nói mau nói mau nói!"

"Ừm..... Thật ra ta cũng không rõ lắm, chỉ biết án mạng chấn động toàn bộ vũ trụ nhiều năm về trước có liên quan đến tiểu Quả Quả."

"Ý lầu trên muốn nói về sự kiện mười mấy năm về trước kia....."

"Không phải đâu? Không phải nói lúc ấy không còn một người sống nào sao?"

"Ừm..... Tiểu Quả Quả giống như không phải người bị hại."

"Người gây họa? Không phải đang chịu hình phạt sao?"

"Thật ra ta cũng không rõ lắm, ta chỉ đại khái biết điểm thôi."

"Nếu tiểu Quả Quả thật sự có liên hệ với sự kiện kia mà nói, chúng ta vẫn đừng nên thảo luận, vạ nhất....."

"Đừng đừng đừng, đừng nói nữa đừng nói nữa."

"May mắn tiểu Quả Quả hôn mê không nhìn thấy, may mắn phòng phát sóng này không thể lật lại lịch sử trò chuyện, nói cách khác, sợ là chúng ta đều có đại phiền toái."

"Ừm ừm, chúng ta mau nói chuyện khác nhiều một chút để spam!"

"Hôm nay thời tiết thật tốt a ha ha ha ha ha ~"

"A ha ha ha ha ha ha ha ha ~"

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 423

Edit: Linh lady

Ở trong lúc Mạc Vân Quả hôn mê, nàng thành công bỏ lỡ cơ hội tiến gần tới chân tướng, bất quá, có lẽ đối với nàng lúc này mà nói, ngược lại là một chuyện tốt.

Cánh Khai Thiên vẫn luôn ôn nhu nhìn chăm chú vào Mạc Vân Quả, hẳn bắt đầu tin cách nói kiếp nạn, hẳn nghĩ, nàng chính là kiếp nạn của hắn, hơn nữa, hẳn lại không có cách nào vượt qua kiếp nạn này.

Cho đến khi Mạc Vân Quả mở to mắt tỉnh lại, đập vào mắt là khuôn mặt ôn nhu của Cánh Khai Thiên, tuy rằng ở trong mắt nàng, biểu tình của Cánh Khai Thiên cũng không có gì khác biệt.

"Ngươi tỉnh." Tay Cánh Khai Thiên nhẹ nhàng phát qua khuôn mặt Mạc Vân Quả, khác với cảm xúc non mềm trước kia, khi trưởng thành Mạc Vân Quả mạnh mẽ hơn một ít, đương nhiên cũng không có cảm xúc non mềm như trước kia.

Cánh Khai Thiên lại mười phần thích cảm xúc như lúc này, hẳn có chút lưu luyến vuốt ve gương mặt nàng, nếu không phải quanh thân hơi thở ôn hòa, nhưng lại lộ mười phần lưu manh thì tốt hơn.

Mạc Vân Quả ngồi dậy, trước tiên liền đã nhận ra thân thể nàng không thích hợp.

Nàng trưởng thành!

Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm Cánh Khai Thiên hỏi: "Ngươi làm?"

"Như vậy khá tốt." Cánh Khai Thiên cũng không trực tiếp trả lời vấn đề của Mạc Vân Quả.

"Ừ." Mạc Vân Quả thấy hắn không trả lời vấn đề của mình, chỉ là nhẹ giọng lên tiếng, không nói.

Cánh Khai Thiên cười khẽ một tiếng, tiểu nghịch ngợm nhà mình bất kể biến thành dáng vẻ gì, vẫn trước sau như ột không thích nói chuyện, ừm..... Bất quá hắn thích!

"Tiểu nghịch ngợm, ta không muốn phi thăng." Cánh Khai Thiên kéo tay Mạc Vân Quả, dùng gương mặt cọ cọ.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cảm thấy có chút không vui, sao lại không muốn phi thăng rồi? Nói như vậy, nhiệm vụ của nàng làm sao bây giờ đây!

"Vì sao?" Mạc Vân Quả hỏi, ngữ khí có chút nghiêm túc.

"Ừm, đại khái cảm thấy không thích độ kiếp nào đó đi." Cánh Khai Thiên nói lời này, ánh mắt vẫn luôn dừng ở trên người Mạc Vân Quả.

"Ta giúp ngươi." Mạc Vân Quả nói thẳng.

"Ngươi giúp ta như thế nào?" Cánh Khai Thiên cười nói, có vài phần tâm tư trêu ghẹo.

"Như thế nào để độ kiếp?" Mạc Vân Quả lại hỏi.

Cánh Khai Thiên nghiêng nghiêng đầu, nghĩ nghĩ mới nói nói: "Ừm, tiểu nghịch ngợm hôn hôn ta, nói không chừng ta liền vượt qua đâu?"

Mạc Vân Quả:.....

"A a a a! Tiểu Quả Quả, hắn là lừa gạt ngươi! Không cần hôn!"

"Lưu manh! Hối hận! Xú không biết xấu hổ!"

"Loại lời này cũng có thể nói ra, ta thật là nhìn sai ngươi! (mặt tức giận)"

"Oa! Cánh Khai Thiên cũng không phải đang nói nhảm đi!"

"Nói nhảm (tôm xá trứng), chúng ta bên này có một loại đặc sản, thật ra cũng không tệ lắm (cháy nước miếng)"

"Phốc, lâu trên không thể nghiêm túc lâu hơn được sao!"

"Tiểu Quả Quả, ngàn vạn không cần đáp ứng hần, sao có thể hôn hôn một cái là có thể phi thăng! Kê lừ đảo!"

"Kê nừ đảo kê nừ đảo! (mặt tức giận)"

"Tiểu Quả Quả, không cần để ý đến hần, cùng chúng ta chơi, hử! ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄣ "

" đúng vậy đúng vậy!"

"Tiểu Quả Quả, tới, nhào vào trong ngực người ta nè~ hoặc là, ta tới ôm ấp người cũng được nha (vút mị nhãn)"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cảm thấy, Cảnh Khải Thiên đại khái là bị cái gì bám vào người, mới có thể nói ra lời như vậy, hôn hôn gì đó, không phải người thân mật nhất mới có thể làm như thế sao?

Mạc Vân Quả nghiêng nghiêng đầu, có chút nghĩ không ra những lời này là ai nói cho nàng, giống như, là một người rất quan trọng rất quan trọng.....

Cảnh Khải Thiên thấy Mạc Vân Quả nửa ngày không nói gì, cũng biết tâm tư nhỏ của mình thất bại, nhưng hần cũng không ngại, dù sao, tương lai còn dài, không phải sao?

- - - - -

Edit: tôi tính edit nhiều một chút rồi up cho các cô đọc cho đã, nhưng mà thực tế phũ phàng, tôi rất là lười nên tốt nhất là tôi vẫn nên edit chương nào up chương đó thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 424

Edit: Linh lady

Những ngày tiếp theo, Cảnh Khải Thiên đối xử với Mạc Vân Quả cực tốt, hần không thể nâng nàng trong bàn tay mà yêu thương.

Mã tiến độ nhiệm vụ của Mạc Vân Quả cũng tăng rất nhanh mới đó đã đạt 90%, lúc này mọi người còn nghĩ nhiệm vụ sẽ cứ thế mà hoàn thành, thẳng đến khi nhiệm vụ sắp hoàn thành, ngọn núi mà chưa ai ghé thăm, lại nghênh đón một vị khách nhân.

Khi Cảnh Khải Thiên nhận thấy có người tiến vào, khuôn mặt lúc nào cũng tươi cười đột nhiên nghiêm lại.

Cảnh Khải Thiên làm Mạc Vân Quả ở trạng thái thái vô lực, sau đó đi ra ngoài, cũng không giải thích gì thêm.

Đây là lần đầu tiên, Cảnh Khải Thiên chủ động buông Mạc Vân Quả.

"Đi? Cảnh Khải Thiên muốn đi đâu vậy? Ta cảm thấy sắc mặt hần không được tốt cho lắm."

"Ta cũng tò mò."

"Nếu không tiểu Quả Quả người đi theo nhìn xem?"

"Lầu trên là người đang nói giống sao? Cảnh Khải Thiên kia tu vi đạt đến trình độ nào, tiểu Quả Quả theo sau không phải bị phát hiện sao?"

"Nói cũng đúng, ài."

"Ừm, thật ra không phải không có cách, ở chỗ ta có một loại máy có thể che giấu tồn tại của con người, ừm..... Sản phẩm công nghệ cao, không biết đối tượng là Tu Chân giới đại năng, có thể che dấu hay không, hắc hắc hắc ~ tiểu Quả Quả có nguyện ý thử một lần hay không a?"

"Thật ra ta cảm thấy có thể thử xem, dù sao Cảnh Khải Thiên cũng sẽ không làm gì tiểu Quả Quả nhà ta."

"Ừ ừ, đồng ý đồng ý."

"Đình! Dùng thư siêu cấp khoa học kỹ thuật vương đánh thường một máy che chắn tín tức."

Mạc Vân Quả từ trong không gian hệ thống đem máy che chắn tín tức lấy ra, nói là máy che chắn, thật ra chỉ là một cái vòng tay mà thôi.

Mạc Vân Quả đem chiếc vòng kia vào tay, sau đó đi ra ngoài.

Ngọn núi này rất lớn, nhưng nơi để nói chuyện lại chỉ có một chỗ.

Mạc Vân Quả từng đi theo Cảnh Khải Thiên đi qua nơi đó, nàng lập tức liền hướng tới nơi đó mà đi.

Mà lúc này Cảnh Khải Thiên nhìn nữ nhân trước mặt, trong ánh mắt hiện lên một tia không kiên nhẫn, nhưng lại được vẽ cười khéo léo trên khuôn mặt che đi.

"Chuyện gì?" Cảnh Khải Thiên nhân nhặt hỏi, lời nói thực ngắn gọn, hần cũng không không muốn nói chuyện với nàng ta.

"Ta biết, tiên đan ở nơi này của người." Bạch Nhu mặc một bộ bạch y, xứng với khuôn mặt lửa gặt của nàng ta, thoạt nhìn có vài phần tiên khí, nhưng nàng ta lại không phải tiên nhân gì.

"Nha? Thì tính sao?" Cảnh Khải Thiên nhướng mày nhìn nàng ta nói.

"Chốn Tu Chân giới khốn đốn mấy chục vạn năm, nên có một người phi thăng." Bạch Nhu nói, cả người tản ra ánh sáng đạo đức.

"Cùng ta có quan hệ gì đâu?" Cảnh Khái Thiên cười lạnh một tiếng nói, hai tay hắn chấp ở sau lưng, đôi mắt phượng hơi híp lại, thoạt nhìn có vài phần nguy hiểm.

Bạch Nhu nhấp nhấp môi, nàng ta hôm nay tới nơi này, thứ nhất là muốn thăm dò tin tức về tiên đan, thứ hai, chính là vì khuyên Cảnh Khái Thiên phi thăng.

Bạch Nhu biết, Cảnh Khái Thiên tại mấy trăm năm trước đã có thể phi thăng, nhưng hắn chậm chạp không phi thăng, nguyên nhân trong đó, nàng ta không hiểu được, nhưng vì Tu Chân giới, nàng ta không thể không xin hắn phi thăng.

"Nếu không mở một thông đạo, cái Tu Chân giới, không đến mấy trăm năm nữa, sẽ tự mình hủy diệt." Bạch Nhu nói lời hoàn toàn là sự thật, đáng tiếc ở chỗ Cảnh Khái Thiên cũng không để ý điểm này.

"Thì tính sao?" Cảnh Khái Thiên hỏi ngược lại, hắn từ trước đến nay không để bụng sinh tử của những người khác, cái Tu Chân giới này, hủy diệt thì lại thế nào?

Bạch Nhu đứng im, nàng ta hoàn toàn không nghĩ tới Cảnh Khái Thiên lại vô tình vô nghĩa như vậy, sinh tử toàn bộ Tu Chân giới toàn bộ đều kí thác trên người hắn, tại sao hắn lại có thể thờ ơ như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 425

Edit: Linhlady

M

ạc Vân Quả vừa lúc đi tới nơi này, nội dung trò chuyện lúc trước nàng hoàn toàn không nghe được, nhưng không chịu nổi đám người trong phòng phát sóng bỏ não, liếc qua khung cảnh kia, quả thực giống như là bạch y nữ tử rể tình thâm sâu tới cửa tìm tình lang.

Mạc Vân Quả tất nhiên là không hiểu chuyện đó, ngày thường người trong phòng phát sóng trực tiếp tuy rằng đại bộ phận đều không đăng hoàng, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn có thể đoán được trọng điểm.

Mạc Vân Quả nghe ý nghĩ của đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nói, càng thêm kiên định bọn họ chính xác.

"Người..... Lại có thể tuyệt tình như vậy?" Bạch y nữ tử vẻ mặt nôn nóng, gấp gáp.

"A..... Tuyệt tình?" Cảnh Khái Thiên liếc xéo Bạch Nhu một cái, cười lạnh nói.

"Cảnh Khái Thiên!" Bạch y nữ tử tức giận khó nén hét lên.

Cảnh Khái Thiên chỉ nhàn nhạt quét mắt qua nàng ta một cái, từ xoang mũi phát ra một tiếng "Ừm".

"Người..... Người như thế nào có thể như vậy!" Bạch y nữ tử nói như thể.

"Ta vì sao không thể như vậy?" Cảnh Khái Thiên hỏi ngược lại.

Mạc Vân Quả:.....

"Nhìn xem xem! Ta nói không sai mà, bạch y nữ tử này tuyệt đối có vấn đề a!"

"Chắc chắn chắc, cái gọi là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, đại thần thật khổ sở đây dựa tình a!"

"Ta cho rằng loại tiết mục như thế này chỉ có ở thế giới của ta mới có thể xảy ra, ai ngờ 233333333333"

"Cái này xem như là tiết mục thông dụng trong vũ trụ ư? 233333333333"

"Cảnh Khái Thiên không phải vẫn luôn lãnh tình lãnh tâm sao? Sao nháy mắt lại thông đồng với muội tử rồi?"

"Lầu trên lại không sáng suốt rồi, người mắt sáng đều thấy được là bạch y nữ tử tự mình đưa tới cửa, không phải sao?"

"Các người không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Ừm? Kỳ quái chỗ nào?"

"Các người xem, tiểu Quả Quả ở chỗ này cũng đến ba tháng rồi đi? Trong khoảng thời gian đó, đa số là ở trên đỉnh ngọn núi, nhưng cho tới bây giờ không hề nhìn thấy ai tới đây, càng quan trọng hơn là, ta lưu ý một chút toàn bộ cấu tạo của ngọn núi, phương diện này trận pháp thật mạnh, nguy cơ tứ phía, bạch y nữ tử này làm sao có thể bình an mà lên núi, nói vậy cũng là một người tài ba, hơn nữa trên người nàng ta khí chất hơi mang một tia tiên khí, như vậy có thể thấy cho dù thực lực của nàng ta kém Cảnh Khái Thiên, nhưng cũng tuyệt đối không kém"

"Lầu trên có ý tứ gì?"

"Ý tứ chính là, bạch y nữ tử này có thể tu luyện đến cảnh giới như vậy, hẳn là sẽ không bị cái gọi là hồng trần sở nhiễu."

"Thôi đi, không thấy Cảnh Khái Thiên kia đều quý gối ở dưới váy tiểu Quả Quả sao?"

"Cái này không giống nhau, Cảnh Khái Thiên là bởi vì lúc trước không trải qua tình kiếp, nhưng bạch y nữ tử này rõ ràng không giống như vậy."

“

Ừ, lâu trên nói có đạo lý, chúng ta vẫn nên nhìn nhìn lại đi.”

“Đồng ý.”

Mạc Vân Quả có mấy che tin tức trên người, Cảnh Khái Thiên cùng Bạch Nhu đều không có phát hiện tồn tại của nàng.

Đương nhiên, càng quan trọng là, Cảnh Khái Thiên cùng Bạch Nhu đều đặt toàn bộ tâm tư trên người đối phương, cảnh giác người kia, hơn nữa hai người đều tự tin, hẳn không ai có thể đủ thực lực đi vào nơi này, lúc này mới không lãng phí thần thức quan sát bốn phía, nếu không Mạc Vân Quả vô cùng có khả năng bị phát hiện.

Bạch Nhu thấy Cảnh Khái Thiên tuyệt tình như thế, tuy rằng trong lòng có chút tức giận, nhưng cũng chung quy cũng có thể hiểu.

Cảnh Khái Thiên xưa nay không màng chuyện thế nhân, trước kia còn có môn phát nổi tâm tư muốn tiêu diệt hắn, cuối cùng đều bị hắn một người tiêu diệt, đổi làm nàng ta, nàng ta khẳng định làm không được hắn có thể bình tĩnh như vậy.

Nhưng mà.....

Bạch Nhu cắn cắn môi, nàng ta hao phí tâm huyết, tính được vận số gần nhất của Tu Chân giới, bên trong đời bại lại thiếu một tia sinh cơ, chỗ có sinh cơ, đúng là ngọn núi này, đây cũng là lý do vì sao nàng ta trở lại tìm hắn.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 426

Edit: Linh lady

“Người thật sự không muốn?” Bạch Nhu lại hỏi, trong lòng nàng ta vẫn hy vọng có một tia may mắn.

Cảnh Khái Thiên nhìn nữ nhân trước mắt, hẳn biết nàng ta, là một người rất cường đại, nếu như không phải nàng ta vẫn luôn bị tình yêu, gia đình ràng buộc, với thực lực của nàng ta, chỉ sợ không chênh lệch nhiều với hắn là bao.

Hắn có chút không rõ, vì sao nàng ta sẽ tìm tới hắn, còn sẽ nói một ít lời kỳ kỳ quái quái.

Giả mà vận số Tu Chân giới gần đây? A..... Hẳn lại cảm thấy, những người đó ở Tu Chân giới sống thật tốt, nơi nơi nhảy nhót sinh sự, không hề có dấu vết vận số tới gần.

“Ta ý đã quyết, thỉnh hồi.” Cảnh Khái Thiên cũng không muốn tiếp tục nói chuyện với nàng ta nữa, bởi vì nam nhân của nàng ta, cùng hắn có ít mâu thuẫn, mâu chốt nhất đó là, hắn cũng không thích có người uy hiếp hắn làm chuyện hắn không thích.

Bạch Nhu hôm nay tới nơi này mục đích là khuyên Cảnh Khái Thiên nhanh chóng phi thăng, đương nhiên sẽ không dễ dàng rời đi như vậy.

Nàng nghe thấy Cảnh Khái Thiên nói như vậy, nhắm mắt lại, nhớ tới trạng thái của mình, nữ nhân.....

“Bùm” một tiếng, Bạch Nhu lập tức quỵ gối trên mặt đất, tư thái cũng hạ xuống, thực sự có chút đáng thương.

Cảnh Khái Thiên:.....

Mạc Vân Quả:?

Mọi người phòng phát sóng trực tiếp: Ta là người ngoan ngoãn, đây là câu hôn sao!

“Ta xin ngài, xin ngài phi thăng!” Ngữ khí Bạch Nhu kiên định, bên trong hai mắt, tràn đầy thỉnh cầu với Cảnh Khái Thiên.

Cảnh Khái Thiên nhìn nữ nhân quỵ trên mặt đất, cũng không bảo nàng ta đứng lên, mà hỏi ngược lại: “Vì sao ngươi không tự phi thăng? Luận thực lực, ngươi chỉ cần bế quan mấy năm, đã có thể đạt tới Độ Kiếp Hậu Kỳ, mất một ít thời gian, Tu Chân giới cũng không diệt vong.”

Hắn thật sự cảm thấy kỳ quái, vì sao lại yêu cầu hắn phi thăng, loại chuyện phi thăng này, vốn dĩ chính là chuyện riêng mỗi người, huống chi, vì sao nàng ta không phi thăng đâu?

Trên mặt Bạch Nhu xẹt qua một tia khó xử, hiển nhiên không muốn nói cho Cảnh Khái Thiên nguyên do vì sao.

Cảnh Khái Thiên cũng không tiếp tục đặt câu hỏi, chỉ yên lặng chờ đợi.

Trong lúc nhất thời, nơi này lập tức an tĩnh lại.

Nhưng lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp, lại náo nhiệt lên, tuy rằng bọn họ chưa từng ngừng nghỉ lúc nào.....

“Ta là người ngoan ngoãn, ta lần đầu tiên thấy có người cầu người khác phi thăng.”

“Ta là người ngoan ngoãn, ta lần đầu tiên thấy có người cầu hắn phi thăng hẳn còn không phi thăng.”

“Ta là người ngoan ngoãn, cái này quả thực chính là thần phát triển a!”

“Cho nên nói, chúng ta lúc trước đều đã đoán sai.....”

“Ai baro các người suốt ngày xem phim tình cảm cầu huyết, à không, trong đầu đều là bát quái đi!”

“Cho nên này bạch y nữ tử đi vào nơi này mục đích chính là cầu Cảnh Khai Thiên phi thăng?”

“Xem bộ dáng này, thật là như thế.”

“Không biết vì sao, ta luôn cảm thấy muốn cười to, ha ha ha ha ha ha.”

Mạc Vân Quả nghe được bạch y nữ tử khuyên Cảnh Khai Thiên phi thăng, tức khắc ánh mắt sáng lên, đây chẳng phải là nhiệm vụ của nàng sao?

Trong lúc người trong phòng phát sáng trực tiếp chưa kịp ngăn cản, Mạc Vân Quả trực tiếp đi ra ngoài.

Bạch Nhu nhìn nữ tử đột nhiên xuất hiện xuất hiện, trong lòng kinh hãi, cả người lập tức liền cảnh giác, nhưng nhìn sang Cảnh Khai Thiên tuy rằng cũng kinh ngạc, nhưng hơi thở quanh thân lập tức mềm đi xuống, nàng ta cũng thu hồi áp lực phóng ra.

Cảnh Khai Thiên nhìn thấy người đến là Mạc Vân Quả, ba bước gộp làm hai bước về hướng nàng mà đi, nâng tay xoa xoa tóc nàng nói: “Không phải nói người ở phòng sao?”

“Ừm, tìm người.” Mạc Vân Quả trả lời.

Cảnh Khai Thiên nghe được lời này, trong mắt đều tràn đầy ý cười.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 427

Edit: Linh lady

Bạch nhu vẫn quỳ gối ở nơi đó, ánh mắt lại là tò mò dừng ở trên người Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cảm nhận được tầm mắt đánh giá của nàng ta, nhìn về phía Bạch Nhu.

“Tiểu nghịch ngợm, đi thôi, chúng ta trở về.” Cảnh Khai Thiên cũng không tính toán tiếp tục nói chuyện với Bạch Nhu, nếu nàng ta muốn quỳ, thế thì cứ quỳ gối nơi đó cho tốt đi.

Bạch Nhu vừa nghe lời này, lập tức nóng nảy.

“Cảnh Khai Thiên, cầu xin ngài, người nghĩ muốn cái gì, ta đều có thể cho người, chỉ cần người phi thăng!” Bạch Nhu trong lòng sôi ruột, đôi tay chống ở trên mặt đất, tư thái càng thấp hơn.

Cảnh Khai Thiên nhìn Bạch Nhu như vậy, trong mắt xẹt qua một tia châm chọc.

Hắn khẽ nhấc tay một cái, thân thể Bạch Nhu tự động đứng lên.

“Dù sao cũng là người Độ Kiếp kỳ, không cần chà đạp chính mình như thế.” Cảnh Khai Thiên nói như vậy, “Ta biết người có người muốn bảo hộ, nếu đổi lại là trước kia, đồng ý với người cũng được, nhưng mà hiện tại.”

Ánh mắt Cảnh Khai Thiên dừng ở trên người Mạc Vân Quả, trong mắt hàm chứa hàm nghĩa không rõ.

Bạch Nhu nhìn Cảnh Khai Thiên như vậy, cũng nhanh chóng đoán được cái gì đó, nàng ta không nghĩ tới, Cảnh Khai Thiên thế nhưng sẽ có người để ý.

Bạch Nhu biết, nếu như thế này, mục đích của nàng ta cũng không đạt được, thế nhưng, nàng ta chung quy không cam lòng.

Nàng ta có gia đình, có trọng phu, trọng phu nàng ta tư chất không tốt, cho dù nàng nghịch thiên sửa mệnh, trọng phu hiện giờ cũng mới là tu vi Nguyên Anh, muốn đạt tới độ kiếp không biết còn phải dùng thời gian bao lâu.

Nếu là nàng ta phi thăng, vậy trọng phu của nàng ta, còn nhi nữ ở lại nên làm như thế nào?

Nàng ta không bỏ được, cho nên chỉ có thể khiến Cảnh Khai Thiên phi thăng, cứu lấy toàn bộ đại lục.

Nói đến cùng, là nàng ta ích kỷ, nhưng không có biện pháp, nàng ta, lại có người khiến bản thân bận tâm.

Cảnh Khai Thiên đương nhiên hiểu được tâm tư của Bạch Nhu, nếu đổi lại trước kia, hắn có lẽ cao hứng lên sẽ đồng ý, dù sao ở thế giới này, thật đúng là không có chuyện gì vui vẻ.

Thế nhưng hiện tại thì sao ~

Cảnh Khai Thiên không biết tiên đan có thể phi thăng hay không, nhưng mà hắn không muốn rời khỏi nàng, hắn có thể bảo hộ nàng cả đời, ừm. Một đời một kiếp.

Mà đối với hắn mà nói, một đời một kiếp cũng ý nghĩa vĩnh viễn.

Mạc Vân Quả không biết tâm tư của Bạch Nhu, cũng không hiểu tâm tư của Cảnh Khai Thiên.

Nàng thấy Cảnh Khai Thiên không để ý tới người khuyên hắn phi thăng, trong lòng suy đoán có khi nào Cảnh Khai Thiên không muốn phi thăng.

Nhưng lý do này không giống trong bối cảnh truyện nha, rõ ràng Cảnh Khai Thiên rất muốn phi thăng.

Tuy rằng cùng tình thế hiện tại có chút khác với nội dung, nhưng Mạc Vân Quả vẫn sẽ tận chức tận trách, hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng hiện tại, giống như không phải thời điểm thích hợp để khuyên nhủ hần phi thăng.

“Đi? Cảnh Khái Thiên đang tỏ lộ với tiểu Quả Quả nhà ta sao?”

“Lầu trên giờ người mới phát hiện sao.”

“Ài, ta mỗi ngày rõ ràng đã thông báo quá rất nhiều lần, đáng tiếc a.....”

“Ài, chúng ta không thể như vậy, chỉ thấy người mới cười, đâu nghe người xưa khóc a!”

“Đúng vậy, chẳng lẽ các người quên tiểu Quả Quả nhà ta che dấu một dân hậu cung sao!”

“Phốc, che dấu một dân hậu cung là cái quý gì?!”

“Hắc hắc hắc, giống như bại lộ cái gì đó.”

“【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】”

“Nhìn thấy không! Đây là ta tạo tổ CP cho tiểu Quả Quả nhà ta đó! Có phải đều đặc! Biệt! Đẹp! Hay không Ha ha ha ha ha! Mỗi thế giới ta đều chụp hình nha ~”

“Vậy người không phải rất tuyệt sao ~”

“Ta nhìn xem a, có tiểu Mặc Mặc nhà ta ~”

“Chắc chắc chắc, một đám quý bất quai.”

“Không không không, chúng ta chỉ là một đám đảng CP! (Mặt ngạo kiêu)”

“Không sai không sai (mặt kiêu ngạo)”

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 428

Edit: Linhlady

Cảnh Khái Thiên thấy Mạc Vân Quả vẫn cứ không có phản ứng, trong lòng tuy rằng có một chút thất vọng, nhưng cẩn thận nghĩ lại, cái này còn không phải là chuyện thường tình sao?

Hần thích nàng, không phải vì dáng vẻ ngốc nghếch kia sao?

Cảnh Khái Thiên xoa xoa đầu Mạc Vân Quả, mang theo nàng rời đi, chỉ còn lại Bạch Nhu kia, ánh mắt nhìn theo bọn họ không biết có ý gì, màng ta đứng ở nơi này thật lâu.

Cảnh Khái Thiên cũng không giải thích gì với Mạc Vân Quả, bởi vì không thẹn với tâm, cho nên không cần giải thích.

Mạc Vân Quả cũng không cần Cảnh Khái Thiên giải thích, nàng có cả phòng phát sóng trực tiếp là một đồng não bỏ, Cảnh Khái Thiên giải thích ngược lại sẽ có vè có chút dư thừa.

Trong nháy mắt ba ngày qua đi, Mạc Vân Quả không hề gặp lại Bạch Nhu, mà Cảnh Khái Thiên vẫn đối xử như bình thường với nàng.

Nhưng nàng không thể giải thích được vì sao, trong lòng Mạc Vân Quả luôn có một loại dự cảm bất an, giống như có đại sự gì sắp phát sinh.

Mà cảm giác như vậy vẫn kéo dài liên tục cho đến trưa ngày thứ tư, khi Cảnh Khái Thiên đang cùng nàng nói chuyện phiếm, lại bỗng nhiên hôn mê bất tỉnh.

Trong nháy mắt kia, dự cảm bất an trong nội tâm Mạc Vân Quả càng lớn hơn.

Thường nhân hôn mê đều không phải việc nhỏ, càng đừng nói là Cảnh Khái Thiên đã Độ Kiếp Hậu Kỳ hôn mê.

Quần chúng trong phòng phát sóng trực tiếp lại được một trận rối loạn, sôi nổi suy đoán, rồi lại trong lúc nhất thời lưỡng lự.

Mạc Vân Quả nửa ôm thân thể Cảnh Khái Thiên, cảm giác được trên người hắn có vài tia lạnh lẽo, ngay lúc này, một mội giọng nữ từ ngoài cửa truyền đến.

“Người đem hần đỡ lên giường đi thôi.” Bạch Nhu không biết từ nơi nào xông ra.

Mạc Vân Quả nhìn nàng ta một cái, đem Cảnh Khái Thiên đỡ tới trên giường.

“Ngươi làm cái gì với hắn?” Mạc Vân Quả hỏi.

Ánh mắt Bạch Nhu thực phức tạp, mang theo một tia áy náy, một tia đau lòng, nhưng càng nhiều, còn lại là kiên định.

“Chờ hắn tỉnh lại, người liền sẽ biết.” Bạch Nhu cũng không tính toán giải thích cái gì, nàng ta muốn đạt được mục đích, nhiều ngày trôi qua giờ có thể hoàn thành.

Mạc Vân Quả lẳng lặng nhìn nàng ta, một đôi mắt ngăm đen nhìn đến khi Bạch Nhu cảm thấy tê dại, nàng ta áp kính ngực xuống trong lòng, hít sâu một hơi, dòi đi đề tài.

“Người chính là viên tiên đan kia đi?” Tuy rằng là hỏi câu, lại dùng chính ngữ khí khẳng định.

Nữ nhân này, đã sớm biết Mạc Vân Quả là một viên tiên đan.

Mạc Vân Quả không có trả lời, vẫn cứ nhìn chằm chằm nàng ta.

“Hắn sắp phi thăng, nếu người nguyện ý, sau này ta có thể chiếu cố người.” Bạch Bhu lời này nói nhưng thật ra có vài phần thật lòng, trong mắt cũng không chứa một tia tham lam nào, nàng ta đối với tiên đan, xác thật không có gì hứng thú.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, trầm mặc một hồi, hỏi: “Làm sao người biết?”

“Cái gì?” Bạch Nhu trong lúc nhất thời không kịp phản ứng lại.

“Hắn sẽ phi thăng.” Mạc Vân Quả nói.

Bạch Nhu lắc đầu, cũng không giải thích, hiển nhiên, nàng ta cũng không nguyện ý giải thích.

Mạc Vân Quả không chắc chủ ý Bạch Nhu đánh là cái gì, nàng cúi đầu nhìn thoáng qua Cảnh Khái Thiên đang hôn mê, sắc mặt hồng nhuận, hô hấp vững vàng, một chút cũng không giống người xảy ra việc gì.

Bạch Nhu thấy đáng về này của Mạc Vân Quả, trong mắt xẹt qua một tia áy náy, nàng ta thấp giọng hỏi nói: “Người thích hắn sao?”

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn về phía nàng ta, lắc lắc đầu.

Mà đúng lúc này, Cảnh Khái Thiên vốn dĩ đang hôn mê đột nhiên mở mắt.

Cặp phượng nhãn ngả ngón đơn lúc này lại là có vẻ có vài phần đậm mạc, ẩn ẩn lại hỗn loạn vài phần nhân từ, nhìn kỹ đi, vài phần nhân từ kia tựa hồ giống như là coi thường.

Cảnh Khái Thiên nhìn lướt qua phòng, sau đó đứng dậy nhìn nữ tử đang ở mép giường, âm thanh trong trẻo phiêu tán ở không trung.

“Người là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 429

Edit:Linhlady

Mạc Vân Quả nhìn Cảnh Khái Thiên gần ngay trước mắt, rõ ràng mới vài phút mà thôi, người này lại hoàn toàn không quen biết mình?

Bạch nhu nhìn Cảnh Khái Thiên như vậy, lẳng yên thờ dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra, kế hoạch của nàng ta thành công.

Ba ngày trước, sau khi Cảnh Khái Thiên cự tuyệt nàng ta, nàng ta biết, quang minh chính đại không thể khiến hắn phi thăng, như vậy chỉ có thể làm chuyện mờ ám.

Cảnh Khái Thiên có điều vương bận, như vậy nàng ta làm cho hắn không chỗ nào vương bận.

Nàng ta không ngờ, đương nhiên sẽ không đi giết Mạc Vân Quả, nàng ta chỉ làm Cảnh Khái Niền quên nàng đi.

Tuy rằng người đã đạt tới Độ Kiếp Hậu Kỳ đã là bách độc bất xâm, nhưng vạn vật tương sinh tương khắc, tại đại lục này, luôn có thứ có thể xâm nhập vào trong cơ thể Độ Kiếp Hậu Kỳ.

Lúc trước khi nàng ta đi vào bí cảnh, nàng ta phát hiện một loại độc vật, phần hoa vô sắc vô vị, lại kịch độc vô cùng.

Sau đó nàng ta tỉ mỉ nghiên cứu chế tạo đan dược, hóa thành bột phấn, phiêu tán ở không khí, tất nhiên có thể làm người ta quên đi người quan trọng nhất.

Sau ba ngày, Cảnh Khái Thiên sớm đã hít vào một lượng lớn bột phấn, hiện giờ ngấm tính lại thời gian, cũng đến lúc phát huy tác dụng, cho nàng ta mới đi tới nơi này.

Đến nỗi Mạc Vân Quả vì sao không có trúng độc, Bạch Nhu cũng nói không rõ được nguyên nhân, nhưng nghĩ đến có lẽ có quan hệ với việc nàng ấy là tiên đan.

Mạc Vân Quả có trúng độc hay không cũng không có quan hệ với nàng ta, chỉ cần Cảnh Khái Thiên quên mất Mạc Vân Quả, như vậy hắn có thể an tâm phi thăng.

Ở trong mắt Bạch Nhu, tất cả đều được lên sắp xếp một cách hoàn mỹ, nhưng có một điểm nàng ta xem nhẹ, đó là cảm tình của Cảnh Khái Thiên.

Cảnh Khái Thiên nhìn tiểu hài tử ngốc ngốc trước mắt, bật cười, sau đó giúp nàng sửa lại tóc tai có chút lộn xộn, ôn nhu nói: "Người là tiểu hài tử nhà ai? Sao lại tới đây?"

Mạc Vân Quả nhìn hắn nói: "Người dẫn ta tới."

Cảnh Khái Thiên sững sờ, hắn xoa xoa ấn đường, lại cảm thấy hình như mình đã quên chuyện gì đó rất quan trọng.

"Như vậy a....." Hắn sâu kín thờ dài, đem ánh mắt đầu hướng về phía phương xa.

Lúc này, Bạch Nhu đã biến mất vô tung vô ảnh, cũng không biết nàng ta đi nơi nào.

"Đã là như thế, vậy người cứ ở lại đây đi." Cảnh Khai Thiên nhàn nhạt nói, giọng điệu ôn nhu như trước, chỉ là thiếu một tia sùng nịnh cùng ngọt nị.

Mạc Vân Quả gạt đầu, sờ sờ cái trán của hắn nói: "Người mất trí nhớ."

Cảnh Khai Thiên cảm nhận được độ ấm của bàn tay đang sờ lên trán mình, trái tim không khống chế được nhảy lên, sau đó hắn nhanh chóng áp xuống.

Cảnh Khai Thiên cảm thấy, có thứ gì bị mình xem nhẹ, hắn muốn đi tìm thứ kia, nhưng rồi lại không tìm ở đâu.

"Phải không? Mất trí nhớ thì mất trí nhớ thôi." Cảnh Khai Thiên xua xua tay, cũng không để ý.

Hắn cũng không cảm thấy mình mất trí nhớ, hắn nhớ rõ xuất thân, nhớ được quá trình bản thân tu luyện, nhớ được tất cả những chuyện mình đã trải qua.....

Cảnh Khai Thiên chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, trong trí nhớ hắn phóng đảng không kềm chế được, đậm mực tuyệt tình, cũng không tin mệnh tin thiên, hắn chỉ mới ngủ một giấc thôi, sau khi tỉnh giấc mộng này, hắn giống như.....

Dường như bắt đầu tin tưởng vận mệnh, trong lòng giống như có thứ gì tích tụ, khiến hắn cũng không có tâm tình mà đi làm việc khác.

Cũng may, nhìn tiểu bằng hữu trước mắt, trong lòng hắn tích tụ lại như thiếu một phần.

"Tiểu bằng hữu, người biết thiên ngoại hữu thiên sao?" Cảnh Khai Thiên cảm giác được mình sắp phi thăng, trước kia tâm cảnh hắn không đủ, nhưng hiện tại, giống như không sai biệt lắm

"Ừm." Mạc Vân Quả thấp giọng lên tiếng.

- - - - -

Edit: Đột nhiên thấy có chút đau lòng cho Cảnh Khai Thiên, quên đi người quan trọng nhất cảm giác đó như thế nào....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 430

Edit: Linh lady

Cảnh Khai Thiên bật cười, lại xoa xoa mái tóc của Mạc Vân Quả.

"Ta bây giờ muốn đi đến một thế giới khác nhìn xem nó như thế nào." Cảnh Khai Thiên nói ra lời này có vài phần mờ mịt, đôi mắt phượng kia cũng có vài phần đậm mực.

Hiện giờ Cảnh Khai Thiên, chỉ là quên mất một người là Mạc Vân Quả mà thôi, không ngờ lại có chuyển biến lớn như vậy.

Có lẽ, đã từng hắn, đó là như vậy.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp không chắc hiện giờ Cảnh Khai Thiên như thế nào, nhưng lại có thể đoán được Bạch Nhu làm cái gì đó, bất kể ai nhìn thấy Cảnh Khai Thiên mất trí nhớ đều có thể xác định là do Bạch Nhu, chỉ là bọn hắn không biết được biện pháp của Bạch Nhu là gì mà thôi.

Cảnh Khai Thiên biết, khoảng cách để mình phi thăng chỉ cách một bước nữa thôi, ừm..... Chỉ thiếu một chút mà thôi.

Nhưng hắn đã đạt tới cảnh giới này rồi, một chút kia cũng không có nghĩa là vĩnh viễn.

Cảnh Khai Thiên cũng không quá để ý, hắn từ trước đến nay đậm mực tuyệt tình, trừ bỏ nội tâm ngày đó có chút khác thường, mặt khác, nhưng thật ra không có gì.

Mạc Vân Quả đương nhiên biết Cảnh Khai Thiên mất trí nhớ, nhưng làm sao để lấy lại ký ức cho hắn, nàng hoàn toàn không biết.

Sau khi mất trí nhớ Cảnh Khai Thiên đối đãi với Mạc Vân Quả vẫn như cũ rất tốt, chỉ là thiếu đi một phần sùng nịnh.

Nhoáng lên, lại một tháng đi qua.

Bạch Nhu năm lần bảy lượt trộm đi vào nơi này tra xét tình huống, thấy hai người đáng vẻ tiêu dao, trong lòng nôn nóng, rồi lại không thể làm gì.

Cảnh Khai Thiên thật ra đã phát hiện có người đến, nhưng người nọ lại không có ác ý gì với hắn cùng tiểu bằng hữu, thế cho nên hắn cũng lười quản.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, hắn biết người kia, Bạch Nhu, là một nữ nhân có thực lực có thể không phân cao thấp với hắn.

Ngày này, Bạch Nhu lại lần nữa tra xét tình huống, vừa lúc bị Mạc Vân Quả đụng vào.

Hai người hai mặt nhìn nhau, vừa lúc có cả Cảnh Khai Thiên, hắn mở miệng trước.

"Nếu đã tới, sao không vào đây ngồi?" Giọng nói của Cảnh Khai Thiên trong sáng lại lạnh nhạt, đối với sự xuất hiện của Bạch Nhu, không mặn không nhạt.

Bạch Nhu trong lòng cả kinh, kinh nghi nhìn thoáng qua Cảnh Khai Thiên, phát hiện hắn cũng không có cái gì dị thường, lúc này mới đi theo hai người vào phòng.

Ba người ngồi mỗi người một nơi, Bạch Nhu nắm hai tay, có chút khẩn trương.

"Tới đây có chuyện gì?" Ngón tay dài mảnh khảnh của Cảnh Khai Thiên phát qua tóc của Mạc Vân Quả, dường như hắn rất thích động tác này.

Thân thể Bạch Nhu run lên, do dự nửa ngày lúc sau, mới nói: "Ta đến xem người phi thăng chưa."

Cảnh Khai Thiên khẽ cười một tiếng nói: "Sao có thể dễ dàng như vậy, còn kém một chút."

"Như thế nào lại như vậy?" Bởi vì kích động, Bạch Nhu lập tức đứng lên.

"Hử?" Cảnh Khai Thiên nhân nhạ nhìn nàng ta một cái, ánh mắt tựa như xem người chết.

Mạc Vân Quả từ đầu đến cuối đều không nói chuyện, nàng cũng đại khái đoán được người làm hại Cảnh Khai Thiên mất trí nhớ, đó là nàng ta.

Bạch Nhu khó khăn ngồi xuống, lắc đầu, sắc mặt có vài phần khó coi.

Cảnh Khai Thiên thu hồi tầm mắt, nhân nhạ nói: "Nếu không có việc gì, không tiễn."

Câu này xem như lệnh đuổi khách, Bạch Nhu cũng không dám ở lại, không có người so nàng ta rõ ràng trình độ khủng bố của Cảnh Khai Thiên.

Cảnh Khai Thiên thấy người đã đi, lúc này mới thở dài một hơi nói: "Tiểu bằng hữu, người nói xem làm lại thiếu một chút thể nhĩ?"

Tuy rằng nói có chút tiếc hận, nhưng nghĩ khi kia lại không có về tiếc hận chút nào.

Phi thăng hay không phi thăng, đối với hắn mà nói, cũng không có nhiều quan hệ cho lắm.

Đương nhiên, quan trọng là, hắn cảm thấy thế giới này, giống như có thứ gì bị hắn quên đi, hắn không muốn rời khỏi nơi này, chỉ sợ hắn đi rồi lại không nhớ lại được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 431

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả nhìn Cảnh Khai Thiên thay đổi trở nên khác với trước kia, ở trong đầu hỏi: "Hắn có phải không vui hay không?"

"Ai nha, đâu chỉ là không vui thôi đâu? Quả thực là cực kì không vui không phải sao!"

"Đúng vậy đúng vậy!"

"Đáng thương cho ta mỗi ngày a! Cứ như vậy mà mất trí nhớ, một chút cẩu lương ta cũng không ăn được, hu hu hu...."

"Lầu trên vừa thấy chính là thiếu ngược 233333333"

"Tiểu Quả Quả, người không phải biết rõ cổ hời sao?"

Phòng phát sóng trực tiếp thống nhất trả lời làm Mạc Vân Quả xác định cảm giác của mình là đúng, nàng còn nói thêm: "Làm sao để khiến hắn vui vẻ?"

"Tiểu Quả Quả, nếu không người hôn hôn hắn?"

"Phốc, trên lầu người đang làm sự tình sao!"

"Làm sự tình a làm sự tình!"

"Chúng ta lấy yêu làm sự tình a làm sự tình!"

"Tiểu Quả Quả, không phải sợ, đi lên chính là hôn!"

"Ta nói một câu, không cần hôn môi! (tay Nhĩ Khang *)"

* Là động tác đưa tay lên của Nhĩ Khang biểu đạt với đối phương:Chờ một chút không cần đi

"Ta lại nói hai câu, không cần hôn môi, đi lên chính là hôn! (mặt hoa sì)"

"Lầu trên..... Ngốc."

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, đem tâm tư rời khỏi phòng phát sóng trực tiếp, nhìn về phía Cảnh Khai Thiên.

Lúc này Cảnh Khai Thiên, mặt mày đạm mạc, rõ ràng là cùng một người, tại sao trước sau lại có thay đổi lớn như thế.

Quên đi một người, ngay cả tình cảm cũng mất đi luôn sao?

Mạc Vân Quả đứng lên, thân mình hơi hơi hướng về phía trước, dưới ánh mắt nghi hoặc của Cảnh Khai Thiên chậm rãi ấn môi lên trán hắn.

Trầm mặc, trầm mặc thật lâu, trầm mặc giống như chết.....

Sự trầm mặc này lại bị một trận tiếng sấm đánh vỡ, thiên lôi oanh oanh liệt liệt thẳng tắp bổ vào phòng, đem phòng ở chém thành hai nửa, hai người tức khắc bại lộ ở dưới ánh mặt trời.

Mạc Vân Quả vẫn cứ duy trì tư thế này không nhúc nhích, Cảnh Khai Thiên lại chậm rãi lui đi ra ngoài.

"Tiểu nghịch ngòm....." Hấn lăm bầm một tiếng, mang theo vô hạn lưu luyến.

"..... Này, đã khôi phục ký ức? Giải đi?"

"Phốc, hôn một chút là có thể khôi phục ký ức, tiểu Quả Quả nhà ta quả thực 666666666"

"Không đúng, tình huống không thích hợp."

"Như thế nào lại không đúng rồi? Không nghe thấy Cảnh Khải Thiên gọi tiểu Quả Quả nhà ta là tiểu nghịch ngòm sao?"

"Thiên lời không đúng, tại sao lại có thiên lời?"

"Chẳng lẽ....."

"Chẳng lẽ....."

"Thiên kiếp!"

"Thiên kiếp!"

Phòng phát sóng trực tiếp vang lên một trận kinh ngạc, hôn một chút thiên kiếp liền tới rồi? Cái này rốt cuộc là tình huống như thế nào!

Cảnh Khải Thiên vươn tay, xoa xoa tóc Mạc Văn Quả, lại bắt đầu sửa sang lại tóc bị hấn xoa hỗn độn, hấn tay, vuốt khuôn mặt của nàng, chậm rãi vuốt ve, giúp nàng sửa lại quần áo lộn xộn.

"Ta sắp phi thăng." Ngữ khí của Cảnh Khải Thiên như cũ nhàn nhạt, nhưng cẩn thận nghe, lại cất giấu trong đó một tia tình yêu.

"Ừm." Mạc Văn Quả lên tiếng, trên đỉnh đầu thiên lời càng thêm oanh oanh liệt liệt, mắt thấy nó phải bỏ xuống người Cảnh Khải Thiên, hấn chỉ nhẹ nhàng vung tay lên, thiên lời kia liền tan.

Cảnh Khải Thiên lại cười khẽ một tiếng, mang theo vài tia tà mị.

Hấn nhắm mắt lại, đem đỉnh đầu tựa lên đầu Mạc Văn Quả.

Cùng lúc đó, Mạc Văn Quả cảm giác trong đầu mình có thêm thứ gì đó.

"Đây là động phủ ta tự mình tạo ra, hiện giờ tặng cho ngươi, nó sẽ có liên kết với linh hồn của ngươi, có động phủ này, bất kể ngươi đến nơi nào cũng có sống thật tốt." Cảnh Khải Thiên cũng không có nói cho Mạc Văn Quả, hấn đem một sợi thần thức mang theo tình ti trời định bên trong động phủ kia.

Sau khi phi thăng, tình với hấn mà nói, là một loại trời buộc.

Tia thần thức kia, sẽ thay bản thể là hấn, bảo vệ nàng thật tốt.

"Tiểu nghịch ngòm, tái kiến." Cảnh Khải Thiên nhẹ nhàng gió tay, toàn bộ thân thể Mạc Văn Quả bay ra ngoài, không biết đi hướng phương nào.

Trong một khắc cuối cùng khi tách ra, nàng chỉ có thể thấy đôi mắt đậm mực kia của hấn mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 432: Trong mắt ngươi, có bóng dáng ta (phiên ngoại Cảnh Khải Thiên)

Edit: Linh lady

Một khắc khi tiên đan xuất thế, ta đã biết.

Nguyên nhân sao, bởi vì chính ta nhìn nó xuất thế.

Đan Dương Tử tiêu phí mấy năm luyện chế tiên đan, đơn giản vì ta mà thôi, hấn nói hấn muốn chuộc tội.

Mỗi khi hấn đề cập tới chuyện này, ta sẽ khinh thường nhìn lại, quá khứ đã qua đi, chuộc tội lại có ích lợi gì đâu?

Đan Dương Tử nói chỉ cần có tiên đan, liền có thể phi thăng, nghe câu này ta càng là khinh thường.

Tuy rằng khinh thường, nhưng ta không thể không thừa nhận, một khắc khi nhìn thấy tiên đan xuất thế, lòng ta động, không phải nó có tác dụng nghịch thiên, mà bởi vì ta cảm thấy nó đẹp mắt.

Đan Dương Tử khẳng khái muốn đem tiên đan cho ta, lại vì tâm sóng động đến bất an, ta chạy thoát.

Sau đó, ta mới biết được, đan tông bị giết, bởi vì viên tiên đan kia.

Bên trong tiên đan, có một giọt tinh huyết của ta, ta dễ như trở bàn tay tìm được tiên đan bị tung ra, đem nó nhặt trở về.

Ta thu hồi đậm mực trước kia, nguy trang bằng thái độ cả lợ phát phơ, đối với ta mà nói, đây là phương thức tốt nhất để trốn tránh một tia tâm động kia.

Ta biết, tiền đan là có linh tính, nhưng Đan Dương Tử cũng không nói cho ta nó có hóa thành người hay không.

Sau đó, trải qua các loại sai lầm, tiền đan hóa thành người, hóa thành một đứa bé béo, ừm..... Thực mạnh thực đáng yêu, ta thực thích.

Bất tri bất giác ta động tâm, dần dần biến hóa thành một loại cảm tình khác.

Ta cảm nhận được tâm cảnh mình càng ngày càng buông lỏng, trong lòng đối với lời nói của Đan Dương Tử lúc trước có vài phần tin tưởng.

Thế nhân đều nói, ăn tiền đan có thể phi thăng, thế nhưng hần không hề ăn nằng, lại ần ần chạm đến tiền môn.

Sau lại, tiểu nghịch ngợm trưởng thành, không hề là tròn vo tiểu béo gầy, mà là trưởng thành thướt tha nhiều vẻ nữ hài tử, ần..... Làm lòng ta động.

Cũng chính ở một khắc đó, ta ần ần đã biết, cái gọi là trợ ta thành tiên, thật ra là giúp ta vượt qua lịch kiếp là nằng.

Tới lúc này, ta ần ần chạm vào thiên cơ, ta ần ần ý thức được, sở dĩ tiểu nghịch ngợm xuất hiện ở bên người ta, là vì giúp ta thành công phi thăng.

Ta biết, nhưng làm bộ không biết.

Bạch Nhu đến là chuyện ngoài dự liệu của ta, mà ích kỷ của nằng ta, cũng càng làm ta nhận thức được, thật ra ta cũng ích kỷ.

Nhưng ta xác thật không nghĩ tới, Bạch Nhu lại có thể vì nam nhân kia làm được loại chuyện này, ta mất trí nhớ, hoặc cũng không thể nói như vậy, ta chỉ là quên mất tiểu nghịch ngợm mà thôi.

Ta lại lần nữa về dáng vẻ trước kia, đạm mạc tuyệt tình, tất cả đều không đặt trong lòng.

Không có vui buồn, không có vui cười, tất cả đều là đạm mạc vô tình.

Ta không nghĩ tới, nằng sẽ hôn ta, cái này dường như là nguyện vọng của ta thật lâu trước kia.

Ta đã từng nghe nhân loại nói qua, hôn lên trán, đại biểu báo hộ.

Trong nháy mắt, khúc mắc của ta cũng được gỡ bỏ.

Nếu sứ mệnh của nằng là như vậy, ta liền thành toàn, cũng không có gì không tốt?

Ta đem động phủ có một tia tinh ti của mình trong đó cho nằng, ta hy vọng nằng có thể sống thật tốt ở trên mảnh đại lục này.

Mà đại lục này, có ta phi thăng, có ta tạo ra thông đạo, ngàn vạn năm sau, nhất định sẽ không mất đi.

Ta tiễn nằng đi, một mình đối mặt với lời kiếp, lời kiếp đối với ta mà nói, cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Trong một khắc đẩy nằng ra xa, ta thấy được trong đôi mắt của nằng, nơi đó có ta tồn tại.....

Lời kiếp qua đi, tất cả, đều không còn tồn tại nữa.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 433: Ta đành lẳng lặng nhìn các người trang bức*

Edit: Linh lady

*Trang bức: (装逼)/Trang B(装B): 1(thường dùng). Làm ra vẻ. Cố gắng thể hiện ra một khí chất (tính cách/phong cách) khác không đúng với thực chất (VD, không hiểu biết, yêu thích gì vẫn chường nhưng khi đi chung với 1 nhóm văn nghệ sỹ thì làm ra vẻ mình cũng là người hiểu biết, yêu thích văn chương) | 2. Thu mình, giữ kẽ, kín kẽ. Hành động che giấu khả năng, thực lực chân thực để lừa gạt đối phương hoặc biểu hiện khiêm tốn.

Trong khung cảnh âm u, bầu trời giống như muốn sụp xuống, không khí trầm trọng khiến người ta ngột ngạt.

Ở trong khung cảnh đó, khắp nơi xuất hiện một đám người rách nát, mọi người thét chói tai có tức giận mắng, cũng có sợ hãi.

Cũng có không ít người đã không thể nghe được âm thanh gì nữa, bọn họ lâm vào ngủ say vĩnh viễn, mà có, còn lại một số có thân phận khác bắt đầu cuộc sống mới.

Đây là niên đại hắc ám nhất, cũng là niên đại nhất khủng bố, ở chỗ này, chuyện xưa vẫn cứ tiếp tục.....

Mạc Vân Quả bị một trận đau đớn làm tỉnh lại, vừa mở mắt, đập vào mắt cô là một căn phòng âm u, cô ngồi dậy, nhìn quanh bốn phía.

Đây là một căn phòng phổ thông, có thể nói thậm chí có chút rách nát.

Mạc Vân Quả nhớ tới ở thế giới trước khi cô bị Cảnh Khai Thiên ném văng ra, lúc sau, không bao lâu cô nhận được thông báo nhiệm vụ hoàn thành, sau đó quay trở về không gian.

Còn chưa kịp nghỉ ngơi, đã nghe thấy Đoàn Tử thông báo phòng phát sóng thăng lên cấp 5, yêu cầu hệ thống tiến hành thăng cấp, mà phòng phát sóng cũng ngay lập tức mở thế giới tiếp theo, nội dung bối cảnh cũng được chuyển đầy đủ cho cô.

Phòng phát sóng trực tiếp tất cả đều là từ trí năng đại lao, còn khổng chế già Đoàn Tử, nghe nói đi tiến hành thăng cấp đi.

Mạc Vân Quả bị ném tới thế giới này, kèm theo nội dung bối cảnh chuyện xưa.

Bởi vì phòng phát sóng trực tiếp đang tiến hành thăng cấp, cho nên người xem trong phòng phát sóng trực tiếp đồng loạt nhất trí, không thể không đánh thưởng.

Mạc Vân Quả cùng người trong phòng phát sóng trực tiếp đều biết, cô tới mặt thể, đây là một niên đại vô cùng hắc ám.

"Oa! Đây là mặt thể trong truyền thuyết a!"

"Lại nói tiếp mặt thể cũng phân rất nhiều chủng loại, tiểu Quả Quả không biết đi vào chủng loại mặt thể nào?"

"Mặt thể còn phân rất nhiều loại? Tỳ như nói?"

"Có mặt thể tang thi a, cũng có mặt thể mãnh thú, còn có nhân loại từ từ biến dị."

"Các người đều không xem bối cảnh chuyện xưa sao? Tiểu Quả Quả đi tới mặt thể tang thi, nơi nơi đều là tang thi a!"

"A! Tang thi a! Nghe nói trong óc chúng có tinh hạch ăn rất ngon!"

"Lầu trên người là đồ tham ăn!"

"Thật sự sao! Tinh hạch trong óc tang thi mang chứa năng lượng thần tinh nha!"

"..... Ta liền cười cười không nói lời nào."

"A! Vì sao phòng phát sóng lại có tình thăng cấp vào lúc này! Ta muốn đánh thưởng cho tiểu Quả Quả một ít đồ ăn đều không được! Làm sao bây giờ? Tiểu Quả Quả nhà ta sẽ đói bụng."

"Đúng vậy nha, ta muốn đánh thưởng cho tiểu Quả Quả nhà ta một ít vũ khí đều không được a quăng ngà!"

"A, tiểu Quả Quả nhà ta chẳng phải phải tự mình đi kiếm ăn sao? Đáng thương cho tiểu Quả Quả nhà ta....."

"Phốc, Lầu trên à các người không lẽ đã quên mất một chuyện rồi sao? Thế giới trước gia hòa Cảnh Khai Thiên đem động phủ để lại cho tiểu Quả Quả nhà ta nha!"

"Không hiểu ra sao."

Mạc Vân Quả nhìn lướt qua phòng phát sóng trực tiếp, nhìn đến thời điểm nhìn đến chữ "Động phủ" cô sùng sốt một chút, sau đó đem toàn bộ tâm đặt lên nội dung bối cảnh.

Ồ trong bối cảnh này, cũng có một ít nội về nguyên chủ, là một đứa bé sinh ra trong gia đình bình thường, hiện giờ đang học năm nhất, tính cách thiên chân lẳng mạn, có tâm hay đồng tình, ngày thường thích rèn luyện, thân thể tố chất cũng không tệ lắm.

Ở giai đoạn đầu của mặt thể, cô không có trải qua khảo nghiệm, trực tiếp từ vong, Mạc Vân Quả thay thế vào đó bám vào thân thể này.

Còn chuyện mặt thể, phải nói về hai ngày trước, hiện giờ toàn bộ thế giới đã bắt đầu hỗn loạn, đương nhiên, cũng có không ít người tránh ở một nơi an toàn, chờ đợi quốc gia cứu viện.....

Chuyện về nguyên chủ cũng không có gì cầu huyết, lần này trong bối cảnh chuyện xưa, quan trọng nhất là nhiệm vụ nó đưa ra.....

- - - - -

Edit: Nhá trước một chương ở TG mới..:))

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 434

Edit: Linhlady

Mục tiêu nhiệm vụ Ân Dật Huyền, là một quan nhị đại, thời trẻ cũng là hồn trưởng ma vương, vào năm mười lăm tuổi bị cha già ném vào quân doanh huấn luyện, kết bạn một đại bang anh em tốt, tính tình cũng từ cà lơ phất phơ biến thành lãnh khốc thị huyết.

Thủ đoạn cứng rắn cương quyết, không đạt tới mục đích kiên quyết không bỏ qua, liên tiếp mang theo tiểu đội lập chiến công, vào năm 23 tuổi, đã là hàm thượng úy.

Thế nhưng một người như vậy, trong lòng hán cũng có ánh trắng sáng, khi mặt thể ập đến, vì người con gái kia, hán mang theo tiểu đội nghĩ cách cứu viện, vốn nên là một đoạn tình duyên oanh oanh liệt liệt thời mặt thể, thế nhưng sau khi cô gái kia thức tỉnh, nữ nhân kia lại có dị năng không gian, dần dần chường mắt Ân Dật Huyền, cuối cùng trong một lần làm nhiệm vụ, hán bị cô ta nhấn tâm đả vào trong đàn tang thi, từ vong.

Nhưng mà hán lại không chân chính từ vong, mà trọng sinh tới trước khi mặt thể ập đến một tháng, mang theo toàn bộ ký ức mà trọng sinh, hơn nữa hán cũng biết được không gian của cô gái kia lại từ ngọc bội gia truyền nhà hán có.

Lúc này đây, Ân Dật Huyền nắm ngọc bội trong tay, tạo không gian cho mình, khi mặt thể ập tới, trong tay hán đã có rất nhiều vật tư.

Đứng ở vị trí người xem nhìn nhận, Ân Dật Huyền nhất định phải đi lên con đường vương giả, đương nhiên, nhưng đây chỉ là nhận xét của người x mà thôi.

Bởi vì khi Ân Dật Huyền trọng sinh đồng thời, một cô gái không thuộc về thế giới này cũng xuyên đến đây, hơn nữa cô ấy cũng có đại pháp bảo —— không gian tùy thân.

"A a a a! Thật nhiều linh thảo a a a a!"

"A a a! Nhìn đến nơi này, ta đều muốn đi tới thế giới của Cảnh Khai Thiên đánh cướp người tu chân!"

"Lâu trên người nghĩ người đủ khả năng cướp được sao?"

"Đánh không đánh thắng được lại nói, nhìn thấy nhiều bảo bối như vậy, chẳng lẽ các ngươi không động tâm sao!"

"Sao có thể không! Động! Tâm!"

"Bình tĩnh bình tĩnh, chờ phòng phát sóng của tiểu Quả Quả lên cấp 10, chúng ta có thể tìm tiểu Quả Quả đổi a ha ha ha ha!"

"Lâu trên nói rất có đạo lý, Nhưng mà..... Hu hu hu..... Còn bao lâu nữa mới lên cấp 10 a!"

"Không có việc gì không có việc gì, dựa theo loại tốc độ này của tiểu Quả Quả nhà ta, rất nhanh sẽ lên cấp 10 thôi, ừm..... Nhất định rất nhanh!"

"Thôi, thôi. Bây giờ ta chỉ nhìn thấy thôi cũng vui về rồi, hu hu hu....."

Mạc Vân Quả chuyên tâm sửa sang lại kho hàng, lại thành công bỏ lỡ chân tướng một lần nữa, cái này khiến cho quần chúng phòng phát sóng về sau tỏ vẻ, bọn họ nhất định thấy tiểu Quả Quả giả.

Nói trò về, kho hàng bên này đồ rất nhiều, dường như thứ gì cũng có, các loại thảo dược, vũ khí, còn có đan dược, bất kể lấy một thứ gì trong này ra cũng đủ khiến cho thế giới oanh động.

Mạc Vân Quả thật không có cảm giác gì, cô chăm chú sắp xếp lại, toàn bộ động phủ đều do cô khống chế, cô chỉ cần động tâm, tất cả đồ vật đều sẽ dịch chuyển về nơi cô mong muốn.

Sau một hồi làm việc, gần như mọi thứ đã được sắp xếp xong, cũng mất gần một ngày.

Sau khi xếp xong khi hàng, không gian nơi này còn không tới một phần ba.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, cô lại tiếp tục mang chần đệm nôi ẩm linh tinh xếp lại thành một gian phòng ngủ, ừm..... Ở kho hàng để trong một góc nhỏ nhỏ, nhìn qua có chút đáng thương.

Mạc Vân Quả không nghĩ tới đó là, cả ngày hôm nay cô không nghỉ ngơi sửa sang lại, khiến người trong phòng phát sóng trực tiếp đối với tình lực của cô lại có thêm nhận thức mới, đồng thời với trình độ yêu thích nào tàn với cô lại tăng thêm một bậc.

Bọn họ về gốc manh của cô, cũng thích vẻ cường đại của cô.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 436

Edit:Linhlady

Trong không gian đã hết một ngày, nhưng bên ngoài mới là nửa ngày.

Bên ngoài trời vẫn còn sáng, ánh mặt trời chiếu xuống, mang lại cảm giác ấm áp, thế nhưng bầu không khí khủng bố lại khiến cho người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Bên trong nỗi tuyệt vọng đó, lại tồn tại hy vọng. Đó là khát vọng muốn sống của con người.

Mạc Vân Quả thu tất cả đồ có thể dùng và trong không gian, sau đó lại lấy vũ khí từ trong không gian ra, đây là một trường đao, nếu có người ở Tu Chân giới nhìn thấy thanh đao này, lập tức có thể nhận ra nó là thượng phẩm linh khí.

Mạc Vân Quả sờ đi lựa chọn nó, đơn giản vì nó dùng thuận tay, ừm..... Nhìn qua cũng có bộ dáng uy vũ.

Mạc Vân Quả thân mình nhỏ nhỏ, thân thể không cao quá một mét sáu lại vác một thanh trường đao, "Hùng hổ" ra cửa.

Ngoài cửa, không ít vết máu trải rộng trên mặt đất, thậm chí bên trong căn phòng Mạc Vân Quả còn có vết máu hình bàn tay.

Mạc Vân Quả chỉ nhìn lướt qua, bắt đầu đi về phía trước.

Lúc này, cô đột nhiên cảm giác được một tia nguy hiểm, thân thể lách sang bên, chém về phía bên trái.

Tức khắc, bùng. Máu bắn khắp nơi, may mắn cô nhanh nhẹn tránh sang nơi khác, nếu không cũng không thoát khỏi tình cảnh máu me đầy người.

Một đao kia chém trúng đầu tang thi, một phát chết ngay.

Mạc Vân Quả nhớ tới phòng phát sóng trực tiếp từng nói về tình hạch trong đầu tang thi, dùng đao nhỏ tìm kiếm, thấy một viên tinh hạch không lớn không nhỏ.

Mặt cô không có biểu cảm nhặt viên tinh hạch lên, Mạc Vân Quả vừa định đi khỏi đây.

Ngay lúc đó, cô nghe được một giọng nói.

"Là tiểu Quả sao? Bác là bác Vương cách vách nha!" Mạc Vân Quả tùy ý nhìn lại, chỉ nhìn thấy phòng bên có một khe hở nhỏ, bên trong đó có một người phụ nữ.

" Ừm." Mạc Vân Quả nhàn nhạt lên tiếng.

Bác gái Vương kia thấy Mạc Vân Quả trả lời, lá gan hơi lớn một ít, cửa mở rộng hơn một ít, cho đến khi nhìn thấy xác tang thi dưới đất, lúc này lại hoảng sợ đóng cửa lại.

Vài giây sau, bác ta lại mở cửa, xác định tang thi kia thật sự đã chết, lúc này mới dám nói chuyện với Mạc Vân Quả.

"Tiểu Quả, cháu xem, nhà của chúng ta có một người phụ nữ cùng đứa bé, cháu xem, chúng ta có thể đi cùng không?"

Bác gái Vương đương nhiên biết bản thân có bao nhiêu thực lực, mắt thấy cô bé sát vách có thể chém chết tang thi, cũng không biết chồng mình còn có thể trở về hay không, lương thực trong nhà cũng không còn, cứ như vậy cũng không phải là cách tốt, cho nên bác ta quyết định ôm chặt cái đùi này, cho đến khi tìm được chồng.....

Mạc Vân Quả nhìn bác ta một cái, không có đáp lời, đôi mắt đen lấy kia nhìn chăm chăm cho đến khi bác ta thấy chột dạ, nhưng bác ta căng da đầu chống lại, ôm mang theo con gái cùng đồ đạc chuẩn bị tốt, mở cửa trực tiếp đuổi theo Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả đối với chuyện này không có cảm giác gì, cô chỉ cần đi tìm Âu Dật Huyền cùng Tiểu Vũ Thanh mà thôi, còn chuyện của khác, ừm..... Không có quan hệ với cô.

Bác gái Vương gắt gao đi theo Mạc Vân Quả, theo sau còn có con gái bác ta, tầm mười lăm mười sáu tuổi, nhìn qua có vẻ yếu đuối mỏng manh, nhút nhát.

Vừa thấy tang thi đã bắt đầu thét chói tai, ngược lại đưa đến càng nhiều tang thi hơn, hai người đi phía sau Mạc Vân Quả, quãng cũng quãng không ra.

Cũng may, Mạc Vân Quả có thể chống đỡ, hơn nữa, ừm..... Tính hạch của tang thi thật xinh đẹp, cô hy vọng có thể lấy thật nhiều thật nhiều, nhất là sau khi cô phát hiện ra một viên tinh hạch màu vàng kim.....

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 437

Edit: Linh lady

Đáng tiếc đó là, Mạc Vân Quả chém gần trăm con thang thi, lại chỉ có hai con có tinh hạch màu vàng kim, chuyện này làm cho Mạc Vân Quả có một chút không vui, nhưng cô lại càng thêm kiên định với việc giết thật nhiều tang thi, nha, không, là quyết tâm tinh được tinh hạch màu hoàng kim.

Bác gái vương cùng con gái thấy Mạc Vân Quả cường đại như thế, trong lòng càng thêm kiên định nhất định phải bám chặt, đi theo Mạc Vân Quả.

Bọn họ nhìn thấy Mạc Vân Quả sau mỗi lần giết tang thi, lại tìm tòi lấy vật gì đó ở trong ở tang thi, trong lòng lại tò ra kinh hãi.

Ở trong mắt bọn họ, tang thi là thứ dơ bẩn, lấy đồ trong óc tang thi thật làm bẩn tay bọn họ.

Hành lý hai người mang theo, còn một ít đồ ăn, nhưng bọn họ biết trong mạt thế này, đồ ăn có bao nhiêu quan trọng.

Cho nên bọn họ không hề có ý định chia cho Mạc Vân Quả, phải biết rằng đây chính là đồ để bọn họ ăn.

Thật ra Mạc Vân Quả cũng không cần ăn, khi vừa biết trong óc tang thi có thể chứa tinh hạch màu hoàng kim, hiện tại trong đầu cô chỉ tâm tâm niệm niệm về tinh hạch kia, cô lấy một viên tích cốc đan từ trong không gian, một viên thôi cô không cần ăn thêm thứ gì cũng có cảm giác no bụng.

Hai người kia cũng không quan tâm Mạc Vân Quả có ăn cái gì không, trong lúc nghỉ ngơi, lén lút ăn hai miếng, cảm giác không phóng khoáng này khiến người ta càng thêm ghét.

Đương nhiên, người trong phòng phát sóng trực tiếpcàng là làm ầm ĩ

“Tiểu Quả Quả, sao người lại mang theo hai cái người này? Nhìn thật đáng ghét.”

“Đúng vậy, đúng vậy!”

“Hừ, tiểu Quả Quả bảo vệ bọn họ, thế mà hi người kia lại ăn mảnh!”

“Nhìn tướng mạo kia của bác gái Vương, ngay lập tức đã biết là một người đàn bà chanh chua ích kỷ, loại người này tốt nhất không nên giao thiệp.”

“

Tiểu Quả Quả, người không cần mang theo bọn họ, chúng ta trực tiếp đi tìm nam nữ chủ, ôm chặt đùi bọn họ thì tốt rồi.”

“Hừ! Hai người kia thật đáng ghét (^ ^)”

“Tiểu Quả Quả, chúng ta đi thôi đi thôi! (^ ^)”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, nhìn lướt qua bác gái Vương cùng con gái, lúc này hai người bọn họ đang ăn bánh mì, bị Mạc Vân Quả đảo qua, đứa con gái cứ như vậy nghẹn họng.

Bác gái Vương thấy thế nhanh chóng chạy lại vỗ lưng con gái, bắt mắt trừng mắt nhìn Mạc Vân Quả một cái nói: “Cô làm gì vậy? Làm hại con gái tôi bị nghẹn.”

Mạc Vân Quả thu hồi tầm mắt, không thèm nói chuyện với bác gái Vương, chỉ ở trong đầu nói phòng phát sóng trực tiếp: “Bọn họ vẫn luôn đi theo tôi.”

Câu này có nghĩa là, hiển nhiên cô không hề có ý mang theo bọn họ.

Lời này vừa nói ra, người trong phòng phát sóng trực tiếp nháy mắt yên tâm, tiểu Quả Quả nhà bọn họ vẫn vô tâm vô phế như vậy, ừm. Rất tốt!

Bác gái Vương thấy Mạc Vân Quả không để ý tới mình, ánh mắt trở nên ác độc, nhìn con gái họ khan liên tục, càng thêm bất mãn với Mạc Vân Quả.

Lúc này, đứa con gái kia cùn ngừng ho.

Sau khi ngừng ho câu đầu tiên nói đó là: “Mạc tỷ tỷ, sao chị lại ác độc như vậy?”

Mạc Vân Quả:?

Mạc Vân Quả từng nghe ai nói nhìn người khác cũng là hành vi ác độc, cho nên cô nhĩ thoát qua con gái bác Vương, không hiểu cô ta muốn nói cái gì.

Teong lòng con gái bác Vương vô cùng khinh bỉ Mạc Vân Quả, nhớ tới trước mặt thể Mạc Vân Quả là người bình thường, cô ta càng cảm thấy ghen ghét.

Nhưng cô ta cũng thông minh, biết hiện tại không phải lúc biểu hiện sự chán ghét này, cô ta nhĩ giọng nói thẳm một câu, thanh âm rất nhỏ, lại bị Mạc Vân Quả nghe xong rõ ràng.

“Tiểu tiện nhân.”

Mạc Vân Quả:.....

- -----

Edit: nội tâm của Quả Quả lúc này: " Nói là xin đi cùng mình, rồi lại tỏ thái độ thượng đẳng với mình, thế mà cũng là thái độ ôm đuôi mình à, thế là, thế là thái độ của má thiên hạ rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 438

Edit: Linhlady

Phía trên đường cái, xe vút ngồn ngang, thật chí có cả siêu xe, đáng tiếc chỉ nhân của nó đã không còn nữa.

Mạc Vân Quả thật ra cũng muốn ngồi xe, nhưng cô lại không thích lái xe.....

Mạc Vân Quả đi bộ, nhanh chóng tìm được một siêu thị gần nhà, phía sau hai người kia vẫn bám theo như đuôi, nhìn thấy siêu thị hai người kia cũng không dám đi vào.

Mạc Vân Quả cảm thụ một chút, không phát hiện sự tồn tại của tang thi, bên trong siêu thị dường như có hơi thở của con người.

Mạc Vân Quả nghĩ cô cũng nên ăn vài thứ, ừm. Tuy rằng cô không đói bụng, thế nhưng cái miệng của cô muốn ăn nha.

Mạc Vân Quả kiếng đại dao đi vào, bên trong có mấy người đang lấy thực phẩm, mì ăn liền, bánh mì, chân giò hun khói, phàm là thứ có thể no bụng, toàn bộ đều bị bọn họ cất vào trong bao.

Đó là mấy người đàn ông, thân hình vạm vỡ, vài người công một bao to bên trong cất không ít đồ.

Mấy người giống như nhận thấy có người đến, tốc độ lấy đồ càng nhanh, sợ chậm một chút là không lấy được đồ.

Bọn họ cũng biết, siêu thị này rất nhiều đồ, bọn họ cũng không thể nào mang tất cả đi được, để lại một chút đồ cho người đến sai sau cũng không phải không thể, tiền đề là những người kia không đánh chỉ ý lên bọn họ, nếu không, bọn họ cũng không phải kê ăn chay.

Mạc Vân Quả cũng không sốt ruột đi tranh đồ ăn, cô tùy tiện cầm một bao khai lang sấy, bóc ra ăn.

“Răng rắc răng rắc” thanh âm tại không gian yên tĩnh lại phá lệ rõ ràng, mấy người vừa thấy là một cô gái trẻ, nhìn nhau cười, con gái, chỉ ăn những thứ không đủ no bụng.

Chỉ có một người đàn ông, cảm thấy trước mắt cô gái trước mắt rất quen mắt.

“Ba ba!”

“Ông xã!”

Tiếng gào trăm miệng một lời đánh vỡ trầm tĩnh, Mạc Vân Quả nghiêng đầu, chỉ thấy bác gái Vương cùng con gái vui mừng đến phát khóc.

Hai người bọn họ nhào về phía một người đàn ông, nhìn đáng vẻ, hẳn là chồng bác gái Vương.

Lý Tam ôm vợ với con gái, cũng vô cùng vui vẻ, hẳn ta vốn dĩ cho rằng hai người đã không còn nữa, nghĩ rằng sau khi lấy đồ ăn xong sẽ về đó xem thử, không thể tưởng được nửa đường liền gặp được.

Mặt khác mấy người lấy đồ ăn cũng đoán được quan hệ trong này, mấy người lấy bao, ném cho Lý ba cái, ý bảo hẳn ta bảo hai người kia đi lấy đồ ăn.

Lý Tam cũng biết hiện tại không phải thời điểm tốt để ôn chuyện, hẳn ta chạy nhanh đem bao đưa cho hai người, sau đó dặn dò hai người nhanh chóng đi lấy đồ ăn.

Hai người cũng không phải ngốc, hiện giờ được bảo đảm, đương nhiên muốn lấy được đồ ăn nhiều hơn, nhanh chóng đi lấy, dù sao trong siêu thị này cũng nhiều đồ.

Mấy người hận không thể đem siêu thị dọn hết, nhưng dù sao thời gian cũng có hạn, sau khi lấy hết một phần ba, cũng không thể không dừng lại.

Mạc Vân Quả từ đầu đến cuối đều không nói chuyện, mà lại mở một túi khoai khác, “Răng rắc răng rắc” ăn.

Tâm nhân của Lý Tam cũng không kém, sau khi hỏi qua bác gái Vương, biết được hai người theo cô đến đây, hỏi một ít vương bác gái, đương nhiên biết thực lực của cô không kém.

Tâm tư muốn lung lạc lòng người nổi lên, vì thế hắn đi đến trước mặt cô, nhẹ giọng nói: “Tôi cho cô một cái bao, người có thể lấy được bao nhiêu thì lấy, tôi có thể mang theo cô cùng đi, đồ ăn tự cô vắt.”

Tuy rằng có tâm tư lung lạc, nhưng ngữ khí của hắn ta lại cao cao tại thượng.

Chỉ có chính hắn ta biết, ở cái mặt thế này, hắn ta đã không giống người khác, hắn ta rõ ràng cảm giác được sức lực của mình rất lớn, hiển nhiên chính là dị năng lực lượng.

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 439

Edit: Linh lady

Đương nhiên Lý Tam có tư cách kiêu ngạo, ở đội ngũ này chỉ có mình hắn thức tỉnh dị năng.

Nhóm người của bọn họ, trước khi mặt thế xảy ra, đều là lính xuất ngũ, cái khác không nói, sức lực không hẳn là kém.

Mà Lý Tam sau khi thức tỉnh dị năng sức lực lại được tăng thêm.

Mạc Vân Quả nhận túi Lý Tam đưa qua, cái bao này rất nhỏ, hình như chỉ đựng được hai túi khoai lang sấy.

Mạc Vân Quả cũng không ngại, nếu không phải người trong phòng phát sóng nói cô nên nhận túi thì cô cũng không lấy, cô còn lười duỗi tay ra đây.

Mạc Vân Quả cầm túi, nhờ có túi che, cô cũng lấy được một loại túi khoai sấy.

Nói là một loạt, thật ra cũng có bảy tám túi thôi.

Cũng may, mấy người kia cũng không để ý đến cô, nếu không đã phát hiện ra chuyện bất thường rồi.

Càn quét xong siêu thị, lúc sau, Lý Tam dẫn đầu cả đội đi ra ngoài.

Bọn họ tính toán đi thành phố S, nơi đó là trung tâm nước, có quân đội bảo vệ, khi đó tính mạng của bọn họ cũng được đảm bảo.

Lý Tam tìm một cái xe bus, bên trong rất rộng, kết cấu xe cũng có thể đảm bảo khi có tang thì cấp thấp tấn công.

Mạc Vân Quả nhìn thấy mấy người lên xe, trong lòng vốn dĩ không có ý định đi theo Lý Tam đột nhiên đổi ý.

Ừm..... Có xe thì tốt hơn.

Vì thế, Mạc Vân Quả đi theo mấy người lên xe.

Sau khi lên xe mọi người đều nhẹ nhàng thở ra một hơi, có không ít tang thi nhào lên định tấn công, tất cả đều bị cản lại.

Bác gái Vương cùng con gái thấy thế cũng yên tâm không ít, sau khi yên lòng lại không thêm che giấu mà tỏ thái độ chán ghét Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả ngồi ở một góc nhỏ, hoàn toàn không để ý tới hai người.

Con gái bác Vương thấy Mạc Vân Quả như vậy, giận sôi máu, cô ta hừ lạnh một tiếng nói: "Người nào đó, cũng không nên ăn không uống không nhA."

Mạc Vân Quả ngáp một cái, lấy khoai lang ra "Răng rắc răng rắc".

Con gái bác gái Vương:.....

"Hừ, có một số người, cũng không biết cảm ơn!" Bác gái Vương phụ họa nói.

Giọng nói của bác gái Vương rất lớn, lại kéo theo không ít tang thi, nhóm người kia lại bận rộn dọn dẹp.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua bác gái Vương nói: "Người nói các người?"

Mặt hai người đột nhiên tối sầm, lại nhớ đến lúc trước hai người gắt gao bám theo Mạc Vân Quả, liền cảm thấy si nhục.

"Phốc ha ha ha ha, tiểu Quả Quả, đối rất lợi hại!"

"Ha ha ha ha! Cười chết ta, các người xem sắc mặt hai người kia kìa, quả thực quá xuất sắc!"

"Ai da uy, bụng đau."

"Tiểu Quả Quả nhà ta học hư, ha ha!"

"Nào có đòi bại? Rõ ràng tiểu Quà Quà nhà ta chỉ ăn ngay nói thật mà thôi a!"

"Đứng đứng đứng, ăn ngay nói thật, ha ha ha ha!"

Mạc Vân Quà lại ngáp một cái, tiếng gặm khoai lát "Răng rắc răng rắc", dị thường vang dội.

Lý Tam cau mày nhìn thoáng qua Mạc Vân Quà, trong lòng có chút chán ghét, nhưng hắn ta nhìn đám anh em của mình, trong đó có một cái ánh mắt bình tĩnh nhìn Mạc Vân Quà, ánh mắt kia, đám loạn nói không nên lời.

Lý Tam biết, người này thích loại thiếu nữ thuần khiết, hắn ta giật mình, đột nhiên có một ý nghĩ.

Tại mặt thế này, con gái xinh đẹp, sẽ chỉ là trời buộc.

Mạc Vân Quà cũng không biết có có người nổi tâm tư không nên có với cô, cô một bên ngồi ăn khoai lang, một bên suy nghĩ xem nên làm thế nào mới có thể tìm thấy nam nữ chủ, có khi nào nam nữ chủ không phải ở thành phố này không, nếu có không lẽ bọn họ lại muốn làm điều thấp*?

* Điều thấp: Khiêm tốn, kín tiếng, kín đáo, lặng lẽ, âm thầm...Đại loại là không nổi bật, không để người khác chú ý đến mình.

Nghĩ tới nghĩ lui, Mạc Vân Quà quyết định yên lặng theo dõi diễn biến.

Theo xe buýt đi trên đường, cửa sổ cũng bị tang thi đâm vỡ, đặc biệt là cửa sổ bên cạnh chỗ Mạc Vân Quà, trên cơ bản đã không còn.

Mạc Vân Quà gặm khoai sấy, nhìn nhào tang thi nhào lên, tạo một khối băng nhỏ đâm nát đầu tang thi, lập tức từ vong.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 440

Edit: Linhkady

Mạc Vân Quà nhìn thoáng qua lòng bàn tay của mình, nếu không có đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nhắc nhở, cô cũng quên mất mình có dị năng, thật sự là lúc trước cũng không nghĩ đến loại đồ vật kì diệu này.

Hiện tại xem ra, dị năng hệ băng này cũng rất hữu dụng.

Động tác của Mạc Vân Quà cực nhỏ, mọi người chỉ có thể nhìn thấy tang thi nhào lên lại ngã xuống, chỉ cho là Mạc Vân Quà gặp vận may thôi.

Mạc Vân Quà cũng không muốn giải thích cái gì, lại nhớ tới một chuyện, tình hạch trong óc tang thi, còn chưa kịp đào ra.

Thời gian trôi đi, đảo mắt đã đến buổi tối, buổi tối cũng là lúc nguy hiểm nhất, mọi người quyết định tìm một nơi an toàn nghỉ lại.

Mấy người ở một siêu thị lớn ở lại, siêu thị này cũng là siêu thị lớn nhất thành phố.

Mấy người ảo tưởng bên trong có thể có rất nhiều ăn, nhưng lại buồn rầu vì bản thân không lấy được nữa, mang tâm tình phức tạp tâm, mấy người đi vào.

S

au khi đi vào mới phát hiện, bên trong cư nhiên cái gì cũng không có!

Mọi người lại đem tâm tư đánh vào kho hàng, lại thấy cửa kho hàng đóng chặt chặt, Lý Tam dẫn đầu đi lên gõ cửa kho hàng, người bên trong cảnh giác lên tiếng “Ai?”

“Người anh em ở bên trong, có thể mở cửa, cho chúng tôi vào không?” Ngữ khí của Lý Tam hoặc nhiều hoặc ít đều có vài cẩn thận, không biết tình huống bên trong, vẫn nên cẩn thận thì hơn.

Mạc Vân Quà đi sau cùng, lặng yên giải quyết một con tang thi sắp sửa nhào lên.

Bên trong người kì nghe được lời này, trầm mặc một chút, hắn đang thương lượng, sau đó cửa kho hàng “Kèo kẹt” một chút liền mở ra.

Người bên trong nhìn đến mấy người, cũng không nói gì, nghiêng người cho mấy người đi vào.

Lý Tam đi vào trước, tìm một vị trí ngồi xuống.

Lúc này, bọn họ mới phát hiện, kho hàng có không ít người.

Mạc Vân Quà là người cuối cùng tiến vào, cô thuận tay đóng cửa, ừm. Bên ngoài giống như có một con thang thi ẩn nấp.

Mạc Vân Quà nhìn xung quanh bốn phía một chút bốn phía, ánh mắt xoát một chút liền sáng.

Không phải vì chuyện gì to tát, đơn giản vì nam nữ chủ ngồi ở vị trí cách cô không xa!

Mạc Vân Quà lập tức đi qua, ổn định vững chắc ngồi ở bên cạnh nữ chủ.

Tiêu Vũ Thanh sừng sốt, nhìn thoáng qua Ân Dật Huyền, người sau lắc đầu, không nói gì, chỉ là trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, như suy tư gì đó ánh mắt đánh giá Mạc Vân Quà.

Một khác con giả bác gái Vương nhìn thấy động tác của Mạc Vân Quà, trong mắt xẹt qua một tia ghen ghét, cô ta vừa vào đã thấy được Ân Dật Huyền, nháy mắt đã bị dung nhan tuấn

mỹ kia hút hồn.

Cô ta vốn dĩ cũng muốn lại đó ngồi, nhưng lại bị cha kéo lại.

Mắt thấy Mạc Vân Quả ngồi ở bên cạnh người non, cô ta liền hận đến không được.

Mạc Vân Quả lại không có nhiều tâm tư như vậy, cô nghiêng đầu nhìn Tiêu Vũ Thanh, sau đó dùng tay chọc chọc cánh tay cô ấy, từ trong túi nhỏ của mình lấy ra một túi khoai, là vị dưa chuột, đưa cho Tiêu Vũ Thanh.

Tiêu Vũ Thanh sững sốt, không nghĩ tới cô gái nhỏ này sẽ cho cô ấy một túi khoai

Bên cạnh Ân Dật Huyền cũng sững sốt, đối với hành động bất thành linh này của Mạc Vân Quả cảm thấy ngạc nhiên, trong mắt thế, lại còn có người cho người khác đồ ăn, mà lại là khoai sây.....

Mạc Vân Quả thấy Tiêu Vũ Thanh sững sờ ở nơi đó, trực tiếp xé bỏ bao, ăn một ngụm, “Răng rắc răng rắc.”

Tiêu Vũ Thanh:.....

Mạc Vân Quả lấy ra một miếng, đưa tới trước mặt Tiêu Vũ Thanh, trong mắt không hề có tạp chất.

T

ieu Vũ Thanh theo bản năng vừa mở miệng, lát khoai liền nhét vào.

“Ăn ngon!”

Tiêu Vũ Thanh theo bản năng nói, Mạc Vân Quả gật đầu, tán đồng quan điểm này của cô ấy, đích xác ăn ngon.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 441

Edit: Linh lady

Người chung quanh nhìn động tác của Mạc Vân Quả, ở trong lòng có chút khinh bỉ cô ngốc, đồ ăn tại mặt thế là đồ vật trân quý cỡ nào, lại có thể tùy tiện tặng người khác!

Cũng có một vài người ở trong lòng âm thầm khen Mạc Vân Quả thông minh, người con gái kia nhất định có người đàn ông bên cạnh che chở, chỉ cần ôm chặt đùi bọn họ, lo gì sâu không có ăn?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng đại đa số người ở đây cũng không làm như thế với Tiêu Vũ Thanh, bởi vì, bọn họ đánh cuộc không nổi.....

Mạc Vân Quả ngược lại không hề có nhiều tâm tư như thế, nếu nhiệm vụ của cô là đi theo Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền, như vậy cô cứ đi theo bọn họ là được rồi.

Mạc Vân Quả lại tiếp tục lấy túi khoai ra, ý bảo Tiêu Vũ Thanh cùng nhau ăn.

Tiêu Vũ Thanh nhìn cô gái nhỏ đáng yêu ngốc manh trước mặt, hơi hơi mỉm cười, thấp giọng nói: “Cô rất thích ăn khoai lát?”

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu.

Khoẻ miệng Tiêu Vũ Thanh ngâm ý cười, lời cô tay Ân Dật Huyền nhỏ giọng nói: “Cô gái này thật ngốc manh a.”

Ân dật huyền nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, đôi mắt to sáng làm chủ nhân của nó vô cùng đơn thuần, trong mắt hẳn tối sầm lại, ở trong lòng đánh cho Mạc Vân Quả một nhãn dán “Đơn thuần, sống không lâu”.

Lúc này Ân Dật Huyền đã có hảo cảm với Tiêu Vũ Thanh, hẳn sau khi trọng sinh trở về, tâm tư thâm trầm, thường xuyên gặp ác mộng, chỉ có cô ấy ở bên người, ác mộng mới được đẩy lui.

Mà lúc này Tiêu Vũ Thanh, cũng có cảm tình với Ân Dật Huyền, đến nỗi nguyên nhân là gì, đại khái là bởi vì ở trên người hắn, cô ấy có thể tìm được một tia cảm giác an toàn đi.

Tại mặt thế, đáng sợ nhất, không phải những tang thi kia, mà là lòng người.

Bên ngoài Tiêu Vũ Thanh vẫn vui vẻ với Mạc Vân Quả, nhưng trên thực tế ở trong lòng cũng để lại một cái tâm nhãn.

Cô ấy không phải một đứa bé được nuông chiều từ nhỏ, đương nhiên hiểu được cái gì gọi là lòng người khó lường, muốn hoàn toàn tin tưởng một người, rất khó.

Tại đây, áp lực trong kho hàng tăng lên, ai cũng có tâm tư riêng, chỉ có Mạc Vân Quả một người “Răng rắc răng rắc” ăn không ngừng.

Đêm dần dần khuya, không có đèn nên kho hàng là một mảng tăm tối, ngẫu nhiên có thể nghe được thanh âm tĩnh tế, đó là tiếng mọi người ăn đồ mình giấu đi.

Tiêu Vũ Thanh có không gian, lúc mặt thế mới xảy ra, cô ấy thu được không ít vật phẩm, cũng có thể nói là đủ dùng.

Đến nỗi Ân Dật Huyền, trong không gian kia cũng có một lượng vật tư lớn, chỉ là hắn cũng biết, tiền tài không thể dễ lộ, huống hồ hiện tại không phải thời cơ tốt.

Tiêu Vũ Thanh có không gian hẳn cũng biết, trước hai ngày đi thu thập vật tư cũng để vào đó không ít đồ.

Nhờ có ba lô che khuất Tiêu Vũ Thanh từ bên trong lấy ra một cái bánh mì, một chai nước, còn có một cây giăm bông đưa cho Ân Dật Huyền, nhỏ giọng nói: “Ăn một chút đi. Sau đó chúng ta thay phiên gác đêm”

Ân Dật Huyền tiếp nhận đồ ăn, tâm tình trong lúc nhất thời phức tạp, hần thắp giọng “Ừm” một tiếng, tỏ vẻ đồng ý.

Một bên Mạc Vân Quả đã nhận ra hành động của Tiêu Vũ Thanh, nghĩ muốn đi theo họ phải lấy đồ cho cô ấy ăn, cho nên cô lấy túi khoai từ ba lô đem cho Tiêu Vũ Thanh, sau đó thấp giọng nói: “Ăn, tôi gác đêm”

Tiêu Vũ Thanh: Đột nhiên cảm thấy em gái này thật khí phách làm sao đây!

Ân Dật Huyền: Đột nhiên cảm thấy có người muốn cướp chính vị hôn thê của mình làm sao đây!

Hai người giờ phút này tâm tình vô cùng phức tạp, tuy rằng Mạc Vân Quả chỉ cho Tiêu Vũ Thanh khoai lát, căn bản không thể no, nhưng bọn hắn rõ ràng có thể nương theo ánh trăng mờng manh nhìn đến, ba lô vốn đang căng phồng kia xẹp xuống,kia nguyên bản phình phình ba lô lập tức tiền bẹp đi xuống, chắc cô đã đem toàn bộ túi khoai lấy ra.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 442

Edit: linhlady

Một lát sau, trong không gian yên tĩnh vang lên tiếng ngáy.

Mạc Vân Quả nhìn theo hướng âm thanh phát ra, loáng thoáng thấy dáng vẻ của một tên béo.

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền rõ ràng cũng thấy được người kia, nhưng nhanh chóng rời tầm mắt đi.

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền cũng có chút mệt mỏi, ngược lại Mạc Vân Quả tinh thần sáng láng, nhìn không ra trạng thái mệt mỏi.

"Hai người ngủ." Mạc Vân Quả hướng tới hai người thấp giọng nói một câu.

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền nhìn nhau một cái, dựa vào gần hơn, nhìn như thật sự nghỉ ngơi, trên thực tế lại gần như là nhắm mắt tinh thần, chỉ cần hơi có động tĩnh, liền sẽ lập tức tỉnh lại.

Tất cả khoai lang Mạc Vân Quả đều đã cho Tiêu Vũ Thanh, lúc này cô lại không có gì để ăn.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, quyết định ngồi một bên an an tĩnh tĩnh đợi, ừm..... Thuận tiện nhìn xem phòng phát sóng trực tiếp đang nói chuyện gì.

Bởi vì hệ thống thăng cấp, cho nên trước khi Đoàn Tử trở lại, phòng phát sóng sẽ không có cách nào ở lại.

Nói cách khác, mặc dù hiện tại đã đã khuya, phòng phát sóng trực tiếp vẫn cứ mở ra, chỉ là số người xem so với ban ngày ít hơn hẳn.

"Tình thế như vậy mà vẫn có người vô tư ngủ ngáy cho được, chắc chắc chắc."

"Cái này thì có là gì? Còn không phải là mệt thế thôi sao?"

"Còn không phải là mệt thế thôi sao? Lầu trên nói cũng thật nhẹ nhàng, ai không biết mệt thế chính là một thời đại hắc ám nhất."

"Nhưng cái này cũng đồng nghĩa với việc mở ra một thời đại mới."

"Đúng là như thế, hắc hắc hắc, có thể chứng kiến một thời đại mới mở ra không phải là rất may mắn sao 2333333333"

"Ta mới nhắc kệ những cái đó đâu ~ ta chỉ lẳng lặng nhìn tiểu Quả Quả nhà ta ~"

"Ta chỉ lẳng lặng nhìn nam nữ chủ trang bức."

"Ngày mai tiểu Quả Quả có phải sẽ đi sẽ đi theo nam nữ chủ đánh tang thi đúng không? Ta cảm thấy tang thi kia sẽ rất đẹp trai 2333333333"

"Lầu trên thật khẩu vị nặng."

"Khẩu vị nặng +1"

"Khẩu vị nặng +2"

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả ở trong đầu suy nghĩ tới dáng vẻ tang thi một chút, yên lặng ở trong đầu bổ sung một câu: "Khẩu vị nặng +3"

".....(T▽T)"

"Đừng khóc huynh đệ! Đứng lên vuốt ve tang thi đi!"

"Lầu trên nguoi so với lầu trên kia khẩu vị còn nặng hơn!"

"Ta liền đánh cái cách khác!"

"Đừng nói chuyện, hôn ta!"

".....(￣.￣)"

Mạc Vân Quả cảm thấy đám người trong phòng phát sáng trực tiếp rất thú vị, các loại biểu tình kỳ quái đều có, không giống cô, luôn là vẻ mặt lạnh lẽo.

Mạc Vân Quả giật giật thân thể có chút cứng đờ, Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền lập tức tỉnh, hai người nhìn chăm chăm Mạc Vân Quả, ánh mắt đen tối không rõ.

Mạc Vân Quả giống như cảm nhận được tầm mắt hai người, quay đầu nhìn lại, thấp giọng nói: "Tỉnh?"

Tiêu Vũ Thanh xoa xoa thân mình, nghi ngại một lúc dường như cũng không còn mệt mỏi như trước, nhìn nhìn lại sắc trời bên người, đã ảm ảm có tia sáng, có lẽ trời cũng sắp sáng rồi.

"Ừm." Cô ấy đáp lại một câu, "Vừa rồi cô làm sao vậy?"

"Chân tê." Mạc Vân Quả giật giật chân nói.

Tiêu Vũ Thanh:.....

Thần sắc cô ấy phức tạp nhìn cô gái trước mặt, nên nói như thế nào đây? Cô ấy cảm thấy tâm của Mạc Vân Quả thật lớn.

"Trời sắp sáng." Ân Dật Huyền thấp giọng nói, hần mặt mờ nhìn người chung quanh, phát hiện đại đa số người đều còn ngủ, chỉ có bộ phận người tỉnh lại, trên mặt một mảnh chết lặng, giống như không nhìn thấy hy vọng.

Tiêu Vũ Thanh gạt đầu, trời đã sáng, cũng có nghĩa là đến lúc họ nên rời khỏi nơi này.

Mạc Vân Quả cũng theo Tiêu Vũ Thanh gạt đầu mà gạt đầu, trời đã sáng, cũng có ý nghĩa nên lẳng lặng nhìn bọn họ trang bức.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 443

Edit: Linh lady

Ân Dật Huyền cũng có vài người anh em, mặt thế lần này, so với đôi trước tới sớm hơn một tuần, hần còn không kịp tụ họp với đám anh em, đã bị vây ở nơi này.

Cũng may, hần đã sớm chuẩn bị đầy đủ.

Vốn dĩ hần đã tính hôm nay rời đi, ngoài ý muốn lại gặp được Tiêu Vũ Thanh, nhưng cũng may, vị hôn thê trên danh nghĩa này của hần cũng không phải người yếu đuối.

Ân Dật Huyền biết, em trai của Tiêu Vũ Thanh cùng đám anh em của hần vừa vận đều ở thành phố B, cho nên bọn họ tính toán kết bạn mà đi.

Ai biết, lại sẽ đụng tới tiểu gia hòa Mạc Vân Quả này.

"Chúng ta phải rời khỏi." Tiêu Vũ Thanh thấp giọng nói, đôi mắt thẳng lẳng lẳng nhìn Mạc Vân Quả, muốn từ trên mặt cô nhìn ra điều gì đó.

Nhưng mà, biểu tình của Mạc Vân Quả trước sau đều như vậy.

"Cùng đi!" Mạc Vân Quả lập tức trả lời, không hề có một chút do dự.

Lúc này, trời đã sáng rồi, trong mặt thế này vẫn luôn biến hóa nhanh như vậy.

Trong kho hàng rất nhiều người đều lục tục tỉnh lại, bao gồm đám người bác gái Vương đến cùng Mạc Vân Quả.

Con gái bác gái Vương vừa mới tỉnh lại liền chú ý tới ba người Mạc Vân Quả, đương nhiên nghe được cuộc đối thoại của bọn họ.

Ánh mắt con gái bác gái Vương lóe sáng, đuôi tay lòi kéo ống tay áo mẹ, thì thầm một câu gì đó.

Sau đó bác gái Vương đột nhiên nổi giận dùm dùm, đi tới trước mặt Mạc Vân Quả, chất vấn nói: "Cô dựa vào cái gì phải rời khỏi?"

Mạc Vân Quả:?

Mạc Vân Quả cũng không thêm cho bác gái Vương một ánh mắt nào, một bàn tay gắt gao lôi kéo ống tay áo Tiêu Vũ Thanh, giống như sợ cô ấy sẽ vứt bỏ cô.

Bác gái Vương nhìn thấy vậy cười lạnh một tiếng nói: "Thật đúng là yêu điểm gian hóa thâu một đồng!"(???)

Rõ ràng, một câu này của bác gái Vương đã gộp luôn Tiêu Vũ Thanh vào để mắng.

Tiêu Vũ Thanh vừa nghe, mặt tối sầm, cô ấy trực tiếp hừ lạnh một tiếng nói: "Tôi cũng thấy câu ngưu tầm ngưu mã tầm mã quả không sai."

Tuy rằng bác gái vương không quá am hiểu nhưng cũng biết được câu này là đang mắng mình.

Bác ta vốn dĩ muốn động thủ, nhưng lại nghĩ tới thực lực khủng bố của Mạc Vân Quả, lập tức nhịn xuống.

Bác gái Vương hít sâu một hơi nói: "Cô muốn rời đi cũng được, thế nhưng phải để lại phí chồng tôi bảo vệ cô?"

Lời này Mạc Vân Quả nghe hiểu, đại khái người này muốn đồ ăn.

Mạc Vân Quả đem bao lật cho bác gái Vương xem, bên trong rỗng tuếch.

Bác gái Vương cũng dự liệu được điểm này, mặt mờ quét qua Tiêu Vũ Thanh nói: "Cô không có nhưng cô ta có."

Tiêu Vũ Thanh hừ lạnh một tiếng, đem túi khoai hôm qua Mạc Vân Quả cho cô ấy bỏ vào trong ba lô của Mạc Vân Quả.

Trên mặt bác gái Vương vui vẻ, tự cho rằng cô sẽ mang gói khoai kia cho mình.

Bác ta nuốt nuốt nước miếng, trong miệng lại nói: "Mấy bao khoai này không đủ, tôi còn muốn bánh mì hun khói cùng nước khoáng."

Hôm qua bác ta còn nhìn thấy cô ấy có bánh mì hun khói.

Tiêu Vũ Thanh cũng không thêm cho bác gái Vương một ánh mắt, trực tiếp kéo tay Mạc Vân Quả, nói thẳng: "Chúng ta đi."

Sắc mặt bác gái Vương suy sụp, dậm dậm chân, bác ta muốn cản Mạc Vân Quả, rồi lại sợ hãi thực lực khủng bố kia của cô.

Ân Dật Huyền đeo túi to, đi phía sau hai người.

Mất thấy ba người sắp mở cửa kho hàng ra, Lý Tam mang theo mấy người ngăn cản bọn họ.

"Bên ngoài có tang thi, các người cứ như vậy đi ra ngoài, nếu đem tang thi mang tới làm sao bây giờ?" Lý ba mặt sắc âm trầm nhìn ba người.

Mạc Vân Quả cùng Tiêu Vũ Thanh hẳn ta không biết có bao nhiêu thực lực, nhưng thực lực của Ân Dật Huyền hẳn ta lại biết đến, hẳn ta không muốn để bọn họ rời đi, nếu không kho hàng này nhiều người như vậy, hẳn ta cũng không nuôi nổi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 444

Edit:Linh lady

Ân Dật Huyền tiến lên một bước, đem Mạc Vân Quả cùng Tiêu Vũ Thanh bảo hộ ở phía sau trầm giọng nói: "Bên ngoài đám tang thi ngày hôm qua đã bị bọn tôi giải quyết, tạm thời sẽ không có tang thi lại đây."

Lý Tam cũng mặc kệ chuyện đó, hẳn ta đánh mất ra hiệu một cái, đám người kia lập tức bao quanh ba người, còn những người khác, hẳn ta cũng mặc kệ quyết định của họ.

Ân Dật Huyền hừ lạnh một tiếng, mở tay ra, một quả cầu lôi điện lập tức xuất hiện, đây là dị năng của hắn.

Khi nhìn thấy quả cầu kia, cũng có chút sợ hãi, đồng thời cũng hiểu hẳn ta không giữ người lại được.

Nhưng cứ như vậy để bọn họ rời đi, Lý Tam rõ ràng không cam lòng.

Hắn ta khề cần môi, hung tợn nói: "Muốn đi cũng có thể, giao phí bảo hộ."

Ánh mắt Tiêu Vũ Thanh khi nhìn Lý Tam giống như kẻ ngốc, Ân Dật Huyền trong lòng cũng cảm thấy buồn cười, nhưng hắn cũng không suy nghĩ nhiều, từ ba lô lấy ra mấy cái bánh mì cùng chân giò hun khói đặt ở trên mặt đất, trầm giọng nói: "Có thể đi rồi đi?"

Lý Tam nhìn vài thứ kia, gật gật đầu, để cho bọn họ rời đi.

Bọn họ vừa ra kho hàng, bên trong mấy người liền lập tức liền đóng cửa lại.

Tiêu Vũ Thanh cười nhạo một tiếng, không nói gì.

"Đi thôi, mau chóng chạy đến thành phố B." Ân Dật Huyền cũng không quá để ý mấy thứ kia, hiện tại, rõ ràng thời gian càng quan trọng hơn.

Cũng không biết hai tên gia hỏa kia như thế nào rồi? Tuy rằng nương theo kí ức kiếp trước bọn họ khẳng định có thể sống sót hơn nữa đã thức tỉnh dị năng, nhưng một đời này, cũng không biết có thể vì hắn xuất hiện nơi này không mà mặt thế lại xảy ra sớm hơn một tuần.

Trong lòng Tiêu Vũ Thanh cũng lo lắng cho em trai, trong trí nhớ của thân thể này, người em trai kia, đối xử rất tốt với cô ấy, huống hồ, đời trước cô ấy cũng có em trai, chỉ là đã mất khi còn nhỏ, một đời này, cô ấy muốn bảo vệ người nhà thật tốt.

Mạc Vân Quả ngược lại không có vương bận gì, yêu cầu duy nhất của cô, đó là ôm chặt đùi nam nữ chủ mà thôi.

Ba người sau khi ra khỏi siêu thị, trực tiếp tìm một chiếc xe, Ân Dật Huyền lái xe, trực tiếp hướng tới thành phố B xuất phát.

Xe mới đi không lâu, liền gặp tang thi.

Tiêu Vũ Thanh là dị năng hệ mộc, thao tác thật nhanh tạo gai nhọn đâm thẳng vào đầu tang thi.

Mạc Vân Quả trực tiếp dùng dị năng hệ băng, một kích trúng ngay đầu tang thi.

Thời điểm Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền thấy cô có dị năng hệ băng còn sừng sốt một chút, nhưng lại rất nhanh bình thường trở lại.

Đương nhiên, bọn họ lại cảm thấy hứng thú với trường đao trong ray Mạc Vân Quả hơn, nhưng bởi vì thời gian gấp gáp, bọn họ cũng không có hỏi nhiều.

Những tang thi kia trong óc cũng có tính hạch, nhưng đại khái chỉ lớn bằng hạt gạo, hơn nữa thời gian không cho phép, ba người cũng không đi nhặt, dùng không được bao lâu, và lại dù sao sau này cũng sẽ xuất hiện tang thi cấp bậc cao hơn.

Còn đám người Lý Tam kia có kết cục như thế nào, bọn họ cũng lười quan tâm.

Ba người không biết đó là, sau khi bọn họ rời đi không lâu, con tang thi ẩn mình trong đó đã triệu tập tang thi đem nơi đó vây quanh, đến nỗi kết cục kia, đương nhiên không cần phải nói.....

Thành phố B cách nơi này đại khái có mấy trăm km, nếu như bình thường, cũng mất một khoảng thời gian, càng đừng nói là hiện tại.

Con đường bị phá nát, còn có các loại tang thi, còn có thu thập các loại vật tư, tốc độ này lập tức chậm lại.

Lúc này mới vừa mới ra tới ngoại thành, trời đã tối rồi.

Ban đêm luôn là làm người ta bất an, Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền thương lượng một chút, tính toán tìm một khi thôn nào đó ở lại qua đêm, bọn họ không biết, ở trong thôn, có một quái vật khổng lồ đang chờ bọn họ.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 445

Edit: Linh lady

Nơi này là một thôn nhỏ, bên trong cũng chỉ có mười mấy hộ dân, bên trong thôn an tĩnh đáng sợ, nơi nơi là máu tươi.

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền liếc nhau, cũng biết trong thôn này có tình huống không thích hợp.

Nhưng tưởng tượng đến ban đêm tình hình giao thông không thấy rõ đường càng nguy hiểm hơn, bọn họ thương lượng một chút, quyết định vẫn ở lại thôn này.

Ba người chọn một căn nhà có vẻ sạch sẽ, càng may mắn là, căn nhà này còn có chút gạo cùng rau dưa.

Rau dưa hiển nhiên không thể ăn, nhưng cũng may gạo có thể.

Ở nông thôn đều dùng bếp củi, cũng có nghĩa là bọn họ sẽ có bữa ăn nóng.

Tiêu Vũ Thanh từ trong không gian cầm một ít rau dưa cùng thịt, mỹ mãn làm một cơm.

Bề ngoài Ân Dật Huyền không có biểu hiện gì, nhưng trong lòng lại có một tia cảm động, ở trong mắt hắn xem ra, đây là biểu hiện của việc Tiêu Vũ Thanh tín nhiệm hắn.

Còn Mạc Vân Quả, ừm..... Giống như vẫn có thể ăn cái gì đó.

Thật ra Tiêu Vũ Thanh cũng ngầm quan sát hai người, chỉ cần hai người lộ ra thần thái khác thường nào, như vậy cô ấy sẽ lập tức lựa chọn rời đi.

Cũng may, hai người đều không có biểu hiện gì khác.

Mấy người mỹ mãn ăn một bữa, đồ ăn nóng hầm hấp làm ba người đều cảm thấy thoải mái.

“Em gái nhỏ, em tên là gì?” Ân uống no đủ Tiêu Vũ Thanh lúc này mới hỏi tên Mạc Vân Quả.

“Mạc Vân Quả.”

“Chị tên là Tiêu Vũ Thanh, anh ấy là vị hôn phu của chị Ân Dật Huyền.” Tiêu Vũ Thanh giới thiệu, đôi mắt thẳng thừng nhìn Mạc Vân Quả, không buông tha bất luận một biểu tình nào.

Mạc Vân Quả gật đầu, “Ừm” một tiếng.

Tiêu Vũ Thanh xem Mạc Vân Quả lãnh đạm phản ứng, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra tính cách của cô là như thế, tại đây mặt thế này, thêm một đồng minh càng tốt hơn.

“Kế tiếp em muốn đi đâu?” Tiêu Vũ Thanh lại hỏi, nếu có thể đi cùng bọn họ, tự nhiên là tốt nhất.

“Đi theo các người.” Mạc Vân Quả nói thẳng, nhiệm vụ của cô, vốn là như thế.

Ân Dật Huyền ở một bên nghe được lời này, trong mắt hiện lên một tia ám quang, chỉ là không nói chuyện, cũng không biết trong lòng hắn đến tột cùng nghĩ như thế nào.

Đêm dần dần sâu, ăn uống no đủ mấy người cũng dần dần có chút buồn ngủ.

Ba người mỗi người tìm một phòng chuẩn bị nghỉ ngơi, vị trí của bọn họ cách nhau không xa, một có việc liền có thể lập tức hỗ trợ.

Mạc Vân Quả ngồi trong phòng, ở phòng phát sóng trực tiếp nói: “Có chó.”

“Ừm? Chó? Cái gì chó?”

“Ta nghĩ ý của tiểu Quả Quả nhà ta là ở nơi này có một con chó biến dị.”

“Cũng chính là chó biến dị?”

“Nói như vậy, vậy tiểu Quả Quả không phải có nguy hiểm sao?”

“Tiểu Quả Quả cảm giác được chó biến dị? Thế nào? Có thể biết trước sao?”

“Tiểu Quả Quả, không phải sợ, Tiểu Vũ Thanh cùng tên Ân Dật Huyền có hào quang vai chính, không có việc gì!”

“Đúng vậy đúng vậy, ôm chặt bọn họ thì tốt rồi!”

“Tiểu Quả Quả nhà chúng ta rõ ràng không có sợ được không!”

“Cũng đúng ha ha ha ha ha! Tiểu Quả Quả nhà ta chính là không sợ trời không sợ đất!”

“Cho dù có sợ hãi, các người có thể từ trên mặt tiểu Quả Quả nhà ta nhìn được biểu tình sợ hãi sao?”

“= không thể.....”

Mạc Vân Quả đích xác không sợ, tuy rằng cô cảm giác được lực lượng của con chó kia rất cường đại, nhưng giống như không muốn trêu chọc bọn họ.

Mạc Vân Quả không biết đó là, cô lại cảm nhận được con chó biến dị đầu đàn mang theo một đám chó biến dị đi về phía thôn.

Ân Dật Huyền là người đầu tiên phản ứng lại, hần bùng tỉnh sau đó lập tức tới cửa phòng gọi Tiểu Vũ Thanh, sau đó lại đi tìm Mạc Vân Quả, mà lúc này, những con chó biến dị đến rất gần bọn họ.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 446

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả nhìn thấy hai người đi vào phòng cô, xoay người một cái đi ra.

Tiểu Vũ Thanh vội vàng giải thích một câu: “Nguy hiểm, đi!”

Mạc Vân Quả cầm lấy trường đao, gật gật đầu, đuổi kịp hai người đi ra khỏi phòng.

Vừa đi ra khỏi phòng, liền thấy được rất nhiều ánh mắt sáng xanh, nương theo ánh trăng nhìn lại, xung quanh có rất nhiều chó biến dị đang đi lại vị trí của bọn họ.

Ân Dật Huyền cùng Tiểu Vũ Thanh liếc nhau, đồng loạt sử dụng dị năng của mình.

Lúc này bọn họ cũng không rành lo chuyện khác, tuy rằng Ân Dật Huyền biết có động vật biến dị tồn tại, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị bọn chúng vây lại.

Còn Mạc Vân Quả, cô cũng không sợ hãi, chỉ là một tay dùng trường đao, một tay sử dụng dị năng hệ băng, hai tay đồng thời ra chiêu, hai con cùng bị hạ cùng lúc.

Bầy chó biến dị này có khoảng mười con, chắc hẳn là chó ở trong thôn này.

Tiểu Vũ Thanh nhìn phương thức chiến đấu của Mạc Vân Quả, trong lòng đối cô gái kỳ quái này lại có thêm đánh giá về sức chiến đấu, đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra, an toàn của bọn họ tạm thời được bảo đảm.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp thấy một màn như vậy, mỗi người lại nhiệt huyết sôi trào, phương thức chiến đấu như vậy, thoát nhìn thật sự rất có ý tứ, đương nhiên, cũng có không ít người có tư duy chạy lệch.

“Cái đám chó biến dị có thể ăn sao? (mặt khát vọng)”

“Lầu trên người nhất định là đồ tham ăn!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta quả nhiên uy vũ khí phách! Không ra chiêu thì thôi, vừa ra một chiêu kinh người a!”

“Lợi hại quá tiểu Quả Quả của ta, thế nhưng có thể cùng lúc sử dụng cả hai tay!”

“Chắc chắn chắc, tiểu Quả Quả nhà ta có chiến đấu phương thức quả thực bá khí!”

“Hắc hắc hắc, các người nói, hai người kia thấy một màn như vậy có cảm thụ gì đây?”

“Có thể có cái cảm thụ gì? Khẳng định là vui về a!”

“Ta muốn nhẹ nhàng hỏi một câu, đám chó biến dị này có thể ăn sao?”

“..... Lầu trên người có thể cùng những người khác giao lưu một chút.”

“Ta cũng chỉ muốn hỏi một chút mà thôi, cũng không có tính toán ăn nó, ừm. Chính là như vậy!”

“Ta sẽ làm bộ tin người.”

Mười con chó biến dị dưới sức chiến đấu cường hân của ba người nhanh chóng giải quyết xong, nhưng ba người một chút cũng không dám thả lỏng cảnh giác.

Bọn họ có thể cảm giác được, còn có một quái vật khổng lồ, còn không chưa xuất hiện.

Trải qua một hồi chiến đấu, dị năng của ba người đều bị hao tổn, nếu lại tiếp tục chiến đấu mà nói, dị năng rất có khả năng khô kiệt, bọn họ chỉ có thể hy vọng gia hỏa kia sẽ không xuất hiện.

Nhưng mà, hy vọng của bọn họ thất bại.

Sau khi đám chó biến dị chết, một con vật giống như sư tử xuất hiện trước mắt bọn họ.

Nó gần như không có chút do dự nào, trực tiếp hướng tới Mạc Vân Quả mà đi, nó tận mắt thấy rõ ràng, người này là người giết cấp dưới của nó nhiều nhất.

Mạc Vân Quả trực tiếp dùng trường đao chấn, ngăn cản đợt tấn công đầu tiên của chó biến dị

Chó biến dị thấy một lần tập kích không thành, liền bắt đầu lần thứ hai công kích.

Lúc này, Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền cũng hướng tới chó biến dị ném dị năng.

Chó biến dị bị trúng một chiêu cực đau, nó nổi giận gầm lên một tiếng, lực tấn công càng thêm mãnh liệt.

Tốc độ cùng lực lượng của nó vô cùng lớn, nếu như nó lựa chọn công kích Tiêu Vũ Thanh hoặc là Ân Dật Huyền, không bao lâu sẽ thành công.

Cố tình nó lựa chọn lại là Mạc Vân Quả, cái này cũng tạo thành bi kịch của nó.

Trường đao của Mạc Vân Quả có Linh Khí, vật phẩm không có cách nào làm gãy, hơn nữa năng lực cũng rất lớn, cũng có thể chống chế được kia biến dị cầu.

H

ơn nữa có Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền hiệp trợ, mười tới phút sau, chó biến dị nổi giận gầm lên một tiếng, đã từ vong.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 447

Edit: Linh lady

Sau khi chó biến dị chết, thôn nhỏ vốn đã yên tĩnh lại càng im ắng hơn.

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền không có hình tượng ngồi dưới đất, hé miệng thờ phỉ phò.

Lúc này dị năng của bọn họ đã tiêu hao hết, nếu là con chó biến dị này không chết, bọn họ cũng chỉ có thể gồng lên vật lộn.

Mạc Vân Quả cũng ngồi ở trên mặt đất, khác với hai người hô hấp dồn dập, cô có vẻ bình tĩnh hơn rất nhiều.

Ánh mắt Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền đều dừng ở trên người Mạc Vân Quả, bọn họ biết, cô rất mạnh, ít nhất còn mạnh hơn bọn họ.

Ân Dật Huyền tuy rằng có chút nghi hoặc vì sao đời trước chưa từng nghe qua có một cô gái như vậy, nhưng tưởng tượng đến chuyện mình trọng sinh đã trở lại, nói không chừng cũng có cái gì đó thay đổi theo, hẳn cũng không hề rời rắm thêm về vấn đề này nữa.

Tiêu Vũ Thanh lại có thêm hảo cảm với Mạc Vân Quả, ở trên người Mạc Vân Quả, cô ấy không hề thấy một tia tham lam nào.

Có lẽ, cô gái này chỉ đơn thuần muốn tìm đồng bọn đi.

Nghĩ như vậy Tiêu Vũ Thanh nhìn Mạc Vân Quả nở một nụ cười, Mạc Vân Quả nhìn thấy Tiêu Vũ Thanh đột nhiên nhìn cô cười, trầm mặc nửa ngày, cô đột nhiên đứng lên, đi đến bên người chó biến dị.

Cô dùng trường đao của mình, trực tiếp bổ đôi đầu nó ra, từ bên trong tìm ra một tinh hạch, tinh hạch màu trong suốt, so với tinh hạch lúc trước cô thấy thù to hơn nhiều, đại khái to bằng hạt đậu nành đi.

Sau khi Mạc Vân Quả lấy được tinh hạch, liền đi tới trước mặt Tiêu Vũ Thanh còn đang ngốc lảng, đem tinh hạch trong tay đưa cho cô ấy.

Tiêu Vũ Thanh nhìn Mạc Vân Quả đưa viên tinh hạch cho mình, trầm mặc vài giây sau hỏi: “Vì sao lại cho chị?”

Mạc Vân Quả ngồi xổm xuống, nghiêng đầu nhìn cô ấy nói: “Cô cười với tôi.”

Tiêu Vũ Thanh:

Tiêu Vũ Thanh chưa bao giờ biết, nụ cười của cô lại có mị lực như vậy, không đợi cô ấy nói thêm cái gì, lại nghe thấy Mạc Vân Quả nói: “Cô muốn, tôi giúp cô.”

Tiêu Vũ Thanh:..... Đột nhiên lại cảm thấy mình bị cong rồi làm sao đây!

Ân Dật Huyền:.....

Ân Dật Huyền cảm thấy, giờ phút này hẳn, đại khái là dư thừa.

Tiêu Vũ Thanh ngượng ngùng cảm tình hạch, cô ấy cũng không phải kẻ ngốc, những thứ như tình hạch cô ấy cũng biết, thời kì đầu một viên tình hạch lớn như vậy có bao nhiêu quý giá.

“Chị không cần cái này, em cầm đi.” Tiêu Vũ Thanh đẩy đẩy tay Mạc Vân Quả, tỏ vẻ mình cũng không muốn.

Mạc Vân Quả nhìn Tiêu Vũ Thanh một hồi lâu, sau đó từ trong túi lấy ra một cái túi nhỏ, cô mở túi ra, từ bên trong lấy ra rất nhiều tình hạch, tuy rằng chỉ lớn bằng hạt gạo, nhưng đổi lại số lượng rất nhiều.

Tiêu Vũ Thanh sửng sốt, không rõ Mạc Vân Quả muốn làm cái gì.

Mạc Vân Quả đem viên tình hạch của chó biến dị để trên mặt đất, sau đó đẩy đẩy về phía trước, nói: “Đều cho cô.”

Tiêu Vũ Thanh:.....

“Chị.....” Tiêu Vũ Thanh còn chưa kịp nói hết câu, đã thấy Mạc Vân Quả ở trong một đồng tình hạch kia chọn lựa nhặt, cuối cùng tìm được hai viên tình hạch màu hoàng kim.

Cô bỏ hai viên tình hạch màu hoàng kim vào trong túi, cả người có vẻ dị thường vui vẻ.

Tiêu Vũ Thanh cảm thấy, cô gái trước mắt giống như vui vẻ quá mức.

“Màu hoàng kim, của tôi. Còn lại, của cô.” Mạc Vân Quả đem túi bỏ vào không gian, sau đó cứ như vậy nhìn Tiêu Vũ Thanh.

Tiêu Vũ Thanh giật giật khóe miệng, hỏi một câu: “Không hỏi hận?”

Mạc Vân Quả lắc đầu, Ân Dật Huyền đỡ trán, không biết sao, vừa rồi khi nhìn đến đoạn cô gái nhỏ lựa tình hạch màu vàng kim, hẳn rõ ràng cảm giác được, cô đặc biệt hưng phấn!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 448

Edit: Linh lady

Yết hầu Ân Dật Huyền có chút khô, hẳn nhìn hai người giằng co, giọng nghẹn ngào nói: “Em nhận lấy đi, chúng ta hiện tại cần khôi phục dị năng.”

Tiêu Vũ Thanh kinh ngạc nhìn hẳn, không rõ ý hẳn muốn nói là gì.

Ân Dật Huyền lại giải thích cho hai người hiểu công dụng của tình hạch, hiện giờ đại đa số tình hạch đại đều là trong suốt không màu, có thể khôi phục dị năng bị tiêu hao, tuy rằng hiệu quả thực nhỏ, nhưng tóm lại có còn hơn không.

Chờ đến về sau cấp bậc tăng thì lên cao, liền sẽ xuất hiện các loại tình hạch có màu sắc, đến lúc đó sẽ phân theo thuộc tính hấp thu tình hạch.

Tiêu Vũ Thanh cảm thấy tác dụng như vậy cũng không khác với nội dung tiểu thuyết mặt thể cô ấy từng đọc, rất nhanh tiếp nhận, còn chuyện Ân Dật Huyền từ đâu biết được, cô ấy một chút hứng thú cũng không có.

Người a, tóm lại luôn có bí mật của riêng mình.

Khi Ân Dật Huyền nói những lời này, vẫn luôn quan sát biểu tình của hai người.

Tiêu Vũ Thanh đương nhiên tiếp nhận rồi, cũng không có biểu hiện ra cái gì không tốt.

Thế nhưng Mạc Vân Quả.....

Ân Dật Huyền giật giật khóe miệng, người này có biểu tình sao?

Sau đó, Ân Dật Huyền lại hướng hai người phổ cập một chút về thuộc tính của tình hạch, hẳn là dị năng hệ lôi, cần tình hạch màu tím, mà Tiêu Vũ Thanh hệ mộc, cần tình hạch màu lam, còn như Mạc Vân Quả hệ băng, cần tình hạch màu lam.

Mạc Vân Quả nghe xong câu đó, lúc sau, chỉ là yên lặng nói một câu: “Màu hoàng kim, của tôi!”

Ân Dật Huyền giật giật khóe miệng, thập phần bất đắc dĩ nói: “Tình hạch màu hoàng kim là của dị năng hệ thổ, cô cầm cũng vô dụng.”

Mạc Vân Quả cũng mặc kệ chuyện đó, chỉ lập lại nói: “Màu hoàng kim, của tôi!”

Ân Dật Huyền:.....

“Ha ha ha ha! Nam chủ, ta khuyên người vẫn không cần khuyên tiểu Quả Quả nhà ta từ bỏ màu hoàng kim ha ha ha ha!”

“Đúng vậy đúng vậy, tiểu Quả Quả nhà ta đối với màu vàng chính là yêu đến thâm trầm.”

Quảng cáo

Trĩ cấp 4 sa búi, lòi dom chó vội cắt, dùng thứ này là ổn liền

“Ma ma hỏi ta vì sao lại rơi lệ, ta nói ta bị tình cảm chân thành của tiểu Quả Quả với màu hoạc kim làm cảm động”

“Sau đó ma ma ngời liền cho ngời một bạt tai cũng nói: Đẹp sang một bên chơi đi ~”

“Hi hu hu. Ta muốn khiếu nại lâu khi trên để người ta~(T▽T)”

“Ta liền cười cười không nói lời nào 23333333333”

“Cho nên nói, tiểu Quả Quả nhà không tính toán đến chuyện thăng cấp dị năng, chỉ tính toán thu thập nhiều tinh hạch màu hoàng kim sao?”

“Nói như vậy, những dị năng giả hệ thổ không phải gặp xui xẻo sao?”

“Ha ha ha ha! Ta chờ mong trong đám anh em của Ân Dật Huyền có dị năng hệ thổ, nói vậy, hắc hắc hắc.....”

“Nhưng có trò hay để nhìn 233333333333”

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp không biết đó là, trong đám anh em của Ân Dật Huyền quả thật là có người mang dị năng hệ thổ, sau khi mọi người tụ tập ở bên nhau, sinh hoạt của vị huynh đệ kia, ừm..... Thực xuất sắc.

Nói trở về, Tiêu Vũ Thanh nghe được Ân Dật Huyền nói như vậy, lúc sau, cũng liền không tiếp tục chối từ Mạc Vân Quả đưa tinh hạch cho mình.

Cô ấy biết, hiện tại vẫn là thực lực quan trọng

Tiêu Vũ Thanh cũng phân một ít tinh hạch cho Ân Dật Huyền, tuy rằng trước mắt tinh hạch này không giúp họ khôi phục được nhiều dị năng, nhưng không chịu nổi số lượng nhiều a.

Tiêu Vũ Thanh dựa theo phương pháp hấp thu tinh hạch mà Ân Dật Huyền chỉ, hấp thu xong, cô ấy cảm giác được dị năng khôi phục hơn phân nửa, mà bên kia Ân Dật Huyền cũng như thế.

Lúc này, trời đã tờ mờ sáng, Tiêu Vũ Thanh tùy tiện làm một chút đồ ăn, sau đó mấy người ăn xong, lại bắt đầu chạy tới thành phố B.

Ven đường không đựng thêm động vật biến dị nào, nhưng thật ra tang thi, trước sau như một nhiều hơn.

Cũng may, thực lực ba người không tầm thường, trước mắt với đám tang thi cấp một này không đáng sợ.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 449

Edit: Linh lady

Muốn đi tới thành phố B có rất nhiều con đường, Ân Dật Huyền lựa chọn con đường gần nhất, đồng thời cũng là con đường nguy hiểm nhất.

Bởi vì hẳn lựa chọn đi đường cao tốc, đồng nghĩa với việc sẽ có rất nhiều tang thi, cũng như đám người không có ý tốt.

Cũng may, trên đường cao tốc cũng không có chỗ nào bị tàn phá, giống như có ai đó cố tình dọn đi.

Trên đường đi, xe bọn họ hết xăng, vẫn là Ân Dật Huyền lấy xăng từ trong không gian của mình ra.

Ân Dật Huyền biết, muốn trở thành đồng bọn, bại lộ là chuyện tất yếu ắt không thể thiếu.

Khi Tiêu Vũ Thanh biết Ân Dật Huyền có không gian, chỉ là nhượng mảy, cũng không nói thêm cái gì.

Cô ấy biết, chuyện cô ấy có không gian sớm muộn cũng sẽ bại lộ.

Nhưng mà, cái này lại có quan hệ đâu?

Bọn họ, đều có sự tiến nghiệm với nhau.

Còn Mạc Vân Quả.....

Tiêu vũ thanh bất đắc dĩ nhìn người bên cạnh lấy ra một bao khoai “Răng rắc răng rắc”, cái tiểu cô nương này, cũng có không gian a.....

Nên lộ cũng đã lộ ra rồi, dư lại, đó là bí mật của mỗi người, không cần thiết phải nói ra.

Cứ như vậy chạy hết một ngày, bọn họ gặp một đám người.

Ở trên đường cao tốc, đám người kia thu phí người đi đường.

Chỉ cần giao nộp đồ ăn, liền có thể thông qua.

Ở trước xe bọn họ, còn có hai chiếc xe, Mạc Vân Quả nhìn qua cửa sổ xe, thấy ở chiếc xe thứ nhất có một người đàn ông đang đứng, cúi đầu khom lưng nói chuyện với một người đàn ông khác đang cầm súng.

Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh hiển nhiên cũng thấy được một màn này, Tiêu Vũ Thanh cười nhạo một tiếng, không biết suy nghĩ cái gì.

Ân Dật Huyền tựa hồ đã nhận ra suy nghĩ trong lòng Tiêu Vũ Thanh, chỉ nhàn nhạt nói một câu, “Người như vậy, ở mặt thể mới có thể sống được càng lâu.”

Đương nhiên Tiêu Vũ Thanh cũng biết điểm này, cô ấy gật gật đầu, không nói gì.

Người thu phí kia cũng được xem là kẻ thông minh, sớm chiếm đoạt đoạn đường này, tàn nhẫn độc ác thu hoạch đồ ăn, như vậy, mới có thể sống được càng lâu.

“Răng rắc răng rắc”

Tiêu Vũ Thanh bị thanh âm vang dội này lôi suy nghĩ trở lại, cô ấy nhìn khuôn mặt lạnh lẽo trước sau như một của Mạc Vân Quả, thò lại gần đem khoai lát kia vứt sang một bên, hai đôi tay niết mặt Mạc Vân Quả, hơi có chút bất đắc dĩ nói: “Khoai lát ăn không đủ no.”

Mạc Vân Quả bị nhéo mặt, vẫn như cũ quật cường nói: “Không đói bụng.”

Tiêu Vũ Thanh: Không đói bụng người còn ăn! Từ lúc lên xe tới giờ chưa từng ngừng!

Mạc Vân Quả có tích cốc đan, đương nhiên sẽ không đói bụng, đến nỗi vì sao muốn ăn khoai lát, ừm. Bởi vì ăn rất ngon.

Trong lúc hai người nói chuyện, cũng đến phiên xe bọn họ.

Trương Võ nhìn Ân Dật Huyền trên x, nhìn khuôn mặt sạch sẽ kia, trong lòng có một tia suy đoán.

“ Bao nhiêu người?” Hắn ta dè dặt giọng nói hỏi.

“Ba người.” Ân Dật Huyền trả lời.

“Giao ra hai mươi cái bánh mì hoặc là hai mươi túi mì ăn liền, các người có thể đi rồi.” Trương Võ nói, hắn ta cảm giác được người đàn ông trước mắt này rất cường đại, hắn ta rất thông minh, biết người nào nên chọc, người nào không nên dây vào.

“Ừm” Ân Dật Huyền gật gật đầu, đem đồ ở trên ghế phụ đưa cho Trương Võ.

Trương Võ kiểm kê một chút, có mười cái bánh mì, năm sáu cái gói mì, còn có mấy túi mì ăn liền, như vậy xem ra, người đàn ông này sớm có chuẩn bị.

Trương võ mặt mày nhìn thoáng qua phía sau, là hai cô gái, trong lòng hắn ta hiện lên một tia lửa nóng, người đàn ông này rất mạnh, nhưng nếu có hai cái con chồng trước.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 450

Edit: Linh lady

Trong lòng Trương Võ biết, ở trong thời đại này, phụ nữ chính là con chồng trước.

Hắn ta cảm bao Ân Dật Huyền giao nộp, nhắc chân đi lại chỗ đội ngũ của mình, đội ngũ của hắn có mười mấy người, mỗi người lớn lên đều buru hăn.

Tại đây ngăn ngừa vài phút, trong lòng Trương Võ đã có ý tưởng.

Người đàn ông kia có thể bình tĩnh giao nhiều đồ ăn như vậy, như vậy trong xe kia nhất định có rất nhiều, nghĩ đến đồ ăn, Trương Võ liếm liếm môi có chút khô khốc, trong lòng sớm đã muốn đem đồ ăn trong xe chiếm làm của riêng.

Trương Võ trở lại đội ngũ, cùng mấy người thì thầm to nhỏ, trên mặt mấy người kia hiện lên một tia cuồng nhiệt, bọn họ biết, cơ hội bọn họ đã tới.

Mà bên này ba người lại không biết Trương Võ, Ân Dật Huyền khởi động xe, tiếp tục tiến về phía trước.

Mở đi được một đoạn, liền bị một đám người ngăn cản, người dẫn đầu, thành lĩnh chính là Trương Võ.

“A a a a! Muốn đầu võ sao!”

“Muốn cản đường cướp bóc sao!”

“Ngồi chờ bị tiểu Quả Quả vả mặt!”

“Chắc chắn chắc, đầu năm nay cư nhiên lại có người không có áng mắt như vậy, muốn cướp bóc tiểu Quả Quả nhà ta.”

“Chỉ sợ đôi mắt người nọ lớn lên ở trên móng, sau đó bị quần che khuất đi, ha ha ha ha!”

“Tắm tặc, lầu trên mắng chửi người thật tàn nhẫn, bất quá ta thích 233333333”

“Ai, cứ như vậy mà sống không tốt sao? Làm gì nhất định phải cướp bóc tiểu Quả Quả nhà ta?”

“Thật là luẩn quẩn trong lòng a, bất quá, hắc hắc hắc ~ lại có trò hay để xem.”

“Trên lầu thật là có sở thích tàn ác 2333333333”

Trong phòng phát sóng trực tiếp mọi người sôi nổi bàn luận đều thấy vui sướng khi người gặp họa, tỏ vẻ đám người Trương Vô có ánh mắt không tốt, đương nhiên, cũng có vài người hiểu được cách làm của bọn họ, dù sao đây cũng là mặt thể.

Nói trở về, Ân Dật Huyền nhìn một đám người ngăn trước xe, ngay lập tức biết bọn họ muốn làm cái gì.

Hắn cười lạnh một tiếng, chỉ đồ thừa đám người kia không có mắt, thể mà lại muốn cướp trên đầu bọn họ.

Trương Vô mạnh mẽ gõ gõ cửa sổ xe, vênh vào tự đắc nói: “Xuống xe!”

Tiêu Vũ Thanh cùng Ân Dật Huyền liếc nhau, quyết định xuống xe, không cho bọn họ một chút nhan sắc, thật đúng là cho rằng bọn họ sợ!

Trương Vô nhìn đến ba người xuống xe, trong mắt xẹt qua một tia châm chọc, hắn ta biết, người đàn ông này không được.

“Chuyện gì?”

Ân Dật Huyền rút tay vào túi quần, lạnh lùng nhìn Trương Vô.

Trương Vô cũng lạnh lùng nói: “Hiện tại chiếc xe này thuộc về bọn tao, các người có thể lên!”

“Nha? Phải không?” Khoé miệng Ân Dật Huyền ngậm một nụ cười lạnh, ánh mắt nhìn Trương Vô giống như nhìn một người chết.

Tiêu Vũ Thanh cùng Mạc Vân Quả đứng ở phía sau Ân Dật Huyền, nhìn đằng sau Trương Vô có mười mấy người, trên mặt đều không có biểu tình gì.

“Nói nhảm cái gì! Mau cút!”

Trong tay Trương Vô cầm một khẩu súng, ở cái này mặt thể cũng là một thứ hiếm lạ, nhưng mà Ân Dật Huyền chỉ cần liếc mắt một cái đã nhìn ra, cây súng chỉ là hàng giả mô phỏng lại mà thôi.

Ân Dật Huyền lập tức bắt lấy họng súng, sau đó xoay ngược lại, đem súng đặt ở trên thái dương của Trương Vô.

“Phải không?”

Trương Vô khê cần môi, hắn ta biết súng trong tay mình chỉ là hàng nhái mà thôi, hắn ta biết người đàn ông này sẽ không giết được mình.

Hắn ta để hai tay ra sau, đánh một cái thủ thế.

Phía sau mười mấy người thấy thế, lập tức liền vây quanh ba người, trong đó hai người dùng dao trong tay đặt ở trên cổ Tiêu Vũ Thanh cùng Mạc Vân Quả, ở thời điểm mọi người không thấy, Tiêu Vũ Thanh ấn bàn tay Mạc Vân Quả đang muốn phóng thích dị năng lại.

Lần này, Trương Vô liền tin tưởng mười phần.

“Tiểu tử, không thể tưởng được đi? Cái này bất quá chỉ hàng giả mô phỏng súng mà thôi!” Trương Vô bắt lấy, sau đó hung hăng vứt bỏ.

Edit: Luận một trăm kiểu chết của nhân vật qua đường..

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 451

Edit: Linhlady

“Vốn dĩ cho các người cơ hội lần, hiện tại thì.....” Trương Vô nhìn thoáng qua Tiêu Vũ Thanh cùng Mạc Vân Quả, cười lạnh nói: “Vây các người vẫn nên lưu lại đi!”

Nói xong hắn ta lập tức cười ha ha, cả người có vẻ vô cùng tự tin.

Ân Dật Huyền cảm thấy buồn cười, thật không biết người đàn ông này từ nơi nào lại có tự tin như vậy.

Hắn vận dụng dị năng, trực tiếp vút ra một cái lôi cầu ở bên chân Trương Vô, thành công làm hắn ta ngưng cười.

“Mây..... Mây..... Này..... Này.....” Trương Vô sợ tới mức nói không nên lời lòi.

Đã từng xem phim mặt thể hắn ta biết, lôi cầu kia đó là dị năng!

Hắn ta không nghĩ tới đó là, không ngờ chuyện trong phim cũng có thật ngoài đời, thật sự có dị năng!

Trương Vô có chút luống cuống, nhưng hắn ta đảo mắt lại nhìn đến hai cô gái bị chế trụ, trong lòng trấn định một ít.

Hắn ta cất mạnh nói: “Cho dù mày có dị năng thì thế nào? Chẳng lẽ hai người kia cũng có sao?”

Lời nói còn chưa kịp nói xong, hắn ta liền bị vạ mặt.

Chỉ thấy Tiêu Vũ Thanh dùng một đoạn dây leo quấn quanh cổ người kia, chỉ cần thoáng dùng một chút lực, người nọ liền sẽ tử vong

Đến Mạc Vân Quả, càng thêm đơn giản thô bạo.

Cô trực tiếp dùng một đoạn băng, đập gãy dao đang kề bên cổ cô.

Thanh âm dao vỡ vụn dị thường vang dội, làm mười mấy người đều nhìn không được kinh hãi.

“Mây..... Bọn mây..... Tao.....” Trương Vô biết, lúc này đây, hắn ta đã nhìn lầm, hắn ta đã đến ván sắt!

Trương Vô cũng bất chấp tất cả, run run nói: “Chúng ta đi! Đi ngay bây giờ!”

“Nha? Đi?” Trong tay Ân Dật Huyền thương thức một cái lõi cầu, hơi hơi cúi đầu, nhìn tới mức trong lòng Trương Vô là run sợ.

“Không không không! Là lần! Chúng ta lần!” Trương Vô té ngã lộn nhào rồi đi, mười mấy người khác cũng làm như thế.

Bọn họ biết, dị năng giả cường đại như thế nào, dị năng giả là con cưng của trời cao, bọn họ căn bản không thể trêu vào.

Ân Dật Huyền nhìn đến mười mấy người cứ như vậy rồi đi, trong lòng thầm mắng một câu ngu ngốc, lại không có tính toán giết chết bọn họ.

Ở đời trước, hắn đã gặp qua Trương Vô, lại nói tiếp, hắn ta đã gián tiếp cứu hắn một mạng, hôm nay buông tha hắn ta, xem như còn tình còn nghĩa đi.

Tiêu Vũ Thanh đối với hành động của Ân Dật Huyền không có ý kiến gì, ở trong mắt cô ấy, không đáng vì loại người này làm bẩn tay mình.

Mặt thể vừa mới bắt đầu, không cần phải khiến cho đôi tay mình dính đầy máu tanh.

Nói đến cùng, chỉ là cô ấy còn chưa thể thích ứng với sự tàn nhẫn của mặt thể này mà thôi

Mạc Vân Quả đối với chuyện này càng không có ý kiến gì, bởi vì nhiệm vụ của cô, chỉ là nhìn nam nữ chủ trang bức a.....

Đám người Trương Vô đi rồi, những người khác đương nhiên cũng thấy một màn này, bọn họ kinh ngạc cảm thán ba người cường đại, có vài người cũng muốn tới tìm che chở, nhưng Ân Dật Huyền hờ hững, trực tiếp lái xe rồi đi.

Không ít người thấy như vậy, nhỏ giọng chửi rủa ba người Ân Dật Huyền không có lương tâm, không chết từ tế,..., đơn giản chỉ vì không theo bọn họ đi cùng.

Tại thời mặt thể ăn thịt người này, có thứ gì đó đang âm thầm biến hóa.

Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh trao đổi vị trí, đây cũng là kết quả mà Tiêu Vũ Thanh kiên trì nói.

Quả thật Ân Dật Huyền có chút mệt mỏi, thời gian dài tập trung tinh thần làm hắn cảm thấy mệt mỏi, sau khi Tiêu Vũ Thanh tiếp nhận vị trí lái xe, hắn ngã vào đầu trên ghế sau, ngủ rồi.

Mạc Vân Quả nhìn Ân Dật Huyền ngủ, “Răng rắc răng rắc” gặm khoai lát hăng say, cái này khiến cho thời điểm Tiêu Vũ Thanh nhìn qua kính chiếu hậu nhìn đến Mạc Vân Quả, bất đắc dĩ giật giật khóe miệng.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 452

Edit: Linhlady

Thời gian thấm thoát trôi qua, rất nhanh hoàng hôn đã buông xuống, ba người cuối cùng cũng đi hết đoạn đường cao tốc, từ đây đến thành phố B còn khoảng một trăm km, còn phải đi qua một trấn nhỏ.

Trong trấn nhỏ còn không ít người may mắn sống sót chờ cứu viện, khi Tiêu Vũ Thanh lái xe vào trấn, có không ít người ngó ra từ cửa sổ, tưởng có người tới cứu bọn họ.

Cũng có vài người dọn chướng ngại vật, chạy ra bên ngoài.

Bên trong đó có cả Sở Hương, vốn dĩ anh đến đây thăm người thân, lại không nghĩ đến người thân cũng biến thành tang thi, hắn thật vất vả tiêu diệt bọn họ, ở trong phòng trốn vài ngày, đang chuẩn bị đột kích đi ngoài, lại gặp đám người Tiêu Vũ Thanh tới đây.

Thật ra Sở Hương không tin sẽ có người đến đây cứu viện, nhưng trong lòng anh vẫn ôm một tia ảo tưởng, nhưng khi đám người Tiêu Vũ Thanh tới đây, tia ảo tưởng kia cũng không còn sót lại thứ gì.

Lúc này trời đã dần dần tối, tang thi hai bên đường đã bị Tiêu Vũ Thanh cùng Mạc Vân Quả dọn sạch, ở trong trấn này đám tang thi cũng bị xử lý ít nhiều.

Kế hoạch của Tiêu Vũ Thanh là tìm một căn hộ tạm nghỉ qua đêm, sau đó sáng mai xuất phát, nhưng không nghĩ tới, cô ấy còn chưa kịp tìm một căn phòng đã bị một đám người vây quanh xe.

Trên mặt đám người này đều mang theo vài phần nôn nóng, bọn họ mạnh mẽ chụp cửa xe cùng cửa sổ xe, trong miệng lái nhai.

"Nhanh lên mở cửa ra! Các người không phải tới cứu chúng ta sao!"

"Mau mở cửa! Để cho tôi vào!"

"Mẹ nó, mở cửa a! Tin hay không tôi đi cáo các người!"

"Mau mở cửa cho lão tử, lão tử phải rời khỏi nơi quý quái này!"

Những người này trong miệng đều tuôn ra ô ngôn uế ngữ, trên mặt từ ngay từ đầu nồn nóng dần dần chuyển biến thành hận ý, khiến Tiêu Vũ Thanh nhìn thấy càng khó chịu.

Tiêu Vũ Thanh cũng không có ý định mở cửa xe, cô ấy khởi động xe, muốn đi về phía trước, khiến cho mấy người suốt nửa bị đụng phải càng thêm hung hỏ.

Lúc này bọn họ trong lòng còn ôm một tia ảo tưởng, đó chính là sẽ có người tới cứu bọn họ.

Tiêu Vũ Thanh cũng mặc kệ họ nghĩ gì, quẹo xe vào một ngõ nhỏ, tìm một căn nhà tạm ổn, đỗ xe vào trong sân, sau đó đi vào nhà chuẩn bị nấu ăn.

Bên kia, Sở Hương nhìn chiếc xe đi vào trong sân, tránh ở trong phòng âm thầm nhìn, anh muốn ngồi trên chiếc xe kia, anh biết, chiếc xe kia chính là hy vọng.

Nhưng anh lại sợ hãi, sợ bọn họ cự tuyệt anh.

Trong lòng Sở Hương do dự một hồi lâu, sau đó vẫn quyết định đi ra ngoài thử một lần.

Khi ba người đang chuẩn bị ăn cơm chiều, cửa phòng đột nhiên bị gõ cửa.

Tiêu Vũ Thanh đi ra mở cửa, thấy một người con trai thân hình gầy yếu, trên mặt tràn đầy rối rắm nhìn bọn họ.

"Tôi....." Hai tay Sở Hương nắm quần áo, rối rắm

"Chuyện gì?" Ân Dật Huyền đi lên phía trước, kéo Tiêu Vũ Thanh bảo hộ ở phía sau.

"Tôi có thể đi cùng các người không!" Sở Hương cắn răng một cái, nhắm mắt lại nói ra mục đích của mình.

Toàn bộ cơ thể anh đều căng chặt, vô cùng khẩn trương.

Ân Dật Huyền nhìn người con trai gầy yếu trước mặt, luôn cảm thấy giống như đã gặp người này ở đâu rồi.

"Tên của cậu." Ân Dật Huyền hỏi, hần dám khẳng định, hần nhất định đã gặp người này ở đâu đó rồi.

Sở Hương không ngờ được trong tay mình không có gì, quyết tâm đi lại đây, người ta lại hỏi tên mình.

Anh vội vàng trả lời: "Sở..... Sở Hương."

Quả nhiên!

Ân Dật Huyền ở trong lòng âm thầm nói một câu, hần đã nhớ được người này là ai!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 453

Edit: Linh lady

Đời trước người đàn ông được xưng là "Thần xạ thủ" —— Sở Hương!

Lại nói tiếp, Sở Hương này cũng được ví như thần, một phát súng nổ ra chưa bao giờ bắn trượt, bắn tên bách phát bách trúng, nhưng một người con trai như vậy, cổ tình lại là một người nhất gan, lại còn mắc chứng bệnh rối rắm nghiêm trọng.

Ân Dật Huyền nhớ rõ, đời trước người này bị người khác hãm hại đẩy vào đám tang thi, khi hần nghe được tin này, hần còn đang suy nghĩ vận mệnh trên người.

Hiện giờ người này còn chưa thành danh, bây giờ hần gặp được, lý nào lại bỏ qua cơ hội chào mời một nhân tài?

Sở Hương người này tuyệt đối trung thành, tựa như đời trước khi gia nhập vào đoàn đội, người kia chỉ cho anh một ngụm nước, anh liền nguyện trung thành cả đời, đáng tiếc lại bị người kia đẩy vào đám tang thi.

Ân Dật Huyền trọng sinh trở về, đương nhiên có chuyện muốn làm, việc chiêu mộ nhân tài, cũng là ưu tiên hàng đầu bây giờ.

"Vào đi."

Ân Dật Huyền nghiêng nghiêng người, vô ý thức kéo tay Tiêu Vũ Thanh đi về phía bàn ăn.

Trên mặt Sở Hương hiện lên một tia mừng như điên, anh thậm chí có chút không xác định thử hỏi lại một lần.

"Thật..... Thật vậy chăng?"

"Tiến vào." Ân Dật Huyền vẫn cứ nhàn nhạt nói, ngữ điệu của cường của vô thức phát ra.

Sở Hương liên tục gật đầu, xoay người đóng cửa lại, lúc này mới đi tới trước bàn cơm.

Ân Dật Huyền nhìn động tác của Sở Hương, vừa lòng gật gật đầu, người này, cũng không tệ lắm.

"Ăn xong, cậu gác đêm, sáng mai xuất phát."

Ân Dật Huyền nhanh chóng phân phó công việc, sau đó im lặng ăn uống.

Mà tay nắm tay Tiêu Vũ Thanh lại không có ý buông ra.

Tiêu Vũ Thanh nhìn tay hai người nắm chặt, bên tai ửng đỏ, nhưng cô ấy cũng không nói gì thêm, chỉ trầm mặc ăn.

Mạc Vân Quả không đói, ích cốc đan rất hiệu quả, mấy ngày cô không ăn cũng không thấy đói.

Mạc Vân Quả chỉ ăn tượng trưng một chút lúc sau không động đũa thêm nữa, cô vẫn cảm thấy khoai lát ăn ngon.

Sở Hương ăn thật cẩn thận, anh biết, anh chỉ là một người ngoài, bọn họ có thể cho anh đồ ăn đã không tồi rồi, anh không thể không biết đủ mà ăn nhiều, mặc dù anh rất đói bụng rất đói bụng.

Mấy người nhanh chóng ăn cơm xong, sau đó đi nghỉ ngơi, lưu lại Sở Hương gác đêm.

Sở Hương cũng là một người có thể kiên trì, suốt một buổi tối, đều trọn tròn mắt, không hề có ý muốn ngủ.

Sáng sớm hôm sau, mấy người tùy tiện ăn một chút liền xuất phát.

Ân Dật Huyền lái xe, Tiêu Vũ Thanh ngồi ở trên ghế phụ, Mạc Vân Quả cùng Sở Hương ngồi ở ghế sau.

Sau khi bọn họ xuất phát, ngày hôm qua đám người kia lại xuất hiện, bọn họ hùng hùng hổ hổ, trong tay còn cầm các loại công cụ, nhìn đáng sợ giống như muốn đập xe.

Ân Dật Huyền thấy thế, trực tiếp thả một quả lòi cầu xuống mặt đất, lạnh lùng nói một câu: "Vũ khí của các người, tốt nhất nên để đánh tang thi đi!"

Nói xong câu đó, cũng mặc kệ những người đó trong lòng nghĩ như thế nào, trực tiếp xông ra ngoài, rời khỏi trấn nhỏ này.

Trong vòng một ngày hôm nay, bọn họ cần thiết đi tới thành phố B!

Mà ở thành phố B một gian siêu thị nhỏ, Tiêu Nho cùng Quế Quý dựa lưng vào nhau, trong tay bọn họ cầm súng, chung quanh là đám tang thi đang muốn nhào lên.

"Mẹ., Lão tử vẫn là một xử nam, chết ở chỗ này thật không cam lòng!" Quế Quý gắt gao cầm súng, phi nhỏ.

"Đừng nhiều lời! Phái tin tưởng lão đại sẽ tìm được chúng ta!" Tiêu Nho vung tay lên đập trúng đầu một con tang thi.

"Đã biết! Tiêu Nho Tử, chúng ta tới so xem ai giết tang thi nhiều hơn đi!" Quế Quý nói, trực tiếp đập rớt một cái đầu của tang thi.

"Được!"

Kế tiếp, đó là các loại tiếng súng cùng tiếng tang thi gào rống.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 454

Edit: Linh lady

Thành phố B là một nơi phát triển, trước mặt thế, dân số nơi này cũng không ít, sau mặt thế, nơi này càng thêm hỗn loạn, tiêu điều.

Hai phần ba dân số trong thành phố đều bị biến thành tang thi, còn một phần ba còn lại, nghĩ các loại biện pháp sống sót, lúc này, các mặt âm u của con người dần dần lộ ra.

Mọi người đều đang liều mạng đi ra ngoài, lúc này, đoàn người Mạc Vân Quả lại đột ngột đi vào nơi này.

Cũng may, lúc này cũng không có mấy người quan tâm chuyện đó, sốt sốt mới là chuyện bọn họ quan tâm.

Thành phố B rất lớn, muốn tìm ba người thực sự phiền toái, Ân Dật Huyền có hai người anh em hơn nữa Tiêu Vũ Thanh còn có em trai, không ai biết bọn họ ở nơi nào, bây giờ muốn tìm ra ba người họ thật không dễ dàng.

Lúc này, Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh thương lượng với nhau, để cho Sở Thương lái xe.

"Em cũng không biết em trai còn sống không, anh biết hai người bạn của anh còn sót sao?" Tiêu Vũ Thanh hỏi.

Ân Dật Huyền kiên định gật đầu, hai người anh em kia của hắn đương nhiên là còn sống.

"Một khi đã như vậy, chúng ta đây đi trước tìm người huynh đệ, người có thể phỏng đoán ra bọn họ ở nơi nào sao?" Tiêu vũ thanh lại hỏi.

Ân Dật Huyền trầm ngâm một lát nói: "Bọn họ cũng không phải dạng người yếu đuối, khẳng định sẽ ra giết tang thi, hơn nữa đồ ăn có hạn, bọn họ hẳn là sẽ đi siêu thị, chỉ là thành phố B này siêu thị rất nhiều, anh cũng không biết được bọn họ đi nơi nào."

Tiêu Vũ Thanh nhấp nhấp môi nói: "Trước mặt thế bạn anh ở khu vực nào?"

Trong mắt Ân Dật Huyền xuất hiện một tia sáng, lập tức liền nói: "Anh có thể đoán được bọn họ ở nơi nào rồi, Sở Thương, để cho tôi lái xe."

Nói xong câu đó, Ân Dật Huyền đổi vị trí cho Sở Thương.

Trong thành thị tang thi cực kỳ nhiều, nơi nơi đều là máu tươi cùng hương vị thối rữa.

Ân Dật Huyền chuyên tâm lái xe, ba người còn lại chuyện tâm đẹp tang thi.

Ân Dật Huyền đưa cho Sở Hương một khẩu súng, đây là súng hán mua trước mặt thể, cũng đưa cho anh không ít đạn dự phòng.

Sở Hương không hổ là thần xạ thủ, không trượt phát nào, một phát đạn bắn vỡ đầu, miễn bàn có bao nhiêu soái, tiền đề không có biểu tình rồi rầm trên mặt hán.

Cũng không biết giết tang thi thì việc gì phải rồi rầm.....

Mạc Vân Quả ở trên xe không muốn dùng đến đao, chỉ cs thể dùng dị năng hệ băng, tạo băng thành mũi nhọn, một phát đâm nát đầu tang thi.

Còn Tiêu Vũ Thanh càng đơn giản thô bạo hơn.

Ven đường giết chết tang thi, cô ấy đều dùng dây leo, đem tính hạch đào ra, sau đó để dồn lại, chờ sau đó sẽ chia cho mọi người.

Mặc dù động tác của cô ấy khá kín đáo, nhưng ba người đều biết rõ, chỉ là không vạch trần mà thôi.

Ai mà chẳng có bí mật của mình? Không phải sao?

Sau khoảng hai giờ, Ân Dật Huyền cũng có thể lái xe đến nơi mình mong muốn.

Nơi này là một khu dân cư bình thường, xung quanh đây siêu thị lớn nhỏ cũng khoảng hơn mười cái.

Khi Tiêu Vũ Thanh nhìn thấy khu dân cư này cũng khá sững sốt, bởi vì nơi này, cũng là nơi em trai cô ấy sống.

"Bọn họ tới nơi này làm việc, trước khi xảy ra chuyện đều ở nơi này, nơi này đại khái có mười mấy cái siêu thị, siêu thị lớn nhất có lẽ đã chật người, cũng sẽ không có nhiều đồ ăn còn dư, anh đoán bọn họ chọn siêu thị ngay gần nhà." Ân Dật Huyền bình tĩnh phân tích mọi chuyện.

Tiêu Vũ Thanh gật gật đầu, lại không nói gì thêm.

Nhưng trong lòng cô ấy lại có chút khó hiểu, cô ấy tới nơi này, là ngẫu nhiên, hay là.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 455

Edit: Linh lady

"Ai nha nha, tiểu đội lại muốn gia tăng thành viên, xe kia có thể chứa hết người sao?"

"Cái này còn cần ngại lo lắng sao? Ta đoán a, trong không gian của nam chủ có rất nhiều xe tốt."

"Nói cũng đúng ha ha ha ha ha."

"Ài, gần đây toàn xem tang thi ta lúc ăn cơm ta cảm thấy không ngon miệng, hy vọng tiểu Quả Quả nhanh hoàn thành nhiệm vụ, nhanh tới thế giới sau a a a!"

"Lầu trên ta khuyên người nghỉ cũng đừng nghỉ, nhiệm vụ nói, là lẳng lặng nhìn nam nữ chủ trang bức, nói như vậy, chỉ sợ phải chờ đến khi bọn họ ổn định mới có thể rời đi."

"Như vậy không phải sẽ mất mấy năm sao? Ai nha ta đi!"

"Nếu thật là như thế, ta muốn vứt bỏ tiểu Quả Quả nhà ta, hu hu hu....."

"Phi, bắt kẻ tang thi ghê tởm như thế nào, kiên quyết không vứt bỏ tiểu Quả Quả nhà ta!"

"Ai nha, các người đừng nản chí a! Tang thi không phải sẽ thắng cấp sao? Nói không chừng, sẽ thắng cấp đến mức thành siêu cấp đại soái ca!"

"Ha hã, chắc chắn lầu trên là fan nhan khổng!"

"Ta là nhan khổng ta kiêu ngạo!"

"Ha hã....."

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả chỉ chỉ bót thời gian ngo qua phòng phát sóng một chút thôi, không ngờ lại nghe được mới ngôn từ hỗn loạn này.

Tang thi vô địch siêu cấp đại soái ca.....

Mạc Vân Quả cảm thấy, trong đám người ở phòng phát sóng trực tiếp có không ít nhan khổng.

Đương nhiên, chuyện này cũng không liên quan đến cô.

"Cầm vũ khí đi, chúng ta xuống xe!"

Ân Dật Huyền lập tức quyết đoán nói, hiện tại mỗi một phân mỗi một giây, đều rất trân quý.

Ân Dật Huyền đưa cho ba người mỗi người một khẩu súng, Mạc Vân Quả ném súng vào trong động phủ, cầm lấy trường đao của mình, đi theo Ân Dật Huyền xuống xe.

Sau khi xuống xe, bốn người tựa lưng vào nhau, đem tính mạng của mình giao phó cho đối phương.

Những tang thi lượn lờ xung quanh đó, giống như ngửi thấy mùi thịt sống, đồng loạt xông về phía bốn người.

Mạc Vân Quả vung trường đao lên, đầu tang thi ngay lập tức đứt lìa, óc phun ở trên mặt đất, thoát nhìn thực sự ghê tởm.

Ân Dật Huyền chỉ huy mọi người, hướng tới một siêu thị nhỏ, vừa vào bên trong bọn họ đã nghe thấy tiếng tang thi rống.

Mấy người liếc nhau, âm thầm đề cao cảnh giác, chậm rãi hướng tới bên trong mà đi.

Mạc Vân Quả nhìn về một hướng nào đó, cô cảm nhận được ở đó có một con tang thi vô cùng cường đại tồn tại.

"Tôi..... Tôi cảm giác bên trong giống như có người....." Sở Hương lúc này đột nhiên tiếng.

Ân Dật Huyền thấp giọng hỏi: "Xác định sao?"

"Ừm ừm" Sở Hương gật đầu, vô cùng kiên định.

Ân Dật Huyền như suy tư gì nhìn thoáng qua Sở Hương, không lẽ người này cũng có dị năng sao?

"Đi vào bên trong" Ân Dật Huyền nói, thuận tay lại giải quyết một con tang thi.

Bốn người đi về phía kho hàng, cửa kho hàng đóng chặt, bên ngoài có không ít tang thi tụ tập.

Bốn người hợp lực giải quyết xong, sau đó Ân Dật Huyền dẫn đầu đi lên phía trước, gõ cửa kho hàng.

"Có người không?"

Hiển nhiên, những lời này là vô nghĩa.

"Có có có!" Bên trong truyền đến giọng nói hoảng loạn, còn có tiếng lôi kéo.

"Mở cửa!" Ân Dật Huyền trầm giọng nói.

"Không..... Không mở!"

Hiển nhiên, bên trong có người không muốn mở cửa này, nhưng cũng có người muốn mở cửa ra, trong đó có vẻ rất hỗn loạn.

Ân Dật Huyền nhíu mày, muốn rời đi, nhưng ngộ nhờ anh em của hắn cũng ở trong đó thì sao, nếu ở trong đó nhất định sẽ nhận ra giọng hắn, đương nhiên sẽ muốn đi ra mở cửa.

Mà Ân Dật Huyền không biết đó là, anh em của hắn quả thật đang ở bên trong, thế nhưng tình huống không được tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 456

Edit: Linhlady

"Mẹ! Tiểu Nho Từ, Hiện tại cậu cảm thấy thế nào?" Quế Quý thấp giọng hỏi nói, tay cậu đặt trên cánh tay Tiểu Nho, trên đó một mảng đen nhánh, hiển nhiên là bị tang thi cào thương.

Quế Quý không dám nói cho những người khác Tiểu Nho bị cào thương, bên ngoài tang hi rất nhiều, với năng lực của cậu bây giờ không có cách nào một mình xông ra ngoài, huống chi còn có người anh em của cậu.

Quế Quý có chút nôn nóng, Tiểu Nho bị tang thi bị tang thi cào thương, nếu ngộ nhờ biến thành tang thi, vậy cậu.....

Quế Quý nhìn thoáng tiểu huynh đệ giống như đang ngăn người, thấp giọng hỏi nói: "Cậu có thuốc hay không?"

Tiểu Nho nhìn thoáng qua Quế Quý, lắc đầu.

"Đáng chết!" Quế Quý thấp giọng mắng một tiếng, hiện tại muốn che giấu cho Tiểu Nho một chút cũng khó khăn.

"Cũng không biết lão đại khi nào mới có thể tìm được chúng ta." Quế Quý nói thầm một câu, nhanh chóng cởi áo ngoài của mình che cho Tiểu Nho, không muốn đám người kia thấy sự khác thường của cậu ấy.

Mà lúc này, giọng nói của Ân Dật Huyền truyền đến.

Ánh mắt Quế Quý sáng lên, lão đại tới!

Cậu đứng lên, muốn mở cửa, lại bị đám người trong kho hàng ngăn lại.

Ai không biết bên ngoài có rất nhiều tang thi, hiện tại mở cửa, còn không phải tìm chết sao?

Quế Quý cắn răng, thấp giọng nói: "Mẹ., Đừng quên là ai cứu các người!"

Quế Quý vừa dứt lời, người trong kho hàng đều cúi đầu.

Đúng là cậu đã cứu bọn họ, nhưng hiện tại đang an toàn ai lại muốn đi tìm chết?

Dị năng của Quế Quý sớm đã tiêu hao hầu như không còn, hơn nữa trải qua không ít chuyện, sức lực của cậu cũng không được như trước nữa.

Kho hàng có vài người ôm chân cậu, khiến cậu không cách nào đi mở cửa.

Đang lúc mấy người dây dưa, cửa kho hàng đột nhiên bị mở ra.

Mọi người cả kinh, đã thấy Tiêu Nho đứng ở cửa.

Quế Quý nhếch miệng cười, "Cảm ơn!"

Tiêu Nho gật đầu, nghiêng nghiêng người, nhìn về phía ngoài cửa.

Lúc này ngoài cửa, đám người Mạc Vân Quả đang chuẩn bị rời đi.

"Lão đại!" Một tiếng của Quế Quý thành công khiến Ân Dật Huyền quay đầu nhìn lại.

Khi Ân Dật Huyền nhìn thấy Quế Quý trên mặt cuối cùng cũng có nét cười.

Hắn vội vàng đi qua đi, ôm lấy Quế Quý.

"Tiêu Nho đâu?" Ân Dật Huyền hỏi.

"Lão đại....." Quế Quý trung ra một khuôn mặt khóc tang, ghé lại gần tai Ân Dật Huyền thì thầm vài câu.

Vài câu này không tránh được tai Tiêu Vũ Thanh cùng Mạc Vân Quả, Tiêu Vũ Thanh nghe thấy anh em của Ân Dật Huyền bị tang thi cào thương, trong lòng cũng là run lên.

Có ấy có thể thấy thân thể Ân Dật Huyền run lên một chút, hiển nhiên không muốn tiếp thu sự thật này.

Tiêu Vũ Thanh nhớ tới không gian của mình có linh tuyến, nhấp nhấp miệng, nghĩ như thế nào mới có thể quang minh chính đại lấy nó ra đây.

Bên kia, Tiêu Nho thấy bóng dáng Tiêu Vũ Thanh, khoe miệng hân giật giật, một tiếng chị cũng nhin lại không nói ra.

"Lão đại! Đây là người đã cứu tớ, Tiêu Nho!" Quế Quý giới thiệu hai người với nhau.

Tiêu Nho vẫn là đáng vẻ ngốc nghếch kia, chỉ nhẹ gật đầu không nói gì.

Nhưng thật sau khi Tiêu Vũ Thanh phục hồi tinh thần, nhìn lại Tiêu Nho, bỗng nhiên sững sờ.

Người này, trong trí nhớ của nguyên chủ, giống như là em trai của thân thể này.

Ở trong trí nhớ, Tiêu Nho có bệnh tự kỉ với trầm cảm nhẹ, hiện giờ thấy dáng vẻ của cậu ấy, đúng là em trai của nguyên chủ.

Tiêu Vũ Thanh đi lên trước, ôm chặt Tiêu Nho, nhẹ giọng nói: "Em trai, cuối cùng cũng tìm được em rồi."

Tiêu Nho thấy Tiêu Vũ Thanh ôm mình rất kinh ngạc, chân tay luống cuống ôm lại Tiêu Vũ Thanh, từ trong xoang mũi ồm một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 457

Edit: Linhkady

Khi Ân Dật Huyền thấy vậy, cũng chỉ kinh ngạc một chút, ngoài ra cũng không hỏi thêm cái gì.

Việc cấp bách là mang Tiêu Nho đi, trong cơ thể dị năng giả có khả năng chống chọi lại virus tang thi, hẳn hi vọng người anh em của mình có thể vượt qua được.

"Chúng ta hiện tại liền đi!"

Ân Dật Huyền nhanh chóng quyết định nói, Quế Quý nghe theo lão đại mình vô điều kiện, cũng Tiêu Nho, đeo ba lô lên phía trước đi theo Ân Dật Huyền.

Tiêu Vũ Thanh nắm tay em trai, cũng nghe theo Ân Dật Huyền bố trí.

Mắt thấy đoàn người một rời đi, những người trong kho hàng không đồng ý.

Bọn họ kêu gào, nhất định phải khiến Ân Dật Huyền mang họ đi cùng, còn có không ít người giờ giọng uy hiếp, toàn bộ bị Ân Dật Huyền xem nhẹ.

Những người đó chắn cửa kho hàng lại, ý đồ không muốn Ân Dật Huyền đi, hẳn trực tiếp dùng lời điện đập xuống cửa, mặc kệ biểu tình của bọn họ, mang đoàn người của mình đi.

Chỉ còn lại âm thanh đám người trong kho hàng vắng chừi.....

Thời điểm sắp rời khỏi siêu thị, Mạc Vân Quả lại nhìn thoáng qua vị trí vật kia ẩn nấp, cần một ngum khoai lát, phát ra thanh âm "Răng rắc".

Vật bên trong kia, giống như có điểm ý tứ.....

Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, lại là không có ý định trên chọc nó, dù sao nhiệm vụ của cô chỉ là lảng lảng nhìn nam nữ chủ trang bức.....

Bởi vì không gian xe hữu hạn, mọi người không thể chen chúc bên nhau.

Cũng may mấy người đều không phải người mập mạp, chật một chút vẫn có thể miễn cưỡng ngồi xuống.

Tình trạng của Tiêu Nho không tốt lắm, toàn bộ cánh tay đều biến đen, hàm răng cũng có xu thế biến hóa.

Tiêu Vũ Thanh nhìn thấy vậy, biết rằng không thể chần chừ thêm.

Nhờ có ba lô che khuất, cô ấy lấy nước từ trong không gian, rót vào bình nước, sau đó đưa cho Ân Dật Huyền.

"Cho cậu ấy uống ít nước đi."

Tiêu Vũ Thanh không giải thích, Ân Dật Huyền lại cũng không muốn truy vấn, chỉ cầm lấy bình nước, dưới sự trợ giúp của Quế Quý cho Tiêu Nho uống.

Sau một lát, kia tiêu nho đã là khôi phục bình thường, xem quế quý là liên tục lấy làm kỳ.

Đương nhiên, cậu cũng không hỏi thêm gì, chỉ cảm thán tên tiểu tử Tiêu Nho này thật may mắn.

Tiêu Nho không có việc gì, mấy người cũng đoàn tụ, lần này là chuyện vui lớn.

Trên mặt mấy người cũng có chút vui mừng, mà Quế Quý cũng cảm thấy yên lòng.

Sau khi an tâm, cái bụng trong một thời gian dài không được thỏa mãn lên tiếng kháng nghị.

"Thăm thì" thanh âm có vẻ dị thường đột ngột.

Quế Quý giải đãi tóc, nịnh nọt nhìn lão đại nhà mình nói: "Lão đại, có đồ ăn không? Cầu thường a a a a!"

Ân Dật Huyền buồn cười nhìn thoáng qua Quế Quý, lấy ra một ít đồ ăn ngon, bánh mì a, găm bông a, còn có một ít thịt hộp.

Quế Quý nhìn đến nước miếng chảy ròng, Tiêu Vũ Thanh thấy vậy, đoán được em trai nhà mình cũng đói, vội vàng lấy đồ ăn ngon, còn kèm theo trái cây từ không gian, khiến người ta nhìn thấy càng muốn ăn thêm.

Quế Quý cùng Tiêu Nho ăn ngấu nghiến, không thêm giữ lại chút hình tượng nào.

Sở Hương nuốt nuốt nước miếng, cũng không đụng vào đồ ăn kia, anh biết đồ này là để cho hai người Tiêu Nho.

Sở Hương trấn định lại, lời kéo ống tay áo Mạc Vân Quả, ở chỗ này, anh vẫn cảm thấy tiểu cô nương có khuôn mặt lạnh lẽo này dễ ở chung nhất.

"Cô..... Cô có cảm thấy có chỗ không thích hợp không?" Sở Hương tự cho là mình đã nói rất nhỏ rồi, nhưng tất cả mọi người trên xe đều nghe thấy.

Ân Dật Huyền nghe được lời này, nhú nhú mày, hỏi: "Làm sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 458

Edit: Linhlady

"Từ khi đi ra khỏi siêu thị cho tới bây giờ, chúng ta không gặp thêm một tang thi nào." Giọng nói của Sở Hương có chút áp lực, khiến không gian xe vốn đã kín lại càng thêm nặng nề.

Bởi vì có Sở Hương nhắc nhở, lúc này mọi người mới để ý, dọc theo đường đi, bọn họ không gặp thêm con tang thi nào, cho dù là một con!

Loại tình huống này, chỉ có một loại khả năng!

Đó chính là ở nơi này có một con tang thi cường đại hơn, hơn nữa đã theo dõi bọn họ!

Ân Dật Huyền nắm chặt nắm tay, nỗ lực nhớ lại ký ức kiếp trước khi ở thành phố B, nhưng không hề nhớ được có con tang thi cường đại nào.

Còn những người khác, trong lòng cũng tự nâng cao cảnh giác, chỉ có Mạc Vân Quả, một người ăn khoai lát ăn đến húng khởi.

"Ủm....." Mạc Vân Quả nhìn nhìn túi đã trống trơn, lúc này mới đem tâm tư đặt trên mọi người.

"Chúng ta bị một con tang thi kỳ quái đi theo." Mạc Vân Quả nhàn nhạt nói, cô đã sớm cảm nhận được tang thi kia, hơn nữa là từ lúc đi ra khỏi siêu thị.

Mạc Vân Quả vừa dứt lời, sắc mặt mọi người đều khê biến, chỉ có Ân Dật Huyền dẫn đầu hỏi: "Có thể cảm giác được là cấp gì không?"

Mạc Vân Quả nghiêng nghiêng đầu, nghĩ nghĩ nói: "Cường đại hơn anh."

Ân Dật Huyền mỉm cười, hiển nhiên là tin lời Mạc Vân Quả nói.

Tuy rằng không biết trong thời gian này đã xảy ra sai lầm gì, thế nhưng tình huống hiện tại không hề tốt đẹp.

Ân Dật Huyền hít sâu một hơi, nhìn Mạc Vân Quả nói: "Cô cảm thấy chúng ta có bao nhiêu phần trăm có thể giết chết nó?"

"Trăm phần trăm." Mạc Vân Quả trực tiếp nói như vậy, nhưng thật ra làm mọi người cả kinh.

"Vì sao nói như vậy?" Ân Dật Huyền có chút tò mò, gia hỏa kia thực lực còn cao hơn bọn họ, vì sao Mạc Vân Quả có thể khẳng định bọn họ có thể trăm phần trăm đánh bại nó?

"Nó không có ác ý, hơn nữa....." Mạc Vân Quả lại nhìn nhìn khoai lát đã không còn, giống như nghĩ đến cái gì đó.

"Nó giống như cảm thấy hứng thú với cậu ta." Mạc Vân Quả chỉ chỉ Tiêu Nho còn đang hôn mê, nếu thật sự muốn giết tang thi kia, nó sẽ không dám đánh trả, như vậy cứ để Tiêu Nho đi giết đi.

Ân Dật Huyền nhướng mày, nhìn về phía Tiêu Nho đang hôn mê, lại nhìn về phía Mạc Vân Quả hỏi: "Cô xác định sao?"

Mạc Vân Quả gật đầu, điểm này không thể sai được.

Mạc Vân Quả phản ứng làm tất cả mọi người ở đây ngây ngẩn cả người, bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới, tang thi kia lại cảm thấy hứng thú với Tiêu Nho.

Ước chừng một phút đồng hồ sau, Quế Quý đột nhiên vỗ trán.

"A! Tôi có thể đoán được tang thi là ai!"

Một câu này của Quế Quý thành công thu hút ánh nhìn của mọi người, cậu rất là ngượng ngùng gãi gãi đầu, Ân Dật Huyền cho cậu một ánh mắt ý tiếp tục nói: "Cô ấy hẳn là tang thi cào Tiêu Nho bị thương."

"Sao lại thế này?" Ân Dật Huyền hỏi.

"Là thế này, bọn tôi đi siêu thị tìm đồ ăn, sau đó bị tang thi vây công, lúc này tang thi kia đột nhiên xuất hiện, lúc nó ở đó đám tang thi khác liền tản ra, nhưng có vẻ nó rất thích Tiêu Nho, ừm.... Tìm mọi cách lại gần cậu ấy, sau đó không may khiến cậu ấy bị thương, cũng may, lúc này Tiêu Nho cũng nhận ra, sau đó chúng tôi hợp lực đánh lui nó."

Quế Quý nói tới đây, rõ ràng nhú một chút mày, hiển nhiên cũng có chút hoài nghi.

"Nếu thật sự giống như cô ấy nói, tang thi kia còn mạnh hơn lão đại, chúng tôi không thể nào dễ dàng đánh bại cô ấy dễ dàng như vậy được?"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 459

Edit: Linh lady

Cái này cũng là lời nói thật, hiện giờ dị năng của Ân Dật Huyền đã sắp đột phá lên cấp hai nhưng thật ra lời nói thật, mà đám người Quế Quý cũng tăng lên một bậc, hơn nữa lúc đó bọn họ cũng tiêu hao không ít dị năng, cho dù có thêm Tiêu Nho, cũng không thể đánh bại tang thi kia.

Tiêu Vũ Thanh không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt có chút quái dị, nửa ngày sau, cô ấy mở miệng nói: "Các người nói xem, có khi nào thời điểm khi vẫn còn là con người tang thi kia đã tích Tiêu Nho?"

Suy đoán của Tiêu Vũ Thanh khiến mọi người trầm mặc, lý do này thật vỡ vụn, thế nhưng lại có mấy phần đạo lý.

Ít nhất, ở hiện tại xem ra, bọn họ cũng không thể tìm được lý do nào thuyết phục hơn.

"Tiêu Nho thật lợi hại nha, tình người duyên thi!"

"Phốc, tình người duyên thi là cái quỷ gì?!"

"Lợi hại, tình yêu vượt qua chủng tộc nha~ quả nhiên, tình yêu là thứ tốt đẹp nhất trên thế giới này, a ~ tình yêu a ~"

"Trên lầu cầu bản!"

"Chặc chặc chặc, đều nói tuổi tác không là vấn đề, chiều cao không phải khoảng cách, hiện giờ a, ta thấy chục tộc cũng không phải chuyện gì to tát."

"Các người nói, chờ Tiêu Nho tỉnh lại, biết tang thi kia vì thích hắn mà cào hắn bị thương, trong lòng sẽ có cảm thụ gì?"

"Ta đoán, hẳn muốn nói: Trong lòng không biết có nên nói một câu mẹ bán phê* hay không."

* Mẹ bán phê hay Mẹ bán phê (妈卖批): Phát âm là MA-MAI-PI, có thể viết thành từ viết tắt MMP. Đây là một từ mắng chửi vùng Tứ Xuyên, mang theo tính vũ nhục rất nặng, dịch thô ra tiếng Việt là “Đ-ĩ M-ẹ M-ẬY”. (Nguồn:Hugioi.wordpress.com)

"Tổ chất! Tổ chất! Có tổ chất!"

"Đừng nói nhao nhao, tiếp tục xem diễn xem diễn, thật chờ mong không biết bọn tiểu Quả Quả sẽ xử lý như thế nào!"

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp các loại nói tình yêu, đem vỏ khoai lát ném sang một bên, sau đó nói với Ân Dật Huyền: "Muốn gặp nó không?"

"Cái gì?" Ân Dật Huyền ngay từ đầu còn không kịp phản ứng lại đây, một giây sau, hần ý thức được Mạc Vân Quả đang nói cái gì, lập tức phải trả lời: "Tạm thời không gặp."

"Nha." Mạc Vân Quả cũng không nói gì thêm, chỉ nói một câu với tang thi đang gắt gao bám theo sau "Tạm thời không gặp."

Trước mặt thế Diệp Đồng Đồng ở mặt chỉ là một học sinh bình thường, gặp lại Tiêu Nho chỉ là chuyện ngoài ý muốn, nhưng chuyện ngoài ý muốn này, làm cả đời cô ấy đều bị vây hãm trong chuyện yêu thầm, không có cách nào kèm chế.

Nếu không phải mặt thế đến, có khả năng cả đời đều phải cất giấu tâm tư của mình, sau đó tìm một người đàn ông kết hôn, bình đạm mà trôi qua một đời.

Nhưng mặt thế tới, cô ấy trở thành tang thi, nhưng cô ấy lại không giống tang thi bình thường, cô ấy có thể cảm giác được mình so với đám tang thi kia thì thông minh hơn, thân thể cũng càng thêm linh hoạt, tuy rằng không có làn da hoàn chỉnh như con người, nhưng cô ấy vẫn như cũ cảm thấy mình rất đẹp.

Đương nhiên, cái này không phải mấu chốt nhất, mấu chốt nhất đó là, ở trong lòng cô ấy, tựa hồ có một thứ dễ nhớ mong, cô ấy không biết thứ khiến mình nhớ mong đến tột cùng là cái gì, thẳng đến thấy được Tiêu Nho bị tang thi vây lại.

Diệp Đồng Đồng ngoại trừ tên của mình cùng Tiêu Nho, toàn bộ kí ức khi làm con người đều mất hết, ngay ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy Tiêu Nho, cô ấy mừng rỡ như điên, muốn lại gần cậu ấy, lại không nghĩ đến cậu ấy bị thương.

Diệp Đồng Đồng tuy rằng là tang thi, nhưng cô ấy cũng có tiểu tâm tư của mình, cô ấy biết, là mình hại Tiêu Nho bị thương, mà cô ấy, chưa từng muốn thương tổn người kia.

Cô ấy nhìn Tiêu Nho trốn vào kho hàng, cũng muốn tìm cho cậu ấy ít đồ ăn của con người, nhưng chưa kịp thực hiện, đám người Mạc Vân Quả đã xông vào.

Bọn họ mang cậu ấy đi, Diệp Đồng Đồng không muốn rời xa Tiêu Nho, cho dù chỉ đứng xa xa nhìn cậu ấy, cô ấy cũng thỏa mãn, cho nên cô ấy nhanh chóng đuổi kịp bọn họ.

Mà ở ngay lúc này, cô ấy nghe được một giọng nữ lạnh như băng.

"Cô đi theo chúng tôi làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 460

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả cũng có chút tò mò, cô cảm thấy tang thi là chủng loại không có tư duy, thế nhưng con tang thi phía sau lại không như thế, rõ ràng nó có suy nghĩ.

Cho nên cô tính thử câu thông, không thể tưởng được thế mà lại thành công!

Vì thế, ở mọi người thời điểm không biết, Mạc Vân Quả đã nói chuyện với Diệp Đồng Đồng.

Sau đó, từ chỗ Diệp Đồng Đồng Mạc Vân Quả biết được mục tiêu của cô nàng là Tiêu Nho, còn có Diệp Đồng Đồng muốn gặp Tiêu Nho, cho nên vừa rồi Mạc Vân Quả mới hỏi câu kia.

Sau khi cự tuyệt Diệp Đồng, Mạc Vân Quả nói cho cô nàng biết Tiêu Nho không sao, nhất định sẽ không biến thành tang thi.

Lúc này, Diệp Đồng Đồng mới yên lòng, lại cố chấp không rời khỏi bọn họ, dùng ưu thế cấp bậc tang thi của mình, không cho lại gần bọn họ.

Diệp Đồng Đồng nghĩ, chỉ cần đứng từ xa lạng lẽ bảo vệ người con kia cũng tốt.

Nói trở về, sau khi Ân Dật Huyền nói xong câu kia, liền trầm mặc.

Mà xe vẫn cứ tiến về phía trước, đã không có tang thi ngăn trở, tốc độ của bọn họ tăng lên không ít.

Mọi người đều ăn ý không nói gì, Mạc Vân Quả cũng không tiếp tục ăn khoai lát, Ủ..... Khoai lát của cô đã ăn hết rồi.

Cứ như vậy, đại khái qua một giờ, Tiêu Nho dần có dấu hiệu tỉnh lại.

"Tiêu Nho Từ! Cậu cuối cùng cũng tỉnh!" Quế Quý là người đầu tiên phát hiện Tiêu Nho tỉnh lại.

Tiêu Nho có chút suy yếu, cậu ấy rõ ràng nhớ mình bị tang thi cào bị thương, tình huống hiện tại rốt cuộc là.....

Tiêu Nho nhìn thoáng qua cánh tay mình, nơi đó đã không còn dấu vết màu đen.

"Này....." Tiêu Nho ngẩng đầu nhìn Quế Quý, trong mắt thập phần kinh ngạc.

"Hắc hắc! Cậu cũng xem như phúc lớn mạng lớn." Quế Quý cười hi hi nói một câu.

Lúc này, Tiêu Nho mới có tâm tư đánh giá hoàn cảnh xung quanh, khi cậu ấy thì thấy Ân Dật Huyền, rõ ràng kích động hơn một chút.

"Lão đại!"

"Ừ." Ân Dật Huyền lại khôi phục tư thái lạnh nhạt kia, nhưng trong mắt lại toát ra vẻ ảm áp.

"Không có việc gì thì tốt." Ân Dật Huyền nói.

"Cảm ơn!" Tiêu Nho mỉm cười nói, toàn bộ biểu tình trở nên nhu hòa, giống như buông xuống đại sự.

Theo sau, Quế Quý lại nói vài chuyện xảy ra trong lúc Tiêu Nho hôn mê, cũng nói là Tiêu Vũ Thanh đã cứu cậu ấy.

Tiêu Nho là người thông minh cỡ nào, cậu ấy lập tức nhìn sang phía Tiêu Vũ Thanh nói: "Cảm ơn."

Tiêu Vũ Thanh gật đầu mỉm cười, không nói gì.

"A, đúng rồi, còn có một việc muốn cùng cậu nói." Quế Quý vỗ vỗ bả vai Tiêu Nho, trên mặt hiện lên một tia khó xử.

Tiêu Nho cảm thấy tò mò, cậu ấy đã tỉnh, còn có cái gì khó xử đâu?

"Khụ khụ, cậu còn nhớ tang thi cào cậu bị thương tang thi không? Ừ..... Cô ấy muốn gặp cậu." Quế Quý nói thẳng.

"Ha?" Tiêu Nho vốn là người trấn định, lúc này cũng không nhịn được kinh ngạc.

Cái gì gọi là tang thi cào mình bị thương muốn gặp mình? Tiêu Nho tò mò về cậu ấy có điểm gì.

"Ài, cuối cùng cậu muốn gặp hay không? Tớ nói với cậu này, tang thi kia đã đi theo chúng ta suốt một đoạn đường dài rồi đấy!" Quế Quý còn không ngại nói thêm.

Tiêu Nho vẫn cảm thấy có điểm gì, cậu ấy nhìn nhìn Ân Dật Huyền, lại nhìn nhìn Quế Quý, lại nhìn nhìn mọi người ở đây, do dự một chút nói: "Theo một đường?"

"Đúng vậy đúng vậy!" Quế Quý mười phần tích cực trả lời nói, cậu muốn thấy tang thi kia nha! Tò mò

~(▽)~*

"Cô ấy muốn gặp cậu." Mạc Vân Quả ở ngay lúc này chen vào nói một câu.

Tiêu Nho đỡ trán, ai tới nói cho cậu ấy, tình hình hiện tại là như thế nào đây?

"Lão đại....." Tiêu Nho không thể không đem ánh mắt cầu cứu hướng lại phía Ân Dật Huyền, lại chỉ đòi lấy một câu của Ân Dật Huyền "Gặp không?"

Tiêu Nho:.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461

Edit: Linh lady

“Ai nha nha, xem cái dáng vẻ buồn bực của Tiêu Nho kia, chắc chắc chắc ~”

“Tha thứ cho ta khi không phúc hậu mà cười 233333333333”

“Lại nói tiếp, chỉ có một mình ta cảm thấy tò mò muốn biết làm sao tiểu Quả Quả làm sao có thể biết được tình huống của tang thi kia sao?”

“Không không không, ta cũng tò mò, chẳng qua ta không hỏi, như vậy có vẻ ta giống nhà bác học 233333333333”

“Ta thấy lâu trên chính là một tiểu ngọc ngêch ~”

“Nha, tiểu Quả Quả, người tới nói nói đi?”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, ở trong đầu trả lời: “Ta cùng cô ấy nói chuyện.”

“Hử? Nói chuyện? Là kiểu nói chuyện mà ta đang hiểu kia sao?”

“Bằng không còn có cách nào nói chuyện?”

“Đi? Vì sao khi tiểu Quả Quả nói chuyện với tang thi kia chúng ta nghe không được?”

“Hừm, khẳng định do có tinh thần lực câu thông nha!”

“Không hở là tiểu Quả Quả nhà ta, thế mà ở chỗ chúng ta không thấy, liền tự mình sáng lập ra lĩnh vực tinh thần lực đệ nhị.”

“Hả? Lĩnh vực tinh thần lực đệ nhị là cái quỷ gì?”

“A a a a! Cầu giải thích!”

“Cảm giác có vẻ rất cường đại.”

“Lĩnh vực tinh thần lực đệ nhị chính lĩnh vực tinh thần lực đệ nhị nha, cụ thể ta cũng không biết, hắc hắc!”

“Lầu trên gạt người!”

“Ta liền lừa người, sao nào! (*――)”

“.....”

“.....”

Mạc Vân Quả:.....

Vốn dĩ Mạc Vân Quả còn muốn biết theo như phòng phát sóng trực tiếp lĩnh vực tinh thần lực đệ nhị là cái gì, lại không nghĩ đến người kia lại không chịu giải thích.

Mạc Vân Quả đem cái nghi vấn này đặt ở trong lòng, tính toán ngày sau lại hỏi lại.

Cùng lúc đó, Tiêu Nho cũng quyết định.

“Vậy gặp mặt đi.”

Theo ý của Tiêu Nho, Mạc Vân Quả lập tức truyền đại lại cho Diệp Đồng Đồng, đồng thời xe cũng ngừng lại.

Mấy người xuống xe, liền thấy được tang thi đứng ở sau xe, trên người cô nàng có vài chỗ hư thối, so với những con tang thi nhìn khiến người ta cay mắt kia, tình huống tang thi trước mắt rõ ràng muốn tốt một chút.

Tuy rằng nói trên người vẫn có một ít hư thối thịt, nhưng ít ra không khiến người khác cảm thấy ghê tởm.

Tiêu Nho nhìn tang thi trước mắt, trên mặt không có chút nào chán ghét cùng ghét bỏ, chỉ ôn nhu hỏi nói: “Nghe nói cô muốn gặp tôi?”

Diệp Đồng Đồng vô cùng vui vẻ, chỉ cần thấy người này, cô nàng liền cảm thấy vui vẻ! ♪(≥?≤*)♪

“Ca ca..... Cho.....”

Diệp Đồng Đồng không biết từ nơi nào lấy ra một ít đồ ăn, bên trong thậm chí còn có bánh kem nhỏ!

Tiêu Nho kinh ngạc nhìn thoáng qua Diệp Đồng Đồng, hỏi: “Cho tôi?”

“Cho..... Cho.....” Diệp Đồng Đồng chỉ liên tiếp lặp lại một chữ cái này, e sợ Tiêu Nho đói bụng.

“Cảm ơn.” Tiêu Nho thật lòng nói câu cảm ơn, tuy rằng không biết vì sao tang thi lại đối xử với mình tốt như vậy, nhưng một màn trước mắt này, đủ để cho tâm cậu ấy ấm áp lên.

“Hắc..... Hắc.....” Diệp Đồng Đồng trong miệng phát ra âm điệu kì quái, nhìn đáng vẻ hắc là đang cười.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Diệp Đồng Đồng, ở trong đầu nói với cô nàng nói: “Vì sao không nói với hắc?”

“Nói..... Nói không nên lời.” Diệp Đồng Đồng cũng đáp lại Mạc Vân Quả, cô nàng biết, cô cũng là một người tốt.

Lúc này, Mạc Vân Quả mới phát hiện, cảm Diệp Đồng Đồng đều sắp rơi xuống, căn b không có cách nào hoàn thành động tác nói chuyện có yêu cầu cao như vậy.

Ngay cả mấy chữ vừa rồi, cũng thật vất vả mới nói ra được, mà kết quả chính là cảm lại rớt xuống một ít.

Mọi người nhìn tang thi cười đến không rõ nguyên do cảm vẫn luôn có dấu hiệu xuống:.....

Tiêu Nho:..... Đột nhiên cảm thấy tang thi trước mắt có chút đáng yêu.....(――)

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 462

Edit: Linh lady

Tiêu Nho nhìn đồ đặc Diệp Đồng Đồng cho cậu ấy, sau đó lại nói câu cảm ơn một lần nữa.

Sau đó bọn họ lên xe chuẩn bị đi tiếp, bất đắc dĩ Diệp Đồng Đồng nhất định phải đi theo bọn họ, cái này làm cho Tiêu Nho cảm thấy khó xử.

Tiêu Nho biết rõ, Ân Dật Huyền muốn tìm thêm người gia nhập, nếu như tang thi này muốn đi theo bọn họ, khẳng định không thể tránh khỏi vận mệnh diệt vong.

Tiêu Nho không hy vọng nhìn thấy cảnh Diệp Đồng Đồng chết, cho nên cậu ấy chỉ có thể xuống xe, đứng ở khoảng cách cách Diệp Đồng Đồng một mét dừng lại.

“Cô trở về đi.” Tiêu Nho ôn nhu nói, giống như đang khuyên bảo một đứa bé.

Diệp Đồng Đồng làm sao có thể đồng ý? Cô nàng thật vất vả mới tìm được người kia, sao có thể sẽ dễ dàng từ bỏ như vậy?

Tiêu Nho có chút bất đắc dĩ, cậu ấy xoa xoa ấn đường, lại nói một câu: “Hiện tại cô, không thích hợp xuất hiện ở xã hội nhân loại.”

Diệp Đồng Đồng biết, hiện tại mình rất xấu, hơn nữa bản thân cô thân phận tang thi, căn bản không có cách nào làm bạn bên người Tiêu Nho.

Nhưng mà, cô nàng không cam lòng.....

Mạc Vân Quả cũng xuống xe, cô thấy một màn như vậy, trực tiếp ở trong đầu nói với Diệp Đồng Đồng: “Trở nên cường đại.”

Ở trong mắt Mạc Vân Quả mà nói, chỉ có cường đại, mới có thể khiến mọi việc trở nên thuận lợi.

Diệp Đồng Đồng hiển nhiên nghe lọt tai câu này, cô nàng đứng ở nơi đó một hồi lâu, sau đó ở trước mặt cô nàng đột nhiên xuất hiện rất nhiều đồ ăn.

“Cho..... Anh.....” Diệp Đồng Đồng lui về phía sau hai bước, miễn cưỡng nói ra một câu như vậy.

Sau đó cô nàng nhìn Tiêu Nho một cái, nhanh chóng rời đi.

Mà bên này, Tiêu Nho bị hành động của Diệp Đồng Đồng làm cho khiếp sợ hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, cậu ấy biết, nhất định tang thi này có không gian, nói như vậy, cô ấy hẳn có thể sống thật tốt đi?

Tiêu Nho nhìn nhìn những đồ ăn kia, thờ dãi, sau đó nhờ mọi người mang lên xe.

Bởi vì do đồ vật quá nhiều, Ân Dật Huyền trực tiếp phơi bày không gian của mình ra, thu gặt hết số đồ ăn kia vào, chỉ chứa lại một ít để bên ngoài.

Mọi người thấy Ân Dật Huyền có không gian cũng không quá kinh ngạc, giống như chuyện này là điều hiển nhiên.

Đương nhiên, mọi người ai cũng có lý do của riêng mình, tỷ như Tiêu Nho và Quế Quý cảm thấy lão đại nhà mình không gì làm không được, có một cái không gian cũng là chuyện đương nhiên.

Trải qua khúc nhạc đệm nhỏ này mọi người lại tiếp tục xuất phát.

Lúc này, Ân Dật Huyền có ý định đi đến Z thị, bởi vì trong kí ức đời trước, Z thị tuy rằng không phát triển mạnh mẽ bằng thành phố S, nhưng vị trí địa lý tốt, cho nên không chịu nhiều tác hại khi bị tang thi tấn công.

Còn nữa, hiện giờ thành phố S sớm đã bị ZF khống chế được, giờ hẳn muốn nhúng tay, gần như là truyện không thể.

Ngược lại là Z thị, người ở đây tương đối hỗn loạn, muốn chen ngang vào, không phải là không thể.

Hắn muốn trở thành bá chủ một phương, đương nhiên sẽ chọn quả hồng mềm mà nắn, mà Z thị, chính là nơi khởi đầu của hắn.

Mọi người đối với chuyện này đều không có ý kiến gì, hiện giờ, bọn họ là một tiểu đội, mà người dẫn đầu, không ai khác ngoài Ân Dật Huyền.

Bởi vì Diệp Đồng Đồng rời đi, cho nên đám tang thi kia lại tiếp tục tìm đến.

Bây giờ bọn họ lại phải tự thân vận động đi giết tang thi, sau đó từ chỗ Ân Dật Huyền, Quế Quý cùng Tiêu Nho cũng biết cách dùng tinh hạch, sử dụng nó để thăng cấp dị năng.

Cứ như vậy, mấy ngày đi qua.

Đoàn người đi tới Z thị, bởi vì đã lộ không gian, cho nên Ân Dật Huyền cũng không thèm che giấu, lấy xe mà trước mặt thể mình đã chuẩn bị ra, chia đoàn người thành hai nhóm

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 463

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả đương nhiên xe đi cùng xe với Ân Dật Huyền và Tiêu Thanh Vũ, còn Sở Hương, Tiêu Nhẹ, Tiêu Nho cùng Quế Quý một xe.

Đoàn người ngược lại ở chung rất hài hoà, trong thời mạt thế này cũng xem như thoải mái.

Lúc này Z thị đã thành lập một căn cứ quy mô nhỏ, trước mặt thể, ở nơi này cũng có người ZF, chỉ là không nhiều như ở thành phố S mà thôi.

Giống như tiểu thuyết miêu tả, bên ngoài căn cứ có một đội ngũ dài người xếp hàng, trước cửa căn cứ cũng có người kiểm tra.

Tiêu Nho xuống xe dò hỏi một chút xem phí muốn vào căn cứ Z là bao nhiêu, ước chừng là mười cân lương thực.

Đừng xem thương mười cân lương thực này, trong thời mạt thế mà nói, chính là đồ vật so với vàng còn có giá trị hơn.

Đương nhiên đám người Ân Dật Huyền không thiếu đồ ăn, bọn họ cũng biết quy củ, quy quy củ củ giao đồ ăn, sau đó đi theo người trong căn cứ tiến hành thủ tục đăng kí.

Trong quy định của căn cứ, dị năng giả có ưu đãi, có thể có một gian phòng miễn phí, còn là gian phòng nào, vậy xem dị năng của họ là gì.

Bởi vì đám người của Ân Dật Huyền là một tiểu đội, hơn nữa trong đội ngũ đa số đều có dị năng, cho nên bọn họ được phân đến một căn biệt thự ở trung tâm thành phố.

Mấy người ngược lại không có cảm giác gì, mấy người khác lại nhìn qua đây với ánh mắt hâm mộ.

Sau khi đăng kí xong bọn họ sẽ được cách ly mười hai tiếng, đảm bảo không có ai bị cảm nhiễm.

Chờ sau khi sắp xếp xong đồ đạc, ai cũng có vẻ mệt mỏi.

Ân Dật Huyền mang theo đám người Mạc Vân Quả tới biệt thự, sau khi phân phòng, mọi người ăn một chút rồi đi về phòng ngủ.

Mạc Vân Quả lại không hề cảm thấy mệt mỏi, trong không gian của cô có không ít đồ giúp tinh thần ích khí.

Chờ đến khi những người khác đều tỉnh ngủ, đã là giữ trưa ngày thứ hai.

Sau khi Ân Dật Huyền tỉnh lại, chuyện đầu tiên hần làm đó là để cho Tiêu Nho và Quế Quý đi thăm tình huống trong căn cứ.

Sau đó thừa dịp những người khác còn chưa phát hiện ra tác dụng của tinh hạch, hần yêu cầu sau khi mọi người giết tang thi phải thu thập tinh hạch để nâng cấp dị năng.

Tiêu Nho thuộc về người có IQ cao, tuy rằng bản thân cậu ấy cũng có dị năng, nhưng Ân Dật Huyền suy nghĩ muốn để cậu ấy ở lại, xử lý mọi chuyện trong căn cứ, nhân tiện mở rộng thêm thể lực của bọn họ.

Đương nhiên, ở nơi này đội hình chính là các tiểu đội, mà thành viên trung tâm, đại khái cũng chỉ có mấy người.

Những ngày tiếp theo, Mạc Vân Quả chỉ có một việc đó là đánh tang thi đánh tang thi đánh tang thi, nói tóm lại, chỉ có đánh tang thi.....

Tình cảm của Ân Dật Huyền cùng Tiêu Thanh Vũ cũng nhanh chóng tăng lên, tuy rằng Mạc Vân Quả cũng không cách nào nhìn ra được, nhưng chuyện này không thể nào qua mắt được đám người thích bắt quái trong phòng phát sóng trực tiếp.

Còn những người khác đều âm thầm tăng năng lực của mình lên từng ngày.

Bởi vì mọi người đều biết, ở cái mật thể này, cường giả vi tôn.

Cứ như vậy, một tháng trôi qua.

Ở thời điểm Mạc Vân Quả không biết, Ân Dật Huyền đã trở thành nhân vật chạm bóng tay trong căn cứ, người cao tầng cũng tung cảnh oliu muốn mời chào hần, còn những người dân bình thường không ít người muốn đầu quân cho hần.

Ân Dật Huyền đang từng bước hoàn thành mục tiêu sau khi trọng sinh, kẻ thù đời trước, hần cũng từng bước tiêu diệt.

Bởi vì có kinh nghiệm đời trước, so với người khác Ân Dật Huyền biết nhiều chuyện hơn, rất nhiều người có năng lực chưa trưởng thành đã bị hần thu phục, đầu quân làm thuộc hạ trung thành của hần.

Ở dưới mật thể tàn nhẫn, có một nhóm người, nỗ lực tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 464

Edit: Linh lady

Ngày hôm nay, Mạc Vân Quả đang ở biệt thự nghỉ ngơi, bởi vì mấy ngày liên tiếp đi giết tang thi (thu thập vật tư), cho nên hôm nay Ân Dật Huyền cho mọi người nghỉ ngơi, tùy ý thả lỏng.

Phương thức nghỉ ngơi của Mạc Vân Quả chính là ở trong phòng ăn, ăn khoai lát cùng với đồ ăn vặt thu thập được.

Mấy thứ này đương nhiên không thể khiến cô no bụng, cũng chỉ có Mạc Vân Quả sẽ lãng phí không gian đi thu thập chúng nó.

Đương nhiên, chắc hẳn đám người Ân Dật Huyền cũng biết Mạc Vân Quả có không gian, cũng mặc cho cô tùy ý thu thập.

Hiện tại Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh cùng đồng đội khi còn ơ teong quân ngũ tiếp cận đám người trung tâm, cùng lúc đó đám người trong phòng thí nghiệm cũng tìm ra cách sử dụng tinh hạch, hơn nữa thông báo cho toàn thể giới, mà tinh hạch, cũng trở thành tiền lưu thông trong căn cứ.

Mà đám người có dị năng trong nhím của Ân Dật Huyền biết cách dùng dị năng từ trước giờ cấp bậc đã rất lợi hại.

Quần chúng trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn Mạc Vân Quả vẫn luôn không ngừng ăn, các loại ngôn luận đều bắt bật ra.

“Ai nha, tiểu Quả Quả, ngươi không cần ăn, ngươi đều sắp ăn thành béo Quả Quả mất rồi!”

“Béo Quả Quả, ngươi đừng ăn..... Lại ăn liền thành đại béo Quả Quả.....~(￣▽￣)~”

“Đúng vậy nha, béo Quả Quả, ta đoán động phủ của ngươi hẳn có không ít thứ tốt, ngươi ăn ở đó đi! Ngươi nhanh quăng đám thực phẩm rác rưởi kia đi, nếu không nhất định sẽ béo nha!”

“Béo Quả Quả, thật vất vả mới được một ngày nghỉ, ngươi đừng ở mãi trong biệt thự như thế, đi ra ngoài một chút đi!”

“Đúng vậy đó ~”

“Béo Quả Quả, ngoan, đi ra ngoài hoạt động hoạt động.”

“Phốc, lâu trên là một đám người xấu, thế mà lại gọi tiểu Quả Quả là béo Quả Quả, tiểu Quả Quả của nhà chúng ta nơi nào béo!”

“Đúng vậy đúng vậy! Béo Quả Quả nhà chúng ta một chút cũng không mập! (￣▽￣)／”

“.....”

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp nói câu này, theo bản năng nhéo nhéo mặt mình, thịt trên mặt lún vào rồi bật ra, hình như có mấp lên một chút.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả lại cúi đầu nhìn thoáng qua bụng nhí của mình, vươn tay lại nhéo nhéo bụng nhỏ, giống như cũng có chút thịt.

Mạc Vân Quả:.....

Giờ phút này, Mạc Vân Quả cảm thấy những người trong phòng phát sóng trực tiếp thật có chút đạo lý, cô nghĩ nghĩ, quyết định đi ra ngoài đi dạo.

Mạc Vân Quả một tay cầm lấy túi khoai to, răng rắc răng rắc ăn.

Vài phút sau, cô lại cầm thêm một túi nữa rồi mới đi ra cửa.

Mọi người đều đang vội vàng làm việc của mình, cho nên Mạc Vân Quả ra cửa không có ai chú ý tới.

Lúc này căn cứ bước đầu đã có quy mô, mọi chuyện cũng dần theo quỹ đạo.

Chỉ là những người bình thường không có dị năng, lại có cuộc sống sống không bằng chết, thế mà lại là thái độ bình thường ở mặt thế.

Mạc Vân Quả nghênh ngang đi ở trên đường cái, không ít người đem ánh mắt dừng ở trên người cô, nhưng lại không dám tiến lên cười đoạt.

Liếc mắt nhìn qua cách ăn mặc của Mạc Vân Quả, bọn họ liền biết bọn họ không thể trêu vào.

Tại mặt thế này, đại bộ phận người đều mặt xám mày tro, trên mặt Mạc Vân Quả không có biểu hiện một chút suy sút nào, quần áo tuy rằng không xa hoa, nhưng cũng sạch sẽ, so với đại bộ phận người ở đây thì tốt hơn nhiều.

Hơn nữa khuôn mặt kia của cô thật sự có tính lừa gạt, khiến những người khác chỉ có thể đứng nhìn từ xa.

Mạc Vân Quả đem khoai lát ăn xong, vỗ vỗ tay, tùy ý đi dạo.

Nói là tùy ý, thật ra đang xem phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện phiếm, xem bọn họ muốn nhìn địa phương nào.

Cứ như vậy, suốt một đoạn đường đi, Mạc Vân Quả đi tới nơi giao dịch, ở bên trong này, thứ gì cũng đều có thể giao dịch.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 465

Edit: Linh lady

Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp cũng tò mò khung cảnh ở trong này, làm đủ các loại làm nũng bán manh để Mạc Vân Quả mang theo bọn họ đi xem.

Cứ như vậy, Mạc Vân Quả đi vào nơi giao dịch.

Nói là nơi giao dịch, thật ra là một con đường lớn, ở nơi này bày đủ các loại hàng hoá.

Mạc Vân Quả nhìn một chút, quán có đồ cổ, có các loại gia cụ, thậm chí, còn có người.....

Bọn họ muốn giao dịch, đơn giản là đồ ăn, dược phẩm, hoặc là tình hạc.

Ở nơi giao dịch, đại đa số người ở đây đều có dáng vẻ u buồn tuyệt vọng, bên trong dáng vẻ đó lại ẩn nhẫn có một tia hy vọng.

“Ài, đây là nơi giao dịch tại mặt thế sao, thật đúng là như xóm nghèo.”

“Thật là có chỗ người bán người, tám tấc.”

“Cứ làm như trước mặt thế không có vụ bán người vậy.”

“Thật ra cũng có, chỉ là lúc đó là giao dịch ngầm, hiện tại, nhìn xem còn có thể bán một cách quang minh chính đại.”

“Đúng là như thế, thế nhưng cũng có quan hệ gì với chúng ta đâu.”

“Ừ, nói cũng phải.”

“Béo Quả Quả, tiếp tục đi về phía trước đi ~ nhìn xem có chuyện gì hay ho không ~”

“Béo Quả Quả ~ người lớn mặt hơn đi về phía trước đi ~”

“Béo Quả Quả, đừng có ngừng a ~ tiếp tục ~”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả tiếp tục đi trên đường lớn, đối với mùi chài của đám người hai bên đường, toàn bộ đều bị Mạc Vân Quả xem nhẹ, khuôn mặt lạnh lẽo, người ngoài nhìn không ra một chút cảm xúc nào.

Ở phía trước, có rất nhiều người vây ở một chỗ, Mạc Vân Quả bị đám người phòng phát sóng trực tiếp giật dây đi lại chỗ đó, cô tang nhanh tốc độ, rất nhanh lại chỗ đám đông.

Mạc Vân Quả dáng người nhỏ gầy, hơn nữa cô rất linh hoạt, chẳng mấy chốc tiến vào trung tâm của đám người.

Chỉ thấy Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh đứng trước một người đầy máu me nằm trên mặt đất, ở phía trước người kia có một cô gái, hai tay cô ấy không ngừng hiện lên ánh sáng trắng, muốn chữa khỏi cho người kia.

“Hắn đã chết.” Ân Dật Huyền mở miệng nói, ngữ khí trấn định mà lạnh nhạt.

Cô gái ngồi xổm nơi đó, giống như không nghe thấy câu nói kia, chỉ không ngừng phóng thích hệ năng chữa khỏi của mình, cũng không đáp lại câu nói của Ân Dật Huyền.

Ân Dật Huyền nhìn bóng dáng của cô gái kia, trong mắt xẹt qua một tia phức tạp, hẳn đương nhiên biết cô gái này là ai, ở đời trước, được mệnh danh là “Chữa khỏi chi thần”, có thể nói, ở trong tay cô ấy, người cô ấy muốn chữa khỏi, không ai không vượt qua.

Mà bước ngoặt trong cuộc đời cô ấy, đó là người cô ấy yêu qua đời.....

Khi mặt thế ập đến, Ân Dật Huyền vẫn luôn tìm kiếm cô gái này, thế nhưng một chút tin tức cũng không có, thẳng đến hôm nay, hẳn mang theo Tiêu Vũ Thanh tới nơi này xem có muốn giao dịch gì không, không ngờ lại gặp người này.

Ân Dật Huyền cũng không biết lý do tại sao người cô ấy yêu lại chết, thời điểm hắn tới, người con trai kia đã đầy máu tươi, ngay cả hô hấp cũng không có

Ân Dật Huyền chỉ trần thuật sự thật, hẳn muốn cô gái kia biết sự thật thôi, bắt đầu dĩ người kia lại không nghe vào.

Lúc Mạc Vân Quả nhìn thấy Ân Dật Huyền với Tiêu Vũ Thanh, cô đã nhanh chóng chạy lại chỗ đó, kéo ống tay áo Tiêu Vũ Thanh, từ trong không gian lấy ra một viên đường, đưa cho Tiêu Vũ Thanh có sắc mặt không tốt.

“Àn.”

Tiêu Vũ Thanh sững sờ, duỗi tay tiếp nhận viên đường kia, lúc đang chuẩn bị bỏ vào trong miệng, liền thấy cô gái vốn đang ngồi chỗ kia bỗng nhiên quay đầu, đôi mắt sung huyết, biểu tình dữ tợn, nhìn chăm chăm viên đường trong tay Tiêu Vũ Thanh, giống như bằng mọi giá phải cướp được nó.

“Cô.....” Tiêu Vũ Thanh sững sờ, lời muốn nói ra lại đột nhiên ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 466

Edit: Linh lady

Vân Thất Thất nhìn “Đường” Tiêu Vũ Thanh cầm trong tay, liều mạng ức chế tâm muốn cướp đoạt của mình lại.

Cô ấy có thể cảm nhận được nơi đó chứa nồng đậm linh lực sinh mệnh, từ sau khi thức tỉnh định năng chữa khỏi, cô ấy với linh lực sinh mệnh vô cùng mẫn cảm.

Vân Thất Thất biết, Dương ca ca còn chưa chết, chỉ là linh lực sinh mệnh của hắn giảm đi mà thôi.

Hiện tại dị năng của cô ấy quá thấp, nếu có thể thăng cấp hai cấp, cô ấy tuyệt đối tự tin có thể chữa khỏi.

Vân Thất Thất cũng biết, hai người trước mắt rất mạnh, cô ấy đánh không lại, nhưng mà.....

Cô ấy quay đầu nhìn Trình Phi Dương đã không còn hô hấp, ở trong lòng hạ một cái quyết định.

“Đem nó cho tôi, cô muốn cái gì tôi cũng sẽ cho cô.”

Vân Thất Thất nhìn chăm chăm kia viên “Đường”, ánh mắt cứng cỏi, trên mặt cô ắt toàn là vết bẩn, lại không che nổi ánh sáng trong đôi mắt kia.

Tiêu Vũ Thanh nhảy bén biết Vân Thất Thất đang nói đến cái gì, Tiêu Vũ Thanh nhìn viên đường trong tay, theo bản năng lại nhìn Mạc Vân Quả một cái, lại phát hiện cô đang ngăn người.

Tiêu Vũ Thanh:.....

Ân Dật Huyền cũng đoán được cái gì đó, trực giác cho hắn biết Mạc Vân Quả có rất nhiều bí mật, viên đường này có tác dụng với Vân Thất Thất, nhưng hắn cũng biết hiện tại không phải lúc để hỏi.

Ân Dật Huyền cùng Tiêu Vũ Thanh liếc nhau, lập tức hiểu rõ ý của đối phương.

Tiêu Vũ Thanh xoa xoa tóc Mạc Vân Quả, đồng thời đem viên đường đưa cho Ân Dật Huyền.

Ân Dật Huyền cầm viên đường trong tay, ánh mắt Vân Thất Thất lập tức chuyển sang vị trí của Ân Dật Huyền.

“Cho tôi.” Cô ấy khế cắn môi, ngữ khí khẩn thiết.

“ Cho cô cũng được, nhưng cô lấy gì để đổi?” Ân Dật Huyền trầm tĩnh hỏi, giờ vật ở trong tay của hắn, lúc này có vẻ trầm trọng hơn.

“Anh nghĩ muốn cái gì?” Vân Thất Thất hỏi, không tự giác nắm chặt tay.

Ân Dật Huyền nghe được lời này, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nho nhỏ.

“ Tôi muốn cô.”

“Không có khả năng!” Vân Thất Thất nổi giận gầm lên một tiếng, hiển nhiên đã hiểu nhầm ý của Ân Dật Huyền.

Tiêu Vũ Thanh gạt gạt khóe miệng, lôi kéo ống tay áo Ân Dật Huyền, ý bảo hắn đừng nói nữa, sau đó mới quay lại nhìn Vân Thất Thất nói: “ Cô hiểu lầm, ý của anh ấy đó là, muốn cô nguyện ý trung thành với chúng tôi.”

Vân Thất Thất nghe được lời này, cũng không mặt đỏ, chỉ vững vàng gật gật đầu, lên tiếng “Được.”

Như như thế Ân Dật Huyền đưa viên đường cho Vân Thất Thất.

Vân Thất Thất ném vào miệng mình, sau đó dùng miệng đút cho người con trai gần như đã chết kia.

Cần như bằng tốc độ mắt thường có thể thấy, vết thương trên người người kia dần khép lại, mọi người cũng có thể cảm nhận được hô hấp của người kia dần ổn định.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người kia nhìn Ân Dật Huyền ít nhiều có thay đổi.

Nếu nói ngay từ đầu chỉ có tò mò, thì bây giờ đã chuyển sang kính sợ cùng kính sợ.

Đây là thủ đoạn thông thiên như thế nào, mới có thể ngay lập tức cứu một người.

Ân Dật Huyền thấy một màn như vậy, hô hấp tăng thêm một phần, cho dù là hắn, cũng không thể nghĩ viên đường kia lại có tác dụng lớn như vậy.

Hắn biết, qua hôm nay, sẽ có không ít người tìm hắn, chỉ sợ ngày tháng sau này, sẽ không được yên bình.

Bên này, Vân Thất Thất thờ dãi nhệ nhõm một hơi, chỉ cần có một tia sinh cơ, cô ấy nhất định có thể cứu được người kia.

Vân Thất Thất ôn nhu vuốt ve khuôn mặt Trình Phi Dương, vài giây sau, cô ấy dùng tư thế công chúa bế người kia lên!

Mọi người:.....

Mạc Vân Quả: Tư thế này có chút quen thuộc!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 467

Edit: Linhkady

Vân Thất Thất không thèm để ý tới ánh nhìn của người khác, tuy rằng Trình Phi Dương còn chưa tỉnh, nhưng hiện tại đã không có gì trở ngại.

Khuôn mặt Vân Thất Thất bình tĩnh, hơi ngược lên nhìn Ân Dật Huyền nói: “Đi thôi.”

Ân Dật Huyền nhướng mày, cũng không để ý thái độ của Vân Thất Thất, nắm tay Tiêu Vũ Thanh đi trước.

Mạc Vân Quả vốn dĩ không có ý định đi theo, khổ nỗi tay của cô bị Tiêu Vũ Thanh nắm chặt không bỏ, không còn cách nào khác cô đành đi theo về.

Dù sao cũng đã đi được khá khá ở khu giao dịch, giờ có quay ề cũng không sao.

Trở lại biệt thự, yêu cầu đầu tiên Vân Thất Thất muốn là có một gian phòng, sau khi sắp xếp xong cho Trình Phi Dương cô ấy mới đi xuống chỗ đám người Ân Dật Huyền.

Ở trên đường về Tiêu Vũ Thanh cũng đã hỏi qua Mạc Vân Quả viên đường kia là cái gì.

Mạc Vân Quả chỉ trả lời một chữ: Kẹo.

Ừ..... Thật là kẹo, động phủ có thật nhiều viên, ăn lên ngọt ngào, coi đã ăn không biết bao nhiêu viên.

Tiêu Vũ Thanh thấy Mạc Vân Quả nói như vậy, cũng không có lại truy vấn thêm, chỉ dặn dò cô không được tùy ý lấy ra nữa.

Mạc Vân Quả gật đầu, xem như đáp ứng.

Thời điểm Vân Thất Thất xuống lầu, hình ảnh đầu tiên cô ấy thấy đó là Tiêu Vũ Thanh đang vuốt tóc Mạc Vân Quả, biểu tình ôn nhu.

Trong mắt Vân Thất Thất xẹt qua một tia quang mang, lướt qua trong giây lát, rất nhanh giống như chỉ là ảo giác.

Vân Thất Thất trực tiếp đi đến bên người Mạc Vân Quả, sau đó đặt móng ngồi xuống.

Theo sau, cô ấy đàm phán với Ân Dật Huyền, nói những lời cong cong vẹo vẹo, Mạc Vân Quả nghe qua tai giống như lọt vào trong sương mù, an an tĩnh tĩnh làm một kẻ ngốc.

Nhưng thật ra trong phòng phát sóng trực tiếp, mọi người đều sôi nổi khen Ân Dật Huyền, nói hần là một đại nhân vật làm được việc lớn.

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như thế, chỉ tán đồng gật đầu, nếu không phải đại nhân vật, Đoàn Từ sẽ ra nhiệm vụ cho cô đến bên cạnh Ân Dật Huyền cùng Tiểu Vũ Thanh xem bọn họ trang bức sao?

Sau khi đàm phán xong, hai người ai cũng nhận được chỗ tốt về mình, dù trên mặt không có biểu hiện gì, thế nhưng bầu không khí quanh đây đã giảm bớt sự ngăn cách.

Vân Thất Thất biết, từ nay về sau cô ấy cùng Dương ca sẽ cống hiến cho người đàn ông này, cũng may, người đàn ông này cũng không tệ lắm, là một người lãnh đạo tốt.

Vân Thất Thất vô cùng cảm ơn ân nhân đã cứu mạng Trình Phi Dương, nhưng cô ấy cũng biết, người chân chính sở hữu viên đường kia, chính là cô gái có khuôn mặt lạnh lẽo đang ngồi bên cạnh mình.

Trong lòng cô ấy đối với Mạc Vân Quả lại cảm thấy yêu thích nhiều một phần, động tác trên tay có chút bất ngờ, xoa xoa mái tóc Mạc Vân Quả, giống như phát tiết cái gì đó.

Cứ như vậy, một ngày thanh tĩnh nhân nhĩ kết thúc.

Lúc sau, Trình Phi Dương tỉnh lại, làm mọi người kinh ngạc đó là, Trình Phi Dương cũng có dị năng, hơn nữa dị năng cũng đặc thù, là dị năng không khí.

Dị năng không khí, có thể khống chế không khí một phương, khiến người hít thở không thông mà chết.

Đương nhiên, đương nhiên dị năng này cũng có cách tấn công và phòng ngự khác nữa, đương nhiên Trình Phi Dương phải tự mình tìm hiểu.

Trình Phi Dương cũng có một vị trí của mình, nhưng hai người còn có việc riêng, chỉ xin Ân Dật Huyền cho bọn họ ba ngày, bọn họ đi báo thù, xong việc sẽ tự giác trở về.

Ân Dật Huyền sáng khoái đáp ứng, hần tin tưởng phẩm cách hai người, còn nữa, trong thời mạt thế này, muốn tìm một lão đại như Ân Dật Huyền cũng không dễ.

Ừm..... Cũng không biết này Ân Dật Huyền lấy tự tin từ đâu tới.

Bất quá, ba ngày sau, Vân Thất Thất cùng Trình Phi Dương xác thật đã trở lại, tuy rằng cả người đầy mùi máu, lại có vẻ tinh thần sáng láng, cùng lúc đó, con đường nhân sinh của bọn họ, vừa mới bước sang một trang mới.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 468

Edit: Linh lady

Một năm trôi qua, trong một năm này luận ai có thay đổi lớn nhất, không ai ngoài Ân Dật Huyền.

Dùng thời gian một năm, hần đã ngồi lên vị trí lãnh đạo tối cao của căn cứ, cũng là người sở hữu dị năng mạnh nhất.

Mà tình cảm của hần cùng Tiểu Vũ Thanh cũng tăng lên từng ngày, hơn nửa năm trước đã xác nhận quan hệ.

Ngoài ra những người khác cũng có cuộc sống khá dễ chịu, Sở Hương trở thành thần xạ thủ, tuy rằng cái tính cách rồi rắm kia của anh vẫn không cách nào sửa đổi được.

Mà nhiều thay đổi như vậy, nếu muốn hỏi ai không có biến hoá gì, chỉ sợ chỉ có Mạc Vân Quả.

Mỗi ngày chỉ thích ăn ăn ăn, ừm... Trung một khuôn mặt lạnh lẽo ăn ăn ăn.

Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp rất nhiều lần nhắc nhở Mạc Vân Quả không cần ăn nhiều như vậy, nếu không thật sự trở thành béo Quả Quả.

Nhưng mà lại vẫn như cũ không ngăn cản được hành động ăn ăn ăn của cô.....

Một năm qua đi, hiện tại đã là mùa đông.

Tình huống trong căn cứ tốt hơn rất nhiều, Ân Dật Huyền quy hoạch căn cứ vô cùng tốt, cho dù là người thường, chỉ cần chịu lao động, cũng không đến mức chịu đói.

Mùa đông, tính theo thời gian trước mạt thế, thời gian này là Tết Âm Lịch, nhưng mà hiện giờ.....

Ân Dật Huyền xét tình huống trong căn cứ, quyết định năm nay làm cho không khí tết náo nhiệt một chút.

Sau khi thương lượng với một người, đạt được sự thống nhất thì bắt tay vào làm việc.

Trong căn ai cũng đều cảm thấy vui vẻ, mọi người đều ở bận rộn chuẩn bị, chỉ mong muốn tận hưởng ngày tốt đẹp kia.

Mà lúc này Mạc Vân Quả lại ngồi xồm trong một góc nhỏ bên ngoài căn cứ, mà phía trước cô, cũng có một người đang ngồi xồm như vậy.

“Cô đã đến rồi.”

Ngữ khí của Mạc Vân Quả lạnh nhạt giống như đang trần thuật sự thật.

Cô gái đối diện điên cuồng gật đầu, cảm giác giống như bị người đối diện làm hoảng hốt.

“Tôi nói với cô nha, tôi thật sự nhớ hần, nhớ đến phát điên.”

Diệp Đồng Đồng mở miệng nói không ngừng, trong giọng nói toát ra vẻ nhớ nhung.

“Nha.” Mạc Vân Quả cắn một ngụm kẹo que lên tiếng.

Diệp Đồng Đồng cũng không ngại thái độ của Mạc Vân Quả, chỉ hơi nghiêng mình về phía trước, một đôi mắt to ngập nước cứ như vậy nhìn Mạc Vân Quả, cái miệng nhỏ lúc đóng lúc mở, không hề có xu thế dừng lại.

“Tôi nói với cô nhé, trên đường tôi tới đây, tôi có gặp một tang thi cấp thấp, t nhưng nó lại tôi tức điên, thế mà lại có tang thi lợi hại như tôi, tôi phát bực, đem hấn xử lý, ha ha ha ha ha!”

Lời Diệp Đồng Đồng nói nghe qua nhẹ nhàng băng quơ, nhưng nguy hiểm ngay lúc đó, lại là cứu tử nhất sinh.

Mạc Vân Quả gạt gạt đầu, vươn đầu lưỡi nhỏ liếm liếm kẹo que.

“Tôi nói với cô nè, tôi rất lợi hại nha, tôi đặc biệt lợi hại, tôi thật sự xào gà xào gà lợi hại!”(???)

Đôi mắt Diệp Đồng Đồng như phát sáng, một mình ngồi một chỗ tự khen mình.

Mạc Vân Quả: Nha.

“Trước khi tôi tới đây, đã dẹp xong căn cứ thành phố S ha ha ha ha ha! Sau đó tôi liền đem cái căn cứ kia làm căn cứ của tang thi chúng tôi, tôi có phải xào gà lợi hại hay không!”

Mạc Vân Quả: ừm.

“Tôi lại nói tiếp với cô nhé, những người đó đều quá yếu, thế mà không biết lượng sức vậy công tôi, sau đó tôi đem bọn họ đều giết chết hừ hừ hừ!”

Mạc Vân Quả: Nha.

“Bất quá, tôi chỉ giết người xấu thôi, những người bình thường cùng dị năng giả tôi đều thả cho bọn họ chạy hết, hi. Tôi có phải xào gà lợi hại hay không!”

Thân mình Diệp Đồng Đồng lại hướng về phía trước một chút, chỉ thiếu nước dán lên người Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả: Ừ, lợi hại, xào gà lợi hại.

Diệp Đồng Đồng:★,.*:!(¬▽¬)/?:*?°★*

Diệp Đồng Đồng không ngừng nói về chiến tích của mình, cuối cùng trước khi đi, còn nheo nheo khuôn mặt Mạc Vân Quả.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 469

Edit: Linhlady

“Tôi là tang thi lợi hại nhất.”

“Tầm tắc, nhớ lại một năm trước, tiểu nha đầu này như vậy, nhìn lại hiện tại, tầm tắc, lấp lánh lấp lánh.”

“Tiểu Nho kia cũng là một người có phúc khí ha ha ha ha ha ha cách.”

“Ài, các người không cảm thấy sức ần của tiểu Quả Quả càng ngày càng tăng sao?”

“Phát hiện.”

“Trước kia là cách mấy giờ ăn một lần, hiện tại, một giây đồng hồ đều dùng không được!”

“Các người nói, có khi nào thân thể tiểu Quả Quả nhà ta có vấn đề gì không?”

“Hắn là không đi?”

“Lại nói tiếp, cái tên Đoàn Tử kia làm sao còn chưa trở về?”

“Đúng vậy nha, đã một năm rồi, thế mà hệ thống còn chưa thăng cấp xong?”

“Hơn nữa, các người không cảm thấy kỳ quái sao? Rõ ràng ở trong thế giới của tiểu Quả Quả đã qua một năm, mà chỗ ta bên này, mới qua một ngày, chẳng lẽ chỉ một mình ta như thế thôi sao?”

“Ta cũng vậy, ta còn nghĩ là do hệ thống thăng cấp.”

“Ta cũng thế, lúc trước khi xem phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả ti lệ thời gian ở vị diện cấp thấp là mười trên một, tới trung cấp là hai trên một, nhưng hiện tại, lại biến thành một trăm trên một!”

“Hệ thống của chúng ta cũng không thể nào đồng loạt thăng cấp được, xem ra, vấn đề là ở hệ thống phình phát sóng của tiểu Quả Quả.”

“Ừm, nhưng hiện tại xem ra, chỉ có thể chờ Đoàn Tử trở lại.”

“Ai, cũng không biết cái cục bột béo kia khi nào thì trở về, mắt thấy béo Quà Quà nhà ta càng ăn càng nhiều, ta có chút hoảng.....”

“Hoảng cái gì mà hoảng! Đừng hoảng hốt! Ai nha má ơi, ta cũng luống cuống ㄟ ㄎ ㄟ.....”

“Nói đừng hoảng hốt, nghe ta nói! Ừ..... Các người vẫn hoảng đi.”

Mạc Vân Quà:.....

Mạc Vân Quà một ngum cắn kẹo que, đứng lên vỗ vỗ tay, nhìn Diệp Đồng Đồng còn ngồi xỏm trên mặt đất nói: “Tôi mang cô đi tìm Tiêu Nho.”

Đôi mắt Diệp Đồng Đồng trong nháy mắt sáng ngời, đôi mắt kia như đang phát sáng, quả thật muốn sáng mù mắt đám người trong phòng phát sáng trực tiếp, cô nàng lập tức nhảy lên, lại bởi vì quá dùng sức, lập tức nhảy cao vài mét, cũng may nơi này hẻo lánh, mới không bị người khác phát hiện.

Mạc Vân Quà:.....

Mạc Vân Quà mang theo Diệp Đồng Đồng đi tìm Tiêu Nho, sau đó để hai người giao lưu, còn bản thân cô, chạy về phòng tiếp tục ăn ăn ăn đi.....

Cũng không biết Diệp Đồng Đồng cùng Tiêu Nho nói gì đó, sau đó Tiêu Nho lại nói chuyện với Ân Dật Huyền, tiếp theo Ân Dật Huyền tuyên bố chính sách ưu tiên, hoan nghênh mọi người gia nhập căn cứ.

Tiêu Nho cũng nhận ra thân phận của Diệp Đồng Đồng, đã biết cô nàng là hàng xóm kế bên, biết cô nàng thích mình, trong lòng ngũ vị tạp trần, lại không nói ra cùng ai.

Diệp Đồng Đồng cũng lại người vô tư, cả ngày vô tâm vô phách ở bên Tiêu Nho.

Ừ..... Ở trước mặt Tiêu Nho, cô nàng là tiểu nữ sinh nhuần nhuyễn, rời khỏi Tiêu Nho.....

Mọi người: Là đại ma nữ bạo lực hung tàn! ㄟ ㄎ ㄟ!

Thời gian trôi qua, lại một năm qua đi.

Mạc Vân Quà thành công từ tiểu Quà Quà biến thành béo Quà Quà, mọi người vui mừng (mới là lạ!)

Bởi vì có sự tồn tại của Diệp Đồng Đồng, tang thi cùng nhân loại hoà bình ở chung, nhưng Ân Dật Huyền cũng biết, vật tư của hắc cũng có ngày sẽ hết, Tiêu Vũ Thanh cũng không thể nuôi tất cả mọi người.

Đi khỏi trái đất, tìm một ngôi nhà mới, đây cũng là trần trờ thứ hai của hắc khi trọng sinh trở về.

Phi thuyền vũ trụ vẫn luôn ở trong quá trình nghiên cứu, chỉ thiếu một nguyên liệu quan trọng nữa thôi, nhưng cũng không có cách nào tìm thấy.

Ân Dật Huyền cũng biết có gấp cũng không được, nhưng mắt thấy đồ ăn ngày càng ít đi, cũng sắp không đủ cung cấp cho con người, hắc lại cảm thấy nôn nóng.

Mà tất cả chuyển biến này, lại bắt đầu từ trên người Mạc Vân Quà.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 470

Edit: Linh lady

Ở trung tâm căn cứ trong một căn biệt thự xa hoa, trên bàn tay phấn điều ngọc trác của Mạc Vân Quà cầm một viên đá lấy ra từ trong động phủ, một cái tay khác lại là không ngừng bỏ đồ ăn vào trong miệng.

Quai hàm Mạc Vân Quà phình phình, ngược lại với khuôn mặt lạnh lẽo kia, lại tạo sự tương phản đến đáng yêu.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp thấy như vậy, sôi nổi tỏ vẻ đau lòng dị thường.

“Ai da uy, béo Quà Quà của ta~”

“Béo Quà Quà, ta xem phát sóng trực tiếp của người, ta đều cảm thấy đói bụng.....”

“Lầu trên người đừng nói nữa, ta đều theo béo Quà Quà nhà ta mập lên.....”

“Hu hu hu, ta cũng vậy.....”

“Béo Quà Quà, người nói xem hiện tại ngay cả ngũ người cũng không quên ăn, như thế làm sao được ~”

“Mấy lầu trên thật hư, béo Quà Quà nhà ta thích ăn thì làm sao!”

Mạc Vân Quà:.....

Tuy rằng tiểu Quà Quà biến thành béo Quà Quà, nhưng trên thực tế, cũng chỉ mập một chút mà hơn lúc trước một ít mà thôi, cả người càng có vẻ phúc hậu một ít, cách chữ béo chân chính còn rất xa.

Nhưng nếu thật sự cứ ăn như bây giờ, khoảng cách đi đến một chữ béo kia cũng không xa.

Mạc Vân Quả cũng không phản bác gì với phòng phát sóng trực tiếp, chỉ chỉ dùng hành động, lấy thêm đồ ăn từ trong động phủ tiếp tục ăn.

“Ký chủ!”

Một thanh âm nghiêm khắc đột nhiên ở phòng phát sóng trực tiếp vang lên, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp vừa thấy, chỉ thấy một đứa bé đứng ở cửa sổ, biểu tình trên mặt thập phần nghiêm túc.

“Đi? Đoàn Từ đã trở lại!”

“Thật sự nha, Đoàn Từ nguoi cuối cùng đã trở lại!”

“Nguoi lần này thăng cấp đúng là đủ lâu 23333333333”

“Trở về thì tốt rồi, nguoi mau đến xem xem béo Quả Quả nhà ta có phải thân thể có vấn đề gì hay không?”

“Đúng vậy, đúng vậy, mau đến xem xem béo Quả Quả nhà ta!”

Đoàn Từ nhìn Mạc Vân Quả không ngừng ăn, hiếm thấy nhấp nhấp môi.

“Ký chủ, tinh thần lực độ nhị của nguoi thức tỉnh rồi.”

Đoàn Từ nói lời này, lại từ phòng phát sóng trực tiếp bay ra, trực tiếp xuất hiện ở trước mắt Mạc Vân Quả.

Mọi người: $\Sigma(\Delta^{\circ}|||)$ Đoàn Từ của ta thật lợi hại!

Có thể lấy hư thể xuất hiện ở trước mặt Mạc Vân Quả, đó công năng đầu tiên sau lần thăng cấp này.

Chỉ thấy sau khi Đoàn Từ bay đến trước mặt Mạc Vân Quả trước, cẩn thận nhìn cô nói: “Ký chủ, lập tức phải rời khỏi nơi này.”

Mạc Vân Quả cắn một khối đường nói: “Nhiệm vụ hoàn thành sao?”

Đoàn Từ gật đầu nói: “Nhiệm vụ ở thể giới này không quan trọng chỉ là nơi để chúng ta quá độ thăng cấp mà thôi, tùy thời đều có thể rời đi.”

Mọi người:..... Cục bột béo thật lợi hại!

Mạc Vân Quả:..... À.

“Ký chủ, tinh thần lực độ nhị của nguoi thức tỉnh rồi, nếu còn không làm ít việc khác, nguoi sẽ béo chết!”

Đoàn Từ thập phần nghiêm túc nói, nói chưa dứt lời đã bắt đầu khởi động trình tự, chuẩn bị truyền tống.

Mạc Vân Quả:.....

Cô buông tảng đá kia ra, cũng không có nghĩ đem nó thu hồi lại, dù sao cũng chỉ là một cục đá mà thôi.

Nhưng Mạc Vân Quả không nghĩ tới đó là, động phủ kia, ngay cả một cục đá cũng không đơn giản, mà khối đá Mạc Vân Quả tùy ý buông tay kia, sẽ thay đổi tiến trình toàn bộ nhân loại.....

Theo âm thanh Đoàn Từ đếm ngược thanh, Mạc Vân Quả liền biến mất ở trong phòng, chỉ có khối đá an tĩnh nằm đó, chứng minh nơi này đã từng có người ở.

Khi mọi người phát hiện không thấy Mạc Vân Quả, đưa ra rất nhiều suy đoán, cũng phải không ít người đi tìm, nhưng cũng không có kết quả.

Mà tảng đá kia, bởi vì đủ loại chuyện ngoài ý muốn, bị người trong viện nghiên cứu nhìn trúng, trở thành tài liệu quan trọng trong quá trình phi thuyền vũ trụ.

Mà câu chuyện này cuối cùng, Ân Dật Huyền mang theo nhân loại rời khỏi trái đất, chính thức mở ra nhân loại kỷ nguyên mới.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 471

Edit: Linh lady

Đoàn Từ mang theo Mạc Vân Quả về tới không gian u ám, đương nhiên lúc này phòng phát sóng cũng đã đóng cửa.

Một hồi sau khi ở không gian u ám, Đoàn Từ liền biến ra một thứ như hồ nước thật lớn, sau đó để Mạc Vân Quả nằm vào.

Mạc Vân Quả dựa theo ý tứ của Đoàn Từ nằm vào, trong lúc đó cô còn chép chép miệng, giống như muốn cắn cái gì đó.

Đoàn Từ thấy hàng động của Mạc Vân Quả nhanh chóng, cũng không chậm trễ, để cô nằm xuống, sau đó Đoàn Từ lấy từ trong không gia linh dịch mà Kê Thần Bí đánh thương ra.

Ước chừng có một tấn linh dịch, tất cả đều đổ hết vào trong hồ.

Nháy mắt khi linh dịch đổ xuống, Mạc Vân Quả ngay lập tức có cảm giác ấm áp bao quanh cơ thể.

Cô giống như phiêu đảng ở trên thuyền nhỏ, bồng bênh, bồng bênh.

Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, tùy ý những đề lĩnh dịch kì gột rửa thân thể cô, thậm chí cả kinh mạch.

Đoàn Tử vẫn luôn ở một bên nhìn, e sợ xảy ra sai lầm gì.

Thật ra Đoàn Tử cũng không nghĩ tới, nó cũng chỉ mới rời khỏi kí chỉ được hai ngày, làm sao kí chỉ nhà mình lại có thể thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị được rồi, phải biết rằng, trong toàn bộ vũ trụ này, số người thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị chiếm tỉ lệ rất nhỏ.

Mà những người đã thức tỉnh, không ngoại lệ đều là.....

Đoàn Tử nghĩ đến đây, khuôn mặt vốn dĩ đã nghiêm túc nay còn nghiêm túc hơn.

Những tình lịch kia bằng mắt thường có thể thấy đang tiến vào cơ thể Mạc Vân Quả, nó không nhận được thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Hiện giờ nó cùng ký chủ là nhất thể, nếu là ký chủ có chuyện gì, nó cũng không chịu nổi.

Đoàn Tử cũng không có nhiều tâm tư như vậy, chỉ là một mặt muốn Mạc Vân Quả sống tốt.

Nếu như là một người có tâm tư, sẽ nghĩ đến, vì sao lúc trước Kẻ Thần Bí kia lại đánh thương nhiều lĩnh dịch như vậy, chỉ là vì khoe giàu, hoặc là, hẳn sớm biết trước có một ngày như vậy.....

Thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị, nhất định phải có lĩnh dịch thân thể mới có thể dễ chịu, nếu không, thân thể theo không kịp cường độ của tinh thần lực, cuối cùng chỉ còn thi cốt vô tồn.....

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, một tấn lĩnh dịch ngàn năm tất cả tiến vào trong thân thể Mạc Vân Quả, sau đó bị bài xuất ra ngoài.

Chỉ là đồ vật bị bài xuất ra, đã sớm không còn lĩnh khí, thậm chí là màu sắc, cũng không còn tinh khiết như ban đầu.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, Đoàn Tử đã đem đồ vật thu vào, mà trên người cô, cũng sạch sẽ, nhìn không ra một chút ướt át nào.

Mạc Vân Quả cảm thấy trạng thái thân thể vô cùng tốt, cô chớp chớp mắt, cái loại cảm giác muốn ăn không ngừng cũng vui đi nhiều.

Đoàn Tử bay đến trước mặt Mạc Vân Quả, chọc chọc khuôn mặt cô nói: “Ký chủ là một tên đại ngu ngốc!”

Mạc Vân Quả:.....

“Đại ngu ngốc! Đại ngu ngốc! Đại ngu ngốc!” Đoàn Tử lại chọc chọc gượng mặt Mạc Vân Quả nói cái không ngừng.

Mạc Vân Quả:.....

Cô nâng tay lên, chọc chọc bụng nhỏ mồm mồm của Đoàn Tử nói: “Đoàn Tử là cái đại ngu ngốc.”

Đoàn Tử:.....

“Ký chủ, làm sao người có thể thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị?” Nó tò mò hỏi.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu, hỏi: “Tinh thần lực đệ nhị?”

Đoàn Tử:.....

“Ừ, tinh thần lực đệ nhị.” Nó lại cường điệu một lần nữa.

Mạc Vân Quả: Không biết.

Đoàn Tử:.....

Đoàn Tử cảm thấy, ký chủ nhà mình đại khái là người đầu tiên trong lịch sử vũ trụ trong khoảng biết làm sao mình có thể thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị đi?

Nên nói như thế nào đây? Ừ..... Vận khí thật tốt?

Đoàn Tử cũng không rồi rắm quá lâu, cũng không tiếp tục hỏi thêm, hiểu biết về tinh thần lực đệ nhị của nó cũng hữu hạn, nếu ký chủ hỏi tới, nó cũng không nhất định có thể nói rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 472

Edit: Linh lady

“Ký chủ, người muốn mở phòng phát sóng trực tiếp chưa?” Đoàn Tử hỏi.

Mạc Vân Quả cảm thấy trạng thái thân thể hiện tại của mình khá tốt, cho nên cô gật gật đầu, xem như đồng ý.

Đoàn Tử tiếp thu mệnh lệnh, lập tức bắt đầu truyền tống, ừ..... Thế giới lần này vẫn tương đối nhẹ nhàng.

Cùng lúc đó, ở vị diện văn minh trung đẳng tại trung tâm thành phố S, trong một căn biệt thự xa hoa.

Một người đàn ông mặc áo ngủ nhìn một cô gái đang ngủ say, khoe miệng nhộn nhạo, ý cười âm áp.

Hắn hơi cúi đầu, hôn hôn mái tóc cô gái, một tia mặt trời trút xuống xuống, mang theo âm áp nhẹ nhẹ.

“Công chúa của tôi, em nên thuwsc giấc rồi.”

Giọng nói của hắn thuần hậu như bình rượu cổ lâu năm, trong đó lại mang theo một tia ái muội không rõ.

Mạc Vân Quà mông kỉnh tỉnh lại trong giọng nói này, cô chớp chớp mắt, nhìn người đàn ông ghé lại gần mình, theo bản năng đẩy ra xa.

Nhưng vừa vươn tay ra, đến nửa đường lại bị người đàn ông cản lại.

“Tiểu công chúa, buổi sáng vừa mới tỉnh lại đã bạo lực như thế thì không tốt đâu ~”

Hắn khẽ cười một tiếng, trong tay lại không nỡ dùng sức, chỉ chậm rãi buông xuống tay Mạc Vân Quà ra.

Mà lúc này Mạc Vân Quà lại ở trong lòng kinh ngạc, người đàn ông này sức lực, thật lớn!

Khúc Viêm ngồi ngay ngắn, nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quà, trong mắt nhộn nhạo quán quýt một tia tình yêu.

“Dậy rửa mặt đi, lúc nữa chúng ta còn có hội nghị.”

Nói xong câu đó, Khúc Viêm liền đứng dậy đi ra ngoài.

Lúc này Mạc Vân Quà mới có tâm tư tới xem bối cảnh chuyện xưa cùng nhiệm vụ mà Đoàn Tử truyền cho cô.

Nói là bối cảnh, cũng thật ít ỏi không quá một trăm chữ, quả thật là giới thiệu không thể đơn giản hơn!

Đây là một chuyện xưa già cỗi, hào môn thế gia, tổng tài Khúc Viêm cùng thiên kim Mạc Vân Quà liên hôn, hiện giờ đã qua ba năm.

Teong ba năm này, hai người đều phân phòng ngủ, cũng không có gì vướng mắc đến nhau.

Trong lòng Khúc Viêm, đương nhiên có người mình yêu, mà chỗ nguyên chủ, cũng tương tự như thế.

Hai người ước định, ba năm sau sẽ ly hôn trong hoà bình, từng người sẽ đi tìm người mình yêu.

Mà ngày hôm qua, hai người đã ký giấy thỏa thuận ly hôn, xem như ly hôn trong hoà bình.

Vốn dĩ nguyên chủ muốn đi ngay, bắt đắ dĩ hôm qua mưa to, sấm chớp không ngừng, giao thông không thuận tiện, cho nên cô đành ở lại.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quà đã thay thế đến nơi này.

“Ai nha nha nha, các người xác định Khúc Viêm đối nguyên chủ không yêu? Vừa rồi ánh mắt kia sắp tràn cả tình yêu ra rồi, quả thực!”

“Đúng vậy, ta cũng cảm thấy không có khả năng không yêu a.”

“Chẳng lẽ có uẩn khúc?”

“Nhưng mà giấy thoả thuận ly hôn cũng đã ký, bây giờ Khúc Viêm lại có ý gì đây?”

“Không lẽ đồ gục trước nhan sắc của tiểu Quà Quà?”

“..... Cái lý do này của lầ trên ta phục!”

“Hơn nữa nhiệm vụ này cũng kỳ kỳ quái quái, ta đọc cũng không hiểu.”

“Đúng vậy, đúng vậy, sau khi Đoàn Tử thăng cấp trở về thật là càng ngày càng biết chơi.”

“Ài, ta có cảm giác chỉ số thông minh của ta muốn đi nạp phí rồi, nói cách khác, ta không hiểu nổi nhiệm vụ của tiểu Quà Quà nhà ta, nói như vậy, làm sao ta mới có thể trang bức khi đứng trước mặt tiểu Quà Quà đây!”

“Phốc, đối với lầ trên, ta cũng chỉ có một chữ: Phục!”

“Ài, vẫn là xem tiểu Quà Quà nhà ta làm sao để phá giải nhiệm vụ lần này đi 233333333333”

“Lại có thể xem béo Quà Quà nhà ta dùng chỉ số thông minh 2333333333”

“Lầ trên nói vậy, Quà Quà nhà ta đã không phải béo Quà Quà nữa!”

Mạc Vân Quà nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận, tỏ vẻ đối với nhiệm vụ lần này cô cũng không hiểu rõ lắm.

Cái gì gọi là: Váy của em là màu sắc cà vạt của anh?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 473

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả tỏ vẻ, chẳng lẽ về sau mỗi khi cô mặc váy, màu sắc phải cùng với màu cà vạt của Khúc Viêm sao?

Nếu mà như vậy, nhiệm vụ có chút hà khắc rồi.

Bởi vì, ừm. Cô không thích mặc váy.

Mạc Vân Quả lòng mang cái ý tưởng này, đi vào phòng rửa mặt, sau đó ra ngoài, đi về phía tủ quần áo, mở ra, chuẩn bị tìm quần áo xuyên.

Vừa mở tủ quần áo ra, đủ các kiểu váy rực rỡ sắc màu xuất hiện trước mặt Mạc Vân Quả.

Không có quần cùng quần áo, thuần một sắc váy, hơn nữa màu sắc váy vóc cũng đủ đa dạng!

Cái gì mà phấn hồng, hoa đào, hoa mai hồng, còn có xanh lục vv, nhiều màu sắc như vậy, nhưng duy nhất màu vàng Mạc Vân Quả yêu thích lại không có, thậm chí phối với màu vàng cũng không.

Mạc Vân Quả cảm thấy có chút kỳ quái, ở trong bối cảnh chuyện xưa, không có tình tiết nào biểu hiện nguyên chủ thích mặc váy đủ loại màu sắc như thế này, hơn nữa tủ quần áo giống như cũng không có nhiều như thế.

Tuy rằng kỳ quái, nhưng cô cũng không có rối rắm bao lâu, chỉ là chọn một chiếc váy màu xanh hạt ngọc lên người.

Lại đơn giản sửa sang lại, một lúc sau, Mạc Vân Quả đi ra ngoài, dựa theo trí nhớ, xuống lầu, chuẩn bị ăn bữa sáng.

Ngay khi Mạc Vân Quả xuống lầu, cửa phòng đối diện vốn đóng chặt cũng mở ra.

Khúc Viêm nhìn thân ảnh Mạc Vân Quả biến mất sau hành lang, lặng im nửa ngày, liền xoay người đi vào phòng.

Teong phing có một phòng nhỏ, bên trong ngăn tủ, kéo ra không ít cà vạt xếp ngay ngắn trong đó.

Mà căn phòng này, gọi là thiên đường cà vạt cũng không sai.

Ngón tay Khúc Viêm lướt qua các loại màu xanh, sau đó ngừng ở màu sắc giống váy của Mạc Vân Quả, hần lấy ra cà vạt, thắt ngay ngắn, sau đó đóng cửa phòng, đi xuống lầu.

Lúc này dưới lầu, Mạc Vân Quả nhìn bàn cơm bày biện đủ loại đồ ăn, hai tay đặt lên bàn, đáng về mười phần ngoan ngoãn.

Khúc Viêm xuống lầu nhìn một màn này, hần dạo bước qua đi, ổn định vững chắc ngồi ở bên người Mạc Vân Quả.

“Muốn ăn cái gì? Hửm?” Âm cuối như từ xoang mũi vọng lại cuối cùng giống như băng ghi âm vô hạn triền miên.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn về phía Khúc Viêm, khi ánh mắt dừng trên cà vạt của hần, nhì nó một hồi lâu.

“Thích sao?”

Khúc Viêm cũng không hỏi rõ ràng là thích cái gì, chỉ vô cùng ái muội hỏi một câu như vậy.

Mạc Vân Quả quay đầu, nhìn bàn ăn, không nói gì.

Khúc Viêm dường như đã dự kiến với phản ứng này của Mạc Vân Quả, cũng không giận, chỉ cầm lấy chiếc đĩa, gấp đồ ăn cho Mạc Vân Quả.

“Khúc Viêm. Bị tâm thần phân liệt?”

“Ta cũng cảm thấy vậy, lại nổi điên cái gì đây?”

“Ngày hôm qua không phải ký giấy thỏa thuận ly hôn sao? Như thế nào hiện tại lại đối xử với tiểu Quả Quả nhà ta tốt như vậy?”

“Chẳng lẽ là lãng tử quay đầu?”

“Không cần thiết a, hần không phải có người mình yêu sao?”

“Chẳng lẽ trong một đêm liền phát hiện tiểu Quả Quả của nhà chúng ta tốt?”

“Thôi đi? Tiểu Quả Quả nhà chúng ta hôm nay mới tới thế giới này đây!”

“Thế thì thật kỳ quái, chẳng lẽ có âm mưu gì sao?”

“Các người chú ý tới không? Màu cà vạt của hần, cùng màu váy của tiểu Quả Quả nhà ta giống nhau như đúc nha!”

“Chẳng lẽ. Đây là ý tứ của nhiệm vụ? Thật sự đơn giản như vậy?”

“Xem ra do chúng ta suy nghĩ quá phức tạp ha ha ha ha ha.”

“Có chỗ cổ quái, có chỗ cổ quái, có chỗ đại đại cổ quái.”

“Trước mắt còn nhìn không ra cái gì, chỉ có thể tiếp tục quan sát.”

“Ừm, tiểu Quả Quả lưu tâm một chút nha!”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 474

Edit: Linh lady

Phòng phát sóng trực tiếp đều sôi nổi khuyến Mạc Vân Quả cẩn thận một chút, bọn họ lo sợ Khúc Viêm có tâm tư độc ác gì, làm tổn thương Mạc Vân Quả.

Khúc Viêm không hề biết chuyện này, hắn chỉ nhìn Mạc Vân Quả ăn cơm, cô ăn một ngụm, hắn ăn một ngụm, thấp phần ăn ý.

Một bữa sáng cũng ăn mất nửa giờ.

Theo sau, Khúc Viêm mang theo Mạc Vân Quả ra cửa, nói là có một hội nghị sắp diễn ra.

Làm tổng tài hào môn, hành tung của Khúc Viêm luôn luôn bí ẩn, nhưng cũng không thể nào ngăn cản nhiệt tình bất quáị của mọi người.

Làm phu nhân tổng tài hào môn, hành tung của cô cũng bí ẩn không kém, thậm chí ngoài những trường hợp đặc thù, cô sẽ không xuất hiện cùng lúc với Khúc Viêm.

Nhưng mà, hôm nay đám đảng phái bất quáị kia lại có cơ hội tái xuất.

Tổng tài của bọn họ, thế mà lại không theo chân bọn họ chơi chiến dịch du kích che dấu hành tung!

Mà thoải mái hào phóng xuất hiện trước mặt mọi người, thậm chí còn có động thái muốn chào bọn họ!

Cái này cũng không phải chuyện máu chóit nhất, mà máu chóit nhất chính là, bọn họ thế mà lại thấy phu nhân tổng tài!

Đang bái quáị luôn theo dõi Khúc Viêm, đương nhiên biết được chuyện Khúc Viêm cùng vợ có quan hệ bằng mặt không bằng lòng, một chút cảm tình cũng không có.

Hôm nay lại có chuyện gì để bất quáị đây? Mới có thể khiến Khúc Viêm mang theo Mạc Vân Quả xuất hiện ở trước mặt mọi người?

Bất kể đám người bất quáị kia trong nghĩ như thế nào, từ đầu đến cuối Khúc Viêm vẫn duy trì thái độ bình thản.

Hắn ánh mắt vẫn luôn dừng ở trên người Mạc Vân Quả, cặp mắt kia, chỉ cần người khác nhìn một cái cũng có thể nhìn ra tình yêu trong đó.

Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy có một đôi mắt vẫn luôn dừng lại ở trên người cô, cái ánh mắt này vô cùng kỳ quáị, làm cảm thấy cô cả người không được tự nhiên.

Cứ như vậy, một đường tới công ty, Khúc Viêm cùng Mạc Vân Quả song song đi vào công ty.

Trong công ty mọi người cũng khá ngạc nhiên, lặng lẽ nghị luận, đôi mắt hứng hực lửa nóng bất quáị kia hận không thể dính trên người Khúc Viêm cùng Mạc Vân Quả.

Cũng có không ít người cẩn thận phát hiện ra màu sắc da vạt của Khúc Viêm cùng màu váy của Mạc Vân Quả giống hệt nhau, trong lòng quan niệm về tình cảm hai người bất hoà tan biến, câu này còn gọi cảm tình bất hòa?

Cái này là câu lương, bọn họ tỏ vẻ ăn rất vui vẻ ~(￣▽￣)／

Đương nhiên, cũng có một số ít người lòng dạ hẹp hòi tỏ vẻ, tổng tài của bọn họ, cũng không phải phu nhân.

Văn phòng Khúc Viêm ở tầng 99, địa điểm mở cuộc họp cũng nằm ở tầng 99.

Làm tổng tài, Khúc Viêm cũng khá vội, mới đến công ty, ngay lập tức phải mở cuộc họp.

Khúc Viêm cũng không nói gì, chỉ mang theo Mạc Vân Quả vào phòng họp, sau đó ra ý bảo những người khác chuẩn bị tư liệu, lập tức mở họp.

Dư quang nhưng kia thỉnh thoảng dừng ở trên người Mạc Vân Quả, bọn họ tuy rằng rất ít khi nhìn thấy phu nhân tổng tài, nhưng lúc trước hôn lễ hoành tráng oanh động của thành phố S, cho nên với bọn họ kí ức về Mạc Vân Quả còn mới mẻ.

Chỉ so với lúc trước đầm đậm hoa nhĩ, hiện tại phu nhân, ừm..... Giống như..... Có chút lạnh lẽo? Khiến người ta có chút sợ?

Ừn..... Hy vọng chỉ là ảo giác.....

Khúc Viêm nhận thấy mọi người phân tâm, mạnh mẽ gõ gõ bàn, lời suy nghĩ đang trôi xa của bọn họ lại.

“Hiện tại bắt đầu mở họp, Lý Năm, cậu tới nói.....”

Giọng nói của Khúc Viêm vang lên trong phòng họp, mọi người đồng loạt nâng cao tinh thần, cẩn thận nghe.

Mỗi người phát biểu ý kiến của mình, đưa ra kết luận về mỗi vấn đề, thực sự có chút buồn tẻ vô vị.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 475

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả ngoan ngoãn ngồi ở chỗ kia, cũng không phát biểu cái gì, an an tĩnh tĩnh, giống như không tồn tại.

Ở trong mắt mọi người, phu nhân không chỉ lạnh lùng hơn trước, mà còn càng thêm an tĩnh.

Mà lúc này Mạc Vân Quả, lại đang nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện phiếm, ngẫu nhiên chen vào hai câu.

“Ai nha, cái hội nghị thật buồn tẻ, còn không bằng nhìn béo Quả Quả nhà ta ăn cái gì đâu!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta đã không còn mập nữa!”

“A, lại nói tiếp, tiểu Quả Quả, lần trước ở thế giới kia có phải thân thể ngươi có vấn đề gì không?”

“Đúng vậy đúng vậy, bằng không sao lại ăn nhiều như vậy?”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, ở trong đầu nói: “Đoàn Từ nói tinh thần lực đệ nhị của ta thức tỉnh.”

“Humm, chưa từng nghe qua chuyện thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị lại ăn uống nhiều như vậy nha.”

“Humm, nói, đại gia, thế giới của ngươi có người thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị rồi sao? Dù sao thế giới của ta cũng không có.”

“Trả lời vấn đề của lâu trên, thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị đương nhiên sẽ không thể trở nên ăn không ngừng như vậy, nhưng phải dưới tiền đề, đó là thân thể đủ sức chịu đựng sự cường thế của tinh thần lực.”

“Từ từ, ta có điểm gốc, có người nào đó có thể phổ cập giúp một người gốc gác là ta, xem tinh thần lực là cái gì không!”

“Cái này nói như thế nào đây. Có chút phức tạp, tỷ như có vài thế giới cho rằng tinh thần lực là ý niệm, có nơi cho rằng là linh hồn, hoặc là đồ vật lung tung rối loạn, nhưng nói ngắn lại, đó là tinh thần lực là độc nhất vô nhị, một người chỉ có một loại tinh thần lực.”

“Nhưng mà, trên thế giới này còn tồn tại một loại khác người, bọn họ lấy phương thức nào đó, thức tỉnh loại tinh thần lực thứ hai, tự xưng là tinh thần lực đệ nhị.”

“Nếu nói, tinh thần lực là căn nguyên của người, như vậy tinh thần lực đệ nhị đó là căn nguyên trung căn nguyên.”

“Ai, tóm lại là một loại tồn tại phức tạp.”

“Tuy rằng vẫn có điểm gốc, nhưng mà! Không hiểu ra sao cả!”

“Đồng ý lâu trên 23333333333333”

“Chúng ta chỉ cần biết rằng rất lợi hại là xong 2333333333333333”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, trong lòng cũng đối với tinh thần lực đệ nhị hiểu đôi phần.

“Mặc kệ nói như thế nào, tiểu Quả Quả nhà ta chính là lợi hại, hắc hắc hắc! Ta muốn là người đầu tiên ôm đùi tiểu Quả Quả nhà ta, chờ đến khi tiểu Quả Quả nhà ta đi vào vị diện cha ta, ta liền. Hắc hắc hắc!”

“..... Lâu trên người thật đáng khinh!”

“Người làm sao biết được tiểu Quả Quả nhà ta nhất định sẽ đi tới vị diện kia của người, hừ hừ hừ!”

“Trực giác!”

“Tôi cho một câu trực giác, tám tắc, chờ mong chờ mong ~”

“Ai, hội nghị thật sự thật nhàm chán, tiểu Quả Quả tới xướng một bài hát đi.”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả tỏ vẻ, sẽ không ca hát.

Lần này, phòng phát sóng trực tiếp càng thêm hăng hái.

Sẽ không ca hát tốt thôi! Sẽ không ca hát người xướng ra tới mới càng chơi tốt! Đặc biệt là tiểu Quả Quả nhà ta, khẳng định càng “Để nghe”! (~ ▽) ~

Vì thế, phòng phát sóng trực tiếp xoát ra liên tiếp câu “Ca hát! (▽ 3 ▽) a”, còn có không ít người xoát lễ vật cho Mạc Vân Quả, phòng phát sóng trực tiếp lại có một phen náo nhiệt.

Mạc Vân Quả:..... Không phát hiện, ừm. Không phát hiện.

Mạc Vân Quả coi như làm không phát hiện, sau đó đám người phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu giúp Mạc Vân Quả tìm các loại ca từ, cuối cùng, bài《 hai lão hồ 》vinh hạnh bị tuyển chọn.

Mạc Vân Quả:..... Hai lão hồ.

Mà bên kia, cũng không biết là cố ý hay vô tình, Khúc Viêm ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, khóe miệng cũng ý cười mang theo một tia ý vị không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 476

Edit: Linhlady

Sắp đến giữa trưa, hội nghị mới xem như kết thúc.

Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp vẫn luôn đều quán lấy Mạc Vân Quả đòi cô ca hát, lại chỉ đổi lấy sự trầm mặc của Mạc Vân Quả.

Ca hát gì đó, cô thật sự sẽ không.....

Khúc Viêm một lòng lưỡng dụng, một bên nghe báo cáo, một bên lại nhìn Mạc Vân Quả, chốc đến đám người trong phòng hội nghị nhin không được nhìn sang Mạc Vân Quả, phòng đoán ý tứ tổng tài nhà mình.

Sau khi tan họp, vừa lúc đến giờ ăn trưa.

Chuyện khiến cho người ta kinh ngạc đó là, Khúc Viêm cũng không mang theo Mạc Vân Quả đi ra ngoài ăn, mà gọi người trong nhà mang đồ ăn đến.

Mạc Vân Quả nhưng thật cảm thấy không sao cả, thế nhưng đám người trong phòng phát sóng lại nhảy bén thấy Khúc Viêm có chỗ không thích hợp.

Ở văn phòng ăn cơm, Khúc Viêm ăn khá ít, đại đa số thời gian, hần chỉ nhìn Mạc Vân Quả ăn cơm, trong mắt đều là ý cười.

Sau khi ăn xong, Khúc Viêm để Mạc Vân Quả ở trên sofa nghỉ trưa, còn bản thân lại đi xử lý công việc.

Khi Mạc Vân Quả dần dần ngủ say, lúc này Khúc Viêm mới buông văn bản trong tay, nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh coi.

Hắn tay nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt Mạc Vân Quả, ánh mắt cũng bình tĩnh dừng ở trên mặt Mạc Vân Quả.

“Các người, có thể nhìn thấy đi?”

Khúc Viêm nhẹ giọng nói một câu không rõ nguyên do, lại khiến đám người đang xem phát sóng trực tiếp bỗng nhiên cả kinh.

Bọn họ đang ở thế giới của mình, không thể tin tưởng nhìn Khúc Viêm, bọn họ phảng phất cảm thấy, ánh mắt kia của Khúc Viêm, xuyên thấu qua phòng phát sóng trực tiếp, nhìn chằm chằm vào bọn họ.

Chờ đến lúc không ít người phản ứng lại, trên người đã nổi lên một tầng mồ hôi lạnh.

Phòng phát sóng trực tiếp lập tức an tĩnh xuống, im như ve sầu mùa đông.

Bọn họ không biết, đến cuối cùng Khúc Viêm có thể nhìn thấy nội dung nói chuyện trong phòng phát sóng trực tiếp hay không, vì bảo hiểm, bọn họ lựa chọn trầm mặc.

Khúc Viêm lại như không nhận ra chuyện đó, ý cười trên khóe miệng càng sâu.

“Thật là..... Đã lâu không gặp.....”

Ngón tay mảnh khảnh thon dài của Khúc Viêm vuốt ve đôi mắt của Mạc Vân Quả, đôi mắt đang nhắm lại.

Có vài người trong phòng phát sóng trực tiếp suy đoán cái gì đó, nhưng cuối cùng lại lựa chọn không nói.

Khúc Viêm cười khẽ một tiếng, giống như rất vừa lòng với tình huống này.

“Các người không cần sợ hãi, ta không nhìn thấy các người.”

Hắn nhẹ nhàng thở dài một tiếng, tựa hồ mang theo vô hạn sầu oán.

“Các người nói, hắn nói thật hay giả?”

“Đúng vậy nha, vừa rồi cái ánh mắt kia thật dọa đến ta.”

“Mẹ., Cái gì đã lâu không gặp, dọa ta ra một thân mồ hôi lạnh.”

“Người này đến tốt cùng là ai?”

“Ta cũng muốn biết, một câu nói kia, sợ tới mức ta thiếu chút nữa quỳ xuống!”

“Chẳng lẽ các người không sợ hắn chỉ lừa các người sao.....”

“Lầu trên có thể dùng vạch trần được không, để ta làm một đứa bé không biết gì được không?”

“Hu hu hu hu..... Dọa khóc có được hay không!”

“Ai tới nói cho lão tử, cái người đàn ông quý súc này là ai a a a a! (phát điên)”

“Ma ma hỏi ta vì sao quỳ trên mặt đất, ta có thể nói ta là dọa quỳ sao? (roi lệ đầy mặt)”

Khúc Viêm thật sự không thể nhìn thấy nội dung trong phòng phát sóng trực tiếp, hắn sớm đã “Bán”.

Tuy rằng nhìn không được, nhưng hẳn biết rõ bản tính của đám người trong phòng phát sóng trực tiếp, đương nhiên sẽ đoán được phản ứng của đại đa số người trong phòng phát sóng trực tiếp.

Khúc Viêm cũng không giải thích gì thêm, chỉ nhẹ nhàng nói: “Nếu có một ngày, cô ấy nghi ngờ tôi, các người có bằng lòng thay tôi dấu điểm một vài chuyện hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 477

Edit: Linhlady

“Năm thảo! Lời này của hắn có ý tứ gì?”

“Không biết! Ta có chút hoảng!”

“Ý của hắn là muốn chúng ta lừa lừa tiểu Quả Quả sao?”

“Kiên quyết không được! Hừ hừ!”

“Đúng vậy! Lão tử không sợ cường quyền!”

“Không đáp ứng! Kiên quyết không đáp ứng!”

Khúc Viêm buông tay, nửa quỳ xuống dưới, lại nhẹ giọng nói: “Không phải lừa, chỉ là dấu điểm.”

“..... Các người thật xác định hẳn nhìn không thấy nội dung trong phòng phát sóng trực tiếp sao?”

“Thành thật mà nói, ta không xác định.”

“Các người ngã trước, ta có chút không vững.”

“Ta còn có chút ngốc!”

“Người đàn ông này là ai a! Sao có thể hiểu biết rõ chúng ta như vậy?”

“Hắn hẳn không có phòng phát sóng trực tiếp, nếu không hẳn trực tiếp ở phòng phát sóng trực tiếp nói không phải tốt hơn sao, hà tất phải làm chuyện mạo hiểm như vậy?”

“Nói cũng đúng, vạn nhất tiểu Quả Quả đột nhiên tỉnh lại làm sao bây giờ?”

“Nói, có khi nào hắn hạ thuốc mê với tiểu Quả Quả không.”

“..... Hắn là không thể đi?”

“Sẽ không. Đi.”

Khúc Viêm cũng không biết đề tài trong phòng phát sóng trực tiếp một lần nữa thành công lệch đường ray, hắn chỉ nói: “Ta nghĩ, trong số người ở đây có người đoán được ta là ai, ta xin nhờ những người này đừng nói ra, được không?”

“Khẳng định cũng có một ít người đoán không ra ta là ai, xin nhờ các người đừng hỏi được không?”

Khúc Viêm liên tiếp nói hai câu lời đã phá hỏng đề tài trong phòng phát sóng trực tiếp, bọn họ tuy rằng có chút tò mò muốn hỏi hắn là ai, nhưng mỗi khi nghĩ đến ánh mắt hắn vừa rồi, bọn họ liền cảm thấy có chút nghĩ mà sợ.

“Yên tâm, ta sẽ không thương tổn cô ấy, cũng sẽ không thương tổn của các người, ta chỉ là.”

Khúc Viêm tạm dừng một chút, tươi cười trên mặt cũng động lại, nửa ngày sau, hắn thở dài một hơi, mới nói tiếp: “Muốn cho cô ấy trưởng thành mà thôi.”

“..... Thứ ta nói thẳng, ta cảm giác mình giống như dùng bút.”

“Lầu trên người muốn là được.”

“Ta cảm giác chỉ số thông minh của ta có chút không đủ dùng, lời này của hắn có ý gì?”

“Nếu ta lý giải không sai mà nói, hẳn hẳn là muốn cho tiểu Quả Quả nhà ta không còn lạnh lùng như vậy nữa đi.”

“Đơn giản mà nói, chính để cho cô ấy biết tình cảm là như thế nào.”

“Đây là chuyện dễ dàng sao? Chúng ta bồi tiểu Quả Quả lâu như vậy, đáng về tiểu Quả Quả vẫn ý như cũ.”

“Không, kỳ thật so với ban đầu, tiểu Quả Quả đã trưởng thành rất nhiều, chỉ là, đại khái, khoảng cách tiểu Quả Quả trong suy nghĩ của Khúc Viêm, còn kém xa lắm đi.”

“Ừm, có lẽ, người đàn ông này lại muốn thêm lửa cho tiểu Quả Quả, để cô ấy nhanh chóng trưởng thành.”

“Thế nhưng có khả năng sao?”

“Có thể hay không có thể cũng không phải chúng ta nói là được, nhóm người chúng ta, lại có thể giúp được cái gì đâu?”

Những lời này vừa nói ra, phòng phát sóng trực tiếp nháy mắt liền an tĩnh, mọi người đều đình chỉ thảo luận, thời gian, phảng phất lập tức liền yên lặng.

Nhóm người bọn họ, lại có thể giúp được gì trên con đường trưởng thành của tiểu Quả Quả đây?

Bọn họ luôn luôn là tam quan bất chính, cũng không dám dễ dàng dạy bảo tiểu Quả Quả cái gì, sợ một hai không cẩn thận liền đem người dạy hư, đến lúc đó, tội lỗi của bọn họ có thể to lắm.

Tuy rằng bọn họ ở thế giới từng người đều coi như là bá chủ một phương, nhưng bên trong vũ trụ mệnh mông này, lại chỉ nhỏ bé như hạt cát.

Đối mặt với hệ thống phát sóng trực tiếp bọn họ không có nào chống lại quy tắc kia, bọn họ có thể giúp được cho tiểu Quả Quả, kỳ thật rất ít.

Thật ra, bọn họ không nói cho tiểu Quả Quả đó là, ở thế giới thú nhân kia, bởi vì mệnh mẽ thúc đẩy tiến trình thế giới, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều bị trừng phạt, đặc biệt là người đánh thương đồ vật cho tiểu Quả Quả kia, hệ thống quan khán phát sóng trực tiếp trực tiếp rút một bậc.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 478

Edit: Linh lady

Thật ra, vốn dĩ Mạc Vân Quả cũng sẽ phải chịu trừng phạt, nhưng lúc ấy bọn họ nghĩ đây là lần thứ hai tiểu Quả Quả mơn phát sóng trực tiếp, cho nên khi hệ thống phát sóng trực tiếp hiện lên dòng chữ “Trừng phạt chính mình or trừng phạt chủ bá” cho bọn họ lựa chọn, bọn họ dứt khoát lựa chọn cái thứ nhất.

Đại đa số người biết đến hệ thống phát này cũng không phải ngày một ngày hai, bọn họ biết rõ quy tắc trong đó.

Mà trong đó có một cái quan trọng nhất, đó là không thể dùng vật đánh thương, thay đổi tiến trình vốn có của thế giới đó.

Mỗi cái thế giới đều có quy luật phát triển của riêng mình, hoặc thịnh hoặc suy, nó đều là quy luật vận hành của từng thế giới.

Cho dùn thế giới muốn nâng cấp, cũng phải do người vốn ở thế giới đó hoàn thành, mà không phải là một người tới tác động vào.

Trong phòng phát sóng trực tiếp mọi người đều tâm tư khác nhau, mọi người đều nghĩ đến từng người từng việc.

Phình phát sóng trực tiếp trước nay vô cùng náo nhiệt, hiện giờ trở nên vô cùng an tĩnh.

Mà tất cả chuyện này, Mạc Vân Quả cũng không biết được.

Khúc Viêm cũng không biết điểm này, hắn không biết người trong phòng phát sóng trực tiếp sẽ có lựa chọn như thế nào, nhưng hắn nghĩ, y theo trình độ sùng ái của đám người kia với Mạc Vân Quả, đương nhiên sẽ không nói cho cô.

Bởi vì, như vậy một chút chỗ tốt cũng không có.....

Đối mặt Khúc Viêm nhuộm đầy ý cười, thật giống như ánh mặt trời rực rỡ, tản ra ánh sáng nóng rực.

Đến khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, Khúc Viêm đã ngồi trở lại bàn làm việc, nghiêm chỉnh xem tài liệu.

Mạc Vân Quả ngồi dậy, theo bản năng nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, lại phát hiện không có gì mới mẻ.

Không ai nói chuyện, thậm chí các loại lẫn lộn, bán manh bình thường cũng không có.

Mạc Vân Quả lại nhìn thoáng qua nhân số người xem trong phòng phát sóng trực tiếp, 14520 người, không có gì khác biệt so với lúc trước, chỉ là.....

“Các người.....” Mạc Vân Quả ở trong đầu nói, “Làm sao vậy?”

Mạc Vân Quả sẽ không hoài nghi hệ thống có vấn đề, cô có thể cảm giác được, mọi người đều đang xem phát sóng trực tiếp, chỉ là, không có nói chuyện mà thôi.

Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nghe được Mạc Vân Quả nói chuyện, mới từ trạng thái si ngốc hồi phục lại.

Bọn họ nhìn sắc mặt Mạc Vân Quả vẫn lạnh nhạt như cũ, nhìn đôi mắt vẫn trong suốt thuần tịnh như cũ, đột nhiên lập tức bình thường trở lại.

Ai nói bọn họ không thể làm gì đó?

Bọn họ không phải sẽ bán manh (￣▽￣)↗

Lăn lộn (=3” ∠)_

Đấu biểu tình (*￣3)(ε￣*)

Sao!

Quan trọng nhất chính là, tiểu Quả Quả của bọn họ! Sẽ quan tâm bọn họ đấy!

Hừ hừ hừ, tuy rằng tiểu Quả Quả nhà bọn họ trưởng thành chậm một chút, nhưng quan sát một người chậm rãi trưởng thành gì đó, không phải cũng là một loại lạc thú sao?

Bọn họ lúc trước sở dĩ lựa chọn lưu lại, còn không phải là vì vẫn luôn muốn nhìn tiểu Quả Quả trưởng thành, trưởng thành thành một tiểu Quả Quả mà bọn họ cũng không dám tưởng tượng đó sao!

Nhất mẩu chột đó là!

Bọn họ trước tiên phải ôm đuôi tiểu Quả Quả thật tốt, chờ về sau, tiểu Quả Quả có thể mang theo bọn họ trang bức! (￣▽￣)／

Ngẫm lại thật đúng là có một chút hưng phấn đâu! ￣(￣)￣

Sau khi người ở phòng phát sóng trực tiếp nghỉ thông suốt, lúc sau, tâm tư lại sôi nổi sinh động lên, cái tên Khúc Viêm đến tốt cùng là ai, hừ hừ, vừa thấy đã biết không phải người tốt!

“Tiểu Quả Quả! Ta cùng ngươi nói nha, cái tên Khúc Viêm kia không phải người tốt, ngươi cách hần xa một chút.”

“Đúng thế đúng thế!”

“Chúng ta sở dĩ không nói lời nào, bởi vì hần không phải là một người tốt!”

“Logic này của lâu trên ta phục!”

“Tiểu Quả Quả, ngươi phải để ý cái đuôi to kia nha!”

“Hần đã không phải kiểu tổng tài bá đạo huyền khóc đâu, tiểu Quả Quả nhất định phải cẩn thận!”

“Đám huynh đệ lâu trên à, các ngươi cần bản không nói đúng trọng điểm rồi! Tiểu Quả Quả, nhớ kỹ! Hần không phải Khúc Viêm!”

Mạc Vân Quả:?

Khúc Viêm hoàn toàn không biết tình tiết đã phát triển: Trăm triệu lần không nghĩ tới.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 479

Edit: Linh lady

Thật ra Mạc Vân Quả cũng cảm thấy Khúc Viêm có chỗ không thích hợp, thế nhưng cô lại không tìm ra được điểm đó ở đâu.

Cô có thể cảm nhận được Khúc Viêm có hảo cảm với cô, nhưng phần hảo ý này lại không biết nguyên nhân từ đâu.

Trong bối cảnh chuyện xưa cũng đã nói rồi không phải sao?

Khúc Viêm cùng nguyên chủ hần sẽ không có cảm giác gì.

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp có người nói như vậy, lúc này mới xác định được cảm giác lúc trước là đúng.

Cái người Khúc Viêm này, xác thật có vấn đề.

Ừm..... Hần không phải bản nhân.

Bởi vì phía trước có Hiền Viên Mặc làm ví dụ, cho nên Mạc Vân Quả đối với việc Khúc Viêm không phải nguyên thể cũng không có nhiều kinh ngạc.

Nhưng cô cũng biết, muốn tránh được pháp tắc thời không đi vào vị diện này có bao nhiêu khó khăn, như vậy vấn đề cần nói đó là, người này, đến tốt cùng là ai, lại có năng năng cường đại như vậy?

“Tiểu Quả Quả, ngươi bây giờ không nên đi hỏi hần là ai, thật ra chúng ta cũng muốn nhìn xem, mục đích của hần là cái gì!”

“Tiểu Quả Quả, người này tâm không tốt, ngươi nhất định phải cách hần xa một chút.”

“Ài, tiểu Quả Quả, ngươi cần phải cách hần xa một chút, đừng cho hần chiếm tiện nghi!”

“Đúng vậy đúng vậy! Nhất định đừng cho hần ôm đuôi ngươi! Đuôi ngươi chỉ có thể cho chúng ta tới ôm~o(*///▽///*)q”

“Đúng đúng đúng đúng! (điên cuồng gật đầu)”

“【 hình ảnh 】 tiểu Quả Quả, xem, biểu tình bao của ngươi, ta lợi hại hay không!”

“Oa! Lâu trên cầu chia sẻ!”

“Ta cũng muốn ôm đuôi tiểu Quả Quả biểu tình bao! (mặt si hần)”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Khúc Viêm, phát hiện hần chỉ nghiêm túc xử lý công việc, một chút cũng không nhìn ra khác thường.

“Tiểu Quả Quả, người đừng để ý hân ~ cùng chúng ta nói chuyện phiếm được không ~”

“Đúng vậy nha, không cần phân tâm được không ~”

“Tiểu Quả Quả, người đáp ứng hát cho chúng ta rồi đúng không?”

“Đúng đúng đúng, chính là bài hai lão hồ, oa ca ca ca ~”

“Hai lão hồ hai lão hồ, chạy trốn mau, chạy trốn mau, một con không có đôi mắt, một con không có cái đuôi, thật là kỳ quái, thật là kỳ quái ~”

“【 âm tần văn kiện 】 tiểu Quả Quả, tới, hát theo nhạc đệm, xướng lên!”

“Dọn một băng ghế nhỏ, ôm một bịch hạt dưa, ngồi chờ tiểu Quả Quả ca hát.”

“Ngồi chờ +1”

“Ngồi chờ +10086”

Mạc Vân Quả: Ngồi chờ +100087

Phòng phát sóng trực tiếp:..... Tiểu Quả Quả không cần trốn tránh! (￣^￣)

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp gửi bài hát, trong đầu nghĩ có nên nghe một chút không, chưa kịp chọn thì nhạc đệm đã tự phát.

Mạc Vân Quả:.....

Nhạc đệm hai lão hồ vang lên, sau đó phòng phát sóng trực tiếp liền xoát xoát một loại lời bài hát.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn ca từ trong phòng phát sóng trực tiếp, hơn nữa trong đầu không ngừng truyền tới nhạc hai con hồ, trong vô thức hát theo.

Vì thế, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp liền nghe được tiểu Quả Quả lần đầu tiên ca hát.....

“Hai lão hồ ~”

“Hai ~ lão ~ hồ ~”

“Chạy trốn mau!”

“Chạy trốn mau ~”

“Một con không có đôi mắt, một con không có cái đuôi.....”

“Thật là kỳ quái!”

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp:.....

“Khụ khụ, tiểu Quả Quả, cái gì nì, ta cảm thấy hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm.”

“Ừm, thời tiết bên này của chúng ta cũng không tồi.”

“Ha ha, tiểu Quả Quả người hát cái quý gì vậy?”

“Hát, ừm..... Rất có đặc sắc của tiểu Quả Quả.”

“Đúng vậy đúng vậy, một âm đều không có đúng điệu, cũng không phải cần cầu bản lĩnh sao (mặt ngạo kiêu)”

Mạc Vân Quả:.....

Khúc Viêm nhìn Mạc Vân Quả vừa mới tỉnh lại đã phát ngốc, biết rõ bản tính của cô hẳn khẽ cười một tiếng nói: “Đói bụng sao? Muốn ăn cái gì không?”

“Lão hồ.” Mạc Vân Quả theo bản năng trả lời.

Khúc Viêm..... Tiểu Quả Quả nhà mình thật là càng ngày càng hung tàn!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 480

Edit: Linh lady

Khúc Viêm mím môi, lại lần nữa hỏi: “Em thật sự muốn ăn thịt hồ?”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả lúc này mới từ phòng phát sóng trực tiếp phục hồi tinh thần lại, lắc đầu nói: “Tôi không đói bụng.”

Khúc Viêm:..... Anh không tin!

Tuy rằng trong lòng Khúc Viêm nghĩ như vậy, thế nhưng bên ngoài lại không có biểu hiện gì, chỉ nhàn nhạt gật đầu, nói một câu “Nếu như đói bụng, phải nói cho anh biết.”

Mạc Vân Quả gật đầu, tỏ vẻ bản thân đã biết.

Khúc Viêm “Ừ” một tiếng, lại cúi đầu xử lý công việc của mình, đương nhiên, cách cái vài phút hần lại ngẩng đầu nhìn một cái Mạc Vân Quả.

Bên này, Mạc Vân Quả cảm đi động chơi khởi trò chơi, cô chọn một trò chơi đang hot ở thế giới này, tên là “Vinh quang”.

Mạc Vân Quả đăng ký tài khoản, bắt đầu chơi tiếp.

Sau đó, trong ngày hôm nay, ở khu cấp thấp, người chơi chứng kiến một vị khoác đại thần “Áo choàng” cuồng ngược bọn họ thành tiểu cận bã.

Vì sao lại gọi là đại thần hả?

Mẹ! Nhìn phong cách của vị kia xem! Thao tác sắc bén! Xử lý nhanh gọn! Có thể không phải là đại thần sao!

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết có người sẽ cho rằng cô là đại thần, cô chỉ nhanh chóng tìm được điểm yếu của đối phương mà thôi, phán đoán xem người đối diện đi về hướng nào, đương nhiên, đại đa số tình huống, là bị cô bức cho đi về hướng đó mà thôi.

Một trò chơi này, cô cũng chơi hết một buổi.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn Mạc Vân Quả chơi trò chơi, cũng rất tò mò, có vài người còn chỉ huy Mạc Vân Quả, đương nhiên, kết quả đều thất bại.

Khúc Viêm một lòng nhìn Mạc Vân Quả, lại chỉ thấy cô vui đầu chơi trò chơi, không hề phát hiện động tác nhỏ nhìn lên cô của hần.

Khúc Viêm:..... Tim muốn ghen.

Đã đến giờ tan tầm, Khúc Viêm cũng không chậm trễ, trực tiếp chờ Mạc Vân Quả về nhà, trong nhà, đã chuẩn bị đồ ăn mỹ vị, chỉ còn chờ bọn họ trở lại.

Mỗi đến khi giờ ăn cơm, Khúc Viêm luôn ăn chậm rãi, giống như chuyện ăn uống với hần, chỉ một nhiệm vụ mà thôi, hoặc là nói, chỉ để cơ thể duy trì sự sống mà thôi.

So với Mạc Vân Quả hường thụ, hần giống như càng thích nhìn Mạc Vân Quả ăn cơm hơn.

Cái khiến cho quần chúng đang xem phát sóng trực tiếp không vui, thật sự cái cái mắt đỏ của Khúc Viêm quá si hán, làm cho bọn họ luôn cảm thấy tiểu Quả Quả nhà mình sắp bị con sói xám kia ăn luôn.

Ăn cơm chiều xong, Khúc Viêm cùng Mạc Vân Quả ngồi cùng nhau xem TV, nói là xem TV, thật ra là đem TV mở ra, sau đó Mạc Vân Quả chơi trò chơi, mà Khúc Viêm còn lại là nhìn Mạc Vân Quả mà thôi.

Thoáng cái đã đến 9 giờ, cũng đến lúc đi ngủ

Bởi vì nguyên chủ cùng Khúc Viêm vẫn luôn phân phòng ngủ, cho nên Mạc Vân Quả thực tự giác đi vào phòng của mình sau đó lập tức đóng cửa lại.

Khúc Viêm đang muốn đi vào:.....

Khúc Viêm nhìn cửa phòng đóng chặt, khẽ cười một tiếng, cũng không biết đang cười cái gì.

Ước chừng một phút đồng hồ sau, Khúc Viêm cười đủ, lúc này mới xoay người đi vào phòng mình, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Mà bên kia, Mạc Vân Quả tắm rửa xong sau, mặc áo ngủ cứ như vậy nằm ở trên giường, lẩn ra lẩn lẩn, tới gần thời gian phòng phát sóng trực tiếp đóng cửa, Mạc Vân Quả mới nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận loại phỏng đoán thân phận của, nghĩ nghĩ, cuối cùng là mở miệng nói một câu.

“Hần, ta hần là nhận thức.”

Chỉ một câu ngắn ngủi như vậy, lại khiến toàn bộ phòng phát sóng nổ tung.

Edit: có ai tò mò Khúc Viêm là ai không??

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 481

“Phốc ha ha ha ~ không biết vì sao, đột nhiên muốn cười, các người ngẫm lại, những cái đuôi sói đó đối xử với tiểu Quả Quả..... Ừm..... Một mảnh chân thành, nhưng mà tiểu Quả Quả nhà ta chỉ nói ánh mắt rất quen thuộc 23333333333”

“Thứ ta không tìm thấy đoạn buồn cười của lâu trên.”

“Không nói cái này, ta hỏi một vấn đề nha, tiểu Quả Quả, người cảm thấy ánh mắt kia của hần có ý gì?”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, trở người, cô nghiêng thân mình, suy nghĩ một hồi mới nói: “Đại khái chính là……. Ừm……. Ánh mắt muốn cướp đồ có màu sắc hoàng kim với ta.”

“……. Cái hình dung này, ta cho điểm tuyệt đối!”

“Tiểu Quả Quả không hồ là tiểu Quả Quả, cái hình dung này, ta cho 101 điểm, không sợ người kiêu ngạo!”

“Phốc ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

“Đáng thương cho những người đó (cúi đầu bi ai)”

“Tiểu Quả Quả, đoán này của người hoàn toàn chính xác! Không sai! Ánh mắt của bọn họ đúng là có ý này!”

“Không sai không sai! Chính là cái ánh mắt!”

Phòng phát sóng trực tiếp đồng loạt tán đồng ý kiến của Mạc Vân Quả, bọn họ thích náo nhiệt không ngại xảy ra chuyện lớn.

Xét từ góc nhìn khác, những người đó cũng không phải là muốn cùng tiểu Quả Quả đoạt hoàng kim sao? Chẳng qua, là hận không thể cướp đi hoàng kim của cô, để mang lực chú ý của cô dời lên người bọn họ.

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp hiện lên đủ các loại tán đồng, gật gật đầu, xem ra, đúng như cô suy nghĩ.

Tuy rằng cô cũng cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng lại nghĩ nghĩ, giống như chỉ có chuyện đó thôi.

Chỉ có thể nói, thứ gọi là cảm tình này, đều huyền diệu hơn so với bất kể thứ gì trên thế giới này.

Phòng phát sóng trực tiếp lại nói một ít lời, sau đó Mạc Vân Quả ngoan ngoãn nằm thẳng, đắp chăn, chìm vào giấc ngủ.

Mà bên Khúc Viêm, lại không thể bình tĩnh như Mạc Vân Quả.

Khúc viêm ngồi ở trên giường, mới vừa tắm rửa xong trên tóc hấn còn nhỏ nước, hấn cúi đầu, những giọt nước từng giọt rơi xuống thấm nhưng, nhanh chóng biến mất dưới thảm.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 482

Edit: Linhlady

Khúc Viêm cũng không lau khô nó đi, cũng không sấy tóc, cứ để nó như thế từ từ khô đi.

Khúc Viêm cứ ngồi yên như vậy, thật lâu thật lâu sau, hấn mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

Cùng lúc đó, ở cổ tay của hấn, dần dần hiện ra một dải ánh sáng nhìn qua giống như một chiếc vòng tay.

Khúc Viêm nhẹ nhàng ấn một chút, ở giữa không trung, liền xuất hiện một cái màn hình to.

Màn hình chớp động vài cái, trong đó xuất hiện một bóng người.

Mái tóc màu hoàng kim phiêu lãng theo gió, đôi mắt tà tứ kia loé lên tua sáng, dưới mắt bên phải, còn có một giọt lệ, nhìn qua sắc sỡ loá mắt, chỉ là sắc mặt của người kia nhìn qua có chút không tốt, giống như đang bị bệnh, môi màu đỏ tươi, thật giống như, vừa rồi mới phô huyết...

Nếu hiện tại Mạc Vân Quả lúc này thấy người đàn ông này này, nhất định sẽ nhận ra gọi tên của hấn —— Hiến Viên Mặc!

Hoặc là, cũng có thể gọi hấn……. Kỳ Vô Ngu!

Khúc viêm nhìn người đàn ông trong màn hình, ánh mắt lóe lóe nói: “Người bị thương.”

Người đàn ông kia không có ý kiến gì, hấn như rồng mây, đáp lễ nói: “Dù vậy, ta cũng cường đại hơn người.”

“Xuy…….” Khúc Viêm cười nhạo một tiếng, lại cũng không phản bác lại câu nói kia.

“Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp kia ta đã chào hỏi qua.” Khúc Viêm nói.

Người kia “Ừ” một tiếng, cũng không nói gì thêm, chỉ đem ảnh chụp cuộc trò chuyện trong phòng phát sóng trực tiếp của Mạc Vân Quả cho Khúc Viêm xem.

Đồng tử Khúc Viêm co rụt lại, trầm giọng nói: “Đám người trong phòng phát sóng trực tiếp kia đánh bàn tính thật tốt!”

“Ừm……. Phòng chừng là coi trọng tiềm lực của Thân Thân nhà ta, muốn ôm đuôi trước.” Người đàn ông nhàn nhạt nói, chỉ là khi nói đến câu “Thân Thân nhà ta”, ngữ khí có vẻ ôn nhu hơn.

Khúc Viêm xoa xoa huyết thái dương, nhìn thoáng qua người kia hỏi: “Vậy hiện tại làm sao bây giờ?”

“Làm cho Thân Thân nhà ta tự phát hiện ra thân phận của người thì sao?” Người đàn ông đột nhiên nói thế.

“Hai lần trước ta chạy vào thế giới Thân Thân đang ở, đã phá hủy phép tắc thời không, lúc này lại đem người đưa đến thế giới này, đám kia người đã nghiêm trọng đã cảnh cáo ta.”

“Hiện giờ ta bị trọng thương, nếu Thân Thân thật sự lập tức trưởng thành, hơn nữa nếu nhớ ra chuyện nhiều năm trước.....” Nói tới đây, mày người đàn ông rõ ràng nhăn lại.

Khúc Viêm đại khái cũng biết chuyện kia, thờ dài một hơi nói: “Chẳng lẽ tùy ý để tiểu Quả Quả như vậy, thông thả trưởng thành sao?”

“Có đám người trong phòng phát sóng trực tiếp che chờ không phải sao?” Người kia khẽ cười một tiếng nói, chỉ là khuôn mặt u sầu, không cách nào xua tan.

“Người lại không phải không biết, phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả đã lọt vào mắt mấy người kia.” Khúc Viêm đề thấp thanh âm nói.

“Ta đương nhiên biết, bằng không người cho rằng bằng vào thực lực của ta, sao có thể sẽ để pháp tắc thời không phát hiện, còn không phải đám người kia xen vào việc người khác, muốn đem ta đưa vào chỗ chết!” Nói tới đây, ngữ khí rõ ràng tràn ngập khói mù cùng tàn nhẫn.

“Người đừng quên, chúng ta hiện tại là một thể.” Khúc Viêm nhìn thoáng qua người đàn ông nói.

Người đàn ông liếc qua Khúc Viêm nói: “Lúc trước nếu không phải người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, người cho rằng người có thể leo lên đùi của ta?”

Khúc Viêm..... Xú không biết xấu hổ!

“Tạm thời không cần lo lắng, chúng ta cũng không thể dục tốc bất đạt không phải sao? Người phải quý trọng ở cái vị diện này sinh hoạt đi, dù sao trừng phạt ta cũng thay người chịu.” Người đàn ông xua xua tay, màu sắc trên môi càng thêm hồng nhuận.

Khúc Viêm còn muốn nói cái gì đó, liền thấy người kia vội vàng nói: “Thay ta chăm sóc cô ấy thật tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 483

Edit: Linh lady

Sau khi nói xong, màn hình lại giật giật vài cái, sau đó biến mất.

Khúc Viêm nhú nhú mày, nếu như hắn không nhìn nhầm, thù hình như ở khoé miệng người đàn ông kia đã có vết máu.

Khúc Viêm không biết được người đánh vỡ phép tắc thời không sẽ phải chịu trừng phạt gì, hắn theo bản năng sờ vòng tay màu bạc ở cổ tay, khẽ thờ dài một hơi.

Tiểu Quả Quả, người có biết, chúng ta..... Đều đang đợi người lớn lên.....

Đêm dần dần khuya, Khúc Viêm lại không có cách nào ngủ được, hắn nằm ở trên giường, không biết suy nghĩ cái gì.

Ánh trăng thanh lãnh xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên người hắn, chỉ có đôi mắt kia, cơ trí tinh quang.

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả rửa mặt chọn một bộ váy, lần này cô mặc một chiếc váy màu đỏ.

Thật ra, Mạc Vân Quả một chút cũng không thích hợp với màu đỏ rực, màu đỏ rực sẽ thích hợp với người gọi cảm yêu dã hơn, mà Mạc Vân Quả lại mang một khuôn mặt lạnh nhạt, xem ra thích hợp với màu sắc lạnh, trang nhã hơn.

Bất quá, nhìn vào dáng người của Mạc Vân Quả, dáng vẻ thiếu nữ, nhan sắc cũng thích hợp với khí chất của cô, ngược lại lại có dáng vẻ tương phản mạnh.

Tuy rằng Mạc Vân Quả không hề hợp với màu đỏ, nhưng may dáng người cô cao, mặc vào cũng có nét độc đáo riêng biệt.

Mạc Vân Quả mặc một thân váy đỏ ra khỏi phòng, Khúc Viêm nhìn váy vóc Mạc Vân Quả mặc, không biết nghĩ tới cái gì, khoé miệng nhẹ giờ lên một nụ cười, đương nhiên cũng chọn một cái cà vạt màu đỏ.

Dưới lầu, khi ánh mắt Mạc Vân Quả chạm tới cà vạt màu đỏ của Khúc Viêm dừng lại một chút, sau đó bắt đầu dùng bữa sáng.

Mạc Vân Quả một lòng ăn bữa sáng, mà Khúc Viêm vẫn là sáng vẻ như cũ kia.

Trong phòng phát sóng trực tiếp.....

“Dáng vẻ khi tiểu Quả Quả ăn cơm cũng thật mạnh (mặt si hán)”

“Lầu trên cút xéo!”

“Ta không ta không ta không sao ~”

“Hôm nay tiểu Quả Quả cũng vẫn như cũ mạnh mạnh đất!”

“Mạnh mạnh đất tiểu Quả Quả, hôn một cái ~ (thân thân)”

“Lầu trên cút xéo! Để ta phóng tới!”

“Hằng ngày thô lộ moah moah ~”

“【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】 tiểu Quả Quả thịnh thế mỹ nhan liếm liếm liếm ~”

Tóm lại, phòng phát sóng trực tiếp vẫn như cũ sôi động náo nhiệt, đại đa số tình huống, đều là bán manh lẫn lộn tung gói nhãn dán!

Ăn bữa sáng xong, Khúc Viêm vẫn như cũ mang theo Mạc Vân Quả đi công ty, vẫn như cũ là cái văn phòng kia, cũng vẫn như cũ chỉ có hai người bọn họ.

Khúc Viêm vẫn như cũ ở nghiêm túc xử lý công việc, tuy rằng vẫn như cũ sẽ không gián đoạn ngẩng đầu nhìn về phía Mạc Vân Quả.

Mà Mạc Vân Quả lại ngoan ngoãn ngồi ở trên sofa chơi trò chơi.

Cứ như vậy, đại khái gần một giờ lúc sau, Mạc Vân Quả buông điện thoại xuống, quay đầu nhìn về phía Khúc Viêm, vừa vặn, Khúc Viêm cũng vừa lúc ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả.

Cái này quả thật khéo, ánh mắt mắt hai người giao nhau.....

Mạc Vân Quả cũng không mở miệng nói chuyện trước, chỉ là lẳng lặng nhìn Khúc Viêm.

Khúc Viêm thoải mái hào phóng đáp lại Mạc Vân Quả, không hề có chút xấu hổ nào.

Vài phút sau, Khúc Viêm khẽ cười một tiếng, lập tức đánh vỡ cục diện bế tắc.

“Đói bụng sao?”

Khúc Viêm mở miệng câu đầu tiên luôn là hỏi cái này.

Mạc Vân Quả lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không đói.

“Khát?”

Khúc Viêm lại hỏi, Mạc Vân Quả lại lắc đầu.

Khúc Viêm trầm mặc một chút nói: “Làm sao vậy? Muốn ngủ sao?”

Mạc Vân Quả lại lắc đầu, tỏ vẻ mình một chút cũng không muốn ngủ.

Khúc Viêm than nhẹ một tiếng, giống như bất đắc dĩ nói: “Có cái gì muốn hỏi thì hỏi đi.”

Mạc Vân Quả lúc này mới hơi hơi há mồm, hỏi ra một câu lăm đồng tử Khúc Viêm hơi co lại.

“Anh là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 484

Edit: Linhlady

Khúc Viêm im lặng nhìn chăm chăm vào Mạc Vân Quả cách đó không xa, trong ánh mắt có sự kích động.

Mạc Vân Quả giống như nghĩ Khúc Viêm sẽ không trả lời mình, nửa cúi đầu, nhìn thoáng qua nội dung phòng phát sóng trực tiếp.

“Đi? Tiểu Quả Quả sao lại hỏi trực tiếp như thế?”

“Nói như vậy, sẽ bị người đàn ông kia phát hiện đi?”

“Ừm..... Hắn sẽ không làm gì tiểu Quả Quả nhà ta chứ?”

“Hắn là..... Sẽ không..... Đi.....”

“Tiểu Quả Quả, sao đột nhiên người lại hỏi vấn đề này?”

“Đúng vậy, không phải nói nên quan sát đã sao?”

Mạc Vân Quả chỉ nhìn thoáng qua, sau đó không tiếp tục xem nội dung nữa.

Cô lại ngẩng đầu, tóc mái hơi dài che khuất khuôn mặt cô, nhìn qua có vài phần dọa người.

Khúc Viêm nhấp nhấp môi, thân thể căng chặt, không biết vì sao, hắn lại cảm thấy, câu nói tiếp theo của tiểu Quả Quả, sẽ vượt quá phạm vi nhận thức của hắn.

Mạc Vân Quả nâng tay lên, gạt tóc mái của mình sang một bên.

“Diệp Hành.”

Môi mông của Mạc Vân Quả hé mở, nhẹ nhàng học ra hai chữ này.

“Đã lâu không gặp.”

Mạc Vân Quả lại tiếp tục nói một câu, làm thân mình Khúc Viêm càng thêm căng chặt, hắn nắm chặt hai tay, giống như đang đè nén cảm xúc nào đó.

“Em đang nói cái gì?” Khúc Viêm miễn cưỡng cười một tiếng hỏi lại.

Ánh mắt Mạc Vân Quả vẫn nhìn thẳng vào Khúc Viêm, còn nói thêm “Diệp Hành.”

Có lẽ ngữ khí Mạc Vân Quả quá mức chắc chắn, có lẽ là ánh mắt của cô quá mức kiên định, Khúc Viêm cười khổ một tiếng, bại trận.

“Tiểu Quả Quả, đã lâu không gặp.” Khúc Viêm nói một câu.

“Ừm.” Mạc Vân Quả khẽ gật đầu, lên tiếng, xem như đáp lại câu nói kia của Khúc Viêm.

Quen biết nhanh như vậy, làm hấn đột nhiên không kịp phòng ngừa, rồi lại kinh hi vạn phần.

Hấn không cho rằng là đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nói cho Mạc Vân Quả, đám người kia, sẽ không làm như vậy, đương nhiên, cũng có nhiều người không đoán ra hấn là ai.

Như vậy, nhận ra hấn, thật ra chỉ có mình Mạc Vân Quả.

Khúc Viêm có vài phần cao hứng, lại có vài phần thấp thòm, trong lúc nhất thời, tâm tình phức tạp tràn ngập trong tâm trí hấn.

Khúc Viêm đứng lên, đi tới bên người Mạc Vân Quả, xoa xoa tóc cô, lúc này mới ngồi vào bên người Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả vẫn như cũ vẫn duy trì biểu tình lạnh nhạt, giống như không có gì có thể tác động lên tâm của cô, nhưng nếu tinh tế nhìn lại, đôi mắt kia, giống như có thêm thứ gì đó.

Thân thể Khúc Viêm cũng buông lỏng, nếu đã bị nhận ra, hấn lại có cái gì phải cảnh giác đâu?

Hấn khẽ cười một tiếng, sùng nịch lại bất đắc dĩ hỏi: “Làm sao lại nhận ra anh được?”

Mạc Vân Quả nâng tay lên, kéo kéo cà vạt của hấn, màu đỏ của cà vạt cùng bàn tay trắng nõn của cô, tạo thành sự phản thật lớn.

“Ta cũng tò mò!”

“Tiểu Quả Quả, cơ sở nào mà ngươi lại cho rằng hấn là Diệp Hành?”

“Đúng vậy đúng vậy! Ta cũng không có cách nào đoán được!”

“Lợi hại nha béo Quả Quả của ta!”

“Tiểu Quả Quả, cầu giải thích cầu giải thích!”

“(trạng thái si hán)”

“Hu hu hu..... Ta đã bị chỉ số thông minh của tiểu Quả Quả nhà ta ném tới chân trời.”

“Xem tiểu Quả Quả phát sóng trực tiếp chỉ số thông minh ha ha ha ha!”

“Lầu trên ta cảm thấy da mặt của ngươi mới căng ~”

Phòng phát sóng trực tiếp xảy ra một hồi loạn gào, Mạc Vân Quả lại căn bản không thấy.

Cô chỉ nhìn Khúc Viêm gần ngay trước mắt, hơi hơi ngẩng đầu, trong mắt là ảnh ngược của hấn.

“Ta thấy ngươi.....”

Mạc Vân Quả tạm dừng một chút, giống như đang tìm từ thích hợp.

“Mặc màu đỏ.....”

Cô lại tạm dừng một chút, cũng không biết là cố ý hay vô tình.

“Là người đẹp nhất.”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 486

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả vuốt hai mắt của mình, nơi đó giống như có chất lỏng muốn trào ra.

“Vì sao lại thương tâm?” Mạc Vân Quả lại hỏi.

Khúc Viêm nghe được lời này, hấn mới lấy lại tinh thần.

Hấn lắc đầu, vứt đi một số ý tưởng thực tế, tỷ như, tiểu Quả Quả sẽ có thuật đọc tâm gì đó.....

Khúc Viêm nghĩ, mình không thể ở thế bị động, bởi vì, hấn căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì!

“Tiểu Quả Quả vì sao cảm giác được tôi thương tâm?”

Khúc Viêm không trả lời vấn đề của Mạc Vân Quả, mà hỏi ngược một câu.

Mạc Vân Quả lắc đầu, tỏ vẻ mình cũng không rõ lắm.

Khúc Viêm sùng sốt, sao lại có cảm giác tiểu Quả Quả nhà mình có chút huyền huyền!

Khúc Viêm biết, chỉ sợ mình không nghe được đáo án mộng muốn, hấn xoa xoa tóc Mạc Vân Quả, cười nói: “Tôi không thương tâm” Tôi chỉ sợ hãi mà thôi.

“Nha.”

Mạc Vân Quả lên tiếng, cũng không truy vấn thêm nữa.

Khúc Viêm nhìn Mạc Vân Quả trầm mặc, thờ dài một hơi, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ xoa xoa tóc cô, bảo trì trầm mặc.

Thời gian trôi đi, một ngày cứ thế kết thúc.

Mạc Vân Quả khi ở cùng Khúc Viêm, giống như có một màng mỏng ngăn cách, hai người đều không muốn đi chọc thùng nó, trong lúc nhất thời không khí có chút xấu hổ.

Buổi tối, Mạc Vân Quả tắm rửa xong sau đó ở trong phòng của mình, dựa vào giường, mắt nhìn hướng nào đó, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Mà trong phòng phát sáng trực tiếp, vẫn như cũ thảo luận cái vấn đề kia.....

“Ai nha, tiểu Quả Quả nhà ta làm sao có thể nhìn ra Khúc Viêm đang thương tâm vậy?”

“Vấn đề này chúng ta đều thảo luận một ngày, hoàn toàn không có đáp án được không!”

“Phốc, chẳng lẽ không có đại thần nào có thể đứng ra giải thích được không?”

“..... Phòng chừng đại thần đều đi ngủ rồi.....”

“Cái câu trả lời này.....666666666666”

“Cho dù là đại thần, cũng không nhất định cái gì cũng biết đi?”

“Ài, làm sao bây giờ? Nếu không biết, ta sẽ ngủ không yên, hu hu hu..... Khóc chút chút.....”

“Lại sắp mất ngủ, cảm giác mỹ mãn của ta đâu, hu hu hu.....”

Hàn Nghênh Tùng nhìn phòng phát sáng trực tiếp thảo luận, khóe môi cong lên một nụ cười châm chọc, cũng không biết đang châm chọc cái gì.

Hàn Nghênh Tùng biết đáp án, hoặc nói, hấn ta dùng thời gian một ngày đi nghiên cứu đáp án này, mà vừa rồi, hấn đã biết!

Vì tìm được đáp án, hấn ta còn xem lại mọi chuyện xảy ra khi Mạc Vân Quả ở vin diện của Diệp Hành.

Mỗi thế giới Mạc Vân Quả làm phát sáng trực tiếp, hấn ta đều ghi lại, tuy rằng như vậy rất hao tổn tinh thần lực, nhưng hấn ta vẫn làm như thế.

Ở phòng phát sáng trực tiếp chụp lại màn hình ghi hình từng thao tác, đều yêu cầu tinh thần lực, bởi vì vài thứ kia, sẽ tồn tại ở trong đầu bọn họ, cũng không phải giống nhau phát sáng trực tiếp, có ồ cứng linh tính.

Nói như vậy, không có người sẽ hao phí tinh thần lực đi ghi hình, bởi vì chuyện này thường mất nhiều hơn được.

Mà Hàn Nghênh Tùng, lại làm như vậy.

Hàn Nghênh Tùng nhìn Mạc Vân Quả “Phát ngốc”, trong mắt xẹt qua một tia u quang, tự hỏi vài phút sau, hấn ta vẫn quyết định nói cho phòng phát sáng trực tiếp.

Biết chân tướng, mới càng thú vị không phải sao?

Nghĩ như vậy, Hàn Nghênh Tùng liền ở trong đầu kể rõ “Chân tướng” hấn ta phát hienn...

“Tiểu Quả Quả sở dĩ có thể cảm nhận Diệp Hàn thương tâm, là bởi vì nước mắt của cô ấy.”

Chỉ một câu như vậy, một loạt câu “Cầu giải thích!” xuất hiện. Cũng thành công hấp dẫn lực chú ý của Mạc Vân Quả.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 487

Edit: Linh lady

“Lúc trước, lúc tiểu Quả Quả sắp rời khỏi vin diện của Diệp Hành, nếu ta không nhớ lầm, cô ấy rơi lệ, mà Diệp Hành, cũng rơi lệ.”

“Hai người nước mắt giao hòa lẫn nhau, hai giọt nước mắt kia, hẳn là vẫn bảo tồn nơi Diệp Hành.”

“Ta tra xét rất nhiều tư liệu, cho ra một kết luận, Diệp Hành, có lẽ đã nuốt giọt nước mắt kia rồi.”

“Đương nhiên, ngoài ra có thể có người giúp hắn dung hợp giọt nước mắt kia, dung nhập vào máu, dung nhập vào cốt tủy, dung vào nhập linh hồn.”

“Ừm..... Chúng tộc của Tiểu Quả Quả có chút đặc thù đi? Nếu đó chỉ là một người bình thường, cũng không có cách nào cảm nhận được cảm tình của người khác.”

“Đương nhiên rồi, loại cảm giác này cần phải có biên độ dao động rất lớn mới có thể cảm nhận được tình cảm của người khác, hơn nữa, ừm..... Theo ý của ta, lấy cái chỉ số EQ kia của tiểu Quả Quả, phỏng chừng là đem cảm tình ngộ nhận là thương tâm đi? Dù sao chúng ta cũng không hề nhìn thấy chút thương tâm nào trên mặt Diệp Hành.”

Một loạt lập luận này của Hàn Nghênh Tùng, lập tức liền nhắc lên sóng to, trong loạt lập luận này, trọng điểm rất nhiều.

Cái gì gọi là chúng tộc đặc thù của tiểu Quả Quả! Cái gì gọi là với EQ kia của tiểu Quả Quả! Ừm..... Tốt thôi, EQ cũng không cao.....

Hơn nữa! Cái kia cũng đúng! Thế mà đem nước mắt của tiểu Quả Quả nuốt xuống! Nuốt!! Xuống! Đi!

“A a a a! Nói như vậy, không phải nghi vấn càng ngày càng nhiều sao!”

“Xong rồi xong rồi, cái này thật sự đừng nghĩ ngui!”

“Xong rồi xong rồi, ta sẽ triệt triệt để để mất ngủ!”

“Ta vẫn luôn cho rằng tiểu Quả Quả nhà ta là người!”

“Như vậy tiểu Quả Quả nhà ta không phải người sao? Đó là cái gì? (nghi hoặc)”

“Là..... Là quỷ?”

“Lầu trên cái bản!”

“Đại thần đừng đi! Trả lời vấn đề của chúng ta đi mà!”

Mạc Vân Quả nhìn Hàn Nghênh Tùng giải thích, sau đó dừng lại ở tên của hắn ta một lúc, “Được tề chi vương?”

Mạc Vân Quả vẫn luôn nghi ngờ bản thân, rồi đột nhiên có một ngày có người nói với cô, cô không phải người?

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cũng không rối rắm lâu lắm, cô vẫn kiên định cho rằng mình là con người, còn về việc tại sao cô lại cảm thấy Diệp Hành thương tâm, x như người này giải thích không sai.

Đương nhiên, Mạc Vân Quả cũng không nghĩ tới đó là, thật ra nhận thức về mặt cảm xúc đúng là có chút vấn đề, dù sao, rõ ràng Diệp Hành có phần sợ hãi nhiều hơn.....

Hàn Nghênh Tùng mới vừa nói xong nhưng lời kia, liền bị phòng phát sóng trực tiếp cường chế rồi khỏi, hắn ta thậm chí không kịp thấy phản ứng của Mạc Vân Quả.

Hàn Nghênh Tùng chỉ cảm thấy tinh thần đau từng cơn, tiếp theo đó là âm thanh của cảnh cáo máy móc.

“Người sử dụng Được Tề Chi Vương trái với luật bảo hộ vũ trụ, tự mình để lộ bí mật thân phận chủ nhân phát sóng trực tiếp, hệ thống quan khán phát sóng trực tiếp hạ hai cấp, cướp đoạt tinh thần lực một tháng, lấy cảnh cáo này, nếu như có lần sau, trực tiếp mật sát!”

Hàn Nghênh Tùng lập tức phun ra một búng máu tới, đồng thời trong mắt quay cuồng sợ hãi ngập trời.

Về thân phận chủ nhân phòng phát sóng trực tiếp, thật ra nếu để lộ cũng không phải chịu trừng phạt, nếu là người có thân phận đặc thù một chút, cũng chỉ đơn giản cảnh cáo một chút, mà không phải trừng phạt nghiêm trọng như thế.

Mà trừng phạt thế này, chỉ có thể nói lên một vấn đề!

Thân phận của Mạc Vân Quả, đặc thù đến cực điểm!

Thậm chí, chỉ có một câu cô là chúng tộc đặc thù mà không phải con người đã phải chịu trừng phạt nghiêm trọng như thế!

Toàn bộ tinh thần của Hàn Nghênh Tùng giống như năm bè bảy mảng, nơi nơi kích động quay cuồng, hắn ta lại phun ra một búng máu, toàn bộ thân thể lung lay sắp đổ.

“Mạc! Vân! Quả!”

Hàn Nghênh Tùng gần từng chữ một gọi tên cô, ngay sau đó, hôn mê bất tỉnh.

Mà tất cả chuyện này, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp không biết, Mạc Vân Quả, cũng không biết.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 488

Edit: Linhlady

Lúc này trong phòng Khúc Viêm.

Khúc Viêm ngồi ở trên giường, trong đầu lại hồi tưởng lại cuộc đối thoại của hắn và người đàn ông kia.

Khúc Viêm cũng không thể nào nghĩ tới, lúc trước tiểu Quả Quả khi thoát ly khỏi vị diện kia, giọt nước mắt lưu lại, lại trở thành điểm mấu chốt.

Nhớ trước đây, khi hắn đem kia giọt lệ nuốt vào trong bụng, chính hắn cũng không nghĩ tới chuyện này.

Cũng may, chỉ khi cảm xúc của hắn dao động mãnh liệt, tiểu Quả Quả mới có thể cảm nhận được.

Nếu không, hắn cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.....

Khúc Viêm đỡ cái trán, trong mắt chớp động tia sáng, không biết suy nghĩ cái gì.

Đêm nay, nhất định có không ít người ngủ không yên, mọi chuyện phát triển, giống như đã thoát khỏi khống chế của một số người.

Ngược lại chỉ có Mạc Vân Quả ngủ đến ngon giấc, những chuyện kia một chút cũng không phiền nhiễu tới cô.

Ngày thứ hai, hai người giống như không xảy ra chuyện gì, ăn uống sinh hoạt bình thường.

Ừm..... Đương nhiên, màu cà vạt của Khúc Viêm vẫn như cũ chiếu theo màu váy của Mạc Vân Quả mà phối hợp.

Đám người trong phòng phát sáng trực tiếp người đối với những nghi vấn chưa kịp giải quyết kia cùng với lòng hiếu kì cũng phai nhạt không ít, lại quay về tháng ngày lẫn lộn bán manh, có thể nói là vui vẻ vô cùng.

Ngày tháng như vậy cứ thế trôi qua một tháng, có một người đàn ông xuất hiện phá vỡ sự yên ả này.

Trong bối cảnh chuyện xưa có nói, nguyên chủ có người mình yêu, vốn dĩ bọn họ cũng đã thương lượng tốt, sau khi cùng Khúc Viêm ly hôn, bọn họ sẽ kết hôn.

Giấy thoả thuận ly hôn quả thật đã ký, bất quá vừa lúc Mạc Vân Quả đi tới thế giới này, mà Khúc Viêm, cũng đã không phải Khúc Viêm ban đầu.

Bạch Khởi Nhiên cứ như vậy đợi Mạc Vân Quả hơn một tháng, vốn dĩ hắn ta với cô có thể vui vẻ ở bên nhau, lại không nghĩ đến, Mạc Vân Quả phản bội ước hẹn của hai người.

Nhìn một tháng sau, Bạch Khởi Nhiên thật sự nhìn không nổi.

Hắn ta trực tiếp tới cửa bãi phóng Mạc Vân Quả, mà lúc ấy, Mạc Vân Quả đang chuẩn bị cùng Khúc Viêm ăn cơm chiều.....

Mạc Vân Quả đối với người đàn ông đột nhiên không mời mà đến này tỏ vẻ không thể hiểu được, nhưng sau đó lại nhớ ra đây hình như là người mà nguyên chủ yêu.

Mạc Vân Quả có chút không biết nên đối xử với Bạch Khởi Nguyên như thế nào, dù sao thì cô cũng không phải nguyên chủ.

Bạch Khởi Nhiên nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả, cho rằng cô đã chán ghét mình, trong lúc nhất thời trong lòng lại khổ sở lại phần hận, đương nhiên, càng có rất oán hận Mạc Vân Quả hơn.

Hắn ta đợi cô nhiều năm như vậy, nữ phụ nữ này thế nhưng di tình biệt duyên!

Bạch Khởi Nhiên lại nhìn thoáng qua bàn ăn, mặt trên bày biện đủ loại mỹ thực, ăn cơm chiều hắn ta chưa kịp ăn lặng yên nuốt nuốt nước miếng, trong lòng cũng càng thêm bất mãn.

Nữ phụ nữ này, thế mà lại một mình ăn ngon!

Đôi khi logic của một vài người, vĩnh viễn không có cách nào lý giải.

Tỷ như Bạch Khởi Nhiên hiện tại, hắn ta vươn một ngón tay, ngang ngược chỉ vào Mạc Vân Quả, cảm giận nói: “Người phụ nữ này sao có thể nhẫn tâm như vậy!”

Mạc Vân Quả:?

Khúc Viêm có chút không kiên nhẫn nhìn Bạch Khởi Nhiên, vốn dĩ hắn cùn muốn xem ánh mắt nhìn người của nguyên chủ thế nào, mới có thể thích Bạch Khởi Nhiên, hiện tại xem ra, ánh mắt của nguyên chủ quả thật không tốt.

Trong ánh mắt Bạch Khởi Nhiên, tràn ngập tham lam, gương mặt kia tuy rằng tuấn tú, lại che kín khói mù, thực sự làm người ta thích không nổi.

Khúc Viêm nhăn mày, muốn đuổi người, lại thấy Bạch Khởi Nhiên sai bước về phía trước, sau đó đặt mông ngồi xuống bên cạnh Mạc Vân Quả, không e dè cầm lấy đùi của cô, trực tiếp gấp đồ ăn ăn.

Mạc Vân Quả:.....

Khúc Viêm..... Cái quý gì?!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 489

Edit: Linhlady

“Oa! Da mặt đủ đây! Người đàn ông này, cũng quá không biết xấu hổ đi?”

“Người đàn ông này là ai?”

“Đó là người nguyên chủ yêu!”

“Nha..... Đây là người đàn ông nguyên chủ yêu đến chết đi sống lại sao, hình như tên là Bạch Khởi Nhiên.”

“Nha, như vậy sao, ta cảm thấy Bạch Khởi Nhiên không xứng với nguyên chủ.”

“Xứng hay không xứng ta không để ý, nhưng nói khía cạnh khác, các người không cảm thấy, Bạch Khởi Nhiên này, ừm..... Cho người ta cảm giác có chút không tốt sao?”

“Há chỉ là không tốt á? Tham lam trong mắt kia còn sắp tràn ra ngoài rồi kia!”

“Đáng thương cho tiểu Quả Quả nhà ta.”

“Tầm tắc, hy vọng hiện tại Khúc Viêm không có bóng ma tâm lý.”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp đánh giá Bạch Khởi Nhiên, lúc này mới nghiêm túc đánh giá người kia.

Mà hành động này của Mạc Vân Quả, lại khiến Bạch Khởi Nhiên hiểu lầm.

Hắn ta vẫn luôn biết, Mạc Vân Quả yêu hắn đến chết đi sống lại, hơn nữa gia sản của cô phong phú, căn bản sẽ không có chuyện mơ ước tiền tài của Khúc Viêm.

Nghĩ đến gia sản của Mạc Vân Quả, Bạch Khởi Nhiên liếm liếm miệng mình, áp xuống phần tham lam trong lòng, sau đó cao ngạo ngẩng đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp: Mẹ. Thiếu năng trí tuệ.

Biểu tình của Bạch Khởi Nhiên thật sự quá mức thiếu đánh, rõ ràng bản thân là một kẻ tham lam, lại giả vờ thành thanh cao, muốn người khác quý liếm dưới chân.

Kỳ thật, lúc trước, Bạch Khởi Nhiên ở trước mặt nguyên chủ nguy trang vô cùng thành công.

Thiện giải nhân ý, ôn nhu sẵn sàng, mấu chốt nhất là không hề để ý đến gia sản của nguyên chủ, đây mới là điểm khiến nguyên chủ cảm động.

Chỉ là trong một tháng này, Mạc Vân Quả cũng không liên lạc với Bạch Khởi Nhiên, hắn ta cũng gọi cho cô vô số cuộc điện thoại, ngay từ đầu không ai tiếp, sau đó thì không liên lạc được.

Cho nên hắn ta vụng trộm đi đến chỗ công ty của Khúc Viêm, lại phát hiện hai người vô cùng thân mật.

Bạch Khởi Nhiên luống cuống, hắn ta cũng không biết sai lầm ở đâu, rõ ràng hắn ta nguy trang vô cùng tốt.

Mà như vậy tâm thái theo thời gian càng ngày càng lớn, dần dần hỏng mất, cho nên hôm nay hắn ta mới bày dáng vẻ ta đây như vậy.

Vốn dĩ hắn ta còn lo lắng Mạc Vân Quả thật sự thay lòng đổi dạ, nhưng hiện tại nhìn thấy Mạc Vân Quả vẫn luôn nhìn mình, lòng tự trọng cũng lấy lại được.

Bạch Khởi Nhiên biết, Mạc Vân Quả không muốn rời xa hắn ta, cô muốn thoát khỏi cuộc sống sinh hoạt hiện tại.

Mạc Vân Quả đương nhiên không thể biết tâm tư của Bạch Khởi Nhiên, cô nhìn tư thái của hắn ta, quay đầu lại nhìn thoáng qua Khúc Viêm, từ nội tâm mà nói, vẫn là Khúc Viêm đẹp nhất.

Mạc Vân Quả nghĩ như vậy, cũng không thèm nhìn Bạch Khởi Nhiên nữa.

Mà cái động tác này, lại tiếp tục khiến Bạch Khởi Nhiên hiểu lầm.

Hắn ta cho rằng, Mạc Vân Quả đây là thẹn thùng.....

Cho nên nói, mạch não của một vài người không có cách nào lý giải, cũng không thể nói lý.

Khúc Viêm nhìn phản ứng của Mạc Vân Quả, lúc này mới vui vẻ lên, ừm..... Tiểu Quả Quả nhà hắn quả nhiên không thèm để bụng tên Bạch Khởi Nhiên kia.

Tuy rằng biết người yêu Bạch Khởi Nhiên là nguyên chủ, nhưng Khúc Viêm vẫn cảm thấy có chút ghen ghét đâu~

Bạch Khởi Nhiên có tâm tư, nhưng động tác trên tay lại không ngừng, một bàn lớn đồ ăn, đã bị hắn ta ăn đến thất thất bát bát.

Khúc Viêm cũng không có ngăn cản hắn ta, cái gọi là có đối lập mới có so sánh, có tên Bạch Khởi Nhiên này, tiểu Quả Quả nhà hắn nhất định sẽ thấy điểm tốt của hắn!

Mà đôi đũa của Mạc Vân Quả bị Bạch Khởi Nhiên cầm đi, nhìn tướng ăn của hắn ta, không biết vì sao, vốn dĩ đang ăn ngon miệng, đột nhiên cô lại không muốn ăn.

May mắn đó là, cô chưa dùng qua đôi đũa kia, nói cách khác, cho dù cô không nói cái gì, Khúc Viêm cũng nhất định sẽ nói gì đó.

Khi Bạch Khởi Nhiên ăn xong, hắn ta còn vừa lòng đánh một cái ợ, làm vẻ ta đây, quả thực không cách nào hình dung.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 490

Edit: Linhlady.

Ăn uống cũng no đủ rồi, cũng đến lúc nên làm chính sự.

À không, Bạch Khởi Nhiên gõ gõ cái bàn, nửa híp mắt nhìn Khúc Viêm.

Chỉ cần tưởng tượng đến người đàn ông này yêu người phụ nữ yêu mình, trong nội tâm hẳn ta có một loại khoái cảm không nên lời.

Bạch Khởi Nhiên cũng không biết, Khúc Viêm vốn dĩ cũng có người mình yêu.

Bạch Khởi Nhiên khẽ cười một tiếng, liếc xéo Khúc Viêm, trong mắt hàm chứa khinh thường.

“Khúc đại tổng tài, chúng ta tới nói chuyện giao dịch một chút đi?”

Khi Bạch Khởi Nhiên mở miệng nói chuyện, mang theo thái độ không biết gọi là cao ngạo, hay là khiến người ta chán ghét.

Khúc Viêm một ánh mắt cũng không cho hắn ta, chỉ nhìn Mạc Vân Quả, trong lòng tính toán chờ Bạch Khởi Nhiên đi rồi, hẳn mang theo cô đi ăn cái gì đó.

Bạch Khởi Nhiên xem Khúc Viêm không để ý đến hắn ta, hừ lạnh một tiếng, sau đó đối với Mạc Vân Quả nói: “Em xem người đàn ông này, không coi ai ra gì, a..... May ánh mắt em tốt.....”

Ý tứ của Bạch Khởi Nhiên rõ ràng đang muốn hạ thấp Khúc Viêm.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Bạch Khởi Nhiên nói: “Anh ấy rất tốt.”

Lời kia vừa thốt ra, Bạch Khởi Nhiên lập tức phẫn nộ.

Hắn ta trực tiếp chỉ vào mũi Mạc Vân Quả mắng: “Tốt nhì, tôi đối xử với cô tốt như vậy, cô lại có thể đi tình biệt luyến! Không biết xấu hổ!”

Mạc Vân Quả:?

Khúc Viêm.....

Khúc Viêm cảm thấy, người đàn ông này thật quá không biết xấu hổ, rốt cuộc là ai không biết xấu hổ ở đây?

Đi vào trong nhà người yêu, ăn uống thoải mái, ánh mắt tham lam, còn nói trước mặt chồng người ta, thật là ha ha.

Nếu chỉ thế thôi còn chưa tính.

Dù sao bọn họ đều chiếm thân thể của người khác, tuy rằng Bạch Khởi Nhiên không đúng, nhưng bọn họ cũng không có quyền đi chỉ trích hắn ta.

Nhưng lời kế tiếp Bạch Khởi Nhiên nói ra, quả thật đã đánh vỡ nhận thức của Khúc Viêm.

Bạch Khởi Nhiên nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Mạc Vân Quả, trong lòng cũng hơi sợ một chút, nhưng lại tưởng tượng đến, mình vì người phụ nữ này ăn khổ nhiều như vậy, ở bên ngoài “Ăn vụng” một chút đều phải thật cẩn thận.

Người phụ nữ này còn nói sau khi kết hôn rồi mới được chạm vào cô?

Hắn ta cũng là đàn ông, cũng có dục vọng, không có biện pháp, nếu cô không cho hắn ta chạm vào, hắn ta đành đi tìm người khác.

Vì đề phòng cô phát hiện, hắn ta trốn trốn tránh tránh, cũng đừng nói có bao nhiêu vất vả.

Cũng may, “Nỗ lực” của hắn ta cũng có hồi báo, người phụ nữ này luôn ra tay hào phóng với hắn ta, điện thoại, máy tính, thậm chí cả nhà hắn ta đang ở cũng là cô mua.

Bạch Khởi Nhiên vẫn luôn biết, trong nhà Mạc Vân Quả rất có tiền, đây cũng là mục đích vì sao trước kia hắn ta tiếp cận cô.

Hắn ta vẫn luôn mơ mộng, một ngày nào đó có được gia sản của cô, thẳng đến khi Mạc Vân Quả cùng Khúc Viêm kết hôn.

Hắn ta không cam lòng, vì thế xúi giục Mạc Vân Quả ly hôn, mắt thấy sắp thành công đến nơi, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy!

Bạch Khởi Nhiên không biết Mạc Vân Quả đã biết được những gì, nhưng hắn ta quan sát thái độ của Mạc Vân Quả hôm nay, cũng đại khái đoán được cô sẽ không đi theo hắn ta.

Nếu đã là cái dạng này, hắn ta nghĩ, hắn ta cũng phải được ít thù lao đi.

Vì thế, Bạch Khởi Nhiên gõ gõ mặt bàn, nhìn chằm chằm Mạc Vân Quả nói: “Nếu cô muốn đi theo người đàn ông này, tôi đây cũng không phản đối.”

“Chỉ là mấy năm nay cô hao phí thanh xuân của tôi, hơn nữa cô kết hôn đối với tâm lý của tôi tạo thành tổn thương, còn có đủ loại phí dụng, tóm lại muốn bồi thường một chút đi?”

“Cũng không nói nhiều, một ngàn vạn, thế nào?”

Mạc Vân Quả:.....

“Ta chưa bao giờ gặp qua người nào mặt dày vô si như thế!”

“Mẹ. Thiểu năng trí tuệ!”

“Còn một ngàn vạn? Mặt đâu?”

“Mặt hán lớn tầm như vậy ————— nè!”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 491

Edit: Linhlady

“Đột nhiên cảm thấy đau lòng thay cho nguyên chủ, thế mà lại gặp một tên tra nam!”

“Đúng vậy, đúng vậy!”

“Hoàn toàn không thể lý giải mạch não của người đàn ông này! Còn phí tổn thất thanh xuân, ta phi!”

“Ta nhớ rõ nguyên chủ có mua cho hán nhà ở xe cộ linh tinh đi? Hán thế mà còn không biết đủ?”

“Người tham lam luôn không có chừng mực.”

Nói thật ra, một ngàn vạn đối với gia tộc Mạc Vân Quả không tính là nhiều, nhưng đối với Bạch Khởi Nhiên mà nói đã là rất nhiều.

Thật ra, hán ta cũng không biết gia tộc Mạc Vân Quả có bao nhiêu tiền, dù sao mục tiêu kia có cả đời hán ta cũng không đạt được.

Bạch Khởi Nhiên híp mắt, đôi mắt vốn đã không to càng thêm nhỏ.

Hán ta vẫn gồ bần theo quy luật, trên mặt mang theo một tia cao ngạo, cái loại làm vẻ ta đây này, thật giống như đang nói tôi lấy của cô một ngàn vạn đã cho cô mặt mũi rồi.

Khúc Viêm lại bị một đồng ngôn luận của Bạch Khởi Nhiên chọc đến tức cười, hán tuy rằng duyệt vô số người, nhưng thật ra lần đầu tiên gặp một người biến tướng chuyện làm tiền thành hợp tình hợp lý đến vậy.

Đúng vậy, ở trong mắt Khúc Viêm, một đồng lời nói của Bạch Khởi Nhiên cũng chỉ là đòi tiền!

Mạc Vân Quả nghe Bạch Khởi Nhiên nói chuyện xong, cũng không nói gì thêm, chỉ yên lặng đứng lên, sau đó đi tới bên cạnh Khúc Viêm ngồi xuống.

Bạch khởi nhiên nhìn động tác của Mạc Vân Quả, trong lòng càng thêm sinh khí, đồng thời oán hận đến quay cuồng, khiến cả người hán ta càng thêm âm u.

Mà trong lòng cảm xúc không cam lòng, oán hận từ từ dâng lên, khiến hán ta không đủ tỉnh táo để giữ miệng.

“Như thế nào? Khúc đại tổng tài, tư vị của Mạc tiểu thư thế nào?”

Nói tới đây, Bạch Khởi Nhiên làm ra vẻ hưởng thụ, giống như hồi tưởng lại “Tư vị” nào đó, nhưng mà trên thực tế, hán ta căn bản là không có chạm qua cô, kéo kéo tay nửa ngày mới vẽ ra được một nét mực.

Khúc Viêm.....

Đương nhiên Khúc Viêm biết Mạc Vân Quả vẫn như cũ hoàn bích chi thân, hán nhìn Bạch Khởi Nhiên, làm sao cũng thấy kỳ ba.

Bạch Khởi Nhiên còn hồn nhiên không biết lời nói dối của mình đã bị chọc thủng, lại còn mạnh miệng nói tiếp.

“Ai nha, vòng eo mềm mại kia, biểu tình mát hân kia, còn vị trí căng chặt kia.....”

Lời còn chưa nói xong, mặt hán ta đã bị một cái ly đập qua, Khúc Viêm bình tĩnh xoa xoa tay nói: “Tiếp theo, sẽ không may mắn như vậy.”

Bạch Khởi Nhiên khê cần môi, hán ta sờ sờ khuôn mặt của mình, hán ta còn muốn dựa vào khuôn mặt này kiếm cơm đấy!

Bạch Khởi Nhiên phẫn hận trừng mắt nhìn Khúc Viêm, lại nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả nói: “Tôi đói ý rồi, tôi muốn mang cô ấy đi.”

“Dựa vào cái gì?” Khúc Viêm tức đến buồn cười nói.

Bạch Khởi Nhiên ngạo nghễ ngẩng đầu nói: “Chỉ bằng việc cô ấy yêu tôi!”

Cũng không biết Bạch Khởi Nhiên nghĩ như thế nào, rõ ràng vừa rồi còn nói hán ta không cần Mạc Vân Quả, sau một hồi lại nói Mạc Vân Quả yêu hán ta, hán ta nhất định phải mang cô đi.

“Chẳng lẽ anh lại nhẫn tâm phá hỏng một đôi uyên ương sao?” Bạch Khởi Nhiên nhướng mày nhìn Khúc Viêm, một bộ anh không cho tôi mang cô ấy đi anh sẽ bị trời cao trừng phạt.

Khúc Viêm xoa xoa ấn đường, nhin xuống xúc động muốn đem người này xé nát.

“Quả Nhi, theo anh đi đi, anh yêu em.”

Khoé miệng Bạch Khởi Nhiên cong lên tạo thành một nụ cười ôn nhu, hán ta nhìn Mạc Vân Quả, thâm tình chân thành nói.

Nếu đổi lại là nguyên chủ, khéo không chừng lại bị người này mê hoặc.

Nhưng mà hiện tại ở chỗ này, chính là Mạc Vân Quả.

Chỉ thấy Mạc Vân Quả nhìn Bạch Khởi Nhiên, mười phần nghiêm túc nói: “Tôi không yêu anh.”

Bạch Khởi Nhiên nhìn đôi mắt trước mắt này, trong trong suốt suốt, đáng vẻ thuần khiết, đáng vẻ này của Mạc Vân Quả, khiến nội tâm táo bạo của hắn ta dâng lên một loại xúc động muốn nhục mạ cô.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 492

Edit: Linhlady

Bạch Khởi Nhiên hừ lạnh một tiếng, cười nói: “Quả Nhi vẫn khẩu thị tâm phi như vậy.”

Khúc Viêm nghe thế hừ lạnh một tiếng, cười nói: “Người nào đó trước sau như một vẫn mặt dày như thế.”

Bạch Khởi Nhiên mặt lập tức đen mặt, hắn ta cũng không quản chuyện khác, lập tức đi đến bên người Mạc Vân Quả, bắt lấy cổ tay cô, muốn kéo cô đi.

Mạc Vân Quả thuận thế đứng lên, sau đó nhẹ nhàng..... Thật sự chỉ là nhẹ nhàng bắt được cánh tay của Bạch Khởi Nhiên.

Sau đó liền nghe thấy “Răng rắc” một tiếng, hiển nhiên cánh tay của Bạch Khởi Nhiên bị gãy.

Bàn tay đang kéo cổ tay Mạc Vân Quả cũng buông lỏng ra, Bạch Khởi Nhiên kêu to vài tiếng, há mồm liền bắt đầu mắng Mạc Vân Quả.

“Cô đồ thói tha này.....”

Lời nói còn không nói xong, liền trực tiếp bị Mạc Vân Quả “Nhẹ nhàng” đẩy, Bạch Khởi Nhiên lập tức ngã xuống trên đất, cả người thất thanh kêu đau.

“Cô..... Cô..... Cô.....”

Bạch Khởi Nhiên dùng một tay khác chỉ vào Mạc Vân Quả, trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Mạc Vân Quả thấy Bạch Khởi Nhiên còn chỉ vào cô, biết dùng ngón tay chỉ vào người khác là hành vi không lễ phép.

Cô nhẹ nhàng nhấc chân lên, một chân chuẩn xác không hề làm dẫm lên đầu gối, lại nghe thấy “Răng rắc” một tiếng, thanh âm kia rõ ràng là tiếng xương cốt vỡ vụn.

Lần này, Bạch Khởi Nhiên đang có chút oán hận hoàn toàn biến thành sợ hãi.

Hắn ta không nghĩ tới, lúc này mới chỉ trôi qua một tháng, Mạc Vân Quả đã trở nên bạo lực như thế.

Bạch Khởi Nhiên run run rẩy rẩy buông tay, sau đó lợi dụng cái mộng dịch dịch về phía sau, chỉ mong cách xa cô một chút.

Mạc Vân Quả thấy Bạch Khởi Nhiên làm như vậy, lại nhẹ nhàng nhấc chân, đặt ở trên chân Bạch Khởi Nhiên, ngăn cản động tác tiếp tục lui về phía sau của hắn ta.

“Cô..... Cô..... Cô.....”

Bạch Khởi Nhiên nửa ngày đều không nói hoàn chỉnh được một câu, toàn bộ thân thể hắn ta run rẩy không ngừng, đau đớn cùng sợ hãi đan xen, làm hắn ta không cách nào suy nghĩ.

Bản năng sợ hãi bủa vây trong lòng, sợ hãi hiện lên khiến khuôn mặt tuấn tú có vẻ tái nhợt bất lực.

Lúc này, căn phòng tươi mát đột nhiên bị một mùi vị hôi thối thay thế.

Khúc Viêm nhẹ nhàng nhăn nhăn mày, nhìn thoáng qua hạ bộ Bạch Khởi Nhiên, nơi đó, đã là ướt đầm dề một mảnh.

Trong mắt Khúc Viêm xẹt qua một tia châm chọc, đồng thời duỗi tay đem Mạc Vân Quả kéo đến trong lòng ngực mình.

Tiểu Quả Quả của hắn, cũng không thể bị loại đàn ông này làm ô nhiễm.

Bạch Khởi Nhiên thấy Mạc Vân Quả cách xa hắn ta một đoạn, lúc này mới thoáng yên lòng.

Hắn ta cúi đầu nhìn hạ bộ ẩm ướt, vốn dĩ sợ hãi liền chuyển hóa thành căm hận.

Chính là người phụ nữ này! Người phụ nữ đáng chết này!

Bạch Khởi Nhiên là người coi trọng mặt mũi, làm sao hắn ta làm sao có thể thừa nhận bản thân bị một cô gái dọa sợ tới mức tiểu ra quần!

Bạch Khởi Nhiên muốn đứng lên, mắng Mạc Vân Quả một trận, lại phát hiện hắn ta căn bản là đứng dậy không nổi.

Thứ nhất một bên xương bánh chè của hắn ta đã nát, thứ hai là, hắn quá mức với sợ hãi, chân đã hoàn toàn mềm.

Đứng dậy không nổi cũng không có quan hệ, Bạch Khởi Nhiên trực tiếp ngồi dưới đất, ngẩng đầu nhìn lên phía hai người Mạc Vân Quả cùng Khúc Viêm, bắt đầu mắng.

“Mẹ.! Cứ nhiên dám bê tay dẫm chân lão tử, lão tử đánh không chết người!”

“Vốn dĩ tôi chỉ nghĩ muốn một ngàn vạn, hiện tại, không có một trăm triệu đừng mong tôi bỏ qua cho các người.”

“Chờ tôi ra ngoài rồi, nhất định phải đi cáo các người! Cáo chết các người!”

“Các người phải đi ngồi tù! A a a a a! Gian phụ dân phụ!”

Khúc Viêm..... Ha hả, cho người một trăm lá gan, cứ việc đi báo án!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 493

Edit: Linhlady

Khúc Viêm thật sự cảm thấy, đầu óc Bạch Khởi Nhiên không tốt lắm.

Khúc Viêm đem bảo hộ bên người Mạc Vân Quả, dùng khăn tùy thân ôn nhu che mũi Mạc Vân Quả lại, không cho muốn để cô ngửi thấy hương vị ô uế này.

Sau đó hần cười lạnh một tiếng, nhìn Bạch Khởi Nhiên vẫn đang nói không ngừng kia, mở miệng nói: “Cậu cho rằng, cậu còn cơ hội ra ngoài?”

“Anh..... Anh..... Đây là có ý gì? Tôi nói cho anh biết, giam cầm phi pháp là phải ngồi tù!”

Bạch Khởi Nhiên tuy rằng có chút luống cuống, thế nhưng hần ta vẫn mạnh mẽ nói lại.

Khúc Viêm cười lạnh một tiếng, càng nhìn hần ta càng thấy khinh thường.

“Xem ra, cậu vẫn chưa hiểu quy tắc của thế giới này rồi.....”

Khúc Viêm nói đến tùy ý, một câu thôi cũng đủ khiến tim Bạch Khởi Nhiên đập thình thịch.

“Anh..... Đây..... Đây là xã hội pháp trị.” Bạch Khởi Nhiên vẫn có chút cật mạnh phản bác.

Khúc Viêm cười cười, đối với những lời Bạch Khởi Nhiên nói, hoàn toàn không để trong lòng.

“Ài, nên nói như thế nào đây? Cậu ư, thật là ngây thơ.....”

Khúc Viêm nói xong lúc sau, vẫy vẫy tay, không biết từ nơi nào xuất hiện mấy người mặc vest đen, kéo hần ta đi.

Lúc này Bạch Khởi Nhiên mới bừng tỉnh, ý thức được có chỗ không đúng, hần ta giãy giụa, rống giận, đến cuối cùng thậm chí cầu xin.

Nhưng mà, khoong có ai nghe hần ta nói, cũng không có ai bận tâm đến cảm nhận của hần.

Bạch Khởi Nhiên cứ thế bị mang đi, chỉ để lại trong không khí mùi hôi thoang thoang, chứng minh hần ta đã từng ở đây.

Khúc Viêm không thể nào thích cái hương vị này, hần trực tiếp ôm Mạc Vân Quả theo kiểu công chúa, sau đó đi lên lầu.

Mà lúc này quần chúng ăn dưa trong phòng phát sóng trực tiếp, chỉ vui vui về xem diễn.

“

Oa! Vừa rồi tiểu Quả Quả thật bạo lực!”

“Lâu trên người nói đùa, tiểu Quả Quả nhà ta khi nào không bạo lực?”

“Phốc, nói như vậy cũng có đạo lý, ha ha ha ha ha!”

“Đúng thế, trước kia tiểu Quả Quả bạo lực đều là vô ý thức, mà lúc này, rõ ràng là cố ý a ha ha ha ha ha!”

“Cho nên, cái này cũng coi như một loại tiến bộ? 23333333333333”

“Thích nghe ngóng 23333333333333”

“Hắc hắc, Khúc Viêm nhà ta thật khí phách! Còn có cái tên Bạch Khởi Nhiên, quả thật chính là một kẻ cặn bã!”

“Xuất khẩu thành dư, còn dào dạt đắc ý, còn mở miệng đòi một trăm triệu! Ha hả..... Hần như thế nào không đi cướp đi?”

“Bời vì không cướp được nha!”

“Ai nha nha, tiểu Quả Quả bị người ta ôm kiểu công chúa!”

“Nhớ năm đó, đều là tiểu Quả Quả nhà ta ôn người khác kiểu công chúa, hiện tại, rốt cuộc đến phiên người khác ôm cô ấy!”

“Cái này có phải gọi là nhân quả tuần hoàn hay không?”

“..... Cái quý gì vậy lâu trên? Rõ ràng đã gọi là thiện ác đều được ‘ôm’!”

“..... Đối với cách dùng từ của hai vị lâu trên ta tỏ vẻ vô ngữ.”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp bình luận, chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn Khúc Viêm đang ôm cô.

Khúc Viêm vừa lúc cúi đầu nhìn Mạc Vân Quả, hần sừng sốt, cũng không nghĩ tới Mạc Vân Quả sẽ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hắn.

Sừng sốt một lúc, sau đó là một tiếng cười khê.

“Làm sao vậy?” Hắn hỏi.

Mạc Vân Quả lắc đầu, chỉ nói: “Thật thoải mái.”

Nói xong cô còn ôm chặt eo Khúc Viêm hơn, giống như sợ ngã xuống.

Khúc Viêm ngẩn ra, tiếp theo trong mắt nhận nhạo tầng tầng sừng nịch cùng ôn nhu.

Ừm. Vừa rồi tiểu Quả Quả làm nũng với hắn sao? Đúng vậy đi? Đúng vậy đi! Khăng định đúng vậy!

K

húc Viêm cảm thấy thực vui vẻ, đặc biệt vui vẻ, xào gà vui vẻ.

Vui vẻ kết quả chính là hắn bước nhanh về phía trước đi, sau đó không cẩn thận, liền đi quá, tới hành lang cuối luôn.

Nhìn vách tường, Khúc Viêm cảm thấy, ừm. Không xấu hổ!

Mạc Vân Quả:.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 494

Edit: Linhlady

“Phốc, cái quý gì vậy?”

“Khúc Viêm choáng váng sao? Mang tiểu Quả Quả nhà ta đến cuối hành lang làm gì?”

“Chẳng lẽ. Là muốn. Ừm. Chơi chút kích thích?”

“Đột nhiên hiểu sai.”

“Hiểu sai +1”

“Hừ hừ hừ, một đám lâu trên vừa thấy liền biết là tài xế già*, ta ngược lại, ta là nam thẳng!”

*Tài xế già: thuật ngữ mạng của Trung Quốc, ý chỉ những người giàu kinh nghiệm, nắm hết mọi quy tắc và kỹ thuật, mang nghĩa tốt, nhưng ở đây dùng để chỉ những người “hành nghề” già đời.

“Ai nha, lâu trên người xác định người mình thẳng? Người rõ ràng đã cong thành kẹp giấy!”

“Làm bộ cái gì cũng không biết (ngoan ngoan)”

“Chắc chắc chắc, các người vừa thấy chính là một đám tài xế già có chuyện xưa, cái này khiến cho một người có tâm hồn trong sáng thuần khiết như ta sống thế nào đây?”

“(nôn mửa) (nôn mửa) (nôn mửa)”

“(đại phun đặc phun)”

“(học ra com từ tới qua)”

“..... Các người chính là ghen ghét ta xinh đẹp!”

“Không, người sai rồi, chúng ta ghen ghét người xú không biết xấu hổ!”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói các loại “Tài xế già”, ngẩng đầu nhìn Khúc Viêm đang xấu hổ hỏi: “Tài xế già là cái gì?”

Khúc Viêm.

Khúc Viêm đại khái đoán được, khẳng định là người nào đó trong phòng phát sóng trực tiếp nói cái gì, nếu không tiểu Quả Quả cũng sẽ không nghĩ đến từ này.

Khúc Viêm ho nhẹ một tiếng nói: “Tài xế già, chính là tài xế lái xe giới.”

“À.”

Mạc Vân Quả lên tiếng, sau đó lại tiếp tục nói: “Tôi sẽ không lái xe, cho nên tôi không phải tài xế già.”

Khúc Viêm gật gật đầu nói: “Ừm, tiểu Quả Quả nhà ta không phải tài xế già.”

Mạc Vân Quả gật đầu, sau đó ở trong đầu nói với mọi người phòng phát sóng trực tiếp: “Ta cũng sẽ trở thành tài xế già!”

“.....”

“Ta già bộ tin tưởng!”

“Ừm! Tiểu Quả Quả là nhất, khẳng định có thể trở thành tài xế già!”

“Đúng đúng đúng! Tiểu Quả Quả khẳng định có thể trở thành tài xế già!”

“Tiểu Quả Quả ta dạy cho người nhà, muốn trở thành tài xế già, nhất định phải học hỏi nhiều xem nhiều, quan trọng nhất chính là! Nhất định phải thực hành nhiều hơn!”

“Lầu trên nói như kiểu mình học thực tiễn nhiều lắm vậy!”

“Ta đương nhiên biết nhiều, lâu hơn lầu trên, hắc hắc hắc, vẫn là một cái..... Hắc hắc hắc.....”

“Hắc hắc hắc..... Ta hiểu được.”

“Mọi người đều hiểu, hiểu, hắc hắc hắc.....”

“Hắc hắc hắc..... Chúng ta đều hiểu được, đây là ẩn ý 23333333333”

Mạc Vân Quả:..... Hắc hắc hắc.....

Hoàn toàn không biết đám người trong phòng phát sóng trực tiếp rốt cuộc đang “Hắc hắc hắc” cái gì, cô nhìn thoáng qua sau đó không để ý đến bọn họ, bọn họ có lạc thú của riêng mình.

Dù sao, cô quyết định đi học lái xe!

Mà Khúc Viêm nhân lúc Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, nhanh chóng lui về phía sau, thẳng đến khi thối lui đến trước cửa phòng Mạc Vân Quả, ôm cô đi vào, đem cô đặt ở trên giường mềm mại.

Sau đó hần đường như không có việc gì ngồi xuống ghế đối diện Mạc Vân Quả, làm ra vẻ không có chuyện gì xảy ra.

Quá mức hưng phấn đi nhầm đường gì đó, hần mới sẽ không thừa nhận đâu!

Chờ Mạc Vân Quả phục hồi tinh thần lại, cô đã ngồi ở trong phòng của mình, mà đối diện là Khúc Viêm.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ, quyết định nói với Khúc Viêm: “Tôi muốn học lái xe.”

“Vì sao?” Khúc Viêm tò mò hỏi.

“Bởi vì tôi muốn trở thành tài xế già!” Mạc Vân Quả lời này nói ra cực kỳ kiên định, đôi mắt kia loé sáng.

Khúc Viêm:.....

Khúc Viêm đỡ trán, rất muốn cùng tiểu Quả Quả giải thích “Tài xế già” chân chính nghĩa là gì, nhưng lại cảm thấy, như vậy có phải hay không sẽ phá hư vị trí của mình trong cảm nhận của tiểu Quả Quả?

Ừm..... Vẫn không nên nói thì hơn, học lái xe thì học lái xe thôi! Đến nỗi tài xế già gì đó, ha ha.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 495

Edit: Linh lady

Chuyện Mạc Vân Quả học lái xe cứ như vậy được định ra, mà người dạy cho cô, đương nhiên là Khúc Viêm.

Chuyện học lái xe không vội, trước mắt chuyện quan trọng nhất là ăn cơm.

Bởi vì Bạch Khởi Nhiên phá hư, hai người còn chưa kịp ăn cơm chiều.

Khúc Viêm đã sớm cho người làm lại lần nữa, bây giờ chắc đã làm xong rồi.

Hần một chút không muốn xuống lầu, tuy rằng khẳng định người giúp việc đã dọn sạch sẽ rồi, nhưng lại luôn cảm thấy khó chịu.

Cho nên, cơm chiều tối nay, cứ như vậy ăn ở phòng Mạc Vân Quả.

Cũng may, phòng rất lớn, cũng có bàn ghế, nhìn qua không có vẻ chật chội.

Hai người mỹ mãn ăn cơm tối, sau đó để người khác dọn dẹp, mà Khúc Viêm mang theo Mạc Vân Quả đi dạo quanh biệt thự, mỹ danh gọi là “Tiêu thực”.

Hai người song song đi tới, ánh đèn chiếu vào hai người trên người, tản mát ra hương vị ấm áp.

Khúc Viêm trong lòng vui mừng, trên mặt cũng không che giấu nỗi ý cười.

Hắn đột nhiên cảm thấy, như vậy thật sự khá tốt, đặc biệt tốt.

Trong nháy mắt, hắn còn muốn cảm ơn Bạch Khởi Nhiên đã tạo cho hắn một cơ hội tốt như vậy, phải biết rằng thường thường sau khi ăn cơm, Mạc Vân Quả không phải chơi trò chơi thì cũng là chơi trò chơi, ừm..... Còn có ngủ.

Khó được có một lần như bây giờ ở bên nhau tản bộ, thật sự không cần quá tốt đẹp!

Khúc Viêm nhìn Mạc Vân Quả gần ngay trước mắt, tay phải của cô gần tay trái của hắn, chỉ cần nhẹ nhàng dịch sang một chút, tay hai người sẽ chạm vào nhau.

Trong lòng Khúc Viêm mang tâm tư, luôn như có như không đụng vào mu bàn tay Mạc Vân Quả.

Xúc cảm mềm mại khiến tâm trạng Khúc Viêm càng thêm mỹ mãn, hắn thậm chí hy vọng, lần tản bộ này vĩnh viễn đừng dừng lại.

“Buông cái tay kia ra! Để cho ta tới!”

“A a a! Khúc Viêm cái tên tâm cơ kỹ nữ này! Đừng tưởng rằng ta không thấy động tác nhỏ của ngươi!”

“Mẹ nó! Khúc Viêm ta thật sự nhìn lầm ngươi, ô ô ô.....”

“Chắc chắc chắc, không hề là người bọn vương coi trọng, có tiền đồ có tiền đồ, ha ha ha ha!”

“Đột nhiên cảm thấy chiều này rất hữu dụng, ừm..... Lần sau có thể cùng tiểu khả ái nhà ta thử xem”

“Lầu trên cũng có tiểu khả ái của mình sao? Hu hu hu..... Người đàn ông độc thân vạn năm như ta không chịu nổi, ta muốn đi khóc một hồi, đừng ngăn cản ta! Đừng ngăn cản ta! Đừng bị ngăn cản ta!”

“..... Lầu trên ngươi diễn quá nhiều, không có người nào ngăn cản ngươi đâu.”

Mạc Vân Quả cũng không nhìn phòng phát sóng trực tiếp, cô đi theo ánh đèn, từng bước một đạp lên lá cây vỡ vụn, xem ra chơi cái này có chút vui vẻ.

Mà lúc này Khúc Viêm đã không thỏa mãn đứng chạm nhỏ bé kia, hắn muốn gắt gao cầm chặt tay Mạc Vân Quả, vĩnh viễn, vĩnh viễn, không buông ra.

Khúc Viêm dán lại chỗ Mạc Vân Quả gần hơn một ít, hắn chậm rãi vươn tay mình ra, như có như không thử thăm dò.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nhìn thoáng qua Khúc Viêm, không nói gì.

Khúc viêm quay đầu đi, tránh né ánh mắt Mạc Vân Quả.

“Anh muốn dắt tay tôi?” Tuy rằng là câu nghi vấn, nhưng lại dùng ngữ khí khẳng định.

Khúc Viêm ngẩn ra, quay đầu ngoác nhìn Mạc Vân Quả, trong lúc hắn còn chưa hồi thần lại, Mạc Vân Quả đã dắt hắn tay, gắt gao nắm chặt.

Bỗng nhiên lúc này, Khúc Viêm cười, cười mình ngốc, cũng cười mình làm ra vẻ.

Bắt đầu từ khi nào, hắn lại cư xử cẩn thận như vậy với tiểu Quả Quả?

“Như vậy, sẽ không đi lạc.” Mạc Vân Quả nói thầm một tiếng, lại không thoát khỏi lỗ tai nhạy bén của Khúc Viêm.

Khúc Viêm: A a a a! Lại bị tiểu Quả Quả làm xiêu lòng! Bình tĩnh! Bình tĩnh! Bình tĩnh..... Cái quý á!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 496

Edit: Linh lady

Trong lòng Khúc Viêm kích động vạn phần, tay đang nắm tay Mạc Vân Quả lập tức chặt lại.

Mạc Vân Quả cảm nhận được lực đạo của Khúc Viêm, nhìn hắn một cái, cho rằng hắn muốn cùng mình so lực tay.

(Tui từ chối hiểu mạch nào của nữ chính:)))

Vì thế, cô cũng tăng sức lực lên.

Khúc Viêm: Thật..... Đau quá!

Thân thể này cũng không phải là thân thể trước kia, thân thể này dưới lực đạo của Mạc Vân Quả, thật sự rất đau đó!

“Khụ khụ..... Kia cái gì, tiểu Quả Quả, buông lỏng một chút.”

Roi vào đường cùng, chỉ có thể mở miệng nói với Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả “À” một tiếng, sau đó buông lỏng tay Khúc Viêm ra.

Khúc Viêm “Bình tĩnh” lắc lắc tay, sau đó ho nhẹ một tiếng nói: “Còn muốn dạo sao?”

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Trở về ngủ.”

Khúc Viêm gật đầu, sau đó tự nhiên lôi kéo tay Mạc Vân Quả đi trở về, đương nhiên, hai người đi rất chậm.

Kết quả khi Mạc Vân Quả trở lại phòng, đã là 10 giờ tối.

Lúc tạm biệt Khúc Viêm nhìn Mạc Vân Quả lưu luyến, sau đó mới về phòng của mình.

Mạc Vân Quả tắm rửa xong, lúc sau, đã là 11 giờ.

Lúc này, đại đa số người trong thành phố này đều đã ngủ, đương nhiên, cũng có một ít cú đêm, giờ mới là lúc sinh hoạt của họ.

Mạc Vân Quả nằm ở trên giường, nhìn phòng phát sáng trực tiếp nói đủ các loại chuyện phiếm, cảm thấy rất có ý tứ.

“Ta và các người nói chuyện nha, hôm nay tiểu ca ca nhà hàng xóm thô lộ với ta ~ đáng tiếc, người hấn thích lại là kiểu tính cách ta đang ngại trang.”

“Vậy có thể chứng minh người ngại trang thật thành công!”

“Chắc chắn chắc, còn có người thô lộ, mà ta, vẫn luôn là độc thân cầu!”

“Ta là độc thân cầu ta kiêu ngạo!”

“Tắm tãc, làm ơn không cần ngược cầu được không! Các người như vậy, lương tâm các người không đau sao! (vuốt lương tâm)”

“Đúng thế đúng thế! Chúng ta vui vẻ nhìn tiểu Quả Quả ngủ không tốt sao!”

“Khụ khụ, thật ra lương tâm của ta một chút cũng không đau, bất quá, ta cũng có chút mệt nhọc = _ = cho nên vẫn nên đi ngủ đi ~”

“Tiểu Quả Quả, ngủ ngon nha!”

Mạc Vân Quả nhìn đến có người cùng cô nói ngủ ngon, cô cũng đáp lại một câu “Ngủ ngon”.

Sau đó ngoan ngoãn kéo chăn, nhắm hai mắt lại, tắt đèn, hô hấp dần dần vững vàng, chậm rãi ngủ say.

Mà vừa lúc đồng hồ điểm 0 giờ phòng phát sáng trực tiếp cũng đúng giờ đóng cửa, tắt tả nhìn qua hài hoà, yên ả như vậy.

Nửa năm sau đó, Mạc Vân Quả cùng Khúc Viêm ở chung mười phần hài hòa.

Mỗi một ngày, Khúc Viêm đều sẽ phối hợp cả vật cùng màu váy của Mạc Vân Quả.

Mà tiến độ nhiệm vụ của Mạc Vân Quả cũng thông thả tiến hành.

Khúc Viêm cực thích hình thức ở chung cùng Mạc Vân Quả như thế này, loại cảm giác tế thủy trường lưu này, làm hấn cảm nhận được nội tâm của mình.

****Tế thủy trường lưu**

1. sử dụng tiết kiệm thì dùng được lâu; nước chảy nhỏ thì dòng chảy sẽ dài (ví với việc dùng ít thì lâu hết, sử dụng sức người, sức của tiết kiệm thì không lúc nào thiếu)。比喻节约使用财物或人力, 使经常不缺。

2. làm một ít và kiên trì làm mãi; khe nhỏ sông dài (ví với làm đều đều, từng tí một không bao giờ ngừng)。比喻一点一滴地做某件事, 总不间断。

Đáng tiếc, Mạc Vân Quả trước sau là một người không thông suốt, tâm tư Khúc Viêm có thể nói là tất cả mọi người đã nhìn ra, duy độc Mạc Vân Quả, ngây thơ mờ mịt.

Khúc Viêm cũng biết, mình cũng không có cách nào.

Một khi hấn nóng nảy lên, tiểu Quả Quả nếu khôi phục ký ức, như vậy hấn có lẽ vĩnh viễn viễn sẽ không khiến cô nhớ kỷ mình.

Nửa năm sau, kỳ hạn ở thế giới này Khúc Viêm đã tới rồi, hấn cảm thấy trong nửa năm này, hấn đã rất thoả mãn.

Khúc Viêm cũng biết, nhiệm vụ của Mạc Vân Quả đại khái cũng sắp hoàn thành, cũng là lúc hấn nên tạm biệt tiểu Quả Quả.

Ngày này, khi Khúc Viêm cùng Mạc Vân Quả ở bên nhau ăn cơm chiều, khác lúc trước đó là, bữa cơm này do một tay Khúc Viêm làm.

Từ mua đồ ăn đến rửa rau, lại đến xào rau, bung lên bàn, mỗi một bước, đều là Khúc Viêm tự mình hoàn thành, người khác không giúp chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sáng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 497

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả nhí hần làm từng bước một, toàn bộ quá trình Khúc Viêm không cho làm gì, chỉ một mình bận rộn làm việc.

Sau khi hoàn thành tất cả mọi việc, hai người bắt đầu ăn cơm.

Khúc Viêm luôn là thích gấp đồ ăn cho Mạc Vân Quả, đem chén nhỏ gấp thành một ngọn núi.

Mạc Vân Quả cũng không từ chối, cần bản cô cũng không biết từ chối là cái gì, chỉ một bên im lặng ăn ăn.

Khúc Viêm ăn uống rất ít, trên cơ bản chỉ nhìn Mạc Vân Quả ăn, cặp mắt kia, không biết có bao nhiêu ôn nhu.

“Tiểu Quả Quả.....”

Khúc viêm một tay chống cằm, nhìn Mạc Vân Quả nói.

Lúc này Mạc Vân Quả vừa lúc nhai một miếng thịt, quai hàm cô phình lên, khuôn mặt ngày thường vốn lạnh lẽo lại có thêm một tia sinh khí.

“Hà?”

Mạc Vân Quả nhìn Khúc Viêm, không biết hần đột nhiên gọi mình làm gì.

Khúc Viêm khẽ cười một tiếng nói: “Không có gì, chỉ là, muốn gọi em mà thôi.”

Mạc Vân Quả nhìn hần một cái, tiếp tục ăn, hai cái quai hàm phình phình, thực sự đáng yêu.

Ý cười trong mắt Khúc Viêm càng thêm nồng đậm, thật ra hần có rất nhiều chuyện muốn nói với Mạc Vân Quả, nhưng đến cuối cùng, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Có vài lời nói, nói xong tiểu Quả Quả cũng chưa chắc hiểu được, mà có vài lời nói, còn lại không cần phải nói.

Thiên ngôn vạn ngữ, đến cuối cùng chỉ hóa thành một tiếng “Tiểu Quả Quả”, giống như gọi tên cô, mọi chuyện chỉ để mình mình chịu.

Trừ nghệ của Khúc Viêm rất tốt, làm đồ ăn vừa hợp khẩu vị của Mạc Vân Quả, tuy rằng trên cơ bản cô không hề có khẩu vị gì.

Mạc Vân Quả ăn rất nhiều, không sai thì khoảng một tiếng sau cô mới ngừng lại.

Mà đám người trong phòng phát sóng trực tiếp đều bị sức ăn của Mạc Vân Quả tò về sợ gây người!

Cơm chiều qua đi, Khúc Viêm mang theo Mạc Vân Quả theo thường lệ đi tản bộ.

Ánh đèn chiếu lên hai người, thoạt nhìn dị thường hài hòa.

Khúc Viêm không nói chuyện với Mạc Vân Quả, hần hưởng thụ loại cảm giác trong lòng hiểu rõ mà không nói ra này, tất cả, đều không cần nói ra.

Trận tản bộ này, hai người đi hết hai tiếng.

Mà lúc này, cũng đã là 10 giờ tối, dựa theo lẽ thường mà nói, cũng là thời gian nên ngủ.

Khúc Viêm đem Mạc Vân Quả đưa đến cửa phòng, ở trước khi Mạc Vân Quả vào phòng, hần đột nhiên mở miệng hỏi: “Tiểu Quả Quả ngày mai muốn mặc váy màu gì?”

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn Khúc Viêm, mười phần kiên định nói: “Màu đỏ!”

“Được.” Khúc Viêm xoa xoa tóc Mạc Vân Quả, sau đó cúi đầu hôn lên trán cô, ôn nhu kiên định nói một tiếng “Ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.” Mạc Vân Quả cũng nói như vậy.

Sau đó, Mạc Vân Quả vào phòng, Khúc Viêm cũng đi vào phòng của mình, tất cả, đều trở nên bình tĩnh như thế.

Ngày thứ hai, Mạc Vân Quả quả thật mặc váy màu đỏ, khác với bình thường đó là, sau khi sửa soạn xong, cô không lập tức ra cửa, mà là chờ đợi thời gian trôi đi.

Mà bên kia, Khúc Viêm trịnh trọng mà thành kính đeo cả vạt màu đỏ, nhìn mình trong gương, hần cười đến bừa bãi tùy ý, giống như cái người Mạc Vân Quả thấy thật lâu thật lâu trước kia.

Cùng lúc đó, Mạc Vân Quả liền thu được thanh âm nhắc nhở của Đoàn Tử.

“Đình! Nhiệm vụ đã hoàn thành, chuẩn bị truyền tống.”

Theo thời gian đếm ngược, Mạc Vân Quả nhắm hai mắt lại, chờ đợi truyền tống, mà bên kia, Khúc Viêm đã hôn mê trên mặt đất, linh hồn thuộc về Diệp Hành, đã rời đi.

Đếm ngược tiến hành xong, Mạc Vân Quả cũng rời khỏi thế giới này, mà thế giới này, câu chuyện thuộc về những người khác, vừa mới vừa mới bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 498: Đây kết cục tốt nhất mà tôi nghĩ đến (Phiên ngoại Diệp Hành)

Edit: Linhlady

Đi vào thế giới này gặp lại tiểu Quả Quả, đây là cơ hội tôi mong cầu từ lâu.

Tôi có thể mất đi tất cả vật sở hữu, nhưng tôi không thể mất đi tiểu Quả Quả.

Chẳng sợ, tôi ở trong lòng cô ấy, chỉ là một người quen thuộc từng tồn tại.

Từ trong miệng người đàn ông kia biết được quá khứ của tiểu Quả Quả, tôi vô cùng đau lòng, đau lòng đồng thời, còn mang theo vô hạn thương tiếc cùng khó hiểu.

Tôi nghĩ, nếu đổi lại là tôi, khi đã trải qua cuộc sống như vậy, định sẽ tràn ngập oán hận đối với bộ thế giới này, trở nên lãnh khốc vô tình.

Người trong thiên hạ phụ tôi, tôi cũng sẽ phụ người trong thiên hạ.

Tôi nghĩ, không chỉ có mình tôi, mà không ít người, đều sẽ trở nên hận đời, trở nên muốn hủy diệt toàn nhân loại.

Nhưng mà, tiểu Quả Quả lại bất đồng, cho dù mất đi ký ức, cô ấy vẫn như cũ khác với mọi người.

Cô ấy giống như không cách nào hiểu được vì sao lúc trước những người đó sẽ như vậy làm, cũng không hiểu những chuyện cô ấy từng trải qua.

Người đàn ông kia không nói cho tôi toàn bộ, nhưng tôi mơ hồ đoán được, thời ấu thơ của tiểu Quả Quả, nhất định không có hạnh phúc.

Tôi dùng tự chủ rất lớn mới áp được suy nghĩ muốn nói cho tiểu Quả Quả biết chân tướng, nhưng tôi cũng biết, hiện tại tiểu Quả Quả còn chưa đủ cường đại, cô ấy còn không có một viên muốn biến thành cường giả.

Cô ấy không có người muốn bảo vệ, không có chuyện muốn làm, cuộc sống với cô ấy mà nói, không có ý nghĩa.

Ừm..... Có lẽ cũng không phải không không có ý nghĩa, ít nhất cô rất thích màu hoàng kim, cũng thích ăn ăn ăn.

Tôi cùng người đàn ông kia luôn tìm một cơ hội, muốn cho tiểu Quả Quả nhà tôi có được một viên cường giả tâm.

Nhưng mà, chúng tôi lại vô cùng rõ ràng.

Muốn có được cường giả tâm, nhất định phải trải qua đau khổ.

Mà chúng tôi, luyện tiếc.

Chúng tôi, không muốn lần thứ hai thấy khuôn mặt lạnh lẽo kia, không muốn nhìn cô mất đi sinh khí.

Tôi lựa chọn thuận theo tự nhiên, cùng tiểu Quả Quả, ở thế giới này an ổn sinh hoạt.

Đây là cuộc sống bình đạm nhất, đối với tôi mà nói, cũng là cuộc sống hạnh phúc nhất.

Tôi biết, lần này sau khi rời khỏi đây, khả năng tôi được nhìn thấy tiểu Quả Quả lại mất đi một phần.

Nhưng mà, lại có quan hệ gì đâu?

Tôi đã từng có được!

Ở trong lúc tiểu Quả Quả chưa trưởng thành, tôi cần lực lượng cường đại của hắn làm hậu thuẫn.

Trở nên cường đại, vô cùng cường đại, là ý nghĩ duy nhất của tôi sau này.

Người, chỉ khi có người muốn bảo hộ, mới có thể càng cường đại hơn.

Cùng tiểu Quả Quả một đêm cuối cùng, tôi tự thân làm rất nhiều ăn ngon, thực đơn kia là tôi ngày đêm cân nhắc viết ra.

Tiểu Quả Quả rất thích, ăn sạch sẽ, rõ ràng bụng bụng đã phòng lên, cô ấy vẫn như cũ không dừng lại.

Tôi đau lòng, cũng cảm động.

Tôi cũng không có ngăn cản cô ấy làm như vậy, bởi vì tôi biết, cô ấy cố chấp sẽ không nghe ý kiến của tôi, đồng thời, cũng thuần túy không tiếp thu được việc tôi sẽ đau lòng.

Nhưng mà, tiểu Quả Quả như vậy, làm tôi càng thêm tâm động.....

Tiểu Quả Quả lấy phương thức như vậy, xúc động tới tâm tôi.

Có lẽ, ngay cả chính bản thân tiểu Quả Quả cũng không phát hiện, cô ấy đã có tâm suy nghĩ vì người khác, mà tôi, may mắn trở thành người kia.

Ngày thứ hai, tôi đeo màu đỏ cà vạt, bình tĩnh rời khỏi thế giới này.

Tôi biết, cô ấy cũng rời khỏi thế giới này rồi, cái thế giới mà chúng tôi đã từng hạnh phúc sinh hoạt ở bên nhau.

Tiểu Quả Quả, tôi chờ đợi một ngày em trở nên cường đại, ở phía trước, tôi sẽ vẫn luôn bảo hộ em.

Tiểu Quả Quả, yên lặng bảo hộ em, đây là kết cục tốt nhất mà tôi nghĩ đến.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 499: Cứu rồi kẻ nói dối

Edit: Linhlady

Bình tĩnh thoát ly khỏi thế giới, Mạc Vân Quả quay về không gian u ám.

Tất cả quá trình đều vô cùng bình tĩnh.

Đoàn Tử nhìn ký chủ ngồi ở chỗ chật hẹp bay đến trước mặt cô.

“Ký chủ, người nghỉ ngơi một chút đi.”

Đoàn Tử mềm mềm mại mại nói, vô cùng quan tâm Mạc Vân Quả.

“Ừm.”

Mạc Vân Quả thấp giọng lên tiếng, lại không có nằm xuống, mà đem hai tay đặt ở trên đùi, sau đó vùi đầu vào ****.

Đoàn Tử bay đến trên đỉnh đầu Mạc Vân Quả, ừm..... Có chút nghiêm trọng.

“Ký chủ, nhiệm vụ lần này hoàn thành không tồi.”

Đoàn Tử tận hết sức lực khen Mạc Vân Quả, lại bởi vì từ ngữ hữu hạn, chỉ có thể nói ra “Rất tốt” linh tinh.

Mạc Vân Quả nhắm mắt lại, tiến hành nghỉ ngơi ngắn ngủi.

Đoàn Tử nhưng thật ra là một kẻ không chịu ngồi yên, một mình nói cái không ngừng, tất cả đều khen Mạc Vân Quả, nhưng quanh đi quẩn lại cũng chỉ có vài câu.

“Kí chủ thật xuất sắc!”

“Nhiệm vụ hoàn thành thật xuất sắc!”

“Mọi người đều xuất sắc!”

Dạng lời nói như vậy cùng với khuôn mặt kia, thật đúng là không biết bao nhiêu khoái hỉ mà nói.

Thật sự tương phản quá lớn, cổ tình đương sự, nha, không phải, là đương sự Đoàn Tử đại nhân cũng không nhận thấy được.

Cứ như vậy nghỉ ngơi một lúc sau, Mạc Vân Quả mở mắt, một tay vung lên tóm được Đoàn Tử, đặt ngồi lên trên đùi mình.

“Sang thế giới sa.”

Mạc Vân Quả lời ít mà ý nhiều nói.

Đoàn Tử lập tức lĩnh hội ý của Mạc Vân Quả, lập tức hỏi: “Thế giới sau nhất định sẽ vượt qua tường tượng của người!”

Mạc Vân Quả:.....

“Ký chủ hiện tại muốn tiến vào thế giới tiếp theo sao?” Đoàn Tử hỏi.

Mạc Vân Quả gật đầu, sau đó chọc chọc bụng Đoàn Tử, người này, giống như lại béo lên.

Đoàn Tử gật đầu, tiếp tục nói: “Hiện tại mở ra phát sóng trực tiếp thế giới tiếp theo, chuẩn bị truyền tống.”

Cùng lúc đó, thân ảnh Mạc Vân Quả dần dần biến mất, mà một thế giới khác, cũng nghênh đón Mạc Vân Quả từ thế giới khác đến.

Thế giới lần này, giả thiết lập cực kỳ kỳ ba.

Thật ra, đây là một thế giới bị đảo thái.

Lúc trước sau khi thế giới này trải qua biến cố lớn, có một bộ phận người bị lưu tại trên tinh cầu này, mà những người khác, lại sáng lập ra tinh cầu khác.

Mà những người bị lưu tại trên tinh cầu này, dựa vào một loại lực lượng đặc thù để sinh sống, loại lực lượng này, được xưng là “Lực nói dối”.

Tên như nghĩa, đó là khi nói dối sẽ có được lực lượng.

Ngay từ đầu, mọi người sinh sống tuy rằng gian khổ, nhưng còn xem như hạnh phúc.

Nhưng theo thời gian trôi đi, trăm ngàn năm sau, hệ thống thế giới này dần dần xuất hiện một ít vấn đề, đó là tín nhiệm giữa mọi người càng ngày càng ít, mà lời nói dối càng ngày càng nhiều.

Loại “Lực nói dối” tuy rằng mang cho mọi người có được lực lượng, nhưng lại cũng làm mọi người trở nên bạc tình.

Bởi vì, rất nhiều thời điểm, mọi người phân không rõ những người khác nói thật hay nói dối, cho nên, biện pháp tốt nhất đó là, đều không tin.

Các lãnh đạo quốc gia phát hiện điểm này, liền mạnh mẽ đề kêu gọi mọi người đừng nói dối, phải tin tưởng người khác.

Trải qua trăm năm sau, cũng coi như có hiệu quả, nhưng mà, tất cả, đều bị một người phá hủy.

Người đó là ông vua nói dối —— Lăng Khanh An.

Bởi vì khi hắn nói dối lại khiến rất nhiều người tin tưởng, cho nên lực lượng nhận được khi nói dối vô cùng nhiều.

May mắn người đàn ông này cũng không có dã tâm chinh phục thế giới, nếu không thế giới này, chỉ sợ lại là một mảnh hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 500

Edit: Linhlady

Tuy rằng ZF biết Lăng Khanh An đang nói dối, nhưng lại không có chứng cứ xác thực để chứng minh, cho nên không có cách nào phá vỡ lời nói dối của hắn.

Thế giới này muốn phá vỡ lực nói dối cũng cực kỳ đơn giản, đó là tìm ra chứng cứ xác thực phản bác lại lời nói dối này, như vậy người ban đầu đang tin nhiệm hắn cũng sẽ mất lòng tin, cho nên lực lượng cung cấp cũng sẽ biến mất.

Tóm lại, đây là một thế giới vô cùng kì ba, mà Mạc Vân Quả lại đi tới thế giới này, hơn nữa, mười phần vinh hạnh, trở thành mẹ của Lăng Khanh An.

Nói là mẹ, thật ra là lúc nguyên chủ mười lăm tuổi, nhặt được Lăng Khanh An, sau đó đem hắn nhận làm con nuôi mà thôi.

Tuy rằng bị cô nhặt được, nhưng lúc ấy Lăng Khanh An còn nhớ rõ tên của mình, cô cũng thuận theo không sửa tên của hắn.

Lăng Khanh An xem như cũng tôn trọng người mẹ này, chỉ không thân cận như những mẹ con khác mà thôi.

Khi Mạc Vân Quả đi vào thế giới này, Lăng Khanh An đang nói dối cô lần thứ N+1.

“Mẹ, hôm nay trường học muốn nộp học phí, 500 đồng.”

Lăng Khanh An cười đến vui vẻ, cặp mắt kia sáng long lanh, nhìn thẳng người đối diện, hoàn toàn khiến người ta không biết được hắn đang nói dối.

Mạc Vân Quả biết chân tướng:.....

Hiện giờ Lăng Khanh An mười lăm tuổi, cũng đã qua mười năm kể từ khi nguyên chủ nhận nuôi hắn.

Mười lăm tuổi, đúng là lúc đang học cao trung, nhưng mà hơn một năm trước, Lăng Khanh An liền gạt nguyên chủ bỏ học.

Nhắc đến nguyên nhân:..... Ha ha!

Lăng Khanh An nghi hoặc nhìn Mạc Vân Quả, sao lại cảm thấy người phụ nữ này biểu hiện không giống bình thường?

Chẳng lẽ không phải nên bùng tình lấy ra 500 đồng sao?

Chẳng lẽ hôm nay biểu tình của mình không đủ thành khăn?

Tuy rằng hiện tại hắn cũng không thiếu kia 500 đồng kia, nhưng làm, nhìn người khác tin theo lời nói dối của mình, cái loại tư vị này, thật là mỹ diệu muốn ngừng không được nha!

“Mẹ:.....”

Ngữ khí Lăng Khanh An trở nên đáng thương cùng ủy khuất.

“Mẹ không tin lời con nói sao? Con cũng biết, con không phải con ruột của mẹ, nếu như mẹ cảm thấy khó xử, vậy vậy thôi bỏ đi, chỉ là:.....”

Lăng Khanh An muốn nói lại thôi, đem đáng yêu đáng thương hề hề lộ ra.

Mạc Vân Quả biết chân tướng:.....

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả vẫn không có phản ứng, nhanh chóng cúi đầu, nhẩn nhẩn mày, sau đó lại nhanh chóng giấu ra.

“Mẹ, nếu không có chuyện gì, con về phòng trước.”

Lăng Khanh An đứng lên, động tác thông thả mà ai oán.

Hắn đi một bước dừng một bước, trong lòng ở trong âm thầm đếm “Một bước, hai bước:.....”

Hắn vốn tưởng rằng, đến bước thứ ba, Mạc Vân Quả liền sẽ gọi hắn lại, không nghĩ tới đã đếm đến mười bước, Mạc Vân Quả vẫn không có ý gọi hắn.

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An giống như ý thức được Mạc Vân Quả thật sự sẽ không gọi hắn, hắn bước nhanh đi trở về phòng mình, sau đó “Phanh” một cái đóng cửa lại, thanh âm có chút lớn.

Mạc Vân Quả vẫn luôn ngồi ở chỗ kia, yên lặng tiêu hóa hết bối cảnh thế giới này.

Tiểu hóa xong, lúc sau, chỉ có thể nói, Lăng Khanh An, thật là một cái kẻ đại lừa đảo!

Mà lúc này kẻ đại lừa đảo Lăng Khanh An đang ngồi ở trước máy tính, bùm bùm gõ bàn phím, bắt đầu lạc thú gât người trên internet.

Mà đối với việc Mạc Vân Quả không quan tâm đến chuyện của hắn, hắn cũng không để tâm.

Nghe nói người phụ nữ kia mới đây bị người mình thích cự tuyệt, tâm tình không tốt cũng là bình thường, không để ý tới mình cũng là lẽ đương nhiên.

Đương nhiên, tất cả lý do đó, đều là hắn đang an ủi mình mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 501

Edit: Linh lady

Nói đến nguyên chủ, cũng là một người thú vị.

Cha mẹ nguyên chủ vào năm cô ấy mười lăm tuổi bị tai nạn xe cộ qua đời, công ty bảo hiểm cùng chủ xe bồi không ít tiền, tính ra cũng đủ cho nguyên chủ sống một thời gian dài.

Nhưng cô tình nguyên chủ lại là người đặc biệt coi trọng tình cảm, sau khi mất đi cha mẹ, cô ấy thương tâm muốn chết, vừa lúc gặp được Lăng Khanh An bị vứt bỏ, cô ấy mang hắn về, xem như có điểm dựa vào.

Đương nhiên, nguyên chủ cũng thật sự thích Lăng Khanh An, xem hắn như con ruột mà đối xử.

Bất kể hắn có yêu cầu gì, cô ấy đều sẽ thỏa mãn hắn.

Chỉ là hai năm gần đây, tình yêu của nguyên chủ này慢慢, cô ấy thích một người đàn ông, bắt đầu dĩ người kia không thích nguyên chủ.

Cái này cũng chưa tính, người này vẫn luôn mập mờ, lấy tiền của cô ấy.....

Ừm..... Sau đó, nguyên chủ biến thành không có tiền.

Mạc Vân Quả xem xét lại tài sản hiện có của nguyên chủ, thật tốt, còn có hai ngàn 700 bảy đồng linh ngũ giác, thật là..... Có tiền.

Mạc Vân Quả sau khi biết chuyện này, lập tức có suy nghĩ tìm cách kiếm tiền, chỉ có kiếm tiền, mới có ăn ngon.

Còn về nhiệm vụ gì đó, ăn no mới có sức lực.

Nhiệm vụ lần này xem như đơn giản, tên là “Cứu rỗi kẻ nói dối”, thực chất là để Lăng Khanh An nói thật mười câu.

“Lần đầu tiên nhìn thấy thế giới kỳ ba, lúc này, ta chỉ nghĩ cho 666”

“Tắm tặc, lực nói dối là cái quỷ gì? Lại nói tiếp, ta còn có điểm tò mò.”

“Ta cũng muốn nhìn xem, nói dối cùng nói thật va chạm sẽ thành như thế nào, 2333333333”

“Chỉ có mình ta tò mò Lăng Khanh An dùng cách thức gì để nói dối thôi sao?”

“Ta cảm thấy thế giới này ta có thể học được rất nhiều thứ, tỷ như nói, làm sao để nói dối mà không bị phát hiện nhỉ!”

“Ta cảm thấy, năng lực xem mặt đoán ý của ta sẽ tăng lên!”

“Nhưng mà ta chỉ tò mò phản ứng của tiểu Quả Quả 2333333333”

Mạc Vân Quả căn bản không thấy bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, cô còn đang suy nghĩ, dùng cách nào kiếm tiền.

Cô trời sinh sức lực lớn, nếu không, đi săn đầu đánh người kiếm tiền?

Cái gọi là phương pháp kiếm tiền nhanh, đơn giản có vài loại, đánh bạc, cướp bóc, gât người!

Nghĩ tới nghĩ lui, đại khái chỉ có cướp bóc là việc cô có thể làm đi.....

Đang lúc Mạc Vân Quả suy xét nên đi cướp ngân hàng hay không, Lăng Khanh An từ trong phòng đi ra.

“Mẹ, người.....”

Lăng Khanh An vừa thấy Mạc Vân Quả nháy mắt đổi sắc mặt, biểu tình vốn dĩ đang đắc ý nháy mắt trở nên ai oán vô cùng.

Hai hàng lông mày nhăn lại có vẻ u sầu, đôi mắt kia, không nói sao cho hết ủy khuất cùng bất mãn.

Lăng Khanh An chậm rãi đi qua ngồi xuống, sau đó hơi cúi đầu, nhún vai.

“Mẹ, mới vừa rồi con gọi cho thầy giáo, học phí, ngày mai nhất định phải nộp.....”

Lăng Khanh An vừa nói một bên trộm ngắm Mạc Vân Quả, quan sát sắc mặt của cô, bắt đầu đi chỉ nhìn thấy một khuôn mặt lạnh nhạt.

Mạc Vân Quả nhìn “Con trai” trước mắt, nghĩ nghĩ, nghiêm túc nói: “Chúng ta còn có hai ngàn 700 bảy đồng linh ngũ giác.”

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An đương nhiên sẽ không tin tưởng Mạc Vân Quả nói, từ nhỏ đến lớn, hắn chưa từng sống qua cảnh không có tiền.

Hắn chỉ cho rằng, Mạc Vân Quả đang tìm có thoát thác.

Lăng Khanh An giương mắt nhìn Mạc Vân Quả, trong mắt ảm ảm ngẩn lậ loè.

“Con biết đến, mẹ sau khi nghe người ra nói, cảm thấy con không phải con ruột, cho nên mới.....”

Mạc Vân Quả:.....

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quả không phản ứng, không ngừng cố gắng nói: “Mẹ có thể chi nhiều tiền cho người đàn ông kia như vậy, lại không muốn cho con 500 đồng, con.....”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 502

Edit: Linh lady

Lời nói còn chưa nói xong, đã bị Mạc Vân Quả đánh gãy.

“Đúng vậy.” Mạc Vân Quả mười phần nghiêm túc trả lời lại.

“Cái..... Cái gì?” Trong lúc nhất thời Lăng Khanh An không kịp phản ứng lại.

Mạc Vân Quả không ngại bồi thêm câu giải thích: “Tiền đều bị người đàn ông kia tiêu hết.”

Lăng Khanh An:.....

“Người đàn ông kia tiêu thật nhiều thật nhiều tiền, cho nên ta không có tiền.”

Mạc Vân Quả lại tiếp tục nói.

Lăng Khanh An tiếp tục trầm mặc, hắn suy nghĩ, xem xét xem Mạc Vân Quả nói thật hay giả.

Lăng Khanh An biết, vì theo đuổi gã đàn ông kia, Mạc Vân Quả đã dùng mọi cách lấy lòng, hình như đã mua rất nhiều thứ tốt, chỉ là ngày thường hắn không hay để ý, cho nên không biết cô mua những thứ gì.

Hiện giờ vừa nói Mạc Vân Quả như vậy, Lăng Khanh An liền có chút hoài nghi, chẳng lẽ, thật sự không có tiền?

“Có hoá đơn không?”

Lăng Khanh An thu hồi lại dáng vẻ đáng thương vừa rồi, ngược lại bình tĩnh hỏi thêm.

Mạc Vân Quả hồi tưởng một chút, gật đầu, sau đó đứng lên đi vào phòng mình.

Ước chừng ba phút sau, Mạc Vân Quả cầm một cái hộp ra, bên trong đủ loại hoá đơn lớn lớn bé bé.

M

ạc Vân Quả đem hộp đưa cho Lăng Khanh An, ý bảo hắn lật xem

Lăng Khanh An tiếp nhận hộp, mở ra vừa thấy, ha ha!

“Mẹ, còn..... Thật hào phóng a.....”

Lăng Khanh An gần như nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Cùng lúc đó, Mạc Vân Quả nghe được giọng nói Đoàn Từ nhắc nhở:

“Đỉnh! Tiến độ hoàn thành nhiệm vụ đạt 10%.”

Nói cách khác, những lời này, Lăng Khanh An thật lòng nghiêm túc.

Mạc Vân Quả vô tâm cảm liễu, vốn đang để ý vấn đề tiền nong, hiện tại vì tiến độ nhiệm vụ lại cảm thấy vui sướng.

“Oa! Lợi hại, như vậy cũng có thể TM!”

“Cái này cũng coi như một câu nói thật! Xem như có kiến thức mới!”

“Phốc, có thể tưởng tượng lúc này nội tâm Lăng Khanh An có bao nhiêu buồn bực.”

“Đáng thương cho tiểu Quả Quả nhà ta, muốn mở hình thức kiếm tiền.”

“Nguyên chủ làm quá, muốn khi tiểu Quả Quả nhà ta tới còn 23333333333”

“Lầu trên sao ta lại có cảm giác người đang vui sướng?”

“Có sao có sao? (mặt vô tội)”

Mạc Vân Quả vừa vặn thấy được một màn này, nội tâm không hề dao động, một chút cũng không muốn cười!

Lăng Khanh An liên tục xem hoá đơn, một đồng lớn lớn bé bé này tính ra, cũng có trăm vạn.

Mẹ tốt của hắn nha, vì gã đàn ông kia, thật đúng là bỏ được!

Nguyên chủ là một tác giả, ngày thường chỉ viết viết, nhiều năm như vậy, tuy rằng không thành thần, cũng không thành tiểu thần, nhưng vẫn có fan của riêng mình.

Từng ấy năm tới nay, cũng hoặc nhiều hoặc ít có tiền để dành, hơn nữa lúc trước tiền bảo hiểm cha mẹ để lại cùng tiền bồi thường, cũng có mấy trăm vạn.

Lăng Khanh An bình thường cũng tiêu không ít tiền, tiền nuôi dưỡng hắn, hiện giờ lại vì người đàn ông kia tiêu nhiều như vậy, nếu mà tính toán ra, thật đúng là không có bao nhiêu tiền.

Ý thức được Mạc Vân Quả cũng không nói dối mình, Lăng Khanh An đột nhiên có một loại cảm giác bất đắc dĩ thật sâu, hắn làm sao lại có một người mẹ không có tâm nhãn như vậy?

Người đàn ông kia vừa nhìn đã biết không thích cô!

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Lăng Khanh An lại không có ý định nói cho Mạc Vân Quả suy nghĩ này.

Hắn đem hộp khép lại, đặt ở trên bàn, sau đó dựa vào trên sofa, giống như vô tình nói: “ Mẹ, con chỉ cần 500 đồng. ”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn Lăng Khanh An, nửa ngày sau, mới từ trong bóp tiền rút ra năm tờ một trăm đồng đưa cho hắn.

“ Mẹ, mẹ..... Thật là một người tốt. ”

Lăng Khanh An nhanh chóng cầm tiền, ý cười doanh doanh lại ý vị thâm trường nói.

Mạc Vân Quả:..... Cũng không nghe được giọng Đoàn Từ nhắc nhở.

Cái này cũng có ý nghĩa, Lăng Khanh An không phải nói thật.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 503

Edit: Linh lady

Đương nhiên Lăng Khanh An sẽ không thật lòng cảm thấy Mạc Vân Quả là người tốt, hắn chỉ cho rằng, Mạc Vân Quả thật ngốc, ngốc có chút ngu, ngu xuẩn đến cực điểm.

Lăng Khanh An yên tâm thoải mái nhận lấy tiền, sau đó đem nó cất vào túi quần.

Mạc Vân Quả thấy Lăng Khanh An thu tiền, lúc sau mới nói: “Chúng ta không có tiền.”

“À.” Lăng Khanh An không mặn không nhạt trả lời một câu, đối với chuyện này không chút nào để ý.

“Chúng ta không ăn.” Mạc Vân Quả còn nói thêm.

“Ừm.” Lăng Khanh An nhàn nhạt trả lời thêm một câu.

Mạc Vân Quả:.....

“Cậ đi ra ngoài kiếm tiền.” Mạc Vân Quả lại nói.

Lúc này, Lăng Khanh An kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, vài giây sau mới nói: “ Mẹ, con còn là học sinh đấy.”

Kẻ lừa đảo!

Mạc Vân Quả ở trong lòng nói, lại không có nói ra.

Lăng Khanh An không hề biết rằng lời nói dối của mình đã bị chọc thủng, hắn còn ở nơi đó lo cho mình nói: “Mẹ, con biết nhất định người sẽ kiếm được rất nhiều rất nhiều tiền, đúng không?”

Mạc Vân Quà: Kê lừa đảo!

Không có âm thanh nhắc nhở của Đoàn Tử, Mạc Vân Quà dễ dàng biết được Lăng Khanh An đang nói dối.

Tất cả lời hắn nói đều không phải thật lòng!

“Mẹ, người cổ lên, con nhớ ra giờ phải đi phụ đạo bạn học làm bài tập, con đi trước.”

Xong lời này hắn có ý định đi ra ngoài.

Mạc Vân Quà:.....

“Cậu không phải đi phụ đạo bạn học.” Mạc Vân Quà lập tức liền chọc thủng lời nói dối của Lăng Khanh An.

Lăng Khanh An bị chọc thủng cũng không hoảng hốt, ngược lại bình bình đậm đậm hỏi lại: “Sao mẹ lại nói như vậy?”

“Bởi vì cậu không có mang sách vở.” Mạc Vân Quà nói.

Trong mắt Lăng Khanh An xẹt qua một tia sáng, tiếp tục cười tủn tủn hỏi: “Con phụ đạo hắn, con mang sách vở làm gì?”

Mạc Vân Quà:..... Cậu nói rất có đạo lý.

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quà không nói lời nào, ý cười càng sâu.

“Hôm nay mẹ có chút không giống ngày thường nha.....”

Mạc Vân Quà:.....

“Ừm..... Nói như thế nào đây? Giống như, trở nên thông minh hơn?” Lăng Khanh An nói xong, cười ra tiếng.

Mạc Vân Quà: Kê lừa đảo!

“Lợi hại cho Lăng Khanh An của ta, thật đúng là miệng đầy lời nói dối!”

“Bằng không làm sao có thể trở thành ông vua nói dối đây!”

“Cho nên nói, cuối cùng thì tên Lăng Khanh An này ra ngoài làm gì?”

“Quản nhiều như vậy làm gì? Các người không cảm thấy đáng về tiểu Quà Quà khi không còn lời gì để nói càng đáng yêu hơn sao! Ha ha ha ha ha!”

“Trên lầu có thú vui tà ác 233333333333”

“Ta liền lẳng lặng nhìn trò hay trình diễn.”

“Chờ mong hai người nào động đố chiến ha ha ha ha!”

“Ta liền nhìn xem các người không nói lời nào.”

“Nhưng mà người đã nói chuyện, lầu trên là tên ngu ngốc.”

Mạc Vân Quà:.....

Mạc Vân Quà nhìn một đám trong phòng phát sóng trực tiếp xem kịch vui, thật sự không lời gì để nói.

“Mẹ, nếu người không có chuyện gì nói, con đi đây.”

Lăng Khanh An lại lần nữa bước ra ngoài, hướng tới phía cửa mà đi, hai tay hắn bỏ vào túi, đáng về tiêu soái mười phần.

Mà lúc này đây, Mạc Vân Quà không có ý ngăn cản hắn.

Lăng Khanh An lúc này mới ra cửa, cũng không biết đi làm cái gì đi, lưu lại một người là Mạc Vân Quà ở phòng khách tự hỏi, cuối cùng là cướp bóc có hiệu suất hơn hay là cướp bóc càng có hiệu suất.....

Đương nhiên, cuối cùng kết quả tự hỏi đương nhiên không phải là cướp bóc, cái này còn do đám người trong phòng phát sóng trực tiếp nói cho Mạc Vân Quà, không cần đi cướp, dù sao đó là chuyện không tốt 233333333333

Bởi vì nguyên chủ viết rất nhiều văn, hơn nữa đều còn tương đối có chất lượng, cho nên mỗi tháng cũng coi như là có chút phát triển.

Tuy rằng mỗi tháng chỉ có mấy ngàn, nhưng đối với tình huống hiện tại, có còn tốt hơn không.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 504

Edit: Linh lady

Lăng Khanh An vừa ra khỏi cửa, đi thẳng đến tận 10 giờ tối mới trở về.

Khi trở về toàn thân thoải mái thanh nhàn, trên mặt cũng treo nụ cười ngọt ngào, dù sao Mạc Vân Quả nhìn không hiểu.

Buổi tối, Mạc Vân Quả gọi com hộp, thật sự bởi vì cô sẽ không nấu com.

Một hộp com này lại mất mấy chục đồng, đối với Mạc Vân Quả mà nói, tiền càng ngày càng ít đi.

Lúc Lăng Khanh An trở về, Mạc Vân Quả còn chưa đi ngủ, cô ngồi ở phòng khách, chờ hắn.

Lăng Khanh An vừa nhìn thấy Mạc Vân Quả, vẫn hơi kinh ngạc, dù sao người phụ nữ này cũng chưa từng chờ hắn.

Hắn đi lại chỗ cô, ngồi xuống đối diện Mạc Vân Quả, há mồm hỏi: “Mẹ, có việc gì sao?”

Mạc Vân Quả nghiêm túc gật đầu, nói thẳng: “Chúng ta không có tiền.”

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An cảm thấy, người mẹ tiện nghi của hắn, hôm nay có vẻ có chút chấp nhất đối với tiền.

“Mẹ nói đùa, người nói với con, hay ý của người, đơn giản là không muốn cho con tiền.” Lăng Khanh An cúi đầu, tay phải ôm vị trí trái tim, đáng vẻ mười phần ủy khuất.

“Nếu mẹ đã muốn nhẫn tâm với đứa con trai tiện nghi này như thế, con đây cũng chỉ có thể thuận theo ý nguyện của mẹ.” Thân thể Lăng Khanh An run lên run lên, cả người có vẻ đáng thương hề hề, nếu là người khác nhìn qua, nhất sẽ đồng tình với hắn.

Nhưng mà Mạc Vân Quả trong lòng chỉ có một cảm thụ: Kê lừa đảo!

Đương nhiên trong lòng Lăng Khanh An không hề cảm thấy mình rẻ mặt, hắn thậm chí còn nghĩ, Mạc Vân Quả có thể nhặt được hắn, xem như là cô có phúc khí, cũng là phúc phận cô tu luyện từ kiếp trước.

Lăng Khanh An thật tình cũng không phải người nhẫn tâm, hắn chỉ có lạc thú lừa gạt người khác mà thôi.

Nếu Mạc Vân Quả thật sự chạm tới giới hạn của hắn, hắn nhất định sẽ kéo cô một phen, chỉ là hiện tại sao, còn không đến thời điểm đó đâu.....

Lăng Khanh An liếc mí, ngập ý cười.

Mạc Vân Quả:.....

“Mẹ nếu không có việc gì, con về phòng ngủ đây, hôm nay có chút mệt mỏi.”

Lăng Khanh An nói liền đứng lên, nhắc chân đi về phòng mình.

Mạc Vân Quả: Kê lừa đảo!

Mạc Vân Quả cũng đứng lên, đi theo Lăng Khanh An bước chân về phía trước.

Lăng Khanh An đi phía trước đương nhiên cảm giác được Mạc Vân Quả ở phía sau, hắn hơi hơi nhăn lại mày, đang muốn xoay người hỏi Mạc Vân Quả chuyện gì, Mạc Vân Quả xoay người vào phòng mình.

Lăng Khanh An:.....

Hắn hơi đỡ trán, thiếu chút nữa quên mất, phòng của cô cũng ở phía này.

Lăng Khanh An đẩy cửa ra, cũng đi vào phòng mình, đến nỗi có phải ngủ hay không, cũng không biết.

Mà bên kia, Mạc Vân Quả tắm rửa xong xuôi, đã là 12 giờ.

Cô cũng có chút mệt mỏi, dù sao hôm nay cũng tiếp thu một lượng thông tin bối cảnh vị diện, hơn nữa còn phải ứng đối với Lăng Khanh An, còn có nghĩ cách để kiếm tiền, ừm..... Giống như còn rất nhiều chuyện.

Mạc Vân Quả nhanh chóng tiến vào mộng đẹp, mà phòng phát sóng trực tiếp cũng đúng giờ đóng cửa.

Tất cả, dường như đều phát triển theo hướng tốt, dù sao cô cũng mới tới đây ngày đầu tiên, Lăng Khanh An đã nói thật một câu, thật đáng mừng không phải sao!

Nhiệm vụ gì đó, nhất định có thể nhanh chóng hoàn thành!

Nhưng mà, Mạc Vân Quả lại nghĩ mọi chuyện quá đơn giản.

Sáng sớm hôm sau, Mạc Vân Quả lại gọi com hộp.

Lúc Mạc Vân Quả đang ăn bữa sáng, Lăng Khanh An mới từ trong phòng đi ra.

Mạc Vân Quả thấy Lăng Khanh An, buông đôi đũa trong tay hỏi: “Ăn không?”

Khoẻ môi Lăng Khanh An cong con nói: “Đương nhiên là không ăn.”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 505

Edit: Linhlady

Ánh mắt Mạc Vân Quả sáng lên, nghĩ lời này hẳn là Lăng Khanh An không nói dối, ngưng chờ thật lâu không có âm thanh nhắc nhở vang lên.

Suy nghĩ đầu tiên của Mạc Vân Quả đó là: Kẻ lừa đảo!

Suy nghĩ thứ hai của cô đó là: Thế mà lại ăn vụng!

Đương nhiên Lăng Khanh An không biết được suy nghĩ của Mạc Vân Quả, trên thực tế, mỗi buổi sáng thức dậy, hắn sẽ tự pha cho mình một ly yến mạch, vừa uống vừa thuận tiện xem tin tức trên mạng.

Hắn luôn luôn ăn rất ít, một ly yến mạch đó xem như là bữa sáng.

Nói ra câu nói kia, chỉ là theo bản năng muốn gạt người mà thôi, ừm.

Biểu tình của người mẹ tiện nghi kia của hắn rất có ý tứ.

Tuy rằng trên mặt Mạc Vân Quả vẫn như cũ biểu cảm lạnh lẽo, nhưng Lăng Khanh An lại nhìn ra chút ủy khuất.

Tuy rằng không biết Mạc Vân Quả vì sao lại ủy khuất, hắn buồn cười đu qua ngồi xuống, cầm lấy một cái bánh mì lên gặm.

Mạc Vân Quả:..... Ăn qua còn đoạt ăn của ta!

Mạc Vân Quả sâu sắc cảm thấy, Lăng Khanh An có độc!

Ăn xong bữa sáng lúc sau, dựa theo lẽ thường mà nói, làm một học sinh cao trung, về lý nên đi học.

Vì thế Lăng Khanh An liền thuận thế nói: “Con đi học.”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An vừa đứng dậy, nhẹ giọng nói: “Hôm nay thứ bảy, trường học không học.”

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An trăm triệu lần không nghĩ tới, hắn thế mà lại xem nhẹ điểm này!

Tuy rằng lâu nói dối bị chọc thủng, nhưng hắn một chút xấu hổ cũng không có.

Hắn thuận thế ngồi xuống, làm vẻ đau lòng.

“Mẹ, chẳng lẽ mẹ đã quên mất sao? Mẹ có bảo cho con một khoá hoic violon, hôm nay, con đi là học khoá này.”

Lăng Khanh An nói, còn lấy ánh mắt trộm ngắm Mạc Vân Quả, đáng về ủy khuất lại làm vẻ ta đây.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả suy nghĩ một chút, hình như có chuyện như vậy, trong bối cảnh chuyện xưa có nói, cái này Lăng Khanh An học có mấy tiết mà thôi.

“Cậu nói dối.”

Mạc Vân Quả nói trắng ra, lại không nói rõ chứng cứ.

Lần này, Lăng Khanh An có vẻ càng thêm ủy khuất.

“Mẹ không tin con sao? Ài, cũng là, mẹ chỉ tin lời người đàn ông kia nói.”

Lăng Khanh An cũng không giải thích, trực tiếp đem bát nước bắn hắt lên người đàn ông kia khác.

Mạc Vân Quả:.....

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quả không nói gì, tròn mắt chuyển động, liếm liếm môi, tiếp tục nói: “Hôm nay mẹ lại muốn đi tìm người đàn ông kia? Cũng đúng, mẹ thích hắn còn nhiều hơn thích con.”

“Đỉnh! Tiến độ nhiệm vụ đạt 20%.”

Âm thanh Đoàn Tử nhắc nhở lập tức vang lên, Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, gật gật đầu, những lời này lại nói thật.

Vì thế cô vô cùng vừa lòng gật đầu, lại gật đầu, rất tốt, tiến độ nhiệm vụ lại tăng lên!

Lăng Khanh An nhìn đến thấy Mạc Vân Quả gật đầu, trong mắt xẹt qua một tia u quang, giây lát biến mất.

Theo sau, hắn đứng lên, ôm ngực lui về phía sau một bước.

“Mẹ cứ việc đi tìm người đàn ông kia đi, con đi học.”

Nói xong câu đó, hắn cũng mặc kệ Mạc Vân Quả phản ứng ra sao, trực tiếp lao ra ngoài.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả cũng không biết Lăng Khanh An đi làm cái gì, nghĩ đến chắc hẳn không phải đi học.

Lúc này, tâm tình Mạc Vân Quả thực không tồi, dù sao tiến độ nhiệm vụ cũng tăng lên 10%, quả thật đáng mừng!

“Oa! Cái tên Lăng Khanh An này, phương pháp giả bộ ủy khuất này dùng đến nhuần nhuyễn!”

“Nếu không phải biết hắn là một kẻ lừa đảo, ta liền thật sự tin!”

“Ta chỉ muốn nói, cho dù biết hắn là kẻ lừa đảo, ta còn không khống chế được đồng tình với hắn, hu hu hu hu..... Ta có phải hết thuốc chữa rồi không?”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 506

Edit: Linh lady

“Không, lâu trên, người còn có thể cứu được một chút! Tin tưởng ta!”

“Ta muốn tiểu Quả Quả moah moah mới có thể thoát khỏi ủy khuất từ Lăng Khanh An!”

“Lâu trên cút xéo! Cút xéo!”

“Tiểu Quả Quả, người hôm nay cũng muốn ở nhà sao?”

“Ở nhà nhiều rất nhàm chán, chúng ta đi tìm người nguyên chủ thích đi!”

“Nguyên chủ không phải vùng rất nhiều tiền cho người kia sao? Chúng ta phải đi lấy về!”

“Đúng vậy đúng vậy! Người đàn ông kia là một tên tra nam, tiểu Quả Quả, đi! Chúng ta đi thu thập hắn!”

Phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi muốn Mạc Vân Quả đi tìm cái tên tra nam kia, phải mang tiền cho.

Vốn dĩ Mạc Vân Quả không muốn đi, cô không am hiểu giao tiếp với người khác, cho nên không hề có ý định muốn đi.

Nhưng nghĩ đến chuyện mình không có tiền, còn phải nuôi thân cùng Lăng Khanh An, cô lại lên tinh thần, quyết định đi “Đòi tiền”!

Mạc Vân Quả chỉnh chu bản thân ra cửa, ra cửa, lúc sau, cô mới nhớ tới một chuyện, cô cũng không biết đi đâu tìm người đàn ông kia.

Vì thế, mục đích ban đầu là “Đòi tiền” lại biến thành đi dạo lung tung trên phố.

Có lẽ là thân thể này còn bản năng trước khi nguyên chủ rời đi, Mạc Vân Quả đi dạo một lúc lâu, vô thức đi đến nhà hàng.

Mà khi nhìn vào trong nhà hàng này, thỉnh thoảng thấy một người đàn ông, ở đối diện hắn, là một nữ sinh, vẻ mặt ngại ngùng thẹn thùng.

Bạch Kỳ nhìn nữ sinh trước mặt, dáng vẻ thẹn thùng kia vừa hay chọc trúng điểm mạnh trong lòng hắn, tà niệm trong lòng tăng lên, hô hấp cũng trở nên nặng nề.

Nghĩ đêm nay, nha, không, là một lúc nữa, hắn có thể nhắm nháp hương vị kia, nội tâm hắn dâng lên đủ loại sung sướng.

Bạch Kỳ biết, cô gái này còn học cao trung, đúng độ tuổi thanh xuân này lắm, quan trọng nhất đó là, cô gái kia vẫn là.....

Chạm vào tư vị xử nữ, tuyệt đối là cực phẩm

Bạch Kỳ chịu đựng tà niệm trong lòng, nỗ lực vững vàng hô hấp, hiện tại, còn không thể gấp gáp.

Mạc Vân Quả liếc mắt một cái liền thấy được Bạch Kỳ, cô trực tiếp đi qua, sau đó vỗ vỗ bả vai Bạch Kỳ, nói một câu: “Trả tiền.”

Bạch Kỳ nghe thế, cảm thấy không thể hiểu được.

Hắn chưa từng nợ tiền người khác, sao lại có một cô gái đến đòi tiền hắn?

Bạch Kỳ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, ần ần cảm thấy có vài phần quen thuộc, nhưng lại không nhớ ra được người này là ai.

Nguyên chủ là một nhà văn, ngày thường trạch muốn chết, cũng không cách nào siêng ra ngoài được, bởi vì trạch, cả người đều tản ra hơi thở suy sút.

Bạch Kỳ thực sự không thích người như nguyên chủ, nhưng lại thích tiền của cô ấy, ngày thường nói hai câu, nguyên chủ sẽ mua cho hắn rất nhiều đồ tốt, đồ hắn đang mặc trên người cũng là do nguyên chủ mua.

Bạch Kỳ không thích nguyên chủ, cho nên cũng không nhìn kĩ khuôn mặt nguyên chủ, bởi vậy không nhớ rõ khuôn mặt cô.

Nói đến cùng, chỉ là bởi vì không để trong lòng mà thôi.

Hiện giờ Mạc Vân Quả chinh chu lại bản thân, hơn nữa trên người cô toát ra hơi thở sạch sẽ thuần túy, cũng sẽ hấp dẫn ánh mắt của Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ nhìn Mạc Vân Quả, chỉ cảm thấy cô rất đúng khẩu vị của mình, phi thường đúng khẩu vị!

Loại hơi thở sạch sẽ này, ngay cả người con gái đối diện kia cũng kém hơn không biết bao nhiêu lần.

Hồ hấp của Bạch kỳ nặng nề hơn, hần vội vàng đề Mạc Vân Quả ngồi xuống, sau đó mới cười hỏi: “Vị tiểu thư này có phải có hiểu nhầm gì không?”

Mạc Vân Quả sẽ hiểu làm sao? Tự nhiên sẽ không rồi, cô chỉ ăn ngay nói thật mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 507

Edit: Linh lady

Bên cạnh Hoa Nhã khi vừa nhìn thấy Mạc Vân Quả, trong mắt nhanh chóng xẹt qua một tia ghen ghét.

Lại nhìn thái độ của Bạch Kỳ dành cho cô, cổ ghen ghét liền dừng lại ở trong ánh mắt, không tản đi được.

Mặt Hoa Nhã đỏ bừng nhìn Bạch Kỳ, phải biết rằng, cô ta chính là đại thúc khổng, đại thúc thành thực mị lực như vậy, đúng là kiểu cô ta thích.

Ánh mắt Hoa Nhã ánh mắt dừng lại ở trên cổ tay Bạch Kỳ, phải biết rằng cái đồng hồ kia cũng có giá mấy chục vạn!

Đương nhiên Hoa Nhã sẽ không để cho lực chú ý của Bạch Kỳ dừng ở trên người Mạc Vân Quả, vì thế sau khi Bạch Kỳ nói xong câu kia, còn không chờ Mạc Vân Quả mở miệng, cô ta nói tiếp: “Chú, cháu ăn no, chúng ta đi thôi.”

Hoa nhã xấu hổ e thẹn nhìn qua Bạch Kỳ, hần ta nhận được tín hiệu của cô ta, lập tức hiểu ý cô ta.

Cô ta muốn cùng hần ta đi khách sạn Vu Sơn mây mưa!

Bạch Kỳ nuốt nuốt nước miếng, nhìn Mạc Vân Quả, lại nhìn Hoa Nhã.

Bạch Kỳ biết, hôm nay chỉ sợ không bắt được Mạc Vân Quả, hần ta cũng sẽ không ủy khuất chính mình, câu Hoa Nhã mất nhiều thời gian như vậy, muốn một chút hồi báo.

Chủ tiệc cô gái trước mắt này, hôm nay hần ta không ăn được.

Tuy rằng hôm nay ăn không được, nhưng không đại biểu về sau ăn không đến.

Bạch Kỳ ngậm cười, từ trong bao lấy ra một tấm danh thiếp, đưa cho Mạc Vân Quả cũng nói: “Đây là danh thiếp tôi.”

Những lời này ý tứ đó là để Mạc Vân Quả gọi điện thoại cho hần ta, sau đó bọn họ có thể hảo hảo “Giao lưu” một phen.

Mạc Vân Quả cầm danh thiếp, tùy ý nhìn thoáng qua, tùy ý đặt ở trên bàn, sau đó nhìn chằm chằm Bạch Kỳ nói: “Trả tiền!”

Bạch Kỳ nhăn mày, hần ta cảm thấy cô gái này không biết tốt xấu, hần ta đã đưa danh thiếp cho rồi, cô còn muốn thế nào?

Bạch Kỳ còn cho rằng Mạc Vân Quả đang hấp dẫn lực chú ý của hần mới có ý nói như vậy, dù sao với vẻ bề ngoài của hần, rất được đám nữ sinh quan tâm.

Một bên khác Hoa Nhã cũng cảm thấy Mạc Vân Quả vô cùng đáng ghét, bởi vì cô chặn đường cô ta, lại còn mặt dày mày dạn quán lấy Bạch Kỳ.

Đương nhiên Hoa Nhã sẽ không tin Bạch Kỳ thiếu tiền Mạc Vân Quả, toàn thân trên dưới Mạc Vân Quả, không có một món đồ đắt tiền nào, trái lại Bạch Kỳ, toàn thân trên dưới, đều là đại bài!

Nhìn vẻ đối lập này, đương nhiên sẽ biết “Chân tướng” ở đâu.

Hoa Nhã đẩy đẩy Mạc Vân Quả, ngay sau đó, bản thân đứng sang một bên.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Hoa Nhã, sau đó tiếp tục nói chuyện với Bạch Kỳ: “Trả tiền!”

Bạch Kỳ có chút không kiên nhẫn, mắt thấy sắp ăn được Hoa Nhã, chany ra một người không hiểu chuyện.

“Bao nhiêu tiền?”

Bạch Kỳ thuận thế hỏi, trong mắt không kiên nhẫn đã sắp tràn ra.

Mạc Vân Quả nghe được lời này, lập tức liền nói: “Hai trăm vạn linh 5000 năm lẻ bảy đồng!”

Bạch Kỳ:..... Cái quỷ gì?!

Hoa Nhã: Hồn dân! Thế mà dám cướp đi lực chú ý của chú!

Bạch Kỳ buồn cười nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, lại nói tiếp, tiền dư của hần ta cũng không có hai trăm vạn, sao có thể thiếu người ta hơn hai trăm vạn? Còn bảy trăm, ha hả!

“Tiểu thư, cho cô mặt mũi cô lại không biết xấu hổ?” Bạch Kỳ thực sự có chút không vui nổi, tuy rằng khí chất của Mạc Vân Quả cực kỳ sạch sẽ, vừa lúc là kiểu hán ta thích, nhưng ai biết, cô phải giả vờ hay không?

Trên thực tế, không biết bị bao nhiêu người chạm qua.

Còn tương ở chỗ mình đòi tiền, ha hả!

Bạch kỳ hoàn toàn quên mất nguyên chủ tồn tại, cho dù nhớ rõ, bắt quả cũng chỉ mắng một câu “Ngu xuẩn” mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 508

Edit: Linh lady

Bên kia Hoa Nhã tự nhiên cũng không thích Mạc Vân Quả, cô ta luôn âm thầm đẩy Mạc Vân Quả, còn bản thân lại nhích về phía Bạch Kỳ, chọc đến khi Bạch Kỳ có chút nổi nóng.

Mạc Vân Quả vẫn luôn đều nhìn chăm chăm Bạch Kỳ, một chút cũng không có tính toán rời đi.

Bạch Kỳ cau mày, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Trong lúc mọi người đang ngăm ngăm co, Lăng Khanh An xuất hiện.

Vốn dĩ Lăng Khanh An đến đây có việc, không nghĩ tới lại thấy được Mạc Vân Quả.

Ngay từ đầu hán cũng không có tính toán xuất hiện, mà để cho phục vụ đặt thiết bị ghi âm trên bàn, đương nhiên, việc này làm cực kỳ bí mật.

Sau đó hán vẫn luôn nghe mấy người nói chuyện, nghe được Mạc Vân Quả vẫn luôn muốn Bạch Kỳ trả tiền, hán có một loại cảm giác không nói nên lời.

Vì tránh cho mẹ nhà mình thật sự chịu ủy khuất, Lăng Khanh An lúc này mới đi tới trước bàn mấy người.

“Mẹ.”

Lăng Khanh An trực tiếp mở miệng nói, ngữ khí ôn nhuận có lễ.

Một bên Hoa Nhã thấy được Lăng Khanh An, ánh mắt sáng ngời, thật soái!

Mấy Bạch Kỳ nhấn lại càng sâu, hán ta nghe được cái gì? Mẹ?

Người phụ nữ này là mẹ của chàng trai kia? Vậy cô ta.....

Ánh mắt Bạch Kỳ nhìn Mạc Vân Quả tràn ngập nghi ngờ, ần ần còn kèm theo một tia chán ghét.

Mạc Vân Quả thấy được Lăng Khanh An, gật gật đầu, sau đó lại nói với Bạch Kỳ: “Trả tiền.”

Bạch Kỳ:.....

Lăng Khanh An khẽ cười một tiếng, thuận tay đem Mạc Vân Quả kéo lên, đem cô bảo hộ ở sau người.

Làm xong này một loạt động tác, lúc sau, hán mới nói với Bạch Kỳ: “Vị tiên sinh này, anh cũng đã nghe mẹ tôi nói, ngài xem, tiền này.....”

Bạch Kỳ kinh nghi bất định* nhìn Lăng Khanh An, hán ta khẽ cắn môi nói: “Tôi không nợ tiền cô ấy.”

*Kinh nghi bất định: không biết nên tin hay không

Lăng Khanh An giống như hiểu được tâm tư của Bạch Kỳ, theo đó nói: “Tiên sinh khả năng quên mất, tôi không ngại giúp anh nhớ lại, đồ anh đang mặc trên người, đều là mẹ tôi mua.”

“Không có khả năng! Mấy thứ này rõ ràng là người phụ nữ kia.....” Nói tới đây, đồng tử Bạch Kỳ co rụt lại, “Cô là Mạc Vân Quả?”

Mạc Vân Quả gật đầu, lên tiếng “Ừ”, vô cùng kiên định.

Bạch kỳ lúc này mới hiểu được, vì sao Mạc Vân Quả lại chấp nhất với việc đòi tiền hán ta như vậy.

Thế nhưng.....

“Mấy thứ này đều là cô tự nguyện mua cho tôi, dựa vào cái gì bảo tôi trả? Hừ, tôi còn chưa nói cô đau! Thế mà lại có đứa con trai lớn như vậy!”

Bạch Kỳ càng nói càng cảm thấy có lý, không hề nhìn thấy ánh mắt thất vọng của Hoa Nhã.

Bạch Kỳ ngẩng cao đầu, chỉ kém bước xoa eo.

Lăng Khanh An nghe được lời này cũng không giận, vẫn cứ cười tùm tùm nói: “Tiên sinh giống như hiểu lầm cái gì đó rồi, trước đó vài ngày mẹ có giận đối tôi, tâm tình tích tụ, thấy anh có thể khiến mẹ tôi vui vẻ, lúc này mới mua cho anh vài thứ, chỉ là niềm vui không có, bức bối càng nhiều.”

Bạch Kỳ mở to hai mắt nhìn, muốn phản bác lại lời Lăng Khanh An nói, nhưng mà Lăng Khanh An lại không cho hán ta cơ hội này.

“Anh cầm đồ xong lại không làm việc, tự nhiên chúng ta có lý do thu hồi đồ vật.”

Bạch Kỳ:.....

Lăng Khanh An thấy Bạch Kỳ không nói lời nào, rên sất khi còn nóng nói thêm: “Nếu tiên sinh đã rõ ràng chuyện này, như vậy chúng ta sẽ chờ tiên sinh trả tiền, ừm..... Nếu không, tiên sinh tin tưởng tôi, anh nhất định không muốn biết hậu quả.”

Nói xong câu đó, Lăng Khanh An cũng mặc kệ Bạch Kỳ nghĩ như thế nào, trực tiếp lôi kéo Mạc Vân Quả rời đi.

Chỉ để lại Bạch Kỳ về mặt đại ra cùng Hoa Nhã đang thất vọng nhìn Bạch Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 509

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả bị Lăng Khanh An lôi đi, sau đó, đi tới phòng ăn, bên trong còn ngồi một người con trai, nhìn dáng vẻ giống như đã chờ Lăng Khanh An từ lâu.

Người nọ thấy Lăng Khanh An lôi kéo một cô gái, trêu đùa: “Nha! Khai trai?”

Lăng Khanh An liếc xéo anh một cái nói: “Đây chính là mẹ của tôi.”

Bách Phi:.....

Bách Phi biết Lăng Khanh An có dưỡng mẫu, nhưng anh chưa bao giờ gặp qua cô, dù sao người này cũng không thích vị dưỡng mẫu kì, như thế nào hôm nay lại lôi kéo cô lại đây? Chẳng lẽ quan hệ hai người này đã tốt lên?

Lăng Khanh An cũng không giải thích thêm gì, hẩn để Mạc Vân Quả ngồi xuống, sau đó gọi thêm vài món.

Hứng thú của Bách Phi dành cho Mạc Vân Quả rất lớn, anh dịch lại gần chỗ Mạc Vân Quả, bắt đầu nói chuyện với cô.

“Cô thật sự là mẹ của Lăng Khanh An?” Bách Phi biết rõ còn cố hỏi.

Mạc Vân Quả gật đầu, cô thật sự là mẹ của Lăng Khanh An.

Bách Phi cười một tiếng, đối với phản ứng của Mạc Vân Quả cảm thấy thú vị, dáng vẻ nghiêng trang này, thật sự có chút đáng yêu.

“Vậy sao cậu ta không cùng họ với cô?” Bách Phi không hề cố kỵ hỏi, trên thực tế, anh hoàn toàn biết rõ thân thế của Lăng Khanh An.

“Bởi vì cậu ta bất hiếu.” Mạc Vân Quả mười phần đứng đắn nói.

Bách Phi:.....

Lăng Khanh An:.....

Vài giây sau, Bách Phi ôm bụng bắt đầu cười ha ha, Mạc Vân Quả thậm chí có thể thấy khoé mắt anh ta ần ần nước mắt.

Bách Phi, thế mà cười ra nước mắt!

Lăng Khanh An gõ gõ cái bàn, ý bảo Bách Phi nghiêm túc một chút.

Nhưng mà Bách Phi không hề để ý, anh vẫn như cũ cười đến khoa trương, cười đến mức phải gấp người xuống ghế.

Qua đã lâu lúc sau, anh mới xoa xoa khoe, đối với Mạc Vân Quả nói: “Tôi giúp cô thu thập hẩn!”

Mạc Vân Quả gật đầu, xem như đồng ý.

Bách Phi thấy Mạc Vân Quả như vậy lại thêm phần tò mò với cô, anh làm lơ ánh mắt muốn giết người của Lăng Khanh An, xích lại gần bên người Mạc Vân Quả hỏi: “Vậy bố cậu ta là ai?”

“Cậu ta không có bố.” Mạc Vân Quả trả lời.

Bách Phi không tỏ ý kiến nhưong mày, đương nhiên Lăng Khanh An cũng có bố, nga, đúng, còn có một bà mẹ.

Bách Phi nghe Mạc Vân Quả trả lời, cũng biết Lăng Khanh An không hề nói thân thế của mình cho cô.

Ở năm Lăng Khanh An mười tuổi, hẩn thông qua cách thức của riêng mình tìm ra được thân thế.

Chỉ là, người nhà của hẩn không biết hẩn tồn tại, hoặc là nói, đã quên mất hẩn tồn tại.

Mà hẩn cũng không đi tìm đám kia người tính toán, chỉ chớp mắt đã qua 5 năm, Lăng Khanh An vẫn như cũ không đi tìm cha mẹ thân sinh của hẩn tính sổ.

Bách Phi cũng đoán không ra tâm tư của Lăng Khanh An, đương nhiên cũng sẽ không nói cho Mạc Vân Quả chuyện này.

Bách Phi cảm thấy, cô gái trước mắt, thực sự quá thú vị.

Làm anh nhìn không được muốn tán tỉnh cô.

Lăng Khanh An vừa thấy ánh mắt của Bách Phi ngay lập tức biết anh ta suy nghĩ cái gì, hần hơi chau mày, muốn nói cái gì đó, cuối cùng chỉ gật gật môi, cái gì cũng không nói.

Hiệu suất nhà hàng này rất tốt, trong nháy mắt, đồ ăn đã được lên.

Mạc Vân Quả vừa thấy đến đồ ăn, nào còn có tâm tư lý để ý Bách Phi, chỉ nhìn qua Lăng Khanh An một cái, sau đó cô quyết đoán động đũa.

Mà Bách Phi bị Mạc Vân Quả vắng vẻ tò vò, ừm. Tiểu khả ái ăn cái gì thì đáng về cũng xào gà** đáng yêu!

*** Xào gà: từ này dùng trong trò chơi pugl mobile, tui hiểu đại loại là nhiệm vụ săn gà, ăn uống vật phẩm(gà),... Ai biết thì giúp t giải thích rõ hơn nha.*

Mạc Vân Quả đang chuyên tâm đang ăn com, bên kia Lăng Khanh An nhìn đáng về Mạc Vân Quả, cũng có cảm giác thèm ăn hơn, cũng cảm lấy đôi đũa bắt đầu ăn.

Đến nỗi Bách Phi, gia hòa kia, quân anh ta làm cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 510

Edit: Linh lady

Rất nhanh Mạc Vân Quả đã ăn no, đồ ăn trên bàn cũng bị tiêu diệt không ít.

Sau khi ăn xong, Mạc Vân Quả mới nhớ tới một vấn đề lớn —— không có tiền!

Vì thế, Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, lại nhìn thoáng qua Bách Phi, sau khi đã xác định mục tiêu, cô quyết đoán lôi kéo ống tay áo của Bách Phi nói: “Cảm ơn.”

Bách Phi: Há?

“Tự nhiên sao lại nói cảm ơn?” Bách Phi cười tùm tùm hỏi.

Mạc Vân Quả nghiêng đầu nói: “Cảm ơn cậu mời chúng tôi ăn com.”

Bách Phi: Há? Tiểu khả ái cô lặp lại lần nữa!

Bữa com này, rõ ràng là Lăng Khanh An mời hần ăn được không!

Đến Lăng Khanh An cũng gật gật khoe miệng, về mặt bất đắc dĩ, chỉ là lời nói nhả ra, cùng biểu tình của hần trái ngược hoàn toàn.

“Không cần phải nói cảm ơn, Bách Phi cũng rất vui về khi mời chúng ta.”

Bách Phi:

Bách Phi nhìn đồ ăn đầy bàn, trong lòng tính toán hết nhiều tiền, tuy rằng anh không thiếu tiền, nhưng rõ ràng là Lăng Khanh An mời anh, vì sao còn muốn anh tính tiền a! Thật khó chịu!

Mạc Vân Quả cảm thấy, Bách Phi là một người tốt!

“Mẹ, ăn no rồi chúng ta đi thôi, chúng ta còn có việc đấy.” Lăng Khanh An nhẹ nhàng băng quơ nói.

Bách Phi gật gật khoe miệng, người con trai này, thật sự không tính toán đãi thọ*, hu hu hu.

*Đãi thọ: Chịu trách nhiệm chi trả các khoản chi phí.

“Ừm” Mạc Vân Quả tự giác đứng lên sau đó đi ra ngoài.

Bách Phi thấy một màn như vậy, khoe miệng run rẩy càng thêm rõ ràng.

Nhưng mà, không ai để ý về mặt của anh.

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quả đũa ngoài, vội vàng đuổi kịp, ừm. Tiền gì đó, để cho Bách Phi đi trả đi.

Mạc Vân Quả đi ra nhà ăn, lúc sau, nhìn thấy Lăng Khanh An đuổi theo, dừng bước chân.

“Sao mẹ lại đi nhanh như vậy?” Lăng Khanh An cười tùm tùm hỏi.

“Bởi vì không có tiền.” Mạc Vân Quả nói trắng ra.

Lăng Khanh An: Luôn cảm thấy gầy đây người mẹ này có chấp niệm rất lớn đối với vấn đề tiền nong!

Đương nhiên Lăng Khanh An sẽ không biết cảm thụ trong lòng Mạc Vân Quả, không có tiền = không có ăn = đói = không hoàn thành nhiệm vụ.

Trong lúc nhất thời Lăng Khanh An cũng không biết nên trả lời Mạc Vân Quả như thế nào, hắn chỉ xoa xoa tóc Mạc Vân Quả, cười nói: “Không cần lo lắng gì đâu.”

Mạc Vân Quả:.....

“Đột nhiên có một loại cảm giác Lăng Khanh An là cha, còn tiểu Quả Quả là con gái.”

“Ta cũng đồng cảm 233333333333”

“Ài, đáng thương cho tiểu Quả Quả nhà ta, có một ngày còn sẽ bị tiền là cho bối rồi.”

“Cho nên nói, tiểu Quả Quả nhà ta sở dĩ đi nhanh như vậy, đơn giản là sợ bị người con trai kia đuổi theo trả bắt tiền đi? 233333333333”

“Nhìn đến lâu trên nói, đột nhiên muốn cười.”

“Còn tên Lăng Khanh An miệng đầy lời nói dối, ta dám khẳng định, hắn nhất định có rất nhiều rất nhiều tiền!”

“Ta cũng có cảm thấy như vậy hắc hắc hắc!”

Mạc Vân Quả đột ngột nhìn đến chỗ phòng phát sóng trực tiếp nói như vậy, ánh mắt sáng lên, cô lôi kéo ống tay áo Lăng Khanh An lại hỏi: “Cậu có rất nhiều tiền?”

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An đỡ trán nói: “Mẹ nghe lời đồn này từ đâu vậy? Con mới học cao trung, sao có thể có rất nhiều tiền.”

Mạc Vân Quả: Kê lừa đảo!

Lăng Khanh An hoàn toàn không biết Mạc Vân Quả đã vạch trần hắn nói dối, hắn còn lo lắng nói tiếp: “Nếu mẹ thiếu tiền, con có thể ra ngoài làm việc.”

Mạc Vân Quả: Nha.

Lăng Khanh An cảm thấy, mẹ gần đây có chút ngốc, nhưng lại có chút đáng yêu, tóm lại, ừm..... Cảm giác như vậy cũng không tệ lắm.

Lăng Khanh An tự nhận mình luôn luôn thiện tâm, ở đối mặt với chuyện mình thích, hắn tự nhiên sẽ có thêm vài phần quan tâm.

Liên tỳ như hiện tại, hắn dắt tay Mạc Vân Quả, đi tới chỗ nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 511

Edit: Linh lady

Đây là một quán bar xa hoa, bởi vì hiện tại là ban ngày, cho nên quán bar đang ở trạng thái đóng cửa.

Lăng Khanh An trực tiếp mang theo Mạc Vân Quả lập tức đi vào quán bar, nhìn đáng vẻ kia có vẻ hắn vô cùng quen thuộc với nơi này.

Sau khi đi vào, hắn tìm cho Mạc Vân Quả một chỗ ngồi, sau đó không biết chạy đi đâu.

Qua một hồi lâu, một người đàn ông trung niên đi đến trước mặt Mạc Vân Quả, nói cho cô có thể đi làm.

Mạc Vân Quả:?

Người đàn ông trung niên cũng không có nói cho Mạc Vân Quả đi làm việc gì, chỉ nói một câu như vậy, sau đó đi luôn.

Một lát sau, Lăng Khanh An trở lại.

Sau đó, hắn mang theo Mạc Vân Quả rời đi.

Mạc Vân Quả:.....

Lăng Khanh An cũng không giải thích cái gì, chỉ nói: “Mẹ,, công việc vui vẻ không?”

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết mình đã làm gì:.....

“Tôi làm cái gì?” Mạc Vân Quả cuối cùng vẫn nhịn không được hỏi ra.

Lăng Khanh An giống như kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả hỏi: “Hắn không có nói cho mẹ sao?”

Mạc Vân Quả:.....

“Nếu không nói con đây cũng không giải thích, mẹ chỉ cần buổi tối tới bên này sẽ biết.” Lăng Khanh An cười tủm tỉm trả lời.

Mạc Vân Quả: À.

“Khi nào?” Mạc Vân Quả lại hỏi.

“Mẹ đi sẽ biết.” Lăng Khanh An cười tùm tùm nói, hoàn toàn không cảm thấy có chỗ nào không đúng.

Mạc Vân Quả:.....

“..... Hết chỗ nói rồi, cái tên Lăng Khanh An cái gì cũng không nói cho tiểu Quả Quả nhà ta, tức giận!”

“Hừ, quán bar thì có thể có công việc gì tốt, tức giận!”

“Biết ngay tâm tư của Lăng Khanh An không tốt, hừ! Tức giận!”

“Tức giận, tức giận!”

“Cái tên Lăng Khanh An này, biến thành đen biến thành đen! Tức giận!”

“Tiểu Quả Quả không sợ, mở ra hình thức bạo lực của người, giết chết đám người không có ý tốt kia đi!”

“Nhưng mà hiện tại người không có ý tốt lại là đối tượng nhiệm vụ, cầu hỏi, nên giết chết như thế nào?”

“Vậy nếu không, đánh một trận?”

“..... Vẫn là đừng đi, ta nhưng thật sự muốn nhìn xem, cái tên Lăng Khanh An này có chủ ý gì.”

“Cùng tò mò, hần hần sẽ không hại tiểu Quả Quả nhà ta đi?”

“Đám hại tiểu Quả Quả nhà ta, giết chết hần! Hừ (ノ ^_^) ”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn đến phòng phát sóng trực tiếp bình luận, đột nhiên nhớ tới một cái vấn đề rất quan trọng.

“Tiền lương.” Ngữ khí của Mạc Vân Quả có phần nghiêm túc, làm người ta không đành lòng lừa gạt cô.

Cổ tình đứng ở trước mặt cô chính là Lăng Khanh An khác người này, một kẻ lấy việc gạt người làm niềm vui!

“Một vạn nha ~” Lăng Khanh An cười tùm tùm nói.

Mạc Vân Quả: Kê lừa đảo!

Mạc Vân Quả cũng không nghĩ tới, ngay cả tiền lương, Lăng Khanh an cũng không nói thật với cô.

“Gạt người.” Mạc Vân Quả trực tiếp chọc thủng lời nói dối của hần.

Lăng Khanh An một chút cũng không cảm thấy e lệ, hay cảm thấy ảo não vì lời nói dối bị vạch trần.

Hần vẫn cứ cười tùm tùm nói: “Vậy hai vạn?”

“Cái này còn có thể thương lượng? Lợi hại thay cho Lăng Khanh An của ta.”

“Lợi hại, cái này cũng có thể nói dối!”

“Ta đột nhiên nghĩ đến, có khi nào Lăng Khanh An là chủ quán bar kia không, sau đó còn không định ra mức tiền lương cho tiểu Quả Quả?”

“Lầu trên vừa nói như vậy, giống như còn có một chút đạo lý.”

“Nhưng mà, tiểu Quả Quả cũng không phải dễ dàng bị lừa như vậy!”

“Phốc, đã bị lừa không phải sao?”

“Lẳng lặng chờ đợi phát triển kế tiếp, dự cảm sẽ có một đại sóng cầu huyết đột kích.”

“(ngoan ngoãn) ta liền lẳng lặng nhìn Lăng Khanh An yên lặng trang bức.”

“Cùng lầu trên.”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, trong lòng nghĩ đó là: Kê đại lừa đảo!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 512

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả nghe ngữ khí của Lăng Khanh An, nhìn chăm chăm nhìn hần, giống như đang xác định xem hần nói thật hay không.

Nhưng mà trên thực tế, căn bản không cần cô xác định, lời Lăng Khanh An nói, vốn dĩ chính là lời nói dối.

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quả nhìn chăm chăm hần, đôi mắt híp lại, trên mặt tươi cười cũng không tan đi.

“Mẹ, về nhà đi.”

Lăng Khanh An như vậy nói, đồng thời duỗi tay ra kéo Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả nhanh chóng né tránh, sau đó lập tức nhắc chân đi về nhà.

Lăng Khanh An thấy một màn như vậy cũng không giận, chỉ cảm thấy thú vị, ngay sau đó hần cũng tăng nhanh bước chân đuổi kịp cô.

Hai người chẳng mấy chốc về đến nhà, Lăng Khanh An giống như không có việc gì để làm, từ sau khi về nhà hần vẫn luôn ở trong phòng, cũng không biết đang làm gì.

Thời gian trôi nhanh, cũng sắp đến bữa tối, hai người lại gọi com hộp, sau khi ăn xong, cũng vừa lúc Mạc Vân Quả đến quán bar làm.

Lăng Khanh An mang theo Mạc Vân Quả đến quán bar, dựa theo lời hần nói, hần cũng có công việc ở nơi đó, chỉ là chỗ làm việc khác chỗ Mạc Vân Quả làm mà thôi.

Mạc Vân Quả đương nhiên không tin lời hần nói, nhưng vẫn thành thật đi theo hần đến quán bar.

Đến khi tới quán bar, Lăng Khanh An liền đem Mạc Vân Quả ném xuống, sau đó có người tới tiếp Mạc Vân Quả mang cô đi thay quần áo, toàn bộ quá trình một câu cũng không nói.

Đổi quần áo phục vụ xong, người nọ để Mạc Vân Quả ở quầy bar, cũng không biết làm sao, lại phát ngốc.

Mạc Vân Quả:.....

“Lợi hại nhà ta tiểu Quả Quả nhà ta, tìm công việc cũng kỳ ba như vậy!”

“Lần đầu tiên thấy quán bar tìm người phát ngốc!”

“Phốc, ta còn tưởng rằng tiểu Quả Quả nhà ta có thể làm công việc cao lớn gì đấy!”

“Không thể tưởng được, quán bar này lại không đi theo kịch bản, thế mà lại mời tiểu Quả Quả nhà ta đi phát ngốc!”

“Không phải ta nói chứ, cho tiểu Quả Quả nhà ta thời gian, cô ấy có thể đem quán bar phát ngốc phát đến phá sản!”

“Có ý tứ có ý tứ!”

“Ài, ta vốn dĩ cho rằng quán bar sẽ để tiểu Quả Quả nhà ta khiêu vũ a ca hát kia, hoặc là đi phục vụ những lão đại á, nếu như có người đùa giỡn tiểu Quả Quả nhà ta, vậy bạch bạch bạch và mặt!”

“Trên lầu có thú vui thật tà ác 23333333333”

Phòng phát sóng trực tiếp đều đối với công việc của Mạc Vân Quả tỏ vẻ kinh ngạc, phát ngốc gì đó, quả thực không phải công việc mà người thường có thể bố trí nha!

Thật ra Mạc Vân Quả cũng không nói gì thêm, tuy rằng cảm thấy có chỗ kỳ quái, nhưng cô vẫn đi đến chỗ quầy bar kia, tận chức phát ngốc.

Nói là phát ngốc, thực chất cô đang nhìn phòng phát sóng trực tiếp nói chuyện phiếm, ngẫu nhiên xen vào một hai câu mà thôi.

Thời gian trôi đi, theo thời gian, người đến quán bar càng ngày càng nhiều.

Ẩn núp trong bóng đèn, những người đó lần lượt xuất hiện, nhanh trong tạo một đêm cuồng hoan.

Mọi người nhảy nhót, hét chói tai, triền miên, dường như chỉ có như vậy, bọn họ mới có thể phát tiết nội tâm xao động bất an.

Mà đáng vẽ Mạc Vân Quả an an tĩnh tĩnh, lại tạo thành một mảng đối lập với nơi này.

Khí chất sạch sẽ trên người Mạc Vân Quả cùng với không khí điên cuồng trong quán bar hoàn toàn tương phản, không ít người đem ánh mắt dừng lại chỗ cô, nhưng một ánh mắt cũng không được nhận lại.

Mạc Vân Quả có chút mệt nhọc, thời gian cô làm việc và nghỉ ngơi luôn có quy luật, ngày bình thường, khoảng giờ này là lúc cô chuẩn bị ngủ.

Nhưng tưởng tượng đến việc có tiền lương, Mạc Vân Quả cô gắng căng mắt lên, chống cằm phát ngốc.

Theo thời gian trôi đi, không ít người đem ánh mắt dừng ở trên người Mạc Vân Quả, tâm tư bọn họ sinh động, muốn đi đến gần, cũng có vài người, muốn “Nhắm nháp” tư vị của cô một chút.....

Edit: Nắng quá máy cô ơi, nắng đến nỗi tui không muốn làm gì luôn ó, đột nhiên nhớ mùa đông ghê ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 513

Edit: Linh lady

Quán bar không ít người xem như là người thông minh, nếu không sao có thể an ổn ở nơi chết người như quán bar này, chắc hẳn sau lưng phải có bối cảnh không đơn giản.

Đương nhiên, cũng không thiếu vài người ngoài ý muốn được.

Mạc Vân Quả trước mắt họ là một ví dụ rất tốt, bọn họ không biết, cuối cùng Mạc Vân Quả có người che chở hay không, hay chỉ là một người bình thường đến đây làm việc, hơn nữa vừa lúc không có người muốn tới chỗ cô uống rượu mà thôi.

Mọi người quan vọng*, chờ đợi, ả núp.

*Nghe ngóng. Lặng yên quan sát sự tình xảy ra để lấy quyết định

Thời gian dần trôi đi, có không ít người đã không chịu nổi dục vọng nội tâm, nhìn quanh mình, mà quý trong nội tâm sắp thoát trói buộc.

Bởi vì như vậy, ngay lập tức có người lên nghiệm chứng suy đoán trên.

Đây là một người đàn ông mặc tây trang, trong tay của hắn ta cầm một ly rượu vang đỏ quý báu, ngón tay tinh tế trắng nõn, hắn ta lắc ly rượu vang đỏ ly, đáng vẻ như một vương tử ác ma.

Quán bar không ít ánh mắt đưa tình của phụ nữ nhìn hắn ta, chỉ mong hắn ta có thể nhìn lại.

Các cô biết thân phận của hắn, là đại thiếu gia Phó gia, tài sản ngàn vạn.

Người đàn ông lập tức đi đến bên người Mạc Vân Quả, đem ly rượu vang đỏ đặt trước mặt cô, dùng giọng nói thuần hậu mở miệng: “Uống một ly không?”

Mạc Vân Quả:?

Mạc Vân Quả đã có chút mơ màng sắp ngủ, đột nhiên nghe thấy có người nói chuyện, thân thể phản xạ còn nhanh hơn đầu óc.

Chỉ thấy cô cầm lấy ly rượu vang đỏ, một ly nuốt xuống bụng, ly rượu vang đỏ nhanh chóng nhìn thấy đáy.

Uống xong lúc sau, cô chép miệng một chút, sau đó buông ly rượu vang đỏ ra, cũng không thèm nhìn tới người đàn ông kia, tiếp tục ngồi đó phát ngốc.

Phó Khiêm lại thấy hơi đau lòng, ly rượu kia, tính ra giá trị hơn mười vạn, hắn ta cũng chỉ giả vờ trang bức thôi, sau đó chuẩn bị chậm rãi thưởng thức, không nghĩ tới lại bị nha đầu này một phát uống hết.

Phó Khiêm áp xuống đau lòng, nhìn Mạc Vân Quả, trong lòng tính toán nên “Nhắm nháp” Mạc Vân Quả như thế nào, mới có thể thu hồi phí tổn thất của hắn ta.

Mạc Vân Quả không hề hay biết tâm tư của người đàn ông trước mắt này, cô tiếp tục trạng thái mơ mơ màng màng sắp ngủ.

Phó Khiêm thấy Mạc Vân Quả lại bắt đầu phát ngốc, trong lòng cười lạnh một tiếng, muốn giả ngu? Ha hả!

Hiện tại hắn ta đã xác định, người phụ nữ này, bất quá là vận khí tốt mà thôi.

Dù sao nếu người phụ nữ này có người che chở, thời điểm hắn ta tiếp cận cô, nhất định sẽ có người tới tìm lý do cho hắn ta đi khỏi đây.

Xem ra, lúc trước là bọn họ suy nghĩ nhiều, lúc này mới không dám đi lên.

Thế nhưng cũng không có quan hệ gì, vừa hay tiện nghi cho hắn.

Khoé miệng Phó Khiêm gọi lên một ý cười, nụ cười này như gài đúng chỗ ngựa khiến đám con gái xung quanh thét chói tai.

Phó Khiêm vô cùng vừa lòng với hiệu quả như vậy, hắn ta nhẹ nhàng cầm ly rượu vang đỏ, trầm thấp nói: “Có bằng lòng uống thêm một ly hay không?”

Những lời này thực tế ý tứ chính là mời Mạc Vân Quả với hắn ta cùng nhau đi ra ngoài, đến nỗi đi ra ngoài làm cái gì, tự nhiên trong lòng mỗi người đều rõ ràng.

Cố tình Mạc Vân Quả cũng không biết, cô chỉ nghe thấy có người ở bên tai mình nói chuyện.

Cơ giương mắt nhìn Phó Khiêm, gật gật đầu, cô xác thật có chút khát.

Phó Khiêm cười nhẹ một tiếng, duỗi tay ra muốn kéo tay Mạc Vân Quả, lại bị một tay của cô đẩy ra.

Sắc mặt Phó Khiêm lập tức đen một chút, hắn ta trầm giọng nói: “Cô có ý gì?”

Mạc Vân Quả:?

Phó Khiêm thấy Mạc Vân Quả không nói gì, lại một lần nữa kéo tay Mạc Vân Quả, sau đó bàn tay kia bị chụp lại.

Mạc Vân Quả dùng sức lực vô cùng lớn, mặc kệ kích thước tay kia cũng không nhỏ, tay Phó Khiêm lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được sung lên, thoát nhìn có chút khủng bố.

Phó Khiêm cảm giác được trên mu bàn tay truyền đến đau đớn, khiếp sợ nhìn Mạc Vân Quả.

Hắn ta không thể nào nghĩ ra được, ở trong thân thể nhỏ nhỏ kia, thế mà lại ẩn chứa năng lượng to lớn như thế.

Edit: không phải tui lười đâu các cô, tại mấy nay tui hít hà drama vui quá nên quên edit đó ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 514

Edit: Linh lady

Cho dù là như thế, Phó Khiêm vẫn có chút không cam lòng.

Ly rượu vang đỏ hắt ta bỏ ra nhiều tiền như vậy bị người này uống hết còn không nói, ngay cả tay nhỏ của cô hắt ta cũng không được nắm, chuyện này bảo hắt ta làm sao có thể cam tâm?

Trông mắt Phó Khiêm chuyển động, nghĩ tới một biện pháp tốt.

Chỉ thấy thân mình hắt ta nghiêng về phía trước, toàn bộ đầu đều sắp gần sát Mạc Vân Quả.

Từ nơi xa nhìn lại, hai người thật giống như đang hôn môi.

Mã Lăng Khanh An vốn đang quan sát Mạc Vân Quả ngay từ đầu thấy một màn này, khẽ cười một tiếng, cũng không biết đang cười cái gì, khiến người bên cạnh nổi cả da gà.

Mạc Vân Quả đối với hành động đột nhiên sắp lại gần của Phó Khiêm theo bản năng đẩy đẩy, sau đó.....

Phó Khiêm từ ghế trên ngã xuống, đặc biệt là biểu cảm kia vừa kinh ngạc lại hoảng sợ, khiến quần chúng trong phòng phát sáng trực tiếp cực kỳ sung sướng.

“Ha ha ha ha! Cho người muốn đùa giỡn tiểu Quả Quả nhà ta này!”

“Chắc chắn chắc, cũng không nhìn xem tiểu Quả Quả nhà ta là người nào, thế mà dám đến gần!”

“Đúng vậy đúng vậy, giờ thì biết hậu quả đi? Ha ha ha ha!”

“Nội tâm người đàn ông này khẳng định suy nghĩ: Nấm thảo! Quái vật mạnh mẽ này từ nơi nào tới?”

“Không không không, ta cảm thấy hắt hắt sẽ nghĩ là: Ma ma! Nơi này có loli bạo lực!”

“Hình thức tiểu Quả Quả bạo lực đã mở ra, mời các đại gia khán giả tận tình xem hệ liệt* tiểu Quả Quả bạo lực ‘dạy dỗ’ đàn ông!”

*Hệ liệt: Những tiểu thuyết theo bộ, các nhân vật có liên quan đến nhau hoặc đặt trong bối cảnh giống nhau.

“Ô ô ô..... Trên lầu tha thứ cho ta khi hiểu sai 23333333333”

“Tin tưởng ta, không phải một mình người đâu!”

“Đúng vậy, chúng ta có một đám người chiến đấu! Ha ha ha ha ha!”

“Bảo bảo thuần khiết tò vò, các người đang nói cái gì? Tại sao ta lại nghe không hiểu.”

“Nói, thế cái tên Lăng Khanh An kia đã đi nơi nào rồi?”

“Ta cũng tò mò a, tiểu Quả Quả của nhà chúng ta đã chỗ này gây người đã lâu, người xem, tiểu Quả Quả đều mệt nhọc thành như vậy rồi!”

“Ta đoán, cái tên Lăng Khanh An kia nhất định ở chỗ nào đó âm thầm theo dõi tiểu Quả Quả nhà ta, hắc hắc hắc!”

“Đột nhiên cảm thấy lâu trên đã tìm ra chân tướng 2333333333333”

Mạc Vân Quả vừa lúc nhìn đến nơi này, suy nghĩ của cô đó là, Lăng Khanh An thật sự đang nhìn cô? Nhưng mà, vì sao lại nhìn?

Vừa lúc, Lăng Khanh An nhìn thấy cảnh kia xong cũng không chịu nổi xuất hiện trước Mạc Vân Quả.

Lăng Khanh An đi qua, trong lúc lơ đãng dẫm một chân lên háng Phó Khiêm, lệch một chút nữ thôi, sẽ dẫm phải bộ vị quan trọng kia.

Phó kKhiêm hoảng sợ nhìn Lăng Khanh An, nhưng một câu cũng không dám nói.

Hắt ta nhận được hắt, hắt chính là một tên ác ma!

Lần này, Phó Khiêm cái gì cũng mặc kệ, bỏ chạy liền chạy bên ngoài, làm như sau lưng có hồng thủy mãnh thú.

Đám người trong quán bar người thấy như vậy, đồng loạt im tiếng, bọn họ cũng không dám nhìn Lăng Khanh An, chỉ nhìn người bên cạnh, dùng ánh mắt giao lưu.

Lăng Khanh An nửa híp mắt nhìn Mạc Vân Quả, hắt đi lên, thấp giọng hỏi nói: “Chơi đủ rồi?”

Mạc Vân Quả:...

Cô không có chơi nha, cô rất nghiêm túc làm việc đấy!

“Tôi đang làm việc.” Mạc Vân Quả mười phần nghiêm túc nói.

Trong mắt Lăng Khanh An xẹt qua một tia sắc bén, làm việc? A.....

“Phải không?” Lăng Khanh An vén vài sợi tóc rũ xuống bên má Mạc Vân Quả, tùy tay thường thức.

Mọi người thấy một màn như vậy, đồng loạt hít hà một hơi, thế mà lại có người dám kháng cự người con trai này, bọn họ lại còn có thể tận mắt nhìn thấy! Không sống uống phí!

Nội tâm mọi người sinh động, ngoài miệng lại không dám nói một câu, sợ sẽ quấy rầy đến Lăng Khanh An.

Lăng Khanh An đối với hoàn cảnh xung quanh mình đều áp dụng trạng thái làm ngơ, hắn nhìn thẳng về phía Mạc Vân Quả, muốn từ trên khuôn mặt cô nhìn ra được cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 515

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả thân thân nhiên để Lăng Khanh An quan sát, cô thật sự nghiêm túc trong lúc làm việc.

Nửa ngày sau, Lăng Khanh An bật cười, sau đó mạnh mẽ xoa xoa tóc Mạc Vân Quả.

“Đi thôi.”

Nói xong lời này, hắn đứng dậy đi về hướng cửa, hắn nghĩ, Mạc Vân Quả nhất định sẽ theo kịp.

Nhưng mà, hắn nghĩ sai rồi.

Mạc Vân Quả chỉ nhìn theo bóng dáng Lăng Khanh An, sau đó lại quay đầu tiếp tục công việc của mình —— phát ngốc!

Lăng Khanh An đi ra ngoài sau đó mới phát hiện Mạc Vân Quả không theo kịp, lúc này tâm tình của hắn, ừm. Khó có thể hình dung.

Lăng Khanh An có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể đi vòng vèo đi tìm Mạc Vân Quả.

“Về thôi.”

Lúc này, ngữ khí của Lăng Khanh An cũng không còn tốt như lúc trước nữa.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An nói: “Còn không chưa đến giờ tan làm.”

Lăng Khanh An:

Lăng Khanh An lập tức bị những lời Mạc Vân Quả nói chọc đến tức cười, người phụ nữ này, rốt cuộc thật sự không biết hay là giả vờ?

Chủ của quán bar này, chính là hắn, hắn nó lúc nào tan tầm là tan tầm.

Đương nhiên, những lời này hắn cũng không nói ra.

“Đến tan giờ tan làm rồi.” Lăng Khanh An ghé lại gần tai Mạc Vân Quả, dùng thanh âm cực nhẹ nói, “Mẹ.”

Mạc Vân Quả theo bản năng đập lên ngực Lăng Khanh An một quyền.

Lăng Khanh An bị đập đau lui về phía sau hai bước: Mẹ. Thiếu năng trí tuệ!

Lăng Khanh An cho tới bây giờ vẫn không biết, mẹ hắn lại có sức lực lớn như vậy.

Ánh mắt hắn sắc bén, nhìn chăm chăm Mạc Vân Quả, giống như muốn tìm ra được chân tướng.

Ở trong lòng có phỏng đoán nào đó, nghi ngờ này đã tồn tại mấy qua, hôm nay xem như đã có đáp án.

Lăng Khanh An xoa xoa ngực, nơi đó thật đúng là rất đau, hắn nghĩ như vậy, đồng thời nói với Mạc Vân Quả: “Con là ông chủ ở đây, con nói có thể tan tầm, người liên có thể tan tầm, hiểu không? Hiện tại, đi thôi.”

“Đỉnh! Tiến độ nhiệm vụ là 30%.”

Giọng nói nhắc nhở của Đoàn Tử vừa vịn dừng nghi ngờ của Mạc Vân Quả, cô gật gật đầu, đi tới bên cạnh Lăng Khanh An.

Nhưng mà một loạt động tác này, lại làm Lăng Khanh An hiểu lầm.

Nếu Mạc Vân Quả không hỏi hắn, là bởi vì đã sớm biết hắn là ông chủ ở đây?

Nhưng vừa rồi vì sao lại không đi? Người phụ nữ này, không biết lại đang có chủ ý gì?

Lăng Khanh An lần đầu tiên cảm thấy, hắn cũng có lúc nhìn người không thấu, mà người này, vẫn luôn sớm chiều ở chung với hắn.

“Ta biết ngay mà! Ta biết ngay mà! Cái tên Lăng Khanh An này, quả nhiên là ông chủ!”

“Đúng đúng đúng, người thông minh nhất!”

“Cho nên nói, hắn vừa rồi khẳng định ở chỗ tối âm thầm quan sát tiểu Quả Quả nhà ta, đồng ý xin mời gõ 1.”

“1”

“1”

“1”

.....

Mạc Vân Quả: Thật nhiều số 1.

Mạc Vân Quả đi theo Lăng Khanh An rồi đi, quán bar mới khôi phục ồn ào lúc trước, còn chuyện vừa mới xảy ra.....

Úm? Vừa rồi có xảy ra chuyện gì sao?

Lăng Khanh An đi ở phía trước, còn Mạc Vân Quả ở phía sau đi theo, nện bước rất chậm, cũng vừa vặn có thể bảo trì khoảng cách một mét với Lăng Khanh An.

Lúc này đã là đêm khuya, trên đường đã rất ít người đi đường, ngẫu nhiên đi ngang qua một hai cái, cũng là vội vàng mà qua, không ai có ý định dừng lại.

Lăng Khanh An đi rồi một hồi, đột nhiên dừng chân lại.

Mạc Vân Quả nhận thấy được điểm này, cũng lập tức ngừng lại.

Lăng Khanh An chậm rãi xoay người, nhìn Mạc Vân Quả cách đó không xa, cô ngoan ngoan ngoan ngoan đứng ở nơi đó, giống như một đứa trẻ.

Cổ tình lại là một đứa bé ngoan như vậy, làm hắn có một loại dục vọng muốn phá hư.

Edit: Công việc mấy nay của tui: Hóng drama, hóng drama, hóng chương mới của edit đang theo dõi, chơi với mồm lèo, xong, quên luôn việc bản thân là edit □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 516

Edit: Linh lady

Lăng Khanh An nhấp nhấp môi, hai tay bỏ vào túi quần, nhân nhật nói với Mạc Vân Quả: “Lại đây.”

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An cách đó không xa, đi lại phía trước thêm vài bước, thế nhưng không đi lại chỗ hắn.

Lăng Khanh An thấy như vậy cũng không giận, ngược lại hứng thú dạt dào nói: “Cô không phải cô ấy đi?”

Mạc Vân Quả:.....

“Nắm thảo! Hắn như thế nào phát hiện?”

“Tiểu Quả Quả nhà ta lộ ra sơ hở chỗ nào, quảng ngãi!”

“Tầm tặc, cái tên Lăng Khanh An này thực thông minh a!”

“666666”

“Về mặt ta mừng bức.”

“Đại lão, nhận lấy đầu gối của ta!”

Phòng phát sóng trực tiếp nổi lên một hồi loạn gào, Mạc Vân Quả nhìn Lăng Khanh An hỏi: “Vì sao?” Sẽ phát hiện?

“Rất tò mò?” Lăng Khanh An khẽ cười một tiếng, dùng tay phải gãi gãi tóc của mình, sau đó mới tiếp tục nói: “Lại nói tiếp, sơ hở của cô cũng không ít đâu.”

Lăng Khanh An cũng không chờ Mạc Vân Quả hỏi, trực tiếp bắt đầu nói lý do.

“Cái thứ nhất nhé, cô ấy luôn ghét tôi gọi là mẹ, đặc biệt là sau khi thích Bạch Kỳ, dựa theo ý của cô ấy, như vậy rất già.”

“Thứ hai, đương nhiên là việc cô tìm Bạch Kỳ đòi tiền, cô ấy yêu Bạch Kỳ bao nhiêu, tôi là người hiểu rõ ràng nhất.”

“Thứ ba, sức lực của cô ấy rất nhỏ, hơn nữa, cô ấy là trạch nữ, căn bản sẽ không đồng ý đến quán bar làm việc, như vậy sẽ làm cô ấy không thoải mái.”

Lăng Khanh An một câu lại một câu nói ra, hắn vốn tưởng rằng sẽ thấy ánh mắt Mạc Vân Quả sẽ dần trở nên âm đạm, nhưng mà khiến hắn không nghĩ tới đó là, ánh mắt Mạc Vân Quả lại càng ngày càng sáng.

Mạc Vân Quả ánh mắt có thể không sáng sao?

Mỗi một câu Lăng Khanh An nói ra, thanh âm Đoàn Tử nhắc nhở tiến độ nhiệm vụ sẽ vang lên một lần.

Hiện giờ tiến độ nhiệm vụ đã tăng lên 60%! Chỉ thiếu bốn câu nữa thôi, là cô có thể đủ hoàn thành nhiệm vụ!

Lăng Khanh An đối với phản ứng của Mạc Vân Quả cảm thấy khó hiểu, đồng thời trong lòng lại có một tia mát mát, ần ần lại có chút tức giận, hắn ngậm miệng lại, không muốn nói thêm nữa.

Mạc Vân Quả:.....

“Tiếp tục.” Mạc Vân Quả nói một câu, Lăng Khanh An chỉ nhàn nhạt liếc cô một cái, xoay người tiếp tục về phía trước đi.

Mạc Vân Quả:?

Lăng Khanh An cũng không quay đầu lại, cả người cho người ta cảm giác thập phần kỳ quái, Mạc Vân Quả không biết đó là, loại cảm giác này gọi là tức giận.

“Đi? Hắn như thế nào lại không nói?”

“Giống như tức giận nha.”

“Tức giận? Xác định? Kỳ quái, hắn tức giận cái gì?”

“Không..... Không biết..... Tâm đàn ông, như kim đáy biển!”

“Tầm tắc, đầu năm nay, tâm tư đàn ông còn khó dò hơn cả phụ nữ chúng ta.”

“Ai, ta cũng cảm thấy như vậy.”

“Tiểu Quả Quả mau cùng đi đi, không lát nữa hắn ném người xuống thì không hay đâu.”

“Trên lầu còn cần người nói sao? Tiểu Quả Quả nhà ta thông minh như vậy, khẳng định sẽ không vút.”

“Ta về mặt mộng bức.....”

Mạc Vân Quả đuổi kịp Lăng Khanh An, cách hắn không nhiều không ít đúng một mét, cái này làm cho Lăng Khanh An vẫn luôn chờ đợi Mạc Vân Quả tới an ủi hắn.

Lăng Khanh An nhận thấy được nội tâm mình đang dao động, hắn nỗ lực làm mình bình tĩnh lại.

Nhưng mà càng nghĩ như vậy hắn lại càng tức giận.

Người phụ nữ này không đi theo kịch bản có sẵn, tức giận!

Người phụ nữ này lại có thể không đáp lại mình, tức giận!

Người phụ nữ này..... Thế mà..... Thế mà..... Không tới an ủi mình, tức giận!

Tóm lại, giờ khắc này Lăng Khanh An, hoa lệ ngạo kiều, tiểu tâm linh bị sủng hư cũng bị chịu đả kích.

Đương nhiên, loại đả kích này là tạm thời, không bao lâu, hắn lại là cái người thời khắc đều cười tùm tùm Lăng Khanh An.....

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 517

Edit: Linhlady

Mạc Vân Quả hoàn toàn không biết tâm tư của Lăng Khanh An, cô cứ như vậy đi theo hắn về nhà.

Lăng Khanh An cũng mặc kệ Mạc Vân Quả, lập tức về phòng, tiếng đóng cửa vang lên có chút lớn.

Mạc Vân Quả cũng về phòng của mình, sau đó rửa mặt tắm rửa linh tinh, sau khi sửa soạn xong, cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Một giấc ngủ này, cô ngủ thẳng đến trưa ngày hôm sau.

Lăng Khanh An dậy từ sớm cũng không biết là hảo tâm hay quên mất, hắn cũng không kêu Mạc Vân Quả rời giường.

Mà một mình một người tự ăn sáng, tiếp tục ở trong phòng, không biết ở mãi mê cái gì.

Tới lúc Mạc Vân Quả tỉnh lại, hình ảnh khi cô ngủ đã truyền bá khắp phòng phát sóng trực tiếp.

Dù sao Mạc Vân Quả luôn luôn không kém giường, bọn họ rất ít nhìn thấy đáng về khi ngủ say của cô.

Khi Mạc Vân Quả từ trong phòng đi ra, đã là 12 giờ trưa.

Lăng Khanh An nghe được thanh âm Mạc Vân Quả đi lại, cũng từ trong phòng đi ra.

Hắn dựa vào trên khung cửa, hai tay khoanh trước ngực, ánh mắt dừng ở trên điện thoại của Mạc Vân Quả.

“Nhìn cái gì vậy?” Hắn hỏi.

“Ấn.” Mạc Vân Quả nhìn com hộp nói, sờ sờ bụng, có chút đói bụng.

Lăng Khanh An nhướn mày nhìn cô, giống như nghi ngờ đặt câu hỏi: “Còn có tiền?”

Mạc Vân Quả:.....

“Cậu có tiền.” Mạc Vân Quả nhìn cũng không thèm nhìn Lăng Khanh An mà nói thẳng.

Lăng Khanh An:.....

Hắn xoa xoa huyết thái dương, thiếu chút nữa quên mất ngày hôm qua hắn giống như nói với cô gái kia hắn là chủ quán bar.

“Tôi có tiền, thế cũng là tiền của tôi không phải sao? Tôi lại không muốn cho cô dùng đấy.”

Lăng Khanh An cười tủm tỉm nói, nếu không có thanh âm Đoàn Từ nhắc nhở, Mạc Vân Quả thật đúng là phải tin.

Mạc Vân Quả ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, không rõ hắn vì sao muốn nói như vậy.

Rõ ràng nội tâm hắn không hề nghĩ như thế mà?

Lăng Khanh An vẫn như cũ cười tủm tỉm, hắn không hay biết rằng, Mạc Vân Quả đã chọc thủng lời nói dối của hắn.

Hắn trải qua một đoạn thời gian dài, bất kể hắn nói cái gì, người khác đều sẽ tin tưởng.

Loại năng lực này rất kỳ quái, nhưng lại dùng tốt một cách dị thường.

Hắn cũng hưởng thụ lạc thú khi những người đó bị lừa sau đó vẫn vui vẻ như cũ, thật giống như, năng lực của hắn, đó là thu hoạch vui sướng của bọn họ vậy.

Lăng Khanh An cũng biết đến đoạn lịch sử đó, cái gọi là lực nói dối, hắn cảm nhận được từ trên chính bản thân mình.

Nhưng mà hắn chưa từng có nghĩ tới việc vận dụng chúng nó, bởi vì..... ừm..... Thế giới này, vẫn phải có phản kháng mới thú vị, không phải sao?

Mạc Vân Quả ngáp một cái, tiếp tục lật xem di động.

Lăng Khanh An chậm rãi đi qua, đoạt điện thoại trên tay Mạc Vân Quả, cũng không biết gõ cái gì.

Vài phút sau, hắn đưa điện thoại trả lại cho Mạc Vân Quả, đồng thời nói: “Tôi không muốn ăn cơm hộp, cô nấu cơm cho tôi đi.”

“Định! Tiến độ nhiệm vụ là 70%!”

Mạc Vân Quả:.....

Nửa ngày sau, Mạc Vân Quả mới nói: “Xác định sao?”

Lăng Khanh An nửa híp mắt nhìn Mạc Vân Quả, không biết vì sao, khi Mạc Vân Quả nói lời này, hắn có một loại thực điềm dự cảm xấu.

Tuy rằng trong lòng có một tia thấp thòm, mặt ngoài hắn vẫn là gạt đầu tỏ vẻ kiên định của mình.

Mạc Vân Quả trầm mặc không nói, lần đầu tiên có người yêu cầu cô nấu cơm, ừm..... Cũng là lần đầu tiên nấu cơm, hắn là, ừm..... Sẽ ăn ngon!

Mạc Vân Quả ôm ý nghĩ như vậy, bắt đầu lướt điện thoại xem thực đơn, vài phút sau, rau dưa cá thịt mà Lăng Khanh An đặt trên bàn cũng được đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 518

Edit: Linh lady

Lăng Khanh An cũng không về phòng của mình, mà hứng thú bưng bưng nhìn Mạc Vân Quả xử lý các loại nguyên liệu nấu ăn.

Mạc Vân Quả sau khi nhận được rau dưa, bắt đầu cắt cắt rửa rửa.

Trong quá trình rửa không có khúc mắc gì, mấu chốt là quá trình cắt, khiến cho Lăng Khanh An vào đám người trong phòng phát sóng trực tiếp được mở rộng tầm mắt.

Rõ ràng chỉ là một củ cải trắng đơn giản, Mạc Vân Quả cũng không có gì đo lường chuẩn xác, mỗi một đao hạ xuống, độ dày mỏng chuẩn xác mười phần.

Một búp cải trắng cắt xong, mỗi một mảnh rau đều độ lớn nhỏ tương tự đến kinh người, thật giống như dùng một dụng cụ đo lường tinh chuẩn để cắt.

Lại nói tiếp đến khoai tây, mỗi sợi khoai tây được xắt ra độ dày đều tương tự nhau, dùng mắt thường căn bản nhìn không ra sự khác biệt nào.

Còn các loại rau dưa khác, đều là bị cắt thành kích cỡ lớn nhỏ tương tự.

Mà nhìn đến thịt thì, không cần phải nói gì thêm.

Lăng Khanh An đứng ở cửa phòng bếp nhìn đến trọn mắt há hốc mồm, đương nhiên, Mạc Vân Quả quay lưng lại với hắn cho nên không thấy được biểu cảm này của hắn.

Sau khi sơ chế nguyên liệu xong, cũng đến lúc nấu nướng.

Chi thấy Mạc Vân Quả cầm lấy điện thoại, bắt đầu lật xem thực đơn.

Thấy một màn như vậy - quần chúng phòng phát sóng trực tiếp:.....

Bởi vì Mạc Vân Quả đưa lưng về phía Lăng Khanh An, cho nên hắn cũng không biết Mạc Vân Quả đang xem cái gì.

Hắn chỉ nhìn thấy Mạc Vân Quả bật lửa, sau đó bắt đầu đảo, cho một ít tỏi và dầu.

Ừm..... Không tệ lắm

Lăng Khanh An nghĩ như vậy, lặng yên nuốt nước miếng, sáng nay ăn hơi ít, giờ nhìn cô xào nấu trong bếp, hắn ăn rất ngon.

Ôm cách nghĩ như vậy Lăng Khanh An lại càng thấy đói bụng.

Mà bên kia Mạc Vân Quả mười phần nghiêm túc nhìn chằm chằm thực đơn trong điện thoại, dầu số lượng vừa phải, hành gừng tỏi một chút.....

Mạc Vân Quả sâu sắc cảm thấy, cái thực đơn này một chút cũng không chuẩn xác, cái chỗ số lượng vừa phải cuối cùng là nhiều hay ít?

Vì sao không dùng đơn vị đo lường để biểu đạt vậy? Nói như vậy, ngay lập tức cô sẽ biết nhiều hay ít.

Không biết “Số lượng vừa phải” cùng “một chút” là nhiều ít, Mạc Vân Quả chỉ có thể dựa theo cách cô hiểu mà thêm vào.

Sau đó đó là các loại xào, nếu chỉ nhìn cô nấu nướng cũng ra dáng ra hình, nhưng mà trong lúc nấu thêm cái loại gia vị dấm muối gì đó, cũng là thêm theo ý cô hiểu.

Lăng Khanh An nhìn không tới chỗ Mạc Vân Quả thêm nhiều hay ít, hắn chỉ có thể thấy Mạc Vân Quả thêm những gia vị đó, phỏng đoán nhất định ăn rất ngon.

Dù sao thì, lúc cô cắt đồ ăn, cái trình độ kia không phải ai cũng theo kịp được!

Tin tưởng vững chắc vào đầu bếp Mạc Vân Quả, Lăng Khanh An sờ sờ bụng, cảm giác đói khát càng thêm rõ ràng.

Sau khi chiên xào xong là có thể ăn được rồi.

Bởi vì muốn cùng n với Mạc Vân Quả, cho nên Lăng Khanh An cũng không ném trước hương vị đồ ăn, chuyện này cũng là chuyện khiến hắn vô cùng hối hận về sau, giả vờ đại nghĩa cái gì! Bị tội còn không phải là mình sao!

Chờ đến khi Mạc Vân Quả làm xong tất cả đồ ăn, đem đồ ăn bưng lên bàn, hắn mới cảm đôi đũa, cõi lòng chờ mong nhấm nháp.

Món đầu tiên hắn thử, là khoai tây xắt sợi xào ớt xanh.

Khoai tây xào ớt xanh, màu sắc diễm lệ, màu xanh của ớt cùng màu của khoai tây, khiến người ta muốn ăn ngay lập tức.

Lăng Khanh An gấp không chờ nổi vươn đũa nếm một ngụm, sau đó.....

Tay Lăng Khanh An run run lên, thiếu chút nữa cầm không được đũa.

Nửa ngày sau, hắn mới nuốt xuống ngụm khoai tây xắt sợi kia, sau đó gian nan nói: “Cô..... Rốt cuộc cho bao nhiêu muối?”

“Số lượng vừa phải.” Mạc Vân Quả y theo thực đơn trả lời.

Lăng Khanh Sn..... Số lượng vừa phải là cái quý gì?!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 519

Edit: Linh lady

“Phốc, ta cũng tò mò không biết đồ ăn tiểu Quả Quả nhà ta làm có hương vị gì.”

“Lâu trên ta khuyên người nên thu hồi lòng hiếu kì lại đi, vừa rồi khi tiểu Quả Quả nêm gia vị thêm ba thìa muối..... Một đĩa rau xào mà thêm một muỗng muối lớn!”

“..... Ta còn thấy, dấm cũng bỏ thêm ba thìa.....”

“Vô lực đỡ trán.....”

“Đúng vậy, chúng ta vừa rồi còn nhắc nhở tiểu Quả Quả như vậy, đáng tiếc đó là cô ấy không xem phòng phát sóng trực tiếp, ai, bàn đồ ăn này, có thể ăn hết thì cũng đi tong!”

“Đại khái, đối với chuyện xào rau tiểu Quả Quả có một loại tự tin đi!”

“Cho nên a, nhà ta tiểu Quả Quả chỉ thích hợp ăn ăn ăn, cũng không thích hợp làm làm làm a!”

“Ta đã có thể tưởng tượng tâm tình hồng bét của Lăng Khanh An hiện tại.”

“Ngán không nên vạ không nên, không nên để tiểu Quả Quả nhà ta nấu cơm ha ha ha ha ha!”

Mạc Vân Quả vừa lúc nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, nhìn đến chỗ bọn họ nói như vậy, nhấp nhấp miệng, không nói gì.

Giờ phút này Lăng Khanh An lần đầu tiên nhận thức được một vấn đề, cái gọi là biểu hiện giả dối là cái gì.

Rõ ràng một tay cắt nguyên liệu điêu luyện như vậy, thêm gia vị cũng không có gì vấn đề, màu sắc đồ ăn nấu lên cũng rất đẹp, nhưng mà, ai tới nói cho hắn, sao lại có thể khó ăn như vậy!

Lăng Khanh An hít sâu một hơi, an ủi chính mình, có lẽ chỉ một mình món này như thế thôi, có lẽ do cô run tay mới thành như vậy.

Lăng Khanh An nghĩ như vậy, liền vươn đũa dòi về phía món ăn tiếp theo.

Lúc này, hắn cũng thông minh hơn, không gấp một miếng to nữa, mà chỉ gấp một miếng nhỏ.

Sau khi ăn vào, tay Lăng Khanh An run run, hắn không nói gì, tiếp tục ăn một món khác.

Sau đó, tay tiếp tục run, tiếp tục ăn, tay run ổn thoả.....

Cứ sau khi nếm thử tất cả đồ ăn trên bàn, Lăng Khanh An hạ đũa xuống, ý cười trên mặt sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, biến thành ngưng trọng.

“Cô.....”

Giọng nói Lăng Khanh An đã là có chút khàn khàn, hắn ho khan một tiếng, hoãn hoãn mới tiếp tục nói: “Thật tốt.”

Mạc Vân Quả:..... Kê lừa đảo!

Lăng Khanh An cảm thấy, Mạc Vân Quả trước mặt, thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Lớn lên có dáng vẻ ngoan ngoãn, bản thân lại mạnh mẽ như La Hán còn không nói, làm được đồ ăn càng sát khí, quả thật có độc.

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả vẫn chưa động đũa, khàn khàn giọng nói hỏi: “Làm sao lại không ăn?”

“Tôi đặt com hộp.” Mạc Vân Quả nói.

Lăng Khanh An:.....

“Vì sao muốn đặt com hộp?” Hắn lại hỏi.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, đứng sự thật trả lời: “Tôi cảm thấy đồ tôi làm không thể ăn.”

Lăng Khanh An: Ha hã! Xin thả hai chữ “Siêu cấp” hơn nữa!

“Cô cảm thấy không thể ăn, như vậy sao cô lại để cho tôi ăn?” Lăng Khanh An hít sâu một hơi, đề thấp giọng hỏi.

“Bởi vì cậu muốn ăn.” Mạc Vân Quả nói xong còn đẩy đĩa khoai tây sốt sọi xào ớt xanh về phía trước.

Lăng Khanh An:.....

“Ha hã.....” Lăng Khanh An nói không ra lời, hắn cười lạnh hai tiếng, biểu lộ tâm tình giờ phút này của mình.

Bất đắc dĩ đó là, Mạc Vân Quả cũng không hiểu.

Cô lại tiếp tục đẩy tôi giả cà tím về phía Lăng Khanh An nói: “Đừng lãng phí.”

“Ha hã!”

Lăng Khanh An gần như nghiêng răng nghiêng lợi phun ra hai chữ này, biểu cảm toàn bộ khuôn mặt có chút dữ tợn.

Lúc này, chuông cửa vang lên, ánh mắt Mạc Vân Quả sáng lên, đứng dậy còn không quên đẩy đồ ăn lại chỗ Lăng Khanh An, đồng thời nói: “Cậu ăn, com hộp của tôi tới rồi.”

Lăng Khanh An:..... Ai muốn ăn loại đồ ăn quý quái này a a a!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cậu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 520

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả cầm com hộp quay lại bàn, sau đó ngồi trước mặt Lăng Khanh An bắt đầu ăn.

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả ăn đồ ăn ngon, nghiêng nghiêng răng, người phụ nữ này, thế mà thật sự chỉ gọi suất một người!

Lăng Khanh An đã sớm đói bụng, nhìn Mạc Vân Quả ăn như vậy, hắn lại càng cảm thấy đói bụng hơn.

Hắn nhìn nhìn thức ăn trên bàn, nỗ lực thôi miên chính mình có thể ăn!

Sau đó..... Thôi miền thất bại.....

Lăng Khanh An cầm lấy điện thoại, lúc đang chuẩn bị gọi com hộp, lại nghe thấy Mạc Vân Quả lên tiếng hỏi: “Cậu đang làm cái gì?”

“Đặt com hộp.” Lăng Khanh An theo bản năng trả lời.

“Đinh! Tiến độ nhiệm vụ đạt 80%!”

Âm thanh Đoàn Từ nhắc nhở lập tức vang lên, đôi mắt Mạc Vân Quả lóe sáng, không thể tưởng được thời gian ngắn ngủn hai ngày, tiến độ nhiệm vụ của cô đã tăng tới 80%!

Lăng Khanh An trả lời xong lúc sau mới phản ứng lại bản thân mình vừa nói cái gì, hần buông điện thoại xuống, xoa cằm, trên mặt lại nổi lên cái loại mỉm cười quen thuộc.

“Mẹ đã quan tâm con như vậy, làm con có chút không thích ứng đâu ~”

Trải qua thời gian giảm xóc, giọng nói Lăng Khanh An đã khôi phục bình thường, hơn nữa hần cố tình nâng cao âm điệu, khiến một câu nói vốn dĩ bình thường trở nên cổ quái.

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, sau đó yên lặng dọn dẹp vỏ com hộp, sau đó ném vào thùng rác.

Lăng Khanh An thấy Mạc Vân Quả không thèm nhìn hần, hứng thú càng thêm nồng đậm một phần.

Hần gõ gõ cái bàn, ý đồ hấp dẫn lực chú ý của Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả vừa vịn ném com hộp xong nhìn về phía hần, Lăng Khanh An thấy thế lập tức nói: “Mẹ có bằng lòng bởi con ăn đồ ăn hay không? Dù sao, đây cũng là đồ mà tự tay mẹ làm đi ~”

Khoẻ miệng Lăng Khanh An hàm chứa ý cười, trong mắt cũng hàm chứa chân tình, nếu không phải biết đồ ăn kia thực sự khó ăn, chi sợ đám người phòng phát sóng trực tiếp đều phải tin tưởng Lăng Khanh An thật tình.

Mạc Vân Quả đi qua đi ngồi xuống, sau đó đem mâm hướng về phía Lăng Khanh An đẩy lại, đồng thời nói: “Ăn!”

Lăng Khanh An cầm lấy đôi đũa, gấp một chút đồ ăn, liền như vậy đưa tới bên miệng Mạc Vân Quả.

“Mẹ, mẹ nên ăn nhiều một chút như vậy mới tốt ~”

Lăng Khanh An nói như vậy, đôi đũa đã để gần sát môi Mạc Vân Quả, chỉ cần cô hơi hơi vừa mở miệng, miếng đồ ăn khó ăn kia có thể dễ dàng bỏ vào trong miệng cô.

Đầu Mạc Vân Quả chếch đi một chút, sau đó nói: “No rồi, cậu ăn.”

Đương nhiên Lăng Khanh An sẽ không ăn, ngay cả muốn ăn, hần cũng sẽ lòi kéo Mạc Vân Quả xuống nước.

Hần thấy Mạc Vân Quả cự tuyệt mình, trong mắt xẹt qua một tia tinh quang, theo sau đó lại chuyển biến thành âm đạm.

Hần thông thả buông đũa, thờ dài một hơi, sâu kín nói: “Không có mẹ cùng con ăn, con thật sự khó có thể nuốt xuống, đồ ăn mỹ vị như vậy, lại chỉ có thể nhìn, con thật đau lòng.”

Thời điểm khi hần nói lời này, còn dùng dư quang nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, muốn từ trên mặt cô tìm da dấu vết biến hoá.

Mạc Vân Quả:..... Kê lừa đảo!

Lăng Khanh An đã từng cho rằng, người không có khả năng không có cảm tình không có dục vọng.

Chỉ cần có cảm tình cùng dục vọng, như vậy cũng sẽ có nhược điểm.

Lăng Khanh An vẫn luôn lợi dụng nhược điểm của mọi người vạm dụng nó để lừa gạt, hần biết rõ tâm lý người khác, bắt đầu lừa người cùng thuận buồm xuôi gió.

Lăng Khanh An giới về quan sát biểu cảm trên khuôn mặt người khác, thẳng đến khi hần gặp Mạc Vân Quả, ừm..... Mạc Vân Quả hiện tại.

Vẫn luôn vẫn duy trì gương mặt lạnh băng gì đó, quả thực là..... Cái quỷ gì aaaaaaa!

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 521

Edit: Linh lady

Lăng Khanh An có chút vô lực phun tào[1] Mạc Vân Quả có khuôn mặt bất biến, rõ ràng là một khuôn mặt mỹ lệ, rõ ràng có khuôn mặt hoạt bát sinh động như vậy, nhưng vì sao, lại không có vẻ mặt đáng yêu!

[1]Phun tào: là hay nói mấy lời lải nhải, như rủa, cũng có khi chua ngoa, kiểu độc mồm.

Mạc Vân Quả không hề hay biết Lăng Khanh An đang không ngừng phun tào, sờ sờ bụng đã no của mình đứng dậy chuẩn bị về phòng.

Nhưng mà Lăng Khanh An vẫn đang đói, những món mà Mạc Vân Quả làm, quả thật không có biện pháp nào để ăn!

Vốn dĩ Lăng Khanh An còn tính gọi com hộp, nhưng sau đó nghĩ nghĩ, hẳn lại cảm thấy không cam lòng.

Hắn nghĩ, hôm nay bất kể như thế nào, đều phải lừa gạt Mạc Vân Quả cùng hắn ăn hết chỗ đồ ăn này!

Lăng Khanh An nhanh tay bắt được cổ tay Mạc Vân Quả, ngăn không cho cô đi về phòng.

“Mẹ, bồi con ăn đi, được không?”

Lời này Lăng Khanh An nó ra ngữ khí đáng thương hề hề, cặp mắt kia ản ản ngấn lệ thoáng hiện, lại ngoan cường không rơi xuống, cổ tình đáng vẻ này, càng khiến cho người ta đau lòng.

Ra vẻ kiên cường gì đó, quả thực khiến người ta đau lòng.

Đương nhiên, loại cảm xúc đau lòng của người thường này, khẳng định không bao gồm Mạc Vân Quả.

“Không được.” Mạc Vân Quả nói thẳng nói, “Tôi no rồi, muốn ngủ.”

Lăng Khanh An:..... Cô là heo sao! Ăn xong thì ngủ!

Nội tâm Lăng Khanh An táo bạo phun tào, bên ngoài lại có vẻ càng thêm đáng thương.

“Mẹ..... Liền..... Bồi con này..... Một lát..... Được không?”

Một câu nói đứt quãng, trong lúc đó còn ngừng lại rất nhiều lần, giống như e sợ người khác không hiểu được ý hắn nói.

Mạc Vân Quả:.....

“Không được.” Mạc Vân Quả vẫn như cũ trả lời như thế.

Lăng Khanh An: Ha hã!

“Tuy rằng biết Lăng Khanh An đang lừa người, nhưng mà..... Hu hu hu..... Ta còn nhịn không được tin.”

“Các người đừng nói, cái tên Lăng Khanh An này hoàn toàn có thể đi làm diễn viên! Tầm tấc, cái đáng vẻ ủy khuất kia, thực sự khiến người ta đau lòng nha!”

“Đầu năm nay, làm một kẻ lừa đảo không chỉ có yêu cầu chỉ số thông minh, còn cần kỹ thuật diễn cao siêu, ai.....”

“Ta cảm giác trọng điểm của chúng ta hoàn toàn không giống nhau! Ha ha ha ha ha! Ta chỉ muốn nói, phản ứng của tiểu Quả Quả khẳng định làm Lăng Khanh An siêu cấp buồn bực!”

“Há chỉ là buồn bực, ta cảm thấy, hẳn phỏng chừng đều muốn đánh tiểu Quả Quả nhà ta một trận!”

“Nhưng mà trên thực tế, hẳn đánh không lại tiểu Quả Quả nhà ta! A ha ha ha ha ha!”

“Lầu trên đừng nói ra chân tướng 23333333333333”

“Tiểu Quả Quả, người xem tên Lăng Khanh An kia đáng thương như vậy, người tạm thời lưu lại được không~”

“Đúng thế đúng thế, lưu lại, sau đó..... Hắc hắc hắc! Nhìn chăm chăm hắn ăn xong!”

“Lầu trên người đây là muốn gây chuyện gì đấy! Bất quá ta thích! Hắc hắc hắc!”

“Tiểu Quả Quả người làm đồ ăn vất vả như vậy, nhất định phải để Lăng Khanh An ăn hết nhé!”

“Làm sự tình, làm sự tình!”

Mạc Vân Quả nghiêm túc nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp nói, cảm thấy bọn họ nói rất có đạo lý.

Cô cực cực khổ khổ làm đồ ăn, ăn..... Vẫn là lần đầu tiên làm đồ ăn, nhất định phải nhìn Lăng Khanh An ăn hết!

Vì thế, sau khi nghĩ xong Mạc Vân Quả thuận thế ngồi xuống, sau đó nhìn chăm chăm Lăng Khanh An.

Lăng Khanh An:..... Luôn có một loại dự cảm có điềm xấu.....

“Ăn!”

Mạc Vân Quả đẩy đồ ăn lại trước mặt Lăng Khanh An, sau đó cứ như vậy nhìn hắn.

Lăng Khanh An:.....

“Cô cũng ăn đi.....”

Lăng Khanh An nhỏ giọng nói ra một câu, không hề có tự tin.

“Tôi đã ăn no.” Mạc Vân Quả nói, “Cậu ăn.”

Lăng Khanh An: Đột nhiên có một loại cảm giác trộm gà không thành còn mất nắm gạo.....

Đương nhiên Lăng Khanh An sẽ không dễ dàng buông tha Mạc Vân Quả như vậy, hắn đem đôi đũa trong tay đưa tới trước mặt Mạc Vân Quả, cung kính nói: “Đồ ăn này ăn rất ngon, mẹ ăn cùng con đi được không?”

Mạc Vân Quả: Kẻ lừa đảo!

Chương 522

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, sau đó đập tay lên bàn, phát ra một tiếng thật lớn.

Lăng Khanh An:!!!(?!!?)

Chỉ thấy vị trí mà Mạc Vân Quả vỗ xuống trên bàn kia, lún xuống một đoạn thấy sâu, thậm chí có thể thấy rõ ràng dấu tay Mạc Vân Quả.

Tay Lăng Khanh An run lên, đang chuẩn bị nói cái gì đó, lại nghe thấy một tiếng vang lớn, đồng thời tiếng nói lạnh lẽo của Mạc Vân Quả vang lên “Ăn!”

Lăng Khanh An:.....

Lăng Khanh An yên lặng cầm đũa của mình lên, sau đó yên lặng gấp đồ ăn, yên lặng ăn cơm.

Tuy rằng hơi mặn, cơm hơi nhão, ăn vẫn khá tốt, ừm..... Thật sự ăn khá tốt.

Lăng Khanh An nỗ lực thôi miên chính mình, đồng thời an ủi bản thân, hẳn không phải đánh không lại Mạc Vân Quả, hẳn chỉ là lười vận dụng lực lượng nói dối mà thôi.

Ừm..... Chính là như thế!

Trên thực tế, cũng đích xác như thế, Mạc Vân Quả hiện tại, thật ra vẫn chưa đến mức hẳn phải vận dụng năng lực kia.

Tự tạo công tác an ủi tâm lý bản thân xong Lăng Khanh An cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, hẳn dùng tốc độ ăn cơm thật nhanh, sai đó ném lại chén đũa chạy lấy người.

Hắn là..... Ừm..... Đại khái..... Là đi uống nước.

Mạc Vân Quả thấy Lăng Khanh An đã đi khỏi đây rồi, bản thân cũng đứng dậy đi về phòng, chuẩn bị nghỉ trưa.

Lần đầu tiên nấu ăn, giống như còn có chút mệt.....

Đến buổi tối, Lăng Khanh An mới từ trong phòng đi ra, sau đó yên lặng thu dọn chén đũa, sau đó nấu một ít cháo, lúc này mới đi gõ cửa phòng Mạc Vân Quả.

Mà lúc này Mạc Vân Quả, còn lại đang nhìn đồ đặc nguyên chủ lưu lại.

Khi Mạc Vân Quả bấm vào người nguyên chủ, nguyên chủ đang là một tác giả, thành tích cũng không tệ lắm.

Mạc Vân Quả đi vào thế giới này sao đó, cũng không tiếp tục viết nữa, cho nên khi kéo xuống phần bình luận ở phía dưới, có một đồng yêu cầu ra chương mới.

Truyện nguyên chỉ viết đúng tiêu chuẩn loại hình tổng tài bá đạo yêu tôi, các loại tình yêu vui buồn lẫn lộn giữa tổng tài bá đạo cùng nữ chủ bạch liên hoa, có thể nói là phi thường động lòng người.

Nhưng mà, Mạc Vân Quả cũng không thể lý giải được tình cảm trong đó.

Ít nhất cô cảm thấy, cái gọi là tình yêu giữa nam nữ chủ, khiến người ta không cách nào hiểu được.

Dựa theo lý luận khoa học lý mà nói, loại đồ vật như nhất kiến chung tình này không tồn tại.

Thế nhưng, chính Mạc Vân Quả cũng không xác định được, dù sao cô cũng không làm nghiên cứu về phương diện này.

Khi Lăng Khanh An gõ cửa phòng Mạc Vân Quả, cô vừa lúc nhìn đến đoạn nữ chủ bị nữ phụ hãm hại, nam chủ liều mạng bảo hộ, sau đó, nữ chủ cảm động, bắt đầu cùng nam chủ..... ừm..... Làm một ít chuyện không thể miêu tả.

Mạc Vân Quả còn không kịp xem, Lăng Khanh An đã đi vào.

Lăng Khanh An lập tức đi tới bên người Mạc Vân Quả, ánh mắt cố ý vô tình dừng ở trên máy tính.

Chỉ thấy trên màn hình hiện lên từ ngữ như vậy.....

“Bàn tay hắn dần dần hướng về phía thân thể của cô, cái loại cảm giác rừng mình này làm cô nhin không được ôm eo hắn.....”

“Hắn ở bên tai cô thấp giọng nói gì đó, một tiếng lại một tiếng, đâm thẳng vào nội tâm cô, làm nàng động tác càng thêm đón ý nói đùa theo hắn. Thứ.....”

“Cô vây quanh eo tinh tráng hữu lực của hắn, theo động tác của người kia, thân thể của cô trên dưới phập phồng, cô cảm giác bản thân đi vào một cái vòng thật lớn, đem cô chặt chẽ vây khốn, không bao giờ muốn tránh thoát.....”

“Từ trong miệng cô vọng lại than nhẹ hoà cùng tiếng thở dốc của người đàn ông, dễ nghe như thế, làm người muốn ngừng mà không được.....”

Lăng Khanh An:..... Tốt..... Rất hàm súc..... Tiểu. Hoàng. Văn.....

Chương 523

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả vừa hay lướt đến phần bàn thảo, còn không kịp xem, đã bị Lăng Khanh An xem trước.

Lăng Khanh An không nghĩ tới, chỉ là tới gọi cô ăn cơm mà thôi, lại có thể thấy một màn kịch động đến vậy!

Khoé miệng Lăng Khanh An gọi lên ý cười ý vị, ánh mắt nhìn Mạc Vân Quả cũng thêm vài phần hứng thú.

Chỉ thấy hắn nghiêng nghiêng đầu, đem đầu hơi hơi hướng về phía Mạc Vân Quả một chút, mỗi cơ hồ muốn gần sát lại lỗ tai Mạc Vân Quả.

“Không thể tưởng được…… Mẹ thể mà…… Thích như vậy……”

Lăng Khanh An gần như ngâm dài âm điệu ra để nói xong những lời này, kèm theo điệu cười tà tứ kia, nhìn thể nào đều cảm thấy không có ý tốt.

“Sát! Cái tên Lăng Khanh An có ý

gì?”

“Thế mà lại dám đùa giỡn tiểu Quả Quả nhà ta, tiểu Quả Quả, dùng hình thức bạo lực của người! Tàn hấn!”

“Người này nói lời này là có ý gì? Tiểu Quả Quả nhà ta nói thích lúc nào? Còn không phải là thích ăn thích màu vàng thích phát ngốc sao!”

“Đúng thể đúng thể, nơi nào chọc tới hấn?”

“Khụ khụ…… Các vị lâu trên đừng kích động, ta cảm thấy Lăng Khanh An nói, hấn là nội dung trên máy tính.”

“Hử? Nội dung trên máy tính? Ta nhìn xem đã……”

“(Đờ trán) này…… Đây là tiểu Hoàng Vãn?”

“Ngu ngốc, đây là văn nguyên chủ viết!”

“Nguyên chủ…… Ừm…… Là một tài xế già nha!”

“Viết có thịt, béo mà không ngán, tiền mà không tanh, quả nhiên là tài xế già, chắc chắc chắc ~”

“Nếu như có một ngày, tiểu Quả Quả nhà ta cũng có thể viết ra loại văn chương này……”

“Vậy chỉ sợ vũ trụ đều phải hủy diệt……”

“Khó mà tưởng tượng được, tiểu Quả Quả nhà ta nhiều lắm viết như vậy: Nam chủ: Muốn sao? Nữ chủ: Muốn! Nam chủ: Được, ngồi lên trên đi, tự mình động!”

“Phốc ha ha ha ha ha ha! Đọc giải thích của lâu trên, ta cho một trăm điểm!”

“Đơn giản thô bạo mới là tác phong của tiểu Quả Quả 233333333333”

Phòng phát sóng trực tiếp lại bắt đầu một đồng suy đoán lung tung, ừm…… Dù sao là một ít đề tài cấm kỵ, thật kích thích!

Nhưng mà Mạc Vân Quả lại không có tâm tư đi quan tâm những cái đó, bởi vì toàn bộ thân mình Lăng Khanh An đều sắp gần sát cô.

Mạc Vân Quả theo bản năng liền muốn đem Lăng Khanh An đẩy ra đi, không nghĩ tới Lăng Khanh An sẽ đánh đòn phủ đầu, nhanh tay cầm hai tay Mạc Vân Quả, không cho chúng hoạt động.

Bởi vì sức lực của Lăng Khanh An sức không theo kịp Mạc Vân Quả, cho nên lúc này hấn trực tiếp vận dụng năng lực nói dối, tới trấn áp lực lượng của Mạc Vân Quả.

Lực nói dối là căn nguyên tồn tại của thể giới này, đương nhiên có thể áp chế sức lực của Mạc Vân Quả.

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả không có cách nào phản kháng, tươi cười trên mặt càng thêm rõ ràng.

Hắn chậm rãi, lại chậm rãi tới gần Mạc Vân Quả.

Khi mặt hấn cách mặt Mạc Vân Quả chỉ có ba centimet thì ngừng lại, hơi thở của hấn phun ở trên mặt Mạc Vân Quả, tạo ra bầu không khí ái muội.

“Mẹ chính là thích…… Như vậy……”

Lăng Khanh An nó thể, bất kể là lời nói phun ra, hay là ngữ khí kia, đều vô cùng ái muội.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, quyết đoán nói: “Không thích.”

Lăng Khanh An: Có thể đi theo kịch bản được hay không!

Bình thường dưới tình huống này, không phải hấn là nên thẹn thùng thêm dục cự còn ngênh sao!

Sao lại quyết đoán lạnh lẽo nói một câu không thích, là cái quỷ gì?!

Lăng Khanh An cảm thấy, Mạc Vân Quả có độc, luôn không làm theo kịch bản, cái này khiến hắn phải tiếp chiêu thế nào?

Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng trong lòng hắn lại ần ần có một tia hưng phấn.

Loại cảm giác ngoài dự đoán này, khiến toàn bộ máu hắn đều ần ần sôi trào lên.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 524

Edit: Linh lady

Phản ứng của Mạc Vân Quả nằm ngoài dự kiến của Lăng Khanh An, nhưng cũng vì như thế, hứng thú của hắn dành cho cô mới không ngừng tăng lên.

Mạc Vân Quả có thể cảm giác được lực lượng của Lăng Khanh An, tay kia áp chế tay cô, rõ ràng mềm yếu vô lực, nhưng cô lại không có cách nào tránh thoát.

Lăng Khanh An khẽ cười một tiếng, cũng không tách ra, mà cứ dùng tư thế như vậy, nhìn về phía máy tính.

Trên máy tính hiện lên một loạt từ ngữ ái muội, khiến người xem mặt đỏ tím đập.

“Mẹ đã từng trải nghiệm qua rồi sao?”

Lăng Khanh An nói như vậy, đồng thời dùng một cái tay khác cầm con chuột, kéo văn bản xuống một ít.

Nhìn đến đoạn sau, ý cười trên mặt hắn càng thêm rõ ràng.

Chỉ thấy bên trên viết:

Hai người giao triền ở bên nhau, lúc này ngay cả ánh trăng đều có vẻ ái muội, trong phòng, chỉ có tiếng than nhẹ của hai người.

Ừ..... Thật tốt, căn bản không hề có chi tiết gì!

Lăng Khanh An biết rằng, nguyên chủ chỉ thích người đàn ông kia, hơn nữa cũng không để người đàn ông nào chạm vào mình, nói cách khác, cô ấy đang còn sạch sẽ.....

Hừm..... Sạch sẽ, thật là một từ cực kỳ tốt đẹp.

Ánh mắt Lăng Khanh An chợt lóe, thấy Mạc Vân Quả không trả lời mình, tiếp tục hỏi: “Văn chương này viết thật không rõ ràng, là bởi mẹ chưa từng có kinh nghiệm về phương diện này hay sao?”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả quay đầu lúc này mới nhìn về phía câu chữ trên máy tính, đọc nhanh như gió, nhanh chóng xem xong.

Đây là lần đầu tiên cô thấy “Tiểu. Hoàng. Văn”, dùng từ tinh tế ôn nhu, trọng điểm ở diễn ra trước khi hai người tiếp xúc, đến nỗi chỗ quan trọng nhất kia, lại chỉ miêu tả sơ lược.

Cho dù như thế, cũng tạo thành cú đánh thật sâu vào Mạc Vân Quả.

Nên nói như thế nào đây.....

Cô thấy nguyên chủ có chút lợi hại, thật sự rất lợi hại, ừm..... Đặc biệt lợi hại.

Lăng Khanh An đem phản ứng của Mạc Vân Quả thu hết vào đáy mắt, tuy rằng trên mặt cô không có quá nhiều biến hoá, nhưng đôi mắt kia, rõ ràng sáng hơn một chút.

Lăng Khanh An đối với nhận thức về Mạc Vân Quả lại tăng một phân, không biết sao, hắn thế mà lại có vài phần vui mừng.

Mạc Vân Quả cũng không biết việc Vu Sơn mây mưa[1], ở cái phương diện này, cô so với giấy trắng còn muốn trắng hơn.

Tuy rằng thấy những câu từ kia, cô không hiểu hết được.

Cho nên với những người viết ra câu từ cô không hiểu được, thì người đó đều rất lợi hại.

Dù sao cô đã xem qua bách khoa toàn thư《mười vạn câu hỏi vì sao》, về mặt tri thức, bao hàm toàn diện, cũng có thay đổi phức tạp.

Ở tron lòng Mạc Vân Quả đang suy nghĩ về sự lợi hại của nguyên chủ, mà Lăng Khanh An lại tưởng Mạc Vân Quả đã từng có cuộc sống như vậy.

Hai người tâm tư khác nhau, trong lúc nhất thời đều không có người nào nói lời nói, bầu không khí đột nhiên lâm vào một loại cảm giác khó nói.

“Sợ nhất không khí đột nhiên an tĩnh.....”

“Không khí đột nhiên xấu hổ, phốc ha ha ha ha!”

“Lầu trên cười có vẻ gượng ép.”

“Thật muốn bết trong đầu nhỏ của tiểu Quả Quả nhà ta đang suy nghĩ cái gì.....”

“Ài, từ khi tiểu Quả Quả nhà ta thức tỉnh tinh thần lực đệ nhị, chúng ta không bao giờ có thể biết được tâm tư của tiểu Quả Quả nhà ta.”

“Điều nói tâm phụ nữ, như mò kim đáy bể, vốn dĩ ta cho rằng tiểu Quả Quả nhà ta là đặc biệt, hiện giờ xem ra, cũng không phải như thế sao ~ hu hu hu hu.....”

“Lầu trên ngói có phải ngóc hay không? Tiểu Quả Quả của nhà chúng ta có tâm như kim đáy bể kia sao? Rõ ràng đó là khuôn mặt bằng sơn không góc chết được không!”

“Đúng vậy, suy nghĩ của tiểu Quả Quả nhà ta rất dễ đoán, ta đoán hiện tại tâm lý của cô ấy hẳn là nghĩ: Nấm thảo! Nguyên chủ thật là lợi hại!”

“Tiểu Quả Quả nhà ta mới sẽ không nói thô tục đâu ~”

“Khụ khụ, lời nói buông đùa thôi không được sao, tiểu Quả Quả nhà ta khẳng định cho rằng nguyên chủ rất lợi hại đấy ~”

[1] Vân vũ Vu Sơn: Mây mưa ở núi Vu. Vu Sơn tiếp liền với núi Vu Giáp. Dưới chân núi Vu Giáp có đền thờ thần nữ.Theo truyền thuyết: vua Sở Tương Vương đến chơi ban ngày ở Cao Đường, lúc ngủ nhà vua mộng thấy mình ân ái với một người đẹp. Vua hỏi thì nàng thưa: Thiếp là thần nữ ở núi Vu Sơn đến chơi ở Cao Đường. Thiếp có bốn phận buổi sớm làm mây và buổi chiều làm mưa ở chốn Dương Đài. Do tích ấy, các từ: mây mưa, Vu Sơn, Vu Giáp.. có nghĩa bóng là chỉ việc chăn gối của nam nữ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 525

Edit: Linh lady

“Ta cũng cảm thấy vậy ha ha ha ha! Bởi vì cô ấy đọc tiểu. Hoàng. Văn không hiểu!”

“Vậy có thể gọi là tiểu. Hoàng. Văn sao! Người đọc sách nghệ thuật, có thể hiểu tiểu. Hoàng. Văn sao!”

“Đúng đúng đúng, vật phong tình thế kia, định là phải phẩm thưởng một phen.”

“..... Một đám thiếu năng trí tuệ lâu trên!”

Mạc Vân Quả:.....

Ít nhiều phòng phát sóng trực tiếp nói đủ các loại bình luận, “Tiểu. Hoàng. Văn” loại này sách báo này chính thức tiến vào tầm mắt của Mạc Vân Quả.

Phàm là vật dính dáng đến hai chữ “Màu vàng”, ở trong mắt Mạc Vân Quả mà nói, đều là đồ tốt cả.

Huống hồ cô còn không hiểu ý nghĩa của nó, “Tiểu. Hoàng. Văn” này càng được khẳng định là thứ tốt.

Đôi mắt Mạc Vân Quả càng thêm lóe sáng, cô muốn rút tay ra, bắt đặc dĩ Lăng Khanh An nắm quá chặt.

Vì thế cô chỉ có thể dùng chính đầu của mình đi đâm..... À, không, là chạm vào đầu Lăng Khanh An một cái.

Lăng Khanh An căn bản không nghĩ đến Mạc Vân Quả sẽ làm như vậy, hẳn không hề phòng bị, lập tức đã bị Mạc Vân Quả đâm ngã trên mặt đất, tay đang cầm tay Mạc Vân Quả theo đó mà buông ra.

Nằm trên mặt đất - Lăng Khanh An.....

Đôi mắt Mạc Vân Quả sáng long lanh, trực tiếp dùng ngón tay lướt xuống dưới, hơi mang một tia hưng phấn nói: “Loại văn chương này, tìm ở đâu có?”

Lăng Khanh An:..... Cô nói gì? Gió quá lớn, không nghe rõ!

Lăng Khanh An có chút cứng đờ vụn vụn đầu, nhìn thoáng qua máy tính, sau đó lại quay đầu, nhìn Mạc Vân Quả, hơi mang một tia buồn bực hỏi: “Văn chương gì?”

Mạc Vân Quả cảm thấy Lăng Khanh An có chút ngốc, hẳn không phải vừa mới nhìn sao?

Vì thế, Mạc Vân Quả trực tiếp động thủ xách Lăng Khanh An lên, khiến cả người hắn như sắp bò lên máy tính.

Mạc Vân Quả chỉ vào đoạn văn trên máy tính nói: “Loại văn chương này.”

Lăng Khanh An:.....

Tầm mắt của Lăng Khanh An vừa lúc dừng ở một đoạn văn thế này: Cô đắm chìm trong nhà giam dục vọng của hắn mang lại, không có cách nào kiềm lại, cô nghĩ, cả đời này, đều không thể thoát khỏi cảm giác như vậy.....

Thoát khỏi cái quý a! Còn không thể tự kiềm chế, còn không phải là bạch bạch bạch sao! Nói năng uyển chuyển như thế..... Cái quý a!

Lăng Khanh An hít sâu một hơi, trơ tay bắt được tay Mạc Vân Quả, sau đó lập tức tránh thoát trói buộc của cô.

Hắn thẳng eo, hơi hơi gạt mình, thân thể có chút cứng đờ, lúc này mới nhìn Mạc Vân Quả đang hưng phấn một cách khó hiểu nói: “Trên mạng tìm là có.”

Lăng Khanh An xoa xoa giữa mày, luôn cảm thấy Mạc Vân Quả như vậy..... Ừm..... Có điểm hưng phấn quá mức.

Tuy rằng gương mặt kia vẫn như cũ vạn năm bất biến, nhưng nên nói như thế nào đây..... Cặp mắt kia, thật sự lóng lánh đến mức có chút quá phận.

“Đi ăn cơm”

Lăng Khanh An trực tiếp đóng máy tính lại nói với Mạc Vân Quả nói, cơm còn không ăn thì ngủi mắt.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua máy tính đen sì, ánh sáng trong mắt dần dần biến mất.

Cô gật gật đầu, dẫn đầu ra cửa, ừm..... Ăn no rất quan trọng.

Ánh mắt Lăng Khanh An phức tạp nhìn thoáng qua bóng dáng Mạc Vân Quả, sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua máy tính, lúc này mới đi theo ra ngoài, đi ăn cơm.

Chờ đến lúc Lăng Khanh An chỗ bàn ăn, Mạc Vân Quả đã khôi phục thành trạng thái như xưa, ngoan ngoãn ngồi ở nơi đó ăn cơm.

Lăng Khanh An giật giật khóe miệng, yên lặng ngồi xuống ăn cơm.

Chờ đến cơm nước xong lúc sau, Mạc Vân Quả nói với Lăng Khanh An một tiếng, nhanh chóng trở về phòng của mình.

Một cơ hội để Lăng Khanh An đùa giỡn cô cũng không cho.

Edit: cmt cái cho tui có động lực các cô ơi, dạo này tui lười quá đi mất...

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 526

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả trở lại phòng, sau đó, nhanh chóng mở máy tính, mở truyện của nguyên chủ viết.

Sau đó có tìm tiêu đề của truyện, sau đó liền xuất hiện rất nhiều thể loại truyện tương tự, cái gì 《 tổng tài hào môn yêu ta 》《 manh thê giá trên trời không dễ làm 》 từ từ, tóm lại, đều là một loại tên truyện vừa nghe đã hiểu là thể loại gì.

Mạc Vân Quả cũng không chọn lựa, trực tiếp ấn vào một truyện có tên là 《 bá đạo tổng tài muốn bạch bạch 》.

Áng văn này xuất hiện ngay đầu danh mục cô tìm kiếm, đương nhiên Mạc Vân Quả sẽ chọn nó.

Sau đó.....

Mạc Vân Quả như mở ra một cái thế giới mới.....

“Không..... Không cần.....”

“Vì..... Vì sao lại đối xử với tôi như vậy.....”

“Tôi làm sai cái gì.....”

“Anh yêu em..... Anh chỉ vì yêu em thôi.....”

“Ừm..... Ừ..... Không.....”

Áng văn chương này, gần như toàn bộ chỉ có câu đối thoại, có thể nói phi thường cuốn người, Mạc Vân Quả giống như ném được mùi ngon.

Mà quần chúng phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi tỏ vẻ, cay đôi mắt!

“Ta là người ngoan ngoãn, tiểu. Hoàng. Văn còn có thể viết như vậy, kiến thức rộng lớn!”

“Ài, ta cảm giác người ở thế giới này hành văn thật là..... Bồng bồng đất[1]! Tiểu. Hoàng. Văn này viết, béo mà không ngán nha!”

[1] ” Bồng bồng đất” là cách nói “tuyệt vời/đẳng cấp/đỉnh cao/...”

“Đúng vậy đúng vậy, đầu giống với thế giới của chúng ta, những loại văn chương kia, thật sự là quá mức thô tục.”

“Lầu trên ngói giống như làm lộ cái gì rồi 233333333333”

“Ai da uy, nữ chủ này có phải thiếu tâm nhân hay không?”

“Ta lại cảm thấy nam chủ này là run S, rõ ràng yêu nữ chủ như vậy, lại còn tình đủ cách tra tấn cô ta.”

“Nữ chủ này cũng thật là, rõ ràng bị ủy khuất lớn như vậy, còn không chịu nhớ lâu, ta đọc thôi cũng thấy khó chịu.”

“Cho nên nói, tra nam gian nữ, trời sinh một đôi ~”

“Ta liền yên lặng nhìn không nói lời nào.....”

Áng văn chương này, thực chất nội dung cũng rất đơn giản, chính là một câu chuyện tình yêu của cô gái nhà nghèo và tổng tài hào môn, các loại cốt truyện cầu huyết thay phiên ra trận, trong đó còn kèm theo vô số thịt thà.

Nội dung toàn bộ có thể tóm gọn thế này:

Khi vai phụ lên sân khấu, nam nữ chủ vội vàng bang. Bạch bạch!

Khi vai phụ xuống sân khấu, nam nữ chủ vội vàng bang. Bạch bạch!

Lúc nam nữ chủ tức giận. Bọn họ bạch bạch bạch!

Cốt truyện gì đó, chỉ làm phụ trợ cho thịt văn, logic gì đó, kia đều không sao cả.

Áng văn chương này, hoàn toàn chính là vì bang mà bang, còn kéo được không ít người đọc thích, được đông đảo người đọc tôn sùng là tác phẩm kinh điển.

Mạc Vân Quả mất một giờ đọc xong toàn văn, sau đó vô số nghĩ hoặc toán ra trong đầu cô

Tỷ như.

Khi nữ chủ bị bắt cóc, bọn bắt cóc rõ ràng biết nữ chủ có đi động, vì sao không tịch thu?

Khi nam chủ bị công ty đối thủ bóp méo số liệu, nữ chủ chỉ là một cô gái gia cảnh nghèo túng, cũng không được học hành gì cao, vì sao có thể nhìn ra được số liệu không bình thường?

Lại tỷ như, nữ hai vì sao luôn miệng nói yêu nam chủ, còn muốn cùng nam hai ở bên nhau?

Nam chủ rõ ràng yêu nữ chủ, vì sao còn kết hôn với nữ ba?

Nữ chủ rõ ràng yêu nam chủ, vì sao còn cùng nam hai, nam ba, nam bốn, nam năm, nam N dây dưa?

Biểu cảm khó hiểu, đương nhiên, loại văn chương thuần túy vì thịt và thịt này, logic gì đó, thật đúng là không thể miệt mài theo đuổi.

Mạc Vân Quả đóng giao diện trên máy tính, ở nơi đó ngồi một lúc lâu, mới tắt máy tính, đi rửa mặt.

Sau khi xong xuôi Mạc Vân Quả nằm ở trên giường, trong đầu còn cố lý giải logic của câu truyện kia, nhưng mà, cũng không có.

Mạc Vân Quả.

Mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn Mạc Vân Quả như vậy, tò mò không biết cô bị làm sao? Chẳng lẽ là bị tiểu. Hoàng. Văn kích thích tới rồi?

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 527

Edit: Linhkady

Mạc Vân Quả nhìn thấy mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp quan tâm, ở trong đầu nói với bọn họ: “Cái chuyện xưa kia, đến tốt cùng muốn nói điều gì?”

“Nói về tình yêu của một đôi nam nữ~”

“Cái gì mà câu chuyện tình yêu? Rõ ràng chính là chuyện bạch bạch được không!”

“Ài, tiểu Quả Quả người còn nhỏ, không nên xem cái này.”

“Tiểu Quả Quả người xem xong cái này có cảm thụ gì?”

“Kỳ thật văn viết vẫn khá tốt 233333333”

Mạc Vân Quả nhìn đến nơi này, tiếp tục nói: “Logic ở đâu?”

“Tiểu Quả Quả người thật khôi hài, loại văn này, nào có cái gì gọi là logic a 23333333333”

“Logic chính là ăn thịt a ăn thịt ~”

“Logic đại khái chính là ta yêu người nhưng ta làm bộ không yêu người người yêu ta nhưng người cũng làm bộ không yêu ta, sau đó chỉ có thể dùng bạch bạch biểu đạt tình yêu?”

“Lầu trên nói rất có đạo lý!”

Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả ngáp một cái, xoay người, chậm rãi nhắm hai mắt lại, logic là cái gì? Có thể ăn sao?

Ngoài cửa, Lăng Khanh An gõ gõ cửa, không có người để ý đến hắn, hắn lại gõ gõ cửa, vẫn không có người để ý đến hắn.

Lăng Khanh An: Ha há!

Lăng Khanh An nhớ tới dáng vẻ khi ăn com của Mạc Vân Quả, hơn nữa com nước xong cô đi vào phòng ngay, dễ dàng có thể đoán được Mạc Vân Quả đang làm những gì.

Lăng Lanh An cảm thấy có chút buồn bực, những nam chính trong truyện tiểu. Hoàng. Văn gì đó, có đẹp bằng hần sao?

Vậy khẳng định là không có!

Cho nên nói, Mạc Vân Quả thật không biết nhìn hàng.

Lăng Khanh An sờ sờ cằm, tự mình khen thật lâu, ừm. Thật ra là tự mình lừa gạt thật lâu, lúc này mới từ trước cửa phòng Mạc Vân Quả rời đi.

Mà trong phòng, Mạc Vân Quả đã ngủ say từ khi nào.

Sáng sớm hôm sau, Lăng Khanh An lại gọi Mạc Vân Quả cùng nhau ăn com, teong lúc ăn com còn hỏi Mạc Vân Quả tình huống khi đọc sách, chỉ nhận được hai chữ “Khó coi”.

Lăng Khanh An: Ha hã! Vậy tối hôm qua ai nhìn đến không thể tự kiềm chế, liền hần gõ cửa cũng không có nghe thấy!

Đầu Mạc Vân Quả có chút đau, thật sự là tối hôm qua vẫn luôn nghĩ đến vấn đề logic, lại không tìm ra được manh mối.

Hôm nay buổi sáng tỉnh lại, cô liền cảm giác đầu có chút đau, hiện giờ lại bị Lăng Khanh An nhắc mãi, nàng cảm thấy đầu càng đau.

Mạc Vân Quả che đầu, trên khuôn mặt lạnh nhạt để lộ ra một tia tái nhợt.

Lăng Khanh An lập bộp một tiếng, trong lòng dâng lên một loại dự cảm bất hảo.

Lăng Khanh An thử sờ trán Mạc Vân Quả, quả nhiên, phát sốt!

Lăng Khanh An vội vàng đem Mạc Vân Quả đưa đi bệnh viện, ở bệnh viện lại lẫn lộn một hồi.

“Đi? Tiểu Quả Quả phát sốt?”

“Không đúng a, tiểu Quả Quả làm sao có thể phát sốt đâu?”

“Không đạo lý, thân thể tiểu Quả Quả tốt như vậy, sao có thể bị bệnh được?”

“Chẳng lẽ, có chuyện lớn gì xảy ra?”

“Dựa theo lẽ thường mà nói, vì chiều cổ nhóm chủ bá, ở teong lúc mở phát sóng trực tiếp, trừ phi là nhiệm vụ đặc thù yêu cầu, chủ kênh sẽ không bị bệnh, tiểu Quả Quả này.”

“Chẳng lẽ là bị tiểu. Hoàng. Văn kích thích?”

“Không. Không thể nào?”

“Khẳng định sẽ không bị ngu ngốc!”

“Tiểu Quả Quả hần là không có việc gì đi? Nếu không ta đánh thương một chút. đi, bao trị bách bệnh!”

“Lầu trên là ngu ngốc sao? Cho dù nguoi đánh thương cho tiểu Quả Quả, tiểu Quả Quả hiện tại ở trạng thái hôn mê, cũng ăn không được!”

“Nhưng. nhưng mà. Ta đã lỡ đánh thương đi rồi nha! Khóc chút chút, tiền tiêu vật tháng này của ta!”

“Ai, tiểu Quả Quả nhất định sẽ không có việc gì, yên tâm đi!”

Mạc Vân Quả nóng rất lợi hại, ở bệnh viện lẫn lộn thật lâu, sau đó mới miễn cưỡng hạ xuống.

Ở trong quá trình này, Lăng Khanh An vẫn luôn đều canh giữ ở bên người Mạc Vân Quả, có thể nói là cẩn thận tỉ mỉ.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 528

Edit: Linhlady

Chờ đến buổi chiều ngày hôm sau, Mạc Vân Quả mới từ trong hôn mê tỉnh lại.

Khi Mạc Vân Quả tỉnh lại, Lăng Khanh An đã ghé vào mép giường ngủ rồi.

Hần tay còn gất gao cầm tay Mạc Vân Quả, nhìn dáng vẻ vô cùng quan tâm cô.

Mạc Vân Quả chớp chớp mắt, giật giật tay, Lăng Khanh An lập tức tỉnh lại.

Mới tỉnh lại Lăng Khanh An có chút phát ngốc, hần lắc đầu, giọng nói hơi nghẹn ngào nói: “Cô tỉnh rồi.”

Mạc Vân Quả gạt đầu, xem như đáp lại Lăng Khanh An.

Lăng Khanh An nhận chóng từ trạng thái ngốc nghếch hồi lại, hần thấy Mạc Vân Quả đã không có việc gì, lúc này mới có tâm tình nói: “Tối hôm qua cô làm cái gì? Bác sĩ nói cô làm

lụng vất vả quá độ nên phát sốt.”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả hồi tưởng một chút, đêm qua, cũng chỉ đọc một ít truyện kia, sau đó rồi rằm cả đêm.....

Mạc Vân Quả lắc đầu nói: “Không có gì.”

Lăng Khanh An cũng không có ý truy vấn đến cùng, thấy Mạc Vân Quả nói như vậy, hắn cũng không tiếp tục truy hỏi nữa.

Mạc Vân Quả sau khi hạ sốt, cả người nhìn qua có vẻ tốt hơn nhiều.

Lăng Khanh An ở lại một lúc rồi đi, còn về phần lý do, không nói cũng thể, dù sao nói cũng không phải nói thật.

Sau khi Lăng Khanh An đi khỏi, Mạc Vân Quả nằm ở trên giường bệnh, theo bản năng liền nhìn về phía phòng phát sóng trực tiếp.

Lúc này phòng phát sóng trực tiếp sôi nổi tỏ vẻ quan tâm Mạc Vân Quả.....

“Tiểu Quả Quả cuối cùng nguoi cũng tỉnh, nguoi cũng không biết nói, nguoi mới bị bệnh mà tìm nguoi ta đập bùm bùm liên hồi~”

“Ta xem nguoi là nhảy nhảy nhảy đi?”

“Tiểu Quả Quả không có việc gì thì tốt rồi, tiểu Quả Quả nguoi có cảm thấy nơi nào không thoải mái hay không?”

“Đúng thế đúng thế, tuy rằng đã hạ sốt rồi, nhưng vạn nhất còn có chuyện khác thì sao?”

“Lầu trên là đồ miệng quạ đen, có thể nói điều tốt được không!”

“Hắc hắc, ta liền biết tiểu Quả Quả không có việc gì ~ sao sao sao sao sao moah moah ~”

Mạc Vân Quả nhìn một loạt bình luận trong phòng phát sóng trực tiếp, gật gật đầu, ở trong đầu nói: “Không có việc gì.”

Nói xong lúc sau, Mạc Vân Quả lại nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói: “Giống như có chút việc.”

“Đi? Chuyện gì chuyện gì?”

“A? Tiểu Quả Quả làm sao vậy? Không cần làm ta sợ!”

“Hử? Tiểu Quả Quả nguoi mau nói đi!”

“Đừng nói nhao nhao, để yên cho tiểu Quả Quả nhà ta nói.”

Mạc Vân Quả ôm vịn trí ngực nói: “Ta vừa rồi mơ một giấc mộng.”

“Hả? Mơ? Mơ cái gì?”

“Tiểu Quả Quả còn nằm mơ á, cái gì mơ á, nói nghe một chút đi.”

“Hắc hắc hắc, chẳng lẽ là..... Xuân..... Hắc hắc hắc!”

“Lầu trên vừa thấy chính là đại thúc đáng khinh, tránh ra nhanh lên!”

“Nếu có một ngày tiểu Quả Quả nhà ta có thể mơ được chuyện này, ta đây chỉ sợ nằm mơ đều có thể cười tỉnh 233333333”

“Năm mơ cười tỉnh +1”

“+2”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả đem tay từ vị trí ngực buông xuống, hai tay giao nắm ở bên nhau, hơi hơi cúi đầu nhìn hai tay giao nhau của mình.

“Trong khuôn mặt trong mơ, giống như có một người đàn ông.” Mạc Vân Quả nói như vậy.

“Nắm thảo! Sẽ không thật sự là ta nói trúng rồi đi?”

“Tiểu Quả Quả thật là mộng xuân?”

“Không phải đâu? Đây..... Đây..... Đây.....”

“Lầu trên cút xéo, để tiểu Quả Quả tiếp tục nói!”

“(câm miệng)”

Mạc Vân Quả nhìn phòng phát sóng trực tiếp, thành công lại biết thêm một từ ngữ mới —— mộng xuân, ý là mơ thấy mùa xuân sao?

Mạc Vân Quả không có nghĩ nhiều như vậy, mà tiếp tục nói: “Người đàn ông kia..... Ừm..... Ta luôn cảm thấy rất quen thuộc, thật giống như, thật lâu thật lâu trước kia, ta đã thấy hắn rồi.....”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 529

Edit: Linh lady

Khi Mạc Vân Quả nói những lời này, rất chậm rất chậm, thật giống như cô đang nghiêm túc hồi tưởng lại giấc mơ đó vậy, mà những nội dung đó, tựa hồ cũng không phải rõ ràng như vậy.

Mà Mạc Vân Quả không biết đó là, những lời này của cô khiến một người đàn ông ở tình cầu xa xôi khác mở to hai mắt nhìn.

Ở tình cầu xa xôi kia, Diệp Hành nhìn người đàn ông gần như yêu dãi bên cạnh, nhấp môi, vẻ mặt phức tạp nói: “Cô ấy nhớ ra?”

Tần Trúc khẽ lắc đầu, nốt ruồi lệ chỉ [1] làm nổi bật đôi mắt rạng ngời, có vẻ rức rỡ lấp lánh.

[1]:Lệ chỉ: ở đây nghĩa là nốt ruồi lệ.

Theo bói toán: Nốt ruồi lệ chỉ, là nốt ruồi nhỏ dưới mắt. Sờ dĩ có nốt ruồi lệ chỉ là do than khóc mà thành, tức là kiếp trước người này sống rất thảm. Người đàn ông mang lệ chỉ có nghĩa là người đó than khóc suốt ba kiếp, nước mắt ngưng đọng thành điểm chấm dưới mắt...

“Thế tiểu Quả Quả cô ấy.....” Diệp Hành nói còn chưa dứt lời đã bị Tần Trúc đánh gãy.

“Đại khái là chuyện kia kích thích cô ấy đi.” Nói xong, khóe môi hắn cong lên thành một nụ cười, cũng khiến cho khuôn mặt của hắn có thêm vài phần sức sống.

“Cậu biết không? Trong vị diện cấp thấp có rất nhiều vin diện cấu tạo từ vin diện bậc trung, chỗ kia, bởi vì ở vị diện kia có rất nhiều người ủng hộ, tín ngưỡng của những người đó cùng yêu thích xây dựng một vị diện cấp thấp khác, mà tôi cùng cô ấy, đi qua vị diện kia.”

Giọng nói của Tần Trúc cực kỳ mê người, ngữ khí cũng hữu khí vô lực, khiến người ta cho rằng sau khi nói xong câu này, hắn cũng không nó thành lời.

Động tác Diệp Hành nhấp môi càng thêm rõ ràng, anh nắm tay lại, muốn nói cái gì, hơi há mồm, rồi lại cái gì cũng nói không nên lời.

“Thời điểm tôi cùng cô ấy đi qua, là bám vào trên thân thể người khác, Thân Thân bám vào là nữ hai, còn bản thân tôi, không nói cũng thể.” Giọng nói Tần Trúc càng thêm nhỏ, Diệp Hành xem qua đi, đôi mắt kia giống như đang dần khép lại.

“Có chút kỳ ức, chẳng sợ bị tiêu trừ, chỉ cần một chút kích thích, cũng có thể đủ nhớ ra một ít đi?”

“Thân Thân, thật tốt.....”

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói Tần Trúc đã hoàn toàn đã không có.

Diệp Hành xem qua, đôi mắt Tần Trúc đã là nhắm lại, trên mặt càng thêm tái nhợt.

Lúc này, tiểu Q đang đứng một bên đi lại đây, tận chức tận trách bế Tần Trúc lên.

“Tiểu Q, chủ từ hắn..... Không có việc gì đi.....” Diệp Hành hỏi.

“Chủ nhân là cường đại nhất, nhất định sẽ không có việc gì!” Giọng nói máy móc của tiểu Q vang lên nghe qua có chút vô tình, nhưng ngữ khí kiên định, lại không có cách nào bị bỏ qua.

Diệp Hành ngẩn ra, nhìn theo tiểu Q đi xa.

Người đàn ông này, vì tiểu Quả Quả, đến cuối cùng đã làm ra nông nổi gì?

Mà hiện tại anh, còn có thể giúp tiểu Quả Quả được cái gì không.....

Trên tình cầu mệnh mạng này, bao phủ ở trên tình cầu, chỉ có Mạc Vân Quả phòng phát sóng trực tiếp mà thôi.....

Bên kia, Mạc Vân Quả nỗ lực nhớ lại khuôn mặt trong mơ, lại phát hiện ngoại trừ việc biết có một người đàn ông ra, cô hoàn toàn không nhớ gì.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp còn đang chờ đợi Mạc Vân Quả nói tiếp, nhưng mà..... Ừm..... Không có bên dưới.

Quần chúng phòng phát sóng trực tiếp:..... Cái quý gì?!

Phòng phát sóng trực tiếp một mảnh quý khóc sôi gào, sôi nổi phun tào tiểu Quả Quả không phúc hậu, chuyện xưa nói một nửa sẽ khiến người ta tức chết đấy!

Nhưng mà, cũng chả làm được cái mẹ gì.

Mạc Vân Quả thấy mình nghĩ không ra, cũng không thêm rối rắm, đương nhiên, chủ yếu chính là cô đói bụng.

Vừa lúc này, Lăng Khanh An mang theo đồ ăn trở lại.

Mạc Vân Quả cảm thấy, cái tên Lăng Khanh An vẫn là một người tốt, ừ..... Có ăn!

Mạc Vân Quả tiếp nhận đồ ăn từ tay Lăng Khanh An đưa cho, bắt đầu vui vẻ ăn.

Bên kia Lăng Khanh An thấy như vậy, đột nhiên cảm thấy có chút đói bụng.

Edit: Phải tận chương 529 thân edit giả là tui đây mới biết tên nam thần kinh là gì ☐, tác giả hồ người quá mà ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 530

Edit: Linh lady

Trước khi tới phòng bệnh Lăng Khanh An đã ăn rồi, nhưng khi nhìn dáng vẻ khi ăn của Mạc Vân Quả, đột nhiên hắn lại cảm thấy đói bụng.

Lăng Khanh An nuốt nuốt nước miếng, quay đầu đi không nhìn Mạc Vân Quả.

Mạc Vân Quả cũng không để ý động tác nhỏ của Lăng Khanh An, cái cô để ý chính là các loại đồ ăn thơm ngào ngạt trong tay!

Lúc Mạc Vân Quả ăn xong, Lăng Khanh An mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ừm. Cuối cùng không còn cảm giác đói bụng. Mới là lạ!

Mạc Vân Quả cũng không muốn nằm ở bệnh viện lâu, sau khi ăn xong, cô sờ sờ bụng mình, sau đó nhìn Lăng Khanh An nói: “Tôi khoẻ rồi, có thể xuất viện.”

Lăng Khanh An: Ha hả!

“Được hay không không phải do cô định đoạt.” Ngữ khí của Lăng Khanh An có chút không tốt, người này, thật đúng là ăn không còn một mảnh, cũng không biết để lại cho hắn một chút! Hừ (ノ^_^)ノ

“À.” Mạc Vân Quả chỉ à một tiếng, cũng không có độc tác gì khác.

Lăng Khanh An vừa lòng gật đầu, sờ sờ đầu Mạc Vân Quả nói: “Tôi còn có việc, đi trước.”

“Ừ.”

Lăng Khanh An biết cô không thể nào nói chuyện nhẹ nhàng, cũng không bắt buộc, hắn cầm lấy hộp đồ ăn, liền rời đi, ừm. Hắn thật sự còn có việc, tỷ như hiện tại có nhu cầu cấp bách đi WC gì đó.

Lăng Khanh An cho rằng Mạc Vân Quả thật sự sẽ ngoan ngoãn ở bệnh viện, chờ đến khi cô thực sự khoẻ mạnh, hắn sẽ đón cô về nhà.

Nhưng mà khi hắn về đến nhà, hắn mới biết được, mình sai rồi vẫn là mười phần sai!

Mạc Vân Quả còn về sớm hơn Lăng Khanh An một bước, chân trước cô mới vừa về nhà, Lăng Khanh An sau đó đã trở lại.

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả ngồi ở trên sofa, giật giật khóe miệng nói: “Làm sao lại xuất viện?”

“Quý.” Mạc Vân Quả trả lời.

Lăng Khanh An: Ha hả!

Lăng Khanh An cảm thấy, tuy rằng Mạc Vân Quả thoát nhìn băng băng lãnh lãnh, dáng vẻ bất cận nhân tình, nhưng trên thực tế, người này nhất định là không có ánh mắt!

Lăng Khanh An cảm thấy, những cảm giác hưng phấn không thể hiểu được trước kia của mình quả thật là cho chó ăn, hắn còn tưởng rằng cô độc đáo, lại không nghĩ đến. ừm, tốt thôi, từ trình độ nào đó mà nói, cô quả thật là độc đáo.

Dù sao trên thế giới này, người không có ánh mắt giống cô không nhiều lắm.

Đến nỗi vì sao Lăng Khanh An lại nghĩ như vậy, hoàn toàn là bị Mạc Vân Quả kích thích.

Trong lúc Mạc Vân Quả còn hôn mê, Lăng Khanh An nghiêm túc nghĩ lại bản thân.

Khi biết Mạc Vân Quả không phải nguyên chủ, hắn hứng thú cực kỳ nồng hậu.

Chuyện bám vào người này, thế giới này không phải không có, nhưng rất ít người sẽ bám vào một người bình thường đến vậy, hơn nữa, người có được loại năng lực này cực nhỏ, mà hắn, là một trong số đó.

Vốn dĩ Lăng Khanh An cho rằng, Mạc Vân Quả là vì hắn mới bám vào người, nhưng mà sau đó lại chứng minh dường như không phải vì vậy.

Lăng Khanh An cực kì hứng thú với mục đích của Mạc Vân Quả, cho nên hắn thử cô, thường thường đùa giỡn cô.

Tuy rằng đại đa số thời điểm hắn đều bị phản ứng của cô khiến cho cạn lời, nhưng mặc kệ nói như thế nào, hắn vẫn rất vui vẻ.

Thẳng đến khi Mạc Vân Quả phát sốt hôn mê, Lăng Khanh An mới bùng tình ý thức được, có thứ gì đó không giống nhau.

Hắn ý thức được, hắn ở trước mặt người này dần lộ nội tâm, đối với một người lấy lời nói dối gạt người khác làm niềm vui mà nói, đây thực sự là một vấn đề nguy hiểm.

Vì thế, hắn nói cho chính mình, hoặc là nói, hắn lừa gạt thậm chí là tê liệt bản thân, Mạc Vân Quả tốt đẹp như vậy xuân mãnh như vậy nguyên nhân cuối cùng, chính là cô không có ánh mắt!

Tương tượng như vậy, ừm..... Cảm thấy tâm lý thông thuận hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 531

Edit: Linhlady

Lăng Khanh An đối xử hung ác với người khác, với bản thân càng ác hơn nữa.

Hắn lấy lửa gạt người khác làm vui, lấy lửa gạt chính mình để bảo vệ bản thân.

Từ khi Lăng Khanh An “Nhận thức” được Mạc Vân Quả là người không có ánh mắt đến nay, cảm thấy toàn bộ thế giới đều bắt đầu tốt đẹp lên.

Thế giới này, cuộc sống của hắn, vốn dĩ là như vậy.

Lăng Khanh An cười tìm tìm nhìn Mạc Vân Quả, đối với hành động của Mạc Vân Quả cũng không giận, dù sao người phụ nữ này cũng không có ánh mắt, còn chưa khoẻ hắn đã xuất viện gì đó, hắn mới sẽ không cảm thấy có lỗi gì đâu.

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, thấy hắn hiện tại trạng thái có chút quái quái, nhưng lại không thể nói quái ở đâu.

Mạc Vân Quả cũng không nói gì thêm, lập tức về phòng.

Lăng Khanh An nhìn bóng dáng Mạc Vân Quả, ánh mắt lóe lóe, lại không nói cái gì.

Trở lại phòng, Mạc Vân Quả bớt thời giờ nhìn thoáng qua phòng phát sóng trực tiếp, lại phát hiện bên trong tựa hồ lại ở thảo luận đề tài kỳ quái gì đó.

“Ài? Cái tên Lăng Khanh An kia có phải choáng váng hay không?”

“Chẳng lẽ bị người khác xuyên vào?”

“Cũng không phải không có khả năng đó, dù sao hiện tại những người phía trên đều thích làm gì đó.”

“Hắc, huynh đệ, những lời này cũng không nên nói bậy.”

“Hằng ngày thô lộ tiểu Quả Quả ~ thân thân thân ~”

“Ài, tiểu Quả Quả một nửa nội dung giấc mơ, tâm ta thật đau, hu hu hu hu.....”

“Ta không chỉ có đau lòng, toàn thân đều đau, hu hu hu.....”

“Lầu trên ta đưa ngươi một châm ngôn hợp bất tự: Bảo trọng thân thể, thích hợp ‘ vận động ’ á!”

“.....Lầu trên đừng tưởng rằng ta nghe không hiểu ý tứ tiềm tàng ngươi muốn nói!”

“Ô ô ô..... Cái xe này bảo bảo tỏ vẻ không lên ~”

“Ngươi không lên ta lên, cái xe xe, vì kính ta lên trước!”

“Xe là ai? Các ngươi cư nhiên muốn thượng hấn 233333333”

“Ngượng ngừng, tại hạ tên là xe (đôi mắt sáng lên) đến đây đi! Các bảo bối!”

“(nôn mửa) (nôn mửa) (nôn mửa)”

Mạc Vân Quả:.....

Mạc Vân Quả chỉ nhìn lướt qua phòng phát sóng trực tiếp, cũng không xem nhiều liền đi rửa mặt.

Chờ đến khi đi ra, phòng phát sóng trực tiếp vẫn như cũ nói chêm chọc cười, thật náo nhiệt.

Ừm..... Phòng phát sóng trực tiếp dường như lúc nào cũng náo nhiệt.

Dù gì cũng có nhiều người như vậy, một người nói một câu cũng có rất nhiều.

Mạc Vân Quả cũng không suy nghĩ nhiều, cô nằm ở trên giường, nỗ lực nhớ lại cảnh trong mơ.

Nhưng bất kể nghĩ thế nào cũng chỉ nhớ được trong mơ có một người đàn ông, còn dáng vẻ người kia trông như thế nào, hắn đã làm cái gì, lại nghĩ không ra.

Bên kia, Lăng Khanh An ở trong phòng của mình, nhìn bộ《 bá đạo tổng tài muốn bạch bạch 》, khóe miệng hắn hết giật rồi lại giật.

Hắn đọc cực nhanh, nháy mắt, lật qua một tờ.

Lăng Khanh An sau khi đọc xong, trong đầu chỉ có một ý tưởng: Mệ. Thiếu năng trí tuệ!

Lúc này, đêm dần dần khuya.

Lăng Khanh An đuổi eo một cái, đóng máy tính, đem đủ các loại tạp niệm trong đầu ném ra ngoài, lúc này mới đi tắm rửa.

Tắm rửa xong, không có việc gì nhưng khiến hắn không thể tránh khỏi nghĩ tới Mạc Vân Quả.

Đều nói cảnh giới cao nhất của gạt người đơn giản là lừa bản thân, khi bản thân đều cho rằng đó là thật sự, tự nhiên cũng có thể đủ phân lượng để lừa người khác.

Lăng Khanh An xem như là cao thủ lừa người, lừa được bản thân xong, hắn càng thuận buồm xuôi gió.

Vô số lần trong quá khứ, hắn đều lừa bản thân rất nhiều đồ vật.

Tỷ như đường mẩu của hắn, cũng chính là nguyên chủ thật ra rất yêu hắn, tỷ như hắn từ cao trung thôi học không phải bởi vì bị bài xích mà là bởi vì hắn quá ưu tú, tỷ như hắn thích cười chỉ là bởi vì hắn tính cách rộng rãi.

Lăng Khanh An vẫn luôn lừa chính mình, bởi vì như vậy, hắn mới có thể bảo vệ mình thật tốt, nhưng lúc này, giống như có chỗ nào lệch khỏi quỹ đạo.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 532

Edit: Linhlady

Ngày hôm sau, Mạc Vân Quả cùng Lăng Khanh An đều biểu hiện phi thường bình thường.

Cũng chính là hôm nay, Lăng Khanh An nói câu nói thật thứ chín với Mạc Vân Quả.

Những lời này là: Tôi đói bụng.

Mạc Vân Quả ngủ dậy, xem như đã muộn, không nghĩ tới Lăng Khanh An ngủ dậy còn muộn hơn.

Cái này cũng khiến cho ngay từ ánh mắt đầu tiên Lăng Khanh An vừa nhìn thấy Mạc Vân Quả liền nghĩ đến là ăn, sau đó cứ nói như vậy một câu “Tôi đói bụng.”

Mới sáng mai Mạc Vân Quả còn ngốc ngốc, nghe được âm thanh Đoàn Từ nhắc nhở lập tức lên tinh thần.

Còn có một câu, nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành!

Lăng Khanh An kỳ quái nhìn thoáng qua Mạc Vân Quả, tuy rằng cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không nói gì thêm.

Hai người ăn xong bữa sáng, lúc sau, bản thân Mạc Vân Quả không có việc gì làm.

Về phía Lăng Khanh An, càng nhàn.

Lăng Khanh An đối với Mạc Vân Quả rất tò mò, cho nên hắn đặc biệt vui vẻ ngồi xuống bên người Mạc Vân Quả, chuẩn bị cùng cô thâm nhập đàm phán.

Lúc này Mạc Vân Quả đang uống sữa chua, nhìn Lăng Khanh An đang hưng phấn trước mắt, hơi hơi nghiêng đầu.

“Trước kia cô làm gì đó?”

Lăng Khanh An há mồm liền hỏi ra.vấn đề này, thân thể hắn hơi hơi nghiêng về phía trước, hắn giống như rất thích làm như vậy.

Mạc Vân Quả nghĩ nghĩ nói: “Nghiên cứu.”

“À? Nghiên cứu? Nghiên cứu cái gì?”

Lăng Khanh An bật chế độ bất quá hỏi, thật sự là ngày tháng quá mức nhàm chán, thật vất vả có một người thú vị như vậy, hắn làm sao có thể buông tha đâu.

Mạc Vân Quả cũng không có trả lời Lăng Khanh An, nàng lại uống một ngụm sữa, cứ như vậy nhìn Lăng Khanh An.

Lăng Khanh An như rồng mây nói: “Như thế nào?”

Mạc Vân Quả lắc đầu, buông cái chai, vẫn không nói gì.

Còn nguyên nhân không nói gì, là bởi vì cô đang bận nhìn phòng phát sóng trực tiếp thảo luận.

“Cái tên Lăng Khanh An này có phải muốn lừa bán tiểu Quả Quả nhà ta đúng không?”

“Ta cảm thấy hắn thích tiểu Quả Quả nhà ta mới muốn hỏi thăm tiểu Quả Quả nhà ta! Hừ!”

“Tiểu Quả Quả ta nói với người nè, người ngàn vạn không cần nói cho hắn người làm nghề gì đó!”

“Lại nói tiếp. Ta giống như cũng không biết tiểu Quả Quả nhà ta làm gì đó.”

“Phốc, lâu trên nói như vậy giống như ta cũng là thế.”

“Về mặt mộng bức o((☉__☉))o”

“Lợi hại nha tiểu Quả Quả, chúng ta thế mà cũng không biết tiểu Quả Quả trước kia làm nghề gì đó.”

“Nói như người biết được các chủ kênh khác làm nghề gì vậy 2333333333”

“Đương nhiên biết á, có vài chủ kênh chỉ cần đánh thương bọn họ một chút, liền gấp không chờ nổi cùng người thổ lộ tình cảm, tằm tắc ~ làm về ta đây như vậy, kiến thức của ta cũng đủ nhiều.”

“Chúng ta vẫn không cần ở phòng phát sóng trực tiếp của tiểu Quả Quả thảo luận về chủ kênh khác được không hà hà hà~”

“Ừ ừm! Ta làm bộ cái gì cũng không biết!”

“Tiểu Quả Quả, người không cần cùng cái tên Lăng Khanh An kia nói chuyện nha! Hỏi người cái gì người cứ im lặng đi! Ừ! Không sai! Chính là im lặng!”

“Đồng ý đồng ý!”

Mạc Vân Quả cảm thấy phòng phát sóng trực tiếp nói có lý, yên lặng gật đầu, bảo trì trầm mặc.

Lăng Khanh An nhìn Mạc Vân Quả im lặng, giật giật khóe miệng.

Hắn cảm thấy trước kia cô hẳn là nghiên cứu bằng son, nói cách khác, sao đột nhiên lại im lặng như vậy?

Chẳng lẽ tín ngưỡng của cô chính là im lặng là vàng?

Lăng Khanh An: Ha hà!

Lăng Khanh An xoa xoa huyệt thái dương, đáng về bất đắc dĩ, cho nên nói, gần đây hắn trúng gió gì rồi sao? Sao lại trở nên kỳ quái thế này?

Mạc Vân Quả nhìn thoáng qua đặt sữa lên bàn, lại nhìn thoáng qua Lăng Khanh An, cầm lấy sữa, lại bắt đầu tiếp tục uống.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 533

Edit: Linhlady

Trầm mặc một hồi lâu, Lăng Khanh An đột nhiên cười khẽ.

“Mẹ.....”

Giọng nói của hắn khôi phục lại như ban đầu, trầm thấp lại mang theo một tia dụ hoặc.

Mạc Vân Quả:?

“Hà?” Mạc Vân Quả nhìn Lăng Khanh An nói.

Lăng Khanh An nghiêng người lại phía Mạc Vân Quả, hắn giống như đặc biệt thích gần sát Mạc Vân Quả.

“Ha hà.....”

Lăng Khanh An lại cười khẽ một tiếng.

Mạc Vân Quả:.....

“Tên Lăng Khanh An này..... Chẳng lẽ là phát điên?”

“Không biết vì sao, có điểm hơi sợ!”

“Sợ sợ sợ!”

“Hắn như thế nào đột nhiên lập tức thay đổi?”

“Ài, đàn ông ý à.....”

Mạc Vân Quả:.....

Lăng Khanh An nhéo nhéo nắm tay, mày hoi chau, hắn biết hiện tại mình có chỗ không thích hợp, hắn có thể nhận thức được, lại không biết làm sao thay đổi loại trạng thái này.

Lăng Khanh An biết, tất cả ngọn nguồn đều từ người trước mắt này.

Hắn nhìn cô, trong lòng đột nhiên dâng lên ý nghĩ như vậy, nếu, cô biến mất mà nói, mình có thể khôi phục bình thường đi?

Lăng Khanh An nhấp nhấp miệng, đè nặng giọng nói hỏi: “Muốn thế nào thì cô mới có thể rời khỏi thân thể này?”

Mạc Vân Quả:.....

“Nói thật.” Mạc Vân Quả phun ra hai chữ.

Lăng Khanh An sừng sốt, vài giây lúc sau mới lý giải được ý Mạc Vân Quả muốn nói.

Ý tứ là, chỉ cần hần nói thật cô có thể rời đi.

Lăng Khanh An cảm thấy, người này thật là tới khắc hần.

Nói cách khác, vì cái gì lại muốn hần nói thật ra!

Rõ ràng hần thích nhất gạt người được không!

“Phải không.....”

Lăng Khanh An vẫn như cũ đè thấp giọng nói, giống như chỉ có như vậy, hần mới có thể đủ che cảm xúc nào đó.

“Ừm.....” Mạc Vân Quả lên tiếng, cô cũng không nói nội dung hoàn nhiệm vụ, đương nhiên sẽ không phải chịu cảnh cáo.

Nhưng hiện tại, cô không có cách nào để lộ ra.

Lăng Khanh An không nói, hần dựa vào trên sô pha, cúi đầu nhìn hai tay mình đang đan vào nhau.

Ngón tay mảnh dài giao nhau, mu bàn tay trắng nõn, thậm chí có thể nhìn thấy mạch máu lưu động bên trong.

Lăng Khanh An cứ như vậy nhìn chăm chăm tay mình một hồi lâu, lúc sau, mới chậm rãi ngẩng đầu nhìn Mạc Vân Quả.

Hần thờ dài một hơi, đem toàn bộ thân mình hoàn toàn dựa vào trên sô pha.

Mạc Vân Quả chỉ nghiêng đầu nhìn Lăng Khanh An cũng không nói chuyện, đại đa số thời điểm, cô đều không nói lời nào.

Bởi vì không biết nói cái gì, cũng không cần phải nói cái gì.

Lăng Khanh An cứ như vậy nhìn Mạc Vân Quả, ngẫu nhiên trong mắt có tinh quang hiện lên.

Một hồi lâu, hần bỗng nhiên cười.

“Tôi nói, cô tới đây để khắc tôi đi?”

Mạc Vân Quả:.....

“Ừm..... Nhất định là như thế.” Lăng Khanh An cũng không chờ Mạc Vân Quả trả lời, trực tiếp nói ra.

“Nói thật?” Lăng Khanh An dọc theo môi, lại là cười, “Tôi há ~ cũng không phải là người nói thật ra đâu ~”

Mạc Vân Quả: Kề lừa đảo!

Lăng Khanh An còn ở trong lòng thăm than một hơi, hần có chút không biết mình đang nói cái gì.

Từ sau khi Mạc Vân Quả hôn mê, cả người hần đều bắt đầu không thích hợp lên.

Hần chưa bao giờ sẽ rối rắm cái gì, cũng sẽ không chiều cô cảm nhận của người khác.

Sống ở trên thế giới này, chỉ có hai chữ “Tùy tính” thôi.

Thế mà, hiện giờ hần, dường như bị cái gì ràng buộc mất rồi.

Loại cảm giác này xa lạ như thế, xa lạ làm hần có một chút sợ hãi, lại có một tia khủng hoảng, nhưng ẩn ẩn, lại có một tia hưng phấn.

Loại cảm giác phức tạp quay chung quanh ở trong lòng hần, khiến lời hần nói ra luôn không đàng hoàng, có đôi khi càng không liên quan.

Ánh mắt Lăng Khanh An lóe lóe, trong lòng loạn thành một đoàn.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 534

Edit: Linh lady

Mạc Vân Quả vẫn luôn an an tĩnh tĩnh ngoan ngoan ngoan ngoan ngồi ở chỗ kia.

Đối với tâm tình phức tạp của Lăng Khanh An, cô một chút cũng không biết.

Hai người cứ như vậy ngồi ở chỗ kia thời gian thật dài, cuối cùng, vẫn là Lăng Khanh An đánh vỡ trầm mặc.

“Nói thật.”

Lăng Khanh An than một câu, tựa hồ hạ quyết định gì đó.

Lăng Khanh An vẫn luôn tàn nhẫn, cuộc sống hiện tại của hắn, hắn vẫn luôn muốn.

Cho nên hắn không muốn để bất kỳ một nhân tố bất ổn nào đến phá hoại cuộc sống của hắn, bất kể kẻ nào bắt kẻ chuyện gì, đều không được.

Lăng Khanh An tàn nhẫn, bất kể là đối với người khác, hay là đối với chính mình.

Ở trước mặt Mạc Vân Quả, hắn đã dùng hết rồi rầm dài nhất đời này, hiện giờ, cũng nên kết thúc.

Lăng Khanh An cười, như hắn đã từng cười như thế, tà tứ lại mang theo một tia không chân thật.

“Như vậy, chúc ngươi hạnh phúc vui sướng.”

Trong mắt Lăng Khanh An toàn là chân thành, ý cười khoe miệng hắn cũng càng lúc càng lớn.

Không có người sẽ hoài nghi hắn nói lời này là chân thật, khi hắn nói xong câu đó lúc sau, âm thanh Đoàn Tử nhắc nhở liền đứng hèn tới.

Người trong phòng phát sóng trực tiếp nhìn Lăng Khanh An như vậy, mặc dù không có âm thanh Đoàn Tử nhắc nhở, bọn họ cũng tin tưởng hắn nói là sự thật.

Bởi vì cặp mắt kia, không có trộn lẫn nửa điểm giả dối, chỉ là, nhiều thêm một tia khoảng cách.

“Đỉnh! Nhiệm vụ hoàn thành, sắp thoát ly vị diện, xin ký chủ chuẩn bị sẵn sàng.”

Đoàn Tử nhắc nhở Mạc Vân Quả nhiệm vụ đã hoàn thành, mà lúc này phòng phát sóng trực tiếp, hưởng thụ cuồng hoan cuối cùng của thế giới này.

“Vĩnh viễn đều hoàn thành nhiệm vụ ngoài dự kiến~”

“Hiện tại ta đã phán định, cái tên Lăng Khanh An này nhất định là cung Song Tử, nha, rồi rầm muốn chết.”

“Cung Song Tử? Nói như vậy, ta cũng là có thể đủ lý do lý giải hắn vì sao sẽ làm về ta đây, ừm. Đại khái sinh mệnh hắn, không cần bất kể kẻ nào bồi đi.”

“Đúng vậy, một thân thể, có hai loại tính cách hoàn toàn tương phản, hắn một người sinh hoạt, nhất định cũng thực xuất sắc.”

“Ta không hiểu các chòm sao, nhưng là ta nghĩ, Lăng Khanh An như vậy, đột nhiên có chút đau lòng.”

“Hắn sẽ thành toàn cho tiểu Quả Quả nguyên nhân đại khái là: Không muốn có người phá hư yên ổn hắn hiện có đi?”

“Thật ra ta cảm thấy, hắn hẳn muốn người ngoài nhúng tay vào cuộc sống của hắn đi, dù sao tự hắn có thể suy diễn hai loại nhân sinh! Bất quá, loại chuyện này, ai biết được?”

“Ai nha nha ~ tiểu Quả Quả nhớ ta nhé, thế giới lại gặp~ moah moah ~”

“Lầu trên nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ta cũng muốn thân thân thân ~(*~3)(ε~*)”

“Tiểu Quả Quả cũng nhớ ta nha ~ ta vẫn luôn chờ ngươi phát sóng trực tiếp đó, sao sao sao sao sao ~”

Lúc này Lăng Khanh An vẫn luôn nhìn chăm chăm Mạc Vân Quả, hắn quan sát phản ứng của cô, ừm. Dự kiến bên trong lạnh băng (ngốc mạnh).

Mạc Vân Quả cũng nhìn lại Lăng Khanh An, ở trong tiếng đếm ngược của Đoàn Tử, cô đối với hắn nói: “Ừ, chúc cậu hạnh phúc vui sướng.”

Lăng Khanh An ngoài miệng ý cười cơ hồ muốn lan tràn đến cả khuôn mặt, hắn cười, vẫn luôn cười.

“Được.”

Hắn nghe được mình nói như vậy, chỉ là rốt cuộc là nói thật hay là lời nói dối, lại không ai có thể đủ phán định hiểu rõ.

Bởi vì trong nháy mắt, Mạc Vân Quả đã thoát ly thế giới, mà lại lần nữa tỉnh lại, người kia, đã không còn là cô.

Lăng Khanh An nhìn người phụ nữ trong quá khứ đang ngủ, nhắm hai mắt lại, lại lần nữa mở to mắt khi, trong mắt, chỉ còn lại ý cười tràn đầy, chỉ là ý cười kia, là càng thêm tăng đậm mạc.

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 535: Thật giả khó phân biệt(phiên ngoại lăng khanh an)

Edit: Linh lady

Một người sinh hoạt ý nghĩa là gì?

Tôi thường xuyên hỏi bản thân một vấn đề như vậy, đáp án nhận được luôn không giống nhau.

Bởi vì nơi ta sống là biển, mỗi người đều chúng ta đều là biển, mà thế giới này, cũng là biển.

Bởi vì biến hóa, cho nên tooinkhông biết ý nghĩa đến tốt cùng ở nơi nào.

Nhưng cái đó cũng không ảnh hưởng đến lạc thú của tôi.

Hừm. Lạc thú của tôi ở chỗ gạt người.

Tôi thích nhìn những người bị tôi gạt về mặt mộng bức, cũng thích nhìn bọn họ rõ ràng bị tôi lừa còn vui sướng hài lòng cảm tạ tôi, càng thích bọn họ ở trước mặt tôi sấm hối thống khổ, thậm chí là khóc lóc thảm thiết.

Tất cả mọi chuyện, rất tốt đẹp không phải sao?

Loại cảm giác đem nhân tâm nắm giữ ở trong tay này, quả thực không cần quá tốt đẹp.

Từ nhỏ đến lớn, tôi nói ra vô số lời nói dối, nói thật lại có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Có đôi khi, ngay cả tôi cũng không phân biệt rõ ràng được, tôi đang nói thật, hay là nói dối.

Thế nhưng, cái này đã không có quan hệ, bởi vì sau đó, theo như lẽ thường, đều là nói dối.

Mà tất cả, là bởi vì một cô gái.

Lần đầu tiên hoài nghi cô ấy, là khi cô ấy không phản đối tôi gọi là mẹ.

“Mẹ” là một từ khiến tôi căm thù đến tận xương tủy, bởi vì nó đại biểu cho việc tôi không có quá khứ tốt đẹp, đó là một quá khứ không có người nào thích nổi.

Mà hiện giờ, “Mẹ” trở thành từ tôi không thể đụng vào, bởi vì nó đại biểu cho cô gái kia, nhưng mà, trước nay cô ấy không thuộc về tôi.

Cô ấy xuất hiện, nhiễu loạn sinh hoạt của tôi.

Rất nhiều phản ứng của cô ấy đều nằm ngoài dự kiến của tôi, cái này làm cho tôi có chút bị nhục, đương nhiên, còn lại đều là hưng phấn.

Nhưng có một ngày, cô ấy phát sốt té xỉu.

Ở một khắc kia, tôi thật hoảng, hoảng đến đã quên mất mình là ai.

Tuy rằng sau đó, tôi nói cho chính mình phải trấn định, tất cả đều không có việc gì.

Tuy rằng sau đó, cô ấy tỉnh lúc sau xác thật không có việc gì, nhưng bản thân tôi biết, có thứ gì đó, từ đêm đó bắt đầu, đã thay đổi.

Tôi ý thức được, tôi đối với cô ấy chú ý nhiều hơn quá mức bình thường, đối xử khác trước kia càng nhiều.

Tôi không thích cảm giác như vậy, bởi vì như vậy, tôi sẽ bị lạc chính mình.

Tôi thích cuộc sống trước kia hơn, duy ngã độc tôn.

Tôi rồi rắm thật lâu thật lâu, ý đồ biểu hiện giống như ngày thường, nhưng vừa thấy cô ấy, bức tường tôi cố xây dựng lên hoàn toàn đổ ngã.

Sau đó vào một ngày kia, tôi muốn thả cô ấy đi.

Cô ấy nói chỉ cần tôi nói thật là cô ấy có thể rời đi.

Vì thế tôi nói: Chúc cô hạnh phúc vui sướng.

Thật sự, hạnh phúc vui sướng, đây là chúc phúc chân thành nhất của tôi, cũng là từ duy nhất tôi có thể chúc phúc.

Cô ấy nghe thấy tôi chúc phúc, vẫn cứ là biểu tình kia, lãnh lãnh băng băng, chỉ có đôi mắt sẽ sáng hơn một ít.

Tôi thực thích cặp mắt kia của cô ấy, sạch sẽ thuần túy, ngẫu nhiên trong mắt cũng sẽ lóe sáng quang mang.

Thật giống như. Hình như là ánh mặt trời lộng lẫy kia.

Sau đó, cô ấy thật sự rời đi.

Cuộc sống của tôi lại khôi phục lại như bình thường, tôi vẫn như cũ thích nơi nơi gạt người, vẫn như cũ thích lấy gạt người làm vui.

Lại sau đó, tôi đã quên mất nói thật là cái gì.

Hoặc là nói, mỗi một câu tôi nói, theo ý tôi tôi, đã trở thành nói thật, mà ở trong mắt những người khác xem ra, quả thực chính là nói dối như cuội.

Có đôi khi, cũng sẽ có người bạch trần lời nói dối của tôi, bọn họ luôn lấy một loại rất kỳ quái ánh mắt nhìn tôi, mà tôi, lười đến đi đọc cái loại ánh mắt này.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số tình huống, bọn họ đều không có cách nào phân biệt tôi nói dối.

Dù sao tôi, tôi à, ngay cả bản thân còn gạt mình đấy~

Rất nhiều rất nhiều năm về sau, tôi lại nhớ đến cô gái kia kia, trong đầu chỉ có một ý niệm.

Ừm. Đó là ai nhỉ?

Tôi à, đã quên mất sao?

Các người đoán xem, đây là nói thật sao?

Edit: con lạy tám phương bốn hướng, thiên linh linh địa linh linh thế giới sau có ông nam thần kinh, chờ ổng lâu lắm rồi □□□

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chú, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 536: Quốc sư thần côn* đáng tin cậy chút

Edit: Linhlady

Lúc này, nhiệm vụ hoàn thành thuận lợi đến không ngờ, gần như không có chỗ nào có vấn đề nguy hiểm.

Nhưng thật ra trước đó hai ngày Lăng Khanh An có chút kỳ quái, nhưng Mạc Vân Quả lại không hề phát hiện ra.

Khi Mạc Vân Quả trở lại không gian u ám, Đoàn Tử lại bắt đầu lái nhái, hơn nữa lại bắt đầu tiến hành một trận tẩy não với Mạc Vân Quả.

Đương nhiên, cũng chả làm được cái mẹ gì.

Mạc Vân Quả chỉ an an tĩnh tĩnh ngồi ở nơi đó, lẳng lặng nghe giọng nói mềm mại của Đoàn Tử bùm bùm nói không ngừng.

“Ký chủ, nhiệm vụ lần này làm còn tạm được, đánh thương cũng không tệ lắm, dựa theo cái tiến độ này, rất nhanh chúng ta có thể thăng cấp, hắc hắc hắc!”

“Ta cảm thấy cảm giác thăng cấp thật sự quá tuyệt vời, ha ha ha!”

“Lần trước ta trở về lên tới cấp sáu nhiều thật nhiều công năng, về sau ta có thể trợ giúp ký chủ càng nhiều ~”

Mạc Vân Quả: Ặ (mặt lạnh nhạt)

Có đôi khi, Mạc Vân Quả cũng rất bội phục Đoàn Tử, nói liên tiếp hồi lâu, câu chữ đều không hề lặp lại.

Đoàn Tử chớp chớp đôi mắt nhìn Mạc Vân Quả, thân mình nó thoạt nhìn càng thêm bụ bẫm.

Nó bay đến trước mặt Mạc Vân Quả, tiếp tục nói: “Ký chủ, người hiện tại cảm giác thế nào?”

“Ừm, tốt.” Mạc Vân Quả trả lời, đồng thời vươn tay chọc chọc bụng nhỏ của Đoàn Tử.

“Ừ” ừm”

Đoàn Tử gật gật đầu, đồng thời dùng móng vuốt bụ bẫm của mình bắt được một ngón tay của Mạc Vân Quả cọ cọ.

“Ký chủ, chúng ta đây khi nào tiến hành phát sóng trực tiếp tiếp theo nha?”

Đoàn Tử cọ ngón tay Mạc Vân Quả hỏi, tuy rằng trên khuôn mặt nhỏ vẫn như cũ là vẻ nghiêm túc, thế nhưng ngữ khí khi nói chuyện lại mềm mại đáng yêu.

“Đều có thể.”

Mạc Vân Quả cũng không cảm thấy có cái gì không khoẻ, cho nên cô trả lời như thế.

“Vậy chúng ta đây liền bắt đầu phát sóng trực tiếp tiếp?” Đoàn Tử vui rạo rức nói, khi nói chuyện còn dùng sức cọ ngón tay Mạc Vân Quả.

“Ừ.” Mạc Vân Quả thấp giọng lên tiếng, rút ngón tay của mình ra.

“Tốt nha ~ vậy liền bắt đầu phát sóng trực tiếp thôi ~” Đoàn Tử nói xong câu đó lúc sau liền chuẩn bị bắt đầu truyền tống.

Ngay sau đó, Mạc Vân Quả chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau đó trực tiếp rơi xuống chỗ nào đó.....

“Quốc sư đại nhân, đại diện cầu mưa đã được bố trí tốt rồi, xin hỏi đại nhân ngài.....”

Một giọng nói tiêm tể ở bên tai Mạc Vân Quả vang lên, nàng giật giật ngón tay, chậm rãi mở mắt.

Vừa mở mắt, đập vào mắt đó là cung điện xa hoa, bên cạnh nàng, có một người nam nhân mặc cung phục, có lẽ, không thể xưng là nam nhân, hẳn xưng là thái giám.

Từ vị trí của nàng tới chỗ thái giám, còn cách một tầng sa môn.

Mạc Vân Quả chậm rãi ngồi dậy, thấp giọng lên tiếng “Ừm”

Thái giám nghe thế, cao hứng lên tiếng “Vâng”, liền lui xuống.

Chờ đến khi thái giám kia rời khỏi, Mạc Vân Quả mới bắt đầu chải vuốt rõ ràng bối cảnh thế giới này.

Đây là một thế giới đang ở thời kì phong kiến, hơn nữa thế giới này mọi người còn rất tin cậy thần linh.

Bọn họ tin tưởng, quốc sư đó là người có thể cùng thần linh đối thoại, bọn họ ngưỡng mộ quốc sư, tôn kính quốc sư, mà cầu đến cùng lắm chỉ là một cuộc sống no ấm.

Câu chuyện này bối cảnh nói phức tạp cũng phức tạp nói đơn giản cũng đơn giản, chỉ là các loại Vương gia công chúa chức quan nghe tới tương đối phiền toái mà thôi.

Mà hiện giờ người nắm ngôi vị hoàng đế, còn xem như một mình quân, đồng thời, cũng mục tiêu nhiệm vụ của Mạc Vân Quả.

Mộ Dung Tuyết mười lăm tuổi ngồi trên ngôi vị hoàng đế, hiện giờ hắn đã 25 tuổi.

Ở ngôi vị hoàng đế mười năm, hắn coi như lao tâm lao lực, toàn bộ hoàng triều ở dưới sự thống trị của hắn cũng gọn gàng ngăn nắp, bá tánh cũng coi như an cư lạc nghiệp.

****Thần côn là từ mang nghĩa xấu, châm biếm, chỉ những người giả mình có phép thuật, có quyền năng, hoặc cả khả năng siêu phàm nào đó để lừa bịp nhằm trục lợi từ người khác.***

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trực Tiếp: Kim Chi, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 537

Edit: Linhlady

Chi là vào năm thứ mười, khô hạn trăm năm một lần quét qua hàng triều này, nạn dân khắp nơi.

Nguyên chủ nhiều lần cầu mưa cũng không thành công, số người tử vong càng ngày càng nhiều, lòng dân toàn bộ hoàng triều dần dần bắt đầu tan rã lên.

Không ít người có tâm bất đầu nói đương kim tại vị là người như thế nào, toàn bộ triều đình, trong lúc nhất thời trở nên lung lay.

Lần này làm nguyên chủ cầu mưa, đã là lần thứ ba trong tháng này.

Mạc Vân Quả xoa xoa huyết thái dương, nhìn thoáng qua nhiệm vụ Đoàn Tử cấp.

“Nhiệm vụ: Dù có ba ngàn con sông cũng chỉ mức một gáo nước.”

“Nhiệm vụ thuyết minh: Hậu cung 3000, chỉ một người.”

Lại nói tiếp, Mộ Dung Tuyết tuy rằng đã tại vị mười năm, hậu cung lại không có một ai.

Những đại thần kia cũng vì thế mà rầu thúi ruột, nhưng mà cũng chả làm được cái mẹ gì.

“Nha! Đây Mộ Dung Tuyết chẳng lẽ có vấn đề gì sao?”

“Tầm tắc, thân là hoàng đế, hậu cung cư nhiên lại không có ai, lợi hại!”

“Hắc hắc hắc, chẳng lẽ, người Mộ Dung Tuyết yêu chính là..... Hắc hắc..... Nam nhân?”

“Lầu trên ta và người nghĩ giống nhau!”

“Ta lại nghi ngờ Mộ Dung Tuyết có bệnh kín gì đó.”

“Cho nên nói, lần này tiểu Quả Quả nhà ta lại phải làm Hồng Nương (bà mối) sao?”

“Tầm tắc, các chủ kênh khác đều là các loại công lược nam thần, còn có ngược tra, tiểu Quả Quả nhà ta lại khác một trời một vực, lại phải làm bà mối, tác hợp người khác!”

“Không có biện pháp, ai đâu tiểu Quả Quả nhà ta không thông suốt đâu?”

“Người để tiểu Quả Quả nhà ta đi công lược nam thần, chỉ sợ nam thần muốn điên.”

“Đến nỗi ngược tra gì đó, ha ha..... Chỉ sợ tiểu Quả Quả nhà ta một quyền liền đem những người đó cấp KO!”

“Lầu trên nói rất có đạo lý, ta thế nhưng không lời gì để nói.”

Mạc Vân Quả đi vào một cái thế giới, trước tiên nhìn xem phòng phát sóng trực tiếp, xác định không có nội dung gì hay ho, nàng mới có thể bắt đầu nhiệm vụ của mình.

Lần này cũng giống nhau, ừm..... Không có nội dung gì quan trọng.

Lúc này, ngoài cửa lại truyền đến tiếng nói của cung nhân.

“Quốc sư đại nhân, Hoàng Thượng đã đang đợi ngài.”

Giọng nói ngoài cửa có thêm vài phần cẩn thận, giống như sợ đắc tội Mạc Vân Quả.

Lúc này Mạc Vân Quả mới nhớ tới, hôm nay, nàng giống như muốn đi cầu mưa.

Mạc Vân Quả đứng lên, “Ủm” một tiếng, sau đó cửa lạp tức đã bị mở ra, từ bên ngoài ủa vào thật nhiều người, bắt đầu hầu hạ Mạc Vân Quả mặc quần áo.

Quần áo này vô cùng rườm rà, Mạc Vân Quả chỉ nhìn thoáng qua, rồi tùy ý để bọn họ lần lộn đi.

Cũng không biết qua bao lâu, thật vất vả mới lần lộn xong, thái giám kia lại mang theo Mạc Vân Quả vội vàng vàng ngồi trên cỗ kiệu, chạy đến một chỗ nào đó.

Lúc này phía trên phượng hoàng đài, Mộ Dung Tuyết nhìn bá tánh phía dưới, không tiếng động thờ dài một hơi.

Đây là lần thứ ba trong tháng cầu mưa rồi, nếu lại không thành công mà nói.....

Phía dưới bá tánh dưới ánh mặt trời chói chang nhìn hoàng đế cao cao tại thượng, trong lòng có sợ hãi, cũng có hoảng loạn, nhưng càng nhiều, còn lại là hy vọng.

Bọn họ đều đang chờ đợi quốc sư đến, trong ánh mắt bọn họ, tràn ngập một loại gọi là “Hy vọng”, tuy rằng xa vời, nhưng dị thường kiên định.

Khi Mạc Vân Quả khoan thai tới muộn, mọi người đã đợi một canh giờ tại đây.

Có vài người thân thể ốm yếu đã sắp té xỉu, còn lại đang cố kiên trì, chỉ vì muốn chính mắt nhìn thấy kỳ tích phát sinh.

Mộ Dung Tuyết nhìn thấy Mạc Vân Quả đến, khẽ gật đầu, tiến đến bên tai Mạc Vân Quả thấp giọng nói: “Quốc sư, lần này có nắm chắc không?”

Bạn đang đọc truyện *Phát Sóng Trục Tiếp: Kim Chủ, Cầu Đánh Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.